

☐LÜĞƏT VƏ ENSİKLOPEDIYALAR

A-K

**RUSCA-
AZƏRBAYCANCA
LÜĞƏT**

**HUMANİTAR
ELMLƏR ZALI**

Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası
Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu

4141
R88

235496.

RUSCA-AZƏRBAYCANCA LÜĞƏT

Altıncı nəşr

ÜÇ CİLDDƏ
I CİLD

A-K

M.F.Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

“ŞƏRQ-QƏRB”
BAKİ-2005

NUMANİTAR
ELMLƏR ZALI

Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası
Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu

Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının müxbir üzvü
Əliheydər Orucovun redaktəsi ilə

Altıncı nəşrin
redaktorları:

İlyas Aydınov
İdris Kərimov

RUSCA-AZƏRBAYCANCA
LÜĞƏT

Altıncı nəşr

ÜÇ CİLDƏ

I CİLD

A-K

494.3611394361 - dc 21

AZE

Rusca-Azərbaycanca lüğət. Üç cildə. I cild. Bakı, "Şərq-Qərb", 728 səh.

ISBN 9952-418-61-X

© "ŞƏRQ-QƏRB", 2005

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

İLHAM ƏLİYEVİN

"Azərbaycan dilində latın qrafikası

ilə kütləvi nəşrlərin həyata

keçirilməsi haqqında"

12 yanvar 2004-cü il tarixli sərəncamı

ilə nəşr olunur və ölkə kitabxanalarına

hədiyyə edilir

ÖN SÖZ

Geniş oxucu kütləsinin diqqətinə təqdim olunan bu lüğət öz qarşısına rus dilini öyrənənlərə, habelə rus dilindən Azərbaycan dilinə tərcümə işi ilə məşğul olanlara kömək etmək məqsədi daşıyır. Eyni zamanda Lüğət Azərbaycan dilini öyrənənlərə də yardımçı olacaqdır.

Bu lüğət 1956-1959-cu illərdə çap olunmuş ikicildli və sonrakı illərdə işıq üzü görmüş üçcildli "Rusca-azərbaycanca lüğət" in yenidən işlənmiş və təkmilləşdirilmiş 6-cı nəşridir. Həmin lüğətlər isə məlum olduğu kimi, 1940-1946-cı illərdə prof. Heydər Hüseynovun redaktəsi ilə çap olunmuş dördcildli "Rusca-azərbaycanca lüğət" in əsaslı surətdə işlənmiş yeni nəşrlərindən ibarət idi.

Lüğətin hazırkı nəşri də əvvəlki üç (3-5) nəşrdə olduğu kimi üç cildə buraxılır.

Lüğətin 3-5-ci nəşrlərinin sözlüyü müasir rus dilinin izahlı lüğətlərinə, başlıca olaraq keçmiş SSRİ Elmlər Akademiyasının Rus Dili İnstitutu tərəfindən hazırlanmış buraxılmış (1957-1961; təkrar nəşr: 1981-1984) "Rus dilinin lüğəti" nin sözlüyünə əsasən bir çox yeni söz və ifadələr hesabına təkmilləşdirilmişdir.

Lüğətin terminoloji leksika hissəsi Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Rəyasət Heyəti yanında Terminologiya Komitəsi tərəfindən təsdiq olunub buraxılmış terminologiya lüğətlərinə əsasən verilmişdir.

Lüğətdə sözlərin azərbaycanca müvafiq qarşılığı, qarşılıq olmadıqda isə izahlı şəkildə tərcüməsi verilmişdir. Burada idiomatik ifadələr və frazeoloji tərkiblər, sabit söz birləşmələri də geniş təmsil olunmuşdur.

Bütün rus sözlərinin yanında nitq hissələrini, isimlərin cins və kəmiyyətini, fellərin tərzini göstərən qrammatik işarələr, habelə, lazım gəldikdə, sözlərin hansı sahədə işləndiyini göstərən üslubi və sair işarələr qoyulmuşdur.

Lüğət əsasən tərcümə lüğətidir. Lakin eyni zamanda onda izahlı lüğət elementləri də saxlanmışdır. Bu, başlıca olaraq siyasi, elmi, fəlsəfi, tarixi və s. terminlərə aiddir.

Əvvəlki (3-5) nəşrlərə daxil edilmiş yeni söz və ifadələrin toplanması və tərcüməsi, habelə lüğətin çapa hazırlanması onun redaktoru filologiya elmləri doktoru, prof. Əliheydər Orucovun rəhbərliyi altında Azərbaycan MEA Nəsimi adına Dilçilik İnstitutunun elmi əməkdaşı Zərnigar Tağıyeva tərəfindən yerinə yetirilmişdir.

Lüğətin təkmilləşdirilmiş indiki nəşri əvvəlki nəşrlərdən keyfiyyətə əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir. Belə ki, Lüğətin bundan əvvəlki (5-ci) nəşrinin işıq üzü görməsindən keçən dövr ərzində Azərbaycanın ictimai-siyasi, sosial-iqtisadi və mədəni həyatında köklü dəyişikliklər baş vermiş, Respublikamız demokratiya yolu ilə inamla addımlayan müstəqil bir dövlətə çevrilmişdir. Bu dəyişikliklər rus

və Azərbaycan dillərinin inkişafına və zənginləşməsinə, onlarda yeni söz və ifadələrin yaranmasına, xeyli sayda leksik vahidlərin semantik məzmununun dəyişməsinə və nəhayət, bir sıra sözlərin passiv lüğət fonduna – tarixizmlər və köhnəlmiş ictimai-siyasi terminlər sırasına keçməsinə güclü təkan vermişdir. Bu səbəbdən də Lüğətdə rus sözlərinin azərbaycanca qarşılıqları yuxarıda göstərilən dəyişikliklər nəzərə alınmaqla verilmiş, bununla belə onun sözlüyü əvvəlki həcmdə saxlanmışdır (yeri gəlmişkən, Lüğətin sözlüyü D.N. Uşakovun "Rus dilinin izahlı lüğəti" nə (1935-1940) əsaslandığından orada köhnəlmiş, məhəlli və digər qeyri-ədəbi sözlər üstünlük təşkil edir).

Lüğətin hazırkı nəşrində aşağıda qeyd olunan işlər görülmüşdür ki, bu da sözlər haqqında verilmiş məlumatları xeyli genişləndirir və onları oxucu üçün daha münasib şəkildə təqdim edir:

– sovet gerçəkliyi və kommunizm ideologiyası ilə bağlı və bəzi digər sözlərə aid lüğət məqalələri bir daha nəzərdən keçirilmiş, yenidən işlənib təkmilləşdirilmişdir. Bu qisimdən olan sözlərə verilmiş illüstrativ materiallar (misallar) ya tamam çıxarılmış, ya da başqaları ilə əvəzlənmiş və onların çoxu "tar." ("tarixi") və ya "köhn." ("köhnəlmiş") kursivlə verilmiş;

– bir sıra fellərin növ və tərz səciyyələri daha mükəmməl işlənmiş və xeyli sayda pfiksal fellərin mənə çalarları, söz və ifadələrin ümumkateqorial mənaları dəqiqləşdirilmiş;

– müəyyən miqdarda sözlərin, ifadə və frazeoloji vahidlərin daha dəqiq qarşılığı verilmiş;

– xeyli sayda söz və ifadələrin üslub səciyyəsi müəyyənləşdirilmiş və onlar müvafiq işarələrlə təchiz edilmiş və nəhayət, Lüğətdə təsadüf edilən mətbəə xətalari aradan qaldırılmışdır.

Bir sözlə, Lüğətin hazırkı nəşri elmi baxımdan daha mükəmməl işlənmişdir və heç şübhəsiz, geniş oxucu kütləsinin tələbatını ödəyəcəkdir.

İlyas Aydınov

İdris Karimov

Bakı Slavyan Universiteti

LÜĞƏTİN QURULUŞU HAQQINDA

1. Baş sözlər əlifba sırası ilə düzülmüşdür.
 2. Bütün baş sözlərdə (təkcəhəllərdən başqa) vurğu qoyulmuşdur.
- Eyni söz iki vurğu ilə işləndikdə həmin sözün üstündə müvafiq surətdə iki vurğu qoyulur. Məsələn:

НЕРОГЛІФ *м.*

ОБУХ *м.*

3. İsimlər bir qayda olaraq tək şəklində verilir. Əgər söz daha çox cəm şəklində işlənsə, o zaman onun cəm şəkli baş söz kimi verilir. Belə hallarda sözün tək şəkli mötərizədə göstərilir. Məsələn:

БЕГУНКІ *мн. (ед. бегунок)*

БОТІНКИ *мн. (ед. ботинок)*

- Əgər söz cəm şəklində, yaxud ancaq tək şəklində işlənsə, o zaman bu xüsusda müvafiq işarə qoyulur: *ед. нет* (tək şəkli yoxdur), yaxud *мн. нет.* (cəm şəkli yoxdur). Məsələn:

САНИ *ед. нет*

ГЕРОЙЗМ *мн. нет*

Toplu isimlərdə *собир.* işarəsi qoyulur. Məsələn:

АППАРАТУРА *ж мн. нет собир.*

БЕДНОТА *ж мн. нет собир.*

4. Cəm şəkli adi qaydadan xaric bir şəkildə düzələn sözün yanında mötərizədə həmin sözün cəm şəkli verilir. Məsələn:

БОЕЦ *м (мн. бойцы)*

БРАТ *м (мн. братья)*

КОТЁНОК *м (мн. котята)*

5. İsimlərin yanında onların cinsini göstərən işarələr qoyulur: *м* (мужской род – kişi cinsi), *ж* (женский род – qadın cinsi), *ср* (средний род – orta cins).

İsimlər həm kişi, həm qadın cinsində işlənsə, o zaman iki işarə qoyulur: *м и ж*
Məsələn:

СИРОТА *м и ж*

ЖАДИНА *м и ж*

6. İsimlərin kiçiltmə və oxşama formaları müstəqil sözlər kimi (əsasən tərcüməsiz) verilir və onların müvafiq isimlərin kiçiltmə və ya oxşama forması olduğu göstərilir (bu o deməkdir ki, həmin sözlərin qarşılığını bilmək üçün əsas sözlərə müraciət etmək lazımdır). Məsələn:

БА́БКА *III ж 1. баба III söz kiç.*

БАБУ́СЯ *ж бабушка söz oxş.*

7. Hallara salına bilməyən isimlərin yanında *нескл.* işarəsi qoyulur. Məsələn:

МЕТРО́ *ср. нескл.*

ПАЛЬТО́ *ср. нескл.*

8. Omonimlər (formaca və tələffüzə bir, mənaca müxtəlif olan sözlər) ayr-ayrı verilir və rum rəqəmləri ilə işarə olunur. Məsələn:

БАЛ I *м бənd, sədd; təpə; torpaq səngər.*

БАЛ II *м dalğa, güclü ləpə.*

БАЛ III *м 1. val (fırlanan silindr); 2. vərdənə.*

9. Azərbaycan dilində sifət kimi formalaşmış qarşılığı olmayan nisbi sifətlərin, habelə çoxmənalı sifətlərin yanında həmin sözün müvafiq isimdən düzəlmiş sifət olduğu göstərilir. Məsələn:

БА́ШЕННЫЙ *башня söz. sif.*

БЕНЗІ́НОВЫЙ *бензин söz. sif.*

Rusca nisbi sifətlərin qarşılığını vermək üçün yuxarıdakı üsulu tətbiq etmək mümkün olmayan hallarda bunlar azərbaycanca yiyəlik birləşməsi şəklində verilərək, bunun formal əlamətləri göstərilir: –i(-ı), –u(-ü). Məsələn:

ВЕРХОВО́Й *прил. 1. minik –i(-ı); верховая лошадь minik atı.*

ВОЕННО́-МОРСКО́Й *прил. hərbi-dəniz –u(-ü); военно-морской флот hərbi-dəniz donanması.*

Rusca sifətin azərbaycanca qarşılığı (öz forması etibarilə də) sifət olduqda sözün yanında sadəcə **прил.** işarəsi qoyulur.

10. Felin bitmiş və bitməmiş tərzləri lüğətdə müstəqil, tərcüməsi isə bitmiş tərzdə verilir. Bitməmiş tərzli feldə isə bitmiş tərzə müraciət etmək lazım gəlirdi göstərilir. Məsələn:

БРОСАТЬ *несов. бax. бросить.*

ВОДРУЖАТЬ *несов. бax. водрузить.*

Əgər rus dilində felin ən çox bitməmiş tərzli işlənirsə, o zaman sözün tərcüməsi bu tərzdə verilir.

Felin məchul forması onun bitməmiş tərzində və ancaq ən çox işlənən mənalarında verilir və bu xüsusda heç bir işarə qoyulmur.

11. Hər iki tərz mənasında olan fellər **сов. и несов.** işarələri ilə qeyd olunur. Məsələn:

АСФАЛЬТИРОВАТЬ *сов. и несов.*

АССИГНОВАТЬ *сов. и несов.*

12. Lüğətdə ən çox işlənən feli sifətlər, zərflər və tək-tək hallarda feli bağlamalar da verilir.

13. Baş sözün bir neçə mənası olduqda hər mənə rəqəmlərlə ayrılır. Lazım gəldikdə, aydın olmaq üçün sözün bu və ya digər mənasına dair cümlə və ya söz birləşmələri şəklində müvafiq misallar verilir.

14. Əgər rusca söz ancaq tərkib şəklində işlənirsə, baş sözdən sonra iki nöqtə qoyulur və həmin tərkib verilir. Məsələn:

ВИСОКОСНЫЙ: *високосный год...*

ИМЕНІТЕЛЬНЫЙ: *именительный падеж...*

15. Bütün idiomatik ifadələr və sabit söz birləşmələri mənaların axırında **◇** (romb) işarəsindən sonra verilir. Bəzən sözün heç bir mənasına uyğun gəlməyən ifadələr də həmin romb işarəsindən sonra verilir.

16. Baş sözlərin qrammatik kateqoriyasını göstərən işarələr rusca, elmi və xüsusi terminlər, habelə sözü üslubi və s. cəhətdən xarakterizə edən işarələr isə azərbaycanca verilir (şərti ixtisarlara cədvəlinə bax).

ŞƏRTİ İXTİSARLAR

Azərbaycanca ixtisarlara

aqr. – aqronomiya
anat. – anatomiya
antr. – antropologiya
arxeol. – arxeologiya
arxit. – arxitektura
astr. – astronomiya
aşp. – aşpazlıq
av. – aviasiya
bakt. – bakteriologiya
bayt. – baytarlıq
biol. – biologiya
bot. – botanika
coğr. – coğrafiya
dan. – danışıq
dəft. – dəftərxana
dəniz. – dənizçilik
dilç. – dilçilik
dipl. – diplomatiya
d. y. – dəmir yol
elek. – elektrotexnika
etn. – etnoqrafiya
ədəb. – ədəbiyyat
farm. – farmakologiya
fəls. – fəlsəfə
filol. – filologiya
fiz. – fizika
fiziol. – fiziologiya
folk. – folklor
fot. – fotoqrafiya
geod. – geodeziya
geol. – geologiya
hüq. – hüquq termini
xüs. – xüsusi termin
idm. – idman
incəsən. – incəsənət
inq. əv. – 1917-ci il inqilabından əvvəl
isteh. – istehza ilə deyilən söz
iqt. – iqtisadiyyat
kim. – kimya
kin. – kinayə ilə deyilən söz
köhn. – köhnəlmiş söz və ya məna
k. t. – kənd təsərrüfatı

qəd. – qədim söz
qram. – qrammatika
mal. – maliyyə termini
tex. – texnika
meteor. – meteorologiya
məşəç. – meşəçilik
məc. – məcazi
məd. – mədən işləri
məh. – məhəlli söz
mətb. – mətbəə termini
mif. – mifologiya
mikrobiol. – mikrobiologiya
miner. – mineralogiya
mus. – musiqi
müh. – mühasibat
nifr. – nifrət
ovç. – ovçuluq
paleon. – paleontologiya
ped. – pedaqogika
poliqr. – poliqrifiya
psixol. – psixologiya
rad. – radiotexnika
rəs. – rəsmi dildə işlənən söz
rəss. – rəssamlıq
riyaz. – riyaziyyat
sənət. – sənətsüaslıq
...söz. kiç... – ...sözünün kiçiltmə forması
... söz. sıf. – ... sözündən sifət
... söz oxş. – ... sözünün oxşama forması
şahm. – şahmat
şair. – şairənə ifadə
tar. – tarixi
tex. – texnika
tənt. – təntənəli
tib. – tibbi
tic. – ticarət
toxuc. – toxuculuq
və b. – və başqaları
və i. a. – və ilaxır
vulq. – vulqar (qeyri-ədəbi) söz
zar. – zarafat
zool. – zoologiya

безл. – безличная форма – şəxssiz forma
вв. сл. – вводное слово – ara söz
в знач. сказ. – в значении сказуемого – xəbər mənasında
в знач. суц. – в значении существительного – isim mənasında
дееприч. – деепричастие – fəli bağlama
ед. – единственное число – tək
ж – женский род – qadın cinsi
м – мужской род – kişi cinsi
межд. – междометие – nida
мест. – местоимение – əvəzlik
мн. – множественное число – cəm
многокр. – многократный вид – çoxdəfəli tərz
нареч. – наречие – zərf
неизм. гл. – неизменяемый глагол – dəyişməz fəl
нескл. – несклоняемое слово – hallanmaz söz
несов. – несовершенный вид – bitməmiş tərz
однокр. – однократный вид – birdəfəli tərz
пов. накл. – повелительное наклонение – əmr forması
прев. ст. к... – превосходная степень к... – ...sözünün üstünlük dərəcəsi
пред. – предлог – önlük
прил. – прилагательное – sifət
сбир. – в собирательном значении – toplu mənada
сов. – совершенный вид – bitmiş tərz
ср. – средний род – orta cins
срав. ст. к... – сравнительная степень к... – ...sözünün müqayisə dərəcəsi
част. – частица – hissəcik
числ. – числительное – say

RUS ƏLİFBASI

Аа	Бб	Вв	Гг	Дд	Ее	(Ёё)	Жж	Зз	Ии	Йй
Кк	Лл	Мм	Нн	Оо	Пп	Рр	Сс	Тт	Уу	Фф
Хх	Цц	Чч	Шш	Щщ	Ъ	Ы	Ь	Ээ	Юю	Яя

Аа

А I союз 1. isə, amma, lakin; **мальчику** пять лет, **а** девочке три года oğlanın beş, qızın isə üç yaşı vardır; **товарищ** уехал, **а** я не мог выехать yoldaşım getdi, amma mən gedə bilmədim; 2. bəs; **а** из чего видно, что он прав? bəs nədən görünür ki, o, haqlıdır?; 3. -sa, -sə, əgər; **а** не понимаешь, так и не говори bilmərsənsə, danışma; **а** именно yəni, məhz, məsələn; **а** то yoxsa; **спеши, а** то опоздаешь tez ol, yoxsa gecikərsən; **от а** до зет əvvəldən axırıdak; başından ayağına kimi; bütünlüklə; **а** не то yoxsa.., əks halda.

А II межд. (təəccüb, təəssüf və başqa hissələri ifadə edir) а, аha, hə; **а, так это ты был!** а, о сən idin!; **а, поймал тебя!** аha, səni tutdum!

[А-] bir çox sözlərdə mənfilik göstərən önşəkilçi; məs.: **симметрия – асимметрия, нормальный – аномальный** və s.

АБАЖУР м abajur (lampa qalpağı).

АБАЗ м abbası (20 qəpiklik).

АБАЗИНЕЦ м (мн. абазинцы) abazin (xalq).

АБАЗИНКА ж abazin qadın (qız).

АБАЗИНСКИЙ прил. abazin -i[-l]; **абазинский язык** abazin dili.

АББАТ м abbat, rahib (1. katolik monastırının başçısı; 2. katolik keşişi).

АББАТИССА ж rahibə.

АББАТСКИЙ аббат söz. sif.

АББАТСТВО ср abbatlıq.

АББРЕВИАТУРА ж abreviatura (1. sözlərin baş hərfləri ilə müxtəsər yazılışı; məs.: BDU – Bakı Dövlət Universiteti, AŞ – Avropa Şurası; 2. iki və daha çox sözdən ixtisarla düzəldilmiş bir söz; məs.: univermaq (universal mağaza)).

АББРЕВИАТУРНЫЙ аббревиатура söz. sif.

АББРЕВИАЦИЯ ж abrevasiya (abreviaturların əmələ gəlmə üsulu).

АБДИКАЦИЯ ж istefa, əl çəkmə (taxtdan, mənsəbdən, vəzifədən və s.).

АБЕРРАЦИОННЫЙ абберрация söz. sif. **АБЕРРАЦИЯ** ж aberrasiya (uzaqlaşma, kənara çıxma, yayılma).

АБЗАЦ м abzas (1. sətirbaşı; 2. mətnin bir sətirin başından sonrakı sətir başına qədər olan hissəsi).

АБИССАЛЬНЫЙ прил. coğr. abissal, dərin; **абиссальная область** abissal sahə (dənizlərin 1000 metrədən dərin olan yeri).

АБИССИНЕЦ м (мн. абиссинцы) həbəş, həbəşistanlı.

АБИССИНКА ж həbəş, həbəşistanlı qadın (qız).

АБИССИНСКИЙ абиссинец və Абиссиния söz. sif.; **абиссинский язык** həbəş dili.

АБИТУРИЕНТ м abituriyent (orta məktəbi qurtarmış şagird).

АБЛАКТИРОВАНИЕ ср bot. yaxınlaşdırma peyvəndi.

АБЛАКТИРОВАТЬ сов. и несов. budaqları yaxınlaşdıraraq peyvənd etmək.

АБЛАКТИРОВКА ж k. t. yaxınlaşdırma peyvəndi.

АБОЛИЦИОНИЗМ м мн. **нет** tar. abolisionizm (hər hansı bir qanunun ləğvinə çalışan ictimai hərəkət).

АБОЛИЦИОНИСТ м tar. abolisionist, abolisionizm tərəfdarı.

АБОНЕМЕНТ м abunə; **а** **сверх** **абонемента** artıq, əlavə (olaraq), üstəlik.

АБОНЕМЕНТНЫЙ абонement söz. sif.

АБОНЕНТ м abunəçi.

АБОНЕНТНЫЙ абонент söz. sif.

АБОНИРОВАННЫЙ прич. yazdırılmış, abunə edilmiş.

АБОНИРОВАТЬ сов. и несов. köhn. abunə yazılmaq, abunə üzrə almaq, abunəçi olmaq, abunə etmək.

АБОНИРОВАТЬСЯ сов. и несов. köhn. bax абонировать.

АБОРДАЖ м abordaj (bilavasitə vuruşmaq üçün gəmilərin bir-birinə yanaşdırılmasından ibarət qədim dəniz müharibəsi üsulu); **а** **брать (взять) на абордаж** gəmiyə hücum etmək (yuxarıdakı üsul ilə).

АБОРДАЖНЫЙ абордаж söz. sif.

АБОРДИРОВАТЬ сов. и несов. köhn. 1. bilavasitə döyüş üçün gəmiləri bir-birinə

yanaşdırmaq; **2. məc.** (birisinin) yaxasından yapışmaq, (birisinə) hücum etmək.
АБОРИГЕН *м* aborigen (yerli, yerli əhali).
АБОРИГЕННЫЙ *прил.* yerli.
АБОРТ *м* **1. tib.** abort, uşaqsalma, uşaq saldırma; **2. bayt.** balasalma.
АБОРТИВНЫЙ *прил.* *tib., biol.* abortiv (hər hansı bir prosesin inkişafını, gedişini dayandıran); **абортивные средства** abortiv dərmanlar, abortiv vasitələr.
АБРАЗИВНЫЙ, АБРАЗИОННЫЙ абразивы *сөз. сиф.*
АБРАЗИВЫ *мн. (ед. абразив)* *м* xüs. abraziv materiallar (cilalayıcı, itilayıcı və parıdlayıcı materiallar).
АБРАЗИЯ *ж* abraziya (**1. geol.** dəniz dalğalarının təsiri ilə sahilin yuyulub dağılması; **2. tib.** sümük, diş və s. səthinin yeyilməsi).
АБРАКАДАБРА *ж* cəfəngiyat, çərənpərən, tartan-partan.
АБРЕК *м* abrek, qaçaq.
АБРИКОС *м* **1.** ərik, qaysı; **2.** ərik ağacı, qaysı ağacı.
АБРИКОСНЫЙ абрикос *сөз. сиф.*
АБРИКОСОВКА *ж* ərik arağı.
АБРИКОСОВЫЙ **1.** абрикос *сөз. сиф.*; абрикосовое дерево ərik ağacı; **2.** ərikdən hazırlanmış; **абрикосовый компот** ərik kompotu.
АБРИКОТИН *м* abrikotin (ərik likörü).
АБРИС *м* xüs. çevrə, kontur.
АБСЕНТ *м* absent (yovşan arağı).
АБСЕНТЕИЗМ *м* *мн. нет* absenteizm (etiraz əlaməti olaraq kütləvi surətdə seçkilərdə iştirak etməkdən və yığıncağa gəlməkdən boyun qaçırma).
АБСОЛЮТ *м* fəls. absolyut.
АБСОЛЮТИЗИРОВАТЬ, АБСОЛЮТИРОВАТЬ *сов. и несов.* absolyutlaşdırmaq, mütləqləşdirmək.
АБСОЛЮТИЗМ *м* *мн. нет* mütləqiyyət.
АБСОЛЮТИСТ *м* mütləqiyyət tərəfdarı.
АБСОЛЮТИСТСКИЙ абсолютизм *сөз. сиф.*
АБСОЛЮТНО *нареч.* **1.** heç, qətiyyən, əsla, bilmərrə; **2.** tamamilə.
АБСОЛЮТНОСТЬ *ж* *мн. нет* absolyutluq, mütləqlik.

АБСОЛЮТНЫЙ *прил.* **1. fəls.** absolyut, mütləq; **2. tam;** абсолютная тишина tam sükut; **3.** qəti, danışıqsız, sözsüz, qeyd-şərtsiz; абсолютное повиновение qəti tabelik; **4.** absolyut; mütləq; абсолютная величина *riyaz.* absolyut (mütləq) kəmiyyət; абсолютная температура *физ.* absolyut (mütləq) temperatur; абсолютное большинство böyük əksəriyyət, tam çoxluq; абсолютная монархия mütləqiyyət; абсолютный нуль (absolyut (mütləq), sıfır (sıfırdan aşağı olan 273,16°S temperatur); абсолютный слух kamil musiqi qavrama qabiliyyəti; абсолютный чемпион mütləq çempion.
АБСОРБЕНТ *м* *физ., kim.* absorbent (uducu maddə).
АБСОРБЕР *м* *физ., kim.* absorber (uducu məhlulların buxarını və qazları tutmaq üçün cihaz).
АБСОРБИРОВАТЬ *сов. и несов. физ., kim.* udmaq, canına çəkmək.
АБСОРБИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. физ., kim.* udulmaq, hopmaq.
АБСОРБЦИЯ *ж* *физ., kim.* absorbsiya, udma, udulma, sorma, sorulma.
АБСТРАГИРОВАНИЕ *ср* abstraktlaşdırma, mücərrədləşdirmə, fikrən ayırma, təcrid etmə.
АБСТРАГИРОВАТЬ *сов. и несов.* abstraktlaşdırmaq, fikrən ayırmaq, təcrid etmək.
АБСТРАГИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* **1.** abstraktlaşdırılmaq, fikrən ayrılmaq, təcrid edilmək; **2.** nəzərə alınmamaq.
АБСТРАКТ *м* köhn. mücərrədlik.
АБСТРАКТНО *нареч.* abstrakt, mücərrəd, abstrakt olaraq, mücərrəd olaraq; абстрактно мыслить abstrakt (mücərrəd) düşünmək.
АБСТРАКТНОСТЬ *ж* *мн. нет* abstraktlıq, mücərrədlik.
АБСТРАКТНЫЙ *прил.* abstrakt, mücərrəd.
АБСТРАКЦИЯ *ж* abstraksiya (**1.** fikrən ayrılma, təcrid etmə; **2.** mücərrəd fikir).
АБСУРД *м* boş söz, mənasız fikir, cəfəngiyat.
АБСУРДНОСТЬ *ж* *мн. нет* mənasızlıq.

АБСУРДНЫЙ *прил.* boş, mənasız, cəfəng.
АБСЦЕСС *м* *tib.* abses (irinlik).
АБСЦИССА *ж* *riyaz.* absis (müstəvi üzərində nöqtənin koordinat oxlarına görə vəziyyətini təyin etmək üçün horizontal ox üzərində götürülən ədəd).
АБУЛИЯ *ж* *tib.* abuliya, iradəsizlik, iradə zəifliyi.
АБХАЗ *м* bax абхазец.
АБХАЗЕЦ *м* (*мн. абхазцы*) abxaz, abxaziyalı.
АБХАЗКА *ж* abxaz, abxaziyalı qadın (qız).
АБХАЗСКИЙ Абхазия *в* абхазцы *сөз. сиф.*; Абхазская Республика Abxaziya Respublikası; абхазский язык abxaz dili.
АБЦУГ *м* qumar oyununda: qoşa kart (sağa-sola paylanan hər qoşa kart); с первого абцуга; по первому абцугу köhn. lap başdan, lap əvvəldən.
АБЫ союз *мәһ.* tək, birçə.
АВАНГАРД *м* avanqard (**1.** əsas qüvvənin qabağında gedən qoşun hissəsi; **2. məc.** qabaqda dəstə); в авангарде irəlidə, öndə, ön sıralarda.
АВАНГАРДНЫЙ авангард *сөз. сиф.*
АВАНЗАЛ *м* avanzal, salon önü (baş zalın qabağındakı otaq).
АВАНЛОЖА *ж* teatr avanloja (lojanın daxilində kiçik otaq).
АВАНПОРТ *м* dəniz. avanport (limanda gəmilərin lövbər salub dura bildiyi hissə).
АВАНПОСТ *м* avanpost, irəli (ön) qarovul.
АВАНПОСТНЫЙ аванпост *сөз. сиф.*
АВАНС *м* avans, peşin, beh; с делать авансы ümid vermək, vədə vermək.
АВАНСИРОВАНИЕ *ср* avans vermə.
АВАНСИРОВАТЬ *сов. и несов.* avans vermək.
АВАНСИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* avans verilmək.
АВАНСОВЫЙ аванс *сөз. сиф.*
АВАНСОМ *нареч.* **1.** avans olaraq; получить авансом avans olaraq almaq; **2.** qabaqcadan.
АВАНСЦЕНА *ж* ön səhnə (səhnənin qabaq hissəsi).
АВАНТЮРА *ж* avantüra, macəra, firıldağ.
АВАНТЮРИЗМ *м* *мн. нет* avanturizm, macəraçılıq, firıldaqlıq.

АВАНТЮРИСТ *м* avantürüst, macəraçı, firıldaqqı.
АВАНТЮРИСТИЧЕСКИЙ авантюризм *сөз. сиф.*
АВАНТЮРИСТИЧНЫЙ *бax* авантюристический.
АВАНТЮРИСТКА *ж* avantürüst, (macəraçı, firıldaqqı) qadın (qız).
АВАНТЮРИСТИКИЙ авантюрист *сөз. сиф.*
АВАНТЮРНЫЙ *прил.* **1.** avantüradan ibarət olan, şübhəli, xətərli; авантюрное предприятие xətərli iş (təşəbbüs); **2. ədəb.** macəralı, sərgüzəştli; авантюрный роман macəra romanı, sərgüzəşt romanı.
АВАРЕЦ *м* (*мн. аварцы*) avar (Dağıstanda və Azərbaycanında bir xalq).
АВАРИЙНОСТЬ *ж* *мн. нет* avariya halı, avariya halında olma.
АВАРИЙНЫЙ авария *сөз. сиф.*; avariya; аварийная машина avariya maşını; аварийный дом avariya ev.
АВАРИЯ *ж* avariya, qəza.
АВАРКА *ж* avar qadını (qızı).
АВАРСКИЙ аварец *сөз. сиф.*, аварский язык avar dili.
АВГНЕВЫ конюшни *бax* конюшня.
АВГУР *м* qədim Romada: falçı, kahin.
АВГУСТ *м* avqust.
АВГУСТЕЙШИЙ *прил.* köhn. əlahəzrət (hökmdarlara verilən ünvan).
АВГУСТОВСКИЙ август *сөз. сиф.*
АВЕНИУ *ср* нескл. küçə (xarici ölkə şəhərlərində).
[АВИА-] avia-(mürəkkəb sözlərin əvvəlində sözün aviasiyaya aid olmasını göstərir).
АВИАБАЗА *ж* təyyarə bazası.
АВИАБОМБА *ж* təyyarə bombası.
АВИАДЕСАНТ *м* hərbi təyyarə desantı (təyyarədən düşmənlə torpağına salınan desant).
АВИАЗАВОД *м* təyyarə zavodu.
АВИАКОНСТРУКТОР *м* təyyarə konstrukturu.
АВИАЛИНИЯ *ж* təyyarə xətti, hava yolu.
АВИАМАТКА *ж* köhn. təyyarə gəmişi (təyyarələrin qalxması və enməsi üçün geniş meydançası olan hərbi gəmi).
АВИАМАЯК *м* təyyarə mayakı (təyyarələrə yol göstərən mayak).

АВИМОДЕЛИЗМ *м. мн. нет* aviamodelizm (təyyarə modelləri qayırmaqla uçuşu öyrənmə).

АВИМОДЕЛИСТ *м* aviamodelçi (təyyarə modelləri qayıran adam).

АВИМОДЕЛЬ *ж* aviamodel (təyyarə modeli).

АВИМОДЕЛЬНЫЙ авиамодель *сöz. sif.*

АВИМОТОР *м* təyyarə motoru.

АВИАНОСЕЦ *м* bax **авиаматка**.

АВИАПОДКОРМКА *ж к. т.* təyyarə ilə əlavə gübrələmə.

АВИАПОЧТА *ж* aviapoçt, təyyarə poçtu.

АВИАРАЗВЁДКА *ж* təyyarə kəşfiyyatı.

АВИАСИГНАЛЬНЫЙ прил. aviasignal [i-]; **авиасигнальный пост** aviasignal postu.

АВИАСТРОЕНИЕ *ср* aviasiya sənayesi.

АВИАСЪЁМКА *ж* bax **аэрофотосъёмка**.

АВИАТОР *м* təyyarəçi.

АВИАТОРСКИЙ авиатор *сöz. sif.*

АВИАТРАНСПОРТ *м* 1. hava nəqliyyatı;

2. təyyarə daşıyan hərbi gəmi.

АВИАТРАССА *ж* təyyarə xətti (yolu).

АВИАЦИОННЫЙ авиация *сöz. sif.*

АВИАЦИЯ *ж мн. нет* aviasiya (1. hava donanması; 2. hava nəqliyyatı; 3. uçucu aparatlar vasitəsilə havada uçuşa işinin nəzəriyyə və praktikası).

АВИАЧАСТЬ *ж* təyyarə hissəsi.

АВИАШКОЛА *ж* təyyarəçilik məktəbi.

АВИЁТКА *ж* aviyetka (yüngül təyyarə).

АВИЗ *м* bax **авизо** I.

АВИЗИРОВАТЬ *несов. бух.* avizo göndərmək, xəbər vermək, bildirmək.

АВИЗО I *ср нескл.* бух. avizo, bildiriş və rəqəsi (mal və ya pul göndərilməsi haqqında).

АВИЗО II *ср нескл.* avizo (xarici hərbi donanmalarda itigədən kəşfiyyat gəmisi).

АВИТАМИНОЗ *м* fiziol., tib. avitaminoz (yeyintidə vitaminlərin azlığı nəticəsində törəyən xəstəlik).

АВИТАМИНОЗНЫЙ авитаминоз *сöz. sif.*

АВОСЬ *вв. сл.* bəlkə, ola bilsin ki; **О авось да небось** bəlkə də, ola bilsin ki; **на авось** təvəkkülə, bəxtəbəxt.

АВОСЬКА *ж* dan. tor (zanbil), setka.

АВРАЛ *м* avral (1. dəniz. gəmidə təcili bir iş üçün bütün komandanın və lazım gələr-

sə, sərnişinlərin də səfərbərliyə alınması; 2. məc. bütün kollektiv tərəfindən yerinə yetirilən təcili və növbədənəknər iş).

АВРАЛЬНЫЙ аврал *сöz. sif.*

АВРАЛЬЩИНА *ж* avralçılıq (mənfə mənada).

АВРӨРА *ж* şair., köhn. Avrora, dan, şəfəq.

АВСТРАЛИЕЦ *м (мн. австралийцы)* avstraliyalı.

АВСТРАЛИЙКА *ж* avstraliyalı qadın (qız).

АВСТРАЛИЙСКИЙ Австралия və **австралийцы** *сöz. sif.*

АВСТРИЕЦ *м (мн. австрийцы)* avstriyalı

АВСТРИЙКА *ж* avstriyalı qadın (qız).

АВСТРИЙСКИЙ Австрия və **австрийцы** *сöz. sif.; австрийский народ* Avstriya xalqı; **австрийские эмигранты** avstriyalı mühacirlər.

АВСТРИЯК *köhn. бax австриец.*

АВСТРИЙКА *köhn. бax австрийка.*

АВТАРКІЯ *ж мн. нет* iqt. avtarkiya (təcavüzkar və işğalçı müharibələrə hazırlaşan imperialist dövlətlərin öz ölkələrini dünya bazarından asılı olmayacaq bir hala gətirmək üçün yeridəkləri iqtisadi siyasət).

АВТО *ср нескл.* avtomobil.

[АВТО-] avto- (mürəkkəb sözlərin əvvəlində aşağıdakı mənaları verir: 1) avtomatik; **авторезка** avtomatik kəsici; 2) öz, özü, **автобиография** avtobiografiya (bir şəxsin özü tərəfindən yazılan tərcümeyi-halı); 3) avtomobil; **автошина** avtomobil şini.

АВТОБАЗА *ж* avtobaza (avtomobil bazası).

АВТОБИОГРАФИЧЕСКИЙ автобиография *сöz. sif.; avtobiografik.*

АВТОБИОГРАФИЧЕСТВО *ж мн. нет* avtobiografiklik, müəllifin tərcümeyi-halına aid olma.

АВТОБИОГРАФИЧНЫЙ автобиография *сöz. sif.; avtobiografik, şəxsi həyatı əks etdirən.*

АВТОБИОГРАФИЯ *ж* avtobiografiya (bir şəxsin özü tərəfindən yazılmış tərcümeyi-halı).

АВТОБЛОКИРОВАНИЕ *ж д. у.* avtoblokirovka (qatarların hərəkətini nizama salan avtomatik qurğular sistemi).

АВТОБЛОКИРОВОЧНЫЙ автоблокировка *сöz. sif.*

АВТОБУС *м* avtobus.

АВТОБУСНЫЙ автобус *сöz. sif.*

АВТОГАМИЯ *ж мн. нет* biol. avtoqamiya (öz-özünə mayalanma).

АВТОГРАФ *ж* avtomobil qarağı.

АВТОТЕМОТЕРАПИЯ *ж* tib. avtogemoterapiya (xəstənin öz qanını özünə vurmaqla müalicə).

АВТОГЕННЫЙ прил. tex. avtogen; **автогенная сварка** avtogen qaynaq (iki metal hissəsini əridərək birləşdirmə).

АВТОГЕНЩИК *м* xüs. avtogençi.

АВТОГРАФ *м* avtoqraf (1. müəllifin əlyazması; 2. bir adamın əl yazısı; 3. avtomatik yazan aparat).

АВТОГРАФИЧЕСКИЙ автограф *сöz. sif.; avtoqrafik.*

АВТОГУЖЕВОЙ прил. avtomobil və taraba nəqliyyatına aid olan.

АВТОДИДАКТ *м* öz-özünə öyrənmiş adam.

АВТОДОРОЖНЫЙ автомобильная дорога *сöz. sif.; автодорожный техникум* avtomobil yolları texnikumu.

АВТОДРЕЗИНА *ж д. у.* avtodrezin (motorlu drezin).

АВТОДРОМ *м* avtodrom (avtomobillərin təcrübədən keçirilməsi və yarışları üçün meydan).

АВТОЖИР *м* avtojir (havadan ağır uçucu aparat).

АВТОЗАВОД *м* avtomobil zavodu.

АВТОЗАВОДСКИЙ автозавод *сöz. sif.*

АВТОИНСПЕКЦИЯ *ж* avtomobil müfəttişliyi.

АВТОИНТОКСИКАЦИЯ *ж* tib. avtointoksikasiya (bədənə özündə əmələ gələn zəhərli maddələrlə zəhərlənməsi).

АВТОКАМЕРА *ж* avtokamera (avtomobil kamerası).

АВТОКАР *м*, **АВТОКАРА** *ж* xüs. avtokar (motorlu kiçik vaqon-platforma).

АВТОКЛАВ *м* tex. avtoklav (mayeləri yüksək təzyiq altında qızdırmaq üçün kipi bağlanan qazan).

АВТОКОЛОННА *ж* avtomobil karvanı.

АВТОКРАН *м* avtokran (avtomatik kran).

АВТОКРАТ *м* avtokrat (mütləq hökmdar).

АВТОКРАТИЧЕСКИЙ автократия *сöz. sif.; avtokratik.*

АВТОКРАТИЯ *ж* avtokratiya, mütləqiyyət. **АВТОЛ** *м* *мн. нет* tex., kim. avtol (neftdən alınan sürtkü yağı).

АВТОЛАВКА *ж* avtodükən (alver etmək üçün avtomobildə quraşdırılmış sayyar dükən).

АВТОЛИЗ *м* avtoliz, öz-özünə həllolma (özündə olan fermentlərin təsiri ilə orqanizm toxumalarının parçalanması).

АВТОЛОГИЯ *ж* avtologiya (sözlərin əsl mənasında işlədilməsi).

АВТОМАГИСТРАЛЬ *ж* avtomagistral (əsas avtomobil yolu).

АВТОМАТ *м* avtomat (1. tex. öz-özünə işləyən aparat; 2. avtomatik silah).

АВТОМАТИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* avtomatlaşdırılma, avtomatikleşdirilmə.

АВТОМАТИЗИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* bax **автоматизация**.

АВТОМАТИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* avtomatlaşdırmaq, avtomatikleşdirmək.

АВТОМАТИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* avtomatlaşmaq, avtomatikleşmək; avtomatlaşdırılmaq, avtomatikleşdirilmək.

АВТОМАТИЗМ *м* avtomatizm, avtomatlik (hərəkətlərin qeyri-şüurlu, qeyri-iradiliyi).

АВТОМАТИКА *ж* avtomatika (1. avtomat maşın və alətlərin məcmusu; 2. texnikanın istehsal proseslərini avtomatlaşdırmaq məsələləri ilə məşğul olan sahəsi).

АВТОМАТИЧЕСКИ *нареч.* 1. avtomatik, avtomatik olaraq, öz-özünə; 2. qeyri-şüurlu.

АВТОМАТИЧЕСКИЙ прил. avtomatik, mexaniki (1. öz-özünə işləyən; **автоматическое оружие** avtomatik silah; **автоматический тормоз** avtomatik tormoz; 2. qeyri-şüurlu; **автоматическое движение** avtomatik (qeyri-şüurlu) hərəkət).

АВТОМАТИЧНОСТЬ *ж* *мн. нет* avtomatlik, qeyri-şüurlu.

АВТОМАТИЧНЫЙ прил. avtomatik, qeyri-şüurlu.

АВТОМАТНЫЙ автомат *сöz. sif.* (bax **автомат** 2-ci mənada); **АВТОМАТНЫЙ огонь** avtomat atəşi.

АВТОМАТЧИК *м* avtomatçı (1. avtomat silahlı əsgər; 2. avtomat maşında, dəzgahda və sairədə işləyən fəhlə).

АВТОМАТЧИЦА ж avtomatçı qadın (qız).
АВТОМАШИНА ж avtomobil.
АВТОМОБИЛЕСТРОЕНИЕ ср avtomobil istehsalı.
АВТОМОБИЛЕСТРОИТЕЛЬНЫЙ автомобильестроение сөз. сиф.; **автомобилестроительный завод** avtomobil zavodu.
АВТОМОБИЛИЗАЦИЯ ж мн. **нет** avtomobilleşdirmə (avtomobil işinin inkişafı).
АВТОМОБИЛИЗМ м мн. **нет** avtomobilizm (avtomobil işi, avtomobil idmanı).
АВТОМОБИЛИСТ м avtomobilçi (avtomobil idmanı ilə məşğul olan adam).
АВТОМОБИЛИСТКА ж avtomobilçi qadın (qız).
АВТОМОБИЛЬ м avtomobil; **легковой автомобиль** minik avtomobili; **грузовой автомобиль** yük avtomobili.
АВТОМОБИЛЬНЫЙ автомобиль сөз. сиф.
АВТОМОТРИСА ж d. y. avtomotrisa (motorlu dəmir yol vaqonu).
АВТОНОМИЗМ м мн. **нет** muxtariyyətçilik.
АВТОНОМИСТ м muxtariyyətçi.
АВТОНОМИЯ ж muxtariyyət.
АВТОНОМНОСТЬ ж muxtariyyət.
АВТОНОМНЫЙ прил. muxtar, muxtariyyətli; **автономная республика** muxtar respublika.
АВТОПАРК м avtopark (avtomobil parkı).
АВТОПИЛОТ м av avtopilot (təyyarəni öz-özünə idarə edən aparat).
АВТОПЛАСТИКА ж tib. avtoplastika (bədənin xarab olmuş bir hissəsini başqa hissəsindən köçürülən toxuma ilə bərpa etmə üsulu).
АВТОПЛУТ м avtokotan.
АВТОПОГРУЗЧИК м yükləyib-boşaldan maşın.
АВТОПОЕЗД м avtoqatar (bir neçə araba-sı olan avtomobil).
АВТОПОЕНИЕ ср avtomatik sulayıcı ilə sulama (mal-qaranı).
АВТОПОЙКА ж avtomatik sulayıcı (qurğu).
АВТОПОРТРЕТ м avtoportret (rəssamın özü tərəfindən çəkilmiş şəkli).
АВТОПРОБЕГ м avtomobil yarış.

АВТОР м müəllif.
АВТОРЕМОНТНЫЙ прил. avtomobilləri təmir edən; **автотремонтный завод** avtomobil təmiri zavodu.
АВТОРЕФЕРАТ м avtoreferat (müddafə edilən elmi əsərin xülasəsi).
АВТОРИЗАЦИЯ ж мн. **нет** hüq. avtorizasiya (vəkil etmə, vəkalət vermə, ixtiyar vermə).
АВТОРИЗОВАННЫЙ прил. avtorizə edilmiş, müəllif tərəfindən bəyənilmiş, müəllif tərəfindən təsdiq edilmiş; **авторизованный перевод** müəllif tərəfindən bəyənilmiş (təsdiq edilmiş) tərcümə, avtorizə edilmiş tərcümə.
АВТОРИЗОВАТЬ сов. и несов. öz əsərini tərcümə etməyə və ya yaymağa icazə vermək, razılıq vermək.
АВТОРИЗОВАТЬСЯ несов. avtorizə edilmək (bax **авторизовать**).
АВТОРИТАРНОСТЬ ж мн. **нет** avtoritarlıq (bax **авторитарный**).
АВТОРИТАРНЫЙ прил. avtoritar (qaba qüvvəyə və kor-korana təbəçiliyə əsaslanan); **авторитарные государства** avtoritar dövlətlər.
АВТОРИТЕТ м 1. nüfuz, etibar, hörmət; **потерять авторитет** nüfuzunu itirmək; 2. avtoritet (nüfuzu, hörməti, etibarı olan adam); **крупный авторитет в химии** kimya sahəsində böyük avtoritet.
АВТОРИТЕТНОСТЬ ж мн. **нет** nüfuz, etibar.
АВТОРИТЕТНЫЙ прил. nüfuzlu, etibarlı.
АВТОРСКИЙ 1. автор сөз. сиф.; 2. в знач. суц. авторские мн. avtor (müəllif) haqqı, qonorar.
АВТОРСТВО ср мн. **нет** müəlliflik.
АВТОРУЧКА ж avtomat qələm.
АВТОСАНИ ед. **нет** avtoxizək (qabaq təkərləri altında xizək olan avtomobil).
АВТОСВАРКА ж tex. avtogen qaynaq.
АВТОСТОП м d. y. avtostop (avtomatik dayandırıcı).
АВТОСТРАДА ж avtostrada (ikitarəfli avtomobil yolu).
АВТОСЦЕПКА ж d. y. avtomatik qoşucu (vaqon və lokomotivləri avtomatik olaraq açib bağlamaq üçün qurğu).

АВТОТЕЛЕЖКА ж bax **автокар**.
АВТОТИПИЧЕСКИЙ, АВТОТИПНЫЙ автотипия сөз. сиф.
АВТОТИПИЯ ж **полигр.** avtotipiya (1. şəkilləri fotomexanika vasitə ilə çap etmə üsulu; 2. bu usulla çap edilmiş şəkil).
АВТОТОМИЯ ж avtotomiya (bəzi heyvanların, məs.: kərtənkələnin xarici təsir nəticəsində öz bədəninin bir hissəsini üzüb atma qabiliyyəti).
АВТОТОРМОЗ м d. y. avtotormoz, avtomatik tormoz.
АВТОТРАКТОРНЫЙ автомобиль və **трактор** сөз. сиф.; **автотракторная база** avtotraktor bazası.
АВТОТРАНСПОРТ м avtomobil nəqliyyatı.
АВТОТРАНСПОРТНЫЙ м **автотранспорт** сөз. сиф.; **автотранспортная контора** avtomobil nəqliyyatı kontoru.
АВТОТРАНСФОРМАТОР м **елек.** avtotransformator (cərəyan gərginliyini azaldan bərsərgili transformator).
АВТОХРОМИЯ ж **полигр.** avtoxromiya (rəngli şəkil çap etmə üsulu).
АВТОХОНЫ мн. yerli əhali.
АВТОЦИСТЕРНА ж sistemli avtomobil.
АВТОШИНА ж avtomobil şini.
АГА I межд. aha!; **ага! догнал тебя!** aha! çatdım sənə!
АГА II част. dan. hə; **ты помнишь его?** – **ага!** sən onu xatırlayırsanmı? – hə!
АГАВА ж bot. aqava (bəzək bitkisi).
АГАР-АГАР, АГАР м aqar-aqar (dəniz yosunlarından alınan, bakterilogiyada və qənnadı işlərində işlədilən qatı bitki həlimi).
АГАТ м **miner.** əqiq (qiymətli daş).
АГАТОВЫЙ агат сөз. сиф.; əqiqdən qayrılmı; **агатовые глаза** qara parlaq gözlər.
АГЛОМЕРАТ м 1. **geol.** aqqlomerat, topa, yığın (müxtəlif mineral və süxurlar yığıntı); 2. **мәс.** qarışıq.
АГЛОМЕРАЦИЯ ж **miner.** aqqlomerasiya, toplaşma, yığışma.
АГЛЮТИНАТИВНЫЙ прил. **дилç.** aqqlyutinativ; **агглютинативные языки** aqqlyutinativ dillər (bax **агглютинация**).

АГЛЮТИНАЦИЯ ж **дилç.** aqqlyutinasıya (sözün kökünü dəyişdirmədən şəkilçilər artırmaqla yeni formalar və ya yeni sözlər düzəltmə).
АГЛЮТИНИРОВАНИЕ ср **дилç.** yapışma (bax **агглютинация**).
АГЛЮТИНИРОВАТЬ несов. yapışdırmaq (şəkilçi).
АГЛЮТИНИРОВАТЬСЯ несов. aqqlyutasiyaya ugramaq, yapış(dırıl)maq (şəkilçi).
АГЕНТ I м agent (1. müvəkkil; 2. casus).
АГЕНТ II м **амил.** səbəb.
АГЕНТСКИЙ агент сөз. сиф.
АГЕНТСТВО ср agentlik.
АГЕНТУРА ж мн. **нет** agentura (1. agentlik; 2. agentlər; 3. casuslar).
АГЕНТУРНЫЙ агентура сөз. сиф.
АГЕНТША ж agent, müvəkkil qadın (qız).
АГИОГРАФИЯ ж agioqrafiya (xristian övliyalarının həyatını təsvir edən dini kitablar).
АГИТАТОР м təşviqatçı.
АГИТАТОРСКИЙ агитатор сөз. сиф.
АГИТАЦИОННЫЙ агитация сөз. сиф.
АГИТАЦИЯ ж мн. **нет** təşviqat.
АГИТЕРИГАДА ж (агитационная бригада) təşviqat briqadası.
АГИТИРОВАТЬ несов. təşviqat aparmaq, təşviq etmək.
АГИТКА ж **дан.** agitka (təşviqat məqsədi daşıyan kiçik əsər, vərəqə və s.).
АГИТКОЛЛЕКТИВ м təşviqatçı kollektivi.
АГИТМАССОВЫЙ прил. kütləvi təşviqat –[1]; **агитмассовая работа** kütləvi təşviqat işi.
АГИТПОЕЗД м təşviqat qatarı.
АГИТПУНКТ м (агитационный пункт) təşviqat mənzəqəsi.
АГИТСМОЛЕТ м təşviqat təyyarəsi.
АГНАТ м köhn. hüq. kişi tərəfindən qohumluğu olan (erkek Romada və Avropada).
АГНАЦИЯ ж kişi tərəfindən qohumluq.
АГНЕЦ м köhn. quzu.
АГНОСТИК м фəлс. aqnostik (aqnostisizm tərəfdarı).
АГНОСТИЦИЗМ м фəлс. aqnostisizm (obyektiv aləmin dərk edilə bilməsini inkar edən fəlsəfi nəzəriyyə).

АГНОСТИЧЕСКИЙ *прил.* aqnostik.
АГОНИЗИРОВАТЬ, АГОНИРОВАТЬ *несов.* can üstə olmaq, can vermək.
АГОНИЯ *ж* can üstə olma, can vermə.
АГОРАФОБИЯ *ж* tib. aqorafobiya (*böyük, açıq sahədən qorxma xəstəliyi*).
АГРАМАНТ *м* aqramant, tesma, zəncirə.
АГРАРИЙ *м* aqrar (*iri mülkədar*).
АГРАРНИК *м* aqrarçı (*aqrar məsələlər mütəxəssisi*).
АГРАРНЫЙ *прил.* aqrar, torpağa və əkinçiliyə aid olan; **аграрный вопрос** aqrar məsələsi.
АГРАФ *м* bəzəkli toqqa, bəzəkli ilmə.
АГРЕГАТ *м* xüs. aqreqat (**1.** *tex.* bir iş görmək üçün bir neçə müxtəlif maşın birləşməsindən ibarət qurğu; **2.** *mürəkkəb maşının tam bir hissəsi*); **агрегатное состояние вещества** *fiz.* maddənin aqreqat halı.
АГРЕГАТНЫЙ *агрегат* *söz. sif.*
АГРЕМАН, АГРЕМЕНТ *м* dipl. aqreman (*namizadlıyı verilən diplomatik elçinin qəbulu haqqında razılıq*).
АГРЕССИВНО *нареч.* 1. *təcavüzkarcasına, təcavüzkarlıqla, təcavüzkar bir surətdə*; **2.** *məc. düşməncəsinə*.
АГРЕССИВНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* təcavüzkarlıq.
АГРЕССИВНЫЙ *прил.* təcavüzkar; **агрессивные государства** təcavüzkar dövlətlər.
АГРЕССИЯ *ж* təcavüz, təcavüzkarlıq.
АГРЕССОР *м* təcavüzkar.
АГРИКУЛЬТУРА *ж* aqrikultura (**1.** *əkinçilik*; **2.** *əkinçilik texnikasını yaxşılaşdırmaq üsulu və tədbirləri*).
АГРИКУЛЬТУРНЫЙ *агрикультура* *söz. sif.*
[АГРО-] *агро-* (*mürəkkəb sözlərin əvvəlində əkinçilik mənasını verən hissəcik*).
АГРОБИОЛОГИЧЕСКИЙ *агробиология* *söz. sif.*; **агробиология** *агробиология* *элми*; **агробиологические исследования** *агробиология* *tədqiqatlar*.
АГРОБИОЛОГИЯ *ж* aqrobiologiya (*əkinçilikdəki ümumi bioloji qanunlar haqqında elm*).
АГРОКУЛЬТУРА *bot. ж* aqrokultura (*əkinçilik və tarla işlərini yaxşılaşdırmaq üçün görülən tədbirlər*).

АГРОЛЕСОМЕЛИОРАТИВНЫЙ *прил.* aqroməşəmeliorasiya -i[-i]; **агролесомелиоративные мероприятия** aqroməşəmeliorasiya tədbirləri.
АГРОЛЕСОМЕЛИОРАЦИЯ *ж* aqroməşəmeliorasiya (*yüksək məhsul almaq üçün iqlim və torpaq şəraitini yaxşılaşdırmaq üçün meşəçilik sahəsində görülən tədbirlər*).
АГРОМАКСИМУМ *м* aqromaksimum (*kənd təsərrüfatı işləri üçün lazım olan maksimum aqronomik biliklər, tədbirlər və s.*).
АГРОМИНИМУМ *м* aqrominimum (*məhsulu artırmaq üçün görülməsi mütləq lazım gələn ən gərəklı tədbirlər*).
АГРОНОМ *м* aqronom.
АГРОНОМИЧЕСКИЙ *агрономия* *söz. sif.*; *агрономик*.
АГРОНОМИЯ *ж* *мн.* *нет* aqronomiya (**1.** *əkinçilik və kənd təsərrüfatı elmi*; **2.** *əkinçilik və kənd təsərrüfatı sahəsində görülən əməli işlər*).
АГРОПОМОЩЬ *ж* *мн.* *нет* aqronomik yardım.
АГРОПРОПАГАНДА *ж* aqronomik təbliğat.
АГРОПУНКТ *м* aqronom məntəqəsi.
АГРОТЕХНИК *м* aqrotexnika (*агroteхника mütəxəssisi*).
АГРОТЕХНИКА *ж* aqrotexnika (*əkinçilik texnikası*).
АГРОТЕХНИЧЕСКИЙ *агротехника* *söz. sif.*; *агroteхники*.
АГРОХИМИЧЕСКИЙ *прил.* aqrokimyəvi; **агрохимические приемы** aqrokimyəvi üsullar.
АГРОХИМИЯ *ж* aqrokimya.
АГРОШКОЛА *ж* aqronomluq məktəbi.
АГУЛ *м* (*мн.* *агулы*) aqul (*Dağıstanda bir xalq*).
АГУЛЕЦ *м* bax aqul.
АГУЛКА *ж* aqul qadını (*qızı*).
АГУЛЬСКИЙ *прил.* aqul -i[-i]; **агульский язык** aqul dili.
АД *м* *мн.* *нет* cəhənnəm; **а** *исчадие ада* bax *исчадие*; **крошечный ад** bax *крошечный*.
АДАЖИО *mus.* adajio (**1.** *нареч.* *yavaşdan və uzadaraq*; **2.** *в знач. суц.* *сп нескл.* *adajio tempində ifa olunan musiqi əsəri*).

АДАМОВА *голова* *ж* zool. gecəkəpənəyi.
АДАМОВО *яблоко* *сп* anat. hülqum, xirtək.
АДАМСИТ *м* adamsit (*zəhərləyici maddə*).
АДАПТАЦИЯ *ж* adaptasiya (*uyğunlaşma*).
АДАПТЕР *м* adapter (*patefon valının səsini elektrik vasitəsilə reproduktora verən elektromaqnitli mexanizm*).
АДАПТИРОВАННЫЙ *прич.* uyğunlaşdırılmış.
АДАПТИРОВАТЬ *сов. и несов.* uyğunlaşdırmaq.
АДАПТИРОВАТЬСЯ *несов.* uyğunlaşdırılmaq.
АДАПТОМЕТР *м* xüs. adaptometr (*gözlün uyğunlaşma qabiliyyətini ölçən alət*).
АДАТ *м* adət.
АДВЕРБИАЛЬНЫЙ *прил.* dilç. adverbial (*zərf mahiyyətində olan*).
АДВОКАТ *м* advokat, vəkil.
АДВОКАТСКИЙ *адвокат* *söz. sif.*
АДВОКАТСТВО *сп* advokatlıq, vəkillik.
АДВОКАТСТВОВАТЬ *несов.* advokatlıq etmək, vəkillik etmək.
АДВОКАТУРА *ж* *мн.* *нет* 1. advokatlıq, vəkillik; 2. advokatlər, vəkillər.
АДЕКВАТНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* adekvatlıq, tam uyğunluq, eynilik.
АДЕКВАТНЫЙ *прил.* adekvat, tam uyğun, eyni, bərabər.
АДЕНОИД *м* tib. adenoid (*udlaq badamcığının şişməsi*).
АДЕНОЛОГИЯ *ж* adenologiya (*anatomiyanın vəzilər bəhsi*).
АДЁПТ *м* köhn. (təlim, nəzəriyyə və s.) tərəfdarı.
АДЖАРЕЦ *м* (*мн.* *аджарцы*) acar (*xalq*).
АДЖАРКА *ж* acar qadını (*qızı*).
АДЖАРСКИЙ *аджарец* *söz. sif.*; **аджарский язык** acar dili.
АДМИНИСТРАТИВНЫЙ *прил.* inzibati; **административный отдел** inzibati şöbə; **в административном порядке** inzibati yolla (*qaydada*), *icra orqanlarının əmri ilə*.
АДМИНИСТРАТОР *м* administrator, müdir; *inzibatçı*.
АДМИНИСТРАТОРСКИЙ *администра-тор* *söz. sif.*
АДМИНИСТРАЦИЯ *ж* *мн.* *нет* adminis-trasiya (**1.** *müdiriyyət*; **2.** *idarə*; **военная администрация** hərbi (əsgəri) idarə).

АДМИНИСТРИРОВАНИЕ *сп* inzibatçılıq etmək, buyurma, əmr vermə.
АДМИНИСТРИРОВАТЬ *несов.* inzibatçılıq etmək, buyurmaq, əmr vermək.
АДМИРАЛ *м* admiral.
АДМИРАЛТЕЙСКИЙ *адмиралтейство* *söz. sif.*
АДМИРАЛТЕЙСТВО *сп* admirallıq (*çar Rusiyasında hərbi donanma idarəsi və onun baş orqanları*).
АДМИРАЛЬСКИЙ *адмирал* *söz. sif.*; **а** *адмиральский час* köhn. zar. səhər yeməyi və yaxud erkən nahar vaxtı.
АДМИРАЛЬША *ж* dan. admiral arvadı.
АДОВ *прил.* cəhənnəm -i[-i]; **адова жарница** cəhənnəm istisi.
АДОНИС *м* adonis (**1.** *qədim yunanistanda və Romada: sevgi ilahəsi*; **2.** *gözəl oğlan*; **3.** *dərman bitkisi*).
АДОПТАЦИЯ *ж* hüq. övladlığa götürmə.
АДРЕНАЛИН *м* tib. adrenalin (*dərman*).
АДРЕС *м* 1. ünvan, adres; **2.** *təbriknamə*; **а** *по адресу (кого)* ...haqqında, ...adresinə; **не по адресу** yanlış olaraq, doğru olmaya; **в адрес** ...adına, ...ünvanına.
АДРЕСАНТ *м* adresant (*məktub və sair göndərən*).
АДРЕСАТ *м* adresat (*adres sahibi*).
АДРЕСНЫЙ *адрес* *söz. sif.*; **адресный стол** (бюро) *адрес* (ünvanlar) idarəsi, **адресная книга** *адрес* (ünvan) kitabçası.
АДРЕСОВАННЫЙ *прич.* 1. *adresə göndərilmiş*; **2.** *göndərilmiş, yollanmış; ünvanlanmış*.
АДРЕСОВАТЬ *сов. и несов.* 1. *adresə göndərmək*; **2.** *göndərmək, yollamaq, ünvanlamaq*.
АДРЕСОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. *adresə göndərilmək*; **2.** *göndərilmək, yollanmaq*; **3.** *köhn. müraciət etmək*; **4.** *ünvanlanmaq*.
АДСКИ *нареч.* çox, son dərəcədə, həddindən artıq; **мы там адски скучали** *biz orada çox dərirdik*.
АДСКИЙ 1. *ад* *söz. sif.*; **адское мучение** cəhənnəm əzabı; **2.** *cəhənnəm kimi, dəhşətli, çox ağır, dözülməz*; **адская боль** dəhşətli ağrı, dözülməz ağrı; **а** *адская машина* cəhənnəm maşını (*təyin edilmiş vaxtda partılması üçün saat*).

mexanizmi olan bomba); **адский камень** *köhn. lyapis; cəhənnəmdaşı.*
АДСОРБЕНТ *м. физ., хим. adsorbent (sət-hində adsorbsiya əməl gələn cisim)*
АДСОРБИРОВАТЬ сов. и несов. adsorbsiya etmək, udmaq (*qazı, mayeni*).
АДСОРБИРОВАТЬСЯ несов. adsorbsiya olunmaq, udulmaq (*qaz, maye*).
АДСОРБИОННЫЙ адсорбция *söz. sif.; адсорбционная сила adsorbsiya qüvvəsi.*
АДСОРБЦИЯ *ж. физ., хим. adsorbsiya (bark və ya məsələli cisimlər səthinin qaz və mayeləri udması).*
АДЬЮНКТ *м. adyunkt (1. ali hərbi məktəblərdə assistent, aspirant; 2. köhn. kiçik elmi işçi).*
АДЬЮНКТСКИЙ адьюнкт *söz. sif.; адьюнктская должность adyunkt vəzi-fəsi.*
АДЬЮНКТУРА *ж. adyunktura (ali hərbi məktəblərin aspiranturasi).*
АДЬЮТАНТ *м. hərbi. adyutant, yavər.*
АДЬЮТАНТСКИЙ адьютант *söz. sif.*
АДЬЮТАНТСТВО *ср. adyutantlıq, yavərlik.*
АДЫГЕЕЦ *м. (мн. адыгейцы) adıgey (Şimali Qafqazda bir xalq).*
АДЫГЕЙКА *ж. adıgey qadını (qızı).*
АДЫГЕЙСКИЙ адыгеец *söz. sif.; адыгейский язык adıgey dili.*
АДЕКВАТНОСТЬ *ж. köhn. bax адекватность.*
АДЕКВАТНЫЙ *köhn. bax адекватный.*
АДЮЛЬТЕР *м. 1. ər və ya arvadın səda-qətsizliyi; 2. ailə sədaqətini pozan.*
АДЮЛЬТЕРНЫЙ адюльтер *söz. sif.*
АЖ союз и част. дан. hətta, ...bela.
АЖИО *ср. нескл. iqt. ajio (kağız pul, veksəl və qiymətli kağızlar kursunun nominal qiymətinə nisbətən artması).*
АЖИОТАЖ *м. ajiotaj (1. ehtikar məqsədilə birjada qiymətli kağızların və ya malların qiymətlərinin süni surətdə aşağı salınması və ya artırılması; 2. bir məsələ və s. ətrafında yaradılmış hay-küy, həyəcan və s.).*
АЖИТАЦИЯ *ж. köhn. həyəcan.*
АЖУР I нареч. ajur (*mühasibatda: əməliyyatın icra edildiyi gündə dəftərlərə qeyd edilməsi*).
АЖУР II *м. ajur, şəbəkə, tor.*

АЖУРНОСТЬ *ж. zəriflik, incəlik; nəfislik.*
АЖУРНЫЙ *прил. 1. şəbəkəli; 2. incə, zərif.*
АЖЮСТИРОВАТЬ сов. и несов. 1. müh. tamamlamaq, buxqalteriya (*mühasibat*) hesablarını düzgün qurtarıb bağlamaq;
2. tex. sazlamaq, maşını quraşdırmaq.
АЗ *м. 1. az (rus əlifbasında "a" hərfinin köhnə adı); 2. только мн. азы əlifba, ilk məlumat, начинать с азов əlifbadan başlamaq; 3. ни аза (в глаза) не знать (не понимать, не смыслить) heç nə, heç bir şey bilməmək (baş düşməmək); от аза до жицы övvəldən axırına kimi, başdan ayağa qədər.*
АЗАЛИЯ *ж. bot. azaliya (çəhrayı, ağ və ya qırmızı çiçəklili qəşəng bəzək bitkisi).*
АЗАРТ *м. azart, qızıqma, uyma, ehtiras.*
АЗАРТНИЧАТЬ несов. qızıqmaq, başı qızıqmaq, uymaq.
АЗАРТНО нареч. qızgın surətdə, ehtirasla, coşqunluqla, başı qızıqaraq.
АЗАРТНОСТЬ *ж. мн. net qızgınlıq, ehtiraslılıq, coşqunluq, aludəlik.*
АЗАРТНЫЙ *прил. azartlı, qızgın, ehtiraslı; 3. азартная игра qumar (oyunu).*
АЗБЕСТ *м. bax асбест.*
**АЗБЕСТОВЫЙ бax асбестовый.
АЗБУКА *ж. 1. əlifba; 2. əlifba kitabı; 3. азбука Морзе Morze əlifbası.*
АЗБУЧНЫЙ 1. азбука *söz. sif.; азбучный порядок əlifba sırası; 2. тас. ibtidai, hamının bildiyi, hamıya məlum (aşkar, aydın) olan; азбучная истина hamıya məlum olan həqiqət, aydın həqiqət.*
АЗЕРБАЙДЖАНЕЦ *м. (мн. азербайджанцы) azərbaycanlı.*
АЗЕРБАЙДЖАНКА *ж. azərbaycanlı qadın (qız).*
АЗЕРБАЙДЖАНСКИЙ Азербайджан *və азербайджанец söz. sif.; Азербайджанская Республика Azərbaycan Respublikası; азербайджанский язык Azərbaycan dili.*
АЗИАТ *м. 1. asiyalı; 2. тас. köhn. mədəniyyətsiz, geridə qalmış adam.*
АЗИАТКА *ж. asiyalı qadın (qız)*
АЗИАТСКИЙ Азия *söz. sif.; азиатские государства Asiya dövlətləri.*
АЗИАТЧИНА *бax азиатчина.***

АЗИАТЧИНА *ж. мн. net köhn. mədəniyyətsizlik, mədəni gerilik.*
АЗИДЫ *мн. (ед. азид м) kim. azidlər (azid turşusunun duzları).*
АЗИМУТ *м. astr. azimut (meridian müstəvisi ilə müşahidə edilən göy cisminin içərisindən keçən vertikal müstəvi arasındakı bucaq).*
АЗИМУТАЛЬНЫЙ *прил. xüs. azimutal; azimut -i[-ı]; азимутальный круг компаса kompasın azimut dairəsi.*
АЗИМУТНЫЙ азимут *söz. sif.*
АЗОЙСКИЙ: азойская эра *азой эрасı (yer üzündə həyatın törəməsindən əvvəlki era).*
АЗОТ *м. azot (kimyəvi element).*
АЗОТИЗАЦИЯ *ж. azotlaşdırma (polad şeylərə bərklik vermək üçün onun səthinə azot hopdurma).*
АЗОТИРОВАНИЕ *ср. xüs. azotlama, azotlanma, azot hopdurma (hopdurulma).*
**АЗОТИРОВАТЬ сов. и несов. xüs. azotlamaq, azot hopdurmaq.
АЗОТИСТЫЙ *прил. kim. azotlu; азотистые удобрения azotlu gübrələr.*
АЗОТНЫЙ *хим. азот söz. sif.; азотная кислота nitrat turşusu.*
АЗОТОБАКТЕР *м. azotobakter (havadakı azotu uda bilən torpaq bakteriyası).*
АЗЯМ *м. məh. çuxa, kaftan (uzunətəklі kəndli paltarı).*
АЙЛ *м. ayıl (1. Altayda məskun məntəqə, kənd, oba; 2. Qırğızıstan kənd inzibati ərazi bölgüsü).*
АЙЛЬНЫЙ айл *söz. sif.; айльный совет айıl soveti.*
АЙР *м. мн. net bot. air (bataqlıq zanbağı).*
АЙСТ *м. zool. leylək, hacıleylək.*
АЙСТЕНОК *м. leylək balası.*
АЙСТОВЫЕ *мн. zool. leyləkkimilər.*
АЙСТОВЫЙ аист *söz. sif.*
АЙ I межд. ай! *bay! yay!; 3. ай да... bax А II.*
АЙ II *мәh. bax илн.*
АЙВА *ж. heyva.*
АЙВОВЫЙ 1. айва *söz. sif.; айвовое дерево heyva ağacı; 2. heyvadan hazırlanmış; айвовое варенье heyva mürabbesi.*
АЙДА межд. мәh. haydı! gedək! get!
АЙЛАНТ *м. bot. aylant (Çin göyrüşü).***

АЙМАК *м. aymak (Buryatıyada, Altayda, Monqolustanda inzibati ərazi bölgüsü, rayon).*
АЙМАЧНЫЙ аймак *söz. sif.; аймачный совет tar. aymak soveti.*
АЙРАН *м. ayran.*
АЙСБЕРГ *м. aysberq, buzdağı.*
АЙСОР *м. (мн. айсоры) bax ассириец.*
АЙСОРКА *ж. aysor qadın (qız).*
АКАДЕМИЗМ *м. мн. net akademizm (1. quru nəzəriyyəçilik; 2. 17-19-cu əsrlərdə incəsənətdə klassik (antik) ənənələri müdafiə edən və yeniliyə zidd olan cəyəran).*
АКАДЕМИК *м. akademik (1. akademiya üzvü; 2. dan. akademiya adlanan ali məktəbi qurtarmış və ya orada oxuyan adam).*
АКАДЕМИСТ *м. köhn. akademist (akademizm tərəfdarı).*
АКАДЕМИЧЕСКИЙ 1. академия *söz. sif.; akademik, akademiya aid olan, академическая библиотека akademiya kitabxanası; академический словарь akademik lüğət; 2. bax академичный; 3. академический театр akademik teatr (keçmiş SSRİ-də ən nümunəvi dövlət teatrlarına verilən fəxri ad).*
АКАДЕМИЧНОСТЬ *ж. мн. net mücərrədlik, qeyri-həyatilik, həyatdan uzaqlıq.*
АКАДЕМИЧНЫЙ академизм *söz. sif.; sırf nəzəri.*
АКАДЕМИЯ *ж. akademiya (1. ali elmi müəsisə; 2. bəzi ali məktəblərin adı); 3. академия художеств bədaye akademiyası, rəssamlıq akademiyası.*
АКАНТ, АКАНФ *м. 1. bot. ayırcəncəsi; 2. arx. akant (iri yarpaq şəklində naxış).*
АКАНЬЕ, АКАНИЕ *ср. dilç. "a"-laşma, "a"-laşma hadisəsi (rus ədəbi dilində "o" səsi əvəzində "a" tələffüz etmə, məs. əada (əoda), və s.).*
АКАРИДЫ *мн. zool. gənələr.*
АКАТЬ *несов. dilç. "a"-laşdırmaq (vurgusuz hecalarda "o" səsinə yazıldığı kimi deyil, "a" kimi tələffüz etmək; bax аканье).*
АКАФИСТ *м. köhn. mədhıyye.*
АКАЦИЕВЫЙ *прил. akasiya -i[-ı]; акациевые лепестки akasiya ləçəkləri.*

АКАЦИЯ ж *bot.* akasiya; ♀ желтая акация sarı akasiya; белая акация ağ akasiya.

АКВАМАРИН м akvamarin (göyümtül-yaşıl rəngli qiymətli daş).

АКВАМАРИННЫЙ, АКВАМАРИНОВЫЙ
1. аквамари́н сөз. *sif.* 2. göyümtül-yaşıl rəngli.

АКВАРЕЛИСТ м *rəss.* akvarelçi (sulu boya ilə şəkil çəkən rəssam).

АКВАРЕЛЬ ж *rəss.* akvarel (1. sulu boya; 2. sulu boya ilə çəkilmiş şəkil).

АКВАРЕЛЬНЫЙ акварель сөз. *sif.* sulu boya ilə çəkilmiş; акварельные краски akvarel (sulu) boyalar.

АКВАРИЙ бах аквариум.

АКВАРИУМ м аквариум (1. balıq və s. su heyvanları və bitkiləri saxlamaq üçün qab, hovuz, şüşə qab, qutu; 2. su heyvanları və bitkilərinin həyatı üzərində bioloji müşahidə aparmaq üçün xüsusi yer).

АКВАТОРИЯ ж акватория (su sahəsi).

АКВЕДУК м akveduk (çay, dərə və s. üzərində körpü şəklində çəkilən su kəməri).

АКВИЛОН м köhn. şiddətli şimal və ya şimal-şərq küləyi.

АККЛИМАТИЗАЦИОННЫЙ акклиматизация сөз. *sif.*

АККЛИМАТИЗАЦИЯ ж *xüs.* iqlimləş-(dir)mə (heyvan və ya bitkilərin yeni iqlim şəraitinə, mühitə uyğunlaşdırılması, uyğunlaşması).

АККЛИМАТИЗИРОВАНИЕ ср *xüs.* iqlimləşdirmə, yeni mühitə uyğunlaşma (uyğunlaşdırılma).

АККЛИМАТИЗИРОВАННЫЙ прич. *xüs.* iqlimləşdirilmiş, yeni iqlimə (mühitə) uyğunlaşdırılmış.

АККЛИМАТИЗИРОВАТЬ сов. и несов. *xüs.* iqlimləşdirmək, yeni iqlimə uyğunlaşdırmaq, yeni mühitə alışdırmaq.

АККЛИМАТИЗИРОВАТЬСЯ сов. и несов. *xüs.* iqlimləş(diril)mək, yeni iqlimə (yeni mühitə) uyğunlaşmaq (uyğunlaşdırılmaq).

АККОМОДАЦИЯ ж *fiz.* akkomodasiya, uyğunlaşma, uyğunlaşdırma; ♀ аккомодация глаза gözün müxtəlif məsafələrdə olan şeyləri aydın görməyə uyğunlaşma qabiliyyəti.

АККОМОДИРОВАТЬ сов. и несов. *xüs.* uyğunlaşdırmaq.

АККОМОДИРОВАТЬСЯ несов. uyğunlaş-(dırıl)maq.

АККОМПАНЕМЕНТ м *mus.* akkompанемент, müşayiət (birlikdə çalma, ahəngə uyğunlaşdırma).

АККОМПАНИАТОР м *mus.* akkompаниатор, müşayiətçi (birlikdə çalan).

АККОМПАНИАТОРША ж *dan.* akkompаниатор, müşayiətçi qadın (qız).

АККОМПАНИРОВАНИЕ ср müşayiət etmə, birgə çalma; müşayiət.

АККОМПАНИРОВАТЬ несов. *mus.* müşayiət etmək, birlikdə çalmaq, ahəngə uyğunlaşdırmaq.

АККОРД I м *mus.* akkord (bir-birindən aralı olan bir neçə tonun ahəngdar bir surətdə səslənməsi); ♀ аккорд струн sim komplekti; заключительный аккорд son akkord, son xatimə.

АККОРД II м köhn. müqavilə, saziş; ♀ на аккорд (брать, сдавать) köhn. sazişə əsasən, müqaviləyə görə (almaq və s.).

АККОРДЕОН м *mus.* akkordeon.

АККОРДЕОНИСТ м akkordeonçalan, akkordeonçu.

АККОРДЕОНИСТКА ж akkordeonçu, akkordeonçalan qadın (qız).

АККОРДНЫЙ прич. аккордная работа götürə iş.

АККОРДОВЫЙ аккорд сөз. *sif.*

АККРЕДИТИВ м *mal.* 1. akkreditiv (əmanət kassasına qoyulan pulu başqa əmanət kassalarından almaq üçün sənəd); 2. dipl. etimadnamə.

АККРЕДИТИВНЫЙ аккредитив сөз. *sif.*

АККРЕДИТОВАНИЕ ср 1. *mal.* tic. vəkil etmə (edilmə); 2. *dipl.* təqdim etmə (edilmə) (diplomatik nümayəndə).

АККРЕДИТОВАННЫЙ прич. 1. *mal.* tic. vəkil edilmiş; 2. *dipl.* təyin edilmiş.

АККРЕДИТОВАТЬ сов. и несов. 1. *mal.* tic. vəkil etmək (pul və ya mal almaq üçün); 2. *dipl.* təyin etmək (diplomatik nümayəndə).

АККРЕДИТОВАТЬСЯ сов. и несов. 1. *mal.* tic. vəkil edilmək; 2. *dipl.* təyin edilmək.

АККУМУЛИРОВАНИЕ ср *мн.* нег бах аккумуляция.

АККУМУЛИРОВАТЬ несов. yığmaq, toplamaq.

АККУМУЛИРОВАТЬСЯ несов. yığılmaq, toplanmaq.

АККУМУЛЯТОР м *fiz.* akkumulyator (elektrik enerjisini toplayan cihaz).

АККУМУЛЯТОРНЫЙ аккумулятор сөз. *sif.*

АККУМУЛЯЦИЯ ж *fiz., geol.* akkumulyasiya; yığılma, toplanma.

АККУРАТ нареч. *dan.* tam, lap; dürüst, düz; vaxtında; ♀ в аккурат düz vaxtında;

в аккурате lazımı qaydada; tam səliqə ilə, qaydasında.

АККУРАТНО нареч. 1. diqqətlə, səliqə ilə; 2. həmişə, arasıkəsilmədən, müntəzəm surətdə; 3. tam vaxtında, dürüst.

АККУРАТНОСТЬ ж *мн.* нег səliqə, diqqət, diqqətlilik, səliqəlilik, təmizlik.

АККУРАТНЫЙ прич. 1. səliqəli, tərtibli, müntəzəm; 2. diqqətli, dürüst.

АКМЕИЗМ м *мн.* нег *ədəb., tar.* akmeizm (1912-1913-cü illərdə rus ədəbiyyatında "sənət sənət üçündür" nəzəriyyəsini təbliğ edən cərəyan).

АКМЕИСТ м *ədəb.* akmeist (akmeizm tərafları).

АКМЕНСТИЧЕСКИЙ, АКМЕИСТСКИЙ акменст сөз. *sif.*

АКОНИТ м *bot.* akonit (1. zəhərli dərman bitkisi; 2. tib. revmatizm, nevrologiya dərmanı).

АКР м *akr* (İngiltərə və Amerikada yer öl-çüsü).

АКРИДЫ *ед.* нег akridlər (çayirtkənin bir cinsi); ♀ питаться акридами (и диким медом) ac yaşamaq, pəhriz saxlamaq, hava ilə dolanmaq.

АКРИХИН м *tib.* akrixin.

АКРОБАТ м akrobat; sirk gimnastı, canbaz.

АКРОБАТИЗМ м *мн.* нег akrobatizm; canbazlıq.

АКРОБАТИКА ж *мн.* нег akrobatika, akrobatlıq sənəti; canbazlıq.

АКРОБАТИЧЕСКИЙ акробатика сөз. *sif.*

АКРОБАТИЧНЫЙ прич. akrobat kimi.

АКРОБАТКА ж akrobat, canbaz qadın (qız), sirk artisti olan qadın (qız).

АКРОБАТИЧАТЬ несов. 1. akrobatlıq etmək; canbazlıq etmək; 2. *мәс.* oyunbazlıq etmək, tələklilik etmək.

АКРОПОЛЬ м akropol (qədim yunan şəhərlərində qala).

АКРОСТИХ м *ədəb.* akrostix (sətirlərinin baş hərfləri bir söz və ya cümlə əmələ gətirən şer).

АКСАМИТ м aksamit (naxışlı məxmər).

АКСЕЛЬБАНТЫ *мн.* (ед. аксельбант м) akselbant (bəzi ordularda hərbi xidmətçilərin əsasıni təşkil edən aksiomlar qaytan).

АКСЕССУАР м aksessuar (1. *xüs.* səhnə avadanlığı; 2. *мәс.* yardımçı şeylər, köməkçi vasitələr, əlavə bəzək, təfərrüat).

АКСИОМА ж aksioma (1. isbatə ehtiyacı olmayan müddə; 2. danılmaz həqiqət).

АКСИОМАТИКА ж aksiomatika (bir elmin əsasıni təşkil edən aksiomlar).

АКСИОМАТИЧЕСКИЙ прич. 1. aksiomatik; 2. aydın, aşkar.

АКСИОМАТИЧНЫЙ бах аксиоматический 2-ci mənadə.

АКСОЛОТЛЬ м *zool.* aksolotl (süfrə ilə çoxalan quyruqlu amfibiya).

АКТ м *akt* (1. iş, hərəkət, hadisə; 2. fərman, qərar, hökm; 3. bir hadisəni təsdiq edən sənəd; 4. teatr tamaşasının bir pərdəsi; 5. məktəblərdə təntənəli yığıncaq; 6. təsviri incəsənətdə: çılpaq bədən təsviri); ♀ акты гражданского состояния vətəndaşlıq vəziyyəti aktları.

АКТЁР м aktyor, artist

АКТЁРКА ж *дан., köhn.* aktyor qadın (qız), aktrisa.

АКТЁРСКИЙ актёр сөз. *sif.*

АКТЁРСТВО ср *мн.* нег 1. aktyorluq; 2. *мәс.* artistlik.

АКТЁРСТВОВАТЬ несов. 1. aktyorluq etmək; 2. *мәс.* artistlik etmək.

АКТИВ I м *сөбүр.* aktiv, fəallar (bir ictimai təşkilatın ən çalışqan üzvləri).

АКТИВ II м *müh.* aktiv (məüssisə balansının bütün material vəsaiti və borc tələblərini göstərən hissəsi).

АКТИВАТОРЫ *мн.* kim. aktivatorlar (fermentlərin təsirini gücləndirən kimyavi maddələr).

АКТИВАЦИЯ ж aktivləşdirmə, fəallaşdırma, canlandırma, aktivləşdirilmə, fəallaşdırılma, canlandırılma.

АКТИВИЗАЦИЯ ж *мн. нет* aktivləş-(dir)mə, fəallaş(dır)ma, canlan(dır)ma.
АКТИВИЗИРОВАННЫЙ *прич.* aktivləş-dirilmiş, fəallaşdırılmış, canlandırılmış.
АКТИВИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* aktivləşdirmək, fəallaşdırmaq, canlandırmaq.
АКТИВИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* aktivləş(diril)mək, fəallaş(dırıl)maq, canlan(dırıl)maq.
АКТИВИРОВАНИЕ *ср* bax активация.
АКТИВИРОВАННЫЙ *прич.* aktivləşdirilmiş; **активированный уголь** *ким.* aktivləşdirilmiş kömür (*udma qabiliyyəti artırılmış kömür*).
АКТИВИРОВАТЬ bax активизировать.
АКТИВИСТ м активист, fəal (*ictimai təşkilatın çalışqan üzvü*).
АКТИВИСТКА ж активист, fəal qadın (*qız*).
АКТИВНО *нареч.* fəal, fəal surətdə, fəalliyətlə.
АКТИВНОСТЬ ж *мн. нет* aktivlik, fəallıq, fəalliyət, çalışqanlıq.
АКТИВНЫЙ I *прил.* fəal, çalışqan, işlək; $\diamond$ **активное избирательное право** seçmək hüququ (*seçkilı orqanlara nümayəndələr seçmək hüququ*).
АКТИВНЫЙ II *прил.* aktiv -i[-i]; $\diamond$ **активный баланс** aktiv balans.
АКТИВНИЙ м *ким.* aktinium (*uranlı filizlərdə təsadüf edilən radioaktiv element*).
АКТИВИЧЕСКИЙ **активный** *сөз. сиф.*; **активные лучи** *физ.* aktiv şüalar (*bəzi cisimlərdə kimyəvi dəyişikliklərə səbəb olan işıq şüaları*).
АКТИВИЯ ж *зоол.* aktiniya (*bağırsaqboşluqlular sinfinə məxsus dəniz heyvanı*).
АКТИНОГРАФ м aktinoqraf (*şüaların enerjisini ölçmək üçün avtomatik yazan aparat*).
АКТИНОМЕТР м aktinometr (*1. fiz. şüaların şiddətini ölçmək üçün aparat; 2. foto ilə şəkil çərkən obyektivə nə qədər açıq saxlamaq (ekspozisiya) müddətini göstərən cihaz*).
АКТИРОВАТЬ *сов. и несов.* aktlaşdırmaq, akt yazmaq, akt tərtib etmək.
АКТИРОВАТЬСЯ *несов.* aktlaşdırılmaq, akt yazılmaq, akt bağlanmaq, akt tərtib edilmək.

АКТОВЫЙ акт *сөз. сиф.*: **актовая книга** akt dəftəri; $\diamond$ **актовый зал** iclas zalı.
АКТРИСА ж aktrisa.
АКТУАЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* aktuallıq, əhəmiyyət, mühümlük, əhəmiyyətlik, zərurilik.
АКТУАЛЬНЫЙ *прил.* zəruri, ən vacib, ən mühüm, ən lazımlı; zəruri, vacib.
АКУЛА ж *1. zool.* akula, köpəkbalığı (*yırtıcı balıq*); *2. məc.* istismarçı, yırtıcı, canavar.
АКУЛИЙ акула *сөз. сиф.*
АКУСТИК м akustik, akustikaçı.
АКУСТИКА ж akustika (*1. fizikanın səsi; 2. binalarda, məs.: teatrda səs, musiqinin yaxşı eşidilməsi üçün tələb olunan şərtlər*).
АКУСТИЧЕСКИЙ акустика *сөз. сиф.*, akustik.
АКУШЕР, АКУШЕР м mama həkimi.
АКУШЕРКА ж mama.
АКУШЕРСКИЙ акушерство *сөз. сиф.*; **акушерская школа** mamalıq məktəbi.
АКУШЕРСТВО *ср* *мн. нет* *1. mamalıq; 2. tib.* mamalıq elmi.
АКУШЕРСТВОВАТЬ *несов.* mamalıq etmək.
АКЦЕНТ м aksent (*1. dilç. vurğu; 2. dilç. tələffüz, tələffüz tərzı, özgə dildə danışanlarda hiss olunan tələffüz xüsusiyyəti; 3. poliqr. hərflərin üstündə vurğu işarəsi; 4. musiqidə: ritmik vurğu, vəzn vurğusu*); $\diamond$ **сделать акцент (на чём)** bir şeyi xüsusi olaraq qeyd etmək, nəzərə çəpdirmaq; vurğulamaq.
АКЦИТИРОВАТЬ *сов. и несов.* *1. nəzərə çəpdirmaq, xüsusi qeyd etmək, diqqəti cəlb etmək; 2. mus. qüvvətləndirmək, artırmaq, ayırmaq (səsi, akkordu); 3. gram. vurğu ilə tələffüz etmək.*
АКЦИТИРОВАТЬСЯ *несов.* *1. nəzərə çəpdirılmaq, xüsusi qeyd edilmək, diqqət cəlb olunmaq; 2. gram. vurğu ilə tələffüz olunmaq.*
АКЦЕНТОЛОГИЯ ж *1. dilç. aksentologiya (vurğular sistemi haqqında elm); 2. bax акцентуация.*
АКЦЕНТУАЦИЯ ж *дилç.* vurğu sistemi.
АКЦЕПТ м *mal. aksept (pul sənədinin ödənilməsinə razılıq haqqında qeyd).*

АКЦЕПТАНТ м *mal. akseptant (pul sənədinin ödənilməsinə razılıq verən adam).*
АКЦЕПТАЦИЯ ж *mal. akseptasiya (razılıq verma, qəbul etmə).*
АКЦЕПТИРОВАТЬ *сов. и несов.* bax акцептовать.
АКЦЕПТОВАННЫЙ *прич.* *mal. aksept verilmiş. qəbul edilmiş, razılıq verilmiş; акцептованный вексель* ödənilmək üçün qəbul edilmiş veksel.
АКЦЕПТОВАТЬ *сов. и несов.* *mal. aksept etmək (1. ödəmək üçün qəbul etmək (pul sənədini); 2. razılıq vermək).*
АКЦЕПТОВАТЬСЯ *несов.* *mal. aksept edilmək (1. qəbul edilmək; 2. razılıq verilmək).*
АКЦЕССИОННЫЙ *прил.* **акцессионный договор** aksession müqavilə (*bir dövlətin başqa dövlətlər arasında bağlanmış müqaviləyə şərik olması haqqında müqaviləsi*).
АКЦИДЕНТНЫЙ *прил.* *1. təsadüfi, ikinci-dərəcəli, əhəmiyyətsiz, keçici, müvəqqəti; 2. mətb. aksident (xırda mətbəə işlərinə aid); акцидентный шрифт* aksident şrift.
АКЦИДЕНЦИЯ ж aksidensiya (*1. fəls. bir şeyin təsadüfi, keçici, müvəqqəti, əhəmiyyətsiz olma xassəsi; 2. mətb. xırda mətbəə işləri*).
АКЦИЗ м *мн. нет* aksiz (*1. geniş surətdə işlənən mallar üzərinə qoyulan vasitəli vergi; 2. köhn. dan. aksiz işlərinə baxan idarə*).
АКЦИЗНИК м aksiz məmuru.
АКЦИЗНЫЙ *1. акциз* *сөз. сиф.*; **акцизный сбор** aksiz vergisi; *2. в знач. суц. köhn. dan. aksiz məmuru.*
АКЦИОНЕР м *iqт. səhmdar.*
АКЦИОНЕРНЫЙ акционер *сөз. сиф.*; **акционерное общество** səhmdar cəmiyyəti.
АКЦИОНЕРСКИЙ bax акционерный.
АКЦИЯ I ж *iqт.* *1. aksiya, səhm (səhmdar cəmiyyəti üzvlərinə verilən qiymətli kağız); 2. мн. акции* məc. hörmət, nüfuz, etibar; $\diamond$ **акции повышаются (чем)** hörməti, nüfuzu artır; **акции падают (чем)** hörmətdən (nüfuzdan) düşür.
АКЦИЯ II ж *siyasi iş, hərəkət, çıxış.*

АКЫН м акын, aşıq, xalq şairi (*Qazaxıstanda*).
АЛАРМ м, **АЛАРМА** ж *köhn. həyəcan, çaşnaşma, vəlvələ, haray.*
АЛАРМИСТ м *köhn. vəlvələ salan, küykələkcə, çaşnaşma salan (adam).*
АЛАРМИСТСКИЙ алармист *сөз. сиф.*
АЛБАНЕЦ м (*мн. албанцы*) alban.
АЛБАНКА ж alban qadını (*qızı*).
АЛБАНСКИЙ **Албания** və **албанец** *сөз. сиф.*; **албанский язык** alban dili.
АЛПЕБРА ж *мн. нет* cəbr.
АЛПЕБРАИСТ м cəbr mütəxəssisi.
АЛПЕБРАИЧЕСКИЙ алгебра *сөз. сиф.* cəbri.
АЛЕБАРДА ж *köhn. təbərzin.*
АЛЕБАСТР м alebastr, gəc, kirəc.
АЛЕБАСТРОВЫЙ *1. алебастр* *сөз. сиф.*; **алебастровый завод** alebastr (gəc) zavodu; *2. alebastrdan (gəcdən) qaynılmış; алебастровый бюст alebastrdan (gəcdən) qaynılmış heykəl.
АЛЕКСАНДРИЙСКИЙ *прил.*: *1) александрийская бумага* rəsm və cizgi kağızı; *2) александрийский лист* sənəməki (*işlətmə – bağırsaq yolunu açma dərmanı*).
АЛЕКСАНДРИТ м *miner. aleksandrit (qiymətli daş).*
АЛЕТЬ *несов.* *1. allaşmaq, qızarmaq; 2. görünmək (al rəngli şeylər haqqında).*
АЛЕТЬСЯ *несов.* qızarmaq, görünmək (*al rəngli şeylər haqqında*).
АЛЕУТ м (*мн. алеуты*) aleut (*şimal xalqlarından biri*).
АЛЕУТКА ж aleut qadını (*qızı*).
АЛЕУТСКИЙ алеут *сөз. сиф.*
АЛЖИРЕЦ м (*мн. алжирцы*) əlcəzairli.
АЛЖИРКА ж əlcəzairli qadın (*qız*).
АЛЖИРСКИЙ *прил.* **Алжир** və **алжирцы** *сөз. сиф.*; **алжирский народ** Əlcəzair xalqı; **алжирские гости** əlcəzairli qonaqlar.
АЛИ, АЛЬ союз *köhn. yoxsa, məgər, yainki.*
АЛИБИ *ср* *нескл. hüq. alibi (1. cinayət zamanı müttəhimin cinayət yerində deyil, başqa yerdə olması; 2. günahsızlıq, təqsirsizlik).*
АЛИЗАРИН м *ким. alizarin (boyayıcı maddə).**

АЛИЗАРИНОВЫЙ ализарин *söz. sif.*; alizarinden qayrılmış; **ализариновые чернила** alizarin mürexkəbi.

АЛИМЕНТНЫЙ алимент *söz. sif.*

АЛИМЕНТЩИК *m* alimentverən.

АЛИМЕНТЩИЦА *ж* alimentverən qadın

АЛИМЕНТЫ *ед. нет* aliment.

АЛКАЛИЗАЦИЯ *ж* kim. qələviləşdirmə.

АЛКАЛОИДЫ *мн. kim.* alkaloidlər (başlıca olaraq bitkilərdən alınan və qüvvətli fizioloji təsiri olan azotlu üzvi maddələr, məs.: strixinin, morfi, kinə, kofein və s.).

АЛКАТЬ *несов. köhn.* bərk istəmək, arzu etmək, həsrətinə olmaq, can atmaq.

АЛКОГОЛИЗАЦИЯ *ж* alkoqollaşdırma, spirtini artırma.

АЛКОГОЛИЗИРОВАТЬ, АЛКОГОЛИЗОВАТЬ *сов. и несов.* alkoqollaşdırmaq, spirtini artırmaq.

АЛКОГОЛИЗМ *м* *мн. нет* alkoqolizm, içki düşkünlüyü, əyuaşlıq.

АЛКОГОЛИК *м* alkoqolik, içki düşküni, əyuaş.

АЛКОГОЛИМЕТРИЯ *ж* xüs. alkoqolimetriya (spirtli mayelərdə alkoqolun miqdarını təyin etmə).

АЛКОГОЛИЧЕСКИЙ алкоголизм *söz. sif.*

АЛКОГОЛИЧКА *ж* içki düşküni, əyuaş qadın.

АЛКОГОЛЬ *м* alkoqol, spirt, spirtli içkilər.

АЛКОГОЛЬНЫЙ *прил.* alkoqollu; spirtli; **алкогольные напитки** spirtli içkilər.

АЛКОРАН *м* köhn. bax **коран**.

АЛЛА, АЛЛАХ *м* Allah; **О аллах** *знает* (ведает) Allah bilir, kim bilir; **одному аллаху** *известно* heç kim bilmir, tək Allah bilir.

АЛЛЕГОРИЗМ *м* *ədəb.* alleqorizm (alleqorik ifadə tərzii).

АЛЛЕГОРИЧЕСКИЙ аллегория *söz. sif.*; alleqorik, kinayəli; **аллегорические рассказы** alleqorik hekayələr.

АЛЛЕГОРИЧНОСТЬ *ж* *мн. нет* alleqoriklik, kinayəlilik.

АЛЛЕГОРИЧНЫЙ *бax* аллегорический.

АЛЛЕГОРИЯ *ж* alleqoriya (1. mücərrəd məşhumların konkret obrazlarda ifadəsi; 2. kinayə).

АЛЛЕГРЕТТО *mus.* allegretto (1. *нареч.* orta tezlikdə (musiqi tempi haqqında); 2. *в знач. суц. нескл. ср.* çox iti çalınmayan musiqi əsəri).

АЛЛЕГРИ *ср* *нескл.* allegri (uduşu dərhal verilən lotereya).

АЛЛЕГРО *mus.* allegro (1. *нареч.* cəld, tez çalmaq lazım gəldiyini göstərən musiqi termini; 2. *в знач. суц. ср. нескл.* tez çalınan musiqi əsəri).

АЛЛЕЯ *ж* xiyaban, alleya.

АЛЛИГАТОР *м* zool. alligator (Amerika timsahi).

АЛЛИЛУЙНЫЙ *прил.* mübaliğəli, yersiz, əsassız; **аллилуйные разговоры вместо самокритики** özünütənqid əvəzinə yersiz məddahlıq.

АЛЛИЛУЙЩИК *м* *дан.* məddah, həddindən artıq tərifləyən.

АЛЛИЛУЙЩИНА *ж* *мн. нет* *дан.* məddahlıq, həddindən artıq tərifləmə.

АЛЛИЛУЙЯ *межд. и суц.* həmd-səna (Allahın şəninə oxunan dua).

АЛЛИТЕРАЦИЯ *ж* *ədəb.* alliterasiya (eyni səs və ya hecaların təkrarlanmasından ibarət şer tərzii).

АЛЛО, АЛО *межд.* allo.

АЛЛОПАТ *м* *tib.* allopat (allopatiya tərəfdarı olan həkim; bax **аллопатия**).

АЛЛОПАТИЧЕСКИЙ аллопатия *söz. sif.*; allopatik; **аллопатическая система лечения** allopatik müalicə üsulu.

АЛЛОПАТИЯ *ж* *мн. нет* *tib.* allopatiya (adi müalicə üsulu, homeopatiyanın əksi).

АЛЛОТРОПИЧЕСКИЙ *прил.* *kim.* allotropik.

АЛЛОТРОПИЯ *ж* *kim.* allotropluq (eyni elementin müxtəlif bəsit maddələr əmələ gətirmə xassəsi).

АЛЛОВИАЛЬНЫЙ аллювий *söz. sif.*; allüvial, axar su ilə gətirilmiş (çöküntü və s.).

АЛЛОВИЙ *м* *geol.* allüvi (çay və sel sularının gətirib yığdığı süxur maddələri, çöküntü).

АЛЛЮР *м* xüs. allyur (atın yerişi: yortma, yorğa, dördayaq və s.).

АЛМАЗ *м*almaz.

АЛМАЗНЫЙ алмаз *söz. sif.*almazdan qayrılmış; **алмазное кольцо**almaz üzük.

АЛОГИЗМ *м* *fəls.*alogizm, məntiqsizlik.

АЛОГИЧЕСКИЙ, АЛОГИЧНЫЙ *прил.* məntiqsiz, mənasız.

АЛОГИЧНОСТЬ *ж* məntiqsizlik, mənasızlıq.

АЛОЙНЫЙ алоэ *söz. sif.*

АЛОСТЬ *ж* *мн. нет* allıq.

АЛОЭ *ср* *нескл.* bot. aloe, əzvay, sabur (bitki və bu bitkidən qayrılan dərman).

АЛТАЕЦ *м* (*мн.* алтайцы) altaylı.

АЛТАЙКА *ж* altaylı qadın (qız).

АЛТАЙСКИЙ Алтай *söz. sif.*, алтайские языки Altay dilləri

АЛТАРНЫЙ алтарь *söz. sif.*

АЛТАРЬ *м* 1. məhrab, səcdəgah; 2. qurbangah; 3. *мәс.* kilsə, din; **О возложить (принести) на алтарь ...** canını fəda etmək, canından keçmək, başını qoymaq (Vətən, məhəbbət və s. yolunda).

АЛТЕЙ *м* bot. gülxətmi, xətmı.

АЛТЫН *м* altın, üçqəpiklik (qədim rus pulu); **О ни алтына** köhn. bir qəpik də, bir quruş da (yoxdur).

АЛТЫННИК *м* *дан.* 1. simic, xəsis, pulakı; 2. xırdalavərçi.

АЛУНИТ *м* *geol.* alunite, zəy daşı.

АЛФАВИТ *м* əlifba; **О по алфавиту** əlifba sırası ilə.

АЛФАВИТНЫЙ алфавит *söz. sif.*; алфавитный порядок əlifba sırası.

АЛХИМИК *м* tar. əlkimyagər, əlkimyacı (yalançı kimya ilə məşğul olan adam).

АЛХИМИЯ *ж* tar. əlkimya, yalançı kimya.

АЛЧБА *ж* köhn. bax **алчность**.

АЛЧНО *нареч.* acgözlüklə, tamahkarlıqla.

АЛЧНОСТЬ *ж* *мн. нет* tamahkarlıq, acgözlük.

АЛЧНЫЙ *прил.* 1. tamahkar, acgöz, doymaz, gözüdoymaz; 2. *мәс.* ehtirashı, qızgım, canatan.

АЛЫЙ *прил.* al, al-qırmızı.

АЛЫЧА *ж* alça.

АЛЫЧОВЫЙ *прил.* alça -i[-ı]; **алычовое варенье** alça mürebbesi.

АЛЬ *бax* али.

АЛБАТРОС *м* zool. albatros (firtına quşu fəsiləsindən dəniz quşu).

АЛБИНИЗМ *м* *мн. нет* *tib.* albinizm (orqanizmdə pigment azlığı və bunun nə-

ticəsində dəri və saçların həddindən artıq ağlığı).

АЛБИНОС *м* *tib.* albinos (albinizmə tutulmuş adam və ya heyvan).

АЛБИНОСКА *ж* albinos qadın (qız).

АЛББОМ *м* albom.

АЛББОМНЫЙ альбом *söz. sif.*; **альбомная бумага** albom kağıdı.

АЛББУМИН *м* *kim.* albumin (zülali maddə).

АЛББУМИННЫЙ, АЛББУМИНОВЫЙ альбумин *söz. sif.*; albumin -i(-ı); **альбуминли**; **альбуминное производство** albumin istehsalı; **альбуминная бумага** fot. albuminli kağız.

АЛВЕОЛЫ *мн.* (*ед.* альвеола *ж*) anat. alveollar (1. kisəciklər, qovuqcular (ağciyərdə); 2. diş yuvaqları).

АЛВЕОЛЯРНЫЙ альвеола *söz. sif.*; alveolyar.

АЛДЕГИД *м* *kim.* aldehid (spirtlərin oksidləşməsindən alınan üzvi birləşmə).

АЛКОВ *м* 1. taxça; 2. yataq yeri.

АЛКОВНЫЙ алков *söz. sif.*

АЛМАВИВА *ж* köhn. almaviva (enli kişi plaşı).

АЛМАНАХ *м* almanax (müxtəlif yazıçılardan əsərlərindən ibarət məcmuə).

АЛМАНАШНЫЙ köhn. альманах *söz. sif.*

АЛПАГА, АЛПАКА *ср* *нескл.* alpaca (1. zool. Cənubi Amerikada lama fəsiləsindən ev heyvanı; 2. bu heyvanın yunundan hazırlanan parça; 3. süni yun növü).

АЛПАРН *ср* *нескл.* mal. alpəri (1. qiymətli kağızların nominal qiymətləri ilə birja qiymətlərinin tam bərabərliyi; 2. kağız pullar və qızıl valyuta nominal qiymətlərinin tam bərabər olması).

АЛПЕНШТОК *м* alpenştok (uca dağlara çıxmaq üçün dəmir uclu əl ağacı).

АЛЬПИНСКИЙ Альпы *söz. sif.* альпийские луга (yüksək) dağ çəmənləri.

АЛЬПИНАДА *ж* sp. alpiniada (alpinistlərin kütləvi yürüşü).

АЛЬПИНИЗМ *м* *мн. нет* alpinizm.

АЛЬПИНИСТ *м* alpinist.

АЛЬПИНИСТКА *ж* alpinist qadın (qız).

АЛЬПИНИСТСКИЙ альпинист *söz. sif.*; альпинистский лагерь alpinist düşərgəsi.

АЛЪТ *м. mus. alt* (1. *qadın və ya uşağın pəs (alçaq) səsi*; 2. *xorda alt səsi ilə oxuyan adam*; 3. *skripkadan bir az böyük simli musiqi aləti*).

АЛЪТЕРАЦИЯ *ж. mus. alterasiya* (səsin yarım və ya bir ton yüksəldilməsi və ya alçaldılması).

АЛЪТЕРНАТИВА *ж. alternativ* (vegana mümkün olan iki qərardan birini seçmə məcburiyyəti).

АЛЪТЕРНАТИВНЫЙ альтернатива *söz. sif.*; *alternativ* (iki yoldan (şeydən, qərardan) birinin seçilməsinə imkan verən).

АЛЪТЕРНАТОР *м. tex. alternator* (dəyişən cərəyan verən elektrik maşını).

АЛЪТЕРНАЦИОННЫЙ альтернация *söz. sif.*

АЛЪТЕРНАЦИЯ *ж. dilç. növbələn(ş)mə* (söz köklərində səs-lərin müəyyən qanun üzrə növbələşməsi, yəni bir səs-in başqa səsə keçməsi; *məs.: стук – стучать, быть – буду, друг – дружба*).

АЛЪТЕРНИРУЮЩИЙ прил. dilç. növbələşən, dəyişən.

АЛЪТИМЕТР *м. altimetr* (ucalığı təyin edən alət).

АЛЪТИМЕТРИЯ *ж. мн. нет* *riyaz. altimetriya* (təbiiqi həndəsənin ucalıqları ölçən bəhsi).

АЛЪТИСТ *м. altist, altçalan* (bax **альт** 3-cü mənada).

АЛЪТИСТКА *ж. altist, altçalan qadın* (qız).

АЛЪТОВЫЙ альт *söz. sif.*

АЛЪТРУИЗМ *м. мн. нет* *altruizm* (öz mənafeyini unudub başqalarının qeydində qalma, başqalarına təmənnaşlıq yardım etməyə hazır olma).

АЛЪТРУИСТ *м. altruist* (altruizmi rəhbər tutan adam).

АЛЪТРУИСТКА *ж. altruist qadın* (qız).

АЛЪТРУИСТИЧЕСКИЙ альтруизм *söz. sif.*

АЛЪТРУИСТИЧНОСТЬ *ж. мн. нет* *altruistlik, cömərdlik, alicənablıq.*

АЛЪТРУИСТИЧНЫЙ *бax альтруистический.*

АЛЪФА *ж. alfa* (1. *yunan əlifbasında birinci hərfin adı*; 2. *başlanğıc*); ♠ *от альфы до омеги* əvvəldən axıra qədər, başdan-ayağa, başdan-baş; **альфа и омега** əv-

vəli və axırı, bir şeyin əsası, əsasların əsası; альфа лучи fiz. alfa şüaları.

АЛЪФОНС *м. alfons* (qadının xərci ilə dolanan kişi, oynaş).

АЛЪФРЕСКО *ср. алфреско* (təzə suvağa sulu boya ilə çəkilən şəkil).

АЛЪЯНС *м. alyans, ittifaq, birləşmə.*

АЛЪМИНИЕВЫЙ 1. алюминий *söz. sif.*; *алюминиевая промышленность* *alümin sənayesi*; 2. *alümindən qayrılmış; алюминиевая тарелка* *alümin boşqab.*

АЛЪМИНИЙ *м. мн. нет* *kim. alümin* (gümüş rəngli yüngül metal).

А-ЛЯ нареч. kimi, sayağı; а-ля мугам *muğam kimi, muğamsayağı.*

АЛЪПОВАТО нареч. kobudca, yöndəmsiz, kobud, yöndəmsiz bir surətdə.

АЛЪПОВАТОСТЬ *ж. kobudluq, yöndəmsizlik.*

АЛЪПОВАТЫЙ прил. kobud, yöndəmsiz.

АМАЗОНКА *ж. amazonka* (1. *qədim yunan əsətirində cəngəvər qadın*; 2. *köhn. atlı qadın*; 3. *köhn. ata minmək üçün uzun qadın paltarı*).

АМАЛЪГАМА *ж. kim. amalqama* (1. *xüs. civə ilə bəzi metalların ərintisi*; 2. *qatışıq, xəlitə*).

АМАЛЪГАМАЦИЯ *ж. amalqamasıya, amalqamalaşdırma* (1. *xüs. metalın üzünə civə çəkmə*; 2. *xüs. civə vasitəsilə filizdən qızıl və gümüş ayırma üsulu*; 3. *qarışdırma*).

АМАЛЪГАМИРОВАНИЕ *ср. bax амальгамация.*

АМАЛЪГАМИРОВАТЬ *сов. и несов. xüs. 1. amalqalamaq, metalın üzünə civə çəkmək*; 2. *civə vasitəsilə filizdən qızıl və gümüşü ayırmaq.*

АМАЛЪГАМИРОВАТЬСЯ *несов. amalqamasıya edilmək, amalqamalanmaq.*

АМАЛЪГАМНЫЙ, АМАЛЪГАМОВЫЙ амальгама *söz. sif.*

АМАНАТ *м. köhn. əmanət, zamin, girov.*

АМАРИЛИС *м. bot. amarillis* (qışağ gül-ləri olan soğanlaqlı bəzək bitkisi).

АМБАР *м. anbar.*

АМБАРНЫЙ амбар *söz. sif.*; *амбарные вредители* *anbar ziyanvericiləri.*

АМБИЦИОЗНЫЙ, АМБИЦИОННЫЙ амбиция *söz. sif.*; 1. *izzət-nəfsli, heysiyyətli*; 2. *lovğa, təkəbbürlü.*

АМБИЦИЯ *ж. 1. heysiyyət, izzət-nəfs, şə-rəf, mənlilik, qeyrət*; 2. *lovğalıq, təkəbbür*; ♠ *вломиться (удариться, войти) в амбицию* *incimək, xətrinə dəymək, sınmaq, küsmək.*

АМБИСТОМА *ж. zool. ambistom* (suda-quruda yaşayan quyuqlu heyvan).

АМБРА *ж. 1. ənbər*; 2. *ətir.*

АМБРАЗУРА *ж. 1. mazğal*; 2. *xüs. qapı və pəncərə yeri* (divarda).

АМБРЕ *ср. нескл. 1. köhn. ətir, ənbər*; 2. *dan. kin. üfunət.*

АМБРОВЫЙ амбра *söz. sif.*; *амбровый запах* *ənbər qoxusu.*

АМБРОЗИЯ *ж. ambroziya* (1. *qədim yunan əsətirində: allahlara daimi cavanlıq və həyat verən ətirli yemək*; 2. *ətir*; 3. *bot. ətirçiçəyi, ətirşah*).

АМБУЛАТОРИЯ *ж. ambulatoriya, müalicə-xana.*

АМБУЛАТОРНЫЙ амбулатория *söz. sif.*; *амбулаторное лечение* *ambulatoriya müalicəsi*; ♠ *амбулаторный больной* *ambulatoriyaya gedib müalicə etdirən xəstə.*

АМВОН *м. səki, kürsü, minbər.*

АМВРОЗИЯ *ж. bax амброзия.*

АМЕБА *ж. zool. amyöb* (mikroskopla görünən birhüceyrəli orqanizm).

АМЕБНЫЙ амёба *söz. sif.*; *амёбная дизентерия* *tib. amyöblü ishal.*

АМЕРИКАНЕЦ *м. (мн. американцы) аме-rikalı, amerikan.*

АМЕРИКАНИЗАЦИЯ *ж. amerikanlaşma* (amerikan həyat tərzinə və mədəniyyətinə xas olan cəhətləri mənimsəmə).

АМЕРИКАНИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. amerikanlaşdırmaq* (amerikan həyat tərzinin, mədəniyyətinin və s. standartlarına uyğun olaraq yaratmaq).

АМЕРИКАНИЗМ *м. amerikanizm* (1. *ABŞ-da ingilis dili xüsusiyyətləri*; 2. *amerika-lılara məxsus sifət və xassələr*).

АМЕРИКАНКА *ж. amerikalı qadın* (qız).

АМЕРИКАНСКИЙ Америка *və америка-нец* *söz. sif.*; *Американский материк* *Amerika materiki*; *американские нравы* *американ adətləri.*

АМЕТИСТ *м. miner. ametist* (şəffaf-göy və ya bənövşəyi rəngli qiymətli daş).

АМЕТИСТОВЫЙ 1. аметист *söz. sif.*; 2. *ametistdən qayrılmış*; 3. *ametist rəngli.*

АМИКОШОНСТВО *ср. dan. təklifsizlik*

АМИНЬ част. 1. amin; 2. *в знач. сущ. (обычно в функ. сказ.) axır, son, bitdi, qurtardı, vəssalam.*

АММИАК *м. мн. нет* *kim. ammoniyak.*

АММИАЧНЫЙ 1. аммиак *söz. sif.*, *аммиач-ный завод* *ammoniyak zavodu*; 2. *ammo-nyaklı; аммиачная вода* *ammoniyaklı su.*

АММОНАЛ *м. xüs. ammonal* (partlayıcı maddə).

АММОНIEВЫЙ, АММОНIEВЫЙ аммоний *söz. sif.*; *аммониевые соединения* *ammonium birləşmələri, аммонийная селитра* *ammonium şorası.*

АММОНIEВЫЙ *м. мн. нет* *kim. ammonium* (bir çox duzların tərkibində olan və sarı-bəstə halda tapılmayan kimyəvi maddə).

АММОНIEВЫЙ *м. kim. ammonit* (partlayıcı maddə).

АМНЕЗИЯ *ж. tib. fiziol. amneziya* (huşsuzluq, hafizənin pozulması, zəifləməsi).

АМНИСТИРОВАНИЕ *ср. amnistiya vermə, əfv-i-ümumi.*

АМНИСТИРОВАТЬ *сов. и несов. hüq. amnistiya tətbiq etmək; bağışlamaq, təq-sirindən keçmək, əfv etmək.*

АМНИСТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. hüq. amnistiya əsasən bağışlanmaq, təqsi-rindən keçilmək, əfv edilmək.*

АМНИСТИЯ *ж. hüq. amnistiya* (hökumət-qərarı ilə müəyyən qrup müqəssirlərin bağışlanması və ya cəzalarının azaldıl-ması).

АМОРАЛИЗМ *м. мн. нет* *əxlaqsızlıq, əx-laq prinsiplərini danma, əxlaqsız hərəkət.*

АМОРАЛЬНОСТЬ *ж. мн. нет* 1. *əxlaq qaydalarına zidd olma*; 2. *əxlaqsızlıq.*

АМОРАЛЬНЫЙ *прил. əxlaq qaydalarına zidd, əxlaqsız.*

АМОРТИЗАТОР *м. tex. amortizator* (avto-mobildə, təyyarədə və s.-də zərbəni azal-dan qurğu).

АМОРТИЗАЦИОННЫЙ амортизация *söz. sif.*

АМОРТИЗАЦИЯ *ж. мн. нет* *amortizasiya* (1. *iqt. avadanlığın işlənməsi nəticəsində get-gedə onun qiymətinin azalması*; 2. *mal.*

borcun tədriclə ödənilməsi; 3. *tex. avtomobil, təyyarə və sairədə zərbə təsirinin azaldılması*).

АМОРТИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. хüs.* amortizasiya etmək.

АМОРТИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. хüs.* amortizasiya edilmək.

АМОРФИЗМ *м. мн. нем. хüs.* amorfizm, formasızlıq, şəkilsizlik.

АМОРФНОСТЬ *ж. мн. нем. хüs.* amorflıq, formasızlıq, şəkilsizlik.

АМОРФНЫЙ *прил.* amorf, formasız, şəkil-siz.

АМПЕР *м. fiz.* amper (elektrik cərəyanı şiddəti vahidi).

АМПЕРАЖ *м. fiz.* amperaj (elektrik cərəyanı şiddətinin amperlə ifadə edilmiş qiyməti).

АМПЕРМЕТР *м. fiz.* ampermetr, amperölçən.

АМПЕРНЫЙ 1. *ампер* söz. *sif.*; *амперная катушка* amper makarası; 2. biramperlik.

АМПИР *м. ampir (XIX əsrin əvvəllərində məmarlıqda və mebelə bir üslub).*

АМПИРНЫЙ *ампир* söz. *sif.*; ampir üslubunda olan.

АМПЛИТУДА *ж. amplituda (1. fiz. rəqs edən cismnin tarazlıq vəziyyətindən ən çox uzaqlaşdığı nöqtələr arasındakı məsafə; 2. fiz. barometr və ya termometrə yüksəkliklər fərqi; 3. məc. genişlik, vüsət).*

АМПЛИТУДНЫЙ *амплитуда* söz. *sif.*

АМПЛИФИКАЦИЯ *ж. amplifikasiya (1. təsviri gücləndirmək üçün eyni mənalı söz və ifadələrin dəfələrlə təkrarlanması; 2. danışığı ped. sadə cümləni mürəkkəb cümləyə çevirmək məqsəti).*

АМПЛУА *ср. нескл. театр амплуа (1. акtyorun xüsusiyyətinə görə ifa etdiyi rollar; 2. ümumiyyətlə: rol, vəziyyət, məşğuliyyət dairəsi).*

АМПУЛА *ж. ampula (dərman saxlanan qapalı kiçik şüşə qab).*

АМПУТАЦИОННЫЙ *ампутация* söz. *sif.*

АМПУТАЦИЯ *ж. tib. amputasiya (bədənin xəstə üzvünün kəsilməsi).*

АМПУТИРОВАННЫЙ *прич. tib. amputasiya edilmiş, kəsilmiş.*

АМПУТИРОВАТЬ *сов. и несов. tib.* amputasiya etmək, kəsmək.

АМПУТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. tib.* amputasiya edilmək, kəsilmək.

АМУЛЕТ *м. həmail, dua, gözümuncuğu, tilsim.*

АМУНИЦИОННЫЙ *амуниция* söz. *sif.*

АМУНИЦИЯ *ж. мн. нем. əsgəri təchizat (əsgərin silah və geyimindən başqa, lazım olan sair şeyləri).*

АМУНИЧНЫЙ *бах амуниционный.*

АМУР *м. amur (1. Roma əsətirində eşq allahı; 2. мн. амуры köhn. eşq, eşqbazlıq, eşq məcarələri).*

АМУРНИЧАТЬ *несов. дан. köhn. sevişmək, eşqbazlıq etmək, adaxlıbazlıq etmək.*

АМУРНЫЙ *прил. köhn. aşiqanə.*

АМФИБИЯ *ж. amfibiya (1. həm suda, həm də quruda yaşayan heyvan və bitki; 2. quruda və suda gedən tank və avtomobil; 3. av. quruda və suda enib-qalxa bilən təyyarə).*

АМФИБРАХИЙ *м. ədəb. amfibraxi (şer vəznü).*

АМФИТЕАТР *м. amfiteatr (1. teatrda parterin dəlində və ya lojaların üstündə pillə-pillə yüksələn yerlər; 2. qədim yunan və romalılarda: dairə və ya yarım-dairə şəkilli açıq tamaşaхана).*

АМФОРА *ж. amfora (qədim yunanlarda: içki və s. tökmək üçün ikiqulplu, boğazı dar qab).*

АН союз и част. 1. amma, ancaq, doğru-dan da, görünür; 2. yox, hər halda.

АНАБАПТИЗМ *м. мн. нем. тар. anabaptizm (dini reformasiya cərəyanlarından biri).*

АНАБАПТИСТ *м. anabaptist, anabaptizm tərəfdarı (бах анабаптизм).*

АНАБАПТИСТКА *ж. anabaptist qadın (qız); anabaptizm tərəfdarı olan qadın (qız).*

АНАБАПТИСТСКИЙ *анабаптизм* və *анабаптист* söz. *sif.*

АНАБИОЗ *м. мн. нем. biol. anabioz (xarici şəraitin təsiri ilə orqanizmdə həyat fəaliyyətinin müvəqqəti olaraq dayanması və ya ağırlaşması).*

АНАГРАММА *ж. ədəb. anagram (bir kəlmənin hərfləri ilə başqa söz düzəltmə; məs.: fil – lif, şad – daş və s.).*

АНАКОНДА *ж. anakonda (boa fəsiləsindən ən iri ilan).*

АНАКРЕОНТИЧЕСКИЙ *прил.: анакреонтическая поэзия ədəb. anakreontik poeziya (eys-ışrəti tərənnüm edən şerlər).*

АНАЛИЗ *м. analiz, təhlil; химический анализ kimyəvi analiz; грамматический анализ qrammatik təhlil.*

АНАЛИЗАТОР *м. analizator (1. fiz. polyarizə edilmiş işığı tapmaq və öyrənmək üçün optik cihaz; 2. fiziol. xarici təsirləri qavrayıb, onları tərkib hissələrinə ayıran hiss orqanı).*

АНАЛИЗОВАНИЕ *ср. təhlil etmək, təhlil etmək.*

АНАЛИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. təhlil etmək.*

АНАЛИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. təhlil edilmək.*

АНАЛИТИК *м. analitik (analizlərlə məşğul olan mütəxəssis).*

АНАЛИТИКА *ж. riyaz. analitika, analitik həndəsə.*

АНАЛИТИЧЕСКИЙ 1. *анализ* söz. *sif.*; *тəhlili; аналитический метод* analiz metodu, *тəhlil metodu; 2. аналитика* söz. *sif.*; *аналитик; аналитическая химия* analitik kimya; 0 *аналитическая геометрия* analitik həndəsə; *аналитические языки* analitik dillər.

АНАЛОГ *м. benzer, oxşar.*

АНАЛОГИЧЕСКИЙ *аналогия* söz. *sif.*; *аналoji, analogiyaya əsaslanan.*

АНАЛОГИЧНОСТЬ *ж. мн. нем. oxşarlıq, bənzərlik, uyğunluq.*

АНАЛОГИЧНЫЙ *прил. oxşayan, oxşar, bənzər; аналогичные явления* oxşar hadisələr.

АНАЛОГИЯ *ж. analogiya, oxşayış, bənzəyiş, bənzətmə.*

АНАЛОЙ *м. kilsədə üzərinə ikona və ya dua kitabları qoyulan hündür stol.*

АНАЛЬНЫЙ *прил. anat. anusa aid olan.*

АНАМНЕЗ *м. tib. anamnez (xəstənin tibbi biografiyası).*

АНАМОРФИЗМ *м. мн. нем. geol. anamorfizm (süxurların quruluşundakı daxili dəyişikliklər).*

АНАНАС *м. ananas (tropik bitki və bu bitkinin meyvəsi).*

АНАНАСНЫЙ, АНАНАСОВЫЙ *ананас* söz. *sif.*; *ананасовый сок* ananas şirəsi.

АНАПЕСТ, АНАПЕСТ *м. ədəb. anapest (şer vəznü).*

АНАРХИЗМ *м. мн. нем. anarxizm (1. fərdin heç nə ilə məhdudlaşmayan azadlığını təbliğ edən, hər cür dövlət hakimiyyətini və müştəkkil siyasi mübarizəni inkar edən ictimai-siyasi cərəyan; 2. məc. başlı-başnalıq, hərc-mərclik).*

АНАРХИСТ *м. anarxist.*

АНАРХИСТКА *ж. anarxist qadın (qız).*

АНАРХИСТСКИЙ *анархист* söz. *sif.*; *анархистские взгляды* anarxist baxışları.

АНАРХИЧЕСКИЙ *анархизм* və *анархист* söz. *sif.*; *анархическое течение* anarxizm cərəyanı.

АНАРХИЧНОСТЬ *ж. мн. нем. nizamsızlıq, hərc-mərclik, özbaşnalıq, intizamsızlıq, qarmaqarışıqlıq.*

АНАРХИЧНЫЙ *прил. qarmaqarışıq, nizamsız.*

АНАРХИЯ *ж. мн. нем. anarxiya (1. hakimiyyətsizlik, hökumətsizlik; 2. hər cür hakimiyyəti inkar etmə; 3. məc. qarışıqlıq, hərc-mərclik, özbaşnalıq).*

АНАСТИГМАТ *м. fiz., fot. anastigmat (mükəmməl fotografiya obyektivi).*

АНАСТИГМАТИЧЕСКИЙ *анастигмат* söz. *sif.*; *анастигматик; аналитическое стекло* fiz. anastigmatik şüşə.

АНАТОМ *м. anatom (anatomiya mütəxəssisi).*

АНАТОМИРОВАНИЕ *ср. tib. yarma, yarıma (meyit).*

АНАТОМИРОВАТЬ *сов. и несов. tib. yarmaq (meyiti).*

АНАТОМИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. tib. yarımaq (meyiti).*

АНАТОМИЧЕСКИЙ *анатомия* söz. *sif.*; *анатомик, анатомический атлас* anatomiya atlası; *анатомические исследования* anatomik tədqiqatlar; 0 *анатомический театр* anatomik teatr (xəstəxanada meyit yarılan yer).

АНАТОМИЯ *ж. мн. нем. anatomiya.*

АНАФЕМА *ж. 1. xristianlıqdan çıxarma, mürtəd elan etmə, lənət oxuma; 2. lənət; 0 предать анафеме lənət oxumaq, lənətləmək.*

АНАФЕМСКИЙ *прил. məlun, müdhiş, lənətlə gəlmiş.*

АНА́ФОРА ж *ədəb.* anafora (*eyni sözün və ya səsin hər cümlə (misra) başında təkrar edilməsindən ibarət ədəbi üsul*).

АНАХОРЕ́Т м *köhn.* türki-dünya, dünyadan əl çəkmiş adam, tək yaşayan adam.

АНАХРО́НИЗМ м *anaxronizm* (1. *tarix səhvi*; 2. *zəmanənin tələblərinə uyğun gəlməyən köhnəlik adətlər, baxışlar, anlayışlar və s.*).

АНАХРОНИСТИ́ЧЕСКИЙ, АНАХРОНИ́ЧЕСКИЙ *anaxronizm* söz. *sif.*; *anaxronik*.

АНАХРОНИ́ЧНОСТЬ ж *мн. нет* *anaxroniklik*, zəmanənin tələblərinə uyğun gəlməmə.

АНАХРОНИ́ЧНЫЙ *anaxronizm* söz. *sif.*; zəmanənin tələblərinə uyğun olmayan.

АНАЭРО́БНЫЙ *pril, biol.* anaerob; **анаэробные бактерии** anaerob bakteriyalar.

АНАЭРО́БЫ *мн. (ед. анаэроб м) biol.* anaeroblar (*sərbəst oksigen olmadıqda arta bilən orqanizmlər*).

АНГАЖЕ́МЕНТ м *köhn.* anqajement (*müəyyən bir müddət və müəyyən miqdarda tamaşa etmək üçün müqavilə ilə artist çağırma*).

АНГАЖИ́РОВАННЫЙ *прич. köhn.* çağırılmış, dövlət edilmiş, müqavilə ilə tutulmuş (*artist və b.*).

АНГАЖИ́РОВАТЬ *сов. и несов. köhn.* dövlət etmək, çağırmaq.

АНГАЖИ́РОВАТЬСЯ *сов. и несов. köhn.* 1. dövlət edilmək, çağırılmaq; 2. razı olmaq, vəd vermək.

АНГА́Р м *av.* anqar (*təyyarələrin, dirijablərin saxlanması üçün xüsusi bina*).

АНГА́РНЫЙ *ангар* söz. *sif.*

А́НГЕЛ м 1. mələk; 2. *şair.* pəri; 3. *день ангела köhn.* ad günü.

А́НГЕЛЧЕК м *dan. köhn.* mələkcik, mələkciyəz.

А́НГЕЛЬСКИ *нареч.* mələkcəsinə, məsumanə.

А́НГЕЛЬСКИЙ *ангел* söz. *sif.*

АНГИ́ДРИД м *kim.* anhidrid (*su ilə birləşdikdə turşu hasil edən oksid*).

АНГИ́ДРИТ м *kim.* anhidrit, susuz kalsium-sulfat (*sement və sulfat turşusu istehsal edilən maddə*).

А́НГИНА м *tib.* angina (1. *boğazgəlmə*; 2. *döş anginası adlanan ürək xəstəliyi*).

А́НГИ́ННЫЙ, А́НГИНО́ЗНЫЙ *ангина* söz. *sif.*

А́НГИ́ЗИРОВАТЬ *сов. и несов. köhn.* ingilis qaydası ilə düzəltmək, ingilissayağı etmək.

А́НГЛИ́ЙСКИЙ *Англия və англичанин* söz. *sif.*; *английское правительство* İngiltərə hökuməti; *английский язык* ingilis dili; 3. *английская болезнь* *tib.* raxit.

А́НГЛИКА́НСКИЙ *прил.*: *англиканская церковь* anqlıkan kilsəsi (*İngiltərədə protestant dininin bir qolu*).

А́НГЛИ́ЦИЗМ м *dilç.* anqlisizm (*ingilis dilindən götürülmüş söz və ya ifadə*).

А́НГЛИ́ЧАНИН м (*мн. англичане*) *ingilis.*

А́НГЛИ́ЧА́НКА ж *ingilis* qadını (*qızı*).

А́НГЛОМА́Н м *köhn.* ingilispərəst (*özünü hər şeydə ingilislərə oxşadan adam*).

А́НГЛОМА́НИЯ ж *мн. нет* *köhn.* ingilispərəstlik (*özünü hər şeydə ingilislərə oxşatma*).

А́НГЛОМА́НСКИЙ *англоман* söz. *sif.*

А́НГЛОМА́НСТВО *ср мн. нет* *бах англомания*.

А́НГЛОСАКСО́НСКИЙ, А́НГЛОСА́КСКИЙ *англосаконец* söz. *sif.*

А́НГЛОСАКСО́НЦЫ *мн. (ед. англосаксонец м)* *бах англосаксы*.

А́НГЛОСА́КСЫ *мн. (ед. англосакс м)* *англосаклар, anqlosaksonlar*.

А́НГЛОФИ́Л м *köhn.* ingilispərəst.

А́НГЛОФИ́ЛЬСКИЙ *англофил* söz. *sif.*

А́НГЛОФИ́ЛЬСТВО *ср мн. нет* *köhn.* ingilispərəstlik.

А́НГЛОФО́Б м *köhn.* ingilis düşməni, ingilisləri sevməyən adam.

А́НГЛОФО́БСКИЙ *англофоб* söz. *sif.*

А́НГЛОФО́БСТВО *ср köhn.* ingilisləri sevməmə.

А́НГО́РСКИЙ *прил.*: *ангорская коза* *zool.* Anqara keçisi (*xərif yun verən keçi cinsi*).

А́НГСТРЕМ м *fiz.* anqstrem (*ışıq dalğalarının uzunluğunu ölçmək üçün santimetrin yüz milyonda bir hissəsinə bərabər ölçü vahidi*).

А́НДАНТЕ *mus.* andante (1. *нареч.* yavaş, *ahəstə*; 2. *сущ. нескл. ср asta çalınan musiqi əsəri*).

А́НДИЕЦ м (*мн. андийцы*) *andi*.

А́НДИ́ЙКА ж *andi* qadını (*qızı*).

А́НДИ́ЙСКИЙ *андийцы* söz. *sif.*

А́НДИ́ЙЦЫ *мн.* andilər (*Dağıstanda yaşayan xalq*).

А́НЕВРИ́ЗМ м, **А́НЕВРИ́ЗМА** ж *tib.* anevrizm (*qan damarlarının genişlənməsi*).

А́НЕКДО́Т м 1. lətifə, qaravəlli; 2. gülməli hadisə, məzhəkə; 3. uydurma.

А́НЕКДО́ТИСТ м lətifəçi.

А́НЕКДО́ТИЧЕСКИЙ, А́НЕКДО́ТИЧНЫЙ *анекдот* söz. *sif.*; 1. lətifəyə oxşayan; 2. gülməli, qəribə; 3. mənasız, inanılmaz.

А́НЕКДО́ТИЧНОСТЬ ж *мн. нет* lətifəyə oxşarlıq, lətifəyə oxşama; inanıla bilməmə, ağla batmama.

А́НЕМИ́ЧЕСКИЙ, А́НЕМИ́ЧНЫЙ *tib. анемия* söz. *sif.*; qanıaz, qansız, zəif, solğun.

А́НЕМИ́ЧНОСТЬ ж *мн. нет* *tib.* qansızlıq, azqanlılıq, zəiflik.

А́НЕМИ́Я ж *мн. нет* *tib.* qanazlığı, qansızlıq.

А́НЕМО́МЕТР м *anemometr* (*küləyin sürət və qüvvəsini və ya ventilyasiya kanallarında qazların hərəkətini təyin etmək üçün cihaz*).

А́НЕМО́Н м, **А́НЕМО́НА** ж *bot.* anemon (*qaymaqçıçəkililər fəsiləsindən bəzək bitkisi*).

А́НЕРО́ИД м *fiz.* aneroid (*metal barometr*).

А́НЕСТЕ́ЗИРОВАТЬ *сов. и несов. tib.* *biol.* keyləşdirmək, hissizləşdirmək.

А́НЕСТЕ́ЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. tib. biol.* keyləşdirilmək, hissizləşdirilmək.

А́НЕСТЕ́ЗИРУЮ́ЩИЙ *прич. tib.* keyləşdirici, hissizləşdirici.

А́НЕСТЕ́ЗИЯ ж *мн. нет* *tib.* anesteziya, keyləşmə, keyləşdirmə.

А́НИЛИ́Н м *anilin* (*boyaq və s. hazırlamaq üçün rəngsiz, yağlı maye*).

А́НИЛИ́НОВЫЙ *анилин* söz. *sif.*; *анилиновые красители* *anilin* boyaları.

А́НИМАЛИ́СТ м *rəss.* animalist (*heyvan şəkilləri çəkən rəssam*).

А́НИМИ́ЗМ м *мн. нет* *animizm* (*ibtidai insanların hər şeydə ruh olmasına inanması*).

А́НИМИСТИ́ЧЕСКИЙ *анимизм* söz. *sif.* *animistik*.

А́НИ́С м *мн. нет* *bot.* 1. *cirə*; 2. *anis* (*alma növü*).

А́НИ́СОВКА ж *мн. нет* 1. *cirə* ağacı; 2. *anis* alması.

А́НИ́СОВЫЙ *анис* söz. *sif.*; *анисовое яблоко* *anis* alması; *анисовая водка* *cirə* ağacı.

А́НКЕР м *anker* (1. *saat rəqqəsini tənzim edən hissə*; 2. *tex. dəmir bənd və ya bolt*).

А́НКЕРНЫЙ *анкер* söz. *sif.*; *анкерли*; *анкерные часы* *анкерli saat*.

А́НКЕ́ТА ж *anket*

А́НКЕ́ТНЫЙ *анкета* söz. *sif.*, *анкетный лист* *anket vərəqəsi*.

А́НКЛА́В м *anklav* (*bir dövlətin başqa bir dövlətin içərisindəki ərazisi*).

А́ННАЛИ́СТ м *tarixyazan, salnaməçi*.

А́ННА́ЛЫ *ед. нет* *salnamə*.

А́ННЕКСИО́НИСТ м *ilhaqqçı, qəsbkar.* *qəsbkarlıq siyasəti yeridən adam, ilhaq tərəfdarı* (*бах аннексия*).

А́ННЕКСИО́НИСТСКИЙ *аннекссионист* və *аннексия* söz. *sif.*; *аннекссионистская политика* *ilhaq siyasəti* (*бах аннексия*).

А́ННЕКСИО́ННЫЙ *аннексия* söz. *sif.*

А́ННЕКСИ́РОВАТЬ *сов. и несов.* *ilhaq* etmək, zorla birləşdirmək, qəsb etmək, zəbt etmək (*başqa dövlətin torpağını*).

А́ННЕКСИ́РОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *ilhaq* edilmək, zorla birləşdirilmək, qəsb edilmək, zəbt edilmək (*başqa dövlətin torpağı*).

А́ННЕКСИ́Я ж *ilhaq, qəsbkarlıq, qəsbətmə, zəbtətmə* (*bir ölkə torpağının zorla başqa ölkə torpağına qatılması*).

А́ННЕКТИ́РОВАТЬ *бах аннексировать*.

А́ННИБА́ЛОВА *клятва* *бах клятва*.

А́ННОТА́ЦИЯ ж *annotasiya* (1. *qısa izahat, şərh, xülasə*; 2. *bir kitab, məqalə və s. haqqında qısaca məlumat*).

А́ННОТИ́РОВАНИЕ *ср* *annotasiya* vermə (*verilmə*), *şərh* etmə; *izah* etmə; *şərh*, *izah*.

А́ННОТИ́РОВАННЫЙ *прич.* *şərh* edilmiş, *izah* edilmiş.

А́ННОТИ́РОВАТЬ *сов. и несов.* *annotasiya* yazmaq, *qısa izahat* vermək.

АННОТИРОВАТЬСЯ *несов.* annotasiya verilmək, qısa izahat verilmək.

АННУЛИРОВАНИЕ *ср. мн. нет* ləğvətmə, ləğvədlmə.

АННУЛИРОВАННЫЙ прич. ləğv edilmiş.

АННУЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* ləğv etmək.

АННУЛИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* ləğv edilmək.

АННУЛИЯ *ж* ləğvətmə, ləğv edilmə.

АНОД *м. физ.* anod (elektrikdə müsbət elektrod).

АНОДНЫЙ анод *сöz. sif.*

АНОМАЛИЯ *ж* anomaliya, qeyri-adilik (ümumi normadan kənara çıxma).

АНОМАЛЬНЫЙ аномалия *сöz. sif.;* qeyri-adi.

АНОНИМ *м.* anonim (1. müəllifinin adı bəli olmayan əsər; 2. adsız, adı gizli tutulan müəllif; 3. köhn. imzasızlıq).

АНОНИМКА *м. дан.* imzasız məktub.

АНОНИМНО нареч. imzasız, adsız.

АНОНИМНЫЙ adsız, imzasız; **анонимное письмо** imzasız məktub.

АНОНС *м.* anons, bildiriş, elan, afişa (teatr tamaşaları, konsertlər və s. haqqında qabaqcadan verilən elan).

АНОНСИРОВАТЬ *сов. и несов.* anons vermək, elan etmək, bildirmək.

АНОНСИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* anons verilmək, elan edilmək, bildirilmək.

АНОРМАЛЬНЫЙ *прил.* anormal, qeyri-normal, qeyri-adi, qeyri-təbii.

АНОФЕЛЕС *м. хис.* anofeles (malyariya ağcaqanadı).

АНСАМБЛЕВЫЙ ансамбль *сöz. sif.*

АНСАМБЛЬ *м.* ansambl (1. artistlər dəstəsi; 2. ahəng, uyğunluq).

АНТАБЛЕМЕНТ *м. архит.* antablement (binanın divar və ya sütunlar üzərindəki karniz, friz və arxivtravdan ibarət olan yuxarı hissəsi).

АНТАГОНИЗМ *м. мн. нет* antaqonizm (barışmaz ziddiyyət).

АНТАГОНИСТ *м.* antaqonist (rəqib, zidd, barışmaz düşmən).

АНТАГОНИСТИЧЕСКИЙ антагонизм və **антагонист** *сöz. sif.;* antaqonist, bir-birinə zidd; **антагонистические взгляды** antaqonist baxışlar.

АНТАГОНИСТИЧНЫЙ *бах* antaqonisticheskiy.

АНТАНТА *ж. мн. нет тар.* Antanta (1904 – 1907 və 1914–1918-ci illərdə imperialist dövlətlər arasında bağlanmış bir sıra hərbi müqavilə və ittifaqların adı).

АНТАРКТИКА *ж. мн. нет* coğr. Antarktika (yer kürəsinin cənub qütb sahəsi).

АНТАРКТИЧЕСКИЙ Антарктика *сöz. sif.;* antarktik; **антарктический материк** Antarktika materiki; **антарктическая экспедиция** antarktik ekspedisiya, Antarktika ekspedisiyası.

АНТЕЙ *м.* Antey (qədim yunan əsətirində məşhur pəhləvan).

АНТЕННА *ж. рад.* antenna (radio dalğalarını yaymaq və ya tutmaq üçün çəkilən məftil).

АНТЕННЫЙ антенна *сöz. sif.*

[АНТИ-] anti- (mürəkkəb sözlərin əvvəlində "əleyhinə", "ziddinə" və ya "qarşı" mənalı verən önşəkilçi).

АНТИБИОТИКИ *мн. (ед. антибиотик м.)* antibiotiklər.

АНТИВОЕННЫЙ *прил.* müharibəyə qarşı, müharibə əleyhinə (olan); **антивоенная демонстрация** müharibə əleyhinə nümayiş.

АНТИГИГИЕНИЧЕСКИЙ *прил.* səhiyyə tələblərinə zidd, natəmiz, çirкли.

АНТИГИГИЕНИЧНЫЙ *прил.* *бах* антигигиенический.

АНТИГОСУДАРСТВЕННЫЙ *прил.* dövlətə zidd (dövlət mənafeyinə zidd).

АНТИДЕМОКРАТИЧЕСКИЙ *прил.* antidemokratik, demokratiyayazidd; **антидемократическое движение** antidemokratik hərəkət.

АНТИДИАЛЕКТИЧЕСКИЙ *прил.* antidiialektik, dialektikayazidd; **антидиалектический метод** antidiialektik metod.

АНТИИМПЕРИАЛИЗМ *м. мн. нет* antiimperializm.

АНТИИМПЕРИАЛИСТИЧЕСКИЙ антиимпериализм *сöz. sif.;* antiimperialist, imperializməzidd; **антиимпериалистическое движение** antiimperialist hərəkət.

АНТИИСТОРИЧЕСКИЙ *прил.* tarixəzidd, tarixi faktlara zidd.

АНТИИСТОРИЧНОСТЬ *ж. мн. нет* tarixəziddlik, tarixi faktlara zidd olma.

АНТИК *м.* antik (əntiqə şey, qədim şey).

АНТИКВА *ж. мн. нет* poliqr. antikva (mətbəə şrifllərindən birinin adı).

АНТИКВАР *м.* antikvar, əntiqəçi (1. əntiqə şeylər maraqlısı; 2. əntiqə şeylər alverçisi).

АНТИКВАРИАТ *м.* antikvar, əntiqə şeylər alveri.

АНТИКВАРИЙ *бах* антиквар.

АНТИКВАРНЫЙ антиквар *сöz. sif.;* qədim, əntiqə; **антикварные вещи** qədim (əntiqə) şeylər.

АНТИКЛЕРИКАЛЬНЫЙ антиклерикализм *сöz. sif.;* din və ruhanilərin nüfuzuna qarşı.

АНТИКОММУНИСТИЧЕСКИЙ *прил.* antikommunist, kommunizməzidd, kommunizm əleyhinə, kommunizmə qarşı.

АНТИЛОПА *ж. зоол.* antilop, qəzal.

АНТИМАРКСИСТСКИЙ *прил.* antimarkсист, marksizməzidd, marksizmə düşmən, marksizmə qarşı.

АНТИМАТЕРИАЛИСТИЧЕСКИЙ *прил.* antimaterialist, materializməzidd.

АНТИМИЛИТАРИЗМ *м. мн. нет* antimilitarizm (militarizmə qarşı, militarizm əleyhinə hərəkət).

АНТИМИЛИТАРИСТ *м.* antimilitarist (militarizm əleyhinə olan adam).

АНТИМИЛИТАРИСТИЧЕСКИЙ антимилитаризм *сöz. sif.;* antimilitarist, militarizməzidd.

АНТИМИЛИТАРИСТСКИЙ *бах* антимилитаристический.

АНТИМОНАРХИЧЕСКИЙ *прил.* antimonarxist, monarxizmə əleyhinə (olan).

АНТИМОНИЙ *м. мн. нет* kim. stibium; sürmə.

АНТИМОНИЯ *ж.:* разводить антимионий boş-boş danışmaq, naqqallıq etmək, boş-boğazlıq etmək, çərən-ləmək.

АНТИМОРАЛЬНЫЙ *прил.* əxlaq qaydalarına zidd, əxlaqəzidd, əxlaqsız.

АНТИМОРАДНЫЙ *прил.* xalqəzidd, xalq əleyhinə, xalqa qarşı.

АНТИНАУЧНОСТЬ *ж. мн. нет* qeyri-elmilik, elməziddlik.

АНТИНАУЧНЫЙ *прил.* qeyri-elmi, elməzidd.

АНТИНОМИЧЕСКИЙ, АНТИНОМИЧНЫЙ *антиномия* *сöz. sif.;* antinomik (məzmununda antinomiya – ziddiyyət olan).

АНТИНОМИЧНОСТЬ *ж.* antinomiklik (məzmununda antinomiya – ziddiyyət olma).

АНТИНОМИЯ *ж. фəлс.* antinomiya (eyni dərəcədə düzgün hesab edilən iki qanun, müddə, prinsip, kateqoriya arasındakı ziddiyyət).

АНТИОБЩЕСТВЕННЫЙ *прил.* cəmiyyə-təzidd, cəmiyyətin mənafeyinə zidd.

АНТИПАРТИЙНЫЙ *прил.* partiyaəzidd, partiya əleyhinə (olan).

АНТИПАТИЧЕСКИЙ антипатия (1-ci mənada) *сöz. sif.*

АНТИПАТИЧНОСТЬ *ж.* qanısoyuqluq, xoşagəlməzlik, nifrət oyandırıcılıq, çiy-rəndiricilik.

АНТИПАТИЧНЫЙ *прил.* qanısoyuyq, xoşagəlməyən, mənfur, nifrət oyandıran, çiy-rəndirici.

АНТИПАТИЯ *ж.* antipatiya (1. xoşa gəlməmə, nifrət; 2. xoşa gəlməyən adam).

АНТИПИРИН *м. мн. нет* tib. antipirin (qızdırmanı və ağrı azaldan dərman).

АНТИПОДЫ *мн. (ед. антипод м.)* antipodlar (1. yerin bir-birinə tam əks nöqtələrində yaşayanlar; 2. məs. düşüncə və xarakterləri bir-birinə zidd olan adamlar).

АНТИПРОЛЕТАРСКИЙ *прил.* tar. proletariatazidd, proletariata düşmən.

АНТИРЕЛИГИОЗНИК *м.* din əleyhinə mübarizə, təbliğat aparan adam.

АНТИРЕЛИГИОЗНЫЙ *прил.* din əleyhinə (olan); **антирелигиозная пропаганда** din əleyhinə təbliğat.

АНТИСАНИТАРИЯ *ж. мн. нет* antisani-tariya, natəmizlik.

АНТИСАНИТАРНЫЙ *прил.* çirкли, natəmiz, səhiyyə tələblərinə zidd (olan).

АНТИСЕМИТ *м.* antisemit (yəhudiləri sevməyən adam).

АНТИСЕМИТИЗМ *м. мн. нет* antisemitizm (yəhudilərə qarşı ədavət).

АНТИСЕМИТИЧЕСКИЙ, АНТИСЕМИТСКИЙ *антисемит* və *антисемитизм* *сöz. sif.*

АНТИСЕМИТКА ж antisemit qadın (qız).
АНТИСЕПТИКА ж *мн. нет* antiseptika (1. *yararı mikroblardan qoruma*; 2. *соби́р. дезинфекция дərmanları*).
АНТИСЕПТИЧЕСКИЙ *прил. tib.* antiseptik.
АНТИСОВЕТСКИЙ *прил. tar.* antisovet.
АНТИТЕЗА ж antiteza (1. *əkslik, ziddlik, təzad*; 2. *üslubiyatda: obrazların qarşı-qarşıya qoyulması*; 3. *fəls. bax антите́зис*).
АНТИТЕЗИС м *fəls.* antitezis (*tezisə qarşı irəli sürülən fikir, hökm*).
АНТИТЕЛА *мн. (ед. анти́телo cp) biol.* anticepsimlər (*orqanizmə yad zülallar, bakteriyalar, onların zəhərlərini və s. daxil etdikdə onun əmələ gətirdiyi maddələr*).
АНТИТЕТИЧЕСКИЙ *прил. zidd, əks, təzadlı*.
АНТИТОКСИНЫ *мн. tib.* antitoksinlər (*orqanizmin zəhərlənməyə qarşı hazırladığı maddələr*).
АНТИТОКСИЧЕСКИЙ *антитоксинны* *сöz. sif.*
АНТИФАШИСТ м antifaşist (*faşizm düşməni*).
АНТИФАШИСТСКИЙ antifaşist *söz. sif.*; faşizm öleyhinə (olan); **антифашистское движение** antifaşist hərəkət.
АНТИФРИЗ м *xüs.* antifriz (*suyun donma dərəcəsini azaldan maddələr, habelə bu maddələrin çox aşağı temperaturda donmayan su məhlulu*).
АНТИХРИСТ м 1. antixrist, dəccal; 2. *la-məzhəb, mürtəd, mülhüd (söyüş)*.
АНТИХУДОЖЕСТВЕННЫЙ *прил.* qeyri-bədii, zövqsüz, bədilikdən məhrum.
АНТИЦИКЛОН м *meteor.* antisiklon (*hava kütləsinin əsas etibarilə aşağıya doğru hərəkət etdiyi yüksək təzyiqli sahə*).
АНТИЦИПАЦИЯ ж 1. hadisələri qabaqcadan bilmə; 2. hadisələrin vaxtından əvvəl baş verməsi.
АНТИЦИПИРОВАТЬ *сов. и несов.* hadisələri qabaqcadan bilmək, qabaqcadan xəbər vermək.
АНТИЧНОСТЬ ж *мн. нет* 1. antiklik; 2. qədim yunan və Roma dünyası və onun mədəniyyəti.

АНТИЧНЫЙ *прил. antik* (1. *qədim yunan və Roma tarixi və mədəniyyətinə aid*; 2. *qəşəng, gözəl, antiqə*).
АНТОЛОГИЧЕСКИЙ *антология* *söz. sif.*, antoloji; **антологическая поэзия** antoloji poeziya (*antik şerlər üslubunda yazılmış qısa lirik şerlər*).
АНТОЛОГИЯ ж antologiya (*müxtəlif müəlliflərin seçilmiş əsərləri (əsasən şerlər) məcmuəsi*).
АНТОНИМЫ *мн. ədəb.* antonimlər (*mənalı bir-birinin əksi olan sözlər, məs.: bərk – yumşaq, bəhə – ucuz*).
АНТОНОВ: **антонов огонь** bax огонь.
АНТОНОВКА ж anton alması.
АНТОНОВСКИЙ: **антоновские яблоки** bax антоновка.
АНТРАКТ м антракт (1. *teatrda fasilə, tənəffüs*; 2. *tamaşa fasiləsində çalınan musiqi əsəri*).
АНТРАЦИТ м *miner.* antrasit (*daş kömürün əla növü*).
АНТРАЦИТНЫЙ, АНТРАЦИТОВЫЙ **антрацит** *söz. sif.*; **антрацитовые залежи** antrasit yataqları.
АНТРАША *ср нескл.* antraşa (*rəqsdə ayaqları bir-birinə vuraraq hoppatma*); ♦ **выделять (выкидывать) антраша** ayaqlarını oynatmaq, ayaqları ilə qəribə hərəkətlər etmək.
АНТРЕКОТ м antrekot (1. *miyantəng, qarğırağı əti*; 2. *bu ətdən hazırlanan qızartma*).
АНТРЕПЕНЁР м antreprenyor (*şəxsi teatr, sirk və s. saxlayan adam*).
АНТРЕПЕНЁРСКИЙ antreprenер *söz. sif.*
АНТРЕПЕНЁРСТВО *ср мн. нет* antreprenyorluq.
АНТРЕПРИЗА ж antrepriza (*xüsusi şəxslər tərəfindən teatr, sirk və s. saxlama işi*).
АНТРЕСОЛИ *мн.* antresol (*evin üstündə yarımmərtəbə və ya binanın içində yuxarıda balkon şəklində tikili*).
АНТРОПОЛОГ м antropoloq (*antropologiya alimi*).
АНТРОПОЛОГИЧЕСКИЙ **антропология** *söz. sif.*; antropoloji; **антропологический музей** antropologiya muzeyi; **антро-**

пологические исследования antropoloji tədqiqatlar.
АНТРОПОЛОГИЯ ж *мн. нет* antropologiya (*insanın bioloji təbiətindən bəhs edən elm*).
АНТРОПОМЕТРИЧЕСКИЙ **антропометрия** *söz. sif.*; antropometrik.
АНТРОПОМЕТРИЯ ж *мн. нет* antropometriya (*antropologiyada: insan bədəninin müxtəlif hissələrini ölçməkdən ibarət tədqiq üsulu*).
АНТРОПОМОРФИЗМ м *мн. нет* antropomorfizm (*ibtidai insanların təfəkküründə: insan xassələrini təbiət qüvvə və hadisələrinə aid etmə; Allahı insan şəklində təsəvvür etmə*).
АНТРОПОМОРФИЧЕСКИЙ **антропоморфизм** *söz. sif.*; antropomorfik.
АНТРОПОМОРФНЫЙ *прил.* 1. insanaoxşar, insanabənzər; **антропоморфные обезьяны** insanabənzər meymunlar; 2. bax **антропоморфический**.
АНТРОПОФАГ м yam-yam, adamyeyən, insan əti yeyən adam.
АНТРОПОФАГИЯ ж *мн. нет* antropofagiya, adam əti yemə.
АНТУРАЖ м köhn. mühit, şərait.
АНТЫ *мн.* antlar (IV–VI əsrlərdə Dnestr ilə Dnepr çayları arasında yaşamış şərq slavyan tayfalarının adı).
АНФАС м *нескл.* anfas (1. *qabaqdan görünüş, üzün qabaqdan görünüşü*; 2. *şeyin üz tərəfdən şəkl*).
АНФИЛАДА ж anfilada (1. *bir-birinə düz yolu olan yanaşı otaqlar*; 2. *köhn. düşmənin cəbhəsi boyunca atış*).
АНФИЛАДНЫЙ **анфилада** *söz. sif.*
АНЧАР м *bot.* ançar (*isti ölkələrdə bitən şirəsi zəhərli ağac*).
АНЧОУС м ançous (*siyənyə oxşar xırd balıq*).
АНШЛАГ м anşlaq (*teatrda, kinoda və s. biletlərin satılıb qurtardığını bildirən elan*); ♦ **пройти аншлагом** anşlaqla keçmək, böyük müvəffəqiyyətlə keçmək (*teatr və başqa tamaşalar haqqında*).
АНЮТИНЫ *глазки* *bot.* alabəzək bənövşə.
АОРИСТ м *dilç.* aorist (*bəzi dillərdə felin keçmiş zaman formalarından biri* olub,

hərəkətin aniliyini və bitkinliyini ifadə edir).
АОРТА ж anat. aorta (*ürəyin sol mədəciyindən çıxan baş arteriya*).
АОРТАЛЬНЫЙ **аорта** *söz. sif.*
АОРТИТ м *tib.* aortit (*aortanın iltihabı*).
АПАРТАМЕНТ м apartament (*böyük, qəşənk otaq, mənzil*).
АПАТИТ м apatit (*mineral*).
АПАТИТОВЫЙ **апатит** *söz. sif.*; **апатитовые залежи** apatit yataqları.
АПАТИЧЕСКИЙ bax **апатичный**.
АПАТИЧНОСТЬ ж *мн. нет* süstlük, laqeydlük, ölgünlük, hissizlik.
АПАТИЧНЫЙ *прил.* süst, ruhsuz, ölgün, ağır, key, hissiz.
АПАТИЯ ж süstlük, qeydsizlik, ölgünlük, ağırliq, keylik, hissizlik, soyuqluq, fəaliyyətsizlik, həvəssizlik.
АПАШ м xuliqan, oğru, bandit (*Fransada*); ♦ **рубашка апаш** apaş köynək, açıq yuxalı köynək.
АПЕЛЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* hüq. apelyasiya vermək (1. *çıxarılan qərar haqqında yuxarı təşkilatlara şikayət vermək*; 2. *müraciət etmək*).
АПЕЛЛЯНТ м hüq. apelyasiya verən, şikayətçi, ərizəçi.
АПЕЛЛЯТОР м bax **апеллянт**.
АПЕЛЛЯЦИОННЫЙ **апелляция** *söz. sif.*
АПЕЛЛЯЦИЯ ж hüq. apelyasiya (*məhkəmənin qərarından yuxarı mərhələyə şikayət etmə*).
АПЕЛЬСИН м portaqal.
АПЕЛЬСИННЫЙ, АПЕЛЬСИНОВЫЙ 1. *апельсин* *söz. sif.*; **апельсинная корка** portaqal qabığı; 2. portaqaldan hazırlanan; **апельсиновое варенье** portaqal müəbbəsi.
АПЕНДИКС bax **аппендикс**.
АПЕНДИЦИТ bax **аппендицит**.
АПЕРЦЕПЦИЯ bax **апперцепция**.
АПЕРЦИПИРОВАТЬ bax **апперципировать**.
АПЕРЦИПИРОВАТЬСЯ bax **апперципироваться**.
АПЛОДИРОВАНИЕ *ср* alqış, alqışlama, əl-çalma.
АПЛОДИРОВАТЬ *несов.* alqışlamaq, əl-çalmaq.

АПЛОДИСМЕНТЫ *мн.* alqış, alqışlar, əl-çalma.

АПЛОМБ *м* *мн.* *нет* iddia, ötkəmlik, lov-gahıq, təşəxxüs.

АПОГЕЙ *м* *мн.* *нет* apogey (1. *astr.* Ay orbitinin yerdən ən uzaq nöqtəsi; 2. *ən yüksək dərəcə, ən yüksək nöqtə, ən yüksək zirvə*).

АПОДИКТИЧЕСКИЙ *прил.* fəls. aydın, aşkar, şəksiz, şübhəsiz.

АПОКАЛИПСИС *м* apokalipsis (1. *xristian dinində: vəhy, peyğəmbərlik*; 2. "axır zamanandan" xəbər verən "Əhdi-cədid" kitablarından biri).

АПОКАЛИПСИЧЕСКИЙ, АПОКАЛИПТИЧЕСКИЙ апокалипсис *söz. sif.*

АПОКРИФИЧЕСКИЙ *прил.* əd. apokrif; apokrifik; апокрифическая литература apokrifik ədəbiyyat.

АПОКРИФЫ *мн.* (ед. апокриф *м*) ədəb. apokriflər (məzmunu bibliyaya aid olan, lakin rəsmi kilsə tərəfindən rədd edilən qədim kitablar).

АПОЛИТИЗМ *м* *мн.* *нет* bax аполитичность.

АПОЛИТИЦИЗМ bax аполитизм.

АПОЛИТИЧНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* siyasi la-qeydlik, siyasətlə maraqlanmama.

АПОЛИТИЧНЫЙ *прил.* siyasi həyatda iştirakdan boyun qaçıran, siyasətlə maraqlanmayan.

АПОЛЛОН *м* mif. apollon (1. *qədim yunanalarda: günəş allahı; şer, sənət hamisi*; 2. *məc. gözəllik simvolu*).

АПОЛОГ *м* apoloq (heyvanlar həyatından ibrətlı hekayə).

АПОЛОГЕТ *м* müddah, müdafiəçi.

АПОЛОГЕТИКА *ж* *мн.* *нет* mədh, tərif, müdafiə.

АПОЛОГЕТИЧЕСКИЙ апологетика *söz. sif.*

АПОЛОГИЧЕСКИЙ апология *söz. sif.*

АПОЛОГИЯ *ж* mədh, tərif, müdafiə.

АПОПЛЕКСИЧЕСКИЙ аполексия *söz. sif.*; ♦ аполексический удар bax апоплексия.

АПОПЛЕКСИЯ *ж* *мн.* *нет* tib. apopleksiya (beynə qan vurması nəticəsində iflic).

АПОПЛЕКТИЧЕСКИЙ bax апоплексический.

АПОРТ *І* *м* aport (alma növü).

АПОРТ *II*, **АППОРТ** *межд.* aport (təlim al-mış lıtlarə "gətir", "ver" mənasında əmr).

АПОРТОВЫЙ **апорт** *І* *söz. sif.*

АПОСТЕРИОРИ *нареч.* fəls. aposteriori (təcrübəyə, fakta əsasən, təcrübədən sonra).

АПОСТЕРИОРНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* fəls. aposteriorluq (təcrübəyə əsaslanma, təcrübədən doğma).

АПОСТЕРИОРНЫЙ *прил.* fəls. aposterior (təcrübəyə əsaslanan, təcrübədən doğan).

АПОСТОЛ *м* apostol (1. *həvariyyun, əshabə* (İsanın əfsanəvi 12 həvariyyunundan biri); 2. *həvarilərdən bəhs edən dini kitab*).

АПОСТОЛЬСКИЙ **апостол** *söz. sif.*

АПОСТРОФ *м* köhn. apostrof (söz ortasında vergülşəkilli işarə).

АПОФЕОЗ *м* apofeo (1. *bir şəxsi və ya hadisəni son dərəcə şöhrətləndirmə, tərifləmə*; 2. *ən yüksək şöhrət dərəcəsi*; 3. *bəzi teatr tamaşalarının axırcı təntənəli şəkl*); **АППАРАТ** *І* *м* aparat (1. *idarə, təşkilat, müəssisə, idarə orqanları*; 2. *bir idarə və ya təşkilatın işçiləri*).

АППАРАТ *II* *м* aparat (1. *tex. cihaz, alət, mexanizm, qurğu*; 2. *fiziol. orqanizmdə müəyyən vəzifə ifa edən orqanlar*); ♦ **научный аппарат** elmi aparat (alimin öz elmi işində istifadə etdiyi material və vasitələr); **критический аппарат** tənqidi aparat (bəzi elmi əsərlərdə verilən variantlar və qeydlər).

АППАРАТНЫЙ *прил.* 1. *апарат -i[-ı]*; 2. *в знач. суц. аппаратная* *ж* aparatxana, aparatlar otağı.

АППАРАТУРА *ж* *мн.* *нет* *соби́р.* *tex.* aparatura, aparatlar.

АППАРАТЧИК *І* *м* aparatçı (aparatda işləyən fəhlə).

АППАРАТЧИК *II* *м* aparat işçisi (bax *аппарат І* -ci mənada).

АППАРАТЧИЦА *ж* aparatçı qadın (qız).

АППЕНДИКС *м* anat. appendiks (korbağırsağın qurdaoxşar çıxıntısı).

АППЕНДИЦИТ *м* tib. appendisit (appendiksин iltihabı).

АППЕРЦЕПТИВНЫЙ bax апперцепционный.

АППЕРЦЕПЦИОННЫЙ апперцепция *söz. sif.*

АППЕРЦЕПЦИЯ *ж* psixol. appersepsiya (ilkın təəvvürlərə və ya təcrübəyə əsaslanan qavrayış).

АППЕРЦИПИРОВАТЬ *сов. и несов.* psixol. təcrübəyə əsasən qavramaq, dərk etmək.

АППЕРЦИПИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* psixol. təcrübəyə əsasən qavranılmaq, dərk edilmək.

АППЕТИТ *м* 1. *ıştaha*; 2. *arzu, həvəs*; ♦ **приятного аппетита!** *nuş olsun!*; **волчий аппетит** bax волчий.

АППЕТИТНО *нареч.* یشtaha ilə, həvəslə.

АППЕТИТНЫЙ *прил.* 1. *ıştahalı*; 2. *ləzzətli, dadlı*; 3. *tamahlandırıcı*; 4. *ıştahaaçan, یشtahəgətirən*.

АППЛИКАТУРА *ж* mus. aplikatura (musiqi alətində çalarkən barmaqların düzgün qoyulması üsulu).

АППЛИКАТУРНЫЙ аппликатура *söz. sif.*

АППЛИКАЦИОННЫЙ аппликация *söz. sif.*

АППЛИКАЦИЯ *ж* aplikasiya, qurama.

АППОЗИЦИЯ *ж* dilç. appozisiya (digər isim üçün təyin rolunu oynayan isim, məs.: Azərbaycan dilində dəmir qapı, taxta qapı və s.).

АППРЕТИРОВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* *tex.* appretura ilə işləyib hazırlama (dərinin, parçanı və s.-ni).

АППРЕТИРОВАТЬ *сов. и несов.* *tex.* appretura ilə işləyib hazır şəkllə salmaq, hazırlamaq (parçanı, dərinin və s.).

АППРЕТИРОВАТЬСЯ *несов.* *tex.* appretura ilə işləyib hazır şəkllə salınmaq, hazırlanmaq (parça, dəri və s.).

АППРЕТУРА *ж* *tex.* appretura (1. *parçanın, dərinin və s. tam hazır şəkllə salınması*; 2. *dəriyə sürtülən lak*).

АППРЕТУРНЫЙ **аппретура** *söz. sif.*

АППРЕТУРЩИК *м* appreturaçı (bax *аппретура І* -ci mənada).

АППРЕТУРЩИЦА *ж* appreturaçı qadın (qız).

АППРОБАЦИЯ bax *апробация*.

АППРОБИРОВАТЬ bax *апробировать*.

АППРОБИРОВАТЬСЯ bax *апробироваться*.

АППРОШ *м* bax *апрош*.

АПРЕЛЬ *м* *апрел*.

АПРЕЛЬСКИЙ *апрель* *söz. sif.*; *апрельские дожди* *апрел yağışları*.

АПРИОРИ *нареч.* fəls. apriori (təcrübədən asılı olmayaraq, təcrübədən əvvəl).

АПРИОРИСТИЧЕСКИЙ bax *априорный*. **АПРИОРНО** *нареч.* fəls. apriori, təcrübədən asılı olmayaraq.

АПРИОРНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* apriorilik, təcrübəyə, faktlara əsaslanmama.

АПРИОРНЫЙ *прил.* fəls. apriori, təcrübədən asılı olmayan, təcrübədən qabaq mövcud olan.

АПРОБАЦИЯ *ж* aprobasiya, bəyənmə, təsdiq etmə.

АПРОБИРОВАНИЕ *ср* bax *апробация*.

АПРОБИРОВАННЫЙ *прич.* bəyənilmiş, təsdiq edilmiş.

АПРОБИРОВАТЬ *сов. и несов.* bəyənmək, təsdiq etmək.

АПРОБИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* bəyənilmək, təsdiq edilmək.

АПРОШ *м* mətb. çəpda hərflər və ya sözlər arasında məsafə, ağ yer, ara.

АПСИДА *ж* arxıt. apsidə (kilsə divarlarında yarımqövsşəkilli çıxıntı).

АПТЕКА *ж* aptek; ♦ **как в аптеке** *zar.* dübbədz, çox dəqiq, çox düz.

АПТЕКАРСКИЙ аптека və *аптекарь* *söz. sif.*; **аптекарский магазин** aptek mağazası (səhiyyə və sanitariya malları satan mağaza).

АПТЕКАРША *ж* *dan.* 1. aptekçi qadın (qız); 2. aptekçinin arvadı.

АПТЕКАРЬ *м* aptekçi (1. *apteki işçisi*; 2. *apteki sahibi*).

АПТЕЧКА *ж* *аптек* *söz. kiç.*; dərman qutusu.

АПТЕЧНЫЙ аптека *söz. sif.*

АР *м* ar (100 kvadrat metrə bərabər yer ölçüsü, hektarın yüzdə bir hissəsi).

АРА, АРАРА *ж* *zool.* arara (tutuquşu növü).

АРАБ *м* (мн. арабы) ərəb.

АРАБЕСК *м*, **АРАБЕСКА** *ж* 1. arabesk (bəzək, naxış; şəkəkə); 2. *мн. арабески* arabesklər (kiçik ədəbi, musiqi əsərləri məcmuəsi).

АРАБИЗМ *m dilç.* 1. ərəbçilik; 2. ərəb dilindən götürülmüş sözlər.

АРАБИСТ *m* ərəbşünas (ərəb dili və ədəbiyyatı mütəxəssisi).

АРАБИСТИКА *ж* ərəbşünaslıq (ərəb dilini, ədəbiyyatını, tarixini və s. tədqiq edən elmlər).

АРАБКА *ж* ərəb qadını (qızı).

АРАБСКИЙ араб *söz. sif.*; **арабский язык** ərəb dili; **арабские цифры** ərəb rəqəmləri (1, 2, 3, 4...); **арабская лошадь** ərəb atı.

АРАВИЙСКИЙ Аравия *söz. sif.*; **аравийские пустыни** Ərəbistan səhraları.

АРАВИЯНИН *m köhn.* ərəbistanlı, Ərəbistan əhli.

АРАВИЯНКА *ж köhn.* ərəbistanlı qadın (qız).

АРАК *m* araq.

АРАКЧЕЕВСКИЙ Arakçeev *söz. sif.*; **аракчеевский режим** Arakçeev rejimi.

АРАКЧЕЕВЩИНА *ж мн. нет* *tar.* arakçeevçilik, Arakçeev rejimi; zülm, cəbr, istibdad (XIX əsrin əvvəllərində Rusiyada qraf Arakçeev tərəfindən tətbiq edilən amansız təzyiq və zülmə, istibdad və başlı-başnalığa əsaslanan rejim).

АРАЛИЯ *m bot.* araliya (süpürgə kimi gülləri və iri yarpaqları olan kol bitki).

АРАМЕЙСКИЙ арамея *söz. sif.*; **арамейский язык** aramey dili.

АРАМЕЙЦЫ *мн. (ед. арамея)* arameylər (qədim Suriya və Mesopotamiyada yaşamış xalq).

АРАНЖИРОВАТЬ *сов. и несов. mus.* aranje etmək; bəstələmək, tərtib etmək, uyğunlaşdırmaq.

АРАНЖИРОВАТЬСЯ *несов. mus.* aranje edilmək; bəstələnmək, tərtib edilmək, uyğunlaşdırılmaq.

АРАНЖИРОВКА *ж mus.* aranje (etmə); bəstələmə, bəstələnmə, tərtib etmə (edilmə), uyğunlaşdırılma.

АРАП *m köhn.* 1. zənci; 2. fırılдаqçı, gopçu.

АРАПКА *ж* zənci qadın (qız).

АРАПНИК *m* qamçı (ov itləri üçün).

АРАТ *m* arat (Məngölustanda kəndli, zəhmətkeş).

АРАТСКИЙ арат *söz. sif.*

АРАУКАРИЯ *ж bot.* araukariya (Cənubi Amerikada və Avstraliyada yayılmış həmişəyaşıl iynəyarpaqlı uca ağac).

АРАХИС *m bot.* araxis, yerfindiği.

АРАХИСОВЫЙ арахис *söz. sif.*; **арахисовый тор** yerfindiği tortu.

АРБА *ж* araba.

АРБАЛЕТ *m tar.* arbalet, qundaqlı ox-yay (qədim silah).

АРБИТР *m* arbitr, hakim, münisif.

АРБИТРАЖ *m* arbitraj (1. münisiflik; 2. mübahisəli məsələləri həll edən idarə).

АРБИТРАЖНЫЙ арбитраж *söz. sif.*

АРБУЗ *m* qarpız.

АРБУЗНЫЙ арбуз *söz. sif.*

АРГАМАК *m* arqamak (türkmən atı cinsi).

АРГЕНТИНЕЦ *m (мн. аргентинцы)* argentinalı (xalq).

АРГЕНТИНКА *ж* argentinalı qadın (qız).

АРГЕНТИНСКИЙ Аргентина və **аргентинец** *söz. sif.*

АРГО *сп нескл.* dilç. arqo (kiçik bir ictimai qrupun, ümumi milli dildən ayrı olan şərti jargonu).

АРГОН *m kim.* arqon (göyümtül işıq verən qaz).

АРГОНАВТ *m zool.* arqonavt (başayaqlı molyusk).

АРГОНОВЫЙ аргон *söz. sif.*

АРГОТИЗМ *m* arqotizm (arqodan ədəbi dila keçmiş söz və ya ifadə).

АРГОТИЧЕСКИЙ, АРГОТИЧНЫЙ аргот *söz. sif.*; **арготическое выражение** arqotik ifadə, arqodan keçmiş ifadə.

АРГУМЕНТ *m* 1. dəlil, sübut, əsas, dəstəvüz; 2. riyaz. argument.

АРУМЕНТАЦИЯ *ж мн. нет* 1. əsaslandırma, dəlil gətirmə, sübut göstərmə; 2. *собр.* dəlil(lər), sübut(lar), əsas(lar).

АРУМЕНТИРОВАНИЕ *сп* 1. dəlil gətirilmə, dəlillə sübut etmə (edilmə); 2. dəlil, sübut, əsas.

АРУМЕНТИРОВАТЬ *сов. и несов.* dəlil gətirmək, sübut etmək, əsaslandırmaq.

АРУМЕНТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* dəlil ilə əsaslandırılmaq, sübut edilmək, dəlil gətirilmək.

АРУС *m* arqus (1. yunan əsətirində: yüz-gözlü nəhəng; 2. sayıq keşikçi; 3. isteh.

gözetçi; 4. zool. qırqovullar fəsiləsindən qanadı xallı quş).

АРЕАЛ *m xüs.* areal, yayılma sahəsi.

АРЕДОВ: **аредовы веки жить** *köhn.* həddindən çox yaşamaq; qurdla qiyamətə qalmaq.

АРЕНА *ж* səhnə, meydan, sahə.

АРЕНДА *ж* 1. icarə, kirə; 2. icarə haqqı, kirə haqqı.

АРЕНДАТОР *m* icarədar, icarəyə götürən.

АРЕНДАТОРСКИЙ арендатор *söz. sif.*

АРЕНДНЫЙ аренда *söz. sif.*; **арендная плата** icarə haqqı, kirə pulu.

АРЕНДОВАНИЕ *сп* icarə etmə, icarə edilmə, icarə.

АРЕНДОВАННЫЙ прич. icarəyə götürülmüş, icarə edilmiş, kirələnmə.

АРЕНДОВАТЬ *сов. и несов.* icarə etmək, icarələmək, kirə etmək, kirələmək.

АРЕНДОВАТЬСЯ *сов. и несов.* icarə edilmək, kirə edilmək, kirələnmək.

АРЕОМЕТР *m fiz.* areometr (mayələrin xüsusi çəkisini və kəsifliyini təyin etmək üçün cihaz).

АРЕОПАГ *m* areopaq (1. qədim Afinada: ali məhkəmə; 2. divanxana; 3. isteh. məhkəmə).

АРЕСТ *m* tutma (tutulma), həbs etmə (edilmə), dustaq etmə (edilmə), həbs; **наложить арест** başını bağlamaq.

АРЕСТАНТ *m* dustaq, məhbus.

АРЕСТАНТКА *ж* dustaq, məhbus qadın (qız).

АРЕСТАНТСКАЯ *ж köhn.* məhbəs, dam, dustaqxana.

АРЕСТАНТСКИЙ арестант *söz. sif.*

АРЕСТНЫЙ арест *söz. sif.*; **арестный дом** dustaqxana.

АРЕСТОВАННЫЙ прич. 1. dustaq edilmiş, həbs edilmiş; 2. *в знач. суц.* dustaq, məhbus.

АРЕСТОВАТЬ *сов.* tutmaq, dustaq etmək, həbs etmək, həbsə almaq.

АРЕСТОВАТЬСЯ *сов. köhn.* tutulmaq, dustaq edilmək, həbs edilmək, həbsə alınmaq.

АРЕСТОВЫВАТЬ *несов.* bax **арестовать**.

АРЕСТОВЫВАТЬСЯ *несов.* bax **арестоваться**.

АРИЙКА *ж* ari qadın (qız).

АРИЙСКИЙ арийцы *söz. sif.*

АРИЙЦЫ *мн. (ед. ариец)* arilər (Hind-Avropa dillərində danışan xalqlara verilən qeyri-elmi şərti ad).

АРИОЗО *сп нескл. mus.* ariozo (kiçik ariya).

АРИСТОКРАТ *m* aristokrat (kübar, əsilzadə).

АРИСТОКРАТИЗМ *m мн. нет* aristokratizm; aristokratlıq.

АРИСТОКРАТИЧЕСКИЙ аристократия *söz. sif.*; **аристократическое общество** aristokrat (kübarlar) cəmiyyəti; **аристократический образ правления** aristokratik idarə üsulu.

АРИСТОКРАТИЧНОСТЬ *ж* aristokratlıq.

АРИСТОКРАТИЧНЫЙ прил. aristokratik, aristokrat kimi.

АРИСТОКРАТИЯ *ж* aristokratiya, zadəganlıq (1. aristokratlar, kübarlar təbəqəsi; 2. bir sinfin və ya ictimai qrupun imtiyazlı hissəsi; **финансовая аристократия** maliyyə aristokratiyası (bank sahibləri); 3. dövlət hakimiyyəti aristokratlar əlində olan üsul-idarə).

АРИСТОКРАТКА *ж* aristokrat, kübar qadın (qız).

АРИТМИЧНОСТЬ *ж мн. нет* 1. vəznətsizlik; 2. qeyri-müntəzəmlik, qaydasızlıq.

АРИТМИЧНЫЙ прил. 1. vəznətsiz; 2. qeyri-müntəzəm, qaydasız.

АРИТМИЯ *ж мн. нет* *tib.* aritmiya (ürəyin normal fəaliyyətinin pozulması).

АРИФМЕТИКА *ж мн. нет* hesab.

АРИФМЕТИЧЕСКИЙ арифметика *söz. sif.*

АРИФМОГРАФ *m* arifmoqraf (avtomat hesab maşını).

АРИФМОМЕТР *m* arifometr (hesablama maşını).

АРИЯ *ж mus.* ariya (əksəriyyətlə operada orkestrlə birlikdə tək oxunan mahnı).

АРКА *ж* 1. tağ; 2. alaqaçı.

АРКАДА *ж* arxit. arkada, tağ sırası.

АРКАДИЯ *ж мн. нет* *şair.* arkadiya, xoşbəxt ölkə, behişt, cənnət (istehza ilə deyilir).

АРКАН *m* kəmənd.

АРКАНТЬ *несов.* kəməndlə tutmaq.

АРКЕБУЗ *m*, **АРКЕБУЗА** *ж köhn.* dayan-doldurum (ağızdan doldurulan qədim tüfəng).

АРКТИКА ж *мн. нет* Arktika (yer kürəsi-nin şimal qütb sahəsi).

АРКТИЧЕСКИЙ Арктика söz. *sif.*: arktik; **арктические льды** Arktika buzları; **арктический перелёт** arktik uçuş.

АРЛЕКИН м арлекин (*italyan xalq komediyasında nədim, təlxək*).

АРЛЕКИНАДА ж арлекинад (1. *baş rolu təlxək (arlekin) oynayan tamaşa*; 3. *oyun-bazlıq, nədimlik, təlxəklik*).

АРЛЕКИНСКИЙ арлекин söz. *sif.*

АРМАДА ж armada (*böyük hərbi donanma*).

АРМАТУРА ж *tex.* armatura (1. *elektrik işi-ği çəkmək üçün lazım olan şeylər*; 2. *dəmir-beton qurğularda metal çərçivə*; 3. *bir mexanizmin müntəzəm və təhlükəsiz işləməsinə təmin etmək üçün lazım olan alət və cihazlar*; 4. *köhn. silah, əsləhə*).

АРМАТҮРНЫЙ арматура söz. *sif.*

АРМАТҮРЩИК м *xüs.* armaturçu; armatur ustası (bax **арматура** 1-ci və 2-ci mənada).

АРМАТҮРЩИЦА ж armaturçu qadın (qız); armatur ustası olan qadın (qız).

АРМЕЕЦ м əsgər, hərbi qulluqçu.

АРМЕЙСКИЙ армия söz. *sif.*; əsgəri; **армейский корпус** ordu korpusu.

АРМИРОВАТЬ *сов. и несов. tex.* armaturlaşdırmaq, armatur daxil etməklə möhkəmliliyini artırmaq.

АРМИРОВАТЬСЯ *несов.* armaturlaşdırılmaq; armatur daxil etməklə möhkəmliliyi artırılmaq (*materialın, tikilinin*).

АРМИЯ ж орду; **Азербайджанская Армия** Azərbaycan Ordusu; **действующая армия** döyüşən ordu; **армия труда** əmək ordusu (*fəhlələr, zəhmətkeşlər*).

АРМЯК м армяк (*qalın mahuddan tikilmiş kəndli paltarı*).

АРМЯНИН м (*мн. армяне*) erməni.

АРМЯНКА ж erməni qadını (qızı).

АРМЯНСКИЙ Армения və **армянин** söz. *sif.* армянский язык erməni dili.

АРМЯЧНЫЙ армяк söz. *sif.*

АРНАУТКА ж *мн. нет* к. т. арнаутка (*iridənli yazlıq buğda cinsi*).

АРНИКА ж *мн. нет* 1. *bot. öküzgözü*; 2. *tib. arnika (həmin bitkinin çiçəklərindən hazırlanan dərman)*.

АРОМАТ м ətir, rəyihə.

АРОМАТИЗАЦИЯ ж *kim.* aromatizasiya (*nefidən, benzindən və sairədən aromatik birləşmələr alma üsulu*).

АРОМАТИЧЕСКИЙ aromat söz. *sif.*; 1. ətirli; **ароматические плоды** ətirli meyvələr; 2. *kim.* aromatik; **ароматические соединения** aromatik birləşmələr.

АРОМАТИЧНЫЙ bax **ароматный**.

АРОМАТНЫЙ *прил.* ətirli; **ароматный чай** ətirli çay.

АРОЧНЫЙ арка söz. *sif.*; tağşəkilli, tağlardan düzəldilmiş, tağlardan ibarət.

АРПЕДЖИО *mus.* arpeggio (1. *нареч. akkordları əmələ gətirən tonları birdən deyil, bir-birinin dalaşa götürmə üsulu*; 2. *в знач. суц. ер* bu üsul ilə çalınan akkord).

АРСЕНАЛ м arsenal (1. *cəbbəxana, topxana, silah anbarı*; 2. *hərbi zavod*; 3. *məc. xəzinə, ehtiyat*; 4. *köhn. silah muzeyi*).

АРСЕНАЛЬНЫЙ арсенал söz. *sif.*

АРСЕНИК м *kim.* arsen (*kimyəvi element*).

АРСЕНИТЫ *мн. kim.* arsenitlər (*arsenit turşusu duzları*).

АРТАЧИТЬСЯ *несов.* inad etmək, tərslik etmək.

АРТЕЗИАНСКИЙ артезиан söz. *sif.*; **артезианские колодцы** artesian quyuqları.

АРТЕЛЬ ж *köhn. artel*; **сельскохозяйственная артель** kənd təsərrüfatı arteli.

АРТЕЛЬНЫЙ 1. артель söz. *sif.*; **артельный устав** artel nizamnaməsi; 2. ortaqlı, birgə, ellik, kollektiv, ümumi, hamaş.

АРТЕЛЬЩИК м *köhn.* artelçi, artel üzvü.

АРТЕЛЬЩИЦА *köhn. ж* artelçi qadın (qız); artel üzvü olan qadın (qız).

АРТЕРИАЛЬНЫЙ артерия söz. *sif.*; *tib.* arterial; **артериальная кровь** arteriya qanı; **артериальное давление** arterial təzyiq.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ м *tib.* arterioskleroz (*arteriya divarlarının qalınlaşmış öz elastikliyini itirməsindən ibarət xəstəlik*).

АРТЕРИЯ ж arteriya (1. *anat. ürəkdən bədənə müxtəlif üzvlərinə qan aparan damar*; 2. *məc. mühüm nəqliyyat yolu*).

АРТИКЛЬ м *qram.* artıql (*bəzi dillərdə isimlərin qabağında qoyulan, müəyyənlik, qeyri-müəyyənlik və bəzən cins bildirən hissəcik*).

АРИКУЛ м *köhn.* tufəng tutma üsulu; **выкидывать артикулы** oyun çıxartmaq, hoqqa çıxartmaq.

АРИКУЛ I м artıql (*məhsul, mal növü*).

АРИКУЛ II м *köhn. tar.* artıql (*qanun, müqavilə və s. sənədlərdə maddə, bənd, paragraf*).

АРИКУЛИРОВАТЬ *несов. dilç.* artikulyasiya əmələ gətirmək (*nıtq üzvlərini hərəkətə gətirməklə səslər çıxarmaq*).

АРИКУЛЯЦИОННЫЙ артикуляция söz. *sif.*; **артикуляционная база** *dilç.* artikulyasiya bazası.

АРИКУЛЯЦИЯ ж *dilç.* artikulyasiya (*müəyyən səsi çıxartmaq üçün danışıq orqanlarının gördüyü iş*).

АРИШЕРИЙСКИЙ артиллерия söz. *sif.*; **артиллерийская бригада** artilleriya (topçu) briqadası; **артиллерийский снаряд** top gülləsi.

АРИШЕРИСТ м topçu.

АРИШЕРИЯ ж artilleriya (1. *top, topxana*; 2. *topçu dəstəsi*; 3. *topçuluq elmi*); **тяжелая артиллерия** ağır artilleriya, ağır toplar.

АРИСТ м 1. artist; **народный артист** xalq artisti; **заслуженный артист республике** respublikanın əməkdar artisti; 2. *dan. məc.* usta, sənətkar; **он артист своего дела** o, öz işinin ustasıdır (*sənətkarıdır*).

АРИСТИЗМ м *мн. нет* artistizm, yüksək sənətkarlıq, virtuozluq, ustalıq.

АРИСТИЧЕСКИ *нареч.* mahirənə, məharətlə, ustalıqla, bədii surətdə.

АРИСТИЧЕСКИЙ 1. артист söz. *sif.*; 2. gözəl, bədii, məharətli; **артистическая работа** məharətli iş; 3. *в знач. суц.* **артистическая** ж artist otağı (*teatrda*).

АРИСТИЧНОСТЬ ж *мн. нет* artistlik qabiliyyəti, məharəti; yüksək ustalıq, virtuozluq.

АРИСТИЧНЫЙ *прил.* mahir, sənətkar-casına, bədii surətdə ifa edilmiş.

АРИСТКА ж artist qadın (qız), aktrisa.

АРИШОК м *bot.* ənginar.

АРИТ м *tib.* artrit (*oynaqların xəstəliyi*).

АРИТИЗМ м *мн. нет* *tib.* artritizm (*artirit xəstəliyinə tutulma meyli*).

АРИТИК м *tib.* artrit (*artrit xəstəliyi olan adam*).

АРИТИЧЕСКИЙ артрит və **аритизм** söz. *sif.*

АРИТОЛОГИЯ ж *anat.* artrologiya (*anatomiyanın oynaq bəhəsi*).

АРИТОПЫ *мн. zool.* buğumayaqlılar.

АРФА ж arfa (*üçbucaq çərçivə şəklində barmaqla çalınan simli musiqi aləti*); **эолова арфа** bax **эоловый**.

АРФЫСТ м arfist, arfaçalan.

АРФЫСТКА ж arfist qadın (qız), arfaçalan qadın (qız).

АРИЗАЦИЯ ж *мн. нет* arxaikləşirmə (*qədim sənət formalarını təqlid etmə*).

АРИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* arxaikləşirmək (*köhnə sənətkarları təqlid etmə*).

АРИЗИРОВАТЬСЯ *несов.* arxaikləş-(diril)mək.

АРИЗМ м arxaizm (1. *dilç. köhnəlmiş və ya dildən çıxmış söz və ya ifadə*; 2. *köhnənin qalıqları, köhnəlik*).

АРИКА ж arxaika (*köhnəlik, qədimlik, köhnəlik xüsusiyyətləri*).

АРИСТ м arxaist (*qədim incəsənət, ədəbiyyat formalarını təqlid edən, onları bərpa etməyə çalışan sənətkar*).

АРИСТИКА ж arxaistika (*sənətdə qədim formaları, üsulları təqlid etmə*).

АРИСТИЧЕСКИЙ *прил.* arxaistik; *qədim formaları təqlid edən (əsər və s.)*.

АРИШЕСКИЙ, АРИШЧНЫЙ *прил.* arxaik, qədim, köhnəlmiş; **архаический стиль** arxaik üslub.

АРИШНОСТЬ ж *мн. нет* arxaiklik, köhnəlik, qədimlik, qədim dövrlərə xas olma.

АРИХ м *köhn.* arxalıq.

АРИНГЕЛ м 1. *dini Cəbrail (mələkə)*; 2. *inq. əv. jandarmaya, polis xidmətçisinə istehza ilə verilən ad*.

АРИХ м *zool.* arxar (*vəhşi dağ qoçu*).

АРИХОВЕЦ м *köhn. 1. polis xidmətçisi*; 2. *dan. xuliqan, qoçu*.

АРИШСКИЙ *прил.* **аршейская эра** arxey erası (*Yerin geoloji tarixinin ən qədim dövrü*).

АРИХОГРАФ м arxeoqraf (*arxeografiya mütəxəssisi*).

АРХЕОГРАФИЧЕСКИЙ археография *söz.* *sif.*: археоqrafik; археографические исследования археоqrafik tədqiqatlar.

АРХЕОГРАФИЯ *ж* *мн.* *нет* археоqrafiya (*qədim yazıları toplama, öyrənmə, izah və nəşr etmə* işi).

АРХЕОЛОГ *м* археoloq.

АРХЕОЛОГИЧЕСКИЙ археология *söz.* *sif.*: архeoloji; археологическая находка архeoloji tapıntı.

АРХЕОЛОГИЯ *ж* *мн.* *нет* архeologiya (*qədimdənqalma maddi-mədəniyyət abidələri əsasında qədim xalqların yaşayış və mədəniyyətini öyrənən elm*).

[**АРХИ-**] 1. "həddindən artıq", ifrat" *mənə-sini bildirən ön şəkilçi, məs.*: архиосторожный həddindən artıq ehtiyatlı; 2. *mürəkkəb sözlərin əvvəlində baş ruhani və zifələrinin adlarını bildirir, məs.*: архиепископ baş yepiskop.

АРХИВ *м* arxiv (1. *köhnə sənəd və yazıları saxlayan idarə*; 2. *bir idarənin köhnəlməmiş sənəd, dəftər və s. saxlanan şöbəsi*; 3. *bir idarə və ya şəxsin fəaliyyətinə aid yazılı əsərlər, məktublar və s. məcmusu*); $\diamond$ **сдать в архив** arxivə vermək (*unutmaq, üstündən qələm çəkmək*).

АРХИВАРИУС *м* köhn. arxiv müdiri.

АРХИВИСТ *м* arxivçi (*arxiv işləri mü-təxəssisi*).

АРХИВНЫЙ архив *söz. sif.*: архивное управление arxiv idarəsi.

АРХИВОБЕДЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* arxivşünaslıq (*arxiv işləri üsullarından bəhs edən elm*).

АРХИЕПИСКОП *м* baş yepiskop, baş keşiş.

АРХИЕРЕЙ *м* arxierey, yepiskop.

АРХИМАНДРИТ *м* arximandrit (*baş monax, baş rahib*).

АРХИПАСТЫРЬ *м* arxipastır (*ali ruhanilərin fəxri rütbəsi, adı*).

АРХИПЕЛАГ *м* coğr. arxipelaq (*bir-birinə yaxın adalar qrupu*).

АРХИТЕКТОНИКА *ж* *мн.* *нет* arxitektonika (1. *geol. bir yerin geoloji quruluşunun ümumi mənzərəsi*; 2. *xüs. bir əsərin və ya binanın hissələri arasındakı uyğunluq, ahəng*).

АРХИТЕКТОНИЧЕСКИЙ архитектоника *söz. sif.*: arxitektonik.

АРХИТЕКТОР *м* arxitektor, memar.

АРХИТЕКТОРСКИЙ архитектор *söz. sif.* **АРХИТЕКТУРА** *ж* *мн.* *нет* arxitektura (1. *memarlıq*; 2. *memarlıq üslubu*).

АРХИТЕКТУРНЫЙ архитектура *söz. sif.*: архитектурный факультет arxitektura fakültəsi.

АРХИТРАВ *м* arxit. arxitrav (*qədim tikintilərdə sütunlar üstündəki atqı*).

АРХОНТЫ *мн.* tar. arxontlar (*qədim yunanistanda hökumətin baş məmurları*).

АРШИН *м* arşin; $\diamond$ **мерить на свой аршин** öz arşını ilə ölçmək; **мерить (кого-что) обыкновенным (общим) аршином** adi qaydada yanaşmaq, adi bir şey hesab etmək; **как (словно, будто) аршин проглотил** elə bil arşin udub; **видеть на два аршина под землей (в землю)** yerin altını da bilmək, üstünü də.

АРШИННИК *м* köhn. arşinmalçı.

АРШИННЫЙ аршин *söz. sif.*: arşinlıq.

АРЫК *м* arx.

АРЫЧНЫЙ арык *söz. sif.*: арычная вода arx suyu.

АРЬЕРГАРД *м* aryerqard (*qoşunun arxa dəstəsi*).

АРЬЕРГАРДНЫЙ арьергард *söz. sif.*: арьергардный бой aryerqard döyüşü.

АС *м* as (1. *hava vuruşması ustası olan mahir təyyarəçi*; 2. *öz işinin mahir ustası*; *əla mütəxəssis*).

АСБЕСТ *м* xüs. asbest (*odadavamlı lifli mineral*).

АСБЕСТИТ *м* xüs. asbestit (*azbest liflərindən hazırlanan, isti buraxmayan və turşuya davamlı material*).

АСБЕСТОВЫЙ асбест *söz. sif.*

АСЕПТИКА *ж* *мн.* *нет* tib. aseptika (*yararı mikroblardan qorumaq üçün, yaraya toxunacaq şeyləri fiziki vasitələrlə dezinfeksiya etmə*).

АСЕПТИЧЕСКИЙ асептика *söz. sif.*: асептик.

АСЕССОР *м* (*мн.* асессоры и асессора) köhn. asessor (*inq. əv. Rusiyada məhkəmə iclasçısı*); $\diamond$ коллежский асессор kollej asessoru (*çar Rusiyasında mülki rütbə*).

АСИММЕТРИЧЕСКИЙ, АСИММЕТРИЧНЫЙ асимметрия *söz. sif.*: asimmetrik, simmetriyasız, uyğunsuz.

АСИММЕТРИЧНОСТЬ *ж* *бax* асимметрия. **АСИММЕТРИЯ** *ж* *мн.* *нет* asimmetriya, simmetriyasızlıq, uyğunsuzluq.

АСКАРИДЫ *мн.* zool. askaridlər (*insanın və məməli heyvanların bağırsaqlarında yaşayan yumru qurdlar*).

АСКЕТ *м* asket, tərkidünya, zahid.

АСКЕТИЗМ *м* *мн.* *нет* asketizm (1. *zahidlik, tərkidünyalıq*; 2. *məc. dünya ləzzətlərindən əl çəkmə*).

АСКЕТИЧЕСКИ нареч. asketçəsinə (*бax аскет*).

АСКЕТИЧЕСКИЙ аскетизм və аскет *söz. sif.*: аскетик; аскет -i(-1) аскетический образ жизни аскет həyatı.

АСКОРБИНОВЫЙ: аскорбиновая кислота askorbin turşusu (*витамин С*).

АСОЦИАЛЬНЫЙ прил. cəmiyyətzədd.

АСПАРАГУС *м* bot. asparaqus (*otaq bitkisi*).

АСПЕКТ *м* aspekt, nöqteyi-nəzər, baxış.

АСПИД *м* *зool.* 1. aspid (*zəhərli ilan*); 2. *məc. ilan (acıqlı, acidil adam mənasında)*.

АСПИД *м* *мн.* *нет* miner. aspid (*kristal şəklində qat-qat süxur*).

АСПИДНЫЙ аспид *сöz. sif.*: aspiddən qayrılmış; $\diamond$ аспидный сланец aspid şist-i (*qara rəngli laylı şist*).

АСПИРАНТ *м* aspirant.

АСПИРАНТКА *ж* aspirant qadın (*qız*).

АСПИРАНТСКИЙ аспирант *söz. sif.*

АСПИРАНТУРА *ж* aspirantura (1. *aspirantlıq*; 2. *aspirantlar*).

АСПИРАТОР *м* xüs. aspirator (*hava, qaz, toz və sairəni sormağ üçün cihaz*).

АСПИРИН *м* *мн.* *нет* farm. aspirin (*dərman*).

АССАМБЛЕЯ *ж* assambleya (1. *ümumi iclas, məclis (beynəlxalq təşkilatlarda)*; 2. *köhn. ziyafət*); $\diamond$ Генеральная Ассамблея Организации Объединенных Наций Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Baş Məclisi.

АССЕНИЗАТОР *м* assenizator (*assenizasiya ilə məşğul olan adam*).

АССЕНИЗАЦИОННЫЙ ассенизация *söz. sif.*

АССЕНИЗАЦИЯ *ж* *мн.* *нет* assenizasiya (1. *nəcisləri təmizləmə*; 2. *səhiyyə şəraitini yaxşılaşdırma*).

АССИГНАЦИОННЫЙ ассигнация *söz. sif.* **АССИГНАЦИЯ** *ж* köhn. kağız pul, əskinas.

АССИГНОВАНИЕ *ср* 1. pul buraxma; 2. ayrılmış məbləğ, təxsisat, təxsisnamə.

АССИГНОВАННЫЙ прич. ayrılmış, buraxılmış, təxsis edilmiş (*pul*).

АССИГНОВАТЬ *сов. и несов.* pul buraxmaq, pul ayırmaq, pul təxsis etmək.

АССИГНОВАТЬСЯ *сов. и несов.* pul buraxılmaq, pul ayrılmaq, pul təxsis edilmək.

АССИГНОВКА *ж* 1. köhn. assignovka (*bankdan pul almağ üçün sənəd*); 2. *bax ассигнование*.

АССИГНОВЫВАТЬ *несов.* *bax ассигновать*.

АССИГНОВЫВАТЬСЯ *несов.* *bax ассигноваться*.

АССИМИЛИРОВАНИЕ *ср* assimilyasiya etmə (*bax ассимиляция*).

АССИМИЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* assimilyasiya etmək (1. *bir xalqın mədəniyyətinə, yaşayışına, dilinə və s. təsir etmək yolu ilə onu özünə oxşatmaq*; 2. *dilç. bir səsə yanındakı səsə oxşatmaq*; 3. *biol. həzm etmək, mənimsəmək*).

АССИМИЛИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. assimilyasiya olmaq (*başqa bir xalqın dilini, mədəniyyətini, həyat tərzini götürərək, onunla qarışmaq, ona oxşamaq*); 2. *assimilyasiya edilmək (bax ассимиляция)*.

АССИМИЛЯТИВНЫЙ ассимиляция *söz. sif.*

АССИМИЛЯТОР *м* assimilyasiya siyasəti yeridən (*bax ассимиляция 2-ci mənada*).

АССИМИЛЯТОРНЫЙ ассимиляция (1-ci mənada) *söz. sif.*: ассимиляторная способность клеток biol. hüceyrələrin assimilyasiya qabiliyyəti.

АССИМИЛЯТОРСКИЙ ассимилятор *söz. sif.*: ассимиляторская политика assimilyatorluq siyasəti (*hakim millətin öz dilini, mədəniyyətini, dinini və s. zorla məzlum millətə qəbul etdirmək yolu ilə onun milli xüsusiyyətlərini yox etmək siyasəti*).

АССИМИЛЯТОРСТВО *ср* assimilyatorluq (*bax ассимиляция 2-ci mənada*).

АССИМИЛЯЦИОННЫЙ bax **ассимилятивный**.

АССИМИЛЯЦИЯ ж assimilasiya (1. *biol.* heyvan və bitki orqanizminin xarici mühitdən aldığı maddələri öz daxilində mənimsəməsi prosesi; 2. *başqa xalqın dilini, adətlərini, mədəniyyətini və s. qəbul etmək nəticəsində bir xalqın öz milli mədəniyyətini itirərək, başqa xalqa qarışması*; 3. *dilç. bir səsin yanındakı digər səslə oxşadılması*).

АССИРИЕЦ м (мн. **ассирийцы**) asuri, asuriyalı.

АССИРИЙКА ж asuri, asuriyalı qadın (qız). **АССИРИЙСКИЙ** **Ассирия** və **ассириец** söz. *sif.*; **ассирийский язык** asuri dili.

АССИРИОЛОГИЯ ж мн. *нет* asuriologiya, asurişünaslıq.

АССИРИЯНИН м (мн. **ассирияне**) asuri, aysor.

АССИРИЯНКА ж asuri, aysor qadın (qız). **АССИСТЕНТ** м assistant (*professor və ya həkimin köməkçisi*).

АССИСТЕНТКА ж assistant qadın (qız). **АССИСТЕНТСКИЙ** **ассистент** söz. *sif.* **АССИСТИРОВАТЬ** *несов.* kömək etmək, assistentlik etmək.

АССОНАНС м assonans (1. *ahəng, uyğunluq*; 2. *ədəb. yalnız hecaların bənzəyişi əsasında qurulan qafiyə*).

АССОРТИМЕНТ м assortment, çeşid.

АССОЦИАТИВНОСТЬ ж мн. *нет* associativlik.

АССОЦИАТИВНЫЙ **ассоциация** söz. *sif.*; **ассоциатив**; **ассоциативный процесс** *psixol.* **ассоциатив** proses (bax **ассоциация** 2-ci mənada).

АССОЦИАЦИЯ ж 1. cəmiyyət, birlik, ittifaq; 2. *psixol.* **ассоциация** (şüurda ayrı-ayrı təsvürlər arasındakı əlaqə).

АССОЦИИРОВАТЬ *сов. и несов.* *psixol.* **ассоциация** yaratmaq, təsvürlər arasında əlaqə yaratmaq, onları fikrən bir-birinə bağlamaq.

АССОЦИИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *psixol.* **ассоциация** edilmək, **ассоциация** üzrə əlaqə yaranmaq.

АСТЕНИЧЕСКИЙ **астения** söz. *sif.*; **астеник**, zəif, anq, gücsüz.

АСТЕНИК м astenik, zəif.

АСТЕНИЯ ж мн. *нет* *tib.* asteniya, zəiflik, gücsüzlük.

АСТЕРОИДЫ мн. (ед. **астероид** м) *asteroidlər*, kiçik planetlər; (1. *astr.* Günəş ətrafında Marsla Yupiter orbitləri arasında dövr edən kiçik planetlər; 2. *zool.* dəniz ulduzları).

АСТИГМАТИЗМ м мн. *нет* *физ.* **астigmatizm** (nöqsanlı optik şüşələrdə və ya göz təbəqələrində şüaların müxtəlif dərəcədə sinması nəticəsində cismin aydın görünməməsi).

АСТИГМАТИЧЕСКИЙ **астigmatизм** söz. *sif.*; **астigmatик**; **астigmatическое явление** **астigmatик** hadisə.

АСТМА ж *tib.* *astma* (*sinəgir xəstəliyi, təng-nəfəslik*).

АСТМАТИК м *tib. dan.* *astmatik* (*astma* (*sinəgir*) xəstəliyi olan adam).

АСТМАТИЧЕСКИЙ, **АСТМАТИЧНЫЙ** **астма** söz. *sif.*; **астматический приступ** *astma* tutması.

АСТРА ж *bot.* *astra* (*çiçək*).

АСТРАГАЛ м *astragal* (1. *anat.* *topuq sü-müyü*; 2. *bot.* *paxlalılar fəsiləsindən ot və ya yarımkol, kəvən*; 3. *arx.* *sütun, sütun birləşiyi*).

АСТРАЛЬНЫЙ *прил.* 1. *astr.* *ulduza, ulduzlara aid olan; ulduzlu*; 2. *mistik*.

АСТРАХАНКА ж *dan.* 1. *Astraxan siyəneyi*; 2. *Astraxan qovunu*.

[**АСТРО-**] *astro-* (*mürəkkəb sözlərin əvvəlində sözün ulduzlara aid olduğunu bildirir*).

АСТРОБОТАНИКА ж *astrobotanika* (*astronomiyanın planetlərdəki bitki örtüyünü öyrənən bölməsi*).

АСТРОЛОГ м *köhn.* *münəccim, rəmmal*.

АСТРОЛОГИЧЕСКИЙ *astroloji*

АСТРОЛОГИЯ ж мн. *нет* *astrologiya*, *nücum elmi, münəccimlik* (*qədim zamanlarda: ulduzlar haqqında sxolastik elm, həmçinin ulduzların vəziyyətinə görə fal açma*).

АСТРОЛЯБИЯ ж *astr.* *astrolyabiya*, *üstür-lab* (*bucaqölcən alət*).

АСТРОМЕТРИЯ ж *astrometriya* (*astronomiyanın göy cisimlərinin görünmə vəziyyəti*).

yətini müəyyənləşdirməklə və vaxtı ölçməklə məşğul olan sahəsi).

АСТРОНАВИГАЦИЯ ж *astronaviqasiya* (*ulduzlara, Günəşə və Aya görə dənizdə gəminin və göydə təyyarənin vəziyyətini təyin etmə elmi*).

АСТРОНАВТ м *astronavt* (*astronavtika müəxəssisi*).

АСТРОНАВТИКА bax **астронавигация**.

АСТРОНОМ м *astronom*.

АСТРОНОМИЧЕСКИЙ **астрономия** söz. *sif.*; *astronomik; астрономические наблюдения* *astronomik müşahidələr*; *астрономическая единица длины* *astronomik uzunluq vahidi* (*Yerdən Günəşə kimi olan orta məsafə*); *астрономические числа* (*цифры*) *çox böyük rəqəmlər*.

АСТРОНОМИЯ ж мн. *нет* *astronomiya* (*göy cisimləri haqqında elm*).

АСТРОСКОП м *astr.* *astroskop* (*göydə bürcləri və ayrı-ayrı ulduzları tapmaq üçün müşahidə borusu*).

АСТРОФИЗИКА ж мн. *нет* *astrofizika* (*göy cisimlərinin tərkib və quruluşundan, fiziki və kimyəvi xassələrindən bəhs edən elm*).

АСТРОФИЗИЧЕСКИЙ **астрофизика** söz. *sif.*; *astrofiziki*.

АСТРОФОТОГРАФИЯ ж *astrofotoqrafiya* (*göy cisimlərinin fotoqrafiyasını alma*).

АСФАЛЬТ м мн. *нет* *asfalt*.

АСФАЛЬТИРОВАНИЕ *ср* *asfaltlama, asfaltlanma, asfalt döşəmə* (*döşənmə*).

АСФАЛЬТИРОВАННЫЙ *прич.* *asfaltlanmış, asfalt döşənmiş, asfaltlı; асфальтированная улица* *asfaltlanmış (asfaltlı) küçə*.

АСФАЛЬТИРОВАТЬ *сов. и несов.* *asfaltlamaq, asfalt döşəmək*.

АСФАЛЬТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *asfaltlanmaq, asfalt döşənmək*.

АСФАЛЬТИРОВКА ж bax **асфальтирование**.

АСФАЛЬТНЫЙ, **АСФАЛЬТОВЫЙ** **асфальт** söz. *sif.*; *asfaltlı; асфальтовый завод* *asfalt zavodu; асфальтовая площадка* *asfaltlı meydança*.

АСФАЛЬТОБЕТОН м *asfalt-beton* (*tikinti materialı*).

АСФАЛТОПОДОБНЫЙ *прил.* *asfaltaoxşar*.

АСЬ *межд. dan.* *nə dedin? hə? necə?*

АТАВИЗМ м мн. *нет* *biol.* *atavizm* (*nəsil-də qədim babalarına məxsus əlamətlərin görünməsi*).

АТАВИСТИЧЕСКИЙ **атавизм** söz. *sif.*; **атавистический признак** *atavizm əlaməti*.

АТАКА ж *həmlə, hücum*.

АТАКОВАННЫЙ *прич.* *həmlə edilmiş, hücumə məruz qalmış*.

АТАКОВАТЬ *сов. и несов.* *həmlə etmək, hücum etmək*.

АТАКОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *həmlə olunmaq, hücumə məruz qalmaq, həmləyə məruz qalmaq*.

АТАКОВЫВАТЬ *несов.* bax **атаковать**.

АТАКОВЫВАТЬСЯ bax **атаковать**.

АТАКСИЯ ж *tib.* *ataksiya* (*əzələlərin hərəkətləri arasındakı ahəngin pozulması, hərəkət ahəngsizliyi*).

АТАКУЮЩИЙ 1. *прич.* *hücum edən, həmlə edən, hücumçu* 2. *прил.* *hücum -u(-ü)*.

АТАМАН м *атаман* (1. *kazaklarda müxtəlif hərbi və inzibati vəzifələrin adı*; 2. *dəstə-başı, quldurbaşı*; 3. *dan.* *başçı*).

АТАМАНИТЬ *несов. dan.* *атаманlıq etmək, başçılıq etmək*.

АТАМАНСКИЙ **атаман** söz. *sif.*

АТАМАНСТВО *ср* мн. *нет* *атаманlıq*.

АТАМАНСТВОВАТЬ *несов.* *атаманlıq etmək, başçılıq etmək*.

АТАМАНЩИНА ж мн. *нет* *атаманşına, атаманçılıq*.

АТЕИЗМ м мн. *нет* *ateizm, allahsızlıq*.

АТЕИСТ м *ateist, allahsız*.

АТЕИСТИЧЕСКИ *нареч.* *ateistcəsinə*.

АТЕИСТИЧЕСКИЙ **атеист** və **атеизм** söz. *sif.*; *атеистический взгляд* *ateist baxış*.

АТЕИСТКА ж *ateist qadın* (qız).

АТЕЛЬЕ *ср* *нескл.* *atelier* (1. *iş otağı*; 2. *emalatxana*).

АТЕРОСКЛЕРОЗ м *tib.* *ateroskleroz* (*ürək-damar sistemi xəstəliyi*).

АТЛАНТ м *atlant* (1. *anat.* *birinci boyun fəqərəsi*; 2. *мн.* *атланты* *arx.* *kişi bədəni şəklində dayaq*).

АТЛАС м *atlas* (1. *tarix, coğrafiya xəritələri məcmuəsi*; 2. *heyvanlara, bitkilərə və sairəyə aid şəkillər məcmuəsi*).

АТЛАС *м* atlas.

АТЛАСИСТЫЙ *бax* атласный 2-ci mənada.

АТЛАСНЫЙ *атлас* *сөз. сиф.*; 1. атлаздан tikilmiş; атласное *платье* atlas paltar; 2. atlas kimi; атласная *кожа* atlas kimi dəri.

АТЛЕТ *м* atlet; pəhləvan.

АТЛЕТИКА *ж мн. нет idm.* atletika (*güc və çeviklik tələb edən idman*); *лёгкая атлетика* yüngül atletika (*qacma, tullanma və s.*); *тяжёлая атлетика* ağır atletika (*ağırliq qaldurma, çəki daşlarını qaldurma*).

АТЛЕТИЧЕСКИЙ *атлетика* *сөз. сиф.*: atletik; атлетическое *упражнение* atletik məşq (*təmrin*); атлетическое *телосложение* pəhləvan bədən.

АТМОСФЕРА *ж* atmosfer 1. *Yeri bürüyən hava təbəqəsi*; 2. *fiz. təzyiq vahidi* (1,033 kq/sm²); 3. *məc. mühit, şərait, hava*).

АТМОСФЕРИЧЕСКИЙ *атмосфера* *сөз. сиф.*; атмосферические *явления* atmosfer hadisələri.

АТМОСФЕРНЫЙ *атмосфера* *сөз. сиф.*; атмосферное *давление* atmosfer təzyiqi; *атмосферные осадки* yağmur, yağıntı (*yağış, qar, dolu, şəh, qırov*); атмосферное *электричество* atmosfer elektriki (*ildırım, qütb şafağı və i. a.*).

АТОЛ *м* coğr. mərəcan adası, atol.

АТОМ *м* fiz. atom (1. *kimyəvi elementin ən kiçik hissəciyi*; 2. *məc. zərrə, hissəcik*).

АТОМИЗМ *м* *bax* атомистика.

АТОМИСТИКА *ж мн. нет fəsl.* atomistika (*bütün materiyanın atomlardan ibarət olduğunu iddia edən materialist nəzəriyyə*).

АТОМИСТИЧЕСКИЙ *атомистика* *və атомизм* *сөз. сиф.*; атомистическая *теория* atomistik nəzəriyyə.

АТОМИЧЕСКИЙ *бax* атомистический.

АТОМНИК *м* dan. atom mütəxəssisi.

АТОМНОСТЬ *бax* валентность.

АТОМНЫЙ *атом* *сөз. сиф.*; атомный *вес* atom çəkisi.

АТОМЩИКИ *мн. (ед. атомщик м)* dan. atomçular (1. *müharibədə atom silahından istifadə tərəfdarları*; 2. *bax* atomnik).

АТОНИЧЕСКИЙ *атония* *сөз. сиф.*; атоник, süst, zəif.

АТОНИЯ *ж мн. нет tib.* atoniya (*tonusun itməsi; toxuma və əzələlərin süstliyi, zəifliyi*).

АТРАКЦИОН *бax* аттракцион.

АТРИБУТ *м* atribut (1. *fəlsəfədə: substansiyanın ayrılmaz xüsusiyyəti, ayrılmaz cəhəti, məs.: hərəkət materiyasının atributudur*; 2. *əlamət, rəmz*; 3. *qram. təyin*).

АТРИБУТИВНОСТЬ *ж мн. нет qram.* atributivlik, təyinlik.

АТРИБУТИВНЫЙ *атрибут* (3-cü mənada) *сөз. сиф.*; atributiv, təyini.

АТРОПИН *м мн. нет tib.* atropin (*agrikəsan dərman*).

АТРОФИРОВАННЫЙ *прич.* ölgünləşmiş, fəaliyyətdən qalmış, həyat qabiliyyətini itirmiş.

АТРОФИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. *ölgünləşmək*; 2. *məc. həyat qabiliyyətini itirmək, hissi ölmək*.

АТРОФИЯ *ж мн. нет* atrofiya (1. *fəaliyyətdən qalma, həyat qabiliyyətini itirmək*; 2. *məc. kütləşmə, duyğusunu itirmək*).

АТТАШЕ *м нескл. dipl.* attaşе (*müəyyən sahədə ixtisası olan səfəratxana işçisi*); военный *атташе* hərbi attaşе.

АТТЕСТАТ *м* attestat, şəhadətnamə, vəsiqə; *аттестат зрелости* köhn. kamal attestatı (*orta məktəbi qurtarmaq haqqında şəhadətnamə – 1962-ci ilədək*).

АТТЕСТАЦИОННЫЙ *аттестация* *сөз. сиф.*; аттестационная *комиссия* attestasiya komissiyası.

АТТЕСТАЦИЯ *ж* attestasiya (1. *bir şəxsin bilik dərəcəsini və bacarığını təyin etmə*; 2. *bir şəxsin bilik və bacarığı haqqında xarakteristika*).

АТТЕСТОВАННЫЙ *прич.* attestat almış, attestasiyadan keçmiş, tövsiyə edilmiş.

АТТЕСТОВАТЬ *сов. и несов.* attestat vermək, tövsiyə etmək, attestasiyadan keçirmək (*bax* аттестация 1-ci mənada); *аттестовать себя* özünü göstərmək.

АТТЕСТОВАТЬСЯ *сов. и несов.* attestat verilmək, tövsiyə edilmək, attestasiyadan keçirilmək (*bax* аттестация 1-ci mənada).

АТТИЧЕСКИЙ: аттический *соль* tizfəhmlik, nüktə, nüktəli söz.

АТТРАКЦИОН *м* attraksion (*sirkədə və s. tamaşalarda ən maraqlı və əyləndirici nömrə*).

АТТРИБУТ *бax* атрибут.

АТТРИБУТИВНОСТЬ *ж* *bax* атрибутивность.

АТТРИБУТИВНЫЙ *бax* атрибутивный.

АУ *межд.* tut! qoyma! al! (*ovçuların itlərə əmri*).

АУКАТЬ *несов.* qıy basmaq, qıya basmaq, haylamaq.

АУ *межд.* hey-heyl! ay! (*nida*).

АУДИЕНЦИЯ *ж* qəbul (*dövlət başçısı və ya başqa yüksək mənsəb sahibinin rəsmi qəbulu*).

АУДИТОР *м* auditor (1. *Rusiyada 1917-ci ilədək hərbi məhkəmələrdə prokuror vəzifəsini ifa edən şəxs*; 2. *iqt. maliyyə müfəttişi (nəzarətçisi)*).

АУДИТОРИЯ *ж* auditoriya (1. *mühazirə, məruzə oxunan zal, otaq*; 2. *dərs otağı*; 3. *mühazirəyə, məruzəyə və s. qulaq asanlar*).

АУДИТОРНЫЙ *аудитория* *сөз. сиф.*: аудиторные *занятия* auditoriya məşğələləri.

АУКАНЬЕ *ср* haraylama, haylama.

АУКАТЬ *несов.* haraylamaq, haylamaq, səsləmək.

АУКАТЬСЯ *несов.* haraylaşmaq, bir-birini haraylamaq, bir-birini haylamaq.

АУКНУТЬ *однокр.* *bax* аукать.

АУКНУТЬСЯ *однокр.* *bax* аукаться.

АУКЦИОН *м* aukcion, müzaidə, hərrac (*açıq satış*).

АУКЦИОНИСТ *м* aukcionçu.

АУКЦИОННЫЙ *аукцион* *сөз. сиф.*

АУЛ *м* aul, kənd (*Dağıstanda, Orta Asiyada*).

АУЛЬНЫЙ *аул* *сөз. сиф.*; аульный *совет* aul şurası.

АУСПИЦИИ *ед. нет* 1. *quşların uçuşuna görə falabaxma (qədim Romada)*; 2. *nişanə, əlamət, şərait*.

АУТ *м* sp. aut (1. *top oyununda: topun meydana kənara çıxması*; 2. *межд. yerə yuxıdan boksçunu məğlub olduğunu bildirmək üçün hakimnin nidası*).

АУТЕНТИЧЕСКИЙ *бax* аутентичный.

АУТЕНТИЧНОСТЬ *ж* mötəbərlik, eyni qüvvəyə malik olma, əslinə uyğun olma, tam uyğunluq.

АУТЕНТИЧНЫЙ *прил.* mötəbər, eyni qüvvəyə malik, əslinə uyğun, əslinə mütabiq; аутентичный *текст* əslinə uyğun tekst. АУТОДАФЕ *ср нескл. тар.* "kafirlərin" və din əleyhinə olan kitabların tonqalda yandırılması (*orta əsrlərdə İspaniya və Portuqaliyada*).

АФГАНЕЦ *м (мн. афганцы)* əfqan.

АФГАНКА *ж* əfqan qadını (*qızı*).

АФГАНСКИЙ *афганец* *сөз. сиф.*; афганский *язык* əfqan dili.

АФЕЛИЙ *м* astr. afeli (*planet orbitinin Günəşdən ən uzaq nöqtəsi*).

АФЕРА *ж* fırıldaq, kələk.

АФЕРИСТ *м* fırıldaqçı.

АФЕРИСТКА *ж* fırıldaqçı qadın (*qız*).

АФИША *ж* afişa, bildiriş.

АФИШИРОВАННЫЙ *прич.* elan edilmiş, bildirilmiş.

АФИШИРОВАТЬ *несов.* 1. *elan etmək, bildirmək*; 2. *göstərmək, nümayiş etdirmək, nəzərə çəpərdirmək, qələmə vermək, gözə soxmaq, şöhrətləndirmək*.

АФИШИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. *elan edilmək, bildirilmək*; 2. *göstərilmək, nümayiş etdirilmək, nəzərə çəpərdirilmək, qələmə verilmək; şöhrətləndirilmək*.

АФИШНЫЙ *афиша* *сөз. сиф.*

АФОНИЯ *ж* tib. afoniya (*səs tutqunluğu, səsin batması*).

АФОРИЗМ *м* aforizm, kəlam, hikmətli söz.

АФОРИСТИЧЕСКИ *нареч.* aforizm şəklinə, aforizm tərzində.

АФОРИСТИЧЕСКИЙ *афоризм* *сөз. сиф.*

АФОРИСТИЧНОСТЬ *ж мн. нет* aforizm şəklinə olma, aforizm mahiyyətində olma.

АФОРИСТИЧНЫЙ *бax* афористический.

АФРИКАНДЕРЫ *мн. (ед. африкандер м)* afrikanderlər (*Afrikanın cənubunda məskən salmış avropalı (əsasən hollandiyalı) kolonistlərin nəsiləri*).

АФРИКАНЕЦ *м (мн. африканцы)* afrikalı.

АФРИКАНИСТ *м* afrikaşünas.

АФРИКАНИСТИКА *ж* afrikaşünashlıq (*Afrika xalqlarının tarix, mədəniyyət və dillərindən bəhs edən elmlər*).

АФРИКАНКА *ж* afrikalı qadın (*qız*).

АФРИКАНСКИЙ *Африка* *və африканец* *сөз. сиф.*; африканские *языки* Afrika dilləri.

АФРО́НТ *м* *köhn.* biabırçılıq, rüsvayçılıq, haqarət.
АФФЕ́КТ *м* affekt, həyəcan, hirs, özündən çıxma.
АФФЕКТА́ЦИЯ *ж* süni həyəcan, qızışma, özündən çıxma.
АФФЕКТИ́ВНЫЙ эффект *сөз. сиф.;* affektiv.
АФФИ́КРОВАННЫЙ прич. qeyri-təbii, süni, mübaligəli.
АФФЕКТИ́РОВАТЬ *несов.* süni həyəcan göstərmək, qızışmaq, özündən çıxmaq.
АФФИ́КС *м* *dilç.* affiks, şəkilçi.
АФФИКСА́ЛЬНЫЙ аффикс *сөз.* affiksəl, affikslı.
АФФИНА́Ж *м* *tex.* affinaj, saflaşdırma (*metalları*).
АФФИНА́ЖНЫЙ аффинаж *сөз. сиф.;* аффинажный завод affinaj zavodu.
АФФИНА́ЦИЯ *ж* saflaşdırma (*şəkəri*).
АФФИНИ́РОВАНИЕ *ср* *бax* аффинаж.
АФФИНИ́РОВАТЬ *сов. и несов.* saflaşdırmaq, təmizləmək.
АФФИНИ́РОВАТЬСЯ *сов. и несов.* saflaşdırılmaq, təmizlənmək.
АФФРИКА́ТА *ж* *dilç.* affrikat (*iki samitin birləşməsindən alınan səs, məs.: ü(t+s) və ç(t+s)*).
АФФРИКАТИ́ВНЫЙ, АФФРИКА́ТНЫЙ *дилç.* аффриката *сөз. сиф.;* аффрикативный согласный affrikativ samit.
АХ *межд.* ax, vay, ah-vay etmə, ah-vay; *о* **ах** да! hə! vay!
АХА́НЬЕ *ср* ahıldama, ah-zar etmə.
АХА́ТЬ *несов.* ah-vay etmək, ah çekmək, ah-zar etmək.
А́ХИ *мн. дан.* *бax* аханье.
АХИЛЛÉСОВ: ахиллесова пята Achilles dabanı, bir adamın ən zəif cəhəti (*qədim yunan əsətinə görə, Achilles adlı pəhləvanın dabanından başqa heç bir yerinə güc çatmamış*).
АХИ́НЬЯ *ж* *мн. нет* səfəngiyat, mənasız söz, boş söz.
А́ХНУТЬ I *сов. и однокр.* ah çekmək, uf demək, ah eləmək.
А́ХНУТЬ II *сов. и однокр. дан.* 1. vurmaq, ilişdirmək; 2. birdən partlamaq, birdən guruldamaq.
А́ХОВЫЙ *прил. дан.* 1. pis, xarab, yaman, bərbad, yaramaz; 2. nadinc, dəcəl.

АХРОМАТИ́ЗМ *м* *fiz.* axromatizm (1. *rəngsizlik; 2. optik şüələrin içərisindən keçən şüələri tərkib hissələrinə (rənglərə) ayırmaması xassəsi.*).
АХРОМАТИ́ЧЕСКИЙ ахроматизм *сөз. сиф.;* axromatik, rəngsiz; **ахроматические стёкла** axromatik şüşələr.
АХТИ *межд. köhn.* *бax* ax; *о* **не ахти как (какой)** çox da yaxşı deyil, bir o qədər də yaxşı deyil.
АЦЕТИ́ЛЕН *м* *мн. нет* kim. asetilen (*rəngsiz, zəhərli, alışqan qaz*).
АЦЕТИ́ЛЕНОВЫЙ ацетилен *сөз. сиф.*
АЦЕТО́Н *м* kim. aseton (*lak, barıt və müxtəlif maddələr istehsalında işlənən maye*).
АЦЕТО́НОВЫЙ *прил.* aseton -[i-]; **ацетоновый** запах aseton iyı.
АЦИДОФИ́ЛЫН *м* asidofilin (*xüsusi bakteriyalar vasitəsilə mayalanan qatıq*).
АЦТЕ́КИ *мн. (ед. ацтек м)* asteqlər (*Meksikada yaşayan hindu qəbilələrindən biri*).
АШУ́Т *м* aşıq.
АЭРА́РИЙ *м* *tib.* aerari (*hava vannası qəbul etmək üçün yer, meydanı*).
АЭРА́ЦИЯ *ж* xüs. aerasiya, havalandırma (*havasını dəyişdirmə, havaya vermə, hava buraxma*).
[АЭРО-] *aero-* (*uçuculuq və aviasiya mənalrı ilə əlaqədar olan mürəkkəb sözlərin birinci hissəsi, məs.: aeroklub, aerodrom*).
АЭРО́БНЫЙ аэробы *сөз. сиф.;* **аэробные** бактерии aerob bakteriyalar.
АЭРОБО́МБА *бax* авиабомба.
АЭРО́БЫ *мн. биол.* aeroblar, aerob bakteriyalar (*yalnız sərbəst oksigen olan mühitdə yaşaya bilən bakteriyalar*).
АЭРОВОКЗА́Л *м* təyyarə vağzalı.
АЭРОГРА́ФИЯ *бax* аэрология.
АЭРОДИНА́МИКА *ж* *мн. нет* aerodinamika (*cisimlərin hərəkəti zamanı havanın onlara müqavimətdən bəhs edən elm*).
АЭРОДИНАМИ́ЧЕСКИЙ аэродинамика *сөз. сиф.;* aerodinamik; **аэродинамическое качество самолёта** təyyarənin aerodinamik keyfiyyəti.
АЭРОДРО́М *м* aerodrom (*təyyarə meydanı*).
АЭРОДРО́МНЫЙ аэродром *сөз. сиф.*
АЭРОКЛУ́Б *м* aeroklub (*aviasiya həvəskarlarının klubu*).
АЭРОЛИ́Т *м* aerolit (*göydən düşən daş*).

АЭРОЛО́ГИЯ *ж* *мн. нет* aerologiya (*atmosferin yuxarı qatlarında olan prosesləri öyrənən elm*).
АЭРОЛО́ГИЧЕСКИЙ аэрология *сөз. сиф.;* aeroloji; **аэрологические наблюдения** aeroloji müşahidələr.
АЭРОМА́ЙК *м* aeromayak (*təyyarələrə yol göstərən güclü mayak*).
АЭРОМÉТР *м* xüs. aerometr (*qazların və havanın çəki və sıxlığını ölçən cihaz*).
АЭРОМЕТРИ́ЧЕСКИЙ аэрометрия *сөз. сиф.;* aerometrik.
АЭРОМЕХА́НИКА *ж* aeromehanika (*qazların tarazlıq və hərəkətidən bəhs edən elm*).
АЭРОНАВИГАЦИО́ННЫЙ аэронавигация *сөз. сиф.*
АЭРОНАВИ́ГАЦИЯ *ж* *мн. нет* aeronavigasiya (*təyyarə və dirijablartı müəyyən istiqamətdə sürmək üsullarından bəhs edən elm*).
АЭРОНА́ВТ *м* aeronavt (*uçucu aparatlarda uçan adam*).

АЭРОНА́ВТИКА *ж* *мн. нет* aeronavtika (*havada uçma nəzəriyyəsi və sənəti*).
АЭРОПЛА́Н *м* *köhn.* aeroplan, təyyarə.
АЭРОПЛА́ННЫЙ аэроплан *сөз. сиф.*
АЭРОПОР́Т *м* *ав.* aeroport (*xüsusi tikililəri olan böyük aerodrom*), hava limanı.
АЭРОПÓЧТА *ж* hava poçtu.
АЭРОСА́НИ *ед. нет* aeroxizək (*propeller vasitəsilə hərəkət edən motorlu xizək*).
АЭРОСÉВ *м* *k. t.* havadan səpin (*toxumu təyyarə vasitəsilə səpmə*).
АЭРОСТА́Т *м* *ав.* aerostat (*hava balonu*).
АЭРОСТА́ТИКА *ж* *мн. нет* aerostatika (*hava və qazların tarazlığından bəhs edən elm*).
АЭРОСЪЁ́МКА *бax* аэрофотосъёмка.
АЭРОТА́НК, АЭРОТÉНК *м* xüs. aerotank (*çirkli suları aerasiya etmək üçün hovuz*).
АЭРОТЕРА́ПИЯ *ж* *tib.* aeroterapiya (*hava vasitəsilə müalicə*).
АЭРОТРА́НСПОРТ *м* hava nəqliyyatı.
АЭРОФОТОСЪЁ́МКА *ж* aerofotoqrafiya (*təyyarədən foto ilə şəkilçəkmə*).

Бб

Б част. бах бы.

БА *межд.* па! паһ! паһо!

БАБА I ж. 1. *дан.* qadın, arvad; 2. *тәс.* qorxaq, cəsarətsiz, iradəsiz, arvadxasiyyət kişi, *б* **бой-баба** zirək qadın, ötkəm qadın; **каменная баба** *xüs.* daş heykəl (*daşdan qayrılmış adam heykəli*); **снежная баба** qar heykəl (*qardan qayrılmış adam heykəli*).

БАБА II ж *tex.* korbud, döyəc (*şalban, dirək və bu kimi şeyləri yerə çalmaq üçün mexanikləşdirilmiş ağır çəlik*).

БАБА III ж kökə, yağlı kökə; *б* **ромовая баба** romlu pirojna.

БАБАХ *межд.* gup, gumb, gurup (*səs təqlidi*).

БАБАХАНЬЕ *ср* *дан.* guppultu, gumbultu.

БАБАХАТЬ *несов.* бах **бабахнуть**.

БАБАХНУТЬ *сов.* 1. şappıldatmaq, ilişdir-
mək, guppuldatmaq; 2. guruldamaq.

БАБАХНУТЬСЯ *сов.* guruldamaq, dəyib guppuldamaq.

БАБАШКА ж *мәтб.* babaşka (*naborun boş yerlərini doldurmaq üçün qurğusun parçası*).

БАБА-ЯГÁ ж küpəgiren qarı, ifritə.

БАББИТ *м* *tex.* babbitt (*qalay, stibium və misdən əmələ gələn ağ ərinti*).

БАББИТНЫЙ *tex.* баббит *сөз. сиф.*; **баббитный завод** babbitt zavodu.

БАБИТОВЫЙ *tex.* баббит *сөз. сиф.*; **баббитден** qayrılmış.

БАБИЙ баба I *сөз. сиф.*; *б* **бабье лето** payız əvvəllərində isti günlər; **бабьи сказки** yalan, uydurma, ara söhbəti.

БАБИЩА ж *дан.* yekpəpər arvad.

БАБКА I ж *дан.* 1. nənə; 2. mamaça; *б* **повивальная бабка** *köhn.* mama, mamaça.

БАБКА II ж 1. *anat.* buxovluq oynadı (*heyvanların ayağında dirnağı üstü oynadı*); 2. aşıq, maça; **игра в бабки** aşıq-aşıq oyunu; 3. *tex.* dayaq (*xərrat dəzgahında*).

БАБКА III ж 1. *баба III* *сөз. кіч.*; 2. күкү.

БАБКА IV ж *мәтб.* dərз (və s.) qalağı (*koma kimi qoyulmuş bir neçə dərз*).

БАБНИК *м* *дан.* arvadbaz.

БАБНИЧАТЬ *несов.* *дан.* 1. iradəsizlik, ağzıboşluq göstərmək; 2. arvadbazlıq etmək; 3. *мәтб. köhn.* mamaçalıq etmək.

БАБОЧКА ж көрөнөк.

БАБУВИЗМ *м* babuvizm (*XVIII əsrin axırında Qraqx Babef və onun tərəfdarları tərəfindən yaradılmış utopik kommunizmin inqilabi cərəyanı*).

БАБУСЯ ж **бабушка** *сөз. oxş.*; nənəciк, nənəcan, nənəciyəz.

БАБУШНИ *мн.* (*ед.* **бабуша ж**) papiş.

БАБУШКА ж nənə; *б* **бабушка ворожит** (*кому*) бах **ворожить**; **бабушка надвое сказала** hələ məlum deyil, baxarıq görək.

БАБУШКИН *прил.* nənənin, nənəniniki; **бабушкины очки** nənənin gözlüyü.

БАБЬЕ *ср* **собр.** *дан.* arvadlar.

БАГАЖ *м* *мн.* *нет* 1. baqaj, yük; 2. *тәс.* bilik, məlumat.

БАГАЖНИК *м* yük yeri (*avtomobilin, motosikletin və ya velosipedin dalında*).

БАГАЖНЫЙ I. багаж *сөз. сиф.*; **багажный вагон** yük vaqonu; 2. *в знач. суц.* *м* baqajçı (*dəmir yolunda baqaj işlərinə baxan işçi*).

БАГЕРМЕЙСТЕР *м* bagermeyster (*torpaqatan məşını idarə edən işçi*).

БАГЕТ *м* baget (*çərçivə və haşiyə üçün nəxışli taxta*).

БАГЕТНЫЙ **багет** *сөз. сиф.*; bagetdən qayrılmış.

БАГЕТОВЫЙ бах **багетный**.

БАГЕТЧИК *м* bagetçi, bagetqayıran (*бах багет*).

БАГОР *м* qarmaq, dəstəli qarmaq, dəstəli çəngəl.

БАГОРНЫЙ **барор** *сөз. сиф.*

БАГОРЩИК *м* qarmaqçı, qarmaqla balıq tutan.

БАГРЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* qızartma, tünd-qırmızı rəngə boyama.

БАГРЕННЫЙ *прич.* qarmaqla tutulmuş.

БАГРЕННЫЙ *прич.* qızardılmış, qırmızı-qızardılmış.

БАГРЕНЬЕ *ср* *мн.* *нет* qarmaqla tutma.

БАГРЕТЬ *несов.* *köhn.* бах **багриться**.

БАГРЕЦ *м* *мн.* *нет* 1. tünd-qırmızı rəng; 2. *köhn.* qırmızı xara.

БАГРИТЬ *несов.* qarmaqla tutmaq.

БАГРИТЬ *несов.* qızartmaq, tünd qırmızı rəngə boyamaq, qırmızı boyamaq.

БАГРИТЬСЯ *несов.* qızarmaq, qırmızı olmaq.

БАГРОВЕТЬ *несов.* qızarmaq, qırmızı qızarmaq, pörtmək, pörtləmək.

БАГРОВИНА ж qırmızı ləkə (*bədəndə, üz-də*).

БАГРОВОСТЬ *ж* *мн.* *нет* qırmızılıq, qızzartı.

БАГРОВЫЙ *прил.* qırmızı, tünd-qırmızı.

БАГРЯНЕТЬ *несов.* qızarmaq, qırmızı görünmək.

БАГРЯНЕЦ *м* *мн.* *нет* tünd-qırmızı rəng.

БАГРЯНИСТЫЙ *прил.* qırmızıyaçalar, qırmızımtıl.

БАГРЯНИТЬ *несов.* qırmızı qızartmaq, tünd-qırmızı rəngə boyamaq.

БАГРЯНИТЬСЯ *несов.* 1. tünd qırmızı olmaq, qızarmaq; 2. qızardılmaq.

БАГРЯНИЩА ж qəd. qırmızı xələt.

БАГРЯНКА ж *zool.* qırmızı ilbiz.

БАГРЯНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* qırmızılıq.

БАГРЯНЫЙ бах **багровый**.

БАГЪЛЬНИК *м* *bot.* ladan ağacı (*həmişəyaşıl zəhərli kol*).

БАДАН *м* *bot.* badan (*bənövşəyi-qırmızı gülləri olan ot bitki*).

БАДЕЕЧНЫЙ **бадейка** *сөз. сиф.*

БАДЕЙКА ж 1. badyacıq; 2. kiçik çəllək.

БАДЕЙНЫЙ **бадьа** *сөз. сиф.*

БАДЬЯ ж 1. badya; 2. çəllək.

БАДЬЯ ж *zool.* çay buludu, süngər, göl süngəri; *б* **разводить бадью** zarafatlaşmaq, hənəkləşmək.

БАЗ *м* *мәт.* ağıl (*mal-qara üçün*).

БАЗА ж baza (1. *əsas, bünövrə, təməl, özü;* 2. *hərbi sursat və tikintilər olan yer;* 3. *mərkəz;* 4. *anbar;* 5. *təbii mənbələr, xammal mənbələri*).

БАЗАЛТ *м* *geol.* bazalt (*tünd rəngli çox bərk və sıx vulkanik süxur*).

БАЗАЛТОВЫЙ I. базальт *сөз. сиф.*; **базальтовые залежи** bazalt yataqları; 2. bazaltдан qayrılmış.

БАЗАНИТ *м* *geol.* bazanit (*qara rəngli süxur*).

БАЗАР *м* 1. bazar. 2. *тәс.* səs-küy, çıxır-bağır; **птичий базар** quş bazarı (*dəniz sahilində quşların kütləvi surətdə yuva saldıqları yer*).

БАЗАРИТЬ *несов.* *дан.* *мәт.* alver etmək (*bazarda*).

БАЗАРНЫЙ базар *сөз. сиф.*; **базарная площадь** bazar meydanı.

БАЗЕДОВ: базедова болезнь *tib.* bazedov xəstəliyi (*qalxanvari vəzinin fəaliyyətinin artması nəticəsində əmələ gələn xəstəlik*).

БАЗИЛИК *м* *bot.* reyhan.

БАЗИЛИКА ж *arx.* bazilika (*antik dövrdə və orta əsrlərdə: içərişi sütunlarla iki hissəyə bölünən böyük bina*).

БАЗИЛИКОВЫЙ базилик *сөз. сиф.*; **базиликовое масло** reyhan yağı.

БАЗИРОВАНИЕ *ср* əsaslandırma, əsaslandırılma.

БАЗИРОВАТЬ *несов.* əsaslandırmaq.

БАЗИРОВАТЬСЯ *несов.* əsaslanmaq, arxalanmaq.

БАЗИРОВКА ж *мн.* *нет* bazaların yerləş-
(diril)məsi; baza salma (salınma); yerləşmə, yerləşdirmə, yerləşdirilmə.

БАЗИС *м* bazis (1. *əsas, özü, bünövrə;* 2. *geodeziyada: üçbucağın oturacağı*).

БАЗИСНЫЙ база və **базис** *сөз. сиф.*; **базисный склад** baza anbarı; **базисный прибор** *geod.* bazis aləti.

БАЗОВЫЙ база *сөз. сиф.* (*бах база 2-ci və 3-cü mənalarda*).

БАЙНЬКИ *межд.* *в знач. сказ.* yatmaq, yuxulamaq (*uşaq dilində*).

БАЙ I *м* bay (*inqilabdan əvvəl Orta Asiyada mülkədar, qolçomaq və ya tacirlərə verilən ad*).

БАЙ II, БАЙ-БАЙ *межд.* yatmaq, yuxulamaq (*uşaq dilində*); *иди бай-бай* get yat.

БАЙБАК *м* 1. *мәт.* baybak (*çöl kəşəyəni*); 2. *тәс.* tənbel, ağırterpənən (*adam*).

БАЙБАЧНИЙ I. байбак *сөз. сиф.* (*бах байбак 1-ci mənada*); 2. baybak dərindən tikilmiş.

БАЙДАК *м* baydak (*Dnepr çayında və Qara dənizdə balıqçı gəmisini*).

БАЙДАРА ж baydara (1. *üzərinə dəri çəkilmiş qayıq;* 2. *ikibaşlı avarla sürülən bir-nəfərlik idman qayığı*).

БАЙДАРКА ж baydarka (*dar və yüngül idman qayığı*).

БАЙДАРОЧНЫЙ байдарка söz. sif.

БАЙКА I ж *мн. нет* bayka (*xovlu yumşaq yun və ya pambıq parça*).

БАЙКА II ж *дан.* nağıl, hekayə.

БАЙКОВЫЙ байка söz. sif.; baykadan tikilmiş.

БАЙРАМ м *дан.* bayram.

БАЙРОНИЗМ м *мн. нет* ədəb. bayronizm (1. XIX əsrin əvvəllərində meydana çıxmış ədəbi-romantik cərəyan; 2. köhn. ümitsizlik, ruh düşkünlüyü, bədbinlik).

БАЙРОНИЧЕСКИЙ байронизм söz. sif.; bayronik.

БАЙСКИЙ бай I söz. sif.

БАЙХОВЫЙ прил.: байховый чай qara çay.

БАЙЦЕВАТЬ несов. tex. boyamaq, rəngləmək, aşındırmaq (*ağacı, sümiyü, daşı*).

БАЙЦЕВАТЬСЯ несов. tex. boyadılmaq, rənglənmək, aşındırılmaq (*ağac, sümük, daş*).

БАК I м *bak* (*su, benzin və s. üçün böyük qab*).

БАК II м *dəniz. bak* (*gəmidə yuxarı palubanın qabaq hissəsi*).

БАКАЛАВР м bakalavr (1. Qərbi Avropa universitetlərində keçmiş ilk alimlik dərəcəsi; 2. Fransada və bəzi başqa ölkələrdə: orta məktəbi qurtarmış adam; 3. ali məktəb məzunı (*Azərbaycanda və bəzi başqa ölkələrdə*)).

БАКАЛАВСКИЙ бакалавр söz. sif.

БАКАЛЕЙНЫЙ бакалея söz. sif.; бакалейный магазин bakaleya mağazası.

БАКАЛЕЙЩИК м köhn. baqqal.

БАКАЛЕЯ ж *мн. нет* bakaleya malları (*yeyinti şeyləri*).

БАКАН м *bakan* (*laklı boya*).

БАКАНОВЫЙ, БАКАННЫЙ бакан söz. sif.

БАКАУТ м *bot.* bakaut, dəmirağac.

БАКЕЛИТ м bakelit (*sintetik qatran*).

БАКЕЛИТОВЫЙ прил. bakelit, bakelitdən olan.

БАКЕН м *baken* (*çayda, göldə dayaz yerləri və s. göstərmək üçün üçüncü nişan*).

БАКЕН м *bax бакенбарды.*

БАКЕНБАРДЫ *мн.* bakenbard (*çənənin altı qırxılaraq, yanaqlarda saxlanılan saqqal*).

БАКЕНЩИК м *baken* gözətçisi (*bax бакен*).

БАКЕНЫ *bax бакенбарды.*

БАКИ *мн. (ед. бака ж) bax бакенбарды.*

БАККАРА I *ср несл.* bakkara (*büllurun qiymətli növü*).

БАККАРА II *ср* bakkara (*qumar oyunu*).

БАКЛАГА ж *məh. su qabı.*

БАКЛАЖАН м badımcan.

БАКЛАЖАННЫЙ баклажан söz. sif.;

баклажанная икра badımcan içi; **баклажанные консервы** badımcan konservi.

БАКЛАЖКА баклага söz. kic.

БАКЛАН м *zoöl. qarabatdaq.*

БАКЛАНОВЫЙ, БАКЛАННЫЙ баклан söz.

sif.: бакланье гнездо qarabatdaq yuvası.

БАКЛУШИ: бить баклуши *дан.* səmərəsiz işlə məşğul olmaq, cəfəngiyatla məşğul olmaq, veyllənmək.

БАКЛУШНИЧАТЬ несов. *bax баклуши.*

БАКОВЫЙ бак II söz. sif.

БАКТЕРИАЛЬНЫЙ *bax бактерийный* I-ci mənada.

БАКТЕРИЗОВАННЫЙ прич. *xüs. bakteriyalanmış, bakteriya qatılmış.*

БАКТЕРИЗОВАТЬ сов. и несов. *xüs. bakteriyalamaq.*

БАКТЕРИЗОВАТЬСЯ сов. и несов. *xüs. bakteriyalanmaq.*

БАКТЕРИЙНЫЙ прил. *xüs. 1. bakterial; бактериальные заболевания* bakterial xəstəliklər; *2. bakteriyalı; бактериные удобрения* bakteriyalı gübrələr.

БАКТЕРИОЗЫ *мн. xüs. bakteriozlar* (*bitkilərdə bakteriyaların törətdiyi yoluxucu xəstəliklər*).

БАКТЕРИОЛИЗ м *xüs. bakterioliz* (*bakteriolizinlər vasitəsilə bədəndəki bakteriyanın məhv edilməsi*).

БАКТЕРИОЛИЗИНЫ *мн. xüs. bakteriolizinlər* (*bədəndə bakteriyaları əridən maddələr*).

БАКТЕРИОЛОГ м *bakterioloq* (*bakteriologiya alimi, bakteriologiya mütəxəssisi*).

БАКТЕРИОЛОГИЧЕСКИЙ бактериология söz. sif.; *bakterioloji; бактериологический институт* bakteriologiya institutu; *бактериологический анализ* bakterioloji analiz.

БАКТЕРИОЛОГИЯ ж *мн. нет* bakteriologiya (*bakteriyalardan bəhs edən elm*).

БАКТЕРИОСКОПИЯ ж *мн. нет* xüs. bakteriokopiya (*mikroskop vasitəsilə bakteriyaların öyrənilməsi*).

БАКТЕРИОФАГ м *biol. bakteriofaq* (*bakteriyaları əridib məhv edən maddə*).

БАКТЕРИЦИДНОСТЬ ж *bakt., tib. bakterisidlik* (*mikrobları öldürmə qabiliyyəti*).

БАКТЕРИЦИДНЫЙ прил. *mikrobiol., tib. mikrobları öldürən; bakterisid -i[-ı]; бактерицидные сыворотки* mikrobları öldürən (bakterisid) serumlar.

БАКТЕРИЯ ж *bakteriya.*

БАКУН м *xüs. məh. bakun* (*maxorka növü*).

БАКЧА *bax бахча.*

БАКШИШ м *köhn. bəxşiş, peşkeş, rüşvət.*

БАКШЕЙН м *мн. нет* bakşteyn (*pendir növü*).

БАЛ м (*мн. балы*) *bal, rəqs gecəsi; 1. кончен бал!* bitdi! qurtardı! vəssəlam!

БАЛАБАН м *balaban.*

БАЛАБОЛИТЬ несов. dan. lağlağlıq etmək, boşboğazlıq etmək, çərtlənmək, çərtlənilik etmək.

БАЛАБОЛКА м *и ж dan. 1. lağlağı, boşboğaz; 2. bəzək-düzək.*

БАЛАГАН м *balaqan* (1. *keçmişdə yarmarka tamaşaları üçün taxta tikili; 2. oyun-bazlıq, küçə tamaşası*).

БАЛАГАНИТЬ, БАЛАГАННИЧАТЬ несов. dan. oyun çıxartmaq, oyunbazlıq etmək, təlxəklik etmək.

БАЛАГАННЫЙ балаган söz. sif.

БАЛАГАНЩИК м *dan. 1. köhn. balaqançı, balaqan sahibi; 2. canbaz, oyunbaz, təlxək.*

БАЛАГАНЩИНА ж *oyunbazlıq, hoqqabazlıq.*

БАЛАГУР м *zarafatçı, hənəkçi, məzəli adam.*

БАЛАГУРИТЬ несов. məzəli danışmaq, zarafat etmək, güldürmək, qaravəlli danışmaq.

БАЛАГУРНЫЙ прил. gülməli, məzəli, öyləncəli, şux.

БАЛАГУРСТВО *ср мн. нет* hənək, zarafat; məzəli söhbət, qaravəlli.

БАЛАКАТЬ несов. məh. söhbət etmək, laqırtı vurmaq.

БАЛАЛАЕЧНИК м *1. balalaykaçalan; 2. balalayka* qayıran usta.

БАЛАЛАЕЧНЫЙ балалайка söz. sif.; *балалаечный оркестр* balalayka orkestri.

БАЛАЛАЙКА ж *balalayka* (*barmaqla çalınan üçsümlü musiqi aləti*); 1. *бесструнная балалайка* *дан.* boşboğaz, çərənci.

БАЛАЛАЙЩИК *bax балалаечник.*

БАЛАМУТ м *1. araqarışdıran, fitnəçi, dediqoducu; naqqal, boşboğaz; 2. şuluqçu, dəcöl.*

БАЛАМУТИТЬ несов. 1. *ara qarışdırmaq, fitnə salmaq, çaxnaşma salmaq, qarışıqlıq salmaq, həyəcan salmaq; 2. bulandırmaq; баламутить воду* suyu bulandırmaq.

БАЛАМУТИТЬСЯ несов. 1. (*ара*) qarışdırılmaq (*şayiələrlə, dedi-qodularla*); *2. təşvişə düşmək* həyəcana düşmək; *3. bulanmaq.*

БАЛАНДА ж *dan. horra, yal* (*çox duru, dadsız sorba mənasında*).

БАЛАНС I м *1. mal. balans* (*bir idarə və ya müəssisənin müəyyən müddət ərzindəki gəlir və çıxarının yekunu*); *2. müvazinət; 1. активный баланс* *mal. aktiv balans; пассивный баланс* *mal. passiv balans.*

БАЛАНС II м *мн. нет* xüs. balans (*sellüloza və kağız fabrikləri üçün ağac parçaları*).

БАЛАНСЕР м *kəndirbaz.*

БАЛАНСИР м *tex. taraz, pərsəng.*

БАЛАНСИРОВАНИЕ *ср* müvazinət saxlama; müvazinət, tarazlıq.

БАЛАНСИРОВАТЬ несов. 1. *müvazinət saxlamaq, ləngə vurmaq, tarazlıq saxlamaq, tarazlamaq* tarazlaşdırmaq *2. müh. balans vurmaq* (*bax баланс I*).

БАЛАНСИРОВАТЬСЯ несов. müh. balans vurulmaq (*bax баланс I*); tarazlaşdırılmaq.

БАЛАНСИРОВКА ж *мн. нет. müh* balans vurma, balans vurulmaq (*bax баланс I*).

БАЛАНСОВЫЙ бух. баланс I söz. sif.; *балансовый отчет* balans hesabı.

БАЛАХОН м *1. balaxon* (*gen və uzun xalat*); *2. zar. ləbbədə, cübbə; это не пальто, а балахон какой-то* bu palto deyil, ləbbədədir.

БАЛАХОННИК м *dan., köhn. kəndli, motalparaq.*

БАЛБЕС м *dan. yekəbaş, gic, qanmaz, axmaq, zırtama.*

БАЛБЕСНИЧАТЬ несов. dan. avaralanmaq, veyllənmək.

БАЛДА ж 1. gürz; 2. gic, sarsaq, qanmaz (söyüş).

БАЛДАХИН м бөзөклү talvar, taxt-rəvan.

БАЛЕРИНА ж balerina, rəqqasə.

БАЛЕТ м balet (1. rəqslərdən ibarət teatr tamaşası; 2. bu cür tamaşa üçün yazılmış musiqi əsəri; 3. rəqs sənəti).

БАЛЕТМЕЙСТЕР м baletmeister (balet rəhbəri, rəqs müəllimi).

БАЛЕТМЕЙСТЕРСКИЙ балетмейстер söz. sif.

БАЛЕТНЫЙ балет söz. sif.; балетная студия balet məktəbi.

БАЛЕТОМАН м balet həvəskarı, balet aludəsi.

БАЛЕТОМАНИЯ ж мн. *нет* balet həvəskarlığı, baletə aludə olma.

БАЛЕТОМАНКА ж balet həvəskarı, balet aludəsi qadın (qız).

БАЛЕТЧИК м köhn. baletdə oynayan.

БАЛЕТЧИЦА ж köhn. baletdə oynayan qadın (qız).

БАЛИВАТЬ I *многocr.* bax болеть I.

БАЛИВАТЬ II *многocr.* bax болеть II.

БАЛКА I ж tir.

БАЛКА II ж qobu.

БАЛКАР м бax балкарец.

БАЛКАРЕЦ м (мн. балкарцы и балкары) balkar (Qafqaz xalqlarından biri).

БАЛКАРКА ж balkar qadın (qız).

БАЛКАРСКИЙ прил. balkar -i[-ı]; балкарский язык balkar dili.

БАЛКОН м balkon, eyvan.

БАЛКОННЫЙ балкон söz. sif.; балконные перила balkon məhəccəri.

БАЛКОНЧИК м балкон söz. kiç.

БАЛЛ м bal, dərəcə (1. müxtəlif hadisələrin, məs: küləyin, zəlzələnin və sairənin şiddət dərəcəsini göstərən vahid; 2. məktəbdə: şagirdlərin bilik və əxlaq dərəcəsini göstərən qiymət).

БАЛЛАДА ж ballada (1. ədəb. dastan; 2. mus. oxutmaq və çalmaq üçün musiqi əsəri).

БАЛЛАДНЫЙ баллада söz. sif.

БАЛЛАСТ м мн. *нет* ballast (1. dəniz. qurşa; 2. gəminin, aerostatin və sairənin tarazlığını saxlamaq üçün götürülən yük və ya başqa ağırlıq; 3. məs. artıq yük; 4. d. y. şpalları bərkitmək üçün onların arasına tökülən çınqıl və qum).

БАЛЛАСТЕР м d. y. ballaster (çınqıl, qum tökən maşın).

БАЛЛАСТИРОВАТЬ сов. и несов. d. y. ballastlamaq (dəmir yolunda şpalların arasına çınqıl və qum tökmək).

БАЛЛАСТИРОВКА ж мн. *нет* d. y. ballastlama (çınqıl və qum tökməklə dəmir yol şpallarının arasına bərkitmə).

БАЛЛАСТНЫЙ, БАЛЛАСТОВЫЙ балласт söz. sif.

БАЛЛИСТА ж mancanaq (qədim silah).

БАЛЛИСТИКА ж мн. *нет* ballistika (top güllələrinin və ya ağır cisimlərin uçuşundan bəhs edən elm).

БАЛЛИСТИЧЕСКИЙ баллистика söz. sif.; баллистический закон ballistika qanunu.

БАЛЛОВЫЙ балл söz. sif.; ball ilə ölçülən, ball ilə qiymət qoyulan; балловая оценка ball ilə qiymət qoyma.

БАЛЛОН м balon (1. darboğazlı şüşə və ya dəmir qab; 2. aerostatin qaz doldurulan qovluğu); 3. баллон-зонд balon-zond (havanın yuxarı təbəqələrini tədqiq etmək üçün havaya buraxılan cihazlarla təchiz olunmuş kiçik hava balonu).

БАЛЛОННЫЙ баллон söz. sif.

БАЛЛОТИРОВАЛЬНЫЙ bax баллотировочный.

БАЛЛОТИРОВАНИЕ ср bax баллотировка.

БАЛЛОТИРОВАННЫЙ прич. 1. səsə qoyulmuş; 2. seçilmiş.

БАЛЛОТИРОВАТЬ несов. 1. səsə qoymaq; 2. səs vermək; 3. seçmək.

БАЛЛОТИРОВАТЬСЯ несов. 1. səsə qoyulmaq; 2. seçilmək.

БАЛЛОТИРОВАКА ж 1. səsəqoyma, səsə-qoyulma; 2. səsvermə; 3. seçilmə.

БАЛЛОТИРОВОЧНЫЙ баллотировка söz. sif.; баллотировочный ящик seçki qutusu.

БАЛЬНЫЙ балл söz. sif.; бальная система bal sistemi.

БАЛОВАННЫЙ прил. ərköyün, ərköyün saxlanmış, korlanmış.

БАЛОВАТЬ несов. 1. əzizləmək, ərköyün böyütmək, nazlamaq, korlamaq, azdırmaq; 2. məh. yol kəsmək, soyğunçuluq etmək; 3. bax баловаться 1-ci mənada.

БАЛОВАТЬСЯ несов. 1. nadinçlik etmək, dəcəllik etmək, şitlik etmək; 2. əylənmək, zarafatlaşmaq, oynamaq.

БАЛОВЕНЬ м dan. 1. nadinc, dəcəl; 2. ərköyün uşaq; 3. баловень судьбы bəxtəvər, xoşbəxt.

БАЛОВИВЫЙ прил. dan. bax баловный.

БАЛОВНИК м dan. 1. dəcəl, nadinc; 2. ərköyün.

БАЛОВНИЦА ж dan. 1. dəcəl, nadinc qız; 2. ərköyün qadın (qız).

БАЛОВНОЙ прил. dan. 1. nadinc, dəcəl; 2. ərköyün.

БАЛОВСТВО ср мн. *нет*. dan. 1. ərköyünlük; 2. nadinçlik, dəcəllik.

БАЛОЧНЫЙ балка I söz. sif.; tirdən qayrılmış.

БАЛЫК м qaxac balıq (balığın duzlanmış və qaxaclanmış bel hissəsi).

БАЛЫКОВЫЙ балык söz. sif.

БАЛЫЧОК м балык söz. kiç.

БАЛЪЗАМ м balzam (1. içərisində efir yağları olan yarımduzu ətirli qatran; 2. mütiya; 3. məs. dərman, dava, məlhəm).

БАЛЪЗАМИН м bot. balzamin, xınaçəyi.

БАЛЪЗАМИННЫЙ, БАЛЪЗАМИНОВЫЙ балъзамин söz. sif.

БАЛЪЗАМИРОВАНИЕ ср balzamlama, mumiyalama.

БАЛЪЗАМИРОВАННЫЙ прич. balzamlanmış, mumiyalanmış.

БАЛЪЗАМИРОВАТЬ сов. и несов. balzamlamaq, mumiyalamaq (meyidi çürüməkdən saxlamaq üçün mumiyalamaq).

БАЛЪЗАМИРОВАТЬСЯ сов. и несов. balzamlanmaq, mumiyalanmaq.

БАЛЪЗАМИРОВАКА ж dan. balzamlama, mumiyalama.

БАЛЪЗАМИРОВОЧНЫЙ балъзамировка söz. sif.; балъзамировочные средства balzamlama maddələri, mumiyalama maddələri.

БАЛЪЗАМИРОВЩИК м balzamlayıcı, mumiyalayıcı.

БАЛЪЗАМИЧЕСКИЙ прил. ətirli.

БАЛЪЗАМНЫЙ, БАЛЪЗАМОВЫЙ балъзам söz. sif.; балъзамовый запах balzam iyi.

БАЛЬНЕОЛОГ м tib. balneoloq (balneologiya mütəxəssisi).

БАЛЬНЕОЛОГИЧЕСКИЙ tib. бальнеология söz. sif.; balneoloji; бальнеологический институт balneoloji institut.

БАЛЬНЕОЛОГИЯ ж мн. *нет* tib. balneologiya (mədən suları və palçıqlarının kimyəvi tərkibi və bunlarla müalicə üsullarından bəhs edən elm).

БАЛЬНЕОТЕРАПИЯ ж мн. *нет* tib. balneoterapiya (balneologiyanın mədən sularının, palçıqın və dəniz suyunun müalicə üçün tətbiqi üsullarından bəhs edən bölməsi).

БАЛЬНИК м köhn. cədvəl (inqilabdan əvvəlki məktəblərdə: şagirdlərin bilik dərəcəsini və əxlaqını göstərən cədvəl).

БАЛЬНЫЙ бал söz. sif.; бальное платье bal paltarı.

БАЛЮСТРАДА ж arxit. balyustrada. sürəhibənd (bəzəklə məhəccər, bəzəklə sürəhi).

БАЛЮСТРАДНЫЙ балюстрада söz. sif.

БАЛЪСИНА ж xüs. məhəccər sütunu, sürəhi.

БАЛЪСНИК I м 1. sürəhi sütunu qayırmaq üçün işlədilən material; 2. sürəhi ustası.

БАЛЪСНИК II м dan. zarafatçı, hənəqçi.

БАЛЪСНИЧАТЬ несов. dan. məzəli söhbətlər danışmaq, güldürmək.

БАЛЪСЫ: ТОЧИТЬ (РАЗВОДИТЬ) балъсы bax балъсничать.

БАМБУК м bambuk (içərisi boş, çox bərk və yoğun qatıya oxşar bitki).

БАМБУКОВЫЙ бамбук söz. sif.; bambukdan qayırılmış; бамбуковый стол bambuk stol; 3. бамбуковое положение çətin və dolaşq vəziyyət.

БАНАЛЬНО нареч. şit-şit, bayağı.

БАНАЛЬНОСТЬ ж 1. mənasızlıq, məzmun-suzluq; 2. şitlik, bayağılıq; 3. şit (bayağı, ədəbsiz, mənasız) söz, hərəkət.

БАНАЛЬНЫЙ прил. mənasız, çürük, boş, bayağı, çeynənmiş, duzsuz, şit.

БАНАН м bot. banan (tropik ölkələrdə bitən ağac və onun meyvəsi).

БАНАНОВЫЙ 1. банан söz. sif.; банановая роща banan meşəsi; 2. banandan hazırlanmış.

БАНДА ж quldur dəstəsi, canilər dəstəsi, oğru dəstəsi, banda.

БАНДАЖ м bandaj (1. sarğı, kəmə; 2. xüs. çənbər, qurşaq).

БАНДАЖИСТ *м* bandajçı, bandaj ustası, bandaj qayıran.
БАНДАЖИСТКА *ж* bandajçı qadın (qız).
БАНДАЖНИК *м* bax бандажист.
БАНДАЖНЫЙ бандаж *сöz. sif.*; бандажная мастерская bandaj emalatxanası.
БАНДЕРОЛЬ *ж* banderol (1. poçtla göndərilən şeylərə sarınan kağız lent; 2. poçtla göndərmək üçün bu qayda ilə sarınmış şey; 3. aksiya və ya gömrüyün verilmiş olduğunu göstərmək üçün malın üzərinə yapışdırılan kağız).
БАНДЕРОЛЬНЫЙ бандероль *сöz. sif.*
БАНДЖО *ср нескл.* bandjo (Amerika zəncilərinin barmaqla çaldıqları musiqi aləti).
БАНДИТ *м* bandit, quldur, soyğunçu.
БАНДИТИЗМ *м* *мн. нет* banditizm, qurdurluq, soyğunçuluq.
БАНДИТСКИЙ бандит *сöz. sif.*; бандитская шайка bandit (quldur) dəstəsi.
БАНДУРА *ж* bandura (barmaqla çalınan çoxsimli Ukrayna musiqi aləti).
БАНДУРИСТ *м* banduraçı (bandura çalan).
БАНИТЬ *несов.* təmizləmək, sürtmək (topun lüləsini).
БАНК *м* bank (1. kredit müəssisəsi; 2. qumar oyunlarında ortaya qoyulan pul; 3. qumar oyunlarından biri); *φ* **держат банк** bank saxlamaq (qumarda); **метать банк** bankı vurmaq.
БАНКА I *ж* banka, bərnı; консервная банка konserv bankası; стеклянная банка şüşə banka; *φ* лейденская банка bax лейденский.
БАНКА II *ж* skamyа (qayıqda avar çəkənlərin oturduğu skamyа).
БАНКА III *ж* dəniz. banka, say (dənizin dibindəki hündürlüklər).
БАНКАБРОШ *м* tex. bankabroş (pambıq liflərini nazik tellərə ayıran maşın).
БАНКАБРОШНИЦА *ж* bankabroşçu (bankabroş maşınında işləyən qadın).
БАНКАБРОШНЫЙ банкаброш *сöz. sif.*
БАНКЕТ I *м* banket, ziyafət.
БАНКЕТ II *м* tex. banket, torpaq töküümü, torpaq qalağı (dəmiryol, su tikintilərinə).
БАНКЕТНЫЙ банкет *сöz. sif.*
БАНКІР *м* bankir (bank sahibi).
БАНКІРСКИЙ банкир *сöz. sif.*; банкирская контора bankir kontorı.

БАНКНОТ *м* mal. banknot (bank tərəfindən buraxılan faizsiz kredit bileti).
БАНКНОТНЫЙ банкнот *сöz. sif.*
БАНКОВСКИЙ банк *сöz. sif.*; банковский служащий bank qulluqçusu.
БАНКОВЫЙ банк *сöz. sif.*; банковый аккредитив bank akkreditivi; *φ* банковый билет bax банкнот.
БАНКОМЕТ *м* bank qoyan, kart paylayan oyunçu (qumarda).
БАНКРОТ *м* bankrot, müflis, var-yoxu əlin-dən çıxan, sınıq çıxan, iflasa uğrayan (adam).
БАНКРОТИТЬСЯ *несов.* bankrot olmaq, müflis olmaq, sınıq çıxmaq.
БАНКРОТСТВО *ср* bankrotluq, müflislik, sınıq çıxma, iflas.
БАНИК *м* silgəc (top lüləsinin içini silmək üçün şotka).
БАНИЙ баня *сöz. sif.*; банное мыло hamam sabunu; *φ* пристать как банний лист zəli kimi yapışmaq.
БАНОЧКА *ж* банка *сöz. kç.*
БАНОЧНЫЙ банка *сöz. sif.*; баночное производство banka istehsalı (bax банка I).
БАНТ *м* bant.
БАНТИК *м* бant *сöz. kç.*; *φ* губки бантиком püstə dodaq.
БАНТУ *нескл.* bantu (Cənubi və Mərkəzi Afrikada yaşayan xalqlar qrupu).
БАНЧОК *м* bançok (qumar oyunlarından biri).
БАНИЦА *м* 1. hamamçı; 2. camadar.
БАНИЦА *ж* 1. hamamçı qadın (qız); 2. camadar qadın (qız).
БАНЯ *ж* hamam; *φ* кровавая баня qırqın; **задать баню** biabır etmək, abırını vermək.
БАОБАБ *м* bot. baobab (isti ölkələrdə bitən yoğun gövdəli böyük ağac).
БАОБАБОВЫЙ bot. баобаб *сöz. sif.*
БАПТИЗМ *м* *нет* baptism (xristian məzhəblərindən biri).
БАПТИСТ *м* baptist, baptism tərəfdarı.
БАПТИСТКА *ж* baptist qadın (qız).
БАПТИСТСКИЙ баптист *вə баптизм* *сöz. sif.*
БАР I *м* bar (ayaqüstü restoran).
БАР II *м* say (suyun gətirdiyi qumlardan çay ağzında əmələ gələn dayaz yer).

БАР III *м* xüs. bar (hava təzyiqi vahidi).
БАР IV *м* mad. bar (qazıma maşını və mədan kombaynının əsas kəsici hissəsi).
БАРАБАН *м* baraban (1. təbil; 2. tex. müxtəlif maşınların və mexanizmlərin silindrişəkilli hissəsi; 3. anat. orta qulağın içi)
БАРАБАНИТЬ *несов.* 1. təbil çalmaq; 2. döyəcləmək, döymək, tiqqıldatmaq; 3. danqıldatmaq; 4. məc. yağıdırmaq, döşəmək (tez-tez danışmaq).
БАРАБАННЫЙ барабан *сöz. sif.*; *φ* барабанная перепонка anat. təbil zarı (qulaqda).
БАРАБАНЧИК барабан *сöz. kç.*
БАРАБАНЩИК *м* təbilçi, təbilçalan; *φ* отставной козы барабанщик ələkçinin qıl verəni, zurnaçinin züy tutanı.
БАРАБУЛЬКА *ж* barabulka (dəniz balığı).
БАРАК *м* barak (1. taxtadan tikilmiş müvəqqəti bina; 2. xəstəxanada yoluxucu xəstələrə məxsus oðbə).
БАРАН I 1. qoç; 2. qoyun; *φ* как баран на новые ворота (установиться, смотреть) *дан.* gic-gic baxmaq; gözələrini döymək; как баран уперся tərslik edir, inad edir; стадо баранов kin. qoyun sürüsü.
БАРАНИЙ 1. баран *сöz. sif.*; баранья шерсть qoyun yunu; 2. qoyun dərisindən tikilmiş; баранья шапка qoyun dərisindən tikilmiş paraq; 3. qoyun ətindən bişirilmiş; баранья котлета qoyun ətindən bişirilmiş kotlet; *φ* согнуть в бараний рог yumşaltmaq, tabe etmək, mum etmək.
БАРАНИНА *ж* *мн. нет* qoyun əti.
БАРАНКА I *ж* baranka, bublik.
БАРАНКА II *ж* *дан.* avtomobilin sükan çarxı.
БАРАНОК I *м* ikibaşlı rəndə.
БАРАНОК II *м* bax баранка I.
БАРАНОЧНИК *м* köhn. 1. qoğal bişirən; 2. qoğal satan.
БАРАНОЧНИЦА *ж* 1. qoğal bişirən qadın (qız); 2. qoğal satan qadın (qız).
БАРАНОЧНЫЙ баранка *сöz. sif.*
БАРАНТА *ж* məh. qoyun sürüsü.
БАРАХЛИТЬ *несов.* *дан.* 1. pis işləmək, xarab olmaq (motor, maşın haqqında); 2. məc. gic-gic danışmaq, çərtlənmək, boş-boş danışmaq.

БАРАХЛО *ср* *мн. нет* sobir. *дан.* köhnə paltar, köhnə-kürüş, cır-cındır, kəm-köhnə, tullantı, vəciz şey(lər), yararsız şey(lər).
БАРАХОЛКА *ж* məh. köhnə şey satılan meydan, bazar.
БАРАХОЛЬНЫЙ прил. *дан.* köhnə, cındır, yaramaz; **барахольный товар** köhnə mal, cındır mal, yaramaz mal.
БАРАХОЛЬЩИК *м* *дан.* köhnə şey alverçisi.
БАРАХОЛЬЩИЦА *ж* *дан.* köhnə şey alverçisi, qadın (qız).
БАРАХТАНЬЕ *ср* *мн. нет* çabalama, çırpınma, əlləşmə.
БАРАХТАТЬСЯ *несов.* çabalamaq, çırpınmaq, əlləşmək.
БАРАЧНЫЙ барак *сöz. sif.*; **постройка барачного типа** barak tipli tikinti.
БАРАШЕК *м* 1. quzu (erkək toğlu); 2. quzu dərisi; 3. məc. *мн.* барашки köpüklü dalgalar; 4. только *мн.* барашки ağ qıvırcıq buludlar; 5. ikiqulaqlı qayka; 6. məh. cüllüt (quş).
БАРАШКОВЫЙ барашек *сöz. sif.*; quzu dərisindən tikilmiş; **барашковая шапка** quzu dərisindən tikilmiş paraq.
БАРАШКОМ *нареч.* qıvrım-qıvrım; **завиться барашком** saçını qıvrım-qıvrım burmaq.
БАРБАРИС *м* *мн. нет* bot. zirişk, zərinç.
БАРБАРИСНИК *м* sobir. zirişk kolluğu.
БАРБАРИСНЫЙ, БАРБАРИСОВЫЙ барбарис *сöz. sif.*; zirişkdən hazırlanmış; **барбарисовое варенье** zirişk mürəbbəşi.
БАРБОС *м* köpek, it.
БАРВИНОК *м* bot. Cəzayir bənövşəsi (həmişəyaşıl yarpaqlı və bənövşəyi çiçəkləri olan bitki).
БАРД *м* 1. bard (qədim keltlərdə el şairi); 2. köhn. şair-müğənni.
БАРДА *ж* *мн. нет* barda (araq və çaxır cəcəsi).
БАРДЕНИК *м* cəcə ilə bəslənib kökəldilmiş heyvan.
БАРЕЖ *м* *мн. нет* köhn. barej (seyrək toxunmuş parça növü).
БАРЕЖЕВЫЙ köhn. береж *сöz. sif.*; barejdən tikilmiş; **бережевое платье** barejdən tikilmiş paltar.

БАРЕЛЬЕФ *м* barelyef, qabartma, qabartma naxış (bəzək).
БАРЕЛЬЕФНЫЙ барельеф *сөз. сиф.*; **барельефная выставка** barelyef sərgisi.
БАРЕТКИ *мн. (ед. баретка ж)* baretka (düyməli və ya qayıtanlı qadın tuflisi).
БАРЕТТЕР *м* baretter (elektrik cərəyanının sabitliyini saxlamaq üçün cihaz).
БАРЖА *ж* barja.
БАРЖЕВОЙ баржа *сөз. сиф.*; **суда баржевого типа** barja tipli gəmilər.
БАРИЕВЫЙ барий *сөз. сиф.*
БАРИЙ *м* *мн. нет* kim. barium (sarımtıl rəngli yumşaq metal).
БАРИН *м* (*мн. बारे, бары*) köhn. ağa, mülkədar; *◇ сидеть барином* əlini ağdan qaraya vurmamaq, heç bir iş görməmək; *жить барином* ağa kimi dolanmaq, zəhmətsiz yaşamaq, firavan yaşamaq.
БАРИФЕРА *ж* geol. barisfer (Yerin ağır nüvəsi).
БАРИТ *м* miner. barit, barium-sulfat (müxtəlif rənglərdə olan ağır mineral).
БАРИТОВЫЙ барит *сөз. сиф.*; **баритовые залежи** barit yataqları.
БАРИТОН *м* *mus.* bariton (1. basla tenor arasında kişi səsi; 2. bariton səslı adam; 3. musiqi aləti).
БАРИТОНАЛЬНЫЙ *прил. mus.* baritonal, baritona yaxın; **баритональный тенор** baritonal tenor, baritona yaxın tenor.
БАРИТОННЫЙ, БАРИТОНОВЫЙ баритон *сөз. сиф.*
БАРИЧ *м* 1. bəy balası, bəyzadə; 2. bax **барин**.
БАРИЧЕСКИЙ *прил.* atmosfer təzyiqinə aid olan.
БАРК *м* dəniz. bark (böyük yelkənli gəmi).
БАРКА *ж* barka (yük daşımaq üçün yastı-dibli, palubasız böyük çay gəmisı).
БАРКАН *м* barkan (mebel üzünə çəkilən yun parça).
БАРКАНОВЫЙ баркан *сөз. сиф.*
БАРКАРОЛА *ж* barkarola (Venetsiya qa-yıçılarının mahnısı).
БАРКАС *м* dəniz. barkas (motorlu kiçik gəmi).
БАРКАСНЫЙ баркас *сөз. сиф.*
БАРМЫ *ед. нет* çiyinlik (qədim Rusiyada padşahların çiyinlərindən taxdıqları daş-qaşla bəzənmiş çiyinlik).

БАРОГРАММА *ж* fiz. barogram (baroqraf yazısı).
БАРОГРАФ *м* fiz. barograf (hava təzyiqini avtomatik yazan aparat).
БАРОКАМЕРА *ж* barokamera (yükəskliyin insan orqanizminə təsirini öyrənmək və aviasiya cihazlarını sınaqdan keçirmək üçün içərisində təzyiqi aşağı olan kamera).
БАРОККО *ср* *нескл.* barokko (XVI – XVIII əsrlərdə yayılmış bədii üslub).
БАРОМЕТР *м* fiz. barometr (hava təzyiqini ölçən cihaz).
БАРОМЕТРИЧЕСКИЙ *прил. fiz.* barometrik; **барометрическое давление** barometrik təzyiq.
БАРОН *м* *ин. ав.* baron (qrafdan kiçik zadəgan rütbəsi).
БАРОНЕССА *ж* *ин. ав.* baronessa (baronun qızı və ya arvadı).
БАРОНЕТ *м* baronet (İngiltərədə zadəgan rütbəsi).
БАРОНСКИЙ барон *сөз. сиф.*
БАРОНСТВО *ср* *ин. ав.* baronluq.
БАРОСКОП *м* fiz. baroskop (hava təzyiqindəki dəyişiklikləri göstərən cihaz).
БАРОЧНИК *м* 1. barkacı, barka sahibi; 2. barka fəhləsi, qayıqçı.
БАРОЧНЫЙ барка *сөз. сиф.*
БАРОЧНЫЙ барокко *сөз. сиф.*; **барочный стиль** barokko üslubu.
БАРАЖ *м* *ав.* barraj, hava maneələri.
БАРАЖИРОВАНИЕ *ср* *ав.* patrul çəkmə (təyyarələr haqqında).
БАРАЖИРОВАТЬ *несов. ав.* patrul çəkmək (havada uçub müdafiə obyektlərini düşmən təyyarələrindən qorumaq).
БАРЕЛЬ *м* barel (İngiltərənin bəzi yerlərində və Amerikada həcm və tutum ölçüsü).
БАРИКАДА *ж* barrikada (kiçik səngəri).
БАРИКАДИРОВАТЬ *несов.* barrikada qurmaq, küçələrdə səngər qurmaq.
БАРИКАДИРОВАТЬСЯ *несов.* barrikada-ya girmək, küçədə səngər qurub özünü qorumaq.
БАРИКАДНЫЙ баррикада *сөз. сиф.*; **баррикадный бой** barrikada döyüşü.
БАРС *м* *зоол.* bəbir.
БАРСКИЙ барин *сөз. сиф.*
БАРСОВИНА *ж* 1. bəbir dərisi; 2. xal (bəbir, pələng və s. dərisində).

БАРСОВЫЙ барс *сөз. сиф.*; **барсовая шкура** bəbir dərisi.
БАРСТВЕННЫЙ *прил. köhn.* ağayana.
БАРСТВО *ср* *мн. нет* köhn. 1. ağalığ; 2. *собир.* ağalar, mülkədarlar.
БАРСТВОВАТЬ *несов.* ağalığ etmək, kef çəkmək, özgenin əməyi ilə dolanmaq.
БАРСҮК *м* *зоол.* porsuq.
БАРСУКОВЫЙ, БАРСУЧИЙ барсук *сөз. сиф.*; **барсучья нора** porsuq yuvası.
БАРХАН *м* barxan (səhralarda külək gətirən qumlardan əmələ gələn təpə).
БАРХАННЫЙ бархан *сөз. сиф.*
БАРХАТ *м* məxmər.
БАРХАТЕЦ *м* *бот.* sabahgülü.
БАРХАТИСТОСТЬ *ж* *мн. нет* zəriflik, incəlik, lətiflik, yumşaqlıq, mələhət.
БАРХАТИСТЫЙ *прил.* 1. məxməri, məxmər kimi; 2. mələhətli, zərif, yumşaq (səs haqqında).
БАРХАТКА *ж* məxmər lent.
БАРХАТНОСТЬ *бax бархатистость.*
БАРХАТНЫЙ *прил.* 1. məxmərdən tikilmiş; **бархатное платье** məxmər paltar; 2. yumşaq, gözəl, zərif, incə, mələhətli; **бархатный голос** mələhətli səs; *◇ бархатный сезон* kurort mövsümünün ən yaxşı dövrü (sentyabr, oktyabr ayları).
БАРХАТЦЫ *мн.* *бax бархатец.*
БАРЧОНОК *м* (*мн. барчата*) köhn. bəyzadə, bəy balası.
БАРЧУК *бax барчонок.*
БАРЩИНА *ж* *мн. нет* tar. biyar.
БАРЩИННИК *м* tar. biyara işləyən, biyara gedən kəndli, təhkimli kəndli.
БАРЩИННЫЙ барщина *сөз. сиф.*
БАРЫНЬКА *ж* *дан.* xanımcığaz.
БАРЫНЯ *ж* köhn., 1. xanım, mülkədar arvadı; 2. barınya (rus xalq mahnı və rəqlərindən birinin adı).
БАРЫШ *м* *дан.* qazanc, mənfəət, fayda.
БАРЫШНИК *м* köhn. 1. alverçi, qazancına alıb-satan; 2. at dəlləli.
БАРЫШНИЧАТЬ *несов. köhn.* 1. alver etmək, alıb satmaq; 2. at dəlləliyi ilə məşğul olmaq, at alveri etmək.
БАРЫШНИЧЕСКИЙ барышник *сөз. сиф.*
БАРЫШНИЧЕСТВО *ср* *мн. нет* köhn. 1. alverçilik, qazancına alıb-satma; 2. at dəlləliyi, at alveri.

БАРЫШНЯ *ж* 1. qız, cavan qız; 2. köhn. xanım.
БАРЕЬЕР *м* 1. çəpər, alçaq divar; *идм.* maneə; 2. məc. əngəl, maneə; 3. köhn. duələ çıxan adamların arasındakı məsafəni göstərən xətt.
БАРЕЬЕРНЫЙ барьер *сөз. сиф.*
БАС *м* *mus.* bas (1. yoğun kişi səsi; 2. bu cür səsi olan adam; 3. musiqi aləti adı).
БАСЕНКА басня *сөз. кіç.*
БАСЕННЫЙ басня *сөз. сиф.*
БАСИСТЫЙ *прил.* bas səslı, yoğun səslı.
БАСИТЬ *несов.* bas səslə oxumaq, yoğun səslə danışmaq.
БАСК *м* (*мн. баски*) bask (İspaniyanın şimal-qərbində və Fransanın bəzi cənub-qərb vilayətlərində yaşayan xalq).
БАСКА *ж* çin, qırçın, büzmə.
БАСКАК *м* tar. baskak (Rusiyada tatar-moңol xanlarının bac yığanı).
БАСКЕТБОЛ *м* *идм.* basketbol (əl ilə oynanan top oyunu).
БАСКЕТБОЛИСТ *м* *идм.* basketbolçu.
БАСКЕТБОЛИСТКА *ж* basketbolçu qadın (qız).
БАСКЕТБОЛЬНЫЙ баскетбол *сөз. сиф.*; **баскетбольная команда** basketbol komandası.
БАСКОНКА *ж* bask qadını (qızı).
БАСМА *ж* basma (saçı boyamaq üçün rəng).
БАСМА *ж* tar. basma, damğa (Rusiyada tatar-moңol istilası dövründə: üstündə xanların şəkli olan möhür).
БАСМАЧ *м* tar. basmaçı, quldur (Orta Asiyada).
БАСМАЧЕСКИЙ басмач *сөз. сиф.*; **басмаческий отряд** basmaçı(lar) dəstəsi.
БАСМАЧЕСТВО *ср* *мн. нет.* basmaçılıq (Orta Asiyada vətəndaş müharibəsi dövründə əksinqilabçı hərəkət).
БАСНОПІСЕЦ *м* təmsilçi, təmsilyazan.
БАСНОСЛОВІЕ *ср* *мн. нет* köhn. 1. əfsanə; 2. nəğil, uydurma.
БАСНОСЛОВНО нареч. inanılmaz bir dərəcədə, ağlasığmaz dərəcədə.
БАСНОСЛОВНОСТЬ *ж* *мн. нет* müstəsnalıq, qeyri-adilik, xariquladəlik.
БАСНОСЛОВНЫЙ *прил.* 1. misli görünməmiş, xəyala gəlməyən, ağıla sığmayan

(*adətən çox böyük məbləğ, baha qiymət və s. haqqında*); 2. *köhn. əfsanəvi, mövhum.*

БАСНЬ ж *köhn. bax басня* 1-ci mənada.

БАСНЯ ж 1. təmsil; 2. **обычно** *мн. ч.* uydurma, yalan, nağıl, əfsanə, boş söhbət; **статья (сделаться) басней** *köhn. sözü ağızlarda gəzmək, dillərə düşmək, dediqodu olmaq.*

БАСОВИТЫЙ прил. *бax басистый.*

БАСОВЫЙ, БАСОВЫЙ бас *söz. sif.,* **басовый ключ** *mus. bas açarı.*

БАСОК м *mus.* 1. bas teli, bas simi; 2. zəif bas (*səs*).

БАСОН м *bafta, güləbətinli qaytan.*

БАСОННЫЙ басон *söz. sif.*

БАССЕЙН м 1. çarhovuz, hovuz; 2. hövzə (1. *coğr. dənizin, gölün və ya qolları ilə birlikdə çayın yerləşdiyi ərazi; 2. geol. süxur layları sahəsi*).

БАСТА *межд.* bəsdir! yetər! bitdi! kifayətdir! vəssələm!

БАСТИОН м *qala, bürc, istehkam.*

БАСТИОННЫЙ бастион *söz. sif.; бастинные орудия* *qala topları.*

БАСТОВАТЬ *несов.* tətıl etmək.

БАСТР м *bastr (sarı rəngli şəkər tozu).*

БАСТУЮЩИЙ м *tətilçi.*

БАСУРМАН *кöhn. basurman (çar Rusiyasında xristian olmayan xalqlara təhqir üçün verilən ad).*

БАСУРМАНИН *бax басурман.*

БАСУРМАНКА ж *köhn. basurman qadın (qız).*

БАСУРМАНСКИЙ басурман *söz. sif.*

БАСУРМАНЩИНА ж *мн. нет* *köhn. müsəlmanlıq, müsəlmanlara məxsus dəb və adətlər.*

БАТАЛЁР м *batalyör (gəmidə təchizat işlərinə baxan dənizçi).*

БАТАЛИСТ м *batalist (döyüş mənzərələrini təsvir edən rəssam).*

БАТАЛИЯ ж 1. *köhn. müharibə, döyüş, vuruşma, dava; 2. обычно* *мн. ч.* idman mübarizəsi, yarışlar.

БАТАЛЬНЫЙ баталия *söz. sif.; батальная живопись* *döyüş mənzərələrini və ya əsgəri həyatı təsvir edən şəkillər.*

БАТАЛЬОН м *batalyon.*

БАТАЛЬОННЫЙ 1. батальон *söz. sif.; батальонный командир* *batalyon komandiri; 2. в знач. суш. м* *dan. batalyon komandiri.*

БАТАРЕЁЦ м (мн. батарейцы) *topçu.*

БАТАРЕЙКА ж *batareya (cib fənəri üçün).*

БАТАРЕЙНИЙ батарея *söz. sif.; батареинный огонь* *batareya atəşi.*

БАТАРЕЯ ж *batareya (1. bir neçə top və ya minaatan ibarət hərbi hissə; 2. tex. birbirinə birləşdirilmiş bir neçə elektrik elementi və ya akkumulyatorlar sırası).*

БАТАТ м *batat (şirin kartof).*

БАТЕНЬКА батя *söz oxş.; atacan, dədə (müraciət).*

БАТИСТ м *batist (nazik pambığ parça).*

БАТИСТОВЫЙ батист *söz. sif.; батистден tikilmiş; батистовое платье* *batist paltar.*

БАТИСФЕРА ж *batisfer (dənizin dərin qatlarını tədqiq etmək üçün xüsusi kamera).*

БАТОГ м *çubuq, ağaç (qədimdə cəza olaraq adamları döymək üçün).*

БАТОЖОК батог *söz. kiç.*

БАТОН м *baton (1. uzunsov ağ çörək; 2. uzunsov şokolad, şirni və s.).*

БАТРАК м *muzdur.*

БАТРАЦКИЙ батрак *söz. sif.*

БАТРАЧЕСКИЙ *бax батрацкий.*

БАТРАЧЕСТВО *ср* *мн. нет* 1. *muzdurluq, 2. собир. muzdurlar.*

БАТРАЧИЙ прил. *muzdur -i[-i].*

БАТРАЧИТЬ *несов.* *muzdurluq etmək.*

БАТРАЧКА ж *muzdur qadın (qız).*

БАТРАЧНЫЙ *бax батрацкий.*

БАТТЕРФЛЯЙ м *batterflyay (xüsusi üzmə üsulu).*

БАТЫРЬ м *igid, pəhləvan.*

БАТЬКА *бax батюшка* 1-ci mənada.

БАТЮШКА м 1. *köhn. ata; 2. dədə, baba (nəvaziş və istehza ilə müraciət zamanı söylənir); 3. keşiş, keşiş baba; батюшки (мон) vay! dədə vay! vay! dədəm vay!; как вас (звать) по батюшке?* *atanızın adı nədir?*

БАТЮШКИН батюшка *söz. sif.*

БАТЯ *бax батюшка* 1-ci və 3-cü mənalarda.

БАУЛ м *köhn. çamadan, sandıq.*

БАХ *межд.* 1. *gurt, part (səs təqlidi); 2. в знач. сказ. vurdu(m), çırpı(m), çəkdi(m).*

БАХАНЬЕ *ср* *guppuldatma, gumbuldatma; guppultu, gumbultu.*

БАХАТЬ *несов.* *бax бахнуть.*

БАХАТЬСЯ *несов.* *бax бахнуться.*

БАХВАЛ м *dan. lovğa, gərçu, özünüöyən, özünütərifləyən adam.*

БАХВАЛКА ж *lovğa, gərçu qadın (qız).*

БАХВАЛИТЬСЯ *несов.* *özünü öymək, lovğalanmaq, özünü tərifləmək, gopa basmaq.*

БАХВАЛЬСТВО *ср* *мн. нет* *lovğalıq, özünü öymə, gərçuluq.*

БАХИЛЫ *мн. (ед. бахила ж)* 1. *iri çəkmə, ovçu çəkməsi; 2. balaqları corab şəklində olan enli şalvar.*

БАХНУТЬ *сов.* 1. *guruldamaq, gumbuldammaq; 2. şappıltı ilə vurmaq; 3. çaxmaq, çırpmaq, öldündən salmaq бахнул стакан* *об пол* *stəkanı yerə çaxdı.*

БАХНУТЬСЯ *сов.* 1. *taqqıltı ilə bir şeyə dəymək (toxunmaq); 2. yıxılmaq, yerə sərilmək.*

БАХРОМА ж *мн. нет* *saçaq (xalçada, süfrədə və s.).*

БАХРОМКА ж *бax бахрома.*

БАХРОМЧАТЫЙ прил. 1. *saçaqlı, 2. saçağa oxşar, saçaq-saçaq.*

БАХТАРМА ж *dərinin tərs (bədənə yapışan) üzü.*

БАХУС м *şair. köhn. şərab (antik mifologiyada şərab allahı Baxusun adından).*

БАХЧА ж *bostan.*

БАХЧЕВНИК м 1. *bostançı; 2. bostan qorucusu.*

БАХЧЕВОД м *bostançı.*

БАХЧЕВОДСТВО *ср* *мн. нет* *bostançılıq.*

БАХЧЕВОДСКИЙ бахчеводство *söz. sif.*

БАХЧЕВОЙ бахча *söz. sif.;* **бахчевые**

культуры *bostan bitkiləri.*

БАЦ *межд.* *araq! part! (səs təqlidi).*

БАЦАТЬ *несов.* *бax бацнуть.*

БАЦИЛЛА ж *basil (çöpşəkilli mikrob).*

БАЦИЛЛОВЫЙ бацилла *söz. sif.*

БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬ м *basilədaşıyan, basilyayan.*

БАЦИЛЛЯРНЫЙ бацилла *söz. sif.; basil-yar, basilli.*

БАЦНУТЬ *бax бахнуть.*

БАЦНУТЬСЯ *бax бахнуться.*

БАЧКИ *мн. (ед. бачок м) dan. kiçik ba-kenbard.*

БАЧОК м *бак I söz. kiç.*

БАШЕНКА ж *башня söz. kiç.; kiçik bürç, qalaça.*

БАШЕННЫЙ башня *söz. sif.*

БАШИБУЗУК м 1. *başıpozuq; 2. тас. baş-kəsən, quldur.*

БАШКА ж *мн. нет* *dan. baş, kəllə.*

БАШКИР м (мн. башкиры) *başqırd.*

БАШКИРЕЦ м (мн. башкирцы) *бax башкир.*

БАШКИРКА ж *başqırd qadın (qız).*

БАШКИРСКИЙ башкир *söz. sif.; башкирский язык* *başqırd dili.*

БАШКОВАТЫЙ, БАШКОВИТЫЙ прил. *dan. başlı, ağıllı, fərasətlı.*

БАШЛЫК м *başlıq (baş geyimi).*

БАШМАК м *başmaq (1. köhn. ayaqqabı 2. xüs. dayanacaq, altlıq, dayaq; 3. d. y. tormoz mexanizmi);* **под башмаком (у кого)** *tam itaətidə, ayaqları altında.*

БАШМАЧНИК м *köhn. başmaqçı.*

БАШМАЧНИЧАТЬ *несов. köhn. başmaq-çılıq etmək.*

БАШМАЧНЫЙ башмак *söz. sif.*

БАШМАЧОК м 1. *башмак (1-ci mənada) söz. kiç.; 2. bot. səhləb fəsiləsindən: tuf-liyəoxşar, iriçiçəkli bəzək bitkisi.*

БАШНЯ ж 1. *qala; 2. bürç, qüllə.*

БАШТАН м *təh. бax бахча.*

БАЮ: *баю-бай, баюшки-баю, баю-баюшки-баю* *межд. layla, bay-bay.*

БАЮКАНЬЕ *ср* *мн. нет* *layla çalma.*

БАЮКАТЬ *несов.* 1. *layla çalmaq; 2. yatırtmaq.*

БАЮШКИ *бax баю.*

БАЯДЁРА, БАЯДЁРКА ж *raqqasə (Hindistanda).*

БАЯН I м *bayan, el şairi (qədim Rusiyada).*

БАЯН II м *bayan (çaxdıllı böyük qarmon).*

БАЯНИСТ м *bayançalan.*

БАЯННЫЙ баян II *söz. sif.*

БАЯТЬ *несов. təh. söyləmək, demək, danışmaq.*

БДЕНИЕ *ср* *köhn. 1. ayıqlıq, sayıqlıq; 2. yuxusuz qalma; 3. qayğı çəkmə, qeydə qalma, qeydəşlik.*

БДЕТЬ *несов. köhn.* 1. yatmamaq, ayıq qalmaq, sayıq olmaq; 2. qayğı çəkmək, gö-zətçi olmaq.

БДИТЕЛЬНО *нареч.* sayıq(lıqla).

БДИТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* sayıqlıq, ayıqlıq.

БДИТЕЛЬНЫЙ *прил.* sayıq, ayıq, diqqətli.

БЕ *ср* be ("b" *hərfinin adı*); **ни** *бе* *ни* *ме* *дан.* heç bir şey (*heç nə*) deyə bilmir; **ни** *бе* *ни* *ме* *не* *знает* heç bir şey (*heç nə*) başa düşmür (*bilmir*).

БЕБЕ *ср* *нескл.* bəbə.

БЕБЕШКА *м и ж köhn.* **бебе** *сöz.* *kiç.* bə-ləsa bəbə; **нарядиться** *бешешкой* uşa-q kimi geyinmək, özünü uşağa oxşatmaq.

БЕГ *м* qaçma, yüyürmə, qaçış; **бег** *на* *месте* yerində yüyürmə (*idman hərəkəti*); **в беге** iş dalınca getmişdir.

БЕГА *мн.* 1. at yarışı, cıdır; 2. cıdır meyda-nı; 3. *köhn.* qaçqınlıq, qaçaqlıq.

БЕГАНЬЕ *ср* qaçma, yüyürmə.

БЕГАТЬ *несов.* 1. yüyürmək, qaçmaq, qa-çışmaq, çarpmaq; 2. gözmək, fırlanmaq, oynamaq (*göz*); **бегашки** *бегают* bax *мурашки*.

БЕГЕМОТ *м* *zool.* begemot (*Afrikada. ya-şayan gönüqalın, iri, məməli heyvan*)

БЕГЛЕЦ *м* qaçaq, qaçqın.

БЕГЛО *нареч.* 1. iti, cəld, tez, rəvan, asan; **бегло** *читать* rəvan (cəld) oxumaq;

2. gözucu, üzdən, ötəri.

БЕГЛОСТЬ *ж мн. нет* 1. itilik, cəldlik; 2. sərbəstlik; 3. ötürilik, səthilik.

БЕГЛЫЙ *прил.* 1. qaçmış, qaçıb canını qurtaran; 2. *в знач. суц.* qaçqın, qaçaq;

3. iti, cəld, tez, sürətli; **идти** *беглым ша-гом* iti (sürətli) addımlarla yerimək; 4. gö-zucu, üzdən, səthi, başdansovma, müxtə-sər; **беглое описание** ötəri (müxtəsər) təsvir;

5. asan, sərbəst, rəvan; **беглое чтение** rəvan oxumaq; 6. *мәс.* oynaq (*göz*);

7. tezkeçən, tezdəyişən (*ışıq, kölgə və s. haqqında*); **беглый огонь** komandasız açılan sıx atəş; **беглые гласные** ötəri səslilər (*saitlər*); **беглый огонь** səpələnti top atəşi.

БЕГЛЯНКА *ж* qaçaq, qaçqın qadın (*qız*).

БЕГОВОЙ *бег* *сöz.* *sif.* *беговая лошадь* cıdır atı.

БЕГОМ *нареч.* çararaq, qaçaraq, yüyürə-yüyürə, qaça-qaça; **бегать** *бегом* bərk qaçmaq.

БЕГОНИЯ *ж* beqoniya (*alabəzək yarpaqlı bəzək bitkisi*).

БЕГОТНЯ *ж мн. нет* 1. qaçışma, yüyürüş-mə; 2. vurnuxma, ora-bura qaçma.

БЕГСТВО *ср мн. нет* 1. qaçma, sürətlə ge-ri çəkilmə; 2. qaçaqaç.

БЕГУН *м* 1. qaçağan, yaxşı qaçan, bərk qa-çan (*at, adam*); 2. *idm.* qaçıcı.

БЕГУНКІ *мн. (ед. бегунок м)* 1. yüngül araba və ya xizək; 2. *tex.* parovozun kiçik çarxları; 3. *zool.* qaçağan quşlar (*məs. də-vəquşi*).

БЕГУНОК *м* 1. məkik; 2. bax *бегунки* 1-ci mənadə.

БЕГУНЫ *мн. tex.* daş və s. xırdalamaq üçün maşın.

БЕГУНЯ *ж* qaçağan, yaxşı qaçan qadın (*qız*).

БЕГУЧИЙ *прил.* itiaxan, tezaxan; **бегучие воды** itiaxan sular.

БЕДА *ж (мн. беды)* fəlakət, müsibət, bədbəxtlik, bəla, zaval; **на беду** bədbəxtlikdən; **не беда** eybi yoxdur; **беда как...** həddindən çox; **что за беда!** əhəmiyyəti yoxdur; nə olsun ki.

БЕДЕКЕР *м* səyahətçilər üçün məlumat (soraq) kitabçası.

БЕДЕРНЫЙ, БЕДЕРНЫЙ bax *бедренный*.

БЕДЛАМ *м* 1. qarışıqlıq, şuluqluq, nizam-sızlıq; 2. *məs.* dəlixana.

БЕДНЕНЬКИЙ *прил.* yazıqçıgəz, fağır, bi-çarə, zavalı.

БЕДНЕТЬ *несов.* 1. yoxsullaşmaq, yoxsul düşmək, kasıblaşmaq; 2. tükənmək, azalmaq, yoxalmaq.

БЕДНО *нареч.* 1. yoxsul; 2. zəif.

БЕДНОСТЬ *ж мн. нет* 1. yoxsulluq, kasıblıq; 2. *məs.* miskinlik; 3. ehtiyac; 4. azlıq.

БЕДНОТА *ж мн. нет* 1. *соби́р.* yoxsullar, yoxsul kəndlilər; 2. yoxsulluq, kasıblıq, ehtiyac.

БЕДНЫЙ *прил.* 1. yoxsul, kasıb; 2. *məs.* miskin; 3. az; 4. ucuz, sadə; 5. yazıq, bədbəxt, fağır, binəva, zavalı, biçarə.

БЕДНЯГА *м* *дан.* yazıq, fağır, bədbəxt, biçarə, binəva, zavalı.

БЕДНІЯЖКА *ж и м* yazıqçıgəz, zavalı.

БЕДНЯК *м köhn.* 1. yoxsul, kasıb; 2. yoxsul kəndli.

БЕДНЯЦКИЙ бедняк *сöz.* *sif.*; **бедняцкое хозяйство** yoxsul kəndli təsərrufatı.

БЕДНЯЧЕСТВО *ср* *соби́р.* *köhn.* yoxsullar, yoxsul kəndlilər.

БЕДНЯЧКА *ж* 1. yoxsul, kasıb qadın (*qız*); 2. yoxsul kəndli qadın (*qız*).

БЕДОВАТЬ *несов. məh.* yoxsulluq çəkmək, ehtiyac içində olmaq, üsrətdə yaşamaq.

БЕДОВЫЙ *прил. dan.* 1. qoçaq, zirək, cü-rətlı, cəld; 2. vuruşqan, dəcəl, dəlisov, tərs.

БЕДОКУР *м* *дан.* od-alov, od parçası, na-dinc, dəcəl.

БЕДОКҮРІТЬ *несов. dan.* qarışdırmaq, pozğunluq salmaq, dağıtmaq, alt-üst etmək (*nadinclik və ya ehtiyatsızlıq nəti-cəsində*).

БЕДОКҮРКА *ж* nadinc, dəcəl qız.

БЕДРЕННЫЙ бедро *сöz.* *sif.*; **бедренная кость** omba sümüyü, bud sümüyü.

БЕДРИСТЫЙ *прил.* qalınbaldır.

БЕДРО *ср (мн. бедра)* 1. omba, bud; 2. bud өti.

БЕДСТВЕННЫЙ *прил.* fəlakətli, müsibətli, qorxulu, ağır.

БЕДСТВЕНІЕ *ср* fəlakət, bəla, bədbəxtlik, müsibət.

БЕДСТВОВАТЬ *несов.* ehtiyac içində ya-şamaq, yoxsulluq çəkmək, ağır vəziyyət-də olmaq.

БЕДУЙН *м* bədəvi (*köçəri ərəb*).

БЕДУЙНКА *ж* bədəvi ərəb qadını (*qızı*).

БЕДУЙНСКИЙ бедуин *сöz.* *sif.*; bədəvilərə, bədəvi ərəblərə aid.

БЕЖ *прил. нескл.* bej (*sarıyaçalan açıq-qəhvəyi rəng*).

БЕЖАТЬ *несов.* 1. qaçmaq, yüyürmək, sürətlə getmək; 2. gəlib keçmək, tez öt-mək; **дні** *беж* günlər gəlib keçir; 3. ax-maq, tökülmək; **кровь бежит из раны** yaradan qan axır; 4. qaynayıb daşmaq; **молоко бежит** süd qaynayıb daşır; 5. qa-çıb qurtarmaq, qaçıb gizlənmək.

БЕЖЕВЫЙ беж *сöz.* *sif.*; bej rəngli.

БЕЖЕНЕЦ *м* qaçqın.

БЕЖЕНКА *ж* qaçqın qadın (*qız*).

БЕЖЕНСКИЙ беженец *сöz.* *sif.*

БЕЖЕНСТВО *ср мн. нет* 1. qaçqınlıq, qa-çaqaç; 2. *соби́р.* qaçqınlar.

БЕЗ, БЕЗО *пред.* 1. -sız, -siz, -suz, -süz, -dən, -dan şəkilçiləri ilə ifadə olunan ön-lük; **без исключения** istisnasız; **без сом-нения** şübhəsiz; **без денег** pulsız; **без слов** sözsüz; **без опоздания** gecikmə-dən; 2. *miqdar və ya ölçü göstərən sözlə-rin yanında çatışmayan, əskik gələn his-səni göstərir*; **без 20 граммов кило** bir kilodan 20 qram əskik (az); **не без того** hə, bəlkə də, deyəsən, elədir.

[БЕЗ...] -sız, -siz, -suz, -süz şəkilçiləri ilə: 1) mürəkkəb sifət düzəldir, məs.: **безработный** işsiz; **безногий** ayaqsız; 2) mürəkkəb isim düzəldir, məs.: **безлесье** meşəsizlik; **безвкусица** zövqsüzlük.

БЕЗАВАРИЙНО *нареч.* avariyaşız, qəzaya uğramadan (bax *авария*).

БЕЗАВАРИЙНОСТЬ *ж мн. нет* avariya-sızlıq (bax *авария*).

БЕЗАВАРИЙНЫЙ *прил.* avariyaşız; **беза-варийный полёт** avariyaşız uçuş.

БЕЗАЛАБЕРНО *нареч.* 1. tərtibsiz, nizam-sız, qaydasız, səliqəsiz; 2. səhlənkərlıqlə.

БЕЗАЛАБЕРНОСТЬ *ж мн. нет* 1. səliqə-sizlik, nizam-sızlıq; tərtibsizlik; 2. qayğı-sızlıq, başısoyuqluq, səhlənkərlıq.

БЕЗАЛАБЕРНЫЙ *прил.* başısoyuc, ni-zamsız, səliqəsiz, qayğısız, səhlənkər; **безалаберный человек** səliqəsiz adam, başısoyuc adam.

БЕЗАЛАБЕРЩИНА *ж мн. нет* nizam-sız-lıq, qarışıqlıq, səliqəsizlik, tərtibsizlik.

БЕЗАЛКОГОЛЬНЫЙ *прил.* alkoqolsuz, spirtsiz; **безалкогольные напитки** alkoqolsuz (spirtsiz) içkilər.

БЕЗАПЕЛЛЯЦИОННО *нареч.* qəti, dani-şıqsız, sözsüz.

БЕЗАПЕЛЛЯЦИОННОСТЬ *ж мн. нет* qətilik.

БЕЗАПЕЛЛЯЦИОННЫЙ *прил.* qəti, dani-şıqsız; sözsüz; **безапелляционное реше-ние** qəti qərar.

БЕЗБАНДЕРОЛЬНЫЙ *прил.* banderolsuz.

БЕЗБЕДНО *нареч.* 1. ehtiyacsız, ehtiyac hiss etmədən; 2. *köhn.* təhlükəsiz, xətersiz, qorxusuz.

БЕЗБЕДНЫЙ *прил.* 1. ehtiyacsız; 2. *köhn.* təhlükəsiz, qorxusuz, xətersiz.
БЕЗБЕЛКОВЫЙ *прил.* zülsalsız.
БЕЗБИЛЕТНИК *м. дан.* biletsiz səmişin.
БЕЗБИЛЕТНИЦА *ж.* biletsiz qadın (qız).
БЕЗБИЛЕТНЫЙ *прил.* biletsiz, bileti olmayan; **безбилетный пассажир** biletsiz səmişin.
БЕЗБОЖИЕ *ср. мн. нет* allahsızlıq.
БЕЗБОЖНИК *м. дан.* allahsız, allaha inanan, ateist.
БЕЗБОЖНИЦА *ж.* allahsız, ateist qadın (qız).
БЕЗБОЖНО *нареч.* insafsızcasına, həddindən artıq, ağına-bozuna baxmadan, aman-sızcasına, son dərəcə; **о он безбожно лжёт** o, ağ yalan danışır.
БЕЗБОЖНЫЙ *прил.* 1. allahsız, allaha inanan; 2. *тас.* insafsız, rəhmsiz.
БЕЗБОКИЙ *прил.* yansız, böyürsüz, bir yanı olmayan, bir yanı düşmüş.
БЕЗБОЛЕЗНЕННО *нареч.* 1. əziyyətsiz, ağrısız; 2. yüngüllüklə, asanlıqla, xətersiz, əngəlsiz.
БЕЗБОЛЕЗНЕННОСТЬ *ж. мн. нет* 1. ağrısızlıq; 2. xətersizlik, yüngüllük.
БЕЗБОЛЕЗНЕННЫЙ *прил.* 1. ağrısız, əziyyətsiz; 2. əngəlsiz, asan, zərərsiz, xətersiz.
БЕЗБОЛЬНЫЙ *прил.* 1. bax **безболезненный**; 2. rahat, əziyyətsiz, ağrısız.
БЕЗБОРОДЫЙ *прил.* 1. saqqalsız, üzü tüksüz; 2. kosa; 3. cavan, yeniyetmə.
БЕЗБОЯЗНЕННО *нареч.* qorxu bilmədən, qorxmadan, çəkinmədən, qoçaqcasına.
БЕЗБОЯЗЕННОСТЬ *ж. мн. нет* qorxmazlıq, cürətlilik, qoçaqlıq.
БЕЗБОЯЗЕННЫЙ *прил.* qorxmaz, qorxu bilməyən, ürəkli, cürətli, qoçaq.
БЕЗБРАЧНО *ср. мн. нет* subaylıq, nikahsızlıq.
БЕЗБРАЧНО *нареч.* nikahsız (olaraq).
БЕЗБРАЧНЫЙ *прил.* subay, evlənməmiş.
БЕЗБРЕЖИЕ *ср. бax безбрежность.*
БЕЗБРЕЖНО *нареч.* geniş, hüdudsuz, ucsuz-bucaqsız, sonsuz, nəhayətsiz.
БЕЗБРЕЖНОСТЬ *ж. мн. нет* genişlik, hədsizlik, hüdudsuzluq, intəhasızlıq, ucu-bucağı olmama.
БЕЗБРЕЖНЫЙ *прил.* geniş, hədsiz, hüdudsuz, sonsuz, ucsuz-bucaqsız.

БЕЗБРОВЫЙ *прил.* 1. qaşsız; 2. seyrək qaşlı.
БЕЗБУРНЫЙ *прил.* boransız, fırtınasız, tufansız.
БЕЗВЕДРЕННЫЙ *прил.* pis (hava).
БЕЗВЕДРИЕ *ср. тәh.* pis hava, tutqun hava, yağışlı hava, çiskin hava, rütubətli hava.
БЕЗВЕРИЕ *ср. мн. нет* 1. etiqaatsızlıq, dinə inanmama, dinsizlik; 2. inamsızlıq.
БЕЗВЕРНЫЙ *прил.* 1. dinə inanan; 2. öz gücünə, adamlara və s. inanan.
БЕЗВЕРХИЙ *прил.* təpəsis, başı, üst hissəsi olmayan.
БЕЗВЕСТНО *нареч.* xəbərsiz, xəbərətərsiz, izsiz-soraqsız, bilinmədən; **безвестно пропавший** xəbərsiz itmiş, izsiz-soraqsız itmiş.
БЕЗВЕСТНОСТЬ *ж. мн. нет* 1. xəbərsizlik; 2. şöhrətsizlik, adsızlıq, tanınmama.
БЕЗВЕСТНЫЙ *прил.* 1. naməlum, xəbərətərsiz, xəbərsiz-soraqsız; 2. adsız-sansız, şöhrətsiz, tanınmaz.
БЕЗВЕТРЕННОСТЬ *ж. бax безветрие.*
БЕЗВЕТРЕННЫЙ *прил.* sakit, yelsiz, küləksiz, sayxaş, xay.
БЕЗВЕТРИЕ *ср. мн. нет* sakitlik, küləksizlik, xay hava.
БЕЗВИННО *нареч.* günahsız, təqsirsiz (olaraq).
БЕЗВИННОСТЬ *ж. мн. нет* günahsızlıq, təqsirsizlik.
БЕЗВИННЫЙ *прил.* günahsız, təqsirsiz, təqsiri olmayan.
БЕЗВКУСНО *ср. мн. нет* 1. zövqsüzlük, səliqəsizlik; 2. bax **безвкусица**.
БЕЗВКУСИЦА *ж. мн. нет* zövqsüz (səliqəsiz, yöndəmsiz) şey.
БЕЗВКУСНО *нареч.* 1. dadsız, ləzzətsiz; 2. zövqsüz, səliqəsis.
БЕЗВКУСНЫЙ *прил.* 1. dadsız, ləzzətsiz, şit; 2. zövqsüz, səliqəsis; **безвкусная вещь** səliqəsis şey.
БЕЗВЛАСТНО *ср. мн. нет* hakimiyyətsizlik, anarxiya, hərə-mərclik.
БЕЗВЛАСТНЫЙ *прил.* 1. ixtiyarsız, nüfuzsuz, aciz, gücsüz; 2. başsız, rəhbərsiz.
БЕЗВОДНО, **БЕЗВОДНО** *ср. мн. нет* susuzluq, quraqlıq (rütubətin azlığı).

БЕЗВОДНОСТЬ *ж. мн. нет* kim. tərkibində su olmama.
БЕЗВОДНЫЙ *прил.* 1. susuz, quraq, rütubətsiz, quru; 2. kim. tərkibində su olmayan.
БЕЗВОЗВРАТНО *нареч.* *köhn.* maneəsiz (olaraq).
БЕЗВОЗВРАТНЫЙ *прил.* *köhn.* maneəsiz, əngəlsiz, qadağan olmayan.
БЕЗВОЗВРАТНО *нареч.* 1. qayıtmaz, dönməz, qaytarılmaz olaraq; 2. həmişəlik, birməllək, əbədi (olaraq).
БЕЗВОЗВРАТНОСТЬ *ж. мн. нет* qaytarılmazlıq.
БЕЗВОЗВРАТНЫЙ *прил.* 1. qayıtmaz, qaytarılmaz, dönməz; 2. həmişəlik, əbədi, birməllək.
БЕЗВОЗДУШНЫЙ *прил.* havasız; **безвоздушное пространство** havasız fəza.
БЕЗВОЗМЁДНО *нареч.* pulsuz, müftə, havayı (olaraq); təmənnəsiz.
БЕЗВОЗМЁДНОСТЬ *ж. мн. нет* müftəlik, havayılıq, təmənnəsizlik.
БЕЗВОЗМЁДНЫЙ *прил.* pulsuz, əvəzsiz, muzdsuz, havayı, müftə, təmənnəsiz.
БЕЗВОЛИЕ *ср. мн. нет* iradəsizlik.
БЕЗВОЛОСЫЙ *прил.* saçsız, tüksüz, daz.
БЕЗВОЛЬНО *нареч.* iradəsiz (olaraq).
БЕЗВОЛЬНЫЙ *прил.* iradəsiz, iradəsi zəif, mütərəddid.
БЕЗВРЕДНО *нареч.* zərərsizcəsinə, ziyanlıq olaraq, zərərsiz, ziyanlıq.
БЕЗВРЕДНОСТЬ *ж. мн. нет* zərərsizlik, ziyanlıqlıq.
БЕЗВРЕДНЫЙ *прил.* zərərsiz, ziyanlıq.
БЕЗВРЕМЁННИК *м. bot.* novruzgülü.
БЕЗВРЕМЁННО *нареч.* vaxtsız, vaxtından tez, vaxtından əvvəl.
БЕЗВРЕМЁННОСТЬ *ж. мн. нет* vaxtsızlıq, vaxtından tez, vaxtından qabaq olma.
БЕЗВРЕМЁННЫЙ *прил.* vaxtsız, vaxtından əvvəl, vaxtından tez (*adətən ölüm, həlak, itki haqqında*).
БЕЗВРЕМЁННО *ср. мн. нет* 1. ağır zaman, ağır zamanlar, fəlakət illəri, çətin dövr; 2. durğunluq dövrü.
БЕЗВЫГОДНО *нареч.* qazancsız, gəlirsiz, xeyirsiz, mənfəətsiz, sərfətsiz, əlverişsiz.
БЕЗВЫГОДНОСТЬ *ж. мн. нет* qazancsızlıq, faydasızlıq, mənfəətsizlik, sərfətsizlik, əlverişsizlik.

БЕЗВЫГОДНЫЙ *прил.* qazancsız, faydasız, mənfəətsiz, sərfətsiz, əlverişsiz.
БЕЗВЫЕЗДНО *нареч.* bir yerdən ayrılmadan (çıxmadan), daim; **безвыездно жить в одном городе** daim bir şəhərdə yaşamaq.
БЕЗВЫЕЗДНЫЙ *прил.* yerini dəyişməyə-rək, daim, həmişə bir yerdə yaşayan.
БЕЗВЫХОДНО *нареч.* çıxmadan, yerindən tərpənmədən, daim; **безвыходно сидеть дома** evdən eşiyə çıxmamaq, daim evdə oturmaq.
БЕЗВЫХОДНОСТЬ *ж. мн. нет* çarətsizlik, çıxılmazlıq, çətinlik, ələcsizlik, ümitsizlik.
БЕЗВЫХОДНЫЙ *прил.* çarətsiz, çətin, çıxılmaz, ələcsiz, ümitsiz.
БЕЗГЛАВЫЙ *бax безголовый* 1-ci mənada.
БЕЗГЛАГОЛЬНЫЙ *прил.* 1. dilç. felsiz; **безглагольное предложение** felsiz cümle; 2. *köhn.* səssiz, dilsiz, dilsiz-ağırsız, dinməz.
БЕЗГЛАЗЫЙ *прил.* kor, taygöz.
БЕЗГЛАСНО *нареч.* 1. dinmədən, səssiz-səmsiz; 2. *köhn.* xəlvəti, gizlinə, səse salmadan.
БЕЗГЛАСНЫЙ *прил.* 1. səssiz; 2. dilsiz, dilsiz-ağırsız, dinməz, fağır.
БЕЗГОЛОВЫЙ *прил.* 1. başsız; 2. ağılsız, gic; 3. yaddaşsız, huşsuz.
БЕЗГОЛОСИЦА *ж. мн. нет* dan. səsi tutulma, səsi batma.
БЕЗГОЛОСНЫЙ *прил.* **безголосные звуки** dilç. kar səslər.
БЕЗГОЛОСНЫЙ *прил.* zəif səsi, səsi batmış.
БЕЗГРАМОТНО *нареч.* savadsız, savadsızcasına.
БЕЗГРАМОТНОСТЬ *ж. мн. нет* savadsızlıq.
БЕЗГРАМОТНЫЙ *прил.* savadsız.
БЕЗГРАНИЧНО *нареч.* hədsiz, intəhasız, həddən artıq, sonsuz, son dərəcə, fəvqəladə dərəcədə.
БЕЗГРАНИЧНОСТЬ *ж. мн. нет* ucsuz-bucaqsızlıq, hədsizlik, genişlik.
БЕЗГРАНИЧНЫЙ *прил.* ucsuz-bucaqsız, hədsiz-hüdudsuz, nəhayətsiz, sonsuz.
БЕЗГРАННЫЙ *прил.* 1. bax **безграничный**; 2. bax **безбрежный**.
БЕЗГРЕШНО *нареч.* günahsızcasına, məsumanə, günahsız olaraq.
БЕЗГРЕШНОСТЬ *ж. мн. нет* günahsızlıq, saflıq, təmizlik, məsumluq.

БЕЗГРЕШНЫЙ *прил.* 1. günahsız, təqsirsiz, saf, təmiz, məsum; 2. zərərsiz.
БЕЗГРИВЫЙ *прил.* yalsız.
БЕЗГРУДЫЙ *прил.* döşsüz, sinəsiz.
БЕЗГУБЫЙ *прил.* dodaqsız.
БЕЗДАРНО *нареч.* qabiliyyətsizcəsinə, qabiliyyətsiz, bacarıqsız.
БЕЗДАРНОСТЬ *ж мн. нет* qabiliyyətsizlik, bacarıqsızlıq, istedadsızlıq, fərasətsizlik, fərsizlik, kütlük.
БЕЗДАРНЫЙ *прил.* qabiliyyətsiz, bacarıqsız, istedadsız, fərasətsiz, fərsiz, küt.
БЕЗДАРЬ, *ж мн. нет* bax бездарность.
БЕЗДЕЙСТВЕННОСТЬ *ж мн. нет* 1. hərəkətsizlik, fəaliyyətsizlik; 2. təsirsizlik.
БЕЗДЕЙСТВЕННЫЙ *прил.* 1. hərəkətsiz, fəaliyyətsiz; 2. təsirsiz.
БЕЗДЕЙСТВИЕ *ср мн. нет* hərəkətsizlik, fəaliyyətsizlik.
БЕЗДЕЙСТВОВАТЬ *несов.* hərəkətsiz dayanmaq, boş dayanmaq, iş görməmək, işləməmək, fəaliyyət göstərməmək.
БЕЗДЕЙСТВУЮЩИЙ *прил.* işləməyən, işsiz duran.
БЕЗДЕЛИЦА *ж* 1. boş şey, vecsiz şey, dəyərsiz şey; 2. bax безделушка.
БЕЗДЕЛКА bax безделица.
БЕЗДЕЛУШКА *ж* bəzək-düzək, oyun-oyuncaq.
БЕЗДЕЛЬЕ *ср мн. нет* bikaçılıq, avaralıq, işsizlik, avaraçılıq, veyillik.
БЕЗДЕЛЬНИК *м* 1. veyl, avara, tənbel (adam); 2. yaramaz, əlindən iş görməyən, vecsiz (adam).
БЕЗДЕЛЬНИЦА *ж* 1. veyil, avara, tənbel qadın (qız); 2. yaramaz, vecsiz, əlindən iş görməyən qadın (qız).
БЕЗДЕЛЬНИЧАННИЕ *ср мн. нет* boş-bikar görmə, heç bir iş görməmə veyllənmə, avara görmə.
БЕЗДЕЛЬНИЧАТЬ *несов.* boş-bikar görmək, heç bir iş görməmək, tənbellik etmək, veyllənmək, avara görmək.
БЕЗДЕЛЬНИЧЕСТВО bax безделье.
БЕЗДЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. boş, bikar, avara, veyil, tənbel; 2. vecsiz, əhəmiyyətsiz.
БЕЗДЕНЕЖНОСТЬ, *ж* bax безденежье.
БЕЗДЕНЕЖНЫЙ *прил.* 1. pulsuz; 2. nağdsız; безденежный расчёт nağdsız haqq-hesab.

БЕЗДЕНЕЖЬЕ *ср мн. нет* pulsuzluq.
БЕЗДЕТНОСТЬ *ж мн. нет* sonsuzluq, uşaqsızlıq, övladsızlıq, övladı olmama.
БЕЗДЕТНЫЙ *прил.* sonsuz, övladı olmayan.
БЕЗДЕФИЦИТНОСТЬ *ж мн. нет* defisitsizlik.
БЕЗДЕФИЦИТНЫЙ *прил.* iqt. defisitsiz, defisiti olmayan, zərərsiz; бездефицитный бюджет defisitsiz büdcə.
БЕЗДЕЯТЕЛЬНО *нареч.* fəaliyyətsiz (halda), hərəkətsiz (halda).
БЕЗДЕЯТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* fəaliyyətsizlik, hərəkətsizlik, passivlik.
БЕЗДЕЯТЕЛЬНЫЙ *прил.* fəaliyyətsiz, hərəkətsiz, passiv, süst.
БЕЗДНА *ж* 1. dərin uçurum; 2. dərinlik; 3. *мәс.* hədsiz, qədərsiz, saysız, bir aləm, dərya qədər; *бездна премудрости* *зар.* ağıl dəryası.
БЕЗДОЖДИЕ, **БЕЗДОЖДЬЕ** *ср мн. нет* yağışsızlıq, quraqlıq.
БЕЗДОЖДНЫЙ *прил.* yağışsız, quraq.
БЕЗДОКАЗАТЕЛЬНО *нареч.* sübutsuz, dəlilsiz, əsassız (olaraq).
БЕЗДОКАЗАТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* sübutsuzluq, dəlilsizlik, əsassızlıq.
БЕЗДОКАЗАТЕЛЬНЫЙ *прил.* sübutsuz, dəlilsiz, əsassız.
БЕЗДОЛЬЕ *ср* talesizlik, bəxtsizlik, uğursuzluq, nəsisizlik.
БЕЗДОЛЬНЫЙ *прил.* talesiz, bəxtsiz, uğursuz, nəsisiz.
БЕЗДОЛЬНЫЙ II *прил.* *bot.* ləpəsiz; бездольные растения ləpəsiz bitkilər.
БЕЗДОМНИК *м* *dan.* evsiz, yurdsuz, məskənsiz, ailəsiz (adam).
БЕЗДОМНИЦА *ж* *dan.* evsiz, yurdsuz, məskənsiz, ailəsiz qadın (qız).
БЕЗДОМНИЧАТЬ *несов.* veyllənmək, avara-avara görmək, səfil həyat sürmək.
БЕЗДОМНОСТЬ *ж мн. нет* 1. ev-eşiksizlik, yersizlik, yurdsuzluq; 2. ailəsizlik, təklik.
БЕЗДОМНЫЙ *прил.* 1. yersiz, yurdsuz, evsiz-eşiksiz; 2. ailəsiz, tək.
БЕЗДОННЫЙ *прил.* 1. dibsiz, dibi olmayan; 2. çox dərin, hədsiz; *бездонная бочка* *зар.* dibsiz boçka.
БЕЗДОРОЖНЫЙ *прил.* yolsuz, yolları olmayan.

БЕЗДОРОЖЬЕ *ср мн. нет* 1. yolsuzluq, yol olmaması, yol pozğunluğu; 2. yağışda, qarda yolların kəsilməsi; 3. yolların pozğun və pəlçikli vaxtı.
БЕЗДОХОДНОСТЬ *ж мн. нет* gəlirsizlik.
БЕЗДОХОДНЫЙ *прил.* gəlirsiz.
БЕЗДУМНО *нареч.* fikirləşmədən, düşünmədən, qeydsiz(cəsinə).
БЕЗДУМНЫЙ *прил.* fikirsiz, qeydsiz, qayğısız.
БЕЗДУМЬЕ *ср* fikirsizlik, qəmsizlik, qeydsizlik.
БЕЗДУШИЕ *ср мн. нет* 1. insafsızlıq, rəhmsizlik, daşürekliklik, vicdansızlıq, 2. laqeydlik.
БЕЗДУШНО *нареч.* 1. qeydsizcəsinə, laqeyd; 2. insafsızcasına, rəhmsizcəsinə.
БЕЗДУШНОСТЬ *ж мн. нет* rəhmsizlik, insafsızlıq, daşürekliklik, vicdansızlıq.
БЕЗДУШНЫЙ *прил.* 1. cansız, ruhsuz, ölü; 2. rəhmsiz, insafsız, daşürekli, vicdansız; 3. qeydsiz, laqeyd.
БЕЗДЫМНЫЙ *прил.* tüstüsüz; бездымный порох tüstüsüz barıt.
БЕЗДЫХАННО *нареч.* nəfəssiz, nəfəs almadan.
БЕЗДЫХАННЫЙ *прил.* nəfəssiz, nəfəsi kəsilmiş, ölü, cansız.
БЕЗЕ *ср* *нескл.* *ащ.* *beze* (çalınmış yumurta ağından hazırlanan yüngül pirojna növü).
БЕЗЖАЛОСТНО *нареч.* amansızcasına, insafsızcasına, rəhmsizcəsinə, acımadan.
БЕЗЖАЛОСТНОСТЬ *ж мн. нет* insafsızlıq, rəhmsizlik, amansızlıq, daşürekliklik, qəddarlıq, mürvəvətsizlik.
БЕЗЖАЛОСТНЫЙ *прил.* insafsız, amansız, rəhmsiz, zalım, daşürekli, qəddar, mürvəvətsiz.
БЕЗЖИЗНЕННО *нареч.* 1. cansız, ruhsuz; 2. ölgün, ölü halda.
БЕЗЖИЗНЕННОСТЬ *ж мн. нет* 1. cansızlıq; 2. ölgünlük, ruhsuzluq.
БЕЗЖИЗНЕННЫЙ *прил.* 1. cansız, ölü; 2. ölgün, ölüvay, ruhsuz, key, süst.
БЕЗЗАБОТЛИВЫЙ *köhn.* bax беззаботный.
БЕЗЗАБОТНО *нареч.* qayğısızcasına, qeydsizcəsinə, laqeyd.

БЕЗЗАБОТНОСТЬ *ж мн. нет* qayğısızlıq, qeydsizlik, laqeydlik, başısoyuqluq.
БЕЗЗАБОТНЫЙ *прил.* qayğısız, qəmsiz, qeydsiz, dərsiz, fikirsiz, laqeyd, başısoyuq.
БЕЗЗАВЕТНО *нареч.* fədakarcasına, fədakarlıqla, hədsiz sədaqətlə.
БЕЗЗАВЕТНОСТЬ *ж мн. нет* fədakarlıq.
БЕЗЗАВЕТНЫЙ *прил.* 1. fədakar, sədaqətli, sədaqətkar, 2. hədsiz, çox artıq, qədərsiz.
БЕЗЗАКОНИЕ *ср* qanunsuzluq.
БЕЗЗАКОННИК *м* *köhn.* qanunsuz iş görə, qanunu pozan adam.
БЕЗЗАКОННИЧАТЬ *несов.* *dan.* qanunsuz iş görmək, qanunu pozmaq, qanuna zidd hərəkət etmək.
БЕЗЗАКОННО *нареч.* qanunsuz, qanunazidd (olaraq), qeyri-qanuni (olaraq).
БЕЗЗАКОННОСТЬ *ж мн. нет* qanunsuzluq.
БЕЗЗАКОННЫЙ *прил.* qanunsuz, qanunazidd, qeyri-qanuni.
БЕЗЗАПРЕТНЫЙ *прил.* 1. qadağan olmayan, icazə verilən; 2. *мәс.* sərbəst, azad.
БЕЗЗАСТЕНЧИВО *нареч.* utanmadan, həyasızcasına, arsızcasına.
БЕЗЗАСТЕНЧИВОСТЬ *ж мн. нет* utanmazlıq, həyasızlıq, arsızlıq.
БЕЗЗАСТЕНЧИВЫЙ *прил.* utanmaz, həyasız, arsız.
БЕЗЗАЩИТНО *нареч.* müdafiəsiz, kömək-siz (halda).
БЕЗЗАЩИТНОСТЬ *ж мн. нет* müdafiəsizlik, köməksizlik, arsızlıq, acizlik.
БЕЗЗАЩИТНЫЙ *прил.* müdafiəsiz, arsız, köməksiz, kimsəsiz, aciz.
БЕЗЗВЕЗДНЫЙ, **БЕЗЗВЕЗДНЫЙ** *прил.* ulduzsuz; беззвездное небо ulduzsuz göy (səma).
БЕЗЗВУЧИЕ *ср мн. нет* 1. səssizlik, sakitlik, sükut; 2. *мәс.* ahəngsizlik.
БЕЗЗВУЧНО *нареч.* səssiz, səssiz-səmirsiz.
БЕЗЗВУЧНОСТЬ *ж* bax беззвучие.
БЕЗЗВУЧНЫЙ *прил.* 1. səssiz; 2. boğuş; 3. *мәс.* ahəngsiz.
БЕЗЗЕМЕЛЬЕ *ср мн. нет* torpaqsızlıq, torpaq azlığı.
БЕЗЗЕМЕЛЬНЫЙ *прил.* torpaqsız, torpağı olmayan.

БЕЗЛЮБНЕ *ср мн. нет* 1. kinsizlik, qə-rəzsizlik; 2. yumşaqlıq.
БЕЗЛЮБНОСТЬ *ж мн. нет* kinsizlik, qə-rəzsizlik, yumşaqlıq.
БЕЗЛЮБНЫЙ *прил.* kinsiz, acıqsız, qə-rəzsiz, yumşaq, xoşxasiyyət.
БЕЗЗУБКА *ж зоол.* anodont (*qabığından sədəf qayrılan su molyusku*).
БЕЗЗУБЫЙ *прил.* 1. dişsiz; 2. *мәс.* zəif, gücsüz, bacarıqsız, yumşaq, aciz.
БЕЗЛЕПЕСТКОВЫЙ *прил.* *бот.* ləçəksiz (*bitki*).
БЕЗЛЕСНЫЙ *прил.* meşəsiz, meşəsi az olan.
БЕЗЛЕСЬЕ *ср мн. нет* meşəsizlik, meşə azlığı.
БЕЗЛИКИЙ *прил.* köhn. simasız.
БЕЗЛИСТВЕННЫЙ, БЕЗЛИСТНЫЙ, БЕЗЛИСТЫЙ *прил.* yarpaqsız, yarpağı tö-külmüş.
БЕЗЛИЧИЕ *ср мн. нет* simasızlıq.
БЕЗЛИЧНОСТЬ *ж мн. нет* bax *безличие*.
БЕЗЛИЧНЫЙ *прил.* 1. simasız; 2. *грам.* şəxssiz; *безличное предложение* şəxssiz cümle; *безличные глаголы* şəxssiz fellər.
БЕЗЛОШАДНИК *м köhn.* atsız köndli.
БЕЗЛОШАДНЫЙ *прил.* köhn. atsız, atı ol-mayan.
БЕЗЛУНИЕ *ср* aysız gecə, aysızlıq.
БЕЗЛУННЫЙ *прил.* aysız; *безлунные но-чи* aysız gecələr.
БЕЗЛЮДНО *нареч.* *в знач. сказ.* adam yoxdur, adam azdır.
БЕЗЛЮДНЫЙ *прил.* 1. əhalisiz, əhalisi az olan; 2. xəlvət, adamsız, adam olmayan, gediş-gəlişi olmayan, *безлюдные улицы* xəlvət küçələr; *безлюдный фонд мүһ.* simasız fond (*ştatdankənar işçilər üçün ayrılan fond*).
БЕЗЛЮДЬЕ *ср мн. нет* 1. əhalisizlik; 2. adamsızlıq, adam azlığı.
БЕЗМАЛА *нареч.* köhn. azca, əskik, bir qə-dər az.
БЕЗМАТЕРНИЙ *прил.* anasız, anası olma-yan.
БЕЗМАТОК *м хіс.* anasız beçə (*arılarda*).
БЕЗМАТОЧНЫЙ безматок *сөз. сиф.*
БЕЗМЕЗДНЫЙ *прил.* köhn. havayı, müftə, pulsuz, əvəzsiz; təmənnasız.

БЕЗМЕР *м* yaylı əl tərəzisi.
БЕЗМЕРНО *нареч.* son dərəcə, hədsiz də-rəcədə, həddindən artıq, çox.
БЕЗМЕРНОСТЬ *ж мн. нет* hədsizlik; ölçüyəgəlməzlik, həddən artıqlıq, böyük-lük.
БЕЗМЕРНЫЙ *прил.* hədsiz, çox böyük, çox artıq, ölçüyəgəlməz.
БЕЗМОЗГЛОСТЬ *ж* beyinsizlik, ağılsızlıq, giclik.
БЕЗМОЗГЛЫЙ *прил.* beyinsiz, ağılsız, gic, başıboş.
БЕЗМОЛВИЕ *ср мн. нет* 1. səssizlik, sa-kitlik, sükut; 2. dinməzlik.
БЕЗМОЛВНО *нареч.* 1. səssiz, səssiz-sə-mirsiz, sükut içində; 2. dinməz.
БЕЗМОЛВНЫЙ *прил.* 1. səssiz, sakit; 2. dinməz, dilsiz-ağızsız.
БЕЗМОЛВСТВОВАТЬ *несов.* dinməmək, susmaq, səsinə çıxarmamaq, kiriyib qalmaq.
БЕЗМОТОРНЫЙ *прил.* *ав.* motorsuz.
БЕЗМУЖНЯЯ *прил.* ərəsiz, dul.
БЕЗМЯТЕЖНО *нареч.* sakit, dinc, rahat.
БЕЗМЯТЕЖНОСТЬ *ж мн. нет* sakitlik, sükut, dinclik, rahatlıq, asayiş.
БЕЗМЯТЕЖНЫЙ *прил.* dinc, sakit, rahat.
БЕЗНАДЕЖНО *нареч.* ümitsiz halda, ümid-sizcəsinə.
БЕЗНАДЕЖНОСТЬ *ж мн. нет* ümitsizlik, çarəsizlik.
БЕЗНАДЕЖНЫЙ *прил.* ümitsiz, çarəsiz.
БЕЗНАДЗОРНОСТЬ *ж мн.* nəzarətsizlik, baxımsızlıq.
БЕЗНАДЗОРНЫЙ *прил.* nəzarətsiz, baxım-sız.
БЕЗНАКАЗАННО *нареч.* cəzasız (olaraq).
БЕЗНАКАЗАННОСТЬ *ж мн. нет* cəzasız-lıq, tənbehsizlik, cəzasız qalma, tənbeh verilməmə.
БЕЗНАКАЗАННЫЙ *прил.* cəzasız, tən-behsiz, cəzası verilməmiş.
БЕЗНАЛИЧНЫЙ *прил.* *мат.* nağdsız, nağd olmayan, nağd pulsuz; *безналичный расчёт* nağdsız haqq-hesab (*ortada nağd pul olmadan görülən haqq-hesab*).
БЕЗНАЦИОНАЛЬНЫЙ *прил.* milliyətsiz, milliyəti olmayan, milli formatı olmayan.
БЕЗНАЧАНИЕ *ср* başsızlıq, qarışıqlıq, hö-kumətsizlik, hərc-hərclik, başı-başınalıq.

БЕЗНОГИЙ *прил.* 1. ayaqsız; 2. ayağı şikəst, çolaq.
БЕЗНОСЫЙ *прил.* 1. burunsuz; 2. lüləksiz, lüləyi qırıq; *безносый чайник* lüləksiz çaynik.
БЕЗПРАВСТВЕННО *нареч.* əхлаqsızcası-na, ədəbsizcəsinə.
БЕЗПРАВСТВЕННОСТЬ *ж мн. нет* əхлаqsızlıq, ədəbsizlik, əхлаq pozğunlu-ğu, pozğunluq.
БЕЗПРАВСТВЕННЫЙ *прил.* əхлаqsız, ədəbsiz, pozğun.
БЕЗО *бax без.*
БЕЗОБІДНО *нареч.* zərərsiz, sakit, dinc, günahsız.
БЕЗОБІДНОСТЬ *ж мн. нет* 1. zərərsizlik, ziyansızlıq; 2. yazıqlıq, fağırılıq.
БЕЗОБІДНЫЙ *прил.* 1. zərərsiz, ziyansız; dinc, sakit; 2. yazıq, fağır.
БЕЗОБЛАЧНО *нареч.* 1. buludsuz, aydın, açıq; 2. *мәс.* sakit, fırvan (*yaşamaq*).
БЕЗОБЛАЧНОСТЬ *ж мн. нет* buludsuzluq, açıqlıq, aydınlıq.
БЕЗОБЛАЧНЫЙ *прил.* 1. buludsuz, açıq, aydın; 2. təmiz, saf; 3. *мәс.* xoşbəxt, bəx-tiyar.
БЕЗОБМАННЫЙ *прил.* doğru, yalansız, düz, gerçək.
БЕЗОБРАЗИЕ *ср* 1. biabırçılıq, pis iş, pis hərəkət, şuluqluq, qarma-qarışıqlıq, rüs-vayçılıq; 2. eybəcərlik, çirkinlik, biçim-sizlik.
БЕЗОБРАЗИТЬ *несов.* 1. xarab etmək, korlamaq; 2. çirkin göstərmək; 3. *bax безобразничать*.
БЕЗОБРАЗИТЬСЯ *несов.* xarablaşmaq, çirkinləşmək, pozulmaq, korlanmaq.
БЕЗОБРАЗНИК *м дан.* şuluqçu, tərbiyə-siz, ədəbsiz, intizamsız, biabırçı.
БЕЗОБРАЗНИЦА *ж дан.* şuluqçu, tərbiyə-siz, ədəbsiz, intizamsız, biabırçı qadın (*qız*).
БЕЗОБРАЗНИЧАТЬ *несов.* *дан.* şuluqluq salmaq, biabırçılıq etmək, ədəbsizlik et-mək.
БЕЗОБРАЗНО *нареч.* pis, yaramaz, çirkin, biabırçı, iyrənc.
БЕЗОБРАЗНОСТЬ *ж мн. нет* *ədəb.* ob-rəzsizlik (*bədii əsərdə obrazların olma-ması*), şəkilsizlik, yayğınlıq.

БЕЗОБРА́ЗНОСТЬ *ж мн. нет* 1. çirkinlik, eybəcərlik, iyrənclik; 2. biabırçılıq, yara-mazlıq.
БЕЗОБРАЗНЫЙ *прил.* *ədəb.* obrazsız, bə-dii obrazlar olmayan, şəkilsiz, yaygın.
БЕЗОБРА́ЗНЫЙ *прил.* 1. eybəcər, çirkin, iyrənc, kifir, biçimsiz, idbar, bədləker, bədhəybət; 2. pis, yaramaz, biabırçı, yön-dəmsiz.
БЕЗОГЛЯ́ДНО *нареч.* tələsik, ehtiyatsız, dalını düşünmədən.
БЕЗОГЛЯ́ДНЫЙ *прил.* 1. ucsuz-bucaqsız; *безоглядное пространство* ucsuz-bu-caqsız sahə; 2. ehtiyatsız, tələsik, dalını düşünməyən.
БЕЗОГОВО́РОЧНО *нареч.* sözsüz, danı-şıqsız, qeyd-şərtsiz (olaraq).
БЕЗОГОВО́РОЧНОСТЬ *ж мн. нет* qətilik, qeydsizlik, şərtsizlik.
БЕЗОГОВО́РОЧНЫЙ *прил.* sözsüz, danışqsız, qeyd-şərtsiz.
БЕЗОПА́СЛИВЫЙ *прил.* ehtiyatsız.
БЕЗОПАСНО 1. *нареч.* qorxusuz, təhlükə-siz, xətersiz; 2. *в функ. сказ.* təhlükə-sizdir, qorxusuzdur.
БЕЗОПАСНОСТЬ *ж мн. нет* 1. təhlükə-sizlik, qorxusuzluq, xətersizlik; 2. əmin-amanlıq, asayiş.
БЕЗОПАСНЫЙ *прил.* 1. qorxusuz, təhlü-kəsiz, zərərsiz, xətersiz; 2. əmin, salamat.
БЕЗОРУ́ЖНЫЙ *прил.* silahsız, yaraqsız, əliyalın.
БЕЗОСНОВА́ТЕЛЬНО *нареч.* əsassız, sü-butsuz, dəlilsiz (olaraq).
БЕЗОСНОВА́ТЕЛЬНОСТЬ *ж* əsassızlıq, dəlilsizlik.
БЕЗОСНОВА́ТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. əsassız, sübutsuz, dəlilsiz; 2. üzden, səthi.
БЕЗОСТАНО́ВЧНО *нареч.* dayanmadan, fasiləsiz, arasıkəsilmədən, birbaşa.
БЕЗОСТАНО́ВЧНЫЙ *прил.* dayanmayan, durmayan, fasiləsiz, arasıkəsilməyən, birbaşa.
БЕЗО́СТНЫЙ, БЕЗО́СЫЙ *bax безостый.*
БЕЗО́СТЫЙ *прил.* qılçıqsız; *безостый знак* qılçıqsız taxıl.
БЕЗОТВЕ́ТНО *нареч.* 1. cavabsız; 2. itaət-karcasına, cavab qaytarmadan

БЕЗОТВѢТНОСТЬ ж *мн. нет* 1. dinməzlik, cavabsızlıq; 2. acizlik, məzlumluq, itaətkarlıq.

БЕЗОТВѢТНЫЙ *прил.* 1. cavabsız; 2. cavab qaytarmayan, itaətkar, ağır, məzlum, aciz.

БЕЗОТВѢТСТВЕННО *нареч.* məsuliyyətsiz, məsuliyyətsizcəsinə.

БЕЗОТВѢТСТВЕННОСТЬ ж *мн. нет* məsuliyyətsizlik.

БЕЗОТВѢТСТВЕННЫЙ *прил.* məsuliyyətsiz.

БЕЗОТВЯЗНЫЙ *прил.* bax **неотвязный**.

БЕЗОТГОВОРЧНО *нареч.* *köhn.* sözsüz, danışqsız, qəti surətdə, cavab qaytarmadan.

БЕЗОТГОВОРЧНЫЙ *прил.* *köhn.* sözsüz, danışqsız, qəti.

БЕЗОТКАЗНО *нареч.* 1. dayanmadan, durmadan, arasıkəsilmədən, saz, müntəzəm (surətdə): **станок работает безотказно** dəzgah dayanmadan (müntəzəm) işləyir; 2. *köhn.* maneəsiz, əngəlsiz.

БЕЗОТКАЗНОСТЬ ж *мн. нет* dayanmazlıq, arasıkəsilməzlik, müntəzəmlik, sazlıq.

БЕЗОТКАЗНЫЙ *прил.* dayanmadan işləyən, müntəzəm işləyən, saz.

БЕЗОТЛАГАТЕЛЬНО *нареч.* tez, gecikdirmədən, təxirsiz, tələsik, yubandırmadan, dərhal.

БЕЗОТЛАГАТЕЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* təcili, təxirsizlik, tələsiklik, yubandırılmazlıq.

БЕЗОТЛАГАТЕЛЬНЫЙ *прил.* tələsik, təcili, təxişəsalınmaz, yubandırılmaz.

БЕЗОТЛОЖНЫЙ bax **безотлагательный**.

БЕЗОТЛУЧНО *нареч.* ayrılma, daim.

БЕЗОТЛУЧНЫЙ *прил.* ayrılmaz, yerindən ayrılmayan, yerindən uzaqlaşmayan, daim öz yerində olan.

БЕЗОТНОСИТЕЛЬНО *нареч.* asılı olmayaraq, nəzərə alınmadan, baxmayaraq, şərtsiz, mütləq.

БЕЗОТНОСИТЕЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* asılı olmama, şərtsizlik, qətilik.

БЕЗОТНОСИТЕЛЬНЫЙ *прил.* qeydsiz, şərtsiz, mütləq, qəti.

БЕЗОТРАДНО *нареч.* sevincsiz, fərəhsiz, pərişan (bir halda), kədərli.

БЕЗОТРАДНОСТЬ ж *мн. нет* sevincsizlik, fərəhsizlik, pərişanlıq, ümidsizlik, kədər.

БЕЗОТРАДНЫЙ *прил.* sevincsiz, fərəhsiz, pərişan, ümidsiz, qəmgin, qəmli, kədərli.

БЕЗОТРИВНО *нареч.* ayrılma, müttəsil, daim, arasıkəsilmədən.

БЕЗОТРИВНЫЙ *прил.* ayrılmaz.

БЕЗОТЦОВЩИНА ж *дан.* 1. atasızlıq, ata baxımsızlığı, ata nəzarətinin olmaması; 2. atasız yetim.

БЕЗОТЧЕТНО *нареч.* düşünmədən, mülahizə etmədən, hesab vermədən, qeyri-şüuri.

БЕЗОТЧЕТНОСТЬ ж *мн. нет* 1. qeyri-şüurilik, qeyri-iradilik, mülahizəsizlik; 2. hesabat tələb olunmama.

БЕЗОТЧЕТНЫЙ *прил.* 1. ixtiyarsız, şüursuz, qeyri-iradi; 2. haqq-hesabsız, haqq-hesab tələb olunmayan.

БЕЗОШИБОЧНО *нареч.* səhvsiz, xətasız, qələtsiz, düz, yanılma.

БЕЗОШИБОЧНОСТЬ ж *мн. нет* səhvsizlik, xətasızlıq, qələtsizlik, düzlük.

БЕЗОШИБОЧНЫЙ *прил.* səhvsiz, xətasız, qələtsiz, düz.

БЕЗРАБОТИЦА ж *мн. нет* işsizlik.

БЕЗРАБОТНАЯ ж işsiz qadın (qız).

БЕЗРАБОТНЫЙ *прил.* и в знач. *суц.* işsiz.

БЕЗРАДОСТНО *нареч.* sevincsiz, fərəhsiz, qəmli (surətdə), kədərli.

БЕЗРАДОСТНОСТЬ bax **безотрадность**.

БЕЗРАДОСТНЫЙ *прил.* sevincsiz, fərəhsiz, məyus, qəmli, kədərli.

БЕЗРАЗДЕЛЬНО *нареч.* 1. tam, bütünlüklə, bölünməz; 2. şəriksiz, tək.

БЕЗРАЗДЕЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* 1. bölünməzlik, bütövlük, tamlıq; 2. şəriksizlik.

БЕЗРАЗДЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. bölünməz, aralanmaz, ayrılmaz, tam; 2. şəriksiz.

БЕЗРАЗЛИЧНО *сп мн. нет* 1. fərqsizlik, təfəvütsüzlük; 2. etinasızlıq, qeydsizlik, laqeydlik.

БЕЗРАЗЛИЧНО *нареч.* 1. etinasız(cəsinə), qeydsiz(cəsinə), laqeyd surətdə, fərqsiz, saymazana, etinasız(lıqla); 2. fərq qoymadan; 3. в знач. *сказ.* fərqi yoxdur, birdir, eyni etməz; **мне безразлично** mənim üçün birdir (fərqi yoxdur); **φ безразлич-**

но кто (что) kim olur olsun, hansı olur olsun, hər kəs, hər biri.

БЕЗРАЗЛИЧНОСТЬ ж *мн. нет* bax **безразличие**.

БЕЗРАЗЛИЧНЫЙ *прил.* 1. fərqsiz, təfəvütsüz; 2. etinasız, qeydsiz, laqeyd; 3. boş, əhəmiyyətsiz, mənasız; **безразличный вопрос** əhəmiyyətsiz sual; 4. *fiz.* neytral.

БЕЗРАССВЕТНЫЙ *прил.* 1. zülmət, zil qaranlıq, işıqsız; 2. *мат.* ümidsiz, çarəsiz, ələcsiz.

БЕЗРАССУДНО *нареч.* ağılsızca, düşüncəsiz, mühakiməsiz, ehtiyatsız(lıqla).

БЕЗРАССУДНОСТЬ ж bax **безрассудство**.

БЕЗРАССУДНЫЙ *прил.* ağılsız, düşüncəsiz, mühakiməsiz, ehtiyatsız, tədbirsiz.

БЕЗРАССУДСТВО *сп мн. нет* 1. mühakiməsizlik, ağılsızlıq düşüncəsizlik; 2. tədbirsizlik, ehtiyatsızlıq.

БЕЗРАССУДСТВОВАТЬ *несов.* ağılsızlıq etmək, düşüncəsiz iş görmək, axmaqcasına iş görmək.

БЕЗРАСЧЕТНО *нареч.* haqq-hesabsız, hesabsız, haqq-hesab bilmədən; **безрасчетно тратить деньги** pulu sağa-sola sovurmaq.

БЕЗРАСЧЕТНЫЙ *прил.* haqq-hesabsız, haqq-hesabını bilməyən.

БЕЗРЕЗУЛЬТАТНО *нареч.* 1. nəticəsiz; 2. 0:0 hesabla (*oyun haqqında*).

БЕЗРЕЗУЛЬТАТНОСТЬ ж *мн. нет* nəticəsizlik.

БЕЗРЕЗУЛЬТАТНЫЙ *прил.* nəticəsiz.

БЕЗРЕЛЬСОВЫЙ *прил.* relssiz; **безрельсовые дороги** relssiz yollar.

БЕЗРОГКИЙ *прил.* buynuzsuz, qapaq; **безрогая коза** buynuzsuz keçi, qapaq keçi.

БЕЗРОДНЫЙ *прил.* 1. əsl-nəsləli məlum olmayan, sonsuz, vətənsiz; 2. tək, yalnız, kimsəsiz; 3. *köhn.* əsilətsiz, nəcabətsiz, nəxələf, nacins.

БЕЗРОПОТНО *нареч.* dinməz-söyləməz, itaətlə, səbrlə, baş əyərək, şikayətlənmədən, etiraz etmədən.

БЕЗРОПОТНОСТЬ ж *мн. нет* itaətkarlıq, səbir, dözümlü.

БЕЗРОПОТНЫЙ *прил.* dilsiz-ağızsız, itaətkar, səbirli, dözümlü, şikayət etməyən.

БЕЗРУКАВКА ж qolsuz köynək (paltar).

БЕЗРУКАВНЫЙ *прил.* qolsuz; **безрукавая рубашка** qolsuz köynək.

БЕЗРУКИЙ *прил.* 1. qolsuz, əlsiz; 2. *мат.* bacarıqsız, fərsiz.

БЕЗРУКОСТЬ ж *мн. нет* 1. qolsuzluq; 2. *мат.* bacarıqsızlıq, fərsizlik.

БЕЗРЫБИЦА ж bax **безрыбье**.

БЕЗРЫБЬЕ *сп мн. нет* baliqsızlıq, baliq azlığı, baliq olmaması; **φ на безрыбье** ...olmadıqda.

БЕЗУБЫТОЧНО *нареч.* zərərsiz, ziyanlı, itkisiz.

БЕЗУБЫТОЧНОСТЬ ж *мн. нет* zərərsizlik, ziyanlılıq, itkisizlik.

БЕЗУБЫТОЧНЫЙ *прил.* zərərsiz, ziyanlı, itkisiz.

БЕЗУДАРНОСТЬ ж *мн. нет* dilç. vurğusuzluq.

БЕЗУДАРНЫЙ *прил.* dilç. vurğusuz, vurğusu olmayan; **безударное слово** vurğusuz söz.

БЕЗУДЕРЖНО *нареч.* durmadan, dayanmadan, şiddətlə, hiddətlə, azğınca, qarışığı alınmadan.

БЕЗУДЕРЖНЫЙ *прил.* 1. saxlanmaz, qabağalınmaz; 2. hirsli, coşğun, azğın.

БЕЗУКОРИЗНЕННО *нареч.* nöqsənsiz, qüsursuz, eyibsiz, yaxşı, gözəl, əla; **работать безукоризненно** qüsursuz işləmək.

БЕЗУКОРИЗНЕННОСТЬ ж *мн. нет* eyibsizlik, nöqsənsizlik, qüsursuzluq, mükəmməllik.

БЕЗУКОРИЗНЕННЫЙ *прил.* eyibsiz, nöqsənsiz, qüsursuz, mükəmməl, gözəl, əla.

БЕЗУМЕЦ м dəli, ağılsız, divanə.

БЕЗУМНЕ *сп мн. нет* dəlilik, ağılsızlıq; **φ до безумия** dəlicəsinə, çılgınca, hədsiz dərəcədə; **любить до безумия** dəlicəsinə sevmək.

БЕЗУМНО *нареч.* 1. dəlicəsinə; 2. son dərəcədə, olduqca çox, çox şiddətli, çox güclü.

БЕЗУМНЫЙ *прил.* 1. dəli, divanə, ağılsız, düşüncəsiz; 2. ehtiyatsız, tədbirsiz; 3. son dərəcədə, olduqca çox, çox şiddətli, çox güclü, çox yüksək.

БЕЗУМОЛЧНО bax **безумолчно**.

БЕЗУМОЛЧНО *нареч.* susmadan, dayanmadan, yorulmadan, səsi kəsilmədən, durmadan, fasiləsiz.

БЕЗУМОЛЧНЫЙ *прил.* susmaz, səsi kəsilməz.
БЕЗУМСТВО *ср мн. нет 1. bax безумие; 2. çox böyük cəsarət, igidlik.*
БЕЗУМСТВОВАТЬ *несов.* 1. dəlilik etmək, şuluqluq etmək, azgınlıq etmək; 2. ağılsızlıq etmək, düşüncəsizlik etmək.
БЕЗУПРЕЧНО *нареч.* nöqsansız, eyibsiz, qüsursuz (olaraq), yaxşı, təmiz.
БЕЗУПРЕЧНОСТЬ *ж мн. нет* eyibsizlik, nöqsansızlıq, qüsursuzluq, təmizlik.
БЕЗУПРЕЧНЫЙ *прил.* eyibsiz, nöqsansız, qüsursuz, ləkəsiz, təmiz.
БЕЗУСЛОВНО *нареч.* 1. şərtsiz, qəti, yəqin, hökmən, şübhəsiz, danışıqsız; 2. *в знач. вв. сл.* əlbəttə, şübhəsiz, şübhəsizdir ki.
БЕЗУСЛОВНОСТЬ *ж мн. нет* şərtsizlik, qətilik, yəqinlik, şübhəsizlik.
БЕЗУСЛОВНЫЙ *прил.* şərtsiz, sözsüz, danışıqsız, şübhəsiz, qəti; *о безусловные рефлексы* *физиол.* şərtsiz reflekslər.
БЕЗУСПЕШНО *нареч.* müvəffəqiyyətsiz, uğursuz, səmərəsiz, nəticəsiz (olaraq).
БЕЗУСПЕШНОСТЬ *ж мн. нет* müvəffəqiyyətsizlik, səmərəsizlik, uğursuzluq, nəticəsizlik.
БЕЗУСПЕШНЫЙ *прил.* müvəffəqiyyətsiz, uğursuz, səmərəsiz, boş, nəticəsiz.
БЕЗУСТАННО *нареч.* aramsız, durmadan, yorulmadan.
БЕЗУСТАННЫЙ *прил.* yorulmaz, dayanmaz, aramsız.
БЕЗУСЫЙ *прил.* 1. bıgsız, bıgı qırıcı; 2. *bot.* qılçıqsız.
БЕЗУТЕШНО *нареч.* ümitsizliklə, çarəsiz, təsəllisiz, həsrətlə.
БЕЗУТЕШНОСТЬ *ж мн. нет* təsəlli tapmama, çarəsizlik, ümitsizlik.
БЕЗУТЕШНЫЙ *прил.* təsəlli tapmayan, təsəllisiz, çarəsiz, ümitsiz, həsrətli, dərdmənd.
БЕЗУХАННЫЙ *прил. köhn.* ətirsiz, solub iyini itirmiş (*güf*).
БЕЗУХИЙ *прил.* 1. qulaqsız; 2. tayqulaq, kərə (*qoyun*).
БЕЗУЧАСТИЕ *ср мн. нет 1.* iştiraksızlıq; 2. etinasızlıq, saymazlıq, maraqsızlıq, laqeydlik.
БЕЗУЧАСТНО *нареч.* laqeyd olaraq.

БЕЗУЧАСТНОСТЬ *ж мн. нет* etinasızlıq, maraqsızlıq, soyuq baxma, laqeydlik.
БЕЗУЧАСТНЫЙ *прил.* etinasız, hissiz, maraqsız, laqeyd.
БЕЗЪЕМКОСТНЫЙ *прил. tex.* aztutumlu, tutumsuz.
БЕЗЪЯДЕРНЫЙ *прил.* 1. *mikrobiol.* nüvəsiz; *безъядерные организмы* nüvəsiz orqanizmlər; 2. nüvə silahına malik olmayan (*dövlət*); nüvə silahı saxlanmayan (*zona*).
БЕЗЪЯЗЫКИЙ, БЕЗЪЯЗЫЧНЫЙ *прил.* dilsiz.
БЕЗЫДЕЙНО *нареч.* ideyasız, əqidəsiz, məsləksiz.
БЕЗЫДЕЙНОСТЬ *ж мн. нет* ideyasızlıq, əqidəsizlik, məsləksizlik.
БЕЗЫДЕЙНЫЙ *прил.* ideyasız, əqidəsiz, məsləksiz.
БЕЗЫЗВЕСТНО *нареч.* 1. tanınmadan, bilinmədən; 2. xəbərsiz, izsiz, soragsız.
БЕЗЫЗВЕСТНОСТЬ *ж мн. нет 1.* naməlumluq, tanınmazlıq, şöhrətsizlik; 2. xəbərsizlik.
БЕЗЫЗВЕСТНЫЙ *прил.* naməlum, tanınmayan, şöhrətsiz, adsız-sansız.
БЕЗЫМЕНКА, БЕЗЫМЯНКА *ж дан. 1.* adsız barmaq; 2. adsız, adı olmayan (*adam ya şey*); 3. *овч.* iri qırma.
БЕЗЫМЕННЫЙ, БЕЗЫМЯННЫЙ *прил.* 1. adsız, adı olmayan; 2. imzasız; *о безымянный палец* adsız barmaq.
БЕЗЫНИЦИАТИВНОСТЬ *ж мн. нет* təşəbbüslüklük.
БЕЗЫНИЦИАТИВНЫЙ *прил.* təşəbbüslüz
БЕЗЫНТЕРЕСНЫЙ *прил. köhn. 1.* maraqsız; 2. tamahsız.
БЕЗЫСКУСНЫЙ *прил.* sadə, adi.
БЕЗЫСКУССТВЕННО *нареч.* qeyri-süni, təbii, sadə (*surətdə*).
БЕЗЫСКУССТВЕННОСТЬ *ж мн. нет* təbiiilik, sadəlik, qeyri-sünilik.
БЕЗЫСКУССТВЕННЫЙ *прил.* təbii, sadə, qeyri-süni.
БЕЗЫСХОДНО *нареч.* 1. çarəsiz, ələcsiz; 2. nəticəsiz, nəhayətsiz.
БЕЗЫСХОДНОСТЬ *ж мн. нет 1.* çarəsizlik, ələcsizlik; 2. nəticəsizlik; nəhayətsizlik, tükənməzlik.

БЕЗЫСХОДНЫЙ *прил. 1.* çarəsiz, ələcsiz; 2. nəticəsiz; nəhayətsiz, tükənməz, dərin.
БЕЙ *бах* **бек** *П.*
БЕЙКА *ж дан.* zeh, incə köbə.
БЕЙСБОЛ *м idm.* beysbol (*top oyunu*).
БЕЙТ *м ədəb.* beyt.
БЕК *1 м köhn. idm.* müdafiəçi (*futbol və ya xokkey oyunlarında*).
БЕК *П м бөй.*
БЕКАР *м mus.* bekar (*not yazısında əvvəlki diez və bemolun təsirini ləğv və notun əsas mənasını bərpa edən işarə*).
БЕКАС *м zool.* cüllüt, bekas.
БЕКАСИННИК *м овч.* xırda saçma.
БЕКАСЫНЫЙ *бекас* *сөз. сиф.; бекасиная охота* cüllüt ovu.
БЕКЕША, БЕКЕШЬ *ж* bekeş (*beli büzməli və dalı yarıq qalın palto*).
БЕКОН *м* bekon (*hissə verilmiş, duzlanmış donuz əti*).
БЕКОННЫЙ *бекон* *сөз. сиф.*
БЕЛЕНА *ж мн. нет bot.* bəngotu; *о белены обьелся* dəli olub, başı xarab olub.
БЕЛЕНИЕ *ср мн. нет* ağartma, ağardılma, təmizlə(n)mə.
БЕЛЕННЫЙ *белена* *сөз. сиф.; беленное семя* bəngotu toxumu.
БЕЛЕННЫЙ *прич.* ağardılmış, ağ rəng çəkilmiş.
БЕЛЕННЫЙ *прил.* ağardılmış.
БЕЛЕНЬКИЙ *белый* *сөз. охш.;* ağca, ağbəniz.
БЕЛЕСОВАТОСТЬ *ж мн. нет* ağımtıllıq, ağımsoyluq.
БЕЛЕСОВАТЫЙ, БЕЛЕСЫЙ *прил.* ağımtıl, ağımsoy, ağtəhər.
БЕЛЕТЬ *несов.* 1. ağarmaq; 2. görünmək (*аг şey haqqında*).
БЕЛЕТЬСЯ *несов.* bax *белеть* 2-ci mənada.
БЕЛИБЕРДА *ж мн. нет* cəfəngiyat, boş söz, mənasız söz, hədərən-pədərən.
БЕЛИЗНА *ж мн. нет* ağlıq.
БЕЛИЛА *ед. нет 1.* ağ boyaq; 2. ruşul, ənlək-kişan.
БЕЛИЛЬНЫЙ *прил.* ağardıcı, tərkiбində ağ boyaq olan; *белильный раствор* ağ boyaq məhlulu.
БЕЛИЛЬНЯ *ж xüs.* ağartma şöbəsi, ağartma sexi (*fabrikda*).

БЕЛИЛЬЩИК *м xüs.* boyaqçı, ağardıcı.
БЕЛИЛЬЩИЦА *ж* boyaqçı, ağardıcı qadın (*qız*).
БЕЛИТЕЛЬ *м xüs.* ağardıcı maddə (*агартма prosesini gücləndirən kimyəvi maddə*).
БЕЛИТЬ *несов.* 1. ağartmaq; 2. ağ rəng çəkmək; 3. kirşanlamaq, kirşan vurmaq.
БЕЛИТЬСЯ *несов.* 1. (üzünə) kirşan sürmək; 2. ağardılmaq; 3. ağ rəng çəkmək.
БЕЛИЧНИЙ *белка* *сөз. сиф.; беличий мех* sincab xəzi.
БЕЛКА *ж zool.* sincab; *о как белка в колесе вертеться (кружиться)* işin çoxluğundan başını itirmək, daim vurnuqluq.
БЕЛКИ *мн. дан.* qarlı təpələr.
БЕЛКОВАТЬ *несов. дан.* sincab ovlamaq, sincab ovuna çıxmaq.
БЕЛКОВИНА *ж* bax *белок* *1.*
БЕЛКОВЫЙ *белок* *сөз. сиф.;* zülali, albuminli; *белковые вещества* zülali maddələr.
БЕЛЛАДОННА *ж мн. нет 1.* xanımotu; 2. *farm.* belladonna (*dərman*).
БЕЛЛЕТРИСТ *м ədəb.* belletrist (*belletristik əsərlər yazan yazıçı*).
БЕЛЛЕТРИСТИКА *ж мн. нет ədəb.* belletristika (*nəsrə yazılan bədii ədəbiyyat: romanlar, hekayələr*).
БЕЛЛЕТРИСТИЧЕСКИЙ *беллетристика* *сөз. сиф.; belletristik; беллетристическая литература* belletristik ədəbiyyat.
БЕЛОБАНДИТ *м tar.* ağ bandit (*əksinqilabçı*).
БЕЛОБИЛЕТНИК *м дан.* ağbiletli, ağ bileti olan (*harbi xidmətdən azad edilmiş adam*).
БЕЛОБОКИЙ *прил.* yanı ağ, böyrü ağ.
БЕЛОБОРОДЫЙ *прил.* ağsaqqallı, ağsaqqal.
БЕЛОБРЫСЫЙ *прил.* açıq-sarı, sarışın.
БЕЛОВАТОСТЬ *ж мн. нет* ağımtıllıq, ağaçalarlıq.
БЕЛОВАТЫЙ *прил.* ağımtıl, ağaçalar.
БЕЛОВИК *м* təmiz köçürülmüş əlyazması; *дан.* aqlama.
БЕЛОВОЙ *прил.* təmiz köçürülmüş, təmiz, qara-qurasız (*vazı*); *беловой экземпляр* təmiz köçürülmüş nüsxə; aqlama.
БЕЛОВОЛОСЫЙ *прил.* ağsaç, ağbircək.
БЕЛОГВАРДЕЕЦ *м tar. 1.* ağqvardiyaçı; 2. əksinqilabçı.

БЕЛОГВАРДЕЙКА *ж тар.* 1. ağqvardiyaçı qadın (qız); 2. əksinqılabcı qadın (qız).
БЕЛОГВАРДЕЙСКИЙ белогвардеец *сөз. сиф.*
БЕЛОГВАРДЕЙЩИНА *ж собир. тар.* ağ-qvardiyaçılar, əksinqılabcılar.
БЕЛОГЛАЗКА *ж zool.* ağgöz balıq, poru.
БЕЛОГОЛОВЫЙ *прил.* ağbaş, ağsaçlı.
БЕЛОГРИВЫЙ *прил.* ağyalı, ağyal (at).
БЕЛОДЕРЕВЕЦ *м (мн. белодеревцы)* xar-rat (ağacdan sadə mebel hazırlayan usta).
БЕЛОДЕРЕВЩИК *м* bax белодеревец.
БЕЛОЗОР *м bot.* ağtərə (ot).
БЕЛОЗУБЫЙ *прил.* ağdişli.
БЕЛОК I *м I. biol., kim.* zülal, albumin; 2. yumurta ağı.
БЕЛОК II *м* göz ağı, gözün ağ pərdəsi.
БЕЛОКАМЕННЫЙ *прил.* ağ daşdan tikilmiş, ağ daşdan.
БЕЛОКРОВИЕ *ср мн. нет tib.* ağqanlılıq (qanda ağ küreciklərin normadan artıq çoxalması nəticəsində törəyən xəstəlik).
БЕЛОКРЫЛКА *ж zool.* ağqanad fosenoid.
БЕЛОКРЫЛЫЙ *прил.* ağqanadlı.
БЕЛОКРИН *прил.* sarışın, açıq-sarısaçlı.
БЕЛОЛИЦЫЙ *прил.* ağbəniz, ağüzü.
БЕЛОЛИЧКА *ж и м* ağüzü, ağsifət, ağbəniz adam.
БЕЛОЛОБЫЙ *прил.* qaşqa, qaşqalı; **белолобая телка** qaşqa dana (düyə).
БЕЛОМОРДЫЙ *прил.* ağsifət, ağzı-burnu ağ (heyvan).
БЕЛОНОГИЙ *прил.* ağayaqlı.
БЕЛОПОДКЛАДОЧНИК *м köhn.* aristokrat tələbə (inqilabi hərəkətdə və demokratik tələbələrə nifrət və alçaq nəzərlə baxan varlı siniflərə mənsub tələbə).
БЕЛОРУС *м (мн. белорусы)* belorus.
БЕЛОРУСКА *ж* belorus qadını (qızı).
БЕЛОРУССКИЙ белорус və **Белоруссия** *сөз. сиф.; белорусский язык* belorus dili.
БЕЛОРУЧКА *ж и м* əlini ağır işə vurma-yan, nərmənazik.
БЕЛОРЫБИЙ белорыбница *сөз. сиф.*
БЕЛОРЫБИЦА *ж zool.* ağ qızılbalıq.
БЕЛОСНЕЖНЫЙ *прил.* ağarpağ, qar kimi.
БЕЛОСТЬ *ж мн. нет köhn.* bax белизна.
БЕЛОТЕЛЫЙ *прил.* ağbədən, ağbədənli, ağəndəmli.

БЕЛОТУРКА *ж мн. нет* beloturka (yazlıq buğda növü).
БЕЛОУС *м bot.* ağbiğ (ot).
БЕЛОУСЫЙ *прил.* ağbiğı, ağbiğ.
БЕЛОХВОСТ *м zool.* ağquyruq qartal.
БЕЛЮЧКА белка *сөз. кіç.*
БЕЛОЧНИК *м xəççi* (sincab xəzi hazırlayan usta).
БЕЛОШВЕЙКА *ж* dəyişəktikən (dərzi qadın).
БЕЛОШВЕЙНЫЙ *прил.* dəyişəktikən; **белошвейная мастерская** dəyişəktikən dərzi xana.
БЕЛОЭМИГРАНТ *м тар.* ağ mühacir (xarici ölkəyə qaçmış əksinqılabcı).
БЕЛОЭМИГРАНТКА *ж тар.* ağ mühacir qadın (qız).
БЕЛОЭМИГРАНТСКИЙ белоэмигрант *сөз. сиф.*
БЕЛЮТА *ж zool.* ağbalıq; **реть белутой** zarıldamaq, zar-zar ağlamaq; bağırmaq, qışqırmaq, dana kimi böyürmək.
БЕЛУЖИЙ белуга *сөз. сиф.; белужья икра* ağbalıq kürüsü.
БЕЛУЖИНА *ж* ağbalıq əti.
БЕЛУХА *ж zool.* ağ delfin (qutb delfini).
БЕЛЫЙ *прил.* 1. ağ; 2. aydın, işıqlı; 3. тар. ağ-qvardiyaçı, əksinqılabcı; **белый офицер** ağqvardiyaçı (əksinqılabcı) zabıt; 4. ağ-bəniz, ağüzü; **белое мясо** dana əti, toyuq əti; **белая кость** isteh. zadəgan; **белые стихи** qafiyəsiz şer; **белый уголь** ağ kömür (suyun qüvvəsi); **среди бела дня** günün günorta çağı; **белый билет** ağ bi-let (hərbi xidmətdən tamamilə azad edil-mək haqqında vəsiqə); **белое вино** 1) ağ çaxır; 2) dan. araç; **белая ворона** əcayib adam; **белая горячка** alkoqolizm nəti-cəsində əmələ gələn sayıqlama və qara-basma xəstəliyi; **белая изба** bacalı daxma; **белые места, белые пятна** 1) ağ yerlər, ağ ləkələr (hələ öyrənilməmiş, ya da az öyrənilmiş yerlər, rayonlar); 2) məc. cavabı, həll olunması lazım olan məsələ; **белыми нитками шито** bax нитка; **белый свет** dünya, aləm; **довести до белого каления** hirsəndirmək, cənləndirmək, özündən çıxartmaq; divara çı-xartmaq; **принимать белое за черное**

ağa qara demək; **сказка про белого бычка** bax сказка; **черным по белому** (на-писано) bax черный.
БЕЛЬВЕДЕР *м arxit.* belveder (binanın və ya təpənin üstündə müşahidə üçün qüllə, qalaça, eyvan).
БЕЛЬГИЕЦ *ж (мн. бельгийцы)* belçikalı.
БЕЛЬГИЙКА *ж* belçikalı qadın (qız).
БЕЛЬГИЙСКИЙ бельгиец və **Бельгия** *сөз. сиф.*
БЕЛЬЕ *ср мн. нет собир.* dəyişək, alt pal-tarı, tuman-köynək, ağ.
БЕЛЬЕВОЙ бельё *сөз. сиф.; бельевой шкаф* dəyişək şkafi.
БЕЛЬЕЩИЦА *ж* dəyişəkçi (1. xəstəxana-larda, sanatoriyalarda və sairədə dəyişə-yə baxan; 2. dəyişək tikən dərzi).
БЕЛЬМЕС: ни бельмеса (не знать, не по-нимать) heç bir şey (bilməmək, anlama-maq).
БЕЛЬМО *ср (мн. бельма)* titə, ağ (göz qa-rasına düşən ağ ləkə); **белое бельмо на глазу** başının (başının) daşı (daim mane olan, asəbiləşdirən şey haqqında).
БЕЛЬМОНОК *м* mışovul balası.
БЕЛЬЭТАЖ *м* beletaj (1. evin ikinci mərtə-bəsi; 2. teatrda ikinci mərtəbə lojalar).
БЕЛЬЭТАЖНЫЙ бельэтаж *сөз. сиф.*
БЕЛЯК *м овç.* ağ dovşan.
БЕЛЯНА *ж xüs.* gömi (taxta-şalban gəmis).
БЕЛЯНКА *ж 1. köhn.* ağbəniz (qız, qadın); 2. zool. ağ körpək; 3. bot. ağ göbələk.
БЕЛЯННЫЙ беляна *сөз. сиф.*
БЕМОЛЬ *м mus.* bemol (səsi yarım ton al-çaltmaq üçün not işarəsi).
БЕМОЛЬНЫЙ бемоль *сөз. сиф.*
БЕМСКИЙ: бемское стекло xüs. bem şü-şəsi (əla pəncərə şüşəsi).
БЕНГАЛЕЦ *м (мн. бенгальцы)* benqal.
БЕНГАЛКА *ж* benqal qadın (qız).
БЕНГАЛЬСКИЙ *прил.* benqal -i[-i]; **бен-гальский язык** benqal dili; **белгальский огонь** benqal fişengi.
БЕНЕДИКТІН *м* benediktin (şirin və ətirli likör).
БЕНЕФИС *м köhn., teatr.* benefis (artist-lərdən birinin xeyrinə verilən tamaşa); **белгальский** *прил.* benqal -i[-i]; **белгальский язык** benqal dili; **белгальский огонь** benqal fişengi.
БЕНЕДИКТІН *м* benediktin (şirin və ətirli likör).
БЕНЕФИС *м köhn., teatr.* benefis (artist-lərdən birinin xeyrinə verilən tamaşa); **белгальский** *прил.* benqal -i[-i]; **белгальский язык** benqal dili; **белгальский огонь** benqal fişengi.

БЕНЕФИСНЫЙ benefis *сөз. сиф.*
БЕНЕФИЦИАНТ *м köhn., teatr.* 1. benefis sahibi, xeyrinə (nəfinə) benefis verilən artist; 2. öz benefisində oynayan artist.
БЕНЕФИЦИАНТКА *ж 1.* benefis sahibi, xeyrinə (nəfinə) benefis verilən artist qadın (qız); 2. öz benefisində oynayan artist qadın (qız).
БЕНЕФИЦИЯ *ж тар.* benefisiya (1. feoda-lizmin ilk dövründə qulluq əvəzində kral tərəfindən bağışlanan torpaq; 2. katolik ruhanilərinin hər cür əmlak və gəliri).
БЕНЗИН *м мн. нет* benzin.
БЕНЗИНОВЫЙ 1. бензин *сөз. сиф.; бензи-новый запах* benzin iyi; 2. benzinlə işlə-yən, benzinlə yanan.
БЕНЗИНОМОТОР *м* benzinlə işləyən mo-tor.
БЕНЗИНОХРАНИЛИЩЕ *ср* benzin anbarı.
БЕНЗОБАК *м* benzin baki.
БЕНЗОВОЗ *м* benzindəşyan maşın.
БЕНЗОЗАПРАВОЧНЫЙ *прил.* benzindol-duran, benzintökən; **бензозаправочная колонка** benzindolduran kolonka.
БЕНЗОЗАПРАВИЩИК *м* benzintökən; ben-zindolduran avtomobil (təyyarələrə, tank-lara, avtomobillərə).
БЕНЗОКОЛОНКА *ж* benzin kolonkası.
БЕНЗОЛ *м kim.* benzol (anilin və parlayıcı maddələr istehsal etmək üçün rəngsiz ya-nan maye).
БЕНЗОХРАНИЛИЩЕ *ср* benzin anbarı.
БЕНУАР *м* benuar (teatrda alt lojalar).
БЕРБЕР *м* bərbər (xalq).
БЕРБЕРКА *ж* bərbər qadın (qız).
БЕРБЕРСКИЙ берберы *сөз. сиф.; бербер-ские языки* bərbər dilləri
БЕРГАМОТ *м bot.* berqamot (1. əla növ armud; 2. qabığından efir yağı hasil edilən berqamot ağacının meyvəsi).
БЕРГАМОТНЫЙ *прил.* berqamot -i[-i]; **бергамотное масло** berqamot yağı.
БЕРГАМОТОВЫЙ *бax бергамотный.*
БЕРДАНКА *ж тар.* berdanka (tufəng).
БЕРДЫШ *м тар.* nacaq, təbərtin (baş paraya bənzər balta - qədim silah).
БЕРЕГ *м 1.* sahil, کنار, qıraç; 2. quru.
БЕРЕГОВОЙ берег *сөз. сиф.; береговая ли-ния* sahil xətti.

БЕРЕДИТЬ *несов.* toxunmaq, əlləşdirmək, qurdalamaq (*yarani, ağrıyan yeri*); **бередить рану** yarasını təzələmək, dərdini təzələmək.

БЕРЕДИТЬСЯ *несов.* əlləşdirilmək, qurdalanmaq (*yara, ağrıyan yer*).

БЕРЕЖЕННЫЙ *прич.* saxlanılmış, qorunmuş, mühafizə edilmiş, gizlədilmiş.

БЕРЕЖЁНЫЙ *прил.* saxlanılan, qorunan, mühafizə edilən.

БЕРЕЖЛИВО *нареч.* qənaətlə.

БЕРЕЖЛИВОСТЬ *ж.мн. нет* qənaətcillik, qənaətkarlıq, uyiçılıq, ehtiyatlılıq.

БЕРЕЖЛИВЫЙ *прил.* qənaətcil, qənaətkar, uyiçici, ehtiyatlı.

БЕРЕЖНО *нареч.* ehtiyatla, ehmalla, yavaşca, diqqətlə, qayğı ilə; üsullu.

БЕРЕЖНОСТЬ *ж.мн. нет* ehtiyatlılıq, ehmallıq, üsulluluq, diqqətlilik.

БЕРЕЖНЫЙ *прил.* ehtiyatlı, ehmallı, üsullu, diqqətli.

БЕРЕЖОК I *м (мн. бережки) берет* *сöz. kiç.*

БЕРЕЖОК II *м (мн. бережки) театр.* səhnədə azca hündürlüyü göstərən dekorasiya.

БЕРЕЗА *ж. bot.* tozağacı.

БЕРЕЗКА *ж* cavan tozağacı.

БЕРЕЗНИК *м* tozağacı meşəsi.

БЕРЕЗНЯК *м* bax **березник**.

БЕРЕЗОВИК *м. bot.* qara göbələk.

БЕРЕЗОВКА *ж* beryozovka (*tozağacı turturcuqlarından çəkilən araq*).

БЕРЕЗОВЫЙ берёза *сöz. sif.; берёзовый лес* tozağacı meşəsi; **дать берёзовую кашу** kətləkləmək.

БЕРЕЗОНЬКА *ж берёза* *сöz. oxş.*

БЕРЕЙТОР *м* 1. at təlimçisi, atöyrədən; 2. minicilik müəllimi.

БЕРЕЙТОРСКИЙ *берейтор* *сöz. sif.*

БЕРЕМЕНЕТЬ *несов.* hamilə olmaq, ikicanlı olmaq.

БЕРЕМЕННАЯ *ж* hamilə, ikicanlı, böylü.

БЕРЕМЕННОСТЬ *ж* hamiləlik, ikicanlılıq.

БЕРЕМЯ *ср мн. нет* *мәт.* şələ, qucaq, bağlı; **беремя дров** bir qucaq odun.

БЕРЕСКЛЕТ *м. bot.* gərməşov (*kol bitki*).

БЕРЕСТА, БЕРЕСТА *ж.мн. нет* tozağacı qabığı.

БЕРЕСТОВЫЙ, БЕРЕСТЯНОЙ *береста* *сöz. sif.; tozağacı qabığından qayrılmış.*

БЕРЁТ *м* берет (*baş geyimi*).

БЕРЁТИК *м берет* *сöz. kiç.*

БЕРЁЧЬ *несов.* 1. saxlamaq, qorumaq, mühafizə etmək; 2. qənaət etmək, qənaət edib saxlamaq; qədrini bilmək; 3. gizlətmək; **бережь как зеницу ока** göz bəbəyi kimi qorumaq.

БЕРЁЧЬСЯ *несов.* 1. qorunmaq, özünü gözləmək, ehtiyatlı olmaq; 2. saxlanılmaq, mühafizə edilmək.

БЕРИ-БЕРИ *ж и ср нескл. tib.* beri-beri (*vitaminsizlik nəticəsində əmələ gələn xəstəlik*).

БЕРИЛЛ *м. miner.* beril (*sarıyaclar və ya yaşıl rəngli, şəffaf, qiymətli daş*).

БЕРИЛЛИЙ *м. kim.* berillium (*poladı-böz rəngli və çox yüngül metal*).

БЕРИЛЛОВЫЙ берилл *сöz. sif.; berilliumdan qayrılmış.*

БЕРКОВЕЦ *м. köhn.* berkovets (*onpudluq köhnə rus çəki vahidi*).

БЕРКУТ *м. zool.* berkut (*qartal cinsindən yırtıcı quş*).

БЕРЛИНСКИЙ: Берлинская лазурь Berlin boyası (*göy rəngli boyalardan birinin adı*).

БЕРЛОГА *ж* 1. ayı yuvası, mağara, kaha 2. *мәт.* daxma, koma.

БЕРЛОЖНЫЙ берлога *сöz. sif.*

БЕРТОЛЕТОВА(Я) соль *ж. kim.* bertole duzu.

БЕРЦЕ, БЕРЦО *ср (мн. берца) köhn.* baldır.

БЕРЦОВЫЙ берце *вө берцо* *сöz. sif.; берцовая кость* anat. baldır sümüyü.

[БЕС...] *kar samitlərdən əvvəl "без..." əvəzində işlənir; məs.: бесконечный* (sonsuz, intəhasız); *беспочвенный* (əsassız).

БЕС *м* şeytan, cin, əcinnə; **мелким бесом рассыпаться (вертеться)** (*перед кем-н.*) yaltaqlıq etmək, riyakarlıq etmək.

БЕСЕДА *ж* söhbət, müsahibə.

БЕСЕДКА *ж* köşk, çardaq.

БЕСЕДОВАТЬ *несов.* söhbət etmək.

БЕСЕДОЧКА *ж* беседка *сöz. kiç.*

БЕСЕДЧИК *м* müsahibəçi, müsahibə apararı, müsahibə rəhbəri.

БЕСЁНОК *м (мн. бесенята) бес* *сöz. kiç.*

БЕСИТЬ *несов.* cinləndirmək, cinlətmək, hirsələndirmək, acıqlandırmaq, dəli etmək.

БЕСИТЬСЯ *несов.* 1. qudurmaq, azğınlaşmaq; 2. cinlənmək, hirsələnmək, özündən çıxmaq, cini təpəsinə vurmaq; 3. nadincilik etmək, dəlilik etmək; 4. quduz olmaq; **беситься с жиру** şadlığına şitlik etmək, qudurmaq.

БЕСКЛАССОВЫЙ *прил.* sinifsiz; **бесклассовое общество** sinifsiz cəmiyyət.

БЕСКОЗЫРКА *ж* günlüksüz şapka; **матросская бескозырка** matros şapkası.

БЕСКОЗЫРНЫЙ *прил.* kozırsız (*kart oyunu*).

БЕСКОЛЕСНЫЙ *прил.* təkərsiz, çarxsız.

БЕСКОМПРОМИССНЫЙ *прил.* güzəştisiz, heç bir güzəştə yol verməyən.

БЕСКОНЕЧНО *нареч.* 1. intəhasız (olaraq), sonsuz (olaraq); **бесконечно малая величина** sonsuz kiçik kəmiyyət; 2. son dərəcə; **бесконечно рад** son dərəcə şadam.

БЕСКОНЕЧНОСТЬ *ж.мн. нет* nəhayətsizlik, intəhasızlıq, sonsuzluq, ucu-bucağı olmama; **до бесконечности** son dərəcə, uzun müddət, çox; **разговор мог бы продолжаться до бесконечности** söhbət son dərəcə uzana bilərdi.

БЕСКОНЕЧНЫЙ *прил.* 1. nəhayətsiz, sonsuz, hədsiz, intəhasız; 2. müttəsil, uzun; 3. daimi; **бесконечная десятичная дробь** riyaz. sonsuz onluq kəsr.

БЕСКОНТРОЛЬНО *нареч.* nəzarətsiz olaraq.

БЕСКОНТРОЛЬНОСТЬ *ж.мн. нет* nəzarətsizlik.

БЕСКОНТРОЛЬНЫЙ *прил.* nəzarətsiz, yoxlanılmayan.

БЕСКОНФЛИКТНОСТЬ *ж.мн. нет* ixtilafsızlıq, konfliktisizlik, konfliktin olmaması.

БЕСКОНФЛИКТНЫЙ *прил.* konfliktisiz, ixtilafsız.

БЕСКОРМИЦА *ж.мн. нет* yem qıtlığı, ot-alaf qıtlığı, yemsizlik.

БЕСКОРОВНОСТЬ *ж.мн. нет* inəksizlik.

БЕСКОРОВНЫЙ *прил.* inəksiz.

БЕСКОРЫСТНИЕ *ср мн. нет* təmənnəsizlik, tamahsızlıq, qərəzsizlik, şəxsi mənfəətini güdməmə.

БЕСКОРЫСТНО *нареч.* təmənnəsiz, tamahsız, qərəzsiz (olaraq).

БЕСКОРЫСТОСТЬ *ж.мн. нет* təmənnəsizlik, tamahsızlıq, qərəzsizlik, şəxsi mənfəət güdməmə.

БЕСКОРЫСТНЫЙ *прил.* təmənnəsiz, tamahsız, qərəzsiz, şəxsi mənfəət güdməyən.

БЕСКОСТНЫЙ *прил.* sümüksüz.

БЕСКРАЙНИЙ, БЕСКРАЙНЫЙ *прил.* hədsiz, ucsuz-bucaqsız, sonsuz.

БЕСКРАСОЧНО *нареч.* solğun, maraqsız, sönük.

БЕСКРАСОЧНЫЙ *прил.* solğun, maraqsız, ən adi, sönük.

БЕСКРИЗИСНЫЙ *прил.* böhransız, böhran bilməyən; **бескризисная экономика** böhransız iqtisadiyyat.

БЕСКРОВО *нареч.* qansız, qan axıtmadan, qan tökmədən.

БЕСКРОВНЫЙ I *прил.* 1. qansız, qanıaz; 2. solğun, rəngsiz, rəngi qaçmış.

БЕСКРОВНЫЙ II *прил.* yurdsuz, evsiz, yurdsuz-yuvasız.

БЕСКРЫЛЬНЫЙ *прил.* 1. qanadsız; 2. *мәт.* fantaziyaadan məhrum.

БЕСКУЛЬТУРЬЕ *ср мн. нет* mədəniyyətsizlik.

БЕШОВАНИЕ *ср* özündən çıxma, cinlənmə, qəzəblənmə.

БЕШОВАТЫЙ *прил.* dəli, cinli, qəzəbli, qudurmuş, özündən çıxmış.

БЕШОВАТЬСЯ *несов.* özündən çıxmaq, cinlənmək, qəzəblənmək.

БЕШОВКА *ж* hiyləgər, dalaşqan, davakar, söyüşkən qadın (qız).

БЕШОВСКИЙ *бес* *сöz. sif.*

БЕСПАЛУБНЫЙ *прил.* gəyörtətsiz; **беспалубное судно** gəyörtətsiz gəmi.

БЕСПАЛЫЙ *прил.* barmaqsız.

БЕСПАМЯТНОСТЬ *ж.мн. нет* huşsuzluq, hafizəsizlik, yaddaşsızlıq.

БЕСПАМЯТНЫЙ *прил.* huşsuz, hafizəsiz, yaddaşsız.

БЕСПАМЯТСТВО *ср мн. нет* 1. ürəkçəmə, özündəngetmə; 2. huşsuzluq, hafizəsizlik, yaddaşsızlıq, unutqanlıq.

БЕСПАРДОННОСТЬ ж мн. *нет* təklifsizlik, sirtıqlıq, həyasızlıq, ədəbsizlik.
БЕСПАРДОННЫЙ *прил.* təklifsiz, sirtıq, həyasız, ədəbsiz.
БЕСПАРТИЙНОСТЬ ж мн. *нет* bitərəflik, partiyasızlıq.
БЕСПАРТИЙНЫЙ *прил.* bitərəf, partiya-sız, partiyada olmayan.
БЕСПАСПОРТНЫЙ *прил.* pasportsuz.
БЕСПАТЕНТНЫЙ *прил.* patentsiz, patenti olmayan.
БЕСПЕРЕБОЙНО *нареч.* arasıkəsilmədən, fasiləsiz, müntəzəm (olaraq).
БЕСПЕРЕБОЙНОСТЬ ж мн. *нет* arasıkə-silməzlik, fasiləsizlik, müntəzəmlik.
БЕСПЕРЕСАДОЧНЫЙ *прил.* arasıkəsilməz, fasiləsiz, müntəzəm.
БЕСПЕРЕМЕННЫЙ *прил.* dəyişməyən, dəyişməz, sabit.
БЕСПЕРЕСАДОЧНЫЙ *прил.* d. y. birbaşa; *беспересадочное сообщение* birbaşa əlaqə.
БЕСПЕРЕЧЬ *нареч.* köhn. daim, həmişə, aramsız (olaraq).
БЕСПЕРСПЕКТИВНОСТЬ ж мн. *нет* perspektivsizlik, gələcəksizlik, gələcəyi aydın olmama.
БЕСПЕРСПЕКТИВНЫЙ *прил.* perspektiv-siz, gələcəksiz, gələcəyi aydın olmayan.
БЕСПЕРЫЙ *прил.* tüksüz, lələksiz.
БЕСПЕЧАЛЬНО *нареч.* qəmsiz, kədərsiz, dərd-siz.
БЕСПЕЧАЛЬНЫЙ *прил.* qəmsiz, dərd-siz, kədərsiz, qüssə-siz, şad, şən.
БЕСПЕЧНО *нареч.* dərd-siz, dərd-siz-qəmsiz, qeydsiz, qayğısız, laqeyd.
БЕСПЕЧНОСТЬ ж мн. *нет* qeydsizlik, başsoyuqluq, qayğısızlıq, laqeydlik, dərd-sizlik, qəmsizlik.
БЕСПЕЧНЫЙ *прил.* qeydsiz, qayğısız; dərd-siz, qəmsiz; başsoyuq, səhlənkar.
БЕСПИСЬМЕННОСТЬ ж мн. *нет* əlifbasızlıq.
БЕСПИСЬМЕННЫЙ *прил.* yazısız, yazısı olmayan; əlifbasız, əlifbası olmayan; *бесписьменные народы* əlifbasız xalqlar.
БЕСПЛААНОВОСТЬ ж мн. *нет* plansızlıq.
БЕСПЛААНОВЫЙ *прил.* plansız.
БЕСПЛАТНО *нареч.* pulsuz, müftə, havayı, məccani.

БЕСПЛАТНОСТЬ ж мн. *нет* müftəlik.
БЕСПЛАТНЫЙ *прил.* pulsuz, havayı, müftə, məccani.
БЕСПЛАЦКАРТНЫЙ *прил.* d. y. plaskartsız; *бесплацкартный вагон* plaskartsız va-qon.
БЕСПЛОДНОСТЬ ж мн. *нет* 1. sonsuzluq, doğ-mama; qısırlıq; 2. məhsulsuzluq, qüvvət-sizlik (*torpaq haqqında*); 3. *bot.* meyvə-sizlik.
БЕСПЛОДНО *нареч.* səmərəsiz, faydasız, nəticəsiz; əbəs yerə, boş yerə.
БЕСПЛОДНОСТЬ ж мн. *нет* səmərəsizlik, faydasızlıq, nəticəsizlik.
БЕСПЛОДНЫЙ *прил.* 1. məhsul verməyən, barsız; 2. sonsuz, doğmayan, uşağı olma-yan; qısır; 3. faydasız, nəticəsiz, səmərə-siz, boş, əbəs.
БЕСПЛОТНЫЙ *прил.* 1. cisimsiz, maddə-siz, bədən-siz; 2. qeyri-maddi.
БЕСПОВОРОТНО *нареч.* qəti olaraq, dön-mədən, həmişəlik olaraq, qayıtmaz su-rətdə.
БЕСПОВОРОТНОСТЬ ж мн. *нет* qətilik, dönməzlik.
БЕСПОВОРОТНЫЙ *прил.* qəti, qayıtmaz; *бесповоротное решение* qəti qərar.
БЕСПОДОБНО *нареч.* misilsiz.
БЕСПОДОБНЫЙ *прил.* misilsiz, misli ol-mayan; tayı-bərabəri olmayan; çox gö-zəl, əla.
БЕСПОЗВОНОЧНЫЕ мн. (*ед.* *беспозво-ночное* *ср*) *zool.* onurğasızlar.
БЕСПОЗВОНОЧНЫЙ *прил.* onurğasız, bel sütunu olmayan.
БЕСПОКОИТЬ *несов.* 1. narahat etmək, incitmək, əziyyət vermək, azar vermək; 2. təşviş salmaq, nigarən etmək, iztirab vermək, qorxutmaq.
БЕСПОКОИТЬСЯ *несов.* narahat olmaq, nigarən qalmaq, təşviş düşmək, aramını itirmək, iztirab çəkmək, qorxmaq.
БЕСПОКОЙНО *нареч.* 1. həyəcanla, izti-rabla; 2. həyəcanlı, iztirablı, aramsız (su-rətdə); 3. narahat.
БЕСПОКОЙНЫЙ *прил.* 1. rahatsız, aram-sız; 2. həyəcanlı, iztirablı; 3. əsəbi; 4. na-rahət; 5. nadicə, qərar-siz.
БЕСПОКОЙСТВО *ср* 1. əziyyət, narahatlıq; 2. həyəcan, iztirab; təlaş, nigarənlik, təşviş.

БЕСПОЛЕЗНО *нареч.* faydasız, səmərəsiz; əbəs, hədəf, bihudə (olaraq).
БЕСПОЛЕЗНОСТЬ ж мн. *нет* faydasızlıq, xeyirsizlik, səmərəsizlik.
БЕСПОЛЕЗНЫЙ *прил.* faydasız, xeyirsiz, səmərəsiz; nahaq, hədəf, əbəs, bihudə.
БЕСПОЛЫЙ *прил.* *biol.* cinsiyyətsiz, qeyri-cinsi (*erkeklik və dişilik əlaməti olmayan*); *♂ бесполое размножение* *biol.* qeyri-cinsi çoxalma (*ibtidai heyvan və bitkilərin cinsi hüceyrələrin iştirakı olmadan törəyib artması*).
БЕСПОМЕСТНЫЙ *прил.* *tar.* malikanəsiz, malikanə verilməmiş, malikanəsi olmayan; *беспоместный дворянин* malikanəsiz zadəgan.
БЕСПОМОЩНО *нареч.* köməksiz, aciz, ələcsiz (bir surətdə).
БЕСПОМОЩНОСТЬ ж мн. *нет* kömək-sizlik, acizlik, zəiflik, bacarıqsızlıq, güc-süzlük, ələcsizlik, naçarlıq.
БЕСПОМОЩНЫЙ *прил.* köməksiz, aciz, zəif, ələcsiz, naçar, çarəsiz, bacarıqsız.
БЕСПОРОДНЫЙ *прил.* cins olmayan, cır.
БЕСПОРОЧНОСТЬ ж мн. *нет* ləkəsizlik, nöqsansızlıq, qüsursuzluq, eybsizlik, saf-lıq, təmizlik.
БЕСПОРОЧНЫЙ *прил.* ləkəsiz, nöqsansız, qüsursuz, eybsiz, təmiz, saf.
БЕСПОРЯДИЦА ж *беспорядок* 1-ci mənada.
БЕСПОРЯДОК ж 1. nizamsızlıq, qarışıqlıq, qaydasızlıq; səliqəsizlik; 2. *мн.* *беспо-рядки* şuluqluq, həyəcan; iğtişaş.
БЕСПОРЯДОЧНО *нареч.* nizamsız, pozğun, səliqəsiz (tərdə, halda).
БЕСПОРЯДОЧНОСТЬ ж мн. *нет* nizam-sızlıq, qaydasızlıq, qarışıqlıq, səliqəsizlik.
БЕСПОРЯДОЧНЫЙ *прил.* nizamsız, qarma-qarışıq, qarışıq, qaydasız, dağınıq, səliqəsiz.
БЕСПОСАДОЧНЫЙ *прил.* *av.* birbaşa, ye-rə qonmadan; *беспосадочный перелёт* birbaşa uçuş.
БЕСПОЧВЕННОСТЬ ж мн. *нет* əsassız-lıq, zəminsizlik, əsilsizlik.
БЕСПОЧВЕННЫЙ *прил.* əsassız, zəminsiz, əsilsiz.
БЕСПОШЛИННО *нареч.* gömrüksüz, rü-sumsuz (olaraq).

БЕСПОШЛИННЫЙ *прил.* gömrüksüz, rü-sumsuz.
БЕСПОШАДНО *нареч.* amansızcasına, amansızlıqla.
БЕСПОШАДНОСТЬ ж мн. *нет* amansız-lıq, rəhmsizlik.
БЕСПОШАДНЫЙ *прил.* amansız, rəhmsiz.
БЕСПРАВИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. hüquqsuzluq; 2. qanunsuzluq, haqsızlıq, ədalətsizlik.
БЕСПРАВНОСТЬ ж мн. *нет* hüquqsuzluq.
БЕСПРАВНЫЙ *прил.* hüquqsuz, ixtiyarsız; hüquqdan məhrum.
БЕСПРЕДЕЛЬНО *нареч.* 1. hədsiz, sonsuz, intəhasız (dərəcədə, surətdə); 2. son dərəcə.
БЕСПРЕДЕЛЬНОСТЬ ж мн. *нет* hədsizlik, sonsuzluq, nəhayətsizlik.
БЕСПРЕДЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. hədsiz, intəhasız, ucu-bucağı olmayan, qurtaracaqsız, sonsuz; 2. həddən artıq.
БЕСПРЕДМЕТНО *нареч.* məqsədsiz, mənasız, məzmun-suz (olaraq); heç bir məq-sədə əsaslanmadan.
БЕСПРЕДМЕТНОСТЬ ж мн. *нет* məz-munsuzluq, məqsədsizlik, konkret olma-ma, bir məqsədə əsaslanmama.
БЕСПРЕДМЕТНЫЙ *прил.* məzmun-suz, məqsədsiz, boş, konkret olmayan, heç bir məqsədə əsaslanmayan.
БЕСПРЕКОСЛОВНО *нареч.* qəti, danışiq-sız, sözsüz, mütləq, hökmən.
БЕСПРЕКОСЛОВНОСТЬ ж мн. *нет* 1. qətilik; 2. tam itaət.
БЕСПРЕКОСЛОВНЫЙ *прил.* danışiq-sız, sözsüz, hökmən, qəti, mütləq.
БЕСПРЕМЕННО *нареч.* *dan.*, *məh.* hökmən, mütləq.
БЕСПРЕПЯТСТВЕННО *нареч.* maneəsiz, əngəlsiz; sərbəst (olaraq).
БЕСПРЕПЯТСТВЕННОСТЬ ж мн. *нет* maneəsizlik, sərbəstlik.
БЕСПРЕПЯТСТВЕННЫЙ *прил.* maneəsiz, əngəlsiz, sərbəst.
БЕСПЕРЫВНО *нареч.* arasıkəsilmədən, fasiləsiz, durmadan, müttəsil.
БЕСПЕРЫВНОСТЬ ж мн. *нет* arasıkə-silməzlik, fasiləsizlik, aramsızlıq.
БЕСПЕРЫВНЫЙ *прил.* arasıkəsilməz, arasıkəsilməyən, fasiləsiz, aramsız.

БЕСПРЕСТА́ННО *нареч.* aramsız, aravermədən, durmadan.
БЕСПРЕСТА́ННОСТЬ *ж мн. нет* aramsızlıq, araverməzlik.
БЕСПРЕСТА́ННЫЙ *прил.* aramsız, araverməyən, dalbadal
БЕСПРЕЦЕДЕНТНЫЙ *прил.* misilsiz, olmamış, görünməmiş.
БЕСПРИБЫ́ЛЬНО *нареч.* mənfəətsiz (olaraq).
БЕСПРИБЫ́ЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* mənfəətsizlik.
БЕСПРИБЫ́ЛЬНЫЙ *прил.* mənfəətsiz.
БЕСПРИВЕТНО *нареч.* qəşqabaqlı, sərt, üzgülməz, soyuq (bir surətdə).
БЕСПРИВЕТНЫЙ *прил.* qəşqabaqlı, qaraqabaq, üzgülməz, sərt, mızı, soyuq.
БЕСПРИДА́ННИЦА *ж köhn.* cehizsiz qız.
БЕСПРИЗО́РНИК *м* sahibsiz uşaq, baxımsız uşaq, kimsəsiz uşaq.
БЕСПРИЗО́РНИЦА *ж* sahibsiz, baxımsız, kimsəsiz qız uşağı.
БЕСПРИЗО́РНИЧАТЬ *несов. дан.* səfil həyat keçirmək, sahibsiz qalmaq, baxımsız qalmaq.
БЕСПРИЗО́РНОСТЬ *ж мн. нет* sahibsizlik, baxımsızlıq, kimsəsizlik; yurdsuzluq.
БЕСПРОВО́ЛОЧНЫЙ *прил.* 1. sahibsiz, baxımsız, kimsəsiz; yurdsuz; 2. *в знач. суц.* bax **беспризорник**.
БЕСПРИМЕРНО *нареч.* misilsizcəsinə, qeyri-adi (dərəcədə).
БЕСПРИМЕРНОСТЬ *ж мн. нет* misilsizlik, tayı-bərabəri olmama, qeyri-adilik.
БЕСПРИМЕРНЫЙ *прил.* misilsiz, tayı-bərabəri olmayan, misli görünməmiş, qeyri-adi.
БЕСПРИМЕСНЫЙ *прил.* saf, qatışıqsız, aşqarsız, xalis.
БЕСПРИНЦИ́ПНО *нареч.* prinsipsiz (olaraq).
БЕСПРИНЦИ́ПНОСТЬ *ж мн. нет* prinsip-sizlik.
БЕСПРИНЦИ́ПНЫЙ *прил.* prinsipsiz.
БЕСПРИСТРА́СТИЕ *ср мн. нет* qərəzsizlik, üzgörməzlik, bitərəflik; insaf, ədalət.
БЕСПРИСТРА́СТНО *нареч.* qərəzsiz olaraq, üzgörmədən, ədalətlə, bitərəfənə, insaf-la.

БЕСПРИСТРА́СТНОСТЬ *ж* bax **беспристрастие**.
БЕСПРИСТРА́СТНЫЙ *прил.* qərəzsiz, tərəfgirlik etməyən, bitərəf, insafli, ədalətli, üz görməyən.
БЕСПРИТЯЗА́ТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* iddiasızlıq, tələbkar olmama; təvazökarlıq, sadəlik.
БЕСПРИТЯЗА́ТЕЛЬНЫЙ *прил.* iddiasız, tələbkar olmayan; təvazökar, sadə.
БЕСПРИЧИННО *нареч.* səbəbsiz olaraq, əsassız olaraq.
БЕСПРИЧИННОСТЬ *ж мн. нет* səbəbsizlik, əsassızlıq.
БЕСПРИЧИННЫЙ *прил.* səbəbsiz, əsassız.
БЕСПРИЮ́ТНО *нареч.* yurdsuz, evsiz, daldalanacaq (halda).
БЕСПРИЮ́ТНОСТЬ *ж мн. нет* yurdsuzluq, evsizlik.
БЕСПРИЮ́ТНЫЙ *прил.* yurdsuz, evsiz, daldalanacaq.
БЕСПРОБУ́ДНО *нареч.* ayılmadan (*yatmaq, içmək*).
БЕСПРОБУ́ДНЫЙ *прил.* dərin, bərk, ayılmaz; **беспробудный сон** dərin yuxu.
БЕСПРО́ВОЛОЧНЫЙ *прил.* simsiz, telsiz; **беспроволочный телеграф** simsiz teleqraf (radioteleqraf).
БЕСПРОГЛЯ́ДНЫЙ *прил.* çox qaranlıq, zülmət.
БЕСПРОГРА́ММНО *нареч.* programsız (olaraq), müəyyən program olmadan.
БЕСПРОГРА́ММНОСТЬ *ж мн. нет* programsızlıq.
БЕСПРОГРА́ММНЫЙ *прил.* programsız, müəyyən programı olmayan.
БЕСПРОГУ́ЛЬНО *нареч.* işdən qalmadan, işi buraxmadan.
БЕСПРОГУ́ЛЬНЫЙ *прил.* işi buraxmadan.
БЕСПРО́ИГРЫШНЫЙ *прил.* 1. udulmaz, udulmayan; uduşlu; 2. *тас.* uğurlu.
БЕСПРОСВЕ́ТНО *нареч.* ümitsiz, heç bir ümid olmadan.
БЕСПРОСВЕ́ТНОСТЬ *ж мн. нет* ümitsizlik.
БЕСПРОСВЕ́ТНЫЙ *прил.* 1. qaranlıq, zülmət; 2. *тас.* çox ağır, çox çətin; se-

vinsiz, fərəhsiz, ümitsiz, işıq yolu görünməyən.
БЕСПРОСЫ́ШНО *нареч.* ayılmadan, oyanmadan.
БЕСПРОСЫ́ШНЫЙ *прил.* ayılmaz, oyanmaz.
БЕСПРОЦЕ́НТНЫЙ *прил.* faizsiz.
БЕСПУ́ТИЦА *ж köhn.* bax **распутица**.
БЕСПУ́ТЬЕ *ср köhn.* bax **распутица**.
БЕСПУ́ТНИК *м köhn.* pozğun, əхлаqsız; ədəbsiz.
БЕСПУ́ТНИЦА *ж* pozğun, əхлаqsız, ədəbsiz qadın (qız).
БЕСПУ́ТНИЧАТЬ *несов.* əхлаqsızlıq etmək, yoldan çıxmaq, pis yola getmək.
БЕСПУ́ТНО *нареч.* 1. əхлаqsız (casına), yüngül; 2. mənasız, məqsədsiz (olaraq).
БЕСПУ́ТНЫЙ *прил.* pozğun, yolsuz, azgın, yolunu azmış, əхлаqsız; yava.
БЕСПУ́ТСТВО *ср мн. нет* pis yola getmə, əхлаqsızlıq; ədəbsizlik, yavalıq.
БЕСПУ́ТСТВОВАТЬ *бax* **беспутничать**.
БЕСПУ́ТЬЕ *ср тас.* bax **бездорожье**.
БЕССВЯ́ЗНО *нареч.* rabitəsiz, əлаqəsiz, münasibətsiz, mənasız, adda-budda, boş.
БЕССВЯ́ЗНОСТЬ *ж* rabitəsizlik, əлаqəsizlik, mənasızlıq, münasibətsizlik.
БЕССВЯ́ЗНЫЙ *прил.* rabitəsiz, əлаqəsiz, münasibətsiz, adda-budda, mənasız.
БЕССЕМЕ́ЙНЫЙ *прил.* ailəsiz, külfətsiz, tək.
БЕССЕМЕННЫЙ *бax* **бессемянный**.
БЕССЕМЕ́РОВАНИЕ *ср мн. нет* *tex.* **бессемерлөмә** (*ərimiş çuğundan polad alma üsulu*).
БЕССЕМЕ́РОВСКИЙ *прил.* 1. **bessemerlömә** [-i-]; **бессемеровский процесс** **bessemerlömә** prosesi; 2. **bessemerlömә üsulu** ilə alınan; **бессемерова сталь** **bessemerlömә üsulu** ilə alınan polad.
БЕССЕМЯ́НКА *ж* tumsuz armud.
БЕССЕМЯ́ННЫЙ *прил.* *bot.* toxumsuz, tumsuz.
БЕССЕРДЕ́ЧНЕ *ср* **бax** **бессердечность**.
БЕССЕРДЕ́ЧНО *нареч.* 1. rəhmsizcəsinə, insafsızcasına; 2. vicdansızcasına.
БЕССЕРДЕ́ЧНОСТЬ *ж мн. нет* 1. daşürəklik, rəhmsizlik; 2. vicdansızlıq, insafsızlıq.

БЕССЕРДЕ́ЧНЫЙ *прил.* 1. daşürəkli, rəhmsiz; 2. vicdansız, insafsız; **бессердечный человек** vicdansız adam.
БЕССЫ́ИЕ *ср мн. нет* 1. zəiflik, gücsüzlük, taqətsizlik; 2. acizlik, bacarıqsızlıq.
БЕССЫ́ИТЬ *несов. köhn.* gücdən salmaq, taqətdən salmaq.
БЕССЫ́ЛЬНО *нареч.* aciz (bir surətdə), gücsüz.
БЕССЫ́ЛЬНЫЙ *прил.* 1. gücsüz, taqətsiz, zəif, qüvvətsiz; 2. aciz, iqtidarsız.
БЕССИСТЕ́МНО *нареч.* sistemsiz, tərtibsiz, qaydasız, səliqəsiz.
БЕССИСТЕ́МНОСТЬ *ж мн. нет* sistem-sizlik, qaydasızlıq, tərtibsizlik, səliqəsizlik.
БЕССИСТЕ́МНЫЙ *прил.* sistemsiz, üsulsuz, qaydasız, tərtibsiz, səliqəsiz.
БЕССЛА́ВИЕ *ср мн. нет* şərəfsizlik, hörmətdən düşmə, bədnamlıq, biabırçılıq.
БЕССЛА́ВИТЬ *несов. köhn.* şərəfsiz etmək, adını batırmaq, bədnam etmək, biabır etmək, hörmətdən salmaq, ləkələmək.
БЕССЛА́ВИТЬСЯ *несов.* biabır olmaq, bədnam olmaq, hörmətdən düşmək, adını ləkələmək.
БЕССЛА́ВНО *нареч.* şərəfsizcəsinə, biabırçılıqla, rüsvayçılıqla.
БЕССЛА́ВНОСТЬ *ж мн. нет* şərəfsizlik, biabırçılıq.
БЕССЛА́ВНЫЙ *прил.* 1. şərəfsiz, hörmətsiz, adıbatmış, bədnam; 2. biabırçı.
БЕССЛЕ́ДНО *нареч.* izsiz, izsiz-soraqsız, tamamilə.
БЕССЛЕ́ДНЫЙ *прил.* izsiz, izsiz-soraqsız, əsər-ələmətsiz, itib-batmış.
БЕССЛЕ́ЗНЫЙ *прил.* göz yaşısız.
БЕССЛОВЕ́СНОСТЬ *ж мн. нет* 1. dilsizlik; 2. itaətkarlıq.
БЕССЛОВЕ́СНЫЙ *прил.* 1. nitqsiz, dilsiz; 2. dilsiz-ağızsız, dinməz, danışmaz; 3. itaətkar.
БЕССМЕ́ННО *нареч.* daima, dəyişmədən; arasıkəsilmədən, durmadan.
БЕССМЕ́ННОСТЬ *ж мн. нет* daimilik, dəyişilməzlik, arasıkəsilməzlik.
БЕССМЕ́ННЫЙ *прил.* 1. daimi, dəyişilməz, əvəzsiz; 2. arasıkəsilməyən.

БЕССМЕРТНЕ *ср мн. нет* əbədilik, ölməzlik; əbədiyyət.
БЕССМЕРТНИК *м bot.* solmaz çiçək.
БЕССМЕРТНОСТЬ *ж мн. нет* ölməzlik, əbədilik.
БЕССМЕРТНЫЙ *прил.* ölməz, əbədi.
БЕССМЕТНЫЙ I *прил.* smetasız.
БЕССМЕТНЫЙ II *прил. köhn.* saysız-hesabsız, saya-hesaba gəlməyən, qədərsiz, hədsiz.
БЕССМЫСЛЕННО **1.** *нареч.* mənasız (olaraq); **2.** *в знач. сказ.* mənasızdır.
БЕССМЫСЛЕННОСТЬ *ж* bax **бессмыслие**.
БЕССМЫСЛЕННЫЙ *прил.* **1.** mənasız, boş, əbə, bihudə; **2.** *köhn.* düşüncəsiz, heç şey başa düşməyən, fərasətsiz.
БЕССМЫСЛИЕ *ср мн. нет* **1.** mənasızlıq; **2.** *köhn.* düşüncəsizlik, fərasətsizlik.
БЕССМЫСЛИЦА *ж dan.* boş şey, mənasız şey, cəfəngiyat.
БЕССНЕЖИЕ *ср мн. нет* qarsızlıq.
БЕССНЕЖНОСТЬ *ж мн. нет* bax **бесснежье**.
БЕССНЕЖНЫЙ *прил.* qarsız; **бесснежная зима** qarsız qış.
БЕССОВЕСТНО *нареч.* həyasızcasına, vicdansızcasına, insafsızcasına; utanmadan.
БЕССОВЕСТНОСТЬ *ж мн. нет* **1.** vicdansızlıq, insafsızlıq; **2.** həyasızlıq, utanmazlıq, abırsızlıq.
БЕССОВЕСТНЫЙ *прил.* **1.** vicdansız, insafsız; **2.** həyasız, utanmaz, abırsız.
БЕССОДЕРЖАТЕЛЬНО *нареч.* məzmun-suz, mənasız.
БЕССОДЕРЖАТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* məzmun-suzluq, mənasızlıq.
БЕССОДЕРЖАТЕЛЬНЫЙ *прил.* məzmun-suz, mənasız, boş, maraqsız; **бессодержательная статья** məzmun-suz məqalə.
БЕССОЗНАТЕЛЬНО *нареч.* qeyri-iradi, qeyri-şüuri; bilmədən, düşünmədən.
БЕССОЗНАТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* **1.** düşüncəsizlik, huşsuzluq, ağı başından çıxma, hissizlik; **2.** düşüncəsizlik, şüursuzluq.
БЕССОЗНАТЕЛЬНЫЙ *прил.* **1.** düşüncəsiz, şüursuz; **2.** huşsuz, ağı başından çıxmış, özündən getmiş, hissiz.
БЕССОЛНЕЧНЫЙ *прил.* günəşsiz; günəşi, işığı görməyən.
БЕССОННИЦА *ж* yuxusuzluq.

БЕССОННО *нареч.* yuxusuz, yuxulmadan.
БЕССОННЫЙ *прил.* yuxusuz; **бессонные ночи** yuxusuz (keçirilmiş) gecələr.
БЕССОСЛОВНО *нареч.* silki mənsubiyyət-dən asılı olmayaraq.
БЕССОСЛОВНЫЙ *прил.* silksiz; heç bir silkədən, heç bir zümərədən olmayan.
БЕССОЮЗНЫЙ *прил. грам.* bağlayıcısız, bağlayıcısı olmayan; **бессюзное предложение** bağlayıcısız cümle.
БЕССПОРНО *нареч.* şəksiz, şübhəsiz (olaraq).
БЕССПОРНОСТЬ *ж мн. нет* şəksizlik, şübhəsizlik; yəqinlik, aydınlıq, aşkarlıq.
БЕССПОРНЫЙ *прил.* **1.** şəksiz, şübhəsiz; yəqin, aydın, aşkar; **2.** mübahisəsiz, qəti.
БЕССРЭБРЕНИК *м* tamahsız; pula-mala tamahı olmayan adam.
БЕССРЭБРЕНИЦА *ж* tamahsız, pula-mala tamahı olmayan qadın (qız).
БЕССРОЧНО *нареч.* **1.** vadəsiz, müddətsiz, möhlətsiz (olaraq); **2.** həmişəlik, ömürlük.
БЕССРОЧНОСТЬ *ж мн. нет* **1.** vadəsizlik, müddətsizlik, möhlətsizlik; **2.** daimilik.
БЕССРОЧНЫЙ *прил.* **1.** vadəsiz, müddətsiz, möhlətsiz; vadəsi təyin edilməmiş, müddəti təyin edilməmiş; **2.** həmişəlik, ömürlük.
БЕССТОЧНЫЙ *прил.* axarı olmayan, axmayan; **бессточное озеро** axarı olmayan göl.
БЕССТРАСТИЕ *ср мн. нет* ehtirassızlıq, soyuqluq, həvəssizlik, şövsüzlik.
БЕССТРАСТНО *нареч.* ehtirassız, həvəssiz, şövsüz (olaraq); soyuq (bir surətdə).
БЕССТРАСТНЫЙ *прил.* ehtirassız, soyuq, həvəssiz, şövsüz.
БЕССТРАШЕ *ср мн. нет* qoçaqlıq, qorxmazlıq, cəsarət, mərdlik.
БЕССТРАШНО *нареч.* qorxmadan, çəkinmədən, cəsarətlə, qoçaqlıqla, mərdliklə.
БЕССТРАШНЫЙ *прил.* qorxmaz, qoçaq, cəsarətli, mərd.
БЕССТРУННЫЙ *прил.* simsiz, telsiz; **бесструнная балалайка** naqqal, lağlağı, boşboğaz, çərənci.
БЕССТЫДНИК *м dan.* abırsız, həyasız, utanmaz, ədəbsiz.

БЕССТЫДНИЦА *ж dan.* abırsız, həyasız, utanmaz, ədəbsiz qadın (qız).
БЕССТЫДНИЧАТЬ *несов. dan.* həyasızlıq etmək, ədəbsizlik etmək.
БЕССТЫДНО *нареч.* həyasızcasına, ədəbsizcasına; utanmadan, həya etmədən.
БЕССТЫДНОСТЬ *ж мн. нет* abırsızlıq, utanmazlıq, ədəbsizlik, sırtıqlıq.
БЕССТЫДНЫЙ *прил.* abırsız, həyasız, utanmaz, ədəbsiz.
БЕССТЫДСТВО *ср мн. нет* abırsızlıq, həyasızlıq, utanmazlıq, ədəbsizlik.
БЕССТЫЖИЙ *прил. dan.* çox həyasız, çox ədəbsiz, utanmaz, abırsız.
БЕССУБЪЕКТНОСТЬ *ж мн. нет грам.* subyektivlik, şəxssizlik.
БЕССУБЪЕКТНЫЙ *прил.* **бессубъектное предложение** грам. şəxssiz cümle.
БЕССУДНЫЙ *прил. köhn.* mühakiməsiz, məhkəməsiz.
БЕССЧАСТНЫЙ *прил. köhn.* bədbəxt, tale-siz, uğursuz; zavallı, biçarə, yazıq.
БЕССЧЕТНО *нареч.* saysız-hesabsız, çoxlu, qədərsiz (dəfə).
БЕССЧЕТНЫЙ *прил.* saysız-hesabsız, hədsiz, hesabsız, saya-hesaba gəlməyən (miqdar).
БЕССЮЖЕТНОСТЬ *ж мн. нет* ədəb. sü-jetsizlik.
БЕССЮЖЕТНЫЙ *прил. ədəb.* süjetsiz, müəyyən süjeti olmayan.
БЕСТ *м мн. нет* bəst (İranda təqib olunan adamların qaçıb gizləndiyi və burada olduqları müddətə onlara təqibdən azad olunmaq hüququ verən siqnacaq yer. məs.: *масид, харичи сәфарәханалар və s.*); **бест** (засесть) в бест бəstə girmək.
БЕСТАКТНО *нареч.* yersiz, nəzakətsiz; ədəbsizcasına, təklifsizcasına.
БЕСТАКТНОСТЬ *ж* **1.** ədəbsizlik, nəzakətsizlik, təklifsizlik; **2.** yersiz hərəkət.
БЕСТАКТНЫЙ *прил.* ədəbsiz, təklifsiz, nəzakətsiz; yersiz.
БЕСТАЛАННЫЙ I *bax dan.* **бесталант-ный**.
БЕСТАЛАННЫЙ II *прил. köhn.* bədbəxt, talesiz, qaragün(lü).
БЕСТАЛАННОСТЬ *ж мн. нет* talantsızlıq, istedadsızlıq, qabiliyyətsizlik.

БЕСТАЛАННЫЙ *прил.* talantsız, istedad-sız, qabiliyyətsiz.
БЕСТАРИФНЫЙ *прил.* tarifsiz.
БЕСТАРКА *ж dan.* tarasız (qabsız) taxıl daşıyan araba.
БЕСТАРНЫЙ *прил.* tarasız, qabsız; **бестарная перевозка хлеба** taxılın tarasız daşınması.
БЕСТЕКСТОВЫЙ *прил. mus.* mətnsiz; **симфоническая бестекстовая музыка** mətnsiz simfonik musiqi (instrumental musiqi).
БЕСТЕЛЕСНЫЙ *прил.* cisimsiz, qeyri-maddi, qeyri-cismani.
БЕСТИАЛИЗМ *м мн. нет* bestializm (vəhşilik, heyvani instinktlərin üstünlüyü).
БЕСТИЯ *ж* şeytan, kələkbaz, fırıldaqçı, cüvəllağı.
БЕСТОВАРЬЕ *ср мн. нет* malsızlıq, mal azlığı, mal qıtlığı.
БЕСТОЛКОВО *нареч.* mənasız, rabitəsiz; axmaq, boş, əsassız.
БЕСТОЛКОВОСТЬ *ж мн. нет* **1.** anlamazlıq, qanmazlıq, fərasətsizlik, kütlük; axmaqlıq, sarsaqlıq; **2.** anlaşılmazlıq; **3.** mənasızlıq, rabitətsizlik.
БЕСТОЛКОВЩИНА *ж мн. нет* **1.** qarmaqarışıqlıq, hərc-mərclik; **2.** mənasızlıq, dolaşıqlıq, anlaşılmazlıq.
БЕСТОЛКОВЫЙ *прил.* **1.** qanmaz, qanaqsız, anlamaz, küt, fərasətsiz, kütbeyin; boş, axmaq, sarsaq; **2.** anlaşılmaz, rabitə-siz, mənasız.
БЕСТОЛОЧЬ *ж мн. нет* **1.** bax **бестолковщина**; **2.** *dan.* qanmaz, anlamaz axmaq (adam).
БЕСТРЕПЕТНО *нареч.* soyuqqanlıqla, qorxmadan; sakit (halda).
БЕСТРЕПЕТНЫЙ *прил.* qorxmaz, cəsur, igid, qoçaq; sakit, soyuqqanlı.
БЕСФАБУЛЬНЫЙ *прил. ədəb.* fabulasız, mövzuz (süjetsiz).
БЕСФОРМЕННО *нареч.* formasız, şəksiz; yayğın, biçimsiz (olaraq).
БЕСФОРМЕННОСТЬ *ж мн. нет* formasızlıq, şəksizlik, biçimsizlik, yayğınlıq.
БЕСФОРМЕННЫЙ *прил.* formasız, şəksiz, biçimsiz, yayğın.
БЕСХАРАКТЕРНОСТЬ *ж мн. нет* xarakter-sizlik, iradəsizlik, iradə zəifliyi.

БЕСХАРАКТЕРНЫЙ *прил.* xaraktersiz, iradəsiz, zəif iradəli.
БЕСХВОСТЫЕ *мн. (ед. бесхвостое ср).* quyuqsuzlar, quyuqsuz amfibilər.
БЕСХВОСТЫЙ *прил.* quyuqsuz, quyuğukəsik, lümək.
БЕСХИТРОСТНО *нареч.* hiyləsiz, sadə, saf ürəklə.
БЕСХИТРОСТНОСТЬ *ж мн. нет 1.* hiyləsizlik, sadədillik, ürəyiaçılıq, düzlük; *2.* sadəlik, adilik.
БЕСХИТРОСТНЫЙ *прил.* *1.* sadədil, ürəyiaçıq, hiyləsiz; *дüz, doğru; 2.* sadə, adi.
БЕСХЛЕБИЦА *ж мн. нет* qəhətlik, qıtlıq (*taxıl qıtlığı*); acliq.
БЕСХОЗНЫЙ *бax бесхозный* 1-ci mənada.
БЕСХОЗЯЙНЫЙ *прил.* *1.* sahibsiz, yiyəsiz; *2. köhn.* təsərrüfatı olmayan.
БЕСХОЗЯЙСТВЕННО *нареч.* təsərrüfatsız(casına).
БЕСХОЗЯЙСТВЕННОСТЬ *ж мн. нет* təsərrüfatsızlıq.
БЕСХОЗЯЙСТВЕННЫЙ *прил.* *1.* təsərrüfatı idarə etməyi bacarmayan; *2.* təsərrüfatsız.
БЕСХОЗЯЙСТВИЕ *ср мн. нет* təsərrüfatsızlıq, pozğunluq (*təsərrüfatda*).
БЕСХРЕБЕТНОСТЬ *ж мн. нет* zəiflik, iradəsizlik, prinsipsizlik.
БЕСХРЕБЕТНЫЙ *прил.* *1.* onurğasız; *2. тас.* zəif, iradəsiz, prinsipsiz.
БЕСЦВЕТКОВЫЕ *мн. bot.* *бax споровые* və *тайнобрачные*.
БЕСЦВЕТНО *нареч.* yekrəng, sönük, maraqsız.
БЕСЦВЕТНОСТЬ *ж мн. нет 1.* rəngsizlik, solğunluq, sönüklük; *2. тас.* yekrənglik, maraqsızlıq.
БЕСЦВЕТНЫЙ *прил.* *1.* rəngsiz, solğun, rəngi qacmış, sönük; *2. тас.* yekrəng, maraqsız.
БЕСЦЕЛЬНО *нареч.* məqsədsiz, faydasız (olaraq).
БЕСЦЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет 1.* məqsədsizlik, niyyətsizlik; *2.* mənasızlıq, faydasızlıq.
БЕСЦЕЛЬНЫЙ *прил.* *1.* məqsədsiz, niyyətsiz; *2.* mənasız, faydasız, boş.
БЕСЦЕНЗУРНЫЙ *ж мн. нет* senzuranın olmaması, senzurasızlıq, senzuradan keçməli olmama.

БЕСЦЕНЗУРНЫЙ *прил.* senzurasız, senzuradan keçməli olmayan.
БЕСЦЕННОСТЬ *ж мн. нет 1.* yüksək qiymət, dəyər; *2. köhn.* cavahirət; *3.* qiymətsizlik, dəyərsizlik, azdəyərlilik.
БЕСЦЕННЫЙ *прил.* *1.* misli-bərabəri olmayan, çox qiymətli, bahalı; *2. тас.* öziz, sevimli; *3. тас. köhn.* qiymətsiz, dəyərsiz, azdəyərlili.
БЕСЦЕНОК *м:* за бесценно heçə, müftə, dəyər-dəyməzinə, çox ucuz, havayı.
БЕСЦЕРЕМОННО *нареч.* təklifsiz(cəsinə), utanmadan, çəkinmədən; ədəbsizcəsinə, saymazlıqla, nəzakətsizliklə.
БЕСЦЕРЕМОННОСТЬ *ж мн. нет* hörmət gözləməmə, təklifsizlik, ədəbsizlik, saymazlıq.
БЕСЦЕРЕМОННЫЙ *прил.* hörmət gözləməyən, təklifsiz, ədəbsiz, nəzakətsiz, utanmaz, saymaz.
БЕСЧЕЛОВЕЧНОСТЬ *ср бax бесчеловечность.*
БЕСЧЕЛОВЕЧНО *нареч.* vəhşicəsinə, insafsızcasına, zalımcasına, rəhmsizcəsinə.
БЕСЧЕЛОВЕЧНОСТЬ *ж мн. нет* insaniyyətsizlik, vəhşilik, insafsızlıq, rəhmsizlik, zalımlıq.
БЕСЧЕЛОВЕЧНЫЙ *прил.* insaniyyətsiz, vəhşi, insafsız, rəhmsiz, zalım.
БЕСЧЕСТИЕ *бax бесчестье.*
БЕСЧЕСТИТЬ *несов. köhn.* ləkələmək, abırdan salmaq, biabır etmək, rüsvay etmək.
БЕСЧЕСТИТЬСЯ *несов. köhn.* biabır edilmək, rüsvay edilmək, abırdan salınmaq.
БЕСЧЕСТНО *нареч.* şərəfsizcəsinə, arsızcasına, abırsızlıqla.
БЕСЧЕСТНОСТЬ *ж мн. нет* namussuzluq, şərəfsizlik; abırsızlıq, arsızlıq.
БЕСЧЕСТНЫЙ *прил.* namussuz, şərəfsiz; abırsız, arsız.
БЕСЧЕСТЬ *ср мн. нет* namussuzluq, biabırçılıq, rüsvayçılıq, haqarət, təhqir.
БЕСЧЕШУЙНЫЙ *прил.* pulsuz, axcasız *бесчешуйная рыба* pulsuz (axcasız) balıq.
БЕСЧЕЩЕННЫЙ *прил.* namusuna toxunulmuş, ləkələnmiş, biabır edilmiş, rüsvay edilmiş.
БЕСЧИННИК *м köhn.* şuluqçu, qalmaqalçı, azğın.

БЕСЧИННО *нареч.* köhn. azğıncasına, ədəbsizcəsinə.
БЕСЧИННЫЙ *прил.* köhn. ədəbsiz, azğın, nalayiq.
БЕСЧИНСТВО *ср 1.* şuluqluq, nizamsızlıq, qarışıqlıq, pozğunluq; *2.* ədəbsizlik, azğınlıq; *3.* zorakılıq.
БЕСЧИНСТВОВАТЬ *несов.* şuluqluq salmaq, nizamsızlıq etmək, qarışıqlıq salmaq, pozğunluq törətmək, azğınlıq etmək, zorakılıq etmək; ədəbsizlik etmək.
БЕСЧИСЛЕННО *нареч.* (adətən много sözü ilə birlikdə) saysız-hesabsız, hədsiz, çoxlu.
БЕСЧИСЛЕННОСТЬ *ж* hədsizlik, çoxluq.
БЕСЧИСЛЕННЫЙ *прил.* hədsiz, qədersiz, saysız-hesabsız, son dərəcə çox.
БЕСЧУВСТВЕННО *нареч.* hissiz surətdə, hissiz olaraq, bihuş halda.
БЕСЧУВСТВЕННОСТЬ *ж мн. нет 1.* hissizlik, duyğusuzluq, huşsuzluq; *2.* cansızlıq, ölgünlük; *3.* rəhmsizlik, daşürəkliklik, sərtlik; vıdancsızlıq.
БЕСЧУВСТВЕННЫЙ *прил.* *1.* hissiz, duyğusuz, bihuş; *2.* cansız, ölgün; *3.* rəhmsiz, daşürəkli, sərt; vıdancsız.
БЕСЧУВСТВИЕ *ср мн. нет 1.* hissizlik, bihuşluq; ürəkkeçmə; *2.* *бax бесчувствен-ность.*
БЕСШАБАШНО *нареч.* *1.* qeydsizcəsinə, fikirləşmədən, dalını-qabağını düşünmədən; *2.* azğıncasına, dəlicəsinə.
БЕСШАБАШНОСТЬ *ж мн. нет 1.* qeydsizlik, arsızlıq, qəmsizlik; *2.* azğınlıq.
БЕСШАБАШНЫЙ *прил.* *1.* azğın; *2.* qeydsiz, qəmsiz, arsız.
БЕСШЕРСТНЫЙ *прил.* yunsuz.
БЕСШОВНЫЙ *прил.* tikışsiz, tikışı olmayan
БЕСШУМНО *нареч.* səssiz, sakit, üsullu, yavaşcadan, səse salmadan, səssiz-səmirsiz; gurultusuz.
БЕСШУМНОСТЬ *ж мн. нет* səssizlik, sakitlik.
БЕСШУМНЫЙ *прил.* *1.* səssiz, səssiz-səmirsiz, sakit; *2.* gurultusuz.
БЕТА *ж beta (yunan əlifbasının ikinci hərfi "β");* *2.* *бета-лучи* fiz. beta-şüalar.
БЕТЕЛЬ *м bot.* betel (*qarabərbər kolu*).

БЕТО́Н *м* beton.
БЕТОНИ́РОВАНИЕ *ср* betonla(n)ma.
БЕТОНИ́РОВАННЫЙ *прич.* betonlanmış.
БЕТОНИ́РОВАТЬ *сов. и несов.* betonlamaq; beton tökmək, betonla bərkitmək.
БЕТОНИ́РОВАТЬСЯ *сов. и несов.* betonlanmaq; beton tökülmək, betonla bərkidilmək.
БЕТОНИ́РОВКА *ж мн. нет* *бax бетони-рование*
БЕТОНИ́Т *м* betonit (*betondan qayrılmış süni daş*).
БЕТО́ННЫЙ *бетон* *сөз. сif.:* betondan qayrılmış; *бетонный пол* beton döşəmə.
БЕТОНОМА́ШИНА *ж* beton maşını (*beton hazırlayan maşın*).
БЕТОНОМЕ́ШАЛКА *бax бетономашинна.*
БЕТО́НЩИК *м* betonçu (*beton işləri fəhləsi*).
БЕТО́НЩИЦА *ж* betonçu qadın (*qız*).
БЕТО́НЬЕРКА *ж* *бax бетономашинна.*
БЕЧЕВА́ *ж мн. нет* buraz, kəndir.
БЕЧЕ́ВКА *ж* ciyə, viş.
БЕЧЕ́ВНИК *м* ləpədən yən yol (*yedəkdə gəmiləri dartıb çəkmək üçün sahil boyu yol*).
БЕЧЕВО́Й *1. бечева* *сөз. сif.;* *2. бax бечев-ник.*
БЕЧЕ́ВОЧНЫЙ *бечевка* *сөз. сif.*
БЕШАМЕ́ЛЬ *ж мн. нет* *ашр.* beşamel (*yurturta, un və süddən hazırlanan sous, şirə*).
БЕШЕНО *нареч.* *1.* dəli kimi, quduzcasına, azğıncasına; qeyzlə, hiddətlə, acıqla, hirs-lə; *2.* çox bərk, çox iti, çox tez, çox güclü.
БЕШЕНСТВО *ср мн. нет 1.* quduzluq; *2.* hirs, acıq, qeyz, hiddət; özündən çıxma, azğınlıq.
БЕШЕНСТВОВАТЬ *несов.* qəzəblənmək, hiddətlənmək, qeyzlənmək, azğınlıq etmək, özündən çıxmaq.
БЕШЕ́НЫЙ *прил.* *1.* qudurmuş, quduz; *2.* azğın, qızğın, qızmış; *3.* qeyzli, hirsli, hiddətli, acıqlı, qudurğan; *4.* son dərəcə bərk (iti, tez, sürətli); şiddətli, hədsiz; *бешеная скорость* bərk (çox böyük) sürət; *бешеные прибыли* hədsiz qazanc; *бешеное сопротивление* şiddətli müqavimət; *4* *бешеные деньги* zəhmət-siz qazanılmış çoxlu pul; *бешеные цены* son dərəcə yüksək qiymətlər.
БЕШМЕ́Т *м* beşmet, arxaqlıq.

БЗИК *m dan.* qəribəlik, qeyri-adilik, tutması tutma.

БИБАБО *нескл.* bibabo (ələ keçirilən, hərəkətə gətirilən gülməli kukla – oyuncaq).

БИБЛЕЙСКИЙ *библия* *söz. sif.;* *библейская легенда* *bibliya əfsanəsi.*

БИБЛИОГРАФ *m* bibliograf (*bibliografiya mütəxəssisi*).

БИБЛИОГРАФИРОВАНИЕ *ср* bibliografiya düzəltmə.

БИБЛИОГРАФИРОВАТЬ *несов.* bibliografiya düzəltmək.

БИБЛИОГРАФИЧЕСКИЙ *библиография* *söz. sif.;* *библиографик;* *библиографический кабинет* *bibliografiya kabineti;* *библиографическая справка* *bibliografik məlumat;* *библиографическая редкость* *nadir tapılan kitab.*

БИБЛИОГРАФИЯ *ж мн. нет* *bibliografiya* (1. *kitabların mətnününün və zəhiri tərtibatının elmi təsviri;* 2. *müəyyən bir məsələyə aid kitablar və məqalələr siyahısı;* 3. *jurnal və qəzetlərdə yeni çıxan kitablar haqqında resenziyalar çap edilən şöbə*).

БИБЛИОЛОГ *m* biblioloq, kitabşünas (*bibliologiya mütəxəssisi*).

БИБЛИОЛОГИЧЕСКИЙ *библиология* *söz. sif.;* *библиолог;* *библиологический институт* *bibliologiya institutu;* *библиологические труды* *biblioloji əsərlər.*

БИБЛИОЛОГИЯ *ж мн. нет* *bibliologiya*, kitabşünaslıq.

БИБЛИОМАН *m* kitab həvəskarı, kitab aludəsi.

БИБЛИОМАНИЯ *ж* bibliomaniya; kitab uğma həvəsi, kitab təəşşüqü.

БИБЛИОТЕКА *ж* kitabxana; *библиотека-читальня* *kitabxana-qiraətxana.*

БИБЛИОТЕКАРСКИЙ *библиотекарь* *söz. sif.;* *библиотекарская должность* *kitabxanaçı vəzifəsi.*

БИБЛИОТЕКАРША *ж dan.* kitabxanaçı qadın (qız).

БИБЛИОТЕКАРЬ *m* kitabxanaçı.

БИБЛИОТЕКОВЕДЕНИЕ *ср мн. нет* *kitabxanaşünaslıq*, kitabxanaçılıq elmi.

БИБЛИОТЕКОВЕДЧЕСКИЙ *библиотековедение* *söz. sif.*

БИБЛИОТЕЧКА *ж* библиотека *söz. kiç.*

БИБЛИОТЕЧНЫЙ *библиотека* *söz. sif.;* *библиотечная сеть* *kitabxana şəbəkəsi.*

БИБЛИОФІЛ *m* kitab həvəskarı (*nadir və qiymətli kitabları toplayan adam*).

БИБЛИОФІЛЬСКИЙ *библиофил* *və библиофильство* *söz. sif.*

БИБЛИОФІЛЬСТВО *ср мн. нет* *kitab həvəskarlığı.*

БИБЛИЯ *ж* bibliya (*tövrat və incil*).

БИВАК, БИВУАК *m* düşərgə, qoşun düşərgəsi; *жить (как) на бивуаках* *qaraçı kimi yaşamaq, çadırda yaşamaq.*

БИВАКИРОВАТЬ, БИВАКИРОВАТЬ *несов.* düşərgə salmaq.

БИВАТЬ *многокр.* *бах* *бить.*

БИВАЧНЫЙ, БИВУАЧНЫЙ *бивак* *və бивуак* *söz. sif.*

БИВНИ *мн. (ед. бивень m)* diş, xillə, qılnc (*bəzi məməli heyvanların, məs.: filin, qabanın ağzının kənarlarındakı iri, möhkəm dişlər*).

БИГУДИ *мн. нескл.* *biqudi* (saçları burmaq üçün lüləcik).

БИДОН *m* bidon (*mayelər üçün dəmir qab*).

БИДОНЧИК *m* kiçik bidon.

БИЕНИЕ *ср* vurma, döyülmə; *биение сердца* *ürəyin vurməsi;* *биение пульса* *nəbzın vurməsi.*

БИЗАНЬ *м* dəniz. bizan (1. *gəminin dal tərəfindəki dora çəpinə çəkilən yelkən;* 2. *бах бизань-мачта*).

БИЗАНЬ-МАЧТА *ж* dəniz. bizan doru (*gəminin ən dal tərəfindəki dor*).

БИЗНЕС *m* biznes; ticarət, iş, saziş, sövdələşmə.

БИЗНЕСМЕН *m* biznesmen (sahibkar, iş adamı).

БИЗОН *m* zool. bizon (*vəhşi öküz*).

БИЗОНИЙ *бизон* *söz. sif.*

БИКВАДРАТ *m* riyaz. bikvadrat (*bir kəmiyyətin və ya ədədin dördüncü dərəcəsi*).

БИКВАДРАТНЫЙ *биквадрат* *söz. sif.*

БИКФОРДОВ *шнур* *m* bikford fitili (*partlatma işlərində işlədilan fitil*).

БИЛАБИАЛЬНЫЙ *прил. dilç.* qoşadodaq [-i-ı]; *билабиальные звуки* *qoşadodaq səsləri* (*dodaqları bir-birinə yapışdırmaq vasitəsilə əmələ gətirilən samit səslər, məs.: b, p, m*).

БИЛЕТ *m* билет; *железнодорожный билет* *dəmiryol bileti;* *пригласительный билет* *dəvətnamə;* *кредитный билет* *kağız pul;* *банковский билет* *бах банкнот;* *белый билет* *бах белый;* *волчий билет* (*паспорт*) *бах волчий.*

БИЛЕТЕР *m* *билетə* *бахан, билет* *yoxlayan işçi.*
БИЛЕТЕРША *ж dan.* *билетə* *бахан, билет* *yoxlayan qadın (qız).*

БИЛЕТНИК *m dan.* *билетчик* (*kiçik билет*).

БИЛЕТНЫЙ *билет* *söz. sif., билетная* *каска* *билет* *kassası.*

БИЛИАРД *бах* *бильярд.*

БИЛИАРДНЫЙ *бах* *бильярдный.*

БИЛЛИОН *m* billion; milliard (*fransız, rus və amerikan sistemi üzrə*).

БИЛЛИОННЫЙ *биллион* *söz. sif.*

БИЛЛОН *m* billon (*çox qarışıq olan gümüş və bu gümüşdən kəsilən pul*).

БИЛЛОННЫЙ *биллон* *söz. sif., billondan* *kəsilmiş.*

БИЛЛЬ *m* bill (*İngiltərədə və ABŞ-da parlamentin müzakirəsinə verilən qanun layihəsi*).

БИЛО *ср* bilo (*signal vermək üçün metal lövhə*).

БИЛЬБОКЕ *ср* bilboke (*ucu kasaciq şəkilli ağac və ona iplə bağlı şardan ibarət oyuncaq*).

БИЛЬДАППАРАТ *m* bildaparat (*teleqraf vasitəsilə şəkil, foto, əlyazısı və s. verən aparat*).

БИЛЬЯРД *m* bilyard (1. *stol üstündə oynanılan şar oyunu;* 2. *bu oyun üçün xüsusi stol*).

БИЛЬЯРДНАЯ *ж* bilyardxana, bilyard otağı.

БИЛЬЯРДНЫЙ *бильярд* *söz. sif.;* *бильярдный шар* *bilyard şarı.*

БИМЕТАЛЛИЗМ *m* iqt. bimetalizm (*iki metal, məs.: qızıl və gümüşə əsaslanan pul sistemi*).

БИМЕТАЛЛИЧЕСКИЙ *биметаллизм* *söz. sif., bimetallik;* *биметаллическая система* *bimetalizm sistemi.*

БИМЕТАЛЛЫ *мн. (ед. биметалл m)* *биметаллы* (*iki müxtəlif metal qatından ibarət olan məmulat*).

БИМСЫ *мн. (ед. бимс m)* *dəniz. bimslər* (*göyərtəni saxlayan köndələn tirlər*).

БИНОКЛЬ *m* binokl, durbın.

БИНОКУЛЯРНЫЙ *прил.;* *бинокулярное зрение* *iki gözlə görmə;* *бинокулярный микроскоп* *ikiokulyarlı (binokulyar) mikroskop.*

БИНОМ *m* riyaz. binom; ikihədli.

БИНТ *m* bint.

БИНТОВАНИЕ *ср* bintlənmə, bintlə sarınma.

БИНТОВАННЫЙ *прич.* bintlənmiş, bintlə sarınmış.

БИНТОВАТЬ *несов.* bintlənmək, bintlə sarınmaq.

БИНТОВАТЬСЯ *несов.* bintlənmək, bintlə sarınmaq.

БИНТОВКА *ж* *бах* *бинтование.*

БИНТОВОЙ *бинт* *söz. sif.*

[БИО-] *bio* – (*mürəkkəb sözlərin əvvəlində sözün həyata, diriliyə aid olduğunu göstərən hissəcik, məs.: biologiya, biokimya*).

БИБОТАНИКА *ж* biobotanika; *bioloji botanika* (*bitkilərin həyatından bəhs edən elm*).

БИБОТАНИЧЕСКИЙ *биоботаника* *söz. sif.*

БИОГЕНЕТИЧЕСКИЙ *биогенез* *söz. sif.;* *биогенетик.*

БИОГЕОГРАФИЧЕСКИЙ *биогеография* *söz. sif.;* *biocoqrafi.*

БИОГЕОГРАФИЯ *ж* biocoqrafiya (*Yerin təbii şəraitindən və geoloji tarixindən asılı olaraq üzündə heyvan və bitki orqanizmlərinin yayılmasından bəhs edən elm*).

БИОГЕОХИМИЧЕСКИЙ *биогеохимия* *söz. sif.;* *biogeokimyəvi.*

БИОГЕОХИМИЯ *ж* biogeokimya (*yer kürəsindəki üzvi elementlərin həyatının tarixini öyrənən elm*).

БИОГРАФ *m* bioqraf (*tərcümeyi-hal yazan*).

БИОГРАФИЧЕСКИЙ *биография* *söz. sif.* *bioqrafik;* *tərcümeyi-halə* *aid;* *биографический роман* *bioqrafik roman.*

БИОГРАФИЯ *ж* bioqrafiya, tərcümeyi-hal.

БИОДИНАМИКА *ж* biodinamika (*orqanizmlərin ümumi həyat fəaliyyətindən bəhs edən elm*).

БИОЛІТЫ *мн. минер. биолитlər* (*orqanizmlərin həyat fəaliyyəti nəticəsində əmələ gələn süxurlar; məs.: kömür, fosforitlər, əhəng daşı və s.*).

БИОЛОГ *m* bioloq (*biologiya mütəxəssisi*).

БИОЛОГИЗМ ж *мн. нет* biologizm (elma zidd olaraq ictimai hadisələri bioloji hadisələrlə izah etmək meylı).

БИОЛОГИЧЕСКИЙ биология söz. *sif.*; bioloji; биологические науки biologiya elmləri; биологическая химия bioloji kimya.

БИОЛОГИЯ ж *мн. нет* biologiya.

БИОМЕХАНИКА ж biomexanika (heyvanların və insanın hərəkət fəaliyyətindən bəhs edən elm).

БИОПРЕПАРАТЫ *мн. tib.* biopreparatlar (yoluxucu xəstəliklərin qabağını almaq üçün bədənə vurulan bioloji dərmanlar).

БИОПСИЯ ж *мн. нет* biopsiya (xəstəliyi müayinə etmək məqsədilə mikroskop altında tədqiq etmək üçün xəstənin bədəninin bir yerindən kəsilib götürülən toxuma tikəsi).

БИОСТАНЦИЯ ж (биологическая станция) biostansiya; bioloji stansiya.

БИОСФЕРА ж biosfer (Yer üzündə həyat olan sahə).

БИОФИЗИКА ж biofizika; bioloji fizika (fizikani biologiyaya tətbiq etməklə məşğul olan elm).

БИОХИМИЧЕСКИЙ биохимия söz. *sif.*; biokimyəvi; биохимический процесс biokimyəvi proses.

БИОХИМИЯ ж biokimya; bioloji kimya (canlı orqanizmdə əmələ gələn kimyəvi prosesləri öyrənən elm).

БИПЛАН м biplan (üst-üstə qoşaqanadlı təyyarə).

БИРЖА ж birja (1. ticarət və maliyyə sazişləri bağlamaq üçün vasitəci idarə; 2. köhn. alver üçün bazar, meydan); 3. биржа труда etmək birjası (işsizləri siyahıya alan və onlar üçün iş axtaran vasitəci idarə); 4. чёрная биржа gizli birja (valyuta alveri edilən gizli bazar); 5. лесная биржа ağac anbarı (ağacları yığmaq üçün xüsusi yer, anbar); 6. играть на бирже bax играть.

БИРЖЕВИК м *дан.* birjaçı (birjada qiymətlərin aşağı düşüb-qalxmasından qazanc əldə edən adam).

БИРЖЕВОЙ биржа söz. *sif.*; биржевая сделка birja sazişi (səvdləşməsi).

БИРКА ж birka (üzərində nömrə və yazı olub mal taylarına və s. bağlanan taxta parçası).

БИРМАНЕЦ м (*мн. бирманцы*) birmalı.

БИРМАНКА ж birmalı qadın (qız).

БИРМАНСКИЙ прил. Birma -i[-ı]; Бирманский Союз Birma İttifaqı.

БИРОЧНЫЙ бирка söz. *sif.*

БИРЮЗА ж firuzə (qiymətli daş).

БИРЮЗОВЫЙ 1. бирюза söz. *sif.*; firuzədən qaytılmış; 2. бирюзовый перстень firuzə qaşlı üzük; 3. бирюзы, бирюза rəngli; 4. бирюзовое платье firuzəyi paltar.

БИРЮК м 1. yalquzaq (canavar, qurd); 2. тас. vəhşi, qaraqabaq, adamayovuşmaz; 3. жить (глядеть) бирюком qaşqabağını sallamaq, üzü gülməmək, üzü açılmamaq, adamdan qaçmaq, camaat arasına çıxmaq; 4. бирюком смотреть (сидеть) ağır-fağır oturmaq, məzlum-məzlum baxmaq, qəm dəryasına batmaq.

БИРЮКОВАТЫЙ прил. adamsevmez, adamdanqaçan; üzügülməz, qaraqabaq.

БИРЮЛЬКА ж biryulka, çöp oyunu; 2. играть в бирюльки boş işlə məşğul olmaq, səfəngiyatla məşğul olmaq.

БИРЮЧ м *tar.* carçı, carçəkən (qədim Rusiyada).

БИС межд. bis! bir daha! təkrar! (teatrda, konsertdə artistin öz nömrəsini təkrar etməsi üçün tamaşaçıların xahişini bildirən nida).

БИСЕР м *мн. нет* muncuq; 2. писать бисером xırda xətlə (muncuq kimi) yazmaq; 3. метать бисер перед свиньями xamlamaq; 4. qırıldatmaq.

БИСЕРИНА ж muncuq dənəsi.

БИСЕРИНКА ж xırda muncuq dənəsi.

БИСЕРНЫЙ 1. бисер söz. *sif.*; muncuq düzülmüş, muncuqlu; 2. çox narın, çox xırda; 3. бисерный почерк çox xırda və düzgün xətt.

БИСИРОВАТЬ сов. и несов. təkrar etmək; təkrar ifa etmək (bax бис).

БИСИРОВАТЬСЯ сов. и несов. təkrar edilmək, təkrar ifa edilmək (bax бис).

БИСКВИТ м biskvit (yumurta, qənd və undan hazırlanan pirojna və ya peçenye növü).

БИСКВИТНЫЙ бисквит söz. *sif.* бисквитная фабрика biskvit fabriki.

БИСМУТ бax висмут.

БИСЕКТРИСА ж *riyaz.* tən bölən.

БИСУЛЬФАТ м *kim.* bisulfat, hidrosulfat.

БИСУЛЬФИТ м *kim.* bisulfit, hidrosulfit.

БИТА ж ağac, toxmaq (oyunlarda işləmək üçün).

БИТВА ж döyüş, vuruş, vuruşma, savaş, dava.

БИТКИ *мн. asp.* bitki (yumru kotlet, küftə).

БИТКОМ: битком набит, битком набито doludur, ağzınacan doludur; вагон битком набит ваqon ağzınacan doludur.

БИТОК м bax бита.

БИТОЧКИ бax битки.

БИТУМ м (*мн. битумы*) *miner.* bitum (karbohidrogenlərdən ibarət qatranlı maddələrin ümumi adı: asphalt, neft, qudron və s.).

БИТУМНЫЙ битум söz. *sif.* bitumlu.

БИТЫЙ прич. 1. döyülmüş, vurulmuş; 2. öldürülmüş, kəsilmiş; 3. məğlub olmuş, basılmış; 4. sındırılmış, qırılmış; 5. sınmış, sınıq (qab); 6. битая дорога tapdaq yol, işlək yol; 7. битое мясо döyöclənmiş ət; 8. битые разговоры şit söhbət, çeynənmiş sözlər; 9. битый камень cıncıl; 10. битый час düz bir saat; 11. битые сливки çalınmış qaymaq.

БИТЬ несов. 1. vurmaq, döymək; 2. öldürmək, kəsmək; 3. üstün gəlmək, qalib gəlmək, basmaq; 4. mübarizə aparmaq, mübarizə etmək; 5. бит по бюрократизму bürokratizmlə mübarizə aparmaq (etmək); 6. сіндірмаq, qırmaq; 7. çalmaq (əl, dəf); 8. atıb vurmaq; 9. ziyan vurmaq, zərər yetirmək; 10. бит маслом yağ hasil etmək; 11. бит баклуши bax баклуши; 12. лошадь бьет задом at təpik (şıllaq) atır; 13. бит отбой bitmə signalı vermək; 14. бит по рукам 1) əl vermək, razılaşmaq; 2) qulaqburması vermək, cəzalandırmaq, tənbeh etmək; 15. бит тревогу 1) təhlükə signalı vermək; 2) haray salmaq; 3) xəbərdarlıq etmək, signal vermək; 16. бит челом baş əymək, baş endirmək, ayağına uyxılmaq; 17. бит по карману cibə zərər vurmaq; 18. бит ключом qaynamaq, daşmaq, coşmaq, fəvvarə vurmaq; 19. бит себя в грудь döşünə döymək; 20. бит в ладоши əl çalmaq; 21. бит ногами (каблуками) tapdalamaq, ayaqlamaq; 22. бит в глаза

23. gözə çarpmaq, nəzərə çarpmaq, nəzəri cəlb etmək; 24. бит карту, бит ставку kartı vurmaq, bankı vurmaq, udmaq; 25. бит покलों köhn. təzim etmək, baş əymək, əyilmək; 26. бит склянки bax склянка; 27. бит наверха өзünə inanaraq, səhsiz hərəkət etmək; 28. бит в (одну) точку diqqəti, hərəkəti bir şeyə, bir nöqtəyə cəlb etmək; 29. бит в цель məqsədə çatmaq; 30. бит мимо цели istədiyinə nail olmaq, səyi boş çıxmaq; 31. бит на (что) əldə etməyə çalışmaq, can atmaq, əlləşmək; 32. бит (литься, переливаться) через край bax край.

БИТЬЕ *сп. мн. нет* 1. döymə, vurma; 2. sındırma, qırma.

БИТЬСЯ несов. 1. vuruşmaq, döyüşmək; 2. çarpışmaq; 3. çırpınmaq, çapalamaq; 4. çarpmaq; 5. döyünmək, 6. çalışmaq, əlləşmək, çalışıb-çapalamaq; 7. sınmaq, qırılmaq; 8. öldürülmək, kəsilmək, vurulmaq; 9. бится как рыба об лёд çalışıb-çapalamaq, özünü oda-alova vurmaq, ehtiyac içində yaşamaq; 10. бится об заклад köhn. mərc gəlmək, mərc etmək.

БИТЮГ м 1. araba atı, quvvətli iri at; 2. тас. yekəpər, nəhəng adam.

БИТЮК бax битюг.

БИФУРКАЦИЯ ж bifurkasiya, haçalanma, ikiye ayrılma.

БИФШТЕКС м *asp.* bifşteks (qızardılmış ət).

БИЦЕПС м *anat.* biceps (əli bilək oynagında bükən çiyin əzələsi).

БИЧ м 1. uzun qamçı, qırmanç, şallaq; 2. тас. afət, bəla, fəlakət.

БИЧЕВАНИЕ *сп.* 1. qamçılama, şallaqlama, qırmanclama; 2. тас. cəzalandırma; 3. тас. ifşa etmək; tənqid etmək.

БИЧЕВАТЬ несов. 1. qamçılamaq, şallaqlamaq, qırmanclamaq; 2. тас. cəzalandırmaq; 3. тас. ifşa etmək, paxırını açmaq, eybini açmaq, tənqid etmək.

БИЧЕВАТЬСЯ несов. 1. qamçılanmaq, şallaqlanmaq, qırmanclanmaq; 2. тас. cəzalanmaq; 3. тас. ifşa edilmək; şiddətli tənqid edilmək.

БИШЬ *част. дан., мөһ.* şey, zad, görəsən (unudulmuş bir şeyi yada salmaq üçün işlanir); как бишь его зовут? görəsən,

onun adı nədir?; **да бишь** əcəb yadıma düşdü; **то бишь** yəni.

БЛАГО I ср 1. xoşbəxtlik, səadət; rifah, fayda; **трудиться на благо Родины** Vətənin səadəti üçün çalışmaq; **2. мн. блага** nemətlər; **материальные блага** maddi nemətlər; **3. yaxşı(dır)**, xoşbəxtlikdir; **о всех благ** xudahafiz! sağ olun; **ни за какие блага** qətiyyəən, heç cür, heç bir vaxt.

БЛАГО II союз xüsusən, ona görə ki.

[БЛАГО...] *mürəkkəb sözlərin "xoş", "yaxşı" mənasını verən birinci tərkib hissəsi; məs.:* **благовоспитанный** (yaxşı tərbiyə görmüş); **благомыслящий** (xoşniyyət); **благовонный** (xoşiyli, ətirli).

БЛАГОВЕРНАЯ ж зар. arvad; uşaqların anası.

БЛАГОВЕРНЫЙ м зар. əg; uşaqların atası.

БЛАГОВЕСТ м kilə zəngi (*ibadətə başlanmadan qabaq kilsədə zəng çalınması*).

БЛАГОВЕСТИТЬ несов. 1. zəng çalmaq (*kilsədə ibadətin başlandığını xəbər vermək*); **2. məs.** aləmə uymaq (*xəbəri*), car çəkmək

БЛАГОВЕЩЕНИЕ ср blaqovəşşeniye (*xristian bayramlarından birinin adı*).

БЛАГОВИДНЫЙ прил. 1. xoşgörkəm, xoşgörkəmli, sevimli, qəşəng, göyçək; **2. münasib**, ləyaqətli; **о благовидный предлог** üzürlü bəhanə.

БЛАГОВОЛЕНИЕ ср мн. нет köhn. iltifat, lütfkarlıq, mərhəmət, sayə.

БЛАГОВОЛИТЬ несов. köhn. 1. xeyirxahlıq göstərmək, iltifat etmək, mərhəmət göstərmək; **2. пов. накл. благоволите** zəhmət çəkin; **благоволите ответить** zəhmət çəkin cavab verin.

БЛАГОВОНИЕ ср 1. köhn. ətir; **2. ətirli maddə.**

БЛАГОВОННЫЙ прил. köhn. ətirli, xoşiyli.

БЛАГОВОСПИТАННО нареч. ədəblə, nəzakətlə.

БЛАГОВОСПИТАННОСТЬ ж мн. нет tərbiyə, ədəb, nəzakət.

БЛАГОВОСПИТАННЫЙ прил. tərbiyəli, ədəbli, nəzakətli.

БЛАГОВРЕМЕННЫЙ прил. köhn. vaxtında (olan), məqamında (olan).

БЛАГОЛУПОСТЬ ж kin. əllaməlik.

БЛАГОГОВЕЙНО нареч. dərin hörmətlə, ehtiramla, ixlaskarlıqla, pərəstişlə, sitayişlə.

БЛАГОГОВЕЙНЫЙ прил. köhn. hörmət-kar, ehtiramli, ixlaskar.

БЛАГОГОВЕНИЕ ср мн. нет köhn. dərin hörmət, ehtiram, pərəstiş, sitayiş.

БЛАГОГОВЕТЬ несов. köhn. hörmət etmək, ehtiram etmək, iklas göstərmək, pərəstiş etmək.

БЛАГОДАРЕНИЕ ср köhn. razılıq, təşəkkür, minnətdarlıq, şükür.

БЛАГОДАРИТЬ несов. razılıq etmək, təşəkkür etmək, minnətdarlıq etmək; **о благодарю** sağ olun, təşəkkür edirəm, minnətdaram; **благодарю (тебя, вас)** təşəkkür edirəm (sənə, sizə); **çok sağ ol(un); благодарю покорно** bax покорно.

БЛАГОДА́РНО нареч. minnətdarlıqla, razılıqla, təşəkkürlə.

БЛАГОДА́РНСТЬ ж razılıq, təşəkkür, minnətdarlıq.

БЛАГОДА́РНЫЙ прил. 1. minnətdar, yaxşılıq bilən, razılıq edən, qədirlən; **2. faydalı, gözəl, səmərəli, xeyirli; о я вам очень благодарен** sizdən çox razıyam.

БЛАГОДА́РСТВЕННЫЙ прил. köhn. təşəkkür (razılıq) ifadə edən; **благодарственное письмо** təşəkkür (razılıq) məktubu.

БЛАГОДА́РСТВОВАТЬ несов. köhn. bax благодарить.

БЛАГОДА́РЯ пред. ...sayəsində, ...nəticəsində, ...görə, ...köməyi ilə, ...səbəb, ...səbəbine, ...üzündən; о благодаря тому, что союз ...görə, olduğuna görə, nəticəsində; ...səbəbinə.

БЛАГОДА́ТНЫЙ прил. 1. bərəkətli, bol; **2. xeyirli, faydalı.**

БЛАГОДА́ТЬ ж мн. нет bərəkət, bolluq, firavanlıq, nemət; **о благодать в доме (в хозяйстве и т. д.)** firavanlıq, bolluq, gen-bolluq.

БЛАГОДЕНСТВЕННЫЙ прил. köhn. xoşbəxt, səadətli, uğurlu, şən, şad, firavan.

БЛАГОДЕНСТВИЕ ср мн. нет köhn. xoşbəxtlik, səadət, ağgün, dinclik, salamatlıq, rifah, firavanlıq, aydınlıq.

БЛАГОДЕНСТВОВАТЬ несов. köhn. xoşbəxt yaşamaq, firavanlıqla yaşamaq, rifah içində yaşamaq.

БЛАГОДЕТЕЛЬ м köhn. hami, havadar, pənah, xilaskar, xeyirxah.

БЛАГОДЕТЕЛЬНИЦА ж köhn. hami, havadar, pənah, xilaskar, xeyirxah qadın (qız).

БЛАГОДЕТЕЛЬСТВО ж köhn. xeyirxahlıq, xilaskarlıq, havadarlıq.

БЛАГОДЕТЕЛЬНЫЙ прил. köhn. 1. xeyirli, faydalı; **2. xilasedici, nicatverici.**

БЛАГОДЕТЕЛЬСТВОВАТЬ несов. köhn. yaxşılıq etmək, xeyir vermək, xeyirxahlıq etmək, kömək etmək, himayə etmək.

БЛАГОДЕЯНИЕ ср yaxşılıq, kömək, iltifat, əl tutma.

БЛАГОДУШЕСТВОВАТЬ несов. kef çəkmək, keflə yaşamaq, səfa sürmək.

БЛАГОДУ́ШЕ ср 1. mülayimlik, yumşaq-lıq, üreyinaziklik; **2. yaxşılıq, mərhəmət; 3. köhn.** alıcənablıq, mərdlik; **4. laqeydlik, xatircəmlik, qayğısızlıq, arxayınçılıq.**

БЛАГОДУ́ШНО нареч. 1. iltifatla, mərhəmətlə, xeyirxahlıqla, xoşqəlbliklə, mehribanlıqla; **2. laqeydliklə, sakit, sakit-sakit, xatircəmliliklə, qayğısızlıqla, arxayınlıqla.**

БЛАГОДУ́ШНЫЙ прил. 1. mülayim, yumşaq, nazikürekli, rəhmdil, xeyirxah, mərhəmətli; **2. köhn.** alıcənab, mərd; **3. qeydsiz, qayğısız, laqeyd, xatircəm, arxayın.**

БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬ м xeyirxah (adam).

БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬНИЦА ж xeyirxah qadın (qız).

БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬНО нареч. xeyirxahlıqla, dostcasına.

БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬНОСТЬ ж мн. нет xeyirxahlıq.

БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ прил. 1. xeyirxah, dost; **2. yaxşı (münasibət və s.).**

БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬСТВОВАТЬ несов. köhn. yaxşılıq etmək, xeyirxahlıq göstərmək.

БЛАГОЗВУ́ЧИЕ ср мн. нет ahəngdarlıq; ahəng, gözəllik, mələhət (*səsdə*).

БЛАГОЗВУ́ЧНОСТЬ ж мн. нет bax благозвучие.

БЛАГОЗВУ́ЧНЫЙ прил. xoşavaz, xoşahəng, ahəngdar, mələhətli (*səs*); yaxşı səslənən.

БЛАГО́Й I прил. yaxşı, gözəl, xoş; **благое намерение** xoş (yaxşı) niyyət; **о благою часть избрать** köhn. bax часть.

БЛАГО́Й II прил. köhn., məh. 1. pis, çirkin, yaman; **2. dəli, dəlisov, tərs, qanmaz, azgün; о благим матом кричать** var gücü ilə bağırmaq, şivən qorarmaq.

БЛАГОЛЕ́ПИЕ ср мн. нет köhn. gözəllik, qəşənglik, əzəmət.

БЛАГОЛЕ́ПНЫЙ прил. köhn. gözəl, qəşəng, əzəmətli.

БЛАГОМЫ́СЛЯЩИЙ прил. köhn. 1. xoşniyyət, xoşfikir; **2. ağıllı, sağlamfikirli.**

БЛАГОНАДЕ́ЖНОСТЬ ж мн. нет etibar, sədaqət.

БЛАГОНАДЕ́ЖНЫЙ прил. etibarlı, inanılmış, sədaqətli; **о будьте благодёжны** arxayın olun, əmin olun.

БЛАГОНАМЕ́РЕННО нареч. köhn. xoş niyyətə, yaxşı məqsədlə.

БЛАГОНАМЕ́РЕННОСТЬ ж мн. нет köhn. xoş niyyət, xoş məqsəd.

БЛАГОНАМЕ́РЕННЫЙ прил. köhn. xoşniyyət, etibarlı, sədaqətli.

БЛАГОНА́ВНИЕ ср мн. нет köhn. ədəb, əxlaq.

БЛАГОНА́ВНЫЙ прил. köhn. ədəbli, əxlaqlı, tərbiyəli, xoşxasiyyət.

БЛАГООБРА́ЗНЕ ср мн. нет köhn. gözəllik, qəşənglik, xoş görünüş, xoş görkəm.

БЛАГООБРА́ЗНЫЙ прил. gözəl, qəşəng, xoşgörkəm, xoşsurət, yaraşlıq, xoşsima.

БЛАГОПОЛУ́ЧНЕ ср мн. нет 1. salamatlıq, əmin-amanlıq; **2. xoşbəxtlik, firavanlıq, rifah.**

БЛАГОПОЛУ́ЧНО нареч. sağ-salamat; müvəffəqiyyətə; rahat; **о все благополучно (где, у кого)** hər şey yaxşıdır, hər şey öz qaydasındadır, sağ(lıq)-salamatlıqdır.

БЛАГОПОЛУ́ЧНЫЙ прил. 1. sağ-salamat, müvəffəqiyyətli; **2. xoşbəxt, firavan.**

БЛАГОПРИОБРЕ́ТЕНИЕ ср 1. öz pulu ilə alma; **2. öz pulu ilə alınmış şey.**

БЛАГОПРИОБРЕ́ТЕННЫЙ прил. 1. öz pulu ilə alınmış, öz əməyi ilə qazanılmış; **2. irsi olmayan, sonradan keçən (xəstəlik).**

БЛАГОПРИСТО́ЙНО нареч. ədəblə.

БЛАГОПРИСТО́ЙНОСТЬ ж ədəb, əxlaq, ləyaqət.

БЛАГОПРИСТОЙНЫЙ *прил.* ədəbli, əx-laqlı, ləyaqətli.

БЛАГОПРИЯТНО *нареч.* yaxşı, faydalı, əlverişli.

БЛАГОПРИЯТНОСТЬ *ж мн. нет* əlverişlilik, münasiblik, yaxşılıq.

БЛАГОПРИЯТНЫЙ *прил.* 1. əlverişli, münasib, yararlı, müvafiq; 2. xoş, gözəl, yaxşı.

БЛАГОПРИЯТСТВОВАНИЕ *ср* kömək etmə, əlverişli şərait yaratma.

БЛАГОПРИЯТСТВОВАТЬ *несов.* kömək etmək, şərait yaratmaq, asanlaşdırmaq.

БЛАГОРАЗУМИЕ *ср мн. нет* ağıl, kamal, ehtiyat, tədbirlilik.

БЛАГОРАЗУМНО *нареч.* 1. fərasətlə, ağılla, düşünərək; 2. ehtiyatla, tədbirlə, soyuqqanlıqla.

БЛАГОРАЗУМНЫЙ *прил.* ağıllı, kamallı, tədbirli, ehtiyatlı, soyuqqanlı.

БЛАГОРАСПОЛОЖЕНИЕ *ср мн. нет* köhn. iltifat, meyl, rəğbət, məhəbbət.

БЛАГОРАСПОЛЖЕННЫЙ *көһн.* bax **благосклонный**.

БЛАГОРОДИЕ *ср көһн.* 1. bax **благородство**; 2. cənab, cənabımız (inqilabdan qabaq işləən mürrəciət forması).

БЛАГОРОДНО *нареч.* alicənabcasına, fədakarcasına, mərəcəsinə.

БЛАГОРОДНЫЙ *прил.* 1. nəcib, alicənab, mərəd; 2. köhn. əsil, əsilzadə; 3. **благородные газы** kim. təsirsiz (inert) qazlar; **благородные металлы** nəcib metallar (qızıl, gümüş, platin); **на благородном состоянии** olduqca uzaq məsafədə, xeyli uzaqda.

БЛАГОРОДСТВО *ср мн. нет* alicənablıq, nəciblik, fədakarlıq, mərədlik.

БЛАГОСКЛОННО *нареч.* xeyirxahlıqla, iltifatla, təvəccöhlə, bəyənərək.

БЛАГОСКЛОННОСТЬ *ж мн. нет* xeyirxahlıq, iltifat, meyl; təvəccöh.

БЛАГОСКЛОННЫЙ *прил.* xeyirxah, iltifatlı, meyl göstərən, təvəccöh göstərən.

БЛАГОСЛОВЕНИЕ, БЛАГОСЛОВЕНИЕ *ср мн. нет* xeyir-dua vermə, xoşbəxtlik arzu etmə; xeyir-dua, uğurlama; 4. **с благословения** (көзо-н.) ...razılığı ilə, ...icazəsi ilə, ...xeyir-duası ilə.

БЛАГОСЛОВЕННЫЙ *прил.* köhn. xoşbəxt, uğurlu, bəxtiyar.

БЛАГОСЛОВИТЬ *сов.* 1. xeyir-dua vermək (etmək), uğurlamaq; 2. razılıq vermək, icazə vermək, bəyənmək.

БЛАГОСЛОВИТЬСЯ *сов.* razılıq almaq, icazə almaq.

БЛАГОСЛОВЛЯТЬ *несов.* bax **благословить**.

БЛАГОСЛОВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **благословиться** 2. xeyir-dua verilmək; bəyənilmək.

БЛАГОСОСТОЯНИЕ *ср мн. нет* 1. rifah, xoş güzəran, firavanlıq; 2. sağlamlıq, səhəbət, salamatlıq.

БЛАГОСТНЫЙ *прил.* köhn. səfəli, təskin-edici, çox xoş.

БЛАГОСТЫНЯ *ж көһн.* mərəhmət, şəfqət, rəhm; yaxşılıq, səxavət, iltifat.

БЛАГОСТЬ *ж көһн.* mərəhmət, şəfqət, mürvvət, yaxşılıq.

БЛАГОТВЕРЕНИЕ *ср мн. нет.* köhn. xeyriyyə, xeyriyyəçilik; ehsan.

БЛАГОТВЕРИТЕЛЬ *м* xeyriyyəçi.

БЛАГОТВЕРИТЕЛЬНИЦА *ж* xeyriyyəçi qadın (qız).

БЛАГОТВЕРИТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* xeyriyyəçilik.

БЛАГОТВЕРИТЕЛЬНЫЙ *благотворительность* *сөз. сиф.;* *благотворительное общество* xeyriyyə cəmiyyəti.

БЛАГОТВЕРИТЕЛЬСТВОВАТЬ *несов.* xeyriyyəçilik etmək, xeyriyyəçiliklə məşğul olmaq.

БЛАГОТВЕРИТЬ *несов.* köhn. yaxşılıq etmək, əl tutmaq, kömək etmək.

БЛАГОТВОРНО *нареч.* xeyirli, faydalı, səmərəli.

БЛАГОТВОРНОСТЬ *ж мн. нет* xeyir(lilik), səmərə(lilik), fayda(lılıq), təsir(lilik), əl-verişlilik.

БЛАГОТВОРНЫЙ *прил.* xeyirli, faydalı, səmərəli, yaxşı nəticə verən, yaxşı təsir edən.

БЛАГОУСМОТРЕНИЕ *ср мн. нет* köhn. qərar, hökm, sərəncam, mülahizə.

БЛАГОУСТРАИВАТЬ *несов.* bax **благоустроить**.

БЛАГОУСТРАИВАТЬСЯ *несов.* abadlaşmaq, abadlaşdırılmaq, abad olunmaq.

БЛАГОУСТРОЁННОСТЬ *ж мн. нет* abadlıq, səliqə.

БЛАГОУСТРОЕННЫЙ *прил.* abad, səliqəli, gözəl, tərtibli.

БЛАГОУСТРОИТЬ *сов.* abad etmək, abadlaşdırmaq.

БЛАГОУСТРОЙСТВО *ср мн. нет* abadlıq, abadanlıq.

БЛАГОУХАНИЕ *ср* xoş iy, ətir, rayihə.

БЛАГОУХАННЫЙ *прил.* ətirli, rayihəli.

БЛАГОУХАТЬ *несов.* ətir saçmaq.

БЛАГОУХАЮЩИЙ *прич.* ətirli, ətirsəçən.

БЛАГОЧЕСТИВЫЙ *прил.* köhn. dindar, mömin, zahid.

БЛАГОЧЕСТИЕ *ср мн. нет.* köhn. dindarlıq, möminlik, zahidlik.

БЛАГОЧИННЫЕ *ср көһн.* ədəb, ədəb qaydaları, ehtiram.

БЛАГОЧИННО *нареч.* köhn. ədəblə, ehtiramla.

БЛАГОЧИННЫЙ *көһн.* 1. *прил.* ədəbli, tərtibli; 2. *в знач. сущ.* keşiş.

БЛАЖЕННЕНЬКИЙ *прил.* dan. gicbəsər, qəribə.

БЛАЖЕННО *нареч.* 1. xoşbəxt; 2. ləzzətlə, həzzlə, məmnunluqla.

БЛАЖЕННЫЙ *прил.* 1. xoşbəxt, bəxtiyar; 2. fərəhli, şad, sevincə dolu, məmnun; 3. dan. gicbəsər; 4. dini. müqəddəs; 5. **блаженной памяти** bax **память**; **в блаженном неведении** bax **неведение**.

БЛАЖЕНСТВО *ср* xoşbəxtlik, səadət, həzz, keş, ləzzət, zövq, məmnunluq, şadlıq, fərəh; 6. **быть на веру блаженства** çox razı olmaq, çox məmnun olmaq, ləzzət aparmaq.

БЛАЖЕНСТВОВАТЬ *несов.* xoşbəxt yaşamaq, keş çəkmək, həzz almaq, ləzzət almaq, zövq almaq.

БЛАЖИТЬ *несов.* dan. dəlilik etmək, tərslik etmək, dəliliyi (tutması) tutmaq.

БЛАЖНОЙ *прил.* dan. dəlisov.

БЛАЖЬ *ж мн. нет* dan. dəlilik, tərslik.

БЛАНК *м* blank (əl ilə doldurulmaq üçün boş yerləri olan vərəqə).

БЛАНКОВЫЙ *бланк* *сөз. сиф.;* *бланковый листок* blank vərəqəsi.

БЛАНМАНЖЕ *ср мн. нет* *нескл. аш.* blanmanje (qaymaq, qənd və jelatindən bişirilən şirin yemək).

БЛАСТУЛА *ж* biol. blastula (çoxhüceyrəli orqanizmlərin rüşeyminin inkişafında toxumun parçalanması prosesini tamamlayan dövr).

БЛАТ *м* оғру dili (jarqonu); 7. **по блату** qanunsuz yol ilə, tanışlıqla.

БЛАТНОЙ *прил.* dan. oғru, cani -[i]; **блатные песни** oғru mahnıları; **блатной язык** oғru dili.

БЛАТО *ср көһн.* bax **болото**.

БЛЕВАТЬ *несов.* dan. qusmaq.

БЛЕВОТА *ж* dan. qusuntu.

БЛЕВОТИНА *ж мн. нет* dan. qusuntu.

БЛЕДНЕТЬ *несов.* 1. solmaq, rəngi qaçmaq, sarılmaq, ağarmaq; 2. solğun görünmək.

БЛЕДНО *нареч.* solğun, sönük, zəif.

БЛЕДНОЛИЦЫЙ *прил.* 1. solğun bənizli, rəngi qaçmış (ağarmış); 2. ağ rəngdən olan adam (hinduların dilində).

БЛЕДНОСТЬ *ж мн. нет* solğunluq.

БЛЕДНОТА bax **бледность**.

БЛЕДНЫЙ *прил.* 1. solğun, rəngi qaçmış, rəngi ağarmış; qansız; 2. məc. ifadəsiz, sönük, zəif, təsirsiz.

БЛЕКЛОСТЬ *ж* solğunluq, sarılıq.

БЛЕКЛЫЙ *прил.* solğun, saralmış, tutqun, rəngi qaçmış.

БЛЕКНУТЬ *несов.* solmaq, sarılmaq, rəngi qaçmaq, tutqunlaşmaq.

БЛЕСК *м мн. нет* 1. parıltı, ışıltı, şəfəq, şöle, nur; 2. məc. gözəllik, qəşənglik, parlaqlıq; 3. məc. dəbdəbə, cah-calal; 4. məc. şöhrət, şan-şövkət; 5. **во всем блеске** dəbdəbə ilə, tənəne ilə; bütün gözəlliyi ilə; **с блеском** çox gözəl, çox yaxşı, əla, parlaq surətdə.

БЛЕСНА *ж (мн. блёсны)* balıq tutmaq üçün qarmağa bağlanan metal lövhəcik.

БЛЕСНУТЬ *сов.* 1. bax **блестеть**; 2. məc. doğmaq, görünmək, gəlmək.

БЛЕСТЕТЬ *несов.* 1. parıldamaq, ışıldamaq, şəfəq vermək; 2. məc. heyran etmək, təsir bağışlamaq; 3. məc. seçilmək, fərqlənmək.

БЛЕСТКИ *мн. (ед. блёстка)* 1. parıltı, ışıltı; 2. parıldayan bəzək şeyləri (ağca, parək və s.); 3. məc. bəzək-düzək; 4. məc. işartı, işarəti.

БЛЕСТЯЩЕ *нареч.* parlaq (surətdə), əla, müvəffəqiyyətlə.

БЛЕСТЯЩИЙ *прил.* 1. parlaq, işıqlı; 2. *мәс.* dəbdəbəli, təntənəli; 3. *мәс.* parlaq, əla, çox yaxşı, çox gözəl.

БЛЕФ *м* uydurma, qaraqorxu, yalan.

БЛЕЯНИЕ *ср* *мн.* *нет* mələmə (qoyun, keçi).

БЛЕЯТЬ *несов.* mələmək (qoyun, keçi).

БЛИЖАЙШИЙ *прил.* ən yaxın, yaxındakı.

БЛИЖЕ *срав. ст.* к близкий и близко 1. daha yaxın; 2. yaxına; *подойти ближе* yaxına gəlmək; *ближе к делу* mətləbə keç, təfəsilat lazım deyil, qısa elə.

БЛИЖНИЙ *прил.* 1. yaxın; yaxındakı; 2. *в знач. суц.* qohum, yaxın adam.

БЛИЗ *пред.* ...yaxınlığında, ...yanında, ...ətrafında.

БЛИЗЕХОНЬКО *нареч.* çox yaxın, lap yaxın.

БЛИЗИТЬСЯ *несов.* yaxınlaşmaq.

БЛИЗКИЙ *прил.* yaxın.

БЛИЗКО *нареч.* 1. yaxında; 2. yanından; 3. yaxın.

БЛИЗЛЕЖАЩИЙ *прил.* yaxındakı, qonşuluqdakı, yanaşı.

БЛИЗНЕЦ *мн.* (ед. близнец *м*) əkizlər.

БЛИЗОРУКИЙ *прил.* 1. *tib.* yaxından görmə, uzağı görməyən; 2. *мәс.* fərasətsiz, bəsiərətsiz, gələcəyi görməyən.

БЛИЗОРУКОСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. yaxından görmə, uzağı görməmə (*göz zəifliyi*); 2. *мәс.* fərasətsizlik, bəsiərətsizlik, gələcəyi görə bilməmə.

БЛИЗОСТЬ *ж* *мн.* *нет* yaxınlıq.

БЛИК *м* 1. işıq ləkəsi, işıq zolağı; 2. saf (xalis) gümüş parçası.

БЛИКОВЫЙ блик *сөз. сиф.*; saf, бликовое серебро saf gümüş.

БЛИН *м* blin, fəşəli (nazik kökə); *д* первый блин комом uğursuz, müvəffəqiyyətsiz başlanğıc; *печь как блины* basmaqəlib etmək.

БЛИНДАЖ *ж* hərbi. blindaj, istehkam (*səngərlərdə top gülləsindən qorunmaq üçün sipər*).

БЛИНДАЖНЫЙ блиндаж *сөз. сиф.*

БЛИНДИРОВАНИЕ *ср* blindaj çəkmə, sipər çəkmə (*səngərə*).

БЛИНДИРОВАННЫЙ *прич.* blindaj çəkilmiş, sipərlənmiş (*səngər*).

БЛИНДИРОВАТЬ *сов. и несов.* blindaj çəkmək, sipər çəkmək, sipərləmək (*səngəri*).

БЛИНДИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* sipərlənmək; blindaj altında qorunmaq.

БЛИННЫЙ блин *сөз. сиф.*

БЛИНОК блин *сөз. кіч.*

БЛИНТ *м* mətb. blint (*kitabların cildinə preslə basılan hərf və ya naxış*).

БЛИНЧАТЫЙ *прил.* qat-qat, lay-lay.

БЛИНЧИКИ *мн.* (ед. блинчик *м*) xırda blin (fəşəli).

БЛИСТАНЕ *ср* 1. parıdama, işıldama; parlayış; 2. *мәс.* təmtəraq, cah-cəlal.

БЛИСТАТЕЛЬНО *нареч.* cah-cəlalə, dəbdəbə ilə, əzəmətlə, təmtəraq.

БЛИСТАТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* dəbdəbə, cah-cəlal, təmtəraq, əzəmət.

БЛИСТАТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. parlaq; 2. *мәс.* cəlaləli, dəbdəbəli, əzəmətli, təmtəraq.

БЛИСТАТЬ *бax* bləstəty; *д* блистать отсутствием *кин.* bilə-bilə gəlməmək, qəsdən gəlməmək (bir yeri).

БЛОК I *м* blok (dövlətlər, partiyalar və qruplar arasında saziş).

БЛОК II *м* *tex.* blok (1. qarqara, yükqaldıran maşın; 2. qalın, gödək tir).

БЛОК III *м* *д.* *y.* blok (dəmir yolunda səmaforu açib bağlamaq üçün elektrik aparatı).

БЛОК IV *м* blok (böyük binalarda ayrı-ayrı mənzil qrupları).

БЛОКАДА *ж* *мн.* *нет* blokada, mühasirə, dövrəyə alma.

БЛОКАДНЫЙ блокада *сөз. сиф.* блокадное положение mühasirə vəziyyəti.

БЛОКГАУЗ *м* blokhaus (çöldə tikilən kiçik istehkam).

БЛОКИРОВАНИЕ *ср* mühasirə etmə, dövrəyə alma; təcrid etmə.

БЛОКИРОВАННЫЙ *прич.* 1. blokada edilmiş, mühasirə olunmuş, dövrəyə alınmış; təcrid edilmiş; 2. *д.* *y.* bloklanmış, bağlanmış.

БЛОКИРОВАТЬ *несов.* 1. blokada etmək, mühasirə etmək, dövrəyə almaq; təcrid etmək; 2. *д.* *y.* bloklaymaq, bağlamaq.

БЛОКИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. bloka girmək, ittifaq bağlamaq; 2. blokada edil-

mək, mühasirə olunmaq; dövrəyə alınmaq; təcrid edilmək; 3. *д.* *y.* bloklanmaq, bağlanmaq.

БЛОКИРОВКА *ж* *д.* *y.* blokirovka (yolun açıq və ya bağlı olduğunu göstərən siqnallar sistemi).

БЛОКИРОВОЧНЫЙ блокировка *сөз. сиф.*; блокировочная система blokirovka sistemi (bax блокировка).

БЛОКНОТ *м* bloknot.

БЛОКНОТНЫЙ блокнот *сөз. сиф.*

БЛОК-ПОСТ *м* *д.* *y.* blok-post (qarovulxana).

БЛОК-СИСТЕМА *ж* blok-sistem (yolun açıq və ya bağlı olduğunu göstərən siqnallar sistemi).

БЛОНДА *ж* bax блонды.

БЛОНДИН *м* sarışın, sarıyağız.

БЛОНДИНИСТЫЙ *прил.* sarışın, sarıyağıз, sarısaç.

БЛОНДИНКА *ж* sarışın, sarıyağıз, sarısaç qadın (qız).

БЛОНДЫ *мн.* (ед. блонда *ж*) köhn. blonda (ipək krujeva növü).

БЛОХА *ж* (мн. блохи) birə.

БЛОЧНЫЙ блок II *сөз. сиф.*; *блочная верёвка* blok ipi, qarqara ipi.

БЛОШИНЫЙ блоха *сөз. сиф.*; *блошинный укус* birə dişləməsi.

БЛОШКА *ж* 1. блоха *сөз. кіч.*; xırda birə; 2. *только* *мн.* блошки sümük dairəciklər (oyun üçün).

БЛУД *м* *мн.* *нет* köhn. əхлаqsızlıq, əхлақ pozğunluğu.

БЛУДИТЬ *несов.* *дан.* 1. əхлаqsızlıq etmək; 2. azmaq, yolu itirmək; 3. oğurluq etmək (pişik haqqında).

БЛУДЛИВОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *дан.* 1. yavalıq, zinakarlıq, azğınlıq; 2. nadinclik; 3. oğurluq.

БЛУДЛИВЫЙ *прил.* *дан.* 1. azğın, şəhvətpərəst, yava; 2. nadinc, dəcəl; 3. oğru.

БЛУДНИ *ед.* *нет* köhn. 1. yavalıq, əхлаqsızlıq; 2. dəcəllik.

БЛУДНИК *м* köhn. azğın, yava, əхлаqsız.

БЛУДНИЦА *ж* köhn. azğın, yava, əхлаqsız qadın (qız).

БЛУДНЫЙ *прил.* köhn. azğın, yava, sərsəti; *д* блудный сын ata-anasına ağ olmuş oğul, fərsiz oğul.

БЛУДНЯ *м* и *ж* *дан.* oğru (adətən heyvanlar haqqında); *кошка-блудня* oğru pişik.

БЛУДЯЩИЙ *бax* блудящий.

БЛУЖДАНИЕ *ср* 1. azma, çaşma; yoldan azma; 2. sərsərilik; 3. gəzmə, dolaşma.

БЛУЖДАТЬ *несов.* 1. azmaq, çaşmaq; 2. gəzmək, dolaşmaq; *д* мысли (глаза) блуждают fikri özündə deyil.

БЛУЖДАЮЩИЙ *прич.* azan, çaşan, gəzən, dolaşan; sərgərdan; *д* блуждающие огни (огоньки) bataqlıq alovu (gəcələr bataqlıq yerlərdə görünən zəif alov); *блуждающая почка* *tib.* azan böyrək (normal yerini dəyişmiş və hərəkət edən böyrək); *блуждающий нерв* anat. azan əsəb.

БЛУЗА *ж* bluzə (üst köynəyi).

БЛУЗКА *ж* bluzka (yüngül parçadan tikilmiş qadın koftası).

БЛУЗНИК *м* köhn. bluzə geyən (inqiləbdən əvvəl fəhlələrə, sənətkarlara verilən ad).

БЛЮДЕЧКО *ср* kiçik nəlbəki, mürəbbə nəlbəkisi; *д* как на блюдечке ovucun içi kimi.

БЛЮДО *ср* 1. dövrə, boşqab, iri nimçə; 2. yemək, xərkək; *д* как на блюде hazır şəkildə (yemək, təqdim etmək).

БЛЮДОЛИЗ *м* *дан.* yaltaq, boşqab dibi yalayan.

БЛЮДЦЕ *ср* nəlbəki.

БЛЮМИНГ *м* *tex.* blyuminq (metal yayayan böyük maşın).

БЛЮМС *м* *tex.* blyums (blyuminqda hazırlanan metal parçası).

БЛОСТИ *несов.* köhn. gözlemək, qorumaq; əməl etmək, riayət etmək.

БЛОСТИТЬСЯ *несов.* köhn. qorunmaq, riayət edilmək, gözənilmək.

БЛОСТИТЕЛЬ *м* isteh. nəzarətçi, baxıcı, gözətçi; *д* блюститель порядка polis nəfəri.

БЛОСТИТЕЛЬНИЦА *ж* isteh. nəzarətçi, baxıcı, gözətçi qadın (qız).

БЛЯХА *ж* 1. nişan, nömрə (üzərində yazısı və nömрəsi olan metal lövhəcik); 2. pilək.

БЛЯШКА *бляха* *сөз. кіч.*

БОА *нескл.* boa (1. isti ölkələrdə yaşayan çox iri ilan; 2. köhn. xəz şərf, yaxalığ).

БОБ *м* 1. paxla; 2. paxlalı bitki; *д* бобы разводить boş-boş danışmaq, cəfəngiyat

danışmaq; **остаться на бобах**; сидеть на бобах əli hər şeydən çıxmaq; гадать на бобах bax gadať.

БОБЕР *м* 1. qunduz; 2. qunduz xəzi; 3. qunduz xəzindən yaxalıq.

БОБИНА *ж* *tex.* bobina, makara (*ip, məftil, parça və s. sarımaq üçün*).

БОБКИ *ед. нет* *bot.* dəfnə ağacı meyvəsi.

БОБКОВЫЙ бобки *söz. sif.*; dəfnə ağacı meyvəsindən hazırlanmış.

БОБО *нареч. в знач. сказ.* ağnyır, uf (*uşaq dilində*).

БОБОВЫЙ 1. **боб** *söz. sif.*; бобовый соус paxla sousu; 2. *мн. бобовые* *bot.* paxlalar fəsiləsi.

БОБОК *м* paxla dənəsi.

БОБР *м* *zool.* qunduz (*dərisi qiymətli gəmirici heyvan*); $\diamond$ **убить бобра** ümidi boş çıxmaq, aldanmaq.

БОБРЕНОК *м* qunduz balası.

БОБРИК *м* bobrik (*xovlu mahud növü*).

БОБРИКОВЫЙ *прил.* bobrik -[i-]; bobrikdən tikilmiş; бобриковое пальто bobrik palto.

БОБРИКОМ *нареч.* стрижка бобриком saçı bobrik üsulu ilə vurdurma (*saçı dibdən vurdurub, başın qabaq tərəfində dik tüklər saxlama*).

БОБРОВЫЙ 1. **бобр** *söz. sif.*; бобровый мех qunduz xəzi; 2. qunduz xəzindən (*qayırılmış*); бобровый воротник qunduz xəzindən yaxalıq.

БОБЫЛКА *ж* *məh. köhn.* torpaqsız, evsiz, kimsəsiz kəndli qadını (*qızı*).

БОБЫЛЬ *м* *dan. köhn.* torpaqsız, evsiz və kimsəsiz kəndli.

БОГ *м* Allah, Tanrı; $\diamond$ **Боже!**; **Боже мой!**; **Бог мой!** İlahi! ay Allah! Allah, Allah! **Бог** *знает* kim bilir; Allah bilir; **не Бог** *ведь* elə-bələ, ortabab, bir təhər, ala-babat; **не дай Бог**, **не дай Боже** Allah eləməsin; **избави** (*сохрани, упаси*) **Бог** Allah saxlasın, Allah göstərməsin, Allah uzaq eləsin; **побойся Бога** Allahdan qorx, vicdanın olsun, insafın olsun; **ради Бога** Allah xatirinə, sən (*siz*) Allah; **с Богом** *köhn.* bismillah, Allah qüvvət versin, uğurlar olsun; **слава Богу** 1) Allaha şükür olsun; hər şey yaxşıdır; 2) xoşbəxtlikdən; **как**

Бог на душу положит necə gəldi, hər necə oldu; **одному Богу** *известно* bir(cə) Allah bilir, heç kəsə bəlli deyil.

БОГАДЕЛКА *ж* *dan. köhn.* əllilər evində yaşayan qoca arvad (*çarlıq dövründə*).

БОГАДЕЛЬНЯ *ж* 1. *inq. əv.* əllilər evi (*şikəstləri, əlliləri, əldən düşmüş qocaları saxlamaq üçün xeyriyyə müəssisəsi*); 2. *məc.* tən-bəlxana.

БОГАРА *ж* *к. т.* dəmyə əkin.

БОГАРНЫЙ *прил. к. т.* dəmyə; богарные посевы dəmyə əkinlər.

БОГАТЁЙ *м* *məh.* dövlətli, varlı, zəngin.

БОГАТЁЙКА *ж* dövlətli, varlı, zəngin qadın (*qız*).

БОГАТЁТЬ *несов.* dövlətlənmək, varlanmaq, zənginləşmək.

БОГАТИТЬ *несов.* dövlətləndirmək, varlandırmək, zənginləşdirmək.

БОГАТО *нареч.* zəngin, dəbdəbəli.

БОГАТСТВО *ср* 1. dövlət, var, sərvət, zənginlik; 2. gözəllik, özəmət, görkəm; 3. bol-luq.

БОГАТЫЙ *прил.* 1. dövlətli, varlı, zəngin; 2. bol, çoxlu; богатый урожай bol məhsul; 3. bahalı, qiymətli, богатый мех bahalı xəz; 4. *məc.* istedadlı, hərtərəfli; $\diamond$ **чем богаты, тем и рады** dərvişin (*kasıbın*) olanından, Allah verəndən.

БОГАТЫРКА *ж* pəhləvan, qəhrəman, igid, bahadır qadın (*qız*).

БОГАТЫРСКИЙ богатырь *söz. sif.*; богатырский эпос qəhrəmannamə; $\diamond$ **богатырский сон** *zar.* bərk yuxu, ölü kimi yatma.

БОГАТЫРСТВО *ср* pəhləvanlıq, qəhrəmanlıq, igidlik, bahadırlıq.

БОГАТЫРЬ *м* pəhləvan, qəhrəman, igid, bahadır.

БОГАЧ *м* dövlətli, varlı, zəngin (*adam*).

БОГАЧКА *ж* *dan.* dövlətli, varlı, zəngin qadın (*qız*).

БОГДЫХАН *м* *tar.* Boqdxan (*qədimdə Çin padşahı*).

БОГЕМА *ж* *мн. нет* bohema (1. *собир. daimi galiri olmayan, sərəsəri hayat keçirən ziyatılar təbəqəsi: aktyorlar, şairlər, rəsəmlər və b.*; 2. *bu mühitdə yaşayan adamların pozğun həyatı*).

БОГЁМНЫЙ богема *söz. sif.*

БОГІНЯ *ж* ilahə.

БОГОБОЯЗНЕННЫЙ *прил.* Allahdan qor-xan, dindar, mömin.

БОГОИСКАТЕЛЬ *м* *tar.* allahxatərici, allahxatəran, allahxatəricilik tərəfdarı (*bax богоискательство*).

БОГОИСКАТЕЛЬСТВО *ср* *мн. нет* *tar.* allahxatəricilik (*Rusiyada XX əsrin başlanğıcında ictimai ziddiyyətlərin həllini dində axtaran dini-fəlsəfi cərəyan*).

БОГОМАЗ *м* *köhn.* bax иконописец.

БОГОМАТЕРЬ *бax* богородица.

БОГОМОЛ 1. *м* *köhn.* abid, dindar.

БОГОМОЛ 2. *м* *zool.* dəvədəlləyi (*həşərat*).

БОГОМОЛЕЦ *м* 1. zəvvar, ziyarətçi, ziyarətə gedən adam; 2. ibadətkar.

БОГОМОЛКА *ж* 1. zəvvar, ziyarətçi, ziyarətə gedən qadın (*qız*); 2. ibadətkar qadın (*qız*).

БОГОМОЛЫЕ *ср* ziyarət (*dindar adamların müqəddəs yerlərə ziyarətə getməsi*).

БОГОМОЛЫНЫЙ *прил.* mömin, dindar.

БОГООТСТУПНИК *м* Allahı danan, dinsiz, kafir.

БОГООТСТУПНИЦА *ж* Allahı danan, dinsiz, kafir qadın (*qız*).

БОГООТСТУПНИЧЕСТВО *ср* dinsizlik, kafirlik.

БОГОРОДИЦА *ж* xristian dinində: İsanın anası, Allahın anası (*Məryəm*).

БОГОСЛОВ *м* ilahiyyatçı (1. *ilahiyat mü-təxəssisi*; 2. *keçmişdə ruhani məktəb tələbəsi*).

БОГОСЛОВИЕ *ср* *мн. нет* ilahiyyat (*dini nəzəriyyələr*).

БОГОСЛОВСКИЙ богословие və **богослов** *söz. sif.*

БОГОСЛУЖЕБНЫЙ богослужение *söz. sif.*

БОГОСЛУЖЕНИЕ *ср* ibadət.

БОГОСТРОИТЕЛЬ *м* *tar.* allahqurucu, allahquruculuq tərəfdarı (*bax богостроительство*).

БОГОСТРОИТЕЛЬСТВО *ср* *мн. нет* *tar.* allahquruculuq (1905-ci il inqilabının məğlubiyyətindən sonra rus sosialist ziyatılarının kiçik bir hissəsi arasında əmələ gələn və marksizmi dinə uyğunlaşdırmağa çalışan fəlsəfi-etik cərəyan).

БОГОТВОРИТЬ *несов.* 1. pərəstiş etmək, səcdə etmək, sitayiş etmək, tapınmaq; 2. ilahiləşdirmək, son dərəcə sevmək.

БОГОУТОДНЫЙ *прил.* savab; $\diamond$ **богоутод-ные заведения** xeyriyyə müəssisələri.

БОГОХУЛЬНИК *м* kafir; küfr danışan.

БОГОХУЛЬНИЦА *ж* kafir, küfr danışan qadın (*qız*).

БОГОХУЛЬНИЧАТЬ *бax* богохульство-вать.

БОГОХУЛЬНЫЙ *прил.* küfr.

БОГОХУЛЬСТВО *ср* *dini.* küfr, kafirlik.

БОГОХУЛЬСТВОВАТЬ *несов.* küfr danışmaq.

БОГОЯВЛЕНИЕ *ср* xaçı suya salan gün (*xristian bayramlarından biri*).

БОДАНИЕ *ср* buynuzlama, buynuz vurma, kəllə vurma.

БОДАСТЫЙ *bax* köhn. бодливый.

БОДАТЬ *несов.* buynuzlamaq, buynuz vurmaq, kəllə vurmaq.

БОДАТЬСЯ *несов.* 1. *bax* бодать; 2. buy-nuzlaşmaq, kəllələşmək.

БОДЛИВОСТЬ *ж* *мн. нет* vurağanlıq, buy-nuz vurma xasiyyəti.

БОДЛИВЫЙ *прил.* vurağan, buynuzvuran, kəlləvuran; бодливая корова vurağan inək.

БОДНУТЬ *однокр.* *bax* бодать.

БОДРИТЬ *несов.* gümrəhləndirmək, ürək vermək, cürətləndirmək, həvəsləndirmək, ruhlandırmaq, qeyrətə gətirmək.

БОДРИТЬСЯ *несов.* özünü gümrəh göstərmək, ürəklənmək, cürətlənmək, cəsarətə gəlmək, qeyrətlənmək.

БОДРО *нареч.* 1. qıvrıq, gümrəh; yorulmadan, ruh yüksəkliyi ilə, ürəklə, həvəslə, qeyrətlə; 2. *köhn.* sevincle; 3. *köhn.* cəsarətlə, igidliklə, qoçaqcasına.

БОДРОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. cəsarət, gümrəhlik; ruh yüksəkliyi, qıvrıqlıq, qeyrət; 2. *köhn.* sevinc.

БОДРСТВОВАНИЕ *ср* ayıq qalma, yatmama, sayıq olma, oyaqlıq, ayıqlıq, sayıqlıq.

БОДРСТВОВАТЬ *несов.* ayıq qalmaq, yatmamaq, yuxusuz qalmaq, sayıq olmaq.

БОДРЫЙ *прил.* 1. gümrəh, diribaş, möhkəm, qıvrıq; 2. ayıq, sayıq; 3. *köhn.* qoçaq, igid.

БОДРЯЩИЙ прич. 1. gümrahlaşdırən, qıvrıqlaşdırən, həvəsləndirən, ruhlandırən, canlandırən; 2. sevindirən.

БОДУН м тәх. vurağan (inək, öküz).

БОДУНЬЯ ж бах бодун.

БОДЯГА бах бадяга.

БОЕ... mürrəkəb sözlərin "döyüş", "döyüşə aid" mənasını verən birinci tərkib hissəsi; *məs.*: **боеспособный** (döyüşə qabil); **боеприпасы** (döyüş sursatı).

БОЕВЫЙ м 1. тар. döyüşçü (inqilabi partiyanın döyüşçü dəstəsinin üzvü); 2. hər hansı bir siyasi qruplaşmanın və s. məraqlarına xidmət edən silahlı birləşmə üzvü; 3. silahlı toqquşma, qətlər və s. ilə dolu olan kəskin sülhətli macərə filmi.

БОЕКОМПЛЕКТ м döyüş komplekti (top və ya atıcı hissələrinin hər birisi üçün ayrılmiş müəyyən miqdar hərbi sursat).

БОЕВОЙ прич. 1. hərbi, əsgəri; **боевые действия** hərbi əməliyyat; 2. mübariz, döyüşkən; müharibəyə (döyüşə, mübarizəyə) aid olan; **боевое задание** döyüş tapşırığı; **боевая готовность** döyüş hazırlığı; 3. döyüşdə (müharibədə) sınaqmış; **боевая армия** döyüşdə (müharibədə) sınaqmış ordu; 4. çox mühüm, təxirəsalınmaz, birinci növbəli, təcili, zərərli; **боевая задача** təxirəsalınmaz məsələ; 5. iradəli, əzmli; **д боевой патрон** dolu güllə; **боевая пружина** 1) tiffənglərdə: vurucu yay; 2) saatlarda: zəng yayı; **боевое крещение** döyüşdə ilk iştirak.

БОЁК м хüs. 1. silahda: çaxmaq iynəsi, vurucu; 2. toxac qulpu; 3. buxar çəkicinin başı.

БОЕНСКИЙ бойня (1-ci mənada) söz. sif.; **боенское хозяйство** sallaqxana təsərrüfatı.

БОЕПІТАНІЕ ср hərbi ləvazimat, hərbi sursat.

БОЕПІПАСЫ мн. döyüş sursatı.

БОЕСПОСОБНОСТЬ ж мн. *нет* döyüş bacarığı, döyüş qabiliyyəti.

БОЕСПОСОБНЫЙ прич. mübarizə bacarığı olan, döyüş qabiliyyəti olan, döyüş bacarığı olan; döyüşə qabil, mübariz.

БОЁЦ м (мн. бойцы) 1. döyüşçü, əsgər; 2. хüs. sallaq.

БОЖБА ж мн. *нет* köhn. Allaha and içmə. **БОЖЕ** межд. köhn. İlahi! ay Allah! Xudaya! **БОЖЕСКИЙ** прич. 1. köhn. insafli, rəhmli, ədalətli; 2. бах божий; **д яви(те) божескую милость** yazığı(nız) gəlsin, rəhm(niz) gəlsin, insafa gəl(in), Allaha бах(in).

БОЖЕСТВЕННО нареч. qəşəng, qəribə, ilahicəsinə.

БОЖЕСТВЕННОСТЬ ж мн. *нет*. 1. ilahilik, ülvyyə; 2. qəşənglik, gözəllik.

БОЖЕСТВЕННЫЙ прич. 1. dini; **божественные книги** dini kitablar; 2. *məs.* ilahi, çox qəşəng, çox gözəl, məftunedici, valehedici; **божественный голос** valehedici səs.

БОЖЕСТВО ср 1. Allah; 2. sitayiş edilən şey, səcdəgah.

БОЖИЙ бог söz. sif.; **д божий человек** sadədil (sadələvh) adam, allah adamı, **божья коровка** zool. xanım böcəsi, parabüzən; **ясно как божий день** gün kimi aydındır; **каждый божий день** allahın verən günü, hər gün.

БОЖИТЬСЯ *несов.* (Allaha) and içmək

БОЖОК м 1. *məs.* Allah; 2. бүт; 3. *məs.* pərəstişgah.

БОЙ м 1. döyüş, müharibə, dava, vuruşma; **решительный бой** qəti döyüş (vuruşma); **воздушный бой** hava vuruşması (döyüşü); 2. mübarizə; 3. kəsmə, öldürmə; **бой скота** mal kəsmə; 4. sındırma, qırma; 5. vurma, çalma (zəng); **бой часов** saatın vurməsi (çalması); 6. sınıq (şüşə, qab-qacaq, daş və s. sınıq, qırıqları); **д бой-баба** бах баба; **брат (взять) с бою** 1) vuruşma-vuruşma almaq; 2) çətinliklə əldə etmək.

БОЙКИЙ прич. 1. zirək, cəld, diribaş, qoçaq; 2. gur, qızgın, şıdırgı; **бойкая торговля** qızgın alver; **д бойкий на язык** dildən pərgar, dilli-dilavər, dilbaz; **бойкое перо** (у кого) iti qələmi var, qələmi itidir;

БОЙКО нареч. 1. cəsəretlə; 2. cəld.

БОЙКОСТЬ ж zirəklik, ayıqlıq, cəldlik, diribaşlıq, qoçaqlıq.

БОЙКОТ м boykot (1. bir şəxs, təşkilat, firma və sairə ilə əlaqəni kəsməkdən ibarət

iqtisadi və siyasi mübarizə üsulu; 2. seçkilərdə iştirak etməkdən boyun qaçıрма).

БОЙКОТИРОВАТЬ *несов.* boykot etmək.

БОЙКОТИРОВАТЬСЯ *несов.* boykot olunmaq (edilmək).

БОЙКОТИСТ м boykotçu (boykot iştirakçısı).

БОЙНИЦА ж 1. hərbi məzgal, qala bacası; 2. gürz (qaramal öldürmək üçün); 3. köhn. mədənlərdə partlatma işləri zamanı qorunmaq üçün çuxur.

БОЙНИЧНЫЙ бойница söz. sif.

БОЙНЯ ж 1. sallaqxana; 2. *məs.* qırğın.

БОЙСКАУТ м boyskaut (hərbi-siyasi xarakter daşıyan uşaq təşkilatı üzvü).

БОЙСКАУТИЗМ м мн. *нет* boyskautizm; boyskaut hərəkatı (бах бойскаут).

БОЙЦОВЫЙ прич. döyüşən, döyüşkən; dalaşan, dalaşqan; vuruşan, vuruşqan; **бойцовый петух** döyüşkən xoruz.

БОК м (мн. бока) böyür, yan tərəf; **д бок** о бок yanbayan; **взять (брать) за бока** işə qoşmaq, məcbur etmək (işləməyə), bərk ayağa çəkmək; **лежать на боку** böyür üstə yatmaq (heç bir iş görməmək, tənbəllik etmək); **под боком** böyüründə, lap yaxında; **сбоку** припека бах припека; **помять (наломать, обломать) бока** əzişdirmək, kətləkləmək; **отдаться своими боками** başqasının cəzasını çəkmək.

БОКАЛ м qədəh.

БОВОИНА ж дан. 1. yan, böyür, yan tərəf; 2. laydır (arabada).

БОВОЙ прич. 1. yan, kəndələn; 2. yandan, çəpədən gələn; **боковой ветер** yandan əsən külək; **д отправиться на боковую** (uzanıb) yatmaq; **пора на боковую** yatmaq vaxtidir.

БОВОУШКА ж дан. yan otaq və ya yan yer (vaqonda).

БОКОМ нареч. 1. yanakı, çəpəki (baxmaq); 2. yandan, qıraqdan, kənardan; **д выйти боком** дан. pis çıxmaq, yaxşı çıxmamaq; pis qurtarmaq.

БОКС I м мн. *нет* idm. boks (xüsusi qayda ilə yumruq döyüşü).

БОКС II м мн. *нет* boks (saç vurmaq üsulu).

БОКС III м boks (xəstəxana palatasının bir hissəsi).

БОКСЕР м 1. boksçu; 2. мн. **боксеры** тар. boksyorlar (1900-cü ildə Çində boksyor hərəkatı iştirakçıları).

БОКСЕРСКИЙ боксер söz. sif.; **боксерские перчатки** boksçu əlcəyi; **д боксерское восстание** тар. boksyorlar üsyanı (1900-cü ildə Çində xırda şəhər burjuaziyası ilə birlikdə geniş kəndli külləsinin yerli feodallara və xarici qəsbkarlara qarşı üsyanı).

БОКСИРОВАТЬ *несов.* idm. boks etmək; boks qaydaları ilə yumruqlaşmaq.

БОКСИТ м miner boksit (alümin filizi).

БОКСИТОВЫЙ miner. боксит söz. sif.

БОЛВАН м 1. odun parçası, kütük; 2. qəlib, papaq qəlibi; 3. müqəvva; 4. gic; axmaq, küt, korazehin, qanmaz (söyüş).

БОЛВАНКА ж 1. əridilib qəlibə tökülmüş polad; 2. dəmir parçası; 3. qəlib; 4. дан. zirehi dəşmək üçün partlamayan məmni.

БОЛВАНОЧНЫЙ прич. 1. qəlib -i(-ı); 2. qəliblik.

БОЛВАНЧИК болван söz. kiç.

БОЛВАШКА ж дан. хüs. taxta düymə (üstünə parça və s. çəkmək üçün).

БОЛГАРИН м (мн. болгары) bolqar.

БОЛГАРКА ж bolqar qadını (qızı).

БОЛГАРСКИЙ болгары və **Болгария** söz. sif.; **болгарский народ** bolqar xalqı; **болгарский язык** bolqar dili.

БОЛЕ köhn. бах больше.

БОЛЕВОЙ боль söz. sif.; ağır -i(-ı); **больные ощущения** ağır hissi.

БОЛЕЕ нареч. 1. daha çox, daha artıq; 2. daha; **более сильный** daha güclü; **д более** или **менее** qismən, müəyyən dərəcəyə qədər, az-çox; **все более** и **более** tədriclə (artan və ya əksilən), **тем более** xüsusən, **более того** hətta, daha çox; **не более** (и) **не менее** как...; **ни более** (и) **ни менее** как ... nə az, nə çox; məhz, lap; **более чем...**; ...artıq; **более того** üstəlik; tamamilə, son dərəcə.

БОЛЕЗНЕННО нареч. 1. iztirabla, əziyyətlə, əzabla, ürək ağrısı ilə; 2. *məs.* ağır, çətin; 3. xəstə kimi.

БОЛЕЗНЕННОСТЬ ж *мн. нет* xəstəhallıq; tez-tez xəstəliyə yoluxma.

БОЛЕЗНЕННЫЙ *прил.* 1. xəstəhal, xəstə, naxoş, azarlı; nasaz, tez-tez xəstələnen; **болезенный человек** azarlı adam, tez-tez xəstələnen adam; **в болезненном состоянии** xəstə halda; 2. ağrılı, ağrıyan; 3. iztirablı, əzablı, əziyyətli; 4. *мәс.* qeyri-normal, qeyri-adi, qeyri-təbii; **болезненное явление** qeyri-normal hal; **о болезненном самолюбии** həddindən artıq təkbəbbür(lülük).

БОЛЕЗНЕВТОРНЫЙ *прил.* xüs. xəstəlik-törədən, **болезнетворные микробы** xəstəlik-törədən mikroblar.

БОЛЕЗНЕУСТОЙЧИВЫЙ *прил.* xəstəliyə davamlı, xəstəliyə az tutulan; **болезнеустойчивые сорта хлопчатника** pambığın xəstəliyə davamlı növləri.

БОЛЕЗНЫЙ *прил. мә.* 1. yazıq, fağır, biçarə; 2. rəhmli, ürəyinazik.

БОЛЕЗНЬ ж xəstəlik, naxoşluq, azar, dərd; **о болезни роста** inkişaf çətinlikləri.

БОЛЕЛЬЩИК м qızğın həvəskar, azarkeş, maraqlı, canıyanan, tərəfdar, canfəşan, havadar.

БОЛЕЛЬЩИЦА ж *дан.* qızğın həvəskar, azarkeş qadın (qız).

БОЛЕРО *ср нескл.* bolero (*ispan rəqsi*).

БОЛЕТЬ I *несов.* 1. azarlamaq, xəstələnmək, naxoşlamaq; 2. *köhn.* canı yarmaq, halına qalmaq, dərini çəkmək, acımaq; 3. *мәс.* həyəcan keçirmək, maraqlanmaq; **болеть душой (сердцем)** ürəyi yarmaq, acımaq, yarmaq; **душа болит, сердце болит** adamın ürəyi ağrıyır.

БОЛЕТЬ II *несов.* ağrımaq, incimək, ağrı hiss etmək.

БОЛЕУТОЛЯЮЩИЙ *прил. tib.* ağrıkesən, **болеутоляющие средства** ağrıkesən dərmanlar.

БОЛИВИЕЦ м (*мн. боливийцы*) boliviyalı.

БОЛИВИЙКА ж boliviyalı qadın (qız).

БОЛИВИЙСКИЙ боливийцы və Боливия *сөз. сиф.* боливийская музыка Boliviya musiqisi.

БОЛИД м *астр.* bolid (*iri parlaq meteor*).

БОЛОНА ж (*мн. болоны*) 1. ağac düyünü, ağac uru; 2. *мә.* ur, şiş (*bədənə*); 3. bax **заболонь**.

БОЛОНКА ж bolonka (*ağ, yumşaqtüklü otaq iti*).

БОЛОТИНА ж böyük bataqlıq.

БОЛОТИСТОСТЬ ж bataqlılıq.

БОЛОТИСТЫЙ *прил.* bataqlığı çox olan; bataqlıq, batlaq; **болотистая местность** bataqlıq (batlaq) yer.

БОЛОТНЫЙ болото *сөз. сиф.* болотные насекомые bataqlıq cücüləri; **о болотный газ** metan.

БОЛОТО *ср* 1. bataqlıq; 2. *мәс.* durğunluq.

БОЛОТЦЕ *ср болото* *сөз. кіç.*

БОЛТ м bolt (1. *маşın* və *s.* hissələri *bir-birinə möhkəm bənd etmək üçün: ucu qaykalı metal çubuq*; 2. *qullaba*).

БОЛТАНКА ж *ав.* narahat uçuş, yırğala(n)ma.

БОЛТАННЫЙ *прич.* çalxalanmış.

БОЛТАТЬ I *несов.* 1. çalxalamaq, qarışdırmaq, çalmaq, 2. sallamaq, oynatmaq, laxlatmaq, tərpətmək, əsdirmək; **безл.** yırğalamaq, çalxalamaq.

БОЛТАТЬ II *несов.* naqqallıq etmək, boş-boğazlıq etmək, çənə vurmaq, laqırtı vurmaq, çərən-ləmək; **о болтать языком** boş-boğazlıq etmək.

БОЛТАТЬСЯ *несов.* 1. çalxalanmaq, yırğalanmaq; 2. yellənmək, sallanmaq, hər-lənmək, tərpənmək, əsmək; 3. veyl-veyl gəzmək; 4. oynamaq, laxlamaq.

БОЛТЛИВОСТЬ ж 1. boşboğazlıq, naqqallıq, çərənçilik; 2. sirsaxlamazlıq, ağziboşluq; 3. söhbətçilik.

БОЛТЛИВЫЙ *прил.* 1. boşboğaz, naqqal, çoxdanışan, çərənçi, 2. sirt saxlamayan, ağziboş; 3. söhbətçil.

БОЛТНУТЬ I *однокр.* bax **болтать** I.

БОЛТНУТЬ II *сов.* bax **болтать** II.

БОЛТОВНЯ ж *мн. нет* *дан.* cəfəngiyat, boşboğazlıq, boş danışq, boş söhbət.

БОЛТОВОЙ болт *сөз. сиф.*

БОЛТОВЫЙ *прил. tex.* boltlarla bərkidilən, boltlu.

БОЛТОРЕЗ м *tex.* boltkəsən (*dəzgah, alət*).

БОЛТОРЕЗНЫЙ болторез *сөз. сиф.* болторезный станок *tex.* boltkəsən dəzgah.

БОЛТУН I м *дан.* 1. boşboğaz, çoxdanışan, çərənçi; 2. qeybətçi, söz saxlamayan, xəbərçi.

БОЛТУН II м lax yumurta.

БОЛТУНЯ ж *дан.* 1. boşboğaz, çoxdanışan, çərənçi qadın (qız); 2. qeybətçi, söz saxlamayan, xəbərçi qadın (qız).

БОЛТУШКА ж *дан* 1. bax **болтуня**; 2. südlü qayğanaq; 3. toxmaq (*çalxama aləti*); 4. horra, yal.

БОЛТЫХАТЬ *несов.* tərpətmək, çalxalamaq (*mayen*).

БОЛТЫХАТЬСЯ *несов.* 1. çalxanmaq, yellənmək, yırğalanmaq; 2. çapalamaq, çırpınmaq.

БОЛТЫХНУТЬ *однокр.* bax **болтыхать**.

БОЛЬ ж 1. ağrı; 2. *мәс.* qəm, qüssə. dərd.

БОЛЬНИЦА ж xəstəxana.

БОЛЬНИЧНЫЙ больница *сөз. сиф.* больничный режим xəstəxana rejimi; **о больничный листок** xəstəlik kağızı.

БОЛЬНО *нареч.* 1. ağrıdaraq, incidərək; 2. bərk, şiddətli; **больно ударить** bərk vurmaq; 3. *в знач. сказ.* a) ağrıyır, incidir; **глазам больно от света** işıqdan gözlərim ağrıyır; b) ağır gəlir; **больно слышать такую клевету** bu cür böhtanı eşitmək adama ağır gəlir; 4. *дан.* çox, xeyli, son dərəcə; **больно много** son dərəcə çox; **больно хитёр** çox hiyləgördir (*bicdir*); **о сделать больно (кому)** ağrıtmək, incitmək.

БОЛЬНОЙ *прил.* 1. xəstə, naxoş, azarlı; **больной человек** xəstə adam; 2. *в знач. суц.* xəstə; **приём больных** xəstələrin qəbulu; **больной выздоровел** xəstə sağaldı; 3. *мәс.* iztirablı, acı; **больные воспоминания** acı xatirələr; 4. *мәс.* nasaz, pozulmuş, təmir tələb edən (*maşın, dəzgah və s.*); **о больное место** 1) bədənənin ağrıyan yeri, xəstə yeri; 2) *мәс.* zəif cəhət; **больной вопрос** yetişmiş, lakin həlli çətin olan məsələ, vacib məsələ; **валить с больной головы на здоровую** (сваливать, перекаладывать) günahı (eybi, məsuliyyəti və s.) öz gəsinin üstünə yuxmaq (atmaq).

БОЛЬШАК I м *мә.* böyük yol, geniş yol.

БОЛЬШАК II м *мә.* ailə başçısı, evin kişisi.

БОЛЬШЕ I. *срав. ст.* к большой, великий и много daha, daha çox, daha artıq; **этот стол больше того** bu stol o birisindən

(daha) böyükdür; **мальчик больше похож на отца** uşaq atasına daha çox oxşayıy; **у меня больше книг, чем у тебя** mənim kitablarım səninkindən (daha) çoxdur; 2. *нареч.* bir daha, bundan sonra, daha; **больше не делай таких вещей** bundan sonra (bir daha) belə şeylər etmə; **больше вопросов нет?** daha sual yoxdur ki? **больше чем, больше того** bax **более**; **не больше (и) не меньше как...**; **ни больше (и) ни меньше как...** nə az, nə çox; məhz, lap.

[**БОЛЬШЕ...**] *mürəkkəb sözlərin* "böyük", "iri" "yekə" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; *мәс.*: **большеглазый** (irigöz); **большеносый** (yekəburun).

БОЛЬШЕВИЗАЦИЯ ж *тар.* bolşevikləş-(dir)mə, bolşevik nüfuzunu gücləndirmə, bolşeviklərin sayını artırma.

БОЛЬШЕВИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. тар.* bolşevikləşdirmək, bolşevik nüfuzunu gücləndirmək.

БОЛЬШЕВИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. тар.* 1. bolşevikləşmək; 2. bolşevikləşdirilmək.

БОЛЬШЕВИЗМ м *мн. нет тар.* bolşevizm, bolşeviklik.

БОЛЬШЕВИК м *тар.* bolşevik.

БОЛЬШЕВИСТСКИЙ большевик və большевизм *сөз. сиф.*

БОЛЬШЕВИЧКА ж *тар.* bolşevik qadın (qız).

БОЛЬШЕГоловый *прил.* yekəbaşlı, yekəbaş, iri baş.

БОЛЬШЕГРУЗНЫЙ *прил.* ağır yük daşıyan; **большегрузный вагон** ağır yük daşıyan vagon.

БОЛЬШИЙ *срав. ст.* к большой и великий daha böyük, daha çox, həddən artıq; **о большей частью; по большей части** çox vaxt, əksərən, başlıca olaraq; **большая половина** çox hissəsi; **самое большее** ən çoxu.

БОЛЬШИНСТВО *ср мн. нет* çoxluq, əksəriyyət; çoxusu, çox hissəsi.

БОЛЬШОЙ *прил.* 1. böyük, yekə, iri; **большая победа** böyük qələbə; **большие шаги** iri addımlar; 2. görkəmli; **большой специалист** görkəmli mütəxəssis; 3. çox

güclü, qüvvətli, təsirli; **оказывать большое воздействие** güclü təsir etmək; **о большой свет** köhn. aristokrat cəmiyyəti, zadəgan cəmiyyəti; **на большую (барскую, широкую) ногу** bax **нога**; **от большого ума, с большого ума** bax **ум**; **сам большой** köhn. özü öz ağası; **делать большие глаза, смотреть большими глазами** bax **глаз**.

БОЛЬШУЩИЙ *прил.* çox böyük, çox yekə.

БОЛЯЧКА *ж. дан.* 1. yara, çiban, sızanaq; 2. *мәс.* xəstəliklər; dərd-sər.

БОМ *межд.* caranq-curunq, danq-dunq (*zəng səsi*).

БОМБА *ж.* bomba; **о бомба вулканическая** *geol.* vulkanik bomba (*vulkan ağzından çıxan lava parçası*); **влететь бомбой, влететь как бомба** ildırım kimi, güllə kimi qaçib girmək.

БОМБАРДА *ж. тар.* bombard (1. *qədimdə daşatan top*; 2. *toplarla silahlanmış gəmi*).

БОМБАРДИР *І м. 1. köhn.* bombardir, topçu; 2. *дан.* ən məhsuldar hücumçu (*futbolda, xokkeydə və s.*).

БОМБАРДИР II *м. zool.* dozanqurdu.

БОМБАРДИРОВАНИЕ *ср.* bombardman etmək (edilmə); bombalama, bombalanma.

БОМБАРДИРОВАННЫЙ *прич.* bombardman edilmiş, bombalanmış, topa tutulmuş.

БОМБАРДИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. bombardman etmək; bombalamaq, topa tutmaq; 2. *мәс.* zəhlə tökmək, təngə gətirmək.

БОМБАРДИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* bombardman edilmək, bombalanmaq; topa tutulmaq.

БОМБАРДИРОВКА *ж.* bombardman, bombalama; topatutma.

БОМБАРДИРОВОЧНЫЙ *бомбардировка* *сөз. сиф.*, bombardmançı; **бомбардировочный самолёт** bombardmançı təyyarə.

БОМБАРДИРОВЩИК *м.* bombardmançı təyyarə.

БОМБАРДИРСКИЙ *köhn.* **бомбардир** *сөз. сиф.*; **бомбардирская рота** bombardir rotası.

БОМБЕЖКА *ж.* bax **бомбардирование**.

БОМБЕЖНЫЙ *бомбёжка* *сөз. сиф.*

БОМБИТЬ *несов.* bombalamaq.

БОМБОВОЗ *м.* bombardmançı təyyarə.

БОМБОВЫЙ *бомба* *сөз. сиф.*; **бомбовые погреба** bomba anbarları.

БОМБОДЕРЖАТЕЛЬ *м. ав.* bombasaxlayan (*təyyarələrdə bombaları asmaq üçün xüsusi mexanizm*).

БОМБОМЕТ *м.* bombaatan (*silah*).

БОМБОМЕТАНИЕ *ср.* bomba atma (*təyyarədən*).

БОМБОМЕТАТЕЛЬ *м.* bombaatan.

БОМБОМЕТЧИК *м.* bax **бомбометатель**.

БОМБОНЬЕРКА *ж.* bax **бонбоньерка**.

БОМБОУБЕЖИЩЕ *ср.* bomba sığnağı (*bombadan qorunmaq üçün xüsusi yer*).

БОНА *ж.* bax **бонзы** *І*.

БОНАПАРТИЗМ *м. мн. нет* bonapartizm (*irticaçı qüvvələrin və ya ayrıca şəxsin cəmiyyətin bir-birinə düşmən olan qüvvələri arasında gedən mübarizədən istifadə edərək, demokratiyanı hərbi qüvvə ilə boğmağa çalışması*).

БОНАПАРТИСТ *м.* bonapartist (*bonapartizm tərəfdarı*).

БОНАПАРТИСТСКИЙ *бонапартизм* *сөз. сиф.*

БОНБОНЬЕРКА *ж.* bonbonyerka (*qəşəng konfet qutusu*).

БОНБОНЬЕРЧНЫЙ *бонбоньерка* *сөз. сиф.*

БОНВИАН *м. köhn.* kef əhli, zövq əhli, əhli-kef.

БОНДАРИТЬ *несов.* çəlləkçiliklə (boçkaçılıqla) məşğul olmaq.

БОНДАРНЫЙ *бондарство* *сөз. сиф.*; **бондарный цех** çəllək sexi, boçka sexi.

БОНДАРНЯ *ж.* çəllək (boçka) emalatxanası.

БОНДАРСКИЙ *бондарь* *сөз. сиф.*

БОНДАРСТВО *ср. мн. нет* çəlləkçilik, boçkaçılıq.

БОНДАРЬ *ж.* çəlləkçi, boçkaçı.

БОНЗА *м.* bonza (*Yaponiyada və Çində budakahini*).

БОНИТЕТ *м.* meşəç. bonitet (*yeni salınmış meşənin yetişmə keyfiyyəti göstəricisi*).

БОНИТИРОВКА *ж.* xüs. bonitirovka; *keyfiyyətini təyin etmə; бонитировка почв* torpaqların bonitirovkası (*fiziki və kimyəvi xüsusiyyətlərindən asılı olaraq torpaqların məhsuldarlıq qabiliyyətinin müəyyən edilməsi*); **бонитировка овец** qoyunların bonitirovkası (*qoyunların tələb olu-*

nan keyfiyyətlərindən asılı olaraq qiymətləndirilməsi və təsnif edilməsi).

БОНИФИКАЦИЯ *ж. мн. нет* xüs. bonifikasiya (*keyfiyyətinin pisliliyinə görə malın qiymətində edilən güzəşt*).

БОННА *ж. инq. ав.* bonna; tərbiyəçi qadın, müəbbiyə (*adətən əcnəbi*).

БОНЫ *І мн. (ед. бона ж.)* bon (1. *pul və s. almaq üçün kredit kağızı*; 2. *müvəqqəti kağız pul*).

БОНЫ II *мн.* bonlar (*düşmən gəmilərinin limana girməsinə mane olmaq və ya minələrdən, torpedalardan qorunmaq üçün üzücü maneələr*).

БОР I *м. (мн. боры)* iynəyarpaqlılar meşəsi; **сосновый бор** şam meşəsi, şamliq; **о с бору да с сосенки** hərə bir dərədən; **сыр-бор загорелся (горит)** (*откуда, из-за чего*) ...üstündə mərkəyə qalxdı.

БОР II *м.* bor (*kimyəvi element*).

БОР III *м.* tib. bor, burğu (*diş həkimlərinin işlətdiyi polad burğu*).

БОРА *ж.* meteor. bora (*şiddətli soyuq külək*).

БОРДЕРО *ср.* *нескл.* müh. bordero (*sənədlərin və qiymətli kağızların siyahısı*).

БОРДО I *ср.* *нескл.* bordo (*qırmızı şərab növü*).

БОРДО II *прил. нескл.* bax **бордовый**.

БОРДОВЫЙ *прил.* tünd-qırmızı.

БОРДИОР *м.* bordür; haşıya, köbə.

БОРЕНИЕ *ср.* *тənt.* mübarizə, çarpışma.

БОРЕЦ I *м. (мн. борцы)* 1. mübariz; 2. gü-ləşçi, pəhləvan.

БОРЕЦ II *м.* *bot.* bax **аконит**.

БОРЖОМ(И) *м.* borjom.

БОРЖОМНЫЙ *боржом* *сөз. сиф.*; **боржомный источник** borjom çeşməsi.

БОРЗАЯ *ж.* tazi, ov iti.

БОРЗОВЩИК *м.* bax **борзятник** 2-ci mə-nada.

БОРЗОЙ *борзая* *сөз. сиф.*

БОРЗОПИСАНИЕ *ср.* *истех.* hərzə və həd-yan, cızmaqara.

БОРЗОПІСЕЦ *м.* hərzə və hədyançı, həd-yançı, cızmaqaraçı.

БОРЗЫЙ *прил. köhn.* cəld, iti, sürətli, yün-gül (at).

БОРЗЯТНИК *м. 1.* tazi saxlayan, itbaz; 2. it-lərə baxan adam; 3. ovçu (*tazi ilə ova çıxan adam*).

БОРМАШІНА *ж.* xüs. bormaşın (*diş həkimlərinin işlətdiyi burğu maşını*).

БОРМОТАНИЕ *ср.* mirtıldama, öz-özünə danışma, donquldanma, burun altında danışma.

БОРМОТАТЬ *несов.* mirtıldamaq, öz-özünə danışmaq, donquldanmaq, burnunun altında danışmaq (demək).

БОРМОТУН *м. 1. дан.* həmişə donquldanan adam; 2. göyərçin növü.

БОРМОТУНЬЯ *ж. дан.* deyingən, daim donquldanan qadın (*giz*).

БОРНЫЙ *бор* *сөз. сиф.*; **борная кислота** *kim.* borat turşusu.

БОРОВ I *м. (мн. боровы)* axta donuz (*ətlik üçün axtalanmış donuz*).

БОРОВ II *м. (мн. борова)* *tex.* bacanın peç-dən tüstü borusuna qədər olan hissəsi.

БОРОВІК *м.* *bot.* ağgöbəlek.

БОРОВІНКА *ж. мн. нет* *борвинка* (*gec yetişən alma növlərindən biri*).

БОВОЙ *бор* *сөз. сиф.*

БОРОДА *ж. (мн. борода)* saqqal; **о смеяться в борода** bigəlti gülmək.

БОРОДАВКА *ж.* ziyil.

БОРОДАВОЧКА *бородавка* *сөз. kiç.*, ziyil-cik.

БОРОДАВЧАТЫЙ *прил.* ziyilli.

БОРОДАСТЫЙ *прил.* yekəsəqqal.

БОРОДАТЫЙ *прил.* 1. saqqallı, saqqal bu-rahmış, saqqal basmış; 2. *мәс. дан.* çox köhnə, çoxdan məlum olan (*xəbər, məlu-mat*).

БОРОДАЧ *м. 1.* uzunsəqqal (*adam*); 2. *bot.* ağot; 3. *zool.* toğluguötürən (*yırtıcı quş*).

БОРОДЕЛЬЩИК *м.* kondir təmizləyən fəhlə.

БОРОДКА *ж. 1. борода* *сөз. kiç.*; 2. *açar dili*.

БОРОЗДА *ж. 1.* şırım (*kotanın və s. torpaqda açdığı iz*); 2. *мәс.* hədd, hüdud, sərhəd; 3. *iz*; 4. *мәс.* dərin qırışq (*üzdə*); 5. *köhn.* səngər, oyuq.

БОРОЗДИЛЬНИК *бax* **бороздник**.

БОРОЗДИТЬ *несов.* 1. şırım açmaq; 2. şum-lamaq; 3. *мәс.* yarıb keçmək (*suyu*); 4. qırış basmaq.

БОРОЗДИТЬСЯ *несов.* qırışlarla örtülmək, qırış-qırış olmaq.

БОРОЗДКА *ж.* *борозда* *сөз. kiç.*

БОРОЗДНИК *м. k. t.* şırımaçan (*alət*).

БОРОЗДОВОЙ прил. şırımlar üzrə aparılan (sərin suvarma və s.).

БОРОЗДЧАТЫЙ прил. 1. şırımlı, şırımlarla örtülü, şırım-şırım; 2. *təc.* qırıq-qırıq.

БОРОЗЖЁННЫЙ прич. şırım açılmış, şırımlanmış.

БОРОНА ж (мн. бороны) к. т. mala, dırmıx. **БОРОНИТЬ несов. к. т.** malalamaq, dırmıxlamaq (yumşaltmaq).

БОРОНОВАЛЬЩИК м. к. т. malaçı, malasürən.

БОРОНОВАНИЕ ср к. т. malalama, malalanma; dırmıxla(n)ma.

БОРОНОВАТЬ несов. бах боронить.

БОРОНОВАТЬСЯ несов. к. т. malalanmaq, dırmıxlanmaq.

БОРОНЬБА ж мн. нет бах боронование.

БОРОТЬ несов. köhn. dan. qalib gəlmək, üstün gəlmək.

БОРОТЬСЯ несов. 1. mübarizə aparmaq, vuruşmaq; 2. gülüşmək, qurşaq tutmaq, qarışmaq; **о бороться с (самим) собой** öz-özü (öz nəfsi) ilə mübarizə aparmaq.

БОРТ (мн. борты) *bort* (gəminin, avtomobilin, bilyardın, paltarın və s. yanı, kənarı); **о брать (взять) на борт** gəmiyə (təyyarəyə) almaq; **на борту** gəmidə; **выкинуть (выбросить) за борт** bayıra atmaq; **борт о борт** yan-yanı, böyür-böyürə (gəmilər haqqında); **за борт** suya; **за бортом** suda; **за бортом остаться** kənardə qalmaq, əli hər şeydən çıxmaq; **на борту** gəminin (təyyarənin) içində.

БОРТЕВОЙ борть *söz. sif.*; **бортевое хозяйство** meşə arıçılığı təsərrüfatı.

БОРТИК м борт *söz. kiç.*

БОРТЕХАНИК м ав. бортмеханик (təyyarəçi ilə birlikdə uçan mexanik).

БОРТНИК м köhn. meşə arıçılığı ilə məşğul olan adam.

БОРТНИЧАТЬ несов. köhn. meşə arıçılığı ilə məşğul olmaq.

БОРТНИЧЕСТВО ср мн. нет köhn. meşə arıçılığı.

БОРТОВКА ж хüs. бортовка (yaxalığa, yaxanın altına tikməkdən ötrü cod kətan).

БОРТОВОЙ, БОРТОВЫЙ борт *söz. sif.*, **борт-овой наблюдатель** *bort nəzarətçisi* (gəmidə).

БОРТОВЩИК м хüs. bortçu (asfalt yolların kənarlarını düzəldən işçi).

БОРТПРОВОДНИК м ав. bort baxıcsı (təyyarədə nizam və qaydaya baxan işçi).

БОРТРАДИСТ м ав. бортрадиот (təyyarə radisti).

БОРТ ж köhn. kötük təknəsi; ağac kötüyündə qayrılan pətək.

БОРЩ м борш.

БОРЩОК м 1. борш *söz. kiç.*; 2. kələmsiz борш, çuğundur şorbası.

БОРЬБА ж мн. нет 1. mübarizə, çarpışma; 2. gülüş, gülüşmə, qurşaq tutma.

БОСИКОМ нареч. ayaqyalın.

БОСКЕТ м bir boyda, bir ölçüdə olan ağaclar sırası (bağda, parkda və s.).

БОСОВИКИЙ мн. (ед. босовик м) başmaq, tuflı (yalınayaq geyilən ayaqqabı).

БОСОЙ прил. ayaqyalın, yalınayaq; **о на босу ногу** yalınayaq, corabsız.

БОСОНОГИЙ прил. yalınayaq.

БОСОНОЖКА ж 1. yalınayaq, ayaqyalın; 2. yalınayaq rəqs edən rəqqasə.

БОСОНОЖКИ мн. bosonojka (açıq tuflı).

БОСС м boss (1. bəzi ingilisdilli ölkələrdə müəssisə başçısı; sahibkar; 2. partiya, həmkarlar və s. aparatı başçısı).

БОСТОН м boston (1. bahalı zərif yun parça; 2. köhn. kart oyunu; 3. rəqs adı).

БОСТОННЫЙ бостон (2-ci mənada) *söz. sif.* **БОСТОНОВЫЙ прил.** boston -i (-ı); **бостон-овый костюм** boston kostyum.

БОСЫЙ бах босой.

БОСЯК м lüt, səfil.

БОСЯЦКИЙ босяк *söz. sif.*

БОСЯЧЕСТВО ср мн. нет köhn. 1. səfillər; 2. səfillik, səfil həyatı.

БОСЯЧКА ж lüt, səfil qadın (qız).

БОТ м *dəniz. bot* (avarlı, yelkənli və ya motorlu kiçik gəmi).

БОТАЛО ср мәш. 1. zınqırov; 2. uzun ağac.

БОТАНИЗИРОВАТЬ несов. öyrənmək məqsədilə bitki toplamaq (бах гербаризировать).

БОТАНИК м botanik, nəbatətçi.

БОТАНИКА ж botanika, nəbatat.

БОТАНИЧЕСКИЙ ботаника *söz. sif.*; **ботанический сад** botanika (nəbatat) bağı.

БОТАТЬ несов. мәш. uzun ağacla şəppildatmaq (suyu – balıq ovunda).

БОТВА ж мн. нет kökümevəli bitkilərin gövdə və yarpaqları; tağ.

БОТВИННИК м kvas şorbasına qatılan göyərtili.

БОТВИНЬЯ ж мн. нет botvinya (kvas, göyərtili və balıqdan hazırlanan soyuq şorba).

БОТИК I бот *söz. kiç.*

БОТИК II м бах ботики.

БОТИКИ мн. (ед. ботик т) боты *söz. kiç.*

БОТИНКИ мн. (ед. ботинка м) botinka, çəkmə.

БОТФОРТЫ мн. (ед. ботфорт м) köhn. botfort (ağızdan uzunboğaz çəkmə).

БОТЫ ед. нет bot (boğazlı qaləs).

БОЦМАН м *dəniz. bosman* (gəmidə növbəçi komandirin köməkçisi).

БОЦМАНСКИЙ боцман *söz. sif.*

БОЧАГ м мәш. çuxur, quyu (çayda, göldə, bataqlıqda); girdab, burulğan.

БОЧАР м çəlləkçi, boçqaçı.

БОЧАРНИЧАТЬ несов. çəlləkçilik etmək, boçqaçılıq etmək.

БОЧАРНЫЙ бочар *söz. sif.*

БОЧАРНЯ ж çəllək (boçqa) emalatxanası.

БОЧЕЧКА ж бочка *söz. kiç.*

БОЧЕЧНЫЙ, БОЧКОВЫЙ бочка *söz. sif.*

БОЧКА ж boçka, çəllək; **о бездонная бочка** бах бездонный; **как сельди в бочке** бах сельдь; **пить как бочка** içkinin küpünə girmək (hədsiz içmək).

БОЧКОВИДНЫЙ бах бочкообразный.

БОЧКОМ бах боком.

БОЧКООБРАЗНЫЙ прил. boçqaşəkilli, boçkaya oxşayan, boçka kimi; **бочкообразный чайник** boçqaşəkilli çaynik.

БОЧОК м бок *söz. kiç.*

БОЧОНОК м бочка *söz. kiç.*

БОЧОНОЧНЫЙ бочонок *söz. sif.*; **бочоночный обруч** boçka qurşağı.

БОЯЗЛИВО нареч. qorxa-qorxa, çəkinə-çəkinə; cəsərtsiz.

БОЯЗЛИВОСТЬ ж qorxaqlıq, cəsərtsizlik.

БОЯЗЛИВЫЙ прил. qorxaq, cəsərtsiz.

БОЯЗНЕННЫЙ боязнь *söz. sif.*

БОЯЗНО в знач. сказ. qorxuludur, xatadır.

БОЯЗНЬ ж 1. qorxu; 2. nigarançılıq, iztirab.

БОЯРИН м (мн. бояре) тар. boyar (qədim Rusiyada: zadəganlar, ayanlar silkinə mənsub adam, mülkədar).

БОЯРСКИЙ тар. бояр *söz. sif.*; **боярская дума тар.** boyar duması (qədim Moskva dövlətində varlı boyarlardan ibarət məclis; ayanlar məclisi).

БОЯРСТВО ср мн. нет тар. 1. собир. boyarlar; 2. boyarlıq.

БОЯРЩИНА ж мн. нет тар. 1. bax барщина; 2. boyarların əğalıq dövrü.

БОЯРЫНЯ ж тар. boyar arvadı.

БОЯРЫШНИК м bot. yemişən.

БОЯРЫШНИЦА ж zool. yemişən kəpənəyi (zarərverici cücü).

БОЯРЫШНЯ ж тар. boyar qızı.

БОЯТЬСЯ несов. 1. qorxmaq, çəkinmək; 2. xarab olmaq, solmaq, pozulmaq; **хлопок бонтия сырости** rətibətdən xarab olur; **о боюсь сказать** yəqin bilmirəm, yəqin deməyə ehtiyat edirəm.

БРА ср нескл. 1. köhn. divar şamdanı; 2. divara vurulan elektrik lampası armaturu.

БРАВАДА ж мн. нет köhn. quru iddia, özünü igid göstərmə, kişilənmə, ötkəmlik.

БРАВИРОВАНИЕ ср iddialanma, özünü igid göstərməyə çalışma, kişilənmə.

БРАВИРОВАТЬ несов. iddialanmaq, özünü igid göstərmək, kişilənmək.

БРАВИССИМО нареч. köhn. afərin! əhsən!

БРАВО I нареч. igidcəsinə, qoçaqcasına, igid kimi, qoçaq kimi.

БРАВО II межд. bravo! əhsən! afərin! yaşa! var ol! mərhəbə!

БРАВУРННОСТЬ ж мн. нет gurultuluq, gümrahlıq, canlıq, coşğunluq.

БРАВУРНЫЙ прил. gurultulu, canlı, şux, təmtəraqlı.

БРАВЫЙ прил. igid, qoçaq.

БРАГА ж braqa (evdə hazırlanmış pivə).

БРАДА ж köhn. bax борода.

БРАДОБРЕЙ м köhn. dəllək.

БРАЖКА ж brajka (braqanın bir növü).

БРАЖНИК м köhn. əyyaş, içki düşkünü.

БРАЖНИЧАНЬЕ бах бражничество.

БРАЖНИЧАТЬ несов. köhn. sərxoşluq etmək, əyyaşlıq etmək, vaxtını içki məclislərində keçirmək.

БРАЖНИЧЕСТВО ср köhn. əyyaşlıq.

БРАЖНЫЙ брата *söz. sif.*
БРАЗДА *köhn.* bax борозда.
БРАЗДЫ: бразды правления *köhn.* idarə, ixtiyar, hakimiyyət.
БРАЗИЛЕЦ *м. (мн. бразильцы)* braziliyalı.
БРАЗИЛЬСКИЙ бразильцы *вə* Бразилия *söz. sif.; бразильские кинофильмы* Braziliya kinofilmləri.
БРАЗИЛЬЯНКА *ж* braziliyalı qadın (qız).
БРАК *1. м* kəbin, nikah, evlənmə.
БРАК *2. м. мн. нет* 1. brak, çıxdas, zay (*keyfiyyətsiz mal, nöqsanlı mal*); 2. zədə (*mal-da*); *стекло с браком* zədəli şüşə.
БРАКЕР *м* xüs. brakçı (*malın keyfiyyətini yoxlayan mütəxəssis*).
БРАКЕРАЖ *м* xüs. brakera (malların keyfiyyətinin yoxlanılması *və* pis malların brak edilməsi).
БРАКОВАНИЕ *ср* bax браковка.
БРАКОВАННЫЙ *прич.* brak edilmiş, brak.
БРАКОВАТЬ *несов.* brak etmək, saf-çürük etmək; yaramaz hesab etmək.
БРАКОВАТЬСЯ *несов.* brak edilmək, saf-çürük edilmək; yaramaz hesab edilmək.
БРАКОВКА *ж* *мн. нет* brak etmə (edilmə), saf-çürük etmə (edilmə); yaramaz hesab etmə (edilmə).
БРАКОВОЧНЫЙ браковка *söz. sif.; браковочный цех* brakera (braklama)
БРАКОВЩИК *м* xüs. brakçı (*istehsalatda nöqsanlı malları ayıraraq brak etməklə məşğul olan işçi*).
БРАКОВЩИЦА *ж* brakçı qadın (qız).
БРАКОДЁЛ *м* əlindən brak iş çıxardan işçi.
БРАКОДЁЛЬСТВО *ср* brak mal buraxma.
БРАКОНЬЁР *м* xüs. brakonyer (*icazəsiz ov edən adam*).
БРАКОНЬЕРСКИЙ браконьер *вə* браконьерство *söz. sif.*
БРАКОНЬЕРСТВО *ср* *мн. нет* brakonyerlik (*icazəsiz ov, icazə verilməyən yerdə quş və heyvan ovlama*).
БРАКОРАЗВОДНЫЙ *прил.* boş(n)ma -(i)-; *бракоразводное дело* boş(n)ma işi.
БРАКОСОЧЕТАВШИЙСЯ *м*, **БРАКОСОЧЕТАВШАЯСЯ** *ж* nikahlı, nikahlanmış.
БРАКОСОЧЕТАНИЕ *ср* kəbin kəsmə, nikahlanma, evlənmə; nikah.

БРАМАН *м* bax брамин.
БРАМАНИЗМ *м* *мн. нет* brəhmənizm, brəhmən dini (*Hindistanda*).
БРАМИН *м* brəhmən (*Hindistanda kahin*).
БРАМИНСКИЙ брамин *söz. sif.*
БРАМСЕЛЬ *м* dəniz. bramsel (*ən yaxarı (düz) yelkən*).
БРАНДАХЛЫСТ *м* *дан.* 1. su qatılmış pivə, çaxır; 2. yal (*pis xərək mənasında*); 3. avara, yaramaz, hərif (*söyüş mənasında*); 4. çox su *və* ya şərab içən adam.
БРАНДВАХТА *ж* dəniz. brandvaxta (*limanda keşikçi gəmi*).
БРАНДЕР *м* dəniz. brander (1. *qədim zamanlarda: düşmən gəmilərini yandırmaq üçün yanacaq və partlayıcı maddələrlə yüklənmiş kiçik gəmi*; 2. *düşmənin sahələyə yaşama yolunu tutmaqdan ötrü batırılan gəmi*); 3. *пустить (запускать) брандер (брандера)* araya dava salmaq, mübahisə törətmək.
БРАНДЕРНЫЙ брандер *söz. sif.*
БРАНДМАЙОР *м* *köhn.* brandmayor (*şəhərin bütün yanğın komandalarının başçısı*).
БРАНДМАУЭР *м* xüs. brandmauer (*iki bina arasında yanğına qarşı tikilən divar*).
БРАНДМЕЙСТЕР *м* *köhn.* brandmeister (*yanğın dəstəsi başçısı*).
БРАНДСПОЙТ *м* xüs. brandspoyt (1. *yanğın nasosu*; 2. *yanğınsöndürən şlanqın ucluğu*).
БРАНИВАТЬ *несов. дан.* bax **бранить**.
БРАНИВАТЬСЯ *несов. дан.* bax **браниться**.
БРАНИТЬ *несов.* söyümək, danlamaq.
БРАНИТЬСЯ *несов.* söyüşmək, deyüşmək, küsüşmək.
БРАНЧИВЫЙ *прил. дан.* bax **бранчивый**.
БРАННЫЙ *1* брань *1* *söz. sif.*; ədəbsiz, nalayiq; *бранное слово* söyüş, ədəbsiz (nalayiq) söz.
БРАННЫЙ *2* *köhn.* брань *2* *söz. sif.*; *бранное поле* döyüş (müharibə) meydanı.
БРАНЧИВЫЙ, БРАНЧИВЫЙ *прил. дан.* cəncəl, qalmaqalçı, davakar, söyüşgən.
БРАНЫЙ *прил. köhn.* naxışlı, butalı; *браная скатерть* naxışlı süfrə.
БРАНЬ *1* *ж* söyüş.
БРАНЬ *2* *ж* *köhn.* dava, müharibə; 3. *на поле брани* müharibə meydanında.

БРАС *м* dəniz. bras (*gəmi ağaclarını üfüqi vəziyyətdə fırlandırmaq üçün onlara bağlanan iplər*).
БРАСЛЕТ *м* qolbaq, bilərzik.
БРАСЛЕТКА *ж* bax **браслет**.
БРАСЛЕТНЫЙ браслет *söz. sif.*
БРАСС *м* *идм.* brass (*üzmək üsullarından biri*).
БРАТ *м* (*мн. братья*) qardaş; **двоюродный брат** əmioğlu, dayıoğlu, bibioğlu, xalaoglu; **троюродный брат** əminəvəsi, dayinəvəsi, bibinəvəsi, xalanəvəsi; 3. *ваш брат* siz *və* sizin taylarınız; **на брата** adambaşına; **наш брат** biz *və* bizim kimilər, mən *və* mənim kimilər; **свой брат** öz adamı(mız), özümüzünkü; **черт не брат (кому)** heç kəsi saymır, heç nəyi vecinə almır, heç nə vecinə deyil.
БРАТАН *м* *тəh.* 1. əmioğlu, dayıoğlu, bibioğlu, xalaoglu; 2. (böyük) qardaş.
БРАТАНИЕ *ср* *мн. нет* qardaşlaşma.
БРАТАТЬСЯ *несов.* qardaşlaşmaq, dost olmaq, qardaşlıq ittifaqı bağlamaq.
БРАТВА *ж* *соби́р.* dostlar, yoldaşlar.
БРАТЕЦ *м* (*мн. братья*) 1. **брат** *söz. oxş.*; qardaşcığaz; 2. qardaşım (müraciət).
БРАТИК *м* **брат** *söz. kiç.* *və* *oxş.* qardaşcığaz.
БРАТИНА *ж* *qədim.* içki parçı.
БРАТИШКА *м* *дан.* 1. kiçik qardaş; 2. qardaş.
БРАТІЯ *ж* *соби́р.* 1. həmkarlar, məsləkdaşlar, peşə yoldaşları; 2. bir monastıra mənsub olan rahiblər.
БРАТНИЙ *прил. köhn.* qardaşın(kı), qardaşa aid (məxsus) olan.
БРАТНИН *прил.* qardaşın(kı); **братнин дом** qardaşın evi.
БРАТОК *м* bax **братец**.
БРАТОУБИЙСТВЕННЫЙ братоубийство *söz. sif.*; qardaş xalqların qırğına səbəb olan, qardaş-qardaşı öldürən; **братоубийственная война** qardaş qırğını.
БРАТОУБИЙСТВО *ср* *köhn.* 1. öz qardaşını öldürmə; 2. öz dostunu (yaxınını, məsləkdaşını) öldürmə.
БРАТОУБИЙЦА *м* *köhn.* qardaş qatili, qardaşını öldürən adam.
БРАТСКИ: **по-братски** *нареч.* qardaşcasına, qardaş kimi.

БРАТСКИЙ брат *söz. sif.*; **братское отношение** qardaşlıq münasibəti, **братский привет** qardaşlıq salamı; **братская республика** qardaş respublika.
БРАТСТВО *ср* 1. qardaşlıq, dostluq, yoldaşlıq; 2. *köhn.* cəmiyyət, şirkət, ittifaq, birlik.
БРАТЬ *несов.* 1. (*müxtəlif mənalarda*) almaq; 2. qəbul etmək; **братъ вещи на комиссию** komissiyaya şey qəbul etmək, 3. (*müxtəlif mənalarda*) götürmək; **братъ цитату из книги** kitabdan sitat götürmək; **братъ с собой** özü ilə götürmək; **братъ на службу** xidmətə (işə) götürmək; **братъ на поруки** zəminə götürmək, **братъ на себя** öhdəsinə götürmək; 4. *армама; эта работа берет много времени* bu iş çox vaxt aparır; 5. **братъ верх (перевес)** qalib gəlmək, üstün gəlmək; **братъ за живое (за душу, за сердце)** həyəcanlandırmaq, dərin təsir etmək; **братъ на прицел** nişan almaq; **братъ начало** başlamaq, törəmək; **братъ под руку** qoluna girmək, qolundan tutmaq; **братъ своё** 1) öz təsirini göstərmək; 2) istədiyinə nail olmaq, istədiyinə yetişmək; **не брать в руки (чего-либо)** əlini vurmamaq, məşğul olmamaq; **братъ себя в руки** özünü ələ almaq; **братъ за горло** boğazından yarımaq, haxlamaq; **братъ в штаны** mübarizəyə qalxmaq, qəti cavab vermək; **братъ в оборот** toy tutmaq, divan tutmaq; **братъ сторону (чего-либо)** ... tərəfini saxlamaq, tərəfgirlik etmək; **братъ одну сторону** medalı birtərəfli başa düşmək; **братъ к сердцу** ürəyinə salmaq; **özünə dərd eləmək**; **братъ курс (направление)** istiqamət almaq, yol tutmaq, yönəlmək; **братъ высоту** uxaq qalxmaq (*təyyarədə*); **братъ (взять) быка за рога** ciddi olaraq işə başlamaq, işə ciddi girişmək; **братъ (взять) пример** nümunə götürmək, ibrət götürmək; **братъ свое** istədiyinə nail olmaq, istədiyini əldə etmək; **братъ (взять) всем** bütün məziyyətləri almaq; *hər cəhətdən yaxşı olmaq*; **братъ голыми руками** zəhmətsiz əldə etmək, ələ keçirmək, boş

əllə tutmaq; **братъ** (взять) измором *бах измор*; не брать в рот *бах рот*; **братъ** (взять) за бока *бах бок*; **братъ** (взять) за жабры *бах жабры*; **братъ** (взять) на абордаж *бах абордаж*; **братъ** (взять) на борт *бах борт*; **братъ** (взять) на буксир *бах буксир*; **братъ** (взять) на заметку *бах заметка*; **братъ** (взять) на замечание *бах замечание*; **братъ** (взять) на испуг *бах испуг*; **братъ** (взять) на мушку *бах мушка II*; **братъ** (взять) на себя *бах себя*; **братъ** (взять) на себя смело-сть *бах смелость*; **братъ** (взять) под козырек *бах козырек*; **братъ** (взять) с бою *бах бой*; наша берет (возьмет, взяла) *biz qalib gəlirik (biz üstün gələcəyik, gəldik)*.

БРАТЬСЯ *несов.* 1. alınmaq, götürülmək; 2. aparılmaq; 3. tutmaq, yapışmaq; 4. başlamaq, girişmək (bir işə); **братъся** за ум *бах ум*.

БРАУНИНГ *м* brauning (avtomat tapança). **БРАХИКЕФАЛ, БРАХИЦЕФАЛ** *м* antr. braxikəfal (qısabaşlı adam; başının eni uzunundan artıq olan adam).

БРАХИКЕФАЛИЯ, БРАХИЦЕФАЛИЯ *ж* antr. braxikəfaliya (başın qısa olması).

БРАХМАН *бах брамин*.

БРАХМАНИЗМ *бах браманизм*.

БРАЧНЫЙ брак *сöz. sif.*; **брачное** свидетельство *kəbin kağızı, evlənmə vəsiqəsi*.

БРАШПИЛЬ *м* *дәниз. braşpil (gəmilərdə lövbəri qaldırmaq üçün mexanizm, bucurqad)*.

БРЕВЕНЧАТЫЙ бревно *сöz. sif.*; *tirdən qayrılmış*; **бревенчатый мост** *tir körpü*.

БРЕВЁШКО, БРЕВЁШКО *ср* *дан. kiçik tir, tircik*.

БРЕВНО *ср (мн. брёвна)* 1. tir, şalban; 2. *məc. küt, qanmaz*.

БРЁВНЫШКО *ср бревно* *сöz. kiç.*

БРЕГ *м* *köhn. şair. бах берег*.

БРЕГЕТ *м* *köhn. breket (müayyan daqiqələrdə zəng çalan və ayın günlərini göstərən saat)*.

БРЕД *м* *мн. нет* sayıqlama; sərsəmləmə.

БРЁДЕНЬ *м* *tor, balıq toru*.

БРЁДИТЬ *несов.* 1. sayıqlamaq, sərsəmləmək; 2. vird etmək.

БРЁДИТЬСЯ *несов. безл. xəyalına gəlmək, fikrinə gəlmək*.

БРЁДНИ *ед. нет* *nifz. sayıqlama, sərsəmləmə; hədyan*.

БРЁДОВОЙ бред *сöz. sif.*

БРЁЗГАТЬ *несов. iyrənmək, çimçəsmək*.

БРЁЗГЛИВЕЦ *м* *дан. iyrənən, çimçəşən, vasvası*.

БРЁЗГЛИВИЦА *ж* *дан. iyrənən, çimçəşən, vasvası qadın (qız)*.

БРЁЗГЛИВОСТЬ *ж* *мн. нет* *iyrənmə, çimçəsmə, vasvasılıq*.

БРЁЗГЛИВЫЙ прил. 1. (hər şeydən) iyrənən, çimçəşən; vasvası; 2. iyrənc, murdar.

БРЁЗГОВАТЬ *бах брезгать*.

БРЁЗГУН *м* *дан. бах брезгливец*.

БРЁЗГУНЯ *ж* *дан. бах брезгливица*.

БРЁЗЁНТ *м* *brezent (sukeçirməyən parça)*.

БРЁЗЁНТНЫЙ *бах брезентовый*.

БРЁЗЁНТОВЫЙ брезент *сöz. sif.*; *brezentdən qayrılmış*; **брезентовый плащ** *brezent plaş*.

БРЁЗЖИТЬ, БРЁЗЖИТЬСЯ *несов.* 1. işildamaq, parıldamaq; sayrışmaq; 2. *безл. dan yeri ağarmağa başlamaq*.

БРЁЙД-ВЫМПЕЛ *м* *дәниз. breyd-vimpel (gəmidə donanmanın başçı heyətindən birinin olduğunu göstərən xüsusi bayraq)*.

БРЁКЦИЯ *ж* *geol. brekçiya (mineral mədələlə bir-birinə yapışmış qırıntılardan ibarət süxur)*.

БРЁЛОК *м* *brelok (saat zəncirlərindən və ya bilərzikdən asılan bəzək)*.

БРЁЛОЧНЫЙ брелок *сöz. sif.*

БРЕМЕНИТЬ *несов. köhn. yükləmək, ağırlaşdırmaq, ağırlıq etmək*.

БРЁМСБЕРГ *м* *tex. bremsberg (mail səthdən yük endirmək üçün mexanizm)*.

БРЁМЯ *ср (мн. бремена)* *yük, ağır yük, ağırlıq*; **под бременем**: 1) əsarət altında; 2) *yük (ağırlıq) altında*; **разрешиться от бремени** *doğmaq*.

БРЁННЫЙ прил. *köhn. fani; müvəqqəti, keçici, etibarsız*; **бранный мир** *fani dünya*; **бранные останки** *sənəzə*.

БРЕНЧАНЕ *ср* 1. zıqıldatma, cingildəmə; 2. *danqıldatma, dinqıldatma*.

БРЕНЧАТЬ *несов.* 1. zıqıldatmaq, cingildəmək; 2. *danqıldatmaq, dinqıldatmaq*.

БРЕСТИ *несов. sallana-sallana getmək, ağır-ağır yerimək; sürünmək*.

БРЕТЕЛЬ *ж* *bretel; çiyinbağı; çiyinlik*.

БРЕТЕЛЬКА бретель *сöz. kiç.*

БРЕТЁР *м* *köhn. breytör; duel həvəskarı, dalaşqan, davakar*.

БРЕТЁРСКИЙ прил. *duelbaz, duelsevən -i(-ı)*.

БРЁХ *м* *məh. 1. it hürməsi, ulama; 2. бах брехня*.

БРЕХАТЬ *несов.* 1. *məh. hürmək*; 2. *дан. yalan demək, yalan danışmaq, boş-boş danışmaq*.

БРЕХНУТЬ *однокр. бах брехать*.

БРЕХНЯ *ж* *мн. нет* *дан. yalan, yalan-palan, hədərən-pəderən*.

БРЕХУН *м* *дан. yalançı, gopçu*.

БРЕХУНЯ *ж* *дан. yalançı, gopçu qadın (qız)*.

БРЁШЬ *ж* 1. *yarıq, zədə, dəlik,deşik*; 2. *rəxnə*; 3. *məc. zərər, itki*; **пробить брешь** *zərbə endirmək, yarmaq (düşmənin cəbhəsinə), müqavimətini qırmaq*.

БРЁЮЩИЙ прил. *бреющий полёт* *av. alçaqdan uçuş (təyyaranın üfüqi istiqamətdə alçaqdan uçuşu)*.

БРИГ *м* *köhn. дәниз. briq (ikidörlü yelkən gəmisi)*.

БРИГАДА *ж* *briqada*.

БРИГАДИР *м* *briqadir (1. briqada başçısı; 2. tar. çar ordusunda hərbi rütbə)*.

БРИГАДИРСКИЙ бригадир *сöz. sif.*

БРИГАДИРША *ж* *дан. 1. briqadir qadın; 2. köhn. briqadir (2-ci mənada) arvadı*.

БРИГАДНИК *м* *briqada üzvü (бах бригада)*.

БРИГАДНИЦА *ж* *briqada üzvü, (qadın, qız)*.

БРИГАДНО: по-бригадно нареч. *briqadalar üzrə, briqada-briqada; работать по-бригадно* *briqadalar üzrə (briqada-briqada) işləmək*.

БРИГАДНЫЙ бригада *сöz. sif.*

БРИГАНТИНА *ж* *köhn. дәниз. briqantina (yelkənli, yüngül hərб гәмisi)*.

БРИДЖ *м* *bric (İngiltərə və Amerikada gəniş yayılmış qumar oyunu)*.

БРИДЖИ *ед. нет* *brici; (1. minici şalvarı; 2. qısa (dizədək) idman şalvarı)*.

БРИЗ *м* *sahil küləyi*.

БРИЗАНТНЫЙ прил. *partlayıcı; бризантный снаряд* *partlayıcı mərmı (top güləsi)*.

БРИКЕТ *м* *xüs. briket (kərpic şəklində preslənmiş kömür, torf, filiz və s.)*.

БРИКЕТІРОВАНИЕ *ср* *xüs. briketləşdirmə (kövrək materialların presləmə üsulu ilə kərpic şəklinə salınması)*.

БРИКЕТІРОВАННЫЙ прич. *xüs. briketləşdirilmiş, briket şəklinə salınmış (бах брикетирование)*.

БРИКЕТІРОВАТЬ *несов. xüs. briketləşdirmək, briket şəklinə salmaq (бах брикетирование)*.

БРИКЕТНЫЙ брикет *сöz. sif.*

БРИЛЛИАНТ, БРИЛЬЯНТ *м* *brilyant*.

БРИЛЛИАНТОВЫЙ, БРИЛЬЯНТОВЫЙ бриллиант (брильянт) *сöz. sif.*; *brilyantdan qayrılmış, brilyantla bəzədilmiş; брильянтовый перстень* *brilyant (qash) üzük*.

БРИЛЬЯНТИН *м* *brilyantin (saça sürülən atırlı pomada)*.

БРИОШЬ *ж* *aşp. brios (yağlı ağ bulka)*.

БРИТАНЕЦ *м (мн. британцы)* *britaniyalı, ingilis*.

БРИТАНКА *ж* *britaniyalı qadın (qız), ingilis qadını (qızı)*.

БРИТАНСКИЙ Британия *və британец* *сöz. sif.*

БРИТВА *ж* *ülgüc*.

БРИТВЕННИЦА *ж* *köhn. üzqırırma aləti*.

БРИТВЕННЫЙ бритва *сöz. sif.*; **бритвенный прибор** *üzqırırma aləti*.

БРИТ(ТЫ) МН. (ед. брит (т) М) 1. *tar. britlər (indiki İngiltərənin qədim əhalisi olan kəltlər)*; 2. *ingilislər*.

БРИТЫЙ прил. *qırılmış, qırxıq*.

БРИТЬ *несов. qırırmaq (dibdən, təmiz)*.

БРИТЬЕ *ср* *мн. нет* *qırırma*.

БРИТЬСЯ *несов. qırxdırmaq, (öz) üzünü qırırmaq*.

БРИЧЕЧНЫЙ бричка *сöz. sif.*

БРИЧКА *ж* *briçka (yüngül və bəzən üstüaçıq minik arabası)*.

БРОВАСТЫЙ прил. *qalınqaş, enliqaş*.

БРОВКА *ж* 1. *бровь* *сöz. kiç.*; *nazik qaş, qələm qaş*; 2. *xüs. qanov, arx kənarı*.

БРОВНЫЙ бровь *söz. sif.*

БРОВЬ *ж* qaş; $\diamond$ не в бровь, а (прямо) в глаз sərrast, lap yerində (*deyilmiş söz, ifadə*).

БРОД *м* çay keçidi, dayaz yer, bərə.

БРОДИЛО *ср* acıtma, maya.

БРОДИЛЬНЫЙ *прил.* qıcırtma, qıcırma -i(-ı); **бродительный процесс** qıcırma prosesi.

БРОДИЛЬНЯ *ж* xüs. qıcırtmaxana.

БРОДИТЬ *I несов.* 1. veyllənmək, avara gəzmək, dolanmaq, dolaşmaq; 2. sürünmək; $\diamond$ бродить в потемках heç nə başa düşməmək.

БРОДИТЬ *II несов.* 1. qıcırmaq, turşumaq, acımaq (*xətir*); 2. *təc.* qaynamaq, həyə-cana gəlmək.

БРОДЯГА *м* sərsəri, səfil, avara.

БРОДЯЖИЙ *прил.* sərsəri, avara, səfilanə; **бродяжий образ жизни** səfilanə (avara, sərsəri) həyat.

БРОДЯЖИТЬ *несов. dan.* bax бродяжничать.

БРОДЯЖКА 1. бродяга *söz. kiç.*; 2. sərsəri, səfil qadın (qız).

БРОДЯЖНИЧАТЬ *несов.* səfil-sərgərdan gəzmək, sərsəri həyat keçirmək, veyllənmək, avaralanmaq.

БРОДЯЖНИЧЕСКИЙ бродяжничество *söz. sif.*

БРОДЯЖНИЧЕСТВО *ср* *мн. нет* sərsəri-lik, səfillik, avaralıq, sərgərdanlıq.

БРОДЯЧИЙ *прил.* 1. heç yerdə qərar tutmayan, gözən; avara, sərsəri; 2. köçəri, daim yerini dəyişən; **бродячие племена** köçəri qəbilələr; 3. sahibsiz; **бродячая собака** sahibsiz it.

БРОЖЕНИЕ *ср* 1. qıcırma, turşuma, acıma; 2. *təc.* həyəcan, narazılıq, qalxışma, qaynama.

БРОМ *м* brom (1. kimyəvi element; 2. *dərman*).

БРОМИСТЫЙ *прил.* kim. bromlu.

БРОМОВЫЙ *бром* *söz. sif.*; **бромовый завод** brom zavodu.

[**БРОНЕ...**] mürəkkəb sözlərin "zirehli", "zirehlənmiş" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; *məs.*: бронедрезина (zi-

rehli drezin), бронепоезд (zirehli qatar), бронемашинa (zirehli maşın).

БРОНЕАВТОМОБИЛЬ *м* zirehli avtomobil (bax бронемашинa).

БРОНЕБОЙКА *ж* *dan.* zirehdələn silah.

БРОНЕБОЙНЫЙ *прил.* zirehdəşən, zirehdələn; **бренебойная пуля** zirehdəşən güllə.

БРОНЕБОЙЩИК *м* zirehdələn silahla silahlanmış əsgər.

БРОНЕВИК *м* zirehli avtomobil.

БРОНЕВОЙ *прил.* zirehli; **броневой автомобиль** zirehli avtomobil.

БРОНЕКАТЕР *м* zirehli kater.

БРОНЕМАШИНА *ж* bax броневик.

БРОНЕНОСЕЦ *I м* 1. zirehli gəmi (*uzaq-vuran toplarla silahlanmış hərб gəmisini*); 2. *köhn.* dəmir geyimli əsgər.

БРОНЕНОСЕЦ *II м* *zool.* armadil (*dəri əvəzinə buynuz təbəqəsi ilə örtülü kişəli heyvan*).

БРОНЕНОСНЫЙ *прил.* zirehli; **броненосный крейсер** zirehli kreysər.

БРОНЕПОЕЗД *м* zirehli qatar.

БРОНЕСИЛЫ *ед. нет.* zirehli qüvvələr (*tank, zirehli avtomobil, zirehli qatar*).

БРОНЕТАНКОВЫЙ *прил.* zirehli avtomobil və tank -i(-ı); **бронетанковые войска** zirehli avtomobil və tank qoşunları.

БРОНЕТРАНСПОРТЁР *м* zirehli avtomobil (*piyada qoşun və sursat daşımaq üçün*).

БРОНЕЧАСТЬ *ж* zirehli hissə.

БРОНЗА *ж* 1. tunc; 2. *соби́р.* tuncdan qayrılmış şeylər; *dan.* bürünc medal.

БРОНИРОВА́ННЫЙ *прич. xüs.* tunc çəkilmiş, tuncla örtülmüş; tunc rəngi verilmiş.

БРОНИРОВА́ТЬ *несов. xüs.* tunc çəkmək, tuncla örtmək; tunc rəngi vermək.

БРОНИРОВА́ТЬСЯ *несов. xüs.* tunc çəkmək, tuncla örtülmək; tunc rəngi veril-mək.

БРОНИРОВА́КА *ж* *мн. нет* xüs. tunc çəkmə, tuncla örtmə; tunc rəngi vermə.

БРОНИРОВА́ЩИК *м* xüs. tuncalayıcı usta.

БРОНЗОВКА bax бронировка.

БРОНЗОВКА *ж* *zool.* parıldaq.

БРОНЗОВЩИ́К *м* tunc şeylər hazırlayan usta.

БРОНЗОВЫЙ 1. бронза *söz. sif.*; $\diamond$ **бронзовый век** *arxeol.* tunc dövrü; 2. tuncdan qayrılmış; **бронзовое украшение** tuncdan (qayrılmış) bəzək; 3. tunc rəngli; 4. bürünc (*medal*).

БРОНИРОВА́НИЕ *ср* 1. zirehlə(n)mə, zirehlə ört(ül)mə; 2. ayırma, saxlama, gö-türmə, təxsis etmə.

БРОНИРОВА́ННЫЙ *прич.* 1. zirehli, zirehlə örtülmüş; 2. müəyyən məqsəd üçün qabaqcadan ayrılmiş, saxlanmış, təxsis edilmiş.

БРОНИРОВА́ТЬ *сов. и несов.* 1. zirehlə örtmək; 2. müəyyən məqsəd üçün qabaqcadan ayırmaq, götürmək, saxlamaq, təxsis etmək.

БРОНИРОВА́ТЬСЯ *сов. и несов.* qabaqcadan ayrılmaq, saxlanmaq, təxsis edilmək.

БРОНИРОВА́КА *ж* 1. zirehləmə, zirehlənmə; 2. bronlaşma, bronlanma (bax **броня** 4-cü mənada).

БРОНТОЗА́ВР *м* *paleon.* brontozavr (*nəqli kəşilmiş sürünənlər növü*).

БРО́НХИ *мн. (ед. бронх м)* *anat.* bronxlar (*nəfəs borusunun ağciyəra gedən şaxələri*).

БРО́НХИАЛЬНЫЙ *бронхи* *söz. sif.*; **бронхиальные железы** *anat.* bronxial vəzilər.

БРО́НХИО́ЛЫ *мн. anat.* bronxiollar (*ağciyərdə bronxların ən incə şaxələri*).

БРО́НХИТ *м* *tib.* bronxit (*bronxların selikli qişasının iltihabı*).

БРО́НЯ *ж* 1. zireh; 2. *qəd.* dəmir geyim; 3. sipər; 4. bron (*bir şeydən istifadə etmək hüququnu verən sənəd*).

БРОСА́НИЕ *ср* atma, tullama.

БРОСА́ТЬ *несов.* 1. atmaq, tullamaq; **бросать камень** daş atmaq; 2. salmaq; **бросать якорь** lövbər salmaq; 3. göndərmək, yollamaq, yönəltmək; **бросать подкрепление на фронт** cəbhəyə yeni qüvvə göndərmək; $\diamond$ **бросать оружие** təslim olmaq; **бросать грязью (в кого-либо)** pəlcıq yaxmaq, qara yaxmaq, ləkələmək; **бросать (вставлять) палки в колёса** əngəl törətmək, mane olmaq; **бросать на ветер** havaya üfürmək, sovurmaq (*pulu və s.*); **бросать свет (на что-л.)** açmaq, aydınlatmaq; işfə etmək, aşkara çıxartmaq; **бросать тень (на кого-что)** ləkə-

ləmək, bədnam etmək; **бросать на произвол судьбы** başlı-başına buraxmaq, köməksiz(imdadsız) buraxmaq; Allah umuduna qoymaq; **бросать деньги (деньгами)** pulu sovurmaq, sağa-sola xərcləmək; **бросать жребий** püşk atmaq; **бросать камень (каменем)**, **бросать грязью** qara yaxmaq, ləkələmək; **бросать камешки в чей огород** bax камешек; **бросать деньги на ветер** bax ветер; **бросать слова на ветер**; **говорить (болтать) на ветер** bax ветер.

БРОСА́ТЬСЯ *несов.* 1. atılmaq, tullanmaq, sıçramaq; 2. üstünə getmək, hucum etmək; 3. vurmaq; **кровь бросилась мне в голову** qan başıma vurdu; $\diamond$ **бросаться в глаза** gözə çarpmmaq.

БРО́СИТЬ *сов.* atmaq, tullamaq; $\diamond$ **брось(те)!** əl çək(in)! boşla(yın)!

БРО́СИТЬСЯ *сов.* 1. atılmaq; 2. üstünə getmək, hucum etmək, şığımaq; $\diamond$ **броситься бежать** daban almaq, götürülmək.

БРО́СКИЙ *прил.* nəzəri cəlb edən; açıq, kəskin, parlaq (*rəng*).

БРО́СКО́М *нареч.* bir atışda; ataraq, tullayaraq; atılaraq, tullanaraq, sıçrayaraq.

БРО́СОВЫЙ *прил. dan.* alçaq, dəyərsiz, yaramaz, pis; **бросовый товар** dəyərsiz (ucuz) mal; $\diamond$ **бросовый экспорт** *iqт.* bax демпинг; **бросовые земли** yararsız, bərkətsiz torpaqlar; **бросовая цена** *tic.* dəyəmindən aşağı qiymət, zərərinə olan.

БРО́СО́К *м* 1. atım, atış; 2. tullama; 3. sıçrama; sıçrayış.

БРО́ШЕННЫЙ *прич.* 1. atılmış, tullanmış; 2. tərک edilmiş, özbaşına buraxılmış.

БРО́ШКА *ж* broşka (*bəzək sancağı*).

БРО́ШЬ bax брошка.

БРО́ШО́РА *ж* kitabça.

БРО́ШО́РКА брошюра *söz. kiç.*

БРО́ШО́РОВА́ЛЬНЫЙ *прил. matb.* kitab-bağlayan; **брошюровальный станок** kitabbağlayan dəzgah.

БРО́ШО́РОВА́НИЕ *ср* bax брошюровка.

БРО́ШО́РОВА́ННЫЙ *прич. matb.* kitab şəklində bağlanmış.

БРО́ШО́РОВА́ТЬ *несов. matb.* kitab bağlamaq (*çap olunmuş sahifələri kitab cildində bir-birinə tikmək*).

БРОШЮРОВАТЬСЯ *несов. матб.* kitab bağlanmaq (çap olunmuş səhifələr).

БРОШУРОВКА *ж. мн. нет матб.* kitab-bağlama (çap olunmuş səhifələri kitab şəklində bir-birinə tikmə).

БРОШЮРОВОЧНЫЙ брошюровка *сöz. сif.*

БРОШЮРОВЩИК *м. матб.* kitabbağlayan, kitabtikən işçi.

БРОШЮРОВЩИЦА *ж.* kitabbağlayan, kitabtikən qadın (qız).

БРУДЕР *м. к. т.* bruder (inkubatorдан çıxmış cücələri və başqa ev quşlarını isti saxlamaq üçün cihaz).

БРУДЕРШАФТ: выпить (на) брудершафт bruderşafat içmək (dostluq əlaməti olaraq qollarını bir-birinə keçirərək içmək).

БРУС *м. (мн. брусья)* 1. tir, dirək, diniş; 2. tir şəklində olan uzunsov şey (daş, dəmir və s.); 3. bülöv; 4. параллельные брусья *идм.* paralel tirlər (paralel uzun tirlərdən ibarət gimnastika qurğusu).

БРУСКОВАТЫЙ прил. tirəoxşar, tirşəkilli.

БРУСКОВЫЙ прил. uzunsov, körpicişəkilli.

БРУСНИКА *ж. мн. нет* *bot.* mersin.

БРУСНИЧНИК *м. bot.* mersinlik (mersin bitən yer, mersin koluğu).

БРУСНИЧНЫЙ *bot.* брусника *сöz. сif.*; mersindən hazırlanmış; брусничное варенье mersin müəbbəsi.

БРУСОВКА *ж. 1.* yonma; 2. törpü.

БРУСОК *м. 1.* брус *сöz. кіç.*; кіçик tir, кіçик dirək; 2. bülöv daşı; 3. dördyanlı uzunsov şey (daş, metal və s.).

БРУСОЧЕК брусок *сöz. кіç.*

БРУСОЧНЫЙ брус (1-ci mənada) *сöz. сif.*

БРУСТЕР *м.* sipər (1. əsgərləri və topları düşmən atəşindən gizlətmək üçün səngərin üstündə düzəldilən torpaq sipəri; 2. zireh hasarı).

БРУСЧАТКА *ж. 1.* собир. (küçələrə döşənilən) dördtін daş; 2. *дан.* bu daşlarla döşənmiş küçə.

БРУСЧАТЫЙ прил. 1. tirlі, tirlərdən qaynalmış; 2. dördtін daş döşənmış.

БРУТТО несл. в знач. прил. и суц. ср. xüs. brutto (malın tara ilə birlikdə çəkisi).

БРУЦЕЛІЗ *м. tib., bayt.* brusellyoz.

БРУЦЕЛІЗНЫЙ бруцеліз *сöz. сif.*; brusellyozlu.

БРЫЖЕЙКА *ж. anat.* mezenterium (bağırsaqları qarın boşluğunun dal divarına bağlayan periton бүkişü).

БРЫЖИ *ед. нет* *бах жабо.*

БРЫЗГАЛКА *ж. дан.* səpələyici, çiləyici (cihaz); gülsulayan.

БРЫЗГАЛО *ср. мәд.* sufişqırdan (suyu böyük təzyiqlə buraxan alət).

БРЫЗГАНИЕ *ср. 1.* səpmə, çiləmə; 2. sıçratma, fişqırtma.

БРЫЗГАТЬ *несов. 1.* səpmək, səpələmək, çiləmək; 2. səpələnmək, çilənmək, sıçratmaq; 3. sıçratmaq, fişqırtmaq.

БРЫЗГАТЬСЯ *несов. 1.* sıçratmaq, səpmək; 2. bir-birinə su çiləmək (su sıçratmaq).

БРЫЗГИ *ед. нет* 1. səpinti, sıçrantı; damcı; 2. zəğə.

БРЫЗНУТЬ *сов. 1.* *бах брызгать;* 2. birdən tökülmək, birdən yağmaq.

БРЫКАНИЕ *ср.* təpik atma, şllaq atma.

БРЫКАТЬ *несов.* təpik atmaq, şllaq atmaq.

БРЫКАТЬСЯ *несов. 1.* şllaqlamaq, təpiklə vurmaq; 2. təpikləşmək, şllaqlaşmaq.

БРЫКЛИВОСТЬ *ж. мн. нет* təpik atmaq xasiyyəti, şllaqlamaq xasiyyəti, tərəyənlіk.

БРЫКЛИВЫЙ прил. təpikatan, tərəyənlі, şllaqatan; брыкливый конь təpikatan at.

БРЫКНУТЬ *сов. однокр.* *бах брыкать.*

БРЫКНУТЬСЯ *сов. однокр.* *бах брыкаться.*

БРЫКУН *м.* şllaqçı, şllaqatan, təpikatan.

БРЫЛАСТЫЙ прил. дан. lökdodaq.

БРЫЛЫ *мн. (ед. брыла)* *ж. дан.* yekə, enli, şllaq dodaq (bazi it cinslərində).

БРЫНЗА *ж. мн. нет* *brınza* (qoyun pendiri).

БРЫНЗОВЫЙ брынга *сöz. сif.*

БРЫСЬ *межд.* pişt! (pişiyi qovma nidası).

БРЮЗГА *ж. и м.* deyingən adam; daim donquldanan adam.

БРЮЗГЛИВО *нареч.* deyinə-deyinə, donquldana-donquldana.

БРЮЗГЛИВОСТЬ *ж. мн. нет* deyingənlik, daim donquldanna xasiyyəti.

БРЮЗГЛИВЫЙ прил. deyingən, daim donquldanan.

БРЮЗЛОСТЬ *ж. мн. нет* şişkinlik, köklük, tosqunluq.

БРЮЗГЛЫЙ прил. şişkin, kök, köpmüş, tosqun.

БРЮЗГНУТЬ *несов.* şişmək, kökəlmək, köpmək, tosqunlaşmaq.

БРЮЗЖАНИЕ *ср.* deyinmə, donquldanna, mırıldanma.

БРЮЗЖАТЬ *несов. 1.* deyinmək, donquldannmaq, mırıldanmaq; 2. vızıldamaq (mil-çək).

БРЮКВА *ж. bot.* şalğam.

БРЮКВЕННЫЙ брюква *сöz. сif.*; şalğamdan hazırlanmış; бруквенный соус şalğam sousu.

БРЮКВИНА *ж. дан.* bir baş şalğam.

БРЮКИ *ед. нет* şalvar.

БРЮНЕТ *м.* qarayağız, qarabuğdayı, qarasaçlı adam.

БРЮНЕТКА *ж.* qarayağız, qarabuğdayı, qarasaçlı qadın (qız).

БРЮХАН *м. дан.* yekəqarın, qarnıyoğun.

БРЮХАСТЫЙ прил. дан. yekəqarınlı, qarnıyoğun.

БРЮХАТЕТЬ *несов. köhn.* hamilə olmaq, ikicanlı olmaq.

БРЮХАТЫЙ прил. дан. 1. *бах брюхастый;* 2. *брюхатая* *ж.* hamilə, ikicanlı.

БРЮХАЧ *бах брюхан.*

БРЮХО *ср. дан.* qarın; 4. ползаты на брюхе yaltaqlıq etmək, yaltaqlanmaq, alçalmaq, sürüklənmək.

БРЮХОВИНА *ж. anat. 1.* mədə; 2. içalat (gövsəyan heyvanlarda).

БРЮХОНОГИЕ *мн. (ед. брюхоногое)* *ср.* zool. qarınayaqlılar (molyuskaların növü).

БРЮЧНИК *м. дан.* şalvar dərzi, şalvartikən dərzi.

БРЮЧНЫЙ 1. *брюки* *сöz. сif.*; *брючный цех швейной фабрики* tikiş fabrikinin şalvar sexi; 2. şalvarlıq; *брючная материя* şalvarlıq parça.

БРЮШИНА *ж. anat.* periton (qarın boşluğu divarlarını və üzvlərini örtən seroz qışa).

БРЮШИННЫЙ *anat.* брюшина *сöz. сif.*; *брюшинный нерв* periton əsəbi (siniri).

БРЮШКО *ср. (мн. брюшки)* 1. qarıncıq; 2. bir qədər böyük qarın, göbək; 3. xüs. heyvanın qarın hissəsindən soyulan dəri.

БРЮШНОЕ *сöz. сif.*; 4. *брюшной тиф* *tib.* qarın yatalığı.

БРЯК I *м. дан.* danqıltı, cingilti; daranq (səs təqlidi).

БРЯК II *межд. в знач. сказ.* danqıltı ilə atdı, fırlatdı, tulladı.

БРЯКАНИЕ *ср. мн. нет* danqıldama, dınqıldama, zınqıldama, taqqıldama.

БРЯКАТЬ *несов. 1.* danqıldatmaq, dınqıldatmaq, cingildətmək; 2. danqıldamaq, dınqıldamaq, cingildətmək; 3. *мәс.* taqqıltı ilə salmaq (düşürmək, atmaq); 4. *мәс.* yersiz danışmaq.

БРЯКАТЬСЯ *несов.* tappıltı ilə yerə düşmək (dəymək).

БРЯКНУТЬ однокр. *бах брякать.*

БРЯКНУТЬСЯ однокр. *бах брякаться.*

БРЯЦАНИЕ *ср.* cingildətmə, dınqıldatma, çalma.

БРЯЦАТЬ *несов.* cingildətmək, dınqıldatmaq; 4. *бряцать оружием* qılncı oynatmaq, meydan oxumaq.

БУБЕН *м. (мн. бубны)* dəf, qaval.

БУБЕНЦЫ *мн. (ед. бубенец)* *м.* zınqırov, qumrov.

БУБЕНЧИК *м. 1.* бубенец *сöz. кіç.* 2. *bot.* çadırçıyöyü.

БУБЛИК *м.* bublik (halqa şəklində qoğal).

БУБЛИКОВЫЙ, БУБЛИЧНЫЙ бублик *сöz. сif.*

БУБНА *ж.* *бах бубны II.*

БУБНИСТ *м.* dəfçalan.

БУБНИТЬ *несов.* deyinmək, donquldannmaq, mırıldanmaq.

БУБНОВКА *ж. дан.* körpicxallı qumar kağızı.

БУБНОВЫЙ прил. körpicxallı; *бубновая десятка* körpicxallı onluq (qumar kağızında).

БУБНЫ I *мн. (ед. бубен)* *м.* *бах бубен.*

БУБНЫ II *мн. (ед. бубна)* *ж.* 1. qumar kağızında: qırmızı körpic nişanları; 2. körpicnişanlı qumar kağızları.

БУБОН *м. tib.* bubon (qasıqda limfa vəzilərinin iltihabı).

БУБОННЫЙ *tib.* бубон *сöz. сif.*

БУГАЙ *м. мәх.* 1. buğa; 2. *бах выпь.*

БУТЕЛЬ *м. tex.* buqel (1. dəmir halqa, bənd; 2. tramvayın, trolleybusun, elektrik qatarının cərəyan qəbuledici hissəsi).

БУТОР *м.* 1. tərə; 2. qabarıq.

БУТОРОК *м.* 1. tərəcək, кіçик tərə; 2. *tib.* qabarıq, şiş; 3. *мәс.* ləpə (suda).

БУТОРЧАТКА ж мн. *нет* *tib. köhn. vərəm.*
БУТОРЧАТЫЙ *прил.* qabarıq; **бугорчатый**
лист qabarıq yarpaq.

БУТРИСТЫЙ *прил.* tərəklik, tərəkərlər örtülü; **бутристая местность** tərəklik yer.
БУДАРА ж *мәһ.* budara (*avarlı, uzun və ensiz qayıq növü*).

БУДАРКА ж *бах будара.*
БУДДИЗМ м мн. *нет* buddizm (*budda dini*).
БУДДИЙСКИЙ будда *вө* буддизм *söz. sif.*
буддийская религия budda (*buddizm*) dini.

БУДДИСТ м buddist.
БУДДИСТКА ж buddist qadın (*qız*).
БУДЕ *köhn. dan. bax если.*
БУДЁНОВКА ж *tar.* budyonovka (*xüsusi formalı qızıl ağsar parağı*).

БУДЕНЬ *бах будни.*
БУДЕТ 1. *в знач. сказ.* olacaqdır; 2. *межд.* bəsdır! yetər! kifayətdır!

БУДИЛЬНИК м zəngli saat.
БУДИРОВАТЬ *несов.* *бах возбуждать, возмущать.*

БУДИТЬ *несов.* oyatmaq, oyandırmaq, ayıltmaq.

БУДКА ж budka.
БУДНИ мн. 1. iş günləri, adi günlər; adi həyat, adi iş günləri; 2. *мәс.* fərəhsiz, yekrəng, maraqsız həyat.

БУДНИЙ *бах будничный* 1-ci mənada.
БУДНИЧНОСТЬ ж мн. *нет.* 1. adilik; 2. *мәс.* fərəhsizlik, maraqsızlıq, yekrənglik.

БУДНИЧНЫЙ *прил.* 1. adi, hərgünkü, iş gününə məxsus; 2. *мәс.* fərəhsiz, maraqsız, yekrəng.

БУДОРАЖИТЬ *несов.* 1. narahat etmək, yerindən oyatmaq; 2. həyəcanlandırmmaq, həyəcana gətirmək; 3. qarışdırmaq.
БУДОРАЖИТЬСЯ *несов.* narahat olmaq, həyəcana düşmək.

БУДОЧКА ж будка *söz. kiç.*
БУДОЧНИК м *köhn.* keşikçi, qarovulçu (*budka yanında qarovul çəkən polis nəfəri*).

БУДОЧНЫЙ будка *söz. sif.*
БУДТО союз guya, sanki, elə bil (*ki*).

БУДУАР м buduar (*1. keçmişdə varlı qadınların qəbul otağı; 2. belə otağın mebeli, müxəlləfatı*).

БУДУАРНЫЙ будуар *söz. sif.*
БУДУЩЕЕ *ср мн. нет* gələcək; **счастливое будущее** xoşbəxt gələcək.

БУДУЩИЙ *прил.* gələcək, gələn; **будущее поколение** gələcək nəsəl; **в будущий раз** gələn dəfə; **будущее время** *qram.* gələcək zaman.

БУДУЩНОСТЬ ж мн. *нет* gələcək (*sonrakı tale*).

БУЁК м буй *söz. kiç.*
БУЕР м xüs. buyer (*1. yelkənli xizək; 2. yelkənli qayıq*).

БУЕРАК м xəndək, çuxur.
БУЕРАЧНЫЙ *прил.* xəndəkli, çalaçuxur(lu).

БУЕРИСТ м *idm.* buyerçi (*buyer yarışçısı*).
БУЕРНЫЙ *прил.* *буер* *söz. sif.*; **буерный спорт** buyer idmanı.

БУЖ м *tib. mil (tibb aləti).*
БУЖЕНИНА ж мн. *нет* (bişirilmiş) donuz eti.

БУЖИРОВАТЬ *несов. tib.* mil ilə tədqiq etmək, mil salmaq.

БУЗА I ж мн. *нет* *мәһ.* dava, mərəkə, hayküy, qalmaqal.

БУЗА II ж мн. *нет* buza (*darı, mərci və arpadan çəkilən yüngül içki*).

БУЗА III ж *даш* duz.

БУЗИЛА м *дан.* şuluq, şuluqçu, qalmaqalçı, qışqırqçı, davakar, cəncəl.

БУЗИНА ж мн. *нет* *bot.* kəndalaş.
БУЗИННИК м мн. *нет* kəndalaşlıq.

БУЗИННЫЙ, БУЗИНОВЫЙ бузина *söz. sif.*
бузиновый куст kəndalaş kolu.

БУЗИТЬ *несов.* şuluqluq salmaq, dava salmaq, qalmaqal salmaq.

БУЗОТЁР м *дан.* qalmaqalçı, davakar, qışqırqçı, şuluqçu, cəncəl.

БУЗОТЁРКА ж *дан.* qalmaqalçı, davakar, qışqırqçı, cəncəl qadın (*qız*).

БУЗОТЁРСТВО *ср мн. нет* qalmaqalçılıq, davakarlıq.

БУЗУН м мн. *нет* göl duzu, daş duz.

БУЙ (мн. буй) buy; signal üzgəci (*dənizdə, göldə lövbər salınan yeri və ya təhlükəli yerləri göstərən üzücü nişan*).

БУЙВОЛ м *zool.* camış; kəl.
БУЙВОЛЁНОК (мн буйволята) balaq.

БУЙВОЛИНЫЙ буйвол *söz. sif.*; **буйволинное мясо** camış eti.

БУЙВОЛИЦА ж camış (*dişi*).

БУЙВОЛОВ, БУЙВОЛОВЫЙ буйвол *söz. sif.*; **буйволовая кожа** camış gönü.

БУЙНО *нареч.* coşqun, azğınca, şiddətlə, qudurmuşcasına.

БУЙНОСТЬ ж qudurğanlıq, azğınlıq, qızğınlıq, coşqunluq.

БУЙНЫЙ *прил.* 1. qudurğan, azğın, qızğın, coşqun; 2. şiddətli; **буйный ветер** şiddətli külək; 3. gur, gümrah; 4. sıx, qalın (*bitki*); **буйная головоушка** dəlibaş.

БУЙСТВО *ср* 1. qudurğanlıq, azğınlıq, coşqunluq, dəlilik, savaşqanlıq; 2. özbaşınalıq.

БУЙСТВОВАТЬ *несов.* qudurğanlıq etmək, azğınlıq etmək, özündən çıxmaq, coşmaq, dəlilik etmək.

БУК I м *bot.* fıstıq (*ağac*).

БУК II м 1. paltar qaynatmaq üçün qələvi; 2. paltar islatmaq (qaynatmaq) üçün qab.

БУКА м и ж *дан.* 1. cin, qulyabani; xortdan; 2. adamdan qaçan, qaraqabaq (*adam*); **буккой сидеть (смотреть)** qaqabağını sallamaq.

БУКАШКА ж cücü.

БУКВА ж hərf; **буквой (оставаться) мёртвой буквой** kağız üzərində qalmaq, həyata tətbiq olunmamaq; **буква в букву** hərfi-hərfinə, hərfbəhərf, nöqtəsi-nöqtəsinə, eynilə; **буква закона** qanunun hər nöqtəsi.

БУКВАЛЬНО *нареч.* 1. hərfbəhərf, hərfiyən, hərfən, eynən; 2. tam mənası ilə.

БУКВАЛЬНОСТЬ ж мн. *нет* 1. hərfilik; 2. dəqiqlik, düzlük; eynilik, həqiqi məna.

БУКВАЛЬНЫЙ *прил.* 1. hərfi, eyni; 2. düz, həqiqi, əsil, qeyri-məcəzi; **буквальный смысл слова** sözün həqiqi (*hərfi, əsil*) mənası.

БУКВАРНЫЙ букварь *söz. sif.*
БУКВАРЬ м əlifba kitabı.

БУКВЕННЫЙ буква *söz. sif.*; hərfi; **буквенные обозначения** hərfi işarələr; **буквенный порядок** əlifba sırası.

БУКВОЁД м hərfgüdən, hərfxor, pedant.

БУКВОЁДКА ж hərfgüdən, hərfxor, pedant qadın (*qız*).

БУКВОЁДСКИЙ буквоед *söz. sif.*
БУКВОЁДСТВО *ср мн. нет* hərf güdmə, hərfxorluq, pedantlıq, quru rəsmiyyətçilik.

БУКВООТЛИВНЫЙ *прил.* poliqr. hərfitökən; **буквоотливная машина** hərfitökən maşın.

БУКЕТ м 1. buket, gül dəstəsi; 2. ətir, xoş iy; 3. *мәс.* tərəvəz.

БУКЕТЕЦ, БУКЕТИК м *букет* *söz. kiç.*
БУКЕТИРОВА ж к. t. buketləmə (*dəstə-dəstə bitmək üçün bitkiləri əkmə və ya seyrəkləşdirmə üsulu*).

БУКЕТНЫЙ *букет* *söz. sif.*; buket kimi.

БУКИ *нескл.* buki ("б" *hərfinin köhnə adı*).

БУКИНИСТ м bukinist (*köhnə və nadir kitablar alıb-satan adam və ya mağaza*).

БУКИНИСТИЧЕСКИЙ *прил.* bukinist (*köhnə və nadir kitablar alıb-satan*); **букинистический магазин** bukinist mağazası; **букинистическая книга** bukinist kitabı, nadir kitab.

БУККЕР м к. t. bukker (*torpağı üzdən sü-rən kətan*).

БУККЕРНЫЙ буккер *söz. sif.*
БУКЛИ мн. (*ед. букля* ж) *köhn.* burulmuş saçlar, buruq saç; zülf, tel.

БУКОВКА ж буква *söz. kiç.*
БУКОВЫЙ 1. бук *söz. sif.*; **буквовый лес** fıstıq meşəsi; 2. fıstıqdan qayrılmış; **буквовый шкаф** fıstıqdan qayrılmış şkaф.

БУКОЛИКА ж *ədəb.* bukolika (*kənd və çoban həyatını təsvir edən antik poeziya janrı*).

БУКОЛИЧЕСКИЙ 1. буколика *söz. sif.*; bukolik; **буколическая поэзия** bukolik şeirlər (*çoban həyatını təsvir və idealizə edən antik şeirlər*); 2. sentimental, zərif, incə.

БУКОЛЬКА ж *букля* *söz. kiç.*
БУКС м *бах буксус.*

БУКСА ж *texn.* buksa (*vəqon təkəri oxunun hərlandıvi metal qutu*).

БУКСИР м 1. yedək; 2. yedək ipi; **буксир на буксир** yedəyə almaq, kömək etmək.

БУКСИРНЫЙ буксир *söz. sif.*; **буксирное судно** yedək gəmisi.

БУКСИРОВАНИЕ *ср* *бах буксировка.*
БУКСИРОВАТЬ *несов.* yedəkləmək, yedəyə almaq, yedəyinə alıb aparmaq.

БУКСИРОВАТЬСЯ *несов.* yedəklənmək, yedəkdə aparılmaq.

БУКСИРÓВКА *ж. мн. нет* yedəkləmə, yedəyə alma.

БУКСИРÓВочный буксировка *сöz. sif.*

БУКСИРÓВщик *м* *daniz.* yedək gəməsi.

БУКСОВА́НИЕ *ср. мн. нет* bir yerdə dayanıb firlanma (*təkarin yerində firlanması*).

БУКСОВА́ТЬ *несов.* bir yerdə dayanıb firlanmaq (*təkarin yerində firlanması*).

БУКСОВЫЙ *букс* *сöz. sif.*; 1. *буксовая роша* şümşad meşəsi; 2. şümşaddan qayrılmış; *буксовые изделия* şümşaddan qayrılmış şeylər.

БУКСУС *м* *bot.* şümşad (*ağac*).

БУЛАВА́ *ж* 1. *tar.* toppuz, gürz; 2. *köhn.* ucu toppuz əsa (*hökmdarlıq əlaməti*).

БУЛАВКА́ *ж* *sancaq*; *♦* *денеги на булавки* cib xərcəliyi, xırda xərclik.

БУЛАВО́ЧНИК *м* 1. *sancaq* qutusu, iynədan; 2. *sancaqçı* (*sancaq qayıran usta*).

БУЛАВО́ЧНЫЙ *булавка* *сöz. sif.*; *булавочная коробка* *sancaq* qutusu; *♦* *с булавоочную головку* çox kiçik, xırdaca, bambalaca.

БУЛАВЧА́ТЫЙ *прил.* *sancaqşəkilli*, *sancağa* oxşayan, *sancaqvarı*; *булавчатые гвозди* *sancaqvarı mismar* (*çox nazik və xırda mismar*).

БУЛА́НКА *м* *и ж* *məh.* səmənd at.

БУЛА́НЫЙ *прил.* səmənd; *буланный конь* səmənd at.

БУЛА́Т *м* *köhn.* 1. *polad*; 2. *polad* tiyə, xəncər.

БУЛА́ТНЫЙ *köhn.* *булат* *сöz. sif.*; *булатный меч* *polad* qılınc.

БУЛЃАЧИТЬ *несов. təh.* 1. *narahat* etmək, *həyəcana* salmaq; 2. *hay-küy* salmaq, *səsküy* salmaq.

БУ́ЛКА *ж* *bulka*.

БУ́ЛЛА *ж* *bulła* (1. *Roma* *papasının fərmanı*, *fitvası*; 2. *orta əsrlərdə dövlət sənədlərinə yurulan möhür*).

БУ́ЛОЧКА *ж* *булка* *сöz. kiç.*

БУ́ЛОЧНАЯ *ж* 1. *bulka* *dükani*; 2. *çörəkçi-xana*.

БУ́ЛОЧНИК *м* 1. *bulkaçı*, *çörəkçi*; *bulkasatan*, *çörəksatan*; 2. *bulkabişirən*, *çörəkbişirən*.

БУ́ЛОЧНИЦА *ж* 1. *bulkaçı*, *çörəkçi*, *bulkasatan*, *çörəksatan* *qadın*(*qız*); 2. *bulkabişirən*, *çörəkbişirən* *qadın* (*qız*).

БУ́ЛОЧНЫЙ *булка* *сöz. sif.*; *булочное производство* *bulka* *istehsalı*.

БУ́ЛТЫХ *в знач. сказ. дан.* *şəppilti* ilə düşdü, *şəppilti* ilə yıxıldı (*saldı*); *он* *бултых в воду* *o*, *şəppilti* ilə suya düşdü (*yıxıldı*).

БУ́ЛТЫХАТЬ *несов. дан.* 1. *şəppildatmaq* (*suu*); 2. *gumbuldatmaq*; 3. *çalxalamaq*, *БУ́ЛТЫХАТЬСЯ* *несов. дан.* *şəppilti* ilə düşmək (*suu*); *gumbultu* ilə düşmək.

БУ́ЛТЫХНУТЬ *однокр.* *bax* *бултыхать*.

БУ́ЛТЫХНУТЬСЯ *однокр.* *bax* *бултыхаться*.

БУ́ЛЫЖНИК *м* *çay* daşı, *çaylaq* daşı.

БУ́ЛЫЖНЫЙ *булыжник* *сöz. sif.*; *булыжная мостовая* *daş döşənmis küçə*.

БУ́ЛЬ-БУ́ЛЬ *межд.* *qur-qur*, *qurt-qurt*, *şır-şır* (*səs təqlidi*).

БУ́ЛЬВА́Р *м* *bulvar*.

БУ́ЛЬВА́РНЫЙ 1. *бульвар* *сöz. sif.*; 2. *vulqar*, *bayağı*; *бульварный роман* *bulvar romanı* (*ciddi məzmunundan və bədii keyfiyyətdən məhrum, adətən oğruların, firil-daççıların, avantüristlərin və b. həyatını təsvir edən roman*).

БУ́ЛЬДÓГ *м* *buldoq* (1. *qısalüləli kiçik tapanca*; 2. *it cinsi*).

БУ́ЛЬДÓЖИЙ *бульдог* *сöz. sif.*

БУ́ЛЬДÓЗЕР *м* *buldozer* (1. *tex. təbəqə demiri* *əymək, ştamplamaq və s. əməliyyat üçün dəzgah*; 2. *k. t. torpağı hamaralamaq və kəsəyi əzib xırdalamaq üçün traktora qoşulan alət*).

БУ́ЛЬДÓЗЕРИ́СТ *м* *buldozerçi*.

БУ́ЛЬКА́НЬЕ *ср* *quruldama*, *qur-qur* *etmə*, *qur-qur* ilə *axma*.

БУ́ЛЬКА́ТЬ *несов.* *qur-qur* *etmək*, *quruldamaq*, *luq-luq* *etmək*, *qur-qur* ilə *axmaq*.

БУ́ЛКНУТЬ *однокр.* *bax* *булькать*.

БУ́ЛЬО́Н *м* *bulyon*, *ət suyu*.

БУ́ЛЬО́ННЫЙ *бульон* *сöz. sif.*

БУМ *м* *mejd.* *bum*, *danq*, *gup*, *daranq* (*tüfəng, top, təbil, zəng və s. səsi*); *♦* *ни бум-бум* (*не знать, не понимать*) *heç bir şey qanmamaq, başa düşməmək, başı işləməmək*.

БУМ *П* *м* *küy-kölek*, *gurultu*, *süni canlanma*.

БУМ *П* *м* *bum* (*gimnastika tiri*).

БУМА́ГА *І* *ж* 1. *kağız*; *папиросная бумага* *papiros kağızı*; *обёрточная бумага* *sargı kağızı*; 2. *vəsiqə*, *sənəd*; 3. *məktub*; 4. *мн.* *бумаги* *qiymətli kağızlar*; *♦* *на бумаге* (*быть, оставаться*) *kağız üzərində* (*qalmaq*) (*həyata keçməmək, yerinə yetirilməmək*).

БУМА́ГА *II* *ж* *мн.* *нет* *köhn.* *pambıq*, *iplik*; *pambıqlı*; *ткань из шерсти с бумагой* *pambıq qarışıklı yun parça*.

БУМАГОМА́РАКА *м* *cızmaqaraçı* (*gərəksiz şeylər yazan, kağız korlayan*).

БУМАГОМА́РАНИЕ *ср* *cızmaqara* ilə *məşğul olma*; *gərəksiz şeylər yazma*; *kağız korlama*.

БУМАГОМАРА́ТЕЛЬ *м* *bax* *бумагомарака*.

БУМАГОПРЯДÉНИЕ *ср* *мн.* *нет* *iplik* *istehsalı*, *pambıq* *parça* *istehsalı*.

БУМАГОПРЯДЬИ́ЛЬНЫЙ *бумагопрядение* *сöz. sif.*; *бумагопрядильная фабрика* *iplik fabriki*; *бумагопрядильная машина* *iplikəyirən maşın*.

БУМАГОПРЯДЬИ́ЛЬНА *ж* *iplik fabriki*.

БУМАГОПРЯДЬИ́ЛЬЩИК *м* *iplik fabriki* *fəhləsi*, *iplikəyirən*.

БУМАГОПРЯДЬИ́ЛЬЩИЦА *ж* *iplikəyirən*, *iplik fabrikində işləyən qadın* (*qız*).

БУМА́ЖКА *ж* *бумага* *сöz. kiç.*; 1. *kağız* *parçası*; 2. *дан.* *kağız* *pul*.

БУМА́ЖНИК *І* *м* *bumajnik* (*pul və kağız qoymaq üçün cib kisəsi, portmanet*).

БУМА́ЖНИК *II* *м* *дан.* 1. *kağız* *sənayesi* *fəhləsi*; 2. *iplik* *sənayesi* *işçisi*.

БУМА́ЖНЫЙ *бумага* *сöz. sif.*; *♦* *бумажные деньги* *kağız pul*; *бумажная материя* *pambıq parça*.

БУМАЖО́НКА *ж* *kağız* *parçası*.

БУМАЗÉЙНЫЙ *І* *бумаза* *сöz. sif.*; *бумазейный цех* *фабрики* *fabrikin bamazı sexi*; 2. *bamazıdan* *tikilmiş*; *бумазейное платье* *bamazı paltar*.

БУМАЗÉЯ *ж* *мн.* *нет* *bamazı* (*parça*).

БУМЕРА́НГ *м* *etm.* *bumeranq* (*Avstraliya qəbilələrinin ağac silahı*).

БУНД *м* *tar.* *bund* (1897-ci ildə Rusiyanın qərb quberniyalarında yaradılmış "Litva, Polşa və Rusiyada ümumiyyədi fəhlə birliyi" *mənşevik təşkilatı*).

БУ́НДОВЕЦ *м* *tar.* *bundçu*; *bund təşkilatının üzvü* (*bax* *бунд*).

БУ́НДОВСКИЙ *бунд* *сöz. sif.*

БУ́НКЕР *м* (*мн.* *бункера*) *xüs.* *bunker* (1. *kəmbaynın dan* *uyulan yeri*; 2. *kömür anbarı*) 3. *yeraltı sığınacaq*.

БУ́НКЕРНЫЙ *бункер* *сöz. sif.*

БУ́НКЕРОВА́ННЫЙ *прич.* *bunkerə* *tökülmüş*, *bunkerə* *uyulmuş*; *бункерованный уголь* *bunkerə* *tökülmüş kömür* (*bax* *бункер* 2-ci *məna*da).

БУ́НКЕРОВА́ТЬ *несов.* *bunkerə* *tökmək* (*bax* *бункер*).

БУ́НКЕРÓВКА *ж* *мн.* *нет* *bunkerə* *tökmə* (*bax* *бункер*).

БУ́НКЕРÓВЩИК *м* *bunker* *fəhləsi* (*bax* *бункер*).

БУНТ *І* *м* *qiyam*, *iğtişaş*, *şuluqluq*.

БУНТ *II* *м* *xüs.* 1. *dəstə*, *bağlama*; 2. *qalaq*.

БУНТА́РСКИЙ *бунтарь* *сöz. sif.*

БУНТА́РСТВО *ср* *мн.* *нет* *itaətsizlik*, *üş-yankarlıq*.

БУНТА́РЬ *м* *qiyamçı*, *iğtişaşçı*, *üşyankar*.

БУНТОВА́ТЬ *несов.* 1. *qiyam* *qaldırmaq*, *qiyam* *etmək*, *iğtişaş* *salmaq*; 2. *özündən* *çıxmaq*, *coşmaq*.

БУНТОВА́ТЬСЯ *несов.* *bax* *бунтовать*.

БУНТОВО́Й *бунт* *II* *сöz. sif.*

БУНТОВСКО́Й *прил.* *qiyamçı*, *üşyankar*, *iğtişaşçı*; *бунтовские речи* *iğtişaşçı* *nitqlər*.

БУНТОВЩИ́К *м* *qiyamçı*, *iğtişaşçı*.

БУНТОВЩИ́ЦА *ж* *qiyamçı*, *iğtişaşçı* *qadın* (*qız*).

БУНТОВЩИ́ЧЕСКИЙ *бунтовщик* *сöz. sif.*

БУНЧУ́ЖНЫЙ *м* *tuğçu*, *boncuqçu* (*bax* *бунчук*).

БУНЧУ́К *м* *boncuq* (1. *tar.* *keçmiş zamanlarda kazak atamanlarının və getmanların hakimiyyət simvolu olaraq ağac başına keçirilən at quyruğu*; *tuğ*; 2. *bax* *металлофон*).

БУР *І* *м* *tex.* *bur*, *bufov* (*qazıma maşını*).

БУР *II* *м* *bax* *буры*.

БУРА́ *ж* *мн.* *нет* *kim.* *boraks* (*borat turşusunun natrium duzu*).

БУРА́В *м* *burğu*, *matqab*.

БУРА́ВИТЬ *несов.* *burğu* ilə *deşmək* (*dəlmək*).

БУРА́ВИТЬСЯ *несов.* *burğu* ilə *deşilmək* (*dəlinmək*).

БҮРҰВЧИК м бурав сөз. кич.
БҮРҰК м тәһ. 1. қымзы чуғундур, пази, злх;
 2. мн. **буракн** чуғундур шорбаси; 3. гирдө
 қуту.
БҮРАН м боран, чөвгүн.
БҮРАННЫЙ прил. боранли, чөвгүнлу; **бу-
 ранная зима** боранли қыс.
БҮРАЧНЫЙ **бурак** сөз. сиф.; **бурачный сок**
 рази (чуғундур) шіраси.
БҮРАЧОК м **бурак** сөз. кич.
БҮРБОН м дан., көһн. 1. kobud, cahil hökm-
 dar; 2. qanmaz.
БҮРГОМИСТЕРСКИЙ **бургомистр** сөз. сиф.
БҮРГОМИСТР м burgomistr (Avropanın
 bəzi ölkələrində və İ Pyotr vaxtında Rusi-
 yada bələdiyyə rəisi).
БҮРД ж мн. **нет** burda (bulanmış və dadsız
 içki).
БҮРДЮК м тuluq.
БҮРДЮЧНЫЙ **бурдюк** сөз. сиф.
БҮРЕВАЛ м боран, şiddətli külək.
БҮРЕВЕСТНИК м 1. zool. fırtına quşu;
 2. тас. muşduluqçu, müjdəci.
БҮРЕВОЙ **буря** сөз. сиф.
БҮРЕЛОМ м tufandan (şiddətli küləkdən)
 yıxılmış ağaclar.
БҮРЕНИЕ **ср** мн. **нет** tex. qazıma; **контро-
 бу** бурения qazıma kontoru.
БҮРЕНКА ж тәһ. qonur inək.
БҮРЕТЬ **несов.** qonurlaşmaq.
БҮРЖУА м **нескл.** tar. burjua (burjuaziya
 sınıfından olan adam).
БҮРЖУАЗИЯ ж burjuaziya.
БҮРЖУАЗНЫЙ **буржуазия** və **буржуа**
 сөз. сиф.; tar. **буржуазное общество** bur-
 juaziya cəmiyyəti; **буржуазная идеоло-
 гия** burjua ideologiyası.
БҮРЖУЙ м bax **буржуа**.
БҮРЖУЙКА ж 1. tar. burjuя qadın (qız);
 2. дан. burjuyka (kiçik dəmir peç).
БҮРЖУЙСКИЙ **буржуй** сөз. сиф.
БҮРИЛЬНЫЙ **бурение** сөз. сиф.; **бурильная**
машина qazıma maşını.
БҮРИЛЬЩИК м qazımaçı; buruq fəhləsi.
БУРИМЕ **ср** **нескл.** beytləşmə, deyişmə,
 meyxana deyişməsi (beytləşməsi).
БУРИТЬ **несов.** qazımaq.
БУРИТЬСЯ **несов.** qazılmaq.
БҮРКА І ж тәһ. qonur at.

БҮРКА II ж уарынси.
БҮРКАЛЫ мн. дан. gözler.
БҮРКАТЬ **несов.** bax **буркнуть**.
БҮРКИ (ед. **бурка** ж) burka (altı gön keçə
 ayaqqabı).
БҮРКНУТЬ **однокр.** deyinmək, mırıldan-
 maq, donquldanmaq, burunaltı danışmaq.
БҮРЛАК м көһн. burlak, yedəkçi (çaylarda
 gəmiləri başıyuxarı yedəkdə çəkən fəhlə).
БҮРЛАЦКИЙ **бурлак** сөз. сиф.; **бурлацкие**
песни burlak (yedəkçi) mahnıları.
БҮРЛАЧЕСТВО **ср** мн. **нет** көһн. 1. bur-
 laklıq, yedəkçilik (bax **бурлак**); 2. **соби-
 р.** burlaklar, yedəkçilər.
БҮРЛАЧИТЬ **несов.** burlaklıq (yedəkçilik)
 etmək (bax **бурлак**).
БҮРЛЕСК м әдәб. burlesk (səhnədə, әдәbi
 әsərdə mübaliğəli komik təsvir).
БҮРЛИВОСТЬ ж мн. **нет** coşqunluq, dal-
 ғalıq.
БҮРЛИВЫЙ прил. 1. gurultulu, dalğalı, lə-
 pəli; 2. тас. həyəcanlı, coşqun.
БҮРЛИТЬ **несов.** 1. bərk qaynamaq, paq-
 qildamaq, dalğalanmaq; 2. тас. coşmaq,
 həyəcana gəlmək; 3. guruldamaq.
БҮРЛЯЩИЙ прич. coşan, qaynayan, dal-
 ғаланан, təlatümlü, coşqun.
БҮРМИСТР м tar. burmistr (təhkimçilik döv-
 ründə: mülkədarların mülkləri və kəndli-
 ləri üzərində darğalıq edən vəkil, koxa).
БҮРНО **нареч.** coşqun, gurultulu, qızğın su-
 rətdə, həyəcanla.
БҮРНОСТЬ ж мн. **нет** coşqunluq, qızğınlıq.
БҮРНУС м көһн. burnus (1. әba; 2. geniş qa-
 dın paltosu).
БҮРНЫЙ прил. 1. boranlı, tufanlı, küləkli;
бурная зима boranlı қыс; 2. coşqun, dal-
 ғalı; **бурное море** coşqun dəniz; 3. gu-
 rultulu, həyəcanlı; **бурные аплодисмен-
 ты** gurultulu alqışlar; 4. şiddətli, güclü,
 kəskin, qızğın; 5. iti, sürətli, gur; **бурное**
развитие sürətlə inkişaf.
БҮРОВИК м хіс. qazımaçı, qazıma mütə-
 хəssisi.
БУРОВОЙ прил. buruq -[i]-[i]; **буровой мас-
 тер** buruq ustası.
БУРОЗЕМ м qonur torpaq.
БҮРСА ж мн. **нет** көһн. ruhani məktəbi.
БУРСАК м көһн. ruhani məktəbi tələbəsi.

БУРСАЦКИЙ көһн. **бурсак** сөз. сиф.
БУРСКАЙ **буря** сөз. сиф.; **англобурская**
война ingilis-bur müharibəsi.
БҮРТИК м дəniz. burtik (körpüyə dəyər
 sürtünməmək üçün qayıqlara bayırdan
 vurulan tir).
БҮРҰН м соғр. ləpəddöyən.
БҮРУНДУК м zool. burunduk (qəşəng, zo-
 laqlı dərisi olan xırda gəmirici heyvan).
БҮРХАН м burxan (buddist monqolların si-
 tayış etdikləri büt).
БҮРЧАНИЕ **ср** 1. deyinmə, donquldanmaq;
 2. pısqıldamaq; 3. quruldamaq.
БҮРЧАТЬ **несов.** дан. 1. deyinmək, don-
 quldanmaq; 2. paqqıldamaq, pısqıldat-
 maq; 3. quruldamaq (qarın).
БҮРЩИК м хіс. bax **бурильщик**.
БҮРЫ мн. (ед. **бур** м) burlar (Afrikanın cə-
 nubunda məskən salmış Avropa kolonist-
 lərinin nəsli).
БҮРЫЙ прил. qonur, boz; **буряя лисина**
 qonur tülkü; **бурый медведь** boz ayı;
 ♦ **бурый уголь** boz kömür, liqnit.
БҮРЬЯН м мн. **нет** cəngəllik.
БҮРЯ ж 1. boran, fırtına, tufan; 2. тас. hə-
 yəcan; ♦ **буря в стакане воды** boş şey
 üstündə mübahisə, həyəcan; qıyamət, mə-
 rəkə; **магнитная буря** bax **магнитный**.
БҮРЯТ м (мн. **буряты**) buryat (xalq).
БҮРЯТКА ж buryat qadın (qız).
БҮРЯТСКИЙ **бурят** сөз, сиф.; **бурятский**
 язык buryat dili.
БҮСІНА ж muncuq dənəsi.
БҮСІНКА ж **бусина** сөз. кич.; kiçik mun-
 cuq, xırda muncuq.
БУССОЛЬ ж хіс. bussol (I. geodeziyada
 işlənən ölçü cihazı 2. artilleriya atəşini
 idarə edən cihaz).
БУСЫ ед. **нет** muncuq.
БУТ м мн. **нет** tex. tikinti daşı (yontalan-
 mamış daş).
БУТАФОР м butafor (səhnə ləvazimatı ha-
 zırlayan usta).
БУТАФОРІЯ ж butaforiya (1. teatr tama-
 şası üçün lazım olan şeylər; 2. тас. göz
 aldatmaq üçün düzəldilən şeylər).
БУТАФОРНЫЙ **бутафория** сөз. сиф. **бута-
 форная мастерская** butaforiya emalat-
 xanası.

БУТАФОРСКИЙ 1. бутафор, бутафория
 сөз. сиф.; 2. тас. saxta, yalançı.
БУТЕРБРОД м buterbrod.
БУТЕРБРОДНЫЙ **бутерброд** сөз. сиф.
БУТИРОМЕТР м k. t. butirometr (süddə
 yağlılıq dərəcəsini təyin edən cihaz).
БУТИТЬ **несов.** хіс. 1. özü daşı qoymaq,
 özü doldurmaq; 2. doldurmaq, bərkitmək
 (bataq yeri).
БУТИТЬСЯ **несов.** özü daşı qoyulmaq, özü
 doldurulmaq.
БҮТОВЫЙ **бут** сөз. сиф.
БУТОН м qönçə.
БУТОНЧИК **бутон** сөз. кич.; qönçəcik.
БУТОНЬЕРКА ж көһн. butonyör (yaşaya
 taxılan qönçəli sancaq).
БҮТСЫ ед. **нет** idm. buts (futbol oyunu
 üçün xüsusi ayaqqabı).
БУТУЗ м дан. koppuş (uşaq).
БУГУЗИТЬ **несов.** дан. yumruqlamaq, döy-
 mək.
БУТЫЛКА ж butulka, şüşə.
БУТЫЛОЧНЫЙ **бутылка** сөз. сиф. ♦ **буты-
 лочный цвет** tünd-yaşıl (rəng).
БУТЫЛЬ ж böyük butulka.
БҮФЕР м (мн. **буфера**) bufer (1. parovoz-
 da, vaqonda, topda və s.-də təkənin, zər-
 bənin gücünü azaltmaq üçün yaylı mexa-
 nizm; 2. тас. iki vuruşan tərəf arasında
 qalan dövlət və s.).
БҮФЕРНЫЙ **буфер** сөз. сиф.; **буферный**
диск tex. bufer diski; **буферное госу-
 дарство** bufer dövlət (bir-birinə düşmən
 olan iki dövlət arasında sıxılıb qalan kiçik
 dövlət).
БУФЕТ м bufet.
БУФЕТНЫЙ 1. буфет сөз. сиф.; 2. в знач.
 суш. **буфетная** ж (I. көһн. yemək otağı;
 2. qab-qacaq, әrзақ saxlalan, qalyanaltı
 və s. hazırlanan otaq).
БУФЕТЧИК м 1. bufetçi, bufet qulluqçusu;
 2. көһн. bufet sahibi.
БУФЕТЧИЦА ж 1. bufetçi qadın (qız);
 2. көһн. bufet sahibəsi.
БУФФ 1. gülmalı, məzhəkəli; 2. komik (ar-
 tist).
БУФФОН м 1. komik; 2. тас. tələkə, mas-
 qaraçı.

БУФФОНАДА ж 1. komik (gülməli) tamaşa; 2. *təc.* hoqqabazlıq, oyunbazlıq, təlxəklik, masqaracılıq.

БУФФОНИТЬ *несов. köhn.* zarafat etmək, şitlik etmək.

БУФФОНСКИЙ *köhn. буффон söz. sif.;* gülməli, komik; **буффонские роли** gülməli (komik) rollar.

БУФФОНСТВО *ср köhn.* oyunbazlıq, təlxəklik, masqaracılıq.

БУФЫ *мн.* büzmə (*qadın paltarında qatlar, çinlər*).

БУХ *межд.* gup! şarp! tapp! (*səs təqlidi*).

БУХАНКА ж buxanka.

БУХАНЬЕ *ср* tappılı, gumbultu.

БУХАТЬ *несов. дан.* 1. vurmaq, tappılatmaq, gupsamaq, gumbuldatmaq; 2. danışmaq, demək (*fikirləşmədən, yersiz*), goplamaq.

БУХАТЬСЯ *несов.* guppultu ilə düşmək, tappılı ilə düşmək.

БУХГАЛТЕР *м* buxalter, mühasib.

БУХГАЛТЕРИЯ ж buxalteriya, mühasibat; **двойная бухгалтерия** ikihesablı buxalteriya.

БУХГАЛТЕРСКИЙ бухгалтер və **бухгалтерия** *сöz. sif.;* **бухгалтерская должность** mühasib vəzifəsi; **бухгалтерские книги** mühasibat dəftərləri; **бухгалтерские курсы** mühasiblik kursu.

БУХНУТЬ I *однокр.* bax бухать.

БУХНУТЬ II *сов.* şişmək, körmək (*rütubətdən*).

БУХНУТЬСЯ *однокр.* bax бухаться.

БУХТА I ж бухта (*kiçik körfəz*).

БУХТА II ж *данiz.* бухта (*səliqə ilə burulub yığılmış buraz, kanat*).

БУХТЫ-БАРАХТЫ: с бухты-барахты qəfildən, düşünmədən, fikirləşmədən, birdən-birə, qarasına.

БУЦЫ *бax дан.* бутсы.

БУЧА ж *мн. нет дан.* səs-küy, gurultu, qalmaqal, mərəkə.

БУЧЕНИЕ *ср мн. нет хüs.* 1. qələvidə qaynatma; 2. gönü xüsusi məhlullarda təmizləmə, yumşaltma.

БУЧЕНИЕ *ср мн. нет* özül daşı qoyma, özül doldurma.

БУЧЕННЫЙ *прич. хüs.* 1. qələvidə qaynatılmış; 2. təmizlənmiş, yumşaldılmış (*gön*).

БУЧИТЬ *несов. хüs.* 1. qələvidə qaynatmaq; 2. təmizləmək, yumşaltmaq (*gönü*).

БУЧИТЬСЯ *несов. хüs.* 1. qələvidə qaynatılmaq; 2. təmizlənmək, yumşaldılmaq (*gön*).

БУШЕВАТЬ *несов.* 1. vıyıldamaq, guruldatmaq; 2. coşmaq, şiddət etmək.

БУШЕЛЬ *м* buşel (*İngiltərədə 36,3, ABŞ-da 35,2 litrə bərabər tutum ölçüsü*).

БУШЛАТ *м* buşlat (*matros pencəyi*).

БУШМЕН *м (мн. бушмены)* buşmen (*Сənubi Afrikada yaşayan və keçmişdə onun əsas yerli əhalisini təşkil edən qəbilələr*).

БУШМЕНКА ж buşmen qadın (qız).

БУШМЕНСКИЙ *прил.* buşmen -i(-ı); **бушменские хижины** buşmen komaları.

БУШПРИТ *м* dəniz. buşprit (*gəminin burunda irəli uzanan tir*).

БУЯН I *м* dələduz, qalmaqalçı, qovğaçı, davakar.

БУЯН II *м köhn.* 1. körpü (*sahildə mal yığılan açıq yer*); 2. sahildə ticarət anbarları.

БУЯНИТЬ *несов.* şuluqluq etmək. qalmaqal salmaq, azğınlıq etmək, dava salmaq.

БУЯНСТВО *ср* şuluqçuluq, qalmaqalçılıq, azğınlıq.

БЫ *част. şərt, xahiş, arzu bildirən hissəcik: (ədat); я тоже уехал бы, если бы закончил работу* işimi qurtarsaydım, mən də gedərdim; **ты прилёт бы** sən bir az uzanaydın; **мне хотелось бы...** mən istərdim ki...

БЫВАЛЕЦ *м* məh. dünyagörmüş, təcrübəli, oddan-alovdan keçmiş.

БЫВАЛО *ов. сл.* bəzən, qabaqlarda, keçmişdə, vaxtilə, bir vaxtlar; hərdənbir; əvvəllər; iş düşəndə, yeri düşəndə; **в молодости, бывало, он охотился на медведя** vaxtilə cavanlığında o, ayı ovuna çıxardı.

БЫВАЛОСТЬ ж *мн. нет* təcrübəlilik, dünyagörmüşlük.

БЫВАЛЫЙ *прил.* 1. təcrübəli, çoxgörmüş, dünyagörmüş, bəşkin, oddan-alovdan keçmiş; **он бывалый человек** o, dünyagörmüş adamdır; 2. olmuş, adi; **это дело бы-**

валое

бу *adi* işdir; 3. *köhn.* keçmiş, əvvəlki; **бывалое время** keçmiş əyyam.

БЫВАЛЬЩИНА ж *мәh.* bax **быль** 2-ci mənada.

БЫВАТЬ *несов.* olmaq; **в пустынях бывают сильные ветры** səhralarda şiddətli küləklər olur; **по вечерам он бывает в клубе** axşamlar o, klubda olur; **как не было** yox oldu, elə bil heç olmamış, elə bil el ilə götdürdün; **как ни в чем не бывало** heç bir şey (iş) olmamış kimi, sanki xəbəri yoxmuş kimi; **ничего не бывало** xeyr, yox, qətiyyə, əsla; **не бывать** ola bilməz, heç vaxt.

БЫВШИЙ *прил.* keçmiş; **бывший директор** keçmiş direktor.

БЫДЛО *ср* *мәh.* 1. işlək heyvanlar, iş heyvanları; 2. *təc.* qoyun sürüsü, heyvan sürüsü (*söyüş mənasında*).

БЫК I *м* öküz; **о братъ быка за рога** bax **братъ; здоров, как бык** buğa kimi sağlamdır; **уперся, как бык** tərsliyinə salıb, tərs damarı tutub.

БЫК II *м (обычно. мн. быки)* *хüs.* körpü özülü.

БЫКОВАТЫЙ *прил. дан.* altdan-altdan baxan, qaşqabaqlı.

БЫЛЕВОЙ *быль söz. sif.;* **былевой стиль** dastan üslubu.

БЫЛИНА I ж *ədəb.* bilina, dastan, qəhrəmannamə.

БЫЛИНА II bax **былинка**.

БЫЛИНКА ж *от gövdəsi, ot saplağı.*

БЫЛИННЫЙ *былина I söz. sif.;* **былинный сюжет** dastan süjeti.

БЫЛИНЧИК *м* dastançı.

БЫЛО *част. 1. azərbaycanca sözlərin axırında -dı, -di, -mişdi, -mişdi şəkilçiləri ilə verilir: ему было предложено* ona təklif edilmişdi; 2. *keçmiş zaman fəllərinin yanında bir işin başladığını, lakin bitmədiyini və yaxud baş tutmadığını bildirir: он начал было есть, но его вызвали* yeməyə yenicə başlamışdı ki, onu çağırıldı.

БЫЛОЕ *ср* 1. olmuş şeylər, keçmiş zaman, qədim əyyam; 2. keçmiş; **вспомнить былое** keçmiş (olub keçənləri) xatırlamaq. **БЫЛОЙ** *прил.* keçmiş, ötmüş, olmuş; **былые дни** keçmiş günlər.

БЫЛЬ ж 1. olmuş şey, əhvalat, həqiqət; **это былъ, а не сказка** bu nəğil deyil, həqiqətdir (olmuş şeydir); 2. olmuş hekayə, doğru hekayə.

БЫЛБЕ: **былбем** poroslo yaddan çıxmışdır, tamamilə unudulmuşdur.

БЫСТРИНА ж *iti axını;* **чайн** *iti axan yeri, qıyov.*

БЫСТРО *нареч.* tez, iti, yeyin, cəld, sürətlə.

БЫСТРОГЛАЗЫЙ *прил.* itigöz, tezgörən; **гөздөн iti; быстроглазый ребёнок** itigöz uşaq.

БЫСТРОКРЫЛЫЙ *прил.* itiuçan; **быстрокрылый орёл** itiuçan qartal.

БЫСТРОНОГИЙ *прил.* itiayaq, qaçağan, itigədən, ayaqdan zirək; **быстроногий олень** itiayaq maral.

БЫСТРОПОРТЯЩИЙСЯ *прил.* tez xarab olan.

БЫСТРОРАСТУЩИЙ *прил.* tezbitən, tez-böyüyən, tez boy atan.

БЫСТРОТА ж tezlik, yeyinlik, itilik, sürət; **с быстротой молнии** ildırım sürəti ilə.

БЫСТРОТЕКУЩИЙ *прил.* itiaxan, tezaxan; **быстротекучая река** itiaxan çay.

БЫСТРОТЕЧНОСТЬ ж *мн. нет* tez keçmə, tez ötmə, tez ötüb (keçib) getmə, tez sovuşma.

БЫСТРОТЕЧНЫЙ *прил.* tezkeçən, tezötən, tezsovuşan; **быстроходное время** tez ötüb gedən vaxt.

БЫСТРОХОДНОСТЬ ж *мн. нет* tez yerimə, iti yerimə; itilik; sürət (*verişdə*).

БЫСТРОХОДНЫЙ *прил.* itigədən, itiyerili; sürətli; **быстроходное судно** itigədən gəmi.

БЫСТРЫЙ *прил.* tez, iti, yeyin, cəld, sürətlə; **быстрое течение** iti cərəyan (axın).

БЫТ *мн. нет* məişət, həyat, yaşayış, güzəran.

БЫТИЕ *ср мн. нет* fəls. varlıq; **бытие определяет сознание** şüuru varlıq təyin edir.

БЫТИЙНЫЙ *fəls. бытие söz. sif.*

БЫТНОСТЬ ж: **в бытность** olanda, olan zaman; **в бытность мою студентом** mən tələbə olanda (olan zaman).

БЫТОВАНИЕ *ср мн. нет* qalma, mövcud olma, yaşama davam etmə, durma (*məişətdə*).

БЫТОВАТЬ *несов.* olmaq, mövcud olmaq, qalmaq, yaşamaq, durmaq, davam etmək (*məişətdə*).

БЫТОВИЗМ *м. мн. нет* *ədəb.* məişət təsviri.

БЫТОВИК *м. дан.* yaşayışdan yazan yazıçı.

БЫТОВОЙ быт *сöz. sif.;* məişətdə, yaşayışa aid olan; **бытовые условия** məişət (yaşayış) şəraiti; **бытовое явление** adi şey, hərgünkü şey.

БЫТОПИСАНИЕ *ср 1.* tarix, tarixi təsvir; 2. məişət təsviri.

БЫТОПИСАТЕЛЬ *м 1.* tarixçi; 2. yaşayışı təsvir edən yazıçı.

БЫТЬ *несов.* (*müxtəlif mənalarda*) olmaq; **должно быть** yəqin ki; **надо быть** ehtimal ki, yəqin ki; **быть может, может быть** ola bilsin, bəlkə, ehtimal; **как быть** nə etməli, (**я**) **не я** буду mən mən olma-ram (deyiləm); adımı dəyişərim, əgər...; **быть так** *köhn.* razıyam, oldu; **так и быть** yaxşı, eybi yoxdur, olsun, qoy elə olsun; **быть за; быть на стороне** (*кого*) tərəfində olmaq, lehinə olmaq, müdafiə etmək; **быть заодно** (*с кем*) əlbir olmaq, əlbir tərzdə hərəkət etmək, sözü bir olmaq, həmfikir olmaq; **и был таков** bax таков; **была не была** hərçi badabad; **будь что будет** nə olursa-olsun, nə olar-olar, nə olsa; **что будет то будет** ya qismət, hərçi badabad; **стало быть** bax *стать*.

БЫТЬЕ *ср мн. нет* *köhn.* həyat; həyat tərz; **жизнь-бытие** bax *бытие*.

БЫЧАТИНА *ж мн. нет* buğa өті.

БЫЧАЧИЙ, БЫЧИЙ бык *сöz. sif.;* бычачья кожа buğa dərisi.

БЫЧИНА *ж* buğa dərisi.

БЫЧИНЫЙ *прил.* buğa-[-и].

БЫЧИТЬСЯ *несов. тәһ.* 1. qasqabağım tökmək; 2. höcət etmək, tərslik etmək, inad etmək.

БЫЧОК *м 1.* cöngə; **быть бычку на веревочке** *tez-gec* əl-ayağı yığılacaqdır, başı bağlanacaqdır; 2. *zool.* xulbalıq.

БЫЕФ *м хüs.* byef (*чай* və *ya kanalın iki qonşu bəndi* və *ya şlüzü* arasındakı hissə).

БЭКОН *м мн. нет* bax *бекон*.

БЮВАР *м* büvar (*içinə kağız, konvert* və *s. qoymaq üçün qovluq*).

БЮВАРНЫЙ бювар *сöz. sif.*

БЮДЖЕТ *м mal.* büdcə.

БЮДЖЕТНЫЙ бюджет *сöz. sif.;* бюджетный год büdcə ili.

БЮЛЛЕТЕНЬ *м* bülleten (1. *seçki zamanı namizədlərin siyahısı olan* və *seçki qutusuna salınan vərəqə*; 2. *qısa, rəsmi məlumat*; 3. *müxtəlif idarə və ya müəssisələr tərəfindən dövrəşürü nəşr edilən əsərlərin adı*; 4. *xəstəlik vərəqəsi*).

БЮРГЕР *м 1.* tar. bürger, şəhərli (*Qərbi Avropada*); 2. *məc.* meşşan.

БЮРГЕРСКИЙ бюргер *сöz. sif.*

БЮРГЕРСТВО *ср мн. нет.* 1. bürgerlik; 2. *соби́р.* bürgerlər.

БЮРЁТКА *ж kim.* büret (*dərəcələrə bölünmüş şüşə boru*).

БЮРО *ср нескл.* büro (1. *bəzi təşkilatların rəhbər orqanı*; 2. *bəzi idarələrin, kontorların adı*; 3. *yazı masası*).

БЮРОКРАТ *м* bürokrat (*süründürməçi, rəsmiyyətçi, formal qaydalara görə işin məhiyyətini nəzərə almayan vəzifə sahibi*).

БЮРОКРАТИЗАЦИЯ *ж мн. нет* bürokratlaşdır(ıl)ma.

БЮРОКРАТИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* bürokratlaşdırmaq.

БЮРОКРАТИЗМ *м мн. нет* bürokratizm; süründürməçilik, rəsmiyyətçilik.

БЮРОКРАТИЧЕСКИ *нареч.* bürokratcasına.

БЮРОКРАТИЧЕСКИЙ *прил.* 1. bürokratik; бюрократические элементы bürokrat(ik) ünsürlər; 2. bürokratcasına; бюрократический ответ bürokratcasına cavab.

БЮРОКРАТИЧНЫЙ *köhn.* bax бюрократический.

БЮРОКРАТИЯ *ж* bürokratiya (1. *bürokratik idarə üsulu*; 2. *соби́р.* bürokratlar).

БЮРОКРАТКА *ж дан.* bürokrat qadın(qız).

БЮСТ *м* büst (1. *insan bədəninin bədən yuxarı hissəsinin heykəli*; 2. *qadının döşü*).

БЮСТГАЛЬТЕР *м* büsthalter (*qadın lifçiyi*).

БЯЗЕВЫЙ бязь *сöz. sif.;* bezdən tikilmiş; **бязевая рубашка** bez köynək.

БЯЗЬ *ж мн. нет* bez.

Вв

В, ВО пред. 1. "зде?" ("harada") *sualına cavab olduqda*: -da, -də; **в чемодане** çamadanında; **в городе** şəhərdə; 2. "куда?" ("hara?") *sualına cavab olduqda*: -a, -ə, -ya, -yə; **в сад** bağa; **в город** şəhərə; **в столовую** aşxanaya; **в лес** meşəyə; 3. *bir şeyin neçə hissədən ibarət olduğunu, xüsusiyyətini, keyfiyyətini bildirdikdə*: -li, -lı, -lu, -lü; **драма в трёх актах** üçpərdəli dram; **проект в двух вариантах** iki-variantlı layihə; **картина в светлых тонах** açıqtonlu şəkil; 4. *bir şeyin ağırlığını, böyüklüyünü, uzunluğunu, neçə hissədən ibarət olduğunu, qiymətini və s. bildirdikdə*: -lik, -lıq, -luq, -lük; **комната в двадцать метров** iyirmimetrlük otaq; **расстояние в два шага** ikiaddımlıq məsafə; **бомба весом в тонну** birtonluq bomba; 5. -la, -lə, ...ilə; ...hesabılə; **высчитать в процентах** faizlə hesabıləmaq; **выразить в метрических мерах** metr ölçüsü ilə ifadə etmək; **в тоннах** ton hesabılə; 6. *maqəd bildirdikdə*: -la, -lə. ...üçün, ...ötrü, ...məqsədilə; **сказать в шутку** zarafatla demək; **это ты говоришь в насмешку** sən bunu ələ salmaq üçün deyirsən; 7. *gün adları ilə birgə işləndikdə* "...günü" sözü ilə ifadə olunur; **в воскресенье** bazar günü; **заседание состоится в субботу** iclas şənbə günü olacaqdır; 8. *bəzi hallarda tərcümə edilmir*: **играть в футбол** futbol oynamaq; **в пять раз больше** beş dəfə çox; **в этот день** bu gün; **быть в дружбе** dost olmaq; **в двух шагах от меня** məndən iki addım aralı; **сахар в кусках** parça qənd; **в том числе** o cümlədən; **в качестве** sifətilə; **в случае необходимости** lazım gəldikdə; **разорвать в клочья** tikə-tikə etmək (doğramaq); **в клетку** dama-dama; **в полоску** zol(aq)-zol(aq); **в завитках** buruq-buruq; **в самом деле** doğrudan, həqiqətən; **в случае, если...** əgər..., hərgah..., təq-dirdə; **во-первых** əvvəlcən; **во-вторых** ikincisi; **в-третьих** üçüncüsü.

ВА-БАНК *нареч.* banka (*qumarda*); **играть ва-банк** banka oynamaq (*getmək*); **идти (пойти) ва-банк** çox xətərli işə girişmək, risk etmək.

ВАБИК *м* ovçu tütəyi, sümsü, gigit (*quş və ya heyvanı aldadıb çağırmaq üçün alət*).

ВАБИЛЬЩИК *м* ovçu (*xüsusi alətlə quş və ya heyvanları aldadıb ovlayan ovçu*).

ВАБИТЬ *несов.* ovç. heyvanları, quşları xüsusi səslə alətlə çağırır aldatmaq, ovlamaq.

ВАВИЛОНСКИЙ *прил.;* вавилонское столпотворение bax столпотворение.

ВАВИЛОНЬ *мн. дан.* əyri-üyrü, əcaib nəxışlar; **выводить (писать) вавилоны** valayıləmaq, valayıləyə-valayıləyə yerimək (*sərxoş haqqında*).

ВАГА *ж köhn.* 1. ağırlıq, yük, çəki; 2. böyük tərəzi, qapan; 3. ling, tir (*ağır şeyləri qaldırmaq üçün*).

ВАГОН *м* vaqon.

ВАГОНЁТКА *ж* vaqonet (*kiçik vaqon*).

ВАГОНЁТЧИК *м* vaqonetsürən (*fəhlə*).

ВАГОНЁТЧИЦА *ж* vaqonetsürən qadın (*qız*).

ВАГОННИК *м дан.* vaqonçu (*vaqon zavodu, park işçisi*).

ВАГОННЫЙ вагон *сöz. sif.;* вагонный парк vaqon parkı.

ВАГОНОВОЖАТЫЙ *м* vaqonsürən, tram-vaysürən.

ВАГОНРЕМОНТНЫЙ *прил.* vaqon təmiri [-i]; **вагоноремонтные мастерские** vaqon təmiri emalatxanaları.

ВАГОНОСТРОЕНИЕ *ср* vaqonqayırma.

ВАГОНОСТРОИТЕЛЬНЫЙ *прил.* vaqon-qayırma -u (-ü); **вагоностроительный завод** vaqonqayırma zavodu.

ВАГОНЧИК *м* вагон *сöz. kiç.*

ВАГРАНКА *ж tex.* vaqranka (*zavodlarda çuqun əritmək üçün peç*).

ВАГРАНОЧНЫЙ, ВАГРАНКОВЫЙ *вагранка* *сöz. sif.*

ВАГРАНЩИК *м* vaqrancı (*vaqrankada işləyən fəhlə*).

ВАДЕМЁКУМ *м köhn.* məlumat kitabçası (*səyahlar üçün*).

ВАЖ *м köhn.* böyük çamadan.

ВАЖЕНКА *ж тәһ.* diş maral (*şimal maralı*).

ВАЛЫЦЫ *ед. нет* *tex.* yaıma dəzgahı, dođ-rama dəzgahı (*iki valı, silindri olan dəzgahı*).

ВАЛЫЩИК *м* ađacqıran (*fəhlə*).

ВАЛЫЖНОСТЬ *ж мн. нет* *дан.* 1. yekəlik, irilik, g rk mlilik; 2. yaxşılıq, q    ngilik.

ВАЛЫЖНЫЙ *прил. дан.* 1. yekə, iri, c      ; görkəmli; 2. yaxşı, q    ng .

ВАЛЮТА *ж* *ıqt., mal.* valyuta (1. *bir ölkədə q b l edilmiş pul sistemi*; 2. *xarici ölkə pulu*; 3. *dəyər, qiymət*).

ВАЛЮТНЫЙ *валюта* *söz. sıf.*

ВАЛЮТЧИК *м* *dan.* valyutaçı (*valyuta m  t kiri*).

ВАЛЯЛЬНЫЙ *валяние* *söz. sıf.*

ВАЛЯЛЬНЯ *ж* ke   emalatxanası, ke   fabrikı, ke   karxanası.

ВАЛЯЛЬЩИК *м* keçə, ke   basan (*fəhlə*).

ВАЛЯЛЬЩИЦА *ж* keçə, ke   basan fəhlə qadın (*fəhlə qız*).

ВАЛЯНИЕ *ср мн. нет* basma (*yun, ke  *).

ВАЛЯННЫЙ *прич.* basılmış (*yun, ke  *).

ВАЛЯНЫЙ *прил.* yundan (*keçən*) basılmış.

ВАЛЯТЬ *несов.* 1. diyirlətmək, gillətmək, yumbatmaq; 2. s r tm k, süründürmək; 3.  evirm k, qurdalamaq; 4. yođurmaq (*xəmir*); 5. basmaq (*yun, ke  *); 6. səliqəsiz işləmək;            işləmək (etmək);   *валять дурака* bax *дурак*.

ВАЛЯТЬСЯ *несов.* 1. uzanıb qalmaq; 2. yerə s ril m k, ađnamaq; 3. yumbalanmaq; 4. atılıb qalmaq, tökülüb qalmaq, istifadəsiz qalmaq; 5. basılmaq (*yun, ke  *);   *валяться в ногах* ayaađa d      , ayaađa yıxılmaq, diz çöküb yalvarmaq; *на дороге (на улице, на полу) не валяется* havaı başa g l mir.

ВАМПИР *м* 1. *folk.* xortdan; 2. *m c.* qanı  n, z l mkar, zalım; 3. *zool.* yarası.

ВАМПУКА *ж* *k  n.* xaltura, bayađı tamaşa.

ВАНАДИЕВЫЙ *ванадий* *söz. sıf.*; vanadiumlu.

ВАНАДИЙ *м* *kim.* vanadium.

ВАНДАЛ *м* 1. barbar, v     (*m    niyy t abidələrini dađıdan, m  v edən adam*); 2. *мн.* *вандалы* *tar.* vandallar, barbarlar (*V əsrin ortalarında Roma imperiyasını istila və*

onun m    niyy t abidələrini m  v etmiş qədim german q bil l rind n biri).

ВАНДАЛИЗМ *м мн. нет* vandalizm; v      lik, barbarlıq, m    niyy tsizlik (*m    niyy t abidələrinin amansızcasına dađıdılması, m  v edilməsi*).

ВАНДЕЯ *ж* vandeıya (1. *tar. XVIII  sr d  Fransa burju  inqilabı zamanı: ruhanilərin v  zadəganların r    rliyi altında kəndlilərin  ksinqilabı çıxışları olmuş vilayətin adı*; 2. *v t       müharibəsi zamanı  ksinqilabı   s nlar baş vermiş vilayətlərə məcazi mənada verilən ad*).

ВАНИЛЕВЫЙ *бах ванильный.*

ВАНИЛИН *м* vanilin (*vanil surroqatı, vanili əvəz edən ətirli m  dd *).

ВАНИЛИНОВЫЙ *ванилин* *söz. sıf.*; vanilini.

ВАНИЛЬ *ж мн. нет* *bot.* vanil (*tropik bitki və onun meyvəsi*).

ВАНИЛЬНЫЙ *ваниль* *söz. sıf.*; *ванильный порошок* vanil tozu.

ВАННА *ж* vanna; *принимать ванну* vanna q b l etmək;   *воздушные ванны* hava vannası; *солнечная ванна* g n   vannası.

ВАННАЯ *ж* vanna otađı, hamamxana.

ВАННОЧКА *ж* vanna *söz. k  .*

ВАННЫЙ *ванна* *söz. sıf.*; *ванная комната* vanna otađı, hamamxana.

ВАНТЫ *мн. (ед. ванта ж) dəniz.* dor ipləri (*doru bərkitmək üçün yođun iplər*).

ВАНЬКА *м* *k  n.* vanka (*kasıb faytonçu, arabacı*).

ВАНЬКА-ВСТАНЬКА *м* 1. hacıyatmaz (*ı  aq oyuncadı*); 2. *m c. kin.* hər cür xata v  fəlakətdən sonra  z n  t z düzəldən adam.

ВАПОР *м* vapor (*buxar maşınlarının silindrləri üçün sürtkü yađı*).

ВАПОРИЗАЦИЯ *ж* vaporizasiıya (1. *tex.* buxarla dırma, mayeni buxara çevirmə; 2. *tib.* qanı dayandırmaq üçün toxumanın və ya orqanın  z n n qaynar buđla yandırılması).

ВАПОРИМЕТР *м* *tex.* vaporimetr (*müxtəlif maye buxarlarının təzyiqini üçün cihaz*).

ВАР *м* *мн. нет.* 1. bişmiş qatran; 2. *m  .* qaynar su;   *как варом обдать безл.* isti basmaq, tor basmaq.

ВАРАКУШКА *ж* *zool.* seyr  b lb l.

ВАРАН *м* *zool.*   lk rt nk l si.

ВАРВАР *м* barbar (1. *tar. qədim romalılarda v  yunanlarda: yadelli adam*; 2. *v    , m    niyy tsiz adam*).

ВАРВАРИЗМ *м* *dil .* varvarizm (1. *  n bi sözlərin yersiz i lanması*; 2. *dilin təmizliyini pozan yad sözlər*).

ВАРВАРКА *ж* *dan.* k  n. v    , kobud (*qadın*).

ВАРВАРСКИЙ *нареч.* barbarcasına, v      sin ; zalımanə.

ВАРВАРСКИЙ *прил.* 1. barbar; *варварские племена* barbar qəbilələr; 2. barbarcasına, v      sin ; *варварское отношение* barbarcasına (v      sin ) m n sib t.

ВАРВАРСТВО *ср* barbarlıq (1. *v    lik, c    l t*; 2. *kobudluq, zalımlıq; v     ad  l r*).

ВАРГАНИТЬ *несов. дан.*            etmək.

ВАРЕВО *ср мн. нет* qa ıq   ı.

ВАРЕЖКА *ж*       (*t  barmaq     *).

ВАРЕН   *м* qatıq.

ВАР     *ср* bax *варка*.

ВАР      *мн. (ед. вареник м)    .* varenik.

ВАР      *прич.* suda bi irilmı .

ВАР      *прил.* 1. suda bi imı ; 2. *m  .* key, s   , əzgin.

ВАР     *ср* m r    .

ВАРИ    *м* variant (*bir m    n, planın, layihənin və s. dəyişmiş şəkli*).

ВАРИ         *прил.* dəyişən, bir üçün variyasiıalarını g    r  n (*bax вариация*);   *вариационное исчисление* *riyaz.* variyasiı hesabı (*hesablaması*); *вариационная статистика* *x  .* təbiətdə v  cəmiyyətdəki hadisələri öyrənmək üçün *riyazi təhlilin tətbiq edilməsi*).

ВАРИ     *ж* variasiıya (1. *bax вариант*; 2. *bir musiqi mövzusunun melodik v  ritmik c   ti*;      musiqi mövzusunun müxtəlif variantlarda təkrarlanması).

ВАРИ      *бах варьировать.*

ВАРИ        *бах варьироваться.*

ВАРИ       *м* *x  .* bişirən; *варильщик асфальта* asfalt bişirən.

ВАРИ      *м* variometr (1. *bir sıra proseslərdə və s.-də dəyişiklikləri     m k v *

g    rm k üçün bçi cihazların adı; 2. *rad. induktivliyi rəvan, müntəzəm dəyişmək üçün mexanizm*).

ВАРИТЬ *несов.* 1. bişirmək; 2. qaynatmaq; *варить бел  * paltar qaynatmaq; 3. həzm etmək,  r tm k;   *голова варит* başı yaxşı i l y ir, anlayır; *желудок варит* yaxşı həzm edir.

ВАРИТЬСЯ *несов.* 1. bişirmək, bişirilmək; 2. qaynadılmaq;   *вариться в собственном соку*  z  üçün yaşamaq,  z qınından bayıra çıxmamaq.

ВАРКА *ж мн. нет* 1. bişirmə; 2. qaynatmaq; *варка белья* paltar qaynatmaq; 3. *tex.* qaynaq etmə (*metalı*).

ВАР     *прил. дан.* 1. yaxşı bişirən, yaxşı əridən,     istı verən; 2. asan biçən, tez biçən, yaxşı biçən.

ВАР    *м* *m  .* k  n. katorqa ı, katorqadan qaçmış adam.

ВАР     *ж* 1. duz qaynadılan yer; duzxana, duz istehsalatı; 2. qazan, üçün (*suyı buxarladıb duz almaq üçün*).

ВАР        *варница* *söz. sıf.*

ВА        *варка* *söz. sıf.*

ВАР        *ж мн. нет* varşavyanka (*XX əsrin əvvəllərində Rusiyada geniş yayılmış inqilabi polyak m  nisi*).

ВАР     *ср* *нескл.* varyete (*           şüşələrində: yüngül janrlı tama  lar g    r  n teatr*).

ВАР       *несов.* eyni      müxtəlif şəkildə g    rm k (*s  l m k, hazırlamaq, təsvir etmək*);   kili d yi  dm k.

ВАР          *несов.*   kli d yi  lm k, n v  d yi  lm k, müxtəlif şəkildə g    rilm k (*s  l nm k, təsvir edilmək*).

ВАР    *мн. (ед. варяг м) tar.* varyaqlar (*qədim Rusiyada: ticarət və talan ma    dil  Skandinaviyadan g l n silahlı düşülür*).

ВАР        *варяг* *söz. sıf.*

ВАСИ    *м* *bot.* pey           (*a ıq-göy rəngli   l     ı*).

ВАСИ      *м* *m  .*  jdaha; 2. *zool.* uzun-quyuqu Amerika k  rt nk l si.

ВАСИ        *василь  к* *söz. sıf.*; *василь  ковый цвет* t    -göy rəng.

БАССАЛ *м* vassal (1. *tar. özündən daha güclü feodaldan asılı olan feodal*; 2. *daha güclü dövlətdən asılı olan dövlət*; 3. *məc. ümumiyyətlə başqasından asılı olan adam, təşkilat və s.*).

БАССАЛЬНЫЙ *прил.* vassal, tabe, asılı, əlaltı.

БАТА *ж* *мн.* *нет* pambıq.

БАТАГА *ж* 1. *дан.* dəstə, yığın; **ИТТИ БАТАГОЙ** dəstə ilə getmək; 2. *мәх.* balıqçı arteli.

БАТАЖНЫЙ *ватага* *сөз. сиф.*

БАТЕР *І* *м* *бax* *ватерклозет.*

БАТЕР *II* *м* *tex.* vater, vater maşını (*ipəyiran maşın növlərindən biri*).

ВАТЕРКЛОЗЕТ *м* vaterklozet (*çanağı me-xaniki surətdə yuyulan ayaqyolu*).

ВАТЕРКЛОЗЕТНЫЙ *ватерклозет* *сөз. сиф.*

ВАТЕРЛИНИЯ *ж* *дəniz.* su kəsimi, su xətti (*gəminin alt hissəsinin normal halda suya nə qədər batdığını göstərən xətt*).

ВАТЕРМАШІНА *ж* *бax* *ватер II.*

ВАТЕРНЫЙ *I* *бax* *ватерклозетный.*

ВАТЕРНЫЙ *II* *ватер II* *сөз. сиф.*

ВАТЕРПАС *м* *tex.* vaterpas, taraz (*səthin üfüqi vəziyyətini yoxlamaq üçün cihaz*).

ВАТЕРПОЛИСТ *м* *идм.* vaterpolçu (*vaterpolo idmançısı*).

ВАТЕРПОЛИСТКА *ж* vaterpolçu qadın (*qız*).

ВАТЕРПОЛО *ср* *идм.* vaterpolo (*suda top oyunu, su polosu*).

ВАТЕРЩИК *м* vaterçi (*vater maşınında işləyən fəhlə*).

ВАТЕРЩИЦА *ж* vaterçi qadın (*qız*).

ВАТИН *м* *мн.* *нет* vatin (*istilik verən parça*).

ВАТИНОВЫЙ 1. *ватин* *сөз. сиф.*; *ватиновая подкладка* vatin astar; 2. *ватинли.*

ВАТКА *ж* *вата* *сөз. кіç.*

ВАТМАН *м* *бax* *ватманский.*

ВАТМАНСКИЙ: *ватманская бумага* vatman kağızı.

ВАТНИК pambıqlı gödəkə, sırtlı.

ВАТНЫЙ *вата* *сөз. сиф.*; pambıqlı; *ватное одеяло* pambıqlı yorğan.

ВАТОЧНЫЙ *бax* *ватный.*

ВАТРУШЕЧНЫЙ *ватрушка* *сөз. сиф.*

ВАТРУШКА *ж* *vatruşka* (*üzərinə süzmə, mü-rəbbə və s. yaxılmış qalın qoğal*)

БАТТ *м* *fiz.* *vatt* (*elektrik və ya mexaniki güc ölçü vahidi*).

БАТТМЕТР *м* *fiz.* *vattметр* (*elektrik dövrəsinin müəyyən hissəsində sərf edilən gücü ölçmək üçün aparat*).

БАТТНЫЙ *ватт* *сөз. сиф.*

БАТТ-СЕКУНДА *ж* *fiz.* *vatt-сaniyə* (*bir vatt gücündə olan elektrik cərəyanının bir saniyədə hasil etdiyi enerji*).

БАТТ-ЧАС *м* *fiz.* *vatt-saat* (*3600 vatt-сaniyəyə bərabər olan elektrik enerjisi vahidi*).

ВАФЕЛЬНИК *бax* *вафельщик.*

ВАФЕЛЬНИЦА *ж* *ваfli* *qəlibi.*

ВАФЕЛЬНЫЙ *вафля* *сөз. сиф.*

ВАФЕЛЬЩИК *м* *ваfliçi* (*ваfliqayıran, vaf-lisatan*).

ВАФЕЛЬЩИЦА *ж* *ваfliçi* *qadın* (*qız*).

ВАФЛЯ *ж* *ваfli* (*üzərində dama-dama na-xışları olan nazik peçenyə*).

ВАХЛӘК *м* *köhn.*, *дан.* 1. *biçimsiz, yöndəmsiz, kobud, tərbiyəsiz*; 2. *tənbəl, pinti.*

ВАХМИСТР *м* *vaxmistr* (*çar ordusunda: kiçik süvari zabiti*).

ВАХТА *ж* 1. *növbə*; 2. *növbə* *çəken dəstə.*

ВАХТЕННЫЙ 1. *вахта* *сөз. сиф.*; 2. *в* *знач.* *суц.* *м* *qarovul, növbətçi*; *♦* *вахтенный журнал* *gəmi jurnalı.*

ВАХТЁР *м* (*мн.* *вахтеры*) *keşikçi, qarovul.*

ВАХТЁРСКИЙ *вахтер* *сөз. сиф.*

ВАШ *мест.* 1. *сizin* (*ki*); *ваш отец* *sizin atasınız*; 2. *в* *знач.* *суц.* *ваши* *мн.* *sizinkilər, qohumlarınız*; *♦* *ваш брат* *бax* *брат*; *воля ваша* *бax* *воля*; *по-вашему* 1) *siz deyənin kimi*; 2) *sizcə.*

ВАШГЕРД *м* *xüs.* *vaşgerd* (*dənəvər və ya lilli filizləri, xüsusən qızılı qumu yumaq üçün qurğu, aparat*).

ВАЯНИЕ *ср* *мн.* *нет* *heykəltəraşlıq.*

ВАЯТЕЛЬ *м* *köhn.* *heykəltəraş.*

ВАЯТЬ *несов.* *heykəl qayırmaq, heykəl tökmək.*

ВБЕГАТЬ *несов.* *бax* *вбежать.*

ВБЕЖАТЬ *сов.* *üyürüb girmək, qaçıb girmək, içeri qatmaq.*

ВБИВАНИЕ *ср* *бax* *вбивка.*

ВБИВАТЬ *несов.* *бax* *вбить.*

ВБИВАТЬСЯ *несов.* 1. *çaxılmaq, çalınmaq, qaxılmaq*; 2. *vurulmaq.*

ВБИВКА *ж* *çaxma, qaxma, çalma*; *çaxılma, qaxılma, çalınma.*

ВБИРАТЬ *несов.* *бax* *вобрать.*

ВБИРАТЬСЯ *несов.* *бax* *вобраться.*

ВБИТЫЙ *прич.* 1. *çaxılmış, qaxılmış, çalınmış* (*mıx*); 2. *vurulmuş.*

ВБИТЬ *сов.* *çaxmaq, qaxmaq, çalmaq* (*mıx*); *♦* *вбить в голову* *beyninə yeritmək*; *вбить основной кол* *tamamilə zərərsizləşdirmək, kökünü kəsmək.*

ВБИТЬСЯ *сов.* *бax* *вбиваться.*

ВЕЛИЗЫ *нареч.* 1. *yaxında*; *yaxınlıqda*; 2. *...yaxınında.*

ВБОК *нареч.* *yana, yan tərəfə, kənara.*

ВБРАСЫВАТЬ *несов.* *бax* *вбросить.*

ВБРАСЫВАТЬСЯ *несов.* *иçəri* *atılmaq, иçəri* *tullanmaq, иçəri* *salınmaq.*

ВБРОД *нареч.* *keçiddən, dayaz yerindən, dayaz yerdən*; *перейти реку вброд* *çayın dayaz yerindən keçmək.*

ВБРОСАННЫЙ *прич.* *иçəri* *atılmış, иçəri* *tullanmış, иçəri* *salınmış.*

ВБРОСАТЬ *несов.* *дан.* *бax* *вбросить.*

ВБРОСИТЬ *сов.* *иçəri* *atmaq, иçəri* *tullanmaq, иçəri* *salmaq.*

ВБРОШЕННЫЙ *прич.* *иçəri* *atılmış, иçəri* *tullanmış, иçəri* *salınmış.*

ВБУХАТЬ *сов.* *дан.* *əndərmək, birdən tökmək.*

ВБУХАТЬСЯ *сов.* *дан.* *əndərmək, yıxılmaq, bütün ağırlığı ilə düşmək* (*bir şeyin иçərisinə*).

ВВАЛЕННЫЙ *прич.* *иçəri* *yıxılmış, иçəri* *atılmış.*

ВВАЛИВАТЬ *несов.* *бax* *ввалить.*

ВВАЛИВАТЬСЯ *несов.* *бax* *ввалиться.*

ВВАЛИВШИЙСЯ 1. *прич.* *yıxılmış, düşmüş*; 2. *в* *знач.* *прил.* *çuxura düşmüş, batmış, batqı.*

ВВАЛИТЬ *сов.* 1. *tökmək, yıxmaq, atmaq, əndərmək* (*bir şeyin иçinə*); 2. *döymək, döşəmək, vurmaq.*

ВВАЛИТЬСЯ *сов.* 1. *yıxılmaq, düşmək* (*bir şeyin иçinə*); *ввалиться в яму* *çalaya yıxılmaq* (*düşmək*); 2. *çuxura düşmək, çök-mək*; *у большого ввалились глаза* *xəstənin gözləri çuxura düşüb*; 3. *basıb girmək, hövləki girmək*; *soxulmaq, tökülüş-mək* (*xəbərsiz, qəfildən*).

ВВАРИВАТЬ *несов.* *бax* *вварить.*

ВВАРИВАТЬСЯ *несов.* *tex.* *qaynaq edilmək* (*iç tərəfə*).

ВВАРИТЬ *сов.* *tex.* *qaynaq etmək* (*bir şeyin иç tərəfində*).

ВВЕДЕНИЕ *ср* 1. *giriş, müqəddimə, başlan-ğı*; 2. *həyata keçirmə* (*keçirilmə*), *tətbiq etmə* (*edilmə*); 3. *yeritmə, yeridilmə, daxil etmə* (*edilmə*).

ВВЕДЕННЫЙ *прич.* 1. *daxil edilmiş, yeridilmiş*; 2. *həyata keçirilmiş, tətbiq edilmiş, işə salınmış.*

ВВЕЗТИ *сов.* 1. *gətirmək, иçəri* *daşımaq* (*miniklə*); 2. *idxal etmək, kənardan gətirmək.*

ВВЕК *нареч.* *heç vaxt, qətiyyə, əbədə* (*adətən inkarlıq bildirən cümlələrdə işlə-nir*).

ВВЕРГАТЬ *несов.* *бax* *ввергнуть.*

ВВЕРГАТЬСЯ *несов.* *köhn.* 1. *salınmaq, atılmaq* (*zorla*); 2. *giriftar edilmək.*

ВВЕРГНУТЬ *сов.* *köhn.* 1. *salmaq, atmaq* (*zorla*); *ввергнуть в темницу* *zindana salmaq*; 2. *giriftar etmək, dıçar etmək.*

ВВЕРГНУТЬСЯ *сов.* *köhn.* 1. *soxulmaq, girmək, soxulub girmək*; 2. *düşmək* (*suya*); 3. *batmaq.*

ВВЕРЕННЫЙ *прич.* *tapşırılmış, inanılmış*; *inanılıb tapşırılmış, həvalə edilmiş.*

ВВЕРЖЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* *köhn.* 1. *salma, salınma* (*zorla*); 2. *giriftar etmək, dıçar etmə.*

ВВЕРЗИТЬСЯ *сов.* *дан.* *düşmək, yıxılmaq, batmaq, bulaşmaq*; *вверзиться в грязь* *palçığa yıxılmaq* (*bulaşmaq*).

ВВЕРИТЬ *сов.* *inanmaq, tapşırmaq, inanıb tapşırmaq, həvalə etmək.*

ВВЕРИТЬСЯ *сов.* *inanmaq, bel bağlamaq, etibar etmək.*

ВВЕРНУТЬ *сов.* 1. *burub salmaq, burub ke-çirmək*; *ввернуть винт* *vinti burub ke-çirmək*; 2. *дан.* *söhbətə söz qatmaq.*

ВВЕРНУТЬСЯ *сов.* 1. *burularaq keçmək, vintlənmək*; 2. *məc.* *girmək, soxulmaq.*

ВВЕРСТАННЫЙ *прич.* *mətb.* *bağlanmış, sə-hifə иçərisinə salınmış* (*material*).

ВВЕРСТАТЬ *сов.* *mətb.* *bağlanmış səhifə иçərisinə yeni material salmaq* (*düzmək*).

ВВЕРСТЫВАТЬ *несов.* *бax* *вверстать.*

ВВЕРСТЫВАТЬСЯ *несов. матб.* salınmaq, düzülmək; bağlanmış səhifə içərisinə daxil edilmək (*yeni material*).

ВВЕРТЕТЬ *сов. дан.* burub keçirtmək (taxmaq, salmaq).

ВВЕРТЫВАТЬ *несов.* bax **ввертеть**.

ВВЕРТЫВАТЬСЯ *несов.* burulub salınmaq (taxılmaq, keçirilmək).

ВВЕРХ *нареч.* yuxarı, üzüyuxarı, başıyuxarı; $\diamond$ **вверх** *дном* alt-üst; **вверх** *тормашками* bax **тормашки**; **руки вверх** bax **рука**.

ВВЕРХУ *нареч.* yuxarıda, üstdə.

ВВЕРЧИВАТЬ *несов.* bax **ввертывать**.

ВВЕРЧИВАТЬСЯ *несов.* bax **ввертываться**.

ВВЕРЯТЬ *несов.* bax **вверить**.

ВВЕРЯТЬСЯ *несов.* bax **верить**.

ВВЕСТИ *сов.* 1. içəri salmaq, daxil etmək, yeritmək; 2. işə salmaq, buraxmaq; **ввести в строй новые предприятия** yeni müəssisələri işə salmaq; 3. tətbiiq etmək; $\diamond$ **вести в заблуждение** yanıltmaq, aldatmaq, çaşdırmaq, azdırmaq; **вести в курс дела** məsələ ilə tanış etmək; **вести в эксплуатацию** işletməyə başlamaq; **вести во владение (в наследство)** mülkiyyətinə vermək, ixtiyarına vermək; **вести в дом** tanış etmək; təqdim etmək; **вести в строй** bax **строй**.

ВВЕСТИСЬ *сов.* 1. içəri salınmaq, daxil edilmək, yeridilmək; 2. işə salınmaq, tətbiiq edilmək, keçirilmək.

ВВЕЧЕРУ *нареч. köhn.* axşam vaxtı, axşam çağı, axşam üstü.

ВВИВАТЬ *несов.* bax **ввить**.

ВВИВАТЬСЯ *несов.* 1. içərisinə hörlülmək, sarınmaq; 2. sarmaşmaq.

ВВИДУ *пред.* ...görə, ...səbəbdən, ...səbəbilə, ...üzündən; ...nəzərə alaraq; ...üçün, -dan, -dən; **ввиду его болезни** o, xəstə olduğuna görə; **ввиду того, что он очень занят...** o çox məşğul olduğundan (olduğu üçün)...

ВВИНТИТЬ *сов.* burmaq, vintləmək; vintləyib bərkitmək, burub taxmaq.

ВВИНТИТЬСЯ *сов.* burulmaq, vintlənmək, vintlənib girmək.

ВВИНЧЕННЫЙ *прич.* vintlənmiş, burulmuş, burulub salınmış (taxılmış).

ВВИНЧИВАНИЕ *ср* vintlə(n)mə, vintləyib bərkitmə.

ВВИНЧИВАТЬ *несов.* bax **ввинтить**.

ВВИНЧИВАТЬСЯ *несов.* burulmaq, vintlənmək; burulub taxılmaq.

ВВИТОЙ, ВВИТЫЙ *прич.* hörlülmüş, eşilmiş; hörlülüb (eşilib) içəri salınmış.

ВВИТЬ *сов.* hörmək, eşmək; içəri keçirib hörmək (eşmək).

ВВИТЬСЯ *сов.* hörlülmək, eşilmək (*bir şeyin içində*).

ВВОД *м* 1. keçirmə, daxiletmə; 2. işə salma; 3. *tex.* xətt keçirilən yer, girocək (*məftil, boru və s. keçirmək üçün divarda açılan deşik, yol*).

ВВОДИТЬ *несов.* bax **ввести**.

ВВОДИТЬСЯ *несов.* bax **вестись**.

ВВОДНЫЙ *прил.* giriş -u (-ü); **вводный курс** giriş kursu; $\diamond$ **вводное предложение** *gram.* ara cümle; **вводное слово** *gram.* ara söz.

ВВОЗ *м* *нет* idxal(at) (*kənardan mal gətirilməsi; kənardan gətirilən mal*).

ВВОЗИТЬ *несов.* bax **ввезти**.

ВВОЗИТЬСЯ *несов.* 1. gətirilmək, içəri daşınmaq; 2. kənardan mal gətirilmək, idxal edilmək.

ВВОЗНЫЙ *ввоз* *söz. sif.* kənardan gətirilmiş (gətirilmə), idxal edilmiş.

ВВОЛАКИВАТЬ *несов.* bax **вволочь**.

ВВОЛАКИВАТЬСЯ *несов.* sürüdülmə, içəri salınmaq, içəri çəkmək, içəri dartılmaq.

ВВОЛОЧЬ *сов.* sürüyüb içəri salmaq; içəri çəkmək, içəri dartmaq.

ВВОЛЮ *нареч.* istədikcə, istədiyi qədər; *doyunca, bol-bol*.

ВВОСЬМЕРО *нареч.* səkkiz qat, səkkiz dəfə, səkkiz kərə.

ВВОСЬМЕРОМ *нареч.* səkkizlikdə, səkkiz nəfərlikdə, səkkiz nəfərin iştirakı ilə.

В-ВОСЬМЫХ *вв. сл.* səkkizincisi.

ВВЫСЬ *нареч.* yuxarıya, yüksəklərə, göylərə, səmalara.

ВВЯЗАННЫЙ *прич.* 1. düyünlənmiş, bağlanmış, toxunmuş, hörlülmüş (*bir şeyin içərisinə*); 2. *məc.* cəlb edilmiş, qarışdırılmış, dolaşdırılmış.

ВВЯЗАТЬ *сов.* 1. toxumaq, hörmək, bağlamaq (*bir şeyin içərisinə*); 2. *məc.* cəlb etmək, qarışdırmaq, dolaşdırmaq.

ВВЯЗАТЬСЯ *сов.* 1. hörlülmək, toxunmaq, bağlanmaq (*bir şeyin içərisinə*); 2. dolaşmaq, qarışmaq.

ВВЯЗКА *ж* toxuma, hörmə, bağlama; toxunma, hörlülmə, bağlanma.

ВВЯЗНУТЬ *сов.* batıb qalmaq, dolaşıb qalmaq.

ВВЯЗЫВАНИЕ *ср* toxu(n)ma, hör(ül)mə, bağla(n)ma (*bir şeyin içərisinə*).

ВВЯЗЫВАТЬ *несов.* bax **ввязать**.

ВВЯЗЫВАТЬСЯ *несов.* bax **ввязаться**.

ВГИБ *м* бүкüş, qat, бүкүlmüş yer, qat yeri; çökək.

ВГИБАНИЕ *ср* içəri əymə, içəri qatlama, içəri бүkmə.

ВГИБАТЬ *несов.* içəri бүkmək, içəri əymək, içəri qatlamaq; çökəkləşdirmək.

ВГИБАТЬСЯ *несов.* içəri əyilmək, içəri qatlanmaq, içəri бүkүlmək.

ВГЛУБЬ *нареч. и пред.* 1. içinə, dərininə; içərilərinə; 2. içərilərə, dərinlərə, uzaqlara.

ВГЛУХУ *нареч.* kip, bərkdən-bərk.

ВГЛЯДЕТЬСЯ *сов.* 1. diqqətlə baxmaq, dörd gözə baxmaq; 2. alışmaq.

ВГЛЯДЫВАНИЕ *ср* diqqətlə baxma.

ВГЛЯДЫВАТЬСЯ *несов.* bax **вглядеться**.

ВГНЕЗДИТЬСЯ *сов.* yuva salmaq, yurd salmaq, möhkəm yerləşmək.

ВГОНЯТЬ *несов.* bax **вгонять**.

ВГОНЯТЬСЯ *несов.* 1. içəri qovulmaq, qovulub içəri salınmaq; 2. qaxılmaq, çalınmaq, vurulmaq (*mix*).

ВГОРЯЧАХ *нареч.* qızışaraq, özündən çıxaraq, qeyzli halda.

ВГРЫЗАТЬСЯ *несов.* bax **вгрызться**.

ВГРЫЗАТЬСЯ *сов.* gəmirişmək, didişmək, boğuşmaq, tutuşmaq; dişləri ilə yapışmaq; dişlərini dərinə batırmaq (*heyvanlar və dişli alətlər haqqında*).

ВГУСТУЮ *нареч. məh.* bax **вкрутую**.

ВДАВАТЬСЯ *несов.* bax **вдаться**.

ВДАВИТЬ *сов.* 1. içəri basmaq, tixamaq; 2. batırmaq, çökdürmək.

ВДАВИТЬСЯ *сов.* içəri batmaq, çökmək, batmaq.

ВДАВЛЕННОСТЬ *ж* *мн. нет* batıqlıq, çökəklik.

ВДАВЛЕННЫЙ *прич.* içəri basılmış, içəri batırılmış; batıq, çökək.

ВДАВЛИВАНИЕ *ср* içəri basılma, içəri batırılma, çökdür(ül)mə.

ВДАВЛИВАТЬ *несов.* bax **вдавить**.

ВДАВЛИВАТЬСЯ *несов.* bax **вдавниться**.

ВДАЛЕЛИВАТЬ *несов.* bax **вдолбить**.

ВДАЛЕЛИВАТЬСЯ *несов.* güclə qandırılmaq, başa salınmaq, beyninə yeridilmək.

ВДАЛЕКЕ *нареч.* uzaqda, uzaqdadır.

ВДАЛИ *нареч.* uzaqda, uzaqlarda.

ВДАЛЬ *нареч.* uzağa, uzaqlara.

ВДАТЬСЯ *сов.* girmək, içərisinə girmək; uzanmaq; **залив вдаль в берег** körfəz sahilin içərilərinə girmişdir; $\diamond$ **вдаться в подробности** bir işin təfəsilatını öyrənmək; təfəsilatı ilə danışmaq; **вдаться в крайность** ifrata qapılmaq (varmaq); **вдаться в обман** aldanmaq.

ВДВИГАТЬ *несов.* bax **вдвинуть**.

ВДВИГАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вдвинуться**; 2. itələnmək (taxılmaq, keçirilmək, salınmaq).

ВДВИЖНОЙ *прил.* siyirtmə, siyirtməli.

ВДВИНУТЬ *сов.* itələmək, keçirmək; salmaq, taxmaq; **вдвинуть ящик в стол** stolun yeşiyini içəri itələmək.

ВДВИНУТЬСЯ *сов.* keçmək, girmək; qoyulmaq (*bir şeyin içərisinə*).

ВДВОЕ *нареч.* 1. iki dəfə; 2. ikiqat.

ВДВОЕМ *нареч.* ikilikdə.

ВДВОЙНЕ *нареч.* ikiqat çox, ikiqat artıq; daha çox.

ВДЕВАЛЬНЫЙ *прил.* xüs. qaytntaxan; **вдевальная игла** qaytntaxan iynə.

ВДЕВАНИЕ *ср* *мн. нет.* geydirmə, saplama, keçirtmə.

ВДЕВАТЬ *несов.* bax **вдеть**.

ВДЕВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вдеться**; 2. keçirdilmək, taxılmaq.

ВДЕВЯТЕРО *нареч.* doqquz qat, doqquz dəfə.

ВДЕВЯТЕРОМ *нареч.* doqquzluqda, doqquz bir yerdə.

В-ДЕВЯТЫХ *вв. сл.* doqquzuncusu.

ВДЕЖКА *ж* 1. çuvalduz; 2. qaytan, ip.

ВДЕЛАННЫЙ *прич.* geydirilmiş, keçirdilmiş, taxılmış, salınmış.

ВДЕЛАТЬ *сов.* geydirmək, keçirtmək, taxmaq, salmaq; **вделать камень в кольцо** üzüyə qas salmaq.

ВДЕЛАТЬСЯ *сов. dan.* geydirilmək, keçirilmək, taxılmaq, salınmaq; keçmək, girmək.
ВДЕЛКА *ж dan. xüs.* (yerinə) geydirmə, taxma, keçirtmə, salma; geydirilmə, taxılma, keçirdilmə, salma.
ВДЕЛЫВАНИЕ *ср* bax **вделка**.
ВДЕЛЫВАТЬ *несов.* bax **вделать**.
ВДЕЛЫВАТЬСЯ *несов.* geydirilmək, keçirilmək, taxılmaq, salınmaq.
ВДЕРГИВАНИЕ *ср* 1. dartub keçirmə; 2. içəriyə çəkmə.
ВДЕРГИВАТЬ *несов.* bax **вдёрнуть**.
ВДЕРГИВАТЬСЯ *несов.* 1. dartılıb keçirilmək; 2. içəriyə çəkilmək.
ВДЕРНУТЬ *сов.* keçirtmək, taxmaq; **вдёрнуть** *шнуры в ботинки* batinkaya qaytan keçirmək.
ВДЕРНУТЬСЯ *сов.* keçmək, girmək.
ВДЕСЯТЕРО *нареч.* on qat, on dəfə.
ВДЕСЯТЕРОМ *нареч.* onluqda, on nəfərdən ibarət.
В-ДЕСЯТЫХ *вв. сл.* onuncusu.
ВДЕТЫЙ *прич.* keçirdilmiş, taxılmış.
ВДЕТЬ *сов.* keçirmək, taxmaq; **вдеть нитку в иглолку** iynəyə sap keçirmək (iynəni saplamaq).
ВДЕТЬСЯ *сов.* keçirdilmək, taxılmaq.
ВДОВАВ *нареч.* əlavə, üstəlik, bir daha.
ВДОВА *ж (мн. вдовы)* dul qadın; *о соломенная вдова* bax **соломенный**.
ВДОВЕТЬ *несов. dan.* dul qalmaq, dullaşmaq.
ВДОВЕЦ *м* dul kişi.
ВДОВИЦА *кöhn. bax* **вдова**.
ВДОВОЛЬ *нареч.* 1. doyunca, istəyən qədər; **вдоволь нагуляться** doyunca gəzmək; 2. bol, çox-çox, mükəmməl; **в колхозе всего вдоволь** kolxozda hər şey boldur.
ВДОВСТВО *ср мн. нет* dulluq.
ВДОВСТВОВАТЬ *несов.* dul qalmaq, dul yaşamaq.
ВДОВСТВУЮЩИЙ *прич.* dul.
ВДОВУШКА *ж вдова söz. охщ.* dulcuğaz, dul qalmış cavan qadın.
ВДОВЫЙ *прич.* dul qalmış, dul (kişi).
ВДОГОН *нареч. dan.* bax **вдогонку**.
ВДОГОНКУ *нареч.* ...dalınca, ...ardınca, ...arxasınca.

ВДОЛБИТЬ *сов.* beyninə yeritmək, qandırmaq, başa salmaq.
ВДОЛБЛЕННЫЙ *прич.* beyninə yeridilmiş, qandırılmış, başa salınmış.
ВДОЛЬ *нареч. и пред.* ...uzununa, ...boyunca; **вдоль стены** divarın uzununa; **вдоль берега** sahil boyunca; *о* **вдоль и поперёк** eninə-uzununa, hər tərəfdən, mükəmməl, başdan-başa, qarış-qarış.
ВДОСТАТЬ *нареч. dan.* bəsbütün, tamamilə, kifayət qədər, doyunca.
ВДОХ *м* nəfəsalma, nəfəsçəkmə.
ВДОХНОВЕНИЕ *ср* ilham, təb; ruhlanma.
ВДОХНОВЕННО *нареч.* ilhamla, ruh yüksekliliyi ilə, ehtirasla, coşqun (surətdə).
ВДОХНОВЕННОСТЬ *ж мн. нет* 1. ilham, ruhluq; 2. ehtiras, coşqunluq.
ВДОХНОВЕННЫЙ *прич.* 1. ilham almış, ruhlanmış; ilhamlı; 2. ehtirash, coşqun.
ВДОХНОВИТЕЛЬ *м* 1. ilhamverən, ilhamçı, ruhlandırıcı, şöqləndirici; 2. *dan.* təhrik edici, qızıqdırıcı.
ВДОХНОВИТЕЛЬНИЦА *ж* ilhamverici, ruhlandırıcı qadın.
ВДОХНОВИТЕЛЬНЫЙ *прич.* ilhamverici, ilhamverən, ruhlandırıcı, şöqləndirən.
ВДОХНОВИТЬ *сов.* 1. ilham vermək, ilhamlandırmaq; ruhlandırmaq, şöqləndirmək; 2. tərənnümə gətirmək; 3. *dan.* təhrik etmək, qızıqdırmaq.
ВДОХНОВИТЬСЯ *сов.* ilham almaq, ilhamlanmaq, ruhlanmaq; təbə gəlmək; tərənnümə gəlmək.
ВДОХНОВЛЕННЫЙ *прич.* ilham almış, ilhamlanmış, ruhlanmış, tərənnümə gəlmiş.
ВДОХНОВЛЯТЬ *несов. бax* **вдохновить**.
ВДОХНОВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **вдохновиться**; 2. ruhlandırılmaq.
ВДОХНОВЛЯЮЩИЙ *прич.* ilhamverən, ilhamverici, ilhamlandırıcı, ruhlandırıcı.
ВДОХНУТЬ *сов.* 1. nəfəs almaq, hava almaq (udmaq); 2. *тас.* vermək, oyatmaq (*fikir, hiss*); 3. ruhlandırmaq, ruh vermək, həyat vermək, canlandırmaq; təsir etmək; **вдохнуть бодрость** (*в кого-либо*) ürkəkləndirmək, ruhlandırmaq, cəsarətə gətirmək.
ВДРЕБЕЗГИ *нареч.* 1. xıncım-xıncım, tikə-tikə, parça-parça; darıdaqın; **разбить вдребезги** darıdaqın etmək; 2. lap, ta-

mamile; **вдребезги пьян** lap sərxoşdur (lülqənbərdir).
ВДРУГ *нареч.* birdən, birdən-birə, qəfildən, qəflədən.
ВДРУГОРЯДЬ *нареч. köhn. məh.* gələn dəfə, gələn səfər, ikinci dəfə.
ВДРЫЗГ *нареч. dan.* 1. qırıq-qırıq, parçatike; 2. tamamilə, bəsbütün.
ВДУВАЛЬНЫЙ bax **вдувной**.
ВДУВАНІЕ *ср* 1. üfürmə, içəri hava üfürmə; 2. *tib.* bədən boşluğuna hava (qaz) yeritmə.
ВДУВАТЕЛЬНЫЙ bax **вдувной**.
ВДУВАТЬ *несов.* üfürmək, içəri hava üfürmək (doldurmaq); **вдувать воздух в мяч** topa hava doldurmaq.
ВДУВАТЬСЯ *несов.* üfürülmək, hava ilə doldurulmaq, köpdürülmək.
ВДУВНОЙ *прич.* havaüfürən, havaburaxan, havavuran; **вдувной вентилятор** havavuran ventilyator.
ВДУМАТЬСЯ *несов.* diqqət yetirmək; dərinləndirmək, ətraflı düşünmək.
ВДУМЧИВО *нареч.* düşünərək, diqqətlə, ciddi.
ВДУМЧИВОСТЬ *ж мн. нет* diqqətlilik; dərin düşünmə; ciddi.
ВДУМЧИВЫЙ *прич.* 1. dərin düşünən, ətraflı düşünən, dərin fikirləşən, dərin fikirlili; 2. yaxşı düşünülmüş, dərin; 3. ciddi, ağıllı (*münasibət*).
ВДУМЫВАТЬСЯ *несов. бax* **вдуматься**.
ВДУНУТЬ *сов. и однокр.* bax **вдуть**.
ВДУТЬ *сов. dan.* bax **вдуть**.
ВДЫХАНИЕ *ср мн. нет* nəfəsalma, hava alma; tənəffüs.
ВДЫХАТЕЛЬНЫЙ *вдыхание söz. sif.*
ВДЫХАТЬ *несов. бax* **вдохнуть**.
ВДЫХАТЬСЯ *несов.* içəri çəkmək (*hava, qoxu*).
ВЕ *нескл. ср ve ("в" hərfinin adı).*
ВЕГЕТАРИАНЕЦ *м* vegetarian; *ət yeməyən adam (ancaq göyərtilər və südlü yeməklər yeyən).*
ВЕГЕТАРИАНКА *ж* vegetarian qadın (qız); *ət yeməyən qadın (qız).*
ВЕГЕТАРИАНСКИЙ 1. вегетарианец və вегетарианство *söz. sif.*; 2. *ətsiz; вегетарианская пища* *ətsiz xörək.*

ВЕГЕТАРИАНСТВО *ср мн. нет* vegetari-anlıq, *ətməzlik (ancaq göyərtilər, meyvə və südlü yeməklərlə dolanma).*
ВЕГЕТАТИВНЫЙ *прич. biol.* vegetativ (*orqanizmlərin inkişaf və qidalanmasına aid olan*); *о* **вегетативная жизнь** *организма* orqanizmin vegetativ həyatı; **вегетативные органы** vegetativ orqanlar (*bitkinin böyümə və qidalanma orqanları*); **вегетативное размножение** vegetativ çoxalma (*cinsi əlaqəsiz çoxalma*); **вегетативная нервная система** vegetativ əsəb sistemi (*əsəb sisteminin tənəffüs, həzm, maddələr mübadiləsi və s. prosesləri idarə edən hissəsi*).
ВЕГЕТАЦИОННЫЙ *bot. вегетация söz. sif.*; *о* **вегетационный период** vegetasiya dövrü (*bitkinin boy atma, göyərtilər və yetişmə dövrü*).
ВЕГЕТАЦИЯ *ж мн. нет bot.* vegetasiya (*bitkinin cücərməsi, boy atması və yetişməsi*).
ВЕД *mürəkkəb sözlərin "...şünas", "...çı" mənasında olan ikinci tərkib hissəsi; məs.: почвовед (torpaqşünas), товаровед (əmtəəşünas).*
ВЕДАЙЗМ bax **ведизм**.
ВЕДАТЬ *несов.* 1. bilmək, xəbərdar olmaq; 2. idarə etmək, nəzarət etmək, baxmaq.
ВЕДАТЬСЯ *несов.* baxılmaq, idarə olunmaq.
ВЕДАЮЩИЙ *прич.* 1. bilən, xəbərdar olan; 2. idarə edən, baxan.
ВЕДЕНИЕ *ср мн. нет* 1. idarə etmək, baxmaq; **быть в ведении (кого-чего)** ...ixtiyarında (sərəncamında) olmaq; 2. *köhn. bilmə, xəbərdar olma.*
ВЕДЕНИЕ *mürəkkəb sözlərdə. "şünaslıq" mənasını verən, ikinci hissə, məs.: природоведение təbiətşünaslıq; машиноведение maşınşünaslıq; товароведение əmtəəşünaslıq.*
ВЕДЕНИЕ *ср мн. нет* aparma, aparılma (*iş, iclas, hər hansı bir fənn və s.*).
ВЕДЕННЫЙ *прич.* çəkilmiş, aparılmış.
ВЕДЕРКО *ср ведро söz. kiç.*
ВЕДЕРНЫЙ *прич.* 1. bir vedrəlik, tutumu bir vedrə olan; **ведерный бочонок** bir vedrəlik çəllək; 2. vedrə -u(-ü); **ведерная ручка** vedrə qulpı.
ВЕДЕРЦЕ *ср* balaca vedrə.

БЕДН нескл. “в” hərfinin köhnə adı (*rus alifbasında*).

БЕДИЗМ м vedizm (*hindlilərin qədim dini*).

ВЕДОВСТВО ср мн. *нет* köhn. fəlcılıq, cadugərlik.

ВЕДОМА: с ведома ...icazəsilə, ...razılığ ilə; с ведома учителя müəllimin icazəsi ilə; с моего ведома mənim icazəmlə; без ведома ...xəbəri olmadan, ...icazəsi olmadan, ...razılığ olmadan; без ведома родителей ата-anasının xəbəri (icazəsi, razılığ) olmadan.

ВЕДОМО в знач. сказ. köhn. məlumdur, aydındır; düzdür, doğrudur.

ВЕДОМОСТЬ ж 1. siyahı, cədvəl; 2. köhn. məlumat; 3. *только* мн. ведомости xəbərlər (*qəzet*); “Ведомости Министерства иностранных дел” “Xarici işlər nazirliyinin xəbərləri”.

ВЕДОМСТВЕННЫЙ ведомство söz. *sif.*; он живёт в ведомственном доме о, idarə (müəssisə) evində yaşayır.

ВЕДОМСТВО ср idarə, müəssisə, təsisat.

ВЕДОМЫЙ прил. köhn. məlum, bəlli, tamış; это дело всем ведомо bu iş hamıya məlumdur.

ВЕДОМЫЙ прич. 1. köhn. aparılan, idarə edilən; корабль, ведомый опытным лоцманом təcrübəli losman tərəfindən idarə edilən gəmi; 2. *tex.* hərəkətə gətirilən.

ВЕДРЕННЫЙ прил. *məh.* açıq, aydın; ведреннная погода açıq hava; ведренный день aydın gün.

ВЕДРО ср (мн. ведра) vedrə; ♦ *льёт как из ведра* tut ucundan çıx göyü (*bərk yağış yağır*).

ВЕДРО ср мн. *нет* *məh.* isti, aydın və quru hava.

ВЕДУЩИЙ прич. и прил. 1. aparən, idarə edən; лица, ведущие эту работу bu işi aparən adamlar; 2. qabaqda gedən; ведущий самолёт qabaqda gedən təyyarə; 3. aparıcı, mühüm, əsas, baş; ведущие отрасли промышленности sənayenin əsas sahələri; ведущая роль əsas (baş) rol; 4. *tex.* aparıcı, aparən, hərəkətə gətirən; ведущее колесо aparıcı (hərəkətə gətirən) təkər.

ВЕДЫ мн. (ед. веда ж) veda (*hindlilərin qədim müqəddəs kitabı*).

ВЕДЬ част. и союз. axı, ki, məgər; **ведь** не ребёнок же я mən ki uşaq deyiləm; **ведь** вы не так говорите axı siz elə demirsiniz.

ВЕДЬМА ж *mif.* 1. küpəgiran qarı, cadugar qarı; əcinnə; 2. kaftar (*söyüş*).

ВЕЕР м (мн. веера) yelpik.

ВЕЕРНЫЙ веер söz. *sif.*

ВЕЕРООБРАЗНЫЙ прил. yelpikşəkilli, yelpikvan, yelpiyəoxşar.

ВЕЖА ж *qəd.* çadır.

ВЕЖДЫ мн. (ед. вежда ж) köhn. göz qapaqları.

ВЕЖЕТАЛЬ м мн. *нет* vejetal (*saçı islatmaq üçün ətirli su*).

ВЕЖЛИВО нареч. ədəblə, nəzakətlə.

ВЕЖЛИВОСТЬ ж мн. *нет* ədəb, nəzakət, mərifət.

ВЕЖЛИВЫЙ прил. ədəbli, nəzakətli, mərifətli.

ВЕЗДЁ нареч. hər yerdə, hər tərəfdə, hər yanda.

ВЕЗДЕСУЩИЙ прил. 1. hər yerdə mövcud olan, hər yerdə hazır; 2. *məc.* harada aş, orada baş.

ВЕЗДЕХОД м xizəkli-tırtıllı avtomobil (*hər cür yolda, hər yerdə hərəkət edə bilən tırtıllı avtomobil*).

ВЕЗДЕХОДНЫЙ прил. hər yerdə gedən (*gedə bilən*); **вездеходные автомашины** hər yerdə gedə bilən avtomobillər.

ВЕЗЕНИЕ ср bəxti gətirmə.

ВЕЗЁННЫЙ прич. aparılmış, daşınmış.

ВЕЗТИ несов. 1. aparmaq, gətirmək, daşımaq (*miniklə*); такси везёт пассажира taksi sənişin aparır; поезд везёт нам машины qatar bizə maşınlar gətirir; рабочий везёт песок на тачке fəhlə əl arabası ilə qum daşıyır; 2. *безл.* *dan.* işi gətirmək, bəxti gətirmək.

ВЕЗТИСЬ несов. 1. daşınmaq, aparılmaq, gətirilmək; 2. *dan.* sürünmək; **юбка везётся по полу** tuman yerlə sürünür.

ВЕЙСМАНИЗМ м veysmanizm (*biologiyada: qazanılmış əlamətlərin bilavasitə nəslə verilməsinin qeyri-mümkünlüyü fikrinə əsaslanan irsiyyət və təkamül nəzəriyyəsi*).

БЕК м (мн. века) 1. əsr (yüz il); **двадцатый век** iyirminci əsr; **средние века** orta əsrlər; 2. qərinə; 3. dövr; **каменный век** daş dövrü; 4. zamanə; **идти наравне с веком** zamanə ilə ayaqlaşmaq; 5. ömür, həyat; **я много повидал на своём веку** ömrümdə çox şeylər görmüşəm; **недолгий век цветка** çiçəyin ömrü az olur; 6. *в знач. нареч.* köhn. daim; həmişə; ♦ **в кои-то веки** nəhayət, axır ki, uzun fasilədən sonra; **от века; от века (веков)** lap qədimdən, özəldən, qalü-bəladan; **прожить (отжить) свой век** öz dövrünü sürüb qurtarmaq (*əhəmiyyətini, təsirini itirmək, köhnəlmək*); **во веки веков** həmişə, daim; **на век, на века, на веки веков** həmişəlik, əbədi; **на веки вечные** həmişəlik, əbədi; **веки вечные** çox uzun ömürlük (*müddət*); **до скончания века** köhn. qiyamətəcən; **не знать веку** bax **знать** I; **испокон века (веку, веков)** çoxdan, lap qədimdən, qalü-bəladan.

БЕКО ср (мн. беки) göz qarağı.

ВЕКОВАТЬ несов. *dan.*: **век вековать** ömür sürmək, yaşamaq, var olmaq.

ВЕКОВЕЧНЫЙ прил. köhn. əbədi, sonsuz; bitməyən, qurtarmayan; çox köhnə, çox qədim, əsrlərlə davam edən; çoxəsrlik.

ВЕКОВОЙ прил. 1. əsrlik, yüzillik; 2. çox qədim, çox köhnə.

ВЕКОВУХА, ВЕКОВУША ж *dan. məh.* qarımış qız.

ВЕКСЕЛЕДАТЕЛЬ м *mal.* veksəl verən.

ВЕКСЕЛЕДЕРЖАТЕЛЬ м *mal.* veksəl sahibi, veksəli olan.

ВЁКСЕЛЬ м (мн. вексели) veksəl (*borc sənədi*).

ВЁКСЕЛЬНЫЙ вексель söz. *sif.*

ВЁКТОР м *riyaz., fiz.* vektor (1. *miqdar və istiqaməti olan kəmiyyət*; *məs. sürət, təcil, qüvvə*; 2. *bu kəmiyyətin qrafik təsviri*).

ВЕКТОРИАЛЬНЫЙ bax **векторный**.

ВЁКТОРНЫЙ вектор söz. *sif.*; **векторный анализ** *riyaz.* vektor analizi (*vektor üsulu ilə edilən analiz*).

ВЁКЦА ж: *məh.* bax **белка**.

ВЕЛЕГЛАСНЫЙ прил. köhn. *isteh.* gursəslı; *gur* səsi olan, yoğunsəs.

ВЕЛЕНЕВЫЙ прил.: **веленевая бумага** *velen kağızı* (*əla qalın kağız*).

ВЕЛЕНИЕ ср əmr, buyruq, hökm; ♦ (**как**) по щучьему велению бах щучий.

ВЕЛЕРЕЧИВО нареч. köhn. təmtəraqła (*danışmaq*).

ВЕЛЕРЕЧИВЫЙ прил. köhn. qəliz, təmtəraqlı (*söz, nitq və s.*).

ВЕЛЕТЬ сов. и несов. buyurmaq, əmr etmək, hökm etmək; ♦ **велеть долго жить** bax **жить**.

ВЕЛНИЙ прил. köhn. *isteh.* bax **великий**.

ВЕЛИКАН м 1. yekə adam, pəhləvan; 2. nəhəng.

ВЕЛИКАНСКИЙ великан söz. *sif.*; *dan.* nəhəng, son dərəcə yekə; uca (*boy*).

ВЕЛИКАНША ж yekə qadın (*qız*); pəhləvan qadın (*qız*).

ВЕЛИКИЙ прил. böyük, ulu; ♦ **великий пост** (*dini*) böyük pəhriz (*xristianlarda pasxadan əvvəl yeddi gün davam edən pəhriz müddəti*); **великое множество** həddindən artıq, saysız-hesabsız; (**не**) **велика важность** (*бед*) əhəmiyyəti yoxdur, böyük şey deyil; **от мала до велика** böyükdən kiçiyə; məmə deyəndən pəpə uyeyənə qədər.

ВЕЛИКОВАТЫЙ прил. böyüktəhər; bir qədər böyük.

ВЕЛИКОВОЗРАСТНЫЙ прил. yaşlı, yaşı ötmüş (*məktəb yaşı ötmüş*).

ВЕЛИКОДЕРЖАВНИЧЕСТВО ср 1. böyük dövlətçilik; 2. hakim millətçilik (*kiçik millətlərə xor baxma*).

ВЕЛИКОДЕРЖАВНЫЙ прил. böyükdövlətçilik -i[-i], hakimillətçilik -i[-i]; ♦ **великодержавная политика** böyükdövlətçilik siyasəti; **великодержавный шовинизм** hakimillətçilik şovinizmi.

ВЕЛИКОДУШИЕ ср мн. *нет* mərdlik, alıcənablıq, comərdlik.

ВЕЛИКОДУШИЧАНИЕ ср özünü alıcənab (mərd, comərd) göstərmə.

ВЕЛИКОДУШИЧАТЬ несов. özünü alıcənab (mərd, comərd) göstərmək.

ВЕЛИКОДУШНО нареч. alıcənablıqla, comərdcəsənə, comərdliklə, mərdcəsənə.

ВЕЛИКОДУШНЫЙ прил. alıcənab, mərd, comərd.

ВЕЛИКОКНЯЖЕСКИЙ *прил.* böyük knyazlıq (böyük knyaz) -i[-ı]; böyük knyazlığa (böyük knyaza) aid olan.

ВЕЛИКОЛЕПИЕ *ср мн. нет köhn.* calal, dəbdəbə, təmtəraqlı, əzəmət.

ВЕЛИКОЛЕПНО *нареч.* çox gözəl, çox yaxşı, əla.

ВЕЛИКОЛЕПНЫЙ *прил.* 1. calallı, dəbdəbəli, təmtəraqlı, parlaq; 2. əla, çox gözəl.

ВЕЛИКОМУЧЕНИК *м* din şəhidi (*xristianlarda*).

ВЕЛИКОРОДНЫЙ *прил.* köhn. əsilli, nəcəbatlı.

ВЕЛИКОРОСЛЫЙ *прил.* köhn. ucaboy, hündürboy (*adam*).

ВЕЛИКОРОСС, ВЕЛИКОРУС *м* köhn. velikorus, rus.

ВЕЛИКОРУСКА *ж* köhn. velikorus qadın (qız); rus qadını (qızı).

ВЕЛИКОРУССКИЙ великорус *söz. sif.* cəmiyyətin yuxarı təbəqəsinə aid olan.

ВЕЛИКОСТЬ *ж мн. нет köhn.* əhəmiyyət, mühümlük, böyüklük.

ВЕЛИЧАВО *нареч.* əzəmətlə, təmtəraqla, vüqarla.

ВЕЛИЧАВОСТЬ *ж мн. нет* böyüklük, əzəmət, vüqar.

ВЕЛИЧАВЫЙ *прил.* böyük, əzəmətli, vüqarlı.

ВЕЛИЧАЙШИЙ превосх. ст. к великий ən böyük, çox böyük; **события величайшей важности** çox böyük əhəmiyyəti olan hadisələr.

ВЕЛИЧАЙШИЙ величание (3-cü mənada) *söz. sif.; величальные песни* mübarəkbadlıq mahnıları, mədiyyə.

ВЕЛИЧАНИЕ *ср* 1. tərifləmə, yüksəltmə; 2. ad vermə, ləqəb vermə, adlandırma (*yüksək adla*); 3. mübarəkbadlıq, mədhnəmə, tərifnamə.

ВЕЛИЧАТЬ *несов.* 1. tərif etmək; 2. köhn. ad vermək, ləqəb vermək; adlandırmaq (*yüksək, hörmətli adla*); **величать учителя профессором** müəllimi professor adlandırmaq; 3. istehza və ya zarafatla bir şeyə həqiqətdə olduğundan yüksək ad vermək; **величать статейку учёным трудом** məqaləyə elmi əsər adı vermək;

4. köhn. mübarəkbadlıq etmək, şöhrətləndirmək; tərifnamə oxumaq, mədhnəmə oxumaq.

ВЕЛИЧАТЬСЯ *несов.* 1. *дан.* öz adını və atasının adını demək; 2. köhn. lovğalanmaq, təşəxxüsəlmək, öyünmək; 3. adlandırılmaq, şöhrətləndirilmək.

ВЕЛИЧЕСТВЕННО *нареч.* əzəmətlə, vüqarla.

ВЕЛИЧЕСТВЕННОСТЬ *ж мн. нет* böyüklük, möhtəşəmlik, əzəmət, vüqar.

ВЕЛИЧЕСТВЕННЫЙ *прил.* əzəmətli, möhtəşəm, vüqarlı; böyük.

ВЕЛИЧЕСТВО *ср* köhn. əlahəzrət.

ВЕЛИЧИЕ *ср мн. нет* böyüklük, əzəmət; calal; **во всем (своем) величии** bütün həşəməti (əzəməti, gözəlliyi və s.) ilə; **с высоты своего величия** *кин.* yuxarıdan aşağı, heç kəsi saymayaraq, lovğalıqla, təşəxxüslə; **мания величия** *бах* **мания.**

ВЕЛИЧИНА *ж (мн. величины)* 1. böyüklük, həcm; 2. riyaz. kəmiyyət; 3. məc. şəxsiyyət, sima; **литературная величина** ədəbi sima.

[ВЕЛО...] *мүрəkkəb sözlərin "velosiped" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; məs.: велокросс* (velosiped krossu); **велогонка** (velosiped yarışı).

ВЕЛОГОНКА *ж* (велосипедная гонка) velosiped yarışı.

ВЕЛОДРОМ *м* velodrom (velosiped yarışları üçün meydança).

ВЕЛОПРОБЕГ *м* (велосипедный пробег) *идм.* velosiped yarışı.

ВЕЛОСИПЕД *м* velosiped.

ВЕЛОСИПЕДИСТ *м* velosipedçi; velosipedsürən.

ВЕЛОСИПЕДИСТКА *ж* velosipedçi, velosipedsürən qadın (qız).

ВЕЛОСИПЕДНЫЙ велосипед *söz. sif.; велосипедные гонки* velosiped yarışı.

ВЕЛОСПОРТ *м* (велосипедный спорт) velosiped idmanı.

ВЕЛЬБОТ *м* dəniz. velbot (*avarlı və ya yelkənli üzən qayıq*).

ВЕЛЬВЕТ *м* velvet (*məxmərə oxşar pambıq parça*).

ВЕЛЬВЕТОВЫЙ велвет *söz. sif.; velvetdən tikilmiş; вельветовый костюм* velvet kostyum.

ВЕЛЬЗЕВУЛ *м* iblis, şeytan (*yəhudi və xristian dini ədəbiyyatında*).

ВЕЛЬМИ *нареч.* köhn. *кин.* çox, olduqca, son dərəcə.

ВЕЛЬМОЖА *м* köhn. əyan, ağa, kübar.

ВЕЛЬМОЖЕСКИЙ *прил.* **бах** **вельможный.**

ВЕЛЬМОЖНЫЙ *прил.* köhn. kübar, əsilzadə.

ВЕЛЮР *м* velür (1. *məxmər, plyusun və drapın əla növü; 2. zəhmətəoxşar dəri*).

ВЕЛЮРОВЫЙ *прил.* velür, velürdən; **вельюровая шляпа** velür şlyapa.

ВЕЛЯРИЗАЦИЯ *ж* dilç. velyarlaşma (*dilin arxa hissəsinin damaq arxasına tərəf qaldırılması nəticəsində səs dəyişməsi*).

ВЕЛЯРНЫЙ *прил.* dilç. velyar, damaqarxası; **велярный звук** damaqarxası səsi.

ВЕНА *ж* anat. vena (*qanı orqanlardan ürəyə gətirən damar*).

ВЕНГЕРЕЦ *м* (мн. венгерцы) köhn. **бах** **венгр.**

ВЕНГЕРКА *ж* 1. macar qadını (qızı); 2. *vengerka* (oyun havası); 3. *vengerka* (keçmişdə xüsusi biçimli hərbi geyim).

ВЕНГЕРСКИЙ Венгрия *вə венгерец* *söz. sif.; венгерский народ* macar xalqı; **венгерский язык** macar dili.

ВЕНГР *м* (мн. венгры) macar.

ВЕНЕПУНКЦИЯ *ж* tib. venepunksiya, venanı deşmə (*qan alma, qanköçürmə və s.*)

ВЕНЕРА *ж* Venera (1. *qədim Roma əsətərində: sevgi və gözəllik ilahəsi; 2. məc. gözəl, dilbər, sənəm; 3. astr. Zöhrə ulduzu*).

ВЕНЕРИК *м* tib. zöhrəvi xəstəliyi olan adam.

ВЕНЕРИЧЕСКИЙ *прил.* tib. zöhrəvi; **венерическая болезнь** zöhrəvi xəstəlik.

ВЕНЕРОЛОГ *м* tib. veneroloq; venerologiya mütəxəssisi; zöhrəvi xəstəliklər həkimi.

ВЕНЕРОЛОГИЧЕСКИЙ венерология *söz. sif.; veneroloji.*

ВЕНЕРОЛОГИЯ *ж* *мн. нет* tib. venerologiya (zöhrəvi xəstəliklər və onları müalicə üsullarından bəhs edən elm).

ВЕНЕЦ *м* (мн. венецы) 1. köhn. tac, çələng, əklil; 2. halə (göy cisimləri ətrafında gəzə görünən işıq dairəsi); 3. məc. son hədd, bir şeyin ən yüksək zirvəsi, nailiyyəti; **идти под венец** köhn. ərə getmək, evlənmək, ikibaşlı olmaq.

ВЕНЕЦИАНСКИЙ Венеция *söz. sif.; венецианский купец* Venetsiya taciri; **венецианское окно** Venetsiya pəncərəsi (*üçtəyli böyük pəncərə*).

ВЕНЕЧНЫЙ венец *söz. sif.; венежные артерии* anat. tac arteriyaları (*ürəyi qidalandıran qan damarları*).

ВЕНЗЕЛЕВЫЙ вензель *söz. sif.*

ВЕНЗЕЛЬ *м* (мн. вензеля) venzel, monogramma (*ad və soyadın baş hərflərinin bir-birinə keçirilərək qəşəng yazılışı*); **писать вензеля** valaylamaq, valay vurmaq (*sərxoş haqqında*).

ВЕНИК *м* süpürge.

ВЕНО *ср* tar. başlıq, cehiz (*qədim Rusiyada*).

ВЕНОЗНЫЙ *анат. вена* *söz. sif.*

ВЕНОК *м* (мн. венки) əklil, çələng, tac (*çiçəklərdən hörülmüş bəzək*).

ВЕНСКИЙ Вена *söz. sif.; венский балет* Vyana baleti; **венская мебель** Vyana mebeli (*əymə ağacdan yüngül mebel*).

ВЕНТЕРЬ *м* məh. kisə-tor (*kisəşəkilli bəliqçi toru*).

ВЕНТИЛИРОВАТЬ *несов.* 1. havasını təmizləmək, havasını dəyişmək; havaya vermək; 2. məc. müzakirə etmək, aydınlaşdırmaq; irəlilədən kimsənin rəyini, mövqeyini öyrənmək; **вентилировать вопрос** məsələni müzakirə etmək (aydınlaşdırmaq).

ВЕНТИЛИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. havası təmizləmək, havası dəyişmək; 2. məc. müzakirə edilmək, aydınlaşdırılmaq.

ВЕНТИЛЬ *м* ventil (1. *tex. borularda, cihazlarda mayelərin, qazın, buxarın yolunu açib-bağlamaq üçün alət; 2. nəfəslə müsiqi alətlərində səsni yüksəkliyini dəyişdirən hissə*).

ВЕНТИЛЯТОР *м* ventilyator, yelləyən (*havatəmizləyən, havanı dəyişən aparat*).

ВЕНТИЛЯЦИОННЫЙ вентилиция *söz. sif.; вентилиционные установки* ventilyasiya qurğuları.

ВЕНТИЛЯЦИЯ *ж* ventilyasiya (1. *havanı dəyişmə; 2. havanı dəyişmək üçün cihazlar sistemi*).

ВЕНУТЬ *сов. şair.* əsmək, gölmək (*külək, meh*).

ВЕНЦЕВИДНЫЙ *прил.* tacşəkilli, tacabənzər, tac kimi.

ВЕНЦЕНОСЕЦ *м* *köhn*. tacdar, padşah.
ВЕНЦЕНОСНЫЙ *прил. köhn*. tacdar (*padşahların təntənəli ünvanı*).

ВЕНЧАЛЬНЫЙ *венчание* *сöz. sif.*; **венчальное** *платье* *gəlin paltarı*; **венчальный** *обряд* *nikah mərasimi*.

ВЕНЧАНИЕ *ср* 1. *köhn*. tac qoyma; 2. *məc.* müvəffəqiyyətə başa vurma (*bir işi*); 3. *nikah, nikah mərasimi*.

ВЕНЧАННЫЙ *прич. köhn*. nikahlanmış, nikahlı.

ВЕНЧАННЫЙ *прич.* 1. *köhn*. tac qoyulmuş, əkilil ilə bəzənmiş; 2. *məc.* müvəffəqiyyətə bitmiş, tamamlanmış, nəticələnmiş.

ВЕНЧАТЬ *несов.* 1. tac qoymaq; 2. çələng qoymaq, əkilil qoymaq, çələnglə bəzəmək; 3. *məc.* müvəffəqiyyətə tamamlamaq, başa çatdırmaq; 4. *köhn*. mükafatlandırmaq, təltif etmək; 5. nikahlamaq; **венчать на царство** *taxta çıxarmaq*, başına tac qoymaq.

ВЕНЧАТЬСЯ *несов.* 1. nikahlanmaq; 2. *tar.* tac qoyulmaq; **венчаться на царство** *taxta çıxmaq*, başına tac qoymaq.

ВЕНЧИК *м* 1. *венчик* *söz. kiç.*; 2. *bot.* çiçək tacı; 3. *halqa, çənbər*; 4. *anat.* diş tacı.

ВЕНЧИКОВИДНЫЙ *прил.* tacvarı, taca-bənzər.

ВЕНЧИКООБРАЗНЫЙ *бах венчиковидный*.

ВЕПРЬ *м* *zool.* qaban, çöldonuzu.

ВЕПСКИЙ *вепсы* *söz. sif.*; **вепский язык** *veps dili*.

ВЕПСЫ *мн. (ед. вепс)* *vepslər* (*Rusiya Federasiyasının Leninqrad və Voloqda vilayətlərində və Kareliya Respublikasında yaşayan xalq*).

ВЕРА *ж* 1. *inan, inanma*; 2. *etibar*; 3. *məzhəb, etiqad, din, iman*; **принять на веру** *inanmaq, dəlilsiz, sübutsuz inanmaq*; **верой и правдой (служить)** *sədaqətlə, canla-başla (qulluq etmək)*.

ВЕРА́НДА *ж* *veranda*; *şüşəbənd, eyvan (üstüörtülü balkon)*.

ВЕРБА *ж* *bot.* bədmüşk, pişpişi.

ВЕРБАЛЬНЫЙ *прил. dipl.* verbal (*şifahi, dilcavabi, imzasız*); **вербальная нота** *verbal nota (imzasız nota)*.

ВЕРБЕЙНИК *м* *bot.* qoyunboğan, sunərgizi.
ВЕРБЕНА *ж* *bot.* verbenə; *minaçıçəyi, gö-yөрçinotu*.

ВЕРБЕНОВЫЕ *мн. bot.* verbenə fəsiləsi (*ikiləpəllilər; bitişikləçəklilər fəsiləsi*).

ВЕРБЛЮД *м* *dəvə, nər; погонщик верблюдов* *dəvəçi, sarvan*.

ВЕРБЛЮДИЦА *ж* *dişi dəvə, maya*.

ВЕРБЛЮЖАТИНА *бах верблужина*.

ВЕРБЛЮЖАТНИК *м* *dəvəçi, dəvəsaxlayan*.

ВЕРБЛЮЖИЙ *верблюд* *söz. sif.*; **верблужья шерсть** *dəvə yunu*.

ВЕРБЛЮЖИНА *ж* *мн. нет* *dəvə əti*.

ВЕРБЛЮЖОНОК *м* *dəvə balası, köşək*.

ВЕРБНЫЙ *verba* *söz. sif.*; **вербное воскресенье (вербная суббота)** *pasxaya bir həftə qalmış axır bazar ya şənbə (xristian bayramı)*.

ВЕРБОВАНИЕ *ср* *yığma, toplama, cəlb etmək*.

ВЕРБОВАННЫЙ *прич.* 1. *yığılmış, tonlanmış*; 2. *cəlb edilmiş*.

ВЕРБОВАТЬ *несов.* 1. *yığmaq, toplamaq* 2. *cəlb etmək, bir təşkilata üzv toplamaq (yazmaq)*.

ВЕРБОВАТЬСЯ *несов.* 1. *yığılmaq, toplanmaq*; 2. *cəlb olunmaq*.

ВЕРБОВКА *ж* *мн. нет* 1. *yığı(l)ma toplama*; 2. *cəlb etmə (edilmə)*.

ВЕРБОВОЧНЫЙ *вербовка* *söz. sif. вербовочный пункт* *toplama məntəqəsi*.

ВЕРБОВЩИК *м* *yığan, toplayan; вербовщик рабочих* *fəhlə toplayan*.

ВЕРБОВЫЙ *верба* *söz. sif.*; **вербовая роща** *bədmüşk meşəsi*.

ВЕРВЬ *ж* 1. *köhn. ip, kəndir, sicim*; 2. *tar. icma, dairə (qədim Rusiyada: üzvləri bir-birinə zəmin olan icma)*.

ВЕРДЫКТ *м* *hüq. hökm, qərar*.

ВЕРЁВКА *ж* 1. *ip, kəndir, sicim*; 2. *məc. dar ağacı*; **вить веревки (из кого)** *бах вить*.

ВЕРЁВОЧКА *ж* *верёвка* *söz. kiç. nazik kəndir, ciyə*; **завить горе веревочкой** *бах завить*.

ВЕРЁВОЧНИК *м* *ipçi, kəndirçi (kəndir qayıran usta)*.

ВЕРЁВОЧНЫЙ *верёвка* *söz. sif.*; **верёвочное производство** *kəndir istehsalı*; **верёвочная лестница** *ip nördivan*.

ВЕРЕД *м* *məh. irinli yara; çiban*.

ВЕРЕДИТЬ *несов. köhn. pozmaq, qurdalamaq, qaşıyib təzələmək (yaramı)*.

ВЕРЕДИТЬСЯ *несов. dan. pozulmaq, qurdalamaq, təzələnmək (yara)*.

ВЕРЕЗГ *м* *dan., məh. çıxır, qışqırq, ağlama*.
ВЕРЕЗЖАНИЕ *ср* *dan., məh. qışqırq, çıxırq; ağlama, zırlıdama*.

ВЕРЕЗЖАТЬ *несов. dan., məh. qışqırmaq, çıxırmaq; ağlamaq, zırlıdamaq*.

ВЕРЕНИЦА *ж* *qatar, cərgə, sıra, düzüm; вереница журавлей* *durna qatarı*; **вереницей** *bir-birinin ardınca*.

ВЕРЕСК *м* *bot. süpürgə kolu*.

ВЕРЕСКОВЫЙ *вереск* *söz. sif.*

ВЕРЕТЕНИЦА *бах медяница*.

ВЕРЕТЕННЫЙ *веретено* *söz. sif.*

ВЕРЕТЕНО *ср* (*мн. веретёна*) 1. *iy; əl cəhrəsi*; 2. *mil; ox*.

ВЕРЕТЕНООБРАЗНЫЙ *прил.* *iyəoxşar, miləoxşar, iyşəkilli, milşəkilli*.

ВЕРЕТЕНЦЕ *ср* *веретено* *söz. kiç.*

ВЕРЕТЬЕ *ср* *мн. нет* *məh. qaba kətan*.

ВЕРЕЩАНИЕ *ср* *cırlıdama, cığıldama, zırlıdama*.

ВЕРЕЩАТЬ *несов. dan.* 1. *cırlıdamaq, cığıldamaq*; 2. *zınlıqladama (telefon)*.

ВЕРЕЯ I *ж* *köhn. darvaza (qapı) tayı asılan dirək, sütun*.

ВЕРЕЯ II *ж* *köhn. dəniz. qayıq (velkənli qayıq)*.

ВЕРЖЕ *ср* *нескл. verje (cızıqlı və ya dama-dama kağız)*.

ВЕРЗИЛА *м* *и* *ж* *uzundraz adam, nataraz adam, yekəpər adam*.

ВЕРИГИ *мн. köhn. işgəncə aləti (mövhumatçıların özlərinə əzab vermək üçün bədənəlarına keçirtdikləri zəncir, qıfıl, buxov və s.)*.

ВЕРИТЕЛЬ *м* *köhn. vəkil edən, vəkalət verən*.

ВЕРИТЕЛЬНЫЙ *прил.* **верительная грамота** *dipl. etimadnamə*.

ВЕРИТЬ *несов.* 1. *inanmaq, etibar etmək, bel bağlamaq*; 2. *etiqad etmək*; 3. *ümid etmək, ümidvar olmaq*; **верить на слово** *quru sözə inanmaq*; **не верить своим глазам (ушам)** *gözlərinə (qulaqlarına) inanmamaq*; *heyrot etmək, təəccüblənmək*.

ВЕРИТЬСЯ *несов. безл. inanılmaq; мне не верится* *inana bilmirəm, zənn etmirəm*.

ВЕРКИ *ед. нет* *istehkam (qalada müdafiə sədləri, bürcləri və s.)*.

ВЕРМАХТ *м* *vermaxt (1935–1945-ci illərdə faşist Almaniyasının silahlı qüvvələri)*.

ВЕРМИШЕЛЬ *ж* *мн. нет* 1. *vermişel, orıştə*; 2. *məc. xırda-xuruş, dolaşiq işlər, həftəbəcər*.

ВЕРМИШЕЛЬНЫЙ, ВЕРМИШЕЛЕВЫЙ **вермишель** *söz. sif.*; **вермишелевый суп** *vermişel şorbası*.

ВЕРМУТ *м* *vermut (içki növü)*.

ВЕРНЁЕ *вв. сл. daha doğrusu, daha dəqiq desəq, daha düz; doğrusu, düz*.

ВЕРНИСАЖ *м* *vernisaj (rəsm sərgisinə qapalı baxış, həmçinin onun açılış günü)*.

ВЕРНО 1. *нареч. düz, doğru*; 2. *нареч. sədaqətlə*; 3. *вв. сл. düzdür, doğrudur; ola bilər, yəqin ki*.

ВЕРНОПОДАННИЧЕСКИЙ *köhn. верноподанный* *söz. sif.*

ВЕРНОПОДАННЫЙ *köhn.* 1. *прил. təbə-əlikdə sadiq, sədaqətli*; 2. *в знач. сущ. sadiq təbəə, sadiq bəndə*.

ВЕРНОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. *düzlük, doğruluq*; 2. *sədaqət, vəfa*.

ВЕРНУТЬ *сов.* 1. *qaytarmaq, geri vermək (göndərmək)*; 2. *yoldan qaytarmaq*.

ВЕРНУТЬСЯ *сов.* *qayıtmaq, geri dönmək, qayıdib gəlmək*.

ВЕРНЫЙ *прил.* 1. *düz, düzgün, doğru; верный путь* *doğru yol*; 2. *sadiq, sədaqətli, vəfali; верный своим убеждениям* *öz məsləkinə sadiq; верный друг* *sədaqətli (vəfali) dost*; 3. *həqiqi, şübhəsiz, şəksiz, labüd, mütləq; итти на верную гибель* *şəksiz (labüd) ölümə getmək*; 4. *etibarlı, möhkəm; верная опора* *etibarlı (möhkəm) dayaq*.

ВЕРОВАНИЯ *ср* *inan, etiqad, inanma*.

ВЕРОВАТЬ *несов.* *inanmaq, inanm gətirmək, etiqad etmək*.

ВЕРОИСПОВЕДАНИЕ *ср* *din, məzhəb*.

ВЕРОИСПОВЕДНЫЙ *вероисповедание* *söz. sif.*

ВЕРОЛЮМНО *нареч.* *xaincəsinə; vəfasızcasına, vəfasızlıqla, namərdcəsinə, əhdini pozaraq*.

БЕРОЛОМНОСТЬ ж *мн. нет* xainlik; və-fasızlıq, namərdlik.
БЕРОЛОМНЫЙ *прил.* xain, xəyanətkar; vəfasız, əhdi pozan, namərd.
БЕРОЛОМСТВО *ср мн. нет* xainlik, və-fasızlıq, namərdlik, xəyanət.
БЕРОНАЛ *м мн. нет* *тиб.* veronal (yuxu dərmanı).
БЕРОНИКА ж *bot.* dəstərək (*bitki*).
БЕРООТСТУПНИК *м* mürtəd, kafir, zin-dıq, dinsiz, mülhüd, imansız.
БЕРООТСТУПНИЦА ж mürtəd, dinsiz, kafir, mülhüd, imansız qadın (*qız*).
БЕРООТСТУПНИЧЕСКИЙ *вероотступ-ник* və *вероотступничество* *сöz. sif.*; mürtədcəsinə, kafircəsinə, dinsizcəsinə.
БЕРООТСТУПНИЧЕСТВО *ср* mürtədlik, kafirlik; zındıqlıq, dinsizlik, mülhüdlük.
БЕРОПОДОБНЕ *ср köhn.* doğruya (həqi-qətə) oxşarlıq, həqiqətə uyğunluq.
БЕРОПОДОБНЫЙ *прил. köhn.* doğruya (həqiqətə) oxşayan, həqiqətə uyğun.
БЕРОТЕРПИМОСТЬ ж *мн. нет* din azad-lığını qəbul etmə, başqa dinlərə mane ol-mama (dözümlülük).
БЕРОТЕРПИМЫЙ *прил.* din azadlığını qə-bul edən, din azadlığına yol verən.
БЕРОУЧЕНИЕ *ср* məzhəb, din; şəriət.
БЕРОУЧИТЕЛЬ *м köhn.* 1. təfsirçi; 2. şəriət müəllimi.
БЕРОЯТИЕ *ср köhn.* 1. yəqinlik; 2. ehtimal, fərz; 3. *по* *всему* *вероятно*, *по* *всем* *вероятностям* bax *вероятность* (*по* *всей* *вероятности*); *сверх* *всякого* *вероятия* gözlenildiyinin əksinə, ümid edildiyinə rəğmən.
БЕРОЯТНО *вв. сл.* ehtimal (ki), yəqin (ki), olsun (ki), güman (ki).
БЕРОЯТНОСТЬ ж *мн. нет* mümkünlük, imkan, ehtimal, yəqinlik həqiqətə uyğun-luq; 4. *теория вероятности* ehtimal nə-zəriyyəsi (*riyaziyyatın təsadüfi hadisələr qanununu öyrənən və bundan çıxan nəti-cələri kütləvi hadisələrə tətbiq edən bölməsi*); *по* *всей* *вероятности* ehtimala görə, çox güman (ki).
БЕРОЯТНЫЙ *прил.* mümkün ola bilən, eh-timal edilən, ağlabatan, həqiqətə uyğun.

БЕРСИФИКАТОР *м köhn.* versifikator (1. *şer texnikasını yaxşı bilən şair*; 2. *qafi-yəpərdaz*).
БЕРСИФИКАТОРСКИЙ *версификатор* *söz. sif.*
БЕРСИФИКАТОРСТВО *ср* şeirbazlıq, şair-lik həvəsinə düşmə; qafiyəpərdazlıq.
БЕРСИФИКАЦИЯ ж *мн. нет köhn.* şairlik sənəti, nəzmə çəkmə; 2. bax *версифи-каторство*.
БЕРСИЯ ж *versiya*, rəvayət, şayiə, xəbər; variant.
БЕРСТА ж (*мн. версты*) *köhn.* verst (1. *1,05 kilometrə bərabər uzunluq ölçüsü* 2. *verst ağacı; yolda hər verst göstərən dirək*); 3. *за* *версту* çox uzaq; *коломенская верста* (*с коломенскую версту*) uzundraz (*adam*); *мерить* *версты* *дан.* bax *мерить*.
БЕРСТАК *м хüs.* verstak (*dülgər, çilingər dəzgahı*).
БЕРСТАЛЬЩИК *м мәтб.* səhifəbağlayan (*işçi*).
БЕРСТАНЫЙ *прич. мәтб.* səhifələnmiş, səhifə bağlanmış.
БЕРСТАТКА ж *мәтб.* verstatka (*mətbəədə əl ilə hərflər düzəlmək üçün alət*).
БЕРСТАТЬ *несов. мәтб.* səhifələmək, sə-hifə bağlamaq, naboru səhifələrə düzmək.
БЕРСТАТЬ *II* *несов. köhn.* 1. əsgərliyə al-maq, əsgər aparmaq; 2. təltif etmək, ba-ğışlamaq, vermək.
БЕРСТАТЬСЯ *несов. мәтб.* səhifələnmək, səhifə bağlanmaq.
БЕРСТАЧНЫЙ *верстак* *söz. sif.*
БЕРСТКА ж *мн. нет мәтб.* 1. səhifələmə, səhifələnmə, səhifə bağlama (bağlanma); 2. səhifələnmiş yığım; 3. səhifə, ottisk.
БЕРСТОВОЙ *верста* *söz. sif.*
БЕРТАТЬ *несов. мәтб.* 1. qayıtmaq; 2. qay-tarmaq.
БЕРТАТЬСЯ *несов. мәтб.* qayıtmaq, geri dönmək.
БЕРТЕЛ *м (мн. вертела)* 1. şiş; 2. bax *верт-люг* 1-ci mənada.
БЕРТЕЛЬНЫЙ *прил. tex.* dəlici,deşici; *вер-тельный станок* dəlici (deşici) dəzgah.
БЕРТЕП *м* 1. yavaxana, fəhişəxana, oğru ya-tağı; 2. *köhn.* mağara, kaha; 3. *köhn.* xəp-

dək, çuxur, dərə; 4. *etn.* vertep (*qədimdə: dini məzmunlu tamaşalar göstərmək üçün içində kuklalar olan qutu və bu tamaşanın özü*).
БЕРТЕПНЫЙ *вертеп* *söz. sif.*
БЕРТЕТЬ *несов.* 1. hərəltmək, fırlatmaq, dolandırmaq; 2. *мәс.* oynatmaq; 3. *вертеть хвостом* tülkülük etmək, hiylə işlətmək; quyruq bulamaq; yaltaqlanmaq; qılığa gir-mək; *как* *ни* *верти* heç şey çıxmayacaq, oldu bitdi.
БЕРТЕТЬСЯ *несов.* 1. hərəlmək, fırlan-maq, dolanmaq; 2. *мәс.* baş qaçırmaq; 3. *вертеться под ногами* ayağa dolaş-maq; *это* *слово* *вертится у* *меня* *на* *язы-ке* bu söz dilimin ucundadır; *вертеться волчком* bax *волчком*; *вертеться вью-ном* bax *вьюн*; *вертеться мелким бе-сом* bax *бес*; *вертеться как* *белка в* *колесе* bax *белка*; *как* *ни* *вертись* nə etsən də, necə etsən də.
БЕРТИКАЛ *м astr.* vertikal (1. *göy sferası-nın zenit nöqtəsindən keçən hər hansı bö-yük dairəsi*; 2. *göy cisimlərinin yüksəkli-yini ölçmək üçün cihaz*).
БЕРТИКАЛЬ *м* vertikal; şaquli xətt, dik xətt.
БЕРТИКАЛЬНО *нареч.* vertikal, şaquli, dik.
БЕРТИКАЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* vertikal-lıq, şaqulilik, diklik.
БЕРТИКАЛЬНЫЙ *прил.* vertikal, şaquli, dik.
БЕРТИХВОСТКА ж *дан.* yüngül (yüngül-xasiyyət) qadın.
БЕРТКИЙ *прил. dan.* zirək, çevik, diribaş, cəld; *берткий мальчик* zirək (diribaş) oğlan.
БЕРТЛЮГ *м* 1. anat. burma (*bud sümüyü-nün çanaq sümüyü çıxurunda fırlanan his-səsi*); 2. *tex.* fırlanğıc (*müxtəlif mexanizm-lərdə*).
БЕРТЛЮЖНЫЙ *вертлюг* *söz. sif.*
БЕРТЛЯВОСТЬ ж *мн. нет* 1. oynalıq, qə-rarsızlıq; 2. yüngüllük, yelbeyinlik, dəm-dəməkilik.
БЕРТЛЯВЫЙ *прил. dan.* 1. oynaq, qərar-sız; 2. yüngül, yelbeyin, dəmdəməki qadın (*qız*).
БЕРТОГРАД *м köhn.* bağ, üzümlük.

БЕРТОЛЕТ *м av.* vertolyot.
БЕРТОПРАХ *м dan.* yüngül, dəmdəməki (*adam*).
БЕРТОПРАШНИЧАТЬ *несов. dan.* yüngül-lük etmək, dəmdəməkilik etmək.
БЕРТУН *м* 1. *dan.* qərar-sız adam, aramsız adam; 2. mayallaq vuran göyөрçin.
БЕРТУНЯ ж *дан.* qərar-sız, aramsız qadın (*qız*).
БЕРТУШКА ж 1. fırlanğıc; 2. vertuşka (*avtomatik telefon aparatı*); 3. *ж и м* yün-gül, dəmdəməki (*adam*).
БЕРТЯЧКА *ж* bayt. başgicəllənmə xəstə-liyi, dəliçə xəstəliyi (*heyvanlarda, başlıca olaraq qoyunlarda xəstəlik*).
БЕРТЯЧКА *ж* *zool.* xırda su böcəyi.
БЕРУЮЩИЙ *прил.* mömin, inanan, dindar.
БЕРФЫЙ *верфь* *söz. sif.*
БЕРФЬ ж *хüs.* verf, tərsanə (*gəmi qayrılan və təmir edilən yer*).
БЕРФЯНОЙ, БЕРФЯНЫЙ bax *верфный*.
БЕРХ *м (мн. верхи)* 1. üst, yuxarı(hissə); 2. yuxarı qat, üst mərtəbə; *жить на самом верху* ən yuxarı qatda (üst mərtəbədə) yaşamaq; 3. üstlük; 4. üz (*paltar*); *где* *верх, где* *изнанка?* üzü harasıdır, astarı harası?; 5. *только* *мн. верхи* yuxarılar, rəhbər dairələr; 6. *köhn.* çayın yuxarıları; 7. *mus.* yüksək not, yüksək səs, zil; 8. yük-səklik, təpə; 9. ən yüksək nöqtə, ən yük-sək dərəcə, zirvə; *верх искусства* sənə-tin ən yüksək dərəcəsi (zirvəsi); 10. *нахв-таться* *верхов* üzdən döyrənmək, səthi döyrənmək; *одержать (взять)* *верх* üstün gəlmək, qalib gəlmək; *брать (взять)* *верх* üstün gəlmək, öhdəsindən gəlmək; *быть на верху блаженства* keyf-səfa içində olmaq.
БЕРХАМИ *дан.* bax *верхом*.
БЕРХНИЙ *прил.* 1. yuxarı, yuxarıdakı, yu-xarı; 2. üst, üstdəki; *верхнее платье* üst paltar; 3. *mus.* yüksək, zil; 4. *верхнее чутье* ovç. havadan iydumna qabiliyyəti (*itlər haqqında*); *верхняя палата* bax *палата*.
БЕРХОВЕНСТВО *ср мн. нет* 1. *köhn.* baş-çılıq, hakimlik, üstünlük; alilik; *верхо-венство* *закон* qanunun aliliyi.
БЕРХОВЫЙ *прил.* ali, baş; 2. *Берховный Совет СССР* *tar. SSRİ Ali Soveti; Бер-*

ховный Суд Ali Məhkəmə; Верховный Главнокомандующий Ali Baş Komandan.

БЕРХОВÓД *м* *дан.* başçı.

БЕРХОВÓДИТЬ *несов. дан.* başçılıq etmək, idarə etmək, rəhbərlik etmək.

БЕРХОВÓЙ *1 прил. 1.* minik -i (-ı); *верховая лошадь* minik atı; *2. в знач. суш. атл; послать верхового* atlı göndərmək.

БЕРХОВÓЙ II, ВЕРХÓВЫЙ *верховые* *сöz. сif.* çayın yuxarılarında olan; *верховые города* köhn. çayın yuxarılarındakı şəhərlər.

БЕРХÓВЬЕ *ср (обычно мн. верховья)* çayın yuxarıları, çayın yuxarı axarı, çayın yuxarılarındakı yerlər.

БЕРХОГЛЯД *м дан.* səthi adam, səthi düşünən adam.

БЕРХОГЛЯДКА *ж дан.* səthi qadın (qız); səthi düşünən qadın (qız).

БЕРХОГЛЯДНИЧАТЬ *несов. дан.* səthi yanaşmaq, yüngül yanaşmaq.

БЕРХОГЛЯДСКИЙ *верхогляд* *сöz. сif.*

БЕРХОГЛЯДСТВО *ср мн. нет дан.* səthi baxma, səthi yanaşma; qeyri-ciddi münasibət, səthi münasibət.

БЕРХОКÓННЫЙ *м тәһ.* atlı, süvari.

БЕРХОЛАЗ *м* kəlləçarxçı (*uca yerlərə çıxıb işləyə bilən, mahir fəhlə, usta*).

БЕРХÓМ *нареч. атл, атла (at və s heyvan üstündə); ѳ ездить верхом (на ком) бax ездить.*

БЕРХÓМ *нареч. 1.* yuxarıdan; ...üstü ilə, ...yuxarısı ilə; *идти верхом* yuxarıdan getmək; *2.* ağzına kimi, ağızbaağız; *налить стакан верхом* stəkanı ağızbaağız doldurmaq.

БЕРХОТУРА *ж дан.* ən yuxarı yer, yuxarı baş.

БЕРХУШЕЧНЫЙ *верхушка* *сöz. сif.*

БЕРХУШКА *ж 1.* kəllə, tərə, baş; *2.* üst, üst tərəf; *3. тәс.* yuxarı təbəqələr.

БЕРЧЭНИЕ *ср мн. нет* hərətmə, fırlatma.

БЕРЧЭНЫЙ *прил. дан.* yüngül, yüngülxasiyyət, yelbeyin.

БЕРША *ж тәһ.* torba, tor (*balıq tutmaq üçün*).

БЕРШАТЬ *несов. бax вершить.*

ВЕРШИНА *ж 1.* tərə, uc, baş, kəllə; *2.* zirvə; *ѳ вершина угла* riyaz. bucağın tərəsi.

ВЕРШИННЫЙ *вершина* *сöz. сif.*

ВЕРШИТЕЛЬ *м* həll edən, qət edən; *вершитель судеб* tələləri, müqəddəratları həll edən; *вершитель дел* işləri həll (qət) edən

ВЕРШИТЬ *несов. 1.* həll etmək, sərəncam vermək; qərar vermək, idarə etmək; *2. тәһ.* başa çatdırmaq, qurtarmaq.

ВЕРШИТЬСЯ *несов. həll olunmaq; başa çatdırılmaq, başa yetmək, qurtarmaq.*

ВЕРШКІ *бax вершок 2-ci mənada.*

ВЕРШКÓВЫЙ *прил. bir verşokluq.*

ВЕРШНИК *м köhn. тәһ. бax всадник.*

ВЕРШÓК *м köhn. 1.* verşok, gireh (*4,4 sm-ə bərabər uzunluq ölçüsü*); *2.* üst (*bir şeyin üst hissəsi*).

БЕС *м (мн. веса) 1.* çəki, ağırlıq; *2. тәс.* nüfuz, hörmət, etibar; *ѳ на вес золота* qızıl qiymətinə; *на весу* asılı, asılı vəziyyətdə; *прибавить в весе* çəkisi artmaq, kökəlmək; *удельный вес* bax *удельный I; живой вес* bax *живой; чистый вес* bax *чистый; вес брутто* bax *брутто; вес нетто* bax *нетто.*

БЕСЕЛЁТЬ *несов. sevinmək, şadlanmaq, ürəyi açılmaq, könlü açılmaq.*

БЕСЕЛІТЬ *несов. şənləndirmək, ürəyini açmaq, könlünü açmaq, əyləndirmək, güldürmək.*

БЕСЕЛІТЬСЯ *несов. əylənmək, kef çəkmək; dilxoşluq etmək.*

БЕСЁЛКА *ж xüs. kürəkci (məhlul qarışdırmaq üçün).*

БЁСЕЛО *нареч. şən, şad, şadyana, sevincək; sevinə-sevinə.*

БЕСЁЛОСТЬ *ж şuxluq, şənlik, sevinclilik, dilxoşluq, nəşəlilik.*

БЕСЁЛЫЙ *прил. sevincli, şad, şən, şux, xoşbəxt; nəşəli.*

БЕСЁЛЬЕ *ср 1.* şadlıq, şənlik, nəşə; *2.* əyləncə.

БЕСЁЛЫЙ *весло* *сöz. сif.; avarlı; весельная лодка* avarlı qayıq.

БЕСЕЛЬЧАК *м дан. şən, zarafatçı; xoşbəxt adam, xoşşəhbət, məzəli, kefcil (adam).*

БЕСЕЛЯЩИЙ *прил.: веселящий газ* *kim. nəşələndirici qaz.*

БЕСЕННИЙ *весна* *сöz. сif.: весенний день* yaz günü.

БЕСИТЬ *несов. 1.* çəkmək (*tərizdə*); *2.* gəlmək; *чемодан весит 10 кг* çəmədən 10 kq gəlir; *3.* bax *вешать 1-ci mənada.*

БЕСКІ *ед. нет дан.* kiçik tərəzi.

БЕСКІЙ *прил. 1.* ağır, qurs; *2. тәс.* tutarlı, əsaslı, inandırıcı, mötəbər, ciddi; *веский довод* tutarlı dəlil.

БЕСКО *нареч. 1.* bərk; *2. тәс.* inandırıcı surətdə, qəti (*şəkildə*).

БЕСКОСТЬ *ж мн. нет 1.* bərklik, ağırlıq; *2. тәс.* inandırıcılıq, qətiyyət, qətilik, tutarlılıq.

БЕСЛО *ср (мн. вёсла) avar, kürək.*

БЕСНÁ *ж (мн. вёсны) yaz, bahar.*

БЕСНОВАТЫЙ *бax веснушчатый.*

БЕСНОВСПÁШКА *ж дан. yaz şumu.*

БЕСНÓЙ, БЕСНÓЮ *нареч. yazda, baharda.*

БЕСНУШКИ *мн. (ед. веснушка ж) çil (dəridə, üzdə).*

БЕСНУШЧАТЫЙ *прил. çil, çil-çil; веснушчатое лицо* çil-çil üz.

БЕСНЯНКА *ж 1. etn. bahar nəğməsi; 2.* titrətmə, qızdırma; *3. zool. yazböcəyi.*

БЕСОВÓЙ *1. веса* *сöz. сif.; весовая гиря* çəki daşı; *2.* çəki ilə satılan; *весовой товар* çəki ilə satılan mal.

БЕСОВЩІК *м tərəziçi, qapançı.*

БЕСОВЩІЦА *ж tərəziçi, qapançı qadın (qız).*

БЕСОМОСТЬ *ж мн. нет 1.* çəkisi (ağırlığı) olma; *2.* sanballı, tutarlı (*dəlil, töhfə və s.*)

БЕСОМЫЙ *прил. 1.* çəkisi olan, ağırlığı olan.

БЕСТ *м дəniz. 1.* qərb, günbatan; *2.* qərb küləyi.

БЕСТАЛКА *ж vestalka (1. qədim Roma əfsanələrində: kahinə; 2. qarımış bakirə qız).*

БЕСТІ *несов. 1.* aparmaq; *2.* gözdmək, çəkib aparmaq, öldündə tutub aparmaq, bələdçilik etmək; *3.* başçılıq etmək, idarə etmək, yönəltmək; *4. тәс.* səbəb olmaq, bais olmaq; nəticələnmək; *ѳ вести веселую жизнь* şən həyat sürmək; *вести пе-*

реписку yazışmaq; *вести дружбу* dostluq etmək; *вести огонь (перестрелку)* atəş açmaq, atmaq (*topdan və s.*); *вести начало от ... дан (...dan) başlanmaq (törəmək), əmələ gəlmək; вести разговор (речь) (к чему) söhbəti (sözü)...* gətirmək, danışarkən ...nəzərdə tutmaq; *и ухом не вести* bax uxo.

ВЕСТИБУЛЯРНЫЙ *прил. anat. vestibulyar; вестибулярная система* vestibulyar sistem (*asəb sisteminin vestibulyar aparatı idarə edən hissəsi*); *вестибулярный аппарат* vestibulyar aparat (*iç qulaqda: bədənə münvazinətini nizama salan əsəblər*).

ВЕСТИБЮЛЬ *м* vestibül (*ictimai binaların içəri girəcəyində geniş yer, dəhliz*).

ВЕСТИМО *нареч. тәһ. əlbəttə, söz yox, məlum şeydir.*

ВЕСТИСЬ *несов. 1.* aparılmaq; *2.* götürülmək; *3.* idarə olunmaq; *4.* saxlanılmaq, olmaq, mövcud olmaq; *5.* təsadüf edilmək, tapılmaq; *6.* bezl. adət olmaq, dəb olmaq; *так ведётся* icstərin qədimdən adət belədir; *7.* törəmək, artmaq (*heyvanlar haqqında*).

БЕСТНИК *м 1.* xəbərgətirən, xəbərverən, müjdəçi; *çarçı; 2.* xəbərlər (*təxəssüs adı*).

БЕСТНИЦА *ж* xəbərgətirən, xəbərverən qadın (qız); *müjdəçi, çarçı qadın (qız).*

ВЕСТОВОЙ *1 прил. köhn. xəbərverici, xəbərverən, signalverici, signalverən.*

ВЕСТОВОЙ II *м* vestovoy; çapar.

ВЕСТОВЩІК *м 1. köhn. бax вестник 1-ci mənada; 2.* xəbərci, qeybətcı, sözgəzdirən.

ВЕСТОВЩІЦА *ж 1.* xəbərgətirən, xəbərverən qadın (qız); *2.* qeybətcı, sözgəzdirən, xəbərci qadın (qız).

БЕСТОЧКА *ж* весть *сöz. oxş.*

ВЕСТЬ I *ж* xəbər, məlumat.

ВЕСТЬ II: *не весть что (кто, какой)* kim bilir nə (kim, hansı).

БЕСЫ *ед. нет* tərəzi, qapan.

БЕСЬ I *мест м (мн. все)* bütün, tamam; *ѳ весь в...* elə bil burnundan düşüb, elə bil yarı almadır; *все (всё) до одного; все на свете; все (всё) и вся; на всё про всё; за всё про всё* hamı, hamısı; *bir qalınca, başdan-başa; всего хорошего* hələlik, sağ ol(un); *всё одно, всё едино, всё равно 1)* heç təfəvütü yoxdur, birdir,

2) necə olursa, heç bir şeyə baxmayaraq, hər halda; **во всю ивановскую** bax ивановский; **во все нелегкие** bax нелегкий; **пуститься во все тяжкие** (во вся тяжкая) bax тяжкий; **при всем том; со всем тем** buna baxmayaraq, bununla belə; **вот и всё** vəssəlam; **не все дома** bax дома; **прежде всего** bax прежде.

ВЕСЬ II *ж qəd. kənd.*

ВЕСЬМА нареч. çox, artıq, olduqca, dedikcə, son dərəcə.

ВЕТВИСТОСТЬ *ж qol-budaqlılıq.*

ВЕТВИСТЫЙ прил. budaqlı, qollu-budaqlı, şaxəli.

ВЕТВИТЬСЯ несов. 1. budaqlanmaq, qol-budaq atmaq; 2. qollara ayrılmaq, şaxələnmək; **река ветвится на несколько рукавов** çay bir neçə qola ayrılır (şaxələnir). **ВЕТВЛЕНИЕ** *ср köhn.* budaqlanma, qol-budağa ayrılma, şaxələnmə.

ВЕТВРАЧ *м (ветеринарный врач) baytar, mal həkimi.*

ВЕТВЬ *ж 1.* budaq, şax; *2.* qol; **железнодорожная ветвь** demiryol qolu; *3.* sahə, şöbə (*elmdə və s.*).

ВЕТВЯНОЙ прил. budaqlardan qayrılmış, budaqlardan düzəldilmiş; şaxlardan qayrılmış.

ВЕТЕР *м (мн. ветры) külək, yel; Ø* **бросать слова на ветер** boş-boş danışmaq, havayı danışmaq; **бросать на ветер деньги** pulu sağa-sola sovurmaq; **всё пошло на ветер** hamısı hədəf getdi; **держаться нос по ветру** zamanəyə uyumaq; **идти куда ветер дует** möhkəm əqidəsi olmaq, tez-tez fikrini dəyişdirmək; **ветер в голове** (*у кого*) yelbəyindir, başında bir şey yoxdur; **ветер занёс; ветром занесло** sən hara bura hara; **ветер свистит в карманах** cibində siçan oynayır; **говорить (болтать) на ветер** havaya danışmaq, boş-boş danışmaq; **ищи (догоняй) ветра в поле** pahaq axtarma, tapılan deyil; **подбитый ветром 1)** yüngül, qızdırma-yan (*isti olmayan paltar haqqında*); **2)** yüngül, dingiliş (*adam*).

ВETERАН *м veteran (1. qoca, təcrübəli əsgər; 2. qocaman işçi, xadim).*

ВETERИНАР *м baytar, mal həkimi.*

ВETERИНАРИЯ *ж мн. нет* baytarlıq (*elmi*). **ВETERИНАРНЫЙ прил.** baytarlıq, baytar -i[-i]; **ветеринарный пункт** baytarlıq məntəqəsi

ВETERОК *м yel, nəsim, meh; Ø с ветерком (прокатиться) çox iti, yel kimi (sürmək, getmək); с ветерком; подбитый ветерком* yüngül (*adam haqqında*).

ВЕТКА *ж 1.* budaq; *2.* qol (*dəmir yolunda*).

ВЕТЛА *ж (мн. ветлы) bot. ağsöyüd.*

ВЕТЛОВЫЙ прил. ağsöyüd -i[-i].

ВЕТО *ср. нескл. hüq. veto (1. qanunverici orqanların qərarını dayandırmaq və ya ləğv etmək hüququ; 2. qadağa, qadağan etmə).*

ВЕТОЧКА *ж ветка* söz. kiç.; kiçik budaq, budaqcıq, şaxəcik.

ВЕТОШКА *ж dan.* cındır, əski.

ВЕТОШНИК *м köhn.* cındırçı, köhnə-kürüşçü, cındır paltar alverçisi.

ВЕТОШНИЦА *ж köhn.* cındırçı, köhnə-kürüşçü qadın (qız); cındır paltar alveri edən qadın (qız).

ВЕТОШНЫЙ прил. cındır -i[-i].

ВЕТОШЬ *ж мн. нет собир.* köhnə-kürüş, cındır; cındır paltar; əski-üşkü.

ВЕТР köhn. şair. bax ветер.

ВЕТРЕНЁТ *несов. безл. dan.* külək qalxmaq.

ВЕТРЕНИК *м dan.* yüngül, yelbeyin, başiboş (*adam*).

ВЕТРЕНИЦА I *ж dan.* yüngül, yelbeyin, başiboş qadın (qız).

ВЕТРЕНИЦА II *ж bot.* anemona.

ВЕТРЕНИЧАТЬ несов. dan. yüngüllük etmək, özünü yüngül aparmaq.

ВЕТРЕНО нареч. 1. yüngül; **он поступил очень ветрено** o çox yüngül hərəkət etdi; **2. в знач. сказ.** küləkdir, bərk külək əsir; **сегодня ветрено** bu gün hava küləklidir.

ВЕТРЕННОСТЬ *ж мн. нет* yüngüllük, yelbeyinlik, hərdəmxəyalıq.

ВЕТРЕННЫЙ прил. 1. küləkli; **ветренная погода** küləkli hava; **2. тас.** yüngül, boşbeyin, yelbeyin, hərdəmxəyal.

ВЕТРЁТЬ köhn. bax ветреть.

ВЕТРИЛО *ср köhn., şair.* yelkən; Ø **без руля и без ветрил** yelkənsiz və sükansız (*başsız, rəhbərsiz, başlı-başına buraxılmış*).

[**ВЕТРО...**] *mürəkkəb sözlərin "külək" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; тас.: ветроэнергия* (külək enerjisi); **ветродвигатель** (külək mühərriki).

ВЕТРОБОЙ *м мн. нет собир. 1.* küləkdən, tufandan qırılıb yerə tökülmüş ağac budaqları; **2.** külək tökmüş kal meyvələr.

ВЕТРОВАЛ *м таш.* külək yıxmış ağaclar.

ВЕТРОВОЙ, ВЕТРОВЫЙ прил. külək -i[-i].

ВЕТРОГОН *м 1. тас.* yelqovan (*mexanizmlərdə*); **2. тас.** yelbeyin (*adam*).

ВЕТРОГОНКА *ж yelbeyin qadın (qız).*

ВЕТРОГОННЫЙ прил. tib. yelqovan, yelçıxaran.

ВЕТРОДВИГАТЕЛЬ *м külək mühərriki.*

ВЕТРОЗАЩИТНЫЙ прил. küləkdən qoruyan; **ветрозащитная полоса** леса küləkdən qoruyan meşə zolağı.

ВЕТРОЛОМ *м таш.* bax ветровал.

ВЕТРОМЕР *м meteor.* küləkdölçən (*küləyin şiddətini ölçmək üçün cihaz*).

ВЕТРОСИЛОВОЙ прил. тас. küləklə işləyən; **ветросиловые установки** küləklə işləyən qurğular.

ВЕТРОСТАНЦИЯ *ж külək stansiyası (küləyin qüvvəsindən istifadə edən stansiya).*

ВЕТРОЭНЕРГЕТИКА *ж külək energetikası (texnikanın külək qüvvəsindən istifadə məsələləri ilə məşğul olan sahəsi).*

ВЕТРЯК *м dan. 1.* külək mühərriki; **2. yel dəyirmanı.**

ВЕТРЯНКА I *ж d an.* bax ветряк.

ВЕТРЯНКА II *ж tib.* toyuqçəyi, suçəyi.

ВЕТРЯНОЙ прил. yel (külək) -i[-i]; **ветряная мельница** yel dəyirmanı.

ВЕТРЯНЫЙ прил.: ветряная оспа tib. toyuqçəyi, suçəyi.

ВЕТХИЙ прил. 1. köhnə, çox köhnəlmiş, köhnəlib çürümüş; **2.** əldən düşmüş (*qocalıqdan*); **3.** qədim, qədimdən qalma; Ø **ветхий завет** əhdi-ətiq; "Tövrat" (*dini kitab*).

ВЕТХОЗАВЕТНЫЙ прил. 1. əhdi-ətiq; **2. тас.** köhnə, qədim; **ветхозаветные нравы** köhnə(qədim) adətlər.

ВЕТХОСТЬ *ж мн. нет* köhnəlik, qədimlik.

ВЕТЧИНА *ж мн. нет* vətçinə (*qaxac edilmiş donuz eti, donuz budu*).

ВЕТЧИННЫЙ прил. vətçinə -i[-i]

ВЕТШАНИЕ *ср köhnəlmə, xarab olma, yatarsız hala gəlmə.*

ВЕТШАТЬ несов. köhnəlmək, xarab olmaq, dağılmaq.

ВЕХА *ж 1.* nişan ağacı, paya (*çöldə, yolda və s.*); **2. тас.** əsas məqam, pillə, dövr, mərhələ, dönüş nöqtəsi.

ВЕЧЕ *ср тар. веце (1. qədim Rusiyada: şəhər əhalisinin yığınağı; 2. həmin yığınağın keçirildiyi yer).*

ВЕЧЕВОЙ прил. вече -i[-i].

ВЕЧЕР *м (мн. вечера) 1.* axşam; **2.** müsəmirə; **3.** gecə; **вечер балета** balet gecəsi; **литературный вечер** ədəbi gecə.

ВЕЧЕРЕТЬ несов. безл. axşam olmaq, axşamlamaq, qas qaralmaq, qaranlıq çökmək.

ВЕЧЕРИНКА *ж axşam qonaqlığı, əyləncə gecəsi.*

ВЕЧЕРКОМ bax вечером.

ВЕЧЕРНИЙ прил. axşam -i[-i]; **вечерняя смена** axşam növbəsi.

ВЕЧЕРНИК *м dan.* axşam növbəsində işləyən, oxuyan; **студенты-вечерники** axşam növbəsində oxuyan tələbələr.

ВЕЧЕРНИЦА *ж dan.* axşam növbəsində işləyən, oxuyan qadın (qız).

ВЕЧЕРНЯ *ж dini.* axşam ibadəti, axşam duası (*pravoslavlarda*).

ВЕЧЕРОК *м вечер (1-ci mənada) söz. kiç.*

ВЕЧЕРОМ нареч. axşam üstü, axşam çağı; **поздно вечером** gecə.

ВЕЧЕРЯ *ж köhn.* şam (*axşam yeməyi*).

ВЕЧЕРЯТЬ несов. таш. şam etmək.

ВЕЧНО нареч. həmişəlik, daim; həmişəlik, əbədi, ömürlük.

ВЕЧНОЗЕЛЕННЫЙ прил. bot. həmişəyaşıl.

ВЕЧНОСТЬ *ж мн. нет* əbədlilik, daimilik; Ø **кануть в вечность** tamamilə unudulmaq, izsiz itmək, izi-tozu qalmamaq; **отойти (переселиться) в вечность** ölmək; **кажется вечностью** ...adama il kimi gəlir.

ВЕЧНЫЙ прил. həmişəlik, əbədi, daimi, ömürlük, ölməz; **вечная слава героям** — shehidə 20 Yanvar 20 Yanvar şəhidlərinə — qəhrəmanlara əbədi eşq olsun!; **вечная память** əbədi xatirə; Ø **заснуть вечным сном** gözlərini əbədi yummaq;

вечное перо avtomatik qələm; **вечное поселение** (заклочение, каторга) ömürlük sürgün (həbs, katorqa).

ВЕЧОР *нареч. köhn.* dünən axşam.

ВЕШАЛКА *ж* paltarasılan.

ВЕШАНИЕ *ср* asma, asılma.

ВЕШАТЬ *несов.* 1. asmaq; 2. çəkmək (*tərazida*); $\diamond$ **вешать голову** başını sallamaq; **вешать нос** burnunu sallamaq; **вешать собак** (*на кого-н.*) ...danlamaq, töhmətləndirmək, təqsiri üstünə yükləmək; **хоть топор вешай** bax топор.

ВЕШАТЬСЯ *несов.* 1. asılmaq; 2. sallanmaq; 3. çəkilmək (*tərazida*); 4. özünü asmaq; $\diamond$ **вешаться на шею** (*кому-нибудь*) 1. özünü istətmək; əl çəkmək, yarımaq; 2. boynuna sarılmaq.

ВЕШЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* payalama, paya sancma, nişanlama.

ВЕШИТЬ *несов. geod.* paya sancmaq; payalamaq, nişanlamaq, nişan qoymaq; **вешить дорогу** yolu nişanlamaq.

ВЕШИТЬСЯ *несов. geod.* nişan qoyulmaq, paya sancılmaq.

ВЕШКА *ж geod.* payacıq, nişan.

ВЕШНИЙ *şair.* bax *весенний*; *вешние воды* bahar suları.

ВЕШНЯК *м тәһ.* 1. yazda daşqın zamanı salınan kənar yol; 2. ancaq yaz daşqını zamanı işləyən su dəyirmanı; 3. yazda gündə qurudulan kəndir lifi; 4. yazda doğulan heyvan; 5. yazqabağı hazırlanan xəz, dəri.

ВЕШАНИЕ *ср* 1. veriliş, xəbər, radioveriliş; 2. qabaqcadan xəbər ver(ilmə); qabaqcadan verilən xəbər; 3. *dini.* qeybdən xəbər vermə.

ВЕЩАТЕЛЬ *м köhn.* qeybdən xəbər verən.

ВЕЩАТЕЛЬНИЦА *ж köhn.* qeybdən xəbər verən qadın (qız).

ВЕЩАТЬ *несов.* 1. *köhn.* qabaqcadan xəbər vermək, qabaqcadan söyləmək; 2. vermək; 3. *köhn.* qeybdən xəbər vermək, fal açmaq; 4. göstərmək; 5. təmtəraqa danışmaq.

ВЕЩЕВОЙ *прил.* şey -i[-i]; $\diamond$ **вещевой мешок** arxa çantası.

ВЕЩЕСТВЕННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* maddilik, cismilik.

ВЕЩЕСТВЕННЫЙ *прил.* 1. maddi, cismi; **вещественный мир** maddi dünya (aləm); 2. *real*; **вещественное значение слова**

sözün *real* mənası; $\diamond$ **вещественное доказательство** *hüq.* maddi sübut; **вещественные числа** *riyaz.* həqiqi ədədlər.

ВЕЩЕСТВО *ср* maddə.

ВЕЩЬ *прил. köhn., şair.* gələcəyi xəbər verən, gələcəyi bilən; dahiyənə, uzaqgörücü; **вещие слова** dahiyənə peyğəmbərcəsinə, uzaqgörənliklə deyilmiş sözlər.

ВЕЩЬ *ж вещь* *söz.* kiç.

ВЕЩЬЧКА *ж* bax *вещица*.

ВЕЩНЫЙ *прил.* şey -i[-i]; $\diamond$ **вещное право** *hüq.* mülkiyyət hüququ (*mülkə, şeyə sahib olmaq qaydasını müəyyən edən hüquq*).

ВЕЩУН *м köhn.* qabaqcadan xəbər verən, qeybdən xəbər verən, gələcəyi söyləyən (*adam*).

ВЕЩУНЬЯ *ж köhn.* qabaqcadan xəbər verən, qeybdən xəbər verən qadın (qız); gələcəyi söyləyən qadın (qız).

ВЕЩЬ *ж* 1. şey; 2. əşya; 3. *dan.* güclü, zəif və s. (*elmi və sənət əsəri haqqında*); $\diamond$ **“вещь в себе”** *fəls.* “özündə şey”; **в порядке вещей** bax **порядок**; **называть вещи своими (собственными, настоящими) именами** bax *имя*.

ВЕЯЛКА *ж* *к. т.* sovurucu maşın; dənsovrulan maşın.

ВЕЯЛЬЩИК *м* sovurucu, xırmançı.

ВЕЯЛЬЩИЦА *ж* sovurucu, xırmançı qadın (qız).

ВЕЯНИЕ *ср* 1. əsmə (*külək*); 2. *к. т.* sovurma; 3. *тәс.* əlamət, qoxu, yaxınlıq; **в воздухе чувствовалось первое веяние осени** havada payızın ilk əlamətləri hiss olunurdu (havadan payız qoxusu gəlirdi); 4. *тәс.* dəyişmə, yenilik, yeni fikir, yeni cərəyan, yeni zövq, yeni görüş; **новые веяния в области искусства** incəsənət sahəsində yeni cərəyanlar.

ВЕЯННЫЙ *прич.* sovurulub təmizlənmiş, sovurulmuş.

ВЕЯНЫЙ *прил.* sovurulub təmizlənmiş, sovurulmuş.

ВЕЯТЕЛЬ bax *веяльщик*.

ВЕЯТЬ *несов.* 1. *к. т.* sovurmaq; 2. əsmək; 3. yellənmək; 4. yelləmək; 5. yaxınlaşmaq, ...qoxusu gəlmək, ...əlaməti (... əsəri) görülmək; **веет весной** bahar qoxusu gəlir.

ВЕЯТЬСЯ *несов.* 1. sovurulmaq; 2. yellənmək, əsmək; 3. eşidilmək, gəlmək, yayılmaq (*səs*).

ВЖАТИЕ *ср* sıxma, basma.

ВЖАТЫЙ *прил.* içəri sıxılmış, içəri basılmış; batıq.

ВЖАТЬ *сов.* içəri sıxmaq, içəri basmaq, batırmaq.

ВЖАТЬСЯ *сов.* içinə girmək, içəriyə sıxılmaq.

ВЖИВАТЬСЯ *несов.* bax **вжиться**.

ВЖИВЕ *нареч. köhn.* 1. sağlığında, diriliyində; 2. sağ, diri.

ВЖИМАТЬ *несов.* bax **вжать**.

ВЖИМАТЬСЯ *несов.* içəri sıxılmaq, içəri basılmaq; batırılmaq.

ВЖИТЬСЯ *сов.* öyrəşmək, alışmaq.

ВЗАД *нареч.* dala, geriye, dal-dalı; **взад и вперед** irəli-geri, ora-bura; **ни взад, ни вперед** nə dala, nə qabağa, yerindən tərpənməyərk.

ВЗАЕМ bax **взаимы**.

ВЗАЙМНО *нареч.* qarşılıqlı olaraq, qarşılıqlı surətdə.

ВЗАЙМНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. qarşılıqlı olma; 2. qarşılıqlı məhbəbbət.

ВЗАЙМНЫЙ *прил.* qarşılıqlı; **взаимная помощь** qarşılıqlı kömək (yardım).

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ *ср* qarşılıqlı təsir, bir-birinə təsir; qarşılıqlı əlaqə.

ВЗАИМОДЕЙСТВОВАТЬ *несов.* qarşılıqlı təsir etmək, bir-birinə təsir göstərmək.

ВЗАИМОДОВЕРИЕ *ср* *мн.* *нет* qarşılıqlı etimad, bir-birinə inanma (etibar etmə).

ВЗАИМОЗАВИСИМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* qarşılıqlı asılılıq, bir-birindən asılılıq.

ВЗАИМОЗАВИСИМЫЙ *прил.* bir-birindən asılı (olan).

ВЗАИМОИСКЛЮЧАЮЩИЙ *прил.* bir-birini inkar edən, bir-birini rədd edən, bir araya sığmayan.

ВЗАИМОБРАЗНО *нареч. köhn.* bərc olaraq, bərc, əlbərcə (kimə).

ВЗАИМООБУСЛОВЛЕННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* bir-birindən asılılıq, bir-birinə təsir, bir-birindən tələmə.

ВЗАИМООТНОШЕНИЕ *ср* qarşılıqlı əlaqə, qarşılıqlı münasibət; əlaqə, münasibət.

ВЗАИМОПОМОЩЬ *ж* *мн.* *нет* qarşılıqlı yardım (kömək); $\diamond$ **касса взаимопомощи** qarşılıqlı yardım kassası.

ВЗАИМОПОНИМАНИЕ *ср* həmrəylik, bir-birini başa düşmə, ümumi dil tapma, qarşılıqlı anlaşıma.

ВЗАИМОПРОВЕРКА *ж* qarşılıqlı yoxlama, bir-birini yoxlama.

ВЗАИМОРАСПОЛОЖЕНИЕ *ср* qarşılıqlı meyl, bir-birinə qarşı meyl etmə, bir-birinə könül vermə, bir-birini bəyənmə (xoşlama).

ВЗАИМОСВЯЗЬ *ж* qarşılıqlı əlaqə, qarşılıqlı rabitə.

ВЗАИМОУНИЧТОЖЕНИЕ *ср* bir-birini məhv etmə.

ВЗАЙМЫ *нареч.* bərc olaraq, bərc; **взять взаймы** bərc almaq.

ВЗАЛКАТЬ *сов. köhn.* 1. asmaq; 2. *тәс.* istəmək, arzu etmək, həsrətində olmaq.

ВЗАМЁН *пред.* əvəzinə, yerinə, əvəzində.

ВЗАПЕРТИ *нареч.* 1. qıfıl altında, bağlı, qıfıllı; **держат взперти** qıfıl altında saxlamaq; 2. tək, tək-tənha, bayıra çıxmadan, xəlvətdə.

ВЗАПРАВДАШНИЙ *прил. dan.* doğru, gerçək, həqiqi.

ВЗАПРАВДУ *нареч. dan.* doğrudan, həqiqətən, gerçək(dən).

ВЗАПУСКИ *нареч.* bir-birini qova-qova, ötəşə duraraq; **бегать взапуски** ötəşə duraraq qaçışmaq, uüyürüşmək.

ВЗАСОС *нареч.* **целоваться** *взасос* *dan.* bərk öpüşmək.

ВЗАТЯЖКУ *нареч.* **курить** *взатяжку* *tüs-tünü* döşə çəkmək (*papiros çəkərkən*).

ВЗАХАТЬСЯ *сов. dan.* ah çəkmək, ah-zar etmək, ah-uf etmək.

ВЗАХЛЁБ *нареч. dan.* tələsə-tələsə, boğula-boğula, acgözlüklə, həris-həris.

ВЗАЧЁТ *нареч. köhn.* ...hesabına; **взачёт зарплаты** əmək haqqı hesabına.

ВЗАШЕЙ *нареч. köhn.* boynunun ardından vuraraq.

ВЗБАДРИВАТЬ *несов.* bax **взбодрить**.

ВЗБАДРИВАТЬСЯ *несов. dan.* ürəklənmək, cürətlənmək.

ВЗБАЛАМУТНИТЬ *сов.* 1. ləpələndirmək, dalğalandırmaq; 2. *тәс.* həyəcanlandırmaq, narahat etmək.

ВЗБАЛАМУТИТЬСЯ *сов.* 1. həyəcanlanmaq, təlaşa düşmək; 2. *təc.* dalğalanmaq, coşmaq.
ВЗБАЛАМУЧЕННЫЙ *прич.* coşmuş; **взбаламученное** море coşmuş dəniz.
ВЗБАЛМОШНОСТЬ *ж мн. нет* dəlisovluq, dəlilik.
ВЗБАЛМОШНЫЙ *прил.* dəlisov, dəli, azğın, havalı.
ВЗБАЛТЫВАНИЕ *ср* çalxa(n)ma, çalxala(n)ma.
ВЗБАЛТЫВАТЬ *несов.* bax **взболтатыть**.
ВЗБАЛТЫВАТЬСЯ *несов.* çalxanmaq.
ВЗБАРАХТАТЬСЯ *сов. dan.* dırmaşib çıxmaq (*bir şeyin üstünə*).
ВЗБЕГАТЬ *несов.* bax **взбежать**.
ВЗБЕЖАТЬ *сов.* yüyürə-yüyürə qalxmaq, yüyürüb çıxmaq (qalxmaq).
ВЗБЕЛЕНИТЬ *сов. dan.* acıqlandırmaq, hirs-ləndirmək, özündən çıxartmaq, qəzəbləndirmək.
ВЗБЕЛЕНИТЬСЯ *сов.* acıqlanmaq, hirs-lən-mək, özündən çıxmaq, qəzəblənmək.
ВЗБЕСИТЬ *сов.* cinlətmək, acıqlandırmaq, hirs-ləndirmək.
ВЗБЕСИТЬСЯ *сов.* 1. qudurmaq, quduz olmaq; 2. cinlənmək, hirs-lənmək, qızmaq, özündən çıxmaq; 3. dəli olmaq.
ВЗБЕШЕННЫЙ *прич.* 1. cinlənməmiş, hirs-lənmiş, özündən çıxmış; 2. cinləndirilmiş, hirs-ləndirilmiş.
ВЗБИВАНИЕ *ср* bax **взбивка**.
ВЗБИВАТЬ *несов.* bax **взбить**.
ВЗБИВАТЬСЯ *несов.* bax **взбиться**.
ВЗБИВКА *ж мн. нет* 1. çırpma; 2. çalma (*yumurtə və s.*).
ВЗБИРАТЬСЯ *несов.* bax **взобраться**.
ВЗБИТЫЙ *прич.* 1. çırpılmış; 2. çalınmış (*yumurtə, qaymaq*).
ВЗБИТЬ *сов.* 1. çırpmaq; **взбить** подушку yastığı çırpmaq; 2. çalmaq; **взбить** яичные белки yumurtə ağını çalmaq.
ВЗБИТЬСЯ *сов.* 1. çalınmaq, körpüklənmək; 2. çırpılmaq; 3. pırtlaşmaq, qabarmaq.
ВЗБЛЕСК *м* parıltı, işıltı.
ВЗБЛЕСКИВАНИЕ *ср* parıldama, işıldama.
ВЗБЛЕСНУТЬ *сов.* parlayıb sönmək, yanıb sönmək.

ВЗБОДРИТЬ *сов. dan.* cürətləndirmək, ürək-ləndirmək, ürək vermək, ruhlandırmaq.
ВЗБОДРИТЬСЯ *сов.* cürətlənmək, ürəklənmək, ruhlanmaq.
ВЗБОЛТАННЫЙ *прич.* çalxalanmış, çalxanmış.
ВЗБОЛТАТЬ *сов.* çalxalamaq, çalxamaq.
ВЗБОЛТАТЬСЯ *сов.* çalxalanmaq, çalxanmaq.
ВЗБОЛТНУТЬ *сов.* çalxalamaq (*bir dəfə*).
ВЗБОРОЖДЕННЫЙ *прич.* şırım açılmış, şırımlanmış.
ВЗБОРОЗДИТЬ *сов.* şırım açmaq, şırımlamaq.
ВЗБОРОНИТЬ *сов.* bax **боронить**.
ВЗБОРОНОВАТЬ *сов.* bax **бороновать**.
ВЗБОРАСЫВАНИЕ *ср* yuxarı tulla(nıl)ma, yuxarı atılma.
ВЗБОРАСЫВАТЬ *несов.* bax **взбросить**.
ВЗБОРАСЫВАТЬСЯ *несов.* yuxarı atılmaq (tullanmaq).
ВЗБРЕДАТЬ *несов.* bax **взбрести**.
ВЗБРЕСТИ *сов.* dırmaşmaq; **взбрести** на гору dağa dırmaşmaq; **взбрело мне на ум (в голову)** birdən ağılıma gəldi, birdən beynimə düşdü.
ВЗБРОС *м* bax **взбрасывание**.
ВЗБРОСИТЬ *сов. dan.* aşağıdan yuxarı atmaq (tullamaq).
ВЗБРОСИТЬСЯ *сов.* aşağıdan yuxarı atılmaq (tullanmaq, hoppanmaq).
ВЗБРОШЕННЫЙ *прич.* yuxarı atılmış (tullanmış).
ВЗБРЫЗГИВАТЬ *несов.* bax **взбрызнуть**.
ВЗБРЫЗГИВАТЬСЯ *несов.* 1. sıçramaq; 2. sıçradılmaq.
ВЗБРЫЗНУТЬ *сов.* 1. sıçratmaq, səpmək; çiləmək; 2. *dan. zar.* içmək, qeyd etmək, "yumaq".
ВЗБРЫЗНУТЬСЯ *сов.* qalxıb sıçramaq, səpilmək, çilənmək.
ВЗБРЫКИВАТЬ *несов.* bax **взбрыкнуть**.
ВЗБРЫКНУТЬ *сов.* şıllaq atmaq, təpik atmaq.
ВЗБУГРИТЬ *сов.* qabartmaq.
ВЗБУГРИТЬСЯ *сов.* qabarmaq.
ВЗБУДОРАЖЕННЫЙ *прич.* narahat edilmiş, həyəcanlandırılmış; çaxnaşdırılmış; həyəcanlı.

ВЗБУДОРАЖИВАТЬ *несов.* bax **взбудоражить**.
ВЗБУДОРАЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **взбудоражиться**; 2. həyəcanlandırılmaq, narahat edilmək; hərəkətə gətirilmək.
ВЗБУДОРАЖИТЬ *сов.* bax **будоражить**.
ВЗБУДОРАЖИТЬСЯ *сов.* həyəcanlanmaq, narahat olmaq; hərəkətə gəlmək.
ВЗБУЛГАЧИТЬ *сов. dan.* həyəcanlandırmaq, təlaşa salmaq, ayağa qaldırmaq, çaxnaşdırmaq.
ВЗБУНТОВАННЫЙ *прич.* qıyama (üşyana) təhrik edilmiş.
ВЗБУНТОВАТЬ *сов. köhn.* qıyama (üşyana) təhrik etmək, ...üzərinə qaldırmaq.
ВЗБУНТОВАТЬСЯ *сов.* bax **бунтовать**.
ВЗБУРЛИТЬ *сов.* körpüklənmək, coşmaq, dalğalanmaq.
ВЗБУТЕТЕНИТЬ *сов. köhn.* döymək, əziş-dirmək, kötləkləmək.
ВЗБУХАНИЕ *ср* şişmə, qabarma, köpmə.
ВЗБУХАТЬ *несов.* bax **взбухнуть**.
ВЗБУХНУТЬ *сов.* şişmək, qabarmaq, köpmək.
ВЗБУЧИТЬ I *сов. dan.* 1. döymək, əzmək; 2. söymək, danlamaq.
ВЗБУЧИТЬ II *сов., безл. dan.* şişmək (*rütubətdən*); **горох взбучило от сырости** noxud rütubətdən şişmişdir.
ВЗБУЧКА *ж* 1. kötək; 2. töhmət, məzəmət; **взбучка** **взбучку** həddini bildirmək; dərslərini vermək (*cəzalandırmaq*).
ВЗБУШЕВАТЬ *сов.* 1. birdən coşmaq; qudurmaq, qorpmək, şiddət etmək (*külək, dəniz və s.*); 2. hay-küy salmaq.
ВЗБУШЕВАТЬСЯ *сов.* bax **взбушевать**.
ВЗВАЛЕННЫЙ *прич.* 1. yüklənmiş, qoyulmuş (*üzərinə*); 2. yığılmış.
ВЗВАЛИВАТЬ *несов.* bax **взвалить**.
ВЗВАЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. (üzərinə) yüklənmək, qoyulmaq; 2. *dan.* yığılmaq (*üstünə*).
ВЗВАЛИТЬ *сов.* 1. yükləmək, qoymaq; **взвалить** мешок на спину kisoni dalına yükləmək (qoymaq); 2. *təc.* atmaq, yıxmaq; **взвалить** свою вину на другого öz günahını başqasının üstünə yıxmaq.
ВЗВАЛИТЬСЯ *сов. dan.* yayxanıb oturmaq, sərələnmək; çıxıb oturmaq.

ВЗВАР *м* 1. həlim; şirə; 2. quru meyvə kompotu; 3. sucuq; 4. *tex.* güclü hərarət.
ВЗВАРЕННЫЙ *прич.* qaynadılmış.
ВЗВАРИВАНИЕ *ср* qaynatma.
ВЗВАРИВАТЬ *несов.* bax **взварить**.
ВЗВАРИВАТЬСЯ *несов.* bax **взвариться**.
ВЗВАРИТЬ *сов.* qaynatmaq.
ВЗВАРИТЬСЯ *сов.* qaynamaq.
ВЗВЕВАТЬ *несов.* bax **взвезать**.
ВЗВЕВАТЬСЯ *несов.* bax **взвезаться**.
ВЗВЕДЕННЫЙ *прич.* 1. qaldırılmış; 2. ayağa çəkilmiş (*çaxmaq*).
ВЗВЕЗТИ *сов.* yuxarı çıxarmaq (*miniklə*).
ВЗВЕСЕЛИТЬ *сов. məh.* şənləndirmək, ürəyini açmaq, könlünü açmaq, əyləndirmək, güldürmək.
ВЗВЕСЕЛИТЬСЯ *сов. məh.* şənlənmək, ürəyi açılmaq, könlü açılmaq, əylənmək, gülmək.
ВЗВЕСЕЛЯТЬ *несов.* bax **взвеселить**.
ВЗВЕСЕЛЯТЬСЯ *несов.* bax **взвеселиться**.
ВЗВЕСИТЬ *сов.* 1. çəkmək (*tərəzidə*); 2. *təc.* fikirləşmək, ölçüb-biçmək, mülahizə etmək, götür-qoy etmək.
ВЗВЕСИТЬСЯ *сов. dan.* özünü çəkdirmək, tərəzidə çəkilmək.
ВЗВЕСТИ *сов.* 1. qaldırmaq, yuxarı qaldırmaq; 2. ayağa çəkmək (*çaxmağı*); 3. tikmək, qurmaq, ucaltmaq; 4. *təc.* şər atmaq, böhtan atmaq, iftira atmaq.
ВЗВЕСТИСЬ *сов.* 1. yuxarı qalxmaq; 2. ayağa çəkilmək (*çaxmaq*).
ВЗВЕШЕННЫЙ *прич.* 1. çəkilmiş (*tərəzidə*); 2. *təc.* ölçülmüş, ölçülüb-biçilmiş, mülahizə edilmiş.
ВЗВЕШИВАНИЕ *ср* tərəzidə çək(il)mə.
ВЗВЕШИВАТЬ *несов.* bax **взвесить**.
ВЗВЕШИВАТЬСЯ *несов.* bax **взвеситься**.
ВЗВЕЯТЬ *сов.* sovrulmaq.
ВЗВЕЯТЬСЯ *сов.* sovrulmaq.
ВЗВИВАТЬ *несов.* bax **взвить**.
ВЗВИВАТЬСЯ *несов.* bax **взвиться**.
ВЗВИДЕТЬ *сов.* не **взвидеть** света gözü qaralmaq, dünya gözünə dar görünmək (*dərddən, ağrıdan, hirsdən*).
ВЗВИЗГ *м* zingilti.
ВЗВИЗГИВАНИЕ *ср* zingildəmə.
ВЗВИЗГИВАТЬ *несов.* bax **взвизгивать**.
ВЗВИЗГНУТЬ *сов. и однокр.* zingildəmək.

ВЗВИНТИТЬ сов. dan. 1. həyəcanlandırmaq, gərginləşdirmək, qızıdırmaq; 2. artırmaq, qaldırmaq, şişirtmək; **ВЗВИНТИТЬ ЦЕНЫ** qiymətləri şişirtmək.

ВЗВИНТИТЬСЯ сов. dan. əsəbiləşmək, hirs-lənmək, qızışmaq, coşmaq.

ВЗВИНЧЕННОСТЬ ж мн. нет əsəbilik, həyəcan.

ВЗВИНЧЕННЫЙ прич. dan. 1. gərginləşdi-rilmiş, əsəbiləşdirilmiş; əsəbi; 2. artırıl-mış, qaldırılmış, şişirdilmiş (*qiymətlər*).

ВЗВИНЧИВАНИЕ ср dan. 1. həyəcanlan-dır(ıl)ma, gərginləşdir(ıl)mə, qızıdır(ıl)ma; 2. artır(ıl)ma, qaldır(ıl)ma, şişirtmə (*qiymətləri*).

ВЗВИНЧИВАТЬ несов. bax **взвинтить.**

ВЗВИНЧИВАТЬСЯ несов. dan. 1. qızışmaq, həyəcanlanmaq, əsəbiləşmək; 2. həyə-canlandırmaq, gərginləşdirmək; 3. artırılmaq, qaldırılmaq, şişirdilmək (*qiymətlər*).

ВЗВИТЫЙ прич. qaldırılmış, yuxarı qaldırılmış.

ВЗВИТЬ сов. qaldırmaq, yuxarı qaldırmaq, burub qaldırmaq; **ветер взвил пыль** külək tozu burub qaldırdı.

ВЗВИТЬСЯ сов. yuxarı qalxmaq; dövrə vurub uçmaq, qalxmaq.

ВЗВЫХРИТЬ сов. sovurub qalxızmaq.

ВЗВЫХРИТЬ сов. dağıtmaq, pozmaq, qarışdırmaq (*tükləri*).

ВЗВЫХРИТЬСЯ сов. sovrulmaq, sovrulub qalxmaq.

ВЗВЫХРИТЬСЯ сов. dağılmaq, pozulmaq, qarışmaq, dolaşmaq (*saçlar*).

ВЗВОД I м vzvod (*rota, eskadron və ya batəreya bölması*); taqım.

ВЗВОД II м 1. ayaq, tətik (*tüfəngdə*); 2. ayağa çəkmə (*çaxmağı*); **взвод курка** çaxmağı ayağa çəkmə; **ВЗВОД** **быть на взводе** kefli olmaq, dəm olmaq.

ВЗВОДИТЬ несов. bax **взвести.**

ВЗВОДИТЬСЯ несов. 1. bax **взвестись**; 2. ayağa çəkilmək (*çaxmaq*).

ВЗВОДНОЙ прич. tətik -i[-1]; **взводная** **пружина** tətik yayı.

ВЗВОДНЫЙ 1. прич. vzvod -i[-1] taqım -i[-1]; **взводный командир** vzvod (taqım)

komandiri; 2. **в знач. суц.** vzvod (taqım) komandiri.

ВЗВОЗ м 1. yuxarı daşıma (daşınma); 2. *məh.* başıyuxarı yol; yoxuş.

ВЗВОЗИТЬ несов. yuxarı daşımaq (*miniklə*).

ВЗВОЗИТЬСЯ несов. yuxarı daşınmaq.

ВЗВОЛАКИВАТЬ несов. bax **взволочь.**

ВЗВОЛАКИВАТЬСЯ несов. dan. üzü yuxarı sürüklənmək, sürünərək qalxmaq (qaldırılmaq).

ВЗВОЛНОВАННО нареч. həyəcanla, həyəcanlı, həyəcan içində, əsəbi, əsəbi halda.

ВЗВОЛНОВАННОСТЬ ж мн. нет həyəcan, təlaş, təşviş.

ВЗВОЛНОВАННЫЙ прич. 1. həyəcanlı, əsəbi; 2. dalğalanmış, təlatümlü; **взволнованное море** təlatümlü dəniz.

ВЗВОЛНОВАТЬ сов. 1. dalğalandırmaq, ləpələndirmək; 2. həyəcana götürmək, həyəcanlandırmaq, əsəbiləşdirmək; 3. gurultu salmaq, çaxnaşdırmaq.

ВЗВОЛНОВАТЬСЯ сов. 1. həyəcanlanmaq, iztiraba düşmək, təşvişə düşmək; əsəbiləşmək; 2. coşmaq, dalğalanmaq, ləpələnmək.

ВЗВОЛОЧЬ сов. dan. sürüyərək qaldırmaq.

ВЗВОРАЧИВАТЬ несов. bax **взворотить.**

ВЗВОРАЧИВАТЬСЯ несов. dan. 1. zorla qaldırılıb qoyulmaq; 2. qarışdırılmaq, alt-üst edilmək.

ВЗВОРОТИТЬ сов. dan. 1. zorla (güclə) yuxarı qoymaq; 2. qarışdırmaq, alt-üst etmək.

ВЗВОРОЩИТЬ сов. qurdalayıb qarışdırmaq; üst-üstə tökmək.

ВЗВЫВАТЬ несов. bax **взвыть.**

ВЗВЫТЬ сов. 1. (birdən) ulamaq; 2. hön-kürtü ilə ağlamaq, fəryad qoparmaq, şivən salmaq; 3. vırıldamaq (*külək*).

ВЗГАДАТЬ: ни вздумать, ни взгадать, ни пером описать təsvir etməyə qələm acizdir; yemə, içmə gül camalına, xətti-xalına bax.

ВЗГЛЯД м 1. baxış, nəzər; **бросить взгляд** nəzər salmaq; 2. görüş, nöqteyi-nəzər, fikir; **философские взгляды** fəlsəfi görüşlər; **ВЗГЛЯД** **на** **взгляд** üzdən, görünüşündən; **с первого взгляда** ilk baxışdan, dərhal, o saat, baxan kimi; **на мой (твой, его)**

взгляд məncə, mənim (sənin, onun) fikrincə; **на первый взгляд** ilk baxışda; **измерить взглядом** bax **измерить.**

ВЗГЛЯДЫВАТЬ несов. bax **взглянуть.**

ВЗГЛЯНУТЬ сов. baxmaq, nəzər salmaq.

ВЗГЛЯНУТЬСЯ сов. dan.: как **взглянется** (кому) necə ağlına gəlsə...

ВЗГОВОРИТЬ сов. köhn. demək, söyləmək.

ВЗГОМОНИТЬСЯ сов. köhn. çaxnaşma salmaq, hay-küy salmaq.

ВЗГОРОК м *məh.* bax **взгорье.**

ВЗГОРЬЕ ср təpə.

ВЗГРЕВАТЬ несов. bax **взгреть.**

ВЗГРЕМЕТЬ сов. guruldamaq.

ВЗГРЕТЫЙ прич. döyülmüş, söyülmüş, danlanmış.

ВЗГРЕТЬ сов. dan. 1. döymək, əzişdirmək; 2. *məc.* söymək, tənbeh etmək, abırını vermək, danlamaq, biabır etmək.

ВЗГРОМОЖДАТЬ несов. bax **взгромоздить.**

ВЗГРОМОЖДАТЬСЯ несов. bax **взгромоздиться.**

ВЗГРОМОЖДЕННЫЙ прич. qalaqlanmış, üst-üstə yığılmış.

ВЗГРОМОЗДИТЬ сов. dan. qalaqlamaq, üst-üstə yığmaq.

ВЗГРОМОЗДИТЬСЯ сов. dırmaşmaq, çıxmaq, dırmaşib çıxmaq (*bir şeyin tərəsinə*).

ВЗГРУСТНУТЬ bax **взгрустнуться.**

ВЗГРУСТНУТЬСЯ сов. безл. kefi pozulmaq, qəmlənmək, kədərlənmək.

ВЗДВАИВАТЬ несов. bax **вздвонить.**

ВЗДВАИВАТЬСЯ несов. 1. qoşalaşmaq; 2. iki cərgə olmaq; 3. *k. t.* təkrar şumlanmaq (*yer*).

ВЗДВОИТЬ сов. 1. qoşalamaq; 2. *hərbi.* iki cərgə etmək.

ВЗДВОИТЬ сов. k. t. təkrar şumlamaq.

ВЗДВОИТЬСЯ сов. iki sıra (cərgə) olmaq; iki-iki düzülmək.

ВЗДЕВАТЬ несов. bax **вздеть.**

ВЗДЕВАТЬСЯ несов. köhn. taxılmaq, keçirilmək.

ВЗДЁВКА, ВЗДЁВКА ж 1. keçir(ıl)mə, tax(ıl)ma; 2. ip, qaytan.

ВЗДЁРГИВАНИЕ ср 1. yuxarı qaldır(ıl)ma, yuxarı çək(ıl)mə, yuxarı dart(ıl)ma; 2. dartılma.

ВЗДЁРГИВАТЬ несов. bax **вздёрнуть.**

ВЗДЁРГИВАТЬСЯ несов. bax **вздёрнуться.**

ВЗДЁРЖКА ж bax **вздёрживание.**

ВЗДЁРНУТЫЙ прич. yuxarı dartılmış, dik.

ВЗДЁРНУТЬ сов. dan. 1. dartıb yuxarı qaldırmaq; yuxarı dartmaq, yuxarı çəkmək; dartmaq; 2. dar ağacından asmaq; **ВЗДЁРНУТЬ нос** burnunu yuxarı tutmaq, iddia satmaq.

ВЗДЁРНУТЬСЯ сов. dan. 1. cəld yuxarı atılmaq, sıçramaq; 2. dartılmaq.

ВЗДЕТЫЙ прич. geydirilmiş, taxılmış, keçirilmiş; düzülmüş.

ВЗДЕТЬ сов. köhn. 1. geydirmək; 2. keçirtmək, taxmaq, düzmək; 3. qaldırmaq (*əllərini*).

ВЗДОР м мн. нет dan. cəfəngiyyət, boş söz, mənasız söz, axmaq söz; uydurma, yalan.

ВЗДОРИТЬ несов. dan. söyüşmək, dalaşmaq, deyişmək.

ВЗДОРНОСТЬ ж мн. нет mənasızlıq, cəfənglik; deyingənlik.

ВЗДОРНЫЙ прич. 1. mənasız, cəfəng, boş, uydurma, yalan; 2. deyingən, dalaşqan, söyüşkən.

ВЗДОРОЖАНИЕ ср dan. bahalan(ş)ma.

ВЗДОРОЖАТЬ сов. dan. bahalan(ş)maq.

ВЗДОРЩИК м dan. dalaşqan, davakar, cəncəl adam, mübahisəçi.

ВЗДОРЩИЦА ж dan. dalaşqan, davakar, mübahisəçi, cəncəl qadın (qız).

ВЗДОХ м 1. nəfəs, nəfəs alma; 2. ah, ah çəkmə; köksünü ötürmə; **ВЗДОХ** **да** **вздохи** ah-uf, ah-vay, ah-nalə; **испустить последний вздох** canı çıxmaq, ölmək; **принять последний вздох** birisinin axır nəfəsini, ölümünü görmək; **со вздохом** içini çəke-çəke, içini çəkərək.

ВЗДОХНУТЬ сов. 1. nəfəs almaq; 2. ah çəkmək; 3. dincəlmək; **ВЗДОХНУТЬ свободно** rahat nəfəs almaq, dincəlmək, canı rahat olmaq.

ВЗДРАГИВАНИЕ ср 1. səksənmə, diksinmə; 2. titrəmə.

ВЗДРАГИВАТЬ несов. bax **вздрогнуть.**

ВЗДРЕМНУТЬ сов. mürgülmək.

ВЗДРЕМНУТЬСЯ сов. безл. mürgü döymək, mürgüyə getmək.

ВЗДРОГНУТЬ сов. 1. səksənmək, dıksinmək; 2. çimçışmək, tükleri ürpəşmək.

ВЗДУВАТЬ несов. bax **вздутъ I**.

ВЗДУВАТЬСЯ несов. bax **вздутся**.

ВЗДУМАТЬ сов. ...fikrinə düşmək, ...xəyalına düşmək, ...həvəsinə düşmək; **о не вздумай(те)** məbədə, olmaya-olmaya...

ВЗДУМАТЬСЯ сов. безл. fikrinə gəlmək, xəyalına gəlmək, ağına gəlmək, beyninə düşmək.

ВЗДУРИТЬСЯ сов. dan. özündən çıxmaq, qızışmaq, hirsələnmək.

ВЗДУТИЕ ср 1. şişmə, köpmə; qabarma; 2. şiş, köp; 3. *təc.* hədsiz artma, artırılma (*qiyətlər*).

ВЗДУТОСТЬ ж мн. нет köpmə, kör.

ВЗДУТЫЙ I прил. 1. şişirdilmiş, köpdürülmüş; şişmiş, köpmüş; 2. *təc.* şişirdilmiş (*qiyətlər, rəqəmlər*).

ВЗДУТЫЙ II прич. döyülmüş, əzişdirilmiş, kötkəklənmiş.

ВЗДУТЬ I сов. 1. üfürmək, püfləmək; 2. qaldırmaq; **ветер вздул пыль** külək toz qaldırdı; 3. *təc.* şişirtmək; 4. *təc. dan.* hədsiz artırmaq, qaldırmaq (*qiyətləri*).

ВЗДУТЬ II сов. dan. kötkəkləmək, döymək, əzişdirmək.

ВЗДУТЬСЯ сов. 1. şişmək, köpmək; 2. yuxarı qalxmaq, artmaq; 3. *təc. dan.* həddən artıq qalxmaq (*qiyətlər*).

ВЗДЫБИТЬ сов. köhn. dik qaldırmaq; **вздыбить лошадь** atı şaha qaldırmaq (*dal ayaqları üstə qaldırmaq*).

ВЗДЫБИТЬСЯ сов. 1. şaha qalxmaq; 2. yuxarı qalxmaq, yüksəklərə qalxmaq; 3. *biz* biz durmaq (*saç*).

ВЗДЫБЛИВАТЬ несов. bax **вздыбить**.

ВЗДЫБЛИВАТЬСЯ несов. bax **вздыбиться**.

ВЗДЫМАТЬ несов. 1. yuxarı qaldırmaq, qaldırmaq; 2. *təc.* köpürtmək, şişirtmək, qabartmaq.

ВЗДЫМАТЬСЯ несов. 1. yuxarı qalxmaq, qalxmaq; 2. qabarmaq.

ВЗДЫХАНИЕ ср 1. bax **вдох** 2-ci mənada; 2. iç çəkmə; 3. *только мн.* **вдыхания** həsrət.

ВЗДЫХАТЕЛЬ м köhn. zar. aşıq, vurğun.

ВЗДЫХАТЬ несов. 1. nəfəs çəkmək, iç çəkmək; 2. xiffət etmək, qüssə çəkmək, həsrət çəkmək; heylsilənmək.

ВЗИМАНИЕ ср мн. нет mal. alma, yığma, toplama; alınma; yığılma, toplanma; **взимание налогов** vergilərin yığılması (alınması).

ВЗИМАТЬ несов. almaq, yığmaq, toplamaq; **взимать штраф** cərimə almaq (cərimələmək).

ВЗИМАТЬСЯ несов. alınmaq, yığılmaq, toplanmaq (*rüsum, vergi və s.*).

ВЗИРАНИЕ ср köhn. baxma, seyr etmək.

ВЗИРАТЬ несов. köhn. baxmaq; **о не взирая (на что)** ...baxmayaraq; **не взирая на лица** bax **лицо**.

ВЗЛАМЫВАНИЕ ср bax **взлом**.

ВЗЛАМЫВАТЬ несов. bax **взломать**.

ВЗЛАМЫВАТЬСЯ несов. 1. bax **взломаться**; 2. sındırılmaq, qırılmaq (*seyf, qapı və s.*); 3. yarılmaq (*müddafə və s.*).

ВЗЛЕЗАТЬ несов. bax **взлезть**.

ВЗЛЕЗТЬ сов. dırmaşmaq, çıxmaq, dırmaşib çıxmaq.

ВЗЛЕЛÉЯТЬ сов. 1. bəsləmək, yetişdirmək, pərvəriş vermək, tərbiyələndirmək; 2. könlündə saxlamaq (bəsləmək).

ВЗЛÉТ м 1. uçuş; qalxma, yüksəliş; 2. *təc.* ruh yüksəkliyi, coşma, coşqunluq.

ВЗЛÉТАНИЕ ср uçub qalxma, havaya qalxma.

ВЗЛÉТАТЬ несов. bax **взлететь**.

ВЗЛÉТÉТЬ сов. uçmaq, uçub qalxmaq, havaya qalxmaq, yüksəklərə uçmaq, sürətlə yuxarıya qalxmaq; **о взлететь на воздух** partlamaq, məhv olmaq, havaya uçmaq, ruç olmaq; alt-üst olmaq.

ВЗЛÉТНЫЙ прил. av. uçuş -[i-]; **взлётная площадка** uçuş meydançası.

ВЗЛÉТИВАТЬ несов. dan. bax **взлететь**.

ВЗЛÉЗИНА ж daz, daz yer (*gicgahların üstündə*).

ВЗЛÓБОК м тəh. hündür təpə.

ВЗЛЮМ м qır(ıl)ma, sındır(ıl)ma.

ВЗЛÓМАННЫЙ прич. qırılmış, sındırılmış.

ВЗЛЮМАТЬ сов. qırmaq, sındırmaq.

ВЗЛОМАТЬСЯ сов. sınmaq, qırılmaq.

ВЗЛÓМЩИК м evyaran, oğru.

ВЗЛОХМАТИТЬ сов. pirtlaşıq salmaq, pirtlaşıdırmaq, qarışdırmaq, pərişan etmək (*saçları*).

ВЗЛОХМАТИТЬСЯ сов. pirtlaşıq düşmək, pozulmaq, pirtlaşımaq (*saçlar*).

ВЗЛОХМАЧЕННЫЙ прич. pirtlaşıdırılmış, pirtlaşımış, pirtlaşıq, qarışmış, pərişan (*saçlar*).

ВЗЛОХМАЧИВАТЬ несов. bax **взлохматить**.

ВЗЛОХМАЧИВАТЬСЯ несов. 1. bax **взлохматиться**; 2. pirtlaşıq salınmaq, pirtlaşıdırılmaq.

ВЗЛУПИТЬ сов. dan. döymək, əzişdirmək, kötkəkləmək.

ВЗЛУПЦЕВАТЬ сов. dan. bax **взлупить**.

ВЗЛУЩИТЬ сов. bax **лущить**.

ВЗМАЛИВАТЬСЯ несов. bax **взмолиться**.

ВЗМАНИВАТЬ несов. bax **взманить**.

ВЗМАНИВАТЬСЯ несов. 1. həvəyə gəlmək, həvəslənmək, şişirmək; 2. həvəyə gətirilmək, həvəsləndirilmək, şişikdirilmək.

ВЗМАНИТЬ сов. həvəyə gətirmək, həvəsləndirmək, həvəyə salmaq, şişikdirmək.

ВЗМАХ м bax **взмахивание**.

ВЗМАХИВАНИЕ ср vurma, çırpma; çalma (*qanad*).

ВЗМАХИВАТЬ несов. bax **взмахнуть**.

ВЗМАХИВАТЬСЯ несов. bax **взмахнуться**.

ВЗМАХНУТЬ сов. 1. vurmaq, çırpmaq, çalmaq (*qanad*); 2. yelləmək (*dəsmalı və s.*).

ВЗМАХНУТЬСЯ сов. çox iti sürətlə yuxarı qalxmaq.

ВЗМАЧИВАТЬ несов. bax **взмочить**.

ВЗМАЧИВАТЬСЯ несов. bax **взмочиться**.

ВЗМАЩИВАТЬ несов. bax **взмокнуть**.

ВЗМАЩИВАТЬСЯ несов. bax **взмоститься**.

ВЗМЕСТИ сов. köhn. bax **взметать**.

ВЗМЁТ м тəh. 1. yuxarı qalxma; 2. *k. t.* birinci şum.

ВЗМÉТАТЬ сов. и несов. 1. yuxarı tullamaq, atmaq, qaldırmaq; 2. sovrurmaq.

ВЗМÉТАТЬСЯ несов. 1. yuxarı qalxmaq; 2. sovrulmaq.

ВЗМЕТНУТЬ однокр. 1. tullamaq, atmaq, qaldırmaq; 2. çalmaq (*qanad*).

ВЗМЕТНУТЬСЯ однокр. 1. yuxarı atılmaq, qalxmaq; 2. şişmaq, üzərinə atılmaq, cummaq.

ВЗМÉТЫВАНИЕ ср мн. нет yuxarı tullama (atma, qaldırma).

ВЗМÉТЫВАТЬ несов. bax **взметнуть**.

ВЗМÉТЫВАТЬСЯ несов. bax **взметнуться**.

ВЗМОКАТЬ несов. bax **взмокнуть**.

ВЗМОКНУТЬ сов. dan. islanmaq, yaş olmaq.

ВЗМОЛИТЬСЯ сов. 1. yalvarmağa başlamaq,

yalvarıb-yaxarmaq.

ВЗМÓРЬЕ ср мн. нет 1. sahil; 2. dəniz kənarı, dəniz sahilinə yapışq yerlər.

ВЗМОСТИТЬ сов. tikmək, qurmaq, yerləşdirmək (*bir şeyin üstündə*).

ВЗМОСТИТЬСЯ сов. çıxıb oturmaq, dırmaşib oturmaq, yerləşmək (*bir şeyin üstündə*).

ВЗМОЧИТЬ сов. islatmaq.

ВЗМОЧИТЬСЯ сов. islanmaq.

ВЗМУТИТЬ сов. 1. bulandırmaq; 2. *köhn. təc.* həyəcanlandırmmaq, təşvişə salmaq.

ВЗМУТИТЬСЯ сов. bulanmaq (*su*).

ВЗМУЧИВАТЬ несов. bax **взмутить**.

ВЗМУЧИВАТЬСЯ несов. bulandırılmaq.

ВЗМЫВ м qalxma, yüksəlmə, uçma.

ВЗМЫВАТЬ несов. bax **взмывать**.

ВЗМЫЛЕННЫЙ прич. 1. sabunlanmış, köpüklənmiş; 2. sabunlu, köpüklü.

ВЗМЫЛИВАТЬ несов. bax **взмылить**.

ВЗМЫЛИВАТЬСЯ несов. bax **взмылиться**.

ВЗМЫЛИТЬ сов. 1. sabunlamaq; 2. tərləmək, köpüklətmək.

ВЗМЫЛИТЬСЯ сов. 1. sabunlanmaq; 2. tərləmək, köpüklənmək.

ВЗМЫТЬ сов. 1. uçub qalxmaq, dik yuxarı uçmaq, sürətlə yuxarı qalxmaq; 2. yüksəlmək, qalxmaq.

ВЗНЕСТИ сов. bax **взносить**.

ВЗНЕСТИСЬ сов. bax **взноситься**.

ВЗНОС м 1. ödəmə, vermə; 2. haqq, pul; **членский взнос** üzvlük haqqı; **взнос за свет** işıq pulu; 3. pay.

ВЗНОСИТЬ несов. 1. *dan.* vermək (*üzvlük haqqı, borc*); 2. *köhn.* yuxarı daşımaq;

3. ucalmaq, qaldırmaq; 4. *təc.* göylərə qaldırmaq (*tarifləmək*).

ВЗНОСИТЬСЯ несов. yüksəklərə qalxmaq, yüksəlmək.

ВЗНУЗДАННЫЙ прич. 1. cilovlanmış, yüyənənmiş; cilovlu, yüyənli; 2. *təc.* qabağı alınmış.

ВЗНУЗДАТЬ сов. 1. cilovlamaq, yüyənəlmək; 2. *təc.* qabağını almaq.

ВЗНУЗДЫВАТЬ несов. bax **взнуздывать**.

ВЗНУЗДЫВАТЬСЯ *несов.* 1. cilovlanmaq, yüyənəlmək; 2. *тас.* qabağı alınmaq.
ВЗНЫТЬ *сов. дан.* 1. birdən ağırmaq, göynəmək (*vara*); 2. sızıldamaq, ufuldamaq, inildəmək; 3. vızıldamaq, vıyıldamaq (*gül-lə və s.*).
ВЗОБРАТЬСЯ *сов.* dırmaşmaq, dırmaşıb çıxmaq.
ВЗОЙТИ *сов.* 1. çıxmaq, doğmaq; **солнце** **взошло** gün çıxdı; 2. qalxmaq; **взойти на трибуну** tribunaya qalxmaq (çıxmaq).
ВЗОПРЕТЬ *сов. köhn.* bax **вспотеть**.
ВЗОР *м.* baxış, nəzər; 2. *тас.* göz; **о** **потупить взор** gözlərini yerə dikmək; **устремить взоры** baxmaq, diqqət yetirmək; **приковать взоры** nəzəri cəlb etmək, maraqlandırmaq; **измерить взором** bax **измерить**.
ВЗОРВАННЫЙ *прич.* partladılmış, dağıdılmış; partlamış.
ВЗОРВАТЬ *сов.* 1. partlatmaq, dağıtmaq; 2. hirsəndirmək, qəzəbləndirmək.
ВЗОРВАТЬСЯ *сов.* partlamaq, dağılmaq.
ВЗРАСТАТЬ *несов.* bax **взрасти**.
ВЗРАСТАТЬ *сов.* böyümək, cücərmək, göyər-mək, yetişmək.
ВЗРАСТИТЬ *сов.* 1. cücərtmək, göyərtmək, becərmək; 2. *тас.* böyütmək, yetişdirmək, bəsləmək.
ВЗРАЧНЫЙ *прил. köhn. məh.* gözəşirin, qanışirin, göyçək.
ВЗРАЩАТЬ *несов.* bax **взрастить**.
ВЗРАЩЕННЫЙ *прич.* 1. cücərdilmiş, göy- yərdilmiş; 2. *тас.* bəslənmiş, böyüdülmüş, yetişdirilmiş.
ВЗРАЩИВАТЬ *несов.* bax **взрастить**.
ВЗРАЩИВАТЬСЯ *несов.* 1. göyərdilmək, cücərdilmək, becərilmək; 2. *тас.* bəslənmək, böyüdülmək, yetişdirilmək.
ВЗРЕВЕТЬ *сов.* 1. bağırmaq, böyümək, nə-rildəmək, çığırmaq; 2. *тас.* guruldamaq; 3. *тас.* vıyıldamaq (*külək*).
ВЗРЕВНОВАТЬ *сов.* qışqanmağa başlamaq.
ВЗРЕЗ *м.* 1. kəsmə, yarma; 2. kəsik, oyuc, yarıq, çarpq.
ВЗРЕЗАТЬ *сов.* kəsmək, yarmaq.
ВЗРЕЗАТЬ *несов.* bax **взрезать**.
ВЗРЕЗАТЬСЯ *несов.* kəsilmək, yarılmaq.

ВЗРЕЗЫВАТЬ *несов.* bax **взрезать**.
ВЗРЕЗЫВАТЬСЯ *несов.* bax **взрезаться**.
ВЗРОЙТЬСЯ *сов. xüs.* beçələmək, beçə ver-mək, beçələyib uçmaq (*arılar haqqında*).
ВЗРОСЛЕТЬ *несов.* böyümək, yaşa dolmaq.
ВЗРОСЛЫЙ *прил.* böyük, yaşlı; böyümüş, yaşadılmış; yekə; **взрослый парень** yekə oğlan.
ВЗРЫВ *м.* 1. partlayış, partlama; 2. gurutlu, səs; **зал дрогнул от взрыва** аплодис-ментов alqış gurutlusundan zal titrədi; **взрыв смеха** qəhqəhə (səsi).
ВЗРЫВАННИЕ I *ср* partla(dıl)ma, partlatma.
ВЗРЫВАННИЕ II *ср* çevirmə, qazıma, bellə-mə, yumşaltma; çevirmə, qazılma, bel-lənmə, yumşaldılma (*torpaq*).
ВЗРЫВАТЕЛЬ *м. tex.* partladıcı (*minanın partladan hissəsi*).
ВЗРЫВАТЬ I *несов.* bax **взорвать**.
ВЗРЫВАТЬ II *несов.* bax **взрыть**.
ВЗРЫВАТЬСЯ I *несов.* 1. bax **взорваться**; 2. partladılmaq.
ВЗРЫВАТЬСЯ II *несов.* şumlanmaq, qazılmaq.
ВЗРЫВНИК *м.* partladıcı, partlayışçı; part-latma işləri mütəxəssisi.
ВЗРЫВНОЙ I *прил.* 1. partlayıcı; **взрыв-ная бомба** partlayıcı bomba; 2. *xüs.* part-latma -i[-i]; **взрывные работы** partlat-ma işləri.
ВЗРЫВНОЙ II, ВЗРЫВНЫЙ *прил. dilç.* partlayan; **взрывные согласные** partla-yan samitlər.
ВЗРЫВЧАТКА *ж. мн. нет* partlayıcı maddə.
ВЗРЫВЧАТОСТЬ *ж. мн. нет* partlama qabiliyyəti (xassəsi).
ВЗРЫВЧАТЫЙ *прил.* partlayıcı, partlayan; partladıcı; **взрывчатые вещества** part-layıcı maddələr.
ВЗРЫВЩИК *м. məd.* partladıcı fəhlə, part-latma işlərində çalışan fəhlə.
ВЗРЫТИЕ *ср. мн. нет* çevirmə, qazıma, yumşaltma (*torpağı*).
ВЗРЫТЬ *сов.* çevirmək, qazımaq, belləmək, yumşaltmaq (*torpağı*).
ВЗРЫХЛЕНИЕ *ср* yumşaltma (*torpağı*).
ВЗРЫХЛИТЬ *сов.* bax **взрыхлять**.
ВЗРЫХЛЯТЬ *несов.* yumşaltmaq (*torpağı*).

ВЗРЫХЛЯТЬСЯ *несов.* yumşalmaq; yumşaldılmaq (*torpaq*).
ВЗЪЕДАТЬСЯ *несов.* bax **взъестся**.
ВЗЪЕЗД *м.* 1. sürüb baş yuxarı çıxma, yo-xuşa çıxma, dikə qalxma; 2. yoxuş.
ВЗЪЕЗЖАТЬ *несов.* dikə qalxmaq, yoxuşa çıxmaq (*miniklə*).
ВЗЪЕРЕПЕНИТЬ *сов.* acıqlandırmaq, bərk hirsəndirmək, hiddətləndirmək.
ВЗЪЕРЕПЕНИТЬСЯ *сов.* bax **ерепениться**.
ВЗЪЕРОШЕННЫЙ *прич.* pırtlaşdırılmış, pırtlaşıq (*saç*).
ВЗЪЕРОШИВАТЬ *несов.* bax **взъерошить**.
ВЗЪЕРОШИВАТЬСЯ *несов.* bax **взъеро-шиться**.
ВЗЪЕРОШИТЬ *сов.* pırtlaşdırmaq, qarış-dırmaq (*saçı*).
ВЗЪЕРОШИТЬСЯ *сов.* pırtlaşmaq, qarış-maq (*saçı*).
ВЗЪЕРОШИТЬ *сов. дан.* bax **взъерошить**.
ВЗЪЕРОШИТЬСЯ *сов.* 1. bax **взъерошить-ся**; 2. *дан.* acıqlanmaq, hirsənmək, özün-dən çıxmaq.
ВЗЪЕСТЬСЯ *сов. дан.* 1. söymək, çımxır-maq, abırlamaq, danlamaq, abırını ələyinə tökmək; 2. sıxışdırmaq, gözümcıxdıya sal-maq.
ВЗЪЕХАТЬ *сов.* bax **въезжать**.
ВЗЪЯРЕННЫЙ *прил.* 1. qızmış, hiddət-lənmiş, özündən çıxmış; 2. *тас.* qudur-muş, quduz, azgın.
ВЗЪЯРИТЬ *сов. дан.* qəzəbləndirmək, hirs-ləndirmək, hiddətləndirmək.
ВЗЪЯРИТЬСЯ *сов. köhn. дан.* qəzəblən-mək, hirsənmək, qızışmaq, özündən çıx-maq.
ВЗЫВАНИЕ *ср. köhn.* 1. çağırma, qışqır-b çağırma; 2. yalvarma, müraciət etmə, xa-hiş etmə; yalvarış.
ВЗЫВАТЬ *несов.* 1. çağırmaq, qışqır-b ça-ğırmaq; 2. yalvarmaq, müraciət etmə, xa-hiş etmək.
ВЗЫГРАТЬ *сов.* 1. birdən şadlanmaq, ürəyi açılmaq; 2. *тас.* coşmaq, daşmaq; 3. *тас.* dingildəmək, həvəyə gəlmək; **о** **взыгра-ла душа; взыграло сердце** şadlıqmdan az qaldım göyü çıxam.
ВЗЫГРАТЬСЯ *сов.* bax **взыграсть** 1-ci mə-nada.

ВЗЫСК *м.* bax **взыскание**.
ВЗЫСКАНИЕ *ср* 1. al(in)ma; 2. alınan pul, vergi qalığı, cərimə və s.; 3. tənbeh, cəza.
ВЗЫСКАННЫЙ *прич.* alınmış.
ВЗЫСКАТЕЛЬНО *нареч.* tələbkərliliklə, tə-ləbkar bir surətdə.
ВЗЫСКАТЕЛЬНОСТЬ *ж. мн. нет* tələb-karlıq, müşküləpəndlik.
ВЗЫСКАТЕЛЬНЫЙ *прил.* tələbkar, müş-küləpənd.
ВЗЫСКАТЬ *сов.* 1. almaq, tələb etmək; 2. cərimə almaq; 3. cəza vermək, tənbeh etmək; 4. *köhn.* təltif etmək, mükafatlan-dırmaq; **о** **не взыщите** irad tutmayın, ba-ğışlayın, inciməyin.
ВЗЫСКАТЬСЯ *сов.* 1. alınmaq (*məcburən*); 2. *köhn.* axtarmaq.
ВЗЫСКИВАНИЕ bax **взыскание** 1-ci mə-nada.
ВЗЫСКИВАТЬ *несов.* bax **взыскать**.
ВЗЫСКИВАТЬСЯ *несов.* alınmaq, ödənil-mək (*borc, cərimə və s.*)
ВЗЯТИЕ *ср. мн. нет* alma, alınma; götür-mə, götürülmə.
ВЗЯТКА *ж.* 1. rüşvət; 2. *qumar oyununda:* böyük kartla vurulmuş kart; 3. *məh.* bax **взятка**.
ВЗЯТКОДАТЕЛЬ *м.* rüşvətverən.
ВЗЯТКОДАТЕЛЬНОСТЬ *ср. мн. нет* rüş-vətvermə.
ВЗЯТКОПОЛУЧАТЕЛЬ *м.* rüşvətalan.
ВЗЯТОК *м.* xüs. bal götürümü, bal sağımı, bal yığıcı (*arının bir dəfədə və ya bir mövsümdə çiçəklərdən yığıldığı bal*).
ВЗЯТОЧНИК *м.* rüşvətxor.
ВЗЯТОЧНИЦА *ж.* rüşvətxor qadın (qız).
ВЗЯТОЧНИЧАТЬ *несов. дан.* rüşvət al-maq, rüşvətxorluq etmək.
ВЗЯТОЧНИЧЕСКИЙ *прил.* rüşvətxor(luq) -i[-i].
ВЗЯТОЧНИЧЕСТВО *ср. мн. нет* rüşvət-xorluq.
ВЗЯТЫЙ *прич.* alınmış, götürülmüş.
ВЗЯТЬ *сов.* 1. bax **брать**; 2. tutmaq; **взять под руки** qolundan tutmaq (qoluna gir-mək); **взять волка живьем** canavarı diri-diri tutmaq; 3. nəticə çıxarmaq, ağıla gəl-mək, beyninə düşmək; **с чего ты взял,**

что ты не справишься с работой nədən nəticə çıxardın ki, sən işin öhdəsindən gələ bilməzsən?; 4. əldə etmək, ələ keçirmək; **взять хитростью** hiylə ilə əldə etmək (ələ keçirtmək); **взять за горло** boğazından yarımaq; **взять в переplёт (в оборот)** sıxışdırmaq, təsir etmək; **взять себя в руки** özünü ələ almaq; **взять своё üstün** gəlmək, öhdəsindən gəlmək, istədiyinə nail olmaq; **взять верх üstün** gəlmək, qalib gəlmək; **взять назад (обратно)** geri götürmək; **взять назад своё предложение** öz təklifini geri götürmək; **взять в толк (в понятие)** başa düşmək, anlamaq; **взять на себя öhdəsinə** götürmək, üzərinə götürmək; **взять на себя смелость** cürət etmək, cəsarət etmək; **ни дать, ни взять** eynilə, lap; **сколько душа возьмёт** ürəyin istəyən qədər; **взять прочь** rədd etmək; **взять курс (направление, путь)** istiqamət almaq, yönəlmək; **взять быка за рога** bax bax; **взять всем бax брата;** **взять голыми руками** bax голый; **взять измором** bax измор; **взять в толк** bax толк; **взять за бока** bax бок; **взять за глотку** bax глотка; **взять за жабры** bax жабры; **взять за сердце (за душу, за живое)** bax брата; **взять на аборт** bax аборт; **взять что на душу** bax душа; **наша (ваша) возьмет (взяла)** bax брата; **не дорого возьмет** fikirləşməz, tərəddüd etməz; **с чего (откуда) он взял?** nəyə əsasən? nə üçün? **черт возьми!** bax черт.

ВЗЯТЬСЯ сов. 1. yarımaq, tutmaq; 2. girişmək, **взяться за работу** işə girişmək; 3. razı olmaq, öhdəsinə götürmək; **взяться купить мне книгу** mənim üçün kitab almağı öhdəsinə götürdü; 4. ortaya çıxmaq, görünmək, zahir olmaq; **вдруг откуда-то** **взялись** две кошки birdən haradansa iki pişik ortaya çıxdı; **взяться за ум** ağıla gəlmək; ağılını başına toplamaq; **откуда ни** **возьмись** birdən, qəfildən, gözənilmədən, haradansa.

ВИАДУК *m. arxıt. viaduk (gediş-gəliş üçün dəgə, yol və s. üstündən çəkilən körpü).*

ВИБРАТОР *m. fiz. vibrator (ritmik titrəyiş əmələ gətirən aparat).*

ВИБРАЦИОННЫЙ прил. vibrasiya (titrəyiş) -i (-ı); vibrasiya yolu ilə olan.

ВИБРАЦИЯ *ж xüs. vibrasiya; titrəyiş, titrəmə.*

ВИБРИОН *m. bakt. vibron (əyri çöp və ya vergülşəkilli mikrob).*

ВИБРИРОВАНИЕ *ср titrəmə, əsmə, titrəyiş, vibrasiya.*

ВИБРИРОВАТЬ несов. *xüs. titrəmək, əsmək; vibrasiya əmələ gətirmək.*

ВИБРОГРАФ *m. xüs. vibroqraf (titrəyişləri avtomatik yazan aparat).*

ВИБРОМЕТР *m. xüs. vibrometr (maşınların, binaların, körpülərin və s.-nin mexaniki titrəyişlərini ölçmək üçün cihaz).*

ВИБРОСКОП *m. xüs. vibroskop (cismin titrəyişlərini müşahidə etmək üçün cihaz).*

ВИВАРИЙ *m. xüs. vivarium (heyvanları təbii şəraitə yaxın bir şəraitdə saxlamaq üçün bina).*

ВИВИСЕКТОР *m. anat. vivisektor (viviseksiya mütəxəssisi).*

ВИВИСЕКЦИЯ *ж anat. viviseksiya (elmi məqsəd üçün heyvanların yarılması).*

ВИГВАМ *m. viqvam (Şimali Amerika hindularının ağac qabığından və ya göndən qayırdıqları ev, koma).*

ВИГИ *мн. (ед. вигм) tar. viqlər (İngiltərədə indiki liberal partiyasının sələfi olmuş siyasi partiyası).*

ВИГОНЕВЫЙ *xüs. вигонь söz. sif.*

ВИГОНЬ *ж viqon (1. zool. Cənubi Amerikada yaşayan lamaya oxşar gövsək heyvan; 2. bu heyvanın yunu; 3. bu heyvanın yunundan toxunma parça).*

ВИД *1. görünüş; вид здания* binanın görünüşü; 2. sifət, üz; təhər; **на вид** **ему можно дать сорок лет** üzdən ona qırx yaş vermək olar; 3. mənzərə; **виды Крыма** Kırım mənzərələri; 4. şəkil, hal; **рукописи надо сдать в исправленном виде** əlyazmalarını düzəldilmiş şəkildə verməli; 5. *мн. виды* fikir, niyyət, məqsəd, təxmin, plan; **какие виды у вас насчет летнего отдыха?** yay istirahətinizi necə keçirmək fikrindəsiniz? 6. sənəd, vəsiqə (bax **вид на жительство**);

вскрыться из вида gözdən itmək; **упустить (выпустить) из виду** nəzərdən (gözədən) qaçımaq, unutmaq; **ни под каким видом** **heç bir vaxt, heç bir surətdə, heç bir vəchlə, heç bir halda, qətiyyətlə, əsla; показывать (делать) вид** göstərmək, hiss etdirmək; **под видом...** bəhanəsi ilə; **быть на виду** nəzərdə olmaq, göz qabağında olmaq; **иметь в виду** nəzərdə tutmaq, niyyətində olmaq; **поставить (ставить) на вид** nəzərinə çatdırmaq; **видать виды** ömründə çox şeylər görmək; **иметь виды** niyyətində olmaq, nəzərdə tutmaq, məqsədi olmaq; **в видах (чего-либо) köhn.** ...məqsədilə; **вид на жительство köhn.** pasport; **для вида** göstərmək üçün, gözəndən pərdə asmaq üçün, aldatmaq üçün; **с виду** zahirən, üzəndən; **в виде чего** 1) ...formasında, şəkildə; 2) ...kimi; **на вид; по виду; с виду** sifətindən; üzəndən; şəkildən; **не подать (не показать) виду** özünü o yola (yerə) qoymamaq, göstərməmək; **у всех на виду** hamının gözü qabağında; **иметься в виду** bax **иметься; терять из виду** gözəndən itirmək (qaçımaq), heç bir xəbəri olmamaq, yerini bilməmək.

ВИД *II м. 1. növ; 2. qram. tərz; виды* глагола *felin* tərzləri.

ВИДАЛЫЙ прил. *дан. dünya* görmüş.

ВИДАННЫЙ прич. *görölmüş, görölən; виданное ли это дело?* heç görünən işdir-mi? *где это* **видано** *harada* görünüb ki...

ВИДАТЬ I несов. *görmək. в глаза бы мои не* **видали** *heç gözüm görməyəydi, kaş görməyəydim.*

ВИДАТЬ II несов. *безд. görünmək; отсюда хорошо* **видать** *пароход* *buradan* *paroxod* *yaxşı görünür; в глаза не* **видать** *кого* *bax* *глаза; от земли не* **видать** *бармак* *boyul, boyu* *bir qarış; ни зги не* **видать** *bax* *зги.*

ВИДАТЬСЯ несов. *дан. görüşmək.*

ВИДЕНИЕ *ср мн. нет 1. görmə qabiliyyəti, görmə imkanı; 2. qavrama, qavrayış, duyum.*

ВИДЕНИЕ *ср 1. görünmə, görükmə; 2. xəyal, qarabasma.*

ВИДЕТЬ несов. 1. görmək; 2. duymaq, sezmək, hiss etmək, başa düşmək, bilmək; **в** **видеть не могу** *görməyə gözüm yoxdur, zəhləm gedir; видеть* *насквозь* *yaxşı tanımaq, iliyini-sümüyünü tanımaq; niyyətini başa düşmək; видишь (видите); видишь ли (видите ли)* *görürsənmi (görürsünüzmü); видеть на два аршина* *под землей (в землю)* *bax* *аршин; как* **видите** *gördüyünüz kimi...; не* **видеть света (вольного)** 1) *gün işığına həsrət qalmaq; istirahət nədir bilməmək; 2) çox çətinlik çəkmək; рад* **видеть (вас)** *nə xoş təsadüf; sizi görməyimə çox şadam; спать и* **видеть** *bax* *спать; только и* **видели** *кого* *görünüb yox oldu, göz açıb yumunca* *aradan* *itdi.*

ВИДЕТЬСЯ несов. 1. görüşmək; 2. görünmək; **как** **видится** *ehtimal ki, görünür, yəqin ki.*

ВИДИМО *вв. сл. görünür, görünür ki, ehtimal ki.*

ВИДИМО-НЕВИДИМО *напеч. hədsiz, saysız-hesabsız, son dərəcə çox.*

ВИДИМОСТЬ *ж мн. нет 1. görünmə dərəcəsi, görünmə; 2. görünüş, zahiri cəhət; в **видимости** *göstərmək üçün, diqqəti cəlb etmək üçün, gözəndən pərdə asmaq üçün; по (всей) видимости* *ehtimal(ki), görünür(ki), yəqin(ki).**

ВИДИМЫЙ прил. 1. görünən; 2. aydın, aşkar; 3. zahiri; **в** **видимое** *дело* 1) məlumdur, aydındır; 2) çox güman, ehtimal ki.

ВИДНЕЙШИЙ *прев. ст. к видный* *ən çox görkəmli; məşhur.*

ВИДНЕТЬСЯ несов. *görünmək.*

ВИДНО 1. *безд. в знач. сказ. görünür, bəllidir; 2. вв. сл. görünür ki; в (ни) зги не* **видно** *bax* *зги.*

ВИДНЫЙ прил. 1. görünən, gözle seçilən; 2. görkəmli, məşhur; 3. mühüm; 4. boylubuxunlu, qamətli.

[...**ВИДНЫЙ**] *mürəkkəb sözlərin ...şəkilli, ...oxşar, ...varı mənasında olan ikinci tərkiб hissəsi; мас.: шаровидный (küresəkilli), яйцевидный (yumurtaşəkilli).*

ВИДОВОЙ I прил. *mənzərə -[i]-[ı]; видо-вая картина* *mənzərə şəkli.*

ВИДОВОЙ П *прил.* növ -i[-i]; **видовые признаки** növ əlamətləri.

ВИДОИЗМЕНЕНИЕ *ср* 1. şəklini dəyişmə; 2. variant (*bir şeyin müxtəlif şəkli, növü*).

ВИДОИЗМЕНЁННЫЙ *прич.* şəkli dəyişdirilmiş, şəkli dəyişmiş.

ВИДОИЗМЕНИТЬ *сов.* şəklini dəyişdirmək.

ВИДОИЗМЕНИТЬСЯ *сов.* öz şəklini dəyişmək.

ВИДОИЗМЕНЯЕМОСТЬ *ж мн. нет:* şəklini dəyişmə qabiliyyəti.

ВИДОИЗМЕНЯТЬ *несов.* bax **видоизменить**.

ВИДОИЗМЕНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **видоизмениться**; 2. şəkli dəyişdirilmək.

ВИДОИСКАТЕЛЬ *м* vizir, nişanlayıcı (*fotoaparata: obyektiv şəkli çəkilən şeyə yönəlmək üçün cihaz*).

ВИДООБРАЗОВАНИЕ *ср* *biol.* növəmələgəlmə (*bitki və heyvan növlərinin əmələ gəlmə prosesi*).

ВИДЫВАТЬ *многокр.* görmək (*çox dəfələrlə*).

ВИЗА *ж рәс. виза* (1. *icazənamə, rüsxətnamə*; 2. *icazə qeydi*).

ВИЗАВИ *köhn.* 1. *наrech.* üz-üzə, qarşı-qarşıya; *сидеть визави* üz-üzə oturmaq; 2. *в знач. суц. м и ж нескл.* qarşıdakı; *мой визави* qarşımdaki.

ВИЗАНТИЙСКИЙ *Византия söz. sif. византийский стиль* Bizans üslubu.

ВИЗАНТИНИСТ *м* bizansşünas, bizansşünaslıq mütəxəssisi.

ВИЗАНТИНОВЕДЕНИЕ *ср мн. нет* bizansşünaslıq (*Bizans tarixi və mədəniyyəti haqqında elm*).

ВИЗАНТОЛОГ *бax византинист.*

ВИЗГ *м* zingilti, ciyilti, ciğ-viğ.

ВИЗГЛИВО *наrech.* cır səslə, zingilti ilə, cırlıtı ilə, zingildəyə-zingildəyə, cırlıdaya-cırlıdaya, ciğ-viğla.

ВИЗГЛИВОСТЬ *ж мн. нет* 1. cırlıq (*səsdə*); 2. ciğirganlıq, qışqırqılıq.

ВИЗГЛИВЫЙ *прил.* 1. zingiltili, ciyiltili, ciğ-viğ; 2. ciğirgən, qışqırqıcı.

ВИЗГНУТЬ *однокр.* bax **визжать**.

ВИЗГОТНЯ *ж мн. нет* zingilti, ciğ-viğ; səs-küy, hay-küy.

ВИЗГҮН *м dan.* 1. ciğviğçı, qışqırqçı; 2. cırsəs adam.

ВИЗГҮНЬЯ *ж dan.* 1. ciğviğçı, qışqırqçı qadın (*qız*); 2. cırsəs qadın (*qız*).

ВИЗЖАНИЕ *ср* zingildəmə, ciyildəmə, vizıldama, cırlıdama, viyıldama.

ВИЗЖАТЬ *несов.* zingildəmək, ciyildəmək; vizıldamaq, cırlıdamaq, viyıldamaq; **сo-бака визжит** it zingildəyir; **дверь визжит** qapı cırlıdayır; **пуля (ветер) визжит** güllə(külək) viyıldayır.

ВИЗИГА *м мн. нет* ağ baliqların belində olan bəndlər.

ВИЗИР *м xüs. vizir* (1. *nişan almaq üçün cihaz*; 2. *бax видоискатель*).

ВИЗИРНЫЙ *прил.* *geod.* vizir -i[-i].

ВИЗИРОВАНИЕ *I ср мн. нет* *рас.* viza vermə (verilmə), icazə vermə (verilmə).

ВИЗИРОВАНИЕ II *ср мн. нет* *geod.* baxma, nişan alma, tuşlama.

ВИЗИРОВАННЫЙ *прич.* *рас.* vizalanmış; *viza* qoyulmuş, *viza* verilmiş; *icazə* verilmiş.

ВИЗИРОВАТЬ I *несов.* *рас.* viza vermək, viza qoymaq; *icazə* vermək.

ВИЗИРОВАТЬ II *несов.* *geod.* tuşlamaq, baxmaq, nişan almaq.

ВИЗИРОВАТЬСЯ I *сов. и несов.* *рас.* viza verilmək, viza qoyulmaq; *icazə* verilmək.

ВИЗИРОВАТЬСЯ II *сов. и несов.* *geod.* baxılmaq, nişan alınmaq, tuşlanmaq.

ВИЗИРОВКА *ж мн. нет* *geod.* baxma, nişan alma, tuşlama.

ВИЗИРЬ *м* vəzir; *о великий визирь* sədrizəmə (*sultan Türkiyəsində*).

ВИЗИТ *м* vizit (1. *səfər; görüş*; 2. *həkimin xəstə yanına gəlməsi*); *о прийти (приехать, быть) с визитом* vizitə gəlmək, görüşə gəlmək.

ВИЗИТАЦИЯ *ж* 1. *həkimin xəstəyə baxması; xəstəni yoluxma*; 2. *dənizdə şübhəli gəminin yoxlanması*.

ВИЗИТЕР *м köhn.* vizit verən, vizitə gələn, görüşə gələn (adam).

ВИЗИТИРОВАТЬ *несов.* *köhn.* 1. vizit vermək, vizitə getmək, görüşə getmək; 2. xəstələri baxmaq, xəstəni yoluxmaq.

ВИЗИТКА *ж* vizitka 1. *rəsmi görüşlərdə geyilən xüsusi biçimli sürtük*; 2. *dan.* vizit kartı.

ВИЗИТНЫЙ *прил.* vizit -i[-i]; *о визитный костюм* vizit kostyumu; **визитная карточка** vizit kartı (*üstündə vizitə gələn adamın adı yazılmış kartı*).

ВИЗУАЛЬНЫЙ *прил.* *astr.* vizual, görülen; **визуальные наблюдения** vizual müşahidələr.

ВИКА *ж мн. нет* *bot.* çölnoxudu (*yem otu*).

ВИКАРИЙ *м* vikari (*yepiskop müavini*).

ВИКИНГ *м tar.* viking (1. *qədim skandinav əsgəri*; 2. *dəniz gulduru*).

ВИКОВЫЙ *прил.* çölnoxudu -i[-i].

ВИКОНТ *м* vikont (*Fransa və İngiltərədə zadəgan rütbəsi*).

ВИКОНТЕССА *ж köhn.* vikontessa (*vikont arvadı*).

ВИКСАТИН *м* viksatin (*su keçirməyən parça; müşəmbə növü*).

ВИКТОРИНА *ж* viktorina (*ümumi bir mövzu ətrafında sual-cavab oyunu*).

ВИКТОРИЯ *ж мн. нет* viktoriya (1. *iri ciyələk*; 2. *bir sıra iri və gözəl meyvə, tərəvəz, çiçək və s. növlərinin adı*).

ВИЛКА *ж* 1. çəngəl; 2. çəngəl (*şahmatda piyadanın, filin və atın eyni zamanda bir neçə fiquru hədələdiyi vəziyyət*).

ВИЛЛА *ж* villa (*bağ içində tikilmiş qəşəng ev, imarət*).

ВИЛЛИС *м dan.* villis (*Villis markalı avtomobil*).

ВИЛЮК *м* 1. baş bağlayan kələm; 2. *мәс.* miskin, yarıq adam.

ВИДООБРАЗНЫЙ *прил.* haça, çəngəlşəkilli, çəngəla oxşayan.

ВИДЮР *м zool.* haça buynuz (*antilop cinsi*).

ВИЛЮЧКА *ж* vilka *söz. kiç.*

ВИЛЮЧНЫЙ *прил.* çəngəl -i[-i].

ВИЛЫ *ед. нет* yaba, şana; *о вилами на воде (по воде) писано* olan iş deyil, ağlasığan şey deyil.

ВИЛНУТЬ *однокр.* bax **вилять**.

ВИЛЯНИЕ *ср* 1. bulama, oynatma (*quyruq*); 2. *мәс.* hiylə, hiyləgərlik, əyirlik; 3. boyun qaçırma.

ВИЛЯТЬ *несов.* 1. bulamaq, oynatmaq; **вилять хвостом** quyuğunu bulamaq; 2. *мәс.* hiyləgərlik etmək, hiylə etmək, boyun qaçırmaq, azdırmaq, kələk gəlmək.

ВИНА *ж* təqsir, günah; *о по вине* ...təqsiri üzündən, ...ucbatından; **вменить в вину** bax **вменить**.

ВИНЕГРЕТ *м* vineqret (1. *doğranmış kartof, kələm, çuğundur, yumurta, lobya və s. hazırlanan soyuq yemək*; 2. *мәс.* həftəbəcər).

ВИНИ *мн. dan.* qaratoxmaq (*qumar kağızı*).

ВИНИТЕЛЬНЫЙ *прил.* **винительный падеж** *qram.* təsirlik hal.

ВИНИТЬ *несов.* 1. təqsirləndirmək, günahlandırmək, ittiham etmək; 2. danlamaq.

ВИНИТЬСЯ *несов.* *dan.* təqsirini (günahını) boynuna almaq.

ВИНИЩЕ *ср мн. нет* *nifr.* араq, çaxır.

ВИНКЕЛЬ *м (мн. винкеля) tex.* vinkel, günə (*bucaqölçən alət*).

ВИННИЦА *ж* 1. çaxır dükanı; 2. *köhn.* араq zavodu.

ВИННОЗАВОДЧИК *м köhn.* şərab zavodu sahibi.

ВИННОКАМЕННЫЙ *прил.* **виннокаменная кислота** *kim.* tartarat turşusu.

ВИННЫЙ *вино söz. sif. винный склад* çaxır anbarı; *о винный спирт* *kim.* etil spirt; *винная ягода* əncir; *винный камень* *kim.* çaxırdaşı, kalium hidrotartarat; **винная кислота** *kim.* çaxır turşusu.

ВИНО *ср (мн. вина)* şərab, çaxır.

ВИНОВАТ 1. bax **виноватый**; 2. bağışla(yın)!; üzr istəyirəm; *о виноват (виновата)* üzr istəyirəm, bağışlayın.

ВИНОВАТОСТЬ *ж мн. нет* müqəssirlik, günahkarlıq, təqsirliklik.

ВИНОВАТЫЙ *прил.* müqəssir, günahkar, təqsirkar, təqsirli.

ВИНОВНИК *м* 1. müqəssir, təqsirkar; 2. səbəbkar, səbəb, bais.

ВИНОВНИЦА *ж* 1. müqəssir, təqsirkar qadın (*qız*); 2. səbəbkar, səbəb, bais qadın (*qız*).

ВИНОВНОСТЬ *ж мн. нет* təqsir, müqəssirlik, günahkarlıq.

ВИНОВНЫЙ *прил.* təqsirli, müqəssir, günahkar.

ВИНОГРАД *м* üzüm.

ВИНОГРАДСКИЙ *прил.* üzümçü(lük) -i[-i].

ВИНОГРАДАРСТВО *ср мн. нет* üzümçülük.

ВИНОГРАДАРЬ *м* üzümçü.

ВИНОГРАДИНА *ж* üzüm giləsi.

ВИНОГРАДИНКА *виноградина* *сöz. kiç.;* üzüm giləciyi.

ВИНОГРАДНИК *м* üzümlük, tənəklilik; üzüm bağı.

ВИНОГРАДНЫЙ *прил.* üzüm -i [-i]; **виноградный сок** üzüm şirəsi; **виноградный уксус** üzüm sirkəsi.

ВИНОДЕЛ *м* şərabçı, çaxırçı.

ВИНОДЕЛИЕ *ср мн. нет* şərabçılıq, çaxırçılıq.

ВИНОДЕЛЬНЫЙ *бах* винодельческий.

ВИНОДЕЛЬНЯ *ж* köhn. çaxır zavodu.

ВИНОДЕЛЬЧЕСКИЙ *прил.* şərabçı(lıq) -u [-ü]; **винодельческий район** şərabçılıq rayonu.

ВИНОКЪР *м* araçqəçəkn.

ВИНОКУРЕНИЕ *ср мн. нет* araç qəkmə.

ВИНОКУРЕННЫЙ, **ВИНОКУРНЫЙ** *прил.* araç(spirt) -u [-ü]; **винокуранный завод** araç zavodu; **винокурный котёл** araç qazanı.

ВИНОКУРНЯ *ж* köhn. araç zavodu, spirt zavodu.

ВИНОТОРГОВЕЦ *м* şərabşatən, çaxırsatən.

ВИНОТОРГОВЛЯ *ж мн. нет* 1. çaxır ticarəti, şərab ticarəti; 2. köhn. şərab dükanı.

ВИНОЧЕРПИЙ *м* köhn. saqi.

ВИНТ *м* vint (1. *burma mıx*; 2. *gəmini, təyyarəni və s. hərəkətə gətirən qurğu; pər*; 3. *kart oyunlarından biri*).

ВИНТЕР *м* vint oyunu həvəskarı (bax **винт** 3-cü mənada).

ВИНТИК *винт* *söz. kiç.;* ♦ **винтика не хватает** *dan. bir vinti çatmır, gicdir, ağıldan kəmdir.*

ВИНТИТЬ *несов. dan.* 1. vintləmək, burmaq, burub bərkitmək; 2. vint (qumar növü) oynamaq.

ВИНТИТЬСЯ *несов.* vintlənmək, burulmaq, burulub bərkitilmək.

ВИНТОВАЛЬНЫЙ *бах* винторезный; ♦ **винтовальная доска** vintaçan.

ВИНТОВАЛЬНЯ *ж* *tex.* yivaçan (*alət*).

ВИНТОВАЛЬНЫЙ *прич. tex.* yivlənmiş, yiv açılmış.

ВИНТОВАТЬ *несов. tex.* yivləmək, yiv açmaq

ВИНТОВАТЬСЯ *несов. tex.* yivlənmək, yiv açılmaq.

ВИНТОВКА *ж* tüfəng.

ВИНТОВОЙ *прил.* 1. vint -i[-i]; 2. vintl, pərli; **винтовой пароход** vintl paroxod; 3. vintəoxşar, vintşəkilli, dolama; **винтовая лестница** dolama pilləkən.

ВИНТОВОЧНЫЙ *прил.* tüfəng -i[-i].

ВИНТОМ НАРЕЧ. dolama; vint şəklinə, vint kimi, spiral şəklinə; **лестница шла винтом** pilləkən dolama qalxırdı.

ВИНТОМОТОРНЫЙ *прил. av.* vint-motörli, propellerli; **винтомоторные самолёты** vint-motörli (propellerli) təyyarələr.

ВИНТООБРАЗНЫЙ *прил.* vintəoxşar, vintşəkilli, buruq.

ВИНТОРЕЗНЫЙ *прил.* vintaçan, yivaçan; **винторезный станок** vintaçan (yivaçan) dəzgah.

ВИНЦО *ср мн. нет* *dan.* **вино** *söz. kiç.*

ВИНЧЕСТЕР *м* vinçester (1. *tüfəng sistemi*; 2. *kompiuterda yaddaş qurğusu*).

ВИНЬЕТКА *ж* vinyetka (*kitabın və ya fəsil-lərin başında və ya axırında naxış, şəkil*).

ВИОЛА *ж* *mus. viola (skripkaya oxşar qədim musiqi aləti)*.

ВИОЛОНЧЕЛИСТ *м* violonçelçi; violonçelçalan.

ВИОЛОНЧЕЛИСТКА *ж* violonçelçi qadın (qız); violonçelçalan qadın (qız).

ВИОЛОНЧЕЛЬ *ж* violonçel (simli musiqi aləti).

ВИОЛОНЧЕЛЬНЫЙ *прил.* violonçel -i[-i].

ВИР *м* məh. burulğan, girdab.

ВИРА *ж* tar. qanbahası (*qədimdə*).

ВИРА II *межд.* qaldır! yuxarı! (*yükləmə, boşaltma zamanı verilən komanda*).

ВИРАЖ *м* fot. viraj (*foto və ya kino şəkillərini yumaq və müxtəlif rənglərə boyumaq üçün kimyəvi məhlul*).

ВИРАЖ II *м* xüs. viraj (*gəminin, avtomobilin və ya təyyarənin yan verərək dönməsi*).

ВИРАЖНЫЙ I *вираж I* *söz. sıf.*

ВИРАЖНЫЙ II *вираж II* *söz. sıf.*

ВИРАЖ-ФИКСАЖ *м* fot. viraj-fiksaj.

ВИРЯВАТЬ *сов. и нес.* viraj. virajlamaq, viraja salmaq (bax **вираж I**).

ВИРЯВАТЬСЯ *сов. и нес.* fot. virajlanmaq, viraja salınmaq (bax **вираж I**).

ВИРТУАЛЬНЫЙ *прил.* mümkün, mümkün olan; törəyə biləcək, baş verə biləcək.

ВИРТУОЗ *м* virtuoz; usta, mahir sənətkar.

ВИРТУОЗНО *нареч.* məhəratlə, mahirənə, böyük ustalıqla, sənətkarlıqla.

ВИРТУОЗНОСТЬ *ж мн. нет* virtuozluq; məhərat, sənətkarlıq.

ВИРТУОЗНЫЙ *прил.* məhəratli, mahir, usta.

ВИРУЛЕНТНОСТЬ *ж мн. нет* *tib.* virulentlik (*mikrobun xəstəlik törətmə qabiliyyəti*).

ВИРУЛЕНТНЫЙ *прил. tib.* virulent (*xəstəlik törədə bilən*).

ВИРУС *м* *tib.* virus (*vəhəşəli xəstəlik törədən mikrob*).

ВИРУСНЫЙ *прил.* virus -i[-i].

ВИРШЕПЛЁТ *м* zar. şairimə, qafiyəbaz.

ВИРШИ *ед. нет* 1. heca vəznində qədim rus şeri; 2. *kin. pis şerlər*.

ВИС *м* *idm.* sallanma, asılma (*gimnastika alətlərində məşq etmə*).

ВИСЕЛИЩА *ж* dar ağacı.

ВИСЕЛЬНИК *м* köhn. 1. dar ağacından asılmış adam; 2. dar ağacından asılmağa layiq adam, yaramaz (*söyüş*).

ВИСЕННИЕ *ср* asılma, sallanma.

ВИСЕТЬ *несов.* asılmaq, sallanmaq; ♦ **висеть на волоске (на ниточке)** tükdən asılı olmaq; **висеть в воздухе** havadan asılmaq, havada asılı qalmaq; **висеть на телефоне** *dan.* telefonda asılıb qalmaq (*telefonla uzun-uzadı və tez-tez danışmaq*); **висеть на шее** bax шея.

ВИСКА *ж* tar. saçdanasma cəzası (*qədimdə*).

ВИСКИ *ср* *нескл.* viski (*ingilis arəğı*).

ВИСКОЗА *ж мн. нет* viskoz (1. *süni ipək və s. qayrılan sellüloz kütləsi*; 2. *süni ipək*).

ВИСКОЗИН *м* *tex.* viskozin (*neftdən alınan sürtkü yağı*).

ВИСКОЗНЫЙ *прил.* 1. viskoz -i[-i]; **вискозное производство** viskoz istehsalı; 2. viskozdan hazırlanmış; **вискозная рубашка** viskoz köynək.

ВИСЛОЗАДЫЙ *прил.* dalı sallaq, tərki düşük; sallaquyruq (*qoç*).

ВИСЛОУХИЙ *прил.* 1. sallaqqulaq; 2. *мөс.* gicbəşər, sadələv.

ВИСЛЫЙ *прил.* sallaq, asılı.

ВИСМУТ *м* *kim.* vismut (*kimyəvi element*).

ВИСМУТИТ *м* *miner.* vismutit (*kükürdlü vismut şpəti*).

ВИСМУТОВЫЙ *прил.* vismut -i[-i].

ВИСНУТЬ *несов.* 1. sallanmaq, asılmaq; 2. sarılmaq (*boyuna*); ♦ **виснуть на шее** bax шея.

ВИСОК *м (мн. виск)* 1. gicgah; 2. *мн.* виски xətbəşi.

ВИСОКОСНЫЙ *прил.:* **високосный год** uzun il (*hər dörd ildən bir günlərinin sayı 366 olan il*).

ВИСОЧЕК *висок* *söz. kiç.*

ВИСОЧНЫЙ *прил.* gicgah -i[-i].

ВИСТ *м* vist (*kart oyunu*).

ВИСТОВАТЬ *несов.* vist oynamaq (bax **вист**).

ВИСЮЛЬКА *ж* 1. sallama, sallama bəzək, qotaz; 2. buz salxımı, buz lüləsi.

ВИСЯЧИЙ *прил.* asılan, asılı, asma, sallaq; **висячий мост** asma körpü.

ВИТАЛИЗМ *м* *мн. нет* *biol.* vitalizm (*həyat prosesinin gıya orqanizmdə olan sövqətəbi "həyatı qüvvədən" asılı olduğunu iddia edən cərayən*).

ВИТАЛИСТ *vitalist (vitalizm tərəfdarı)*.

ВИТАЛИСТИЧЕСКИЙ *прил.* vitalizm -i[-i].

ВИТАЛЬНЫЙ *прил.* həyatı (*hayat hadisələrinə aid olan*).

ВИТАМИН *м* *biol.* vitamin.

ВИТАМИНИЗАЦИЯ *ж* vitaminləşdirilmə, vitaminləşdirmə.

ВИТАМИНИЗИРОВАННЫЙ *прич.* vitaminləşdirilmiş.

ВИТАМИНИЗИРОВАТЬ *несов.* vitaminləşdirmək.

ВИТАМИНИЗИРОВАТЬСЯ *несов.* vitaminləşdirmək.

ВИТАМИННЫЙ *прил.* vitamin -i[-i].

ВИТАМИНОЗНЫЙ *прил.* vitaminli.

ВИТАТЬ *несов.* köhn. dolaşmaq, uçmaq; ♦ **витать в облаках (в воздухе)** göylərdə uçmaq (*dünyadan xəbərsiz olmaq, xəyaləpərəstlik etmək*).

ВИТНЕВАТО *нареч.* təmtəraqılı, dəbdəbəli; təmtəraqıla, ibarə ilə; **говорить витне-вато** təmtəraqıla danışmaq, ibarə ilə danışmaq.

ВИТНЕВАТОСТЬ ж *мн. нет* təmtəraq, dəbdəbə (*nitqdə*).

ВИТНЕВАТЫЙ *прил.* təmtəraqılı, dəbdəbəli, ibarəli, qəliz (*nitq*).

ВИТИЙСТВО *ср* köhn. natiqlik, natiqlik məharəti.

ВИТИЙСТВОВАТЬ *несов. köhn.* natiqlik etmək, təmtəraqıla danışmaq, ibarəpərdəzliq etmək.

ВИТІЯ *м* köhn. natiq; söz ustası.

ВИТОЙ *прил.* 1. burulmuş, hörülmüş, eşilmiş; 2. vintşəkilli; burma, dolama, qıvrım, buruq.

ВИТОК *м* 1. burum, bir burum; 2. dövrə (*Yer ətrafında*).

ВИТОЧЕК *м* виток söz. kiç.

ВИТРАЖ *м* vitraj (*qarıya, pəncərəyə və s. -yə salınan rəngli şüşələrdən düzəldilmiş şəkil və ya naxış*).

ВИТРИНА ж vitrin (*mağaza sərgisi*).

ВИТРИННЫЙ *прил.* vitrin -i[-ı].

ВИТТОВА пляска ж *бах* пляска.

ВИТУШКА ж *дан.* 1. burma; 2. burma (buruq-buruq) bulka.

ВИТЫЙ *прич.* burulmuş, buruq-buruq edilmiş; hörülmüş, eşilmiş.

ВИТЬ *несов.* 1. burmaq, eşmək, hörmək; 2. tikmək; **ВИТЬ** гнездо yuva tikmək; **ВЕРЕВКИ** **ВИТЬ** (*из кого-нибудь*) ...tamamilə özünə tabe etmək.

ВИТЬЕ *ср* *мн. нет* burma, eşmə, hörmə.

ВИТЬСЯ *несов.* 1. burulmaq, eşilmək, sarılmaq; sarmaşmaq; 2. havada fırlanmaq; 3. qıvrılmaq; 4. *тас.* hiyləgərlik etmək, kələk gəlmək; yalaqlanmaq, yaltaqlanmaq; 5. dalğalanmaq, yellənmək; 6. ...başına hərlənmək; **ВИТЬСЯ** **ВЬЮНОМ** *бах* **ВЬЮН**.

ВИТЮТЕНЬ *м* zool. alabaxta (*quş*).

ВИТЯЗЬ *м* köhn. pəhləvan, qəhrəman.

ВИХЛЯВЫЙ, ВИХЛЯТЫЙ *прил.* *дан.* yan basa-basa yeriyən, yırgələnən.

ВИХЛЯТЬ *несов. дан.* səndələmək, yan basa-basa yerimək.

ВИХЛЯТЬСЯ *несов. дан.* 1. səndələmək; 2. yan basa-basa yerimək, yırgələnmaq.

ВИХОР *м* kökil, cıqqa.

ВИХОРОК *вихор* söz. kiç.; kökilcik.

ВИХОРЬ *бах* вихрь.

ВИХРАСТЫЙ *прил.* kökilli, cıqqalı.

ВИХРЕВОЙ *прил.* burağan -i[-ı].

ВИХРЕМ *нареч.* çox cəld, çox iti; yel kimi, ildırım kimi.

ВИХРИТЬ *несов.* sovurmaq, sovurub qaldırmaq.

ВИХРИТЬСЯ *несов.* sovurulmaq, sovurulub qalxmaq.

ВИХРҮН *м* zool. kökilli göyөрçin.

ВИХРЬ *м* 1. burağan, qasırga; 2. *тас.* girdab, axın.

ВИЦЕ *vitse* (*bəzi müəkkəb sözlərin*) "müavin" mənasında işlənən birinci tərkib hissəsi).

ВИЦЕ-АДМИРАЛ *м* vitse-admiral (*hərbi-dəniz donanmasında yüksək rütbə*).

ВИЦЕ-АДМИРАЛЬСКИЙ *прил.* vitse-admiral -i[-ı].

ВИЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ *м* prezident müavini.

ВИЦМУНДІР *м* vismundir (*çar Rusiyasında çinovniklərin rəsmi paltarı*).

ВИШЕНКА ж *вишня* söz. kiç.

ВИШЕННИК *м* məh. albalı bağı.

ВИШЕННЫЙ *дан.* *бах* **ВИШНЕВЫЙ**.

ВИШНЕВКА ж *дан.* albalı arağı.

ВИШНЕВЫЙ *прил.* 1. albalı -i[-ı]; **ВИШНЕВЫЙ** сад albalı bağı; 2. albalı rəngli, tünd-qırmızı; **ПЛАТЬЕ** **ВИШНЕВОГО** света tünd-qırmızı paltar; 3. albalıdan hazırlanmış; **ВИШНЕВОЕ** варенье albalı müəbbəsi.

ВИШНЯ ж 1. albalı; 2. albalı ağacı.

ВИШНЯК *бах* **ВИШЕННИК**.

ВИШЬ *част.* görürsən, görürsənmi, *бах*, *gör*, *бах* *gör*, *бuna* *бах*; **В** *вишь* *ты* *buna* *бах*; *gör* *a*; *бах* *gör*; *görürsən*(mi).

ВКАЛЫВАТЬ *несов.* *бах* **ВКАЛОТЫТЬ**.

ВКАЛЫВАТЬСЯ *несов.* *бах* **ВКАЛОТЫТЬСЯ**.

ВКАПАТЬ *сов.* damcılatmaq, damızdırmaq (*bir şeyin içinə*).

ВКАПНУТЬ *сов. однокр.* bir dəfə damcılatmaq, damızdırmaq (*bir şeyin içinə*).

ВКАПЫВАТЬ I *несов.* *бах* **ВКАПАТЬ**.

ВКАПЫВАТЬ II *несов.* *бах* **ВКАПАТЬ**.

ВКАПЫВАТЬСЯ I *несов.* *бах* **ВКАПАТЬСЯ**.

ВКАПЫВАТЬСЯ II *несов.* damcılanmaq, damcı-damcı tökülmək (*içəri*).

ВКАРАБКАТЬСЯ *сов.* dırmaşib girmək, dırmaşib çıxmaq.

ВКАРАБКИВАТЬСЯ *несов.* *бах* **ВКАРАБКАТЬСЯ**.

ВКАТАННЫЙ *прич.* içəri diyirlədilmiş (*yuvurladılmış*).

ВКАТАТЬ *сов.* (*içəri*) diyirlətmək, yuvurlatmaq; **ВКАТАТЬ** **БОЧКИ** *в* подвал boçkaları zirzəmiyə yuvurlatmaq.

ВКАТИТЬ *сов.* 1. içəri yuvurlatmaq; 2. *тас.* *дан.* vurmaq, çəkmək, ilişdirmək; **ВКАТИТЬ** **ПОЩЕЧИНУ** şillə ilişdirmək (*çəkmək*); 3. *тас.* *дан.* vermək; **ВКАТИТЬ** **ВЫГОВОР** töhmət vermək.

ВКАТИТЬСЯ *сов.* 1. diyirlənib (*yuvurlanıb*) girmək; diyirlənib (*gillənib*) düşmək; içəri gillənmək; 2. sürüb girmək, cəld girmək, yürüb girmək.

ВКАТКА ж içəri diyirlətmə, diyirlədi(li)b sal(in)ma.

ВКАТЫВАТЬ *несов.* *бах* **ВКАТАТЬ** *в* **ВКАТЫТЬ**.

ВКАТЫВАТЬСЯ *несов.* *бах* **ВКАТЫТЬСЯ**.

ВКАЧАННЫЙ *прич.* doldurulmuş (*nasosla*).

ВКАЧАТЬ *сов.* doldurmaq (*nasosla*).

ВКАЧЕННЫЙ *бах* **ВКАТАННЫЙ**.

ВКАЧИВАНИЕ *ср* doldur(ul)ma (*nasosla*).

ВКАЧИВАТЬ *несов.* *бах* **ВКАЧАТЬ**.

ВКАЧИВАТЬСЯ *несов.* doldurulmaq (*nasosla*).

ВКАШИВАНИЕ *ср* məh. biçə-biçə gedib başqasının yerinə girmə.

ВКАШИВАТЬСЯ *несов.* *бах* **ВКОСИТЬСЯ**.

ВКИДАННЫЙ *прич.* içəri atılmış, içəri tullanmış.

ВКИДАТЬ *сов.* içəri atmaq, içəri tullamaq (*bir neçə dəfəyə*).

ВКИДЫВАНИЕ *ср* içəri atma, içəri tullama.

ВКИДЫВАТЬ *несов.* *бах* **ВКИДАТЬ** *в* **ВКИДЫТЬ**.

ВКИДЫВАТЬСЯ *несов.* içəri atılmaq, içəri tullanmaq.

ВКИНУТЬ *сов.* içəri atmaq, içəri tullamaq.

ВКИНУТЬСЯ *сов.* içəri atılmaq, içəri tullanmaq.

ВКЛАД *м* 1. *mal*. əmanət; 2. qiymətli hədiyyə; 3. xəzinə; 4. *тас.* töhfə; **В** *сделать* **ВКЛАД** *в* науку elmi zənginləşdirmək.

ВКЛАДКА ж 1. *бах* **ВКЛАДЫВАНИЕ**; 2. əlavə vərəq (*qəzet və ya kitabın içərisində*).

ВКЛАДНОЙ 1. *вклад* söz. *sif.*; *кладная* сумма *mal*. əmanət pul; 2. əlavə, qoşma; **ВКЛАДНОЙ** лист əlavə vərəq, qoşma vərəq.

ВКЛАДЧИК *м* əmanətçi.

ВКЛАДЧИЦА ж əmanətçi qadın (*qız*).

ВКЛАДЫВАНИЕ *ср* 1. əlavə etmə (*edilmə*), qoyma, qoyulma; 2. əmanət qoyma.

ВКЛАДЫВАТЬ *несов.* *бах* **ВЛОЖИТЬ**.

ВКЛАДЫВАТЬСЯ *несов.* 1. qoyulmaq; 2. əlavə edilmək, qoşulmaq.

ВКЛАДЫШ *м* 1. qoşma, əlavə vərəq (*kitabda, qəzetdə və s.*); 2. *xüs.* içlik (*maşının içərisinə və ya altına qoyulan metal və ya taxta parçası*).

ВКЛАСТЬ *сов. köhn.* *бах* **ВЛОЖИТЬ**.

ВКЛЕЕННЫЙ *прич.* yarışdırılmış (*içəri*).

ВКЛЕЕЧКА ж *вклейка* (2-ci mənada) söz. kiç.

ВКЛЕИВАНИЕ *ср* *мн. нет* yarışdır(ıl)ma (*bir şeyin içərisinə*).

ВКЛЕИВАТЬ *несов.* *бах* **ВКЛЕИТЬ**.

ВКЛЕИВАТЬСЯ *несов.* 1. yarışdırılmaq (*içəri*); 2. *бах* **ВКЛЕИТЬСЯ**.

ВКЛЕИТЬ *сов.* yarışdırmaq (*içəri*).

ВКЛЕИТЬСЯ *сов.* yarışmaq (*içəri*).

ВКЛЕЙКА ж 1. yarışdır(ıl)ma (*içəri*); 2. içəri yarışdırılmış vərəq və s.

ВКЛЕПАННЫЙ *прич.* *tex.* pərçimlənmiş.

ВКЛЕПАТЬ *сов.* 1. *tex.* pərçimləmək; 2. *тас.* *əngələ* salmaq, *cəncələ* salmaq, *dolaşdırmaq*.

ВКЛЕПАТЬСЯ *сов.* 1. pərçimlənmək; 2. *тас.* *bənd* olmaq; 3. *тас.* *dəyişik* salmaq, *səhvən* oxşatmaq; 4. *тас.* *cəncələ* düşmək.

ВКЛЕПКА ж *tex.* 1. pərçimləmə; 2. pərçim.

ВКЛЕПЫВАНИЕ *ср* *tex.* pərçimlənmə, pərçim edilmə (*içəri* *təfəsdən*).

ВКЛЕПЫВАТЬ *несов.* *бах* **ВКЛЕПАТЬ**.

ВКЛЕПЫВАТЬСЯ *несов.* *бах* **ВКЛЕПАТЬСЯ**.

ВКЛИНЕНИЕ *ср* 1. paz vurma (*vurulma*); 2. paz kimi içəri girmə.

ВКЛИНИВАНИЕ *ср* 1. paz vur(ul)ma; 2. *тас.* *səhbətə* söz qatma.

ВКЛИНИВАТЬ *несов.* *бах* **ВКЛИНИТЬ**.

ВКЛИНИВАТЬСЯ *несов.* *бах* **ВКЛИНИТЬСЯ**.

ВКЛИНИТЬ *сов.* 1. soxmaq, paz vurmaq; 2. *тас.* *səhbətə* söz qatmaq.

ВКЛИНИТЬСЯ *сов.* 1. girmək, soxulmaq, içərilərə uzanmaq; 2. araya soxulmaq.

ВКЛИНЯТЬ *несов.* *бах* **ВКЛИНИТЬ**.

ВКЛИНЯТЬСЯ *несов.* *бах* **ВКЛИНИТЬСЯ**.

ВКЛЮЧАТЕЛЬ *м* *tex.* qoşucu, açar (*elektrik açarı*).

ВКЛЮЧАТЬ *несов.* bax **включить**.

ВКЛЮЧАТЬСЯ *несов.* 1. bax **включить-ся**; 2. işə salınmaq; qoşulmaq; 3. daxil edilmək, əlavə edilmək.

ВКЛЮЧАЯ *пред.* ...də (...da) daxil edərək; ...da (...də) daxil olmaqla; -la (-lə) birlikdə; **собрались все, включая стариков** qocalar da daxil olmaqla, hamı yığılmışdır.

ВКЛЮЧЕНИЕ *ср* **мн.** *нет* 1. daxil etmə (edilmə); yerləşdir(il)mə; əlavə etmə (edilmə); 2. qoşma, qoşulma.

ВКЛЮЧЕННЫЙ *прич.* 1. daxil edilmiş, yerləşdirilmiş, salınmış; əlavə edilmiş; 2. qoşulmuş.

ВКЛЮЧИТЕЛЬНО *нареч.* ...da (...də) daxil olaraq, daxil edilərək, daxil edilməklə, daxil olmaq şərtlə.

ВКЛЮЧИТЬ *сов.* 1. daxil etmək, yerləşdirmək; əlavə etmək; **включить новый пункт в договор** müqaviləyə yeni maddə daxil etmək; **включить в список** siyahıya salmaq; 2. *tex.* qoşmaq, birləşdirmək; **включить телефон в сеть** telefonu şəbəkəyə qoşmaq; 3. *tex.* işə salmaq; **включить мотор** motoru işə salmaq.

ВКЛЮЧИТЬСЯ *сов.* 1. daxil olmaq, yerləşmək, girmək; 2. qoşulmaq; **включиться в соревнование** yarışa qoşulmaq; 3. işləmək, işləməyə başlamaq (*radiostansiya, telefon və s.*).

ВКОВАННЫЙ *прич.* döyülüb içəri yapışdırılmış (bitişdirilmiş, keçirdilmiş).

ВКОВАТЬ *несов.* döyüb bitişdirmək, döyüb keçirtmək, döyüb yapışdırmaq.

ВКОВАТЬСЯ *сов.* döyülməklə bitişmək (keçmək, yapışmaq, bərkimək).

ВКОВКА *ж* bax **вковывание**.

ВКОВЫВАНИЕ *ср* döyüb bitişdirmə, döyüb keçirtmə, döyüb yapışdırma.

ВКОВЫВАТЬ *несов.* bax **вковать**.

ВКОВЫВАТЬСЯ *несов.* döyülüb bitişdirilmək, döyülüb keçirdilmək, döyülüb yapışdırılmaq.

ВКОГИТЬСЯ *сов.* saynaqlamaq, saynaqlarını keçirtmək.

ВКОЛАЧИВАНИЕ *ср* vur(ul)ma, çal(in)ma, yeritmə, yeridilmə.

ВКОЛАЧИВАТЬ *несов.* bax **вколотить**.

ВКОЛАЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вколотиться**; 2. yerləşdirilmək, vurulmaq, çaxılmaq.

ВКОЛОТИТЬ *сов.* çaxmaq, yeritmək, çalmaq, vurmaq (*paz və s.*); **вколотить в голову** qandırmaq, başa salmaq, beyinə yeritmək; **вколотить в гроб** bax **гроб**.

ВКОЛОТИТЬСЯ *сов.* bax **вколачиваться** (1-ci mənada).

ВКОЛОТЫЙ *прич.* sancılmış, batırılmış, çaxılmış, qaxılmış.

ВКОЛОТЬ *сов.* sancmaq, batırmaq, çaxmaq, qaxmaq.

ВКОЛОТЬСЯ *сов.* sancılmaq, batmaq.

ВКОЛОЧЕННЫЙ *прич.* sancılmış, çaxılmış, yeridilmiş, qaxılmış.

ВКОМКАТЬ *сов.* əzişdirib bir yərə dürtmək.

ВКОМПОНОВАТЬ *сов.* quraşdıraraq keçirmək, yerləşdirmək (*bir şeyin içinə*).

ВКОНЕЦ *нареч.* *dan.* lap, tamamilə, tamam, bütün.

ВКОПАННЫЙ *прич.* basdırılmış; **стоять как вкопанный** quruyub qalmaq, donub qalmaq; **как (словно, точно) вкопанный** elə bil yərə sancılıb.

ВКОПАТЬ *сов.* basdırmaq.

ВКОПАТЬСЯ *сов.* qazıb (çələyib) içərisinə girmək (gizlənmək).

ВКОРЕНЕННЫЙ *прич.* kök salmış, yerləşdirilmiş, möhkəmləndirilmiş.

ВКОРЕНИТЬ *сов.* 1. yerləşdirmək, möhkəmləndirmək; 2. yaymaq.

ВКОРЕНИТЬСЯ *сов.* 1. kök salmaq, yerləşmək, möhkəmlənmək; 2. yayılmaq.

ВКОРЕНЯТЬ *несов.* bax **вкоренить**.

ВКОРЕНЯТЬСЯ *несов.* bax **вкорениться**.

ВКОРОТКЕ *нареч.* *köhn.* 1. tezliklə; 2. müxtəsər, qısaca.

ВКОСИТЬСЯ *сов.* *təh.* 1. biçə-biçə getmək, uzaqlaşmaq; 2. biçə-biçə başqasının yerinə girmək; 3. biçməyə alışmaq.

ВКОСЮ *нареч.* bax **вкось**.

ВКОСЬ *нареч.* 1. çəpinə, çərəki, qıyqası, əyri, yanakı; 2. böyükdən; **вкривь и вкось** nizamsız, o tərəf-bu tərəfə, əyri-üyrü.

ВКРАДЧИВО *нареч.* 1. xəlvəti, gizli, oğrun-oğrun; 2. yaltaq-yaltaq, yaltaqlıqla.

ВКРАДЧИВОСТЬ *ж* **мн.** *нет* yaltaqlıq, tülkülik, hiyləgərlik.

ВКРАДЧИВЫЙ *прил.* qılığagirən, yaltaq, hiyləgər.

ВКРАДЫВАТЬСЯ *несов.* bax **вкрасться**.

ВКРАИВАНИЕ *ср* bax **вкройка**.

ВКРАИВАТЬ *несов.* bax **вкроить**.

ВКРАИВАТЬСЯ *несов.* biçilib calanmaq, biçilib salınmaq (*parça*).

ВКРАПИНА *ж* *дан.* bax **вкрапление**.

ВКРАПИТЬ *сов.* 1. çiləmək, xal vurmaq; 2. düzmək, səpələmək (*bir şeyin içərisinə ayrı-ayrı parçalar, hissələr düzmək*).

ВКРАПЛЕНИЕ *ср* **мн.** *нет* 1. çilə(n)mə, xal vur(ul)ma; 2. düzmə, səpələmə (*bir şeyin içərisinə ayrı-ayrı parçalar düzmə*).

ВКРАПЛЕННИК *м* *geol.* süxurlarda açıq gözə çarpan ayrıca mineral.

ВКРАПЛЕННЫЙ *прич.* çilənmiş; səpələnmiş, düzülmüş (*bir şeyin içərisinə*).

ВКРАПЛИВАНИЕ *ср* bax **вкрапление**.

ВКРАПЛИВАТЬ *несов.* bax **вкрапить**.

ВКРАПЛИВАТЬСЯ *несов.* çilənmək, səpələnmək, düzülmək (*bir şeyin içərisinə*).

ВКРАПЛЯТЬ *несов.* bax **вкрапить**.

ВКРАПЛЯТЬСЯ *несов.* bax **вкрапчиваться**.

ВКРАСТЬСЯ *сов.* 1. gizlicə girmək, xəlvətcə girmək, soxulmaq; 2. özünü gözə soxmaq, qılığa girmək; **вкрасться в доверие (в милость)** qılığına girmək.

ВКРАТЦЕ *нареч.* qısaca, müxtəsərcə, müxtəsər (*surətdə*).

ВКРЕПИТЬ *сов.* içəriyə keçirib(qoyub) bərkitmək, möhkəmlətmək, bənd etmək, calamaq.

ВКРЕПИТЬСЯ *сов.* bərkimək, möhkəm yapışmaq, bənd olmaq (*bir şeyin içində*).

ВКРЕПЛЯТЬ *несов.* bax **вкрепить**.

ВКРЕПЛЯТЬСЯ *несов.* bax **вкрепиться**.

ВКРИВЬ *нареч.* əyrisinə, çəpinə, əyri; **вкривь и вкось** bax **вкось**.

ВКРОЕННЫЙ *прич.* calanmış.

ВКРОИТЬ *сов.* calamaq (*parça*).

ВКРОЙКА *ж* 1. cala(n)ma; 2. calaq.

ВКРУГ *нареч.* *şair.* bax **вокруг**.

ВКРУГОВУЮ *нареч.* *dan.* dövrəsinə, dövrələmə.

ВКРУТИТЬ *сов.* *dan.* 1. burub keçirtmək (salmaq); 2. *təc.* aldatmaq.

ВКРУТИТЬСЯ *сов.* burulub yerinə keçmək.

ВКРУТЮ *нареч.* bərk; **яйцо сварено**

вкрутую yumurta bərk bişirilmişdir.

ВКРУЧЕНИЕ *ср* burub bərkitmə, burub keçirtmə, burulub bərkidilmə.

ВКРУЧЕННЫЙ *прич.* burulub salınmış, burulub keçirilmiş.

ВКРУЧИВАНИЕ *ср* bax **вкручение**.

ВКРУЧИВАТЬ *несов.* bax **вкрутить**.

ВКРУЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вкрутиться**; 2. burulub keçirilmək, taxılmaq.

ВКУПЕ *нареч.* *dan.* birlikdə, bir yerdə, əlbir, birgə; ümumilikdə.

ВКУС *м* 1. dad, tam; **вкус хлеба** çörəyin dadı; **пробовать на вкус** dadına (təminə) baxmaq; 2. ləzzət; **от этого вина я никакого вкуса не получил** bu şərabdan mən heç bir ləzzət almadım; 3. iştah; **для возбуждения вкуса** iştaha açmaq üçün;

4. zövq; **одеваться со вкусом** zövqlə geyinmək; **у него очень хороший вкус** onun çox yaxşı zövqü var; 5. həvəs, meyl, maraq, təəşşüq, adət; **вкус к поэзии (музыке)** şərə (musiqiyə) həvəs; 6. üslub, tərz, səpki; **ваза в старинном**

вкусе qədim üslubda qayrılmış vaza; **быть во вкусе** *köhn.* dəb olmaq; **быть (приходиться) по вкусу** ürəyə yatmaq, xoşa getmək; **входить во вкус** yavaş-yavaş maraqlanmağa başlamaq, xoşuna gəlmək, alışmaq; **на вкус** *çey* ...zövqündə olan; **пальто на твой вкус** sənin zövqündə olan paltó; **войти во вкус** bərk alışmaq, həvəslənmək, aludə olmaq.

ВКУСИТЬ *сов.* *köhn.* 1. dadına baxmaq, yemək, içmək; 2. *təc.* dadmaq, görmək, duymaq.

ВКУСНО *нареч.* ləzzətli; dadlı; **вкусно** *по-есть* dadlı yeməklər yemək.

ВКУСНЫЙ *прил.* dadlı, ləzzətli, xoşamlı; tamli.

ВКУСОВОЙ *прил.* 1. dadverən, tamli, xoş-tam; **вкусовые вещества** tamli maddələr; 2. dad (tam)-[i]-[ı]; **вкусовое** *ощущение* dad hissi.

ВКУСОВЩИНА ж *dan.* bir şeyin şəxsi zövqə görə qiymətləndirilməsi.

ВКУШАТЬ *несов.* bax **вкусить**; **вкусать** плоды səmərəsini görmək, nəticəsini görmək, meyvəsini (bəhərini) dadmaq; **вкусать сон** *köhn.* yatmaq.

ВКУШАТЬСЯ *несов.* dadılmaq.

ВКУШЕНИЕ *ср* dadma, dadılma.

ВКУШЕННЫЙ *прич.* 1. yeyilmiş; 2. dadılmış.

ВЛАГА ж *мн. нет* 1. rütubət, nəm, yaş; 2. su; 3. buxar, şəh; **живительная влага** *şair.* şərab, içki, mey.

ВЛАГАЛИЩЕ *ср* 1. anat. uşaqlıq yolu, bəlalıq yolu; 2. *bot.* qın.

ВЛАГАЛИЩНЫЙ *anat., bot.* влагалище *söz. şif.*

ВЛАГАТЬ *несов. köhn.* bax **вложить**.

ВЛАГАТЬСЯ *köhn.* bax **вкладываться**.

ВЛАГОЁМКИЙ *прил. xüs.* rütubəti özündə saxlayan.

ВЛАГОЁМКОСТЬ ж *мн. нет xüs.* rütubət tutumu; rütubəti özündə saxlama qabiliyyəti, nəm tutumu; **влагоёмкость почвы** torpağın rütubət tutumu (rütubəti saxlama qabiliyyəti).

ВЛАГОМЁР м rütubətləyən (*cihaz*).

ВЛАДЕЛЕЦ м yiyə, sahib, sahibkar.

ВЛАДЕЛИЦА ж yiyə, sahib, sahibkar qadın (*qız*).

ВЛАДЕЛЬЧЕСКИЙ *владелец söz. şif.*

ВЛАДЕНИЕ *ср* 1. mülk; malikane; 2. torpaq, ölkə; 3. sahib olma, malik olma, yiyələnmə; yiyəlik, sahiblik.

ВЛАДЕТЕЛЬ м 1. *xüs.* sahib, yiyə; 2. *tar.* hakim, hökmdar.

ВЛАДЕТЕЛЬНИЦА ж 1. *xüs.* sahibə, yiyə qadın (*qız*); 2. *tar.* hakim, hökmdar qadın (*qız*).

ВЛАДЕТЕЛЬНЫЙ *прил.* sahibkar, mülkədar.

ВЛАДЕТЬ *несов.* 1. yiyə olmaq, sahib olmaq, malik olmaq; 2. ağalıq etmək, yiyəlik etmək; 3. idarə etmək, işlədə bilmək; он не владеет правой ногой onun sağ ayağı işləmir; 4. *тас.* yiyələnmək, dərindən öyrənmək; 5. yaxşı bilmək; хорошо владеть русским языком rus dilini yaxşı bilmək, **владеть собой** özünü ələ al-

maq, özünü saxlaya bilmək; **владеть пером** yaxşı qələmi olmaq.

ВЛАДЫКА м 1. hökmdar; 2. ağa, hakim; **владыкой мира будет труд** dünyaya əmək hakim olacaqdır; 3. baş yepiskop (*keşiş*).

ВЛАДЫЧЕСТВО *ср* hökmlərlik, hakimlik.

ВЛАДЫЧЕСТВОВАТЬ *несов.* hökmlərlik etmək, hökm sürmək, hakim olmaq.

ВЛАДЫЧИЦА ж *köhn.* hökmdar qadın (*qız*).

ВЛАЖНЕТЬ *несов.* rütubətlənmək, nəmlənmək, yaş olmaq.

ВЛАЖНО *безл. в знач. сказ.* yaşdır, nəmdir, rütubətli.

ВЛАЖНОСТЬ ж *мн. нет* nəmlik, rütubət, yaşlıq.

ВЛАЖНЫЙ *прил.* 1. rütubətli, nəm, yaş; 2. yaşarmış, doluxmuş; **влажные глаза** yaşarmış gözlər.

ВЛАЗИТЬ *несов. köhn.* bax **влезть**.

ВЛАМЫВАТЬСЯ *несов.* bax **вломиться**.

ВЛАСОГЛАВ м *zool.* tükbaş (*mədə qurdu*).

ВЛАСТОВАНИЕ *ср* 1. hakimlik (hökmlərlik) etmə, hökm sürmə, ağalıq etmə; 2. ağalıq, hökmlərlik.

ВЛАСТОВАТЬ *несов.* 1. hakimlik (hökmlərlik) etmək, hökm sürmək; 2. ağalıq etmək; 3. hakim kəsilmək.

ВЛАСТЕЛИН м *köhn.* hökmdar, hakim.

ВЛАСТИТЕЛЬ м bax **властелин**; **властитель дум** nüfuzlu (siyasi) xadim; hakim.

ВЛАСТИТЕЛЬНИЦА ж hökmdar, hakim qadın (*qız*).

ВЛАСТИТЕЛЬНЫЙ *прил. köhn.* 1. hökmlü; 2. amirane, zəhmli; **властительный взгляд** amirane (zəhmli) baxış; 3. nüfuzlu.

ВЛАСТНО *нареч.* hökmlə, amirane (bir surətdə).

ВЛАСТНОСТЬ ж *мн. нет* 1. hökmlərlik, hakimlik; amirlük; 2. hökm vermək (əmr vermək, buyurmaq) xasiyyəti.

ВЛАСТНЫЙ *прил.* 1. hökmü çatan, ixtiyar sahibi; səlahiyyəti olan, səlahiyyətli; 2. amirane; **властный голос** amirane səs; 3. qadir; 4. əmr edən, buyuran.

ВЛАСТОЛЮБЕЦ м hakimiyyətsevən, rəyasətpərəst, mənəbpərəst (adam).

ВЛАСТОЛЮБИВЫЙ *прил.* hakimiyyətə can atan, hakimiyyətsevən, rəyasətpərəst, mənəbpərəst.

ВЛАСТОЛЮБИЕ *ср мн. нет* hakimiyyət-pərəstlik, rəyasətpərəstlik, mənəbpərəstlik.

ВЛАСТЬ ж 1. hakimiyyət; 2. ixtiyar, səlahiyyət, güc; 3. *мн.* **власти** hökumət orqanları, hökumət nümayəndələri; iqtidar; **ваша власть** ixtiyar sizindir, ixtiyar səhibisiniz, özünü bilirsiniz; **в моей (твоей, его) власти** ...mənim əlimdədir, sənin (onun) əlindədir (hökmündədir, ixtiyarındadır); **во власти, под властью** ... təsirə altında, hökmü altında; **отдаться во власть; отдаться (предаться) власти** ...təsiri altına düşmək, ...əsiri olmaq; **терять власть над собой** özünü saxlaya bilməmək, iradəsi boşalmaq; **потеряв над собой власть, он заплакал** o, özünü saxlaya bilməyib ağladı.

ВЛАСЫ *мн. (ед. влас м.) köhn.* bax **волос**.

ВЛАСЯНИЦА ж *köhn.* qıldan toxunma dərviş paltarı.

ВЛАСЯНОЙ *прил. köhn.* bax **волосной**.

ВЛАЧИТЬ *несов. köhn.* sürümək, daşımaq, aparmaq; **владить жалкое существование** sürünmək, acınacaqlı həyat keçirmək.

ВЛАЧИТЬСЯ *несов.* sürünmək, veyllənmək.

ВЛЕВЕ *нареч. köhn. məh.* sağ tərəfdə, sağda.

ВЛЕВО *нареч.* 1. sola, sol tərəfə; 2. solda, sol tərəfdə.

ВЛЕГАТЬ *несов.* bax **вlech** I.

ВЛЕЗАНИЕ *ср* içəri soxulma (girmə).

ВЛЕЗАТЬ *несов.* bax **влезть**.

ВЛЕЗТЬ *сов* 1. dırmaşmaq, çıxmaq; 2. (içəri) girmək, soxulmaq; 3. yerləşmək, sığmaq; **влезть в долги** bax **долг**; **влезть в душу** bax **душа**; **не влезешь в кого** ürəyini (ürəyindəkini) bilmək olmur (bilmək çətinidir), ürəyini necə biləsən; **влезть в копеечку** bax **копеечка**; **сколько влезет** nə qədər istəsən, istədiyin qədər, doyunca.

ВЛЕКОМЫЙ *прич. köhn.* çəkilən, cəzb olunan, aparılan.

ВЛЕПИТЬ *сов.* 1. yapışdırmaq (*içinə*); 2. *тас. dan.* vurmaq, çəkmək, ilişdirmək (*şillə, güllə və s.*).

ВЛЕПИТЬСЯ *сов.* yapışmaq.

ВЛЕПЛЕННЫЙ, ВЛЕПЛЕННЫЙ *прич.* yapışdırılmış.

ВЛЕПЛЯТЬ *несов.* bax **влепить**.

ВЛЕПЛЯТЬСЯ *несов.* bax **влепиться**.

ВЛЁТ I м 1. uçma, uçub girmə; 2. *dan.* töhmət, məzəmmət.

ВЛЁТ II *нареч.* uça-uça, uçaraq; göydə.

ВЛЕТАНИЕ *ср* 1. uçub içəri girmə; 2. tələsik girmə.

ВЛЕТАТЬ *несов.* bax **влететь**.

ВЛЕТЕТЬ *сов.* 1. uçmaq, uçub girmək; 2. tələsik içəri girmək; 3. *безл. тас.* töhmət almaq, tənbeh almaq, cəzalanmaq; **влететь в копеечку** bax **копеечка**; **влететь бомбой**; **влететь как бомба** bax **бомба**.

ВЛЕЧЕНИЕ *ср* şiddətli arzu, həvəs, könül, eşq, təəşşüq, maraq, meyl, şövq.

ВЛЕЧЬ I *сов.* girmək, keçmək; uzanmaq (*bir şeyin içinə*).

ВЛЕЧЬ II *несов.* 1. *köhn.* çəkmək, dartmaq; 2. cəlb etmək, cəzb etmək; **вlech за собой** səbəb olmaq, törətmək, nəticələnmək.

ВЛЕЧЬСЯ *несов.* 1. *köhn.* sürünmək, getmək; 2. *тас.* gəlib-getmək, keçib-getmək (*vaxt*); 3. meyl etmək, həvəs göstərmək, can atmaq.

ВЛИВАНИЕ *ср* 1. tökmə; 2. *tib.* vurma (*müalicə məqsədilə bədənə qan və s. vurma*).

ВЛИВАТЬ *несов.* bax **вливать**.

ВЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **влиться**; 2. tökülmək, axıdılmaq; 3. köçürülmək, vurulmaq (*qan, dərman və s.*).

ВЛИПАТЬ *несов.* bax **влипнуть**.

ВЛИПНУТЬ *сов.* 1. yapışmaq; 2. *тас.* cən-cələ düşmək, əngələ düşmək, ilişmək.

ВЛИТОЙ *как (словно, точно) влитой (сидит)* əyninə yaxşı gəlir, elə bil boyuna biçilibdir (*paltar haqqında*).

ВЛИТЬ *сов.* 1. tökmək; 2. *тас.* vermək, dəğurmaq; **это влило в него мужество** bu ona cəsarət verdi; 3. *тас.* daxil etmək, qatmaq, qüvvətləndirmək.

ВЛИТЬСЯ *сов.* 1. tökülmək; 2. gəlmək, daxil olmaq; 3. birləşmək, axıb qarışmaq.

ВЛИЯНИЕ *ср* 1. təsir; 2. nüfuz.

ВЛИЯТЕЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* nüfuz.

ВЛИЯТЕЛЬНЫЙ *прил.* nüfuzlu, mötəbər, sözükeçən.

ВЛИЯТЬ *несов.* təsir etmək.

ВЛКСМ (Всесоюзный Ленинский Коммунистический Союз Молодёжи) *tar.* **ÜLKGİ** (Ümumittifaq Lenin Kommunist Gənclər İttifaqı).

ВЛОЖЕНИЕ *ср* 1. qoyma, qoyulma, daxil etmə (edilmə); yerləşdirmə, yerləşdirilmə; 2. qoyulmuş şey (bir şeyin içində); 3. *обычно* *мн.* **вложения** bir işə qoyulan kapital, pul, maya.

ВЛОЖИТЬ *сов.* 1. qoymaq; **вложить деньги в сберегательную кассу** əmanət kassasına pul qoymaq; 2. taxmaq, daxil etmək, yerləşdirmək; **вложить саблю в ножны** qılınçı qılınca taxmaq; **вложить в уста чьи (мысли, слова)** öz qəhrəmanlarını danışdırmaq (yazıçı haqqında). **ВЛОЖИТЬСЯ** *сов.* yerləşmək (bir şeyin içində).

ВЛОМИТЬСЯ *сов.* soxulmaq, basıb girmək, zorla girmək; **вломиться в амбицию** incimək, heysiyyətinə toxunmaq.

ВЛОПАТЬСЯ *сов. dan.* 1. qəflədən düşmək, batmaq (*palçıq*); 2. *тэс.* əngələ düşmək.

ВЛОПЫВАТЬСЯ *несов.* bax **влопаться**. **ВЛЮБЕ** *нареч.* *в купе и влюбие* birlikdə, canbır qəlbə.

ВЛЮБИТЬ *сов. dan.* sevdirmək, aşiq etmək, istətmək, bəyəndirmək.

ВЛЮБИТЬСЯ *сов.* sevmək, vurulmaq; aşiq olmaq, bənd olmaq, məhəbbət yetirmək.

ВЛЮБЛЁННО *нареч.* məhəbbətlə, aşiqcəsinə, vurğuncasına, aşiqanə.

ВЛЮБЛЁННОСТЬ *ж мн. нет* aşıqlıq, vurğunluq, məftunluq; məhəbbət.

ВЛЮБЛЁННЫЙ *прил.* aşiq, vurğun, məftun.

ВЛЮБЛЯТЬ *несов.* bax **влюбить**.

ВЛЮБЛЯТЬСЯ *несов.* bax **влюбиться**.

ВЛЮБЧИВОСТЬ *ж мн. нет* tez-tez bənd olma, tez-tez aşiq olma.

ВЛЮБЧИВЫЙ *прил.* tez vurulan, tez bənd olan, tez-tez aşiq olan.

ВЛЯПАТЬ *сов. dan.* 1. başdansıvma etmək; 2. yarışdırmaq.

ВЛЯПАТЬСЯ *сов. dan.* 1. yıxılmaq, sərilmək (çirkli, bataqlı yerə); 2. *тэс.* cəncələ düşmək, əngələ düşmək.

ВМАЗАТЬ *сов.* suvamaq, bərkitmək, yarışdırmaq (içərisində).

ВМАЗАТЬСЯ *сов.* yarışmaq, yarışıb bərkitmək, yarışıb qalmaq, içində batıb qalmaq.

ВМАЗКА *ж мн. нет* suva(n)ma, bərkitmə, bərkidilmə, yarışdır(ıl)ma.

ВМАЗЫВАНИЕ *ср* bax **вмазка**.

ВМАЗЫВАТЬ *несов.* bax **вмазать**.

ВМАЗЫВАТЬСЯ *несов.* suvanmaq, bərkidilmək, yarışdırılmaq.

ВМАТЫВАНИЕ *ср* içəri sarıma (dolama).

ВМАТЫВАТЬ *несов.* bax **вмотать**.

ВМАТЫВАТЬСЯ *несов.* içəri sarınmaq (dolanmaq).

ВМЕНЁННЫЙ *прич.* öhdəsinə qoyulmuş, tapşırılmış, həvalə edilmiş.

ВМЕНИТЬ *сов.* 1. hesab etmək, saymaq; **вменить себе в обязанность** özü üçün bir vəzifə hesab etmək; **вменить в заслугу** xidməti saymaq; 2. qoymaq, üzərinə qoymaq, öhdəsinə qoymaq, tapşırmaq; **вменить в обязанность** üzərinə qoymaq; **вменить в вину кому** təqsirləndirmək, ittiham etmək.

ВМЕНИТЬСЯ *сов.* 1. sayılmaq, hesab edilmək; 2. öhdəsinə qoyulmaq.

ВМЕНЯЕМОСТЬ *ж мн. нет* hüq. məsuliyyət daşıma qabiliyyəti, ağılı başında olma.

ВМЕНЯЕМЫЙ *прил.* hüq. ağılı başında (olan), məsul sayıla bilən, anlaqlı.

ВМЕНЯТЬ *несов.* bax **вменить**.

ВМЕНЯТЬСЯ *несов.* bax **вмениться**.

ВМЕРЗАТЬ *несов.* bax **вмёрзнуть**.

ВМЁРЗНУТЬ *сов.* içində donub qalmaq, buzun (qarın) arasında sıxılıb (yarışıb) qalmaq.

ВМЁРЗУЮ *нареч.* xüs. kip, möhkəm, bərkdən-bərk.

ВМЁРУ *нареч.* layiqilə, münasib surətdə, qərarla, həddində.

ВМЕСИТЬ *сов.* qatmaq, vurmaq, qatıb yoğurmaq.

ВМЕСТЕ *нареч.* bir yerdə, birlikdə, birgə, bərabər; **вместе с тем** eyni zamanda, bununla belə.

ВМЕСИТЬ *сов.* süpürmək, süpürüb tökmək (bir şeyin içində).

ВМЕСИЛИЩЕ *ср* 1. anbar; 2. qab.

ВМЕСИМОСТЬ *ж мн. нет* tutum, həcm.

ВМЕСИМЫЙ *прил.* yerləşə bilən.

ВМЕСИТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* tutum, həcm.

ВМЕСИТЕЛЬНЫЙ *прил.* tutumlu, həcmli, geniş, çoxtutan.

ВМЕСИТЬ *сов.* 1. tutmaq; 2. yerləşdirmək, doldurmaq.

ВМЕСИТЬСЯ *сов.* yerləşmək, sığmaq, tutmaq.

ВМЕСТО *пред.* ...əvəzinə, ...yerinə; **вместо меня** mənim yerimə (əvəzimə).

ВМЁТАННЫЙ *прич.* köklənmiş, kök atılmış.

ВМЁТАТЬ *I несов.* bax **вмести**.

ВМЁТАТЬ *II несов.* kökləmək, kökləyib nişanlamaq.

ВМЁТАТЬСЯ *несов.* süpürülmək, süpürülüb tökülmək (bir şeyin içində).

ВМЁТЁННЫЙ *прич.* süpürülmüş, süpürülüb tökülmüş (bir şeyin içində).

ВМЕТНУТЬ *однокр.* atmaq, tullamaq (bir şeyin içində).

ВМЕТНУТЬСЯ *однокр.* atılmaq, tullanmaq (bir şeyin içində).

ВМЁТЫВАНИЕ *I ср* kökləmə, kökləyib nişanlama, köklənib nişanlanma.

ВМЁТЫВАНИЕ *II ср* atma, tullama; atılma, tullanma (bir şeyin içində).

ВМЁТЫВАТЬ *I несов.* bax **вметать**.

ВМЁТЫВАТЬ *II несов.* bax **вметнуть**.

ВМЁТЫВАТЬСЯ *I несов.* bax **вметаться**.

ВМЁТЫВАТЬСЯ *II несов.* bax **вметнуться**.

ВМЁШАННЫЙ *прич.* qarışdırılmış, qarışmış, qatılmış.

ВМЁШАТЕЛЬНОСТЬ *ср* qarışma, müdaxilə etmə; müdaxilə.

ВМЁШАТЬ *I сов.* qarışdırıb, yoğurub qatmaq.

ВМЁШАТЬ *II сов. dan.* zorla cəlb etmək, qatmaq.

ВМЁШАТЬСЯ *сов.* 1. qarışmaq, qatışmaq; 2. müdaxilə etmək, araya girmək.

ВМЁШЕННЫЙ *прич.* qatılmış, vurulmuş.

ВМЁШИВАНИЕ *ср* yoğrulub qatılma.

ВМЁШИВАТЬ *I несов.* bax **вмешать**.

ВМЁШИВАТЬ *II несов.* bax **вмешать**.

ВМЁШИВАТЬСЯ *I несов.* bax **вмешаться**.

ВМЁШИВАТЬСЯ *II несов.* yoğrulub qatılmaq.

ВМЁШАТЬ *несов.* bax **вместить**.

ВМЕЩАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вместиться**; 2. yerləşdirilmək.

ВМЕЩЕНИЕ *ср* sığma, sığışma; sığışdır(ıl)ma, yerləşdir(ıl)ma.

ВМИГ *нареч.* bir anda, göz qırpınca, bir göz qırpımında, göz açıb-yumunca, qaşla göz arasında.

ВМИНАТЬ *несов.* bax **вмять**.

ВМИНАТЬСЯ *несов.* tıxanmaq.

ВМОНТИРОВАТЬ *сов.* quraşdırıb keçirmək (bir şeyin içində).

ВМОРАЖИВАТЬ *несов.* bax **вморозить**.

ВМОРОЗИТЬ *сов.* dondurmaq (maye içərisində).

ВМОТАННЫЙ *прич.* içəri sarınmış.

ВМОТАТЬ *сов.* içəri sarımaq (dolamaq).

ВМУРОВАНИЙ *прич.* ...içərisinə (...arasına) qoyulub hörlülmüş (suvanmış).

ВМУРОВАТЬ *сов.* ... içərisinə (...arasına.) qoyub üstədən hörmək (suvamaq).

ВМУРОВАТЬ *несов.* bax **вмуровать**.

ВМУРОВАТЬСЯ *несов.* ... içərisinə (...arasına) qoyulub hörlülmək (suvanmaq).

ВМЯТИНА *ж* batıq, əzik; batıq yer.

ВМЯТОСТЬ *ж* bax **вмятина**.

ВМЯТЫЙ *прич.* tıxanmış, tıxanıb doldurulmuş.

ВМЯТЬ *сов.* tıxamaq, dürtmək.

ВМЯТЬСЯ *сов.* 1. tıxanmaq, dürtülmək, girmək; 2. əzilmək, batmaq; **бок жестяного чайника** вмялся dəmir çaynıkin böyü batıbdır.

ВНАЁМ, ВНАЙМЫ *нареч.* kirəyə, icarəyə; **отдать внаём** kirəyə vermək, icarəyə vermək.

ВНАКІДКУ *нареч. dan.* ciyninə salaraq.

ВНАКЛАДЕ *нареч. dan.*, zərər, ziyan çəkərək; **остаться внакладе** zərər çəkmək.

ВНАКЛАДКУ *нареч.* 1. üstünə qoyaraq; 2. salma, şirin (çay).

ВНАКЛОН *нареч.* əylərək, əyilmiş halda.

ВНАЧАЛЕ *нареч.* əvvəlcə, əvvəllər, əvvəldə, əvvəl başda, başlanğıcda.

ВНЕ *пред.* 1. kənarda, xaricdə, ...xaricində, ...kənar, ...xaric; **вне дома** evdən kənarda; **вне общества** cəmiyyət xaricində; **вне правил** qaydadan kənar; **вне плана** plandan xaric; 2. -siz, -sız; **вне очереди** növbəsiz; **вне всяких сомнений** şək-

şübhəsiz; şübhəsiz; **Ø быть вне себя** özündən çıxmaq; **вне времени и пространства** zaman və məkan xaricində (real həyatdan uzaq); **объявить вне закона** qanun xaricində (qanundan kənar) elan etmək; **вне всякого сомнения, вне всяких сомнений** şübhəsiz, mütləq.

[ВНЕ...] *mürəkkəb sözlərin* "kənar", "xaric", "qeyri" mənasında olan *birinci tərkib hissəsi*; məs.: **внебюджетный** (büdcədən xaric); **внеслужебный** (xidmətdən kənar).

ВНЕБРАЧНЫЙ *прил.* köhn. kəbinsiz; nikahsız.

ВНЕВОЙСКОВОЙ *м. дан.* hərbi hissədən kənar hərbi hazırlıq keçən şəxs.

ВНЕВОЙСКОВОЙ *прил.* hərbi hissədən kənar; **вневойсковая подготовка** hərbi hissədən kənar hazırlıq.

ВНЕВРЕМЕННЫЙ *прил.* fəls. zaman xaricində olan, zaman xaricində götürülən, zamanla məhdudlaşmayan.

ВНЕДРЕНИЕ *ср. мн. нет* tətbiq etmə (edilmə); yeritmə, yeridilmə; geniş yayma (yayılma); həyata keçirilmə.

ВНЕДРИТЬ *прил.* tətbiq olunmuş, həyata keçirilmiş; yerləşdirilmiş, geniş yayılmış.

ВНЕДРИТЬ *сов.* tətbiq etmək, həyata keçirmək, yeritmək; geniş yaymaq.

ВНЕДРИТЬСЯ *сов. (məişətə)* daxil olmaq, həyata keçmək, yerləşmək, kök salmaq, dərinləşmək, geniş yayılmaq.

ВНЕДРИТЬ *несов.* bax **внедрить**.

ВНЕДРИТЬСЯ *несов.* 1. bax **внедриться**; 2. tətbiq olunmaq; həyata keçirilmək.

ВНЕЗАПНО *нареч.* qəflətən, qəfildən, gözlənilmədən, birdən, xəbərsiz.

ВНЕЗАПНОСТЬ *ж* 1. gözlənilməzlik, anilik; 2. gözlənilməz hadisə.

ВНЕЗАПНЫЙ *прил.* gözlənilməyən, gözlənilməz; birdən, qəfildən baş verən; ani.

ВНЕКЛАССНЫЙ *прил. ped.* sinifdən xaric; **внеклассные занятия** sinifdən xaric məşğələlər.

ВНЕКЛАССОВЫЙ *прил.* siniflər xaricində olan, qeyri-sinfi.

ВНЕМАТОЧНЫЙ *прил.* **внематочная беременность** *tib.* uşaqlıq xaricində olan hamiləlik.

ВНЕОЧЕРЕДНОЙ *прил.* növbədən kənar, növbədən xaric.

ВНЕОЧЕРЕДНОСТЬ *ж* növbədən kənarlıq, növbədən xariclik.

ВНЕПЛАНОВОСТЬ *ж* plandan xariclik, plandankənarlıq.

ВНЕПЛАНОВЫЙ *прил.* plandan xaric, plandankənar.

ВНЕСЕНИЕ *ср. мн. нет* 1. götür(ilmə) (içəri); 2. daxil etmə (edilmə); 3. ödə(n)mə, ver(ilmə); 4. təqdim etmə (edilmə); təklif etmə (edilmə) (müzakirəyə).

ВНЕСЁННЫЙ *прил.* 1. götürilmiş (içəri); 2. daxil edilmiş; 3. ödənmə, verilmiş; 4. təqdim edilmiş, təklif edilmiş.

ВНЕСЛУЖЕБНЫЙ *прил.* xidmətdən kənar, qulluqdan kənar; **во внеслужебное время** qulluqdan (işdən) kənar vaxtda.

ВНЕСМЕТНЫЙ *прил.* smetadan xaric, smetada nəzərdə tutulmamış; **внесметные расходы** smetadan xaric xərclər.

ВНЕСТИ *сов.* 1. götürmək (içəri); **внести вещи в комнату** şeyləri otağa götürmək; 2. daxil etmək; **внести в список фамилии вновь принятых** yeni qəbul edilənlərin soyadlarını siyahıya daxil etmək; 3. ödəmək, vermək; **внести квартплату** ev kirəsini ödəmək (vermək); 4. irəli sürmək, təklif etmək; **Ø внести предложение** təklif irəli sürmək; **внести ясность (в дело и т. п.)** aydınlaşdırmaq (aydınlıq götürmək), ayırd etmək.

ВНЕСТИСЯ *сов.* tez girmək, yüyürüb girmək, soxulmaq.

ВНЕУРОЧНЫЙ *прил.* dərindən xaric, dərindən əlavə keçirilən (ayrılan).

ВНЕШКОЛЬНИК *м. ped.* məktəbdən kənar təhsil ilə məşğul olan müəllim.

ВНЕШКОЛЬНИЦА *ж. ped., dan.* məktəbdən kənar təhsil ilə məşğul olan müəllimə.

ВНЕШКОЛЬНЫЙ *прил. ped.* məktəbdən kənar; **внешкольное образование** məktəbdən kənar təhsil.

ВНЕШНЕ *нареч.* zahirən, xaricən, üzdən.

ВНЕШНЕПОЛИТИЧЕСКИЙ *прил.* xarici siyasət [i-]; **внешнеполитические вопросы** xarici siyasət məsələləri.

ВНЕШНЕТОРГОВЫЙ *внешняя торговля* *söz. sif.*; **внешнеторговый баланс** xarici ticarət balansı.

ВНЕШНИЙ *прил.* 1. xarici; 2. zahiri, üzdən, bayır; 3. səthi; **Ø внешний угол** *riyaz.* xarici bucaq.

ВНЕШНОСТЬ *ж. мн. нет* zahir, üz, sima; xarici görünüş, görkəm.

ВНЕШТАТНЫЙ *прил.* ştatdankənar; **внештатный работник** ştatdankənar işçi.

ВНЕЭКОНОМИЧЕСКИЙ *прил.* qeyri-iqtisadi.

ВНИЗ *нареч.* 1. aşağı, aşağıya; **спуститься вниз** aşağıya düşmək (enmək); 2. üzünə aşağı üzmək; **Ø идти (катиться, опускаться) вниз** azalmaq, əksilmək; **смотреть (на кого) сверху вниз** xor baxmaq, yuxarıdan baxmaq.

ВНИЗУ *нареч.* 1. aşağıda, altı, 2. alt mərtəbədə; 3. *пред.* ...altında.

ВНИКАТЬ *несов.* diqqət yetirmək, əslinə çatmaq, başa düşmək, dərk etmək, (məğzina) varmaq, düşünmək.

ВНИКНУТЬ *сов.* bax **вникать**.

ВНИМАНИЕ *ср. мн. нет* 1. diqqət, fikir; 2. etina; 3. maraq; **Ø принимать во внимание** nəzərə almaq; **обращать внимание** fikir vermək, nəzər yetirmək, maraqlanmaq; **оставить без внимания** etina etməmək, nəzərə almamaq! **вниманию кого** ...diqqətinə; **вниманию зрителей!** tamaşaçıların diqqətinə; **заострить внимание на чём** bax **заострить**; **обратить внимание (кого на кого-что)** diqqətini (nəzərini) cəlb etmək; **обратить на себя внимание** diqqəti özünə cəlb etdirmək, özünə qarşı maraq oyandırmaq; **уделить (особое) внимание** xüsusi diqqət yetirmək, xüsusi fikir vermək; **быть в центре внимания** diqqət mərkəzində olmaq, hamını maraqlandırmaq, hamının diqqətini cəlb etmək.

ВНИМАТЕЛЬНО *нареч.* diqqətlə.

ВНИМАТЕЛЬНОСТЬ *ж. мн. нет* 1. diqqətlilik; 2. diqqət, etina; 3. iltifat.

ВНИМАТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. diqqətli; 2. iltifatlı.

ВНИМАТЬ *несов.* köhn. bax **внять**.

ВНИЧЬЮ *нареч.* heç-heçə, baş-baş; **контчить игру вничью** oyunu heç-heçə qurtarmaq.

ВНОВЕ *нареч.* *в знач. сказ. köhn.* təzədir, yenidir, tanış olmayandır.

ВНОВЬ *нареч.* yenidən, təzədən, bir daha.

ВНОС *м* götürmə (içəri), daxil etmə.

ВНОСИТЬ *несов.* bax **внести**.

ВНОСИТЬСЯ *несов.* 1. bax **внести**; 2. götürilmək, daxil edilmək; 3. ödənilmək, verilmək.

ВНОСКА *ж* 1. daxil etmə (edilmə), götür(ilmə); 2. əlavə etmə (edilmə).

ВНОШЕНИЕ *ср* 1. götürmə (içəri), daxil etmə; götürilmə, daxil edilmə; 2. ödəmə, ödəniş; ödənilmə.

ВНУК *м* nəvə.

ВНУКА *köhn.* bax **внучка**.

ВНУТРЕННЕ bax **внутренно**.

ВНУТРЕННИЙ *прил.* iç, daxili, **Ø внутренне** воды daxili sular; **внутренний голос** vicdan (səsi), insaf.

ВНУТРЕННО *нареч.* daxilən, içəridən.

ВНУТРЕННОСТНЫЙ *внутренность (2-ci mənada)* *söz. sif.*; **внутренностные повращения** *tib.* daxili orqanların zədələnməsi.

ВНУТРЕННОСТЬ *ж. мн. нет* 1. iç, bir şeyin daxili; binanın içəri; 2. *только мн.* **внутренности** *anat.* daxili orqanlar, içalat.

ВНУТРИ 1. *пред.* ...içində. ... içərisində, ... daxilində; **внутри дома** evin içərisində; 2. *нареч.* içəridə, daxilə.

ВНУТРИАТОМНЫЙ *прил. fiz.* atomdaxili; **atom daxilədə** əmələ gələn; **внутриатомный процесс** atomdaxili proses.

ВНУТРИПАРТИЙНЫЙ *прил.* partiya daxilində; **партия daxilindəki**, **партия daxilində** **aid**; **внутрипартийная демократия** partiya daxilində demokratiya.

ВНУТРИ 1. *пред.* ...içinə, ... içərisinə, ... daxilinə; 2. *нареч.* içəri, içəriyə, daxilə.

ВНУЧАТА *только мн.* nəvələr.

ВНУЧАТЫЙ, **ВНУЧАТЫЙ** *прил. köhn.* baba (nənə) cəhətdən üçüncü qol (xətt) qohumu; **внучатый племянник** qardaş (bacı) nəvəsi.

ВНУЧЕК *м* **внук** *söz. oxş.*; nəvəciyəz.
ВНУЧКА *ж* nəvə (*qız*).
ВНУЧОНОК *м* **внук** *söz. kiç.* nəvəcik, nəvəciyəz.
ВНУШАЕМОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. təsirənmə qabiliyyəti; təlqinə qabillik; 2. inanma.
ВНУШАТЬ *несов.* bax **внушить**.
ВНУШАТЬСЯ *несов.* 1. təlqin edilmək, hiss etdirilmək; 2. inandırılmaq, beyninə yeridilmək, öyrədilmək.
ВНУШЕНИЕ *ср* 1. təlqin; təlqin etmə, təsir etmə; 2. öyrətmə, beyninə yeritmə; inandırma; 3. öyüd, nəsihət; 4. hipnoz.
ВНУШЕННЫЙ *прич.* təlqin edilmiş, beyninə yeridilmiş; inandırılmış.
ВНУШИТЕЛЬНО *нареч.* 1. ciddiyyətlə; 2. vəhiməli surətdə, dəhşətlə, zəhmə, heybətə, vüqarla.
ВНУШИТЕЛЬНОСТЬ *ж* 1. inandırıcılıq, təsir(lilik); 2. görkəmlilik, ciddilik, zəhm, heybət, vüqar.
ВНУШИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. heybətli, zəhmli, vüqarlı; 2. qorxunc, vəhiməli, dəhşətli; 3. nüfuzlu; 4. çox böyük, görkəmli.
ВНУШИТЬ *сов.* 1. təlqin etmək, hiss etdirmək; təsir etmək; 2. inandırmaq; öyrətmək, beyninə yeritmək; 3. hipnoz etmək; 4. **внушить** страх qorxutmaq, qorxuya salmaq; **внушить** отвращение iyrendirmək, çiyrendirmək, nifrət oyatmaq.
ВНУХАТЬСЯ *сов.* 1. iyələmək, qoxulamaq, qoxulayıb bilmək; 2. *dan. məc.* baş çixartmaq, bilmək.
ВНУХИВАТЬСЯ *несов.* bax **внухаться**.
ВНУЖНО *нареч.* açıq, aydın.
ВНУЖНОСТЬ *ж* *мн. нет* aydınlıq, açıqlıq.
ВНУЖНЫЙ *прил.* açıq, aydın, anlaşılan.
ВНУЖЬ *сов. köhn.* diqqət yetirmək, diqqətlə dinləmək, qulaq asmaq, fikir vermək.
ВО I *пред.* bax **в**.
ВО II *част. тәһ. dan.* 1. bax; **во**, куда надо идти bax, oraya getmək lazımdır; 2. bax, belə; **во**, как надо делать bax, belə etmək lazımdır; 3. *təəcüb, heyrat və sevinc bildirir*; **во**, какую большую рыбу поймали! gör nə böyük balıq tutmuşuq!
ВОБЛА *ж* *мн. нет* *zool.* çapaq balıq.
ВОБРАНЫЙ *прич.* hopdurulmuş, hopmuş, içəri çəkilmiş (*hava, rütubət, su və s.*).

ВОБРАТЬ *сов.* 1. içəri almaq, içəri çəkmək, sormaq, hopmaq, canına çəkmək; 2. *məc.* mənimsəmək; 3. özündə cəmləşdirmək, ehtiva etmək; 4. **вобрать** голову в плечи başını çiyinləri arasında gizlətmək.
ВОБРАТЬСЯ *сов.* içəri alınmaq, içəri çəkilmək, sorulmaq, canına çəkilmək, hopmaq.
ВОВЕК, ВОВЕКИ *нареч.* 1. həmişə, əbədi; həmişəlik, əbədilik; 2. heç, əsla, heç vaxt, qətiyyətlə; 3. **во веки веков** bax **вовек, во веки**.
ВОВЛЕКАНИЕ *ср* cəlb etmə (edilmə); çək(ıl)ma; daxil etmə (edilmə).
ВОВЛЕКАТЬ *несов.* bax **вовлечь**.
ВОВЛЕКАТЬСЯ *несов.* bax **вовлечься**.
ВОВЛЕЧЕНИЕ *ср* *мн. нет* çək(ıl)ma, cəlb etmə (edilmə), daxil etmə (edilmə).
ВОВЛЕЧЕННЫЙ *прич.* çəkilmiş, cəlb edilmiş, daxil edilmiş.
ВОВЛЕЧЬ *сов.* çəkmək, cəlb etmək, daxil etmək.
ВОВЛЕЧЬСЯ *сов.* çəkilmək, cəlb olunmaq, daxil edilmək.
ВОВНЕ *нареч.* *köhn.* kənarda; ...kənarında, ...xaricində.
ВОВНУТРИ *пред.* bax **внутрь**.
ВОВРЕМЯ *нареч.* vaxtında, öz vaxtında, məqamında.
ВОВСЕ *нареч.* bilmərrə, heç, qətiyyətlə, əsla.
ВОВСЮ *нареч.* var qüvvə ilə, var gücü ilə.
ВО-ВТОРЫХ *вв. сл.* ikincisi.
ВОГНАННЫЙ *прич.* 1. içəri qovulmuş, qovulub salınmış; içəri salınmış; 2. çalınmış, qaxılmış, yerləşdirilmiş; 3. salınmış, geydirilmiş.
ВОГНАТЬ *сов.* 1. içəri qovmaq, qovub içəri salmaq; 2. çalmaq, qaxmaq, yerləşdirmək; 3. salmaq, geydirmək; 4. **вогнать** в краску qızartmaq (*utandırmaq*); **вогнать** в гроб öldürmək, başını yemək; **вогнать** в пот işlədib tərletmək, çox işlətmək.
ВОГНУТОСТЬ *ж* *мн. нет* çöküklük, batıqlıq, çuxurluq.
ВОГНУТЫЙ *прил.* çökük, batıq, çuxur, öyilmiş (*içəri*).
ВОГНУТЬ *сов.* çökəkləşdirmək, çuxurlaşdırmaq, öymək, içəri öymək.

ВОГНУТЬСЯ *сов.* çökəkləşmək, çuxurlaşdırmaq, içəri öyilmək.
ВОДА *ж* (*мн. воды*) 1. su; 2. *мн. воды* mədən suları; 3. **воду** толочь faydasız işlə məşğul olmaq; **как в воду опущенный** qəmgin, pərt, süst; **прятать концы в воду** gizlətmək, izini itirmək; **водой не разольешь** aralarından su keçməz; **как в воду кануть** izsiz itmək, yox olmaq; **воды не замутит** dinc, fərağat, başaşağı; **чистой воды** əsil, saf, xalis; **набрать воды в рот** ağzına su alıb oturmaq, laldinməz oturmaq (*susmaq*); **решетом воду носить** qəlbirlə su daşımaq; **опрыснуть живой водой** canlandırmaq, ruh vermək; **выйти сухим из воды** sudan quru çıxmaq, salamat qurtarmaq, yaxasını qurtarmaq; **пройти сквозь огонь и воду** oddan-alovdan keçmək; **в мутной воде рыбу ловить** bulanıq suda balıq tutmaq (*fürsətdən istifadə etmək*); **вывести на свежую (чистую) воду** ifşa etmək; **темная вода** *tib.* qara su (*korluq*); **желтая вода** *tib.* sarı su (*göz xəstəliyi*); **вольная вода** bax **вольный**; **горькие воды** bax **горький**; **жесткая вода** bax **жесткий**; **живая вода** bax **живой**; **мертвая вода** bax **мертвый**; **тяжелая вода** bax **тяжелый**; **холодной водой окатить** (облить) körünü yadırtmaq; **возить воду** (*на ком*) bax **возить**; **лить воду** (*на чью*) мельницу dəyirmanına su tökmək; ağzına söz vermək; **мутить воду** bax **мутить**; **тише воды, ниже травы** allahın fağır qızusu; **много** (немало, столько) **воды** утекло çox vaxt keçmişdir; **в огонь и воду** (готов, пойду) bax **огонь**; **как с гуся вода** bax **гусь**; **как две капли воды** (*похож на кого*) bax **капля**; **как рыба в воде** bax **рыба**; **как** (будто, словно) **в воду глядел** (смотрел) elə bil fala baxmışdı, ağzı falmış.
ВОДВОРЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. yerləşdir(ıl)mə, köçürmə, sakin etmə (edilmə); 2. *məc.* qoyma, qərarlaşdır(ıl)ma; 3. bərpə etmə, təsis etmə, təbiiq etmə (edilmə).
ВОДВОРЕННЫЙ *прич.* 1. yerləşdirilmiş, sakin edilmiş, köçürülmüş; 2. *məc.* qoyulmuş, qərarlaşdırılmış; 3. *məc.* bərpə

edilmiş, bərqərar edilmiş, təsis edilmiş, təbiiq edilmiş.
ВОДВОРИТЬ *сов.* 1. yerləşdirmək, köçürmək, sakin etmək; 2. bərpə etmək, bərqərar etmək, təsis etmək, təbiiq etmək.
ВОДВОРИТЬСЯ *сов.* 1. yerləşmək, köçmək, sakin olmaq; 2. bərpə olmaq, bərqərar olmaq.
ВОДВОРЯТЬ *несов.* bax **водворить**.
ВОДВОРЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **водвориться**; 2. bərpə olunmaq, bərqərar edilmək; təsis edilmək, təbiiq edilmək, başlanmaq.
ВОДЕВИЛИСТ *м* *ədəb.* vodevilçi; vodevil-yazan (*yazıcı*).
ВОДЕВИЛЬ *м* *ədəb.* vodevil, məzhəkə (*yüngül komediya xarakterli pyes*).
ВОДЕВИЛЬНЫЙ *прил.* vodevil -i [-lı].
ВОДЕВИЛЬЧИК *м* водевил *söz. kiç.*
ВОДИТЕЛЬ *м* 1. *köhn.* başçı, rəhbər, yol-göstəren; 2. sürücü, sürən; **водитель трамвая** tramvaysürən.
ВОДИТЕЛЬСКИЙ *водитель* *söz. sif.*
ВОДИТЕЛЬСТВО *ср* *мн. нет* *köhn.* başçılıq, rəhbərlik.
ВОДИТЬ *несов.* 1. bax **вести**; 2. sürmək, idarə etmək; **водить трамвай** tramvay sürmək; 3. ...saxlamaq, ...etmək; **водить дружбу** dostluq etmək; 4. yetişdirmək, becərmək; 5. **водить** за нос aldatmaq, başını bişirmək; **водить на помочах** bax **помочи**; **водить** хлеб-соль bax **хлеб**; **водить** хороводы yallı gedərək, mahnı oxumaq.
ВОДИТЬСЯ *несов.* 1. *dan.* dostluq etmək, ülfət etmək, əlaqə saxlamaq, oturdurmaq; **он с кем водится?** o kiminlə oturub-durur? 2. olmaq, tapılmaq, yaşamaq; var, vardır; **в этом лесу водятся много дичи** bu meşədə çoxlu ov quşu vardır; 3. yetişdirilmək, bəslənmək; 4. aparılmaq, gözdirilmək; 5. **как водится** həmişəki kimi, adət üzrə.
ВОДИЦА *ж* вода *söz. kiç.*
ВОДИЧКА *ж* водица *söz. kiç.*
ВОДКА *ж* араq; 6. *царская водка* *kim.* çar arağı (*xlorid və nitrat turşuları qarışığı*); **крепкая водка** azot turşusu.
ВОДНИК *м* su nəqliyyatı işçisi.
ВОДНОСТЬ *ж* *мн. нет* göllərdə (və s.) su yığılma (sululuq) dərəcəsi.

ВОДНОТРАНСПОРТНЫЙ прил. su nəqliyyatı -i [-1]; **воднотранспортные уч-реждения** su nəqliyyatı idarələri.

[...**ВОДНЫЙ**] *mürəkkəb sözlərin suya aidli-yətini bildiren ikinci tərkib hissəsi.*

ВОДНЫЙ прил. su -i [-1]; **водный транспорт** su nəqliyyatı.

ВОДО... *mürəkkəb sözlərin, "su" mənasında olan birinci tərkib hissəsi, məs.: водолечение (su müalicəsi); водонепроницаемый (su keçirməyən, su buraxmayan). ВОДОБОЙ м su sipəri (hidrotexniki qurğu). ВОДОВОЗНЬ ж мн. нет тиб. quduzluq (xəstəlik).*

ВОДОВМЕСТИЛИЩЕ ср hovuz, su anbarı, sututar.

ВОДОВОЗ м 1. suçu; 2. sudaşıyan (maşın).

ВОДОВОЗКА ж 1. sudaşıyan at arabası; 2. *dan.* sudaşıyan sistemli maşın; 3. *мәс.* yabı.

ВОДОВОЗНЫЙ прил. su daşınılan; **водовозная бочка** su daşınılan boçka (çəllək).

ВОДОВОРОТ м girdab, burulğan, qıjov (*su burulğanı*).

ВОДОГНЕТ м *tex.* su sıxacı (*su təzyiqi ilə işləyən məngənə*).

ВОДОГРЕЙКА ж suqızdıran, suqaynadan (*su qaynatmaq və ya qızdırmaq üçün qab*).

ВОДОГРЕЙНЫЙ прил. *tex.* suqızdıran, su-sidən; **водогрейный котёл** suqızdıran qazan.

ВОДОГРЕЙНЯ, ВОДОГРЕЛЬНЯ ж qazaxana (*su qaynadılan, qızdırılan yer*).

ВОДОЕМ м göl, nohur, hovuz; hövzə.

ВОДОЕМКИЙ прил. 1. çox su tutan; 2. nəmçəkən, rütubəti özündə saxlayan.

ВОДОЕМКОСТЬ ж мн. нет 1. çox su tutma qabiliyyəti, tututumu; 2. nəm çəkmə, rütubəti özündə saxlama qabiliyyəti.

ВОДОЕМНЫЙ прил. nohur (hovuz) -i [-1]

ВОДОЗАБОР м *xüs.* suburaxıcı (*suyu su anbarından, suvarma və ya gəmiçilik kanallarına mexaniki buraxmaq üçün qurğu*).

ВОДОИЗМЕРИТЕЛЬ м *tex.* suölçən (*su axınının sürətini və su sərfini ölçən cihaz*).

ВОДОИЗМЕРИТЕЛЬНЫЙ прил. suölçən; **водоизмерительные приборы** suölçən cihazlar.

ВОДОИЗМЕЩЕНИЕ ср *dəniz. subasımı, tonnaj.*

ВОДОКАЧАЛЬНЫЙ прил. **водокачка** -i [-1]; **водокачальная будка** vodokaçka budkası.

ВОДОКАЧКА ж vodokaçka (1. *suçıxardan maşın, stansiya*; 2. *suçıxardan nasosların yerləşdiyi bina*).

ВОДОЛАЗ м 1. dalğıc; 2. *vodolaz (it cinsi).*

ВОДОЛАЗНИЧАТЬ несов. dalğıclıq etmək.

ВОДОЛАЗНИЧЕСТВО ср мн. нет dalğıclıq.

ВОДОЛАЗНЫЙ прил. dalğıc -i [-1]; **водолазный костюм** dalğıc paltarı.

ВОДОЛЕЙ м 1. bax **водолив**; 2. *мәс.* boş-boğaz (*natıq, yazıçı*); 3. *astr.* Dolça bürcü

ВОДОЛЕЧЕБНИЦА ж тиб. su müalicəxanası.

ВОДОЛЕЧЕБНЫЙ водолечение söz. sıf.

ВОДОЛЕЧЕНИЕ ср мн. нет. тиб. su müalicəsi, su ilə müalicə.

ВОДОЛИВ м 1. *xüs.* suçəkən, sütökən (*alət və ya işçi*); 2. baş fəhlə (*gəmidə*).

ВОДОЛЮБИВЫЙ прил. *bot.* susevən, rütubətsevən (*suda, rütubətli yerlərdə bitən*), **водолюбивые растения** susevən (*rütubətsevən*) bitkilər.

ВОДОМЕР I м *xüs.* suölçən (*sərf olunan suyun miqdarını göstərən cihaz*).

ВОДОМЕР II м *zool.* suhörmüçəyi.

ВОДОМЕРНЫЙ прил. suölçən; **водомерный прибор** suölçən cihaz; **водомерное стекло** *tex.* suölçən şüşə (boru); **водомерный пост** suölçən post (*suyun səviyyəsini ölçən qurğu*).

ВОДОМЕТ м köhn. fəvvarə, fontan.

ВОДОМОИНА ж seldən əmələ gələn çala, oyuq.

ВОДОНАПОРНЫЙ прил.: **водонапорная башня** *tex.* su qülləsi (*su kəmərinə su buraxmaq üçün yuxarısında rezervuarı olan qüllə*).

ВОДОНЕПРОНИЦАЕМОСТЬ ж мн. нет *xüs.* su buraxmamaq qabiliyyəti; su keçirtməmək (sızdırmamaq) qabiliyyəti.

ВОДОНЕПРОНИЦАЕМЫЙ прил. *xüs.* su buraxmayan, sukeçirməyən, susızdırmayan.

ВОДОНОС м 1. suçu, sudaşıyan; susatan; 2. çiyinağacı (*su daşımaq üçün*).

ВОДОНОСНЫЙ прил. *xüs.* sulu, rütubətli, susaxlayan; **водоносный слой земли** torpağın susaxlayan təbəqəsi.

ВОДООТВОДНЫЙ прил. *xüs.* suyu kənara axıdan; **водоотводный канал** suyu kənara axıdan kanal.

ВОДООТЛИВ м *xüs.* su boşaltma, suyu çəkmə.

ВОДООТЛИВНЫЙ *xüs.* suboşaldan, suçəkən (*artıq suyu boşaldan, çəkən*); **водоотливная труба** suçəkən (suboşaldan) boru.

ВОДООТЛИВЩИК м *xüs.* suboşaldan, suçəkən fəhlə (*gəminin bortunda, şaxtada*).

ВОДООЧИСТИТЕЛЬ м *tex.* sutəmizləyən qurğu, süzgəc.

ВОДООЧИСТИТЕЛЬНЫЙ прил. *xüs.* sutəmizləyən; **водоочистительный фильтр** sutəmizləyən süzgəc.

ВОДООЧИСТКА ж suyu təmizləmə.

ВОДООЧИСТНОЙ прил. *tex.* sutəmizləyən.

ВОДОПАД м şəlalə; şırşır, şırtan.

ВОДОПАДНЫЙ прил. şəlalə -i [-1].

ВОДОПЛАВАЮЩИЙ *zool.* suda üzən, suda yaşayan; **водоплавающие птицы** su quşları.

ВОДОПЛАВНЫЙ bax **водоплавающий**.

ВОДОПОДЪЕМНИК м *tex.* suqaldırıcı, suqaldıran (*suyun səviyyəsini qaldırmaq üçün hidrotexniki qurğu*).

ВОДОПОДЪЕМНЫЙ прил. *tex.* suqaldıran; **водоподъемные машины** suqaldıran maşınlar.

ВОДОПОЙ м naxır bulağı, suvat.

ВОДОПОЙКА ж suvat, su çanağı, sulaq.

ВОДОПОЙНЫЙ прил. suvat -i [-1].

ВОДОПОЛЬЕ ср мн. нет daşqın, sel (*yazda*).

ВОДОПОЛЬЗОВАНИЕ ср sudan istifadə (*qaydası, üsulu, rejimi*).

ВОДОПОЛЬЗОВАТЕЛЬ м sudan istifadə edən (idarə, təşkilat, şəxs).

ВОДОПРОВОД м su kəməri.

ВОДОПРОВОДНЫЙ прил. su kəməri -i [-1]; **водопроводная линия** su kəməri xətti.

ВОДОПРОВОДЧИК м su kəməri işçisi.

ВОДОПРОНИЦАЕМОСТЬ ж sukeçirmə, suburaxma, susızdırma.

ВОДОПРОНИЦАЕМЫЙ прил. suburaxan, susızdıran, sukeçən, sukeçirən; **водопро-**

ницаемый слой земли torpağın susızdıran qatı.

ВОДРАЗБОР м *xüs.* dəhnə (*arxın, çayın su paylaşıldığı yeri*).

ВОДРАЗБОРНЫЙ прил. *tex.* supaylaşdırən; **водоразборная колонка** supaylaşdırən kolonka.

ВОДРАЗДЕЛ м *coğr.* suayırıcı.

ВОДРАЗДЕЛЬНЫЙ прил. suayırıcı; **водораздельная линия** *coğr.* suayırıcı xətt.

ВОДОРЕЗ м *dəniz.* sukəsən (*gəmi burnunun suyu yaran uc hissəsi*).

ВОДРОД м мн. нет kim. hidrogen.

ВОДРОДИСТЫЙ прил. hidrogenli.

ВОДРОДНЫЙ прил. hidrogen -i [-1]; **водородные соединения** hidrogen birləşmələri.

ВОДРОИНА ж *məh.* bax **водомонна**.

ВОДРОСЛЬ ж *bot.* yosun.

ВОДОСБОР I м *bot.* sırğagülü.

ВОДОСБОР II м 1. suyun yığılması (toplanması); 2. su yığılan yer, suların qovuşduğu, toplandığı yer.

ВОДОСБРОС м bax **водослив**.

ВОДОСБРОСНЫЙ прил. suaşırən.

ВОДСКАТ м *xüs.* suşağı (*çayda suyun iti axdığı yer*).

ВОДОСЛИВ м *tex.* suaşırən (*artıq suyun axması üçün bəndin divarında açılan dəlik*).

ВОДОСЛИВНЫЙ прил. suaşırən.

ВОДОСНАБЖЕНИЕ ср su təmini (təminatı), su ilə təmin etmə.

ВОДОСПУСК м *tex.* əngəc (*su bəndində suyu buraxmaq üçün qapaqlı dəlik*).

ВОДОСПУСКНЫЙ прил. əngəc -i [-1].

ВОДОСТОК м nov (*suyun axması üçün boru, nov və s. qurğu*).

ВОДОТОЧНЫЙ прил. nov -i [1].

ВОДОТОК м su axını.

ВОДОТОЛЧЕНИЕ ср мн. нет *dan.* cəfəngiyat; avaracılıq.

ВОДОТОЧНЫЙ, ВОДОТОЧИВЫЙ прил. bol suyu olan.

ВОДОТРУБНЫЙ прил. **водотрубный котёл** *tex.* borulu qazan (*xüsusi tipli buxar qazanı*).

ВОДОУПОРНОСТЬ ж мн. нет suyada-vamlılıq.

ВОДОУПОРНЫЙ *прил.* suya davamlı.
ВОДОУСТОЙЧИВОСТЬ *сөв.* bax **водоупорность.**
ВОДОУСТОЙЧИВЫЙ *бax* **водоупорный.**
ВОДОХРАНИЛИЩЕ *ср* su anbarı, hovuz.
ВОДОЧЕРПАЛКА *ж* *tex.* suçəkən, suçıxardan maşın.
ВОДОЧЕРПАТЕЛЬНЫЙ *прил.* suçəkən, suçıxardan; **водочерпательный насос** suçəkən nasos.
ВОДОЧНЫЙ *прил.* араq -i[-ı]; **водочный завод** араq zavodu.
ВОДРУЖАТЬ *несов.* bax **водружить.**
ВОДРУЖАТЬСЯ *несов.* bax **водружиться.**
ВОДРУЖЕНИЕ *ср* dikəltmə, dikəldilmə; sancma, sancılma.
ВОДРУЖЕННЫЙ *прич.* dikəldilmiş, sancılmış.
ВОДРУЗИТЬ *сов.* sancmaq, dikəltmək.
ВОДРУЗИТЬСЯ *сов.* 1. sancılmaq, dikəlmək; dikəldilmək; 2. sancılıb durmaq, dik durmaq; 3. üstünə çıxmaq, dırmaşmaq.
[...ВОДСТВО] *мүрəkkəb sözlərin azərbaycanca* “-darlıq”, “-çılıq” şəkilçiləri ilə verilən ikinci tərkib hissəsi; *məs.:* **скотоводство** (malدارlıq); **лесоводство** (meşəçilik).
ВОДЯНЁТЬ *несов.* sulanmaq, nəm çəkmək, su salmaq.
ВОДЯНИСТОСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. sululuq; 2. *məs.* məzmunsuzluq, yağınlıq.
ВОДЯНИСТЫЙ *прил.* 1. sulu; **водянистые ягоды** sulu giləmeyvələr. 2. duru (boyaq, *mürəkkəb* və s.); 3. *məs.* məzmunsuz, boş, yağın, solğun; **водянистый доклад** məzmunsuz məruzə.
ВОДЯНКА *ж* *мн.* *нет* *tib.* vodyanka, hidrops (*bədən boşluqlarına su yığılması xəstəliyi*).
ВОДЯНОЙ I *прил.* su -i [-ı]; **водяной пар** su buxarı; **водяные растения** su bitkiləri; $\diamond$ **водяной знак** su nişanı (*bəzi kağız növlərində, xüsusən pul kağızlarında, işığa tutuqda görünən nişan*); **водяное отопление** su ilə qızdırma sistemi (*binanı*).
ВОДЯНОЙ II *м* suadamı (*nağıllarda: suda yaşayan əfsanəvi adam*).
ВОДЯНОЧНЫЙ *прил.* hidrops -i[-ı]
ВОДЯНЫЙ *köhn.* bax **водянистый** I-ci mənad.

ВОДЯЩИЙ *прич.* *и в знач. суц.* *dan.* idarə edən, aparan; sürən.
ВОЕВАТЬ *несов.* 1. müharibə etmək, vuruşmaq; 2. *məs.* mübarizə etmək, mübarizə aparmaq; 3. *məs.* dalaşmaq, söyüşmək.
ВОЕВОДА *м* *tar.* voyevoda (*qədim Rusiyada: qoşun başçısı və vilayət hakimi*).
ВОЕВОДСКИЙ *прил.* voyevoda -i[-ı].
ВОЕВОДСТВО *ср* *tar.* voyevodalıq.
ВОЕДИНО *нареч.* 1. birlikdə, birgə, bir yerdə; 2. bir araya, bir yerə; **собрать воедино** bir yerə yığmaq.
ВОЕН... *mürəkkəb sözlərin “hərbi”, “əsgəri” mənasında olan birinci tərkib hissəsi; məs.:* **военврач** (hərbi həkim); **военспец** (hərbi mütəxəssis).
ВОЕНАЧАЛЬНИК *м* sərkərdə, qoşun başçısı.
ВОЕНИЗАЦИЯ *ж* *мн.* *нет* hərbiləşdiril-mə.
ВОЕНИЗИРОВАННЫЙ *прич.* hərbiləşdirilmiş.
ВОЕНИЗИРОВАТЬ *сов.* *и* *несов.* hərbiləşdirmək.
ВОЕНИЗИРОВАТЬСЯ *сов.* *и* *несов.* 1. hərbiləşmək; 2. hərbiləşdirilmək.
ВОЕНКОМ *м* (военный комиссар) hərbi komissar.
ВОЕНКОМАТ *м* (военный комиссариат) hərbi komissarlıq.
ВОЕНКОМОВСКИЙ *прил.* *dan.* hərbi komissar -i[-ı].
ВОЕНКОР *м* (военный корреспондент) hərbi müxbir.
ВОЕНКОРОВСКИЙ *прил.* hərbi müxbir -i [-ı].
ВОЕННО... *ВОЕННО- мürəkkəb sözlərin “hərbi”, “əsgəri” mənasında olan birinci tərkib hissəsi; məs.:* **военно-санитарный** (hərbi-sanitar); **военно-политический** (hərbi-siyasi).
ВОЕННО-ВОЗДУШНЫЙ *прил.* hərbi-hava -u (-ü); **военно-воздушный флот** hərbi-hava donanması.
ВОЕННО-МОРСКОЙ *прил.* hərbi-dəniz -u (-ü); **военно-морской флот** hərbi-dəniz donanması.
ВОЕННООБЯЗАННЫЙ *м* hərbi vəzifəli (mükəlləfiyyətli).

ВОЕННОПЛЕННЫЙ *м* hərbi əsir.
ВОЕННО-ПОЛЕВОЙ *прил.* hərbi-səhra -i (-ı); **военно-полевой суд** hərbi səhra məhkəməsi.
ВОЕННО-ПРОМЫШЛЕННЫЙ *прил.* hərbi-sənaye -i (-ı); **военно-промышленные предприятия** hərbi-sənaye müəssisələri.
ВОЕННОСЛУЖАЩИЙ *м* hərbi qulluqçu.
ВОЕННО-УЧЕБНЫЙ *прил.* hərbi təlim -i (-ı); **военно-учебные заведения** hərbi məktəblər.
ВОЕННЫЙ I *прил.* 1. hərbi -i(-ı) müharibə -u (-ü); **военная опасность** müharibə qorxusu (təhlükəsi); 2. hərbi; **военная промышленность** hərbi sənaye; 3. əsgəri; **военная форма** əsgəri forma (pal-tar); $\diamond$ **военный коммунизм** *tar.* hərbi kommunizm; **на военную ногу** əsgəri qaydada, hərbi qaydada.
ВОЕННЫЙ II *м* hərbi xidmətçi.
ВОЕНРУК *м* (военный руководитель) hərbi rəhbər.
ВОЕНЩИНА *ж* *мн.* *нет* hərbiçilər; müharibə qızışdırırlar.
ВОЖАК *м* 1. qabaqda gedən, başçı; 2. bələdçi, yolgöstərən; 3. seyiz, erkək, sübür.
ВОЖАТАЯ *ж* *tar.* pioner dəstəbaşçısı (qız).
ВОЖАТЫЙ *м* 1. başçı; 2. *tar.* pioner dəstə başçısı; 3. yolgöstərən, bələdçi; 4. bax **вагоновожатый**.
ВОЖДЕЛЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. bərk istəmə, şiddətli arzu, həvəs, ehtiras, şəhvət; 2. təməh, meyl, həsrət.
ВОЖДЕЛЕННО *нареч.* şövlə, həvəslə, ehtirasla, tamahla.
ВОЖДЕЛЕННЫЙ *прил.* istənilən, arzu edilən, həsrəti çəkilən.
ВОЖДЕЛЕТЬ *несов.* istəmək, arzu etmək, şövləndə olmaq, həvəsində olmaq, həsrətində olmaq.
ВОЖДЕНИЕ *ср* idarə etmə (edilmə), aparma, sürmə.
ВОЖДЬ *м* rəhbər, başçı.
ВОЖАТЬСЯ *несов.* *dan.* əlləşmək, əl qatmaq, məşğul olmaq, baş qoşmaq; qoşulmaq.
ВОЖЖИ *мн.* (*ед.* вожжа *ж*) cilov; $\diamond$ **прибрать вожжи к рукам; держать вожжи в руках** cilovu əlində saxlamaq.

ВОЗ *м* (*мн.* возы); araba, yükü araba.
ВОЗБЛАГОДАРИТЬ *сов.* köhn. razılıq etmək, təşəkkür etmək.
ВОЗБРАНИТЬ *сов.* qadağan etmək, icazə verməmək.
ВОЗБРАНЯТЬ *несов.* bax **возбранить.**
ВОЗБРАНЯТЬСЯ *несов.* qadağan olunmaq, icazə verilməmək.
ВОЗБУДИМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* həyəcanlanma qabiliyyəti; təsirlənmə, qıcıqlanma.
ВОЗБУДИМЫЙ *прил.* 1. tez təsirə düşən, tez əsəbiləşən, tez həyəcana gələn; 2. təsirlənən, qıcıqlanan.
ВОЗБУДИТЕЛЬ *м* 1. oyandırın, həyəcanlandırın, hərəkətə gətirən; 2. *mikrobiol.* törədici mikroblar; **возбудитель болезни** xəstəlik törədici (*mikrob*); 3. *fiz.* təsirləndirici.
ВОЗБУДИТЬ *сов.* 1. oyatmaq, oyandırmaq; törətmək, doğurmaq; **возбудить интерес** maraqlandırmək; **возбудить надежду** ümid doğurmaq; 2. qaldırmaq, irəli sürmək; **возбудить вопрос** məsələ qaldırmaq; 3. həyəcanlandırmaq, həyəcana gətirmək; 4. qıcıqlandırmaq; 5. təhrik etmək, hirs-ləndirmək, acıqlandırmaq, əsəbiləşdirmək; 6. həvəsləndirmək, həvəyə gətirmək, qızışdırmaq.
ВОЗБУДИТЬСЯ *сов.* 1. həyəcana gəlmək, coşmaq, qızışmaq, coşa gəlmək; 2. həvə-sə gəlmək.
ВОЗБУЖДАЕМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* bax **возбудимость.**
ВОЗБУЖДАТЬ *несов.* bax **возбудить.**
ВОЗБУЖДАТЬСЯ *несов.* 1. bax **возбудить-ся**; 2. qaldırılmaq, irəli sürülmək (*məsələ*); 3. həyəcanlandırılmaq; 4. hirs-ləndirilmək, acıqlandırılmaq, təhrik edilmək; 5. əsəbiləşdirilmək; 6. həvəsləndirilmək, həvəyə gətirilmək.
ВОЗБУЖДАЮЩИЙ *прич.* 1. oyadan, oyandırın, oyadı, hərəkətə gətirən; 2. qaldırın, irəli sürən; **лицо, возбуждающее иск** iddia irəli sürən şəxs; 3. *tib. fiziol.* gücləndirən, şiddətləndirən, qızışdırın, fəaliyyəti artırın.
ВОЗБУЖДЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. oyandırma, oyatma; **возбуждение интереса** maraqlandırma.

oyatma; 2. həyəcan; həvəs, ehtiras; 3. təhrik etmək, hərəkətə gətirmə; 4. qaldır(ıl)ma, irəli sür(ül)mə (*məsələ*); 5. fiz. induk-siyala(n)ma.

ВОЗБУЖДЕННО нареч. həyəcanla.

ВОЗБУЖДЕННОСТЬ ж. мн. нет həyəcan, əsəbilik, qızgınlıq, coşğunluq, ehtiras.

ВОЗБУЖДЕННЫЙ 1. прич. qaldırılmış, irəli sürülmüş (*məsələ*); 2. hərəkətə gətirilmiş; 3. həvəsə gətirilmiş, qızışdırılmış; 4. əsəbiləşdirilmiş, həyəcanlandırılmış; 5. **прил.** həyəcanlı, əsəbi, qızgın, həərətli, coşqun.

ВОЗВЕДЕНИЕ ср. мн. нет 1. qur(ul)ma, dikəltmə, dikəldilmə, tik(ıl)mə, ucaldılma; 2. yüksəltmə, yüksəldilmə; 3. *riyaz.* (qüvvətə) yüksəltmə (yüksəldilmə).

ВОЗВЕДЕННЫЙ прич. 1. qurulmuş, tikilmiş ucaldırılmış; 2. yüksəldilmiş; 3. *riyaz.* (qüvvətə) yüksəldilmiş.

ВОЗВЕЛИЧЕНИЕ ср. мн. нет təriflə(n)mə, göylərə qaldır(ıl)ma.

ВОЗВЕЛИЧИВАНИЕ ср. көһн. bax **возвеличение.**

ВОЗВЕЛИЧИВАТЬ несов. bax **возвеличить.**

ВОЗВЕЛИЧИВАТЬСЯ несов. 1. bax **возвеличиться;** 2. həddən artıq təriflənmək (şişirdilmək), göylərə qaldırılmaq.

ВОЗВЕЛИЧИТЬ сов. tərifləmək, həddən artıq şişirtmək, yüksəltmək, göylərə qaldırmaq.

ВОЗВЕЛИЧИТЬСЯ сов. təşəxxüslənmək, lovğalanmaq, öyünmək.

ВОЗВЕСЕЛИТЬ сов. көһн. fərehləndirmək, şadlandırmaq, sevindirmək, kefini açmaq.

ВОЗВЕСЕЛИТЬСЯ сов. көһн. sevinmək, şadlanmaq, kefi açılmaq; **возвеселиться сердцем** ürəyi şad olmaq, ürəkdən sevinmək.

ВОЗВЕСЕЛЯТЬ несов. bax **возвеселить.**

ВОЗВЕСЕЛЯТЬСЯ несов. 1. bax **возвеселиться;** 2. fərehləndirilmək, şadlandırılmaq, sevindirilmək.

ВОЗВЕСТИ сов. 1. tikmək, qurmaq; 2. qaldırmaq, çıxartmaq; 3. *riyaz.* (qüvvətə) yüksəltmək; 4. aparmaq, çatdırmaq; 5. *көһн.* qaldırmaq, böyütmək, artırmaq, yüksəlt-

mək (*vəzifəsini, rütbəsini*); **возвести в перл создания** bax **перл; возвести в степень** *riyaz.* qüvvətə yüksəltmək; **возвести на престол (на трон)** taxt-taca oturmaq (çıxartmaq).

ВОЗВЕСТИСЯ сов. көһн. qalxmaq.

ВОЗВЕСТИТЬ сов. xəbər vermək, bildirmək, elan etmək.

ВОЗВЕЩАТЬ несов. bax **возвестить.**

ВОЗВЕЩАТЬСЯ несов. bildirilmək, xəbər verilmək, elan edilmək.

ВОЗВЕЩЕНИЕ ср. көһн. 1. xəbər ver(ıl)mə, bildir(ıl)mə, elan etmə (edilmə); 2. elan, xəbər.

ВОЗВЕЩЕННЫЙ прич. bildirilmiş, xəbər verilmiş, elan edilmiş.

ВОЗВОДИТЬ несов. bax **возвести.**

ВОЗВОДИТЬСЯ несов. 1. tikilmək, qurulmaq; ucaldırılmaq; 2. yüksəldilmək, qaldırılmaq, dikəldilmək.

ВОЗВРАТ м. мн. нет 1. qayıtma; 2. qaytarılma, (geri) qaytarma; **без возврата** həmişəlik, qəti olaraq.

ВОЗВРАТИТЬ сов. qaytarmaq; **возвратить к жизни** özünə gətirmək, can vermək, təzədən dünyaya gətirmək, diriltmək.

ВОЗВРАТИТЬСЯ сов. qayıtmaq, geri dönmək.

ВОЗВРАТНЫЙ прич. 1. *tib.* qayıdan, qayıtma; **возвратный тиф** qayıdan (qayıtma) yatalaq; 2. *qram.* qayıdış; **возвратный глагол** qayıdış feli.

ВОЗВРАЩАТЬ несов. bax **возвратить.**

ВОЗВРАЩАТЬСЯ несов. 1. bax **возвратиться;** 2. qaytarılmaq.

ВОЗВРАЩЕНИЕ ср. мн. нет 1. qayıtma; 2. qaytarma, qaytarılma.

ВОЗВРАЩЕННЫЙ прич. 1. qaytarılmış; 2. geri alınmış.

ВОЗВЫСИТЬ сов. yüksəltmək, ucaltmaq (*kiminsə gözündə*), qaldırmaq, artırmaq (*səsini və s.*).

ВОЗВЫСИТЬСЯ сов. yüksəlmək, ucaltmaq, qalxmaq, artmaq.

ВОЗВЫШАТЬ несов. bax **возвысить.**

ВОЗВЫШАТЬСЯ несов. 1. bax **возвыситься;** 2. yüksəldilmək, qaldırılmaq, artırılmaq.

ВОЗВЫШЕНИЕ ср. 1. yüksəl(dil)mə, qalxma, ucaltma; 2. yüksəltmə, ucaltma, qaldır(ıl)ma; 3. yüksəliş; 4. yüksəklik, təpə, dik, yoxuş.

ВОЗВЫШЕННОСТЬ ж. 1. hündür yer, təpəlik, təpə; 2. yayla; 3. yüksəklik, ucalıq.

ВОЗВЫШЕННЫЙ прич. uca, yüksək, hündür.

ВОЗГЛАВИТЬ сов. başçılıq etməyə başlamaq, rəhbərlik etməyə başlamaq, başında durmaq (*bir işin*).

ВОЗГЛАВЛЯТЬ несов. başçılıq etmək, rəhbərlik etmək, başında durmaq.

ВОЗГЛАВЛЯТЬСЯ несов. idarə edilmək, idarə olunmaq.

ВОЗГЛАВЛЯЮЩИЙ прич. idarə edən, başçılıq edən, başçı.

ВОЗГЛАС м. 1. çağırış, haray; 2. səs, səda, nida; 3. qışqırmaq.

ВОЗГЛАСИТЬ сов. көһн. car çəkmək, elan etmək.

ВОЗГЛАШАТЬ несов. bax **возгласить.**

ВОЗГЛАШАТЬСЯ несов. elan edilmək.

ВОЗГЛАШЕНИЕ ср. elan etmə (edilmə), car çəkmə.

ВОЗГЛАШЕННЫЙ прич. elan edilmiş.

ВОЗГНАТЬ сов. көһн. bax **возгонять.**

ВОЗГОВОРИТЬ сов. şair. demək, söyləmək, danışmaq.

ВОЗГОН м. fiz., kim. 1. sublimasiya prosesi; 2. sublimasiya nəticəsində alınan məhsul.

ВОЗГОНКА ж. fiz., kim., sublimasiya (bərk maddənin buxara çevrilməsi prosesi).

ВОЗГОНЯТЬ несов. fiz. kim. sublimə etmək (*bərk maddəni buxara çevirmək*).

ВОЗГОНЯТЬСЯ несов. fiz., kim. sublimə edilmək (bax **возгонка**).

ВОЗГОРАЕМОСТЬ ж. мн. нет alışqanlıq; tez alışma, alovlanma, yanma qabiliyyəti.

ВОЗГОРАЕМЫЙ прич. tezlanan, tezəlvələnən, tezəlvələn.

ВОЗГОРАНИЕ ср. alışma, od tutma, alovlanma, yanma.

ВОЗГОРАТЬ несов. bax **возгореть.**

ВОЗГОРАТЬСЯ несов. bax **возгореться.**

ВОЗГОРДИТЬСЯ сов. lovğalanmaq, lovğalıq etmək; kəkələnmək.

ВОЗГОРЕТЬ сов. көһн. bax **возгореться.**

ВОЗГОРЕТЬСЯ сов. 1. od tutmaq, alovlanmaq, alışıb yanmaq; alışmaq; 2. *məs.* qızımaq, başlanmaq (*müharibə, mübahisə*).

ВОЗГРЕМЕТЬ сов. көһн. 1. guruldamaq; 2. *məs.* səs salmaq, gurlultu salmaq.

ВОЗДАВАТЬ несов. bax **воздавать.**

ВОЗДАВАТЬСЯ несов. bax **воздаваться.**

ВОЗДАННЫЙ прич. əvəzi verilmiş.

ВОЗДАТЬ сов. vermək, əvəzini vermək, haqqını vermək; **воздавать** **должное** haqq vermək, haqq qazandırmaq.

ВОЗДАТЬСЯ сов. verilmək, əvəzi verilmək, haqqı verilmək.

ВОЗДАНИЕ ср. көһн. əvəz (*mükafat, ya da cəza*).

ВОЗДВИГАТЬ несов. bax **воздвигнуть.**

ВОЗДВИГАТЬСЯ несов. bax **воздвигнуться.**

ВОЗДВИГНУТЬ сов. tikmək, qurmaq, ucaltmaq, dikəltmək.

ВОЗДВИГНУТЬСЯ сов. tikilmək, ucaldılmaq, dikəldilmək.

ВОЗДВИЖЕНИЕ ср. 1. tikmə, qurma, ucaltma, qaldırma; 2. tikilmə, qurulma, qaldırılma.

ВОЗДЕВАТЬ несов. bax **воздеть.**

ВОЗДЕЙСТВИЕ ср. təsir.

ВОЗДЕЙСТВОВАТЬ несов. təsir etmək

ВОЗДЕЛАТЬ сов. becərmək.

ВОЗДЕЛЫВАНИЕ ср. becərmə, becərilmə.

ВОЗДЕЛЫВАТЬ несов. bax **возделывать.**

ВОЗДЕЛЫВАТЬСЯ несов. becərilmək.

ВОЗДЕРЖАВШИЙСЯ м. səs verməyən, birtərəf qalan, iştirak etməmiş (*səsvermədə*).

ВОЗДЕРЖАНИЕ ср. мн. нет özünü saxlama, çəkinmə; nəfsini saxlama; pəhriz.

ВОЗДЕРЖАННОСТЬ ж. мн. нет 1. təmkinlilik, ağırliq, toxtalıq; 2. qənaətkarlıq, pəhrizkarlıq.

ВОЗДЕРЖАННЫЙ прич. 1. təmkinli, ağır, toxtaq; 2. nəfsini saxlayan, özünü saxlayan, özünü gözləyən, çəkinən; qənaətkar, pəhrizkar.

ВОЗДЕРЖАТЬ сов. көһн. saxlamaq, çəkindirmək; qoymamaq.

ВОЗДЕРЖАТЬСЯ сов. 1. özünü saxlamaq, nəfsini saxlamaq, çəkinmək; 2. vaz keçmək, imtina etmək; 3. səs verməmək, birtərəf qalmaq (*səsvermədə*).

ВОЗДЕРЖИВАТЬ *несов.* bax **воздержать**.
ВОЗДЕРЖИВАТЬСЯ *несов.* bax **воздержаться**.

ВОЗДЕРЖАННОСТЬ *köhn.* bax **воздержанность**.

ВОЗДЕРЖНЫЙ *köhn.* bax **воздержанный**.

ВОЗДЕТЬ *сов.*: **воздеть** **руки** *köhn.* əllərini gəyə qaldırmaq.

ВОЗДОХНУТЬ *сов. köhn.* bax **вздохнуть**.

ВОЗДУХ *м* **мн.** *нет* hava; $\diamond$ **парить в воздухе** havada süzmək; **питаться воздухом** *zar.* hava ilə dolanmaq; **на вольном воздухе** 1) açıq havada, bayırda; 2) şəhərdən kənarda; **дышать (каким) воздухом** ...şəraitdə, ...mühitdə yaşamaq; **в воздухе носится (чувствуется)** hiss olunur, duyulur; **повиснуть в воздухе** bax **повиснуть**; **быть (бывать) на воздухе** havada görmək, havada olmaq; **взлететь на воздух** bax **взлететь**; **выйти на воздух** havaya çıxmaq, küçəyə çıxmaq; **поднять на воздух** bax **поднять**.

ВОЗДУХО ...*mürəkkəb sözlərin* "hava" *mənasında olan birinci tərkib hissəsi*; *məs.*: **воздухоочиститель** (havayı təmizləyən).

ВОЗДУХОДУВКА *ж* *tex.* havaverən maşın.

ВОЗДУХОДУВНЫЙ *прил. tex.* havaverən; **воздуховодные машины** havaverən maşınlar.

ВОЗДУХОЛЕЧЕНИЕ *ср* hava müalicəsi, hava ilə müalicə.

ВОЗДУХОМЕР *м* havaölçən.

ВОЗДУХОНАГНЕТАТЕЛЬНЫЙ *прил.* havaverən; **воздухонагнетательный насос** havaverən nasos.

ВОЗДУХОНАГРЕВАТЕЛЬ *м* havaqızdıran (aparat).

ВОЗДУХОНАГРЕВАТЕЛЬНЫЙ **воздухонагреватель** *söz. sif.*

ВОЗДУХООХЛАДИТЕЛЬ *м* havasoyuducu, havasoyudan (aparat).

ВОЗДУХООХЛАДИТЕЛЬНЫЙ *прил.* havasoyudan; **воздухоохладительный аппарат** havasoyudan aparat.

ВОЗДУХООЧИСТИТЕЛЬ *ж* havatəmizləyən (aparat).

ВОЗДУХООЧИСТИТЕЛЬНЫЙ *прил.* havatəmizləyən; **воздухоочистительное устройство** havatəmizləyən qurğu.

ВОЗДУХОПЛАВАНИЕ *ср* **мн.** *нет* 1. uçma, uçuş; 2. təyyarəçilik, təyyarəçilik elmi.
ВОЗДУХОПЛАВАТЕЛЬ *м* uçucu, təyyarəçi.
ВОЗДУХОПЛАВАТЕЛЬНИЦА *ж* uçucu, təyyarəçi qadın (qız).

ВОЗДУХОПЛАВАТЕЛЬНЫЙ *прил.* uçuculuq (təyyarəçilik) -[i-]; **воздухоплавательная школа** uçuculuq (təyyarəçilik) məktəbi.

ВОЗДУХОПОДОГРЕВАТЕЛЬ *м* hava qızdırıcısı, havaqızdıran cihaz.

ВОЗДУХОПРОНИЦАЕМОСТЬ *ж* **мн.** *нет* havakeçirtmə qabiliyyəti.

ВОЗДУХОПРОНИЦАЕМЫЙ *прил.* havakeçirən.

ВОЗДУШНО *нареч.* yüngül, hava kimi yüngül.

ВОЗДУШНОСТЬ *ж* **мн.** *нет* yüngüllük, çəkisizlik; hava kimi yüngüllük.

ВОЗДУШНЫЙ *прил.* 1. hava -i (-ı), -u(-ü); **воздушный поток** hava axını; **воздушный флот** hava donanması; 2. *məs.* hava kimi, yüngül; 3. *məs.* mücərrəd, yaygın, konkret olmayan; $\diamond$ **воздушная ванна** bax **ванна**; **воздушные замки** xat xəyal, fantaziya; xəyalpərəstlik; **воздушный поцелуй** göndərmə öpüş; **воздушная тревога** hava təhlükəsi signalı; hava həyəcanı signalı; **воздушный шар** 1) hava balonu, aerostat; 2) şar (uşaq oynucağı); **воздушная яма** bax **яма**.

ВОЗДЫМАТЬ *несов. köhn.* bax **вздывать**.
ВОЗДЫМАТЬСЯ *несов. köhn.* bax **вздываться**.

ВОЗДЫХАНИЕ *ср köhn.* bax **вдыхание**.

ВОЗДЫХАТЬ *несов. köhn.* bax **вдыхать**.

ВОЗЖАЖДАТЬ *несов. köhn.* 1. susamaq, 2. ...həsrətində olmaq, ...həsrətini çəkmək.

ВОЗЖЕЧЬ *сов. köhn.* 1. yandırmaq; 2. *məs.* qızıdırmaq; oyatmaq, oyandırmaq; **возжечь** страсти həvəyə gətirmək, həvəyə oyandırmaq.

ВОЗЖЕЧЬСЯ *сов. köhn.* yanmaq, alovlanmaq, alışmaq, odlanmaq.

ВОЗЖИГАНИЕ *ср köhn.* 1. yandır(ıl)ma; 2. *məs.* qızıdırma; oyatma, həvəyə gətirmə.

ВОЗЖИГАТЬ *несов. bax* **возжечь**.

ВОЗЖИГАТЬСЯ *несов.* 1. yandırılmaq; 2. *məs.* qızıdırılmaq.

ВОЗЗВАНІЕ *ср* 1. müraciətnamə; 2. çağırış.

ВОЗЗВАТЬ *сов.* bax **взывать**.

ВОЗЗРЕНИЕ *ср* baxış, görüş, nöqteyi-nəzər, əqidə.

ВОЗЗРЕТЬ *сов.* bax **взирать**.

ВОЗЗРИТЬСЯ *сов. dan.* gözünü zilləmək, diqqətlə baxmaq.

ВОЗИТЬ *несов.* daşımaq, aparmaq (*miniklə*); $\diamond$ **возить воду (на ком)** yükləmək, işlətmək.

ВОЗИТЬСЯ *I* *несов.* daşınmaq, aparılmaq (*miniklə*).

ВОЗИТЬСЯ *II* *несов.* 1. əlləşmək, vurmamaq, qurdalanmaq; 2. çox vaxt sərf etmək, diqqət ayırmaq.

ВОЗКА *ж* daşıma, aparma; daşınma, aparılma (*miniklə*).

ВОЗЛАГАТЬ *несов.* bax **возложить**; $\diamond$ **возлагать надежды** ümid bəsləmək, bel bağlamaq; **возлагать ответственность на (кого-что)** məsuliyyəti ... üzərinə qoymaq.

ВОЗЛАГАТЬСЯ *несов.* 1. qoyulmaq; 2. *məs.* üzərinə qoyulmaq, tapşırılmaq, həvalə edilmək.

ВОЗЛЕ *нареч. и пред.* ...yanında; ...yaxınlığında; ...böyründə; **возле дома** evin yanında.

ВОЗЛЕГАТЬ *несов.* bax **возлежать**.

ВОЗЛЕЖАТЬ *несов. köhn.* uzanmaq.

ВОЗЛЕЧЬ *сов. köhn.* bax **возлежать**.

ВОЗЛИВАТЬ *несов. köhn.* bax **возлить**.

ВОЗЛИКОВАТЬ *сов. köhn.* şadlıq etmək, sevinmək.

ВОЗЛИТЫЙ *прич. köhn.* tökülmüş.

ВОЗЛИТЬ *сов. köhn.* qədim xalqların adətincə: şərab nəziri vermək.

ВОЗЛИЯНИЕ *ср köhn.* 1. qədim xalqlarda: şərab nəziri vermə ayini; 2. *zar.* içki içmə.

ВОЗЛОЖЕНИЕ *ср* 1. qoyma, qoyulma; 2. *məs.* tapşır(ıl)ma, həvalə etmə (edilmə).

ВОЗЛОЖЕННЫЙ *прич.* 1. qoyulmuş; 2. *məs.* tapşırılmış, həvalə edilmiş.

ВОЗЛОЖИТЬ *сов.* 1. qoymaq; **возложить венок на могилу** qəbrin üstünə əklil qoymaq; 2. *məs.* həvalə etmək, üzərinə qoymaq, tapşırmaq; $\diamond$ **возложить надежды** ümid bəsləmək.

ВОЗЛЮБИТЬ *сов. köhn.* sevmək, bəyənmək.

ВОЗЛЮБЛЕННАЯ *ж* sevgili, canan (qadın, qız).

ВОЗЛЮБЛЕННЫЙ *I* *м* sevgili.

ВОЗЛЮБЛЕННЫЙ *II* *прил. köhn.* sevimli, istekli.

ВОЗМЁЗДІЕ *ср* **мн.** *нет* əvəz, qarşılıq, haqq; cəza.

ВОЗМЕСТИТЕЛЬ *м* əvəz verən; mükafat verən.

ВОЗМЕСТИТЬ *сов.* əvəzini vermək, yerini doldurmaq, ödəmək; **возместить убытки** zərərin yerini doldurmaq.

ВОЗМЕСТИТЬСЯ *сов.* əvəzi çıxmaq, yeri dolmaq, ödənmək.

ВОЗМЕЧТАТЬ *сов.*: (много) **возмечтать о себе** özü haqqında yüksək fikirdə olmaq, lovğalanmaq.

ВОЗМЕЩАТЬ *несов.* bax **возместить**.

ВОЗМЕЩАТЬСЯ *несов.* əvəzi verilmək, yeri doldurulmaq, ödənilmək.

ВОЗМЕЩЕНИЕ *ср* 1. əvəzi verilmə, əvəzini vermə, yerini doldurma, ödənmə, ödənilmə; 2. əvəz.

ВОЗМЕЩЕННЫЙ *прич.* əvəzi verilmiş, yeri doldurulmuş; ödənilmiş.

ВОЗМОЖНО *I* *вв. сл.* ehtimal(ki), ola bilsin, olsun ki, bəlkə; **возможно, не придя** ola bilsin, gəlmədim; bəlkə, gəlmədim;

2. *нареч.* mümkün qədər; **возможно скорее** mümkün qədər tez; 3. *в знач. сказ.* mümkündür.

ВОЗМОЖНОСТЬ *ж* 1. mümkünlük, ehtimal; 2. imkan, şərait; **у него большие возможности** onun imkanı böyükdür; **материальные возможности** maddi imkan; 3. fürsət; $\diamond$ **по возможности**, **по мере возможности** mümkün qədər; **до последней возможности** son həddə kimi, var gücü ilə, bütün qüvvəsini sərf edərək; **нет возможности** mümkün deyil, imkan yoxdur; **при первой (ближайшей) возможности** imkan olan kimi, fürsət düşən kimi.

ВОЗМОЖНЫЙ *прил.* mümkün, mümkün olan, ola bilsin; **возможное дело** bu mümkün (olan) işdir.

ВОЗМО́ЧЬ *сов. köhn.* imkanı olmaq, qadir olmaq, bacarmaq, gücü çatmaq.
ВОЗМУЖАЛОСТЬ *ж мн. нет* yaşadolma, həddi-bülüğa çatma, yetkinlik.
ВОЗМУЖАЛЫЙ *прил.* yaşa dolmuş, yetişmiş, bülüğa çatmış, yetkin.
ВОЗМУЖАТЬ *сов.* yaşa dolmaq, yetişmək, həddi-bülüğa çatmaq, yetkinləşmək, böyümək.
ВОЗМУТИТЕЛЬ *м köhn.* pozan; iğtişas salan, qarışıqlıq salan, təhrikçi, fitnəçi.
ВОЗМУТИТЕЛЬНО *нареч.* çox pis, yaramaz, biabırçı; **он ведёт себя возмутительно** o, özünü çox pis aparır.
ВОЗМУТИТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет.* biabırçılıq, yaramazlıq.
ВОЗМУТИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. biabırçı, çox pis, yaramaz, iyrənc, ürəkbulandıran; **возмутительный поступок** biabırçı (iyrənc) hərəkət; 2. *köhn.* fitnəçi, fitnəsalan, araqarışdıran, təhrikçi.
ВОЗМУТИТЬ *сов.* 1. özündən çıxartmaq, hiddətləndirmək; 2. coşdurmaq, həyəcana gətirmək; 3. *köhn.* qiyama təhrik etmək, ayağa qaldırmaq, fitnə salmaq, çaxnaşma salmaq, ara qarışdırmaq; 4. *köhn.* dalgalandırmaq, ləpələndirmək.
ВОЗМУТИТЬСЯ *сов.* 1. özündən çıxmaq, hiddətlənmək; 2. *köhn.* üzə durmaq, qiyam etmək.
ВОЗМУЩАТЬ *несов.* bax возмутить.
ВОЗМУЩАТЬСЯ *несов.* bax возмутиться.
ВОЗМУЩЕНИЕ *ср* 1. hiddət, qəzəb; 2. *köhn.* üsyan, qiyam; 3. *astr.* sapma; 4. *магнитное возмущение* fiz. maqnit qasırğası.
ВОЗМУЩЕННО *нареч.* hiddətlə, qəzəblə, acıqla; **говорить возмущенно** hiddətlə danışmaq.
ВОЗМУЩЕННЫЙ *прич.* 1. özündən çıxmış, hiddətlənmiş; qəzəblənmiş; 2. hiddətli, acıqlı, qəzəbli; **возмущенный тон** acıqlı ton.
ВОЗНАГРАДИТЬ *сов.* (layiqincə) mükafatlandırmaq, mükafat vermək; 4. **вознаградить себя (за что)** acısını çıxmaq.
ВОЗНАГРАДИТЬСЯ *бax возместиться.*
ВОЗНАГРАЖДАТЬ *несов.* bax вознаграждать.
ВОЗНАГРАЖДАТЬСЯ *несов.* (layiqincə) mükafatlandırılmaq, mükafat verilmək.

ВОЗНАГРАЖДЕНИЕ *ср* 1. mükafatlandırılmaq, mükafat verilmək; 2. mükafat, haqq, əvəz, mudd.
ВОЗНАГРАЖДЕННЫЙ *прич.* mükafatlandırılmış.
ВОЗНАМЕРИВАТЬСЯ *несов.* bax **вознамериться.**
ВОЗНАМЕРИТЬСЯ *сов.* istəmək, ürəyindən keçmək, qəsd etmək, qərara gəlmək, fikrə düşmək, niyyət etmək.
ВОЗНЕГОДОВАТЬ *сов.* qəzəblənmək, hirs-lənmək, narazı olmaq.
ВОЗНЕНАВИДЕТЬ *сов.* zəhləsi getmək, nifrət etmək.
ВОЗНЕСЕНИЕ *ср мн. нет* 1. yüksəldilmə, qaldırılmaq, ucaltmaq; yüksəlmə, qalxma, ucalma, ucaldılmaq; 2. *vozneseeniye (xristian bayramlarından birinin adı).*
ВОЗНЕСЕННЫЙ *прич.* *köhn.* yüksəldilmiş, qaldırılmış, ucaldırılmış.
ВОЗНЕСТИ *сов.* *köhn.* yüksəltmək, qaldırmaq, ucaltmaq.
ВОЗНЕСТИСЬ *сов.* *köhn.* 1. yüksəlmək, yuxarı qalxmaq, ucalmaq; 2. *тас.* təkbəbirlənmək, lovğalanmaq, özünü yuxarı tutmaq.
ВОЗНИКАТЬ *несов.* bax возникнуть.
ВОЗНИКНОВЕНИЕ *ср мн. нет* baş vermə, meydana gəlmə, törəmə, əmələ gəlmə; yaranma.
ВОЗНИКНУТЬ *сов.* baş vermək, meydana gəlmək, törəmək, əmələ gəlmək; yaranmaq.
ВОЗНИЦА *м* arabaçı, faytonçu.
ВОЗНИЧИЙ *бax возница.*
ВОЗНОСИТЬ *несов.* bax вознести.
ВОЗНОСИТЬСЯ *несов.* bax возвестись.
ВОЗНОШЕНИЕ *ср мн. нет köhn.* yüksəltmə, yuxarı qaldırmaq, ucaltmaq.
ВОЗНЯ *ж мн. нет* 1. əlləşmə, vurnuxma, qurdalanma; 2. çarışma, qaçma, yüyürmə, oynama, səs-küy; 3. *тас.* başağrısı, əngəl.
ВОЗОБЛАДАТЬ *сов.* üstün olmaq, üstün gəlmək.
ВОЗОБНОВИТЬ *сов.* 1. yenidən başlamaq, təzələmək; təzədən təkrar etmək; 2. bərpa etmək.

ВОЗОБНОВИТЬСЯ *сов.* yenidən başlanmaq, təzələnmək.
ВОЗОБНОВЛЕНИЕ *ср мн. нет* 1. yenidən başlama, təzələmə; təzədən təkrar etmə; 2. yenidən başlanma, təzələnmə, təkrar edilmə.
ВОЗОБНОВЛЕННЫЙ *прич.* yenidən başlanmış, təzələnməmiş, bərpa edilmiş.
ВОЗОБНОВЛЯТЬ *несов.* bax **возобновить.**
ВОЗОБНОВЛЯТЬСЯ *несов.* bax **возобновиться.**
ВОЗОК *м köhn.* xizəkli fayton (araba).
ВОЗОМНИТЬ *сов.* : **возомнить о себе** lovğalanmaq, özündən bədgüman olmaq.
ВОЗОПИТЬ *сов.* *köhn.* çığırmaq, bağırmaq, fəryad etmək (qorarmaq).
ВОЗРАДОВАТЬСЯ *сов.* *köhn.* sevinmək, şadlanmaq.
ВОЗРАЖАТЬ *несов.* bax **возразить.**
ВОЗРАЖЕНИЕ *ср* etiraz.
ВОЗРАЗИТЬ *сов.* 1. etiraz etmək; 2. cavab qaytarmaq, söz qaytarmaq, üzünə qabarmaq.
ВОЗРАСТ *м* yaş, sinn; 4. **войти в возраст** yaşa dolmaq; **выйти из возраста** yaş keçmək; **с раннего возраста** kiçiklikdən, lap uşaqlıqdan; **на возрасте** yaşa dolmuş, yetkin; orlik.
ВОЗРАСТАНИЕ *ср* artma, böyümə, güclənmə, qüvvətlənmə.
ВОЗРАСТАТЬ *несов.* 1. böyümək, yetişmək, artmaq; 2. güclənmək, qüvvətlənmək, şiddətlənmək.
ВОЗРАСТАЮЩИЙ *прич.* artan, böyüyən.
ВОЗРАСТІ *сов.* bax **возрастать.**
ВОЗРАСТИТЬ *сов.* bax **возрастить.**
ВОЗРАСТНОЙ, *прил.* yaş -i [-i].
ВОЗРАЩАТЬ *несов.* *köhn.* bax **возрастить.**
ВОЗРОДИТЬ *сов.* diriltmək, dirçəltmək, canlandırmaq, oyatmaq, bərpa etmək.
ВОЗРОДИТЬСЯ *сов.* dirilmək, dirçəlmək, yenidən canlanmaq, törənmək, bərpa olunmaq, təzədən meydana çıxmaq.
ВОЗРОЖДАТЬ *несов.* bax **возродить.**
ВОЗРОЖДАТЬСЯ *несов.* bax **возродиться.**
ВОЗРОЖДЕНИЕ *ср мн. нет* 1. yenidən törəmə, canlanma, dirçəlmə, dirçəliş,

bərpa olunma, təzələnmə; 2. bərpa, yüksəliş.
ВОЗРОЖДЕНИЕ *II ср мн. нет тар.* *Renessans;* oyanış, oyanma, intibah (XIV – XVI əsrlərdə Avropada elm və incəsənətin çiçəklənməsi dövrü).
ВОЗРОЖДЕННЫЙ *прич.* yenidən törəmiş, yenidən doğmuş, dirçəlməmiş, canlanmış.
ВОЗРОПТАТЬ *сов.* *дан.* narazılıq etmək, etiraz etmək, şikayətlənmək.
ВОЗРЫДАТЬ *сов.* *şair.* ağlamaq, göz yaşını tökmək.
ВОЗЧИК *м* arabaçı, kirəci, yükdaşıyan.
ВОЗЫМЕТЬ *сов.* *köhn.* duymaq, hiss etmək; 4. **возыметь желание** arzu etmək; **возыметь действие** təsir etmək; **возыметь силу** qüvvəyə minmək; **возыметь намерение** niyyətində olmaq.
ВОИН *м* əsgər, döyüşçü.
ВОИНСКИЙ *прил.* əsgəri, hərbi; **воинский поезд** hərbi (əsgəri) qatar.
ВОИНССТВЕННО *нареч.* hirs-lə, acıqla; dövtələbcəsinə.
ВОИНССТВЕННОСТЬ *ж мн. нет* 1. cəngavərlik; 2. dövtələblik, davakarlıq.
ВОИНССТВЕННЫЙ *прил.* 1. cəngavər, mübariz, döyüşkən; 2. hərbi; dövtələb, davakar.
ВОИНСТВО *ср köhn.* *собр.* 1. əsgərlər; 2. ordu, qoşun.
ВОИНССТВУЮЩИЙ *прил.* mübariz, cəngavər, barışmaz, çox fəal.
ВОИСТИНУ *нареч.* doğrundan, həqiqətdən.
ВОЙТЕЛЬ *м* 1. *köhn.* əsgər; 2. fəth, fəth edən; 3. *kin.* dalaşqan, davakar, nadinc.
ВОЙТЕЛЬНИЦА *ж köhn.* cəngavər qadın.
ВОЙ *м мн. нет* 1. ulama, ulaşma; 2. *тас.* səs-küy, gurlu; söyüş; 3. vıyılma; **вой ветра** küləyin vıyılması; 4. fəryad, fəğan, nalə.
ВОЙЛОК *м* keçə.
ВОЙЛОЧНИК *м* keçəçi.
ВОЙЛОЧНЫЙ *прил.* 1. keçə -i [-i]; **войлочное производство** keçə istehsalı; 2. keçədən qayrılmış; **войлочная шляпа** keçə paraq.
ВОЙНА *ж (мн. войны)* 1. müharibə, dava, hərbi; 2. *тас.* mübarizə; 4. **гражданская война** bax **гражданский;** **холодная война** bax **холодный.**

ВОЙСКО *ср* (мн. **войска**) *qoşun*.
ВОЙСКОВОЙ *прил.* *qoşun* -i[-i]; əsgəri;
войсковые части *qoşun hissələri*; **войсковой круг** *tar.* *kazak qoşunları şurası*.
ВОЙТ *м köhn.* *voyt*; *kətxuda*.
ВОЙТИ *сов.* 1. girmək, daxil olmaq; **войти в комнату** otağa girmək; 2. müraciət etmək, xahiş etmək; **войти (куда-либо) с предложением** təkliflə müraciət etmək (*bir yerə*); 3. sığmaq, yerləşmək, tutmaq; **все вещи не войдут в чемодан** şeylərin hamısı çamadanə sığmayacaqdır; **в эту посуду войдет не более литра молока** bu qab bir litrdən artıq süd tutmaz; **войти в моду** dəb olmaq, adət olmaq; **войти в сношения** əlaqəyə girişmək (girmək); **войти в привычку** (vərdişə çevrilmək) olmaq; **войти в силу** qüvvəyə minmək; **войти в доверие** (mütləq) (*к кому*) ... etibarını qazanmaq, qılığ(ın)a girmək; **войти (в чьё-нибудь) положение** ... vəziyyətini nəzərə almaq, ... dərdinə qalmaq; **войти во вкус** xoşuna gəlmək, ürəyinə yatmaq; **войти в долги** borca girmək; **войти в соглашение** razılaşmaq, uzlaşmaq; **войти в амбицию** bax **амбиция**; **войти в голову** köhn. xəyala gəlmək, ağla gəlmək; **войти в дружбу** dostlaşmaq, dost olmaq; **войти в быт** məişətə keçmək (daxil olmaq), adi hal olmaq; **войти в жизнь** 1) bax **войти в быт**; 2) öyrəşmək, alışmaq; **войти в историю** adı tarixə düşmək, tarixdə iz buraxmaq; **войти в колею** (ruslo) adı yoluna düşmək, adi hal almaq; **войти в лета** (в года, в возраст) köhn. yaşa dolmaq; **войти в подробности** təfərrüata varmaq; **войти в пословицу** zərbi-məsəl olmaq; **войти в роль** bax **роль**; **войти в строй** bax **строй**.

ВОКАБУЛА *ж* *vokabula* (1. köhn. *əzbər öyrənmək üçün ana dilinə tərcümə edilmiş xarici söz*; 2. *lügətdə: baş söz*).

ВОКАЛИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* vokalizasiya (1. *mus. sait səslərlə oxuma məşqi*; 2. *dilç. samit səsin saitə keçməsi*).

ВОКАЛИЗМ *м* *dilç.* *vokalizm* (*dildə sait səslər sistemi*).

ВОКАЛИЗЫ *мн. mus.* *vokalizlər* (*vokalizasiya üçün yazılmış notlar*).

ВОКАЛИСТ *м* *mus.* *vokalist*, *vokalçı* (1. *müğənni, oxuyan*; 2. *nəğmə müəllimi*).

ВОКАЛЬНЫЙ *прил. mus.* *vokal*; *oxumaq üçün yazılmış*; **вокальная музыка** *vokal musiqisi*.

ВОКЗАЛ *м* *vağzal*.

ВОКЗАЛЬНЫЙ *прил.* *vağzal* -i[-i]; **вокзальное здание** *vağzal binası*.

ВОКРУГ *нареч. и предл.* ... ətrafına, ... ətrafında, ... çevrəsində, ... dövrəsində; **оглянуться вокруг** ətrafına baxmaq; **ходить вокруг дома** evin ətrafında gəzmək; **споры вокруг сложного вопроса** çətin məsələ ətrafında mübahisə; **войти до около** məsələnin ətrafında fırlana-raq ..., əsil mətləbə çatmayaraq, əsil məsələ kənarında qalaraq...; **вокруг пальца обвести** bax **обвести**.

ВОЛ *м* öküz; **вол работать** (трудиться) *как вол* öküz kimi işləmək, çox işləmək.

ВОЛАН *м köhn.* *volan* (1. *qadın paltarına yüngül parçadan tikilən qırçın, ətəklilik*; 2. *badminton oyununda işlədilən yüngül kos*; 3. *avtomobil sürəninə təbəsiyi*).

ВОЛАПЮК *м* 1. *volapük (süni dillərdən birinin adı)*; 2. *məc. çəngəliyat, tartan-partan, hədəren-pədəren*.

ВОЛГЛЫЙ *прил. мäh.* *nəm, rütubətli, yaş*.
ВОЛГНУТЬ *несов. мäh.* *nəm çəkmək, rütubət çəkmək, islanmaq*.

ВОЛДЫРЬ *м* *qabar, qabarcıq, suluq*.

ВОЛЕВОЙ 1. *воля* (1-ci mənada) *söz. sif.* *iradi*; **волевой импульс** *iradi impuls*; ... iradəli; **волевой человек** *iradəli adam*.

ВОЛЕИЗЪЯВЛЕНИЕ *ср* 1. *iradəsini (arzusunu, istəyini) bildirmə, izhar etmə*; 2. *iradə; əmr etmə, buyurma*.

ВОЛЕЙБОЛ *м* *idm.* *voleybol* (*al ilə oynanılan top oyunu*).

ВОЛЕЙБОЛИСТ *м* *idm.* *voleybolçu*.

ВОЛЕЙБОЛИСТКА *ж* *voleybolçu qadın* (*qız*).

ВОЛЕЙБОЛЬНЫЙ *прил.* *voleybol* -i[-i]; **волейбольный мяч** *voleybol topu*.

ВОЛЕЙ-НЕВОЛЕЙ *нареч.* *istər-istəməz*.

ВОЛЕНС-НОЛЕНС *нареч. köhn.* *bax* **волей-неволей**.

ВОЛЖАНКА *ж* *xüs.* *qayıq* (*dar və yanları alçaq çay qayığı*).

ВОЛК 1 *м* (мн. **волки**) *canavar, qurd*; **волком смотреть** *acıqlı-acıqlı baxmaq*; **волк в овечьей шкуре** *qoyun dərisi geymiş canavar*; **морской волк** *təcrübəli dənizçi, mahir dənizçi*; **хоть волком вой** *istəyirsən göyü çıx*.

ВОЛК П.М., ВОЛК-МАШИНА *ж* *tex.* *volk-maşın* (*müxtəlif maşınların adı: kağız istehsalatında - didən, çırpan maşın, torf işində - torfdoğrayan maşın*).

ВОЛКОВЩИК *м* *xüs.* *volk-maşında işləyən fəhlə*.

ВОЛКОДАВ *м* *qurdbasan*; *canavar iti*.

ВОЛНА 1 *ж* 1. *dalğa, ləpə*; 2. *məc.* *kütlə, izdiham, axın*.

ВОЛНА П.Ж. *мäh.* *yun*.

ВОЛНЕНИЕ *ср* 1. *dalğalanma, ləpələnmə, təlatüm*; 2. *məc.* *həyəcan, vəlvələ, çaxnaşma, təşviş, iztirab, narahatlıq*.

ВОЛНИСТОСТЬ *ж* *мн. нет* *dalğaya bənzəmə, dalğaya bənzərlik, dalğaya oxşama*.

ВОЛНИСТЫЙ *прил.* 1. *dalğayabənzər, dalğa kimi; dalğavari, dalğalı (xət)*; 2. *dalğalı, ləpəli*; 3. *dərə-təpə, kələ-kötür*; **волнистая местность** *dərə-təpə yer*.

ВОЛНИТЕЛЬНЫЙ *прил. dan.* *həyəcanlandıran, narahatedici, iztirab doğuran*.

ВОЛНОВАТЬ *несов.* 1. *dalğalandırmaq*; 2. *məc.* *həyəcanlandırmək, əsəbiləşdirmək, təşviş salmaq, narahat etmək*.

ВОЛНОВАТЬСЯ *несов.* 1. *dalğalanmaq, ləpələnmək*; 2. *məc.* *həyəcana gəlmək, təşviş düşmək, əsəbiləşmək; narahat olmaq*.

ВОЛНОВОД *м* *rad.* *dalğaverən* (*qısa məsafələrə radio dalğalarını ötürən boru*).

ВОЛНОВОЙ *волна* 1 *söz. sif.*; 1. *küləkli, tufanlı, boranlı*; 2. *dalğavari; волновое движение* *dalğavari hərəkət*.

ВОЛНОЛОМ *бax* **волнорыз** 2-ci mənada.

ВОЛНОМЕР *м* *tex.* *dalğaölçən* (*cihaz*).

ВОЛНООБРАЗНО *нареч.* *dalğa kimi, dalğavari*.

ВОЛНООБРАЗНЫЙ *прил.* 1. *dalğayabənzər, dalğavari*; 2. *dərə-təpəli, kələ-kötür*.

ВОЛНОПРИБОЙНЫЙ *прил.* *dalğa-axın* -i (-i); **волноприбойные знаки** *dalğa-axın işarələri*.

ВОЛНОРÉЗ *м* *xüs.* 1. *dalğasıdırən; dalğa-qıran* (*limanı dalğa təsirindən qorumaq üçün bənd*); 2. *gəminin burnu, dalğakəsən hissəsi*.

ВОЛНУХА, ВОЛНУШКА *ж* *bot.* *acıgöbələk* (*qırmızı, çayır göbələyi*).

ВОЛНУЮЩИЙ *прич. и прил.* 1. *həyəcanlı, həyəcana gətirən, həyəcanlandıran, narahat edən, darıxdıran, təşviş salan, əsəbiləşdirən*; 2. *vahədic, məftunedici; təsirli; волнующий голос* *vahədicin səsi*.

ВОЛÓВНИЙ *прил.* 1. *öküz* -i[-i]; **волóвья шкура** *öküz dərisi*; 2. *məc.* *çox bərk, çox güclü, çox davamlı; kobud*; **волóвьи глаза** *iri, dombalan gözlər*; **волóвья шея** *öküz boynu* (*qısa, möhkəm boyun*).

ВОЛÓВИНА *ж* 1. *öküz* *əti*; 2. *öküz gönu*.

ВОЛÓВНЯ *ж* *öküz damı*.

ВОЛОК *м* 1. *coğr. boyun* (*bir-birinə yaxın iki çay arasında zolaq*); 2. *mäh.* *yol* (*böyük məşədən keçən araba yolu*); 3. *mäh.* *qalın, keçilməz məşə*; 4. *mäh.* *ikitəkarlı və ya xizəkli araba*; 5. *mäh.* *balıq toru*.

ВОЛОКІТА 1 *ж* *мн. нет* *süründürmə, süründürməçilik, get-gələ salma* (*lüzumsuz rəsmiyyət*).

ВОЛОКІТА 2 *м* *dan.* *qadın düşkünü, arvadbaz*.

ВОЛОКІТНЫЙ *прил. dan.* *çətin, əngəlli*.

ВОЛОКІТСТВО 1 *ср* *мн. нет* *süründürməçilik, rəsmiyyətçilik, süründürmə*.

ВОЛОКІТСТВО 2 *ср* *мн. нет* *dan.* *arvadbazlıq*.

ВОЛОКІТЧИК *м* *süründürücü, süründürməçi, rəsmiyyətçi*.

ВОЛОКНІСТОСТЬ *ж* *мн. нет* *liflilik*.

ВОЛОКНІСТЫЙ *прил.* *lifli, tel-tel; волокнистый лён* *lifli kətan*.

ВОЛОКНО *ср* *lif, tel*.

ВОЛОКОВОЙ *прил.* *волоковое окно* *külbə, baca* (*daxmalarda*).

ВОЛОКОМ *нареч.* *sürüyərək, sürüyə-sürüyə, çəkə-çəкə*.

ВОЛОКОНЦЕ *ср* *dan.* *волокну* *söz. kiç.*

ВОЛОКУША *ж* 1. *mäh.* *yük kirşəsi* (*volsuz yerlərdə atla yük daşımaq üçün xüsusi xizək*); *sürtmə*; 2. *şaxmala* (*mala növü*); 3. *balıq toru*.

ВОЛОНТЕР *м* *köhn.* könüllü, fə dai, könüllü əsgər.

ВОЛОНТЕРНЫИ, ВОЛОНТЕРСКИЙ *волонтер* *söz. sif.*

ВОЛООКНИЙ *прил. köhn.* şəhlagöz, şəhla-gözlü.

ВОЛОС *м* 1. түк, saç; 2. qıl; *о на волос* түк qə dər; *ни на волос* heç, əsla, qətiyyə, zərrə qə dər; *до седых волос* qocalana qə dər, başı ağarınca; *волосы стали дыбом* tükləri(m) biz-biz oldu; *рвать (драть) на себе волосы* bir dizinə, bir başına vurmaq; *краснеть до корней волос* бах *корень*; *притянуть за волосы* бах *притянуть*.

ВОЛОСАТЫЙ *дан.* бах *волосатый* 2-ci mənada.

ВОЛОСАТИК *м* 1. *zool.* qılqurd; 2. *miner.* lifli ametist.

ВОЛОСАТОСТЬ *ж* *мн. нет* tüklülük, qıl-lılıq; tükbasma.

ВОЛОСАТЫЙ *прил.* 1. түк basmış, uzun-saçlı; 2. tüklü, qıllı.

ВОЛОСЕНКИ *мн. дан. kin.* түк, saç.

ВОЛОСИК *м* *волос* *söz. kiç.*

ВОЛОСИНКА *ж* tükcük, bir dənə түк.

ВОЛОСИСТЫЙ *прил.* 1. tüklü, saçlı; 2. lifli.

ВОЛОСНОЙ 1. *волос* *söz. sif.*; 2. түkdən qaynılmış; 3. *anat.* kapilyar; *волосные со-суды* түк damarlar (kapilyarlar).

ВОЛОСНОСТЬ *ж* *мн. нет* xüs. kapilyarlıq (*mayelərin nazik borularda qalxma və enmə hadisəsi*).

ВОЛОСНОЙ *бах* *волосной*.

ВОЛОСОВИДНЫЙ *прил.* түkşəkilli, түkə-oxşar.

ВОЛОСОВИНА *ж* *tex.* cızıq-cızıqlıq (*metal məmulatı üzərində nazik cızıqlar, çatlaqlar şəklində nöqsan*).

ВОЛОСОК *м* *волос* *söz. kiç.* 1. түк, tükcük; 2. saat түkü; 3. tel, sim; *о держаться на волоске (висеть)* түkdən asılmaq (asılı olmaq), çox ümitsiz halda olmaq; *на волосок, на волоске (от чего)* lap az qalmışdı..., heç bir şey qalmamışdı ki...; *не тронуть волоска (у кого)* bir tükünü də yerindən tərpətməmək, bir tükü də əs-kik olmaq.

ВОЛОСОБРАЗНЫЙ *прил.* түkəbənzər, түkşəkilli, түк kimi.

ВОЛОСТНОЙ *волость* *söz. sif.*

ВОЛОСТЬ *ж* *köhn.* 1. nahiyyə (*keçmişdə qəza tərkibinə daxil olan inzibati-ərazi vahidi*); 2. *qədim Rusiyada:* vilayət.

ВОЛОСЯНИК *м* *дан.* түк döşək.

ВОЛОСЯНКА *ж* *дан.* 1. at qılından toxun-muş tor (*ələk üçün*); 2. quş tələsi.

ВОЛОСЯНОЙ *прил.* qıldan (tükdən) qay-rılmış; *волосяной матрац* qıl (tük) dö-şək.

ВОЛОЧЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. sürümə, sürü-yüb çəkmə; 2. *tex.* məftil çəkmə (*metal-dan onu getdikcə daralan dəşiklərdən ke-çirmək yolu ilə məftil hazırlanması*).

ВОЛОЧЕНЫЙ *прил. tex.* məftil dəzgahın-da hazırlanmış.

ВОЛОЧИЛЬНЫЙ *tex.* *волочение* (2-ci mə-nada) *söz. sif.*

ВОЛОЧИЛЬНЯ *ж* 1. məftil dəzgahı; 2. məf-til sexi.

ВОЛОЧИЛЬЩИК *м* məftilçi, məftilçəkən, məftilqayıran (*fəhlə*).

ВОЛОЧИТЬ *несов.* 1. sürümək, sürüyüb çəkmək; çəkmək, dartmaq; 2. *тас.* süründürməyə salmaq, süründürmək; 3. *tex.* məftil qayıрмаq (*бах* *волочение* 2-ci mənada); *о еле (едва) ноги волочить* ayaqları dalınca gəlməmək, ayaqlarını güclə sürümək, ayaqlarını sürüyə-sürüyə yerimək.

ВОЛОЧИТЬСЯ *несов.* sürünmək.

ВОЛОЧЬ *несов.* *бах* *волочить* 1-ci mənada.

ВОЛОЧЬСЯ *несов.* *бах* *волочиться*.

ВОЛХВ *м* *köhn.* cadugər, sehrbaz, falçı.

ВОЛХВОВАНИЕ *ср* *köhn.* cadugərlik (et-mə), sehrbazlıq (etmə), falabaxma, falçı-lıq.

ВОЛХВОВАТЬ *несов.* *köhn.* cadugərlik et-mək, sehrbazlıq etmək, fala baxmaq.

ВОЛЧАНКА *ж* *мн. нет* tib. qurdeşənəyi (*dəri vərami*).

ВОЛЧАТНИК *м* *дан.* canavar ovçusu.

ВОЛЧЕЦ *м* 1. *bot.* dəvətikani; 2. bayt, yaman dөmrov (*itlərin başında və ya boynunda*).

ВОЛЧИЙ 1. *волк* *söz. sif.*; *волчий след* qurd izi; 2. qurd dərisindən tikilmiş (*hazırlanmış*); *о волчий паспорт (билет)* *çar Rusiyasında:* siyasi cəhətdən etibarsız sa-ylan şəxslərə verilən və bu barədə xüs-

si qeyd olan vəsiqə (pasport); *волчий ап-петит* canavar (qurd) iştahası.

ВОЛЧИХА *бах* *волчица*.

ВОЛЧИЦА *ж* diş canavar.

ВОЛЧКОМ *нареч.* fırlana-fırlana, fırfıra ki-mi; *о вертеться волчком* fırfır-fırlanmaq.

ВОЛЧОК *м* fırfıra, fırlanqıç.

ВОЛЧОК *м* *волк* *söz. kiç.*

ВОЛЧОК *III м* 1. əmici pöhrə, cır zoğ.

ВОЛЧОНОК *м* (*мн.* *волчата*); canavar ba-lası, qurd balası.

ВОЛШБА *ж* *мн. нет* *köhn.* cadugərlik, sehrbazlıq, falçılıq.

ВОЛШЕБНИК *м* cadugər, sehrbaz; *о маг и волшебник* *бах* *маг*.

ВОЛШЕБНИЦА *ж* cadugər, sehrbaz qadın (qız).

ВОЛШЕБНЫЙ *прил.* 1. sehrli, cadulu, til-simli; 2. *тас.* füsunkar, məftunedici, qə-ribə, qəşəng; 3. əfsanəvi, xəyali; *о вол-шебный фонарь* *köhn.* proyeksiya fənə-ri (*şəkil salan fənər*).

ВОЛШЕБСТВО *ср* *мн. нет* 1. cadugərlik, sehrbazlıq; 2. cadu, sehr, əfsun; möcüzə; 3. füsunkarlıq.

ВОЛНИТЬ *несов.* *дан.* ləngitmək, uzat-maq, yubandırmaq, süründürmək (*iş*).

ВОЛНИТЬСЯ *несов.* *дан.* qəsdən yuban-maq, yavaş işləmək, həvəssiz işləmək.

ВОЛНКА *ж* 1. *etn.* tulıq zurnası; 2. *тас.* ləngitmə, süründürmə.

ВОЛНИЦА *ж* 1. *etn.* zurnaçı (*tuluq zur-naçısı*); 2. *дан.* işi ləngidən, süründürməçi, ləng adam; tənəb, başısoyuc.

ВОЛВОКС *м* *bot.* volvoks (*durğun, şirin sularda əmələ gələn yaşıl yosun növü*).

ВОЛВОТНО *нареч.* *дан.* azad, sərbəst, asudə, dinc, rahat, fırlan (*yaşamaq*).

ВОЛВОТНЫЙ *прил.* azad, asudə, dinc, sərbəst, rahat, fırlan (*həyat*).

ВОЛЬЕР *м* volyer (*heyvanxanada heyvan-ları və quşları saxlamaq üçün hər tərəfi qəfəslənmiş meydança*).

ВОЛЬНАЯ *ж* *тар.* azadlıq kağızı, azadlıq və-siqəsi (*azad edilən təhkimli kəndliyə veri-lən şəhadətnamə*).

ВОЛЬНИЦА *м* *и* *ж* 1. *собир. тар.* sərbəst adamlar, təhkimçilikdən qaçmış adamlar; 2. *мәh.* nadinc, şuluqçu, dөcəl.

ВОЛЬНИЧАТЬ *несов.* başlı-başına lıq et-mək, özbaşına lıq etmək, heç kəsə hesab-laşmamaq.

ВОЛЬНО 1. *нареч.* azad, sərbəst (*surətdə*); 2. *межд.* azad! (*hərbi komanda*).

ВОЛЬНО *в знач. сказ.* *köhn.* əcəb oldu, təqdir özündədir.

ВОЛЬНОДУМЕЦ *м* *köhn.* azadfikirli (*dinə və ya mövcud qaydalara tənqidi yanaşan və ya şübhə ilə baxan adam*).

ВОЛЬНОДУМНИЕ *бах* *вольнодумство*.

ВОЛЬНОДУМНЫЙ *köhn.* *вольнодумство* *söz. sif.*: azadfikirli.

ВОЛЬНОДУМСТВО *ср* *мн. нет* *köhn.* azad-fikirlik (*dinə və ya mövcud qaydalara tənqidi münasibət*).

ВОЛЬНОДУМСТВОВАТЬ *несов.* *köhn.* azad düşünmək.

ВОЛЬНОЛЮБИВЫЙ *прил.* *köhn.* azadlıq-sevən.

ВОЛЬНОМЫСЛИЕ *бах* *вольнодумство*.

ВОЛНОНАЁМНЫЙ *прил.* 1. muzdlu işlə-yən, muzdlu tutulan, muzdlu, muzdçu; 2. ştatdankənar; hərbi xidmətdə olmayıb, hərbi idarədə işləyən; 3. *köhn.* muzdlu tu-tulmuş, kirə ilə tutulmuş.

ВОЛНООПРЕДЕЛЯЮЩИЙСЯ *м* *könüllü* zabit (*çar ordusunda: müəyyən təhsil də-rəcəsinə görə əsgəri mükəlləfiyyəti kö-nüllü və imtiyazlı surətdə keçirməyə ixti-yarı olan adam*).

ВОЛНООТПУЩЕННИК *м* *тар.* azad edil-miş qul və ya təhkimli kəndli.

ВОЛНООТПУЩЕННИЦА *ж* *тар.* azad edilmiş qul və ya təhkimli kəndli qadın (qız).

ВОЛНООТПУЩЕННЫЙ *прил.* *тар.* azad olunmuş (*könlükdən, təhkimçilikdən*).

ВОЛЬНОПРАКТИКУЮЩИЙ *прил.* *köhn.* özü üçün işləyən; rəsmi qulluqda deyil, xüsusi surətdə işləyən (*həkimlik edən*).

ВОЛНОСЛУШАТЕЛЬ *м* *köhn.* azad din-ləyici (*tələbəliyə rəsmi qəbul edilməyib, ali məktəblərdə mühazirələrə və başqa məşğələlərə buraxılan adam*).

ВОЛНОСЛУШАТЕЛЬНИЦА *ж* azad din-ləyici qadın (qız).

ВОЛЬНОСТЬ *ж* 1. azadlıq, sərbəstlik; 2. *köhn.* müstəqillik; 3. *тас.* ədəbsizlik, sayğısızlıq, təklifsizlik; 4. *köhn.* imtiyaz.

ВОЛЫНЫЙ *прил.* 1. azad, sərbəst, asılı olmayan; 2. azadlıqsevən; 3. könüllü; 4. təklifsiz, sayğısız, ədəbsiz; **вольный дух** fikir azadlığı; **вольная гавань** sərbəst liman (*gətirilən mallardan gömrük alınmayan liman*); **вольные стихи** sərbəst şe'r; **вольный перевод** sərbəst tərcümə; **вольная птица** öz hərəkətlərində heç kəsdən asılı olmayan adam; **вольная одежда** gen paltar; **на вольном воздухе** açıq havada, açıqda; **вольные движения** *идм.* sərbəst hərəkətlər (*alətsiz edilən idman hərəkətləri*); **вольная вода** gəmilərdən və yaxud buzlardan azad dərən yer; **вольный город** *тар.* azad şəhər (*feodal hakimiyyətindən çıxaraq müstəqil dövlət hüququ qazanmış orta əsr şəhəri*); **вольный казак** azad adam.

ВОЛБТ I *м. физ.* volt (*elektrik sahəsinin gərginlik vahidi*).

ВОЛБТ II *м. идм.* volt (1. *at məşqində: döv-rəvurma*; 2. *qılinc təlimində: özünü qılincin zərbəsindən qaçırtma*).

ВОЛБТА *ж. хüs.* volta (1. *maşın yağı*; 2. *yüngül pambiq parça*).

ВОЛБТАЖ *м. физ.* voltaj (*elektrik cərəyanının gərginlik dərəcəsi*).

ВОЛБТАМЕТР *м. физ.* voltметр (*elektroliz hadisələrini müşahidə və tədqiq etmək üçün cihaz*).

ВОЛБТ-АМПЕР *м. физ.* volt-ampere (*daimi cərəyanda bir vatta bərabər elektrik gücü vahidi*).

ВОЛБТЕРОВСКИЙ: **вольтеровское кресло** *köhn.* volter kürsüsü (*arxası hündür, qoltuqlu kürsü*).

ВОЛБТЕРЬЯНЕЦ *м. тар.* 1. volterçi, Volter tərəfdarı; 2. azad fikirli.

ВОЛБТЕРЬЯНИЗМ *м.* bax **вольтерьянство**. **ВОЛБТЕРЬЯНСТВО** *ср. мн. нет тар.* volterçilik (*XVIII əsrin ikinci yarısında və XIX əsrin əvvəlində fransız filosofu Volterin nəzəriyyəsinin təsiri altında inkişaf etmiş siyasi və dini cərəyan*).

ВОЛБТИЖЕР *м. идм.* mahir minici.

ВОЛБТИЖИРОВАТЬ *несов. идм.* çaparaq gedən at üstündə gimnastik məşqlər etmək.

ВОЛБТИЖИРОВАКА *ж. мн. нет идм.* çaparaq gedən at üstündə edilən gimnastik məşqlər (*hərəkətlər*).

ВОЛБТИЖИРОВАЧНЫЙ **вольтижер** və **вольтижировка** *сöz. сif.*

ВОЛБТМЕТР *м. физ.* voltметр (*elektrik dövrəsinin iki nöqtəsi arasındakı gərginliyi ölçmək üçün cihaz*).

ВОЛБТОВА дуга *ж. физ.* volta qövşü.

ВОЛБФРАМ *м. kim.* volfram (*çətinəriyən bərk metal*).

ВОЛБФРАМИТ *м. kim.* volframit (*tərkibində volfram olan filiz*).

ВОЛБФРАМОВЫЙ *прил.* 1. volframlı; **вольфрамовая сталь** volframlı polad; 2. volframdan qayırılmış.

ВОЛОНТАРИЗМ *м. мн. нет фəлс., псих.* volyuntarizm (1. *bütün varlığın əsasını iradə təşkil etdiyini iddia edən fəlsəfi cərəyan*; 2. *iradəni insan psixologiyasında əsas amil hesab edən idealist cərəyan*).

ВОЛОНТАРИСТ *м. фəлс., псих.* volyuntarist (*volyuntarizm tərəfdarı*).

ВОЛОНТАРИСТИЧЕСКИЙ *прил.* volyuntarizm -i[-i]; **вольонтаристическая теория** volyuntarizm nəzəriyyəsi.

ВОЛОНТАРИСТСКИЙ *прил.* volyuntarist -i[-i]; **вольонтаристское мировоззрение** volyuntarist dünyagörüşü.

ВОЛЮТА *м. архит.* volyuta (*qıvrımşəkilli bəzək*).

ВОЛЮШКА *ж. şair.* volya *söz. oxş.*

ВОЛЯ *ж. мн. нет I.* iradə; **сила воли** iradə qüvvəsi; 2. *ixtiyar, arzu, istək, tələb*; **по доброй воле** öz arzusu (ixtiyarı) ilə; **воля избирателей** seçicilərin arzusu (iradəsi); 3. *əzm*; **воля к победе** qalibiyyət (qələbə) əzmi; 4. *qərar, hökm*; **объявить свою волю** öz qərarını bildirmək; 5. *azadlıq, sərbəstlik, müstəqillik*; 6. *gənşlik*; **с воли** kənardan; **последняя воля** vəsiyyət; **на волю** azadlığa; bayıra, təmiz havaya; **воля ваша** (təvoə) *ixtiyar sizindir*; **помимо** (против) *воли* *ixtiyarsız, istəmədən*; **дать себе волю** əl-qol açmaq, çəkinməmək, bildiyini etmək; **волею судьбы** təsadüfən (təleyin hökmü ilə); **брать** (взять) *волю* heç kəsə hesablaşmamaq, öz bildiyini etmək; **дать**

волю *рукам* 1) əl vurmaq, əlləmək; əlini özündə saxlamamaq; 2) vuruşmaq, dalaşmaq; *qoluna güc vermək, əllərini işə salmaq*; **люди доброй воли** bax **добрый**; **по доброй воле** bax **добрый**.

ВОМЧАТЬ *сов.* çaparaq içəri salmaq (gə-tirmək).

ВОМЧАТЬСЯ *сов.* sürətlə sürüb içəriyə girmək, içəri qaçmaq.

ВОН I *нареч.* 1. içəridən bayıra, eşiyə; **вести вон** bayıra (eşiyə) çıxarmaq; 2. (*əmr mənasında*) rədd ol! çıx bayıra! 3. *в знач. сказ.* yox oldu, çıxdı, rədd oldu! **вон из головы** (из ума, памяти) uddımdan çıxdı; **из ряда вон** (выходящий) çox mühüm, diqqətləyiç, qeyri-adi, misli görünməmiş; **из рук вон плохо** çox pis, bərbad; **лезть вон из кожи** bax **кожа**.

ВОН II *част.* odur ha, odur, budur; **вон** (оно) **что! вон оно как!** bəs belə de! bəs belə!

ВОНА I *част. дан. məh.* 1. bax **вон II**; 2. *в знач. межд.* belə de! bəs belə, belə ha!

ВОНА II *ж. vona* (*Koreya Xalq Demokratik Respublikasında pul vahidi*).

ВОНЗАТЬ *несов.* bax **вонзить**.

ВОНЗАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вонзиться**; 2. *sancılmaq, batırılmaq*.

ВОНЗЕННЫЙ *прич.* sancılmış, soxulmuş, batırılmış, qaxılmış.

ВОНЗИТЬ *сов.* sancmaq, batırmaq, soxmaq.

ВОНЗИТЬСЯ *сов.* batmaq, sancılmaq.

ВОНИЩА *ж. мн. нет дан.* üfunət.

ВОНЬ *ж. мн. нет* pis iy, üfunət.

ВОНЮЧИЙ *прил.* üfunətli, qoxumuş.

ВОНЮЧКА *м. и ж. I. zool.* porsuq (*porsuq cinsindən olan və çox pis iy verən heyvan*); 2. *bot.* pis, kəskin iy verən bitkilər.

ВОНЯТЬ *несов.* pis iy vermək, iylenmək.

ВООБРАЖАЕМЫЙ *прич.* 1. göz qabağına gətirilən, xəyali; 2. təsəvvür edilən.

ВООБРАЖАЛА *м. и ж. дан.* lovgə, təşəx-xüslü, özündən bədgüman.

ВООБРАЖАТЬ *несов.*; **воображать** *о себе дан.* özündən bədgüman olmaq, özü haqqında çox böyük fikirdə olmaq.

ВООБРАЖАТЬСЯ *несов.* bax **вообразить** *ся*.

ВООБРАЖЕНИЕ *ср. мн. нет* təsəvvür, xə-yal, təxəyyül.

ВООБРАЖЕННЫЙ *прич.* təsəvvür edilmiş, göz qabağına gətirilmiş, xəyala gətirilmiş.

ВООБРАЗИМЫЙ *прил.* göz qabağına gə-tirilə bilən, təsəvvür edilə bilən.

ВООБРАЗИТЬ *сов.* 1. göz qabağına gə-tirmək, xəyalına gətirmək, təsəvvür etmək; 2. *мәс.* öyünmək, lovgəlanmaq, təşəxxüs satmaq.

ВООБРАЗИТЬСЯ *сов.* göz qabağına gə-tirilmək, xəyala gəlmək, xəyala gətirilmək, təsəvvür edilmək.

ВООБЩЕ *нареч.* ümumiyyətlə, **вообще** *говоря:* **вообще** *сказать* ümumiyyətlə desək, ümumiyyətlə, məxləs.

ВООДУШЕВИТЬ *сов.* 1. ruhlandırmaq, ruh vermək, canlandırmaq, ürəkləndirmək; 2. *şövqə gətirmək, ilhamlandırmaq*.

ВООДУШЕВИТЬСЯ *сов.* 1. ruhlanmaq, canlanmaq, ürəklənmək; 2. *şövqə gəlmək, ilhamlanmaq*.

ВООДУШЕВЛЕНИЕ *ср. мн. нет* 1. ruh vermə, canlandırma, ürəkləndirmə; 2. ruhlandırma, *şövqə gətirmə*; 3. ruh yüksəkliyi; 4. *tərənnüm, şövq, ilham*.

ВООДУШЕВЛЕННО *нареч.* ruh yüksəkliyi ilə, *şövqlə*.

ВООДУШЕВЛЕННЫЙ *прич.* 1. ruhlandırılmış, ürəkləndirilmiş; 2. ruhlanmış, *şövqə gəlmiş, ilhamlanmış*; 3. *həyəcanlı, ehtirash, coşğun*.

ВООДУШЕВЛЯТЬ *несов.* bax **воодуше-вить**.

ВООДУШЕВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **воодуше-виться**; 2. ruhlandırılmaq, canlandırılmaq, ürəkləndirilmək; *şövqə gətirilmək*; ilhamlandırılmaq.

ВООРУЖАТЬ *несов.* bax **вооружить**.

ВООРУЖАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вооружить-ся**; 2. silahlandırılmaq; 3. *təchiz olunmaq*.

ВООРУЖЕНИЕ *ср. I.* silahlandırılma, silahlanma; 2. silah; yaraq.

ВООРУЖЕННОСТЬ *ж. мн. нет* silahlanma, silahlanma dərəcəsi.

ВООРУЖЕННЫЙ *прич.* silahlanmış, silah-lı, yaraqlı; **вооруженным глазом** dur-bin (və s.) ilə; **вооруженный нейтралитет** silahlı bitərəflik; **вооруженные си-лы** silahlı qüvvələr, qoşunlar.

ВООРУЖИТЬ *сов.* 1. silahləndirmə; yaraqlandırmaq; 2. təchiz etmək; 3. *təc.* ...əleyhinə qaldırmaq, təhrik etmək.

ВООРУЖИТЬСЯ *сов.* 1. silahlanmaq; yaraqlanmaq; 2. əldə etmək (*bilik və s.*); 3. *təc.* əleyhinə çıxmaq; $\diamond$ **вооружиться терпением** (твердостью) hövsələli olmaq, səbrini uygmaq.

ВООЧЬЮ *нареч.* 1. öz gözləri ilə, şəxsən; **воочно убедиться** öz gözləri ilə görüb inanmaq; 2. əyani surətdə; aydın, açıq, aşkar.

ВО-ПЕРВЫХ *вв. сл.* birincisi, əvvələri.

ВОПИТЬ *несов.* cığırmaq, bağırmaq, fəryad etmək, fəğan etmək.

ВОПИЮЩИЙ *прил.* qanqaraldıcı, yolverilməz, biabırçı, görünməmiş, eşidilməmiş; $\diamond$ **глас вопиющего в пустыне** cavabsız çağırış (fəryad).

ВОПИЯТЬ *несов. köhn.* bax **вопить**; $\diamond$ **камни вопиют** daşlar dilə gəlir; **дело вопиет**; **факты вопиют** faktlar aydın göstərir...; iş özü aydın göstərir...

ВОПЛЕНИЦА *ж köhn.* ağıcı, ağıdeyən (qadın).

ВОПЛЕНИЕ *ср. тәһ.* ölünü oxşama, ağı demə, ağız açma.

ВОПЛОТИТЬ *сов.* 1. göstərmək, ifadə etmək; təmsil etmək, konkret şəkil vermək, təcəssüm etdirmək, şəxsləndirmək; 2. həyata keçirmək; $\diamond$ **воплотить в себе** təcəssüm etdirmək, əks etdirmək, ifadə etmək; **воплотить в жизнь** həyata keçirmək.

ВОПЛОТИТЬСЯ *сов.* 1. ifadə olunmaq, təcəssüm etmək, şəxslənmək; 2. həyata keçmək.

ВОПЛОЩАТЬ *несов.* bax **воплотить**.

ВОПЛОЩАТЬСЯ *несов.* 1. bax **воплотиться**; 2. ifadə edilmək, təcəssüm etdirilmək; 3. həyata keçirilmək.

ВОПЛОЩЕНИЕ *ср.* 1. ifadə etmə, təcəssüm etmə; təmsil olunma, real bir şəkil alma; 2. ifadə, mücəssmə; 3. həyata keçirilmə.

ВОПЛОЩЕННЫЙ *1. прил.* təmsil olunmuş, təcəssüm etdirilmiş, şəxsləndirilmiş; **2. прил.** konkret şəkil verilmiş, bədi surətdə ifadə olunmuş; **3. прил.** həyata keçirilmiş; **4. прил.** həqiqi, əsl.

ВОПЛЬ *м* fəryad, nalə, fəğan, şivən, inilti. **ВОПРЕКІ** *пред.* baxmayaraq, əksinə, ziddinə, xilaf olaraq, zidd olaraq, rəğmən; **вопреки желанию** arzusuna baxmayaraq (rəğmən).

ВОПРОС *м* 1. sual, sorğu; 2. məsələ; $\diamond$ **вопрос жизни и смерти** ölüm-dirim məsələsi; **что за вопрос?** əlbəttə, şübhəsiz; **ставить под вопрос** şübhə altına almaq; **жгучий вопрос** bax **жгучий**; **риторический вопрос** bax **риторический**; **под большим вопросом** (быть, оставаться, находиться) çox şübhəli olmaq, aydın olmamaq; **поставить вопрос ребром** bax **ребро**.

ВОПРОСИТЕЛЬНО *нареч.* şübhə ilə, müəmmalı (surətdə).

ВОПРОСИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. sual -i[-i]; **вопросительный знак** *грам.* sual işarəsi (?); 2. müəmmalı, şübhəli.

ВОПРОСИТЬ *сов. köhn.* soruşmaq, sual etmək, xəbər almaq.

ВОПРОСИНИК *м* sual(lar) vərəqəsi, sorğu vərəqəsi.

ВОПРОСНЫЙ *прил.* 1. sual -i[-i]; **вопросный лист** sual vərəqəsi (anket); 2. sual şəkildə olan.

ВОПРОШАТЬ *несов. köhn.* bax **вопросить**. **ВОПРОШАТЬСЯ** *несов. köhn.* soruşulmaq, sual edilmək.

ВОПРОШАЮЩИЙ *прич. köhn.* 1. sual edici, sualverici, soruşan; 2. yalvarıcı; **вопрошающий взгляд** yalvarıcı nəzər.

ВОПРОШЕННЫЙ *прич. köhn.* soruşulmuş, sual edilmiş.

ВОР *м* (мн. **воры**) 1. oğru; 2. *köhn.* cani, cinayətkar, xain; $\diamond$ **карманный вор** cibgir, cibəgiran, xəspuş.

ВОРВАНЬ *ж. мн. нет* dəniz heyvanlarının (*balina, suiti və s.*) əridilmiş piyi.

ВОРВАТЬСЯ *сов.* zorla girmək, soxulmaq.

ВОРИШКА *м дан.* 1. qaraoğru; xırda şeylər oğrusu; 2. balaca oğru.

ВОРКОВАНИЕ *ср.* 1. quruldama (*göyərçinlərdə*); 2. *təc.* şirin söhbət.

ВОРКОВАТЬ *несов.* 1. quruldamaq (*göyərçin haqqında*); 2. *təc.* şirin-şirin söhbət etmək.

ВОРКОТАТЬ *несов.* 1. bax **ворковать**; 2. *təh.* mırıldamaq, xoruldamaq.

ВОРКОТНІЯ *ж. мн. нет* 1. *təc.* deyinmə, donquldanma, mırıldanma; 2. quruldama (*göyərçinlərdə*).

ВОРКОТУН *м тәһ.* deyingən, donquldanan adam.

ВОРКОТУНЬЯ *ж* deyingən, donquldanan qadın (qız).

ВОРКУН *м* 1. quruldayan (*göyərçin*); 2. *təc.* deyingən, donquldanan.

ВОРКУНЬЯ *ж* 1. quruldayan (*dişi göyərçin*); 2. *təc.* deyingən, donquldanan qadın (qız).

ВОРОБЕЙ *м* (мн. **воробьи**) sərçə; $\diamond$ **старый воробей**, **стреляный воробей** usta adam, təcrübəli adam, dünyagörmüş.

ВОРОБУШЕК, **ВОРОБЫШЕК** *м* **воробей** *söz. kiç.*; sərçəcik, sərçəciyöz.

ВОРОБЬЕНОК *м* (мн. **воробьята**) sərçə balası.

ВОРОБЬИНЫЙ *прил.* 1. sərçə -i[-i]; **воробьиное гнездо** sərçə yuvası; 2. *мн.* **воробьиные** *зоол.* sərçə fəsiləsi; $\diamond$ **воробьиная ночь** 1) arasıksəilməyən gurutulu və şimşəkli gecə; 2) ilin ən qısa gecəsi (*vayda*); **короче воробьиного носа** çox qısa, çox müxtəsər, çox kiçik.

ВОРОБЬИХА *ж дан.* dişi sərçə.

ВОРОВАНИЙ *прич.* oğurlanmış.

ВОРОВАТО *нареч.* oğrun, oğrun-oğrun.

ВОРОВАТЫЙ *прил.* hiyləgər, bic, əliəyri.

ВОРОВАТЬ *несов.* oğurlamaq.

ВОРОВАТЬСЯ *несов.* oğurlanmaq.

ВОРОВКА *ж* 1. oğru qadın (qız).

ВОРОВСКИЙ *нареч.* oğru kimi, oğrucasına; əlaltı, xəlvəti, gizlicə, tülkülüklə.

ВОРОВСКОЙ *прил.* oğru -i[-i]; **воровская шайка** oğru dəstəsi; $\diamond$ **воровской язык** (жаргон) oğru dili (jarqonu).

ВОРОВСТВО *ср. мн. нет* oğurluq; $\diamond$ **литературное воровство** ədəbi oğurluq.

ВОРОГ *м köhn.* 1. bax **враг**; 2. şeytan, cin, iblis, məlun.

ВОРОЖБА *ж. мн. нет köhn.* 1. falabaxma; 2. fal, sehr, cadu, ovsun.

ВОРОЖЕЙ *ж köhn.* falabaxan, falçı, cadugör, ovsunçu.

ВОРОЖИТЬ *несов. köhn.* 1. fala baxmaq; 2. cadu etmək, ovsunlamaq; $\diamond$ **бабушка ворожит** 1) bəxti gətirir; 2) "dayısı" var.

ВОРОН *м* quzğun; $\diamond$ **куда ворон костей не занесет** səhənnəm dərəsi(nə), dünyanın qurtaran yeri(nə).

ВОРОНА *ж* 1. alaqrğa; 2. *təc.* maymaq, key, ağziacıq; $\diamond$ **ворон считать** maymaqlıq etmək; **белая ворона** bax **белый**; **ни пава, ни ворона** bax **пава**.

ВОРОНЕНИЕ *ср. xüs.* zağlama, zağlanma.

ВОРОНЁНОК *м* (мн. **воронята**) 1. qarğa balası; 2. quzğun balası.

ВОРОНЁННЫЙ *прич.* zağ verilmiş, zağlanmış.

ВОРОНЁНЫЙ *прил. xüs.* zağlı, zağlanmış; parlaq qara rəng verilmiş; **воронёная сталь** zağlı polad.

ВОРОНЁЦ *м bot.* araçöpləmə (*qaymaqçı-çəklilər fəsiləsindən zahərli ot*).

ВОРОНИЙ *прил.* qarğa -i[-i]; **воронье гнездо** qarğa yuvası; $\diamond$ **вороний глаз** *bot.* qarğagözü (*zahərli ot*).

ВОРОНИТЬ *несов. дан.* diqqətsiz olmaq, huşsuz olmaq, maymaqlıq etmək.

ВОРОНИТЬ *несов. xüs.* zağ vermək, zağlamaq (*oksid əmələ gətirmək yolu ilə metalın üzünə parlaq-qara, göy və ya qəhvəyi rəng vermək*).

ВОРОНИТЬСЯ *несов. xüs.* zağlanmaq, zağ verilmiş.

ВОРОНКА *ж* 1. qıf; 2. ağızlıq; 3. top gülləsi ya da bombanın açdığı çuxur, çala.

ВОРОНКООБРАЗНЫЙ *прил.* qıfaoxşar, qıfabənzər, qıf kimi.

ВОРОНОВ *прил.* **цвет воронова крыла** zil qara rəng; **как вороново крыло** qarqara, şəvə kimi.

ВОРОНОВЫЕ *мн. зоол.* qarğakimilər (*fəsilə*).

ВОРОНЬ *прил.* 1. qara, zil qara; 2. qara at; $\diamond$ **прокатить на вороньих** *köhn.* seçməmək, namizədə səs verməmək (*keçmişdə seçki zamanı seçicilər istəmədikləri namizədlər əleyhinə qara şar saldıqlarına görə belə deyirdilər*).

ВОРОНЬЕ *ср собир.* 1. cəmdəkyeyən quşlar, quzğunlar; 2. *təc.* ırtıcılar, soyğunçular.

ВОРОТ *І* *м* yaxa (*köynəkdə*); $\diamond$ **косой ворот** bax **косой** *І*; **схватить** (**держат**) **за ворот** məcbur etmək, yaxasından yapışmaq (tutmaq); yaxasından əl çəkməmək.

БОРОТ *м. tex.* çığırq; quyu çarxı, dola-maçarx.

БОРОТА *ед. нет* 1. darvaza, alaqaşı; 2. *idm.* qarı; 3. keçid, boğaz; 4. **триумфальные ворота** *бах триумфальный*; **у ворот** (*города*) çox yaxınlıqda (*şəhərdən*).

ВОРОТИЛА *м. dan.* başçı, idarə edən.

ВОРОТИТЬ *1 сов. köhn.* 1. qaytarmaq; 2. yoldan qaytarmaq; 3. geri vermək, özünə qaytarmaq, geri almaq.

ВОРОТИТЬ *2 несов. köhn.* 1. döndərmək, çevirmək; 2. idarə etmək, sərəncam vermək; 3. **воротить нос** (*морду, рыло*) *от (кого-чего) dan.* burunlamaq, üz döndərmək, xor baxmaq, etinasız baxmaq; с *души воротит dan.* ...zəhləsi (zəhləm) gedir, ...ürəyi bulanır, ödü ağzına gəlir.

ВОРОТИТЬСЯ *сов.* qayıtmaq, geri qayıtmaq, geri dönmək.

ВОРОТНИК *м. yaxalıq, yaxa.*

ВОРОТНИЧОК *м. воротник söz. kiç.*

ВОРОТНЫЙ *ворота söz. sıf.*

ВОРОТЦА *ворота söz. kiç.*

ВОРОХ *м. (мн. ворохи и ворóхи) 1.* uğun, koma; qalaq; 2. *тас.* çoxlu, bir qucaq.

ВОРОХНУТЬ *однокр. бах ворошить.*

ВОРОХНУТЬСЯ *однокр. бах ворошиться.*

ВОРОЧАТЬ *несов. 1.* döndərmək, çevirmək, tərpətmək, qumildatmaq, oynatmaq; 2. fırlatmaq, hərlətmək; 3. qaytarmaq, geri qaytarmaq, yerinə qaytarmaq; 4. *тас. dan.* idarə etmək, sərəncam vermək.

ВОРОЧАТЬСЯ *несов. 1.* çevrilmək, dönmək; 2. qumildanmaq, tərpənmək.

ВОРОШИТЬ *несов. qurdalamaq, qarışdırmaq, çevirmək, dağıtmaq.*

ВОРОШИТЬСЯ *несов. 1.* qurdalanmaq, qumildanmaq; 2. qarışdırılmaq, çevrilmək, dağıdılmaq.

ВОРОШОК *м. 1. ворох söz. kiç.; komacıq; 2. оvc. xışiltı.*

ВОРС *м. мн. нет* 1. xov; narın tük; 2. lığa (*ipəkdə*).

ВОРСИЛЬНЫЙ *бах ворсальный.*

ВОРСИЛЬЩИК *м. хüs.* xovlayıcı, xovverən (*fəhlə*).

ВОРСИНА *бах ворсинка.*

ВОРСИНКА *ж. 1.* nazik tük, tükcük; 2. xov.

ВОРСИНЧАТЫЙ *прил.* narıntüklü, narın tükklə örtülmüş.

ВОРСИСТОСТЬ *ж. мн. нет* xovluluq.

ВОРСИСТЫЙ *прил. 1.* xovlu; 2. tükli.

ВОРСИТЬ *несов. хüs.* xov vermək, xovlamaq.

ВОРСИТЬСЯ *несов. хüs.* xov verilmək, xovlanmaq.

ВОРСОВАЛЬНЫЙ *прил. tex.* xovlayıcı; **ворсвальная машина** xovlayıcı maşın.

ВОРСОВАНИЕ *ср хüs.* xovlama, xov vermə.

ВОРСОВАННЫЙ *прич. хüs.* xovlanmış, xov verilmiş.

ВОРСОВАТЬ *несов. бах ворсить.*

ВОРСОВАТЬСЯ *несов. бах ворситься.*

ВОРСОВКА *ж. мн. нет хüs.* xovlama, xov vermə (verilmə).

ВОРСОВЩИК *бах ворсильщик.*

ВОРСОВЫЙ *бах ворсистый.*

ВОРСЯНКА *ж. bot.* çobandarağı.

ВОРСЯНОЙ *прил.* xovlu.

ВОРЧАНИЕ *ср мн. нет* 1. donquldanma, deyinnə, mırldama; 2. *dan.* quruldama.

ВОРЧАТЬ *несов. 1.* dolquldanmaq, deyinnə; mırldamaq, söylənmək; 2. mırldamaq; 3. *dan.* quruldamaq (*qarın*).

ВОРЧИВО *нареч. deyinnə-deyinnə, donquldana-donquldana; narazı bir halda.*

ВОРЧИВОСТЬ *ж. мн. нет* deyingənlik.

ВОРЧИВЫЙ *прил.* deyingən, daim donquldanan, daim mırıldayan, mızı.

ВОРЧУН *м. dan.* deyingən, daim donquldanan (*adam*), mızı.

ВОРЧУНЯ *ж. dan.* deyingən, daim donquldanan, mızı qadın (*qız*).

ВОСВОЯСИ *нареч. өз evinə, evlərinə, өз yerinə; отправиться восвояси* *öz evinə getmək, gəldiyi yerə qayıdıb getmək.*

ВОСЕМНАДЦАТЫЙ *числ. on səkkizinci.*

ВОСЕМНАДЦАТЬ *числ. on səkkiz.*

ВОСЕМЬ *числ. səkkiz.*

ВОСЕМЬДЕСЯТ *числ. səksən, həştad.*

ВОСЕМЬСОТ *числ. səkkiz yüz.*

ВОСЕМЬЮ *нареч. səkkiz dəfə; восемью* *девять-семьдесят два* *səkkiz dəfə doqquz-yetmiş iki* (*edir*).

ВОСК *м. мн. нет* mum.

ВОСКЛИКНУТЬ *сов. 1.* ucaдан (*bərkdən*) demək; qışqırmaq; 2. haylamaq, səsləmək.

ВОСКЛИЦАНИЕ *ср 1.* çığırma, qışqırma; 2. haylama, səsləmə; 3. nida; **знак восклицания** *gram.* nida işarəsi (!).

ВОСКЛИЦАТЕЛЬНЫЙ *прил. 1.* nida -i[-ı]; **восклицательный знак** *gram.* nida işarəsi (!); 2. nidalı; **восклицательная интонация** *dilç.* nidalı intonasiya.

ВОСКЛИЦАТЬ *несов. бах воскликнуть.*

ВОСКОВОЙ *м. мн. нет* 1. şamdan mum çıxartma; 2. şamçı, şamqayıran (*usta*).

ВОСКОВОЙНЫЙ *восковой söz. sıf.*

ВОСКОВКА *ж. dan.* хüs. mumlu kağız.

ВОСКОВОЙ *1. воск söz. sıf.; mumdan qayrılmış; восковая свеча* *mum şam(ı); 2. тас.* rəngi saralmış; rəngi qaçmış; rəngi ağarmış.

ВОСКРЕСАТЬ *несов. бах воскреснуть.*

ВОСКРЕСЕНИЕ *ср* dirilmə.

ВОСКРЕСЕНЬЕ *ср* bazar, bazar günü.

ВОСКРЕСИТЬ *сов. 1.* diriltmək, yenidən diriltmək; dirçəltmək; 2. *тас.* bərpa etmək.

ВОСКРЕСНИК *м. iməcilik (işdən kənar vaxtda və ya istirahət günlərində könüllü olaraq görülən kollektiv iş).*

ВОСКРЕСНУТЬ *сов. 1.* dirilmək; 2. dirçəlmək.

ВОСКРЕСНИЙ *прил. bazar -u[-ü]; воскресный день* *bazar günü.*

ВОСКРЕШАТЬ *несов. бах воскресить.*

ВОСКРЕШАТЬСЯ *несов. dirilmək, canlanmaq.*

ВОСКРЕШЕНИЕ *ср 1.* diriltmə; 2. dirçəltmə, dirçəldilmə.

ВОСКРЕШЕННЫЙ *прич. canlandırılmış, dirçəldilmiş; dirilmiş, canlanmış.*

ВОСКРЫЛИТЬ *сов. qol-qanad vermək, qanadlandırmaq, ruh vermək, ruhlandırmaq.*

ВОСКРЫЛЯТЬ *несов. бах воскресить.*

ВОСКРЫЛЯТЬСЯ *несов. qol-qanad açmaq, qanadlanmaq, ruhlanmaq.*

ВОСКУРИТЬ *сов.; воскурить* *фимнам köhn.* mədh etmək, tərifləmək, göylərə qaldırmaq.

ВОСКУРЯТЬ *несов. бах воскурить.*

ВОСКУРЯТЬСЯ *несов. köhn.* təriflənmək, mədh edilmək, göylərə qaldırılmaq.

ВОСЛЕД *нареч. köhn.* *бах вслед.*

ВОСПАЛЕНИЕ *ср 1. tib.* iltihab; **воспаление лёгких** *sətolcəm (ağciyərin iltihabı); 2.* hovlanma, hov çəkmə.

ВОСПАЛЁННЫЙ *прич. tib. 1.* iltihablanmış, iltihabdan qızarmış (*şişmiş*); **воспалённые глаза** *iltihablanmış (qızarmış) göz-lər; 2.* hovlanmış; 3. qurumuş, qızmış (*istidən*); 4. *тас.* hərərətli, qızgın, həyəcanlı.

ВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ *tib.* **воспаление** *söz sıf.; воспалительный процесс* *iltihab prosesi.*

ВОСПАЛИТЬ *сов. qızışdırmaq, həyəcana gətirmək, alovlandırmaq.*

ВОСПАЛИТЬСЯ *сов. 1.* qızışmaq, alovlanmaq, həyəcana gəlmək; 2. *tib.* iltihablanmaq, hovlanmaq.

ВОСПАЛЯТЬ *несов. бах воспалить.*

ВОСПАЛЯТЬСЯ *несов. 1.* *бах воспалиться;* 2. hovlandırılmaq.

ВОСПАРИТЬ *сов. köhn. şair. 1.* ilhama gəlmək, tərənnümə gəlmək, vəcdə gəlmək, ruhlanmaq; 2. yüksəklərə qalxmaq, göylərə qalxmaq, uçmaq; 3. **воспарить духом** (*мыслью*) *köhn.* ilhama gəlmək, ruhlanmaq.

ВОСПАРЯТЬ *несов. бах воспарить.*

ВОСПЕВАНИЕ *ср 1.* tərənnüm etmə (*edilmə*), mədh etmə (*edilmə*); 2. mədh, tərənnüm, tərif.

ВОСПЕВАТЬ *несов. бах воспеть.*

ВОСПЕВАТЬСЯ *несов. tərənnüm edilmək, mədh olunmaq, təriflənmək.*

ВОСПЕТАЙ *прич. tərənnüm edilmiş, mədh edilmiş, təriflənmiş.*

ВОСПЕТЬ *сов. tərənnüm etmək, mədh etmək, tərifləmək.*

ВОСПИТАНИЕ *ср мн. нет* 1. tərbiyə etmə (*edilmə*); 2. tərbiyə, ədəb.

ВОСПИТАННИК *м. 1.* tərbiyə alan, tərbiyələndirilən; 2. şagird, tələbə; **воспитанник Суворовского училища** *Suvorov məktəbi şagirdi.*

ВОСПИТАННИЦА *ж. tərbiyə alan qız, tərbiyələndirilən qız.*

ВОСПИТАННОСТЬ *ж. мн. нет* ədəb; tərbiyəlilik, ədəblilik.

ВОСПИТАННЫЙ *прич. tərbiyəli, ədəbli.*

ВОСПИТАТЕЛЬ *м. tərbiyəverən, tərbiyəçi.*

ВОСПИТАТЕЛЬНИЦА *ж. tərbiyəverən, tərbiyəçi qadın (qız).*

ВОСПИТАТЕЛЬНЫЙ *воспитание söz. sıf.; tərbiyəvi; воспитательные методы* *tər-*

biyə üsulları; **воспитательное значение кино** kinonun tərbiyəvi əhəmiyyəti.

ВОСПИТАТЕЛЬСКИЙ воспитатель *söz. sif.* **ВОСПИТАТЕЛЬСТВО** *ср мн. нет* tərbiyə işi, tərbiyəçilik.

ВОСПИТАТЬ *сов.* 1. tərbiyə vermək, tərbiyə etmək; 2. ədəb öyrətmək; 3. böyütmək, yetişdirmək, bəsləmək.

ВОСПИТАТЬСЯ *сов.* 1. tərbiyələnmək, tərbiyə olunmaq, tərbiyə almaq; 2. ədəb öyrənmək.

ВОСПИТЫВАТЬ *несов.* bax **воспитать**. **ВОСПИТЫВАТЬСЯ** *несов.* bax **воспитаться**.

ВОСПЛАМЕНЕНИЕ *ср* alışma, alovlanma; tutuşma.

ВОСПЛАМЕНЁННЫЙ *прич.* alışmış, alovlanmış.

ВОСПЛАМЕНИТЬ *сов.* 1. alışdırmaq, yandırmaq; 2. *тас.* ürəkləndirmək, ruhlandırmaq, şövqləndirmək.

ВОСПЛАМЕНИТЬСЯ *сов.* 1. alışmaq, alovlanmaq, yanmaq; 2. *тас.* ürəklənmək, ruhlanmaq, şövqlənmək.

ВОСПЛАМЕНЯЕМОСТЬ *ж мн. нет* alışma qabiliyyəti, alovlanma qabiliyyəti; alışqanlıq.

ВОСПЛАМЕНЯТЬ *несов.* bax **воспламенить**.

ВОСПЛАМЕНЯТЬСЯ *несов.* bax **воспламениться**.

ВОСПЛАМЕНЯЮЩИЙСЯ *прич.* tez alovlanan, tez od tutan, tez alışan, tez yanan; alışqan.

ВОСПОЛНЕНИЕ *ср* 1. doldurma, tamamlama, təkmilləşdirmə; 2. yerini doldurma.

ВОСПОЛНИТЬ *сов.* 1. doldurmaq, tamamlamaq, təkmilləşdirmək; 2. yerini doldurmaq.

ВОСПОЛНИТЬСЯ *сов.* 1. tamamlanmaq, dolmaq, təkmilləşmək; 2. yeri dolmaq.

ВОСПОЛНЯТЬ *несов.* bax **восполнить**.

ВОСПОЛНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **восполниться**; 2. təkmilləşdirilmək; 3. yeri doldurulmaq.

ВОСПОЛЬЗОВАТЬСЯ *сов.* 1. istifadə etmək, faydalanmaq; **воспользоваться случаем** fürsətdən istifadə etmək; 2. qənimət bilmək.

ВОСПОМИНАНИЕ *ср* 1. yadasalma; 2. xatirə; **воспоминания детства** uşaqlıq xatirələri; 3. *только мн.* **воспоминания** *ədab.* xatirat, xatirələr.

ВОСПОМИНАТЬ *несов.* yada salmaq, xatırlamaq.

ВОСПОСЛЕДОВАТЬ *сов. köhn.* ...nəticəsində (...əlaqədar olaraq, ...ardınca) baş vermək (olmaq, əmələ gəlmək); **после выяснения вопроса скоро впоследствии решение** məsələ aydınlaşdırılan kimi qərar çıxdı.

ВОСПРЕЯТСТВОВАТЬ *сов.* mane olmaq, yol verməmək, qoymamaq, əngəl törətmək.

ВОСПРЕТИТЕЛЬНЫЙ *прил.* qadağanedici; **воспретительный закон** qadağanedici qanun.

ВОСПРЕТИТЬ *сов.* qadağan etmək, yol verməmək, qoymamaq.

ВОСПРЕЩАТЬ *несов.* bax **воспретить**.

ВОСПРЕЩАТЬСЯ *несов.* qadağan edilmək, yol verilməmək.

ВОСПРЕЩЕНИЕ *ср мн. нет* qadağan etmə (edilmə), yol verməmə (verilməmə); yasaq.

ВОСПРЕЩЁННЫЙ *прич.* qadağan edilmiş, yasaq edilmiş.

ВОСПРИЁМНИК *ж* хаç atası.

ВОСПРИЁМНИЦА *ж* хаç anası.

ВОСПРИЙМЧИВОСТЬ *ж мн. нет* 1. qabiliyyət, istedad, fərasət; 2. qavrama (dərk etmə) qabiliyyəti; zəhinlilik, zəka vət; 3. həssaslıq; 4. **восприимчивость к болезням** xəstəliklərə meylilik.

ВОСПРИЙМЧИВЫЙ *прил.* 1. zəkali, qabil, istedadlı, fərasətli, tez qavrayan, zəhlinli; 2. həssas.

ВОСПРИНИМАЕМОСТЬ *ж мн. нет* qavranılma qabiliyyəti.

ВОСПРИНИМАТЬ *несов.* bax **воспринять**.

ВОСПРИНИМАТЬСЯ *несов.* başa düşülmək, dərk edilmək, qavranılmaq, mənimsənilmək.

ВОСПРИНЯТЫЙ *прич.* başa düşülmüş, dərk edilmiş, qavranılmış, mənimsənilmiş.

ВОСПРИНЯТЬ *сов.* başa düşmək, dərk etmək, qavramaq, mənimsəmək.

ВОСПРИНЯТЬСЯ *сов.* mənimsənilmək; hiss edilmək, duyulmaq.

ВОСПРИЯТИЕ *ср* 1. götürmə, alma, mənimsəmə, qəbul etmə; 2. *psix.* qavrayış, qavrama, dərk etmə, bilmə, biliş.

ВОСПРИЯТЬ *сов. köhn.* bax **воспринять**.

ВОСПРОИЗВЕДЕНИЕ *ср* 1. yenidən hasil etmə, təkrar istehsal (etmə); 2. əks etdirmə; əks; 3. dərc etmə, çap etmə, surətini çıxarma; 4. surət, reproduksiya; yeni çap; 5. təzələmə, təkrar etmə, təkrarlama; təkrar; 6. *тас.* dirçəltmə, canlandırma; 7. təqlid etmə; təqlid; 8. təsəvvürünə gətirmə, xatirinə gətirmə, xəyalında canlandırma; yada salma.

ВОСПРОИЗВЕДЁННЫЙ *прич.* 1. yenidən hasil edilmiş, yenidən əmələ gətirilmiş; 2. əks etdirilmiş; 3. surəti çıxardılmış; reproduksiya edilmiş, yenidən çap edilmiş (*eyni şey*); 4. təkrar edilmiş, təkrarlanmış, təzələnmə; 5. *тас.* dirçəldilmiş, canlandırılmış; 6. təsəvvürə gətirilmiş.

ВОСПРОИЗВЕСТИ *сов.* 1. yenidən hasil etmək, yenidən istehsal etmək, təkrar istehsal etmək; yenidən yaratmaq; 2. təkrar etmək; 3. təzələmək; 4. *тас.* təsəvvürə gətirmək, xəyalında canlandırmaq, yadına salmaq, gözünün qabağına gətirmək; 5. təqlid etmək, təsvir etmək; 6. təzədən (təkrar) çap etmək (nəşr etmək); reproduksiya etmək; 7. sitat gətirmək.

ВОСПРОИЗВЕСТИСЯ *сов.* 1. yenidən hasil olmaq, yenidən törəmək, yenidən əmələ gəlmək; 2. təkrar edilmək, təkrarlanmaq, təzələnmək; 3. yenidən çap olunmaq.

ВОСПРОИЗВОДИТЕЛЬНЫЙ **воспроизведение** *söz. sif.*

ВОСПРОИЗВОДИТЬ *несов.* bax **воспроизвести**.

ВОСПРОИЗВОДИТЬСЯ *несов.* 1. bax **воспроизвестись**; 2. yenidən hasil edilmək, yenidən istehsal edilmək, təkrar istehsal edilmək, yenidən yaradılmaq; 3. təkrar edilmək, təzələnmək; 4. *тас.* təsəvvürə gətirilmək, xəyalda canlandırılmaq, göz qabağına gətirilmək, yada salınmaq; 5. təqlid edilmək, təsvir edilmək; 6. təzədən (təkrar) çap edilmək (nəşr edilmək), reproduksiya edilmək; 7. sitat gətirilmək.

ВОСПРОИЗВОДСТВЕННЫЙ **воспроизводство** *söz. sif.*

ВОСПРОИЗВОДСТВО *ср мн. нет* *iq.* təkrar istehsal.

ВОСПРОТИВИТЬСЯ *сов.* mane olmaq, müqavimət göstərmək, qarşı durmaq, etiraz etmək.

ВОСПРЯНУТЬ *сов.* 1. qalxmaq, durmaq, sıçramaq; ayağa qalxmaq; 2. *тас.* ruhlanmaq, canlanmaq, ayılmaq, oyanmaq, şövqə gəlmək; 3. **воспрынуть духом** *köhn.* ruhlanmaq, dirilmək.

ВОСПЫЛÁТЬ *сов. köhn.* alışmaq, alışıb yanmaq; yanmaq, odlanmaq, qızmaq.

ВОССЕДÁТЬ *несов.* bax **воссесть**.

ВОССЕСТЬ *сов.* başda oturmaq; oturmaq, əyləşmək (*təntənə ilə*).

ВОССИЯТЬ *сов.* parlamağa başlamaq; parıldamaq, açılmaq.

ВОССЛАВИТЬ *сов.* tərifləmək, mədh etmək, şöhrətləndirmək.

ВОССЛАВЛЯТЬ *несов.* bax **восславить**.

ВОССЛАВЛЯТЬСЯ *несов.* təriflənmək, mədh edilmək, şöhrətləndirilmək.

ВОССОЕДИНЕНИЕ *ср* yenidən birləşdir(il)mə, yenidən birləşmə.

ВОССОЕДИНЁННЫЙ *прич.* yenidən birləşdir(il)mış, yenidən birləşmiş.

ВОССОЕДИНИТЬ *сов.* yenidən birləşdirmək.

ВОССОЕДИНИТЬСЯ *сов.* yenidən birləşmək.

ВОССОЕДИНЯТЬ *несов.* bax **воссоединить**.

ВОССОЕДИНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **воссоединиться**; 2. yenidən birləşdirilmək.

ВОССОЗДАВАТЬ *несов.* bax **воссоздать**.

ВОССОЗДАВАТЬСЯ *несов.* bax **воссоздаться**.

ВОССОЗДАНИЕ *ср мн. нет* yenidən yaratma (yaradılma), yenidən hasil etmə (olma), (xəyalında) canlandırma, canlandırılma.

ВОССОЗДАННЫЙ *прич.* yenidən yaradılmış, yenidən hasil edilmiş; (xəyalında) canlandırılmış.

ВОССОЗДАТЬ *сов.* 1. yenidən yaratmaq, yenidən hasil etmək; 2. bərpa etmək, təzə-

lömək; 3. yadına salmaq, xəyalında canlandırmmaq, təsəvvürə gətirmək.

ВОССОЗДАТЬСЯ сов. 1. yenidən yaradılmaq, yenidən hasil edilmək; 2. bərpa edilmək, təzələnmək; 3. xəyalında canlanmaq.

ВОССТАВАТЬ несов. bax **восстать**.
ВОССТАВИТЬ сов. köhn. 1. bərpa etmək; 2. qoymaq; $\diamond$ **восставить перпендикуляр** *riyaz.* perpendikulyar qaldırmaq.

ВОССТАВЛЯТЬ несов. bax **восставить**.
ВОССТАНАВЛИВАТЬ несов. bax **восстанавливать**.

ВОССТАНАВЛИВАТЬСЯ несов. 1. bax **восстановиться**; 2. bərpa olunmaq; təzələnmək; əvvəlki halına gətirilmək.

ВОССТАНЬЕ ср üsyan.
ВОССТАНОВИМЫЙ прич. bərpa edilə bilən, əvvəlki halına gətirilə bilən.

ВОССТАНОВИТЕЛЬ м 1. bərpaçı, bərpa işləri ilə məşğul olan işçi; 2. *kim.* bərpaedici; reduksiyaedici.

ВОССТАНОВИТЕЛЬНЫЙ прич. bərpa -[i-]; **восстановительный период** bərpa dövrü, yenidənqurma dövrü; **восстановительный процесс** *kim.* reduksiya prosesi.

ВОССТАНОВИТЬ сов. 1. bərpa etmək, əvvəlki halına salmaq, əvvəlki vəziyyətinə qaytarmaq; 2. yenidən təsis etmək; 3. qaytarmaq; **восстановить в правах** hüququnu qaytarmaq (bərpa etmək); 4. qaldırmaq, təhrik etmək; ayaqlandırmaq, qızıdırmaq (*birinin əleyhinə*); 5. *kim.* reduksiya etmək.

ВОССТАНОВИТЬСЯ сов. 1. bərpa olmaq, əvvəlki halına düşmək; 2. yenidən təsis edilmək; 3. təzələnmək; 4. xatirdə canlanmaq; 5. qaytarılmaq; **восстановиться в правах** hüququ qaytarılmaq.

ВОССТАНОВЛЕНИЕ ср *мн.* **нет** 1. bərpa etmə (edilmə), əvvəlki halına salma (salınma), bərpa; **восстановление промышленности** sənayenin bərpa edilməsi (bərpa); 2. yenidən təsis etmə (edilmə); 3. qaytarma, qaytarılma (*əvvəlki yerinə, işinə və s.*); 4. *kim.* reduksiya (*bir cisimdən oksigenin çıxarılmasından və yaxud oksigenin hidrogenlə əvəz edilməsindən ibarət kimyəvi proses*).

ВОССТАНОВЛЕННЫЙ прич. 1. bərpa edilmiş; 2. qaytarılmış (*əvvəlki yerinə, işinə və s.*); 3. *kim.* reduksiya olunmuş.

ВОССТАНОВЛЯТЬ несов. 1. bərpa etmək, əvvəlki halına salmaq; 2. *kim.* reduksiya etmək.

ВОССТАНОВЛЯТЬСЯ несов. bax **восстанавливаться**.

ВОССТАТЬ сов. 1. üsyan etmək, qiyam etmək, qalxmaq, qalxışmaq; üzə durmaq; 2. ...əleyhinə (...ziddinə) çıxmaq, etiraz etmək; $\diamond$ **восстать от сна** *köhn.* oyanmaq, yuxudan durmaq.

ВОСЫБЛАТЬ несов. köhn. ucaltmaq, qaldırmaq.

ВОСТОК м *мн.* **нет** şərq, günçıxan, gündoğan; **Дальний Восток** Uzaq Şərq; **Ближний Восток** Yaxın Şərq; **Средний Восток** Orta Şərq.

ВОСТОКОВЕД м şərqşünas (*şərqşünaslıq mütəxəssisi*).

ВОСТОКОВЕДЕНИЕ ср *мн.* **нет** şərqşünaslıq (*Şərq xalqlarının mədəniyyətini, dillərini və tarixini öyrənən elmlərin məcmusu*).

ВОСТОКОВЕДНЫЙ bax **востоковедческий**.

ВОСТОКОВЕДЧЕСКИЙ прич. şərqşünaslıq -[i-]; **востоковедческий музей** şərqşünaslıq muzeyi.

ВОСТОК м 1. sevinc, şadlıq, şövq, fərəh, vəcd; 2. məftunluq, heyranlıq, coşqunluq; **быть в восторге** heyran olmaq; $\diamond$ **административный восторг** ifrat inzibatchılıq.

ВОСТОГАТЬ несов. 1. vəcdə gətirmək, son dərəcə sevincirmək; şadlandırmmaq; 2. məftun etmək, heyran etmək, valeh etmək.

ВОСТОГАТЬСЯ несов. 1. vəcdə gəlmək, həddən artıq sevinmək, şadlanmaq, şura gəlmək, fərəhlənmək; 2. məftun olmaq, heyran olmaq, valeh olmaq; **я восторгаюсь сегодняшним представлением** bugünkü tamaşaya valehəm.

ВОСТОЖЕНО нареч. vəcdlə, şövlə, sevincə, şadlıqla, fərəhlə, coşqunluqla; təriflə.

ВОСТОЖЕННОСТЬ ж *мн.* **нет** 1. vəcd, şövq, şadlıq, sevinc, coşqunluq; 2. vəcdə gəlmə, şura gəlmə, şövqə gəlmə, coşma.

ВОСТОЖЕННЫЙ прич. 1. tez şadlanan, tez vəcdə gələn, tez özündən çıxan (*sevinçdən*); 2. şad, fərəhli; 3. coşqun, qızğın; 4. tərifli.

ВОСТОЖЕСТВОВАТЬ сов. qalib gəlmək, üstün gəlmək.

ВОСТОЧНИК м *köhn.* şərqçi, şərqşünas; Şərq dilləri fakültəsi tələbəsi.

ВОСТОЧНЫЙ прич. 1. Şərq -[i-]; şərq; **восточные страны** Şərq ölkələri; 2. günçıxan tərəfdə olan; **на восточной стороне** günçıxan tərəfdə.

ВОСТРЕБОВАНИЕ ср tələb etmək, istəmək; **востребование грузов** должно производиться в срок yüklər vaxtında tələb edilməlidir (alınmalıdır); $\diamond$ **до востребования** tələbli (*məktub, telegram və s.*).

ВОСТРЕБОВАТЬ сов. tələb etmək, istəmək.
ВОСТРЕПЕТАТЬ сов. köhn. titrəmək, əsmək, lərzəyə düşmək; canına lərzə düşmək.

ВОСТРИТЬ несов. məh. itiləmək; $\diamond$ **востричь зубы** dişlərini itiləmək, göz dikmək.
ВОСТРО нареч. **держат уxo востро** sayıq olmaq, göz-qulaq (gözdə-qulaqda) olmaq, ehtiyatlı olmaq.

ВОСТРОГЛАЗЫЙ прич. dan. itigöz, gözüiti.

ВОСТРОНОГИЙ прич. dan. diribaş, zirək, cəld.

ВОСТРОНОСЫЙ прич. dan. nazikburun.
ВОСТРУБИТЬ сов. köhn. şeypur çalmaq (çalmağa başlamaq).

ВОСТРУХА ж *dan.* bax **вострушка**.
ВОСТРУШКА ж *dan.* od-alov (*cəld, diribaş qız*).

ВОСТРЫЙ прич. dan. məh. iti, kəskin.
ВОСХВАЛЕНИЕ ср tərifləmə, mədh etmək, öymə; mədh.

ВОСХВАЛЕННЫЙ прич. təriflənmiş, mədh edilmiş.

ВОСХВАЛИТЬ сов. tərifləmək, mədh etmək, öymək.

ВОСХВАЛЯТЬ несов. bax **восхвалить**.

ВОСХВАЛЯТЬСЯ несов. təriflənmək, mədh edilmək.

ВОСХИТИТЕЛЬНО нареч. çox gözəl (bir surətdə), qəribə.

ВОСХИТИТЕЛЬНЫЙ прич. valehedici, heyranedici, məftunedici, çox gözəl; cazibəli, cəzbəedici; **восхитительная музыка** valehedici musiqi; **у него восхитительный голос** onun çox gözəl səsi var.

ВОСХИТИТЬ сов. köhn. şair. yüksəklərə qaldırmaq, göylərə qaldırmaq.

ВОСХИТИТЬ сов. heyran etmək, valeh etmək, məftun etmək; **меня восхитила красота этой местности** bu yerin gözəlliyi məni heyran (valeh) etmişdir.

ВОСХИТИТЬСЯ сов. heyran olmaq, valeh olmaq, məftun olmaq; vurulmaq.

ВОСХИЩАТЬ I несов. bax **восхитить**.

ВОСХИЩАТЬ II несов. bax **восхитить**.

ВОСХИЩАТЬСЯ I несов. köhn. şair. yüksəklərə qalxmaq, yüksəlmək.

ВОСХИЩАТЬСЯ II несов. bax **восхититься**.

ВОСХИЩЕНИЕ ср *мн.* **нет** heyran qalma, heyran olma, valeh olma; heyranlıq; **прийти в восхищение** heyran olmaq, valeh olmaq; **привести в восхищение** heyran etmək, valeh etmək.

ВОСХИЩЕННО нареч. heyranlıqla, sevincə, vəcdə, şövlə; heyran-heyran.

ВОСХИЩЕННЫЙ прич. köhn. şair. yüksəklərə qaldırılmış, göylərə qaldırılmış.

ВОСХИЩЕННЫЙ I прич. heyran olmuş, heyran qalmış, valeh olmuş, məftun olmuş; 2. *прил.* heyran, məftun; **восхищенные взоры** heyran baxışlar.

ВОСХОД м 1. çıxma, qalxma, doğma, doğuş; **восход солнца** günəşin doğması; 2. *köhn.* günçıxan, gündoğan, şərq.

ВОСХОДИТЬ несов. 1. çıxmaq, doğmaq; **солнце восходит** gün çıxır, günəş doğur; 2. qalxmaq, yüksəlmək; **восходить на вершину горы** dağın başına qalxmaq; 3. aid olmaq, gedib çıxmaq; **памятники, найденные в Мингечауре, восходят к глубокой древности** Mingəcəvirde tapılmış abidələr çox qədim dövrlərə aiddir; 4. bitmək (*bitki*).

ВОСХОДЯЩИЙ прич. 1. qalxan, yüksələn; **восходящая линия** yüksələn xətt; 2. çıxmaqda olan, çıxan, doğan; **лучи восходящего солнца** çıxmaqda olan

(doğan) günəşin şüaları; **Восходящая линия** *rostdəv* əcdad, ata-baba, şəcərə; **восходящее светило**; **восходящая звезда** *parlamağa başlayan ulduz (məşhurlaşmağa başlayan alim, artist və s.)*.
ВОСХОЖДЕНИЕ *ср* qalxma, çıxma.
ВОСХОТЁТЬ *сов. köhn.* istəmək, arzu etmək, ürəyi istəmək.
ВОСЧУВСТВОВАТЬ *сов. köhn.* hiss etmək, duymaq.
ВОШЕСТВИЕ *ср:* **восшествие на престол** *köhn.* taxta çıxma (oturma).
ВОШЕРИК *м* 1. səkkizlik (*səkkiz vahiddən ibarət ölçü və ya şey, məs., səkkiz təldən hörülmüş ip, səkkiz pud tutan kisa və s.*); 2. *məh.* səkkizətli araba.
ВОШЕРИКОВЫЙ *прил. məh.* səkkizlik; səkkiz vahiddən ibarət olan.
ВОШЕРИЧНЫЙ *прил. köhn.* 1. səkkiz dəfə artırılmış; 2. səkkizdən ibarət.
ВОШЕРКА *ж* 1. səkkizlik (8 *rəqəmi və bu rəqəmlə nömrələnən müxtəlif şeylərin adı, məs.: 8 nömrəli (saylı) tramvay, 8 nömrəli bilyard şarı, səkkiz xalı olan qumar kağıdı və s.*); 2. səkkiz adamdan ibarət bir dəstə; 3. səkkizavarlı qayıq.
ВОШЕРНОЙ *прил.* səkkiz dəfə artıq, səkkiz dəfə artırılmış, səkkiz dəfə böyük.
ВОШЕРО *числ.* səkkiz nəfər, səkkiz dənə, səkkiz cüt; **воше́ро человек** səkkiz nəfər.
ВОШМИ... *mürəkkəb sözlərin, "səkkiz" mənasında olan birinci tərkib hissəsi: məs.: вошмизтажний (səkkizmərtəbəli); вошмилетний (səkkizyaşlı, səkkizillik).*
ВОШМИВЕСЕЛЬНЫЙ *прил.* səkkizavarlı; **вошмивесельная лодка** səkkizavarlı qayıq.
ВОШМИГРА́ННИК *м* *hənd.* səkkizüzlü (*fiqur*).
ВОШМИГРА́ННЫЙ *прил.* səkkizüzlü; **вошмигранная фигура** səkkizüzlü fiqur.
ВОШМИДЕСЯТНИК *м* *tar.* 80-сı illərin ictimai xadimi, yazıçısı (*Rusiyada XIX əsrdə*).
ВОШМИДЕСЯТЫЙ *числ.* səksəninci; **вошмидесятый номер** səksəninci nömrə.
ВОШМИДНЁВНЫЙ *прил.* səkkizgünlük; səkkiz gün davam edən.

ВОШМИКЛАСНИК *м* səkkizinci sinif şagirdi.
ВОШМИКЛАСНИЦА *ж* səkkizinci sinif şagirdi olan qız.
ВОШМИКЛАСНЫЙ *прил.* səkkizsinifli; **вошмиклассное образование** səkkizsinifli təhsil.
ВОШМИКРАТНЫЙ *прил.* səkkiz qat, səkkiz dəfə (*artırılmış*).
ВОШМИЛЕТНИЙ *прил.* 1. səkkizillik; **вошмилетнее обучение** səkkizillik təhsil; 2. səkkizyaşlı; **вошмилетний ребёнок** səkkizyaşlı uşaq.
ВОШМИЛУЧЕВЫЙ *прил. zool.* səkkizbarmaqlı; **вошмилучёвые полипы** səkkizbarmaqlı poliplər (*səkkiz dənə halqalı barmağı olan mərcan polipləri dəstəsi*).
ВОШМИНОГ *м* *zool.* oktapod (*səkkizbarmağı olan dəniz heyvanı*).
ВОШМИСЛОЖНЫЙ *прил. gram.* səkkizhecalı, səkkiz hecadan ibarət.
ВОШМИСОТЫЙ *числ.* səkkizyüzüncü.
ВОШМИСТИШЕ *ср* *ədəb.* səkkizmisralı şer.
ВОШМИСТОПНЫЙ *прил. ədəb.* səkkizbölgülü; **вошмистопный стих** səkkizbölgülü şer.
ВОШМИУГОЛЬНИК *м* *riyaz.* səkkizbucaqlı (*fiqur*).
ВОШМИУГОЛЬНЫЙ *прил. riyaz.* səkkizbucaqlı; **вошмиугольная фигура** səkkizbucaqlı fiqur.
ВОШМИЧАСОВОЙ *прил.* səkkizsaatlıq; **вошмичасовой рабочий день** səkkizsaatlıq iş günü.
ВОШМОЙ 1. *числ.* səkkizinci; **вошмой раз** səkkizinci dəfə; 2. *в знач. суц.* **вошмая** *ж* 1) səkkizdə bir, bir şeyin səkkizdə bir hissəsi; 2) *mus.* səkkizlik (*tam notun səkkizdə bir hissəsi uzunluğunda olan not*).
ВОШМУШКА *ж* səkkizdə bir (*hissə*).
ВОТ *част.* 1. budur, bax budur; bax bu, bax gör, bax odur; **вот наш дом** bizim ev budur; **вот идёт поезд** odur qatar gəlir; **вот где я живу** bax, mən burada yaşayıram; **вот они скрылись в лесу** bax, odur onlar meşədə gizləndilər; **вот вас мне и надо** bax, mənə elə siz lazımsınız; 2. "тог", "этот", "такой" *işarə əvəzlik*

lərəndən əvvəl və ya sonra gəldikdə və ya "там", "туда", "оттуда", "тогда", "так" sözləri ilə birlikdə işləndikdə, onların işarə mənasını qüvvətləndirir: вот этот бax, bu; вот тот бax, o; вот там бax, ora-da; вот тогда бax, o zaman; вот туда бax ora-ya; вот так! бax, belə ha! О вот и всё vəssalam; вот тебе (вам) al, gəldi; tut, gəldi; вот как! вот что! bəs belə! bəs belə imiş!; вот так elə belə; то-то вот оно и есть elədir ki var; вот тебе на! əcəb işdir!; вот я тебе (его, их)! gör sənə (ona, onlara) nə edəcəyəm! вот как! bəs belə! yox canım! eləmi?; вот тебе и... yaman da... oldu; bu da sənin...; əcəb... imiş; вот те раз! əcəb işdir! buna nə sözün var!
ВОТ-ВОТ *нареч.* *indicə, elə bu saat; ...üz-rədir; иногда казалось, что вот-вот пойдёт дождь* bəzən elə gəlirdi ki, elə bu saat yağış yağacaq; **больной вот-вот умрёт** xəstə ölmək üz-rədir.
ВОТИРОВАНИЕ *ср* *бax* **вотировка**.
ВОТИРОВАТЬ *сов. и несев.* 1. səs vermək; səsvermə yolu ilə qəbul etmək (həll etmək); 2. səsə qoymaq.
ВОТИРОВАТЬСЯ *сов. и несев.* səsə qoyulmaq, səsvermə yolu ilə qəbul edilmək (həll edilmək).
ВОТИРÓВКА *ж* *мн. нет* səsəqoyma.
ВОТКА́ТЬ *сов.* toxumaq; gül (*naxış, tel və s.*) toxumaq (*bir şeyin içərisində*).
ВОТКНУТЫЙ *прич.* sancılmış, batırılmış, soxulmuş.
ВОТКНУТЬ *сов.* sancmaq, batırmaq, soxmaq.
ВОТКНУТЬСЯ *сов.* sancılmaq, batmaq, soxulmaq.
ВОТСКИЙ *прил.* votyak -[i-]; **вотский язык** votyak dili.
ВОТУМ *м* qərar, rəy (*səsvermə vasitəsilə çıxarılan qərar*); **О вотум доверия** etimad rəyi (*hökumətin və ya nazirlərin fəaliyyətinin parlament tərəfindən bəyənilməsi*).
ВОТЧИНА *ж* *tar.* vətçina; mülk, malikanə (*Rusiyada təhkimçilik dövründə iri mülkədarın atadan oğula irs keçən mülkü*).
ВОТЧИННИК *м* *tar.* vətçina sahibi, mülk sahibi; ağa, mülkədar.

ВОТЧИННЫЙ *тар.* **вотчина** *söz. sif.;* **вотчинное право** vətçina hüququ.
ВОТЩЕ *нареч. köhn.* əbəs yerə, boş yerə, nahaq (*yerə*).
ВОТЯК *м* (*мн. вотяки*) votyak (*udmurtların keçmiş adı*).
ВОТЯЧКИЙ *прил.* votyak -[i-]; **вотяцкая деревня** votyak kəndi.
ВОТЯЧКА *ж* votyak qadın (*qız*).
ВОЦАРЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. *köhn.* taxta oturma, padşahlığa başlama; səltənətə başlama; hakimiyyəti ələ alma; 2. ağalığa etmə, hökmranlıq etmə.
ВОЦАРИТЬСЯ *сов.* 1. *köhn.* taxta oturmaq, padşah olmaq, səltənətə başlamaq; 2. *məc.* hakimiyyət başına keçmək, ağalığa başlamaq; 3. *məc.* hökm sürməyə başlamaq (*sükut, əmin-amanlıq və s.*).
ВОЦАРЯТЬСЯ *несев.* *бax* **воцариться**.
ВОШЕБО́ЙКА *ж* bitqıran (*dezinfeksiya kamerası*).
ВОШЬ *ж* (*мн. вши*) bit; **О растительная вошь** *бax* **тля**.
ВОША́НКА *ж* 1. müşəmbə; 2. mum (*mum parçası*); 3. göz (*arı şamında*).
ВОША́НОЙ *прил.* 1. mumdan qayrılmış; 2. mumlanmış.
ВОШЕ́НИЕ *ср* mumlama, mum sürtmə, mum çəkmə; mum hopdurma.
ВОШЕ́НЫЙ *прил.* mum sürtülmüş, mumlanmış; **вошёная нитка** mumlanmış sap.
ВОШ́ИНА *ж* *xüs.* 1. (boş) arı şanı; 2. təmizlənməmiş mum.
ВОШ́ИТЬ *несев.* 1. mumlamaq, mum sürtüb parıldatmaq; 2. *xüs.* şan çəkmək (*arı təkməsinə*).
ВОШ́ИТЬСЯ *несев.* *xüs.* mumlanmaq.
ВОЮЮЩИЙ *прич.* müharibə edən; **воюющая держава** müharibə edən dövlət.
ВОЯЖ *м* *isteh.* səyahət, səfər.
ВОЯЖЁР *м* 1. *isteh.* səyyah; 2. *бax* **коммивояжёр**.
ВОЯЖИРОВАТЬ *несев. köhn.* səyahət etmək, səyahətə çıxmaq.
ВОЯ́КА *м* *isteh.* 1. vuruşan, qovğaçı; dalaşqan, davakar; 2. cəngavər, pəhləvan.
ВПАДА́ТЬ *несев.* 1. *бax* **впасть**; 2. *ахмаq, tökülmək; Кура впадает в Каспийское*

море Kür Xəzər dənizinə tökülür (axır); 3. düşmək; **впадать в сомнение** şübhəyə düşmək.

ВПАДЕНИЕ *ср* 1. axma, tökülme; 2. düşmə; 3. ağır (çayın ağır), qovşaq.

ВПАДИНА *ж* 1. çala, çökək, oyuc; 2. çuxur, batıq; **впадина глаз** göz çuxuru.

ВПАДИНКА *ж* **впадина** söz. kiç.

ВПАИВАНИЕ *ср* lehimləmə, lehimlənmə (iç tərəfdən).

ВПАИВАТЬ I *несов.* bax **впаять**.

ВПАИВАТЬ II *несов.* *дан.* içkiyə öyrətmək, sərxoşluğa alışdırmaq.

ВПАИВАТЬСЯ I *несов.* xüs. lehimlənmək (iç tərəfdən).

ВПАИВАТЬСЯ II *несов.* içkiyə öyrədilmək.

ВПАЙКА *ж* xüs. 1. lehimləmə (içəridən); 2. lehim; 3. lehim yeri.

ВПАЛЗЫВАТЬ *несов.* bax **вползть**.

ВПАЛОСТЬ *ж* *мн.* *нет* çökəklik, batıqlıq.

ВПАЛЫЙ *прил.* çuxura düşmüş; çökək, batıq (yanaq, döş və s.).

ВПАРХИВАТЬ *несов.* bax **впорхнуть**.

ВПАСТЬ *сов.* 1. çuxura düşmək, batmaq; **глаза у больного впали** xəstənin gözləri çuxura düşübdür; **у него щёки впали** onun ordları batıb (ordu ordundan keçir); 2. *тас.* düşmək; **впасть в детство** xə-rifləmək, uşaqlıq eləmək; **впасть в немилость** gözəndən düşmək; (qəzəbə gəlmək) **впасть в противоречие** öz-özünə zidd getmək.

ВПАЯТЬ *сов.* xüs. lehimləmək (bir şeyi o birinin içərisinə).

ВПЕРВЫНКУ *нареч.* *мәл:* ilk dəfə, birinci dəfə, sifə.

ВПЕРВОЙ *нареч.* *дан.* bax **впервые**.

ВПЕРВЫЕ *нареч.* ilk dəfə, birinci dəfə.

ВПЕРЕБЕЖКУ *нареч.* qaçaraq, çaparaq.

ВПЕРЕБЫВКУ *нареч.* bir-birinin sözünü kəsərək; **заговорили поперебивку** bir-birinin sözünü kəsərək danışmağa başladılar.

ВПЕРЕБОЙ *нареч.* bir-birinə macal verməyərək; **закричали в перебой** bir-birinə macal verməyərək bağırmağa başladılar.

ВПЕРЕВАЛКУ *нареч.* yırğalana-yırğalana, yan basa-basa; **шёл в перевадку** yırğalana-yırğalana (yan basa-basa) gedirdi.

ВПЕРЕГИБ *нареч.* bükülərək, əyilərək, qatlanaraq.

ВПЕРЕГОНКІ *нареч.* qaçışaraq, ötəşərək, bir-birini ötürək.

ВПЕРЕГОНКУ *нареч.* *дан.* bax **вперегонки**.

ВПЕРЕД *нареч.* 1. irəli; **вперёд, к новым победам!** yeni qələbələrə doğru, irəli!; 2. *дан.* əvvəlcə, qabaqca; **вперёд подумай, а потом скажи** qabaqca fikirləş, sonra de; 3. *дан.* bundan sonra, bundan belə; **вперёд будь осторожнее** bundan sonra ehtiyatlı ol; **взад и вперед; ни взад ни вперед** bax **взад; шаг вперед** irəliyə doğru bir addım.

ВПЕРЕДИ *нареч.* 1. irəliddə, qabaqda; 2. gələcəkdə; 3. *в знач. сказ.* qabaqdadır, irəliddədir; **впереди** (кого-чего) irəliddə olmaq, ötüb getmək.

ВПЕРЕДСМОТРЯЩИЙ *м* 1. *дәниз.* müşahidəçi matros; 2. *тас.* üzəqgörən adam (rəhbər, lider və s.).

ВПЕРЕКОР *дан.* *көһн.* bax **наперекор**.

ВПЕРЕМЕЖКУ *нареч.* bir-birinin dalmıca; növbə ilə, növbələşərək.

ВПЕРЕМЁШКУ *нареч.* qarma-qarışıq, bir-birinə qarışmış halda, tərtibsiz halda.

ВПЕРЁТЬ *сов.* 1. soxulmaq, dürtülmək; 2. itələmək, soxmaq, dürtmək (çətinliklə).

ВПЕРЁТЬСЯ *сов.* soxulmaq, dürtülmək.

ВПЕРЕХВАТ *нареч.* 1. bir-birinin əlindən qaparaq, qarışaraq; 2. yolunu kəsərək.

ВПЕРИТЬ *сов.:* **вперить взор** gözlərini dikmək (zilləmək).

ВПЕРИТЬСЯ *сов.* diqqətlə baxmaq, zillə-nib baxmaq, zillənmək.

ВПЕРЯТЬ *несов.* bax **вперить**.

ВПЕРЯТЬСЯ *несов.* bax **впериться**.

ВПЕЧАТЛЕНИЕ *ср* təsir, təəssürat; **пронести благоприятное впечатление** yaxşı təsir bağışlamaq; **впечатление детства** uşaqlıq təəssüratı; **быть под впечатлением (чего-н.)** təsiri altında olmaq.

ВПЕЧАТЛИТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн.* *нет*. 1. həssaslıq, tez təsirlənmə, çox tez mü-təəssir olma; 2. nazikürlüklilik.

ВПЕЧАТЛИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. həssas, çox tez təsirlənən, çox tez mü-təəssir olan; 2. nazikürlüklilik.

ВПЕЧАТЛЯЕМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* təsir qə-biliyyəti, təsirlilik.

ВПЕЧАТЛЯТЬ *несов.* təsir buraxmaq.

ВПЕЧАТЛЯЮЩИЙ *прил.* təsirli, təsir bağışlayan.

ВПИВАТЬ *несов.* bax **впить**.

ВПИВАТЬСЯ I *несов.* bax **впиться I**.

ВПИВАТЬСЯ II *несов.* bax **впиться II**.

ВПИКУ *нареч.* *көһн.* qəsdən, əsiciqlə.

ВПИРАТЬ *несов.* bax **впереть**.

ВПИРАТЬСЯ *несов.* bax **впереться**.

ВПИСАНИЙ *прич.* 1. yazılmış, əlavə edil-miş, daxil edilmiş (siyahıya, mətin və s. içərisinə, arasına); 2. riyaz. cızılmış (baş-qa fiqurun içərisinə).

ВПИСАТЬ *сов.* 1. yazmaq, əlavə etmək, ar-tırmaq, daxil etmək, salmaq (siyahıya, mə-tin və s. içərisinə, arasına); 2. cızmaq; **вписать треугольник в окружность** çevrə içərisinə üçbucaq cızmaq (çəkmək).

ВПИСАТЬСЯ *сов.* *дан.* yazılmaq.

ВПИСКА *ж* bax **вписывание**.

ВПИСЫВАНИЕ *ср* 1. yazılma, əlavə edilmə, artırılma, daxil edilmə (siyahıya, mətin və s. içərisinə, arasına); 2. cızma, cızılma (çəkilmə).

ВПИСЫВАТЬ *несов.* bax **вписать**.

ВПИСЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вписаться**; 2. yazılmaq, daxil edilmək, əlavə edilmək; 3. riyaz. cızılmaq, çəkilmək (içərisinə).

ВПИТАТЬ *сов.* 1. hopdurmaq, canına çək-mək; 2. *тас.* mənimsəmək, dərək etmək, almaq.

ВПИТАТЬСЯ *сов.* hopmaq.

ВПИТЫВАНИЕ *ср* hopdurma, hopma, ca-nına çəkmə.

ВПИТЫВАТЬ *несов.* bax **впитать**.

ВПИТЫВАТЬСЯ *несов.* bax **впитаться**.

ВПИТЬ *сов.* hopdurmaq, canına çəkmək; sorma.

ВПИТЬСЯ I *сов.* 1. yapışmaq (dişləri ilə, caynağı ilə); **волк впился в шею лошади** canavar atın boynundan yapışdı; 2. batmaq; **иглолка впилась в моё тело** iynə bədənime batdı; 3. dikmək, dirəmək; **впиться глазами** gözlərini dikmək, göz-lərini dirəmək, gözlərini zilləmək.

ВПИТЬСЯ II *сов.* içkiyə adət etmək, içkiyə alışmaq, içkiyə aludə olmaq.

ВПИХАННЫЙ *прич.* *дан.* tıxanmış, dūr-tülmüş, soxulmuş, təpilmiş.

ВПИХАТЬ *сов.* *дан.* tıxamaq, dürtmək, soxmaq, təpmək.

ВПИХИВАТЬ *несов.* bax **впихать**.

ВПИХИВАТЬСЯ *несов.* tıxanmaq, dürtül-mək, soxulmaq; təpilmək.

ВПИХНУТЫЙ *прич.* tıxanmış, dürtülmüş, yerləşdirilmiş, təpilmiş.

ВПИХНУТЬ *однокр.* bax **впихать**.

ВПИХНУТЬСЯ *сов.* *дан.* dürtülmək, soxul-maq, təpilmək, zorla girmək.

ВПЛАВИТЬ *сов.* *tex.* əridib yapışdırmaq (bir şeyin içərisinə), əridib qatmaq.

ВПЛАВЛЯТЬ *несов.* bax **вплавить**.

ВПЛАВЛЯТЬСЯ *несов.* *tex.* əridilib yapış-dırılmaq, əridilib qatılmaq.

ВПЛАВЬ *нареч.* üz-üzə, üzərək, üzüb; **переправиться через реку вплавь** çay üzüb keçmək.

ВПЛЕСКИВАНИЕ *ср* sıçradaraq tökmə, sıçratma.

ВПЛЕСКИВАТЬ *несов.* bax **вплеснуть**.

ВПЛЕСКИВАТЬСЯ *несов.* sıçradılmaq; sıç-radılıb tökülmək (bir şeyin içinə).

ВПЛЕСНУТЬ *сов.* sıçratmaq; sıçradaraq tök-mək (bir şeyin içinə).

ВПЛЕСНУТЬСЯ *сов.* *дан.* sıçramaq, sıçra-yıb tökülmək.

ВПЛЕСТИ *сов.* 1. hörmək, bir-birinə hör-mək, bir şeyi başqa şeyə hörmək; **вплести ленту в косу** saçə lentə hörmək; 2. *тас.* qoşmaq, dolaşdırmaq, qarışdırmaq, qatmaq (cəncəlli işə, ağallı işə); 3. tikmək, yapışdırmaq, salmaq, daxil etmək.

ВПЛЕСТИСЬ *сов.* 1. hörülmək, sarınmaq (bir şeyin içinə); 2. *тас.* qarışmaq, dolaş-maq, düşmək (cəncələ, ağalə).

ВПЛЕТАНИЕ *ср* hörmə, sarıma.

ВПЛЕТАТЬ *несов.* bax **вплести**.

ВПЛЕТАТЬСЯ *несов.* bax **вплестись**.

ВПЛЕТЕНИЕ *ср* bax **вплетание**.

ВПЛОТНУЮ *нареч.* 1. kíp, çox sıx, bərk, bərk-bərk; **вплотную приколачивать доски** taxtaları kíp (sıx) mıxlamaq; 2. lap yaxın, yaxından, yanaşı, bilavasitə; **лодка подошла вплотную к берегу** qayıq lap sahilə yanaşdı; 3. *тас.* ciddi, möh-kəm, əsaslı (surətdə); **надо вплотную**

взяться за работу işə ciddi girişmək la-zımdır.

ВПЛОТЬ нареч. вплоть до... -can, -cən, qədər, -dək, ... kimi; **вплоть до утра** lap səhərədək (səhərə qədər); **бочка наполнилась вплоть до краёв** boçka (çəllək) ağzınacan doldu.

ВПЛЫВАТЬ несов. bax вплыть.

ВПЛЫТЬ сов. üzərək girmək, (üzə-üzə) girmək; **утка вплыла в камыши** ördək üzərək (üzə-üzə) qamışlığa girdi.

ВПОВАЛКУ нареч. dan. yan-yana, leş-leşə; **лежать вповалку** yan-yana uzanmaq.

ВПОДБОР нареч. mətb. bir sətirdə, sətir başına keçmədən; abzassız; **набрать вподбор** abzassız (bir sətirdə) yığmaq.

ВПОЛГЛАЗА нареч. 1. sayıq, səksəkəli; **спать вполглаза** sayıq yatmaq, səksəkəli yatmaq; 2. gözərası; öteri; **видеть вполглаза** öteri görmək.

ВПОЛГОЛОСА нареч. yavaşca, astadan, yavaş səslə, pəsdən; **петь вполголоса** pəsdən oxumaq.

ВПОЛЗАТЬ несов. bax вползти.

ВПОЛЗТИ сов. 1. sürünə-sürünə girmək; 2. dırmaşmaq.

ВПОЛНАКАЛА нареч. donuq, sönlük, zəif (elektrik lampasının işığı haqqında).

ВПОЛНЁ нареч. 1. tamamilə, tam, lap, çox; **вполне доволен** tamamilə razıyam (razıdır); **вполне возможно** tamamilə mümkünür, çox ola bilər; 2. tam şəkildə, bütün şəkildə, bütün, ixtisarsız.

ВПОЛОБОРОТА нареч. yarı dönərək, yarıdönmüş halda.

ВПОЛОВИНУ нареч. yarıbayarı, yarısı qədər, yarıyasan.

ВПОЛПУТИ нареч. yarı yolda, yolun yarısında.

ВПОЛПЬЯНÁ нареч. dan. yarımkəfli (halda), yarımsərxoş (halda).

ВПОЛСЫТА нареч. yarımtox, yarıtox, yarıac, yarımqarın, ala qarın.

ВПОЛУБОРОТА нареч. dan. bax вполборота.

ВПОПАД нареч. dan. lap vaxtında, lap yerində, məqamında.

ВПОПЫХАХ нареч. tələsik, tövşüyərək, tövşüyə-tövşüyə; **вбежал домой впопыхах** tövşüyə-tövşüyə qaçıb evə girdi.

ВПОРУ нареч. 1. vaxtında, lap vaxtında; **пришёл впору** (lap) vaxtında gəlib çıxdı; 2. əyninə, boyuna görə; bədəninə görə, ayağına görə, ölçüsünə görə; **костюм мне впору** kostyum lap əynimədir (kostyum elə bil əynimə tikilibdir).

ВПОРХНУТЬ сов. 1. uçub girmək; **воробей впорхнул в комнату** sərcə otağa uçub girdi; 2. təc. qaçıb girmək, yüyürüb girmək.

ВПОСЛЕДСТВИИ нареч. 1. nəticədə, aqı-bətdə; 2. axırda; 3. sonra, sonradan, sonralar.

ВПОТЪМАХ нареч. 1. qaranlıqda; 2. gözə-yarı, qarasına, bilmədən, kor-koranə.

ВПРАВДУ нареч. doğrudan, doğrusu, doğrudan da, əslində, həqiqətdə, gerçəkdən; **так вы и вправду едете?** siz doğrudanmı gedirsiniz?

ВПРАВЕ I в знач. сказ. haqlıdır; **он вправе требовать** o, tələb etməyə haqlıdır.

ВПРАВЕ II нареч. köhn. məh. sağ tərəfdə, sağda.

ВПРАВИТЬ сов. yerinə salmaq; taxmaq, keçirmək; **вправить вывихнутую руку** çıxmış qolu yerinə salmaq.

ВПРАВИТЬСЯ сов. yerinə düşmək, yerinə girmək; yerinə keçmək.

ВПРАВКА ж мн. нет yerinə salma; taxma, keçirmə.

ВПРАВЛЕНИЕ ср yerinə salma (taxma, keçirmə, geydirmə).

ВПРАВЛЯТЬ несов. bax вправить.

ВПРАВЛЯТЬСЯ несов. 1. bax вправить-ся; 2. yerinə salınmaq (taxılmaq, keçrilmək).

ВПРАВО нареч. 1. sağa, sağ tərəfə, sağa doğru; 2. sağda, sağ tərəfdə.

ВПРАХ нареч. tamamilə, bəsbütün; **наша армия впрах разбила неприятеля** oğdumuz düşməni darmadağın etdi; **о стере-ть впрах** yox etmək, məhv etmək, kü-lünü göyə sovurmaq, dağıtmaq.

ВПРЕДЬ нареч. 1. gələcəkdə, bundan sonra, bundan belə; **впредь будь вниматель-**

ней bundan sonra daha diqqətli ol; 2. bir daha; **впредь не делай таких вещей** bir daha belə şeylər etmə; 3. **впредь до (чего)** ... qədər; ... vaxta qədər; -dək; **впредь до особого распоряжения** xüsusi sərəncam verilənədək; **впередь до окончательного утверждения** qəti təsdiq olunana qədər.

ВПРЕССОВАТЬ сов. presləyərək yerinə salmaq (qoymaq).

ВПРЕССОВЫВАТЬ несов. bax впрессовать.

ВПРЕССОВЫВАТЬСЯ несов. preslənib yerinə salınmaq.

ВПРИГЛЯДКУ нареч. пить чай вприглядку *zar.* çayı qəndsiz içmək.

ВПРИДАЧУ нареч. üstəlik, əlavə olaraq.

ВПРИКУСКУ нареч. dan. dişləmə; **чай вприкуску** dişləmə çay.

ВПРИПРЫЖКУ нареч. dan. hoppəna-hoppəna, atıla-atıla; tullanaraq, hoppənararaq.

ВПРИСКÓЧКУ нареч. dan. sıçraya-sıçraya, atıla-atıla.

ВПРИСЯДКУ нареч. dan. çömbələk; çömbələrk, çömbələ-çömbələ.

ВПРИТІРКУ нареч. dan. 1. lap yaxın, lap yanında, lap yanaşı; 2. lap yanına, lap yaxınlığına.

ВПРИТЫК нареч. dan. yarı-yaxın, yanaşı.

ВПРИЩҮР, ВПРИЩҮРКУ нареч. dan. göz-lərini qıyaraq.

ВПРОГОЛОДЬ нареч. yarımtox, yarımac, yarıac-yarıtox.

ВПРОК нареч. 1. ehtiyat, ehtiyat üçün; **заготовлять впрок** ehtiyat görmək; **сохранить впрок** ehtiyat üçün saxlamaq; 2. mənfəətinə, faydasına, xeyrinə; **идти впрок** yaramaq, fayda vermək.

ВПРОСАК нареч. dan.: **попасть впросак** 1) pis vəziyyətə düşmək, biabır olmaq. işləri korlamaq; 2) təc. yarılmək, səhv etmək, yanlış nəticə çıxarmaq.

ВПРОСОНКАХ нареч. dan. yarımıyuxulu halda, yarımıyatmış halda.

ВПРОСОНЬЕ, ВПРОСОНЬИ dan. bax впросонках.

ВПРОЧЕМ союз и вв. сл. 1. lakin, amma; buna baxmayaraq, bununla belə, ancaq bu-

расı (da) var ki, bundan başqa; **книга хоро-шая, впрочем не во всех частях** ki-tab yaxşı kitabdır, amma hər yeri yox; **вот мой совет - впрочем, как хотите, так и делайте** mənim məsləhətim belədir, ancaq özünü necə bilirsiniz, elə də edin; **впрочем, не знаю, могу ли прийти или нет** amma heç bilmirəm, gələ biləcəyəm ya yox; 2. yaxısı budur, yenə də.

ВПРЫГИВАТЬ несов. bax впрыгнуть.

ВПРЫГНУТЬ сов. tullanmaq, atılmaq, sıçramaq (içərisinə).

ВПРЫСКИВАНИЕ ср tib. 1. iynə vurma (iynə ilə dərman vurma); **впрыскивание камфоры** kamfora vurma; 2. iynə dərmanı.

ВПРЫСКИВАТЬ несов. bax вприснуть.

ВПРЫСКИВАТЬСЯ несов. yeridilmək, vurulmaq (iynə dərman vurma).

ВПРЫСНУТЬ сов. tib. yeritmək, vurmaq (iynə ilə dərman vurma); **впрыскивать пенициллин** penisillin vurmaq.

ВПРЯГАНІЕ ср qoşma, qoşulma.

ВПРЯГАТЬ несов. bax впрячь.

ВПРЯГАТЬСЯ несов. bax впрячься.

ВПРЯДАТЬ несов. bax впрясть.

ВПРЯДАТЬСЯ несов. bax впрясться.

ВПРЯЖКА ж bax впрягание.

ВПРЯМЬ вв. сл. dan. əslində, əslinə baxı-lırsə, həqiqətən, doğrudan da, doğrusu.

ВПРЯСТЬ сов. xüs. eşmək, burmaq, hörmək (içərisinə).

ВПРЯСТЬСЯ сов. xüs. eşilmək, burulmaq, hörlmək.

ВПРЯЧЬ сов. qoşmaq.

ВПРЯЧЬСЯ сов. qoşulmaq; **впрячься в работу (в дело)** işə qoşulmaq, işə giriş-mək.

ВПУСК м мн. нет burax (il) ma (içəri).

ВПУСКАНИЕ ср 1. buraxma, içəri buraxma (buraxılma); 2. tökmə, damızdırma; da-mızdırılma.

ВПУСКАТЬ несов. bax впустить.

ВПУСКАТЬСЯ несов. buraxılmaq (içəri); **публика выпускается в сад по билетам** camaat bağa biletlə buraxılır.

ВПУСКНОЙ выпуск söz sıf.; выпускные две-ри giriş qapıları.

ВПУСТЕ *нареч. köhn.* boş, istifadəsiz.
ВПУСТИТЬ *сов.* 1. buraxmaq, içəri buraxmaq; 2. tökmək, damızdırmaq; **впустить капли в глаза** gözə damcı tökmək.
ВПУСТЮЮ *нареч.* boş yerə, boş-boşuna, əbəs yerə; faydasız (olaraq), səmərəsiz (olaraq), hədəf.
ВПУТАТЬ *сов.* 1. dolamaq, içinə hörmək; 2. *təc.* qatmaq, qarışdırmaq, dolaşdırmaq; calamaq, cəlb etmək (*adətən pis işə*).
ВПУТАТЬСЯ *сов.* 1. ilişmək, yarışmaq; 2. *təc.* qarışmaq; 3. *təc.* dolaşmaq, işə düşmək.
ВПУТЫВАНИЕ *ср* 1. dolama, hör(ül)mə (*bir şeyin içinə*); 2. *təc.* qarışdırma, dolaşdırma, qatma, calama (*pis işə*).
ВПУТЫВАТЬ *несов.* **впутать.**
ВПУТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **впутаться**; 2. ilişdirilmək, yarışdırılmaq; 3. *təc.* dolaşdırılmaq, qarışdırılmaq, calanmaq (*pis işə*).
ВПУХ *нареч.* 1. tamamilə, büsbütün, lap; 2. təmtəraqa; qəşəng; **в пух и в прах** darmadağın etmək, küllünü göyə sovrmaq.
ВПУЩЕННЫЙ *прич.* içəri buraxılmış.
ВПЯЛИВАТЬ *несов.* bax **впялить.**
ВПЯЛИВАТЬСЯ *несов.* bax **впялиться.**
ВПЯЛИТЬ *сов.* 1. *xüs.* görmək, çəkmək (*kərgahda*); 2. *dan.* soxmaq, itələmək, yerləşdirmək.
ВПЯЛИТЬСЯ *сов.* 1. *xüs.* görilmək (*kərgahda*); 2. *dan.* soxulmaq, çətinliklə girmək.
ВПЯТЕРО *нареч.* 1. beşqat; 2. beş dəfə artıq, beş dəfə çox.
ВПЯТЕРОМ *нареч.* beşlikdə, beş nəfərlikdə; **мы гуляли впятером** biz beş nəfərlikdə gəzirdik.
ВПЯТИТЬ *сов.* *dan.* itələmək; dal-dalı itələyib içəri salmaq.
В-ПЯТЫХ *вл. сл.* beşincisi.
ВПЯЧИВАНИЕ *ср* *dan.* dal-dalı itələyib içəri salma.
ВПЯЧИВАТЬ *несов.* bax **впятить.**
ВПЯЧИВАТЬСЯ *несов.* itələnmək, itələnib içəri salınmaq.
ВРАБАТЫВАТЬСЯ *несов.* bax **вработаться.**
ВРАБОТАТЬСЯ *сов.* işə alışmaq, işə bürəşmək.

ВРАГ *м* düşmən, yağı.
ВРАЖДА *ж* *мн.* **нет** düşmənçilik, ədavət.
ВРАЖДЕБНО *нареч.* düşmənçəsinə, ədavətlə.
ВРАЖДЕБНОСТЬ *ж* *мн.* **нет** düşmənçilik, ədavət.
ВРАЖДЕБНЫЙ *прил.* 1. düşmən; **враждебные элементы** düşmən ünsürlər; 2. düşmənçəsinə; **враждебные отношения** düşmənçəsinə münasibət.
ВРАЖДОВАТЬ *несов.* düşmənçilik etmək, (bir-birinə) ədavət bəsləmək, kin bəsləmək.
ВРАЖЕСКИЙ *прил.* düşmən -u [-ü]; **вражеская армия** düşmən ordusu.
ВРАЖИЙ *прил. köhn.* bax **вражеский.**
ВРАЗ *нареч. dan.* 1. bir dəfədə, birdən; 2. birgə, hamı birdən.
ВРАЗБИВКУ *нареч. dan.* 1. oradan-buradan, dağınıq; 2. *tətb.* bax **вразрядку.**
ВРАЗБРОД *нареч. dan.* dağınıq, pərakəndə, ayrı-ayrı, pərişan (bir surətdə).
ВРАЗБРОС *нареч.* ayrı-ayrı, dağınıq halda; **все вещи лежали вразброс** bütün şeylər dağınıq halda tökülüb qalmışdı.
ВРАЗБРОСКУ *нареч. dan.* bax **вразброс.**
ВРАЗВÁЛКУ *нареч. dan.* 1. yırğalana-yırğalana, səndələyə-səndələyə, yan basa-basa; **он шёл вразвалку** o, yırğalana-yırğalana gedirdi; 2. yayılaraq (*oturmaq*).
ВРАЗДРОБЬ *нареч. dan.* ayrı-ayrı, pərakəndə, parça-parça, hissə-hissə, tikə-tikə.
ВРАЗЛÁД *нареч. dan.* 1. yola getməyərək; 2. *təc.* ahəngsiz.
ВРАЗЛЕТ *нареч. dan.* hər tərəfə uçaraq.
ВРАЗНОБОЙ *нареч.* ayrılıqda, ayrı-ayrı olaraq, pərakəndə, dağınıq (surətdə), ola-qəsiz.
ВРАЗНОС *нареч. dan.* əldə gəzərək; gəzdirilərək; **продажа товара в разнос** malın gəzdirilərək satışı; səyyar mal satışı.
ВРАЗРЕЗ *нареч.* ziddinə, əksinə, əleyhinə, qarşı; **в разрез** razı olmamaq, ziddinə getmək; **нельзя идти вразрез с мнением большинства** əksəriyyətin fikrinə zidd getmək olmaz.
ВРАЗРЯДКУ *нареч. tətb.* aralı; seyrək.
ВРАЗУМИТЕЛЬНО *нареч.* aydın, anlaşıqlı, inandırıcı (surətdə).

ВРАЗУМИТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн.* **нет** aydınlıq, inandırıcılıq; anlaşıqlıq.
ВРАЗУМИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. aydın, anlaşılan, anlaşıqlı; **книжка написана вразумительным языком** kitab aydın dildə yazılmışdır; 2. ibrətli, faydalı, inandırıcı.
ВРАЗУМИТЬ *сов.* başa salmaq, öyüd vermək, inandırmaq, ağıl öyrətmək, yola gətirmək.
ВРАЗУМИТЬСЯ *сов.* başa düşmək, dərk etmək; ağıla gəlmək.
ВРАЗУМЛЕНИЕ *ср* başa salma, öyüd vermə, inandırma, ağıl öyrətmə, yola gətirmə.
ВРАЗУМЛЯТЬ *несов.* bax **вразумить.**
ВРАЗУМЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **вразумиться**; 2. başa salınmaq, öyrədilmək, yola gətirilmək.
ВРАКИ *ед. нет* *dan.* cəfəngiyat, hədərən-pəderən, yalan, gop.
ВРАЛЬ *м* *dan.* yalançı, boşboğaz, gopçu.
ВРАНЬЕ *ср* *мн.* **нет *dan.* yalan, uydurma.
ВРАСКÁЧКУ *нареч. dan.* yırğalana-yırğalana.
ВРАСПЛÓХ *нареч. dan.* qəflədən, qəfildən, gözəlmədən; **напасть враспloch** qəfildən hücum etmək.
ВРАССЫПНУЮ *нареч.* dağınıq, pərakəndə, səpələnmiş (halda).
ВРАСТАНИЕ *ср* *мн.* **нет** 1. girmə, batma, yerimə, kök salma; **чөкмә (torpağa)**; 2. *təc.* dəyişmə, çevrilmə, qovuşma, qaynayıb qarışma.
ВРАСТАТЬ *несов.* bax **врасти.**
ВРАСТІ *сов.* 1. girmək, batmaq, yerimək, kök salmaq; **чөкмək**; 2. *təc.* dəyişmək, çevrilmək, qovuşmaq, qaynayıb qarışmaq.
ВРАСТЯЖКУ *нареч. dan.* 1. uzanaraq, sərələnərək; 2. gərillərək, gərilməmiş halda; 3. uzada-uzada, ağır-ağır (*tələffüz etmək və s.*).
ВРАТА *ед. нет* *köhn.* darvaza; **царские врата** bax **царский.**
ВРАТА́РЬ *м* *идм.* qapıçı (*futbol, xokkey, händbol, vaterpol* oyunlarında).
ВРАТЬ *несов. dan.* 1. yalan demək, yalan danışmaq; uydurmaq; 2. aldatmaq; 3. boş danışmaq, cəfəng danışmaq; 4. *təc.* yanılmaq, düz çalınmaq, düz oxumamaq; 5. düz göstərməmək (*cihaz*).**

ВРАЧ *м* həkim.
ВРАЧЕБНИК *м* *köhn.* müalicə kitabı.
ВРАЧЕБНЫЙ *прил.* həcim -i(-ı) tibbi; **врачебный осмотр** tibbi müayinə; **врачебные средства** dava-dərman, davacat.
ВРАЧЕВАНИЕ *ср* *мн.* **нет *köhn.* müalicə, müalicə etmə.
ВРАЧЕВАТЬ *несов. köhn.* 1. müalicə etmək; 2. *təc.* sağaltmaq.
ВРАЧЕВАТЬСЯ *несов. köhn.* müalicə olunmaq.
ВРАЧИХА *ж* *dan.* qadın həkim.
ВРАЧУЮЩИЙ 1. *прич.* müalicə edən; 2. *в знач. прил.* şəfəverici, sağaldıcı.
ВРАЩАТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. **вращение** *söz. sif.*; **вращательная сила** fırlandırıcı qüvvə; 2. dövrü; **вращательное движение** dövrü hərəkət (fırlanma hərəkəti); 3. *tex.* burma; **вращательное бурение** burma qazma (*neft quyusunu*).
ВРАЩАТЬ *несов.* fırlandırmaq, hərəltmək, hərəldirmək; **вращать глазами (белками)** gözleri pərpər çalmaq.
ВРАЩАТЬСЯ *несов.* 1. fırlanmaq, hərəlmək; **Земля вращается вокруг своей оси** Yer öz oxu ətrafında fırlanır; 2. olmaq, dolanmaq, dolaşmaq, yaşamaq, vaxt keçirmək; **вращаться в учёных кругах** alimlər arasında dolaşmaq.
ВРАЩАЮЩИЙСЯ *прич.* hərələnən, fırlanan, dolanan.
ВРАЩЕНИЕ *ср* *мн.* **нет** hərəltmə, fırlatma; hərəlmə, fırlanma, dolanma.
ВРЕД *м* *мн.* **нет** zərər, ziyan.
ВРЕДИТЕЛЬ *м* 1. *k. t.* zərərverici, ziyanverici (*həşərat*); **борьба с вредителями сельского хозяйства** kend təsərrüfatı ziyanvericiləri ilə mübarizə; 2. ziyankar, ziyançı.
ВРЕДИТЕЛЬНО *нареч.* ziyankarcasına, ziyankarlıqla.
ВРЕДИТЕЛЬСКИЙ **вредитель** (2-ci məna) *söz. sif.*; **вредительские действия** ziyanchılıq (işləri).
ВРЕДИТЕЛЬНОСТЬ *ср.* ziyanchılıq, ziyankarlıq.
ВРЕДИТЕЛЬНОСТВАТЬ *несов.* ziyanchılıq etmək, ziyankarlıq etmək.
ВРЕДИТЬ *несов.* ziyan vurmaq, zərər vurmaq, zərər yetirmək.**

ВРЕДНЕЙШИЙ *прев. ст. к вредный* ən zərərli, ən ziyankar, ən müzür.

ВРЕДНО *нареч.* 1. zərərli; **вредно** действовать зərərli təsir etmək; 2. *в знач. сказ.* zərərlidir, zərərdir; **вам много спать вредно** çox yatmaq sizə zərərdir.

ВРЕДНОСТЬ *ж* ziyən(lılıq), zərər(lilik).

ВРЕДНЫЙ *прил.* zərərli, ziyanlı, ziyankar, müzür; xətərli, təhlükəli.

ВРЕДОНОСНЫЙ *прил.* (son dərəcə) zərərli, ziyanlı; zərərverici.

ВРЕЗАНИЕ *ср* oyub yerləşdirmə (keçirmə).

ВРЕЗАТЬ *сов.* salmaq; oyub yerləşdirmək (keçirmək); **врезать замок в ящик стола** stolun yeşiyinə qıfıl salmaq.

ВРЕЗАТЬ *несов.* bax **врезаться**.

ВРЕЗАТЬСЯ *сов.* 1. girmək, batmaq, sancılmaq; **плуг врезался в землю** kotan torpağa girdi (batdı); 2. soxulmaq, yarmaq, yarıb girmək; **конница врезалась в неприятельские ряды** süvari düşmən sıralarını yarıdı; 3. *т.э.* iz buraxmaq, təsir buraxmaq, nəqş bağlamaq; **врезаться в память** hafizədə nəqş bağlamaq; 4. *дан.* vurulmaq, bənd olmaq.

ВРЕЗАТЬСЯ *несов.* 1. bax **врезаться** 2. yerinə salınmaq, yerləşdirilmək.

ВРЕЗКА *ж* *мн.* *нет* oyub yerləşdirmə; keçirmə.

ВРЕЗНОЙ *прил.* taxma, salınma, keçirmə; **врезной замок** taxma (keçirmə) qıfıl.

ВРЕЗЫВАНИЕ *ср* bax **врезание**.

ВРЕЗЫВАТЬ *несов.* bax **врезать**.

ВРЕЗЫВАТЬСЯ *несов.* bax **врезаться**.

ВРЕМЕНАМИ *нареч.* *дан.* bəzən, hərdən-bir, ararib.

ВРЕМЕНИТЬ *несов. köhn.* ləngitmək, yubatmaq, gecikdirmək, süründürmək.

ВРЕМЕННИК *м* 1. *köhn.* tarix, salnamə; 2. bəzi elmi məcmuələrin adı.

ВРЕМЕННО *нареч.* müvəqqəti, müvəqqəti olaraq; hələlik.

ВРЕМЕННОЙ *прил.* zaman -i [-i]; **временная связь** *dilç.* zaman əlaqəsi; **временная категория** *fəls.* zaman kateqoriyası.

ВРЕМЕННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. müvəqqətilik; 2. keçicilik, ötürülmə.

ВРЕМЕННЫЙ *прил.* 1. müvəqqəti; 2. keçici, ötürücü (ötürü).

ВРЕМЕНЩИК *м* 1. *isteh.* təsadüfən hökumət başına keçən adam; 2. *tar.* padşaha yaxın olması sayəsində yüksək rütbə və səlahiyyət qazanmış adam (bax **фаворит**).

ВРЕМЕЧКО *ср* *мн.* *нет* **время** (3-cü tə-nada) söz. *kıç.*

ВРЕМЯ *ср* (*мн.* **времена**) 1. vaxt, zaman, çağ; **во всякое время** hər vaxt; **долгое время** uzun zaman; **вечернее время** axşam çağı; 2. müddət, möhlət; **дать время** möhlət vermək; 3. zamanə, dövr, əyyam; **в старые времена** qədim zamanlarda, qədim dövrdə; **в новые времена** yeni dövrdə; **в наши времена** bizim əyyamda (zəmanəmizdə); 4. fəsil, mövsüm; **времена года** ilin fəsilləri; 5. *дан.* hava; **дождливое время** yağışlı hava; **время от времени, от времени до времени, по временам** hərdən-bir, bəzən; **со временем** vaxtilə, vaxtı gələndə; **все время** həmişə, daim; **во время** vaxtında; **в то же время** eyni zamanda; **на время** hələlik, müvəqqəti, əmanət; **сколько времени?** saat nəçədir? **с течением времени** tədricən, zaman keçdikcə; **в скором времени** tezliklə, yaxında, yaxın gələcəkdə; **убивать время** vaxtını öldürmək; **в одно время** 1) bir vaxt, vaxtilə; 2) eyni zamanda; **тем временем** bu arada, bu anda, bu zaman, eyni zamanda; **до поры до времени** hələlik, bir vaxtadək; **во все времена** həmişə, əbədi; **всему своё время** hər şeyin (öz) vaxtı var; **не вовремя** vaxtsız; yersiz, münasibətsiz; **в одно прекрасное время** günlərin bir günündə, günlərin birində; **по временам** ararib, bəzən, vaxt-vaxt; **в то время как** halbuki; **во время оно** *köhn.* bir zamanlar, keçmişdə, vaxtilə, bir vaxt; **(в) первое время** ilk zamanlar, əvvəlcə, qabaqca, ibtidada; **в свое время** 1) vaxtilə, keçmişdə; 2) vaxtı gələndə, vaxtında; **(в) последнее время** son zamanlar, axır vaxtlarda; **до сего времени** bu vaxta qədər; bu vaxtadan, indiyəcən; **все время** həmişə, daim; **ко времени** vaxtında, zamanında;

одно время bir vaxt; **раньше времени** vaxtından əvvəl, tez; **самое время** *дан.* lap vaxtıdır, fürsət(dır); **выиграть время** bax **выиграть**.

ВРЕМЯИСПИСАНИЕ *ср* təqvim.

ВРЕМЯНКА *ж* 1. gözəldirmə peç; 2. müvəqqəti dəmir yolu, müvəqqəti yol, müvəqqəti tikili.

ВРЕМЯПРЕПРОВОЖДЕНИЕ, ВРЕМЯПРОВОЖДЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* vaxt keçirmə, məşğuliyyət.

ВРЕТИЩЕ *ср* *köhn.* cındır paltar; cır-cındır.

ВРИД *м* (временно исполняющий должность)... vəzifəsini müvəqqəti icra edən.

ВРОВЕНЬ *нареч.* bir boyda, bir səviyyədə, tən, bərabər, tən-bədən; yanaşı; eyni sürətlə.

ВРОДЕ *пред.* ...kimisi, ...oxşar, ...bənzər; **пальто вроде моего** mənimkinə oxşar paltó; **вроде (бы) как** sanki, elə bil, bir növ, guya.

ВРОЖДЕННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* anadangəlmə olma; fitriliq.

ВРОЖДЕННЫЙ *прил.* anadangəlmə, fitri; **врожденный талант** anadangəlmə talant (qabiliyyət), fitri istedad.

ВРОЗНЬ *köhn.* bax **врозь**.

ВРОЗЬ *нареч.* ayrılıqda, ayrı-ayrı, ayrıca; **врозь идёт (пошло)** baş tutmur, bir şey çıxmır.

ВРУБ *м* yarıq, çapıq, oyuc (mədən süxurlarının qazılmasını asanlaşdırmaq üçün açılan yarıq).

ВРУБАНИЕ *ср* yarıb (çapıb, qazıb) yerləşdirmə.

ВРУБАТЬ *несов.* bax **врубить**.

ВРУБАТЬСЯ *несов.* 1. bax **врубиться**; 2. yarılıb (çapılıb) yerləşdirilmək.

ВРУБИТЬ *сов.* yarıb (çapıb, qazıb) yerləşdirmək; **врубить боченок в лёд** buzu yarıb çəlləyi basdırmaq.

ВРУБИТЬСЯ *сов.* yara-yara (qıra-qıra) girmək, soxulmaq; irəliləmək.

ВРУБКА *ж* *мн.* *нет* *xüs.* 1. bax **врубание**; 2. yarıb keçirmə, deşib keçirmə; calama; 3. bax **вруб**.

ВРУБАШИНА *ж* qazıma maşını, oyma maşını.

ВРУБАШИНИСТ *м* qazıma (oyuc) maşınında işləyən fəhlə.

ВРУБОВКА *ж* *мэд.* qazıma maşını.

ВРУБОВЫЙ *вруб* *сöz.* *sif.*; **врубовая машина** qazıma maşını.

ВРУКОПАШНУЮ *нареч.* əlbəyaxa; **драться** **врукопашную** əlbəyaxa vuruşmaq.

ВРУН *м* *дан.* yalançı.

ВРУНЬЯ *ж* *дан.* yalançı qadın (qız).

ВРУЧАТЬ *несов.* bax **вручить**.

ВРУЧАТЬСЯ *несов.* verilmək, tapşırılmaq; təhvil verilmək, təslim edilmək.

ВРУЧЕНИЕ *ср* 1. təqdim etmə (edilmə) vermə; təslim; təhvil ver(ıl)mə, təslim etmə (edilmə); 2. tapşır(ıl)ma, etibar etmə (edilmə).

ВРУЧЕННЫЙ *прич.* 1. təqdim edilmiş, verilmiş, tapşırılmış, təhvil verilmiş, təslim edilmiş; 2. tapşırılmış, etibar edilmiş.

ВРУЧИТЕЛЬ *м* təqdim edən, təhvil verən.

ВРУЧИТЬ *сов.* 1. təqdim etmək, vermək, təhvil vermək; təslim etmək; **вручить письмо под расписку** məktubu qol çəkdirib vermək; 2. tapşırmaq, etibar etmək.

ВРУЧНУЮ *нареч.* əl ilə (maşınısız); **копаты** **вручную** əl ilə qazmaq.

ВРУША, ВРУШКА *м, ж* *дан.* yalançı.

ВРЫВАТЬ *несов.* bax **врыть**.

ВРЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **врыться**; 2. basdırılmaq.

ВРЫВАТЬСЯ *II* *несов.* bax **ворваться**; **врываться в разговор** kobudcasına (ədəbsizcəsinə) söhbətə qarışmaq.

ВРЫТЬ *сов.* qazıb basdırmaq.

ВРЫТЬСЯ *сов.* girmək, qazıb girmək.

ВРЯД ЛИ *нареч.* çətin ola bilsin, çətin (ki), güman etmirəm; **вряд ли он придёт** çətin (ki) gəlsin.

ВСАДИТЬ *сов.* 1. soxmaq, sancmaq, yeritmək, yerləşdirmək, ilişdirmək; 2. qaxmaq, çaxmaq, vurmaq; **всадить пулю в лоб медведя** ayının alnına gülləni çaxmaq; 3. *дан.* soxurmaq, sərf etmək, xərcələmək

ВСАДИТЬСЯ *сов.* *дан.* sancılmaq, girmək.

ВСАДНИК *м* atlı; süvari.

ВСАДНИЦА *ж* atlı qadın (qız).

ВСАЖЕННЫЙ *прич.* 1. soxulmuş, sancılmış, yeridilmiş, yerləşdirilmiş; 2. qaxılmış, çaxılmış.

ВСАЖИВАНИЕ *ср* 1. soxma, sancma; yerləşdirmə, ilişdirmə; 2. qax(ıl)ma, çax(ıl)ma.

ВСАЖИВАТЬ *несов. бax* всадить.

ВСАЖИВАТЬСЯ *несов. 1.* soxulmaq, sancılmaq, yerləşdirilmək; 2. qaxılmaq, çaxılmaq.

ВСАМДЕЛИШНЫЙ *прил. dan.* əsl, doğru, doğruçu, gerçək.

ВСАСЫВАНИЕ *ср* 1. sorma, əmmə; sümürmə; 2. horma, (canına) çəkmə.

ВСАСЫВАТЕЛЬНЫЙ *прил. sorucu, əmici.*

ВСАСЫВАТЬ *несов. бax* всосать.

ВСАСЫВАТЬСЯ *несов. бax* всосаться.

ВСАСЫВАЮЩИЙ *прич. soran, sümürən, sorucu.*

ВСЕ... *mürəkkəb sözlərin birinci tərkib hissəsi olub, aşağıdakı mənalara ifadə edir:* 1) hər şeyi...; bütün...; hamı...; *məs.: всеядный* (hər şey yeyən); *всеволновый приемник* (bütün dalğaları tutan radio-qəbuledici); 2) ümum... *məs.: всенародный* (ümumxalq); *всемирный* (ümumdünya).

ВСЕ 1. в знач. суц. hamı; **все должны учиться** hamı oxumalıdır; **2. мест.** bütün; **все предприятия выполнили свой план** bütün müəssisələr öz planlarını yerinə yetirmişlər.

ВСЕ 1 нареч. 1. həmişə, daim; **он всё знает** o həmişə məşğuldur; **он всё сердится** o daim hirsəlir; **2.** indiyədək, hələ də, indi də; **дождь всё ещё льёт** yağış hələ də yağır; **3.** ancaq, yalnız; **дело расстроилось, и всё из-за него** iş ancaq onun ucbatından pozuldu; **4.** getdikcə, get-gedə; **погода становится всё лучше и лучше** hava getdikcə yaxşılaşır; **5.** lakin, amma, baxmayaraq; ... da; **как ни старается, всё не выходит** nə qədər çalışırsa da, heç bir şey çıxmır; **о всё же** yenə də, lakin, ancaq, bununla belə; **всё же я с вами не согласен** yenə də mən sizinlə razı deyiləm.

ВСЕ II *ср* бax **весь I.**

ВСЕВАТЬ *несов. бax* всеять.

ВСЕВАТЬСЯ *несов. xüs.* səpilmək, əkilmək (başqa bitkilərin arasında).

ВСЕВЕДЕНИЕ *ср* *мн. нет* isteh. hər şeyi bilmə, bilicilik, əlləməlik.

ВСЕВЕДУЩИЙ *прил. 1.* hər şeyi bilən, bilici; 2. *dan.* isteh. əlləmə, biləndər.

ВСЕВИДЯЩИЙ *прил.* hər şeyi görə.

ВСЕВЛАСТНЕ *ср* mütləq hakimiyyət, hökmranlıq.

ВСЕВЛАСТНО *нареч. hakimi-mütləq kimi, hökmranlıqla, amirənə.*

ВСЕВЛАСТНЫЙ *прил.* hakimi-mütləq, külli-ixtiyar, hökmran.

ВСЕОБУЧ *м* (всеобщее военное обучение) ümumi hərbi təlim.

ВСЕВОЗМОЖНЫЙ *прил.* cürbəcür, hər cür, hər növ, müxtəlif.

ВСЕВОЛНОВЫЙ *прил. rad.* müxtəlifdalğalı (bütün dalğaları tuta bilən).

ВСЕВЫШНИЙ *прил. 1.* hər şeydən uca, hər şeydən yüksək; 2. *dini.* həqq-təala, Allah.

ВСЕГДА *нареч. həmişə, daim, hər vaxt, hər zaman.*

ВСЕГДАШНИЙ *прил. həmişəki, daimi, adi; по-всегдашнему* həmişəki kimi, həmişəki qayda ilə.

ВСЕГО *нареч. 1.* cəmi, yekunu; 2. yalnız, ancaq; **осталось всего сто рублей** yalnız yüzə rubl qalmışdır; **о всего! всего хорошего!** sağ olun! salamat qalın! **всегонавсего** cəmi-cümlətani, vur-tut; **всего-то** ancaq, cəmi; **только и всего** vəssalam; **всего ничего** çox az, heç bir şey.

ВСЕДЕРЖИТЕЛЬ *м köhn.* hakimi-mütləq, külli-ixtiyar.

ВСЕДНЕВНЫЙ *прил. köhn.* hərgünkü, gündəlik.

ВСЕДЬМЫХ *вв. сл.* yeddincisi.

ВСЕДИНСТВО *ср* *мн. нет* fəls. küll, vəhdət, bütöv, tam.

ВСЕЗНАЙКА *м и ж* isteh. əlləmə (özünü hər şeyi bilən kimi göstərən adam).

ВСЕЗНАЙСТВО *ср* *мн. нет* isteh. əlləməlik (özünü hər şeyi bilən hesab etmə, özünü əlləmə sayma).

ВСЕЗНАЮЩИЙ *прил. dan.* hər şeyi bilən, hər şeydən xəbərdar.

ВСЕКОНЕЧНО *вв. сл. köhn.* əlbəttə, şübhəsiz.

ВСЕЛЕНИЕ *ср* *мн. нет* yerləşdir(ıl)mə, yerləşmə; köçürmə, köçmə, köçürülmə;

köçüb oturma; **вселение рабочих в новые дома** fəhlələrin təzə evlərə köçürülməsi.

ВСЕЛЕННАЯ *ж* *мн. нет* kainat, ələm, dünya.

ВСЕЛЕННЫЙ *прич.* yerləşdirilmiş, köçürülmüş.

ВСЕЛЕНСКИЙ *прил.* ümumdünya -i[-ı]; **вселенский патриарх** ümumdünya patriarxi; **о Вселенский Собор** ümumdünya kilsə məclisi.

ВСЕЛИТЬ *сов. 1.* yerləşdirmək, köçürmək (sakinləri); 2. *məc.* salmaq; **вселить страх в сердце ребенка** uşağın ürəyinə qorxu salmaq.

ВСЕЛИТЬСЯ *сов. 1.* köçüb yerləşmək; 2. *məc.* düşmək; **в моё сердце вселился страх** ürəyimə qorxu düşdü.

ВСЕЛЯТЬ *несов. бax* вселить.

ВСЕЛЯТЬСЯ *несов. 1.* бax вселиться; 2. yerləşdirilmək, köçürülmək.

ВСЕМЕРНО *нареч. hər vasitə ilə, hər cəhətdən.*

ВСЕМЕРНЫЙ *прил.* hər cür, hər vasitə ilə, mümkün olan, əldən gələn; **ему оказали всемерную поддержку** ona hər cür kömək etdilər.

ВСЕМЕРО *нареч. 1.* yeddi dəfə, yeddi qat; 2. yeddiqat.

ВСЕМЕРОМ *нареч. yeddilikdə.*

ВСЕМИЛОСТИВЕЙШИЙ *прил. köhn.* ən (çox) mərhəmətli, rəhmli, lütfkar.

ВСЕМИЛОСТИВЫЙ *прил. köhn.* mərhəmətli, lütfkar, rəhmli.

ВСЕМИРНО-ИСТОРИЧЕСКИЙ *прил.* cəhanşümul, ələmşümul; dünya tarixi üçün əhəmiyyəti olan.

ВСЕМИРНЫЙ *прил.* ümumdünya -i[-ı]; **Всемирный конгресс сторонников мира** Ümumdünya sülh tərəfdarları konqresi.

ВСЕМОГУЩЕСТВО *ср* *мн. нет* qüdrət, hökmranlıq, güc.

ВСЕМОГУЩИЙ *прил.* qadir, qüdrətli; hökmran.

ВСЕНАРОДНО *нареч. ümumxalq qarşısında, ümumxalq tərəfindən, ümumxalqın iş-tirakı ilə.*

ВСЕНАРОДНЫЙ *прил.* ümumxalq -i[-ı]; ümumi; **всенародное достояние** ümumxalq malı; **всенародный праздник** ümumxalq bayramı.

ВСЕНЕПРЕМЕННО *нареч. köhn.* hökmən, əlbəttə, mütləq, yəqin.

ВСЕНИЖАЙШИЙ *прил. köhn.* acizənə; **всенижайшая просьба** acizənə xahiş.

ВСЕНОШНАЯ *ж* gecə duası (ibadəti), axşam duası (xristianlarda).

ВСЕНОШНЫЙ *прил. köhn.* bütün gecəni davam edən, səhərə kimi davam edən.

ВСЕОБУЧ *м* (всеобщее обучение) ümumi icbari ibtidai təhsil.

ВСЕОБЩИЙ *прил.* ümumi; **всеобщие выборы** ümumi seçkilər.

ВСЕОБЩНОСТЬ *ж* *мн. нет* ümumilik.

ВСЕОБЪЕМЛЮЩИЙ *прил.* hər şeyi qavrayan, hər şeyi anlaya bilən, hər şeyi əhatə edən; hər şeydən xəbərdar.

ВСЕОРУЖИЕ *ср: во всеоружии* 1) tamamilə silahlanmış halda; 2) *məc.* tam hazırlıqlı, tam hazırqlıqla.

ВСЕОХВАТЫВАЮЩИЙ *прич.* hər şeyi əhatə edən.

ВСЕПОБЕЖДАЮЩИЙ *прил.* hər şeyə qalib gələn, həmişə qalib gələn; məğlub edilməz, yenilməz.

ВСЕПОГЛОЩАЮЩИЙ *прил.* hər şeyə üstün gələn, batıran (səsi küüy və s.); hər şeyi unuduran.

ВСЕПОДАННЕЙШИЙ *прил. inq. əv. 1.* ixlaskar, ən sədaqətli; 2. acizənə.

ВСЕПОЖИРАЮЩИЙ *прил. köhn.* hər şeyi məhv edən, hər şeyi puç edən.

ВСЕПОКОРНЕЙШИЙ *прил. köhn. 1.* itəətli, müti; 2. acizənə; **всепокорнейшая просьба** acizənə xahiş.

ВСЕПРОЩАЮЩИЙ *прил. köhn.* hər şeyi bağışlayan, bütün günahlardan keçən; rəhmli, rəhmli, mərhəmətli.

ВСЕПРОЩЕНИЕ *ср* *мн. нет* köhn. hər şeyi bağışlama, bütün günahlardan keçmə; rəhmillik, rəhm, mərhəmət.

ВСЕРОССИЙСКИЙ *прил.* Ümumrusiya -i[-ı]; **Всероссийская конференция учителей** Ümumrusiya müəllimlər konfransı.

ВСЕРЬЕЗ *нареч. dan.* ciddi olaraq, ciddi surətdə, ciddi, gerçək, gerçəkən; **не при-**

нимай всерьёз его слова onun sözlərini ciddi sayma.

ВСЕСВЕТНЫЙ *köhn.* bax **всемирный**.

ВСЕСИЛИЕ *ср. мн. нет* qüdrət, tam hökm-ranlıq.

ВСЕСИЛЬНОСТЬ *ж* qadirlik, qüdrətlik; qüdrət.

ВСЕСИЛЬНЫЙ *прил.* hər şeyə qadir, qüdrətli.

ВСЕСОЖЖЕНИЕ *ср* qurbanı yandırma ayını (*qədim xalqlarda*).

ВСЕСОКРУШАЮЩИЙ *прил.* məhvədicı, dağıdıcı. əzici, sarsıdıcı; hər şeyə qalib gələn.

ВСЕСОСЛОВНЫЙ *прил.* bütün silklərdən olan, bütün təbəqələrdən olan, bütün silklərə aid olan, bütün silkləri təmsil edən.

ВСЕСОЮЗНЫЙ *прил.* *köhn.* Ümumittifaq -i [-i]; **Всесоюзное совещание лингвистов** dilçilərin ümumittifaq müşavirəsi.

ВСЕСТОРОННЕ *нареч.* hərtərəfli, ətraflı (*surətdə*).

ВСЕСТОРОННИЙ *прил.* hərtərəfli, ətraflı, hərcəhətli.

ВСЁ-ТАКИ союз и част. yenə də, hər halda, buna baxmayaraq; **анса; я всё-таки не теряю надежды** mən yenə də ümidimi kəsmirəm (itirmirəm).

ВСЕУСЛЫШАНИЕ *ср:* во всеуслышание hündürdən, ucadan, hamının eşidəcəyi bir səsle; açıq.

ВСЕЦЕЛО *нареч.* tamamilə, bütünlüklə, büt-bütün.

ВСЕЧАСНО *нареч.* *köhn.* hər saat, daim.

ВСЕЧАСНЫЙ *прил.* *köhn.* 1. hər saat olan, hər saatlıq; 2. daimi.

ВСЕЯДНЫЙ *прил.* hər şey yeyən; **всяядное животное** hər şey yeyən heyvan.

ВСЕЯТЬ *сов.* xüs. əkmək, səpmək (*başqa bitkilərin arasında, içərisində*).

ВСЯЛУ *пред.* ...görə, ...nəticəsində, səbəbinə, ...üzündən, ... ucundan; **в силу обстоятельств** əmələ gəlmiş vəziyyət nəticəsində; **в силу этого** bu səbəbdən, buna görə.

ВСКАКАТЬ *сов.* 1. çaparaq girmək; 2. çaparaq çıxmaq (qalxmaq); **вскакать на гору** çaparaq dağa çıxmaq (qalxmaq).

ВСКАКИВАТЬ *несов.* bax **вскочить**.

ВСКАПЫВАНИЕ *ср* qazma, belləmə; qazılma, bellənmə.

ВСКАПЫВАТЬ *несов.* bax **вскопать**.

ВСКАПЫВАТЬСЯ *несов.* qazılmaq, bellənmək.

ВСКАРАБКАТЬСЯ *сов.* dırmaşmaq, dırmaşib çıxmaq, dırmaşib minmək; **вскарабкаться на дерево** ağaca dırmaşmaq; **вскарабкаться на лошадь** dırmaşib ata minmək.

ВСКАРАБКИВАТЬСЯ *несов.* bax **вскарабкаться**.

ВСКАРМЛИВАНИЕ *ср* 1. bəsləmə, yedirmə; bəslənmə, yedirilmə; 2. yetişdir(il)-mə, tərbiyə etmə, becəril(m)ə, pərvəriş verilmə.

ВСКАРМЛИВАТЬ *несов.* bax **вскормить**.

ВСКАРМЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. bəslənmək, yedirilmək; 2. *тас.* yetişdirilmək, tərbiyə edilmək, becərilmək, pərvəriş verilmək.

ВСКАТИТЬ *сов.* üzü yuxarı sürükləmək (di-yirlətmək).

ВСКАЧЬ *нареч.* çaparaq, dördəyərək.

ВСКИДКА *ж* yuxarı atma (atılma), yuxarı tullama (tullanma); qaldırma, qaldırılma.

ВСКИДЫВАНИЕ *ср* at(ıl)ma, qaldır(ıl)ma.

ВСКИДЫВАТЬ *несов.* bax **вскинуть**.

ВСКИДЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вскинуть**; 2. atılmaq, qaldırılmaq.

ВСКИНУТЬ *сов.* atmaq, qaldırmaq; **вскинуть мешок на плечи** kiseni çiyünə atmaq; **вскинуть глаза (глазами)** nəzər salmaq, gözələrini qaldıraraq baxmaq.

ВСКИНУТЬСЯ *сов.* üzünə atılmaq, üstünə düşmək, üstünə hücum etmək.

ВСКИПАНИЕ *ср* 1. qaynama; 2. *тас.* coşma, qızma, bərk acıqlanma.

ВСКИПАТЬ *несов.* bax **вскипеть** 1-ci mə-nada.

ВСКИПЕТЬ *сов.* 1. qaynamağa başlamaq; 2. *тас.* bərk coşmaq, bərk acıqlanmaq, qızmaq, hirsəlmək.

ВСКИПЯТИТЬ *сов.* qaynatmaq.

ВСКИПЯТИТЬСЯ *сов.* 1. qaynamaq; 2. *тас.* bərk acıqlanmaq, hirsəlmək, qızmaq, coşmaq.

ВСКИПЯЧЕННЫЙ *прич.* qaynanmış.

ВСКИСАТЬ *несов.* bax **вскинуть**.

ВСКИСНУТЬ *сов.* turşumaq, qıcırmaq; çürümək; **молоко** **вскисло** süd turşuyub.

ВСКЛАДЧИНУ *нареч.* şərikli, ortaqlı, hamş (olaraq), xərci öz aralarında bölərək.

ВСКЛЕПАТЬ *сов.* *дан.* böhtan atmaq, şər atmaq.

ВСКЛЕПЫВАТЬ *несов.* bax **всклепать**.

ВСКЛИКНУТЬ *сов.* bax **вскиликнуть**.

ВСКЛОКОЧЕННЫЙ *прич.* *дан.* qarışıq, pirtlaşıq, pərişan (*saç və s.*).

ВСКЛОКОЧИВАТЬ *несов.* bax **всклокочить**.

ВСКЛОКОЧИВАТЬСЯ *pesov.* 1. bax **всклокочить**; 2. pirtlaşıdırılmaq, pirtlaşıdırılmaq.

ВСКЛОКОЧИТЬ *сов.* qarışdırmaq, dolaşdırmaq, pirtlaşıdırmaq, kılək salmaq.

ВСКЛОКОЧИТЬСЯ *несов.* qarışmaq, dolaşmaq, pirtlaşmaq, kıləklənmək, pirtlaşılaşmaq.

ВСКЛОЧИВАТЬ *несов.* bax **всклочить**.

ВСКЛОЧИТЬ *сов.* *дан.* 1. qarışdırmaq, dolaşdırmaq, pirtlaşıq salmaq, kılək salmaq; 2. saçlarından dartmaq, saçlarını yolmaq.

ВСКЛОЧКА *ж. мн. нет* 1. qarışdırma, dolaşdırma, pirtlaşıdırma, kılək salma; 2. saçlarını yolma.

ВСКОК bax **вскач**.

ВСКОЛЕБАТЬ *сов.* *köhn.* 1. dalğalandırmaq, ləpələndirmək; 2. *тас.* sarsılmaq, həyəcanlandırmaq, narahat etmək, təşviş salmaq.

ВСКОЛЕБАТЬСЯ *сов.* 1. *köhn.* dalğalanmaq, ləpələnmək, tərpənmək; 2. *тас.* sarsılmaq, həyəcanlanmaq; təşviş düşmək, təlaşa düşmək.

ВСКОЛОШИМАТИТЬ *сов.* *дан.* əzişdirmək, döymək, kətləkləmək.

ВСКОЛОШИМАЧИВАТЬ *несов.* bax **всколошиматить**.

ВСКОЛУПНУТЬ *сов.* *дан.* qasıyib soymaq (qorparmaq).

ВСКОЛУПЫВАТЬ *несов.* bax **всколупнуть**.

ВСКОЛЫХАТЬ *сов.* bax **всколыхнуть**.

ВСКОЛЫХАТЬСЯ *сов.* bax **всколыхнуться**.

ВСКОЛЫХИВАТЬ *несов.* bax **всколыхнуть**.

ВСКОЛЫХИВАТЬСЯ *несов.* bax **всколыхнуться**.

ВСКОЛЫХНУТЬ *сов.* 1. tərpətmək, silkələmək; ləpələndirmək, dalğalandırmaq; yel-lətmək, yırğalamaq; 2. *тас.* hərəkətə gətirmək.

ВСКОЛЫХНУТЬСЯ *сов.* 1. tərpənmək, silkələnmək; ləpələnmək, dalğalanmaq; yel-lənmək, yırğalanmaq; 2. *тас.* hərəkətə gəlmək.

ВСКОЛЬЗНУТЬ *сов.* cəld girmək, nəzərə çarpmadan girmək.

ВСКОЛЬЗЬ *нареч.* ötəri, səthi, üzdən, yün-gülcə, qısaca, dilucu.

ВСКОПАННЫЙ *прич.* qazılmış, bellənmış.

ВСКОПАТЬ *сов.* qazmaq, belləmək.

ВСКОРЕ *нареч.* tezliklə, tez bir zamanda, bir az keçəndən sonra, çox keçmədən, yaxında, ardınca.

ВСКОРМ *м. мн. нет* yemlə(n)mə, bəslə(n)-mə.

ВСКОРМИТЬ *сов.* 1. bəsləmək, yedirdib bəsləmək; 2. *тас.* yetişdirmək, tərbiyə etmək, pərvəriş vermək.

ВСКОРМЛЕННИК *м köhn.* yetişdirmə; **он мой вскормленник** o, mənim yetişdirməmdir.

ВСКОРМЛЕННИЦА *ж köhn.* yetişdirmə qız (qadın).

ВСКОРМЛЕННЫЙ, ВСКОРМЛЕННЫЙ *прич.* yetişdirilmiş, böyüdülmüş; bəslənmış.

ВСКОРОБИТЬ *сов.* *дан.* əymək, qabartmaq.

ВСКОРОБИТЬСЯ *сов.* *дан.* əyilmək, qabarmaq (*nəmdən və s.*).

ВСКОРОСТИ *köhn.* bax **вскоре**.

ВСКОСМАТИТЬ *сов.* qarışdırmaq, pirtlaşıdırmaq (*saçı*).

ВСКОСМАТИТЬСЯ *сов.* *дан.* qarışmaq, pirtlaşımaq, kıləklənmək (*saçı*).

ВСКОСМАЧИВАТЬ *несов.* bax **вскосма-тивать**.

ВСКОСМАЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вскосма-тиваться**; 2. pirtlaşıdırılmaq, qarışdırılmaq.

ВСКОЧИТЬ *сов.* 1. atılmaq, sıçramaq, tullanmaq; atılıb minmək; **вскочить в вагон** atılıb vafona minmək; 2. cəld durmaq, birdən qalxmaq, dik oturmaq; **вскочил в испуге** qorxudan dik atıldı; 3. pirtlamaq, əmələ gəlmək, çıxmaq; **на лбу вскочила шишка** alınından(-ndan) şiş çıxmışdır; **вскочить в копеечку** bax **копеечка**.

ВСКРИК *м* qəfil qışqırmaq, çığırmaq, bağırmaq.

ВСКРИКИВАНИЕ *ср* 1. qışqırma, çığıрма, bağıрма; 2. qışqırtı, çığırtı, bağırtı.
ВСКРИКИВАТЬ *несов.* bax **вскрикнуть**.
ВСКРИКНУТЬ *сов.* qəfildən qışqırmaq, çığırtmaq, bağırtmaq.
ВСКРИЧАТЬ *сов.* ucadan demək, həyəcanla (əşəbi halda) demək.
ВСКРУЖИТЬ *сов.*: **вскружить голову** (кому-л.) başını gicəlləndirmək, azdırmaq, başdan çıxarmaq; qudurtmaq.
ВСКРУЖИТЬСЯ *сов.*: **вскружилась голова** özünü itirmişdir, başını itirmişdir.
ВСКРУЧИНИТЬСЯ *сов.* *дан.* darıxmaq, qüssələnmək, qəmlənmək, xiffət etmək.
ВСКРЫВАНИЕ *ср* 1. açma; 2. *тас.* aşkara çıxarma, açib göstərmə, ifşa etmə; 3. *tib.* yarma (*meyiti*).
ВСКРЫВАТЬ *несов.* bax **вскрыть**.
ВСКРЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вскрыться**; 2. yarımaq (*meyit*); 3. *тас.* üstü açılmaq, aşkara çıxardılmaq, ifşa edilmək.
ВСКРЫТИЕ *ср* 1. açma, açılma; 2. *тас.* ifşa etmə, ifşa edilmə, aşkara çıxartma, aşkara çıxardılma; 3. *tib.* yarma, yarıma; **вскрытие трупа** *meyiti* yarma.
ВСКРЫТЬ *сов.* 1. açmaq; **вскрыть пакет** paketi açmaq; 2. *тас.* ifşa etmək, üstünü açmaq, aşkara çıxartmaq, açib göstərmək; **вскрыть истинный смысл событий** hadisələrin əsil mənasını aşkara çıxarmaq; 3. *tib.* yarmaq (*meyiti*).
ВСКРЫТЬСЯ *сов.* 1. açılmaq; 2. *тас.* üzə çıxmaq, üstü açılmaq, aşkara çıxmaq; **все злоупотребления вскрылись** bütün cinayətlər üzə çıxdı, bütün cinayətlərin üstü açıldı; 3. donu açılmaq, buzı ərimək, **реки вскрылись** çayların donu açılmışdır; 4. deşilmək (*yara, çiban*).
ВСКРЯКИВАТЬ *несов.* bax **вскрякнуть**.
ВСКРЯКНУТЬ *сов.* bax **крикнуть**.
ВСЛАСТЬ *нареч.* *дан.* 1. ləzzətli, doyunca, kefi istədiyi qədər; **поел всласть** doyunca yedi; 2. *в знач. сказ.* şirindir, ləzzətli-dir, xoşdur.
ВСЛЕД *нареч.* *и пред.* dalınca, ardınca, arxasınca, sonra; **◇ вслед за тем** bunun ardınca, bundan sonra.
ВСЛЕДСТВИЕ *пред.* ...görə, ...nəticəsində, ...səbəbilə, ...üzündən, ...olduğundan;

вследствие дурной погоды прогулка не состоялась hava pis olduğuna görə (olduğundan) gəzinti baş tutmadı.
ВСЛЕПУЮ *нареч.* 1. kor-korana, görmədən, bilmədən; **действовать вслепую** kor-korana hərəkət etmək; 2. baxmadan; **сыграть партию в шахматы вслепую** taxtaya baxmadan şahmat oynamaq.
ВСЛУХ *нареч.* ucadan, bərkdən; **читать вслух** bərkdən oxumaq.
ВСЛУШАТЬСЯ *сов.* diqqətlə qulaq asmaq, qulaq vermək.
ВСЛУШИВАТЬСЯ *несов.* bax **вслушаться**.
ВСМАТРИВАТЬСЯ *несов.* bax **всмотреться**.
ВСМОТРЕТЬСЯ *сов.* diqqətlə baxmaq, diqqət vermək.
ВСМЯТКУ *нареч.* ilq; **яйцо всмятку** ilq (bişirilmiş) yumurta; **◇ сапоги всмятку** *zar., dan.* cəfəngiyat.
ВСОБАННЫЙ *прич.* soxulmuş, dürtülmüş, tıxanmış, təpilmiş.
ВСОВАТЬ *сов.* *köhn.* soxmaq, dürtmək, tıxamaq, təpmək.
ВСОБЫВАТЬ *несов.* bax **всовать**.
ВСОБЫВАТЬСЯ *несов.* soxulmaq, dürtülmək, tıxanmaq, təpilmək.
ВСОЖЕННЫЙ *köhn.* bax **всаженный**.
ВСОСАННЫЙ *прич.* sorulmuş, emilmiş.
ВСОСАТЬ *сов.* sorma, ömmək; çəkmək, hopdurmaq, canına çəkmək.
ВСОСАТЬСЯ *сов.* 1. yarımaq, sorma; **пиявка всосалась в тело** zəli bədənə yarışıbdır; 2. hopmaq; **вода всосалась в землю** su torpağa hopdu.
ВСПАИВАТЬ *несов.* bax **вспонить**.
ВСПАИВАТЬСЯ *несов.* 1. yemlənmək (*süd və ya yal ilə*); **süd verilmək, yal verilmək**; 2. *тас.* bəslənmək, yetişdirilmək, böyüdülmək.
ВСПАРИВАТЬ *несов.* bax **вспарить**.
ВСПАРИВАТЬСЯ *несов.* 1. bərk tərlənmək; 2. bərk yorulmaq (*yeriməkdən*); 3. buğa verilmək; 4. tərləndirmək; 5. *дан.* bərk döyülmək.
ВСПАРИТЬ *сов.* 1. buğa vermək; 2. tərlətmək; 3. *дан.* döymək, əzişdirmək.
ВСПАРИВАТЬ *несов.* bax **вспорхнуть**.
ВСПАРИВАТЬСЯ *несов.* bax **вспороть**.

ВСПАРИВАТЬСЯ *несов.* 1. yarımaq, yırtılmaq, açılmaq; 2. sökülmək.
ВСПАСТЬ: **вспасть на ум** (на мысль) *köhn.* fikrinə gəlmək, ağıla gəlmək.
ВСПАХАНЫЙ *прич.* şumlanmış sürülmüş.
ВСПАХАТЬ *сов.* şumlamaq, sürmək.
ВСПАХИВАНИЕ *ср* şumlanma, sürülmə.
ВСПАХИВАТЬ *несов.* bax **вспахать**.
ВСПАХИВАТЬСЯ *несов.* şumlanmaq, sürülmək.
ВСПАШКА *ж. к. т.* 1. şum; **зяблевая вспашка** dondurma şum; **весенняя вспашка** yaz şumu; **осенняя вспашка** payız şumu; 2. şumla(n)ma.
ВСПЕНЁННЫЙ *прич.* köpükləndirilmiş, köpüklənmiş; köpüklü.
ВСПЕНИВАТЬ *несов.* bax **вспенить**.
ВСПЕНИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вспениться**; 2. köpükləndirilmək.
ВСПЕНИТЬ *сов.* köpüklətmək, köpükləndirmək.
ВСПЕНИТЬСЯ *сов.* köpüklənmək.
ВСПЕТУШИТЬСЯ *сов.* *дан.* xoruzlanmaq.
ВСПЛАКАТЬ bax **вплакаться**.
ВСПЛАКАТЬСЯ *сов.* ağlamağa başlamaq, kövrəlmək.
ВСПЛАКНУТЬ *сов.* ağlamaq, ağlamsınmaq.
ВСПЛАКНУТЬСЯ *сов.* ağlamağı gəlmək, doluxsunmaq.
ВСПЛАМЕНИТЬ *köhn.* bax **воспламенить**.
ВСПЛАМЕНИТЬСЯ *köhn.* bax **воспламениться**.
ВСПЛЕСК, **ВСПЛЁСК** *м* şappıltı, gurultu, səs (*suda*).
ВСПЛЁСКИВАНИЕ *ср* şappıldatma, şappıldama (*su*).
ВСПЛЁСКИВАТЬ *несов.* bax **всплеснуть**.
ВСПЛЁСКИВАТЬСЯ *несов.* bax **всплеснуться**.
ВСПЛЕСНУТЬ *сов.* şappıldatmaq; **◇ всплеснуть руками** əllərini bir-birinə vurmaq (*yavaşa*).
ВСПЛЕСНУТЬСЯ *сов.* şırıldamaq (*su*).
ВСПЛОШНУЮ *нареч.* *дан.* 1. başdan-baş, tamam; büsbütün; **тёмные облака** **всплошную** заволочли небо qara buludlar başdan-baş göy üzünü бүürdü; 2. təkcə, ancaq; **вся команда будет сос-**

тоять **всплошную** из молодёжи bütün komanda ancaq gənclərdən ibarət ola-cadır; 3. fasiləsiz, arasıksizləndən; 4. yan-bayan, yan-yana, sıx.
ВСПЛЫВАНИЕ *ср* 1. suyun üzünə çıxma; 2. *тас.* aşkara çıxma, üzə çıxma, bürüzə çıxma.
ВСПЛЫВАТЬ *несов.* bax **всплыть**.
ВСПЛЫТЬ *сов.* 1. suyun üzünə çıxmaq; 2. *тас.* ortaya çıxmaq, üzə çıxmaq, aşkara çıxmaq; 3. qalxmaq.
ВСПОЁННЫЙ, **ВСПОЁННЫЙ** *прич.* 1. süd (yal) ilə bəslənmiş; 2. *тас.* yedirdilmiş, bəslənmiş, böyüdülmüş, yetişdirilmiş.
ВСПОЙТЬ *сов.* 1. süd ilə (yal ilə) bəsləmək (*heyvanı*); 2. *тас.* böyütmək, yetişdirmək, bəsləmək.
ВСПОЛАСКИВАТЬ *несов.* bax **всполоснуть**.
ВСПОЛАСКИВАТЬСЯ *несов.* yaxalanmaq, suya çəkilmək.
ВСПОЛЗАТЬ *несов.* bax **всползти**.
ВСПОЛЗТИ *сов.* dırmaşmaq, dırmaşib çıxmaq.
ВСПОЛОСНУТЫЙ *прич.* yaxalanmış, suya çəkilmiş.
ВСПОЛОСНУТЬ *сов.* yaxalamaq, suya çəkmək.
ВСПОЛЮХ *м. таш.* 1. *köhn.* həyəcan, təlaş, vəlvələ; 2. *мн.* **всполохи** Şimal şəfaqi; şəfaq.
ВСПОЛОХНУТЬ *однокр.* bax **всполошить**.
ВСПОЛОХНУТЬСЯ *однокр.* bax **всполошиться**.
ВСПОЛОШИТЬ *сов.* çaxnaşdırmaq, çaxnaşmaya salmaq, həyəcana salmaq, vəlvələyə salmaq, qorxutmaq.
ВСПОЛОШИТЬСЯ *сов.* çaxnaşmaq, çaxnaşmaya düşmək, həyəcana düşmək, təlaşa düşmək, qorxuya düşmək.
ВСПОЛЫЕ *ср. таш.* tarla (əkin) kənarı.
ВСПОМИНАНИЕ *ср* xatırlama, yada salma, anma.
ВСПОМИНАТЬ *несов.* bax **вспомнить**.
ВСПОМИНАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вспомниться** I; 2. yada salınmaq, xatirə gətirilmək, anılmaq.
ВСПОМНИТЬ *сов.* yada salmaq, xatirə gətirmək, xatırlamaq, yad etmək, anmaq.

ВСПОМНИТЬСЯ I сов. yada düşmək, xatirə gəlmək.

ВСПОМНИТЬСЯ II сов. *dan.* ayılmaq, özünü ələ almaq, özünü yığışdırmaq.

ВСПОМОГАТЕЛЬНЫЙ прил. 1. köməkçi, yardımçı; **вспомогательный отряд** köməkçi dəstə; 2. *təc.* ikincidərəcəli, əlavə; 3. **вспомогательный глагол** *qram.* köməkçi fel.

ВСПОМОЖЕНИЕ *ср* *köhn.* bax **вспомоществование**.

ВСПОМОЩЕСТВОВАНИЕ *ср* *köhn.* məddi yardım, kömək, əl tutma.

ВСПОМОЩЕСТВОВАТЬ несов. *köhn.* yardım etmək, kömək etmək, əl tutmaq.

ВСПОМЯНУТЫЙ прич. yada salınmış, xatirə gətirilmiş, xatırlanmış; yad edilmiş, anılmış.

ВСПОМЯНУТЬ сов. bax **вспомнить**.

ВСПОМЯНУТЬСЯ сов. yada düşmək, xatirə gəlmək.

ВСПОРОТЫЙ прич. 1. sökülmüş, açılmış; 2. yırtılmış, cırılmış, dağıdılmış; 3. yarılmış.

ВСПОРОТЬ сов. 1. sökmək, açmaq; 2. yırtmaq, cırmaq, dağıtmaq; 3. yarmaq.

ВСПОРОТЬСЯ сов. 1. sökülmək, açılmaq; 2. yırtılmaq, cırılmaq, dağılmaq; 3. yarılmaq.

ВСПОРХНУТЬ сов. 1. pırıldayıb uçmaq, pırıldayıb qalxmaq (*quş*); 2. *təc.* uçmaq, getmək; 3. cəld qalxmaq (sıçramaq).

ВСПОТЭВШИЙ прич. tərləmiş, tər basmış; tərlı.

ВСПОТЭЛЫЙ прил. *təh.* tərləmiş, tər basmış; tərlı.

ВСПОТЭТЬ сов. tərləmək.

ВСПРЫГИВАТЬ несов. bax **вспрыгнуть**.

ВСПРЫГНУТЬ сов. atılmaq, sıçramaq, hopranmaq; **вспрыгнуть на лошадь** atın üstünə sıçramaq.

ВСПРЫСК *мн.* 1. bax **вспрыскивание**; 2. *только мн.* **вспрыски** *dan.* kef, içki məclisi, qonaqlıq, ziyafət.

ВСПРЫСКИВАНИЕ *ср* çiləmə, səpmə, islatma; çilənmə, səpilmə, isladılma.

ВСПРЫСКИВАТЬ несов. bax **вспрыснуть**.

ВСПРЫСКИВАТЬСЯ несов. 1. çilənmək, səpilmək, isladılmaq; 2. *tib.* vurulmaq, iynə ilə qana yeridilmək (*dərman*).

ВСПРЫСНУТЬ сов. 1. çiləmək, səpmək, islatmaq; **вспрыснуть цветы водой** gül-lərə su səpmək (çiləmək); 2. *tib.* iynə ilə yeritmək, vurmaq (*dərman*); 3. *dan.* zar, boğazı islatmaq (*icmək, kefeləmək*).

ВСПРЯДЫВАТЬ несов. bax **вспрянуть**.

ВСПРЯНУТЬ сов. *köhn.* yerindən sıçramaq, cəld atılmaq, birdən durmaq.

ВСПУГИВАТЬ несов. bax **вспугнуть**.

ВСПУГИВАТЬСЯ несов. *hürküdülmək, hürküdülü bax* **вспугнуть**.

ВСПУГНУТЫЙ прич. *hürküdülmüş, hürküdülü bax* **вспугнуть**.

ВСПУГНУТЬ сов. *hürkütmək, hürküdüb qaçırmaq (quşu və s.).*

ВСПУЗЫРИВАТЬСЯ несов. bax **вспузириться**.

ВСПУЗЫРИТЬСЯ сов. *dan.* qabarcıqlanmaq, muncuq-muncuq olmaq, köpüklənmək, qabarcıqlarla örtülmək (*qaynayan maye haqqında*).

ВСПУХАТЬ несов. bax **вспухнуть**.

ВСПУХНУТЬ сов. şişmək, köpmək.

ВСПУЧИВАНИЕ *ср* şişmə, köpmə, qabarma; şişirtmə, köpürtmə, qabartma.

ВСПУЧИВАТЬ несов. bax **вспучить**.

ВСПУЧИВАТЬСЯ несов. 1. bax **вспучиться**; 2. şişirdilmək, qabardılmaq, köpdürülmək; 3. bərdəlmək (*gözlər*).

ВСПУЧИТЬ сов. *dan.* 1. şişirtmək, qabartmaq, köpdürtmək; 2. bərdəlmək (*gözləri*).

ВСПУЧИТЬСЯ сов. *dan.* 1. şişmək, köpmək; 2. bərdəlmək (*gözlər*).

ВСПУШИТЬ сов. *dan.* çırpıb yumşaltmaq.

ВСПУШИТЬСЯ сов. *dan.* çırpılıb yumşaltmaq.

ВСПЫЛИТЬ сов. *dan.* hirsələnmək, qəzəblənmək, acıqlanmaq, özündən çıxmaq, qeyzlənmək, qızışmaq.

ВСПЫЛЬЧИВО *нареч.* özündən çıxaraq, özündən çıxmış halda; hirsli, acıqlı, qeyzli (halda).

ВСПЫЛЬЧИВОСТЬ *ж мн.* *нет* hirslilik, tündxasiyyətlik, tündməzəclıq, qeyz.

ВСПЫЛЬЧИВЫЙ прил. hirsli, tündxasiyyət, tündməzəc; tez hirsələnmə, tez özündən çıxan.

ВСПЫХИВАТЬ несов. bax **вспыхнуть**.

ВСПЫХНУТЬ сов. 1. alışmaq, od tutmaq, od almaq; 2. *təc.* başlamaq, baş vermək, qopmaq, partlamaq; **вспыхнула война** müharibə başladı; 3. qızarmaq, pörtülmək; 4. parıldamaq, işıq saçmaq (*şimşək, ulduzlar və s.*).

ВСПЫШКА *ж* 1. od alma, alışma, tutuşma, yanma; 2. işartı, işıq, alov; 3. *təc.* partlayış, partlama; **вспышка восстаний** üsyanlar partlayışı; 4. *təc.* ruhlanma, cışa gəlmə, coşma; 5. *təc.* hiddətlənmə, acıqlanma, qızışma; 6. *təc.* başlayıb sürətlə yayılma (*epidemiya və s.*).

ВСПЯТЬ *нареч.* dala, geri, geriləyərək, daldalı.

ВСТАВАНИЕ *ср мн.* *нет* 1. qalxma, durma, ayağa durma; 2. oyanma, yuxudan durma.

ВСТАВАТЬ несов. bax **встать**; 3. *не вставая* yerindən durmadan; ara vermədən.

ВСТАВАТЬСЯ несов. bax **встаться**.

ВСТАВИТЬ сов. 1. salmaq, taxmaq; **вставить стекло** şüşə (ayna) salmaq; 2. qoymaq, yerləşdirmək; 3. daxil etmək, əlavə etmək; 4. saldırmaq, qayırdırmaq; **вставить зубы** diş saldırmaq, diş qayırdırmaq.

ВСТАВИТЬСЯ сов. *dan.* 1. keçmək, girmək, yerləşmək.

ВСТАВКА *ж* 1. salma, yerləşdirmə; taxma; 2. qoyma; 3. daxil etmə, əlavə etmə; 4. calaq, yamaq; 5. haşiyə, qeyd, əlavə.

ВСТАВЛЯТЬ несов. bax **вставить**.

ВСТАВЛЯТЬСЯ несов. 1. bax **вставиться**; 2. saldırılmaq, taxılmaq (*şüşə və s.*); qayırdırılmaq (*diş*).

ВСТАВНОЙ прил. 1. salınma, qayıрма; 2. qoyma, taxma, süni; **вставные зубы** taxma (süni) dişlər.

ВСТАВОЧКА *ж* **вставка** (4 və 5-ci mənalarla) *söz. kiç.*

ВСТАВОЧНЫЙ *вставка söz. şif.*

ВСТАРИНУ *нареч.* qədim zamanlarda, qədimdə, keçmişdə.

ВСТАРИ *köhn.* bax **встарину**.

ВСТАСКИВАТЬ несов. bax **встаться**.

ВСТАСКИВАТЬСЯ несов. 1. bax **встаться**; 2. zorla (güclə, güc-bəla ilə) yuxarı qaldırılmaq.

ВСТАТЬ сов. 1. qalxmaq, ayağa qalxmaq; durmaq; 2. qalxışmaq; 3. *dan.* çıxmaq, doğmaq; **солнце встало** gün çıxdı (doğdu); 4. **встать грудью** bax **грудь**; **встать в позу** bax **поза**; **встать в строй** bax **строй**; **встать на квартиру** (*к кому*) düşmək, mənzil salmaq; **встать на колени** diz çökmək; **встать на ноги** ayağa durmaq, qalxmaq; **встать на путь** (*чего, какой*) ...qurşanmaq, ...başlamaq; **встать на чью сторону** tərəfini tutmaq, tərəfini saxlamaq; **встать поперек дороги** mane olmaq, əngəl törətmək, yol verməmək; **встать с левой ноги** bax **нога**.

ВСТАТЬСЯ сов. *безл.* oyanmaq, yuxudan ayılmaq (durmaq); **как-то ему встанется завтра?** sabah o, yuxudan necə ayılacaqdır?

ВСТАЩИТЬ сов. yuxarı çəkmək, yuxarı sürmək, yuxarı çəkib qaldırmaq.

ВСТАЩИТЬСЯ сов. zorla yuxarı qalxmaq, sürünə-sürünə qalxmaq.

ВСТОПОРЩИТЬ сов. *təh.* bax **топорщить**.

ВСТОПОРЩИТЬСЯ сов. *təh.* bax **топорщиться**.

ВСТРАИВАТЬ несов. bax **встроить**.

ВСТРАИВАТЬСЯ несов. (içərisində) tikilmək, qurulmaq.

ВСТРЕВАТЬ несов. bax **встрять**.

ВСТРЕВÓЖЕННЫЙ прич. təşvişə salınmış (düşmüş), narahat edilmiş, qorxuya salınmış (düşmüş), iztiraba salınmış (düşmüş).

ВСТРЕВÓЖИТЬ сов. təşvişə salmaq, narahat etmək, qorxutmaq, iztiraba salmaq.

ВСТРЕВÓЖИТЬСЯ сов. təşvişə düşmək, narahat olmaq, təlaşa düşmək, iztiraba düşmək.

ВСТРЕПАННЫЙ прич. *dan.* 1. dağınıq, qarışıq, pırlaşmış (*saç haqqında*); 2. *təc.* pinti, səliqəsiz; pərişan, üst-başı tökülmüş; 3. *о как встрепанный (вскочил, бросился)* dəli kimi, cəld (atıldı).

ВСТРЕПАТЬ сов. *dan.* qarışdırmaq, dağıtmaq, pırlaşdırmaq, kılqələndirmək (*saçı*).

ВСТРЕПЕНУТЬСЯ сов. 1. silkinmək; 2. qanadlarını çırpmək (*quş*); 3. hərəkətə gəlmək, səksənmək; 4. döyülmək; **сердце встрепенулось** ürəyim döyündü.

ВСТРЁПКА *ж* **dan.** 1. qulaqburması, mə-zəmmət, tənbəh, cəza; 2. ruhi sarsıntı.

ВСТРЁПЫВАТЬ *несов.* **бах** **встрепать.**

ВСТРЁПЫВАТЬСЯ *несов.* dolaşdırılmaq, dağıdılmaq, pırlaşmaq salınmaq, kılqələnmək (*saç*).

ВСТРЕПЫХАТЬСЯ *сов. dan.* 1. çırpınmaq, çaralamaq; 2. *тас.* vutmaq.

ВСТРЕПЫХНУТЬСЯ *сов. dan.* çırpınmaq, çaralamaq.

ВСТРЕТИТЬ *сов.* 1. rast gəlmək, təsadüf etmək; 2. qarşılamaq, qabağına çıxmaq.

ВСТРЕТИТЬСЯ *сов.* görüşmək, qarşılaşmaq, rastlaşmaq, üz-üzə gəlmək, bir-birinə rast gəlmək (təsadüf etmək); **встретиться глазами** baxışları görüşmək.

ВСТРЕЧА *ж* 1. rast gəlmə, rastlaşma, təsadüf etmə; 2. görüş, görüşmə; **устроить товарищескую встречу** yoldaşlıq görüşü düzəltmək; **вечер встречи** görüş gecəsi; 3. yarış, qarşılaşma; **встреча двух футбольных команд** iki futbol komandasının yarışı (qarşılaşması, görüşü); 4. qarşılaşma, qabağına çıxma, görüşünə çıxma; **встреча нового года** yeni ili qarşılaşma; **встреча делегатов** nümayəndələri qarşılaşma, nümayəndələrin qabağına çıxma.

ВСТРЕЧАТЬ *несов.* **бах** **встретить.**

ВСТРЕЧАТЬСЯ *несов.* 1. **бах** **встретиться;** 2. qarşılanmaq.

ВСТРЕЧЕННЫЙ *прич.* qarşılanmış, qarşılanan.

ВСТРЕЧНЫЙ *прил.* 1. qarşidan gələn; **встречный поезд** qarşidan gələn qatar; **встречный ветер** qarşidan əsən külək; 2. qarşılıqlı, müqabil; **встречный план** qarşılıqlı plan; 3. *в знач. суц.* rast gələn (adam), yoldan ötən (adam), qarşıya çıxan (adam); **первый встречный** təsadüfi (yad)adam, hər yetən, hər yoldan ötən; **первый встречный и поперечный** hər kəs gəldi, hər rast gələn, hamı.

ВСТРЕЧУ *köhn.* **бах** **навстречу.**

ВСТРАИВАТЬ *несов.* **бах** **встроить.**

ВСТРОИТЬ *сов.* **xüs.** tikmək, qurmaq (*başqa tikilinin içərisində*).

ВСТРОЙКА *ж* **xüs.** tikmə, tikilmə, qurma, qurulma (*başqa tikilinin içərisində*).

ВСТРУНКУ *нареч. köhn.* dim-dik, mil kimi, şax, tərənmədən, farağat; **стоять вструнку** mil kimi durmaq.

ВСТРЯСКА *ж* **dan.** 1. silkələ(n)mə; 2. *тас.* ruhi sarsıntı, iztirab; 3. *тас.* qulaqburması, məzəmmət, cəza; **задать встряску** qulaqburması vermək.

ВСТРЯТЬ *сов. dan.* 1. ilişmək, yapışmaq; 2. qarışmaq, müdaxilə etmək (söhbətə, mübahisəyə və s.).

ВСТРЯХИВАНИЕ *ср* silkələ(n)mə; **чирп(ил)-ма.**

ВСТРЯХИВАТЬ *несов.* **бах** **встряхнуть.**

ВСТРЯХИВАТЬСЯ *несов.* **бах** **встряхнуться.**

ВСТРЯХНУТЫЙ *прич.* silkələnməmiş, çırpılmı.

ВСТРЯХНУТЬ *сов.* 1. silkələmək, silkəmək; 2. *тас.* hərəkətə gətirmək, ayılmaq, oyatmaq; 3. sarsıtmaq.

ВСТРЯХНУТЬСЯ *сов.* 1. silkələnmək; 2. *тас.* ayılmaq, özüne gəlmək, canlanmaq; 3. silkənmək.

ВСТУПАТЬ *несов.* **бах** **вступить.**

ВСТУПАТЬСЯ *несов.* **бах** **вступить.**

ВСТУПИТЕЛЬНЫЙ **вступление** *söz. sif.* **вступительный взнос** daxil olma haqqı; **вступительное слово** giriş sözü.

ВСТУПИТЬ *сов.* 1. girmək, daxil olmaq, ayaq basmaq; 2. girişmək, başlamaq; **вступить в разговор** söhbətə girişmək; **вступить в должность** vəzifəyə başlamaq; **вступить в брак** nikaha girmək, evlənmək (ərə getmək); **вступить в союз** itifaq bağlamaq; **вступить в строй** 1) qoşulmaq; 2) işləməyə başlamaq (*müəssisəyə və s.*); **вступить в берега** öz yatağına girmək (*daşan çay haqqında*); **вступить в свои права** özüni göstərmək; **вступить в (законную) силу** qüvvəyə minmək; **вступить на престол** taxta çıxmaq, padşahlığa başlamaq; **вступить на путь (чега)** ...etməyə başlamaq; ...fəaliyyətə başlamaq.

ВСТУПИТЬСЯ *сов.* 1. müdafiə etmək, himayə etmək, tərəfdar olmaq, kömək etmək; 2. *dan.* qarışmaq; **вступить в чужой разговор** özgeyinə söhbətə qarışmaq.

ВСТУПЛЕНИЕ *ср* 1. girmə, daxil olma; 2. *тас.* minmə; **вступление закона в силу** qanunun qüvvəyə minməsi; 3. giriş, başlangıç, müqəddimə.

ВСУЕ *нареч. köhn.* əbəs yerə, hədəf yerə, nahaq yerə, boş yerə.

ВСУНУТЬ *сов.* soxmaq, dürtmək, tıxamaq; **всунуть руки в карманы** əllərini ciblərinə soxmaq.

ВСУНУТЬСЯ *сов. dan.* 1. girmək; daxil olmaq; 2. qarışmaq.

ВСУХОМЯТКУ *нареч. quru;* **в** **питаться** **всухомятку** quru yeməklə (*qaynar və sıyıq yeməksiz*) dolanmaq.

ВСУЧАТЬ *несов.* **бах** **всучить.**

ВСУЧАТЬСЯ *несов.* soxulmaq, keçirilmək.

ВСУЧИВАТЬ *несов.* **бах** **всучить.**

ВСУЧИТЬ *сов.* 1. eşmək, hörmək, burmaq; 2. *тас.* qəbul etdirmək, sırtmaq, ötürmək, aldırmaq.

ВСХЛП *м* **dan:** hiçqırıq, hiçqırtı, ağlama, iç çəkmə.

ВСХЛПНУТЬ *сов.* **бах** **всхлпывать.**

ВСХЛПЫВАНИЕ *ср* hiçqırma, hiçqırtı, hiçqıraqa ağlama, içini çəkmə.

ВСХЛПЫВАТЬ *несов.* hiçqırmaq, hiçqırtı çəkmək, içini çəkmək, hiçqıraqa ağlamaq.

ВСХОДИТЬ *несов.* 1. qalxmaq, çıxmaq (*dağa, eyvana və s.*); 2. çıxmaq, doğmaq (*günəş, ay*); 3. qabarmaq, körmək, gəlmək, acımaq; **тесто всходит** xəmir gəlir (*acıyır*); 4. bitmək, cücərmək.

ВСХОДЫ *ед. нет* cücərti, göyərti (*təzəçə göyərməş taxıl*).

ВСХОЖДЕНИЕ *ср köhn.* qalxma, çıxma.

ВСХОЖЕСТЬ *ж* **мн. нет** *к. т.* cücərmə qabiliyyəti, göyərmə qabiliyyəti, bitmə qabiliyyəti; **у этих семян всхожесть хорошая** bu toxumların cücərmə qabiliyyəti yaxşıdır.

ВСХОЖИЙ *прил.* yaxşı cücərən, yaxşı bitən.

ВСХОЛМЛЕННЫЙ *прил.* təpəli, dərə-təpəli; təpəlik.

ВСХРАП *м* **dan.** 1. xorultu, xorna; 2. finxırtı.

ВСХРАПНУТЬ *сов.* 1. **однокр.** xoruldamaq; 2. *dan.* azca yatmaq, yuxuya getmək.

ВСХРАПЫВАНИЕ *ср* xoruldama, xorultu.

ВСХРАПЫВАТЬ *несов.* xoruldamaq (*arabir*).

ВСЫПАНИЕ *ср* tökmə, boşaltma.

ВСЫПАТЬ *сов.* 1. tökmək, boşaltmaq, 2. *dan.* döymək, söymək.

ВСЫПАТЬ *несов.* **бах** **всыпать** (1-ci mənad).

ВСЫПАТЬСЯ *сов.* yerləşmək, sığmaq (*taxıl, dən*).

ВСЫПАТЬСЯ *несов.* 1. **бах** **всыпать**; 2. tökülmək, boşaldılmaq.

ВСЫПКА *ж* **мн. нет** tökmə, boşaltma, tökülmə, boşaldılma (*taxıl, dən*).

ВСЮДУ *нареч.* hər yerdə, hər tərəfdə, hər yanda.

ВСЯ *мест.* **бах** **весь** **I;** **в** **всё** **и** **вся**, **все** **и** **вся** hər şey, hər şeyi; **от радости он забыл всё и вся** şadlığından hər şeyi yadından çıxardı.

ВСЯК *мест. köhn. dan.* hər kəs, hər kim, hər bir.

ВСЯКИЙ 1. *в знач. суц.* hər kəs; **это всякий** **знает** bunu hər kəs bilir; 2. *мест.* **хər; во всякое время** hər zaman, hər vaxt; **всякий раз** hər dəfə; 3. *прил.* heç bir; **без всяких причин** heç bir səbəb olmadan; 4. *прил.* hər cür, hər növ, müxtəlif, cürbəcür; **продаются всякие товары** hər cür mal satılır; **в** **всяком случае** **хər** **haldə, nə** **təhər** **olsa; на всякий случай** **хər** **ehtimālə** **qarşı, ehtiyat üçün; всякая** **всячина** **бах** **всячина.**

ВСЯКО *нареч. dan.* **хər** **cür, cürbəcür; всяко** **бывает** **adamın başına çox iş** **gələr, хər** **şey** **ola** **bilər.**

ВСЯЧЕСКИ *нареч. dan.* **хər** **vasitə ilə, хər** **cür, хər** **vəchlə, cürbəcür** **yollarla.**

ВСЯЧЕСКИЙ *прил.* cürbəcür, müxtəlif, hər növ, hər cür.

ВСЯЧИНА **ж:** **всякая** **всячина** 1) **хər** **şey, nə** **dəsən, nə** **istəsən, cürbəcür** **şeylər; 2) ağlına** **gələn; наговорил всякой** **всячины** **аğlıна** **gələn** **danışdı (dedi).**

ВСЯЧИНКА **ж:** **со** **всячинкой** **хəm** **yaxşı, хəm** **pis, müxtəlif, cürbəcür.**

ВТАЙНЕ *нареч.* gizlində, xəlvətdə, heç kəs bilmədən, gizli, xəlvəti.

ВТАЛКИВАТЬ *несов.* **бах** **втолкать** **вə** **втолкнуть.**

ВТАЛКИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **втолкаться** və **втолкнуться**; 2. itələnilib soxulmaq, itələnilib salınmaq, içəri itələnmək, basılmaq.
ВТАПТЫВАТЬ *несов.* bax **втоптать**.
ВТАПТЫВАТЬСЯ *несов.* tapdalanmaq, ayaqlanmaq, basılıb əzilmək.
ВТАСКАНИЙ *прич.* içəri çəkilmiş, sürüdüldü götürülmüş.
ВТАСКАТЬ *сов.* çəkib götürmək, sürüyüb götürmək, sürüyə-sürüyə götürmək (*іçəri*).
ВТАСКИВАТЬ *несов.* bax **втаскать** və **втасчить**.
ВТАСКИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **втасчить**-ся; 2. çəkilib götürülmək, sürüklənib götürülmək, sürüdüldü daşınmaq (*іçəri*).
ВТАСОВАТЬ *сов.* qarışdırmaq, qatmaq, qarışdırıb qatmaq (*kartı*).
ВТАСОВЫВАТЬ *несов.* bax **втасовать**.
ВТАСОВЫВАТЬСЯ *несов.* qarışdırılmaq, qarışdırılıb qatılmaq (*kart*).
ВТАЧАННЫЙ *прич.* calanmış; calanıb tikilmiş.
ВТАЧАТЬ *сов.* calamaq, calaşdırmaq, tikmək, calayıb tikmək.
ВТАЧИВАНИЕ *ср* calama, calayıb tikmə.
ВТАЧИВАТЬ *несов.* bax **втачать**.
ВТАЧИВАТЬСЯ *несов.* calanmaq, tikilmək, calanıb tikilmək.
ВТАЧКА *ж мн. нет* calama, calaq; calayıb tikmə, içərisinə tikmə.
ВТАЩЕННЫЙ *прич.* çəkilib götürülmüş (*іçəri*), sürüdülmüş.
ВТАЩИТЬ *сов.* çəkib götürmək (*іçəri*), içəri sürümək, sürüyüb götürmək (*іçəri*).
ВТАЩИТЬСЯ *сов.* zorla gəlmək, çətinliklə gəlmək, özünü sürümək, sürünə-sürünə girmək.
ВТЕКАТЬ *несов.* bax **втечь**.
ВТЕМНУЮ *нареч.* *дан.* 1. görmədən, bil-mədən, kor-korənə, bəxtəbəxt; işin mahiyyətini, əslini bilmədən; 2. öz kartına baxmadan (*kart oyununda*).
ВТЕМЯШИВАТЬ *несов.* bax **втемяшить**.
ВТЕМЯШИВАТЬСЯ *несов.* bax **втемяшиться**.
ВТЕМЯШИТЬ *сов.* *дан.* qandırmaq, başa salmaq, beyninə yeritmək.
ВТЕМЯШИТЬСЯ *сов.* *дан.* beyninə yerləşmək, beyninə girmək.

ВТЕРЕТЬ *сов.* sürtmək, təmizləmək, çəkmək (*yağ*); sürtüb yedirtmək, canına yeritmək, hopdurmaq; **ВТЕРЕТЬ ОЧКИ** (*ко-му*), aldatmaq, gözəndən pərdə asmaq.
ВТЕРЕТЬСЯ *сов.* 1. girmək, soxulmaq; 2. hopmaq; **ВТЕРЕТЬСЯ В ДОВЕРИЕ** qılığa girmək, hiyləliklə etibar qazanmaq.
ВТЕСАТЬСЯ *сов.* *дан.* soxulmaq, dürtülmək.
ВТЕСНИТЬ *сов.* soxmaq, yerləşdirmək, dürtmək, keçirtmək.
ВТЕСНИТЬСЯ *сов.* soxulmaq, girmək.
ВТЕСНЯТЬ *несов.* bax **втеснить**.
ВТЕСНЯТЬСЯ *несов.* soxulmaq, yerləşdirilmək, dürtülmək.
ВТЭСЫВАТЬСЯ *несов.* bax **втесаться**.
ВТЕЧЬ *сов.* axıb tökülmək (*bir şeyin içinə*).
ВТИРАНИЕ *ср* 1. sürtmə, çəkmə, yedirtmə, hopdurma; 2. sürtmə yağı, sürtmə dərmanı.
ВТИРАТЬ *несов.* bax **втереть**.
ВТИРАТЬСЯ *несов.* 1. bax **втереться**; 2. sürtülmək, hopdurulmaq, canına yedirilmək.
ВТИРУША *м и ж* *дан.* qılığa girən adam.
ВТИСКАТЬ *сов.* bax **втиснуть**.
ВТИСКАТЬСЯ *сов.* bax **втиснуться**.
ВТИСКИВАНИЕ *ср* basma, soxma, tixama.
ВТИСКИВАТЬ *несов.* bax **втиснуть**.
ВТИСКИВАТЬСЯ *несов.* bax **втиснуться**.
ВТИСНУТЬ *сов.* basmaq, soxmaq, tixmaq, zorla yerləşdirmək, pərçim etmək.
ВТИСНУТЬСЯ *сов.* 1. zorla yerləşmək (*гир-мек*); sıışmaq; 2. soxulmaq, girmək (*мин-мек*).
ВТИХОМОЛКУ *нареч.* *дан.* səssiz-səmirsiz, xəlvətcə, gizlinə, xəlvəti, əl altından.
ВТИХОМОЛЧКУ bax **втихомолку**.
ВТИХУЮ *нареч.* bax **втихомолку**.
ВТИШЬ *нареч.* 1. səs-küydən uzaq, əldən-ayaqdan uzaq yerdə, sakit yerdə; **ЖИТЬ ВТИШЬ** sakit yerdə yaşamaq; 2. yavaşca-dan, xəlvətcə, əl altından.
ВТОЛКАТЬ *сов.* itələyib soxmaq, itələyib salmaq; içəri itələmək, içəri basmaq.
ВТОЛКАТЬСЯ *сов.* soxulmaq, dürtülmək; **ЕЛЕ** **втолкался в зал** zorla zala girə bil-dim.
ВТОЛКНУТЬ *сов.* bax **втолкать**.
ВТОЛКНУТЬСЯ *сов.* soxulub girmək, soxulmaq.

ВТОЛКОВАННЫЙ *прич.* başa salınmış, beynə yeridilmiş.
ВТОЛКОВАТЬ *сов.* başa salmaq, qandırmaq, beyninə yeritmək.
ВТОЛКОВЫВАТЬ *несов.* bax **втолковать**.
ВТОЛКОВЫВАТЬСЯ *несов.* başa salınmaq, qandırılmaq, beyninə yeridilmək.
ВТОЛОЧЬ *сов.* xırdalayıb (əzib, döyüb) dol-durmaq (yerləşdirmək).
ВТОПТАННЫЙ *прич.* tapdalanmış, ayaqlanmış, basılmış, tapdaq edilmiş.
ВТОПТАТЬ *сов.* tapdalamaq, ayaqlamaq, təpikləmək, döyəcləmək; **ВТОПТАТЬ В ГРЯЗЬ** rüsvay etmək, ləkələmək, alçaltmaq.
ВТОРА *ж* *mus.* 1. ikinci səs, ikinci skripka; 2. züüçü.
ВТОРАЧИВАТЬ *несов.* bax **второчить**.
ВТОРАЧИВАТЬСЯ *несов.* atın tərkinə bağ-lanmaq, yəhərin dalına bağlanmaq.
ВТОРГАТЬСЯ *несов.* bax **вторгнуться**.
ВТОРГНУТЬСЯ *сов.* 1. zorla girmək, basıb girmək, soxulmaq, **вторгаться в чужие владения** özgənin torpağına zorla gir-mək (soxulmaq); 2. qarışmaq, müdaxilə et-mək; **вторгнуться в чужие дела** özgə-nin işinə qarışmaq.
ВТОРЖЕНИЕ *ср* zorla girmə, basıb girmə, soxulmaq; müdaxilə.
ВТОРИТЬ *несов.* 1. təkrarlamaq; 2. hə-hə demək, bəli-bəli demək, təkrar etmək (*başqasının fikrini*); 3. *mus.* dem tutmaq, züü tutmaq.
ВТОРИЧНО *нареч.* ikinci dəfə, ikinci kərə, dübarə, təkrar(ən); **собрание созывается вторично** yığıncaq ikinci dəfə çağırılır.
ВТОРИЧНЫЙ *прил.* 1. ikinci dəfə edilən, təkrar, dübarə; **вторичный вызов** ikinci çağırış; 2. *elek.* ikinci; **вторичный слой** ikinci qat; **вторичная обмотка** ikinci do-laq; 3. *biol.* ikincidərəcə, əlavə; **вторич-ные половые признаки** ikincidərəcə cinsiyyət əlamətləri.
ВТОРНИК *м* çərşənbə axşamı.
ВТОРНИЧНЫЙ *вторник* *сөз. сиф. дан.*
ВТОРО ... *мүрəккəб сөзлəрин "ikinci" мə-nəsində olan birinci тərkib hissəsi, мəс.: второклассник* (ikinci sinif şagirdi); **второразрядный** (ikincidərəcəli).

ВТОРОГОДНИК *м* ikilliç (bir sinifdə iki il qalan şagird).
ВТОРОГОДНИЦА *ж* ikilliç şagird qız.
ВТОРОГОДНИЧЕСТВО *ср* *мн. нет* ikilli-çilik (bir sinifdə iki il qalma).
ВТОРОЙ 1. *числ.* ikinci; **второй этаж** ikin-ci mərtəbə (qat); 2. ikincidərəcə(li); **на вторых ролях** ikincidərəcə(li) rollarda; 3. *в знач. суш.* **второе** *ср* ikinci (xörək); **В** **купить из вторых рук** ikinci əldən almaq; **одна вторая (часть)** yarım, iki-də bir(i); **вторая молодость** ikinci cavanlıq (yaşlı adamın özündə təzədən qüvvə və enerji hiss etməsi); **до вторых петухов** (проговорить, просидеть) gecə yarısına qədər, xoruz banına qədər (*səh-bəti qızıışmaq, oturmaq*); **играть вторую скрипку** bax **играть**.
ВТОРОКЛАССНИК *м* ikinci sinif şagirdi.
ВТОРОКЛАССНИЦА *ж* ikinci sinif şagirdi qız.
ВТОРОКЛАССНЫЙ *прил.* ikincidərəcəli.
ВТОРОКУРСНИК *м* ikinci kurs tələbəsi.
ВТОРОКУРСНИЦА *ж* ikinci kurs tələbəsi qız (qadın).
ВТОРООЧЕРЕДНОЙ *прил.* ikinci növbəli, ikincidərəcəli əhəmiyyəti olan, az əhə-miyyətli.
ВТОРОИХ *нареч.* tələsərək, tələsik, tez-tələsik; ayaqüstü.
ВТОРОРАЗЯДНЫЙ *прил.* ikincidərəcə(li), orta, babat, miyanə.
ВТОРОСОРТНЫЙ *прил.* 1. ikinci növ; 2. or-ta, miyanə.
ВТОРОСТЕПЕННЫЙ *прил.* 1. ikincidə-rəcə(li); 2. orta; **В** **второстепенные члены предложения** *грам.* ikincidərəcəli cüm-lə üzvləri.
ВТОРОЧЕННЫЙ *прич.* atın tərkinə bağ-lanmış, yəhərin dalına bağlanmış.
ВТОРОЧИТЬ *сов.* atın tərkinə bağlamaq, yəhərin dalına bağlamaq.
ВТРАВИТЬ *сов.* 1. ovc. ova döyrətmək, ova alışdırmaq (*quşu, iti*); 2. *мəс.* aludə et-mək, sövq etmək, cəlb etmək; döyrətmək, dadandırmaq, sürükləmək, çəkmək, qat-maq, qoşmaq.
ВТРАВИТЬСЯ *несов.* 1. ovc. ova döyrənmək (*quş, iti*); 2. *мəс.* cəlb olunmaq, dadan-maq, qoşulmaq.

ВТРАВЛЕННЫЙ прич. 1. оғ. ova öyrədilmiş (*quş, it*); 2. тас. sövq edilmiş, cəlb edilmiş, dadandırılmış, sürüklənmiş.
ВТРАВЛИВАТЬ несов. bax втравить.
ВТРАВЛИВАТЬСЯ несов. 1. bax втравить-ся; 2. ova öyrədilmək (*quş, it*); 3. тас. sövq edilmək, cəlb edilmək, dadandırılmaq, sürüklənmək.
ВТРАВЛЯТЬ несов. bax втравить.
ВТРАВЛЯТЬСЯ несов. bax втравиться.
ВТРАМБОВАННЫЙ прич. хüs. döyəclənmiş, tapdalanmış.
ВТРАМБОВАТЬ сов. хüs. döyəclənmək, tapdalamaq.
ВТРАМБОВЫВАТЬ несов. bax втрамбовать.
ВТРАМБОВЫВАТЬСЯ несов. хüs. döyəclənmək, tapdalanmaq.
ВТРЕСКАТЬСЯ сов. дан. бənd olmaq, vurulmaq.
В-ТРЕТЬИХ вв. сл. üçüncüsü.
ВТРИДЕШЕВА нареч. üç qat ucuz, üç dəfə ucuz, çox ucuz.
ВТРИДОРОГА нареч. üç qat baha, üç dəfə baha, çox baha, olduqca baha.
ВТРОЕ нареч. 1. üç dəfə, üç qat; **увеличить** второе üç dəfə artırmaq (böyütmək); 2. üç dəfə (*artıq, çox, əskik və s.*).
ВТРОЕМ нареч. üçlükdə.
ВТРОЙНЕ нареч. üç qat artıq.
ВТУТЮ нареч. kip, möhkəm, bərk-bərk, tər, sıx.
ВТУЗ м (высшее техническое учебное заведение) ali texniki məktəb.
ВТУЗОВЕЦ м ali texniki məktəb tələbəsi.
ВТУЗОВСКИЙ втуз söz. sif.; **втузовская программа** ali texniki məktəb proqramı.
ВТУЛКА ж 1. tex. vtulka, oymaq (*çarxların içərisində sürtünməni azaltmaq üçün metal borucuq və halqa*); 2. tıxaç.
ВТУЛОЧНЫЙ втулка söz. sif.
ВТУНЕ нареч. köhn. boş, bihudə; əbəs, hədəf, faydasız.
ВТЫКАТЬ несов. bax воткнуть.
ВТЫКАТЬСЯ несов. 1. bax воткнуться; 2. batırılmaq.
ВТЫЧКА ж 1. sanc(ıl)ma; tıxa(n)ma, sox-(ul)ma; 2. tıxaç.

ВТЮРИТЬСЯ сов. дан. 1. batmaq, düşmək; 2. тас. vurulmaq, bənd olmaq.
ВТЯГИВАНИЕ ср 1. dart(ıl)ma; 2. cəlb edilmə, çək(ıl)ma; 3. hopma, canına çəkmə.
ВТЯГИВАТЬ несов. bax втянуть.
ВТЯГИВАТЬСЯ несов. 1. bax втянуться; 2. çəkmək, dartılmaq, çəkilib gətirilmək; 3. sorulmaq; 4. cəlb edilmək, sövq edilmək; 5. alışıdırılmaq, öyrədilmək, dadandırılmaq.
ВТЯЖНОЙ прил. хüs. sorucu, çəkici, dartıcı.
ВТЯНУТОСТЬ ж мн. нет dartılma, dartım.
ВТЯНУТЫЙ прич. 1. çəkilmiş, dartılmış; 2. cəlb olunmuş, sürüklənmiş.
ВТЯНУТЬ сов. 1. çəkmək, dartmaq, çəkilib gətirmək; 2. sorma, canına çəkmək (*havanı, suyu*); 3. cəlb etmək, sövq etmək, sürükləmək; 4. alışıdırmaq, öyrətmək, dadandırmaq.
ВТЯНУТЬСЯ сов. 1. adət etmək, alışmaq; dadanmaq; 2. çuxura düşmək, çökmək; **щеки у больного втянулись** xəstənin ordu-ordundan keçir; 3. girmək, daxil olmaq.
ВУАЛЁТКА ж duvaq, tor, tül (*qadın şlyapasına bənd edilən kiçik tor*).
ВУАЛЕХВОСТ м zool. tülquyruqlu balıq.
ВУАЛИРОВАНИЕ ср pərdələmə, gizlətmə, örtmə; pərdələnmə, gizlədilmə, örtülmə.
ВУАЛИРОВАТЬ несов. pərdələmək, gizlətmək, örtmək.
ВУАЛИРОВАТЬСЯ несов. pərdələnmək, gizlədilmək, örtülmək.
ВУАЛЬ ж 1. tor, duvaq; 2. örtük, pərdə; 3. хüs. vual (*fotografiyada neqativin tutqun yeri*).
ВУАЛЬКА ж вуаль söz. kiç.
ВУЗ м (высшее учебное заведение) ali məktəb.
ВУЗОВЕЦ м дан. ali məktəb tələbəsi.
ВУЗОВКА ж дан. ali məktəb talibəsi.
ВУЗОВСКИЙ прил. ali məktəb -i [-ı]; **вузовские программы** ali məktəb proqramları.
ВУЛКАН м vulkan, yanardağ; **жизнь (как) на вулкане** daima təhlükə içərisində yaşamaq, daima iztirab çəkmək.
ВУЛКАНИЗАТОР м хüs. vulkanizator (1. vulkanizasiya ustası; 2. tex. vulkanizasiya aparatı).

ВУЛКАНИЗАЦИЯ ж tex. vulkanizasiya (1. möhkəmlətmək və elastiklik vermək üçün xam kauçuk və quttaperçi küürdlə işləmə üsulu; 2. zədələnmiş avtomobil kamera və şinlərini təmir etmə üsulu).
ВУЛКАНИЗИРОВАНИЕ ср bax вулканизация.
ВУЛКАНИЗИРОВАННЫЙ прич. tex. vulkanizasiya olunmaq (bax вулканизация).
ВУЛКАНИЗИРОВАТЬ сов. и несов. vulkanizasiya etmək (bax вулканизация).
ВУЛКАНИЗИРОВАТЬСЯ сов. и несов. vulkanizasiya olunmaq (bax вулканизация).
ВУЛКАНИЗМ м мн. нет geol. vulkanizm.
ВУЛКАНИЗОВАННЫЙ bax вулканизированный.
ВУЛКАНИЗОВАТЬ bax вулканизировать.
ВУЛКАНИЗОВАТЬСЯ bax вулканизироваться.
ВУЛКАНИТ м geol. vulkanit (*vulkandan əmələ gəlmiş süxur*).
ВУЛКАНИЧЕСКИЙ вулкан və вулканизм söz. sif.; **вулканические извержения** vulkan püskürmələri; **вулканические явления** vulkanik hadisələr.
ВУЛКАНОЛОГИЧЕСКИЙ прил. vulkanoloji, vulkanologiya -i [-ı].
ВУЛКАНОЛОГИЯ ж vulkanologiya (*geologiyanın və fiziki coğrafiyanın vulkan hadisələrini öyrənən sahəsi*).
ВУЛЬГАРИЗАТОР м vulqarlaşdırıcı (*vulqarlaşdırıcı*), bayağılaşdırıcı (bayağılaşdırıcı).
ВУЛЬГАРИЗАЦИЯ ж мн. нет vulqarlaşdır(ıl)ma, bayağılaşdır(ıl)ma; kobudlaşdır(ıl)ma, həddindən artıq sadələşdir(ıl)mə, təhrif etmə (edilmə).
ВУЛЬГАРИЗИРОВАНИЕ ср bax вульгаризация.
ВУЛЬГАРИЗИРОВАТЬ сов. и несов. vulqarlaşdırmaq, bayağılaşdırmaq; sadələşdirərək təhrif etmək.
ВУЛЬГАРИЗИРОВАТЬСЯ сов. и несов. vulqarlaşdırılmaq, bayağılaşdırılmaq.
ВУЛЬГАРИЗМ м dilç., ədəb. vulqarizm (*ədəbi dildə işlənən qeyri-ədəbi, kobud söz və ifadələr*).
ВУЛЬГАРНО нареч. 1. bayağı(casına), kobud(casına), qaba(casına); 2. ədəbsiz(cəsinə), şit.

ВУЛЬГАРНОСТЬ ж 1. vulqarlıq, kobudluq, qabalıq; **вульгарность вкуса** zövqün kobudluğu; 2. ədəbsizlik, şitlik.
ВУЛЬГАРНЫЙ прил. 1. vulqar, bayağı; 2. kobud, qaba, ədəbsiz, şit; yava; **вульгарная латынь** vulqar latın dili (*loru latın dili*).
ВУНДЕРКИНД м vunderkind (*fövqəladə istedadlı uşaq*).
ВУРДАЛАК м qulyabanı, xortdan (*nağıllarda*).
ВХОД м 1. girmə, daxil olma; 2. qarının ağzı, giriş, yol.
ВХОДИТЬ несов. bax войти; **входить во вкус** bax вкус.
ВХОДНОЙ вход söz. sif.; **входная плата** giriş haqqı, daxil olmaq haqqı.
ВХОДЯЩИЙ прич. и прил. girən, daxil olan; alınan, gələn; **входящие бумаги** daxil olan kağızlar; **входящий журнал** daxil olan dəftəri (*idarəyə daxil olan kağızları qeyd etmək üçün dəftər*).
ВХОЖДЕНИЕ ср мн. нет girmə, daxil olma.
ВХОЖИЙ прил. дан. tanış, yaxın, məhrəm.
ВХОЛОСТУЮ нареч. boşuna, boş, səmərəsiz, bihudə; **мотор работает вхолостую** mühərrik boşuna işləyir.
ВЦЕПИТЬСЯ сов. tutmaq, yapışmaq, ilişmək; **вцепиться друг в друга** əlbəyaxa olmaq.
ВЦЕПЛЯТЬСЯ несов. bax вцепиться.
ВЧЕРА нареч. dünən, keçən gün; **искать вчерашнего дня** keçənə güzəşt deyirlər.
ВЧЕРАШНИЙ прил. dünənki.
ВЧЕРНЁ нареч. qaralama halında, ilkin şəkildə, ilk şəkildə.
ВЧЕРТИТЬ сов. хüs. cızmaq; **вчертить треугольник в круг** dairənin içərisində üçbucaq cızmaq.
ВЧЕРЧЕННЫЙ прич. хüs. cızılmış (*bir şeyin içərisində*).
ВЧЕРЧИВАТЬ несов. bax вчертить.
ВЧЕРЧИВАТЬСЯ несов. хüs. cızılmaq (*bir şeyin içərisində*).
ВЧЕТВЕРО нареч. 1. dördqat; **сложить бумагу вчетверо** kağızı dördqat bükmək; 2. dörd dəfə (*artıq, güclü və s.*).

ВЧЕТВЕРОМ нареч. dördlүkdə.
В-ЧЕТВЕРТЫХ вв. сл. dördüncüsü.
ВЧИНИТЬ сов. *вчинить иск köhn.* iddia etmək, tələb etmək.
ВЧИНЯТЬ несов. bax **вчинить**.
ВЧИСТЮЮ нареч. *dan.* tamamilə, qəti, həmişəlik.
ВЧИТАТЬСЯ сов. *dan.* diqqətlə oxumaq, mənimsəmək, qavramaq.
ВЧИТЫВАТЬСЯ несов. bax **вчитаться**.
ВЧУВСТВОВАНИЕ ср. мн. *нет psix.* duyma, hissetmə, ehtisas.
ВЧУВСТВОВАТЬСЯ сов. *dan.* duymaq, hiss etmək.
ВЧУЖЕ нареч. *köhn.* 1. kənardan, uzaqdan, ıraqdan; kənar adam kimi; 2. qürbətdə.
ВШЕШТЕРО нареч. 1. altıqat; 2. altı dəfə (*çox, az və s.*).
ВШЕШТЕРОМ нареч. altılıqda.
В-ШЕШТЫХ вв. сл. altıncısı.
ВШИВАННИЕ ср. tik(il)mə, cala(n)ma.
ВШИВАТЬ несов. bax **вшить**.
ВШИВАТЬСЯ несов. tikilmək, calanmaq.
ВШИВЕТЬ несов. *dan.* bit basmaq.
ВШИВКА ж. 1. tikmə, calama; 2. calaq.
ВШИВНОЙ прил. tikilmiş, calanmış.
ВШИВОВОК м. calaq (*tikilmiş parça*).
ВШИВЫТЬ ж. мн. *нет* bitlilik.
ВШИВЫЙ прил. bitli, bit basmış.
ВШИРЬ нареч. eninə, boyuna; geniş; geniş yayılaraq; **вширь и вглубь** eninə və dərininə.
ВШИТЬ сов. tikmək, tikib calamaq.
ВЪЕДАТЬСЯ несов. bax **ввестся**.
ВЪЕДЛИВОСТЬ ж. *dan.* bax **введчивость**.
ВЪЕДЛИВЫЙ, ВЪЕДЧИВЫЙ прил. *dan.* 1. keçən, nüfuz edən, girən, işləyən; 2. kəskin, yeyici, aşındırıcı, yandırıcı; 3. *тас.* zəhlətökən, zəhəndə, qəmiş.
ВЪЕДЧИВОСТЬ ж. мн. *нет* 1. kəskinlik, aşındırıcılıq, yandırıcılıq; 2. *тас.* zəhəndəlik.
ВЪЕЗД м. 1. girmə (*miniklə*); 2. girəcəк, giriş, giriş yolu; **при въезде в город построена арка şəhərin girəcəyində təg qurulmuşdur**.
ВЪЕЗДНОЙ въезд söz. sif.; **въездные ворота** alaqarı.
ВЪЕЗЖАТЬ несов. bax **въехать**.

ВЪЕСТЬСЯ сов. 1. girmək, keçmək, canına işləmək; hormaq; 2. *тəh.* öyrəşmək, alışmaq (*yemə*); 3. *тас.* canına işləmək, iliyinə işləmək, kök salmaq.
ВЪЕХАТЬ сов. 1. girmək (*miniklə*); 2. çıxmaq, üzü yuxarı qalxmaq (*miniklə*); 3. *dan.* ilişdirmək, çəkmək, vurmaq.
ВЪЯВЕ köhn. bax **въявь**.
ВЪЯВЬ нареч. *köhn.* 1. ayıqlıqda, oyaq ikən; 2. əslində, doğrudan da, həqiqətdən; 3. açıq-aşkar, göz görə-görə.
ВЫ мест. siz, sizlər.
ВЫБАЛЮТРИРОВАТЬ сов. *köhn.* seçmək.
ВЫБАЛТЫВАТЬ несов. bax **выболтать**.
ВЫБАЛТЫВАТЬСЯ несов. bax **выболтаться**.
ВЫБЕГ м. мн. *нет* 1. bayıra yüyürmə, qaçıb çıxma, yüyürüb çıxma; 2. ötmə, keçmə.
ВЫБЕГАТЬ сов. *dan.* ayaq üstü hər yərə baş çəkmək, ...ayaqdan çıxarmaq.
ВЫБЕГАТЬ несов. bax **выбежать**.
ВЫБЕГАТЬСЯ сов. 1. doyunca gəzmək, doyunca yüyürmək; 2. yüyürməkdən yorulmaq, qaçmaqdan yorulmaq.
ВЫБЕГИВАТЬСЯ несов. bax **выбегаться**.
ВЫБЕЖАТЬ сов. 1. bayıra yüyürmək, qaçıb çıxmaq, yüyürüb çıxmaq; qaçıb gəlmək; **выбежать на улицу** yüyürüb küçəyə çıxmaq; 2. ötmək, keçmək, ötüb keçmək.
ВЫБЕЛИТЬ сов. ağartmaq, ağ rəng çəkmək.
ВЫБЕЛИТЬСЯ сов. ağarmaq, ağappaq olmaq, ağ rəngə batmaq.
ВЫБЕЛКА ж. мн. *нет* 1. ağartma; 2. ağardılma.
ВЫБИВАЛЬНЫЙ прил. *xüs.* naxışvuran, damğabasan; **выбивальная машина** naxışvuran maşın, damğabasan maşın.
ВЫБИВАТЬ несов. 1. bax **выбить**; 2. *dan.* oynamaq, rəqs etmək.
ВЫБИВАТЬСЯ несов. 1. bax **выбиться**; 2. vurulmaq, kəsilmək, zərb olunmaq (*pul, medal*).
ВЫБИВНОЙ прил. 1. naxışbasan; 2. basma (*zərb etmə*) -i(-ı).
ВЫБИРАНИЕ ср. seçmə, seçilmə.
ВЫБИРАТЬ несов. bax **выбрать**.
ВЫБИРАТЬСЯ несов. 1. bax **выбраться**; 2. qurtarılmaq, xilas edilmək; 3. seçilmək.

ВЫБИТЫЙ прич. 1. vurulub çıxardılmış, vurulub sındırılmış; sındırılmış; 2. vurulub salınmış, vurulub yıxılmış; 3. qovulmuş, sıxışdırılıb çıxardılmış; 4. çırpılmış (*xalça və s.*); 5. özilmiş; tapdalanmış; məhv edilmiş (*əkin və s.*); 6. basılmış, vurulmuş (*naxış, pul, damğa*).
ВЫБИТЬ сов. 1. vurub sındırmaq; sındırmaq; **выбить стекло** şüşəni vurub sındırmaq; 2. vurub salmaq, vurub düşürmək; vurub yıxmaq; **выбить мяч из рук** vurub topu əlindən salmaq; 3. vurub çıxartmaq; **выбить противника из окопа** düşməni səngərdən vurub çıxartmaq; 4. çırpmaq; **выбить ковёр** xalçanı çırpmaq; 5. əzmək, tapdalamaq, basıb məhv etmək; **коровы выбили луг** inəklər çəmənini basıb məhv etdilər; 6. vurmaq, döymək, xarab etmək; **град выбил озимые** payızlıq taxılı dolu vurmuşdur; 7. basmaq; **выбить рисунок** naxış vurmaq (*basmaq*); 8. zərb etmək; **выбить медаль** medal zərb etmək; **выбить дорожку** yolu korlamaq, çala-çuxur etmək; **выбить дурь из головы**; **выбить дурь из (кого) баш дурь**; **выбить из колен** bax **коля**; **выбить столько-то очков** atışda... qədər xal qazanmaq.
ВЫБИТЬСЯ сов. 1. çıxmaq; 2. qurtarmaq, xilas olmaq; **выбиться из нужды** ehtiyacdən qurtarmaq; 3. görünmək; **выбиться из сил** əldən düşmək, gücdən düşmək, təqətdən düşmək, **выбиться в люди**, **выбиться на дорогу** adam olub ortaya çıxmaq; **выбиться из графика**, **выбиться из расписания** qrafikdən çıxmaq; **выбиться из колес** bax **коля**.
ВЫБЛЕВАТЬ сов. *vulq.* qusmaq, qaytarmaq.
ВЫБОИНА ж. оууq, çuxur, çökək (yer), çala.
ВЫБОЙКА ж. xüs. 1. gül (*naxış*) basma; 2. berrəng güllü parça.
ВЫБОЙЧАТЫЙ прил. *xüs.* 1. berrəng güllü; **выбойчатый синтез** berrəng güllü çit; 2. berrəng güllü parçadan tikilmiş (*paltar*).
ВЫБОЛЕТЬ несов. *dan.* 1. ağrıdan... unutmaya (*yox olmaq, yaddan çıxmaq*); 2. ağrımaq, əzab çəkmək, iztirab çəkmək.
ВЫБОЛТАТЬ сов. *dan.* ağzından qaçırtmaq, aşmaq, açıb söyləmək (*sirri*).

ВЫБОЛТАТЬСЯ сов. 1. ağzından qaçırtmaq, sır vermək; 2. danışığını itirmək; sözü qurtarmaq.
ВЫБОЛТНУТЬ однокр. bax **выболтать**.
ВЫБОЛТНУТЬСЯ однокр. bax **выболтаться**.
ВЫБОР м. 1. seç(il)mə, seçib götürmə; seçim; 2. çeşid, assortment; **в магазине большой выбор товаров** mağazada hər cür mal çoxdur; 3. *тас.* çıxış yolu, çarə, əlac; **у него не было другого выбора** onun başqa əlacı (çarəsi), çıxış yolu yox idi; 4. zövq; **ваш выбор плох** zövqünüz pisdir; **без выбора** seçmədən, ayırd etmədən, hər nə gəldi; **на выбор** özün istədiyi kimi, özün bəyəndiyi kimi, özün seçsin; **по (своему, моему) выбору** bax **на выбор**.
ВЫБОРЗОК м. ovç. mələz tazi.
ВЫБОРКА ж. 1. seçmə, alma, ayırma, seçib ayırma; 2. çıxarış, götürülmüş parça (*bir əsərdən*); 3. *tex.* kəsmə, yonma, oyma.
ВЫБОРНОСТЬ ж. мн. *нет* seçilmə, seçki ilə olma, seçki üsulu ilə olma; seçkililik.
ВЫБОРНЫЙ прил. 1. seçkili, seçilmiş, seçki üzrə təyin edilən, seçki üzrə olan; **выборная должность** seçkili vəzifə; 2. seçki -i[-ı]; **выборное собрание** seçki yığıncağı; 3. *в знач. суц.* nümayəndə; **наши выборные** bizim nümayəndələr.
ВЫБОРОНИТЬ сов. malalamaq, malalayib qurtarmaq (*torpağı*).
ВЫБОРОЧНЫЙ прил. oradan-buradan götürülən, adda-budda, nümunəlik.
ВЫБОРЩИК м. 1. seçkiçi; 2. ayırıcı.
ВЫБОРЫ ед. нет seçki, seçkilər; **парламентские выборы** parlament seçkiləri; **все на выборы!** hamı seçkilərə!
ВЫБРАКОВАТЬ сов. brak etmək, yaramaz (zay) hesab etmək.
ВЫБРАКОВКА ж. xüs. brak etmə (edilmə); çıxdaş etmə (edilmə).
ВЫБРАКОВЫВАТЬ несов. bax **выбраковать**.
ВЫБРАКОВЫВАТЬСЯ несов. *xüs.* brak olunmaq, çıxdaş olunmaq.
ВЫБРАНИТЬ сов. *dan.* danlamaq, söymək, töhmət etmək.
ВЫБРАНИТЬСЯ сов. söymək, söyüş söy-mək.

ВЫБРАСЫВАНИЕ *ср* 1. atma, tullama; 2. çıxardıb atma.
ВЫБРАСЫВАТЕЛЬ *м* *xüs.* tullayıcı (*silah-larda: atılmış patron gilizini avtomatik surətə bayıra tullayan mexanizm*).
ВЫБРАСЫВАТЬ *несов.* bax **выбросить**.
ВЫБРАСЫВАТЬСЯ *несов.* çıxarılıb atılmaq, tullanmaq.
ВЫБРАТЬ *сов.* 1. seçmək; 2. ayırmaq; 3. arıtmaq, çeşidləmək; 4. almaq; **выбрать патент** patent almaq; 5. çıxartmaq; **он выбрал всё из коробки** o, qutudan içindəkilərin hamısını çıxartdı (götürdü).
ВЫБРАТЬСЯ *сов.* 1. güclə çıxmaq, xilas olmaq, qurtulmaq; 2. çıxıb getmək, köçmək, uğışib getmək; 3. gedə bilmək, vaxt tapmaq, macal tapmaq, imkan tapmaq.
ВЫБРЕДАТЬ *несов.* bax **выбresti**.
ВЫБРЕСТИ *сов.* çıxmaq (*yavaş-yavaş*).
ВЫБРИВАТЬ *несов.* bax **выбрить**.
ВЫБРИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **выбриться**; 2. qırılmaq (*ülgüclə*).
ВЫБРИТЫЙ *прич.* qırılmış.
ВЫБРИТЬ *сов.* qırılmaq (*ülgüclə*).
ВЫБРИТЬСЯ *сов.* (öz) başını qırılmaq, (öz) üzünü qırılmaq.
ВЫБРОДИТЬ *I сов.* mayalanmaq, qıçırmaq, qıçırıb hazır olmaq; acımaq.
ВЫБРОДИТЬ *II сов.* *dan.* veyl-veyl gözib ayaqdan çıxarmaq.
ВЫБРОНИЗИРОВАТЬ *сов.* *xüs.* tunclamaq (*ğərinə tunc çəkmək, tunc rəngi vermək, tunc oxşatmaq*).
ВЫБРОС *м* *идм.* atma, tullama, tullanış.
ВЫБРОСАТЬ *сов.* bir-birinin dalınca tullamaq, hissə-hissə tullamaq.
ВЫБРОСИТЬ *сов.* 1. tullamaq; 2. (*müxtəlif mənalarda*) atmaq; 3. bayıra tullamaq; 4. *dan.* çıxarılıb atmaq, çıxartmaq (*qulluqdan*); 5. *məc.* buraxmaq, çıxartmaq, göndərmək; **выбросить товар на рынок** bazara mal çıxarmaq; **о выбросить за борт** bax **борт**; **выбросить из головы** (*из сердца, из памяти*) başından çıxartmaq, fikrindən atmaq.
ВЫБРОСИТЬСЯ *сов.* 1. atılmaq, tullanmaq; 2. bayıra atılmaq; bayıra tullanmaq; **о выброситься на мель** *dəniz.* saya vurmaq, saya oturmaq.

ВЫБРОСКА *ж* tullama, atma.
ВЫБРОШЕННЫЙ *прич.* atılmış, tullanmış.
ВЫБРЫЗАТЬ *сов.* 1. çiləmək, sıçratmaq; səpmək; 2. batırmaq, çirkəndirmək.
ВЫБРЫЗГИВАТЬ *несов.* bax **выбрызгать**.
ВЫБРЫЗГИВАТЬСЯ *несов.* tökülərək (axıdılaraq) sıçradılmaq.
ВЫБРЫЗНУТЬ *сов.* ataraq (tökərək) sıçratmaq (*suyu və s.*).
ВЫБРЫЗНУТЬСЯ *сов.* tökülərək sıçramaq.
ВЫБУКСИРОВАТЬ *сов.* yedəkdə çıxartmaq (*gəmini*).
ВЫБУРАВИТЬ *сов.* *xüs.* deşmək, deşik açmaq (*burğu ilə*).
ВЫБУРИВАТЬ *несов.* bax **выбурить**.
ВЫБУРИВАТЬСЯ *несов.* qazılmaq.
ВЫБУРИТЬ *сов.* *xüs.* qazılmaq (*qazıma maşını ilə*).
ВЫБУТИТЬ *сов.* *xüs.* özül atmaq, bünövrə qoymaq.
ВЫБУХАТЬ *сов.* *dan.* əndərmək, tökmək.
ВЫБУХНУТЬ *однокр.* bax **выбухать**.
ВЫБУЧИТЬ *сов.* bax **бучить**.
ВЫБЫВАНИЕ *ср* çıxma, getmə; çıxıb getmə.
ВЫБЫВАТЬ *несов.* bax **выбыть**.
ВЫБЫВШИЙ *прич.* çıxmış; çıxıb getmiş.
ВЫБЫТИЕ *ср* *мн.* *нет* çıxma, getmə; çıxıb getmə.
ВЫБЫТЬ *сов.* 1. çıxmaq, getmək, çıxıb getmək; **выбыл из города в сентябре** sentyabrda şəhərdən çıxıb getmişdir; 2. tərk etmək, buraxmaq (*işi, qulluğu, məktəbi və s.*); 3. (*uduzaraq və s.*) çıxmaq (*oyundan, yarışdan*); **о выбыть из строя** sıradan çıxmaq (*daha işə yaramamaq, iş qabiliyyətini, döyiş qabiliyyətini itirmək*).
ВЫВАЗИВАТЬ *несов.* bax **выводить**.
ВЫВАЗИВАТЬСЯ *несов.* 1. gözdürülmək (*at*); 2. cıdırı hazırlanmaq (*at*).
ВЫВАЛИВАТЬ *I несов.* bax **вывалить**.
ВЫВАЛИВАТЬ *II многокр.* bax **вывалить**.
ВЫВАЛИВАТЬСЯ *I несов.* 1. bax **вывалиться**; 2. çıxmaq, bayıra tökülüşmək.
ВЫВАЛИВАТЬСЯ *II многокр* bax **вывалить**.
ВЫВАЛИТЬ *сов.* 1. tökmək, boşaltmaq; 2. düşürmək; 3. *dan.* çıxmaq, bayıra tökülüşmək; **народ вывалил из театра** camaat teatrdan çıxdı (bayıra tökülüşdü).

ВЫВАЛИТЬСЯ *сов.* 1. düşmək; 2. bax **вывалить** (3-cü mənad).
ВЫВАЛЯТЬ *сов.* 1. uyxmaq; yumbalatmaq; 2. ağnatmaq.
ВЫВАЛЯТЬСЯ *сов.* 1. ağnatmaq; 2. ağnayıb (uyxılıb) üst-başını batırmaq.
ВЫВАРИВАНИЕ *ср* *xüs.* qaynadaraq çıxarmaq; almaq, hasil etmək; **вываривание соли** suyu qaynadaraq duz çıxarma (duz hasil etmək).
ВЫВАРИВАТЬ *несов.* bax **выварить**.
ВЫВАРИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вывариться**; 2. qaynadılmaq, bişirilmək; 3. qaynara verilmək. qaynar su ilə qırılmaq, təmizlənmək, tələf edilmək (*həşəratları*).
ВЫВАРИТЬ *сов.* 1. qaynatmaq, bişirmək; 2. *xüs.* qaynadıb çıxartmaq, qaynadıb hasil etmək; **из костей можно выварить клей** sümüyü qaynadıb yapışqan almaq olar; 3. qaynara vermək; qaynar su ilə təmizləmək, qırmaq (*həşəratları*).
ВЫВАРИТЬСЯ *сов.* qaynamaq, bişmək; sox bişməkdən keyfiyyətini itirmək.
ВЫВАРКА *ж* 1. qaynatma, qaynadılma; 2. qaynadılıb çıxardılma, qaynadılıb hasil edilmə (*duz*); 3. *məh.* paltar qaynadılan qab.
ВЫВАРКИ *ед.* *нет* torta, xılt.
ВЫВАРНОЙ bax **выварочный**.
ВЫВАРОЧНЫЙ *прил.* 1. qaynatma ilə alınan, hasil edilən; 2. qaynatmaq üçün işlədilen (*qab*).
ВЫВАЩИВАТЬ *несов.* bax **вывощить**.
ВЫВАЩИВАТЬСЯ *несов.* mumlanmaq.
ВЫВЕВАТЬ *несов.* bax **вывеять**.
ВЫВЕВАТЬСЯ *несов.* *k. t.* sovrulmaq (*taxıl*).
ВЫВЕДАТЬ *сов.* ağzını aralamaq, söz çəkmək, söz almaq, xəbər tutmaq, öyrənməyə çalışmaq.
ВЫВЕДЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. çıxartma; 2. məhv etmək, qırma; 3. təmizləmə; 4. nəticə çıxartma; izah etmək; 5. yetişdirmə, tərətmə, tərədib artırma; 6. tikmə, hörmə.
ВЫВЕДЕННЫЙ *прич.* 1. çıxardılmış; 2. təmizlənmiş, aparılmış (*ləkə*); 3. tikilmiş, hörlülmüş (*divar*); 4. çəkilmiş, cızılmış, yazılmış (*naxış və s.*).
ВЫВЕДРИТЬ *сов.* *безл.* *məh.* açılmaq, aydınlaşmaq (*hava haqqında*).

ВЫВЕДЫВАТЬ *несов.* bax **выведать**.
ВЫВЕДЫВАТЬСЯ *несов.* bilinmək, öyrənilmək (*sırr və s.*).
ВЫВЕЗТИ *сов.* 1. daşımaq, aparmaq (*miniklə*); 2. çıxartmaq; **вывезти на лето детей из города** yayda uşaqları şəhərdən çıxartmaq; 3. itələyib çıxartmaq; 4. *iqd.* ixrac etmək, xaricə göndərmək (*mal və s.*); 5. götürmək (*özü ilə bərabər*); 6. canını qurtarmaq, dadına çatmaq, bəxti götürmək; **о ну и вывез!** *dan.* amma danışdı ha! **вывезти в свет köhn.** üzə çıxarmaq, cəmiyyət içərisinə çıxarmaq; göstərmək, təqdim etmək; **вывезти на себе** (*на своих плечах*) öz çiyində daşımaq, öz üzərinə almaq, ...ağırılığı üzərinə düşmək.
ВЫВЕЗТИСЯ *сов.* *dan.* köçəndə hər şeyi özü ilə aparmaq.
ВЫВЕИВАТЬ *несов.* bax **вывеять**.
ВЫВЕИВАТЬСЯ *несов.* sovrulmaq, sovrulub təmizlənmək.
ВЫВЕРИТЬ *сов.* yoxlamaq, yoxlayıb düzəltmək.
ВЫВЕРКА *ж* *мн.* *нет* yoxlama, yoxlanma; yoxlayıb düzəltmə.
ВЫВЕРНУТЫЙ *прил.* *и* *прич.* 1. burulub çıxardılmış; çıxmış, burxulmuş; 2. qanrılmış, burulmuş; 3. tərsinə çevrilmiş, döndərilmiş.
ВЫВЕРНУТЬ *сов.* 1. burub çıxartmaq; **вывернуть винт** vinti burub çıxartmaq; 2. çıxartmaq, burxutmaq (*qolu*); 3. qamırmaq, burmaq; **вывернуть руки** qolunu burmaq; 4. döndərmək, tərsinə çevirmək (*paltarı və s.*).
ВЫВЕРНУТЬСЯ *сов.* 1. burulub çıxmaq, vinti açılmaq; 2. burxulmaq, çıxmaq (*qol*); 3. burulmaq; 4. çevrilmək, tərs olmaq, tərsinə çevrilmək (*paltar*); 5. düşmək; **стакан вывернулся из рук** stəkan əlimdən düşdü; 6. *məc.* qurtulmaq, çıxmaq, çıxıb bilmək, yaxa qurtarmaq; **он всегда умеет вывернуться** o, həmişə çətin vəziyyətdən çıxıb bilir.
ВЫВЕРТ *м* 1. qeyri-adi hərəkət, qəribə hərəkət (*rəqsə və s.*); 2. *məc.* hiylə, kələk, fənd, hiyləbazlıq; 3. ədə, hoqqa.
ВЫВЕРТЕТЬ *сов.* burub çıxartmaq.

ВЫВЕРТЫВАТЬ *несов.* bax **вывернуть**.
ВЫВЕРТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вывернуться**; 2. burulub çıxardılmaq; 3. burxulmaq, çıxardılmaq, qanırılmaq.
ВЫВЕРЧЕННЫЙ *прич.* burulub çıxardılmış.
ВЫВЕРЧИВАТЬ *несов.* bax **вывернуть**.
ВЫВЕРЧИВАТЬСЯ *несов.* burulub çıxardılmaq.
ВЫВЕРЯТЬ *несов.* bax **выверить**.
ВЫВЕРЯТЬСЯ *несов.* diqqətlə yoxlanmaq.
ВЫВЕСТИ I *сов.* 1. sürmək (*paltar*); 2. asmaq, vurmaq (*elan*).
ВЫВЕСТИ II *сов.* 1. çəkmək, çəkisini təyin etmək, çəkisini yoxlamaq; **вывести гири** çəki daşlarını yoxlamaq; 2. düzəltmək, tarazlamaq, hamarlamaq; **вывести** пол döşəməni hamarlamaq, tarazlamaq.
ВЫВЕСКА I *ж. мн. нет* çəkmə, çəkisini yoxlama; çəkilmə, çəkisi yoxlanmaq.
ВЫВЕСКА II *ж. I. lövhə; 2. məc.* pərdə, şırma.
ВЫВЕСОЧНЫЙ *прил.* lövhə -i[-ı].
ВЫВЕСТИ *сов.* 1. (*müxtəlif mənalarda*) çıxartmaq; 2. köçürmək; 3. məhv etmək, qırmaq; **вывести клопов** taxtabitləri qırmaq; 4. təmizləmək; **вывести пятна** ləkələri təmizləmək; 5. qurtarmaq, xilas etmək; **вывести из беды** bəladan qurtarmaq; 6. nəticə çıxartmaq; 7. yetişdirmək, törətmək, törədir çoxaltmaq, hasil etmək; **вывести новую породу овец** yeni qoyun cinsi yetişdirmək; **вывести цыплят** cücə çıxartmaq; 8. tikmək, hörmək, qoymaq; **вывести стены** divar hörmək; **вывести фундамент** özül qoymaq; 9. çəkmək, salmaq, yazmaq, **вывести узоры** naxış çəkmək (*salmaq*); 10. *dan.* uzada-uzada oxumaq (*mahnı*); 11. göstərmək, yaratmaq, təsvir etmək (*ədəbi əsərdə tip yaratmaq*); 12. **вывести из терпения** səbrini tükəndirmək, hövsələdən çıxarmaq; **вывести на чистую воду** (*кого-л.*) işinin üstünü açmaq, ifşa etmək; **вывести из строя** sıradan çıxartmaq; **вывести из себя** özündən çıxartmaq, hirsəndirmək; **вывести итоги** yekun vurmaq; **вывести (какой) балл (отметку)** hər hansı bir

orta qiymət çıxarmaq (*qoymaq*); **вывести наружу** (*что*) aşkara çıxarmaq, üzə çıxarmaq; **вывести в люди** (*кого*) adam eləmək, ortaya çıxarmaq; **вывести в расход** bax **расход**; **вывести из равновесия** bax **равновесие**; **вывести на дорожку** düz yola çıxartmaq.
ВЫВЕСТИСЯ *сов.* 1. aradan çıxmaq, dəbdən düşmək; 2. yox olmaq, azalmaq, tükənmək, qurtarmaq; 3. getmək, təmizlənmək (*ləkə*).
ВЫВЕТРЕТЬ *сов.* 1. *dan.* küləkdə qurumaq, havada qurumaq; 2. *geol.* aşınmaq, dağılmaq (*külək, yağış və s. nəticəsində*).
ВЫВЕТРИВАНИЕ *ср. мн. нет* 1. havasını dəyişdirmə; 2. havaya vermə, havaya verilmə; 3. *geol.* aşınma (*süxurların külək təsiri ilə dağılması*).
ВЫВЕТРИВАТЬ *несов.* bax **выветрить**.
ВЫВЕТРИВАТЬСЯ *несов.* bax **выветриваться**.
ВЫВЕТРИТЬ *сов.* 1. havasını dəyişdirmək; 2. havaya vermək; 3. çıxartmaq, təmizləmək, rədd etmək, yox etmək.
ВЫВЕТРИТЬСЯ *сов.* 1. *geol.* aşınmaq (*külək təsiri ilə dağılmaq*); 2. çəkilmək, yox olmaq, silinib getmək (*qoxu, rütubət və s.*); 3. *мәс.* köhnəlmək, əhəmiyyətini itirmək.
ВЫВЕШЕННЫЙ I *прич.* asılmış, sərilmiş, asılı, sərili.
ВЫВЕШЕННЫЙ II *прич.* çəkilmiş, çəkisi təyin edilmiş.
ВЫВЕШЕННЫЙ III *прич.* payalar düzülmüş (*yol*).
ВЫВЕШИВАНИЕ I *ср. I. sərmə (paltar); 2. asma, vurmaq; asılma, vurulma (elan).*
ВЫВЕШИВАНИЕ II *ср. I. çəkmək; çəkisini təyin etmək, çəkisini yoxlama (tərəzidə); 2. tic.* tarazlaşdırma, pərsəngini düzəltmə (*tərazinin gözələri*).
ВЫВЕШИВАТЬ I *несов.* bax **вывесить** I.
ВЫВЕШИВАТЬ II *несов.* bax **вывесить** II.
ВЫВЕШИВАТЬ III *несов.* bax **вывешивать**.
ВЫВЕШИВАТЬСЯ I *несов.* asılmaq.
ВЫВЕШИВАТЬСЯ II *несов.* çəkilmək, çəkisi təyin edilmək, çəkisi yoxlanmaq.
ВЫВЕШИВАТЬСЯ III *несов.* xüs. payalarla nişanlanmaq (*yol*).

ВЫВЕШИТЬ *сов.* xüs. paya düzmək (*isti-qaməti təyin etmək üçün yola payalar düzmək*); payalarla yolun istiqamətini göstərmək).
ВЫВЕЯТЬ *сов. k. t.* sovrmaq, sovrub təmizləmək (*taxılı*).
ВЫВИНТИТЬ *сов.* burub çıxartmaq; **вывинтить** *винт* vinti burub çıxartmaq.
ВЫВИНТИТЬСЯ *сов.* burulub çıxmaq.
ВЫВИНЧЕННЫЙ *прич.* burulub çıxardılmış.
ВЫВИНЧИВАТЬ *несов.* bax **вывинтить**.
ВЫВИНЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вывинтиться**; 2. burulub çıxardılmaq.
ВЫВИХ *м. I. çıxıq, çıxıq yeri; burulma; 2. мәс.* çatışmazlıq, qüsür.
ВЫВИХИВАТЬ *несов.* bax **вывихнуть**.
ВЫВИХИВАТЬСЯ *несов.* bax **вывихнуться**.
ВЫВИХНУТЫЙ *прич.* çıxmış, burxulmuş.
ВЫВИХНУТЬ *сов.* çıxartmaq, burxutmaq; **вывихнуть себе руку** qolunu burxutmaq.
ВЫВИХНУТЬСЯ *сов.* çıxmaq, burxulmaq.
ВЫВОД *м. I. çıxar(ıl)ma; вывод войск из города* qoşunların şəhərdən çıxarılması; 2. nəticə; **сделать вывод** nəticə çıxarmaq; **прийти к какому-либо выводу** bir nəticəyə gəlmək; 3. xülasə, yekun; 4. nov, boru, bəca.
ВЫВОДИТЬ *сов.* gəzdirmək (*ati*).
ВЫВОДИТЬ *несов.* bax **вывести**.
ВЫВОДИТЬСЯ *несов.* bax **вывестись**.
ВЫВОДКА *ж. I. çıxartma, yox etmə, təmizləmə (ləkəni, çirki); 2. çıxardıb gəzdirmə (ati); 3. ləkə dərmanı, ləkə aparən dərman.*
ВЫВОДНОЙ *прил. xüs. I. çıxarıcı, ayrıcı; 2. dan.* ləkəaparar.
ВЫВОДОК *м.* anasından ayrılmamış balalar (*quş ya heyvanlar*).
ВЫВОЗ *м. мн. нет* 1. apar(ıl)ma, daşı(n)ma (*miniklə*); 2. *iq.* ixracat, ixrac, eksport (*xarici ölkələrə mal göndərilməsi*).
ВЫВОЗИТЬ *сов.* batırmaq, çirkləndirmək, kirləndirmək, bulaşdırmaq.
ВЫВОЗИТЬ *несов.* bax **вывести**.
ВЫВОЗИТЬСЯ *сов.* *dan.* ağnamaqla üst-başımlı çirkləndirmək.
ВЫВОЗИТЬСЯ *несов.* 1. daşınmaq, şeylərini daşınmaq (*miniklə*); 2. *iq.* ixrac edilmək.
ВЫВОЗКА *ж. мн. нет* *dan.* daşı(n)ma, apar(ıl)ma, çıxartma (*miniklə*).

ВЫВОЗНОЙ *вывоз* *söz. sif. I. daşınan; 2. ixracat -i[-ı]; xaricə çıxardılacaq; вывозной товар* ixracat malı (*xarici ölkələrə göndəriləcək mal*); 3. ixracatdan alınan; **вывозные пошлины** ixracat gömrüyü (*rüsumu*).
ВЫВОЛАКИВАНИЕ *ср. dan.* sürüyüb çıxartma, dartıb çıxartma.
ВЫВОЛАКИВАТЬ *несов.* bax **выволочь**.
ВЫВОЛАКИВАТЬСЯ *несов.* sürüdülb çıxardılmaq.
ВЫВОЛОЧИТЬ *сов.* bax **выволочь**.
ВЫВОЛОЧКА *ж. I. xüs.* çıxartma, alma, hasil etmə; **выволочка соли** duz çıxartma (*göllərdən*); 2. *dan.* kötək, saçlarından dartma.
ВЫВОЛОЧЬ *сов. I. dan.* sürüyüb çıxartmaq, dartıb çıxartmaq; 2. *xüs.* əldə etmək, çıxartmaq, hasil etmək; **выволочить соль** duz çıxarmaq (*göllərdən*).
ВЫВОРАЧИВАТЬ *несов.* 1. bax **выворотить**; 2. çevirmək, döndərmək, tərs üzünə çevirmək.
ВЫВОРАЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **выворотиться**; 2. döndərilmək (*tərs üzünə*).
ВЫВОРОТ *м.* tərsinə dönmə; çevirmə; 12. **шиворот-навыворот** baş-ayaq, tərsinə, alt-üst.
ВЫВОРОТИТЬ *сов.* 1. çıxartmaq, burub çıxartmaq, qanırub çıxartmaq; **выворотил куст с корнем** kolu qanırub kökü ilə birlikdə çıxardı; 2. çevirmək, döndərmək, tərsinə çevirmək.
ВЫВОРОТИТЬСЯ *сов.* tərsinə dönmək, çevirmək.
ВЫВОРОТНЫЙ *прил.* tikilib çevrilmiş.
ВЫВОРОЧЕННЫЙ *прич.* 1. çıxardılmış, burulub çıxardılmış, qanırılıb çıxardılmış; 2. çevrilmiş.
ВЫВОЩИТЬ *сов. мәс.* mumlamaq, mum çəkmək.
ВЫВЯЗАТЬ *сов. dan.* toxumaq.
ВЫВЯЗЫВАТЬ *несов.* bax **вывязать**.
ВЫВЯЗЫВАТЬСЯ *несов. dan.* toxunmaq.
ВЫВЯЛИВАТЬ *несов.* bax **вывялить**.
ВЫВЯЛИВАТЬСЯ *несов. xüs. I. bax вывялиться*; 2. qaxac edilmək, qurudulmaq.
ВЫВЯЛИТЬ *сов. xüs.* qaxac etmək, qurutmaq.
ВЫВЯЛИТЬСЯ *сов. xüs.* qaxac olmaq, qurumaq.

ВЫГАДАТЬ *сов. dan.* mənəfət etmək, qazanmaq; qənaət etmək.

ВЫГАДЫВАТЬ *несов. bax* **выгадывать**.

ВЫГАДЫВАТЬСЯ *несов. qazanılmaq, mənəfət edilmək, qənaət edilmək.*

ВЫГАРКИ *ед. нет* torta, xılt.

ВЫГАТИТЬ *сов. şəxə (ağac və s.) ilə örtmək (döşəmək).*

ВЫГАЧЕННЫЙ *прич. şəxə (ağac və s.) ilə örtülmüş (döşənmüş).*

ВЫГЧИВАТЬ *несов. bax* **выгачивать**.

ВЫГИБ *м* əyrilik, bükük yeri, büküm, bükük, dirsek.

ВЫГИБАНЬЕ *ср* əymə, əyilmə, qanıрма, qanırlma; bükmə, bükülmə, büküş.

ВЫГИБАТЬ *несов. bax* **выгнуть**.

ВЫГИБАТЬСЯ *несов. əyilmək, bükülmək, qanırlmaq.*

ВЫГЛАДИТЬ *сов. 1. ütüləmək; 2. hamarlanmaq.*

ВЫГЛАДИТЬСЯ *сов. 1. ütülənmək; 2. hamarlanmaq.*

ВЫГЛАДЫВАТЬ *несов. bax* **выглаживать**.

ВЫГЛАЖЕННЫЙ *прич. 1. ütülənmiş; 2. hamarlanmış.*

ВЫГЛАЖИВАТЬ *несов. bax* **выглаживать**.

ВЫГЛАЖИВАТЬСЯ *несов. 1. ütülənmək; 2. hamarlanmaq.*

ВЫГЛОДАТЬ *сов. dan.* gəmirmək.

ВЫГЛОЖЕННЫЙ *прич. dan.* gəmirilmiş.

ВЫГЛЯДЕТЬ *I сов. göz gəzdirmək; görmək, görüb tanımaq.*

ВЫГЛЯДЕТЬ *II сов. görünmək, gözünə dəymək; этот дом выглядит совсем новым* bu ev lap təzə görünür; **как он выглядит?** o, gözünü nəcə dəyir?

ВЫГЛЯДЫВАТЬ *несов. bax* **выглядеть** *I* **в **выглянуть**.**

ВЫГЛЯНУТЬ *сов. 1. baxmaq, başını çıxardıb baxmaq; выглянуть из окна вагона* vaqonun pəncərəsindən başını çıxardıb bayıra baxmaq; **2. тас. görünmək; из-за тучи выглянуло солнце** buludların arasından günəş göründü (boylandı).

ВЫГНАТЬ *сов. 1. qovmaq, çıxartmaq; 2. çəkmək; выгнать дёготь* qatran çəkmək.

ВЫГНИВАТЬ *несов. çürümək, çürüyüb xarab olmaq, tamam çürümək.*

ВЫГНИТЬ *сов. bax* **выгнивать**.

ВЫГНУТЫЙ *прич. əyilmiş, bükülmüş, qanırlmış, bükük, əyri, qabarıq.*

ВЫГНУТЬ *сов. əymək, bükmək, qanıрмаq, выгнуты* *сов. bax* **выгнаться**.

ВЫГОВАРИВАНИЕ *ср 1. demə, söyləmə; 2. tələffüz etmə (edilmə).*

ВЫГОВАРИВАТЬ *несов. 1. bax* **выговаривать**; **2. danlamaq, məzəmmət etmək, qınmaq.**

ВЫГОВАРИВАТЬСЯ *несов. 1. bax* **выговариваться**; **2. deyilmək, söylənmək, tələffüz edilmək.**

ВЫГОВОР *м 1. tələffüz, deyiliş, şivə, akcent; 2. töhmət, məzəmmət, abirlama.*

ВЫГОВОРИТЬ *сов. 1. demək, söyləmək, tələffüz etmək; 2. şört kəsmək, şört qoymaq; 3. təmin etmək, xahiş edib almaq; выговорить себе расщечку* xahiş edib möhlət almaq.

ВЫГОВОРИТЬСЯ *сов. sözüni demək, ürəyindəkiləri demək, ürəyini boşaltmaq.*

ВЫГОДА *ж* fayda, xeyir, sərfə, mənəfət, qazanc.

ВЫГОДНО *нареч. 1. faydalı, xeyirli, qazanlı; fayda ilə, qazancla; 2. в знач. сказ. faydalıdır, xeyirlidir, sərfəlidir.*

ВЫГОДНОСТЬ *ж мн. нет* faydalılıq, əlverişlilik, sərfəlilik, üstünlük.

ВЫГОДНЫЙ *прил. 1. qazanlı, mənəfətli, xeyirli, faydalı, sərfəli; 2. əlverişli, üstün; 0 **выставлять в выгодном свете** ən yaxşı tərəfdən göstərmək.*

ВЫГОН *м 1. qovma; çıxartma (mal-qaranı); 2. k. t. otlaq, örüş.*

ВЫГОНКА *ж мн. нет* çəkmə; **выгонка** **дөгтя** qatran çəkmə.

ВЫГОНЯТЬ *несов. bax* **выгнать**.

ВЫГОНЯТЬСЯ *несов. 1. qovulmaq, çıxarılmaq; 2. çəkmək (cövhar, qatran və s.).*

ВЫГОРАЖИВАНИЕ *ср 1. hasarla(n)ma, hasar çək(il)mə, çəpərlə(n)mə; 2. тас. müdafiə etmə, himayə etmə, təmizə çıxartma.*

ВЫГОРАЖИВАТЬ *несов. bax* **выгорать**.

ВЫГОРАЖИВАТЬСЯ *несов. 1. hasara alınmaq, hasarlanmaq, çəpərlənmək; 2. тас. qurtarılmaq, müdafiə edilmək, təmizə çıxarılmaq.*

ВЫГОРАТЬ *I несов. bax* **выгореть** *I.*

ВЫГОРАТЬ *II несов. bax* **выгореть** *II.*

ВЫГОРЕВШИЙ *1. прич. yanmış, yanmış kül olmuş; 2. в знач. прил. yanmış, solmuş, bozarmış (gündən).*

ВЫГОРЕЛЫЙ *прил. ağarmış, solmuş, bozarmış, rəngi getmiş (gündən).*

ВЫГОРЕТЬ *I сов. 1. yanmaq, yanmış kül olmaq, yanmış qurtarmaq; 2. ağarmaq, solmaq, bozarmaq (parça haqqında).*

ВЫГОРЕТЬ *II сов. dan. baş tutmaq; дело не выгорело* iş baş tutmadı.

ВЫГОРОДИТЬ *сов. 1. hasara almaq, hasarlanmaq, çəpərləmək; 2. тас. qurtarmaq, müdafiə etmək, təmizə çıxartmaq.*

ВЫГОРОДИТЬСЯ *сов. dan. təmizə çıxmaq.*

ВЫГОРОЖЕННЫЙ *прич. hasarlanmış, çəpərlənmiş, hasarla ayrılmış.*

ВЫГРАВИРОВАТЬ *сов. xüs. oymaq, qazımaq, oyaraq yazmaq, həkk etmək (yazı, şəkil), naxış açmaq.*

ВЫГРАНИВАТЬ *несов. bax* **выгранить**.

ВЫГРАНИВАТЬСЯ *несов. yonulmaq, tərəş edilmək.*

ВЫГРАНИТЬ *сов. yonmaq, tərəş etmək.*

ВЫГРЕБ *м 1. götürmə, çıxartma, yığma (kü-rək, çalov və s. ilə); 2. ağır (quyuda, anbarda); 3. su çuxuru, zibil quyusu, çirkab quyusu.*

ВЫГРЕБАНИЕ *ср* kürüyüb atma; götürmə, yığma, çıxartma (kürək, çalov və s. ilə).

ВЫГРЕБАТЬ *несов. bax* **выгребсти**.

ВЫГРЕБАТЬСЯ *несов. çıxardılmaq, götürülmək (kürəklə, çalov və s.).*

ВЫГРЕБЕННЫЙ *прич. çıxardılmış, yığılmış, götürülmüş (kürək, çalov və s. ilə).*

ВЫГРЕБКА *ж мн. нет* yığma, küremə, kürəkləyib yığma.

ВЫГРЕБКИ *ед. нет* tullantı, töküntü.

ВЫГРЕБНОЙ *прил. выгребная яма* zibil quyusu.

ВЫГРЕСТИ *сов. 1. çıxartmaq, yığmaq, kürümək, götürmək (kürək, çalov və s. ilə), kürüyüb atmaq; 2. irəliləmək, avar çəkib getmək.*

ВЫГРЕСТИСЬ *сов. 1. avar çəkərək çıxmaq (bir yərə); 2. тас. getmək, rədd olmaq.*

ВЫГРУЖАТЕЛЬ *м* yükboşaldan (maşın və ya işçi).

ВЫГРУЖАТЬ *несов. bax* **выгрузить**.

ВЫГРУЖАТЬСЯ *несов. 1. bax* **выгрузиться**; **2. boşaldılmaq (yük).**

ВЫГРУЖЕННЫЙ *прич. 1. boşaldılmış; 2. boşalmış.*

ВЫГРУЗИТЬ *сов. 1. boşaltmaq, endirmək, düşürmək (yükü); 2. dan. boşaltmaq (vaqonu və s.).*

ВЫГРУЗИТЬСЯ *сов. 1. yükü ilə bərabər düşmək (çoxlu adam haqqında); 2. yükünü boşaltmaq.*

ВЫГРУЗКА *ж мн. нет* boşaltma, boşaldılma (yük).

ВЫГРУЗНОЙ *прил. 1. yükboşaldan; вы-*

грузной кран yükboşaldan kran; **2. yük boşaldılan; выгрузное окно** yük boşaldılan pəncərə.

ВЫГРУЗЧИК *м* yükboşaldan fəhlə.

ВЫГРЫЗАТЬ *несов. bax* **выгрызть**.

ВЫГРЫЗАТЬСЯ *несов. gəmirilmək, gəmirilib dəşilmək (deşik-deşik edilmək).*

ВЫГРЫЗЕННЫЙ *прич. gəmirilmiş, gəmirilib dəşilmiş (deşik-deşik edilmiş).*

ВЫГРЫЗТЬ *сов. gəmirmək, gəmirib dəşmək (deşik-deşik etmək).*

ВЫГРЯЗНИТЬ *сов. dan. batırmaq, çirkəndirmək, kifləndirmək.*

ВЫГРЯЗНИТЬСЯ *сов. batmaq, çirkənlənmək, kirlənmək.*

ВЫГУЛ *м мн. нет 1. otar(ıl)ma, otlaqda kökəltmə (kökəldilmə) (mal-qara); 2. мөш. ağıl (xalxal).*

ВЫГУЛИВАТЬ *несов. bax* **выгулять**.

ВЫГУЛИВАТЬСЯ *несов. bax* **выгуляться**.

ВЫГУЛЯТЬ *сов. 1. gəzmək, gəzib vaxtı başa vurmaq; 2. gəzdirmək.*

ВЫГУЛЯТЬСЯ *сов. dan. 1. təmiz havada sağılmaq; 2. otlaqda kökəlmək.*

ВЫДАВАТЬ *несов. bax* **выдавать**.

ВЫДАВАТЬСЯ *несов. 1. bax* **выдаться**; **2. seçilmək, ayrılmaq, fərqlənmək; он с детства выдавался своими способностями** o, uşaqlıqdan öz qabiliyyəti ilə o birilərindən seçildi; **3. verilmək.**

ВЫДАВИТЬ *сов. 1. sıxmaq, sıxıb çıxartmaq; выдавить сок из лимона* limonu sıxıb suyunu çıxartmaq; **2. basıb sıdırmaq; basıb əzmək, tapdalamaq; 3. basmaq, salmaq**

(iz, naxış və s.): $\diamond$ **выдавить слёзы** istəməyə-istəməyə ağlamaq.

ВЫДАВИТЬСЯ сов. 1. sıxılmaqla, basılmaqla çıxmaq; 2. sınmaq, batmaq (*təzyiq-dən*); 3. basılmaq, düşmək (*iz, naxış və s.*).

ВЫДАВЛИВАТЬ несов. bax **выдавить**.

ВЫДАВЛИВАТЬСЯ несов. 1. bax **выдавиться**; 2. sıxılmaq, sıxılıb (basılıb) çıxardılmaq; 3. basılıb sıdırılmaq; 4. basılmaq, salınmaq (*naxış və s.*); 5. basılıb əzilmək, tapdalanmaq.

ВЫДАИВАТЬ несов. bax **выдонт**.

ВЫДАИВАТЬСЯ несов. sağılmaq.

ВЫДАЛЕЛИВАТЬ несов. bax **выдолбить**.

ВЫДАЛЕЛИВАТЬСЯ несов. deşilmək, oyulmaq.

ВЫДАНИЕ: на выданье köhn. ərlik, yetişmiş (*qız*).

ВЫДАТЬ сов. 1. vermək; 2. təslim etmək (ələ vermək); 3. açmaq, bildirmək, aşkar etmək, məlum etmək; **выдать чужие секреты** özgənin sirrini açmaq; 4. ələ vermək; 5. göstərmək, qələmə vermək; **выдать себя за учёного** özünü alim kimi qələmə vermək; $\diamond$ **выдать головой** bax **голова**; **выдать (себя) с головой** bax **голова**; **выдать себя** sirrini fəş etmək.

ВЫДАТЬСЯ сов. 1. çıxmaq, irəli çıxmaq, görünmək; **дом выдался углом на площадь** evin bir tını meydana tərəf çıxmışdır; 2. seçilmək, fərqlənmək, ayrılmaq; **среди учеников некоторые выдались своими способностями** şagirdlərin arasında bəziləri öz qabiliyyətləri ilə başqalarından fərqləndilər; 3. düşmək, olmaq; **если выдастся хорошая погода, пойдем гулять** yaxşı hava olsa, gəzməyə gedək; **раз вечером у нас выдалось много работы** bir axşam işimiz çox oldu; $\diamond$ **выдаться в (кого) köhn., dan.** ... oxşarmaq.

ВЫДАЧА ж 1. vermə, verilmə; 2. təslim etmə, təslim edilmə; 3. bildirmə, bildirilmə, aşkar etmə, aşkar edilmə; məlum etmə, məlum edilmə; 4. ələ vermə, ələ verilmə; 5. verilən pul, verilən şey.

ВЫДАЮЩИЙСЯ I. прич. irəli çıxan, qabağa çıxan, nəzərə çarpan, görünən;

2. *прил.* görkəmli, məşhur; **выдающийся учёный** görkəmli alim; 3. mühüm.

ВЫДВИГАНИЕ ср ми. нет 1. irəli çəkmə, qabağa çəkmə; 2. irəli sürmə, təklif etmə; 3. gətirmə, göstərmə.

ВЫДВИГАТЬ несов. bax **выдвинуть**.

ВЫДВИГАТЬСЯ несов. 1. bax **выдвинуться**; 2. qabağa çəkilmək, irəli çəkilmək; 3. irəli sürülmək, təklif edilmək; 4. çəkilmək, çıxardılmaq; 5. *тəс.* gətirilmək, qoyulmaq.

ВЫДВИЖЕНЕЦ м irəli çəkilmiş (*adam*).

ВЫДВИЖЕНИЕ ср ми. нет. 1. irəli çəkmə, qabağa çəkmə; irəli çəkilmə, qabağa çəkilmə; 2. irəli sürmə, irəli sürülmə (*namizəd*).

ВЫДВИЖЕНКА ж irəli çəkilmiş qadın (*qız*). **ВЫДВИЖЕНЧЕСКИЙ** **выдвиженец** və **выдвиженчество** *söz. sif.*

ВЫДВИЖЕНЧЕСТВО ср ми. нет irəli çəkmə üsulu.

ВЫДВИЖНОЙ прил. çəkilən, çıxarılan, siyirtmə (yeşik).

ВЫДВИНУТЫЙ прич. irəli çəkilmiş, irəli sürülmüş.

ВЫДВИНУТЬ сов. 1. qabağa çəkmək, irəli çəkmək; 2. çıxarmaq, çəkmək; **выдвинуть ящик стола** stolun yeşiyini çəkmək (*çıxarmaq*); 3. *тəс.* gətirmək, göstərmək, qoymaq; **выдвинуть доказательство** sübut göstərmək; 4. *тəс.* irəli sürmək; **выдвинуть вопрос** məsələ irəli sürmək.

ВЫДВИНУТЬСЯ сов. 1. irəliləmək, qabağa gəlmək; 2. *тəс.* irəli getmək, böyümək (*vəziyyət*).

ВЫДВОРИТЬ сов. çıxartmaq, köçürmək (*zorla*).

ВЫДВОРЯТЬ несов. bax **выдворить**.

ВЫДВОРЯТЬСЯ несов. çıxardılmaq, köçürülmək (*zorla*).

ВЫДЕЛ м *hüq.* 1. ayırma (*ümumi mülkün bir hissəsinin ayrılıb birinə verilməsi*); 2. pay ayrılış hissə.

ВЫДЕЛАННЫЙ прич. 1. işlənmiş, işlənilib hazırlanmış (*incə əl işi haqqında*); 2. aşılanmış (*dəri*).

ВЫДЕЛАТЬ сов. 1. qayırmaq, hazırlamaq, istehsal etmək; 2. aşılamaq (*dərini*).

ВЫДЕЛАТЬСЯ сов. işlənmək, qayrılmaq, hazırlanmaq.

ВЫДЕЛЕНИЕ ср 1. ayırma, ayrılma, çıxartma, çıxardılma; 2. **выделения** *fiziol.* ifrazat (*bədənin müəyyən üzvlərindən çıxan maddələr*).

ВЫДЕЛИТЕЛЬНЫЙ прил. *fiziol.* ifrazedici; **выделительные органы** ifrazedici orqanlar, ifrazat orqanları.

ВЫДЕЛИТЬ сов. 1. ayırmaq; 2. seçmək, tanımaq; 3. *fiziol.* ifraz etmək.

ВЫДЕЛИТЬСЯ сов. 1. ayrılmaq; 2. seçilmək, fərqlənmək; 3. *fiziol.* ifraz olunmaq, ifraz edilmək.

ВЫДЕЛКА ж ми. нет 1. qayır(ıl)ma, hazırla(n)ma, işlə(n)mə, emal (etmə); 2. aşılayıb hazırlama (*dərini*); 3. keyfiyyət (*hazırlanan şeyin keyfiyyəti*); $\diamond$ **овчинка** **выделки не стоит** bax **овчинка**.

ВЫДЕЛЫВАНИЕ ср 1. qayırma, hazırlama, istehsal etmə; qayırılma, hazırlanma, istehsal edilmə; 2. hoqqa çıxartma, oyun çıxartma.

ВЫДЕЛЫВАТЬ несов. 1. bax **выделать**; 2. hoqqa çıxartmaq, oyun çıxartmaq; **выделывать всякие фокусы** cürbəcür hoqqa çıxartmaq.

ВЫДЕЛЫВАТЬСЯ несов. hazırlanmaq, qayrılmaq, istehsal edilmək (*incə əl işi haqqında*).

ВЫДЕЛЯТЬ несов. bax **выделить**.

ВЫДЕЛЯТЬСЯ несов. bax **выделиться**.

ВЫДЕРГАТЬ сов. bax **выдернуть**.

ВЫДЕРГИВАТЬ несов. bax **выдергать, выдернуть**.

ВЫДЕРГИВАТЬСЯ несов. 1. bax **выдернуться**; 2. dartılıb çıxarılmaq, çəkilib çıxarılmaq.

ВЫДЕРЖАННО нареч. təmkinlə, səbirlə, mətanətlə, təvazö ilə; ağır, möhkəm, ardıcıl.

ВЫДЕРЖАННОСТЬ ж ми. нет 1. təmkin, təvazö; 2. möhkəmlik, ardıcılıq, mətanət, tərbiyə.

ВЫДЕРЖАННЫЙ прич. 1. möhkəm, mətanətli; ardıcıl; 2. tərbiyəli, ədəbli, təmkinli, ağır, təvazökar, ciddi; $\diamond$ **выдержанное вино** köhnə şəxir.

ВЫДЕРЖАТЬ сов. 1. davam gətirmək, tab gətirmək, dözmək: möhkəm durmaq, dayanmaq; **выдержать операцию** operasiyaya (cərrahiyyə əməliyyatına) davam gətirmək; 2. verə bilmək, vermək, tutmaq, çıxmaq (*imtahandan, sınaqdan*); 3. axıra çatdırmaq, başa çatdırmaq; **выдержать курс лечения** müalicəni başa çatdırmaq; 4. özünü saxlaya bilmək; **он не выдержал и заплакал** o, özünü saxlaya bilməyib ağladı; 5. saxlamaq, gözlətmək; 6. riayət etmək, gözləmək; 7. *xüs.* öyrətmək, təlim vermək; **выдержать собаку** iti öyrətmək, itə təlim vermək; $\diamond$ **выдержать характер** möhkəm olmaq, əzmlı olmaq, mətanətli olmaq; **выдержать роль** rolunu yaxşı ifa etmək; **выдержать вино (табак)** şəxiri (tütünü) uzun müddət saxlayıb keyfiyyətini yaxşılaşdırmaq; **выдержать паузу** dayanmaq, sözləyə ara vermək.

ВЫДЕРЖИВАНИЕ ср 1. davam gətirmə; 2. dözmə, tablaşma, tab gətimə, qatlaşma. **ВЫДЕРЖИВАТЬ несов.** bax **выдержать**; $\diamond$ **не выдерживает критики** tənqid etməyə dəyməz, tənqiddə layiq deyil, heç bir şeyə yaramaz.

ВЫДЕРЖИВАТЬСЯ несов. 1. davam gətirilmək, dözülmək, tab gətirilmək; 2. veril-mək; tutulmaq (*imtahana*); 3. axıra çatdırılmaq, başa çatdırılmaq; 4. riayət edilmək, gözlənilmək; 5. öyrədilmək, təlim verilmək.

ВЫДЕРЖКА I ж sitat, çıxarış, parça; **выдержки из классиков** klassiklərin əsərlərindən götürülmüş parçalar; $\diamond$ **на выдержку процитировать** gəlişigözlə sitat gətirmək.

ВЫДЕРЖКА II ж ми. нет. 1. möhkəmlik; sebat, mətanət, ardıcılıq; səbir, dözümlü, təvazö, təmkin; 2. *foto.* ekspozisiya (*foto aparatı ilə şəkil çəkdikdə obyektivin açıq qal-ma müddəti*).

ВЫДЕРНУТЬ сов. 1. çıxarmaq, dartıb çıxartmaq, çəkil çıxartmaq; 2. *тəс.* qopartmaq.

ВЫДЕРНУТЬСЯ сов. çıxmaq (*mix, diş və s.*). **ВЫДИРАНИЕ ср** 1. qoparma, çıxartma, çəkmə, dartma; 2. yolma, soyma.

ВЫДИРАТЬ *несов.* bax **выдрать**.
ВЫДИРАТЬСЯ *несов.* 1. qoparıdılmaq, çıxardılmaq, çəkilmək; 2. qopmaq, çıxmaq.
ВЫДОНТЬ *сов.* sağmaq.
ВЫДОНТЬСЯ *сов.* sağılmaq (*südüñ hamısı*).
ВЫДОЛБИТЬ *сов.* 1. deşmək, dəlmək, oymaq; 2. qayıрмаq, düzəltmək (*dəlmə, oyma üsulu ilə*); 3. *təc.* özərlənmək, öyrənmək.
ВЫДОХ *м* 1. nəfəsvermə, nəfəs çıxarma; 2. *tib.* tənəffüslik.
ВЫДОХНУТЬ *сов.* nəfəs vermək.
ВЫДОХНУТЬСЯ *сов.* 1. uçuş getmək, təbəxxür etmək; ətini (dadını, gücünü, tündlüyünü) itirmək; **табак выдохся** tütün ətini (tündlüyünü) itirmişdir; 2. *təc.* nəfəsi kəsilmək, gücdən düşmək, əldən düşmək, üzülmək, tükənmək, sönmək.
ВЫДРА *ж* 1. *zool.* susamuru; 2. susamuru dərisi; 3. *təc.* ifritə (*söyüş*).
ВЫДРАИВАТЬ *несов.* bax **выдраить**.
ВЫДРАИТЬ *сов.* *dəniz* 1. tarım çəkmək (*gəmi iplərini*); 2. təmizləmək, yumaq.
ВЫДРАТЬ *сов.* *dan.* 1. qoparmaq, cırmaq (*səhifəni və s.*); 2. soymaq; 3. döymək; 4. dartmaq, çəkmək (*qulağından, saçından*).
ВЫДРАТЬСЯ *сов.* çıxmaq, çətinliklə çıxmaq.
ВЫДРЁНОК *м* (*мн.* **выдрята**) *zool.* susamuru balası.
ВЫДРЕССИРОВАТЬ *сов.* təlim vermək, öyrətmək (*heyvanları*).
ВЫДУБИТЬ *сов.* *tex.* aşılmaq, aşuya qoymaq (*dərini*).
ВЫДУБИТЬСЯ *сов.* aşılanmaq (*dəri*).
ВЫДУВАЛЬЩИК *м* bax **стеклодув**.
ВЫДУВАНИЕ *ср* 1. üfürmə, üfürüb çıxartma; 2. *xüs.* üfürmə üsulu ilə hazırlama (qayıрма).
ВЫДУВАТЬ *несов.* bax **выдуть**.
ВЫДУВАТЬСЯ *несов.* 1. üfürülmək, üfürülüb çıxardılmaq; 2. *dan.* içilmək (*çox*); 3. *xüs.* üfürmə üsulu ilə qayırılmaq, hazırlanmaq (*şüşə*).
ВЫДУВКА *ж* *мн.* *нет* bax **выдувание**.
ВЫДУВНОЙ *прил.* *xüs.* üfürmə üsulu ilə hazırlanmış (*şüşə və s.*).
ВЫДУМАННЫЙ *1. прич.* uydurulmuş, qondarılmış; 2. *прил.* uydurma, qondarma, əsilsiz, yalan.

ВЫДУМАТЬ *сов.* 1. ixtira etmək, icad etmək; 2. uydurmaq, qondarmaq, düzəltmək, quraşdırmaq; 3. *не выдумай!* məbədə! ol-maya! *пороха не выдумает* *дан.* ağıldan kasıbdır.
ВЫДУМАТЬСЯ *сов.* 1. icad edilmək, düşünülüb tapılmaq; 2. uydurulmaq, qondarılmaq, düzəldilmək, quraşdırılmaq.
ВЫДУМКА *ж* 1. ixtira, icad; 2. uydurma, qondarma; yalan, yalan-palan; 3. iftira.
ВЫДУМЩИК *м* *дан.* uydurmaçı, qondarmaçı, yalançı, iftiraçı, böhtançı.
ВЫДУМЩИЦА *ж* *дан.* uydurmaçı, qondarmaçı, yalançı, iftiraçı, böhtançı qadın (*qız*).
ВЫДУМЫВАНИЕ *ср* uydurma, qondarma.
ВЫДУМЫВАТЬ *несов* bax **выдумать**.
ВЫДУМЫВАТЬСЯ *несов.* uydurulmaq, qondarılmaq.
ВЫДУТЬ *сов.* 1. üfürmək, üfürüb çıxartmaq; 2. üfürüb soyutmaq; 3. *xüs.* üfürmə üsulu ilə qayıрмаq, hazırlamaq (*şüşə*); 4. *vulq.* içmək, başına çəkmək; 5. *выдуть огонь* üfürüb alışdırmaq; *выдуть печь* *tex.* peçi söndürmək.
ВЫДУТЬСЯ *сов.* 1. üfürülmək, üfürülüb çıxarılmaq; üfürülüb təmizlənmək; 2. soyudılmaq; 3. *xüs.* üfürmə üsulu ilə hazırlanmaq (*şüşə*).
ВЫДУШИТЬ *сов.* işlədib qurtarmaq (*этри*).
ВЫДЫХАНИЕ *ср* bax **выдох**.
ВЫДЫХАТЕЛЬНЫЙ ВЫДОХ *сöz. sif.* *выдыхательное движение* *легких* ciyərlərin nəfəsvermə hərəkəti.
ВЫДЫХАТЬ *несов.* bax **выдохнуть**.
ВЫДЫХАТЬСЯ *несов.* bax **выдохнуться**.
ВЫДЮЖИТЬ *сов.* *təh.* davam götürmək, tab götürmək, dözmək.
ВЫЕДАТЬ *несов.* bax **выесть**.
ВЫЕДАТЬСЯ *несов.* 1. yeyilmək, oyulmaq (*içəridən*); 2. korlanmaq, xarab edilmək, kəsilmək.
ВЫЕДЕННЫЙ *прич.* yeyilmiş, oyulmuş (*içəridən*); 3. *не стоит выеденного яйца* çürük qoza dəyməz.
ВЫЕЗД *м* 1. getmə, çıxıb getmə, səfər, səfərə getmə (*miniklə*); 2. çıxacaq, çıxış yolu, darvaza; 3. *köhn.* at-fayton, at-araba.
ВЫЕЗДИТЬ *сов.* bax **выезжать** II.

ВЫЕЗДИТЬСЯ *сов.* *xüs.* öyrəsmək, adət etmək (*minilməyə, qoşulmağa*).
ВЫЕЗДКА *ж* *мн.* *нет.* *xüs.* öyrətmək (*minilməyə, qoşulmağa*).
ВЫЕЗДНОЙ 1. **выезд** (*1-cü mənada*) *söz. sif.* 2. səyyar; **выездная сессия Академии наук** Elmlər akademiyasının səyyar sessiyası; 3. **выездные ворота** alapaçı, darvaza.
ВЫЕЗЖАТЬ I *несов.* 1. bax **выехать**; 2. öz xeyri üçün istifadə etmək (*özgəsinin əməyindən və ya başqa bir şeydən*).
ВЫЕЗЖАТЬ II *несов.* 1. miniyə, qoşquya öyrətmək (*atı*); 2. uzun yol getmək, gəzib dolanmaq (*miniklə*); 3. *köhn.* qazanmaq (*faytonçuluqla*).
ВЫЕЗЖАТЬСЯ *несов.* öyrədilmək (*miniya, qoşquya*).
ВЫЕЖЕННЫЙ *прич.* miniyə, qoşquya öyrədilmiş (*at haqqında*).
ВЫЕЗЖИВАТЬ *многочр.* bax **выезжать II**.
ВЫЕМ *м* bax **выемка** 4-cü mənada.
ВЫЕМКА *ж* 1. çıxartma; 2. götür(ül)mə, al(in)ma; **выемка денег из сберегательной кассы** əmanət kassasından pul götürmə; 3. zəbt etmə (edilmə); 4. oyuc, çuxur, girinti, qazıq.
ВЫЕМОЧНЫЙ *прил.* 1. *tex.* qazıyan, oyucaşan, çuxuraşan; **выемочная машина** oyucaşan maşın; 2. çıxardılmalı olan, oyulmalı olan (*şey, material*).
ВЫЕМЧАТЫЙ *прил.* oyuc-oyuc, diş-diş, girintili-çixıntılı.
ВЫЕСТЬ *сов.* 1. içəridən yemək (gəmir-mək), içini yemək (oymaq); 2. kəsmək, yemək, yandırmaq, xarab etmək, korlamaq.
ВЫЕХАТЬ *сов.* getmək, çıxmaq; çıxıb getmək, köçüb getmək (*miniklə*).
ВЫЖАРИВАТЬ *несов.* bax **выжарить**.
ВЫЖАРИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **выжариться**; 2. bişirilmək; 3. qızardılmaq.
ВЫЖАРИТЬ *сов.* 1. bişirmək; 2. bərk qızdırmaq (tavanı və s.); 3. qovurmaq, qızartmaq (*əti*).
ВЫЖАРИТЬСЯ *сов.* 1. bişmək; 2. qızmaq (tava və s.); 3. qızarmaq, qovrulmaq (*yemək*).
ВЫЖАРКИ *мн.* *дан.* cızdaq.
ВЫЖАТЫЙ I *прич.* 1. sıxılmış; 2. sıxılıb çıxardılmış; **выжатый лимон** sıxılıb suyu

çıxardılmış limon; 3. aradan çıxardılmış, sıxışdırılıb çıxardılmış.
ВЫЖАТЫЙ II *прич.* biçilmiş, biçilib qurtarmış (*əkin*).
ВЫЖАТЬ I *сов.* 1. sıxmaq; 2. sıxıb suyunu (şirəsini) çıxartmaq; **выжать виноград** üzümü sıxıb suyunu çıxartmaq; 3. aradan çıxartmaq, sıxışdırıb çıxartma; 4. *idm.* qaldırmaq; **я выжал левой рукой 50 килограммов** sol əlimlə 50 kiloqram qaldırdım; 5. *xüs.* dirənənədən basmaq (*əyləci və s.*).
ВЫЖАТЬ II *сов.* *k. t.* biçmək; biçib qurtarmaq (*əkin*).
ВЫЖАТЬСЯ *сов.* 1. çıxmaq, süzülmək (*sıxılmaqdan*); 2. sıxılmaq.
ВЫЖДАТЬ *сов.* gözləmək; **выждать удобный случай** fürsət gözləmək.
ВЫЖЕЛТИТЬ *сов.* sarıya boyamaq.
ВЫЖЕЛТИТЬСЯ *сов.* sarıya boyanmaq; sarılmaq.
ВЫЖЕРЕБ *м.* *k. t.* 1. qulunlama; 2. qulun (*at balası*).
ВЫЖЕЧЬ *сов.* 1. yandırmaq, yandırıb tələf etmək, yandırıb məhv etmək; 2. yandırıb təmizləmək; 3. damğa vurmaq, damğa basmaq, dağlamaq; 4. naxış açmaq (*qızdırılmış alətlə*).
ВЫЖЕЖЕННЫЙ *прич.* yandırılmış, yanmış.
ВЫЖИВАНИЕ *ср* 1. sağalma; 2. ölməyib sağ qalma, yaşama; 3. sıxışdırıb çıxartma.
ВЫЖИВАТЬ *несов.* bax **выжить**.
ВЫЖИВАТЬСЯ *несов.* qovulmaq, sıxışdırılıb çıxardılmaq; çıxmağa məcbur edilmək (*mənəzildən və s.*).
ВЫЖИГ *м* *xüs.* 1. yandırma; **выжиг угля** kömür basma; 2. yandırma üsulu ilə alınan materialın miqdarı.
ВЫЖИГА *ж* *и* *м* 1. *xüs.* işlənmiş zərli bafta və sairəni əriltməklə alınan gümüş və ya qızıl; 2. oddağ (*əkin əkmək üçün yandırılmış meşə yeri*); 3. *köhn.* hiyləgər, fırıldaqçı, hərif.
ВЫЖИГАННИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. yandırılmaq; 2. yandırma üsulu ilə naxış açma (açılma).
ВЫЖИГАТЬ *несов.* bax **выжечь**.
ВЫЖИГАТЬСЯ *несов.* 1. yandırılmaq; 2. yandırılmaq, yandırılıb tələf edilmək.
ВЫЖИДАНИЕ *ср* gözləmə, intizar (*çəkmə*).

ВЫЖИДАТЕЛЬНЫЙ прил. gözləmə -[i-]; **выжидательная тактика** gözləmə taktikası.

ВЫЖИДАТЬ сов. bax **выждать**.

ВЫЖИДАЮЩИЙ 1. прич. gözləyən; 2. в знач. прил. ehtiyatlı.

ВЫЖИМ м idm. ağırlıq qaldırma.

ВЫЖИМАЛА м dan. istismarçı, müftəxor, qansoran.

ВЫЖИМАНИЕ ср мн. нет 1. sıxma, sıxıb çıxartma; 2. idm. ağırlıq qaldırma (gücü sıxmaq üçün).

ВЫЖИМАТЬ несов. bax **выжать** I.

ВЫЖИМАТЬСЯ несов. bax **выжаться**.

ВЫЖИМКА ж мн. нет 1. sıxma; 2. sıxıb suyunu çıxartma.

ВЫЖИМКИ ed. нет сесə, puçal, torta.

ВЫЖИНАТЬ несов. bax **выжать** II.

ВЫЖИНАТЬСЯ сов. к. т. biçilmək (əkin).

ВЫЖИРАТЬ несов. dan. bax **выжрать**.

ВЫЖИРАТЬСЯ несов. dan. 1. tamamilə yeyilmək, yeyilib qurtarmaq; 2. içərisi yeyilmək.

ВЫЖИТЫЙ прич. sıxışdırılıb çıxardılmış, qovulmuş.

ВЫЖИТЬ сов. 1. sağ qalmaq; 2. sağalmaq; 3. yaşamaq; 4. dan. qovmaq, sıxışdırıb çıxartmaq, çıxmağa məcbur etmək; 5. **выжить из ума** xərifləmək; yaddaşı korşalmaq (pozulmaq).

ВЫЖЛЕЦ м овç. erkək təzi.

ВЫЖЛИЦА ж овç. diş təzi.

ВЫЖЛОВКА bax **выжлица**.

ВЫЖЛЮЩИК м овç. ovda tazıları idarə edən ovçu.

ВЫЖРАТЬ сов. dan. 1. yemək, yeyib qurtarmaq, ötürmək, aşırmaq; 2. içini yemək.

ВЫЗВАНИВАНИЕ ср 1. çalma (zəng); 2. zəng səsi.

ВЫЗВАНИВАТЬ несов. bax **вызвонить**.

ВЫЗВАНИВАТЬСЯ несов. çalınıb səsi açılmaq.

ВЫЗВАТЬ сов. 1. çağırmaq; **вызвать на соревнование** yarışa çağırmaq; 2. dəvət etmək; 3. haraylamaq; 4. səbəb olmaq, bais olmaq, nəticələnmək, törətmək, oyatmaq, doğurmaq; **вызвать недовольство** narazılığa səbəb olmaq, narazılıq törətmək (doğurmaq); **вызвать подозрение** şübhə

oyatmaq (doğurmaq); 5. **вызвать аппетит** iştaha açmaq; **вызвать в памяти** yadına salmaq; **вызвать смех** güldürmək, gülüş doğurmaq; **вызвать к жизни** yaratmaq, dünyaya gətirmək.

ВЫЗВАТЬСЯ сов. (könnülü) boynuna götürmək, öhdəsinə almaq, təklif etmək; **вызваться помочь** öz köməyini təklif etmək.

ВЫЗВЕЗДИТЬ сов. şair. ulduzlarla örtülmək (göy).

ВЫЗВОЛИТЬ сов. dan. qurtarmaq, xilas etmək; **вызволить из-под фашистского ига** десятки миллионов людей on milyonlarla adamı faşizm zülmündən qurtarmaq (xilas etmək).

ВЫЗВОЛЯТЬ несов. bax **вызволить**.

ВЫЗВОЛЯТЬСЯ несов. dan. xilas edilmək. **ВЫЗВОНИТЬ** сов. çalmaq (zəng), zənglə hava çalmaq.

ВЫЗДОРАВЛИВАТЬ несов. bax **выздороветь**.

ВЫЗДОРАВЛИВАЮЩИЙ прич. sağalmaqda olan, sağalan.

ВЫЗДОРОВЕТЬ сов. sağalmaq.

ВЫЗДОРОВЛЕНИЕ ср мн. нет sağalma.

ВЫЗЕЛЕНИТЬ сов. dan. yaşıl rəngə boyamaq; yaşıl rəngləmək.

ВЫЗЕЛЕНИТЬСЯ сов. dan. yaşıl rəngə batmaq (bulanmaq).

ВЫЗИМОВАТЬ сов. dan. qışı keçirmək, qışı başa çatdırmaq.

ВЫЗНАВАТЬ несов. dan. bax **вызнать**.

ВЫЗНАТЬ сов. köhn. öyrənmək, bilmək; soruşub öyrənmək (bilmək).

ВЫЗОВ м 1. çağırış; çağırma, çağırılma, dəvət etmə, dəvət; 2. çağırış vərəqəsi; 3. meydan oxuma; **бросить вызов** meydan oxumaq; 4. с **вызовом** meydan oxuyaraq, dotələbcəsinə.

ВЫЗОЛАЧИВАТЬ несов. bax **вызолотить**. **ВЫЗОЛАЧИВАТЬСЯ** несов. bax **вызолотиться**.

ВЫЗОЛОТИТЬ сов. zərləmək, qızıl suyuna şalmaq.

ВЫЗОЛОТИТЬСЯ сов. zərlənmək, qızıl suyuna salınmaq.

ВЫЗОЛОЧЕННЫЙ прич. zərlənmiş, zərli, qızıl suyuna salınmış.

ВЫЗРЕВАНИЕ ср мн. нет yetişmə, dəymə (meyvə).

ВЫЗРЕВАТЬ несов. bax **вызреть**.

ВЫЗРЕТЬ сов. yetişmək, dəymək (meyvə).

ВЫЗУБРИВАТЬ I несов. bax **вызубрить** I.

ВЫЗУБРИВАТЬ II несов. bax **вызубрить** II.

ВЫЗУБРИВАТЬСЯ I несов. diş-diş olmaq, dişənmək.

ВЫЗУБРИВАТЬСЯ II несов. əzbərlənmək.

ВЫЗУБРИТЬ I сов. dan. diş-diş etmək, korlamaq (biçağı və s.).

ВЫЗУБРИТЬ II сов. əzbərləmək.

ВЫЗУБРИТЬСЯ сов. ağzi diş-diş olmaq, korlanmaq (baltı, biçaq və s.).

ВЫЗЫВАТЬ несов. bax **вызвать**.

ВЫЗЫВАТЬСЯ несов. 1. bax **вызваться**; 2. çağırılmaq.

ВЫЗЫВАЮЩЕЕ нареч. meydan oxuyaraq; həyasızcasına, ədəbsizcəsinə, lovğa-lovğa. **ВЫЗЫВАЮЩИЙ** прич. и прил. 1. çağıran; 2. səbəb olan, bais olan; 3. meydan oxuyan; 4. nəzakətsiz, ədəbsiz, həyasız (davrancı və s.); 5. şit (geyim).

ВЫЗЯБАТЬ несов. bax **вызябнуть**.

ВЫЗЯБНУТЬ сов. məh. şaxta vurmaq, don vurmaq.

ВЫИГРАТЬ сов. 1. udmaq, aparmaq (oyunda); 2. qazanmaq; 3. üstün gəlmək, qalib gəlmək; 4. **выиграть время** vaxt qazanmaq, irəli düşmək.

ВЫИГРАТЬСЯ сов. açılışmaq, səsi açılmaq, səsi yaxşılaşmaq (musiqi aləti haqqında).

ВЫИГРЫВАТЬ несов. bax **выиграть**.

ВЫИГРЫВАТЬСЯ несов. 1. bax **выиграться**; 2. udulmaq, aparılmaq, (oyun və s.); 3. qazanılmaq.

ВЫИГРЫШ м 1. uduş; 2. udma, aparma; 3. məc. qazanc, fayda; 4. üstünlük; 5. **быть в выигрыше** 1) udmaq, aparmaq (oyunda); 2) məc. üstün gəlmək.

ВЫИГРЫШНЫЙ прил. 1. udulmuş, aparılmış; **выигрышные деньги** udulmuş pul; 2. uduşlu, uduş verən; **выигрышный билет** uduşlu билет; 3. üstünlük verən, xeyirli, əlverişli; **выигрышная роль** əlverişli rol.

ВЫИСКАТЬ сов. axtarib tapmaq.

ВЫИСКАТЬСЯ сов. istəh. tapılmaq; peyda olmaq.

ВЫЙСКИВАНИЕ ср axtarma, axtarib tapma. **ВЫЙСКИВАТЬ** несов. bax **выискать**.

ВЫЙСКИВАТЬСЯ несов. 1. axtarılıb tapılmaq; 2. bax **выискаться**.

ВЫЙТИ сов. 1. (müxtəlif mənalarda) çıxmaq; **выйти из комнаты** otaqdan çıxmaq; **выйти из трудного положения** çətin vəziyyətdən çıxmaq; **портрет вышел неплохо** şəkil pis çıxmamışdır; **из этого ничего не выйдет** bundan heç bir şey çıxmaz (çıxmayacaq); **выйти из строя** sıradan çıxmaq; **из этого куска выйдет юбка** bu parçadan tuman çıxar; **выйти из повиновения** itaətdən çıxmaq; **у них вышел спор** onların arasında mübahisə çıxdı (yarandı); 2. sərf edilmək, işlənmək, qurtarmaq; **у меня вышла вся бумага** kağızımın hamısı işlənilib qurtarmışdır; 3. **выйти замуж** əgə getmək; **выйти из головы** unudulmaq; **не вышло** baş tutmadı; **выйти в люди** bax **люди**; **выйти в отставку** istefaya çıxmaq; **выйти на пенсию** təqaüdə çıxmaq; **выйти в тираж** bax **тираж**; **выйти из берегов** daşmaq (çay); **выйти из возраста**; **выйти из лет** yaşı keçmək (ötmək), yaşına görə yaramamaq; **выйти из доверия** etibarını itirmək, etibardan düşmək, hörmətdən düşmək; **выйти из долгов** bəddən çıxmaq; **выйти из колен** bax **коля**; **выйти из положения** vəziyyətdən çıxmaq, çıxış yolu tapmaq; **выйти из пределов (из границ)** (çəgo); **выйти за пределы (çəgo)**... kənara çıxmaq, cızığından çıxmaq, həddini aşmaq; **выйти из роли** bax **роль**; **выйти из себя** özündən çıxmaq, hirsələnmək; **выйти из строя** bax **строй**; **выйти из-под пера**; **выйти из-под кисти (kəso)**... qələmindən çıxmaq, ... əsəri olmaq; **выйти боком** bax **боком**; **выйти наружу** üzə çıxmaq, aşkar olmaq; **выйти сухим из воды** bax **вода**; **года вышли (кому)** 1) yaşa dolmuşdur; həddi-bülüğe çatmışdır; ...yaşına çatmışdır; 2) yaşı keçmişdir, yaşı ötmüşdür.

ВЫКАЗАТЬ сов. dan. göstərmək; **выказать храбрость** igidlik göstərmək.

ВЫКАЗЫВАТЬ несов. bax **выказать**.

ВЫКАЗЫВАТЬСЯ *несов.* 1. *köhn.* meydana çıxmaq, görünmək (*günəş və s.*); 2. özünü göstərmək; 3. göstərilmək (*etimad və s.*).

ВЫКАЛНВАТЬ *несов.* bax **выкалнить**.

ВЫКАЛНВАТЬСЯ *несов.* 1. qızardılmaq, kö-zərdilmək; 2. bişirilmək (*saxsı, kərpic və s.*).

ВЫКАЛИТЬ *сов.* 1. qızartmaq, közərtmək; 2. bişirmək (*saxsı, kərpici və s.*).

ВЫКАЛИТЬСЯ *сов. dan.* 1. qızarmaq, kö-zərmək; 2. bişmək (*saxsı, kərpic*).

ВЫКАЛЫВАТЬ *несов.* bax **выколоть**.

ВЫКАЛЫВАТЬСЯ *несов.* 1.deşilmək, çı-xardılmaq;deşilib çıxardılmaq, oyulub çı-xardılmaq; 2. naxışlanmaq (*mil, iynə və s. ilə*).

ВЫКАМАРИВАТЬ *несов. dan.* oyun çı-xartmaq.

ВЫКАНЮЧИВАТЬ *несов.* bax **выканю-чить**.

ВЫКАНЮЧИТЬ *сов. тәһ.* bax **выклян-чить**.

ВЫКАПЧИВАНИЕ *ср* 1. hisə ver(il)mə, his-ləndir(il)mə; 2. hisdə qurutma (qurudulma).

ВЫКАПЧИВАТЬ *несов.* bax **выкопнуть**.

ВЫКАПЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. hisə veril-mək, hisdə qurudulmaq; 2. hisləndirilmək.

ВЫКАПЫВАТЬ *несов.* bax **выкопать**.

ВЫКАПЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **выко-паться**; 2. qazılmaq; 3. qazılıb çıxardılmaq; 4. tapılmaq; axtarılıb tapılmaq.

ВЫКАРАБКАТЬСЯ *сов. dan.* 1. dirmaşib çıxmaq; 2. *təs.* bir təhər qurtarmaq, çıxmaq (*çətin vəziyyətdən*).

ВЫКАРАБКИВАТЬСЯ *несов.* bax **выка-рабкаться**.

ВЫКАРМЛИВАНИЕ *ср* bəsləmə, yedirtmə, yedirib böyütmə, yetişdirmə.

ВЫКАРМЛИВАТЬ *несов.* bax **выкормить**.

ВЫКАРМЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. bəslənil-mək; yedirilmək, yedirilib böyüdülmək, yetişdirilmək; saxlanılmaq; 2. yedirilib kö-kəldilmək; yedirilib doyuzdurulmaq.

ВЫКАТ *м* bax **выкатка II**.

ВЫКАТАТЬ I *сов.* 1. döyəcəyib hamar-la-maq, vərdenələmək, vərdenələyib hamar-lamaq; 2. ağnatmaq.

ВЫКАТАТЬ II *сов. dan.* diyirlədə-diyirlədə çıxartmaq.

ВЫКАТАТЬСЯ *сов.* 1. hamarlanmaq, dü-zəlmək (*vərdənə ilə, oxlovla*); 2. yuma-lanmaq, ağnatmaq.

ВЫКАТИТЬ *сов.* 1. diyirlədirib çıxartmaq; **выкатить бочки из амбара** çəlləkləri diyirlədirib anbardan çıxartmaq; 2. çıxmaq, görünmək; **вдруг из-за угла выкатил экипаж** birdən tündən bir araba çıxdı; **♦ выкатить глаза** gözlerini bəzəltmək.

ВЫКАТИТЬСЯ *сов.* 1. diyirlənib düşmək, yuvarlanmaq; 2. tökülmək (*göz yaşı*); 3. çıxmaq, görünmək (*günəş, ay*); 4. bə-rəlmək (*göz*).

ВЫКАТКА I *ж мн. нет* *xüs.* döyəcəyib hamarlama, vərdenələ(n)mə.

ВЫКАТКА II *ж мн. нет* 1. *dan.* diyirlədirib çıxartma; 2. *məd.* yerin üzərinə çıxartma, daşıma.

ВЫКАТЧИК *м* *məd.* filiz daşıyan fəhlə (*vaqonətlərdə*).

ВЫКАТЫВАНИЕ I *ср* döyəcəyib hamar-lama; vərdenələmə; vərdenələyib hamar-lama.

ВЫКАТЫВАНИЕ II *ср* diyirlədə-diyirlədə çıxartma (çıxardılma).

ВЫКАТЫВАТЬ I *несов.* bax **выкатать**.

ВЫКАТЫВАТЬ II *несов.* bax **выкатить**.

ВЫКАТЫВАТЬСЯ I *несов.* bax **выкатать-ся**.

ВЫКАТЫВАТЬСЯ II *несов.* 1. bax **выка-таться**; 2. diyirlənib çıxmaq.

ВЫКАТЬ *несов. dan.* "siz"lə danışmaq.

ВЫКАЧАННЫЙ *прич.* çəkilmə, boşaldıl-mış (*nasosla*).

ВЫКАЧАТЬ *сов.* 1. çəkmək (*nasosla*); **вы-качать воду из подвала** nasosla zirzə-miden suyu çəkmək; **выкачать воздух** nasosla havasını çəkmək; 2. götürmək; **выкачать желудочный сок** mədədən şirə götürmək; 3. *dan.* çəkmək, sorub çı-xartmaq, sorub almaq; **выкачать все день-ги** bütün pullarını əlindən almaq, bütün pulunu çəkmək.

ВЫКАЧАТЬСЯ *сов.* nasosla çəkilmək, çı-xarılmaq.

ВЫКАЧИВАНИЕ *ср* nasosla çək(il)mə, çı-xar(il)ma.

ВЫКАЧИВАТЬ *несов.* bax **выкачать**.

ВЫКАЧИВАТЬСЯ *несов.* (*nasosla*) çəkil-mək, boşaldılmaq, çıxardılmaq (*su, hava və s.*).

ВЫКАЧКА *ж мн. нет* çəkmə, çəkilmə (*nasosla*).

ВЫКАШИВАТЬ *несов.* bax **выкосить**.

ВЫКАШИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **выко-ситься**; 2. biçilmək, çalınmaq; biçilib qur-tarmaq, çalınıb qurtarmaq (*ot, çəmə və s.*).

ВЫКАШЛИВАТЬ *несов.* bax **выкашлять**.

ВЫКАШЛИВАТЬСЯ *несов.* bax **выкаш-ляться**.

ВЫКАШЛЯНУТЬ *однокр.* bax **выкашлять**.

ВЫКАШЛЯТЬСЯ *сов. dan.* öskürüb boğaz-ını təmizləmək, boğazını arıtmaq.

ВЫКАШЛЯТЬ *сов. dan.* öskürüb tüpürmək, hayxırıb tüpürmək; **выкашлять мокроту** bəlgəm tüpürmək.

ВЫКИДАТЬ *сов.* 1. bayıra atmaq; 2. çıxart-maq, çıxardıb atmaq, tullamaq.

ВЫКИДКА *ж* bax **выкидывание**.

ВЫКІДЫВАНИЕ *ср* bayıra atma, bayıra tul-lama; **♦ выкидывание икры** kürü tökmə.

ВЫКІДЫВАТЬ *несов.* bax **выкидать** və **выкинуть**.

ВЫКІДЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bayıra atıl-maq, bayıra tullanılmaq; 2. atılmaq, püs-kürmək, fısqırmaq.

ВЫКІДЫШ *м* 1. uşaqsaldırma, uşaqsalma, abort; 2. balasalma (*heyvanlar haqqında*); 3. salınmış uşaq (uşaqdüşük).

ВЫКИНУТЬ *сов.* 1. atmaq, tullamaq, çıxar-dıb atmaq; 2. çıxartmaq, qovmaq; 3. uşaq salmaq; 4. bala salmaq (*heyvanlar haq-qında*); **♦ выкинуть из головы** başından çıxartmaq, unutmmaq; **выкинуть флаг** bay-ra qaldırmaq (çəkmək); **выкинуть ло-зунг** şüar irəli sürmək; **выкинуть на счётах** çötkədə hesablamaq (çəkmək); **выкинуть на ветер деньги** sovurmaq (*pulu*); **выкинуть фокус** hoqqa çıxart-maq, oyun çıxartmaq.

ВЫКИНУТЬСЯ *сов.* bayıra atılmaq, bayıra tullanmaq (*pəncərədən və s.*).

ВЫКИПАТЬ *несов.* bax **выкипеть**.

ВЫКИПЕТЬ *сов.* suyu qaynayıb azalmaq, qaynayıb suyu çəkilmək; suyu qaynayıb buxar olmaq (*sətovar və s.*).

ВЫКИПАТИТЬ *сов.* qaynatmaq; **выкипя-тить белё** paltarı qaynatmaq.

ВЫКИПАТИТЬСЯ *сов. dan.* qaynayıb tə-mizlənmək, yaxşıca qaynamaq.

ВЫКИПЯЧЕННЫЙ *прич.* qaynatılmış.

ВЫКИСАТЬ *несов.* bax **выкиснуть**.

ВЫКИСНУТЬ *сов.* asılmaq, gəlmək (*xəmir*).

ВЫКЛАДКА *ж* 1. boşaltmaq, çıxartmaq; boşaldılma, çıxardılma; **выкладка вещей** şeylərin boşaldılması; 2. *köhn.* basma na-xış, basma bəzək; 3. *обычно мн.* hesab-lama.

ВЫКЛАДЫВАТЬ *несов.* bax **выложить** və **выкласть**.

ВЫКЛАДЫВАТЬСЯ *несов.* boşaldılmaq, çıxardılmaq.

ВЫКЛАСТЬ *сов.* bax **выложить**.

ВЫКЛЕВАТЬ *сов.* 1. dimdikləmək, dim-dikləyib çıxartmaq; dimdikləyib dəsmək; 2. dənəlmək, dənəyib qurtarmaq.

ВЫКЛЕВАТЬСЯ *сов.* 1. yumurtadan çıxmaq (*cüclər*); 2. dənəlmək, dənənib qurtar-maq.

ВЫКЛЕВЫВАТЬ *несов.* bax **выклевать**.

ВЫКЛЕВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. yumurtadan çıxmaq, dimdik vurub çıxmaq; 2. dimdik-lənmək, dənəlmək.

ВЫКЛЕИВАТЬ *несов.* bax **выкленить**.

ВЫКЛЕИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **выкле-иться**; 2. yapışdırılmaq, yapışdırılıb qur-tarmaq.

ВЫКЛЕИТЬ *сов.* yapışdırmaq, yapışdırıb qurtarmaq; çəkmək; **выкленить стены** *обоями* divara kağız çəkmək.

ВЫКЛЕИТЬСЯ *сов.* qorpaq, qorub düş-mək (*yapışdırılmış şey*).

ВЫКЛЕЙМИТЬ *сов.* *xüs.* damğalamaq, damğa basmaq.

ВЫКЛЕПАТЬ *сов.* *xüs.* 1. pərcimini açmaq (açıb çıxartmaq); 2. pərcimləmək; 3. so-yuq halda döyüb hazırlamaq.

ВЫКЛЕПЫВАТЬ *несов.* bax **выклепать**.

ВЫКЛЕПЫВАТЬСЯ *несов.* *xüs.* 1. pərcimi çıxardılmaq (açılmaq); 2. soyuq halda dö-yülb hazırlanmaq.

ВЫКЛИК *м* *dan.* 1. çağırma, bərkdən ça-ğırma; çağırış, haylama; 2. qışqırq, çığır-tı.

ВЫКЛИКАНИЕ *ср.* 1. adbaad çağırma, bir-bir çağırma; 2. çığır-tı, qışqır-tı.

ВЫКЛИКАТЬ *сов.* haraylamaq, səsəlmək, səsəyib çağırmaq.

ВЫКЛИКАТЬ *несов.* бах **выкликнуть**.
ВЫКЛИКАТЬСЯ *сов.* bir-bir çağırılmaq.
ВЫКЛИКИВАТЬ *несов. дан.* бах **выкликать**.
ВЫКЛИКНУТЬ *сов.* bir-bir çağırmaq, ad-baad çağırmaq (*sıra ilə*).
ВЫКЛИНИВАНИЕ *ср геол.* pazlaşma (*mədən layları, damarları haqqında*).
ВЫКЛИНИВАТЬСЯ *несов.* бах **выклиниться**.
ВЫКЛИНИТЬ *сов.* pazı (çivi) vurub çıxartmaq.
ВЫКЛИНИТЬСЯ *сов.* xüs. getdikcə daralmaq, nazikləşmək, sıxılmaq, getdikcə daralib dağılmaq (*mədən layları, damarları haqqında*).
ВЫКЛЮНУТЬ *однокр.* бах **выклевать**.
ВЫКЛЮНУТЬСЯ *сов.* бах **выклеиваться**.
ВЫКЛЮЧАТЕЛЬ *м тех.* elektrik açarı.
ВЫКЛЮЧАТЬ *несов.* бах **выключить**.
ВЫКЛЮЧАТЬСЯ *несов.* 1. бах **выключиться**; 2. kəsilmək (*elektrik cərəyanı*); 3. dayandırılmaq (*motor*); 4. کنار edilmək, çıxarılmmaq (*siyahıdan*).
ВЫКЛЮЧЕНИЕ *ср мн. нет* 1. çıxartma, açma, kəsmə, ayırma; çıxardılma, açılma, kəsilmə, ayrılma; **выключение тока** cərəyanı kəsmə; 2. dayandırma, dayandırılma; 3. *köhn.* کنار etmə, کنار edilmə, çıxardılma (*qulluqdan*).
ВЫКЛЮЧИТЬ *сов.* 1. çıxartmaq; çıxardıb atmaq, pozmaq; **выключить из списка** siyahıdan çıxartmaq; 2. kəsmək; **выключить свет** işığı kəsmək; **выключить телефон** telefonu kəsmək; **выключить газ** qazı kəsmək; 3. dayandırmaq; **выключить мотор** motoru dayandırmaq; 4. کنار etmək, çıxartmaq (*siyahıdan və s.*); **выключить со службы** *köhn.* qulluqdan çıxartmaq.
ВЫКЛЮЧИТЬСЯ *сов.* 1. dayanmaq, durmaq (*mexanizmlər haqqında*); 2. *тас.* çıxmaq; **выключиться из сознания** hüşundan çıxmaq, yadından çıxmaq.
ВЫКЛЮЧКА *ж köhn.* çıxartma, çıxardıb atma (*işdən, qulluqdan*).
ВЫКЛЯНЧИВАТЬ *несов.* бах **выкляничить**.
ВЫКЛЯНЧИТЬ *сов. дан.* tənəə gətirib almaq, yalvarıb almaq, dilənib almaq.

ВЫКОВАТЬ *сов.* 1. qayırmaq, döymək, döyüb hazırlamaq; **выковать подкову** nal qayırmaq; 2. *тас.* yaratmaq, yetişdirmək, meydana gətirmək; **выковать кадры** kadrlar yetişdirmək.
ВЫКОВАТЬСЯ *сов.* 1. qayırılmaq, döyülmək (döyülib hazırlanmaq); 2. *тас.* yaranmaq, yetişmək, formalaşmaq.
ВЫКОВЫВАТЬ *несов.* бах **выковать**.
ВЫКОВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. бах **выковаться**; 2. qayırılmaq, döyülmək (döyülib hazırlanmaq); 3. *тас.* yaradılmaq, yetişdirilmək (*kadrlar və s.*).
ВЫКОВЫРИВАТЬ *несов.* бах **выковырять**.
ВЫКОВЫРИВАТЬСЯ *несов. дан.* qurdalanıb çıxarılmaq.
ВЫКОВЫРНУТЬ *однокр.* бах **выковырять**.
ВЫКОВЫРЯТЬ *сов. дан.* qurdalayıb çıxartmaq, eşəyəib çıxartmaq.
ВЫКОЛАЧИВАНИЕ *ср* 1. çıxartma, vurub çıxartma; 2. çırpma, çırpılma, çırpıb təmizləmə; 3. *köhn.* zorla alma, yığma (*vergi və s.*), qopartma.
ВЫКОЛАЧИВАТЬ *несов.* бах **выколочить**.
ВЫКОЛАЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. çıxardılmaq, çırpılmaq; 2. *köhn.* qopardılmaq (*pul, vergi və s.*).
ВЫКОЛАШИВАНИЕ *ср* sünbül bağlama, sünbüllənmə.
ВЫКОЛАШИВАТЬСЯ *несов.* sünbül bağlamaq, sünbüllənmək.
ВЫКОЛОСИТЬСЯ *сов.* бах **колоситься**.
ВЫКОЛОТИТЬ *сов.* 1. çıxartmaq, vurub çıxartmaq; 2. çırpmaq, çırpıb təmizləmək; **выколотить пыль из ковра** xalçanın tozunu çırpıb təmizləmək; 3. döyüb yumşaltmaq (*dərini*); 4. *köhn.* zorla almaq, yığmaq (*vergi və s.*), qopartmaq; soymaq; 5. **выколотить дурь из (кого)** бах **дурь**.
ВЫКОЛОТКА *ж хüs.* 1. pərcəmaçan (*alət*); 2. kötük (*çəkməci kötiyi*); 3. toxmaq.
ВЫКОЛОТЬ *сов.* 1. deşmək, çıxartmaq, deşib çıxartmaq, oyub çıxartmaq; **выколоть глаз** gözünü çıxartmaq; 2. naxış salmaq (*mil və s. ilə*); 3. qopartmaq, çıxartmaq; 4. **хоть глаз выколи (темно)** göz-gözü görmür.

ВЫКОЛОЧЕННЫЙ *прич.* vurulub çıxardılmış, çırpılıb təmizlənmiş.
ВЫКОЛУПАТЬ *сов. дан.* 1. çıxartmaq, oyub çıxartmaq; 2. *тас.* oydurmaq.
ВЫКОЛУПНУТЬ *однокр.* бах **выколупать**.
ВЫКОЛУПЫВАТЬ *несов.* бах **выколупать**.
ВЫКОЛУПЫВАТЬСЯ *несов. дан.* çıxardılmaq, oyulub çıxardılmaq.
ВЫКОМАРИВАТЬ бах **выкамаривать**.
ВЫКОМУРИВАТЬ *несов. тәһ.* eyhamla danışmaq, atmacalı danışmaq.
ВЫКОНОПАТИТЬ *сов. хüs.* kəpikləmək, kəpikləyəib qurtarmaq, kəpiklə ilə tıxamaq.
ВЫКОНОПАЧЕННЫЙ *прич.* хüs. kəpiklənməmiş, kəpiklə ilə tıxanmış.
ВЫКОНОПАЧИВАТЬ *несов.* бах **выконопатить**.
ВЫКОНОПАЧИВАТЬСЯ *несов. хüs.* kəpiklənmək, kəpiklə ilə tıxanmaq.
ВЫКОПАТЬ *сов.* 1. qazmaq; **выкопать колодец** quyu qazmaq; 2. qazıb çıxartmaq; **выкопать картофель** kartof çıxartmaq; 3. *тас.* tapmaq, çıxartmaq.
ВЫКОПАТЬСЯ *сов.* eşəlenib çıxmaq.
ВЫКОПТИТЬ *сов.* 1. hisləndirmək, hisə vermək; 2. hisdə qurutmaq.
ВЫКОПТИТЬСЯ *сов.* 1. hislənmək, hisə bulanmaq, hisə batmaq; 2. hisdə qurumaq, hisə verilmək.
ВЫКОПЧЕННЫЙ *прич.* hisə verilmiş, hisdə qurudulmuş.
ВЫКОРМ *м* bəsləmə, böyütmə, yetişdirmə; bəsləyib böyütmə; bəslənmə; böyüdülmə, yetişdirilmə, bəslənilib böyüdülmə.
ВЫКОРМИТЬ *сов.* bəsləmək, böyütmək, yetişdirmək.
ВЫКОРМИТЬСЯ *сов. дан.* doyunca yemək (*heyvanlar haqqında*).
ВЫКОРМКА *ж* bəsləmə, böyütmə, yetişdirmə.
ВЫКОРМОК *м* 1. anasız bəslənilib böyüdülmüş heyvan; 2. *тас.* nanəcib, murdar adam.
ВЫКОРМЫШ бах **выкормок**.
ВЫКОРПЕТЬ *сов. дан.* 1. əlləşmək; 2. uzun zaman çalışmaqla əldə etmək; 3. zəhmət çəkmək, alın trit tökmək.

ВЫКОРЧЕВАТЬ *сов.* 1. qoparmaq, kökündən çıxartmaq (*kötküləri və s.*); 2. təmizləmək; 3. *тас.* kökünü kəsmək, yox etmək.
ВЫКОРЧЁВКА *ж* бах **выкорчёвывание**.
ВЫКОРЧЁВЫВАНИЕ *ср мн. нет* 1. çıxartma, kökündən çıxartma, qopartma; 2. təmizləmə; 3. *тас.* kökünü kəsmə.
ВЫКОРЧЁВЫВАТЬ *несов.* бах **выкорчевать**.
ВЫКОРЧЁВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. kökü çıxardılmaq, kökündən çıxardılmaq; 2. *тас.* kökü kəsilmək.
ВЫКОСИТЬ *сов.* 1. tamamilə biçmək, tamamilə çəlmək, biçib qurtarmaq, çalib qurtarmaq (*otu*); 2. *тас.* biçib tökmək, qırmaq, məhv etmək.
ВЫКОСИТЬСЯ *сов.* 1. xarab olmaq, kütəlmək (*dəryaz, kərantı*); 2. biçini qurtarmaq.
ВЫКОШЕННЫЙ *прич.* biçilmiş, çalınmış; biçilib qurtarmış, çalınib qurtarmış.
ВЫКРАДЕННЫЙ *прич.* oğurlanmış, çırpışdırılmış.
ВЫКРАДЫВАТЬ *несов.* бах **выкрасть**.
ВЫКРАДЫВАТЬСЯ *несов.* 1. бах **выкрасться**; 2. oğurlanmaq, çırpışdırılmaq.
ВЫКРАИВАНИЕ *ср* 1. biçmə, biçilmə (*paltar*); 2. *тас.* qənaət etmə, dala atma.
ВЫКРАИВАТЬ *несов.* бах **выкроить**.
ВЫКРАИВАТЬСЯ *несов.* 1. бах **выкроиться**; 2. biçilmək (*paltar və s.*); 3. qənaət edilib artırılmaq.
ВЫКРАСИТЬ *сов.* rəngləmək, rəng çəkmək, boyamaq.
ВЫКРАСИТЬСЯ *сов.* bulanmaq, batmaq (*rəngə*).
ВЫКРАСТЬ *сов.* oğurlamaq, çırpışdırmaq.
ВЫКРАСТЬСЯ *сов.* gizlincə çıxmaq, əkilmək.
ВЫКРАШЕННЫЙ *прич.* rənglənmiş, boyanmış.
ВЫКРАШИВАНИЕ I *ср* rənglə(n)mə; boya(n)ma.
ВЫКРАШИВАНИЕ II *ср.* ovma, xırdalama, oyub tökmə.
ВЫКРАШИВАТЬ I *несов.* бах **выкрасить**.
ВЫКРАШИВАТЬ II *несов.* бах **выкрошить**.

ВЫКРАШИВАТЬСЯ I несов. 1. bax **выкраситься**; 2. boyanmaq, rənglənəmək, rəng çəkilmək.

ВЫКРАШИВАТЬСЯ II несов. ovulmaq, ovxalanmaq, xırdalanmaq.

ВЫКРЕСТ м көһн. 1. dönmə, xaçpərəst; 2. mənsəb xatirinə öz əqidəsindən dönmə adam.

ВЫКРЕСТИТЬСЯ сов. көһн. dönüb xaçpərəst olmaq.

ВЫКРЕСТКА ж көһн. dönüb xaçpərəst olmuş qadın (qız).

ВЫКРИК м I. qışqırıq, cığırta; qışqırıq səsi; 2. bax.

ВЫКРИКИВАНИЕ ср qışqırma, haylama, qışqırıb çağırma.

ВЫКРИКИВАТЬ несов. bax **выкрикнуть**. **ВЫКРИКИВАТЬСЯ несов.** 1. bax **выкрикаться**; 2. çağırılmaq, haylanmaq.

ВЫКРИКНУТЬ сов. 1. qışqırmaq, bağırmaq, cığırmaq; 2. qışqırıb çağırmaq, haylamaq.

ВЫКРИСТАЛЛИЗОВАТЬСЯ сов. 1. *kim.* kristallaşmaq, kristala çevrilmək; 2. *təc.* müəyyən şəkə düşmək, büllurlaşmaq.

ВЫКРИСТАЛЛИЗОВЫВАТЬСЯ несов. bax **выкристаллизоваться**.

ВЫКРИЧАТЬ сов. дан. 1. qışqıraraq demək, qışqırıb deməklə ürəyini boşaltmaq; 2. cığır-bağır əldə etmək.

ВЫКРИЧАТЬСЯ сов. дан. qışqırmaqdan yorulmaq; **ребёнок выкричался** uşaq qışqırmaqdan yoruldu.

ВЫКРОИТЬ сов. 1. biçmək; **выкроить брюки** şalvar biçmək; 2. *təc.* qənaət edib artırmmaq (*bir şeydən*).

ВЫКРОИТЬСЯ сов. 1. biçilmək (*paltar*); 2. çıxmaq; **из этого куска материи еле выкроились брюки** bu parçadan çətinliklə bir şalvar çıxdı; 3. qənaət edilmək, artırılmaq (*bir şeydən*).

ВЫКРОЙКА ж I. biçmə, biçilmə; 2. ülgü, biçim.

ВЫКРОМСАТЬ сов. дан. kəsib xarab etmək, parça-tikə etmək, doğrayıb tökmək.

ВЫКРОШИТЬ сов. дан. ovmaq, xırdalamaq, ovub tökmək.

ВЫКРОШИТЬСЯ сов. дан. ovulmaq, dağılmaq, xırdalanmaq, ovxalanmaq.

ВЫКРУТА́СЫ ед. нет дан. 1. ədəbazlıq, hoqqabazlıq, oyunbazlıq; hoqqa, oyun; 2. *təc.* bəzək-düzək; 3. *təc.* hiylə, bicalik, kələkbazlıq, kələk; hoqqalar, hoqqabazlıq.

ВЫКРУТИТЬ сов. 1. burmaq, eşmək; **выкрутить верёвку** kəndir eşmək; 2. çıxartmaq, burub çıxartmaq; **выкрутить лампочку из патрона** lampoşkanı patron-dan burub çıxartmaq.

ВЫКРУТИТЬСЯ сов. 1. çıxmaq, burulub çıxmaq; 2. *təc.* işin içindən çıxmaq, qurtarmaq, yaxa qurtarmaq, özünü qurtarmaq (*çətin vəziyyətdən*).

ВЫКРУЧЕННЫЙ прич. 1. burulmuş, eşilmiş; 2. burulub çıxardılmış.

ВЫКРУЧИВАНИЕ ср 1. burma, burulma; eşmə, eşilmə; 2. çıxartma, burub çıxartma.

ВЫКРУЧИВАТЬ несов. bax **выкрутить**. **ВЫКРУЧИВАТЬСЯ несов.** 1. bax **выкрутиться**; 2. eşilmək, hörlülmək; 3. burulmaq, burulub çıxardılmaq.

ВЫКРЫВА́ТЬ несов. хüs. bax **выкрыть**. **ВЫКРЫВА́ТЬСЯ несов. хüs.** örtülmək; döşənmək.

ВЫКРЫТЬ сов. хüs. örtmək; döşəmək.

ВЫКУВЫРКИВАТЬ несов. bax **выкувырнуть**.

ВЫКУВЫРКИВАТЬСЯ несов. 1. bax **выкувырнуться**; 2. aşırılmaq, çevrilmək, başı üstə çevrilmək.

ВЫКУВЫРНУТЬ сов. aşırmaq, çevirmək, yuxmaq, başı üstə çevirmək.

ВЫКУВЫРНУТЬСЯ сов. yuxılmaq, çevrilib aşmaq, başı üstə çevrilmək, mayallaq aşmaq.

ВЫКУП м I. көһн. pul verib azad etdirmə, pul verib qurtarma; 2. girovu geri alma, girovdan çıxartma; 3. *tar.* torpaq pulu, azadlıq pulu, fidiyə.

ВЫКУПАТЬ сов. çimdirmək, yuyundurmaq.

ВЫКУПА́ТЬ несов. bax **выкупить**.

ВЫКУПА́ТЬСЯ сов. çimmək, yuyunmaq.

ВЫКУПА́ТЬСЯ несов. bax **выкупиться**.

ВЫКУПИ́ТЬ сов. I. tar. pul verib azad etdirmək, pul verib qurtarmaq, pul ilə almaq; 2. girovu geri almaq, girovdan çıxartmaq.

ВЫКУПИ́ТЬСЯ сов. 1. *tar.* pul ilə qurtarmaq, pul ilə azad edilmək (olmaq); 2. girovdan çıxardılmaq.

ВЫКУПНОЙ выкуп сөз. сиф.: **выкупные платежи tar.** azadlıq pulu, torpaq pulu.

ВЫКУПЩИК м I. pul verib azad etdirən, pul verib qurtaran (*əsir, qulu*); 2. girovu çıxaran, girovunu geri alan.

ВЫКУРЕНИЕ I ср. 1. çəkmə, çəkilmə (*araq, cövhar*); 2. boğanağa salıb çıxartma, tüstü ilə yuvadan çıxartma (*heyvan*).

ВЫКУРЕНИЕ II ср çəkib qurtarma, çəkilib qurtarılma.

ВЫКУРОВА́ТЬ несов. bax **выкурить**.

ВЫКУРОВА́ТЬСЯ несов. 1. bax **выкуриться**; 2. boğanağa salınıb çıxardılmaq, tüstü ilə yuvasından çıxardılmaq (*heyvan*).

ВЫКУРИ́ТЬ сов. 1. çəkib qurtarmaq; **выкурил все папиросы** papirosun hamısını çəkib qurtardı(m); 2. çəkmək (*araq, qatran və s.*); 3. boğanağa salıb çıxartmaq, tüstü ilə yuvadan çıxartmaq; **выкурить лису из норы** tüstü ilə tülkünü yuvasından çıxartmaq; 4. *təc.* sıxışdırıb çıxartmaq, sıxışdırmaq.

ВЫКУРИ́ТЬСЯ сов. 1. çəkilib qurtarmaq (*papiros*); 2. çəkilmək (*araq, qatran*); 3. *təc.* rədd olmaq.

ВЫКУРКА ж көһн. çəkmə, çəkilmə (*araq, cövhar və s.*)

ВЫКУС м дан. dişlək yeri, diş yeri.

ВЫКУСА́ТЬ сов. bax **выкусить**.

ВЫКУСИ́ТЬ сов dişləmək, dişləyib qopartmaq.

ВЫКУСЫВА́ТЬ несов. bax **выкусить**.

ВЫКУСЫВА́ТЬСЯ несов. dişlənmək, dişlənilib qopardılmaq.

ВЫКУША́ННЫЙ прич. көһн. içilmiş.

ВЫКУША́ТЬ несов. көһн. içmək; **выкушайте ещё стаканчик чаю!** bir stəkan da çay için! (*nəzakətli müraciət*).

ВЫКУШЕННЫЙ прич. көһн. dişlənmiş, dişlənilib qopardılmış.

ВЫЛАВЛИВАНИЕ ср tutma, tutulma.

ВЫЛАВЛИВА́ТЬ несов. bax **выловить**.

ВЫЛАВЛИВА́ТЬСЯ несов. 1. tutulmaq; 2. tutulub çıxardılmaq.

ВЫЛАЗ м дан. 1. çıxma; 2. deşik, dəlik.

ВЫЛАЗИ́ТЬ сов. hər yerə baş soxmaq, hər tərəfi gözmək.

ВЫЛАЗИ́ТЬ несов. дан. çıxmaq; **ВЫЛАЗЬТЕ живей!** tez çıxın!

ВЫЛАЗКА ж I. çıxış; 2. *təc.* hücum, həmlə, hərəkət; basqın; 3. *dan.* gəzinti, səyahət (*idman və s. məqsədlə*).

ВЫЛАКА́ТЬ сов. (*südü, suyu və s.*) içmək (*pişik, it haqqında*).

ВЫЛАМЫВАНИЕ ср sındırma, sındırılıb qopartma, sındırılıb çıxartma.

ВЫЛАМЫВА́ТЬ несов. bax **выломать** və **выломить**.

ВЫЛАМЫВА́ТЬСЯ несов. sındırılmaq, sındırılıb qopardılmaq, sındırılıb çıxardılmaq.

ВЫЛАШИ́ВАТЬ несов. bax **вылощить**.

ВЫЛАШИ́ВАТЬСЯ несов. 1. bax **вылощиться**; 2. pardaxlanmaq, işildadılmaq, parıldadılmaq.

ВЫЛЕЖА́ТЬ сов. дан. 1. yatmaq, uzanmaq (*lazımı qədər*); 2. qalib yetişmək.

ВЫЛЕЖА́ТЬСЯ сов. дан. 1. yatıb yorgunluğunu almaq, uzanıb dincəlmək; 2. düzəlmək, qatı açılmaq, əvvəlki şəklini almaq (*parça, kağız və s. haqqında*); 3. qalib dəymək, qalib yetişmək (*meyvə*); 4. qalib xarab olmaq.

ВЫЛЕЖИВА́ТЬ несов. bax **вылежать**.

ВЫЛЕЖИВА́ТЬСЯ несов. bax **вылежаться**.

ВЫЛЕЖКА ж хüs. qalib yetişmə (*meyvə və s.*)

ВЫЛЕЗА́ТЬ несов. bax **вылезти**.

ВЫЛЕЗТИ, ВЫЛЕЗТЬ сов. 1. çıxmaq; 2. tökülmək; **после тифа вылезли волосы** yataqlıqdan sonra saçları töküldü; **♦ вылезть из кожи даiredən-qabıqdan** çıxmaq (*çox çalışmaq, çox əlləşmək*); **вылезть из долгов** borcdan çıxmaq.

ВЫЛЕПИ́ТЬ сов. 1. qayırmaq, hazırlamaq (*gildən, gipsdən*); **вылепить изображение** heykəl qayırmaq; 2. *təc.* canlandırmaq.

ВЫЛЕПИ́ТЬСЯ сов. qayırılmaq, hazırlanmaq (*gildən, gipsdən*).

ВЫЛЕПЛЯ́ТЬ несов. bax **вылепить**.

ВЫЛЕПЛЯ́ТЬСЯ несов. bax **вылепиться**.

ВЫЛЕТ м I. uçub çıxma, uçub getmə; 2. uçma, yola düşmə (*təyyarə ilə*); 3. uçuş, uçuş vaxtı.

ВЫЛЕТАНИЕ *ср* ұзма, ұчуб getmə, ұчуб çıxma.

ВЫЛЕТАТЬ *несов.* бах **вылететь**.

ВЫЛЕТЕТЬ *сов.* 1. ұзма, ұчуб getmək; ұчуб çıxmaq, qaçmaq; **птица вылетела из гнезда** quş yuvasından uçdu; 2. ұзма, yola düşmək (*təyyarə ilə*); 3. düşmək, çıxmaq, tökülmək; 4. *тас.* bayıra atılmaq, qovulmaq, çıxarılmaq; **он вылетел из головы**; **вылететь из памяти** yadından çıxmaq; **вылететь в трубу** var-yoxu olındən çıxmaq, müflis olmaq; **вылететь пулей**; **вылететь стрелой** güllə kimi çıxmaq.

ВЫЛЕЧИВАТЬ *несов.* бах **вылечить**.

ВЫЛЕЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. бах **вылечиться**; 2. müalicə olunmaq, sağaldılmaq.

ВЫЛЕЧИТЬ *сов.* 1. sağaltmaq; 2. *тас.* tər-gitdirmək.

ВЫЛЕЧИТЬСЯ *сов.* 1. sağalmaq, yaxşı olmaq; **больной окончательно вылечился** xəstə lap sağaldı; 2. *тас.* tər-gitmək, əl çəkmək.

ВЫЛИВАТЬ *несов.* бах **вылить**.

ВЫЛИВАТЬСЯ *несов.* бах **вылиться**.

ВЫЛИЗАТЬ *сов.* yalamaq, yalayib təmizləmək.

ВЫЛИЗАТЬСЯ *сов.* *дан.* yalanmaq, yalanib təmizlənmək (*heyvanın özü*).

ВЫЛИЗЫВАТЬ *несов.* бах **вылизать**.

ВЫЛИЗЫВАТЬСЯ *несов.* бах **вылизаться**. **ВЫЛИНЯВШИЙ** *прич.* 1. solmuş, bozarmış, ağarmış, rəngi getmiş; 2. tüləmiş, tükü tökülmüş.

ВЫЛИНЯТЬ *сов.* 1. solmaq, bozarmaq, ağarmaq, rəngi getmək; 2. tüləmək, tükü tökülmək.

ВЫЛИТЫЙ *прич. и прил.* 1. tökülmüş, boşaldılmış; **вода, вылитая из ведра** vedrədən tökülmüş su; 2. *xüs.* tökülmüş, qayrılmış; **сосуд, вылитый из серебра** gümtüşdən tökülmüş qab; 3. *дан.* tamamilə oxşar, cəynilə oxşar, çox oxşayan; **он вылитый отец** o lap atasına oxşayır (*atası ilə yarı almadır*).

ВЫЛИТЬ *сов.* 1. tökmək, boşaltmaq; axıtmaq; **вылить воду из ведра** vedrədən suyu tökmək, vedrənin suyunu boşaltmaq; 2. *xüs.* tökmək, hazırlamaq; **вылить ста-**

тую из бронзы tuncdan heykəl tökmək; 3. su ilə yuvadan çıxartmaq.

ВЫЛИТЬСЯ *сов.* 1. tökülmək, axmaq, dağılmaq; 2. *тас.* gəlmək, təzahür etmək, baş vermək; **эти песни вылились из сердца** bu nəğmələr ürəkdən gələn nəğmələrdir; 3. *тас.* şəkil almaq, nəticələn-mək, çevrilmək; **неизвестно, во что выльются эти события** bu hadisələrin nə şəkil alacağı məlum deyil; bu hadisələrin nə ilə nəticələ-nəcəyi məlum deyil.

ВЫЛОВ *м. мн. нет xüs.* 1. balıq tutma, balıq ovu; **план вылова** balıq tutma (balıq ovu) planı; 2. tutulan balığın miqdarı.

ВЫЛОВИТЬ *сов.* 1. ovlamaq, tutmaq; 2. tutub çıxartmaq (sudan); 3. tutub qurtarmaq; tutub axırına çıxmaq (*balığın*).

ВЫЛОЖИТЬ *сов.* 1. çıxartmaq, boşaltmaq, çıxardıb ortaya qoymaq; **выложить книги на стол** kitabları çıxardıb stolun üstünə qoymaq; 2. *тас.* demək, söyləmək; **что знал, всё выложил** bildiyinin hamısını dedi; 3. örtmək, döşəmək; **выложить мостовую булыжником** küçəyə daş (qənbər) döşəmək; 4. *köhn.* bəzək vurmaq, haşiye vurmaq.

ВЫЛОМ *м. и.* sindırmaq; 2. sınıq, sınıq yer.

ВЫЛОМАТЬ *сов.* sindırmaq, sindirib qorpartmaq, sindirib çıxartmaq; **выломать дверь** qapını sindirib çıxartmaq.

ВЫЛОМАТЬСЯ *сов.* sınımaq, sınıb qorpmək, sınıb çıxmaq, sınıb düşmək.

ВЫЛОМИТЬ бах **выломать**.

ВЫЛОМИТЬСЯ *дан.* бах **выломаться**.

ВЫЛОМКА *ж. мн. нет* бах **вылом**.

ВЫЛОЩЕННЫЙ *прич.* 1. pardaxlanmış, parıldadılmış, işıldadılmış; sığallı, pardaxlı; 2. *тас.* bəzək-düzəkli, sığal verilmiş.

ВЫЛОЩИТЬ *сов.* 1. pardaxlamaq, parıldatmaq, işıldatmaq; 2. *тас.* bəzək-düzək vermək, sığal vermək.

ВЫЛОЩИТЬСЯ *сов.* 1. pardaxlanmaq, parıldadılmaq, işıldadılmaq; 2. *тас.* özünə bəzək-düzək vermək, sığallanmaq.

ВЫЛУДИТЬ *сов.* qalaylamaq.

ВЫЛУЖЕННЫЙ *прич.* qalaylanmış, qalaylı.

ВЫЛУЖИВАТЬ *несов.* бах **вылудить**.

ВЫЛУЖИВАТЬСЯ *несов.* qalaylanmaq.

ВЫЛУПНУТЬ *сов.* soymaq, qabığını soymaq; **он вылупил глаза** gözlerini bərəltmək.

ВЫЛУПНУТЬСЯ *сов.* 1. yumurtadan çıxmaq; 2. *дан.* gözleri bərələ qalmaq.

ВЫЛУПЛИВАТЬ *несов.* бах **вылупить**.

ВЫЛУПЛИВАТЬСЯ *несов.* бах **вылупиться**.

ВЫЛУПЛЯТЬ *несов.* бах **вылупить**.

ВЫЛУПЛЯТЬСЯ *несов.* бах **вылупиться**.

ВЫЛУЩИВАТЬ *несов.* бах **вылущить**.

ВЫЛУЩИВАТЬСЯ *несов.* soyulmaq, təmizlənmək, qabıqdan çıxardılmaq.

ВЫЛУЩИТЬ *сов.* 1. soymaq, təmizləmək; qabıqdan çıxartmaq; **вылущить горох** noxudu qabıqdan çıxartmaq; 2. *lib.* cərahiyyə yolu ilə çıxartmaq (*sütiyi, badamciğı və s.*).

ВЫМАЗАННЫЙ *прич.* 1. sürtülmüş, yaxı-lmış, suvanmış; 2. bulaşdırılmış, bulanmış.

ВЫМАЗАТЬ *сов.* 1. sürtmək, yaxmaq, suvamaq; **вымазать печь** глиной peçi pal-çıqla suvamaq; 2. bulaşdırmaq, batırmaq; **вымазать пальцы чернилами** barmaq-larını mürəkkəbə bulamaq.

ВЫМАЗАТЬСЯ *сов.* bulaşmaq, batmaq.

ВЫМАЗЫВАТЬ *несов.* бах **вымазывать**.

ВЫМАЗЫВАТЬСЯ *несов.* 1. бах **вымазаться**; 2. sürtülmək, suvanmaq; 3. bulaşdırılmaq, batırılmaq.

ВЫМАКАТЬ *сов.* işlədib qurtarmaq; **вымакать чернила** mürəkkəbi işlədib qurtarmaq.

ВЫМАЛЕВАТЬ *сов.* 1. boyamaq, rəngləmək (*pis, kobud şəkində*); 2. işlədib qurtarmaq (*rəngi*).

ВЫМАЛЕВЫВАТЬ *несов.* бах **вымалевать**. **ВЫМАЛЕВЫВАТЬСЯ** *несов.* 1. pis (kobud) rənglənmək; 2. işlədilib qurtarmaq (*rəng*).

ВЫМАЛИВАТЬ *несов.* *дан.* yalvarmaq-la alınmaq, yalvar-yaxarla alınmaq, əldə edilmək.

ВЫМАЛЫВАТЬ *несов.* бах **вымолоть**.

ВЫМАЛЫВАТЬСЯ *несов.* бах **вымолотиться**.

ВЫМАНИВАТЬ *несов.* бах **выманить**.

ВЫМАНИВАТЬСЯ *несов.* 1. aldadılıb alınmaq, hiylə ilə (yaltaqlıqla) alınmaq; 2. aldadılıb (tovlanılıb) çıxardılmaq (*bir yer-dən*).

ВЫМАНИТЬ *сов.* 1. aldadıb (tovlayıb) almaq, dilə tutub almaq; 2. qoparmaq. **ВЫМАНИТЬ деньги** pul qoparmaq; 3. aldadıb (tovlayıb) çağırmaq (çıxartmaq); **выманить из дому** aldadıb evdən çıxartmaq.

ВЫМАРАТЬ *сов.* 1. bulaşdırmaq, batırmaq, çirklətmək; 2. pozmaq, qaralamaq.

ВЫМАРАТЬСЯ *сов.* bulaşmaq, batmaq, çirklənmək.

ВЫМАРИВАТЬ *несов.* бах **выморить**.

ВЫМАРИВАТЬСЯ *несов.* qırılmaq, məhv edilmək, tələf edilmək (*zəhərli, acılıqla*).

ВЫМАРКА *ж.* 1. bulaşdırma, qaralama; 2. qaralanan yer, pozulan yer.

ВЫМАРЫВАНИЕ *ср. дан.* pozma, qaralama, pozulma, qaralanma.

ВЫМАРЫВАТЬ *несов.* бах **вымарать**.

ВЫМАРЫВАТЬСЯ *несов.* 1. бах **вымараться**; 2. bulaşdırılmaq, batırılmaq, çirkləndirilmək; 3. pozulmaq, qaralanmaq (*yazı*).

ВЫМАТЫВАНИЕ *ср.* 1. sarıma, sarıyıp qurtarmaq; 2. *тас.* əldən salma, üzmə.

ВЫМАТЫВАТЬ *несов.* бах **вымотать**.

ВЫМАТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. бах **вымотаться**; 2. sarınmaq; 3. işlədilib qurtarmaq, sərf edilmək.

ВЫМАХАТЬ *сов.* *дан.* 1. *xüs.* atı yortma yerişə öyrətmək; 2. qovmaq; **вымахать комаров** ağcaqanadları qovmaq.

ВЫМАХИВАТЬ *несов.* бах **вымахать**.

ВЫМАХИВАТЬСЯ *несов.* atılmaq, fırladılmaq.

ВЫМАХНУТЬ *сов.* 1. çırpmaq, silkələmək; 2. birdən (sıçrayıb) çıxmaq.

ВЫМАЧИВАНИЕ *ср.* 1. islatma, islanma, isladılma; 2. suya qoyma.

ВЫМАЧИВАТЬ *несов.* бах **вымочить**.

ВЫМАЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. бах **вымочиться**; 2. isladılmaq.

ВЫМАЩИВАТЬ *несов.* бах **вымостить**. **ВЫМАЩИВАТЬСЯ** *несов.* бах **вымоститься**.

ВЫМЕЖЕВАТЬ *сов.* *xüs.* mərzləmək, mərz çəkmək, sərhəd çəkmək, mərzlə ayırmaq (*torpağı*).

ВЫМЕЖЕВАТЬСЯ *сов.* mərzlənmək, mərzlə ayrılmaq (*torpaq*).

ВЫМЕЖОВАТЬ *несов.* бax **вымежевать**.

ВЫМЕЖОВАТЬСЯ *несов.* бax **вымежеваться**.

ВЫМЕЛИТЬ *сов.* 1. ağartmaq (*tabaşirlə*); 2. tabaşirə bulamaq.

ВЫМЕЛИТЬСЯ *сов.* 1. ağardılmaq (*tabaşirlə*); 2. tabaşirə bulanmaq.

ВЫМЕНИВАТЬ *несов.* бax **выменять**.

ВЫМЕНИВАТЬСЯ *несов.* dəyişdirilmək, mübadilə edilmək.

ВЫМЕНИТЬ *сов.* бax **выменять**.

ВЫМЕНЯТЬ *сов.* dəyişdirmək, mübadilə etmək.

ВЫМЕРЕТЬ *сов.* 1. tərək olmaq, qırılmaq, qırılıb qurtarmaq, nəslə kəsilmək, puça çıxmaq; 2. əhalisi qırılıb boş qalmaq, xarabazara dönmək.

ВЫМЕРЗАНИЕ *ср* 1. donurma, şaxta vurma; 2. donma, buza dönmə, buz bağlama.

ВЫМЕРЗАТЬ *несов.* 1. бax **вымерзнуть**.

ВЫМЕРЗНУТЬ *сов.* 1. donurma, şaxta vurmaq, dondan tələf olmaq; 2. donmaq, buza dönmək, buz bağlamaq.

ВЫМЕРИВАТЬ *несов.* бax **вымерить**.

ВЫМЕРИВАТЬСЯ *несов.* бax **вымеряться**.

ВЫМЕРИТЬ *сов.* ölçmək, ölçüb təyin etmək; **вымерить поле** tarlaları ölçmək; **вымерить кубатуру комнаты** otağın həcmi ölçüb təyin etmək.

ВЫМЕРШИЙ *прич.* 1. tərək olmuş, qırılmış; nəslə kəsilmiş, qırılıb qurtarmış; 2. əhalisi qırılaraq boş qalmış, xarabazara dönmüş.

ВЫМЕРЯТЬ *несов.* бax **вымерить**.

ВЫМЕРЯТЬСЯ *несов.* ölçülmək, ölçülüb təyin edilmək.

ВЫМЕСИТЬ *сов.* yoğurmaq (*xəmir*).

ВЫМЕСИТЬСЯ *сов.* yoğurulmaq.

ВЫМЕСТИ *сов.* 1. süpürmək, süpürüb atmaq, süpürüb təmizləmək; silib-süpürmək; 2. *təc.* çıxartmaq, qovmaq, bayıra atmaq.

ВЫМЕСТИСЬ *сов.* 1. süpürülmək; 2. *təc.* çıxıb getmək, rədd olmaq.

ВЫМЕСТИТЬ *сов.* *köhn.* 1. intiqam almaq, qisas almaq, əvəz çıxmaq; heyfını almaq; 2. acığını tökmək, acığını çıxmaq.

ВЫМЕТАТЬ I *сов.* 1. *dan.* hissə-hissə, tədriclə atmaq; 2. kürü tökmək; 3. zoğ atmaq, zoğlamaq, cücartı vermək.

ВЫМЕТАТЬ II *сов.* ilmək açmaq.

ВЫМЕТАТЬ *несов.* бax **вымести**.

ВЫМЕТАТЬСЯ *несов.* бax **выместись**.

ВЫМЕТАТЬСЯ *сов.* *dan.* 1. cücərmək, baş vermək, zoğ atmaq, zoğlamaq; 2. kürü töküb qurtarmaq.

ВЫМЕТЕННЫЙ *прич.* süpürülmüş, süpürülüb təmizlənmiş; süpürülüb atılmış.

ВЫМЕТИТЬ *сов.* nişanlamaq, nişan qoymaq, nişan vurmaq.

ВЫМЕТКА I *ж* *мн.* *нет* ilmək açma.

ВЫМЕТКА II *ж* *мн.* *нет* nişanlama, nişan qoyma, nişan vurma.

ВЫМЕТНУТЬ *сов.* *dan.* tullamaq, fırladıb atmaq.

ВЫМЕТНУТЬСЯ *сов.* *dan.* 1. atılmaq, tullanmaq; 2. birdən-birə çıxmaq (görünmək, gəlmək).

ВЫМЕТЫВАТЬ *несов.* бax **выметать I**.

ВЫМЕТЫВАТЬСЯ *несов.* çiənmək, açılmaq (*ilgək*).

ВЫМЕЧАТЬ *несов.* бax **выметить**.

ВЫМЕЧАТЬСЯ *несов.* nişanlanmaq, nişan qoyulmaq, nişan vurulmaq.

ВЫМЕЧЕННЫЙ *прич.* nişanlanmış, nişan qoyulmuş, nişan vurulmuş.

ВЫМЕШАННЫЙ *прич.* qarışdırılıb (çalınıb) qatılşdırılmış, qarışdırılmış.

ВЫМЕШАТЬ *сов.* qarışdırmaq, (çalıb) qatılşdırmaq, qarışdırmaq.

ВЫМЕШЕННЫЙ *прич.* yoğurulmuş.

ВЫМЕШИВАТЬ I *несов.* бax **вымесить**.

ВЫМЕШИВАТЬ II *несов.* бax **вымесить**.

ВЫМЕШИВАТЬСЯ I *несов.* yoğurulmaq.

ВЫМЕШИВАТЬСЯ II *несов.* qarışdırılmaq (çalınmaq).

ВЫМЕЩАТЬ *несов.* бax **выместить**.

ВЫМЕЩАТЬСЯ *несов.* intiqam alınmaq, qisas alınmaq, əvəzi çıxılmaq, heyfı alınmaq.

ВЫМИНАТЬ *несов.* 1. əzmək, yumşaltmaq; **выминать глину** gili yumşaltmaq; 2. tapdayıb əzmək, tapdalamaq.

ВЫМИНАТЬСЯ *несов.* əzilmək, yumşaldılmaq.

ВЫМИРАНИЕ *ср* *мн.* *нет* tərək olma, puç olma, qırılma, qırılıb qurtarma, ölüb getmə, yox olma, nəslin kəsilməsi.

ВЫМИРАТЬ *несов.* бax **вымереть**. **ВЫМИСТАЯ** *ж* iriyelinli, yekə əmcəkli; **вымистая корова** iriyelinli inək.

ВЫМОГАНИЕ *ср* zorla (hədələməklə, hədə-qorxu ilə) alma, qoparma (*pul və s.*)

ВЫМОГАТЕЛЬ *м* hədə ilə (zorla, fırladaqla) başqasından pul alan, pul qoparan adam; şantajçı.

ВЫМОГАТЕЛЬНИЦА *ж.* hədə ilə (zorla, fırladaqla) başqasından pul alan, pul qoparan qadın (qız); şantajçı qadın (qız).

ВЫМОГАТЕЛЬСКИЙ *вымогатель* *söz. sif.*

ВЫМОГАТЕЛЬСТВО *ср* zorakılıqla, şantajla, zorla (hədələməklə, fırladaqla) alma, qoparma (*pul və s.*).

ВЫМОГАТЬ *несов.* zorla (hədələməklə, fırladaqla) almaq, qoparmaq (*pul və s.*); **вымогать согласие** zorla razılıq almaq.

ВЫМОГАТЬСЯ *несов.* zorla (hədələməklə, fırladaqla) əldə edilmək, alınmaq, qoparılmaq (*pul və s.*).

ВЫМОИНА *ж* çuxur, oyuk (*axan suyun tələ gətirdiyi oyuk*).

ВЫМОКАНИЕ *ср* sudan xarab olma; rütubətdən xarab olma (çürümə).

ВЫМОКАТЬ *несов.* бax **вымокнуть**.

ВЫМОКНУТЬ *сов.* 1. islanmaq; 2. sudan xarab olmaq, rütubətdən xarab olmaq, islanıb çürümək; **посевы вымокли от постоянных дождей** əkinlər arasıkəsilməyəən yağışdan xarab oldu; 3. duzu çıxmaq (*suda*); 4. yumşalmaq.

ВЫМОКШИЙ *прич.* 1. islanmış; 2. sudan (rütubətdən) xarab olmuş (çürümüş).

ВЫМОЛЧИВАНИЕ *ср* döymə, döyüb qurtarma (*taxılı*).

ВЫМОЛЧИВАТЬ *несов.* бax **вымолотить**.

ВЫМОЛЧИВАТЬСЯ *несов.* *к. т.* döyülmək (*taxılı*).

ВЫМОЛВИТЬ *сов.* *dan.* demək, söyləmək, danışmaq; **он слова не вымолвил** o, ağzını açıb bir söz də demədi (o, ağzını belə açmadı).

ВЫМОЛНИТЬ *сов.* yalvarıb almaq, yalvar-yaxarla almaq.

ВЫМОЛОТ *м* *к. т.* 1. döymə, döyülmə (*taxılı*); 2. döyülmüş taxıl; döyülmüş taxılın miqdarı.

ВЫМОЛОТИТЬ *сов.* *к. т.* döymək, döyüb qurtarmaq (*taxılı*).

ВЫМОЛОТКА *ж* *мн.* *нет* *təh.* döyü(lü)b qurtarma (*taxılı*).

ВЫМОЛОТКИ *ед.* *нет* *təh.* xırman zibili, xırman qalığı.

ВЫМОЛОТЬ *сов.* üyütmək.

ВЫМОЛОТЬСЯ *сов.* *təh.* 1. yeyilmək, dişəyi xarab olmaq (*dəyirman daşları haqqında*); 2. üyünmək.

ВЫМОЛОЧЕННЫЙ *прич.* döyülmüş (*taxılı*).

ВЫМОРАЖИВАНИЕ *ср* 1. dondur(ul)ma, soyuğa ver(il)mə, şaxtaya ver(il)mə; 2. dondurub qırma (*cücüləri*).

ВЫМОРАЖИВАТЬ *несов.* бax **выморозить**.

ВЫМОРАЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. бax **выморозиться**; 2. dondurulmaq, don verilmək, şaxtaya verilmək; 3. donub xarab olmaq; 4. dondurulmaqla qırılmaq (*məhv edilmək*).

ВЫМОРИТЬ *сов.* qırmaq, tələf etmək (*acından və ya zəhərlə*).

ВЫМОРОЖЕННЫЙ *прич.* dondurulmuş.

ВЫМОРОЗИТЬ *сов.* 1. dondurmaq, soyuğa vermək, şaxtaya vermək; 2. dondurub qırmaq (*cücüləri*).

ВЫМОРОЗИТЬСЯ *сов.* 1. donmaq; 2. şaxtada qurumaq (*suyu çəkilmək*).

ВЫМОРОЗКА *м* *дан.* *xüs.* 1. bərk soyutma; 2. şaxtaya verib qırma (*həşəratı*).

ВЫМОРОЗКИ *мн.* dondurma içki (*tərki-bindəki suyun donması nəticəsində tündləşmiş içki*).

ВЫМОРОЧНЫЙ *прил.* *hüq.* vərəsesiz, yiyəsiz qalmış; **выморочное имущество** vərəsesiz əmlak.

ВЫМОСТИТЬ *сов.* döşəmək; **вымостить улицу булыжником** küçəyə daş (qənbər) döşəmək.

ВЫМОСТИТЬСЯ *сов.* döşənmək (*daş, qənbər*).

ВЫМОТАТЬ *сов.* 1. sarımaq, sarıyıb qurtarmaq; 2. işlədib qurtarmaq, sərf etmək; **вымотала целый моток** bütün bir yumğa işlədib qurtardı; 3. *təc.* əldən salmaq, üzmək; 4. **вымотать всю душу** cana gətirmək, əldən salmaq, üzmək.

ВЫМОТАТЬСЯ *сов.* 1. işlənib qurtarmaq; два клубка вымотались iki kələf işlənib qurtardı; 2. çıxmaq, olmaq; из этой шерсти вымоталось всего четыре клубка bu yundan cəmisi dörd kələf çıxdı; 3. *тас.* yorulmaq, əldən düşmək, üzülmək.

ВЫМОЧЕННЫЙ *прич.* isladılmış.

ВЫМОЧИТЬ *сов.* 1. islatmaq; 2. suya qoymaq; **вымочить лён** kətanı suya qoymaq; 3. suya qoyub duzunu (şorluğunu) azaltmaq; **вымочить селёдку** duzunu çıxartmaq üçün siyəneyi suya qoymaq.

ВЫМОЧИТЬСЯ *сов. дан.* bərk islanmaq.

ВЫМОЧКА *ж 1. дан.* islatma; 2. *мәһ.* rütubətdən xarab olma (çürümə); 3. *мәһ.* rütubətdən məhv olmuş (çürümüş) yerlər (əkində).

ВЫМОЩЕННЫЙ *прич.* (daşla və s. ilə) döşənmiş (*küçə və s.*).

ВЫМПЕЛ *м* *даніз.* vımpel (*hərbi gəminin dor ağasında qaldırılan bayraq*).

ВЫМУЧИВАТЬ *несов.* **вымучить.**

ВЫМУЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. əziyyət verilmək; əzab verilmək; 2. əzab çəkmək, əziyyət çəkmək.

ВЫМУЧИТЬ *сов.* 1. incitmək, əziyyət vermək, əzab vermək, işgəncə vermək, əziyyət verib almaq; məcbur etmək; 2. zorla yaratmaq, güclə meydana çıxartmaq; **вымучить улыбку** zorla özünü güldürmək.

ВЫМУШТРОВАТЬ *сов.* **вымустровать.**

ВЫМУШТОВАНИЕ *сп* yuyub aparma, yuyub çökmə.

ВЫМУЫВАТЬ *несов.* **вымывать.**

ВЫМУЫВАТЬСЯ *несов.* 1. **вымываться;** 2. yuyulmaq, yuyulub təmizlənmək; 3. yuyulub aparılmaq.

ВЫМУЫЛИВАТЬ *несов.* **вымывать.**

ВЫМУЫЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. **вымываться;** 2. işlədilmək, sərf edilmək, işlədilib qurtarmaq (*sabun*).

ВЫМУЫЛИТЬ *сов.* işlətmək, işlədib qurtarmaq (*sabunu*); **вымывать целый кусок мыла** bir qalıq sabunu işlədib qurtarmaq.

ВЫМУЫЛИТЬСЯ *сов.* işlənmək, işlənib qurtarmaq (*sabun*).

ВЫМУЫСЕЛ *м (мн. вымыслы)* 1. xəyal, xülya; 2. uydurma, əfsanə.

ВЫМУЫСЛИТЬ *сов. köhn.* uydurmaq.

ВЫМУЫТЬ *сов.* 1. yumaq, yuyub təmizləmək; **вымывать лицо** üzünü yumaq; 2. yuyub aparmaq; **водой вымыло берег** su sahili yumuşdu; **вымывать (кому) голову** **бax голова;** **вымывать (кому) косточки** **бax косточка.**

ВЫМУЫТЬСЯ *сов.* yuyunmaq.

ВЫМУЫШЛЕННЫЙ *прил.* uydurulmuş, uydurma, qondarma; **вымывленная фамилия** uydurma fəmiyyə (soyad).

ВЫМУЫШЛЯТЬ *несов.* **вымывлять.**

ВЫМУЫШЛЯТЬСЯ *несов.* uydurulmaq.

ВЫМУЯ *сп* yelin, əmcək.

ВЫМУЯТЬ *сов.* əzmək, əzəşdirmək, övkeləyib əzəşdirmək, əzib yumşaltmaq.

ВЫМУАШИВАТЬ *многокр.* **бax выносить.**

ВЫМУАШИВАТЬСЯ *несов.* **бax выносиваться**

1-ci mənad.

ВЫМУСЕЕНИЕ *сп* *мн.* *нет* çıxarma, çıxartılma; **вынесение решения** qərar çıxarma (çıxarılması).

ВЫНЕСТИ *сов.* 1. çıxartmaq; aparmaq; **вынести вещи из вагона** şeylərini vaqondan çıxartmaq; 2. qoymaq, təklif etmək (*müzakirəyə*); 3. dözmək, davam gətirmək, tab gətirmək; **вынести впечатление** təsir almaq; **вынести убеждение (в чем-н.)** bir qənaətə gəlmək, bir fikrə gəlmək; **вынести сор из избы** **бax сор;** **вынести за скобки** *riyaz.* mötərizə xaricinə çıxarmaq; **вынести на своих плечах** öz çiyinlərində daşımaq; **куда кривая не вынесет (вывезет)** **бax кривая.**

ВЫНЕСТИСЯ *сов.* (sürətlə) çıxmaq, uşmaq (*bir yerdən*).

ВЫНИЗАТЬ *сов. köhn.* 1. düzmək (*sapa*); 2. muncuq tikmək, mirvari tikmək (*pal-tara*).

ВЫНИЗЫВАТЬ *несов.* **вынизать.**

ВЫНИМАНИЕ *сп* çıxarma, götürmə, çıxartılma, götürülmə.

ВЫНИМАТЬ *несов.* **вынуть.**

ВЫНИМАТЬСЯ *несов.* 1. **вынутаться;** 2. çıxardılmaq.

ВЫНОС *м* *мн.* *нет* 1. çıxarma, çıxartılma; 2. atma; **вынос левой ноги вперед** sol ayağı irəli atma; 3. götürmə, götürülmə; qaldırma, qaldırılma; 4. bir və ya bir neçə

atı yandan və ya qabaqdan qoşma üsulu; **на вынос** alıb aparmaq üçün; **пиво продаётся на вынос** pivə aparmaq üçün satılır.

ВЫНОСИТЬ *сов.* 1. vaxtında doğmaq; 2. qarnında gəzdirmək; 3. doğub böyütmək; 4. *тас.* çoxdan fikrində tutmaq, ... fikri ilə yaşamaq; ətraflı düşünmək; **выносить на своих руках** öz əlində bəsləmək, əlində böyütmək.

ВЫНОСИТЬ *несов.* **бax вынести;** **выносить сор из избы** evin sirtini bayıra çıxartmaq; **не выносить (кого-либо)** zəhləsi getmək, görməyə gözü olmamaq; **хоть святых (вон) выноси** **бax святой.**

ВЫНОСИТЬСЯ *сов.* 1. çoxdan fikrində olmaq, fikrində dolaşmaq; 2. *дан.* köhnəlmək, cıdırılmaq.

ВЫНОСИТЬСЯ *несов.* 1. daşınmaq, çıxardılmaq; 2. şeylərini götürüb çıxmaq; 3. **бax вынести.**

ВЫНОСКА *ж 1.* çıxartma, daşıma, aparma; çıxardılma, daşınma, aparılma (*bayır*); 2. çıxış, haşiyə (*mətnədən kənar və ya sə-tirlərin aşağısında verilən qeyd*).

ВЫНОСЛИВОСТЬ *ж* *мн.* *нет* dözm, davam, möhkəmlik, davamlılıq, dözümlülük

ВЫНОСЛИВЫЙ *прил.* dözümlü, davamlı, möhkəm; **выносливый человек** davamlı adam.

ВЫНОСНОЙ 1. **выноски** *söz. sif.*; 2. yandan qoşulan; **выносная лошадь** yan atı; 3. çıxardıla bilən, aparıla bilən.

ВЫНОШЕННЫЙ 1. *прич.* vaxtında doğulmuş; 2. *прил.* ətraflı düşünülmüş, yetişmiş.

ВЫНУДИТЬ *сов.* məcbur etmək, vadar etmək; **вынудить согласие** zorla razılıq almaq.

ВЫНУЖДАТЬ *несов.* **бax вынудить.**

ВЫНУЖДАТЬСЯ *несов.* məcbur edilmək, vadar edilmək.

ВЫНУЖДЕННО *нареч.* naçar, ələcsiz, çarəsiz (olaraq), məcburən; əli üzülərək.

ВЫНУЖДЕННЫЙ 1. *прич.* məcbur edilmiş, məcbur olmuş, naçar qalmış; 2. *прил.* məcburi, çarəsiz, könülsüz.

ВЫНУТЬ *сов.* çıxartmaq, götürmək; **вынуть деньги из кармана** cibindən pul çıxartmaq; **вынуть ребенка из колыбели**

uşağı beşikdən götürmək; **вынуть душу(дух)** canını üzmək, yorma; **вынуть душу (сердце)** ürəyini çəkmək.

ВЫНУТЬСЯ *сов.* çıxmaq (*açar və s.*).

ВЫНЫРИВАТЬ *несов.* **бax вынырнуть.**

ВЫНЫРНУТЬ *сов.* 1. (sudan) çıxmaq, üzə çıxmaq; baş vurub çıxmaq, batib çıxmaq; **плвец быстро вынырнул** üzgüçü cəld suyun üzünə çıxdı; 2. *тас.* birdən çıxmaq; görünmək, zahir olmaq, ortaya çıxmaq.

ВЫНОХАТЬ *сов.* 1. çəkmək, çəkib qurtarmaq (*burunotunu*); 2. *тас.* bilmək, araşdırıb öyrənmək, axtarmaq, xəbər bilmək, öyrənil bilmək (iyi ilə tapmaq).

ВЫНОХИВАТЬ *несов.* **бax вынохивать.**

ВЫНЫНЧИВАТЬ *несов.* **бax вынынчить.**

ВЫНЫНЧИВАТЬСЯ *несов.* böyüdülmək, yetişdirilmək, tərbiyələndirilmək.

ВЫНЫНЧИТЬ *сов.* dayəlik etmək, bəsləmək, böyütmək, tərbiyələndirmək, yetişdirmək.

ВЫПАД *м 1.* düşmə, yerindən düşmə; 2. tökülmə; 3. *идм.* atılma, bədənə irəli vermə; 4. *тас.* hücum, düşməncəsinə çıxış.

ВЫПАДАНИЕ *сп 1.* düşmə; 2. yığma.

ВЫПАДАТЬ *несов.* 1. **бax выпасть;** 2. *идм.* həmlə etmək (*qılinc yarısında*).

ВЫПАДЕНИЕ *сп 1.* düşmə; 2. tökülmə; **выпадение волос** saçın tökülməsi.

ВЫПАЖЕННЫЙ *прич.* oyulmuş.

ВЫПАЗИТЬ *сов.* *xüs.* oymaq, oyuq açmaq (*iskəna ilə*).

ВЫПАИВАНИЕ *сп* *мн.* *нет* içirtmə, südlə bəslə(n)mə.

ВЫПАИВАТЬ I *несов.* **бax выпаять.**

ВЫПАИВАТЬ II *несов.* **бax выпойить.**

ВЫПАИВАТЬСЯ I *несов.* 1. **бax выпаяться;** 2. lehimə əridilmək (qorqardılmaq, açılmaq).

ВЫПАИВАТЬСЯ II *несов.* bəslənmək (*südlə*).

ВЫПАЛ *м köhn.* atəş, yaylım atəşi.

ВЫПАЛИВАТЬ I *несов.* **бax выпалить I.**

ВЫПАЛИВАТЬ II *несов.* **бax выпалить II.**

ВЫПАЛИВАТЬСЯ I *несов.* atılmaq (*tüfəng*).

ВЫПАЛИВАТЬСЯ II *несов.* yandırılmaq, oda verilmək.

ВЫПАЛНИТЬ I *сов. дан.* 1. atmaq (*tüfəng və s.*); 2. *тас.* demək, söyləmək, yağıdırmaq.

ВЫПАЛИТЬ II сов. yandırmaq, oda vermək.

ВЫПАЛКА ж yandırma, yandırılma, oda ver(ıl)mə.

ВЫПАЛЫВАТЬ несов. bax **выполоть.**

ВЫПАЛЫВАТЬСЯ несов. alaqla edilib qurtarmaq.

ВЫПАРИВАНИЕ ср 1. buğa vermə (verilmə); buğa verib təmizləmə, buğa verilib təmizlənmə; 2. buxarlandır(ıl)ma, buxara çevir(ıl)mə.

ВЫПАРИВАТЬ несов. bax **выпарить.**

ВЫПАРИВАТЬСЯ несов. bax **выпариться.** **ВЫПАРИТЬ сов.** 1. buğa vermək, buxara vermək, buğa verib təmizləmək; 2. buxarlandırmək, buxara çevirmək.

ВЫПАРИТЬСЯ сов. 1. buxara verilmək, buğa verilmək, buğa təmizlənmək; 2. buxarlanmaq, buxar olmaq; 3. buğa verib bədəninin çirkinini çıxartmaq.

ВЫПАРКА ж мн. нет 1. buğa verib təmizləmə; 2. buxarlanma; qaynayıb buğ olma.

ВЫПАРКИ ед. нет xüs. torta, xilt.

ВЫПАРНОЙ прил. tex. buğlandırıcı, buxarlandırıcı; **выпарной аппарат** buxarlandırıcı aparat.

ВЫПАРХИВАТЬ несов. bax **выпорхнуть.**

ВЫПАРЫВАТЬ несов. bax **выпороть I.**

ВЫПАРЫВАТЬСЯ несов. 1. sökülüb çıxardılmaq; 2. içi çıxardılmaq.

ВЫПАС м 1. otar(ıl)ma; 2. örüş, otlaq.

ВЫПАСТИ сов. otarmaq; **о выпаста луга** k. t. otarmaqla çəmənini qüvvətdən salmaq.

ВЫПАСНОЙ выпас söz. sif.

ВЫПАСТЬ сов. 1. düşmək, yerindən düşmək; 2. tökülmək; **у него волосы выпали** onun saçları tökülmüşdür; 3. yağmaq; **о выпасть на долю** bəxtinə çıxmaq, rəyına düşmək.

ВЫПАХАТЬ сов. 1. şumlamaq, sürmək; 2. torpağı gücdən salmaq (*gübrə vermək nəticəsində*).

ВЫПАХАТЬСЯ сов. gücdən düşmək (*torpaq*).

ВЫПАХИВАТЬ несов. bax **выпахать.**

ВЫПАХИВАТЬСЯ несов. 1. bax **выпахаться**; 2. şumlanmaq; 3. gücdən salınmaq (*torpaq*).

ВЫПАЧКАТЬ сов. çirkləndirmək, batırmaq, bulaşdırmaq.

ВЫПАЧАТЬСЯ сов. çirklənmək, bulaşmaq, batmaq.

ВЫПАЯТЬ сов. lehimini əridib çıxartmaq.

ВЫПАЯТЬСЯ сов. qorpmək, lehimini qorpmək (açılmaq).

ВЫПЕВАТЬ несов. bax **выпеть.**

ВЫПЕВАТЬСЯ несов. (aydın, təmiz avazla) oxunmaq (*mahnı, nəğmə*).

ВЫПЕКАНИЕ ср 1. bişirmək, bişirilmək; 2. yaxşı bişmə.

ВЫПЕКАТЬ несов. bax **выпечь.**

ВЫПЕКАТЬСЯ несов. 1. bax **выпечься**; 2. bişirilmək.

ВЫПЕРЕТЬ несов. bax **выпирать.**

ВЫПЕРЕТЬСЯ сов. dan. pırtlayıb çıxmaq.

ВЫПЕРХНУТЬ сов. dan. boğazını arıtmaq.

ВЫПЕСТОВАТЬ сов. qayğıkeşliklə yetişdirmək, tərbiyələndirib böyütmək.

ВЫПЕТЫЙ прич. oxunmuş (*mahnı*).

ВЫПЕТЬ сов. 1. oxumaq (*mahnı*); 2. avazla demək, söyləmək; 3. *məc.* demək, açıq demək, üzünə demək.

ВЫПЕЧЕННЫЙ прич. bişirilmiş.

ВЫПЕЧКА ж мн. нет 1. bişir(ıl)mə; 2. bişirilmiş çörək və s.

ВЫПЕЧЬ сов. 1. bişirmək, bişirib hazırlamaq (*çörək, bulka və s.*); 2. yaxşı bişirmək, lazımcına bişirmək.

ВЫПЕЧЬСЯ сов. 1. bişmək, bişib hazır olmaq (*çörək*); 2. lazımcına bişmək.

ВЫПИВАНИЕ ср iç(ıl)mə.

ВЫПИВАТЬ несов. 1. bax **выпить**; 2. içkiyə həvəsi olmaq, içki içməyi sevmək.

ВЫПИВАТЬСЯ несов. içilmək.

ВЫПИВКА ж 1. içki məclisi, kefi; **устроить выпивку** içki məclisi düzəltmək; 2. *собр.* içki.

ВЫПИВОХА м и ж dan. içki düşkünü, öy-yaş.

ВЫПИВШИ dan. дееприч. içmiş; sərxoş halda, kefli halda.

ВЫПИЛИВАНИЕ ср мн. нет bax **выпил** 1-ci mənada.

ВЫПИЛИВАТЬ несов. bax **выпилить.**

ВЫПИЛИВАТЬСЯ несов. mişarlanmaq, biç-qılınmaq.

ВЫПИЛИТЬ сов. 1. mişarlamaq, biçqılmaq, biçqi ilə kəsmək; 2. mişarla hazırlamaq (qayırmək).

ВЫПИЛКА ж 1. mişarla(n)ma, biçqıla(n)ma; 2. mişarla hazırlama, mişarla qayırmək; 3. mişarla hazırlanan şey.

ВЫПИЛОВКА, ВЫПИЛОВКА ж bax **выпиливание.**

ВЫПИРАТЬ несов. 1. sıxıb çıxartmaq, basıb çıxartmaq; 2. qabartmaq, görmək; 3. *vulq.* qovmaq, çıxartmaq (*qulluqdan*); 4. gözə çarpmək, qabağa çıxmaq (*qarın və s.*); 5. *məc.* aşırıb-daşmaq, qaynamaq.

ВЫПИРАТЬСЯ несов. 1. çıxmaq, qabağa çıxmaq, irəli çıxmaq; 2. qabarmaq; pırtılmaq, pırtlayıb çıxmaq.

ВЫПИСАТЬ сов. 1. yazmaq; **красиво выписать все буквы** bütün hərfələri qəşəng yazmaq; 2. yazıb götürmək; köçürmək; **выписать из книги нужные цитаты** lazımi sitatları kitabdan yazıb götürmək; 3. çəkmək, naxış çəkmək; 4. abunə yazılmaq; **выписать газету** qəzetə abunə yazılmaq; 5. yazıb götürmək; **выписать новые книги** yeni kitablar yazıb götürmək; 6. hesabdan (siyahıdan, dəftərdən) çıxartmaq, adını pozdurmaq; **выписать из домовой книги** ev dəftərindən adını çıxartmaq (pozdurmaq).

ВЫПИСАТЬСЯ сов. 1. çıxmaq; **выписаться из больницы** xəstəxanadan çıxmaq; 2. *köhn.* yaradıcılıq qabiliyyətini itirmək (*yazıçı haqqında*).

ВЫПИСКА ж 1. bax **выписывание** 1, 2, 4, 5 və 6-ci mənələrdə; 2. çıxarış; **выписка из протокола** protokoldan çıxarış; 3. sitat; 4. *köhn.* xülasə.

ВЫПИСНОЙ прил. köhn. yazdırılıb götürilən, sifarişlə alınan (*şey*).

ВЫПИСЫВАНИЕ ср 1. yazmaq; 2. yaz(ıl)ıb köçür(ül)mək; 3. çək(ıl)mə (*naxış və s.*); 4. yazıb istəmə, yazıb götürmə, sifariş etmə; 5. abunə yazılmaq; 6. pozmaq; çıxartmaq, çıxardılmaq (*siyahıdan, dəftərdən, hesabdan*).

ВЫПИСЫВАТЬ несов. bax **выписать**

ВЫПИСЫВАТЬСЯ несов. 1. bax **выписаться**; 2. yazılmaq, yazılıb götürülmək; köçürülmək (*kitabdan və s.*); 3. tamami-

lə yazılmaq, başdan-başa yazılmaq; 4. çəkilmək, naxış çəkmək; 5. yazdırılıb götürülmək, sifariş edilmək; 6. çıxardılmaq (*siyahıdan, dəftərdən, hesabdan və s.*).

ВЫПИСЬ ж köhn. çıxarış (*protokoldan, yazıdan və s.* -dən).

ВЫПИТЫЙ прич. içilmiş.

ВЫПИТЬ сов. içmək.

ВЫПИХАТЬ сов. dan. bax **выпихнуть.**

ВЫПИХИВАТЬ несов. bax **выпихнуть.**

ВЫПИХИВАТЬСЯ несов. itələnilib çıxarılmaq, qovulmaq.

ВЫПИХНУТЬ сов. itələyib çıxartmaq, qovmaq.

ВЫПЛАВИТЬ сов. xüs. əritmək; əridib ayırmaq (*metali*).

ВЫПЛАВИТЬСЯ сов. xüs. əriyib ayrılmaq.

ВЫПЛАВКА ж xüs. 1. əritmə, əridilmə; 2. əridilmiş metal (*və onun miqdarı*).

ВЫПЛАВЛЯТЬ несов. bax **выплавить.**

ВЫПЛАВЛЯТЬСЯ несов. 1. bax **выплавиться**; 2. əridilib ayrılmaq; əridilmək.

ВЫПЛАВОК м xüs. əridilmiş metal parçası.

ВЫПЛАКАТЬ сов. 1. doyunca ağlamaq, ağlayıb ürəyini boşaltmaq; 2. yalvar-yaxarla almaq, ağlayıb-yalvarmaqla almaq; **о выплакать все глаза** çox ağlamaq, ağlamaqdan gözlərini xarab etmək.

ВЫПЛАКАТЬСЯ сов. 1. ağlayıb sakit olmaq, ağlayıb ürəyini boşaltmaq; 2. ağlamaqdan gözlərinin işığı getmək.

ВЫПЛАКИВАТЬ несов. bax **выплакать.**

ВЫПЛАКИВАТЬСЯ несов. bax **выплакаться.**

ВЫПЛАТА ж 1. vermə, ödəmə; verilmiş, ödənmə; 2. hissə-hissə ödə(n)mə.

ВЫПЛАТИТЬ сов. vermək; ödəmək; **выплатить долги** borclarını ödəmək.

ВЫПЛАТНОЙ выплата söz. sif.

ВЫПЛАЧЕННЫЙ прич. verilmiş, ödənməmiş, ödənilmiş.

ВЫПЛАЧИВАНИЕ ср vermə, ödəmə; verilmə, ödənilmə.

ВЫПЛАЧИВАТЬ несов. bax **выплатить.**

ВЫПЛАЧИВАТЬСЯ несов. verilmək, ödənilmək.

ВЫПЛЕВАТЬ сов. tüpürmək; tüpürüb atmaq.

ВЫПЛЕВЫВАТЬ несов. bax **выплевать.**

ВЫПЛЕВЫВАТЬСЯ *несов.* түpүрүлмөк, түpүрүлүб атилмақ.
ВЫПЛЕСКАТЬ *сов.* төкмөк, шарты илө төкмөк, өндөрмөк; **выплескать воду из ведра** сууу ведрэдөн өндөрмөк.
ВЫПЛЕСКАТЬСЯ *сов.* төкүлмөк, өндөрилмөк.
ВЫПЛЕСКИВАТЬ *несов.* бах **выплескать**.
ВЫПЛЕСКИВАТЬСЯ *несов.* бах **выплескаться**.
ВЫПЛЕСНУТЬ *однокр.* бах **выплескать**.
ВЫПЛЕСНУТЬСЯ *однокр.* бах **выплескаться**.
ВЫПЛЕСТИ *сов.* 1. асмақ, асйб чыартамақ (*hörükdän və s.*); 2. hörmөк, hörüb қайырмақ, hörüb hazırlamaq, toxumaq.
ВЫПЛЕСТИСЬ *сов.* 1. асйлмақ, асйлыб ауылмақ (*hörükdän və s.*); 2. *мәс.* чырмақ, qurtarmaq; 3. hörүлүб hazır olmaq.
ВЫПЛЕТАТЬ *несов.* бах **выплести**.
ВЫПЛЕТАТЬСЯ *несов.* бах **выплестись**.
ВЫПЛЕТЕННЫЙ *прич.* 1. асйлыш; асйлыб чыардылмыш (*hörükdän və s.*); 2. hörүлүб hazırlanmış.
ВЫПЛИВ бах **выплывок**.
ВЫПЛИВАТЬ *несов.* бах **выплыть**.
ВЫПЛИВОК *м* 1. şış, fir (*ağaclarla*); 2. zoğ (*peyvənd yerindən aşağıda çıxan zoğ*).
ВЫПЛИТЬ *сов.* 1. сууун үзүнө чырмақ; 2. üzə-üzə чырмақ; үзүб чырмақ; 3. *мәс.* birdən ortaya чырмақ, görүнмөк; 4. *мәс.* qurtarmaq, чырмақ (*çətin vəziyyətdən*).
ВЫПЛЮНУТЬ *однокр.* бах **выплевать**.
ВЫПЛЯСЫВАТЬ *несов.* *дан.* şövqlə oynamaq.
ВЫПОИТЬ *сов.* içirtmөк (*süd və s.*) ilə bəsləmək, böyүtmөк; **выпоить телёнка молоком** дананы südlə bəsləmək.
ВЫПОЙКА *ж* *дан.* *к. т.* bəsləmə, südlə bəsləmə.
ВЫПОЛАСКИВАТЬ *несов.* бах **выполоскать**.
ВЫПОЛАСКИВАТЬСЯ *несов.* yaxalanmaq, yaxalanıb yuyulmaq, yaxalanıb təmizlənməк, suya çəkilmək.
ВЫПОЛЗАТЬ *несов.* бах **выползти**.
ВЫПОЛЗОК *м* (atılmış, salınmış) qabıq, cild, dəri (*ilanlarda və s.*).

ВЫПОЛЗТИ *сов.* 1. чырмақ; 2. sürünə-sürünə чырмақ, yavaş-yavaş чырмақ.
ВЫПОЛИРОВАТЬ *сов.* parıldatmaq, cilalamaq, pardaxlamaq.
ВЫПОЛНЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* ifa, icra; ifa etmө (edilmө), icra etmө (edilmө); əməl etmө, əməl edilmө (olunma); yerinə yetirmө, yerinə yetirilmө; həyata keçirmө, həyata keçirilmө; **выполнение плана** planın yerinə yetirilməsi.
ВЫПОЛНИМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* yerinə yetirilə bilmə, həyata keçirilə bilmə, icra edilə bilmə.
ВЫПОЛНИМЫЙ *прил.* yerinə yetirilə bilən, həyata keçirilə bilən; **выполнимое задание** yerinə yetirilə bilən tapşırıq.
ВЫПОЛНИТЬ *сов.* yerinə yetirmөк, icra etmөк, ifa etmөк, həyata keçirmөк; **выполнить план** planı yerinə yetirmөк.
ВЫПОЛНИТЬСЯ *сов.* бах **выполняться**.
ВЫПОЛНЯТЬ *несов.* бах **выполнить**.
ВЫПОЛНЯТЬСЯ *несов.* yerinə yetirilmөк, icra edilmөк, həyata keçirilmөк.
ВЫПОЛОСКАТЬ *сов.* yaxalamaq, yaxalayıb yumaq, yaxalayıb təmizləmək, suya çəkmөк.
ВЫПОЛОСНУТЬ *однокр.* бах **выполоскать**.
ВЫПОЛОТЬ *сов.* alaқ etmөк, alağını vurmaq, alağını təmizləmək; **выполоть гряды** ləklərin alağını təmizləmək, ləklərin alağını vurmaq.
ВЫПОЛОТЬСЯ *сов.* alaқ edilib təmizlənmөк, alaқ edilmөк, alağı vurulmaq.
ВЫПОНТИРОВАТЬ *сов.* xüs. bankı vurmaq, udmaq (*qumarda*).
ВЫПОР *м* *тек.* deşik, dəlik, göz (*tökmə qəlibində və s.*).
ВЫПОРОК *м* *дан.* parça, tikə, sökülmüş parça.
ВЫПОРОТКОВЫЙ **выпороток** *сөз. сиф.* **выпоротковый мех** ölmüş heyvanın qarnından чыардылан balanın dərisi.
ВЫПОРОТОК *м* 1. ölmüş heyvanın qarnından чыардылан bala; 2. bu balanın dərisi.
ВЫПОРОТЬ *ср* 1. söküб чыартамақ; **выпороть подкладку из пальто** paltonun astarını söküб чыартамақ; 2. içini чыартамақ, içalatını чыартамақ.

ВЫПОРОТЬ *ср* *дан.* çubuqlamaq, döymөк (*çubuqla*).
ВЫПОРХНУТЬ *сов.* усмақ, birdən усмақ, pırldayıb усмақ; uçub getmөк.
ВЫПОТ *м* *тиб.* ekssudat (*iltihab etmiş bədən boşluqlarına qan damarlarından süzülüb yığılan maye*).
ВЫПОТЕВАТЬ *несов.* бах **выпотеть**.
ВЫПОТЕТЬ *сов.* төrlөмөк.
ВЫПОТРОШИТЬ *сов.* içalatını чыартамақ, içini чыартамақ.
ВЫПРАВИТЬ *сов.* 1. düzəltmөк; 2. *köhn.* almaq; **выправить удостоверение** vəsiqə almaq.
ВЫПРАВИТЬСЯ *сов.* *дан.* 1. düzəlmөк; 2. özünü düzəltmөк, yaxşılaşmaq, qıvraklaşmaq.
ВЫПРАВКА *ж* *мн.* *нет* 1. düzəltmə; düzəldilmө; **выправка рукописи** əlyazısını düzəltmə; **выправка бритвы** ülgücü daşa çəkmө (çarxa çəkmө, itiləmə, ağzını düzəltmə); 2. (düz) duruş; qıvraklıq.
ВЫПРАВЛЕНИЕ *ср* düzəltmə, düzəl(dil)mө.
ВЫПРАВЛЯТЬ *несов.* бах **выправить**.
ВЫПРАВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. бах **выправиться**; 2. düzəldilmөк.
ВЫПРАСТЫВАТЬ *несов.* бах **выпростать**.
ВЫПРАСТЫВАТЬСЯ *несов.* бах **выпростаться**.
ВЫПРАШИВАНИЕ *ср* yalvarıb istəmə, yalvarıb alma, xahiş edib alma.
ВЫПРАШИВАТЬ *несов.* бах **выпросить**.
ВЫПРАШИВАТЬСЯ *несов.* 1. бах **выпроситься**; 2. icazə alınmaq, izin alınmaq.
ВЫПРЕВАТЬ *несов.* бах **выпреть**.
ВЫПРЕТЬ *сов.* 1. çürümөк, kiflənmөк; 2. bişmөк.
ВЫПРОВАЖИВАТЬ *несов.* бах **выпроводить**.
ВЫПРОВАЖИВАТЬСЯ *несов.* qovulmaq, bayıra чыардылмақ.
ВЫПРОВОДИТЬ *сов.* qovmaq, bayıra чыартамақ.
ВЫПРОВОЖЕННЫЙ *прич.* qovulmuş, bayıra чыардылмыш.
ВЫПРЯМИДЫВАТЬ *несов.* бах **выпрямить**.

ВЫПРОКИНУТЬ *сов.* *дан.* çevirmөк, devirmөк; böyrü üstə (topəsi üstə) yıxmaq, devirmөк.
ВЫПРОКИНУТЬСЯ *сов.* *дан.* yıxılmaq, devrilmөк, düşmөк, өndөрilmөк.
ВЫПРОСИТЬ *сов.* yalvarıb almaq, yalvar-yaxarla almaq, xahiş edib almaq.
ВЫПРОСИТЬСЯ *сов.* (özü üçün) icazə almaq, izin almaq (*çoxlu xahişdən sonra*).
ВЫПРОСТАТЬ *сов.* *дан.* 1. boşaltmaq; 2. чыартамақ; **выпростать руку из кармана** əlini cibindən чыартамақ.
ВЫПРОСТАТЬСЯ *сов.* *дан.* 1. boşalmaқ; 2. чырмақ, azad olmaq (*bir şeyin altından*).
ВЫПРОШЕННЫЙ *прич.* yalvar-yaxarla alınmış, xahişlə alınmış (öldə edilmış).
ВЫПРЫГИВАТЬ *несов.* бах **выпрыгнуть**.
ВЫПРЫГНУТЬ *сов.* tullanmaq, atılmaq (*bayıra*); atılıб чырмақ.
ВЫПРЫСКАТЬ *сов.* çiləyib qurtarmaq, səpib qurtarmaq, işlədib qurtarmaq; **выпрыскал флакон одеколона** bir şüşə odekolonu işlədib qurtardı(m).
ВЫПРЫСКИВАТЬ *несов.* çiləmək, səpmөк, sıçratmaq.
ВЫПРЫСКИВАТЬСЯ *несов.* 1. çilənib qurtarmaq, səpilib qurtarmaq; 2. çilənmөк, səpilmөк, sıçradılmaq.
ВЫПРЫСНУТЬ *однокр.* бах **выпрыскаль**.
ВЫПРЯГАТЬ *несов.* бах **выпрячь**.
ВЫПРЯГАТЬСЯ *несов.* бах **выпрячься**.
ВЫПРЯДАТЬ *несов.* бах **выпрясть**.
ВЫПРЯДАТЬСЯ *несов.* бах **выпрястаться**.
ВЫПРЯДЕННЫЙ *прич.* əyрилmiş.
ВЫПРЯЖЕННЫЙ *прич.* асйлыш (*qoşqıldan*).
ВЫПРЯМИТЕЛЬ *м* *тек.* düzləndirici (*dəyişən cərəyanı sabit cərəyanə çevirən aparat*).
ВЫПРЯМИТЕЛЬНЫЙ **выпрямитель** *сөз. сиф.*
ВЫПРЯМИТЬ *сов.* 1. düzəltmөк; 2. *fiz.* düzləndirmөк; **выпрямить ток** cərəyanı düzləndirmөк (*dəyişən cərəyanı sabit cərəyanə çevirmөк*).
ВЫПРЯМИТЬСЯ *сов.* düzəlmөк, dik durmaq, şax durmaq.
ВЫПРЯМЛЕНИЕ *ср* düzəltmə, düzəldilmө, düzləndir(il)mө.

ВЫПРЯМЛЯТЬ *несов.* bax выпрямить. **ВЫПРЯМЛЯТЬСЯ** *несов.* 1. bax выпрямиться; 2. düzəldilmək; 3. *fiz.* düzləndirilmək. **ВЫПРЯСТЬ** *сов.* əyirmək, əyirib qurtarmaq. **ВЫПРЯСТЫСЯ** *сов.* əyirmək, əyirib qurtarmaq. **ВЫПРЯЧЬ** *сов.* açmaq (*qoşqudan*). **ВЫПРЯЧЬСЯ** *сов.* açılmaq (*qoşqudan*). **ВЫПУГИВАТЬ** *несов.* bax выпугнуть. **ВЫПУГНУТЬ** *сов.* hürküdüb qovmaq, hürküdüb qaçırtmaq, hürküdüb çıxartmaq; выпугнуть медведя из берлоги ayını hürküdüb yuvasından çıxartmaq. **ВЫПУКЛИНА** *ж* *дан.* qabarıq (qabarıq yer). **ВЫПУКЛО** *нареч.* 1. qabarıq (şəkildə); 2. aydın (sürətdə). **ВЫПУКЛО-ВОГНУТЫЙ** *прил.* *fiz.* qabarıq-çökük; выпукло-вогнутое стекло qabarıq-çökük şüşə (*bir tərəfi qabarıq, o biri tərəfi çökük şüşə*). **ВЫПУКЛОСТЬ** *ж* 1. qabarıqlıq; 2. qabarıq (yer), çıxıntı; 3. *мәс.* aydınlıq, açıqlıq. **ВЫПУКЛЫЙ** *прил.* 1. qabarıq; выпуклое стекло *fiz.* qabarıq şüşə; 2. qabağa çıxmış, irəli çıxmış; 3. dombalan; выпуклые глаза dombalan gözlər. **ВЫПУСК** *м* 1. buraxma, buraxılma; 2. çıxartma; 3. *ixtisar*; *пьесу дали с большими выпусками* pyesi çox *ixtisarla* verdilər; 4. hissə, parça; 5. nəşr etmə, çap etmə; 6. (*müxtəlif mənalarda*) buraxılış; выпуск лотереи lotereya buraxılışı; выпуск студентов tələbə buraxılışı; прошлый выпуск keçən ilki buraxılış; 7. buraxılan mal; 8. çıxıntı; *о брюки на выпуск* düz şalvar. **ВЫПУСКАТЬ** *несов.* bax выпустить. **ВЫПУСКАТЬСЯ** *несов.* (*müxtəlif mənalarda*) buraxılmaq. **ВЫПУСКАЮЩИЙ** *м* *мәтб.* buraxıcı; редактор-выпускающий buraxıcı redaktor. **ВЫПУСКНИК** *м* son sınıf şagirdi, son kurs tələbəsi; məzun. **ВЫПУСКНИЦА** *ж* son sınıfda olan şagird qız; məzun (*qız*). **ВЫПУСКНОЙ** *прил.* 1. выпуск (1, 5, 6-сı mənalarda) *сөз. сif.*; выпускной экза-

мен buraxılış imtahanı; 2. *в знач. сущ.* выпускной *м*, выпускная *ж* *köhn.* son sınıf şagirdi. **ВЫПУСТИТЬ** *сов.* 1. (*müxtəlif mənalarda*) buraxmaq; выпустить птицу из клетки quşu qəfəsdən buraxmaq; выпустить новые сорта шёлка yeni ipək növləri buraxmaq; выпустить из института преподавателей русского языка institutdan rus dili müəllimləri buraxmaq; 2. nəşr etmək, satışa buraxmaq; 3. batırmaq; выпустить жало nəstərinə batırmaq; 4. çıxartmaq, çıxardıb atmaq; выпустить вторую главу ikinci fəslə çıxardıb atmaq; 5. uzatmaq, genəltmək, açmaq; выпустить рукава рубашки köynəyin qollarını uzatmaq; *о выпустить в свет* nəşr etmək; выпустить в трубу bax труба; выпустить из виду bax вид I; выпустить из памяти yaddan çıxarmaq, unutmaq; выпустить из рук əldən çıxarmaq, əldən vermək, əldən buraxmaq. **ВЫПУТАТЬ** *сов.* 1. açmaq, açıb çıxartmaq, çəkib çıxartmaq; выпутать конец верёвки ipin ucunu açıb (çəkib) çıxartmaq; 2. *мәс.* çıxartmaq, qurtarmaq (*çətin vəziyyətdən, çıxılmaz vəziyyətdən*). **ВЫПУТАТЬСЯ** *сов.* 1. açılmaq, dolaşığı açılmaq; 2. *мәс.* qurtarmaq, çıxmaq; выпутаться из долгов bərcdan qurtarmaq. **ВЫПУТЫВАТЬ** *несов.* bax выпутать. **ВЫПУТЫВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax выпутаться; 2. açılmaq, açılıb çıxardılmaq, çəkilib çıxardılmaq; 3. *мәс.* çətin vəziyyətdən qurtarılmmaq. **ВЫПУЧЕННЫЙ** *прич.* 1. şişirdilmiş, qabardılmış; 2. bərdəldilmiş (gözlər). **ВЫПУЧИВАТЬ** *несов.* bax выпучить. **ВЫПУЧИВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax выпучиться; 2. şişirdilmək, qabardılmaq; 3. bərdəldilmək. **ВЫПУЧИТЬ** *сов.* şişirtmək, qabartmaq, qabağa vermək; *о выпучить глаза* gözlərini bərdəltmək. **ВЫПУЧИТЬСЯ** *сов.* 1. şişmək, köpmək; 2. *дан.* bərdəltmək (gözlər). **ВЫПУШИТЬ** *сов.* 1. xəz tikmək (*paltarın kənarlarına*); 2. köbə qoymaq.

ВЫПУШКА *ж* 1. paltarın kənarlarına tikilən xəz; 2. köbə. **ВЫПУЩЕННЫЙ** *прич.* buraxılmış. **ВЫПЫТАТЬ** *сов.* söz almaq, sirt almaq, bilmək, öyrənmək; выпытать правду həqiqəti öyrənmək, həqiqəti bilmək. **ВЫПЫТЫВАТЬ** *несов.* bax выпытать. **ВЫПЫТЫВАТЬСЯ** *несов.* söz alınmaq, sirt alınmaq, öyrənilmək (*söz, sirt*). **ВЫПЫХИВАТЬ** *несов.* bax выпыхнуть. **ВЫПЫХНУТЬ** *сов.* *дан.* çıxmaq (*od, alov, tüstü*). **ВЫПЬ** *ж* *zool.* danquşu. **ВЫПЯЛИВАТЬ** *несов.* bax выпялить. **ВЫПЯЛИВАТЬСЯ** *несов.* bax выпялиться. **ВЫПЯЛИТЬ** *сов.* irəli çıxartmaq; *о выпялить глаза* gözlərini bərdəltmək, gözlərini zilləyib baxmaq. **ВЫПЯЛИТЬСЯ** *сов.* 1. başını çıxartmaq, boylanmaq; выпялиться из окна pəncərədən başını çıxartmaq; 2. görilmək, qabağa çıxmaq; 3. bəzənmək, bəzənib-düzənmək, özünü göstərmək. **ВЫПЯТИТЬ** *сов.* 1. qabağa vermək, gərmək, şişirtmək, qabartmaq; выпятить грудь döşünü qabağa vermək; 2. *мәс.* nəzərə çarpdırmaq, qabartmaq. **ВЫПЯТИТЬСЯ** *сов.* *мәс.* 1. qabağa çıxmaq, qabarmaq; 2. öz məziyyətlərini (işlərini) qabartmaq. **ВЫПЯЧЕННЫЙ** *прич.* qabağa çıxmış, qabarmış; görilmiş; 2. *мәс.* qabardılmış. **ВЫПЯЧИВАНИЕ** 1. *ср* qabağa vermə, qabartma, görmə; 2. qabardılma (*məziyyətlər və s.*). **ВЫПЯЧИВАТЬ** *несов.* bax выпятить. **ВЫПЯЧИВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax выпятиться; 2. qabağa verilmək, görilmək; 3. *мәс.* qabardılmaq (*məziyyətlər və s.*). **ВЫРАБАТЫВАТЬ** *несов.* bax выпробовать. **ВЫРАБАТЫВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax выпробоваться; 2. qayırılmaq, hasil edilmək, istehsal edilmək; 3. hazırlanmaq, tərtib edilmək; 4. yetişdirilmək; 5. *мәд.* çıxarılıb qurtarmaq. **ВЫРАБОТАННЫЙ** *прич.* işlənmiş, təkmilləşmiş, yetkin, bitkin; solis; *выработанный стиль* solis stil (*üslub*).

ВЫРАБОТАТЬ *сов.* 1. qayırmaq, hasil etmək, istehsal etmək; 2. yaratmaq, hazırlamaq, tərtib etmək; **выработать проект резолюции** qətnamənin layihəsini hazırlamaq; 3. yetişdirmək; 4. təkmilləşdirmək, solisləşdirmək; 5. işləmək, qazanmaq, işləyib qazanmaq; 6. çıxardıb qurtarmaq (*mədən haqqında*); 7. tədricən inkişaf etdirmək (*vərdişləri və s.*). **ВЫРАБОТАТЬСЯ** *сов.* 1. əmələ gəlmək, hasil olmaq, yaranmaq; 2. işlənmək, təkmilləşmək. **ВЫРАБОТКА** *ж* 1. qayırma, qayırılma; hasil etmə, hasil edilmə; istehsal; **выработка электроэнергии** elektrik enerjisi istehsalı; 2. yaratma, yaradılma; hazırlama, hazırlanma; tərtib etmə, tərtib edilmə; **выработка законопроекта** qanun layihəsinin hazırlanması; 3. təkmilləşdirmə, təkmilləşdirilmə; **выработка слога** üslubun təkmilləşdirilməsi; 4. məhsul; 5. keyfiyyət (*hazırlanmış məhsulun keyfiyyəti*); 6. istehsal, məhsuldarlıq; **норма выработки** istehsal norması; 7. yetişdir(il)mə, tərbiyələndir(il)mə; 8. *мн.* **выработки** mədən yerləri. **ВЫРАВНИВАНИЕ** *ср* *мн.* *нет* düzəltmə, düzəldilmə; tənləşdir(il)mə, düzəldir(il)mə, tarazlaşdır(il)mə, bərabərləşdir(il)mə. **ВЫРАВНИВАТЬ** *несов.* bax выравнивать. **ВЫРАВНИВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax выравниваться; 2. bax выровняться. **ВЫРАЖАТЬ** *несов.* bax выразить. **ВЫРАЖАТЬСЯ** *несов.* 1. bax выразиться; 2. ifadə edilmək, deyilmək, söylənmək; 3. bildirilmək, göstərilmək; 4. təzahür etmək, ibarət olmaq; *в чём выражается ваше участие в этой работе?* bu işdə iştirakınız nədən ibarətdir?; 5. danışmaq; *он выражается книжно* o, kitab dilində danışır; 6. *дан.* söyüş söymək, nalayiq sözlər işlətmək, ədəbsiz sözlər demək. **ВЫРАЖЕНИЕ** *ср* 1. ifadə etmə (edilmə), bildir(il)mə, izhar etmə (edilmə); 2. ifadə, ibarə, təbir, söz; **непонятное выражение** anlaşılmaz ifadə; **непристойное выражение** nalayiq söz, ədəbsiz söz. **ВЫРАЖЕННЫЙ** *прич.* ifadə edilmiş, bildirilmiş.

ВЫРАЗИТЕЛЬ *м* ifadəçi, ifadə edən, bildirən; şair.

ВЫРАЗИТЕЛЬНИЦА *ж* ifadəçi, ifadə edən, bildirən qadın (qız); tərcümən.

ВЫРАЗИТЕЛЬНО *нареч* mənalı, ifadəli, təsirli (surətdə), aydın (surətdə), səlis.

ВЫРАЗИТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн. нет* mənalılıq, ifadəlilik, təsir(lilik), səlislik.

ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЙ *прил.* mənalı, ifadəli, təsirli; **выразительный** *взгляд* mənalı baxış; **выразительное** *чтение* ifadəli oxuma (oxu); **выразительный** *голос* təsirli səs.

ВЫРАЗИТЬ *сов.* 1. ifadə etmək, demək, söyləmək; izhar etmək; 2. göstərmək, bildirmək; **выразить в цифрах** rəqəmlərlə göstərmək (ifadə etmək).

ВЫРАЗИТЬСЯ *сов.* 1. ifadə etmək, demək, söyləmək, bildirmək, göstərmək; 2. görünmək, təzahür etmək; 3. hesablanmaq.

ВЫРАЗУМЕТЬ *сов.* *köhn.* başa düşmək, anlamaq.

ВЫРАСТАНИЕ *ср* 1. böyümə, yetişmə, boy atma; 2. bitmə, cücərmə.

ВЫРАСТАТЬ *несов.* *бax* **вырасти**.

ВЫРАСТИ *сов.* 1. böyümək, yetişmək, boy atmaq; 2. bitmək, cücərmək; 3. *тас.* artmaq, inkişaf etmək, ...dərəcəsinə çatmaq; 4. əmələ gəlmək, törəmək, görünməyə başlamaq; *в* **вырасти в глазах (чьих)** ...nəzərində hörmət qazanmaq; ...nəzərində hörməti artmaq (böyümək).

ВЫРАСТИТЬ *сов.* 1. yetişdirmək, becərmək; 2. böyütmək, bəsləmək, tərbiyə etmək.

ВЫРАЩЕННЫЙ *прич.* 1. yetişdirilmiş, becərilmiş; 2. böyüdülmüş, bəslənmiş, tərbiyə edilmiş.

ВЫРАЩИВАНИЕ *ср* *мн. нет* 1. yetişdirilmə, becərililmə; 2. böyütmə, bəslənmə, tərbiyə etmə (edilmə).

ВЫРАЩИВАТЬ *несов.* *бax* **вырастить**.

ВЫРАЩИВАТЬСЯ *несов.* 1. yetişdirilmək, becərilmək; 2. böyüdülmək, bəslənmək, tərbiyə edilmək.

ВЫРВАТЬ *I сов.* 1. qoparmaq, dartıb çıxartmaq, çəkmək; **ветер вырвал дерево с корнем** külək ağac kökündən qopardı; **вырвать больной зуб** ağrıyan diş çəkmək; 2. dartıb almaq, qarıb almaq, əlin-

dən qarmaq; **вырвать письмо из рук** məktubu əlindən qarmaq (qarıb almaq); 3. *тас.* qoparmaq, zorla almaq, məcbur etmək; **вырвать признание** etirafa (boyuna almağa) məcbur etmək; *в* **вырвать из сердца (кого, что)** ürəyindən çıxartmaq (*yaddan çıxarmaq*); **вырвать с корнем** *бах* **корень**.

ВЫРВАТЬ II сов. *безл. дан.* qusmaq, (geri) qaytarmaq.

ВЫРВАТЬСЯ *сов.* 1. qopmaq, qopub düşmək; 2. düşmək; sürüşüb düşmək; **стакан вырвался из рук и разбился** stəkan əlindən düşüb sındı; 3. *тас.* zorla çıxmaq, yaxa qurtarmaq, canını qurtarmaq, qurtulmaq, xilas olmaq; **вырваться из окружения** mühasirədən çıxmaq; 4. *тас.* ağzdan qaçmaq (söz); 5. (ağızdan və s.) çıxmaq (səslənmək).

ВЫРЕЗ *м* 1. kəsik; 2. kəsik yer, açıq yer (*paltarın döşündə*); 3. ülgü, nümunə; *в* **покупать на вырез** kəsib almaq (*qarpızı, yemişi*).

ВЫРЕЗАНИЕ *ср* 1. kəsmə; 2. kəsib çıxartma, kəsib ayırma; 3. naxışçama.

ВЫРЕЗАТЬ *сов.* 1. kəsmək; 2. kəsib çıxartmaq, kəsib ayırmaq; 3. ayırmaq, kəsib vermək; 4. *дан.* qırmaq, öldürmək, qılncdan keçirmək.

ВЫРЕЗАТЬ *несов.* *бax* **вырезать**.

ВЫРЕЗАТЬСЯ *сов.* 1. kəsilib ayrılmaq; 2. kəsilmək; 3. *тас.* aydın körünmək.

ВЫРЕЗАТЬСЯ *несов.* 1. *бах* **вырезаться**; 2. kəsilib çıxardılmaq, kəsilib atılmaq; 3. kəsilib ayrılmaq, kəsilib verilmək; 4. *разг.* kəsilmək, qırılmaq; qılncdan keçirmək.

ВЫРЕЗКА *ж* 1. kəs(il)mə; kəsib çıxartma, kəsib atma; 2. kəsik, kəsilib götürülən parça və s.; **вырезки из газет** qəzetlərdən kəsilmiş parçalar; 3. ülgü; 4. *xüs.* can öti.

ВЫРЕЗНОЙ *прил.* kəsmə, oyma.

ВЫРЕЗЫВАНИЕ *ср* 1. kəs(il)mə, kəsib çıxartma, kəsib atma; 2. oyma (*naxış və s.*).

ВЫРЕЗЫВАТЬ *несов.* *бах* **вырезать**.

ВЫРЕЗЫВАТЬСЯ *несов.* *бах* **вырезаться**.

ВЫРЕШАТЬ *несов.* *бах* **вырешить**.

ВЫРЕШАТЬСЯ *несов.* *бах* **вырешиться**.

ВЫРЕШИТЬ *сов.* həll etmək.

ВЫРЕШИТЬСЯ *сов.* həll edilmək (olmaq).

ВЫРИСОВАТЬ *сов.* şəklini çəkmək, surətini çəkmək (*diqqətlə, təfərrüatı ilə*).

ВЫРИСОВАТЬСЯ *сов.* görünmək, aydın görünmək.

ВЫРИСОВКА *ж* şəklini çəkmə, surətini çəkmə.

ВЫРИСОВЫВАНИЕ *ср* şəklini çəkmə, surətini çəkmə.

ВЫРИСОВЫВАТЬ *несов.* *бах* **вырисовать**.

ВЫРИСОВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. *бах* **вырисоваться**; 2. şəkl çəkilmək, təsvir edilmək.

ВЫРОВНИТЬ *сов.* *бах* **выровнять**.

ВЫРОВНИТЬСЯ *сов.* *бах* **выровняться**.

ВЫРОВНЯТЬ *сов.* 1. düzəltmək; düzləndirmək, hamarlamaq; 2. düz sıraya düzmək; *в* **выровнять шаг** addımlarını uyşdurmaq (*başqasının addımı ilə*).

ВЫРОВНЯТЬСЯ *сов.* 1. düzəlmək, 2. düzlənmək, hamarlanmaq; 3. düz sıraya düzülmək.

ВЫРОДИВШИЙСЯ *прич.* 1. nəslə pozulmuş, cırlaşmış, əslini itirmiş, pisləşmiş, pozulmuş; 2. *тас.* çevrilmiş.

ВЫРОДИТЬСЯ *сов.* 1. nəslə pozulmaq, cinsi pozulmaq, cırlaşmaq, nəslə kəsilmək, pisləşmək; 2. *тас.* çevrilmək.

ВЫРОДОК *м* 1. eybəcər, düşük; 2. *тас.* dönük, nəcis, rəzil, bədzat.

ВЫРОЖДАЕМОСТЬ *ж* nəslin pozulma imkanı və ya dərəcəsi.

ВЫРОЖДАТЬСЯ *несов.* *бах* **выродиться**.

ВЫРОЖДЕНЕЦ *м* degenerat, səfeh, gic.

ВЫРОЖДЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. nəslə pozulma, nəslə xarab olma, cinsi pozulma, degenerasiya; 2. *тас.* pozulma, cırlaşma, getdikcə xarablaşma, pisləşmə.

ВЫРОЖДЕНЧЕСКИЙ *вырожденец* və *вырождение* *сöz. sif.*

ВЫРОИТЬСЯ *сов.* *xüs.* beçə vermək (*arı haqqında*).

ВЫРОИТЬ *сов.* 1. (yerə) salmaq, düşürmək; 2. *тас.* demək, söyləmək.

ВЫРОСТ *м* *мн. нет* fir, şiş, ur.

ВЫРОСТКОВЫЙ *выросток* *сöz. sif.*; *tu-* *macdan* qayrılmış (tikilmiş).

ВЫРОСТНОЙ *прил.* *xüs.* yetişdirmə (becərmə, böyütmə, bəsləmə) -[i-]; **вы-** *ростные* *пруды* *рыбоводного* *хозяйст-*

ва *балıqçılıq* *təsərrüfatının* *balıq* *yetişdir-* *mə* *nəhurları*.

ВЫРОСТОК *м* *xüs* 1. buzov dərisi; 2. *таһ.* *yeniyetmə*.

ВЫРОСШИЙ *прич.* böyümüş, yetişmiş.

ВЫРОШЕННЫЙ *прич.* yetişdirilmiş, böyüdülmüş.

ВЫРУБ *м* 1. meşədə ağacları kəsilmiş yer, tala; 2. kərtik, oyuq.

ВЫРУБАНИЕ *ср* 1. qırma, qırıb qurtarma (*meşəni*); 2. yarib çıxartma; 3. yonma, yonub düzəltmə.

ВЫРУБАТЬ *несов.* *бах* **вырубать**.

ВЫРУБАТЬСЯ *несов.* 1. *бах* **вырубиться**; 2. qırılmaq (*meşə*); 3. yonulub hazırlanmaq; 4. kəsilmək, yarılmək, doğranmaq.

ВЫРУБИТЬ *сов.* 1. qırmaq, qırıb qurtarmaq (*meşəni*); 2. doğramaq, kəsmək, doğrayıb qurtarmaq; 3. yarib çıxartmaq; 4. oyuq açmaq; 5. yonmaq, yonub düzəltmək;

вырубать из мрамора фигуру mərmərdən heykəl yonmaq; **вырубать огонь** *köhn.* *бах* **высечь** *I*.

ВЫРУБИТЬСЯ *сов. дан.* 1. yonulmaq, hazırlanmaq, qayırılmaq (*yonulmaqla*); 2. yarib (qırıb) özünə yol açmaq, çıxmaq.

ВЫРУБКА *ж* 1. doğrama, kəsmə, yarma; 2. oyma, oyuq açma (*ağacda*); 3. oyuq, kərtik, yarıq; 4. qırıb qurtarma; 5. ağacları kəsilmiş yer (*meşədə*); tala.

ВЫРУБИЩИК *м* meşəqıran, ağacəksən (*işçi*).

ВЫРУТАТЬ *сов.* 1. söymək; söyüb biabır etmək; 2. acıqlanmaq, danlamaq; 3. tənqid etmək.

ВЫРУТАТЬСЯ *сов. дан.* söyüş söymək; donquldanmaq.

ВЫРУЛИВАТЬ *несов.* *бах* **вырулить**.

ВЫРУЛИТЬ *сов.* *ав.* təyyarəni yerlə sürmək.

ВЫРУЧАТЬ *несов.* *бах* **выручить**.

ВЫРУЧАТЬСЯ *несов.* 1. *бах* **выручиться**; 2. hasil edilmək, qazanılmaq, əldə edilmək; 3. xilas edilmək, kömək edilmək; bəladan qurtarılmaq.

ВЫРУЧИТЬ *сов.* 1. qurtarmaq, xilas etmək, kömək etmək; *dadına* çatmaq; **выручить из беды** bəladan qurtarmaq; 2. satışdan hasil etmək, əldə etmək, qazanmaq (*pul*); 3. çıxartmaq; **выручить вещи из закла-**

ВЫРУЧИТЬСЯ *сов. dan.* 1. canı qurtarmaq, vəziyyətdən çıxmaq; 2. əldə edilmək, qazanılmaq (*pul*).

ВЫРУЧКА *ж* 1. qurtarma, xilas etmə (*çətinlikdən*); kömək etmə, dadına çatma; *идти на выручку товарища* yoldaşına köməyə getmək; *подоспеть на выручку* imdadına çatmaq; 2. hasilat, varidat, mədaxil (*satışdan hasil olan pul*); 3. *köhn.* daxil, kassa.

ВЫРЫВАНИЕ *ср. мн. нет* 1. çəkib çıxartma, qazıb çıxartma; 2. dartma, yolma, qopartma; 3. *идм.* bax **рывок**.

ВЫРЫВАТЬ I *несов.* bax **вырвать I**.

ВЫРЫВАТЬ II *несов.* bax **вырыть**.

ВЫРЫВАТЬ III *несов.* bax **вырвать II**.

ВЫРЫВАТЬСЯ I *несов.* 1. bax **вырвать** -ся; 2. qopardılmaq, dartılıb çıxardılmaq.

ВЫРЫВАТЬСЯ II *несов.* 1. bax **вырыть** -ся; 2. qazılmaq, oyulmaq; qazılıb açılmaq.

ВЫРЫТЬ *сов.* 1. qazımaq; 2. qazıb çıxartmaq.

ВЫРЫТЬСЯ *сов.* eşələnib çıxmaq; çıxmaq.

ВЫРЯДИТЬ *сов. dan.* bəzəndirmək, geyindirmək, geyindirib-kecindirmək.

ВЫРЯДИТЬСЯ *сов.* bəzənmək, bəzənib düzənmək, geyinib-kecinmək.

ВЫРЯЖАТЬ *несов.* bax **вырядить**.

ВЫРЯЖАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вырядить** -ся; 2. bəzəndirilmək, geyindirilmək, geyindirilib-kecindirilmək.

ВЫРЯЖЕННЫЙ *прич.* bəzəndirilmiş, geyindirilmiş, geyindirilib-kecindirilmiş.

ВЫСАДИТЬ *сов.* 1. düşürmək, endirmək; **высадить из вагона** vaqondan düşürmək; 2. çıxartmaq; **высадить десант** desant çıxartmaq (*quruya qoşun çıxartmaq*); 3. *xüs.* köçürmək (*bitkini başqa yerdə əkmək üçün çıxartmaq*); 4. vurub sıdırmaq, yerindən çıxartmaq.

ВЫСАДИТЬСЯ *сов.* 1. düşmək, enmək; **высадиться из вагона** vaqondan düşmək; 2. (*quruya*) çıxmaq, (*düşmək*).

ВЫСАДКА I *ж* 1. bax **высаживание**; **высадка десанта** desant çıxarma; 2. *xüs.* köçürmə (*bitkini sitillikdən və s. çıxarib başqa yerdə əkmə*).

ВЫСАДКА II *ж* bax **высадка**.

ВЫСАДОК *м (мн. высадки)* *xüs.* köçürmə bitki; yeri dəyişdirilmiş bitki; bir yerdən çıxardılıb başqa yerdə əkilmiş bitki.

ВЫСАДОЧНЫЙ *высадка* *söz. sıf.*

ВЫСАЖЕННЫЙ *прич.* 1. düşürülmüş, endirilmiş; 2. çıxardılmış; 3. yeri dəyişdirilmiş, köçürülmüş (*bitki*).

ВЫСАЖИВАНИЕ *ср* 1. düşür(ül)mə, endir(ül)mə; düşmə, enmə; 2. çıxartma, çıxardılma; 3. *xüs.* köçürülmə (*bitki*).

ВЫСАЖИВАТЬ *несов.* bax **высадить**.

ВЫСАЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **высадить** -ся; 2. düşürülmək, endirilmək, çıxardılmaq; 3. *xüs.* köçürülmək (yeri dəyişdirilmək).

ВЫСАЛИВАТЬ *несов.* bax **высолить**.

ВЫСАЛИВАТЬСЯ I *несов.* bax **высалиться**.

ВЫСАЛИВАТЬСЯ II *несов.* duzlanmaq, duza qoyulmaq.

ВЫСАЛИТЬСЯ *сов.* yağa (*piyə*) bulaşmaq.

ВЫСАСЫВАНИЕ *ср* 1. sorma, sorulma; 2. *тас.* çəkmə, sorub çəkmə.

ВЫСАСЫВАТЕЛЬ *м* *тех.* tozsoran (*aparət*).

ВЫСАСЫВАТЬ *несов.* bax **высосать**.

ВЫСАСЫВАТЬСЯ *несов.* sorulmaq.

ВЫСАЧИВАТЬ *несов.* bax **высочить**.

ВЫСАЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. şirəsi axmaq; 2. sızıb çıxmaq.

ВЫСАТАТЬ *сов. köhn.* elçilik edib razılıq almaq.

ВЫСАТЫВАТЬ *несов.* bax **высатать**.

ВЫСВЕЖЕВАТЬ *сов.* bax **освежевать**.

ВЫСВЕРЛИВАТЬ *несов.* bax **высверлить**.

ВЫСВЕРЛИВАТЬСЯ *несов.* deşilmək, deşilib açılmaq (*burğu ilə*).

ВЫСВЕРЛИТЬ *сов.* deşmək, deşik açmaq (*burğu ilə*).

ВЫСВЕРЛИТЬСЯ *сов.* deşik açılmaq, deşilmək (*burğu ilə*).

ВЫСВЕТИТЬСЯ *сов. dan.* üstünə işıq düşərək görünmək, ... işığından görünmək.

ВЫСВЕТИТЬ *сов.* 1. *dan.* işıqlatmaq, parılatmaq; 2. işıqlandırmaq, işıq saçmaq, nura boyamaq (*günəş, ay*).

ВЫСВЕТИТЬСЯ *сов. dan.* işıldamaq, parıldamaq; işıqlanmaq.

ВЫСВИСТ *м* *dan.* fit; fışqırıq.

ВЫСВИСТАТЬ, **ВЫСВИСТЕТЬ** *сов.* 1. fit çalmaq, fitlə çalmaq (*hava*); 2. fitlə çağırmaq; 3. fitə basmaq.

ВЫСВИСТЫВАНИЕ *ср* 1. fit çalma; 2. fitlə çağırılma; 3. fitə basılma; 4. fitlə çalınma (*hava*).

ВЫСВИСТЫВАТЬ *несов.* bax **высвистать**.

ВЫСВИСТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. çalınmaq (*fit*); 2. fitlə çalınmaq (*hava*); 3. fitlə çağırılmaq; 4. fitə basılmaq.

ВЫСВОБОДИТЬ *сов.* 1. çıxartmaq; **эле** **высвободил ногу из стремени** ayağını üzəngidən güclə çıxartdı; 2. qurtarmaq, azad etmək.

ВЫСВОБОДИТЬСЯ *сов.* qurtulmaq, azad olmaq.

ВЫСВОБОЖДАТЬ *несов.* bax **высвободить**.

ВЫСВОБОЖДАТЬСЯ *несов.* 1. bax **высвободиться**; 2. çıxardılmaq, qurtarılmmaq, azad olunmaq.

ВЫСВОБОЖДЕНИЕ *ср* qurtarılma, azad etmə (*edilmə*).

ВЫСВОБОЖДЕННЫЙ *прич.* 1. çıxardılmış; 2. qurtarılmış, azad edilmiş, xilas edilmiş.

ВЫСЕВ *м* 1. səpin, səp(ül)mə, ək(ül)mə; 2. əkilmiş taxıl (*toxum*).

ВЫСЕВАНИЕ *ср* səpmə, əkmə; səpib (əkib) qurtarma.

ВЫСЕВАТЬ *несов.* bax **высеять**.

ВЫСЕВАТЬСЯ *несов.* əkilmək, səpilmək; əkilib qurtarmaq.

ВЫСЕВАЮЩИЙ *прич. и прил.* səpən, əkən.

ВЫСЕВКИ *ед. нет* *xüs.* kəpək, ələnti; **мучные** **высевки** un kəpəyi.

ВЫСЕЙВАТЬ *несов.* bax **высеять**.

ВЫСЕЙВАТЬСЯ *несов.* bax **высеваться**.

ВЫСЕКАНИЕ *ср* 1. oyma, qazıma; həkk etmə; tərəsləmə; 2. yonma.

ВЫСЕКАТЬ *сов.* bax **высечь I**.

ВЫСЕКАТЬСЯ *несов.* 1. qırılmaq, çarılmaq; 2. tökülmək (*saç*); 3. oyulmaq, tərəslənmək, həkk edilmək.

ВЫСЕЛЕНЕЦ *м (мн. выселенцы)* *dan.* köçürülən adam, köçürülmüş adam; köçüb gəlmiş adam.

ВЫСЕЛЕНИЕ *ср. мн. нет* köçürtmə, köçürülmə.

ВЫСЕЛЕНКА *ж* *dan.* köçürülmüş qadın (*qız*).

ВЫСЕЛИТЬ *сов.* çıxartmaq (*evdən*); köçürmək, köçməyə məcbur etmək.

ВЫСЕЛИТЬСЯ *сов.* köçmək, çıxmaq (*evdən*).

ВЫСЕЛОК *м (мн. выселки)* *təzə kənd* (*köçüb gələnlər üçün salınmış kənd*).

ВЫСЕЛЯТЬ *несов.* bax **выселить**.

ВЫСЕЛЯТЬСЯ *несов.* 1. köçmək, çıxmaq; 2. köçürülmək, çıxardılmaq.

ВЫСЕМИНИТЬСЯ *сов.* toxumunu tökmək, dənini tökmək (*yetişmiş taxıl, bitki haqqında*).

ВЫСЕРЕБРИТЬ *сов.* gümüş suyu vermək, üzünü gümüşləmək.

ВЫСЕЧЕНИЕ *ср* 1. oyma, qazıma; həkk etmə, tərəsləmə; 2. yonma.

ВЫСЕЧКА *ж* 1. çap(ıl)ma, oy(ul)ma, qaz(ıl)ma; tərəslə(n)mə; 2. oyulmuş şey, oyma naxış, şəkil; 3. tərəş qələmi, oyma qələmi.

ВЫСЕЧЬ I *сов.* 1. oymaq, qazımaq, həkk etmək, tərəsləmə; 2. yonmaq; **высечь из мрамора статую** mərmərdən heykəl yonmaq; **высечь огонь**, **высечь искру** od çıxarmaq (*çaxmaqdaşı ilə*).

ВЫСЕЧЬ II *сов.* döymək, şallaqlamaq.

ВЫСЕЧЬСЯ *сов.* bax **высекаться** 1-ci mənada.

ВЫСЕЯТЬ *сов.* səpmək, əkmək, səpib (əkib) qurtarmaq.

ВЫСЕЯТЬСЯ *сов.* səpilmək, əkilmək; səpilib (əkilib) qurtarmaq.

ВЫСИДЕТЬ *сов.* 1. *dan.* oturmaq, oturub qalmaq, heç yərə çıxmamaq; 2. kürt (qırt) yatıb bala çıxartmaq.

ВЫСИДЕТЬСЯ *сов.* bax **высиживаться**.

ВЫСИДКА *ж* 1. bax **высживание**; 2. *köhn.* dustaqxanada oturma, həbs.

ВЫСИЖИВАНИЕ *ср* 1. oturma, oturub qalma, heç yərə çıxmama; 2. kürt yatma, kürt yatıb bala çıxartma.

ВЫСИЖИВАТЬ *несов.* bax **высидеть**.

ВЫСИЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. uzun müddət oturmaq, oturub qalmaq, heç yərə çıxmamaq; 2. kürt yatmaqla çıxardılmaq (*toyuq cücəsi, quş balası*).

ВЫСИННИТЬ *сов.* 1. lil vurmaq, liləmək; 2. göy rəngə boyamaq.

ВЫСИННИТЬСЯ *сов.* 1. lil vurulmaq, lilənmək; 2. göy rəngə boyanmaq.

ВЫСИТЬСЯ *несов.* ucalmaq, yüksəlmək; görünmək (*uca şey haqqında*).

ВЫСКАБЛИВАНИЕ *ср. мн. нет* 1. qazıma, qaşım; 2. qaşıyıb tēmizləmə; qaşınıb tēmizlənmə.

ВЫСКАБЛИВАТЬ *несов. бax* **выскоблить**. **ВЫСКАБЛИВАТЬСЯ** *несов.* qazılmaq, qaşınmaq, qaşınıb tēmizlənmək.

ВЫСКАЗАТЬ *сов.* demək, söyləmək; fikir söyləmək, rəyini bildirmək.

ВЫСКАЗАТЬСЯ *сов.* 1. demək, söyləmək, danışmaq; 2. öz fikrini bildirmək, öz rəyini (müləhizəsini) bildirmək.

ВЫСКАЗЫВАНИЕ *ср.* 1. demə, söyləmə (öz fikrini, rəyini, məqsədini); 2. müləhizə, fikir, rəy.

ВЫСКАЗЫВАТЬ *несов. бax* **высказывать**. **ВЫСКАЗЫВАТЬСЯ** *несов.* 1. бax **высказаться**; 2. deyilmək, söylənmək (fikir, rəy, müləhizə); 3. köhn. görünmək, bürüzə çıxmaq, özünü göstərmək, özünü hiss etdirmək.

ВЫСКАКАТЬ *сов.* 1. sürüb getmək, çapıb getmək; 2. ötmək, keçmək (cıdırda).

ВЫСКАКИВАТЬ *несов.* 1. бax **выскакать**; 2. бax **выскочить**.

ВЫСКАЛЬЗЫВАТЬ *несов. бax* **выскользнуть**.

ВЫСКОБЛИТЬ *сов.* 1. qazımaq, qaşımaq; 2. qazıyıb silmək; qaşıyıb pozmaq; 3. qazıyıb hamarlamaq, qaşıyıb hamarlamaq.

ВЫСКОЛЬЗАТЬ *несов. бax* **выскользнуть**.

ВЫСКОЛЬЗНУТЬ *сов.* 1. sürüşüb düşmək; 2. məs. sürüşmək, əkilmək, yayınmaq.

ВЫСКОЧИТЬ *сов.* 1. sıçrayıb çıxmaq, sıçrayıb düşmək; sıçramaq, atılmaq; tullanmaq; 2. düşmək, yerindən çıxmaq; **выскачил** **винт** vint çıxıb düşdü; 3. görünmək; **из-за поворота железной дороги** **выскачил** **поезд** birdən dəmiryol döngəsindən qatar göründü; 4. oturmaq; **корабль** **выскачил** **на мель** gəmi saya oturdu; 5. **выскачить** **из головы** (из памяти) yaddan çıxmaq, unudulmaq.

ВЫСКОЧКА *м* ж **и** **ж** layıq olmadığı mövqeyi tutan adam, bambılı.

ВЫСКРЕБАТЬ *несов.* 1. qazıyıb tēmizləmək, qaşıyıb tēmizləmək; 2. kürəmək, kürəyib tēmizləmək.

ВЫСКРЕБАТЬСЯ *несов.* 1. qazınıb tēmizlənmək, qaşınıb tēmizlənmək; 2. kürən-
мөк, kürəyib tēmizlənmək.

ВЫСКРЕБЕННЫЙ *прич.* 1. qazınıb tēmizlənməmiş, qaşınıb tēmizlənməmiş; 2. kürənməmiş, kürəyib tēmizlənməmiş.

ВЫСКРЕБЫВАТЬ *несов. бax* **выскребать**.

ВЫСКРЕСТИ, **ВЫСКРЕСТЬ** *сов. бax* **выскребать**.

ВЫСЛАННЫЙ *прич.* 1. göndərilmiş; 2. sürgün edilmiş; 3. *в знач. суц.* sürgün (adam).

ВЫСЛАТЬ *сов.* 1. göndərmək, yollamaq; 2. çıxartmaq; köçürtmək; sürgün etmək, sürmək.

ВЫСЛЕДИТЬ *сов.* güdmək, pusmaq, izləmək; izləyib tapmaq, güdüb bilmək, axtarıb tapmaq.

ВЫСЛЕЖЕННЫЙ *прич.* güdülmüş, pusulmuş, izlənməmiş, izləyib tapılmış.

ВЫСЛЕЖИВАНИЕ *ср.* izi ilə gedib (axtarıb) tapma, izinə düşmə.

ВЫСЛЕЖИВАТЬ *несов. бax* **выследить**.

ВЫСЛЕЖИВАТЬСЯ *несов.* güdülmək, pusulmaq, izlənmək; izləyib tapılmaq.

ВЫСЛУГА *ж* xidmət; 5 **за** **выслугу** **лет** uzun müddət xidmətə görə.

ВЫСЛУЖИВАНИЕ *ср.* 1. xidmətinə görə almaq; 2. xidmətində irəliləmə, müəyyən dərəcəyə çatma.

ВЫСЛУЖИВАТЬ *несов. бax* **выслужить**.

ВЫСЛУЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. бax **выслужиться**; 2. (xidmətlə) əldə edilmək, qazanılmaq.

ВЫСЛУЖИТЬ *сов.* 1. əldə etmək, qazanmaq (xidmət nəticəsində); **выслужить** **пенсию** təqaüd almaq haqqı qazanmaq; 2. layıq olmaq; 3. müəyyən müddət bir yerdə işləmək.

ВЫСЛУЖИТЬСЯ *сов. dan.* 1. irəliləmək, qabağa getmək (qulluqda); 2. qulluq gös-
tərmək; 3. əldə etmək, qazanmaq (yaltaqlıq, qulluq göstərməklə).

ВЫСЛУШАТЬ *сов.* 1. axıra kimi qulaq asmaq, dinləmək; 2. tib. qulaq asmaq; **выслушать** **сердце** **больного** xəstənin ürəyinə qulaq asmaq.

ВЫСЛУШИВАНИЕ *ср.* qulaqasma.

ВЫСЛУШИВАТЬ *несов. бax* **выслушать**.

ВЫСЛУШИВАТЬСЯ *несов.* axıra kimi dinlənilmək.

ВЫСМАЛИВАТЬ *несов. бax* **высмолить**.

ВЫСМАЛИВАТЬСЯ *несов. бax* **высмолиться**.

ВЫСМАТРИВАТЬ *несов. бax* **высмотреть**.

ВЫСМАТРИВАТЬСЯ *несов.* diqqətlə baxılmaq, diqqətlə izlənmək.

ВЫСМЕИВАНИЕ *ср.* ələsalma, masqaraya qoyma, lağa qoyma; rişxənd.

ВЫСМЕИВАТЬ *несов. бax* **высмеять**.

ВЫСМЕИВАТЬСЯ *несов.* ələ salınmaq, masqaraya qoyulmaq, lağa qoyulmaq.

ВЫСМЕЯТЬ *сов.* ələ salmaq, masqaraya qoymaq, rişxənd etmək, lağa qoymaq, is-
tehzə etmək.

ВЫСМЕЯТЬСЯ *сов. dan.* doyunca gülmək.

ВЫСМОЛИТЬ *сов.* qatranlamaq, qatran sür-
т-
мөк, zift sürт-
мөк.

ВЫСМОЛИТЬСЯ *сов.* 1. qatrana bulaşmaq; 2. qatranlanmaq.

ВЫСМОРКАТЬ *сов.* burnunu silmək.

ВЫСМОРКАТЬСЯ *сов.* burnunu silmək, fırxırmaq.

ВЫСМОРКНУТЬСЯ *однокр. бax* **высморкаться**.

ВЫСМОТРЕТЬ *сов.* 1. baxmaq; diqqətlə baxıb seçmək, göz qoymaq; xəlvəti baxıb öyrənmək; 2. diqqətlə gözdən keçirtmək; 3. (gözü ilə) axtarıb tapmaq; 5 **высмот-
реть** **глаза** **бaxmaqdan** **gözlərini** **yorma**q.

ВЫСОБЫВАТЬ *несов. бax* **высунуть**.

ВЫСОБЫВАТЬСЯ *несов. бax* **высунуться**.

ВЫСОКИЙ *прил.* 1. uca, hündür; **высокая** **гора** uca dağ; 2. məs. (müxtəlif mənalarda) yüksək; **высокий** **пост** yüksək rütbə (vəzifə); **высокий** **урожай** yüksək məhsul; 3. əla, yuxarı; **высокие** **сорта** **товаров** malların əla növləri; 4. ali, hörmətli, əziz; **высокий** **гость** hörmətli (ali) qonaq; 5. *adəb.* tənəneli, təmtəraqlı; **высокий** **стиль** təmtəraqlı üslub; 5 **быть** **высокого** **мнения** (о ком) (...haqqında) yüksək fikirdə olmaq; **высокие** **сапоги** uzunboğaz çəkmə; **высокий** **голос** zil sə; **высокий** **лоб** ген (açıq) alın.

ВЫСОКО 1. *нареч.* uca, hündür, yüksək; 2. *в знач. сказ.* ucadır, hündürdür. yük-
сөkdir.

ВЫСОКО... *мүрəkkəb sözlərin* "çox", "uca", "yüksək" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; məs.: **высококалорийный** (çoxkalorili); **высококультурный** (yük-
сөk mədəniyyətli); **высокогорный** (uca dağlıq yerdə olan).

ВЫСОКОБЛАГОРОДИЕ *ср. köhn. cənab, ağa* (inqiləbdən əvvəl çinovniklərin və kapitandan polkovnikdək rütbəsi olan zabitlərin titulu).

ВЫСОКОВОЛЬТНЫЙ *прил. tex.* yüksək-voltlu (yüksək gərginlikli cərəyanla işlə-
yən); **высоковольтные** **установки** yük-
сөkvoltlu qurğular.

ВЫСОКОГОРНЫЙ *прил.* dağlarda olan, yüksək dağlıq yerdə olan; **высокогор-
ная** **опытная** **станция** yüksək dağ təc-
rübə stansiyası.

ВЫСОКОДОХОДНЫЙ *прил.* çoxgəlirli, çox gəlir verən; **высокодоходное** **хо-
зяйство** çoxgəlirli təsərrüfat.

ВЫСОКОИДЕЙНЫЙ *прил.* yüksək ideyalı; **высокоидейное** **произведение** yüksək ideyalı əsər.

ВЫСОКОКАЧЕСТВЕННЫЙ *прил.* yük-
сөkkeyfiyyətli, əla.

ВЫСОКОКВАЛИФИЦИРОВАННЫЙ *прил.* yüksəkixtisaslı.

ВЫСОКОКУЛЬТУРНЫЙ *прил.* çox mə-
dəni, yüksək mədəniyyətli.

ВЫСОКОЛЕГИРОВАННЫЙ *прил. tex.* çox qatışığı olan; çox mürəkkəb, çox xəltəli, çoxlu aşqarı olan.

ВЫСОКОМАСЛИЧНЫЙ *прил.* çox yağlı, tərkibində yağın faizi çox olan.

ВЫСОКОМЕРИЕ *ср. мн. нет* lovğalıq, tə-
kəbbür, qürur, təşəxxüs, iddia.

ВЫСОКОМЕРНИЧАТЬ *несов.* lovğalan-
maq, təkəbbür satmaq, iddialanmaq.

ВЫСОКОМЕРНО *нареч.* lovğa-lovğa, tə-
şəxxüslə, təkəbbürlə.

ВЫСОКОМЕРНОСТЬ *ж. мн. нет* бax **вы-
сокомерие**.

ВЫСОКОМЕРНЫЙ *прил.* lovğa, təşəx-
xüslü, təkəbbürlü, iddialı, mütəkəbbir, heç kəsi bəyənməyən, başqalarına xot baxan.

ВЫСОКОМОЛЕКУЛЯРНЫЙ *прил.* **вы-
сокомолекулярные** **соединения** fiz. yüksəkmolekulyar birləşmələr.

ВЫСОКОНРАВСТВЕННЫЙ *прил.* yüksək əxlaqlı, çox əxlaqlı.

ВЫСОКООБРАЗОВАННЫЙ *прил.* çox oxumuş, çox elmi, çox bilikli.

ВЫСОКООДАРЕННЫЙ *прил.* son dərəcə istedadlı (qabiliyyətli, zəkali).

ВЫСОКООПЛАЧИВАЕМЫЙ *прил.* yük-səkmaşlı.
ВЫСОКОПАРНО *нареч.* təmtəraqqla, dəb-dəbə ilə, ibarə ilə; *qəliz*; **выражаться высокопарно** təmtəraqqla danışmaq.
ВЫСОКОПАРНОСТЬ *ж мн. нет* təmtəraqqlıqlıq, dəbdəbəlilik, ibarəlilik, qəlizlik.
ВЫСОКОПАРНЫЙ *прил.* təmtəraqqlı, dəbdəbəli; təntənəli, ibarəli, qəliz; **высокопарный стиль** təmtəraqqlı üslub.
ВЫСОКОПОСТАВЛЕННЫЙ *прил.* yük-səkvezifəli, yüksək mövqe tutan; **высокопоставленное лицо** yüksəkvezifəli şəxs.
ВЫСОКОПРЕВОСХОДИТЕЛЬНОСТЬ *ср көһн.* cənab-ali, zat-ali (*inqilabdan əvvəl çar Rusiyasında ali hərbi və mülki rütbə sahiblərinə verilən titül*).
ВЫСОКОПРОБНЫЙ *прил.* yüksəkkeyfiyyətli, xas; **высокопробная сталь** xas polad.
ВЫСОКОПРОДУКТИВНЫЙ *прил.* yük-səkməhsullu, məhsuldar, bol məhsul verən.
ВЫСОКОПРОИЗВОДИТЕЛЬНЫЙ *прил.* çox məhsuldar, çox səmərəli.
ВЫСОКОРАЗВИТЫЙ *прил.* çox inkişaf etmiş, yüksək inkişaf olan.
ВЫСОКОРОДИЕ *ср көһн.* cənab (*inqilabdan qabaq aşağı dərəcəli çinovniklərə verilən titül*).
ВЫСОКОРОСЛЫЙ *прил.* ucaboylu, boy-buxunlu, qədd-qamətli.
ВЫСОКОСОРТНЫЙ *прил.* yüksəksoortlu, əlanövlü.
ВЫСОКОСТЬ *ж мн. нет* yüksəklik, ucalıq (*səs, üslub və s.*).
ВЫСОКОТАЛАНТЛИВЫЙ *прил.* çox talanlı, çox istedadlı, çox zəkali.
ВЫСОКОТОВАРНЫЙ *прил.* çox satlıq məhsul verən.
ВЫСОКОТОРЖЕСТВЕННЫЙ *прил.* çox təntənəli; calallı, dəbdəbəli.
ВЫСОКОУВАЖАЕМЫЙ *прил.* çox hörmətli, çox möhtərəm.
ВЫСОКОУДОЙНЫЙ *прил.* çox (bol) süd verən; **высокоудойная корова** bol süd verən inək.
ВЫСОКОУМНЫЙ *прил.* isteh. özünü çox ağıllı göstərməyə çalışan; əllamə.

ВЫСОКОУРОЖАЙНЫЙ *прил.* çox məhsul verən, çox məhsuldar.
ВЫСОКОЧАСТОТНЫЙ *прил. fiz.* yük-səktezlikli; **высокочастотное колебание** yüksək tezlikli rəqs.
ВЫСОКОЧТНЫЙ *прил. көһн.* çox hörmətli, əziz.
ВЫСОЛИТЬ *сов.* duzlamaq, duza qoymaq.
ВЫСОЛИТЬСЯ *сов.* duzlanmaq, duza qoyulmaq.
ВЫСОСАТЬ *сов.* 1. sormaq, sorub çıxartmaq, sorub çəkmək; 2. əmmək, əmib qurtarmaq; **о высосать все соки (из кого-чего)** qanını sormaq; **высосать из пальца** quraşdırmaq, uydurmaq, özündən toxumaq.
ВЫСОТА *ж (мн. высоты)* 1. ucalıq, hündürlük, yüksəklik; 2. təpə; **о быть на высоте положения** öz mövqeyinə (vəzifəsinə, dərəcəsinə) layiq olmaq; **с высоты птичьего полёта** quşbaxış, hündürdən, uca yerdən; **смотреть на реку с высоты птичьего полёта** çaya hündürdən (uca yerdən) baxmaq; **набирать высоту** yuxarı qalxmaq; **командные высоты** hakim mövqələr; **с высоты своего величия** bax величие.
ВЫСОТКА *ж* tərəcik.
ВЫСОТНИК *м* çoxmərtəbəli binalar tikən (*mühəndis, usta*).
ВЫСОТНЫЙ *высота* *сөз. сиф.* çox uca, çoxmərtəbəli; **высотные здания** çoxmərtəbəli binalar.
ВЫСОТОМЕР *м* hündürlükölçən (*cihaz*).
ВЫСОХНУТЬ *сов.* 1. qurumaq; 2. *тас.* solmaq.
ВЫСОХШИЙ *прич.* 1. qurumuş; 2. *тас.* çox arıq, çox zəif; 3. *тас.* бүürmüş, solmuş.
ВЫСОЧАЙШИЙ *прев. ст. к высокий* 1. ən hündür, ən uca; **высочайшая гора Кавказа** – Эльбрус Qafqazın ən uca dağı Elbrusdur; 2. *көһн.* ali, şahənə; 3. *көһн.* əlahəzrət (*padşahın titulu*).
ВЫСОЧЕННЫЙ *прил. дан.* çox hündür, çox uca; çox ucaboylu.
ВЫСОЧЕСТВО *ср көһн.* əlahəzrət (*inqilabdan əvvəl çar ailəsindən olan knyazların titulu*).

ВЫСОЧИТЬ *сов.* şirəsini axıtmaq (*ağacın*).
ВЫСОЧИТЬСЯ *сов.* 1. şirəsi çıxmaq, şirəsi axmaq (*ağacın*); 2. sızmaq (*şirə və s.*).
ВЫСПАРИВАТЬ *несов.* bax **выспарить**.
ВЫСПАТЬСЯ *сов.* yuxusunu almaq, doyunca yatmaq.
ВЫСПЕВАНИЕ *ср* yetişmə, dəymə (*meyvə*).
ВЫСПЕВАТЬ *несов.* bax **выспеть**.
ВЫСПЕТЬ *сов.* lap dəymək, lap yetişmək (*meyvə*).
ВЫСПОРИТЬ *сов.* qazanmaq, aparmaq (*mərcə*).
ВЫСПРАШИВАНИЕ *ср* soruşub öyrənmə; sorğu-sual.
ВЫСПРАШИВАТЬ *несов.* bax **выспросить**.
ВЫСПРАШИВАТЬСЯ *несов.* soruşulub öyrənilmək.
ВЫСПРЕННИЙ *прил.* təmtəraqqlı, dəbdəbəli, qəliz, ibarəli.
ВЫСПРЕННОСТЬ *ж мн. нет* təmtəraqqlıq, dəbdəbə, qəlizlik (*ifadədə*).
ВЫСПРОСИТЬ *сов.* soruşub bilmək, soruşub öyrənmək.
ВЫСТАВИТЬ *сов.* 1. qoymaq, çəkmək; 2. çıxardıb qoymaq; 3. *тас.* irəli sürmək, göstərmək; **выставить требование** tələb irəli sürmək; **выставить кандидатуру** namizəd göstərmək; 4. *тас.* nəzərə çarpdırmaq, göstərmək, qələmə vermək; **выставить себя учёным** özünü alim (kimi) göstərmək; 5. nümayiş etdirmək, sərgiyə qoymaq, vitrinə qoymaq; 6. (*müxtəlif mənalarda*) çıxar(t)maq; **выставить раму из окна** pəncərənin çərçivəsini çıxar(t)maq; **выставить армию** ordu çıxarmaq; 7. vurub çıxartmaq, vurub sındırmaq; 8. *тас.* qovmaq, çıxarıb atmaq; 9. götürmək; **выставить веский аргумент** əsaslı (tutarlı) dəlil götürmək; 10. qələmə vermək; **выставить в дурном свете** pis qələmə vermək; 11. qoymaq, yazmaq; **выставить дату на письме** məktuba tarix qoymaq.
ВЫСТАВИТЬСЯ *сов. дан.* 1. başını çıxartmaq, boylanmaq; **он выставился из окна** o, pəncərədən başını çıxardı (boylandı); 2. çıxmaq; **из окна выставилась рука** pəncərədən bir əl çıxdı; 3. görünmək; **из темноты выставилась голова** лошад

qaranlıqda bir at başı göründü; 4. öz əsərini sərgiyə qoymaq (*rəssam, heykəltar və s. haqqında*); 5. özünü göstərmək.
ВЫСТАВКА *ж* 1. sərgi; **сельскохозяйственная выставка** kənd təsərrüfatı sərgisi; 2. vitrin; 3. göstər(il)mə, nümayiş etdir(il)mə.
ВЫСТАВЛЕНИЕ *ср мн. нет* 1. çıxartma; 2. sərgiyə qoyma (qoyulma), göstər(il)mə; nümayiş etdir(il)mə.
ВЫСТАВЛЯТЬ *несов.* bax **выставить**.
ВЫСТАВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **выставиться**; 2. çıxardılmaq, qoyulmaq; 3. sərgiyə qoyulmaq; nümayiş etdirilmək.
ВЫСТАВНОЙ *прил.* siyirtmə; geydirmə, çıxarılan, çıxardıla bilən; **выставные рамы** çıxarılan çərçivə.
ВЫСТАВОЧНЫЙ *прил.* sərgi -[i]-; **выставочный зал** sərgi salonu.
ВЫСТАИВАТЬ *несов.* bax **выстоять**.
ВЫСТАИВАТЬСЯ *несов.* bax **выстояться**.
ВЫСТЕГАТЬ I *сов.* sırtmaq, sırtıyıb qurtarmaq (*yorğanı və s.*).
ВЫСТЕГАТЬ II *сов. дан.* qamçılamaq, döymək.
ВЫСТЕГИВАТЬ I *несов.* bax **выстегнуть I**.
ВЫСТЕГИВАТЬ II *несов.* bax **выстегнуть II**.
ВЫСТЕГИВАТЬСЯ I *несов.* sırtınmaq, sırtıyıb qurtarmaq (*yorğan və s.*).
ВЫСТЕГИВАТЬСЯ II *несов.* qamçılanmaq, döyülmək.
ВЫСТЕГНУТЬ I *однокр.* qamçı ilə (çubuqla) vurub çıxartmaq; **выстегнуть глаз** qamçı ilə (çubuqla) vurub gözünü çıxartmaq.
ВЫСТЕГНУТЬ II *сов. дан.* açmaq, düyməsini açmaq.
ВЫСТЕЛИТЬ *сов. дан.* bax **выстлать**.
ВЫСТИЛАТЬ *несов.* bax **выстлать**.
ВЫСТИЛАТЬСЯ *несов.* döşənmək, salınmaq.
ВЫСТИРАТЬ *сов.* yumaq, yuyub qurtarmaq; **выстирать бельё** paltar yuyub qurtarmaq.
ВЫСТЛАТЬ *сов.* döşəmək, başdan-başa örtmək; **выстлать дорогу** шебнем yola çınqıl döşəmək.

ВЫСТОЯТЬ *сов.* 1. durmaq, dayanmaq; axıra kimi durmaq (dayanmaq); 2. davam gətirmək, tab gətirmək.

ВЫСТОЯТЬСЯ *сов.* 1. çox qalmaqdan xarab olmaq, pozulmaq, dönmək; **уксус** **выстоялся** sirkə çox qalmaqdan xarab oldu (döndü); 2. qalib tündləmək, qalib yaxşılaşmaq, qalib qelizləmək (*çaxır, sirkə və s. haqqında*); 3. qalib yetişmək, qalib qurumaq, qalib bərkimək; 4. dincəlmək, tərı soyumaq (*at haqqında*).

ВЫСТРАГИВАТЬ *несов.* bax **выстрогать**. **ВЫСТРАГИВАТЬСЯ** *несов.* bax **выстрогаться**.

ВЫСТРАДАТЬ *сов.* 1. çox əziyyət çəkmək, əzab çəkmək, məşəqqət çəkmək; iztirab çəkmək; 2. çox əzab və əziyyətlə əldə etmək, çatmaq, qovuşmaq; **выстрадать своё счастье** çox əzab və əziyyətdən sonra xoşbəxtliyə çatmaq.

ВЫСТРАИВАТЬ *несов.* bax **выстроить**. **ВЫСТРАИВАТЬСЯ** *несов.* bax **выстроиться**.

ВЫСТРАЧИВАТЬ *несов.* bax **выстрочить**. **ВЫСТРАЧИВАТЬСЯ** *несов.* sınımaq, sığınmaq qurtarmaq.

ВЫСТРЕЛ *м* 1. atəş; произвести несколько выстрелов из пушки topdan bir neçə dəfə atəş açmaq; 2. güllə səsi, silah səsi; **ружейный выстрел** tütəng səsi; 0 на выстрел güllə mənzili; холостой выстрел gülləsiz atəş; без выстрела (взять, сдать) müqavimətsiz, bir güllə atılmadan (*almaq, təslim etmək*).

ВЫСТРЕЛИВАТЬ *несов.* bax **выстрелять**. **ВЫСТРЕЛИВАТЬСЯ** *несов.* atılmaq, atılıb qurtarmaq (güllə).

ВЫСТРЕЛИТЬ *сов.* atəş açmaq, atmaq; **выстрелить в птицу** quşa güllə atmaq; **выстрелить из ружья** tütəng atmaq.

ВЫСТРЕЛЯТЬ *сов.* 1. atıb qurtarmaq (*gülləni, barıtı və s.*); 2. vurub öldürmək (*güllələ ilə*); 3. qırmaq.

ВЫСТРИГАНИЕ *ср* qırmaq, vurma (*saçı, yunu*).

ВЫСТРИГАТЬ *несов.* bax **выстричь**. **ВЫСТРИГАТЬСЯ** *несов.* 1. bax **выстричься**; 2. qırxdırılmaq; 3. saç-saqalı qırxdırılmaq.

ВЫСТРИЖЕННЫЙ *прич.* qırılmış, vurulmuş (*saç*).

ВЫСТРИЖКА *ж* qırmaq, vurma (*saçı, yunu*). **ВЫСТРИЧЬ** *сов.* qırmaq, vurmaq (*saçı*).

ВЫСТРИЧЬСЯ *сов.* 1. qırılmaq; 2. saç-saqalı qırxdırmaq.

ВЫСТРОГАНИЙ *прич.* rəndələnmiş, yonulub hamarlanmış.

ВЫСТРОГАТЬ *сов.* rəndələmək, rəndələyib hamarlamaq, yonub hamarlamaq.

ВЫСТРОГАТЬСЯ *сов.* rəndələnmək, rəndələnilib hamarlanmaq; yonulub hamarlanmaq.

ВЫСТРОИТЬ *сов.* 1. tikmək, tikib qurtarmaq; 2. cərgəyə düzmək, sıraya düzmək.

ВЫСТРОИТЬСЯ *сов.* 1. tikilmək, tikilib qurtarmaq; 2. düzülmək, cərgəyə düzülmək, sıraya düzülmək.

ВЫСТРОЧИТЬ *сов.* tikmək, sınımaq, kök atmaq.

ВЫСТРУГАТЬ bax **выстрогать**. **ВЫСТРУГИВАТЬ** *несов.* bax **выстрогать**.

ВЫСТРУГИВАТЬСЯ *несов.* bax **выстрогаться**.

ВЫСТУДИТЬ *сов.* soyutmaq, **выстудить** *комнату* otağı soyutmaq.

ВЫСТУДИТЬСЯ *сов.* soyumaq. **ВЫСТУЖЕННЫЙ** *прич.* soyudulmuş.

ВЫСТУЖИВАТЬ *несов.* bax **выстудить**. **ВЫСТУЖИВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax **выстудиться**; 2. soyudulmaq.

ВЫСТУКАТЬ *сов.* 1. tiqqıldatmaq; 2. *tib.* tiqqıldadaraq müayinə etmək; **выстукать** *больного* perkussiya ilə xəstəni müayinə etmək (*xüsusi toxmaqlıq və ya barmaqla bədənin müəyyən yerlərini tiqqıldadib xəstəni müayinə etmək*); 3. tiqqılı ilə həvə çalmaq; 4. tiqqılı işarələri ilə (*divarı və s. tiqqıldatmaqla*) xəbər vermək, bildirmək.

ВЫСТУКИВАНИЕ *ср* 1. tiqqıldatma; 2. *tib.* tiqqıldadaraq müayinə etmə (*xəstəni*).

ВЫСТУКИВАТЬ *несов.* bax **выстукать**. **ВЫСТУКИВАТЬСЯ** *несов.* 1. tiqqıldadılmaq;

2. tiqqılı ilə çalınmaq (*hava*); 3. tiqqılı işarələri ilə bildirilmək (xəbər verilmək).

ВЫСТУП *м* çıxıntı, çıxıq.

ВЫСТУПАТЬ *несов.* 1. bax **выступить**; 2. çox qabağa çıxmaq, çıxıntı əmələ gətirmək, girmək; 3. yerimək (*təşəxxüslə*).

ВЫСТУПИТЬ *сов.* 1. (*müxtəlif mənalarda*) çıxmaq; 2. qabağa çıxmaq; 3. yola düşmək, yola çıxmaq; 4. görünmək, zahir olmaq; 5. çıxış etmək; **выступить на собрании** iclasda çıxış etmək.

ВЫСТУПЛЕНИЕ *ср* 1. çıxış; **выступление артистов** artistlərin çıxışı; 2. çıxma, çıxış etmə; 3. yola düşmə, yola çıxma.

ВЫСТЫВАТЬ *несов.* bax **выстыть**.

ВЫСТЫТЬ *сов.* *дан.* soyumaq, bərk soyumaq, tamamilə soyumaq.

ВЫСУДИТЬ *сов.* *дан.* işi udməq (*məhkəmədə*); almaq, əldə etmək (*məhkəmə vəsaitilə*).

ВЫСУЖЕННЫЙ *прич.* *дан.* qazanılmış (*məhkəmədə*); alınmış, əldə edilmiş (*məhkəmə vəsaitilə*).

ВЫСУЖИВАТЬ *несов.* bax **высудить**.

ВЫСУЖИВАТЬСЯ *несов.* *дан.* qazanılmaq (*məhkəmədə*); alınmaq, əldə edilmək (*məhkəmə vəsaitilə*).

ВЫСУНУТЬ *сов.* çıxartmaq.

ВЫСУНУТЬСЯ *сов.* başını bayıra çıxartmaq, boylanmaq.

ВЫСУРМИТЬ *сов.* *köhn.* sürmələmək, sürmə çəkmək.

ВЫСУЧИВАТЬ *несов.* bax **высучить**.

ВЫСУЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **высучиться**; 2. eşilmək, hörlmək.

ВЫСУЧИТЬ *сов.* 1. eşmək, hörlmək; 2. dartıb qırmaq (*ipi və s.*).

ВЫСУЧИТЬСЯ *сов.* eşilmək, hörlmək, qırılmaq (*ip və s.*).

ВЫСУШИВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* qurutma, qurudulma.

ВЫСУШИВАТЬ *несов.* bax **высушить**.

ВЫСУШИВАТЬСЯ *несов.* 1. qurumaq; 2. qurudulmaq.

ВЫСУШИТЬ *сов.* 1. qurutmaq; 2. *мәс.* arıqlatmaq, sınıxdırmaq, əridib çörə döndərmək.

ВЫСУШИТЬСЯ *сов.* qurumaq, qururu olmaq.

ВЫСЧИТАТЬ *сов.* hesablamaq, hesablayıb müəyyən etmək.

ВЫСЧИТЫВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* hesablama, hesabanma, hesablayıb müəyyən etmə.

ВЫСЧИТЫВАТЬ *несов.* bax **высчитать**.

ВЫСЧИТЫВАТЬСЯ *несов.* hesabanmaq, hesabanıb müəyyən edilmək.

ВЫСШИЙ *прил.* 1. ən yüksək; **высшая награда** ən yüksək mükafat; 2. *али;* **высшие органы** *али* orqanlar; **высшее учебное заведение** *али* məktəb; 3. *әлә;* **товары высшего качества** *әлә* mallar; **высший сорт** *әлә* sort (*növ*); 4. *köhn.* yuxarı, uca; 0 в высшей степени son dərəcə; **высшая мера наказания** ölüm cəzası (*ən yüksək cəza*).

ВЫСЫЛАТЬ *несов.* bax **выслать**.

ВЫСЫЛАТЬСЯ *несов.* göndərilmək, yollanmaq.

ВЫСЫЛКА *ж* 1. göndəril(mə), yolla(n)ma; 2. sürgün etmə (edilmə); 3. sürgün.

ВЫСЫПАНИЕ *ср* tökmə, boşaltma (*dəni və s.*).

ВЫСЫПАТЬ *сов.* 1. tökmək, boşaltmaq (*dən və s.*); 2. dağıtmaq; 3. *безл.* səpmək; **высыпало на груди** döşü səpmişdir;

4. *дан.* axışmaq, tökülüşmək, axışib gəlmək.

ВЫСЫПАТЬ *несов.* bax **высыпать**.

ВЫСЫПАТЬСЯ *сов.* tökülmək, dağılmaq; **высыпалась вся мука из мешка** kışdəki unun hamısı töküldü (dağıldı).

ВЫСЫПАТЬСЯ I *несов.* bax **высыпаться**.

ВЫСЫПАТЬСЯ II *несов.* bax **высыпаться**.

ВЫСЫПКА *ж* 1. tökmə, boşaltma; tökülmə, boşaldılma; 2. qalaq; 3. uçuşub gəlmə, tökülüşüb gəlmə (*quşlar haqqında*).

ВЫСЫХАНИЕ *ср* 1. quruma; 2. solma.

ВЫСЫХАТЬ *несов.* bax **высохнуть**.

ВЫСЬ *ж* 1. ucaq, hündürlük, yüksəklik; **недосягаемая высь** *он* hündür yer, əl-çatmaz yer; 2. *şair.* göy, asiman, fəza; 3. *чаще* *мн.* təpə, baş, zirvə; **выси** *гор* dağların təpəsi; 4. *мәс.* *isteh.* xəyalat aləmi; *его* мысли унесли в заоблачную высь *он*un fikri xəyalat aləminə uçdu.

ВЫТАИВАТЬ *несов.* bax **вытаить**.

ВЫТАЛКИВАТЬ *несов.* bax **вытолкать** və **вытолкнуть**.

ВЫТАЛКИВАТЬСЯ *несов.* itələnilib çıxardılmaq.

ВЫТАНЦЕВАТЬСЯ *сов.* *дан.* baş tutmaq, alınmaq; **дело не вытанцевалось** iş baş tutmadı.

ВЫТАНЦОВЫВАТЬ *несов. дан.* oynamaq, fiqurlar göstərmək (*oynarkən*).

ВЫТАНЦОВЫВАТЬСЯ *несов. бах* **вытанцеваться**.

ВЫТАПЛИВАНИЕ *ср* 1. qalama, qızdırma, isitmə; qalanma, qızdırılma, isidilmə; 2. ərimə, əridilmə (*yağ və s.*).

ВЫТАПЛИВАТЬ *несов. бах* **вытопить**. **ВЫТАПЛИВАТЬСЯ** *несов. 1. бах* **вытопиться**; 2. *xüs.* əridilmək.

ВЫТАПТЫВАТЬ *несов. бах* **вытоптать**. **ВЫТАПТЫВАТЬСЯ** *несов.* tapdalanmaq, tapdalanıb əzilmək.

ВЫТАРАЩИВАТЬ *несов. бах* **вытаращить**. **ВЫТАРАЩИВАТЬСЯ** *несов. 1. бах* **вытаращиться**; 2. bərləldilmək.

ВЫТАРАЩИТЬ *сов.* bərləltmək (*gözlərini*).

ВЫТАРАЩИТЬСЯ *сов.* bərləlmək (*gözlər*).

ВЫТАСКАТЬ *сов. бах* **вытащить**.

ВЫТАСКИВАТЬ *несов. бах* **вытащить**.

ВЫТАСКИВАТЬСЯ *несов. бах* **вытащить**.

ВЫТАТУИРОВАТЬ *сов.* bədəninə şəkil döydürmək.

ВЫТАЧАТЬ *бах* **стачать**.

ВЫТАЧИВАТЬ *несов. бах* **выточить**.

ВЫТАЧИВАТЬСЯ *несов. 1. yonulmaq;* yonulub qayırılmaq (*tokar dəzgahında*); 2. oyulmaq, yeyilmək (*qurd yemək*).

ВЫТАЧКА *ж* kök atma, kökləmə, kök.

ВЫТАЩИТЬ *сов. 1. çıxartmaq; 2. çəkib* çıxartmaq, dartıb çıxartmaq; 3. (*xəlvəti*) çəkmək, çıxartmaq (*oğurlamaq*); 4. qurtarmaq, xilas etmək; 5. dartıb aparmaq, zorla aparmaq; **вытащить товарища в театр** yoldaşını (zorla) dartıb teatra aparmaq.

ВЫТАЩИТЬСЯ *сов.* çıxmaq, çıxardılmaq; **гвоздь легко вытащился из стены** nıx divardan asan çıxdı (çıxarıldı).

ВЫТАЯТЬ *сов. 1. əriyib* getmək; 2. qar əriyəndən sonra üzə çıxmaq.

ВЫТВЕРДИТЬ *сов. дан.* 1. daim təkrar etmək, vird etmək; 2. əzbərləmək, əzbər öyrənmək.

ВЫТВЕРЖЕННЫЙ *прич. дан.* əzbərlənmiş, vird edilmiş.

ВЫТВЕРЖИВАТЬ *несов. бах* **вытвердить**.

ВЫТВЕРЖИВАТЬСЯ *несов. дан. 1. daim* təkrar edilmək, vird edilmək; 2. əzbərlənmək.

ВЫТВОРИТЬ *сов. бах* **вытворять**.

ВЫТВОРЯТЬ *несов. дан.* oyun çıxartmaq, hoqqa çıxartmaq.

ВЫТВОРЯТЬСЯ *несов. дан. 1. baş* vermək, əmələ gəlmək, törəmək; 2. *тəс.* çıxardılmaq (*oynun, hoqqa*).

ВЫТЕКАНИЕ *ср* axma, axıb çıxma, axıb gəlmə.

ВЫТЕКАТЬ *несов. 1. axmaq, axıb* çıxmaq, axıb gəlmək; **вода вытекает из крана** krandan su axır; **эта река вытекает из озера** bu çay göldən axıb gəlir; 2. *тəс.* irəli gəlmək, doğmaq, ...nəticəsi olmaq, çıxmaq; **отсюда вытекает, что...** buradan bu nəticə çıxır ki...

ВЫТЕРЕБИТЬ *сов.* yolmaq, didmək; yolub çıxartmaq, qopartmaq, didib çıxartmaq.

ВЫТЕРЕТЬ *сов. 1. silmək, silib* təmizləmək; 2. qurulamaq; 3. sürüb yırtmaq; **вытереть локти на пиджаке** penceyin dirseklərini sürüb yırtmaq.

ВЫТЕРЕТЬСЯ *сов. 1. silinmək* əl-üzünü silmək; 2. sürülüb yırtılmaq.

ВЫТЕРПЕТЬ *сов.* dözmək, səbir etmək, davam gətirmək, tab gətirmək; qatlaşmaq, sinirmək.

ВЫТЕРТЫЙ *прич. 1. sürülmüş, sürülüb* təmizlənmiş, silinmiş; 2. qurulanmış; 3. sürülüb üzülmüş, sürülüb yırtılmış (*paltar*).

ВЫТЕСАТЬ *сов.* yonmaq, yonub düzəltmək, yonub hamarlamaq; çapıb düzəltmək.

ВЫТЕСНЕНИЕ *ср* *мн. нет* sıxışdırıb (aradan) çıxartma.

ВЫТЕСНЕННЫЙ *прич.* sıxışdırılıb çıxardılmış.

ВЫТЕСНИТЬ *сов. 1. sıxışdırıb* çıxartmaq; sıxışdırıb aradan çıxartmaq; 2. çıxartmaq; aradan götürmək; 3. *fiz.* yerini tutmaq.

ВЫТЕСНЯТЬ *несов. бах* **вытеснить**.

ВЫТЕСНЯТЬСЯ *несов.* sıxışdırılıb çıxardılmaq.

ВЫТЭСЫВАТЬ *несов. бах* **вытесать**.

ВЫТЭСЫВАТЬСЯ *несов.* yonulmaq, çapılmaq, yonulub düzəldilmək.

ВЫТЕЧЬ *сов. бах* **вытекать**.

ВЫТИРАНИЕ *ср* *мн. нет* 1. silmə, sürtmə; sürüb təmizləmə, silib təmizləmə; 2. silib qurulama.

ВЫТИРАТЬ *несов. бах* **вытереть**.

ВЫТИРАТЬСЯ *несов. 1. бах* **вытереться**; 2. silinmək, silinib təmizlənmək; 3. silinib qurulamaq.

ВЫТИСНЕНИЕ *ср* *мн. нет* *xüs.* basma, salma, vurma (*naxış, şəkil və s.*).

ВЫТИСНИТЬ *сов. xüs.* basmaq, salmaq, vurmaq (*şəkil, naxış və s.*).

ВЫТИСНИТЬСЯ *сов. xüs.* basılmaq, salınmaq, vurulmaq (*şəkil, naxış və s.*).

ВЫТИСНУТЬ *бах* **вытиснить**.

ВЫТИСНУТЬСЯ *сов., xüs.* basılmaq, vurulmaq, salınmaq (*şəkil, naxış və s.*).

ВЫТИСНЯТЬ *несов. бах* **вытиснить**.

ВЫТИСНЯТЬСЯ *несов. бах* **вытиснуться**.

ВЫТКАТЬ *сов. 1. toxumaq; 2. naxış* toxumaq.

ВЫТКНУТЬ *сов. дан.* vurub çıxartmaq, dəşmək (*gözü*).

ВЫТКНУТЬСЯ *сов. дан.* çıxmaq, düşmək.

ВЫТОЛКАТЬ *сов.* itələyib çıxartmaq, vurub çıxartmaq.

ВЫТОЛКНУТЬ *бах* **вытолкать**.

ВЫТОПИТЬ *сов. 1. qalamaq, qızdırmaq,* isitmək; **вытопить печь** peçi qalamaq; **вытопить комнату** otağı qızdırmaq; 2. *xüs.* əritmək (*piy və s.*).

ВЫТОПИТЬСЯ *сов. 1. qızmaq, isinmək;* **печка вытопилась** peç qızdı; 2. ərimək (*piy və s.*).

ВЫТОПКА *ж* *дан.* əritmə, əridilmə.

ВЫТОПКИ *мн.* cızdaq, torta; əridilmiş şeyin qalığı.

ВЫТОПТАТЬ *сов. 1. tapdalayıb* xarab etmək, tapdalamaq, ayaqlamaq; 2. tapdalayıb çirkəndirmək.

ВЫТОРАЧИВАТЬ *несов. бах* **выторочить**.

ВЫТОРГОВАТЬ *сов. 1. qiymət* danışib ucuz almaq; 2. qazanmaq; 3. *тəс.* əldə etmək, nail olmaq.

ВЫТОРГОВЫВАТЬ *несов. бах* **выторговать**.

ВЫТОРГОВЫВАТЬСЯ *несов. 1. qazanılmaq* (*alverdən*); 2. *тəс.* əldə edilmək.

ВЫТОРОЧИТЬ *сов. köhn. 1. köbə* qoymaq; 2. tərkindən açmaq.

ВЫТОЧЕННЫЙ *прич. 1. yonulmuş, yonulub* hazırlanmış (*çarxda, dəzgahda*); 2. itilənmiş; 3. oyulmuş, qurd yemiş; 4. **словно** (*будто, как*) **выточенный** düzgün, qəşəng, sürahi kimi.

ВЫТОЧИТЬ *сов. 1. yonmaq, yonub* hazırlamaq (*çarxda, dəzgahda*); 2. itiləmək; 3. içərisini yemək, oymaq (*qurd*).

ВЫТОЧКА *ж 1. yon(ul)ma, yonu(lu)b* hazırla(n)ma (*çarxda, dəzgahda*); 2. itilə(n)mə; 3. qurd yemiş yer, oyuc (*ağacda*).

ВЫТОШНИТЬ *сов. безл.* ürəyi qalxmaq, ürəyi bulanmaq, öyümək.

ВЫТРАВИТЬ I *сов. 1. qırmaq, tələf* etmək, öldürmək (*dərmanla*); **вытравить тараканов** tarakanları qırmaq; 2. təmizləmək (*ləkəni*); 3. *тəс.* yox etmək, kökünü kəsmək, aradan qaldırmaq; 4. *xüs.* yeyindirmək (*kimyəvi üsulla metal, şüşə və s. üzərində naxış açmaq, şəkil salmaq*); 5. yedirtmək, otartmaq; **вытравить луг** çəmənə otartmaq; 6. *ovç.* qovlayıb çıxartmaq (*heyvanı*).

ВЫТРАВИТЬ II *сов. dəniz.* açib buraxmaq, boşaltmaq; **вытравить канат** kəndiri boşaltmaq.

ВЫТРАВИТЬСЯ I *сов. 1. tələf* olmaq; 2. getmək, çıxmaq, təmizlənmək, silinmək (*ləkə*); 3. *xüs.* kimyəvi üsulla metal, şüşə və s. üzərində şəkil və s. silinmaq.

ВЫТРАВИТЬСЯ II *сов. dəniz.* yavaş-yavaş enmək, boşalmaq (*ip, lövbər zənciri və s.*).

ВЫТРАВКА *ж* *мн. нет* *xüs.* yeyindirmə (*kimyəvi üsulla metal, şüşə və s. üzərində şəkil və s. salma*).

ВЫТРАВЛЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. tələf etmək, qırma (*zəhərlə*); 2. təmizləmə (*kimyəvi üsulla ləkəni təmizləmə*); 3. *xüs.* yeyindirmə (*kimyəvi üsulla metal, şüşə və s. üzərində naxış, şəkil salma*).

ВЫТРАВЛИВАТЬ *несов. бах* **вытравить I**. **ВЫТРАВЛИВАТЬСЯ** *несов. бах* **вытравляться I**.

ВЫТРАВЛЯТЬ I *несов. бах* **вытравить I**.

ВЫТРАВЛЯТЬ II *несов. бах* **вытравить II**.

ВЫТРАВЛЯТЬСЯ I *несов. 1. бах* **вытравиться I**; 2. tələf edilmək, qırılmaq; 3. silinmək, çıxarılmaq, təmizlənmək (*ləkə*);

4. şəkil salınmaq, naxış salınmaq, naxışlanmaq (*kimyəvi üsulla*).

ВЫТРАВЛЯТЬСЯ II несов. 1. bax **вытравиться II**; 2. aşağı salınmaq, boşaldılmaq.

ВЫТРАВНОЙ прил. xüs. yeyindirici, yeyici; **вытравное вещество** yeyindirici maddə.

ВЫТРАВЩИК м xüs. 1. qırıcı (*kimyəvi vasitələrlə həşəratı qırmaqla məşğul olan adam*); 2. klišəçi, naxışçı, oymaçı (*kimyəvi maddələr vasitəsilə metal üzərində şəkil, naxış açan usta*).

ВЫТРАНИВАТЬ несов. bax **вытронить**.

ВЫТРАЛИВАТЬ несов. bax **вытралить**.

ВЫТРАЛИВАТЬСЯ несов. tutulmaq (*suyun içində olan minalar haqqında*).

ВЫТРАЛИТЬ сов. tutmaq (*suyun içində olan minanı*).

ВЫТРАМБОВАННЫЙ прич. döyüclənib hamarlanmış, döyüclənib düzləndirilmiş.

ВЫТРАМБОВАТЬ сов. döyücləyib hamarlamaq (*düzləndirmək*).

ВЫТРЕБОВАТЬ сов. 1. tələb edib almaq; 2. çağırır getirtmək, çağırtdırmaq.

ВЫТРЕЗВИТЕЛЬ м ayılتماaxana (*kefiləri ayılتماaq üçün xüsusi yer*), ayılتماa məntəqəsi.

ВЫТРЕЗВИТЬ сов. ayılتماaq.

ВЫТРЕЗВИТЬСЯ сов. ayılتماaq.

ВЫТРЕЗВЛЕНИЕ ср ayılتماa, ayılتماa.

ВЫТРЕЗВЛЯТЬ несов. bax **вытрезвить**.

ВЫТРЕЗВЛЯТЬСЯ несов. 1. bax **вытрезвиться**; 2. ayıldılتماaq (*sərxoş vəziyyətdən*).

ВЫТРЕПАТЬ сов. 1. didmək, didib təmizləmək; 2. məc. dartmaq, çəkmək (*qulağı*).

ВЫТРЕПКА ж kətəkləmə, kətək; **задать выпрепку** kətəkləmək, döymək.

ВЫТРЕСКАТЬ сов. dan. başına çəkmək (*icmək*).

ВЫТРОИТЬ сов. 1. xüs. üç qat çəkmək (*arağı*); 2. məc. üç dəfə şumlamaq (*torpağı*).

ВЫТРУБИТЬ сов. dan. truba çalmaq, boru çalmaq.

ВЫТРУСИТЬ сов. dan. silkələyib salmaq, çırpıb tökmək, çırpmaq.

ВЫТРУСКА ж dan. 1. silkələ(n)mə, çırp(ıl)ma; 2. *только мн.* **вытруски** silkinti.

ВЫТРСАТЬ несов. bax **вытрясти**.

ВЫТРСАТЬСЯ несов. bax **вытрястись**.

ВЫТРСИТЬ сов. çırpmaq, silkələmək; silkələyib tökmək, çırpıb təmizləmək; **♦ вытрясти карман (чей) дан.** cibini boşaltmaq, xərcələməyə məcbur etmək; **вытрясти душу дан.** 1. çalxalamaq, üzmək, yorma (minik haqqında); 2. qorxutmaq, hədə-qorxu gəlmək.

ВЫТРСИТЬСЯ сов. silkələnmək, tökül-mək, düşmək (*silkələnərək*).

ВЫТРСХАТЬ несов. bax **вытрясти**.

ВЫТРСХАТЬСЯ несов. bax **вытрястись**.

ВЫТРСХИВАТЬ несов. bax **вытрясти**.

ВЫТРСХИВАТЬСЯ несов. bax **вытрястись**.

ВЫТРСХНУТЬ сов. salmaq, düşürmək, silkələyib atmaq (salmaq, tökmək).

ВЫТРСХНУТЬСЯ сов. bax **вытрястись**.

ВЫТРСИВАТЬ несов. bax **вытрусить**.

ВЫТРСИТЬ сов. дан. qovmaq, çıxartmaq, ötürmək, rədd etmək.

ВЫТКСАТЬ несов. bax **выткнуть**.

ВЫТКСАТЬСЯ несов. bax **выткнуться**.

ВЫТЬ несов. 1. ulamaq; **собака воет** it ulayır; 2. vıyılتماaq; **ветер воет** külək vıyılتماayır; 3. məc. hönkürtü ilə ağlamaq.

ВЫТЬЕ ср мн. *нет* 1. ulama; 2. vıyılتماa, vıyılı.

ВЫТЯГАТЬ сов. köhn. məhkəmə vasitəsilə almaq, davanı qazanmaq, işi udmaq.

ВЫТЯГИВАНИЕ ср 1. çək(ıl)mə, uzatma, dart(ıl)mə, genəltmə; 2. çıxartma, sorma; 3. belini düzəltmə, dik durma.

ВЫТЯГИВАТЬ несов. bax **вытянуть**.

ВЫТЯГИВАТЬСЯ несов. 1. bax **вытянуться**; 2. çəkilib uzadılتماaq.

ВЫТЯЖЕНИЕ ср мн. *нет* uzatma (*qol və ya ayaqları mexaniki üsulla çəkilib uzatmaqdan ibarət cərrahlıq üsulu*).

ВЫТЯЖКА ж 1. bax **вытягивание** 1-ci mənada; 2. kim. ekstrakt, xülasə, şirə, cövhər (*kimyəvi üsulla hər hansı bir maddədən onun tərkibindəki bir və ya bir neçə maddənin məhlula keçirilib ayrılması*); 3. dərzi taxtası, çəkməçi taxtası; **♦ стоять на вытяжку (hərbi)** fərağat durmaq, düz durmaq, mil durmaq.

ВЫТЯЖНОЙ прил. 1. kimyəvi üsulla orqanizmdən çıxarılan (*maddə*); 2. xüs.

sorucu; **вытяжной шкаф** sorucu şkaф, ventilyasiyalı şkaф; **вытяжной пластырь** sorucu məlhəm.

ВЫТЯНУТЫЙ прич. çəkilmiş, gərilmiş, uzadılmış, uzanmış.

ВЫТЯНУТЬ сов. 1. çəkmək, dartmaq, uzatmaq, dartıb uzatmaq; çəkib uzatmaq, gətirmək; 2. çəkib çıxartmaq, dartıb çıxartmaq; 3. vurmaq; **вытянуть лошады кнутом** atı şallaqla vurmaq; 4. sorma, çəkmək, sorub çıxartmaq; **пластырь вытянул весь гной** məlhəm bütün çirki çəkib çıxartdı; 5. dözmək, tab gətirmək, davam gətirmək; **♦ вытянуть всю душу** əldən salmaq, cana gətirmək, ürəyini çəkmək, üzmək, tənə gətirmək; **вытянуть все жилы** haldan salmaq, əldən salmaq, ta-qətdən salmaq; **вытянуть ноги дан.** bax **протянуть (протянуть ноги)**.

ВЫТЯНУТЬСЯ сов. 1. uzanmaq; 2. böyümək, boy atmaq (uzanmaq); **мальчик вытянулся за этот год** oğlan bu il xeyli böyümüşdür (uzanmışdır); 3. sərələnmək, tirlənmək; 4. düz durmaq, mil durmaq, bədənini düzəltmək; 5. çıxmaq; **♦ лицо вытянулось; физиономия вытянулась (у кого)** sir-sifəti dəyişdi (*təəcübədən, partiklədən*); **вытянуться в струнку** bax **струнка**; **вытянуться во фронт** bax **фронт**.

ВЫУДИТЬ сов. 1. tilovla tutmaq; 2. məc. aldadıb almaq; hiylə işlədib almaq, tovləyib almaq; çəkmək, çıxartmaq.

ВЫУЖЕННЫЙ прич. 1. tilovla tutulmuş; 2. məc. aldadılıb alınmış, tovləyib alınmış, çəkilmiş.

ВЫУЖИВАТЬ несов. bax **выудить**.

ВЫУЖИВАТЬСЯ несов. 1. tilovla tutulmaq; 2. məc. aldadılıb alınmaq, tovləyib alınmaq, çəkilmək.

ВЫУЮЖИТЬ сов. ütüləmək.

ВЫУЧЕНИК м дан. 1. məktəb keçmiş adam (*usta əlindən çıxması şagird*); 2. məc. şagird, ardıcıl.

ВЫУЧИВАНИЕ ср öyrənmə(ıl)mə.

ВЫУЧИВАТЬ несов. bax **выучить**.

ВЫУЧИВАТЬСЯ несов. 1. bax **выучиться**; 2. öyrədilmək; 3. öyrənilmək.

ВЫУЧИТЬ сов. 1. öyrənmək; **выучить наизусть** əzbəz öyrənmək; 2. öyrətmək; 3. məc. dərslərini vermək (*cəzalandırmaq*).

ВЫУЧИТЬСЯ сов. öyrənmək; **выучиться играть на скрипке** skripkada çalmaq öyrənmək.

ВЫУЧКА ж мн. *нет* 1. öyrənmə, öyrətmə; 2. təlim; 3. vərdiş, bacarıq, təcürübə.

ВЫФРАНТИТЬСЯ сов. дан. şiq geyinmək, qəşəng geyinmək, bəzənmək.

ВЫХАЖИВАТЬ I многокр. bax **выходить**.

ВЫХАЖИВАТЬ II несов. bax **выходить I**.

ВЫХАЖИВАТЬ III несов. bax **выходить II**.

ВЫХАРКАТЬ сов. hayxırıb tüpürmək (*bəlgəm*).

ВЫХАРКИВАТЬ несов. bax **выхаркать**.

ВЫХАРКНУТЬ однокр. bax **выхаркнуть**.

ВЫХВАЛИВАТЬ несов. bax **выхвалить**.

ВЫХВАЛИВАТЬСЯ несов. 1. özünü tərifləmək, özünü öymək; 2. həddən artıq təriflənmək.

ВЫХВАЛИТЬ сов. həddən artıq tərifləmək, göylərə qaldırmaq.

ВЫХВАЛИТЬСЯ сов. дан. öz-özünü tərifləmək, özünü öymək.

ВЫХВАЛЯТЬ несов. bax **выхвалить**.

ВЫХВАЛЯТЬСЯ бax **выхваливаться**.

ВЫХВАТИТЬ сов. 1. tutub almaq, dartıb almaq, qarmaq, qamarlamaq, ələndən almaq; **выхватить книгу из рук** kitabı ələndən qarmaq; 2. çıxartmaq, siyirmək; **выхватить саблю из ножен** qılıncı siyirmək; 3. artıq kəsmək, çox kəsmək, çox götürmək (*paltar biçəndə*).

ВЫХВАТЫВАТЬ несов. bax **выхватить**.

ВЫХВАТЫВАТЬСЯ несов. 1. qarılıb, qoparılتماaq, qamarlanmaq; 2. çıxardılتماaq, siyirilmək (*qılınc və s.*); 3. artıq kəsilmək, artıq götürülmək (*paltar biçilərkən*).

ВЫХВАЧЕННЫЙ прич. 1. qarılıb, alınmış, qoparılmış; 2. çıxardılmış, siyirilmiş (*qılınc*).

ВЫХЛЕБАТЬ сов. дан. hamısını yemək, yeyib qurtarmaq; hamısını içmək, içib qurtarmaq.

ВЫХЛЕБНУТЬ однокр. bax **выхлебать**.

ВЫХЛЕБЫВАТЬ несов. bax **выхлебать**.

ВЫХЛЕБЫВАТЬСЯ несов. дан. yeyilib qurtarmaq, içilib qurtarmaq.

ВЫХЛЕСНУТЬ *сов.* 1. vurub çıxartmaq (*qamçı ilə*); 2. tökmək, boşaltmaq, əndərmək.

ВЫХЛЕСТАТЬ I *сов. dan.* 1. döymək, qamçılamaq; 2. çırpmaq.

ВЫХЛЕСТАТЬ II *сов. vulq.* başına çəkmək (*ічmək*).

ВЫХЛЁСТЫВАТЬ I *несов.* bax **выхлестнуть**.

ВЫХЛЁСТЫВАТЬ II *несов.* bax **выхлестать I**.

ВЫХЛЁСТЫВАТЬ III *несов.* bax **выхлестать II**.

ВЫХЛОП *м. tex.* 1. işlənmiş qazın çıxması (*avtomobil, təyyarə və s. motorlarında*); 2. işlənmiş qazın çıxması üçün boru (*motorlarda*).

ВЫХЛОПАТЫВАТЬ *несов.* bax **выхлопывать**.

ВЫХЛОПНОЙ *прил. tex.:* **выхлопной** газ işlənmiş qaz.

ВЫХЛОПОТАТЬ *сов.* çalışıb almaq, əlləşib almaq, xahiş və zəhmətlə əldə etmək.

ВЫХОД *м.* 1. çıxma; çıxış; 2. qapı, yol; **стоять у выхода** yolda dayanmaq; **запасной выход** ehtiyat qapı; 3. qol (*dəmir yolunda*); 4. *тэс.* çarə, əlac, çıxış yolu; **другого выхода нет** başqa çarə yoxdur; **найти выход** çıxış yolu tapmaq; 5. hasilat, alınan məhsul; **выход зерна с гектара** hər hektardan alınan taxıl; **знать все ходы и выходы** hər yerinə (hər cəhətinə) bələd olmaq; **дать выход своему гневу** ürəyini boşaltmaq, hirsini soyutmaq, acığını soyutmaq; (**актёр**) **на выходе и на выходах** ikinci dərəcəli rol(lar)da, sözsüz rol(lar)da çıxış edən (*актёр haqqında*).

ВЫХОДЕЦ *м.* 1. mühacir, gəlmə; 2. bir ictimai zümrədən (təbəqədən) çıxıb başqa ictimai zümrəyə girmiş adam; ...ailəsindən çıxmış adam.

ВЫХОДИТ 1. *в знач. сказ.* ("что" ilə birlikdə) görünür ki, belə anlaşılır ki, belə çıxır ki; **выходит, что я был неправ** görünür ki, mən haqlı deyilmişəm; 2. *ав. сл.* deməli, demək; **мысль эта, выходит, не так нова** deməli, bu fikir o qədər də yeni deyilmiş.

ВЫХОДИТЬ I *сов.* 1. qulluq etmək, baxmaq, (yaxşı baxıb, qulluq edib) sağaltmaq; 2. böyütmək, yetişdirmək, tərbiyə etmək.

ВЫХОДИТЬ II *сов.* hər yeri dolanmaq, hər tərəfi görmək.

ВЫХОДИТЬ *несов.* 1. bax **выйти**; 2. baxmaq; **окна выходят на улицу** pəncərələr küçəyə baxır; **он не выходит из головы (из ума)** yaddan çıxara bilməmək; unuda bilməmək; fikrindən çıxmamaq; **из ряда вон выходящий** bax **ряд**.

ВЫХОДИТСЯ *сов. dan.* xüs. yetişmək, gəlmək.

ВЫХОДКА *ж.* 1. ədəbsizlik, nəzakətsizlik, münasibətsiz hərəkət; **ода; ребяческая выходка** uşaq hərəkəti; 2. *чаще мн.* çıxış, düşməncəsinə çıxış.

ВЫХОДНОЙ *ж.* 1. **выход** *сөз. сиф.*; **выходная дверь** çıxış qapısı; 2. bayırlıq; **выходное платье** bayırlıq paltar; 3. *в знач. суц.* **только мн.** **выходные** bax **выходное пособие**; **выходное пособие** işdən çıxarma pulu; **выходной день** istirahət günü; **выходной лист** *матб.* kitabın baş səhifəsi; **выходные сведения (данные)** buraxılış məlumatı (*kitabın harada, nə vaxt, nə miqdarda və nə ölçüdə çıxması haqqında məlumat*); **выходная роль** ikincidərəcəli rol; sözsüz rol.

ВЫХОДЯЩИЙ *прич.* çıxan, sıradan çıxan; **из ряда вон выходящий** adətdən xaric, qeyri-adi, qəribə.

ВЫХОЖЕННЫЙ I *прич.* 1. sağaldılmış; 2. böyüdülmüş, tərbiyə edilmiş.

ВЫХОЖЕННЫЙ II *прич.* hər tərəfi dolanmış, gözləmiş.

ВЫХОЛЖИВАТЬ *несов.* bax **выхолодить**.

ВЫХОЛЖИВАНИЕ *ср мн. нет* 1. axtala(n)ma, bur(ul)ma; 2. *тэс.* məzmunсузlaşdır(ıl)ma, məhrum etmə (*ideyadan, məzmun*dan), saxtalaşdır(ıl)ma.

ВЫХОЛЖИВАТЬ *несов.* bax **выхолостить**.

ВЫХОЛЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. axtalanmaq, burulmaq; 2. *тэс.* məzmunсузlaşdırılmaq, məhrum edilmək (*ideyadan, məzmun*dan), saxtalaşdırılmaq.

ВЫХОЛЕННЫЙ 1. *прич.* yaxşı baxılmış, yaxşı qulluq edilmiş, nazlanmış, naz-nemət içində böyüdülmüş; 2. *прил.* qəşəng.

ВЫХОЛИТЬ *сов.* yaxşı baxmaq, yaxşı saxlamaq, qulluq etmək, bəsləmək, əzizləmək, örköyün böyütmək, nazlamaq.

ВЫХОЛОДИТЬ *сов. dan.* soyutmaq.

ВЫХОЛОСТИТЬ *сов.* 1. axtalatmaq, burmaq; 2. *тэс.* məzmunсузlaşdırmaq, məhrum etmək (*ideyadan, məzmun*dan), saxtalaşdırmaq, korlamaq (*ələri*).

ВЫХОЛОЩЕННЫЙ *прич.* 1. axtalanmış, burulmuş; 2. *тэс.* məzmunсузlaşdırılmış, məhrum edilmiş (*ideyadan, məzmun*dan); saxtalaşdırılmış, korlanmış (*ələri haqqında*).

ВЫУХОЛЕВЫЙ *прил.* desman dərisindən hazırlanmış.

ВЫУХОЛЬ *м.* 1. *zool.* desman; 2. desman dərisi.

ВЫЦАРАПАТЬ *сов.* 1. cırmaqlamaq, dirnaqla çıxarmaq; 2. dirnaqla cızmaq, yazmaq (*şəkil çəkmək*); 3. *тэс.* qopartmaq

ВЫЦАРАПАТЬСЯ *сов.* 1. dirnaqla, tutaraq çıxmaq; 2. *тэс.* güclə xilas olmaq, qurtarmaq.

ВЫЦАРАПЫВАТЬ *несов.* bax **выцарапать**. **ВЫЦАРАПЫВАТЬСЯ** *сов. dan.* bax **выцарапаться**.

ВЫЦВЕСТИ *сов.* solmaq, rəngi qaçmaq, ağarmaq, bozarmaq; **материя выцвела** parça soldu (bozardı).

ВЫЦВЕТАТЬ *несов.* bax **выцвести**.

ВЫЦВЕТИШИ *прич.* solmuş, rəngi qaçmış, bozarmış.

ВЫЦЕДИТЬ *сов.* 1. süzmək, süzüb qurtarmaq; süzgəcdən keçirmək; 2. *тэс.* içmək, dibinə qədər içmək.

ВЫЦЕЖЕННЫЙ *прич.* süzülmüş, süzgəcdən keçirilmiş.

ВЫЦЕЖИВАТЬ *несов.* bax **выцедить**.

ВЫЦЕЖИВАТЬСЯ *несов.* süzülmək, süzüb qurtarmaq.

ВЫЦЕЛИВАТЬ *несов.* bax **выцелить**.

ВЫЦЕЛИТЬ *сов.* ovç. nişan almaq, tuşlamaq.

ВЫЦАЛИВАТЬ *несов.* bax **вычалить**.

ВЫЦАЛИВАТЬСЯ *несов.* çəkilib qırağa bağlanmaq (*gəmi, qayıq haqqında*).

ВЫЧАЛИТЬ *сов.* çəkib qırağa bağlamaq (*gəmini, qayığı*).

ВЫЧЕКАНИВАТЬ *несов.* bax **вычеканить**. **ВЫЧЕКАНИВАТЬСЯ** *несов.* kəsilmək, zərb olunmaq (*pul, sikkə haqqında*).

ВЫЧЕКАНИТЬ *сов.* kəsmək, zərb etmək (*pul, sikkə*).

ВЫЧЕРКИВАНИЕ *ср* pozma, qaralama, silmə; pozulma, qaralanma, silinmə.

ВЫЧЕРКИВАТЬ *несов.* bax **вычеркнуть**.

ВЫЧЕРКИВАТЬСЯ *несов.* pozulmaq, qaralanmaq, silinmək, üstündən qələm çəkmək.

ВЫЧЕРКНУТЬ *сов.* 1. pozmaq, qaralamaq, silmək, çıxartmaq; **вычеркнуть из списка** siyahıdan pozmaq (çıxartmaq); 2. *тэс.* ləğv etmək, aradan qaldırmaq; **вычеркнуть из памяти** yadından çıxarmağa çalışmaq, fikrindən silmək; **вычеркнуть из своей жизни** unutmaq, üstündən qələm çəkmək.

ВЫЧЕРНИТЬ *сов.* qaralamaq, qara rəngə boyamaq, qara surtmək.

ВЫЧЕРПАТЬ *сов.* 1. götürmək (*su və s.*); 2. qurtarmaq, çıxarıb qurtarmaq, tükəndirmək.

ВЫЧЕРПКА *ж мн. нет* 1. götür(ül)mə (*su və s.*); 2. götürülən, çıxardılan şey (*su və s.*).

ВЫЧЕРПНУТЬ *сов.* bax **вычерпать**.

ВЫЧЕРПЫВАТЬ *несов.* bax **вычерпать**. **ВЫЧЕРПЫВАТЬСЯ** *несов.* götürülmək (*su və s. haqqında*).

ВЫЧЕРТИТЬ *сов.* çəkmək, cızmaq, çəkib qurtarmaq; **вычертить проект здания** binanın layihəsini çəkmək.

ВЫЧЕРТИТЬСЯ *сов.* çəkilmək, cızılmaq, çəkilib qurtarmaq; çertyoju çəkilmək.

ВЫЧЕРЧЕННЫЙ *прич.* çəkilmiş, cızılmış, çəkilib qurtarmış; çertyoju çəkilmiş.

ВЫЧЕРЧИВАТЬ *несов.* bax **вычертить**. **ВЫЧЕРЧИВАТЬСЯ** *несов.* bax **вычерпиться**.

ВЫЧЕСАТЬ *сов.* daramaq, darayıb ayırmaq, darayıb çıxartmaq, darayıb təmizləmək.

ВЫЧЕСКА *ж xüs.* dara(n)ma; darayıb çıxartma, darayıb təmizləmə.

ВЫЧЕСКИ *ед. нет* xüs. tiftik, daraqağzi.

ВЫЧЕСТЬ *сов.* 1. çıxmaq (bir ədədi o birindən); 2. tutmaq, çıxmaq (verilən puldan).
ВЫЧЕСЫВАНИЕ *ср* darama, darayıb təmizləmə; daranma, daranıb təmizlənmə.
ВЫЧЕСЫВАТЬ *несов.* bax **вычесать**.
ВЫЧЕСЫВАТЬСЯ *несов.* daranmaq, daranıb çıxardılmaq, daranıb təmizlənmək.
ВЫЧЕТ *м* 1. çıx(ıl)ma, tut(ıl)ma; 2. çıxılan pul, tutulan pul.
ВЫЧИНИТЬ *сов.* *дан.* yamamaq.
ВЫЧИСЛЕНИЕ *ср* 1. hesab, hesabla(n)ma; 2. yekun.
ВЫЧИСЛИТЕЛЬ *м* 1. hesablayan, hesablayıcı; 2. hesablama maşını.
ВЫЧИСЛИТЕЛЬНЫЙ *вычислитель* *сöz.* *sif.*; **вычислительная машина** hesablama maşını.
ВЫЧИСЛИТЬ *сов.* hesablamaq, hesablayıb tapmaq.
ВЫЧИСЛЯТЬ *несов.* bax **вычислить**.
ВЫЧИСЛЯТЬСЯ *несов.* hesablanmaq.
ВЫЧИСТИТЬ *сов.* 1. təmizləmək; 2. *тас.* çıxartmaq.
ВЫЧИСТИТЬСЯ *сов.* təmizlənmək.
ВЫЧИТАЕМОЕ *ср* *riyaz.* çıxılan.
ВЫЧИТАНИЕ *ср* *riyaz.* çıxma.
ВЫЧИТАТЬ *сов.* 1. oxumaq, oxuyub bildirmək, oxuyub götürmək; 2. *матб.* oxuyub düzəltmək (*əlyazmasını*).
ВЫЧИТАТЬ *несов.* bax **вычесть**.
ВЫЧИТАТЬСЯ *несов.* 1. *riyaz.* çıxılmaq; 2. *матб.* çıxılmaq, tutulmaq (*puldan və s.*).
ВЫЧИТКА *ж* *мн.* *нет* *матб.* oxuyub düzəltmə, oxunulub düzəldilmə.
ВЫЧИТЫВАТЬ *несов.* *дан.* bax **вычесть**.
ВЫЧИТЫВАТЬ *несов.* bax **вычитать**.
ВЫЧИТЫВАТЬСЯ *несов.* *дан.* bax **вычитаться**.
ВЫЧИТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. oxunmaq, oxunub öyrənilmək, oxunub götürülmək; 2. *матб.* oxunub düzəldilmək (*əlyazmaları haqqında*).
ВЫЧИЩАТЬ *несов.* bax **вычистить**.
ВЫЧИЩАТЬСЯ *несов.* təmizlənmək.
ВЫЧИЩЕННЫЙ *прич.* təmizlənmiş.
ВЫЧТЕННЫЙ *прич.* çıxılmış; tutulmuş (*verilən puldan*).
ВЫЧУРНО *нареч.* qəribə, qəliz, təmtəraqlı, ibarəli; **говорить вычурно** ibarə ilə (təmtəraqlı, qəliz) danışmaq.

ВЫЧУРНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* mürekkəblilik, qəribəlik; qəlizlik, təmtəraqlılıq, ibarə-pərdəlilik.
ВЫЧУРНЫЙ *прил.* mürekkəb, qəribə, qəliz, təmtəraqlı, ibarəli; **вычурный стиль** qəliz (təmtəraqlı) üslub.
ВЫЧУРЫ *мн.* *дан.* 1. mürekkəb bəzək, naxış; 2. *тас.* əda.
ВЫШАГ *м* *идм.* addım atma, addımlama, irəli atılmış addım.
ВЫШАГАТЬ *сов.* addımlamaq, addımla yerimək, ayaqla getmək.
ВЫШАГИВАТЬ *несов.* bax **вышагать**.
ВЫШАГНУТЬ *сов.* *и однокр.* irəli addım atmaq.
ВЫШАРИВАТЬ *несов.* bax **вышарить**.
ВЫШАРИВАТЬСЯ *несов.* axtarılmaq, araşdırılmaq.
ВЫШАРИТЬ *сов.* *дан.* əl gəzdirmək, axtarmaq; bir-bir hər yeri gözmək, araşdırmaq.
ВЫШВЫРИВАТЬ *несов.* bax **вышвырнуть** və **вышвырять**.
ВЫШВЫРИВАТЬСЯ *несов.* bayıra atılmaq, bayıra tullanmaq.
ВЫШВЫРНУТЬ *сов.* *дан.* bayıra atmaq, bayıra tullamaq, qovmaq.
ВЫШВЫРЯТЬ *сов.* *дан.* bayıra tullamaq, atmaq.
ВЫШЕ 1. *срав. ст.* к **высокий** və **высоко** daha yüksək, daha hündür, daha uca; 2. *нареч.* yuxarı, yuxarıya, yuxarıda; **смотреть выше** yuxarıya bax.
ВЫШЕ... *мürekkəb sözlərin*, “yuxarıda”, “əvvəl”, “qabaq” *mənasında olan birinci tərkib hissəsi*; *тас.*: **вышеупомянутый** (yuxarıda adı çəkilən). **вышеуказанный** (yuxarıda göstərilmiş).
ВЫШЕИЗЛОЖЕННЫЙ *прил.* yuxarıda qeyd edilən, yuxarıda ifadə olunan, yuxarıda göstərilən.
ВЫШЕЛУШИВАТЬ *несов.* bax **вышелушить**.
ВЫШЕЛУШИВАТЬСЯ *несов.* qabıqdan çıxarılmaq, qabığı təmizlənmək.
ВЫШЕЛУШИТЬ *сов.* qabığını təmizləmək, qabıqdan çıxartmaq.
ВЫШЕЛУШИТЬСЯ *сов.* qabığını tökmək, qabıqdan çıxmaq.

ВЫШЕНАЗВАННЫЙ *прил.* yuxarıda göstərilən, yuxarıda adı çəkilən.
ВЫШЕОЗНАЧЕННЫЙ *прил.* yuxarıda qeyd olunan, yuxarıda göstərilən.
ВЫШЕПЕРЕЧИСЛЕННЫЙ *прил.* yuxarıda adı çəkilən, yuxarıda göstərilən (sadalanan).
ВЫШЕПОИМЕНОВАННЫЙ *прил.* bax **вышеперечисленный**.
ВЫШЕПРИВЕДЕННЫЙ *прил.* yuxarıda göstərilən, yuxarıda qeyd olunan.
ВЫШЕСКАЗАННЫЙ *прил.* yuxarıda deyilən, yuxarıda qeyd olunan.
ВЫШЕСТОЯЩИЙ *прил.* yuxarıdakı, yuxarı, ali; **вышестоящие органы** yuxarı orqanlar.
ВЫШЕУКАЗАННЫЙ *прил.* yuxarıda göstərilən.
ВЫШЕУПОМЯНУТЫЙ *прил.* yuxarıda deyilən, yuxarıda göstərilən (xatırlanan).
ВЫШИБАТЬ *несов.* bax **вышибить**.
ВЫШИБАТЬСЯ *несов.* 1. itələnilib çıxardılmaq, vurulub çıxardılmaq; 2. bayıra atılmaq, qovulmaq.
ВЫШИБИТЬ *сов.* 1. vurub salmaq, vurub uixmaq; 2. çıxartmaq, vurub çıxartmaq; **наши части вышибли вражеские войска из деревни** hissələrimiz düşməni qoşunlarını vurub kənddən çıxardılar; 3. *тас.* qovmaq, bayıra atmaq; 4. **вышибить дух** nəfəsini kəsmək, canını almaq, öldürmək; **вышибить землю из-под ног** müvazinətdən çıxarmaq.
ВЫШИВАЛЬНЫЙ *прил.* çəki -[i-]; naxıştəknə, **вышивальная игла** çəki iynəsi, naxış iynəsi.
ВЫШИВАЛЬЩИЦА *ж* naxışçı, naxıştəknə.
ВЫШИВАНИЕ *ср* 1. çəki çəkmə, naxış tikmə, naxış getmə; 2. əl işi, çəki işi.
ВЫШИВАТЬ *несов.* bax **вышить**.
ВЫШИВАТЬСЯ *несов.* çəki çəkilmək, çəkmək (*naxış*).
ВЫШИВКА *ж* 1. bax **вышивание**; 2. çəki, naxış.
ВЫШИВНОЙ *прил.* çəkili, naxışlı; **вышивная рубашка** çəkili köynək.
ВЫШИНА *ж* *мн.* *нет* 1. yüksəklik, hündürlük, uralıq, boy; 2. hündür yer.

ВЫШИТЫЙ 1. *прил.* naxışlı, çəkili; **вышитая рубашка** çəkili köynək; 2. *прич.* tikilmiş.
ВЫШИТЬ *сов.* çəki çəkmək, naxış tikmək, naxış getmək.
ВЫШКА *ж* 1. qüllə; 2. *tex.* vışka, buruq.
ВЫШКОЛЕННЫЙ *прич.* təlim keçmiş, öyrədilmiş, məktəb keçmiş.
ВЫШКОЛИТЬ *сов.* *isteh.* təlim vermək, tərbiyə etmək, intizama öyrətmək.
ВЫШЛИФОВАННЫЙ *прич.* 1. *xüs.* pardaxlanmış, hamarlanmış, cilalanmış; yonulmuş; 2. *тас.* öyrədilmiş, tərbiyələndirilmiş.
ВЫШЛИФОВАТЬ *сов.* 1. *xüs.* pardaxlamaq, hamarlamaq, cilalamaq, yonmaq; 2. *тас.* *ədab* öyrətmək, tərbiyələndirmək.
ВЫШЛИФОВАТЬСЯ *сов.* 1. *xüs.* pardaxlanmaq, hamarlanmaq, cilalanmaq; yonulmaq; 2. *тас.* *ədab* almaq, tərbiyələnmək.
ВЫШЛИФОВЫВАТЬ *несов.* bax **вышлифовать**.
ВЫШЛИФОВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **вышлифоваться**; 2. *тас.* *ədab* öyrədilmək, tərbiyələndirilmək.
ВЫШМИГЫВАТЬ *несов.* bax **вышмыгнуть**.
ВЫШМИГНУТЬ *сов.* *дан.* çıxmaq, sıçramaq; qaçmaq, əkilmək.
ВЫШНИЙ *прил.* *köhn.* 1. *şair.* yüksəklərdə olan, səmələrdə olan; 2. yüksək, ali; böyük; 3. *dini.* ilahi, səmavi.
ВЫШНЫРИВАТЬ *несов.* bax **вышнырнуть**.
ВЫШНЫРНУТЬ *сов.* *дан.* birdən çıxmaq, birdən sıçrayıb çıxmaq.
ВЫШНЫРЯТЬ *сов.* 1. hər tərəfi dolaşmaq; 2. *тас.* hər yerə burnunu soxmaq, hər yerə girib çıxmaq.
ВЫШПАРИВАНИЕ *ср* pörtmə, qaynar suya (buğa) ver(ıl)ma; qır(ıl)ma, tələf etmə, tələf edilmə (*qaynar su ilə*).
ВЫШПАРИВАТЬ *несов.* bax **вышпарить**.
ВЫШПАРИВАТЬСЯ *несов.* pörtülmək, qaynar suya (buğa) verilmək; qırılmaq, tələf edilmək (*qaynar su və ya buğla*).
ВЫШПАРИТЬ *сов.* pörtmək, qaynar suya (buğa) vermək, qırmaq (*qaynar su və ya*

buğa verməklə); **вышпарить** *клопов* tax-tabitiləri qaynar su ilə qırmaq.

ВЫШТАМПОВАТЬ *сов.* ştamplamaq, ştamp vurmaq.

ВЫШТАМПОВЫВАТЬ *несов.* bax **выштамповать**.

ВЫШТАМПОВЫВАТЬСЯ *несов.* ştamplanmaq, ştamp vurulmaq.

ВЫШТУКАТУРИВАТЬ *несов.* bax **выштукатурить**.

ВЫШТУКАТУРИВАТЬСЯ *несов.* bax **выштукатуриться**.

ВЫШТУКАТУРИТЬ *сов.* suvaqlamaq, suvaq çəkmək, malalamaq.

ВЫШТУКАТУРИТЬСЯ *сов.* suvaqlanmaq, mala çəkilmək, malalanmaq.

ВЫШУТИТЬ *сов.* *dan.* masqaraya qoymaq, ələ salmaq, lağa qoymaq, araya qoymaq; **вышутить чьи-нибудь слова** birinin sözlərini lağa qoymaq.

ВЫШУЧЕННЫЙ *прич.* masqaraya qoyulmuş, ələ salınmış, lağa qoyulmuş.

ВЫШУЧИВАТЬ *несов.* bax **вышутить**.

ВЫШУЧИВАТЬСЯ *несов.* masqaraya qoyulmaq, lağa qoyulmaq, ələ salınmaq.

ВЫЩЕЛАЧИВАНИЕ *ср* *kim.* yuyulma, uyulub çıxardılma.

ВЫЩЕЛАЧИВАТЬ *несов.* bax **выщелочить**.

ВЫЩЕЛАЧИВАТЬСЯ *несов.* bax **выщелочиться**.

ВЫЩЕЛКАТЬ *сов.* 1. bax **выщелкивать** I; 2. şaqqıldatmaq.

ВЫЩЕЛКИВАТЬ I *несов.* cəh-cəh vurmaq, cəh-cəh vurub oxumaq, ötürmək (*quşlar haqqında*).

ВЫЩЕЛКИВАТЬ II *несов.* *dan.* bax **выщелкнуть**.

ВЫЩЕЛКНУТЬ *сов.* çırtma ilə vurub salmaq (çıxartmaq).

ВЫЩЕЛОЧИТЬ *сов.* 1. *kim.* çıxartmaq, su ilə yuyub çıxartmaq; 2. qələvidə yumaq, qələvidə qaynatmaq (*paltar*).

ВЫЩЕЛОЧИТЬСЯ *сов.* 1. *kim.* yuyulmaq, uyulub çıxardılmaq; 2. qələvidə yuyulmaq, qələvidə qaynatılmaq (*paltar*).

ВЫЩЕРБИТЬ *сов.* *dan.* 1. kələ-kötürmək, çəpurlaşdırmaq; 2. ağzını tökmək (*bıçağın və s.*).

ВЫЩЕРБИТЬСЯ *сов.* *dan.* 1. kələ-kötürmək, çəpurlaşmaq; 2. ağzı tökülmək (*bıçağın*).

ВЫЩЕРБЛЯТЬ *несов.* bax **выщербить**.

ВЫЩЕРБЛЯТЬСЯ *несов.* bax **выщербиться**.

ВЫЩИПАТЬ *сов.* yolmaq, çıxartmaq, (*tükləri və s.*) qırıp qopartmaq (*otu*).

ВЫЩИПНУТЬ *сов.* *и однокр.* bax **выщипать**.

ВЫЩИПЫВАТЬ *несов.* bax **выщипать**.

ВЫЩИПЫВАТЬСЯ *несов.* yolunmaq, çıxardılmaq; qırılıb qopardılmaq.

ВЫЩУПАТЬ *сов.* ələ yoxlamaq, ələ axtarmaq, ələ yoxlayıb tapmaq.

ВЫЩУПЫВАТЬ *несов.* ələ yoxlamaq, ələ axtarmaq.

ВЫЩУПЫВАТЬСЯ *несов.* ələ yoxlanmaq, ələ axtarılmaq, ələ yoxlanıb tapılmaq.

ВЫЯ *ж* *köhn.* şair. boyun, gərdən.

ВЫЯВИТЬ *сов.* 1. üzə çıxartmaq, zahirə çıxartmaq, meydana çıxartmaq, aşkara çıxartmaq; **выявить недостатки в работе** işdə olan nöqsanları meydana (üzə) çıxartmaq; 2. ifşa etmək, iç-üzünü göstərmək; 3. göstərmək, bürüzə vermək; **выявить свой талант** öz istedadını göstərmək.

ВЫЯВИТЬСЯ *сов.* üzə çıxmaq, zahirə çıxmaq, meydana çıxmaq, aşkara çıxmaq, bürüzə çıxmaq, iç-üzü görünmək.

ВЫЯВЛЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. üzə çıxardılma, zahirə çıxarılma, aşkara çıxarılma, meydana çıxarılma; 2. aydınlaşdırılma; 3. göstərilmə.

ВЫЯВЛЯТЬ *несов.* bax **выявить**.

ВЫЯВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **выявиться**; 2. üzə çıxardılmaq, meydana çıxardılmaq; 3. aydınlaşdırılmaq.

ВЫЯСНЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* aydınlaşdırılma, aydın etmə (edilmə), müəyyənləşdirilmə.

ВЫЯСНИТЬ I *сов.* aydınlaşdırmaq, müəyyənləşdirmək; **выяснить положение** vəziyyəti aydınlaşdırmaq.

ВЫЯСНИТЬ II *сов.* *dan.* aydınlaşmaq, açılmaq (*hava*).

ВЫЯСНИТЬСЯ *сов.* aydınlaşmaq, bəlli olmaq, məlum olmaq, aydın olmaq; müəyyənləşmək.

ВЫЯСНЯТЬ *несов.* bax **выяснить** I.

ВЫЯСНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **выясниться**;

2. aydınlaşdırılmaq.

ВЬЕТНАМЕЦ *м* (*мн.* **вьетнамцы**) vyetnamlı.

ВЬЕТНАМКА *ж* vyetnamlı qadın (qız).

ВЬЕТНАМСКИЙ *прил.* Vyetnam -i[-i]; vyetnamlı; **вьетнамская музыка** Vyetnam musiqisi; **вьетнамские гости** vyetnamlı qonaqlar.

ВЬЮГА *ж* boran, çovğun.

ВЬЮЖИТЬ *несов.* *безл.* boran, çovğun qorma.

ВЬЮЖНО *нареч.* *в знач. сказ.* borandır, çovğundur, hava bərk boranlıdır.

ВЬЮЖНЫЙ *прич.* boranlı, çovğunlu.

ВЬЮК *м* yük, tay (*heyvanın dalına qoyulan yük*).

ВЬЮН *м* 1. *zool.* sarmaşca; 2. *мәс.* cəld, zirək adam; 3. *мәх.* sarmaşq; 4. *мәх.* burulğan; 5. *вертеться вьюном* 1) fir-fir fırlanmaq; 2) qıvrılmaq; **вить вьюном** başına dolanmaq, başına fırlanmaq, ətrafında fırlanmaq.

ВЬЮНКОВЫЕ *мн.* *bot.* sarmaşq fəsiləsi.

ВЬЮНОВЫЕ *мн.* *zool.* çöprə balığı fəsiləsi.

ВЬЮНОК *м* *bot.* sarmaşq (*alaq bitki*).

ВЬЮРОК *м* *zool.* vürok (*quş*).

ВЬЮЧИТЬ *сов.* yükləmək, yük çatmaq; **вьючить поклажу на верблюда** dəvəyə yük çatmaq, dəvəni yükləmək.

ВЬЮЧНЫЙ *прил.* 1. yükdaşıyan; **вьючное животное** yük heyvanı; 2. **вьюк** *сөз.* *sif.*

ВЬЮШКА *ж* qaraq (*peçdə*).

ВЬЮЩИЙСЯ *прил.* 1. sarılan, sarmaşan; 2. qıvrım, qıvrıq; buruq-buruq; **вьющиеся волосы** buruq (qıvrım) saçlar.

ВЯЖУЩИЙ I *прил.* büzüsdürücü, büzücü; **вяжущие вещества** büzücü maddələr.

ВЯЖУЩИЙ II *прич.* toxuyan; **старушка, вяжущая чулок** corab toxuyan qarı.

ВЯЗ *м* *bot.* qarağac.

ВЯЗАЛЬНЫЙ *прич.* toxuyan, toxuyucu; toxuma -i[-i]; **вязальная машина** toxuma maşını.

ВЯЗАЛЬЩИК *м* toxuyucu (toxucu).

ВЯЗАЛЬЩИЦА *ж* toxuyucu (toxucu) qadın (qız).

ВЯЗАНИЕ *ср* 1. toxuma, toxunma; 2. toxunma şey.

ВЯЗАНКА *ж* toxunma şey.

ВЯЗАНКА *ж* şələ, bağlı; **вязанка дров** bir şələ odun.

ВЯЗАННЫЙ *прич.* toxunmuş.

ВЯЗАНЫЙ *прил.* toxunma; **вязаная шаль** toxunma şal.

ВЯЗАНИЕ *ср* bax **вязание**.

ВЯЗАТЬ I *несов.* büzüsdürmək, büzüsmək; *безл.* ot zələnoğdu yablağı **вяжет во рту** kal alma ağzı büzüsdürür.

ВЯЗАТЬ II *несов.* 1. bağlamaq; **вязать снопы** dərz bağlamaq; 2. toxumaq; **вязать чулки** corab toxumaq; 3. bərkitmək, yapışdırmaq; **вязать кирпичи** **цементом** kərpicləri sementlə yapışdırmaq (bərkitmək); 4. bir-birinə keçirtmək, geydirmək, taxmaq; bənd etmək; **вязать брѐвна** tirləri bir-birinə bənd etmək; 5. **лыка не вяжет** bax **лыко**.

ВЯЗАТЬСЯ *сов.* 1. bağlanmaq; 2. toxunmaq; 3. *мәс.* tutmaq, yapışmaq, uyğun gəlmək, düz gəlmək; **его слова не вяжутся с делом** onun sözü işi ilə düz gəlmir; 5. **дело не вяжется** iş baş tutmur.

ВЯЗКА *ж* 1. toxuma, toxunma; 2. bağlama, bağlanma (*dərz, süpürgə və s.*); 3. bağlı (*bublik və s.*).

ВЯЗКИЙ *прил.* 1. özlü, suvaşqan, yapışqan, qatı; **вязкая жидкость** özlü maye; 2. bataq.

ВЯЗКОСТЬ *ж* *мн.* *нет* özlülük, suvaşqanlıq, qatılıq, yapışqanlıq; **вязкость почвы** torpağın suvaşqanlığı.

ВЯЗНУТЬ *сов.* 1. batmaq, batıb qalmaq; **вязнуть в грязи** palçıqda batıb qalmaq; 2. ilişib qalmaq; 3. yapışmaq.

ВЯЗОВЫЙ *прил.* qarağac -u [-ü]; **вязовые дрова** qarağac odunu; **вязовый стол** qarağacdən qayrılmış stol.

ВЯЗЧИК *м* bağlayıcı, taybağlayan (*şey bağlamaqla məşğul olan fəhlə*).

ВЯЗЬ *ж* *мн.* *нет* 1. hörmə yazı (*hərflərin bir-birinə hörülmasından ibarət qədim yazı üsulu*); 2. hörmə naxış (*bir-birinə hörülmiş cizgilərdən ibarət naxış*); 3. toxuma, hörmə; 4. bağ; 5. *köhn.* çələng, zəncirə, çiçək höriyü.

ВЯКАТЬ *несов.* bax **вякнуть**.

ВЯКНУТЬ *сов. тәһ.* 1. hümmək; 2. boş-boş danışmaq, cəfəng danışmaq; 3. mırıldanmaq, niqıldamaq; 4. zarıdamaq, ufuldamaq.

ВЯЛЕНИЕ *ср мн. нет* qurutma, qurudulma, qaxac etmə (edilmə); **вяление рыбы** balığın qaxac edilməsi.

ВЯЛЕННЫЙ *прич.* qaxac olunmuş, qurumuş.

ВЯЛЕННЫЙ *прил.* qurudulmuş, quru, qaxac; **вяленое мясо** qaxac ət; **вяленая рыба** quru balıq.

ВЯЛИТЬ *несов.* qaxac etmək, qurutmaq; **вялить мясо** ət qaxac etmək; **вялить рыбу** balığı qurutmaq.

ВЯЛИТЬСЯ *несов.* qaxac olmaq, qurumaq (gün altında və s.).

ВЯЛЮ *нареч.* süst, cansız, ölüvay, key, həvəssiz (olaraq).

ВЯЛОСТЬ *ж мн. нет* süstlük, keylik, cansızlıq, ölüvaylıq, ətələt, kəsələt, həvəssizlik.

ВЯЛЫЙ *прил.* 1. süst, cansız, ölüvay, ətələtli, ləng, ağırterpənən, həvəssiz; 2. köhn. solmuş, solğun; 0 **вялая зима** yumşaq qış.

ВЯНУТЬ *сов.* 1. solmaq (bitki haqqında); 2. təc. sönmək; 3. təc. süstləşmək, keyləşmək, atillaşmaq, ağırlaşmaq; 0 **от этих слов уши вянут** bu sözlərdən adamın ətəi tökülür.

ВЯТКА *ж хüs.* Vyatka atı (qısa boylu, gəndöşlü, tüklü at cinsi: Vyatka şəhərinin adından götürülmüşdür).

ВЯХИРЬ *м zool.* alabaxta (quş).

ВЯЩИЙ *прил. köhn.* daha böyük, daha güclü, daha artıq.

ГГ

ГА *ср нескл.* hektar.

ГАБАРДИН *м мн. нет* qabardin (yun parça).

ГАБАДИНОВЫЙ *прил.* qabardin, qabardindən tikilmiş; **габардиновое пальто** qabardin palto.

ГАБАРИТ *м хüs.* qabarit, görkəm, əndaza; 0 **габаритные ворота** d. y. qabarit raması (yükəlməmiş dəmiryol vaqonlarının qabaritini yoxlamaq üçün çərçivə).

ГАБАРИТНЫЙ *прил.* qabarit -i[-i].

ГАБИТУС *м biol. tib.* zahiri görünüş.

ГАВАННА *ж dan.* havanna (1. tənəki növü; 2. xüsusi tənəki növündən qayrılmış siqar).

ГАВАНСКИЙ *прил.* liman -i[-i].

ГАВАНЬ *ж dəniz.* liman.

ГАВКАТЬ *несов. dan.* 1. hümmək; 2. qapmaq.

ГАВКНУТЬ *однокр.* bax **гавкать**.

ГАВÓТ *м* qavot (qədim fransız rəqsi və bu rəqs üçün yazılmış musiqi əsəri).

ГА́ГА *ж zool.* qaqa (ördəklər fəsiləsindən şimal dəniz quşu).

ГАЃАРА *ж zool.* qaqara (şimalda yaşayan su quşu).

ГАЃАРИЙ *прил.* qaqara -i[-i]; **гагарье крыло** qaqara qanadı.

ГАЃАРКА *ж zool.* qaqa (qütb dəniz quşu).

ГАЃАТ *м miner.* qaqat; qara kəhrəbə.

ГАЃАТОВЫЙ *прил.* qaqat; qaqatdan qayrılmış.

ГАГА́УЗ *м (мн. гагаузы)* qaqauz (türk dilli xalq).

ГАГА́УЗКА *ж* qaqauz qadını (qızı).

ГАГА́УЗСКИЙ *прил.* qaqauz -i[-i]; **гагаузский язык** qaqauz dili.

ГАЃАЧИЙ *гага söz. sif.;* гагачий пух qaqa tükü.

ГАД *м 1. dan. (обычно мн. ч.: гады)* sudaquruda yaşayan və ya sürünən heyvan; 2. təc. alçaq, rəzil, nəcins, murdar, müzür adam.

ГАД́АЛКА *ж* falçı; falabaxan (qadın).

ГАД́АЛЬНЫЙ *прил.* fal -i[-i]; **гадальные карты** fal kart(ları).

ГАД́АЛЬЩИК *м* falçı, falabaxan.

ГАД́АЛЬЩИЦА *ж* falabaxan, falçı (qadın).

ГАД́АНИЕ *ср 1. fal açma, fala baxma; 2. dan. fərziyyə; gümən.*

ГАД́АТЕЛЬ *м köhn.* bax **гадальщик**.

ГАД́АТЕЛЬНИЦА *ж köhn.* bax **гадальщица**.

ГАД́АТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. fal üçün işlədilən; 2. şübhəli.

ГАД́АТЬ *несов.* 1. fal açmaq, fala baxmaq; 2. ehtimal etmək, gümən etmək, təxmin etmək; 0 **гадать на бобах** fal açmaq; xəyalə qapılmaq.

ГА́ДИНА *ж dan.* 1. iyrənc şey, murdar şey; 2. rəzil adam, murdar adam; həşərat (söyüş).

ГА́ДИТЬ *несов. dan.* 1. ifraz etmək, murdarlıq etmək, murdarlamaq (heyvan haqqında); batırmaq, bulamaq (insan haqqında); 2. təc. pislik etmək, zərər vermək, quyu qazmaq (başqasına).

ГА́ДКИЙ *прил.* çirkin, murdar, iyrənc, yaramaz, rəzil, alçaq.

ГАД́ЛИВОСТЬ *ж мн. нет* iyrənclik, çirkinlik.

ГАД́ЛИВЫЙ *прил.* çirkin, iyrənc, nifrət-oyadan, mənfur.

ГА́ДОСТНЫЙ *прил.* murdar, ürekbəlandıcı, çox pis, yaramaz.

ГА́ДОСТЬ *ж 1. pis şey, iyrənc şey, murdar şey, murdarçılıq; 2. alçaq hərəkət, murdar hərəkət; alçaqlıq, rəzalət.*

ГАД́ЮКА *ж 1. zool. gümrə (ılan); 2. təc. ilan; zəhər tulugu, acıdil, ətəiacı (adam).*

ГАД́ЮЧИЙ *прил.* gümrə -i[-i]; **гадючая кожа** gümrə dərisi.

ЃАЕР *м köhn.* təlxək, kos-kosa, oyunbaz, yalançı pəhləvan.

ЃАЕРНИЧАТЬ *несов. köhn.* təlxəklik etmək, oyunbazlıq etmək.

ЃАЕРСКИЙ *köhn. гаер söz. sif.*

ЃАЕРСТВО *ср köhn.* təlxəklik, oyunbazlıq.

ЃАЕРСТВОВАТЬ *несов.* bax **гаерничать**.

ЃАЕЧНЫЙ *прил.* qayka -i[-i]; **гаечный ключ** qayka açarı.

ГАЗ *1 м 1. kim. qaz; ядовитый газ* zəhərli qaz; *удушливый газ* boğucu qaz; *отравляющий газ* zəhərləyici qaz; *гремучий газ* gurlayıcı qaz; 2. *только мн. газы* yel, hava (qarından çıxan yel); 0 *дать газ* dan. qaz vermək (sürəti artırmaq); *сба-*

вить газ *dan.* qazı azaltmaq (*sürəti azaltmaq*); на полном газе (*газу*) *dan.* ən böyük sürətlə, tam sürətlə.
ГАЗ II *мн. нет* qaz-qaz (*nazik ipək parça*).
ГАЗАВÁT *м* qəzavát; cihad.
ГАЗАЛЬ *бax* газель II.
ГАЗАТОР *м* qazator (*yanar mayeləri buxara döndərmək üçün cihaz*).
ГАЗАЦИЯ *ж мн. нет* qazlandır(ıl)ma, qazla doydu(rul)ma.
ГАЗГОЛЬДЕР *м* *tex.* qazholder (*qaz anbarı*).
ГАЗЕЛІА *ж* *bax* газель II.
ГАЗЕЛЬ I *ж* *zool.* ahu, qəzal, ceýran.
ГАЗЕЛЬ II *ж* *ədəb.* qəzəl.
ГАЗЕТА *ж* qəzet; *стенная газета* divar qəzeti; *ходячая газета* xəbərci, sözgəzdiren (*adam*).
ГАЗЕТНЫЙ *газета* *söz. sif.*; газетные новости qəzet yenilikləri.
ГАЗЕТЧИК *м* *dan.* qəzetçi (*1. qəzetsatan; 2. qəzet işçisi, jurnalist*).
ГАЗЕТЧИЦА *ж* *dan.* qəzetçi qadın (*qız*).
ГАЗИК *м* *dan.* QAZ maşını.
ГАЗИРОВАНИЕ *ср мн. нет* qazlandırma, qazlandırılma.
ГАЗИРОВАННЫЙ *прич.* qazlı; газированные воды qazlı sular.
ГАЗИРОВАТЬ *несов.* 1. qazlandırmmaq; 2. qaz çıxartmaq, qaz buraxmaq.
ГАЗИРОВАТЬСЯ *несов.* qazlandırılmaq.
ГАЗИРОВКА *ж мн. нет* qazlandır(ıl)ma.
ГАЗИФЕР *м* qazifer (*qaz istehsal edən aparat*).
ГАЗИФИКАТОР *м* qazifikator, qazifikasiya mütəxəssisi.
ГАЗИФИКАЦИЯ *ж мн. нет* 1. qaz hasil etmə (*edilmə*); 2. qazlaşdır(ıl)ma; qaza çevirmə (*çevrilmə*); 3. qazlaşdır(ıl)ma qaz çəkmə, qaz çəkilmə.
ГАЗИФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. qaz istehsal etmək; газифицировать торф torfdan qaz istehsal etmək; 2. qazlaşdırmaq, qaz çəkmək, qaz enerjisinə keçirmək.
ГАЗЛИФТ *м* qazlıft (*sıxılmış qaz vasitəsilə neft çıxarma üsulu*).
ГАЗОАНАЛИЗАТОР *м* qazoanalizator (*qazın tərkibini təyin etmək üçün cihaz*).
ГАЗОБАЛЛОН *м* qaz balonu.

ГАЗОБАЛЛОННЫЙ *газобаллон* *söz. sif.*
ГАЗОБЕТОН *м* qazobeton (*hava üfürmək və alüminium tozu qarışdırmaqla alınan məsəməli beton*).
ГАЗОВАТЬ *несов. dan.* qaz vermək, qazlamaq.
ГАЗОВИК *м* *dan.* qaz sənayesi işçisi; qazçı.
ГАЗОВЩИК *м* qazçı (*qaz işçisi, qaz qurğularına xidmət edən usta*).
ГАЗОВЫЙ I 1. *газ I* *söz. sif.*; газное производство qaz istehsalı; 2. qazla yanan, qazla işləyən; газный двигатель qazla işləyən mühərrik; *газовая резка* qazla kəsmə (*metali*); газная сварка qaz qaynağı.
ГАЗОВЫЙ II *газ II* *söz. sif.*, газный шарф qaz-qaz şarf.
ГАЗОГЕН *м* qazogen (*yanacaq qazın istehsalı üçün işlədilən xam maddə*).
ГАЗОГЕНЕРАТОР *м* qazogenerator, qaz generatoru (*bərk yanacağı qaz yanacağı çevirən aparat*).
ГАЗОГЕНЕРАТОРНЫЙ *газогенератор* *söz. sif.*; qazogeneratorlu; газогенераторный трактор qazogeneratorlu traktor.
ГАЗОКАЛИЛЬНЫЙ *прил. xüs.* qazla qızdırılan, qazla isidilən.
ГАЗОЛИН *м мн. нет* kim. qazolin (*neftin yüngül hissələrindən alınan yanacaq; benzin növü*).
ГАЗОЛИНОВЫЙ *газолин* *söz. sif.*; qazolinlə işləyən; *газолиновый двигатель* qazolinlə işləyən mühərrik.
ГАЗОМЕР *м* qazölçən (*cihaz*).
ГАЗОМЕТ *м* qazatan (*boğucu qaz atan silah*).
ГАЗОМЕТР *м* qazometr (*kimya laboratoriyalarında qaz yığmaq, saxlamaq və onun həcmi ölçmək üçün cihaz*).
ГАЗОМОТОР *м* qaz motoru; qazla işləyən motor.
ГАЗОН *м* qazon (*parklarda, bağlarda yaşı ot bitən sahə*).
ГАЗОНЕПРОНИЦАЕМОСТЬ *ж xüs.* içərisindən qaz buraxmama, qaz keçirməmə, qaz keçməmə, qaz keçirməzlik.
ГАЗОНЕПРОНИЦАЕМЫЙ *прил. xüs.* qaz buraxmayan, qaz keçirməyən, qaz keçməyən.

ГАЗОНОСНОСТЬ *ж* qazlılıq, təbii qaz ehtiyatı.
ГАЗОНОСНЫЙ *прил.* qazlı, təbii qaz olan, qazverən; газоносные пласты qazlı (*qaz olan*) laylar.
ГАЗООБМЕН *м мн. нет* *biol.* qaz mübadiləsi (*organizmin oksigen alıb, karbon qazı buraxması*).
ГАЗООБРАЗНЫЙ *прил.* qaz halında olan, qazaoxşar; газобразные тела qazaoxşar cisimlər.
ГАЗОПРОВОД *м* qaz kəməri.
ГАЗОПРОВОДНЫЙ *газопровод* *söz. sif.*
ГАЗОПРОНИЦАЕМОСТЬ *ж* içərisindən qaz buraxma, qaz keçirmə, qaz keçmə.
ГАЗОПРОНИЦАЕМЫЙ *прил.* içərisindən qaz buraxan, qaz keçirən, qaz keçən.
ГАЗОСВАРКА *ж* *tex.* qaz qaynağı.
ГАЗОСВАРЩИК *м* qaz qaynaqçısı (*qaz vasitəsilə qaynaq edən işçi*).
ГАЗОСВЕТНЫЙ *прил. elek.* qazla işıqlanan.
ГАЗОУБЕЖИЩЕ *ср* qaz sığınacağı (*qazdan qorunmaq üçün yer*).
ГАЗОУЛОВИТЕЛЬ *м* *tex.* qaztutan (*cihaz, aparat*).
ГАЗОХРАНИЛИЩЕ *ср* qaz anbarı, qaz saxlanan yer.
ГАЗЫРІ *мн. (ед. газырь* *м)* vəznə (*patron yeri*).
ГАЙДА *бax* айда.
ГАЙДАМАК *м* *tar.* qaydamak (*1. XVII-XVIII əsrlərdə: polyak mülkədarlarına qarşı mübarizədə iştirak edən ukraynalı üsyançı kazak; 2. Ukraynada vətəndaş müharibəsi zamanı əksinqilabçı dəstələrin əsgəri*).
ГАЙДАМАНЬКИЙ *гайдамак* *söz. sif.*
ГАЙДАМАТЧИНА *ж мн. нет* qaydamak hərəkəti (*XVII-XVIII əsrlərdə Ukraynada polyak mülkədarlarına qarşı üsyan hərəkəti*).
ГАЙДРОП *м* *av.* qaydrop; ip, kəndir (*aerostat endiyi zaman yerə atılan ip*).
ГАЙДУК *м* *tar.* hayduk (*1. Türkiyə hakimiyyəti dövründə Balkanlarda və Macarıstanda üsyançı partizan; 2. təhkimçilik dövründə: səfər xidmətçisi*).
ГАЙКА *ж* *tex.* qayka; *гайка слаба* *у кого* (*dan.*) hünəri deyil, gücü çatmaz; подкрутить гайку (*гайки*) (*dan.*) tələbi artırmaq.

ГАЙКОРЕЗ *м* qaykakəsən (*alət*).
ГАЙМОРИТ *м* *tib.* qaymorit (*ələvə burun boşluğunda selikli qışanın iltihabı*).
ГАЙМОРОВА *полость* *anat.* qaymor boşluğu (*burunun ələvə boşluqlarından biri*).
ГАК I *м* *dəniz.* qarmaq.
ГАК II: с *гаком* (*dan.*) bir az artıq, ələvə.
ГАЛАКТИКА *м* *astr.* Qalaqtika, Ağyol, Sūd-yolu, Kəhkəşan (*bütün ulduzlar sistemi*).
ГАЛАКТИЧЕСКИЙ *Галактика* *söz. sif.*
ГАЛАКТОМЕТР *м* qalaktoметр (*südü xüsusi çəkisini təyin edən cihaz*).
ГАЛАЛИТ *м* *tex.* qalalit (*düymə, daraq, həmçinin elektrik izolyatoru hazırlanan plastik maddə*).
ГАЛАНТЕРЕЙНЫЙ *галантерея* *söz. sif.*; галантерейные товары qalantereya (xə-rəzi) malları.
ГАЛАНТЕРЕЙЩИК *м* qalantereyaçı, xır-davatçı, xə-rəzi.
ГАЛАНТЕРЕЯ *ж мн. нет* qalantereya, xır-davat, xə-rəziyat.
ГАЛАНТНО *нареч.* nəzakətlə, çox ədəblə.
ГАЛАНТНОСТЬ *ж мн. нет* nəzakət, ədəb, zəriflik.
ГАЛАНТНЫЙ *прил.* nəzakətli, çox ədəbli, zərif.
ГАЛДЕЖ *м мн. нет* *dan.* səs-küy, hay-küy, bağırışma, çığır-bağır.
ГАЛДЕТЬ *несов. dan.* səs-küy salmaq, hay-küy salmaq, bağırışmaq, çığır-bağır salmaq.
ГАЛЕНИТ *м* *miner.* qalenit (*qurğuşun filizi*).
ГАЛЕРА *ж* qalera (*qədimdə çoxavarlı gəmi*).
ГАЛЕРЕЙНЫЙ *галерея* *söz. sif.*
ГАЛЕРЕЯ *ж* qalereya (*1. dəhliz, şüşəbənd, eyvan; 2. teatrlarda: yuxarı yarus; 3. lağım, yeraltı yol; 4. məc. sıra, cərgə*).
ГАЛЕРКА *ж* *dan.* qalyorka (*bax галерея 2-ci mənada*).
ГАЛЕРНЫЙ *галера* *söz. sif.*
ГАЛЕТА *ж* qalet (*peçenye növü*).
ГАЛЕЧНИК *м* çaqlı daşı.
ГАЛЕЧНЫЙ *прил.* tənberli, tənberlə örtülü.
ГАЛИМАТЬЯ *ж мн. нет* *dan.* cəfəngiyyat, boş söz, mənasız söz.
ГАЛИФЕ *ср* *нескл.* qalife (*vuxarısı gen, aşağısı dar hərbi şalvar*).
ГАЛКА *ж* *zool.* dolaşa, zağça (*quş*); *считать галок* 1) maymaqlıq etmək, diqqət-

sizlik göstərmək, huşsuz olmaq; 2) veyl-lənmək, avaralanmaq.

ГАЛІ *м* bax **галлы I**.

ГАЛІЙ *м* *мн.* *нет* *kim.* qallium (aztapı-lan kimyəvi element).

ГАЛЛИЦИЗМ *м* dilç. qallisizm (fransız di-lindən götürülmüş söz, ifadə və ya fransız dilinə xas olan cümlə quruluşu).

ГАЛЛОМАН *м* qalloman, fransızpərəst.

ГАЛЛОМАНИЯ *ж* *мн.* *нет* qallomaniya, fransızpərəstlik.

ГАЛЛОН *м* qallon (İngiltərədə və ABŞ-da duru və axıcı şeylər üçün 4, 5 litrə bəra-bər ölçü vahidi).

ГАЛЛОФОБ *м* köhn. qallofob (fransızlara düşmən olan adam).

ГАЛЛОФОБИЯ *ж* *мн.* *нет* qallofobiya (fransızlara qarşı ədavət).

ГАЛЛЫ I *мн.* (ед. **галл** *м*) *tar.* qallar (1. hazırkı Fransa'nın torpağında yaşamış qədim kelt tayfası; 2. köhn. fransızlar).

ГАЛЛЫ II *мн.* *bot.* firlar (ağac xəstəliyi).

ГАЛЛЬСКИЙ *галл* *сөз. сиф.*; **галльские племена** *qall* tayfaları (bax **галлы I**); **галльский петух** *qall* xoruzu (Fransa-nın xoruz şəklində milli embleması).

ГАЛЛЮЦИНАТОРНЫЙ **галлюцинация** *сөз. сиф.*

ГАЛЛЮЦИНАЦИЯ *ж* hallyusinasiya; qara-basma, gözəgörmə.

ГАЛЛЮЦИНИРОВАТЬ *несов. tib.* hallyu-sinasıyaya tutulmaq; qara basmaq, gözə görmək.

ГАЛОГЕН *бax* **галонд**.

ГАЛОГЕННЫЙ *бax* **галондный**.

ГАЛОГЕНЬ *бax* **галонды**.

ГАЛОИД *м* *kim.* haloid (kimyəvi element).

ГАЛОИДИРОВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* *kim.* halo-idləşdir(ıl)mə; halogenlə birləşdir(ıl)mə (üzvi birləşmələrin tərkibinə haloid daxil etməsi).

ГАЛОИДНЫЙ *kim.* **галонд** *сөз. сиф.*; **гало-идные кислоты** *haloid* turşuları.

ГАЛОИДЫ *мн.* (ед. **галонд** *м*) *kim.* haloid-lər (kimyəvi elementlər qrupu).

ГАЛОП *м* *мн.* *нет* 1. dördəyək (at yerışı). 2. qalor (cald oynanan qədim rəqs); **под-нять в галоп** (коня, лошади) dördəyək sürmək, çarmaq (atı).

ГАЛОПИРОВАТЬ *несов.* dördəyək çar-maq, dördəyək sürmək (atı).

ГАЛОПОМ *нареч.* dördəyək, çaparaq, dörd-nala.

ГАЛОТЕРМЫ *ед. нет* halotermilər (tərki-bində xərkə dızu olan təbii isti sular).

ГАЛОФИТЫ *ед. нет* *bot.* halofitlər (şo-ranlıqlarda bitən bitkilər).

ГАЛОЧИЙ *прил.* dolaşa -i[-ı]; **галочье гнездо** dolaşa yuvası.

ГАЛОЧКА *ж* **галка** *сөз. кіç.*

ГАЛОШНИ *мн.* (ед. **галоша** *ж*) qaloş, qa-loşlar.

ГАЛОШНИЦА *ж* *дан.* qaloş istehsalatında çalışan fəhlə qadın.

ГАЛОШНЫЙ *прил.* qaloş -i[-ı]; **галош-ный цех** qaloş sexi.

ГАЛС *м* *дан.* qals (1. gəminin külək isti-qamətinə görə manevr etməsi; 2. yelkənin aşağı ucunu saxlayan ip).

ГАЛСТУК *м* qalstuk; **пионерский гал-стук**; **красный галстук** *tar.* pioner qals-tuku; qırmızı qalstuk; **заложить** (залить) **за галстук** (*дан.*) həddən artıq içmək, dem olmaq.

ГАЛСТУЧНЫЙ *прил.* qalstuk -i[-ı].

ГАЛТЭЛЬ *ж* qaltel (1. naxış rəndəsi; 2. ha-şiyyə, yaşmaq, tamasa).

ГАЛУН *м* 1. güləbətın; 2. bafta; zərli və ya gümüş güləbətınla işlənmiş bafta (rəsmi paltarda).

ГАЛУННЫЙ *прил.* güləbətınlı, baftalı.

ГАЛҮРГИЯ *ж* duz istehsalı.

ГАЛУШКИ *мн.* (ед. **галушка** *ж*) qaluşka (düşbərəyə oxşar xərkə).

ГАЛЧОНОК *м* (мн. **галчата**) dolaşa balası.

ГАЛЪВАНІЗАЦІЯ *ж* *мн.* *нет* xüs. qalva-nizasiya (qalvanik cərəyanın texniki və müalicə məqsədilə tətbiqi).

ГАЛЪВАНІЗІРОВАНИЕ *ср* qalvanizasiya etmə (edilmə).

ГАЛЪВАНІЗІРОВАННЫЙ *бax* **гальва-низованный**.

ГАЛЪВАНІЗІРОВАТЬ *сов. и* *несов.* xüs. qalvanizasiya etmək (içərisindən qalva-nik cərəyan keçirmək).

ГАЛЪВАНІЗІРОВАТЬСЯ *сов. и* *несов.* xüs. qalvanizasiya edilmək (içərisindən qalvanik cərəyan keçirilmək).

ГАЛЪВАНІЗМ *м* *мн.* *нет* *fiz.* qalvanizm (elektrik elementlərindən alınan aşağı-gərginlikli cərəyan haqqında bəhs).

ГАЛЪВАНІЗОВАННЫЙ *прич.* xüs. qalva-nizasiya edilmiş (içərisindən qalvanik cə-rəyan keçirilmiş).

ГАЛЪВАНІЗОВАТЬ *бax* **гальванизовать**. **ГАЛЪВАНІЗОВАТЬСЯ** *бax* **гальванизо-ваться**.

ГАЛЪВАНІЧЕСКИЙ **гальванизм** *сөз. сиф.* qalvanik.

ГАЛЪВАНО *ср* *нескл.* **полигр.** qalvano (qal-vanoplastika vasitəsilə klşedən alınan şəkil və ya yazı surəti).

ГАЛЪВАНОГЛІФИЯ *ж* *мн.* *нет* **полигр.** qalvanoqlifiya (qalvanoplastika vasitəsilə qabarıq şəkillər alma üsulu).

ГАЛЪВАНОКАУСТИКА *ж* *мн.* *нет* xüs. qalvanokaustika (1. qalvanik cərəyan va-sitəsilə metal üzərində şəkil qazıma üsulu; 2. tib. qalvanik cərəyanla qızdırılmış alətlər vasitəsilə toxumaların yandırılması).

ГАЛЪВАНОМЕТР *м* *fiz.* qalvanometr (qal-vanik cərəyanı və ümumiyyətlə zəif elek-trik cərəyanını ölçmək üçün cihaz).

ГАЛЪВАНОПЛАСТИКА *ж* *мн.* *нет* *fiz.* qalvanoplastika (1. elektroliz vasitəsilə ci-simlərdən metal surətlər alma üsulu; 2. bu üsulla klşə hazırlanması).

ГАЛЪВАНОПЛАСТИЧЕСКИЙ **гальвано-пластика** *сөз. сиф.* qalvanoplastik.

ГАЛЪВАНОСКОП *м* *fiz.* qalvanoskop (elek-trik dövrəsində daimi elektrik cərəyanının olmasını və onun istiqamətini təyin edən cihaz).

ГАЛЪВАНОСТЕГІЯ *ж* xüs. qalvanostegiya (bir metalı elektroliz vasitəsilə başqa me-tal təbəqəsi ilə örtmə).

ГАЛЪВАНОТЕРАПІЯ *ж* *tib.* qalvanotera-piya (qalvanik cərəyanla müalicə).

ГАЛЪВАНОТЭХНІКА *ж* *мн.* *нет* qalva-notexnika (tətbiqi elektrokimyanın qalva-noplastika və qalvanostegiyadan bəhs edən şöbəsi).

ГАЛЪВАНОТІПІЯ *бax* **гальванопластика**.

ГАЛЪКА *ж* *мн.* *нет* çınqıl; xırdə çay daşı.

ГАЛЪОН *м* ayaqyolu (gəmidə).

ГАМ *м* *мн.* *нет* gurultu, hay-küy, səs-küy, qalmaql, mərəkə.

ГАМАДРІЛ *м* *zool.* qamadril (Afrika mey-munu).

ГАМАК *м* qamak (tor yelləncək).

ГАМАШИ *мн.* (ед. **гамаша** *ж*) qamaş (ayaq-qabının üstündən geyilən altsız corab).

ГАМБИТ *м* gambit (şahmat oyununun baş-langıcında tez hücumə keçmək məqsədilə fiqur və ya piyadanın qəsdən udulması).

ГАМБИТНЫЙ **гамбит** *сөз. сиф.*

ГАМБУЗІЯ *м* *zool.* gambuziya (malyariya ağcaqanadı sürfəsini məhv etmək üçün ye-tişdirilən balıq).

ГАМЕТЫ *мн.* (ед. **гамета** *ж*) *biol.* qameta-lar; cinsiyyət hüceyrələri.

ГАММА I *ж* **гамма** (1. musiqidə: araların-da müəyyən münasibət olan həmahəng səslər sırası; 2. rəssamlıqda: rənglər arasında uyğunluq, ahəng).

ГАММА II *ж* **гамма** (yunan əlifbasının üçüncü hərfi); **гамма-лучи** *fiz.* **гамма şüalar**.

АНГЛІЙТ *м* *tib.* qanqlit (əsəb düyümlə-rinin iltihabı).

АНГЛІЙ *м* *anat.* qanqlı (1. əsəb düyünü. 2. oynaq kisələrində əmələ gələn şiş).

АНГРЕНА *ж* *мн.* *нет* *tib.* qanqrena (bə-dənin bir yerində toxumaların çürüməsi).

АНГРЕНОЗНЫЙ *прил.* *tib.* qanqrenalı, qanqrenaya tutulmuş.

АНГСТЕР *м* qanqster (ABŞ-da: cani; bandit).

АНГСТЕРІЗМ *м* qanqsterizm, banditizm.

АНДІКАП *м* *idm.* handikan (1. idman ya-rışlarında zəif oyunçuları güclülərlə tən-ləşdirmək üçün onlara verilən müxtəlif güzəştlər; 2. cıdır, yarış).

АНТЭЛЬ *ж* hantel (qısa dəstəklə bir-biri-nə bitişdirilmiş iki çuqun şardan ibarət gimnastika aləti).

АОЛЯН *м* *мн.* *нет* *bot.* qaoqyan (birillik danlı bitki; sorğq növlərindən biri).

ГАРАЖ *м* qaraaj.

ГАРАЖНЫЙ **гараж** *сөз. сиф.*

ГАРАНТ *м* qarant; zəmin; zəmanət verən; zəmin olan adam.

ГАРАНТІЙНЫЙ **гарантия** *сөз. сиф.*; **гара-нтийное письмо** zəmanət məktubu; **гара-нтийный договор** təminat müqaviləsi.

ГАРАНТИРОВАНИЕ *ср* 1. zəmanət vermə, zəmin olma; 2. təmin etmə, təminat vermə; müdafiə etmə, himayə etmə.

ГАРАНТИРОВАННЫЙ *прич.* 1. zəmanət verilmiş; 2. təmin olunmuş, təminat verilmiş.

ГАРАНТИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. zəmanət vermək, zəminlik etmək, zəmin olmaq; 2. təmin etmək; müdafiə etmək, himayə etmək.

ГАРАНТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. zəmanət verilmək; 2. təmin edilmək.

ГАРАНТИЯ *ж* 1. zəminlik, zəmanət; 2. təminat.

ГАРДА *ж* qarda (əli düşməz zərbəsindən qorumaq üçün qılınc dəstəsinə bənd edilən metal lövhəcik).

ГАРДЕМАРИН *м* köhn. qardemarin (çar Rusiyasında: dəniz kadet korpusunun yuxarı sinif tələbəsi).

ГАРДЕМАРИНСКИЙ köhn. гардемари́н *сөз. сиф.*

ГАРДЕНИЯ *ж* bot. qardeniya (həmişəyaşıl bəzək bitkisi).

ГАРДЕРОБ *м* qarderob (1. paltar şkaflı; 2. paltar saxlanılan yer; 3. bir adamın və ya ailənin bütün paltarları).

ГАРДЕРОБНАЯ *ж* qarderob otağı, paltar saxlanılan yer (ictimai binalarda).

ГАРДЕРОБНЫЙ гардероб *сөз. сиф.*

ГАРДЕРОБЩИК *м* qarderobçu, paltarsaxlayan.

ГАРДЕРОБЩИЦА *ж* qarderobçu, paltarsaxlayan qadın.

ГАРДИНА *ж* gardina, pərdə (pəncərə üçün bütöv pərdə).

ГАРДИННЫЙ гардина *сөз. сиф.*

ГАРЕВОЙ *прил.* daş kömür külü tökülmüş (yol).

ГАРЁМ *м* hərəm, hərəmxana.

ГАРЁМНЫЙ *прил.* hərəmxana -i[-i].

ГАРКАТЬ *несов.* bax гаркнуть.

ГАРКНУТЬ *сов. и однокр.* dan. bağırmaq, çığıрмаq.

ГАРМАЛА *ж* bot. üzərlik.

ГАРМОНИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* *mus.* harmonizasiya (musiqi əsəri akkordlarının harmoniya qaydalarına uyğun olaraq qurulması).

ГАРМОНИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* *mus.* harmonizasiya etmək (bax гармонизация).

ГАРМОНИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *mus.* harmonizasiya edilmək (bax гармонизация).

ГАРМОНИЗОВАННЫЙ *прич.* *mus.* harmonizasiya edilmiş (bax гармонизация).

ГАРМОНИЗОВАТЬ bax гармонизировать.

ГАРМОНИЗОВАТЬСЯ bax гармонизироваться.

ГАРМОНИКА *ж* 1. qarmon (musiqi aləti); 2. d. y. qarmonika (dəmiryol vaqonları arasındakı keçidin örtüyü); 3. büzmə, qat (parçada, kağızda və s.); 4. губная гармоника dodaq qarmonu.

ГАРМОНИРОВАТЬ *несов.* həmahəng olmaq, uyğun olmaq, uyğun gəlmək.

ГАРМОНИСТ *м* 1. qarmonçu, qarmonçalan; 2. *mus.* harmonist (harmoniya müəssisi olan bəstəkar).

ГАРМОНИУМ *м* *mus.* köhn. bax фисгармония.

ГАРМОНИЧЕСКИЙ 1. гармония *сөз. сиф.*; harmoniya prinsiplərinə əsaslanan; harmonik; 2. həmahəng, ahəngdar, uyğun, müvafiq, müntəzəm.

ГАРМОНИЧНО *нареч.* harmonik; həmahəng, uyğun, müntəzəm (surətdə).

ГАРМОНИЧНОСТЬ *ж* *мн. нет* ahəng, həmahənglik, uyğunluq, müntəzəmlik.

ГАРМОНИЧНЫЙ гармония *сөз. сиф.* həmahəng, ahəngdar, uyğun.

ГАРМОНИЯ *ж* harmoniya (1. *mus.* kompozisiyada akkordların düzün qurulması üsullarından bəhs edən musiqi nəzəriyyəsi; 2. ahəng, uyğunluq) 4 гармония *гласных* dilç. bax сингармонизм.

ГАРМОННЫЙ гармоника və гармонь *сөз. сиф.*

ГАРМОНЬ bax гармоника 1-ci mənada.

ГАРМОШКА *дан.* bax гармоника 1-ci mənada.

ГАРНЕЦ *м* qarnes (inqilabdan əvvəl Rusiyada: 3,28 litrə bərabər ölçü vahidi).

ГАРНИЗОН *м* qarnizon (qalada və ya şəhərdə yerləşən qoşun hissəsi).

ГАРНИЗОННЫЙ гарнизон *сөз. сиф.*

ГАРНИР *м* qarnir (ot və baliq xörəklərinə əlavə olunan bişmiş səbzəvat və s.); xuruş.

ГАРНИРОВАТЬ *сов. и несов.* bəzəmək (xörəyi, yeməyi); xörəyə pürə, kələm və s. əlavə etmək.

ГАРНИРОВКА *ж* bəzək, bəzək vurma (xörəyə).

ГАРНИТÜR *м*, ГАРНИТÜРА *ж* qarnitur; dəst, komplekt.

ГАРНИЦЕВЫЙ гарнец *сөз. сиф.*; гарцевая система *мер* qarnes ölçü sistemi; 4 гарцевый сбор şahad (dəyirman haqqı).

ГАРНЫЙ *прил.* xüs. yandırılan; гарное масло yanacaq yağı.

ГАРПУС *м* bax канифоль.

ГАРПИЯ *ж* harpiya (1. qədim yunan mifologiyasında: tufan ilahəsi; 2. *мәс.* acidil qadın; 3. *zool.* Cənubi Amerika qartalı; 4. *zool.* Cənubi Asiya yarasa).

ГАРПУН *м* harpun (1. böyük dəniz heyvanlarını ovlamaq üçün niza; 2. qarmaq).

ГАРПУНЁР *м* bax гарпунщик.

ГАРПУНИТЬ *несов.* harpunlamaq, harpunla ovlamaq (balığı, dəniz heyvanını).

ГАРПУННЫЙ гарпун *сөз. сиф.*; гарпунная пушка harpun topu (harpun atan top).

ГАРПУНЩИК *м* harpunçu (harpunla dəniz heyvanları ovlayan adam).

ГАРСОН *м* qarson (Fransada: ofisiant, mehmanxana xidmətçisi).

ГАРТ *м* *мн. нет* poliq. hart (1. mətbəə şrifti hazırlamaq üçün ərinti; 2. işlənmiş və köhnəlmiş mətbəə şrifti).

ГАРТОВЫЙ гарт *сөз. сиф.*

ГАРУС *м* *мн.* *нет* harus (1. yun iplik; 2. yunaoxşar pambıq parça).

ГАРУСНЫЙ гарус *сөз. сиф.*; harusdan tikilmiş.

ГАРЦЕВАТЬ *несов.* at oynatmaq.

ГАРШНЁП *м* *zool.* cüllüt (quş.)

ГАРЬ *ж* *мн. нет* 1. yanıq; пахнет гарью yanıq iyi gəlir; 2. daş kömür külü.

ГАСИЛЬНИК *м* qaraqapaq (lampa; fanar və şamı söndürmək üçün qapaq).

ГАСИТЕЛЬ *м* 1. xüs. söndürücü, keçirici (cihaz); 2. *мәс.* boğan, boğucu; гасители просвещения maarifi boğanlar.

ГАСИТЬ *несов.* 1. söndürmək, keçirmək; гасить огонь odu söndürmək; гасить лампу lampanı keçirmək; 2. *мәс.* ləğv etmək, ödəmək; гасить старые долги köhnə borcları ləğv etmək (ödəmək); 3. *мәс.*

boğmaq; гасить инициативу təşəbbüsü boğmaq; 4 гасить почтовую марку poçt markasının üstünə möhür basmaq; гасить известье əhəngi islatmaq, əhəngi söndürmək.

ГАСИТЬСЯ *несов.* 1. söndürülmək, keçirilmək; 2. *мәс.* ödənmək, ləğv edilmək; 3. *мәс.* boğulmaq (taşəbbüs və s.).

ГАСНУТЬ *несов.* 1. sönmək, keçmək; 2. *мәс.* zəifləmək, gücdən düşmək.

ГАСТРИТ *м* tib. gastrit (mədə iltihabı, mədə katarı).

ГАСТРИЧЕСКИЙ tib. гастрит *сөз. сиф.*

ГАСТРОЛЁР *м* gastroloçu.

ГАСТРОЛЁРСТВО *ср* 1. gastrolo çıxma, gastrolda olma; 2. *мәс.* gastroloçuluq.

ГАСТРОЛЁРША *ж* *дан.* gastroloçu qadın.

ГАСТРОЛІРОВАТЬ *несов.* 1. gastrolo vermək, gastrolo gəlmək, gastrolo çıxmaq; 2. *мәс.* iş yerini tez-tez dəyişdirmək.

ГАСТРОЛЬ *ж* gastrolo.

ГАСТРОЛЬНЫЙ гастроль *сөз. сиф.*

ГАСТРОНОМ *м* gastronom (1. dadlı yeməkləri sevən adam; 2. köhn. gastronomiya mağazası).

ГАСТРОНОМИЧЕСКИЙ гастрономия *сөз. сиф.*; гастронимический магазин gastronomiya mağazası.

ГАСТРОНОМИЯ *ж* *мн. нет* gastronomiya (1. zərif yeyinti şeyləri; 2. xörəklərin incəliyini yaxşı bilmə).

ГАСТРОПОДЫ *мн.* *zool.* gastropodlar (qarnıyaqlı molyusklar).

ГАСТРОЭНТЕРИТ *м* tib. gastroenterit (mədə və bağırsaq katarı; mədə və nazik bağırsağın selikli qişasının iltihabı).

ГАТИТЬ *несов.* xüs. şax döşəmək, çırpı döşəmək, tir döşəmək.

ГАТИТЬСЯ *несов.* xüs. şaxla döşənmək, çırpı ilə döşənmək, tirle döşənmək.

ГАТЬ *ж* xüs. şax döşəmək, çırpı döşəmək (bataqlıq və palçıq yerlərə döşənən tir, şax, çırpı).

ГАУБИЦА *ж* qaubitsa (qısalüləli ağır top).

ГАУБИЧНЫЙ гаубица *сөз. сиф.*

ГАУПТВАХТА *ж* qauptvaxt (1. hərbi qul-luqçular üçün dustaqxana; 2. qarovuxana).

ГАЧИ *мн.* (ed. gача ж) mah. 1. şalvarın, tumanın bir tərəfi; 2. bud.

ГАШЕНИЕ *ср мн. нет* 1. söndürmə, keçirmə; 2. *тас.* ləğv etmə, ödəmə.
ГАШЁНЫЙ *прил. хüs.* söndürülmüş (sönmüş); **гашенная известь** söndürülmüş (sönmüş) əhəng.

ГАШЕТКА *ж* çaxmaq tətiyi (*silahda*).
ГАШИШ *м мн. нет* həşiş (*narkotik maddə*).
ГАШНИК *м тәһ.* tuman bağı.

ГАШИВАТЬ *многочисл.* bax gəstirib.
ГВАЙЮЛА *ж bot.* qvayyula (*kauçuk verən bitki*).

ГВАЛТ *м мн. нет* *дан.* qışqırtı, səs-küy, qalmaqal.

ГВАРДЕЕЦ *м* qvardiyaçı.

ГВАРДЕЙСКИЙ *гвардия* *сöz. сif.*; **гвардейский полк** qvardiya polku; **гвардейский миномет** qvardiya minomyotu (*minaatanı*), katyuşa.

ГВАРДИЯ *ж* qvardiya (*seçmə qoşun hissəsi*); **Красная гвардия** *тар.* Qırmızı qvardiya (1917–18-ci illərdə fəhlələrin inqilabi döyüş dəstələri); **старая гвардия** köhnə qvardiya (*sınanmış, təcrübəli xadimlər*); **белая гвардия** *тар.* ağ qvardiya (*vətəndaş müharibəsi zamanı əksinqilabçı qoşunların ümumi adı*).

ГВАЮЛА *ж* bax гвайюла.

ГВОЗДА́РНЫЙ *хüs.* гвоздарь *сöz. сif.*; **гвоздарный цех** mismar sexi.

ГВОЗДА́РНЯ *ж хüs.* mış (*mismar*) qayıran emalatxana.

ГВОЗДА́РЬ *м хüs.* mış (*mismar*) qayıran usta.

ГВОЗДЕВО́Й *бax* гвоздяной.

ГВО́ЗДИК *м* kiçik mış, xırda mismar.

ГВОЗДИКА *ж* 1. bot. qərənfıl; 2. mışək.

ГВОЗДИЛЬНЫЙ *прил.* mış (*mismar*) qayıran; **гвоздильная машина** mış maşını.

ГВОЗДИЛЬЩИК *м* mış qayıran fəhlə.

ГВОЗДИТЬ *несов. дан.* 1. mışlamaq, mışmarlamaq; çalmaq (*miş və s.*); 2. *тас.* söymək, danlamaq; 3. *тас.* beyninə yeritmək, qandırmaq.

ГВОЗДИЧНЫЙ 1. гвоздика *сöz. сif.*, гвоздичное масло mışək yağı; **гвоздичное дерево** *bot.* mışək ağacı; 2. *в знач. суц.* **гвоздичные** *мн. bot.* qərənfıl fəsiləsi (*qərənfılçəkliklər*).

ГВОЗДОДЕР *м* kəlbətin.

ГВОЗДОК *м тәһ.* bax гвоздик.

ГВОЗДЬ *1 м (мн. гвозди)* mış, mismar; **и никаких гвоздей** *дан.* bəsdir! qurtardı! bitdi! vəssəlam!; **гвоздем засесть (сидеть)** əl çəkməmək, başından çıxmamaq.

ГВОЗДЬ *II м* məğz, əsas, ən başlıca cəhət, ən əsas cəhət.

ГВОЗДЯНОЙ *гвоздь* *I söz. сif.*; **гвоздяная шляпка** mış başı.

ГДЕ *нареч.* harada, hansı; **где бы то ни было** harada olursa olsun; **где... где...** 1) *дан.* köhn. bəzi yerlərdə; 2) *inkar formada* işlənir: haralarda, haraları; **где; где уж; где (уж) только** (*inkar formada*) çox yerdə, hər yerdə; haralarda, haraları; **где бы авəzinə; где попало** bax попать.

ГДЕ-ГДЕ *нареч.* *дан.* bir para yerdə, bəzi yerdə.

ГДЕ-ЛИБО, ГДЕ-НИБУДЬ *нареч.* bir yerdə, harada olsa.

ГДЕ-ТО *нареч.* harada isə, məlum olmayan bir yerdə.

ГЕ *ср нескл.* qe “Г” (*harfinin adı*).

ГЕБРАИЗМ *м* gebraizm (*qədim yəhudi dilinə məxsus söz və ifadə*).

ГЕБРАИСТ *м* gebraist (*gebraistika müəxəssisi*).

ГЕБРАИСТИКА *ж мн. нет* gebraistika (*qədim yəhudi filologiyası; qədim yəhudi dili və yazısı haqqında elm*).

ГЕВЕЯ *ж bot.* gevea (*əla kauçuk verən ağac*).

ГЕГЕЛЬЯНЕЦ *м фəлс.* hegelçi (*Hegel fəlsəfəsi tərəfdarı*).

ГЕГЕЛЬЯНСКИЙ *гегельянец* və *гегельянство* *сöz. сif.*; hegelçi, hegelçilik –i[-i].

ГЕГЕЛЬЯНСТВО *ср мн. нет* *фəлс.* hegelçilik.

ГЕГЕМОН *м* hegemon (*hakim, hökəmrən, rəhbər; üstün*).

ГЕГЕМОНИЯ *ж* hegemonluq.

ГЕДЖРА *ж* bax хиджра.

ГЕДОНА́Л *м tib.* gedonal (*yuxu dərmanı*).

ГЕДОНИЗМ *м мн. нет* *фəлс.* gedonizm (*həyatın zövq və səfa üçün yaranmış olduğunu iddia edən qədim yunan əxlaq nəzəriyyəsi*).

ГЕДОНИСТ *м* gedonist, gedonizm tərəfdarı.

ГЕДОНИСТИЧЕСКИЙ, ГЕДОНИЧЕСКИЙ *гедонизм* *сöz. сif.*

ГЕЕННА *ж dini köhn.* cəhənnəm.

ГЕЙ *бax* ей.

ГЕЙЗЕР *м* qeyzer (*fəvvarə vuran isti bulaq*).

ГЕЙМ *м idm.* qeym (*bəzi oyunlarda, məsələn, tennisdə sayların miqdarı*).

ГЕЙША *ж* geysa (1. *Yaponiyada: rəqqasə; 2. köhn. gen qadın paltarı*).

ГЕКАТО́МБА *ж* hekatomba (1. *qədim yunanlarda: təntənəli qurban mərasimi; 2. тас.* qırğın, kütləvi insan tələfatı).

ГЕКЗА́МЕТР *м* hekzamet (qədim yunanlarda və romalılarda: şeir vəznələrindən biri).

ГЕКСА́ЭДР *м* riyaz. heksaedr, altıüzlü.

ГЕКТАР *м* hektar.

ГЕКТО... hekto... (*mürəkkəb sözlərin “yüz, yüz dəfə” mənasında olan birinci tərkib hissəsi; мас.: гектограмм – hektoqram; гектоватт – hektovatt*).

ГЕКТОГРАФ *м* hektoqraf (*yazıdan surət çıxaran cihaz*).

ГЕКТОГРАФИ́РОВАТЬ *несов.* hektoqrafda çap etmək.

ГЕКТОГРАФИ́РОВАТЬСЯ *несов.* hektoqrafda çap edilmək.

ГЕКТОГРАФИ́ЧЕСКИЙ *гектограф* *сöz. сif.*; hektoqrafik; **гектографические чернила** hektoqraf mürəkkəbi; **гектографический способ печатания** hektoqrafik çap üsulu.

ГЕКТОЛІ́ТР *м* hektolitr (100 litrə bərabər ölçü vahidi).

ГЕЛЕРТЕР *м* kabinet alimi; sxolast.

ГЕЛЕРТЕРСКИЙ *гелертер* *сöz. сif.*

ГЕЛЕРТЕРСТВО *ср* kabinet alimliyi, sxolastlıq; əzbərçilik.

ГЕЛИЕВЫЙ *гелий* *сöz. сif.*

ГЕЛИЙ *м kim.* helium (*kimyəvi element*).

ГЕЛИКОН *м* helikon (*musiqi aləti*).

ГЕЛИКОПТЕР *м av.* bax вертолёт.

ГЕЛИОГРАВЁР *м* helioqavyura ustası.

ГЕЛИОГРАВЮРА *ж хüs.* helioqavyura (1. *Günəş işığının təsiri ilə metal plastinkalarda şəkil (naxış) salma üsulu; 2. fotomexaniki üsulla naxış salma üsulu*).

ГЕЛИОГРАФ *м* helioqraf (1. *astr.* Günəşin şəklini çəkmək üçün fotoaparət olan teleskop; 2. *meteor.* Günəş parıltısının davamını avtomatik qeyd edən cihaz; 3. *işiq signallarını uzağa vermək üçün cihaz*).

ГЕЛИОГРА́ФИЯ *ж* helioqrafiya (*astronomiyanın Günəşi tədqiq və təsvir edən şöbəsi*).

ГЕЛИО́МЕТР *м astr.* heliometr (*göy cisimlərinin görünən diametrlərini, göy cisimlərinin arasında olan kiçik bucaqları ölçmək üçün alət*).

ГЕЛИОСКО́П *м хüs.* helioskop (*Günəşi müşahidə etmək üçün optik cihaz*).

ГЕЛИОТЕРА́ПИЯ *ж мн. нет* *tib.* helioterapiya (*Günəş işığı ilə müalicə*).

ГЕЛИОТЕХНИ́КА *ж мн. нет* heliotexnika (*təbiiqi fizikanın günəş şüaları enerjisi-dən istifadə üsullarından bəhs edən şöbəsi*).

ГЕЛИОТРО́П *м* heliotrop (1. *bot.* güncçayı; 2. *mineral adı; 3. geod.* güzgü vasitəsilə Günəş şüalarını istənilən nöqtəyə salmaq üçün cihaz).

ГЕЛИОТРОПІ́ЗМ *м biol.* heliotropizm (*bir çox bitkilərin işıq mənbəyinə və ya onun əksi tərəfə meyl etməsi*).

ГЕЛИОФИ́ЗИКА *ж мн. нет* heliofizika, Günəş fizikası (*astrofizikanın Günəşdəki fiziki hadisələri öyrənən şöbəsi*).

ГЕЛИОФИ́ЛЬНЫЙ *прил.* *bot.* işıqsevən, günəşsevən, kölgəsevməyən; **гелиофильные растения** günəşsevən bitkilər.

ГЕЛИОФО́БНЫЙ *прил.* *bot.* günəşdənqorxan, kölgəsevən; **гелиофобные растения** kölgəsevən bitkilər.

ГЕЛИОЦЕНТ́РИЗМ *м astr.* heliosentrizm (*Günəşi ətrafında hərəkət edən planetlərin mərkəzi hesab edən nəzəriyyə*).

ГЕЛИОЦЕНТ́РИЧЕСКИЙ *astr.* heliosentризм *сöz. сif.*

ГЕЛЬМИНТО́ЗЫ *мн. tib.* bayt. helmintozlar (*parazit qurdların insan və heyvanlarda əmələ gətirdiyi xəstəlik halları*).

ГЕЛЬМИНТОЛО́ГИЯ *ж мн. нет* *tib.* bayt. helmintologiya (*parazit qurdları və bunların törətdiyi xəstəlikləri öyrənən elm*).

ГЕМАТІ́Т *м хüs.* hematit (1. *dəmir filizi; 2. əla tökmə çuqun*).

ГЕМАТОГЕ́Н *м tib.* hematogen (*qan artıran dərman*).

ГЕМАТОГЕ́ННЫЙ *biol.* hematogen *сöz. сif.*; qan əmələ gətirən, qandan əmələ gələn, qanla əlaqəsi olan.

ГЕМАТОЗО́Й *бax* гемопаразиты.

ГЕМАТОЛОГИЯ ж мн. *нет* tib. hematologiya (qanın tərkibini və xassələrini öyrənən elm).

ГЕМАТОМА ж tib. hematoma; qançır.

ГЕММА ж gemma (üstündə yazı və ya şəkil qazılmış qiymətli daş).

ГЕМОГЛОБИН м fiziol. hemoqlobin (qırmızı qan kürəciklərinin tərkibində olan və qana qırmızılıq verən maddə).

ГЕМОПАРАЗИТЫ мн. tib., bayt. hemoparazitlər, qan parazitləri (insanların və onurğalı heyvanların qanında olan parazitlər).

ГЕМОРОИДАЛЬНЫЙ геморрой söz. sif.; геморроидальная шишка tib. babasil şişi.

ГЕМОРОЙ м tib. babasil.

ГЕМОРОЙНЫЙ tib. геморрой söz. sif.

ГЕМОСТАЗ м tib., bayt. hemostaz (qan axmasının kəsilməsi).

ГЕМОТЕРАПИЯ ж tib. hemoterapiya (qanla, qan köçürmə yolu ilə müalicə).

ГЕМОФИЛИЯ ж мн. *нет* tib. hemofiliya (qanın kəsilməməsi).

ГЕНЕАЛОГЕЧЕСКИЙ генеалогия söz. sif.; генеалогическая таблица genealogiya cədvəli (nasil cədvəli).

ГЕНЕАЛОГИЯ ж genealogiya (1. nəsil tarixi; 2. nəsil tarixini öyrənən yardımçı elm).

ГЕНЕЗИС м fəls. genesis (əmələgəlmə, mənşə, törəmə).

ГЕНЕРАЛ м general.

ГЕНЕРАЛ АРМИИ м орду generalı.

ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОР м general-qubernator (inqilabdan qabaq Rusiyada və indi bir sıra xarici ölkələrdə yüksək hərbi inzi-bati ixtiyara malik olan ölkə və ya vilayət rəisi).

ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОРСКИЙ генерал-губернатор söz. sif.

ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОРСТВО ср general-qubernatorluq.

ГЕНЕРАЛИЗАЦИЯ ж 1. ümumiləşdirmə, ümumiləşdirilmə; 2. tib. xəstələnmə prosesinin orqanizmdə yayılması.

ГЕНЕРАЛИЗИРОВАТЬ сов. и несов. ümumiləşdirmək.

ГЕНЕРАЛИССИМУС м generalissimus (ən ali hərbi rütbə).

ГЕНЕРАЛИТЕТ м собир. generalitet (general; ordunun bütün ali komanda heyəti).

ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТ м general-leytenant.

ГЕНЕРАЛ-МАЙОР м general-mayor.

ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК м general-polkovnik.

ГЕНЕРАЛЬНЫЙ прил. 1. baş, əsas, ümumi; генеральная линия партии partiyanın baş xətti; генеральный план города şəhərin əsas (ümumi) planı; 2. axırıncı, sonuncu, hələdici; ◇ генеральная репетиция axırıncı repetsiya; генеральное сражение qəti (hələdici) vuruşma; генеральная карта ümumi xəritə; генеральный штаб baş qərargah.

ГЕНЕРАЛЬСКИЙ генерал söz. sif.

ГЕНЕРАЛЬСТВО ср generallıq, general rütbəsi.

ГЕНЕРАЛЬСТВОВАТЬ несов. dan. generallıq etmək, general olmaq.

ГЕНЕРАЛЬША ж dan. general arvadı.

ГЕНЕРАТИВНЫЙ прил. biol. generativ; генеративные клетки generativ hüceyrələr, cinsiyyət hüceyrələri.

ГЕНЕРАТОР м tex. generator (1. elektrik enerjisi hasil edən mexanizm; 2. bax газогенератор).

ГЕНЕРАТОРНЫЙ tex. генератор söz. sif.; ◇ генераторный газ generator qazı.

ГЕНЕРАЦИЯ ж 1. biol. mənşə, əmələgəlmə, törəmə; 2. собир. nəsil; 3. fiz. generasiya (antenada səs və xırılı törədən elektromagnit titrəyişləri).

ГЕНЕРИРОВАТЬ несов. fiz. generasiya etmək, rəqs törətmək.

ГЕНЕТИК м генетик, genetika mütəxəssisi.

ГЕНЕТИКА ж biol. genetika (biologiyada: orqanizmlərin inkişafını, irsiyyət hadisələrini və onun dəyişikliyinə tədqiq edən sahə).

ГЕНЕТИЧЕСКИЙ I генетика söz. sif.; генетик; генетическая теория genetika nəzəriyyəsi.

ГЕНЕТИЧЕСКИЙ II генезис söz. sif.; генетик; bir şeyin mənşəyini tədqiq edən; генетический метод genesis metodu; генетическая минералогия genetika mineralogiya (mineralların mənşəyindən bəhs edən elm).

ГЕНИАЛЬНО нареч. dahiyənə (surətdə).

ГЕНИАЛЬНОСТЬ ж мн. *нет* 1. dahilik; 2. dahiyənəlik.

ГЕНИАЛЬНЫЙ прил. 1. dahi; гениальный поэт dahi şair; 2. dahiyənə; гениальное произведение dahiyənə əsər; гениальная мысль dahiyənə fikir.

ГЕНИЙ м 1. dahi; 2. düha, zəka; литературный гений Толстого Tolstoyun ədəbi dühası; 3. qədim Roma əsətilərində: iblis, cin, pəri; 4. тас. timsal, təcəssüm, nümunə; ◇ добрый гений xeyirxah adam, xeyirxah; злой гений şər adam, şər.

ГЕНОЦИД м genosid, soyqırım (irqi, milli, dini ədavət üzündən əhalinin ayrı-ayrı qruplarının məhv edilməsi; soyqırım - insanlığa qarşı ən ağır cinayətlərdən biridir).

ГЕНШТАБ м baş ştab, baş qərargah.

ГЕНШТАБИСТ м dan. baş ştab (baş qərargah) işçisi.

ГЕО... geo... (mürəkkəb sözlərin "Yer"ə aid olduğunu bildirən birinci tərkib hissəsi; məs.: геофизика, геоботаника, геохимия).

ГЕОБОТАНИКА ж мн. *нет* geobotanika (bitkilərin, torpaq qabığının quruluşu və xüsusiyyətləri ilə əlaqədar olaraq yayılmasını öyrənən elm; botanika coğrafiyası).

ГЕОБОТАНИЧЕСКИЙ геоботаника söz. sif. geobotanika -i[-i], geobotanika.

ГЕОГРАФ м coğrafiyaçı, coğrafiya alimi, coğrafiya mütəxəssisi, coğrafiyaşünas.

ГЕОГРАФИЧЕСКИЙ география söz. sif.; coğrafi; географическое положение страны ölkənin coğrafi mövqeyi; ◇ географическая среда coğrafi mühit.

ГЕОГРАФИЯ ж мн. *нет* coğrafiya; физическая география fiziki coğrafiya; экономическая география iqtisadi coğrafiya; военная география hərbi coğrafiya; лингвистическая география dilçilik coğrafiyası (dillərin, şivələrin yayıldığı yerlərin sərhəddini müəyyənləşdirməklə məşğul olan fənn); география растений bitki coğrafiyası.

ГЕОДЕЗИСТ м geodeziyaçı, geodeziya mütəxəssisi.

ГЕОДЕЗИЧЕСКИЙ геодезия söz. sif.; геодезик; геодезические приборы geodeziya cihazları.

ГЕОДЕЗИЯ ж мн. *нет* geodeziya (Yer kürəsinin forma və ölçüsünü öyrənən və

yer səthinin böyük sahələrini ölçüb planını çəkməklə məşğul olan elm).

ГЕОЛОГ м geoloq; geologiya alimi; geologiya mütəxəssisi.

ГЕОЛОГИЧЕСКИЙ геология söz. sif.; geoloji; геологический институт geologiya institutu; геологический период geoloji dövr.

ГЕОЛОГИЯ ж мн. *нет* geologiya.

ГЕОЛОГОРАЗВЕДКА ж geoloji kəşfiyyat.

ГЕОЛОГОРАЗВЕДОЧНЫЙ прил. geoloji-axtarış -i[-i]; геологоразведочные работы geoloji-axtarış işləri.

ГЕОЛОГОРАЗВЕДЧИК м kəşfiyyatçı geoloq (faydalı qazıntılar axtaran geoloq).

ГЕОМАГНЕТИЗМ м мн. *нет* fiz. geomagnetizm; Yer magnetizmi.

ГЕОМЕТР м həndəsə alimi, həndəsə mütəxəssisi.

ГЕОМЕТРИЧЕСКИЙ прил. 1. həndəsi; геометрические тела həndəsi cisimlər; 2. xətlərdən, nöqtələrdən, həndəsi şəkillərdən ibarət olan; геометрический орнамент həndəsi naxış (bəzək, haşıya).

ГЕОМЕТРИЯ ж мн. *нет* həndəsə.

ГЕОМОРФОЛОГИЯ ж мн. *нет* geomorfologiya (coğrafiyanın yer səthinin formasını, Yerin xarici görünüşünü, onun əmələ gəlməsini və inkişafını öyrənən hissəsi).

ГЕОПОЛИТИКА ж мн. *нет* geosiyaset (ölkənin fiziki, iqtisadi və siyasi coğrafiyasının xüsusiyyətlərini nəzərə alan dövlət, xarici siyasəti sahəsi).

ГЕОРГИКА мн. georgika (kənd həyatını və kənd təsərrüfatını mədh edən antik şeirlər).

ГЕОРГИН м bot. georgin.

ГЕОРГИНА ж бах георгин.

ГЕОТЕКТОНИКА ж мн. *нет* бax тектоника.

ГЕОФИЗИКА ж мн. *нет* geofizika (Yer kürəsinin fiziki xassələrindən və onda baş verən fiziki hadisələrdən bəhs edən elm).

ГЕОФИЗИЧЕСКИЙ геофизика söz. sif.; geofiziki; геофизическая наука geofizika elmi; геофизические методы geofiziki üsullar.

ГЕОХИМИЧЕСКИЙ геохимия söz. sif. geokimyəvi.

ГЕОХИМИЯ ж мн. *нет* geokimya (Yer qatlarının kimyavi tərkibi haqqında elm).

ГЕОЦЕНТРИЗМ *м. мн. нем. astr., tar.* geosentrizm (Yeri kainatın sabit mərkəzi hesab edən qeyri-elmi təsəvvür).

ГЕОЦЕНТРИЧЕСКИЙ геоцентризм *сөз. сиф.; geosentrik; Yerin mərkəzinə aid olan; geocentricheskaya sistema geosentrik sistem.*

ГЕПАРД *м. zool.* gillik pişiyi, gepard (ov pələngi).

ГЕРАЛЬДИКА *ж. мн. нем. heraldika (gerblər və onların tarixinin təsviri).*

ГЕРАЛЬДИЧЕСКИЙ геральдика *сөз. сиф.; геральдический атлас heraldika atlası.*

ГЕРАНИЕВЫЙ герань *сөз. сиф.*

ГЕРАНЬ *ж. bot.* otışağ

ГЕРБ *м. gerb (bir dövlət, şəhər və ya bir nəslə məxsus nişan, damğa).*

ГЕРБАРИЗАЦИЯ *ж. мн. нем. bot.* herbarizasiya (elmi məqsədlə və ya kolleksiya düzəltmək üçün bitkilərin yığılıb qurudulması).

ГЕРБАРИЗИРОВАТЬ *несов. bot.* bitkini herbari etmək, herbari üçün bitki yığıb qurutmaq.

ГЕРБАРИЙ *м. bot.* herbari (qurudulmuş bitkilər kolleksiyası).

ГЕРБАРИЙНЫЙ *прил.* herbari -i[-i].

ГЕРБИЦИДЫ *мн. ед. (гербицид м.) kim.* herbisidlər (alaq otlarını məhv etmək üçün kimyəvi maddələr).

ГЕРБОВНИК *м. gerb kitabı (gerb şəkilləri və təsvirləri olan kitab).*

ГЕРБОВЫЙ 1. герб *сөз. сиф.; 2. gerbli, üstündə gerb şəklində olan; 3. гербовый сбор gerb rüsumu (sənədlərdən alınan dövlət rüsumu).*

ГЕРКУЛЕС I *м. Herkules (1. qədim yunanalarda: əfsanəvi pəhləvan; 2. astr. bürc adı).*

ГЕРКУЛЕС II *м. hercules (yulaf yarması).*

ГЕРКУЛЕСОВСКИЙ Геркулес I *сөз. сиф.; çox güclü, çox qüvvətli.*

ГЕРКУЛЕСОВЫ столбы (столпы): дойти до геркулесовых столпов *həddini ötmək, ağ etmək, hədd-hüdudu keçmək.*

ГЕРЛЫГА *ж. тәх. çoban toxmağı (qarmağı).*

ГЕРМАНЕЦ *м. bax германцы.*

германизация *ж. мн. нем. almanlaşdırma, almanlaşdırılma.*

германизировать *сов. и несом. almanlaşdırmaq.*

германизироваться *сов. и несом. almanlaşdırılmaq.*

германизм *м. germanizm (german dillərinin birindən alınmış söz və ya ifadə).*

германизовать *сов. и несом. bax германизировать.*

германизоваться *сов. и несом. bax германизироваться.*

германист *м. germanist (german filologiyası mütəxəssisi).*

германистика *ж. мн. нем. germanistika (german dilləri və ədəbiyyatı haqqında elm).*

германофил *м. almanpərəst.*

германофильский германофил *сөз. сиф.*

германофильство *ср. мн. нем. almanpərəstlik.*

германофоб *м. alman düşməni (alman milləti və mədəniyyətinin düşməni, almanları sevməyən adam).*

германофобский германофоб *сөз. сиф. германофобство ср. мн. нем. almanlara qarşı ədavət (düşməncilik).*

германский Германия *в германцы сөз. сиф.; германские языки german dilləri.*

германцы *мн. (ед. германец м.) 1. germanlar; 2. köhn. almanlar, alman xalqı.*

гермафродит *м. hermafrodit, xonsa.*

гермафродитизм *м. мн. нем. hermafroditizm, xonsalıq (insanda və ya heyvanda həm erkəklilik, həm dişilik əlamətlərinin olması).*

герменевтика *ж. мн. нем. hermenevtika, təfsir elmi (qədim ədəbi əsərləri, əlyazmalarını izah etmə nəzəriyyəsi və sənəti).*

герменевтический герменевтика *сөз. сиф.*

гермес *м. Hermes (qədim yunan əsatirində: ticarəti, yolları, sürüləri qoruyan allah).*

герметизация *ж. germetizasiya, kip bağlama.*

герметизировать *сов. и несом. germetikləşdirmək, kip bağlamaq.*

герметический *прил. germetik, kip (hava girməmək üçün kip bağlanmış, bərkidilmiş).*

герметичность *ж. germetiklik.*

герметичный *прил. bax герметический.*

героизировать *несом. qəhrəman etmək, qəhrəman xüsusiyyətləri vermək.*

геройизм *м. мн. нем. qəhrəmanlıq, igidlik, cəsurluq, qoçaqlıq, şücaət.*

геройка *ж. мн. нем. qəhrəmanlıq pafosu, qəhrəmanlıq nümunələri; qəhrəmanlıq, rəşadət.*

героиня *ж. qəhrəman (1. igid, cəsur, qoçaq) qadın (qız); 2. əsərdə, filmdə və s. qadın surəti).*

геройчески *нареч. qəhrəmancasına, igidcəsinə, qoçaqcasına, rəşadətə.*

геройский *прил. 1. qəhrəman, igid, cəsur, şücaətli; героический азербайджанский народ qəhrəman Azərbaycan xalqı; 2. qəhrəmanlıq -i[-i]; героический эпос qəhrəmanlıq dastanı.*

герой *м. qəhrəman, национальный герой Азербайджана Azərbaycanın milli qəhrəmanı; тар. героин Великой Отечественной войны Böyük Vətən müharibəsi qəhrəmanları; 3. тар. Герой Советского Союза Sovet İttifaqı Qəhrəmanı; Герой Социалистического Труда Sosialist Əməyi Qəhrəmanı.*

геройский *бax героически.*

геройский *прил. qəhrəmancasına, igidcəsinə; qəhrəmanlıq -i[-i]; героический поступок qəhrəmancasına hərəkət; героический подвиг qəhrəmanlıq hünəri.*

геройство *ср. qəhrəmanlıq, igidlik, cəsurluq, qoçaqlıq.*

геройствовать *несом. dan. qəhrəmanlıq (qoçaqlıq) göstərmək, qəhrəmanlıq etmək.*

герольд *м. тар. carçı (orta əsrlərdə: feodal hökəmlərinin yanında xüsusi xəbərləri, əmrləri elan edən adam).*

герц *м. fiz. hers (fizikada: rəqs tezliyi ölçü vahidi).*

герцог *м. hersoq (Qərbi Avropada: yüksək zadəgan rütbələrindən biri).*

герцогиня *ж. hersoginya (hersoq arvadı, qızı).*

герцогский герцог *сөз. сиф.*

герцогство *ср. hersoqluq.*

ГЕСТАПО *ср. мн. нем. gestapo (hitler Almaniyasında: faşizm düşmənlərinə qarşı ən vəhşi üsullar tətbiq edən gizli siyasi polis).*

ГЕСТАПОВЕЦ *м. 1. gestapoçu, gestapo işçisi (bax gestapo); 2. cəllad.*

ГЕТЕРА *ж. Getera (qədim Yunanıstanda: sərbəst həyat sürərək öz artistlik məharəti və incə zövqü ilə kişiləri cəlb edən ərsiz qadın).*

ГЕТЕРОГЕННОСТЬ *ж. мн. нем. biol. heterogenlik (müxtəlif cinslilik).*

ГЕТЕРОГЕННЫЙ *прил. heterogen (1. biol. tərkibinə və ya mənsəyinə görə müxtəlif cinsli; 2. fiz. tərkibcə müxtəlif cinsli hissələrdən ibarət olan).*

ГЕТМАН *м. тар. getman (keçmişdə Ukraynada – kazak qoşunları başçısı, hakim; Polşada – sərkərdə).*

ГЕТМАНЕЦ *м. тар. getmançı.*

ГЕТМАНСКИЙ гетман *сөз. сиф.*

ГЕТМАНСТВО *ср. мн. нем. тар. getmanlıq; getman hakimiyyəti, getman idarəsi.*

ГЕТМАНЩИНА *ж. мн. нем. тар. 1. getman Ukraynası (XVII əsrdə Ukraynada, getman idarəsi altında olaraq Moskva dövlətinə daxil olan hissəsi); 2. getmançılıq (1918-ci ildə Ukraynada padşahlığı bərpa etməyə çalışan getman hakimiyyəti).*

ГЕТРЫ *мн. getr (çəkmə boğazını əvəz edən qunc).*

ГЕТТО *ср. нескл. getto (orta əsrlərdə bəzi ölkələrin iri şəhərlərində yəhudilər üçün ayrılan xüsusi məhəllələr; bəzi ölkələrdə zəncilərə və s. qarşı getto indi də tətbiq edilməkdədir).*

ГЕШЕФТ *м. dan. köhn. geşeft; əlverişli sövdə (saziş).*

ГИАЦИНТ *м. (1. bot. sünbülçicəyi (zanbaq fasiləsindən ayrılan bitki); 2. giasint miner. qiymətli daş).*

ГИАЦИНТОВЫЙ 1. гиацинт *сөз. сиф.; гиацинтовая луковница bot. sünbülçicək soğanağı; 2. giasintdən qayrılmış; гиацинтовый перстень giasint qaşlı üzük.*

ГИББОН *м. zool. gibbon (insanaoxşar meymun).*

ГИБЕЛЬ I *ж. мн. нем. tələf olma, məhv olma, həlak, həlak olma; zay olma, puc olma; fəlakət, ölüm; 3. быть (находить).*

ся на краю гибели fəlakət (ölüm) qarşısında olmaq, tükədən asılı olmaq.

ГИБЕЛЬ **II** **ж** *dan.* olduqca çox, son dərəcə çox, uğun-yığın; **там гибель комаров** orada olduqca çox ağsaqanad vardır.

ГИБЕЛЬНОСТЬ **ж** *мн.* **нет** məhvə məhkumluq, fəlakətlik, xəterlilik.

ГИБЕЛЬНЫЙ **прил.** tələfedici, məhvedici, öldürücü, fəlakətli, təhlükəli, xəterli, faciəli.

ГИБКА **ж** *tex.* əymə.

ГИБКИЙ **прил.** 1. elastik, asanlıqla əyilə bilən, əyilgən; 2. iti, zirək, çevik, qıvrıq; 3. tezuyuşan, tez uyğunlaşan, uyuşqan; 4. *məc.* mahir, usta, hiyləgər.

ГИБКОСТЬ **ж** *мн.* **нет** 1. elastiklik, asanlıqla əyilmə qabiliyyəti; 2. zirəklik; çeviklik; 3. uyuşqanlıq; 4. *məc.* mahirlik, ustalıq; hiyləgərlik.

ГИБЛЫЙ **прил.** 1. çox pis, heç bir şeyə uaramaz; 2. ümitsiz, batmış; 3. **гиблое дело** səmərəsiz iş, ümitsiz (ölmüş) iş.

ГИБНУТЬ *несов.* məhv olmaq, tələf olmaq, həlak olmaq, puç olmaq; heç olmaq; dağılmaq, viran olmaq, batıb getmək.

ГИБРИД **м** *biol.* hibrid, mələz (iki müxtəlif cinsli növün və ya sortun cütləşdirilməsindən əmələ gələn heyvan və ya bitki).

ГИБРИДИЗАЦИЯ **ж** *мн.* **нет** hibridləşdirilimə, mələzləşdirilimə (müxtəlif cinslərin cütləşdirilməsi).

ГИБРИДНЫЙ **прил.** hibrid, hibridləşmiş; hibridləşdirmə (mələzləşdirmə) nəticəsində alınan; **гибридное потомство** hibrid nəsil.

ГИГ **м** *бах* **гичка.**

ГИГАНТ **м** gıqant, nəhəng.

ГИГАНТИЗМ **м** *tib.* gıqantlıq, nəhənglik.

ГИГАНТСКИЙ **гигант** *söz. sif.;* nəhəng, çox böyük; **гигантская машина** nəhəng maşın; 3. **идти вперед гигантскими шагами** iri addımlarla irəliləmək; **гигантские успехи** çox böyük müvəffəqiyyətlər.

ГИГИЕНА **ж** *мн.* **нет** gigiyena (1. sağlamlıq qoruma şəraiti və tədbirləri haqqında elm; 2. səhiyyə tədbirləri).

ГИГИЕНИСТ **м** gigiyena mütəxəssisi.

ГИГИЕНИЧЕСКИЙ **гигиена** *söz. sif.* gigiyenaya əsaslanan; **гигиенические меры** gigiyena (səhiyyə) tədbirləri.

ГИГИЕНИЧНОСТЬ **ж** *мн.* **нет** gigiyena (səhiyyə) tələblərinə uyğunluq.

ГИГИЕНИЧНЫЙ **прил.** gigiyena (səhiyyə) tələblərinə uyğun; **гигиенические условия** gigiyena (səhiyyə) tələblərinə uyğun şərait.

ГИДРОГРАФ **м** *fiz.* hidroqraf (hava rütubətinin dəyişməsinə yazan cihaz).

ГИГРОМЕТР **м** *fiz.* hiqrometr (havanın rütubətini ölçən cihaz).

ГИГРОМЕТРИЯ **ж** *мн.* **нет** hiqrometriya (meteorologiyanın havanın rütubətliyini öyrənməklə məşğul olan şöbəsi).

ГИГРОСКОП **м** *fiz.* hiqroskop (havanın rütubət dərəcəsini göstərən cihaz).

ГИГРОСКОПИЧЕСКИЙ **прил.** hiqroskopik; rütubəti özünə çəkən, nəmçəkən; 3. **гигроскопическая вата** hiqroskopik pambıq (təbabətdə işləyən təmizlənmiş pambıq).

ГИГРОСКОПИЧНОСТЬ **ж** *мн.* **нет** hiqroskopiklik (rütubəti özünə çəkmə qabiliyyəti).

ГИГРОФИЛЬНЫЙ **прил.** *bot.* rütubətsevən, **гигрофильные растения** rütubətsevən bitkilər.

ГИД **м** 1. bələdçi; 2. *köhn.* turistlər üçün soruq kitabçası.

ГИДАЛЬГО **м** *нескл. тар.* hidalgo (İspaniya zadəgani).

ГИДРА **ж** 1. əjdaha (qədim yunan mifologiyasında: hər bir kəsilmə başının əvəzinə iki təzə baş əmələ gələn əjdaha); 2. *zool.* hidra (şirin suda yaşayan bağırsaqboşluqlu heyvan).

ГИДРАВЛИКА **ж** *мн.* **нет** hidravlika (suyun müvazinət və hərəkət şəraiti qanunlarından və onların praktik tətbiqindən bəhs edən elm).

ГИДРАВЛИЧЕСКИЙ **гидравлика** *söz sif.;* hidravlik; **гидравлический пресс** hidravlik press (su təzyiqi ilə işləyən press).

ГИДРАНТ **м** hidrant (su kəməri kranı).

ГИДРАТ **м** *kim.* hidrat (bəsit və ya mürəkkəb kimyəvi maddələrin su ilə birləşməsindən alınan məhsul).

ГИДРИДЫ *мн. (ед. гидрид м)* *kim.* hidridlər (hidrogenli metallar, metalların hidrogen birləşmələri).

ГИДРО... *hidro...* (mürəkkəb sözlərin "su" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; *məs.:* qidroaviasiya, qidroqrafiya, qidrologiya).

ГИДРОАКУСТИКА **ж** hidroakustika (suda səsin yayılmasını öyrənən elm).

ГИДРОАКУСТИЧЕСКИЙ **прил.** hidroakustik, hidroakustika -i[-i].

ГИДРОАЭРОДРОМ **м** hidroaerodrom, su aerodromu.

ГИДРОБИОЛОГИЯ **ж** *мн.* **нет** hidrobiologiya (suda yaşayan orqanizmlərin həyatını öyrənən elm).

ГИДРОГЕНЕРАТОР **м** *tex.* hidrogenator (suyun hərəkət qüvvəsinə elektrik qüvvəsinə çevirən elektrik maşını).

ГИДРОГЕОЛОГИЯ **ж** *мн.* **нет** hidrogeologiya (yer altındakı sulardan bəhs edən elm).

ГИДРОГРАФ **м** hidroqraf (1. hidroqrafiya mütəxəssisi; 2. suyun hərəkət sürətini təyin etmək üçün cihaz).

ГИДРОГРАФИЧЕСКИЙ **гидрография** *söz. sif.;* hidroqrafiya; **гидрографическая карта** hidroqrafik xəritə; 1) xüsusi dəniz xəritəsi; 2) daxili sular – göllər, çaylar xəritəsi; 3. **гидрографическое судно** hidroqrafik gəmi (dəniz yollarını, limanları öyrənmək işində istifadə olunan gəmi).

ГИДРОГРАФИЯ **ж** *мн.* **нет** hidroqrafiya (coğrafiyanın yer üzündəki suları öyrənən və təsvir edən şöbəsi).

ГИДРОДИНАМИКА **ж** *мн.* **нет** *fiz.* hidrodinamika (mexanikanın mayelərin hərəkət qanunlarını öyrənən şöbəsi).

ГИДРОДИНАМИЧЕСКИЙ **гидродинамика** *söz. sif.;* hidrodinamik.

ГИДРОИНКУБАТОР **м** hidroinkubator (isti su ilə qızdırılan inkubator).

ГИДРОЛИЗ **м** *kim.* hidroliz (bəzi maddələrin su təsiri ilə kimyəvi surətdə hidrat və turşuya ayrılması).

ГИДРОЛИЗНЫЙ **прил.** *kim.* **гидролиз** *söz. sif.*

ГИДРОЛИТИЧЕСКИЙ *kim.* **гидролиз** *söz. sif.;* hidrolitik; **гидролитический анализ** hidrolitik analiz.

ГИДРОЛОГ **м** hidroloq (hidrologiya mütəxəssisi).

ГИДРОЛОГИЧЕСКИЙ **гидрология** *söz. sif.;* hidroloji; **гидрологический институт** hidrologiya institutu; **гидрологическая карта** hidroloji xəritə.

ГИДРОЛОГИЯ **ж** *мн.* **нет** hidrologiya (Yer üzündəki sulardan və suyun dövr etməsindən bəhs edən elm).

ГИДРОЛОКАЦИЯ **ж** hidrolokasiya (suda olan şeyin yerini təyin etmə üsulu).

ГИДРОМЕТАЛЛУРГИЯ **ж** hidrometallurgiya.

ГИДРОМЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИЙ **прил.** hidrometeoroloji; **гидрометеорологические наблюдения** hidrometeoroloji müşahidələr.

ГИДРОМЕТЕОРОЛОГИЯ **ж** hidrometeorologiya (atmosferdə su dövrənini öyrənən elm).

ГИДРОМЕТР **м** *xüs.* hidrometr (hidrometriya texniki).

ГИДРОМЕТРИСТ **м** hidrometriya mütəxəssisi.

ГИДРОМЕТРИЧЕСКИЙ **гидрометрия** *söz. sif.;* hidrometrik; **гидрометрические вертушки** hidrometrik fırlanğıclar (çaylarda, kanallarda suyun sürətini təyin etmək üçün qurğular); 3. **гидрометрическая станция** hidrometriya stansiyası.

ГИДРОМЕТРИЯ **ж** *мн.* **нет** hidrometriya (hidrologiyada: suyun hərəkət sürətini, səthini, dərinliyini və s. ölçməklə məşğul olan şöbə).

ГИДРОМЕХАНИЗАЦИЯ **ж** *məd.* hidromexanikləşdirmə.

ГИДРОМЕХАНИЗАТОР **м** hidromexanizator, hidromexanikləşdirmə mütəxəssisi.

ГИДРОМЕХАНИКА **ж** *мн.* **нет** hidromexanika (mayelərin müvazinət və hərəkət qanunlarından bəhs edən elm).

ГИДРОМОНИТОР **м** hidromonitor (böyük təzyiqlə su vuran qurğu).

ГИДРОМОНИТОРНЫЙ **прил.** hidromonitor -i[-i].

ГИДРОПАТ **м** *tib.* hidropat (hidropatiya mütəxəssisi).

ГИДРОПАТИЧЕСКИЙ *tib.* **гидропатия** *söz. sif.;* hidropatik; **гидропатическая лечебница** hidropatiya müalicəxanası.

ГИДРОПА́ТИЯ *бах гидротерапия.*
ГИДРОПЛА́Н *м* hidroplan.
ГИДРОПУ́ЛЬТ *м* xüs. hidropult (yangın söndürmək, küçələri sulamaq və s. üçün nəssoslu vedrə və ya çəllək).
ГИДРОСАМОЛЁТ *бах гидроплан.*
ГИДРОСТА́НЦИЯ *ж* tex. hidrostansiya (su elektrik stansiyası).
ГИДРОСТА́ТИКА *ж* *мн.* *нет* fiz. hidrostatika (fizikada: mayelərin müvazinəti, habelə maye içərisinə salınmış cisimlərin tarazlıq qanunlarından bəhs edən şöbə).
ГИДРОСТАТИЧЕСКИЙ *гидростатика* *сöz. şif.* hidrostatik; hidrostatika qanunlarına əsaslanan; *гидростатическое давление* hidrostatik təzyiq.
ГИДРОСУЛЬФИ́ТЫ *мн.* kim. hidrosulfidlər (hidrosulfit turşusunun duzları).
ГИДРОСФЕРА *ж* hidrosfer (Yer üzündəki sular: okeanlar, dənizlər, göllər, çaylar).
ГИДРОТЕРА́ПИЯ *ж* *мн.* *нет* tib. hidroterapiya, su müalicəsi, su ilə müalicə.
ГИДРОТЕ́ХНИК *м* xüs. hidroteknik (hidrotehnika mütəxəssisi).
ГИДРОТЕ́ХНИКА *ж* *мн.* *нет.* *tex.* hidrotehnika (sudan və su qüvvəsindən istifadə yollarını öyrənən, su qurğuları qurmaq üsullarından bəhs edən elm).
ГИДРОТЕХНИЧЕСКИЙ *гидротехника* *сöz. şif.;* hidrotekniki; *гидротехнические сооружения* hidrotekniki qurğular.
ГИДРОТО́РФ *м* *tex.* hidrotorf (su təzyiqi vasitəsilə torf çıxarma üsulu).
ГИДРОТУРБИ́НА *ж* hidroturbin.
ГИДРОУ́ЗЕЛ *м* *tex.* su qovşağı.
ГИДРОУСТАНОВКА *ж* hidroqurğu, su qurğusu, su-elektrik stansiyası.
ГИДРОФИ́ТЫ *мн.* bot. hidrofidlər (su bitkiləri).
ГИДРОФО́БИЯ *ж* *мн.* *нет* tib. hidrofobiya, quduzluq.
ГИДРОФОН *м* fiz. hidrofon (suda yayılan səs dalgalarını qəbul etmək üçün aparat).
ГИДРОХИ́МИЯ *ж* hidrokimya (suyun kimyəvi tərkibini öyrənən elm).
ГИДРОХИНО́Н *м* kim. hidroksinon (fotoqrafiyada və boyaq istehsalatında işlədilən kristallik maddə).

ГИДРОЦЕНТРА́ЛЬ *ж* hidrosentral (rayon mərkəzi hidrostansiyası).
ГИДРОЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ *прил.* hidro-elektrik, su-elektrik [-i-]; *гидроэлектрическая станция* hidroelektrik stansiya, su-elektrik stansiyası.
ГИДРОЭЛЕКТРОСТА́НЦИЯ *ж* hidroelektrostansiya (su-elektrik stansiyası).
ГИДРОЭНЕРГЕ́ТИКА *ж* hidroenergetika.
ГИДРОЭНЕРГЕТИЧЕСКИЙ *прил.* hidroenergetik, hidroenergetika [-i-].
ГИДРОЭНЕР́ГИЯ *ж* su enerjisi.
ГИЕ́НА *ж* zool. kaftar, qorşəpən.
ГИК *м* *мн.* *нет* *бах гиканье.*
ГИКА́НЬЕ *ср* *мн.* *нет* qıy vurma, qıy çəkmə, nəgə çəkmə.
ГИКА́ТЬ *несов.* qıy vurmaq, qıy çəkmək, nəgə çəkmək.
ГИКНУ́ТЬ *сов. однокр.* *бах гикать.*
ГИЛЬ *ж* *мн.* *нет* *дан.* köhn. cəfəngiyat, tartan-partan, hərzo.
ГИЛЬДЕ́ЙСКИЙ *гильдия* *сöz. şif.*
ГИ́ЛЬДИЯ *ж* tar. gildiya (1. orta əsrlərdə Qərbi Avropada: tacirlər və ya sənətkarlar ittifaqı; 2. tacirlik dərəcəsi).
ГИ́ЛЬЗА *ж* giliz (1. patronun barıt doldurulan hissəsi; 2. müştüklü papiros kağızı).
ГИЛЬЗОВЫ́Й *гильза* *сöz. şif.*
ГИ́ЛЬОТИ́НА *ж* gilyotin (1792-ci ildə Fransada burjuva inqilabı zamanı doktor Gilyotin tərəfindən ixtira edilmiş başkəsən maşın).
ГИ́ЛЬОТИ́ННОВА́НИЕ *ср* gilyotinləmə, gilyotınla başını vurma (бах *гильотина*).
ГИ́ЛЬОТИ́ННОВА́ТЬ *сов. и* *несов.* gilyotinləmək; gilyotınla baş kəsmək, boyun vurmaq (бах *гильотина*).
ГИ́ЛЯК *м* gilyak (nivxi xalqının nümayəndəsi).
ГИ́ЛЯКИ *мн.* gilyaklar (nivxi xalqının köhnə adı).
ГИ́ЛЯЧКА *ж* gilyak qadını (qızı).
ГИ́ЛЯЦКИЙ *гилыак* *сöz. şif.*
ГИМЕ́Н, ГИМЕНЕ́Й *м* *мн.* *нет* köhn. Himeney (1. qədim Yunanıstanda nikah alahı; 2. qədim Yunanıstanda toy məhənnəsi);
О *узы Гименя* evlənmə, nikah.
ГИМН *м* himn (1. dövlətin və ya sinfin birlik rəmzi kimi qəbul edilmiş təntənəli

marş, nəğmə; гимн Азербайджанской Республики Azərbaycan Respublikasının himni; 2. köhn. mədhiyyə).
ГИМНА́ЗИСТ *м* köhn. gimnazist, gimnaziya şagirdi.
ГИМНА́ЗИСТКА *ж* gimnazistka; gimnaziya talibəsi.
ГИМНА́ЗИЧЕСКИЙ *кöhn. гимназия* və *гимназист* *сöz. şif.;* *гимназическое образование* gimnaziya təhsili; *гимназическая фуражка* gimnazist furajkası.
ГИМНА́ЗИЯ *ж* gimnaziya (1. inq. əv. orta məktəb; 2. RF-da və bir çox başqa ölkələrdə: dərinləşdirilmiş və geniş proqramlı orta məktəb).
ГИМНА́СТ *м* gymnast (gymnastika ilə məşğul olan idmançı və ya sirk artisti).
ГИМНАСТЁ́РКА *ж* gymnastyorka (hərbi biçimli üst köynəyi).
ГИМНА́СТИКА *ж* *мн.* *нет* gymnastika
ГИМНАСТИЧЕСКИЙ *гимнастика* *сöz. şif.;* *гимнастический зал* gymnastika zalı.
ГИМНА́СТКА *ж* gymnast qadın (qız).
ГИНЕКО́ЛОГ *м* tib. ginekoloq (qadın xəstəlikləri mütəxəssisi).
ГИНЕКОЛО́ГИЧЕСКИЙ *гинекология* *сöz. şif.;* ginekoloji; *гинекологическая операция* ginekoloji əməliyyat.
ГИНЕКОЛО́ГИЯ *ж* *мн.* *нет* tib. ginekologiya (qadın xəstəliklərindən və onları müalicə üsullarından bəhs edən elm).
ГИНЕ́Я *ж* gineya (21 şillinq dəyəridə olan köhnə ingilis qızıl pulu).
ГИПЕРБО́ЛА *ж* 1. ədəb. mübaligə; 2. riyaz. giperbola (konusun oxuna paralel kəsiklərdən biri).
ГИПЕРБОЛИ́ЗИРОВАННЫЙ *прич.* mübaligə edilmiş, həddindən artıq şişirdilmiş.
ГИПЕРБОЛИ́ЗОВАТЬ *сов. и* *несов.* mübaligə etmək, həddindən artıq şişirtmək.
ГИПЕРБО́ЛИЧЕСКИЙ *гипербола* *сöz. şif.;* hiperbolik, mübaligəli; *гиперболическое сравнение* ədəb. mübaligəli müqayisə; *гиперболическое сечение* riyaz. hiperbolik kəsik.
ГИПЕРБО́ЛИЧНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* mübaligəlilik.
ГИПЕРБО́ЛИЧНЫЙ *прил.* mübaligəli, şişirdilmiş, ifrat; *гиперболичная оценка* ifrat qiymət, şişirdilmiş qiymət.

ГИПЕРБО́ЛОИД *м* riyaz. hiperboloid (hiperbolanın fırlanmasından alınan səth).
ГИПЕРБО́РЕ́ЙСКИЙ *прил.* köhn. şair. şimal [-i-]; *гиперборейские страны* Şimal ölkələri, soyuq ölkələr.
ГИПЕРБО́РЕ́ЙЦЫ *мн.* (ed. *гипербореи* *м*) şimallılar (qədim yunan əsətilərində: Şimal ölkələrində yaşayanlar).
ГИПЕРЕМ́ИЯ *ж* *мн.* *нет* tib. hiperemiya (bədənin bəzi hissələrində damarların həddən artıq qanla dolması).
ГИПЕРТО́НИК *м* hipertonik (hipertoniyalı adam).
ГИПЕРТО́НИЧЕСКИЙ *прил.* tib. *гипертония* *сöz. şif.;* *гипертоническая болезнь* hipertoniya xəstəliyi.
ГИПЕРТО́НИЯ *ж* *мн.* *нет* tib. hipertoniya (yükənək qan təzyiqi xəstəliyi).
ГИПЕРТРО́ФИРОВАННЫЙ *прич.* tib. hipertrofiyaya tutulmuş (həddən artıq böyümüş).
ГИПЕРТРО́ФИРОВА́ТЬСЯ *сов. и* *несов.* tib. hipertrofiyaya tutulmaq (həddən artıq böyümək).
ГИПЕРТРО́ФИЯ *ж* *мн.* *нет* tib. hipertrofiya (bədənin hər hansı bir orqanının həddən artıq böyüməsi).
ГИПНО́З *м* *мн.* *нет* hipnoz (1. iradə təsiri vasitəsilə süni surətdə yatırılan adamın hali; 2. iradə vasitəsilə bu cür təsir etmə üsulu).
ГИПНОТИ́ЗАЦИЯ *ж* *мн.* *нет* hipnoz etmə.
ГИПНОТИ́ЗЁР *м* hipnozçu.
ГИПНОТИ́ЗИРОВА́НИЕ *ср* *бах гипнотизация.*
ГИПНОТИ́ЗИРОВАТЬ *несов.* 1. hipnoz etmək; hipnoz vasitəsilə yatırtmaq; 2. məc. öz iradəsinə tabe etmək.
ГИПНОТИ́ЗИРОВА́ТЬСЯ *несов.* hipnoz edilmək; hipnoz təsirinə düşmək; hipnoz vasitəsilə yatırılmaq.
ГИПНОТИ́ЗМ *м* *мн.* *нет* hipnotizm (1. hipnoz elmi; 2. hipnoz hadisələri).
ГИПНОТИ́ЧЕСКИЙ *гипноз* və *гипнотизм* *сöz. şif.;* *гипнотические явления* hipnotizm hadisələri; *гипнотический сеанс* hipnoz seansı (təcrübəsi).
ГИПОСТА́З *м* tib. hipostaz (bədənin aşağı hissələrindəki kapilyar damarlarda və

uzun müddət yatmış xəstələrin ağciyərlərində qan durğunluğu).

ГИПОСТАЗИРОВАНИЕ *ср. tib.* hipostaz (bax гипостазировать).

ГИПОСТАЗИРОВАТЬ *сов. и несов. ф.л.* hipostazlaşdırmaq (idealist fəlsəfədə: hər hansı bir abstrakt təsəvvürə, keyfiyyətə və ya əlamətə müstəqil obyektivlik xarakteri vermək).

ГИПОСУЛЬФИТ *м. kim.* hiposulfit (fotoqrafiyada, kağız, boyaq və s. istehsalında işlənən maddə).

ГИПОТАКСИС *м. dilç.* tabelik (cümlələrdən birinin o birinə tabe olması).

ГИПОТЕЗА *ж.* hipoteza, fərziyyə; ehtimal, güman, təxmin.

ГИПОТЕНУЗА *ж. riyaz.* hipotenuza (düzbucaqlı üçbucaqda düz bucaq qarşısındakı tərəf).

ГИПОТЕТИЧЕСКИЙ *прил.* hipotetik; fərziyyəyə əsaslanan.

ГИПОТЕТИЧНОСТЬ *ж. мн. нет* hipotetiklik; fərziyyəyə əsaslanma, təxminilik.

ГИПОТЕТИЧНЫЙ *бax гипотетический.*

ГИПОТОНИЯ *ж. tib.* hipotoniya; tonusun azalması (1. qan təzyiqinin azalması; 2. göz almasında təzyiqin azalması).

ГИПОТРОФИЯ *ж. tib.* hipotrofiya (bədənin orqanı həcmnin azalması).

ГИПОФИЗ *м. anat.* hipofiz (orqanizmin böyüməsinə və inkişafına təsir göstərən daxili sekresiya vəzisi).

ГИПОЦЕНТР *м. xüs.* hiposentr (zəlzələnin mənbəyi, mərkəzi).

ГИПОЛОГИЧЕСКИЙ *гиппология* *сөз. сиф.*

ГИПОЛОГИЯ *ж. мн. нет* hippologiya (baytarlığın atlardan bəhs edən sahəsi).

ГИПОПОТАМ *м. zool.* hippopotam, beqemot.

ГИПС *м.* gips (1. ağ və ya sarı rəngli mineral; 2. gipsdən qayrılmış əşyalar; 3. tib. gipsdən qayrılmış sarğı).

ГИПСОВАНИЕ *ср. xüs.* 1. gipsləmə; 2. k. t. gipslə gübrələmə; 3. tib. gipsə salma; 4. gips qatma.

ГИПСОВАННЫЙ *прич. xüs.* 1. gipslənmis; 2. k. t. gipslə gübrələnmiş; 3. tib. gipsə salınmış; 4. gips qatılmış.

ГИПСОВАТЬ *несов. xüs.* 1. gipsləmək; 2. k. t. gipslə gübrələmək; 3. tib. gipsə salmaq; 4. gips qatmaq.

ГИПСОВЫЙ *гипс* *сөз. сиф.*; gipsdən hazırlanmış; *гипсовая повязка* gips sarğı.

ГИПСОЛИТ *м. xüs.* gipsolit, gips daşı (gipslə mineral və s. maddələrin qarışığından hazırlanan tikinti materialı).

ГИПСОМЕТР *м. geod.* hipsometr (yerin dərinliyinə və hündürlüyünə ölçmək üçün cihaz).

ГИПСОМЕТРИЧЕСКИЙ *гипсометрия* *вə гипсометр* *сөз. сиф.*; hipsometrik; *гипсометрические приборы* hündürlük ölçən (hipsometrik) cihazlar.

ГИПСОМЕТРИЯ *ж. мн. нет* hipsometriya (geodeziyada: yerin hündürlüyünün müəyyən etməklə və bunu xəritəyə, plana köçürməklə məşğul olan şöbə).

ГИПЮР *м. мн. нет* gipür (qabarıq şəbəkəli krujeva, tor).

ГИПЮРОВЫЙ *гипюр* *сөз. сиф.*; gipürdən hazırlanmış; *гипюровая накладка* gipür örtük.

ГИРЕВЫЙ *м. idm. dan.* daşoynadan idmançı.

ГИРЕВОЙ *гиря* *сөз. сиф.*; *гиревые упражнения* daşoynatma məşqi.

ГИРЛО *ср. mah.* qol (çayda).

ГИРЛЯНДА *ж. 1.* zəncirə, hörük; çiçək hörüyü; 2. hörük şəkilli naxış (bəzək).

ГИРОКОМПАС *м.* girokompas (maqnit əqrəb əvəzinə girokompas olan kompas).

ГИРОСКОП *бax жироскоп.*

ГИРОСКОПИЧЕСКИЙ *бax жироскопический; 0* giroskopicheskiy kompas *бax girokompas.*

ГІРЬКА *ж.* balaca çəki daşı.

ГІРЯ *ж. 1.* çəki daşı, tərəzi daşı; 2. idman daşı; 3. ağırqlıq daşı (müxtəlif mexanizmlərdə).

ГИСТОЛОГ *м.* histoloq (histologiya müəssisi, histologiya alimi).

ГИСТОЛОГИЧЕСКИЙ *гистология* *сөз. сиф.*; histoloji.

ГИСТОЛОГИЯ *ж. мн. нет* histologiya (orqanizm toxumalarının mikroskopik quruluşundan bəhs edən elm).

ГИТ *м.* git (1. löhrəm at yarışında müəyyən məsafəli yürüş; 2. velosiped və motosiklet

yarışında: yarışınların məsafəni təkləmək).

ГИТАРА *ж.* gitara (simli çalğı aləti).

ГИТАРИСТ *м.* gitaraçalan.

ГИТАРИСТКА *ж.* gitaraçalan qadın (qız).

ГИТАРНЫЙ *прил.* gitara -i[-i]; *гитарные струны* gitara simləri.

ГИТЛЕРИЗМ *м.* hitlerizm (1933-1945-ci illərdə Almaniyada faşist diktaturası və ideologiyası).

ГИТЛЕРОВЕЦ *м.* hitlerçi, alman faşisti.

ГІЧКА *ж.* dəniz, idm. kiçka (iti gedən yüngül qayıq).

ГІВ ... *мүрəkkəb* *сөzlərin "baş", "baş idarə"* *mənasında olan birinci tərkib hissəsi; məs.: главрач (baş həkim); главлпщепром (baş yeyinti sənəyi idarəsi).*

ГІВ *І ж. (мн. гівы) 1. köhn. baş; 2. məc. tərə (dağda, qayada və s.); 3. başçı, rəis; böyük, rəhbər; 4. günbəz, qübbə, minarə; 0 поставити во главу угла əsas (ən mühüm) hesab etmək; главу приклонить бax приклонить; во главе кого, чего başda, əndə, birinci yerdə; во главе с кем... rəhbərliyi altında, başçılığı ilə.*

ГІВ *ІІ ж. fəsil (kitabda).*

ГІВ *м. nifr. başçı, dəstəbəşi; böyük.*

ГІВ *м. (главный бухгалтер) baş mühasib.*

ГІВ *м. (главный врач) baş həkim.*

ГІВ *м. 1. başçılıq, başda durma; 2. üstünlük.*

ГІВ *м. 1. başçılıq etmək, başda durmaq; 2. üstün olmaq.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГІВ *м. (главный комитет) baş komitə, baş idarə.*

ГЛА́ДКО нареч. 1. hamar, düz; 2. rəvan, səlis; 3. *тас.* sakit, rahat (*hayat, yol və s.*).
ГЛАДКОСТВО́ЛЬНЫЙ прил. yivsız lüləli; **гладкоствольное ружьё** yivsız lüləli tü-fəng.
ГЛА́ДКОСТЬ ж мн. нет 1. hamarlıq, düzlük; 2. sayalıq; 3. *тас.* rəvanlıq, səlislik; 4. *тас.* sakitlik, rahatlıq.
ГЛАДКОШЁ́РСТНЫЙ прил. hamaryunlu, yumşaqyunlu.
ГЛА́ДЫШ м 1. *zool.* subiti; 2. hamar daş; 3. *dan.* kök, yumru, korpuz (uşaq).
ГЛАДЬ I ж dəniz (göl) səhi; **О** тишь да гладь sakitlik, dinc həyat.
ГЛАДЬ II ж мн. нет six paxış.
ГЛА́ЖЕ срав. ст. к гладкий и гладко; 1. daha hamar, daha düz; 2. daha saya; 3. *тас.* daha rəvan, daha səlis; 4. *тас.* daha sakit, daha rahat.
ГЛА́ЖЕННЫЙ прич. 1. ütülənmiş, ütü çəkilmiş; 2. hamarlanmış.
ГЛА́ЖЕНЫЙ прил. 1. ütülü, ütülənmiş; 2. hamar.
ГЛА́ЖЕНЬЕ ср 1. ütüləmə, ütü çəkmə; 2. hamarlama.
ГЛАЗ м (мн. глаза) göz; **О** хоть глаза выколи göz-gözü görmür; на глаз gözəyari; говорить в глаза gözünün içinə demək, üzünə demək; глядеть во все глаза; глядеть в оба глаза dörd gözlə baxmaq; diqqətlə baxmaq; говорить за глаза dalınca danışmaq, qeybət etmək; открыть глаза (кому-н.) gözünü açmaq, ayılmaq; (идти) куда глаза глядят baş götürüb getmək; не показываться на глаза (кому-н.) ...gözünə görünməmək; отвести глаза (кому-н.) ...gözündən əski asmaq; закрывать глаза (на что-н.) göz yummaq; с глазу на глаз üz-üzə, qabaq-qabağa; на глазах (чьих-н.) ...gözü qabağında; в глазах ... nəzərində; ...gözündə; на глаза чьи göyünə görə, təsəvvürünə görə, fikrinə görə; вороний глаз бax вороний; дурной глаз pis göz, bəd nəzər; вооружённым глазом бax вооружённый; невооружённым глазом бax невооружённый; простым глазом бax простой; с безум-

ных глаз aqlını itirmiş halda, aqlı baxından çıxmış halda; с пьяных глаз sərxoş halda, kefli vəziyyətdə, kefli-kefli; с какими глазами появиться (показаться) куда nə üzlə, utanmazsanmı (utanmazmı); глаза бы (мои) не смотрели (не глядели) на кого, что; глаза бы (мои) не видали кого-чего zəhləm gedir, mənə ağırdır, kaş görməyəydin; глаза горят на что ... həsrətidədir, ... arzusundadır; глаза на лоб лезут gözləri kəlləsinə çıxdı (*heyratdan*); глаза на мокром месте бax мокрый; глаза разбежались бax разбежаться; глаза слипаются бax слипаться; глаз не казать бax казать; глаз не показывать бax показывать; глазом не моргнуть бax моргнуть; вскинуть глаза (глазами) бax вскинуть; выплакать (все) глаза бax выплакать; высмотреть глаза бax высмотреть; делать большие глаза; смотреть большими глазами təccüb-lənmək; gözləri bərələ qalmaq; замазывать глаза бax замазывать; запустить глаза бax запустить; колоть глаза бax колоть; мозолить глаза бax мозолить; проглядеть глаза бax проглядеть; продрать глаза бax продрать; проплакать глаза бax проплакать; просмотреть глаза бax просмотреть; пялить глаза бax пялить; есть глазами бax есть I; играть глазами бax играть; измерить глазами бax измерить; искать глазами бax искать; пожирать глазами бax пожирать; стрелять глазами бax стрелять; беречь пуше глаза бax пуше; бить в глаза бax бить; бросаться в глаза бax бросаться; вырасти в глазах чьих бax вырасти; глядеть смерти (опасности, гибели) в глаза бax глядеть; лезть в глаза (на глаза) бax лезть; смотреть (глядеть) в глаза кому yaltaqlanmaq, yarınmağa çalışmaq; смотреть (глядеть) прямо (смело) в глаза чему qorxmamaq, çəkinməmək, mərdlik göstərmək; смотреть (глядеть) на что чьими глазами ... gözü ilə baxmaq, öz fikri olmamaq; тыкать в глаза бax тыкать; в глаза не

видать кого heç üzünü görməmək; в глазах двоит bax двоить; в глазах двоится bax двоиться; в глазах зеленеет бax зеленеть; в глазах рябит бax рябит; в глазах темнеет бax темнеть; из глаз (скрыться, исчезнуть, пропасть) gözdən itmək, yox olmaq; как бельмо на глазу бax бельмо; куда ни кинь глазом hər yerdə, hara baxırsansa; насколько хватает глаз; куда достаёт глаз göz gördükcə; не в бровь, а (прямо) в глаз бax бровь; не верить своим глазам бax верить; не знать, куда глаза деть бax деть; не сводить глаз бax сводить; не спускать глаз бax спускать; не успеть глазом мигнуть бax мигнуть; не успеть глазом моргнуть бax моргнуть; ни аза в глаза не знать (не понимать) бax аз; с глаз долой rədd ol! itil; с глазу на глаз təklidə, təkbətək; üz-üzə, göz-gözə.
ГЛАЗАСТЫЙ прил. 1. irigöz, irigözlü; 2. itigöz, diqqətli, uzaqgörən; 3. irigüllü, irinaxışlı (*parça*).
ГЛАЗЁНКИ ед. нет глаз *сöz. кіç.*
ГЛАЗЁТ м мн. нет zərxara; zərli parça.
ГЛАЗЁТОВЫЙ глаzet *söz. sif.*
ГЛАЗЁТЬ несов. dan. baxmaq, boş-boşuna tamaşa etmək; gözlərini zilləmək.
ГЛАЗИРОВА́НИЕ ср 1. şirləmə, minalama; 2. şirələmə.
ГЛАЗИРОВА́ННЫЙ прич. 1. şirlənmiş, minalanmış; şirli; 2. şirələnmiş.
ГЛАЗИРОВА́ТЬ сов. и несов. I. şirləmək, minalamaq; 2. şirələmək.
ГЛАЗИРОВА́ТЬСЯ сов. и несов. I. şirlənmək, minalanmaq; 2. şirələnmək.
ГЛАЗИРÓВКА ж 1. şirləmə, minalama, işildatma; 2. şirələmə, üzərinə şirə vurma.
ГЛАЗНИ́К м dan. göz həkimi.
ГЛАЗНИ́ЦА ж anat. göz yuvası.
ГЛАЗНИ́ЧНЫЙ прил. gözyuvası -i[-ı].
ГЛАЗНО́Й глаз *söz. sif.* глазной врач göz həkimi.
ГЛАЗÓК м (мн. глазки) 1. gözcük; 2. dəlik, deşik, göz (*qapıda və s.-də*); **О** взглянуть одним глазком gözcü baxmaq, öləri baxmaq; анютины глазки alabə-

zək bənövşə; на глазок gözəyari, təxminən; строить (делать) глазки qəmzə satmaq, naz-qəmzə ilə baxmaq.
ГЛАЗОМЁ́Р м мн. нет gözəyari ölçmə qabiliyyəti.
ГЛАЗОМЁ́РНЫЙ глазомер *söz. sif.* gözəyari; глазомерное определение расстояния məsafəni gözəyari təyin etmə.
ГЛАЗУ́НЬЯ ж nimru (qayğanaq).
ГЛАЗУ́РНЫЙ прил. 1. şir, mina -ı[-i]; 2. şirli, minalı.
ГЛАЗУРОВА́НИЕ ср şirləmə, minalama.
ГЛАЗУРОВА́ТЬ сов. и несов. şirləmək, minalamaq.
ГЛАЗУРÓВКА ж бax глазурирование.
ГЛАЗУ́РЬ ж мн. нет 1. şir, mina, 2. şirə (*şəkar şirəsi*).
ГЛАЗЧА́ТЫЙ, ГЛАЗЧА́ТЫЙ прил. xalli, xal-xal, göz-göz.
ГЛАНДЫ мн. (ед. гланда ж) 1. badamcıq vəziləri; 2. şişmiş (xəstə) badamcıq vəziləri.
ГЛАС м köhn. бax голос; **О** глас вопиющего в пустыне cavabsız qalan imdad harayı; ни гласа, ни дыхания səssiz-səmərsiz.
ГЛАСИТЬ несов. köhn. 1. elan etmək, xəbər vermək, bildirmək; 2. demək, deyilmək; статья закона гласит так... qanun maddəsində belə deyilir...
ГЛАСНО нареч. açıqca, aşkarca, hamının qarşısında, hamı eşidə-eşidə.
ГЛАСНОСТЬ ж мн. нет açıqlıq, aşkarlıq, açıq olma; **О** предать гласности elan etmək, bildirmək.
ГЛАСНЫЙ I прил. gram. sait; гласные звуки sait səslər.
ГЛАСНЫЙ II прил. açıq, aşkar, bəlli, gizli olmayan.
ГЛАСНЫЙ III м tar. köhn. qlasnu (*inqilabdan əvvəl: şəhər duması üzvü*).
ГЛАУБЕРОВА СОЛЬ kim. qlauber duzu.
ГЛАУКО́МА ж tib. qlaukoma (*göz xəstəliyi*).
ГЛАША́ТАЙ м tar. carçı.
ГЛЕТЧЕР м qletçer, buzlaq buzu.
ГЛИКОГЕ́Н м biol. kim. qlikogen (*qaraciyər və əzələlərdəki qanda şəkərdən əmələ gələn nişasta*).

ГЛИНА ж *мн. нет* gil; ♦ белая глина бах каолин.

ГЛИНИСТОСТЬ ж *мн. нет* gillilik.

ГЛИНИСТЫЙ глина *сöz. sif. gilli*; **глинистый раствор** gilli məhlul, gil məhlulu.

ГЛИНИЩЕ *ср* gillik; gil çıxarılan yer, gil çalası

ГЛИНКА ж 1. gil; 2. бах каолин.

ГЛИНОБИТНЫЙ *прил.* gildən, palçıqdan qayrılmış (tikilmiş).

ГЛИНОЗЕМ м giltorpaq (torpağın tərkibində olan alüminium-oksidi).

ГЛИНОЗЕМИСТЫЙ *прил., kim.* giltorpaqlı, tərkibində gil torpaq olan.

ГЛИНОЗЕМНЫЙ глинозем *сöz. sif.*

ГЛИНТВЕЙН м qlintveyn (ədviyyat və şəkar qatılaraq çaxırdan hazırlanan isti içki).

ГЛИНЯНЫЙ глина *сöz. sif.*; gildən qayrılmış, saxsı; **глиняная посуда** saxsı qab.

ГЛИПТ м qlipt (üzü naxışlı qiymətli daş).

ГЛИПТИКА ж qliptika (daş üzərində naxış açma sənəti).

ГЛИССАНДО *ср нескл. mus.* qlissando (musiqi alətinin dilləri və ya simləri üzərində barmaqları iti və yüngül sürətdə sürüşdürməkdən ibarət çalma üsulu).

ГЛИССЕР м qlisser (vastıdibli, itigədən qayıq).

ГЛИСТ м (*мн. глисты*) zool. bağırsaq qurdu.

ГЛИСТА ж 1. бах глист; 2. *мәс.* soxulcan (arıq, uzun adam).

ГЛИСТОГОННЫЙ *прил. tib.*; **гlistогонное средство** qurd dərmanı.

ГЛИЦЕРИН м *мн. нет* kim. qliserin.

ГЛИЦЕРИНОВЫЙ глицерин *сöz. sif.*; qliserinli; **глицериновое мыло** qliserinli sabun.

ГЛИЦИННИЯ ж *bot.* qlisiniya (salxımşəkilli, ətirli çiçəkləri olan sarmaşan bitki).

ГЛОБУС м *coğr., astr.* qlobus (Yer kürəsinin modeli).

ГЛОДАНIE *ср* gəmirmə.

ГЛОДАННЫЙ *прич.* gəmirilmiş.

ГЛОДАТЬ *несов.* 1. gəmirmək; 2. *мәс.* incitmək; özab vermək.

ГЛОКСИНИЯ ж *bot.* qloksiniya (zəngəoxşar gülləri olan bəzək bitkisi).

ГЛОССА ж *dilç.* haşiyə, şərh (əlyazmalarının mətnində və ya kənarlarında).

ГЛОССАРИЙ м *dilç.* glossari (qədim sözlər lüğəti).

ГЛОТ м *dan.* 1. aсgöz, qarınqulu; 2. *мәс.* istismarçı.

ГЛОТАНИЕ *ср* udma.

ГЛОТАТЕЛЬНЫЙ *прил.* udma -i[-i]; **глотательный процесс** udma prosesi.

ГЛОТАТЬ *несов.* 1. udmaq; 2. udqunmaq; 3. *мәс.* çox və əlinə düşəni oxumaq;

♦ **глотать воздух** ağzi ilə hava udmaq; **глотать слезы** ağlamağını saxlamaq; **глотать слова** sözləri yemək (aydın danışmaq); **глотать слюнки** ağzının suyu axmaq.

ГЛОТАТЬСЯ *несов.* udulmaq.

ГЛОТКА ж 1. anat udlaq, hülqum; 2. boğaz; ♦ **драть глотку** boğazını yırtmaq, bağırmaq; **во всю глотку** (орать, кричать, петь) boğazını yırtmaq, bar-bar bağırmaq, böyümək; **заткнуть кому глотку** бах заткнуть; **взять (брать) за глотку** məcbur etmək, boğazına çökmək.

ГЛОТНУТЬ *сов. однокр.* бах глотать.

ГЛОТОК м 1. udum, qurtum, içim; 2. bir udum, bir qurtum, bir içim.

ГЛОТОЧНЫЙ глотка *сöz. sif.*

ГЛОХНУТЬ *несов.* 1. kar olmaq, karlaşmaq, qulağı batmaq; 2. səsi kəsilmək; 3. *dan.* alaq basmaq, qurumaq, solmaq, boğulmaq; 4. *мәс.* vıran almaq, xarabazara çevrilmək; ölgünləşmək.

ГЛУБЖЕ *срав. ст. к глубокий и глубоко* daha dərin, dərinçə; dərindən.

ГЛУБИНА ж 1. dərinlik; 2. iç, içəri, ön içəri hissə; ♦ **в глубине веков** uzaq keçmişdə, qədimdə; **от глубины души** ürək-dən, səmimi; **до глубины души** son dərəcə, olduqca, çox; **в глубине души** (сердца) üreyyində.

ГЛУБИННЫЙ глубина *сöz. sif.*

ГЛУБОКИЙ *прил.* 1. dərin; 2. *мәс.* gizli; ♦ **глубокая ночь** gecədən xeyli keçmiş; **глубокая осень** payızın axırları; **глубокий взгляд** (изор) mənalı baxış, ciddi baxış; **глубокие глаза** 1) mənalı, ciddi gözlər; 2) qara gözlər; **глубокий голос** döşdən gələn səs; **глубокая печать** po-

liqr. dərin çarp; **глубокий поклон** dərin ehtiram, təzim; **глубокий старик** çox qoca, lap qoca, pirani qoca.

ГЛУБОКО *нареч.* 1. dərin(ə); dərində(n); 2. qəti (əmin olmaq) və s.).

ГЛУБОКОВОДНЫЙ *прил.* dərin sularda yaşayan; **глубоководные рыбы** dərin sularda yaşayan balıqlar.

ГЛУБОКОМЫСЛЕННО *нареч.* dərin, dərin mənalı, ciddi.

ГЛУБОКОМЫСЛЕННОСТЬ ж 1. dərinlik, dərinfikirlilik; 2. dərinmənalılıq; hikmət.

ГЛУБОКОМЫСЛЕННЫЙ *прил.* 1. dərin, dərindüşüncəli, dərinfikirli; ciddi; 2. dərinmənalı, dərinməzmunlu, hikmətli.

ГЛУБОКОМЫСЛИЕ *ср мн. нет* dərinlik, dərin düşüncə, dərin məna; ciddilik.

ГЛУБОКОУВАЖАЕМЫЙ *прил.* çox möhtərəm, çox hörmətli.

ГЛУБОМЕР м dərinlikölçən (cihaz).

ГЛУБОЧАЙШИЙ *прев. ст. к глубокий* ən dərin.

ГЛУБЬ бах глубина.

ГЛУМИТЬСЯ *несов.* ələ salmaq, oynatmaq. istehza etmək, masqaraya qoymaq, sa-taşmaq.

ГЛУМЛЕНИЕ *ср* ələ salma, oynatma, sa-taşma, istehza etmə, masqaraya qoyma; rişxənd, istehza.

ГЛУМЛИВЫЙ *прил.* 1. adam ələ salan, istehzaçı, rişxəndçi, masqaraçı; 2. istehzalı, toxunan, təhqiredici.

ГЛУПЕТЬ *несов.* səfəhlə(ş)mək, gicləşmək, xərifləmək, sarsaqalamaq, axmaqla(ş)maq. **ГЛУПЕЦ** м səfəh, sarsaq, ağılsız, gic, axmaq. **ГЛУПІТЬ** *несов. dan.* səfəhlik etmək, sarsaqlıq etmək, axmaqlıq etmək, ağılsızlıq etmək.

ГЛУПО 1. *нареч.* gic-gic, mənasız(casına), axmaqcasına; **глупо смеяться** gic-gic gülmək; 2. *в знач. сказ.* giclikdir, axmaqlıqdır; **глупо так поступить** bu cür hərəkət etmək axmaqlıqdır.

ГЛУПОВАТЫЙ *прил.* gicbəсər, gicəhər.

ГЛУПОСТЬ ж sarsaqlıq, giclik, səfəhlik, axmaqlıq, ağılsızlıq.

ГЛУПЫЙ *прил.* sarsaq, səfəh, axmaq, gic, ağılsız; qanmaz, başıboş, yelbeyin.

ГЛУПЫШ I м *dan.* səfəhcıyəz, dəlicıyəz, heyvancıgəz. (mehribanlıqla uşağa deyilir).

ГЛУПЫШ II м zool. yelbəсər (qağayıya bənzər şimal dəniz quşu).

ГЛУХАРИНЫЙ *прил.* Sibir xoruzu (tet-rası) -i[-i].

ГЛУХАРКА ж Sibir dişı tetrası.

ГЛУХАРЬ м 1. zool. Sibir xoruzu; 2. *dan.* kar (adam); 3. xüs. böyük vint, burma mix.

ГЛУХО 1. *в знач. сказ.* səssizlikdir, səs yoxdur, sakitlikdir; 2. *нареч. dan.* kip, bərk-bərk, çox sıx, möhkəm.

ГЛУХОВАТЫЙ *прил.* kartəhər, ağırşəдən.

ГЛУХОЙ *прил.* 1. kar; 2. boğuc; **глухой голос** boğuc səs; 3. *мәс.* sakit, səssiz-sə-mirsiz, xəlvət, adamsız; **глухой** **улица** xəlvət küçə; 4. *мәс.* uzaq, ucqar, əldən-ayaqdan uzaq; **глухая провинция** uzaq (ucqar) əyalət; 5. bütöv (pəncərəsiz, qapısız); **глухая стена** bütöv divar; ♦ **глухая крапива** *bot.* dala-maz gıcıkən; **глухой согласный** *dilç.* kar samit; **глухое время**, **глухая пора** durgunluq döv-rü, tənəzzül dövrü; **глухая дверь**, **глухое окно** yalançı qapı (pəncərə).

ГЛУХОМАНЬ ж *dan.* бах глушь.

ГЛУХОНЕМОЙ *прил.* lal-kar.

ГЛУХОНЕМОТА ж *мн. нет* lal-karlıq.

ГЛУХОТА ж *мн. нет* 1. karlıq; 2. *мәс.* daşükrəlik, rəhmsizlik, sərtlik.

ГЛУШИТЕЛЬ м 1. *tex.* səсboğan, səсudan (alət); 2. *мәс.* bir təşəbbüs və hərəkəti boğan adam, irticaçı.

ГЛУШИТЬ *несов.* 1. vurub gicəlləndirmək, keyləşdirmək (balığı və s.); 2. səсini batırmaq; 3. boğmaq (artmağa, böyüməyə, inkişaf etməyə qoymamaq); 4. söndürmək; **глушить самовар** samovarı keçirmək (söndürmək); ♦ **глушить водку** (вино) çoxlu içmək; **глушить мотор** (трактор) motoru söndürmək, traktoru saxlamaq; **глушить рыбу** buza vurmaqla, yaxud sualtı partlayışlarla balığı gicəlləndirmək.

ГЛУШИТЬСЯ *несов.* 1. vurulub gicəlləndirilmək; 2. səсi batırılmaq; 3. boğulmaq (inkişafa, artma yol verilməmək); 4. söndürülmək, keçirilmək.

ГЛУШЬ ж *мн. нет* adamlardan, mədəni mərkəzlərdən uzaq yer, xəlvət yer, tənha yer.

ГЛЫБА ж qaya, qayma (*iri daş, buz və s. parçası*).

ГЛЫБООБРАЗНЫЙ прил. qayaayaoxşar, qayatəhər.

ГЛЮКОЗА ж kim. qlükoza (*üzüm şəkəri*).

ГЛЯДЁТ *несов.* 1. baxmaq; 2. görünmək, görülmək; из-за тучи глядела луна buludun dalından ay görünürdü; 3. nəzər yetirmək, göz yetirmək, göz-qulaq olmaq, baxmaq; глядеть за детьми uşaqlara göz-qulaq olmaq (baxmaq); 4. *dan.* gözü ilə axtarmaq; $\diamond$ того и гляди ehtimal ki, yəqin ki, qorx ki, bir də gördün ki, ola bilər; того и гляди дождь пойдёт ehtimal ki (ola bilər) yağış yağsın; глядеть сквозь пальцы barmaqarası baxmaq; смотреть (глядеть) в глаза кому bax göz; глядеть во все глаза; глядеть в оба глаза bax göz; глядеть в зубы кому bax зуб; глядеть в гроб (могилу) bir ayağı qəbirdə olmaq; глядеть вон gözü bayıra baxmaq; qaçmağa, öklməyə çalışmaq; глядеть косо на кого-что bəyənməmək, çər-çər baxmaq; глядеть (смотреть) на что чьими глазами bax göz; глядеть не на что baxılası bir şey yoxdur, yaxşı bir şey yoxdur; глядеть (смотреть) прямо (смело) в глаза чему bax göz; глядеть смерти (опасности, гибели) в глаза ölüm (təhlükə, fəlakət) qarşısında olmaq; təhlükəni (ölümü) göz önündə tutmaq; глядя по кому-чему ...baxaraq; *dan* (...dən) asılı olaraq; глаза бы (мои) не глядели bax göz; как (будто, словно) в воду глядел bax suya; куда глаза глядят (идти, брести, бежать) bax göz; на ночь глядя gecə vaxtı, gecə gözü; на свет не глядел бы dünya gözümde deyil.

ГЛЯДЁТСЯ *несов.* öz şəklinə (əksinə) baxmaq (*güzgüdə, suda*).

ГЛЯДЬ *межд.* (*bir hərəkətin, işin, hadisənin gözənilməzliyini ifadə edən nidadır*) bax, bax a, bax gör, görürsənmi; bir də gördün, bir də baxıb görürsən.

ГЛЯНЕЦ м *мн. нет* parıltı, parlaqlıq, cila, pardax.

ГЛЯНУТЬ *сов. однокр.* bax глядеть 1-ci mənadada.

ГЛЯНЦЕВАТЬ *несов.* parıldatmaq, cilalamaq, işıldatmaq.

ГЛЯНЦЕВИТОСТЬ ж *мн. нет* parlaqlıq, cila.

ГЛЯНЦЕВИТЫЙ прил. parlaq, şəfqli, cilalı, işıldayan.

ГЛЯНЦЕВЫЙ *глянец* söz sif.; parlaq, şəfqli, cilalı.

ГМ! *межд.* hm! hə! (*şübhə və kinayə bildirən nida*).

ГНАТЬ I *несов.* 1. qovmaq; 2. sürmək (*mal-qaranı*); 3. çaparaq sürmək (*atı*); 4. təqib etmək, izləmək (*ovlamaq üçün heyvanı*); $\diamond$ гнать в шею; гнать взащей *dan.* boynuna vurub yola salmaq, qabacasına qovlamaq.

ГНАТЬ II *несов.* çəkmək; гнать спирт spirt çəkmək.

ГНАТЬСЯ *несов.* dalınca qaçmaq, dalına düşmək, arxasınca düşmək, ardınca düşmək; təqib etmək; $\diamond$ гнаться по пятам bax пята.

ГНЕВ м *мн. нет* qəzəb, qeyz, hirs; $\diamond$ не во гнев будь сказано əfv edərsiniz, bağışlayın, üzr istəyirəm; положить (сменить) гнев на милость acığı soyumaq.

ГНЕВАТЬСЯ *несов.* qəzəblənmək, qeyzlənmək, hirsələnmək.

ГНЕВИТЬ *несов.* qəzəbləndirmək, hirsəndirmək, hiddətləndirmək, acıqlandırmaq.

ГНЕВЛИВЫЙ прил. köhn. tez hirsələnən, hirsli.

ГНЕВНО *нареч.* hiddətlə, qeyzlə, qəzəblə, acıqla, hirsə; hiddətli; qəzəbli, acıqlı, hirsli.

ГНЕВНЫЙ прил. qəzəbli, hirsli, hiddətli, acıqlı.

ГНЕДОЙ прил. köhər; гнедая лошадь köhər at.

ГНЕЗДА́РЬ м овч. bala ikən tutulub ələ öyrədilmiş alıcı quş.

ГНЕЗДИТЬСЯ *несов.* 1. yuva tikmək, yuva salmaq, yuva qayıрмаq; 2. *мәс.* yurd salmaq, məskən salmaq.

ГНЕЗДО *ср (мн. гнезда)* 1. yuva; 2. *мәс.* məskən, yurd; 3. bənd, qrup (*lüğətdə bir kökdən törənən sözlər qrupu*), $\diamond$ осинное гнездо bax осинный; свить (себе) гнездо 1) özünə ev-əşik düzəltmək, ailə sahibi olmaq; 2) *мәс.* yuva salmaq, kök salmaq.

ГНЕЗДОВА́НИЕ *ср мн. нет* 1. yuva tikmə, yuva salma, yuva qayıрмаq; 2. qruplaşdırma (*lüğətdə bir kökdən olan sözləri bir bənddə qruplaşdırma*).

ГНЕЗДОВА́ТЬСЯ *несов.* yuva tikmək.

ГНЕЗДОВКА ж бax гнездо́вье.

ГНЕЗДОВО́Й *гнездо* söz. sif.

ГНЕЗДОВЬЕ *ср* yuvalıq yer.

ГНЕЗДЫШКО *ср* гнездо söz. kiç.; yuvacıq.

ГНЕЙС м *мн. нет* *геол.* qneys (*qədim metamorfik süxur*).

ГНЕЙСОВЫЙ *геол.* гнейс söz. sif.

ГНЕСТИ *несов.* 1. sıxmaq; 2. köhn. basmaq, əymək, ağırlıq salmaq; 3. *мәс.* mənəvi əzab vermək, incitmək, əzmək, iztirab vermək.

ГНЁТ м *мн. нет* 1. zülm, təzyiq, sıxıntı, əziyyət, əzab, cəfa; 2. *мәс.* boyunduruq, əsarət; 3. *xüś.* mənəgə, sıxıcı, ağır.

ГНЕТУ́ЩИЙ прил. əzici, sıxıcı, ağır.

ГНІ́ДА ж sirkə (*bil yumurtası*).

ГНИ́ЕНИЕ *ср мн. нет* 1. çürümə, iyilmə, qoxuma; kiflənmə; 2. *мәс.* pozulma.

ГНИЛЕ́Ц м *мн. нет* *xüś.* çürümə xəstəliyi (*arılarda, bitkilərdə*).

ГНИЛО́Й прил. 1. çürük, iyilmiş, qoxumuş, kiflənmiş; 2. iyli, qoxulu; 3. nəm, rütubətli; 4. *мәс.* zərərli, sağlam olmayan, pozğun.

ГНИЛО́СТЬНОСТЬ ж çürüdücülük; çürüklük, üfunətlilik.

ГНИЛО́СТНЫЙ прил. 1. çürüdücü, çürüdən; 2. çürümə -i[-ı]; çürük, üfunətli, qoxulu; *гнилостный запах* çürük iyi.

ГНИЛО́СТЬ ж *мн. нет* çürüklük.

ГНИЛЮ́ШКА ж *дан.* çürüntü (*çürük ağac parçası və ya çürümüş şey*).

ГНИЛЬ ж *мн. нет* 1. çürüntü, çürük şey; 2. kif, cəng.

ГНИЛЬ *ср собир.* bax гниль 1-ci mənadada.

ГНИЛЬЦА ж *дан.* azca çürüklük, azca çürüntü; $\diamond$ с гнильцой azca çürük, balaca zədəli.

ГНИТЬ *несов.* 1. çürümək; 2. *мәс.* pozulmaq (*mənəvi cəhətdən*); 3. irinləmək.

ГНОЕВИ́ДНЫЙ прил. irinəbənzər, irin kimi.

ГНО́ЕНИЕ *ср мн. нет* 1. çürümə; 2. *мәс.* dağılma, pozulma; 3. *tib.* irinləmə, çirkələmə.

ГНОЕОТДЕ́ЛЕНИЕ *ср* çirk gəlmə, irin gəlmə.

ГНОЕОТДЕ́ЛИТЕЛЬНЫЙ прил. *tib.* irinləmə -i[-ı]; *гноеотделительный процесс* irinləmə prosesi.

ГНОЕРО́ДНЫЙ прил. *tib.* irinlədici; *гноеродные бактерии* irinlədici bakteriyalar.

ГНОЕОТЧЁ́НИЕ *ср tib.* irinaxma, irinləmə.

ГНОЕОТЧО́ИВЫЙ прил. *tib.* irinverən, irinləyən.

ГНО́ИСТЫЙ прил. irinverən, irinli.

ГНО́ИТЬ *несов.* çürütmək.

ГНО́ИТЬСЯ *несов.* 1. irin vermək, irinləmək, çirk gəlmək; 2. çürüdülmək.

ГНО́ИШЕ *ср köhn.* zibillik, zibilləmə.

ГНО́Й м *мн. нет* irin, çirk.

ГНО́ЙНИК м 1. *tib.* irinlik; 2. *мәс.* ocaq, mənbə (*mənfi mənada*).

ГНО́ЙНИЧО́К м *гноиник* söz. kiç.

ГНО́ЙНЫЙ *гной* söz. sif.; irinli; *гноинная рана* irinli yara; *гноинное выделение* irin ifrazatı.

ГНОМ м *мәс.* cırdan (*Qərbi Avropa nağıllarında*); cırdanboy adam.

ГНО́МА ж *ədəb.* kəlam, hikmətli söz.

ГНО́МОН м qnomon, Günəş saati (*kölgəyə əsasən günortanı və günorta xəttinin istiqamətini təyin edən qədim astronomik cihaz*).

ГНО́СЕОЛО́ГИЧЕСКИЙ *гносеология* söz. sif.; fəls. qnoseoloji.

ГНО́СЕОЛО́ГИЯ ж *мн. нет* fəls. qnoseologiya (*idrak nəzəriyyəsi*).

ГНО́СТИК м fəls. qnostik (*qnostisizm tərafədi*).

ГНО́СТИЦИ́ЗМ м *мн. нет* fəls. tar. qnostisizm (*xristianlığın ilk dövrlərində: xristian dini, yunan idealist fəlsəfəsi və Şərq dinləri əsasında qurulan dini-fəlsəfi cərəyan*).

ГНО́СТИЧЕСКИЙ fəls. tar. *гностичизм* söz. sif.; qnostik.

ГНУ *ср мн. нет* *нескл.* zool. qnu (*antiloplar cinsindən Cənubi Afrikada yaşayan heyvan*).

ГНУС м *собр.* həşərat (uçan və qansoran: ağcaqanad və s.).

ГНУСА́ВИТЬ *несов.* tın-tın danışmaq, burunda danışmaq.

ГНУСА́ВО *нареч.* tın-tın, burunda.

ГНУСАВОСТЬ ж *мн. нет* tin-tınlıq, burunda danışma.

ГНУСАВЫЙ *прил.* tin-tın, burunda danışan.

ГНУСИТЬ *несов.* bax gıusavıtı.

ГНУСЛИВЫЙ bax gıusavıy.

ГНУСНОСТЬ ж **1.** iyrənclik, çirkinlik; xə-bislik, rəzillik, alçaqlıq, həyasızlıq, mürdarlıq; **2.** alçaq hərəkət, çirkin hərəkət, rəzalət, əclaflıq.

ГНУСНЫЙ *прил.* iyrənc, çirkin, pis, qəbih; rəzil, alçaq, mürdar, əclaf, xəbis, mənfur.

ГНУТЫЙ **1.** *прич.* əyilmiş, bükülmüş, qatlanmış; **2.** *прил.* əymə; гнутая мебель əymə mebel.

ГНУТЬ *несов.* əymək, bükmək, qatlamaq; **♦** гнуть спину (гнуть шею) boyun əymək, alçalmaq; гнуть горб (спину) ta-qətdən düşüncə işləmək; гнуть в дугу (в три дуги); гнуть в три погребели; гнуть в бараний рог yumşaltmaq, tabe etmək, mım etmək; гнуть свою линию bax lıniya.

ГНУТЬЕ *ср. мн. нет* xüs. əymə, bükmə, qatlama.

ГНУТЬСЯ *несов.* əyilmək, bükülmək; qatlanmaq.

ГНУШАТЬСЯ *несов.* **1.** nifrət etmək, çə-kinmək; **2.** iyrənmək, özünə ayıb saymaq.

ГОБЕЛЕН м qobelen (*divar xalçası*).

ГОБЕЛЕНОВЫЙ *прил.* qobelen -i[-ı].

ГОБОИСТ м *mus.* qoboyçalan.

ГОБОЙ м qoboy (*klarnetə oxşayan musiqi aləti*).

ГОВАРИВАТЬ *многочисл.* bax говорить.

ГОВЕЛЬЩИК м (*dini, köhn.*) pəhriz saxlayan, pəhrizçi

ГОВЕНЫЕ *ср. (dini, köhn.)* pəhriz saxlama, pəhriz etmə, pəhriz.

ГОВЕТЬ *несов. (dini, köhn.)* pəhriz saxlamaq, pəhriz etmək; pəhriz saxlayıb kilsə-yə getmək.

ГОВОР м **1.** danışq, səs; **2.** *dan.* dedi-qodu, şayış, xəbər; **3.** dilç. şivə; **4.** tələffüz, tələffüz tərz.

ГОВОРЕНИЕ *ср.* **1.** danışma; **2.** demə, söyləmə; **3.** söhbət.

ГОВОРИЛЬНЯ ж *мн. нет* söhbətxana, naqqalxana.

ГОВОРИТЬ *несов.* **1.** danışmaq; **ребёнок ещё не говорит** uşaq hələ danışmır; **2.** demək, söyləmək; **иначе говоря** başqa sözlə desək (söyləsək); **3.** ifadə etmək, dəlalat etmək, sübut etmək, göstərmək; **о чём говорят эти факты?** bu faktlar nəyi göstərir? (nəyə dəlalat edir?); **♦** **нечего говорить** aydındır, bəllidir; demək də artıqdır; **что и говорить** doğrudur, əlbəttə; **говорит само за себя** öz-özündən məlumdur, sübuta ehtiyac yoxdur; **собственно говоря** əslində, həqiqətdə; **говоря по правде** doğrusu; **говорить загадками** bax загадка; **говорить на разных языках** bir-birini başa düşməmək; **и не говори(те)!** daha demə(yin), əlbəttə, şübhəsiz!; **в сущности говоря** bax сущность; **не говоря худого (дурного)** слова xətrinə dəymədən; **по совести говоря** bax совесть; **что (как) ни говори** hər halda, ...baxmayaraq; **что вы говорите?!** nə danışsınız (*heyran ifadəsi*).

ГОВОРИТЬСЯ *несов.* danışmaq, deyilmək, söylənmək; **♦** **как говорится** necə deyirlər.

ГОВОРЛИВОСТЬ ж *мн. нет* söhbətçilik.

ГОВОРЛИВЫЙ *прил.* söhbətçil.

ГОВОРОК м danışq, danışma, tələffüz tərz.

ГОВОРУН м *dan.* danışqan, çoxdanışan, uzundanışan, naqqal, çərənçi, gəvəzə, uzunçu.

ГОВОРУНЯ ж *dan.* danışqan, çoxdanışan, naqqal, çərənçi qadın (qız).

ГОВОРЯЩИЙ *прич. и прил.* danışan.

ГОВЯДИНА ж *мн. нет* mal əti.

ГОВЯЖИЙ *говядина* *сöz. sif.*; mal ətin-dən; **говяжий котлеты** mal ətindən kot-let; **говяжье сало** mal piyi.

ГОГ и **ГОГА**; **гог** и **магог** (гога и магога, гог-магог, гога-магога) *уәсүс-мәсүс (qorxunc, dəhşətli adam mənasında).*

ГОГЕЛЬ-МОГЕЛЬ м *мн. нет* qoqul-mo-qul (*şəkarla çalınan yumurta sarısı*).

ГОГОЛЬ м *zool.* güləyənquş; **♦** **ходить го-голем** şiq geyinmək, özünü göstərmək.

ГОГОЛЬ-МОГОЛЬ bax гогель-могель.

ГОГОТ м *мн. нет* **1.** qağıltı, qaqqıltı; **2.** *dan.* qəhqəhə, şaqqanaq (çəkmə), şaqqıltı.

ГОГОТАНИЕ *ср.* **1.** qağıldama, qaqqıldama; qağıltı; **2.** *dan.* qəhqəhə çəkmə, şaqqıldama, qəhqəhə ilə gülme; qəhqəhə; şaqqanaq.

ГОГОТАТЬ *несов.* **1.** qağıldamaq, qaqqıl-damaq; **2.** *dan.* qəhqəhə çəkmək, şaqqıl-damaq, qəhqəhə ilə gülmək.

ГОД м (*мн. года, годы*) **1.** il; **2.** yaş; **ему тридцать два года** onun otuz iki yaşı var; **круглый год** il uzunlu; **без году неделя** bir neçə gün, bir-iki gün; **из года в год** ildən-ilə; **високосный год** bax високосный; **звездный год** bax звездный; **тропический год** bax тропический; **войти в года** bax войти; **в годах** sinli, yaşlı, ahlı; **год на год не приходи-ся** il ilə oxşamır, gələcəyi bilmək çətin-dir; **год от году; год от года** ildən-ilə, hər il, ilbəil.

ГОДАМИ *нареч.* **1.** illərlə, illər uzunlu; **2.** bəzi illər(də).

ГОДИК год *сöz. kiç.*

ГОДИНА ж il, illər; **vaxt, dövr (adətən ağır);** **година войны** müharibə illəri; **година тяжёлых испытаний** ağır sınaq illəri (dövrü).

ГОДИТЬ *несов.* *dan.* gözləmək; **сказано: погоди, ну, и годи!** sənə gözlə demişlər, gözlə!

ГОДИТЬСЯ *несов.* yaramaq, lazım olmaq, gerek olmaq; **мүнасиб olmaq, yararlı olmaq; işə yaramaq; ♦** **годится в отцы (в матери, в сыновья)** atası (anası, oğlu) yerindədir; **в подметки не годится** bax подметка; **куда это годится? куда не годится** bu nədir? bunu hara yazmaq? belə də iş olar?

ГОДИЧНЫЙ *прил.* illik, birillik; **годи-чные курсы** birillik kurs; **♦** **годинные кольца (слои)** bot. meşəç. illik qatlar.

ГОДНОСТЬ ж *мн. нет* yararlıq, lazımlıq, gereklik; **мүнасибlik.**

ГОДНЫЙ *прил.* yararlılıq, lazımlılıq, gerekliklik; **мүнасиб.**

ГОДОВАЛЫЙ *прил.* **1.** illik, birillik; **2.** bir-yaşlı, biryaşar.

ГODOVÓЙ *прил.* illik, birillik.

ГODOVЩИНА ж ildönümü, illik.

ГОДОК год *сöz. kiç.*

ГОЙ *межд.* hoy! hey! ey!

ГОЛ м qol (**1.** köhn. futbol meydanında: qapı; **2.** futbolda, xokkeydə və s.: *uduş hesabı vahidi, xal*); **♦** **забить гол** top vurmaq; **qol vurmaq, topu qarıdan keçirmək.**

ГОЛАВЛЕВЫЙ *голавль* *сöz. sif.*

ГОЛАВЛЬ м *zool.* qolavlı balığı.

ГОЛАРКТИКА ж *coğr.* qolarktika bax (го-ларктический).

ГОЛАРКТИЧЕСКИЙ *прил.* голарктичес-кая область *coğr.* qolarktik sahə. Şimal yarımkürəsinin çox hissəsini əhatə edən floristik və zoocoğrafi sahə.

ГОЛЕНАСТЫЙ *прил.* **1.** uzunbalıdır, qayış-balıdır; **2.** *в знач. суц.* голенастые *мн. zool.* uzunqıç quşlar.

ГОЛЕНИЩЕ *ср.* çəkmə boğazı, çəkmə quncu.

ГОЛЕНОСТÓПНЫЙ *прил.* anat. baldır-lapənçəni birləşdirən.

ГОЛЕНЬ ж baldır.

ГОЛЕНЬКИЙ *голый* *сöz. kiç.*; çılpaq, lüt.

ГОЛЁЦ м şimal qızılbalığı.

ГОЛІК м *dan.* çalğı (*çubuq, süpürgə*).

ГОЛИЦА ж *məh.* dəri əlcək.

ГОЛИЧОК м *dan.* голик *сöz. kiç.*

ГОЛКІПЕР м *idm.* qarıcı (*futbolda, xok-keydə*).

ГОЛІАНДЕЦ м (*мн. голландцы*) hollan-diyalı, Hollandiya əhli.

ГОЛІАНДКА ж **1.** hollandiyalı qadın (qız); **2.** *dan.* Holland cinsi (*heyvan*); **3.** *dan.* divar peç.

ГОЛІАНДСКИЙ Голландия və голлан-дец *сöz. sif.*; голландский сыр Holland pendiri.

ГОЛОВА ж (*мн. головы*) **1.** baş; kəllə, tər-pə; **2.** *məc.* ağıl; **3.** *məc.* başçı, rəhbər; **♦** **в первую голову** əvvəl başdan, birinci növbədə, hər şeydən əvvəl; **повесить го-лову** başını sallamaq, məyus olmaq, ruhdan düşmək; **ломать голову** baş sındırmaq; **разбить наголову** darmadağın etmək, əzmək; **выдать головой** xəyanət etmək, ələ vermək; **терять голову** özünü itirmək, başını itirmək; **поднять голову** baş qal-dırmaq, cürətlənmək; **с головы до ног** təpədən diməyədək, başdan-aşağı; **с боль-ной головы** на здоровую öz günahını

başqasının üzərinə yıxmaq, öz eybini başqalarına qoymaq (isnad etmək); **быть головой выше (кого)** ... çox yüksək olmaq; **ответить головой** başı ilə cavab vermək; **с головы** hərədən, adambaşı; **очертя голову** bax **очертить**; **голова садовая** bax **садовый**; **голова идет кругом** bax **круг**; **вымыть (намылить) кому голову** aşının suyunu vermək, tənbəh etmək; **сложить голову** məhv olmaq, həlak olmaq; **выдать (себя) с головой** eybini, nöqsanını büruzə vermək, üzə vermək; **заплатить головой** başı ilə cavab vermək; **ответить (ручаться) головой за кого-что** başı ilə cavab vermək; **заметать (вколотить, забрать) себе в голову что** beyninə girmək (salmaq); **dediyindən əl çəkməmək**; **выйти (вылететь, выскочить) из головы** unutmaq, yaddan çıxmaq, huşunda qalmamaq; **не выходить (не идти) из головы** fikrindən çıxتماq; **yadından çıxتماq**; **из головы** von bax **von I**; **без царя в голове** bax **царь**; **голове** дават на отсечение başını vermək, zamin olmaq; **(есть) голова на плечах** başı var, ağıllıdır; **как снег на голову** bax **снег**; **на свежую голову** (заниматься, делать) yorulmamış, təmiz başla (məşğul olmaq).

ГОЛОВАСТИК *м. zool.* çömçəquyuq.

ГОЛОВАСТЫЙ *прил. dan.* yekəbaş.

ГОЛОВЕШКА *ж. köşöv.*

ГОЛОВИЗНА *ж. 1.* baliq başı; *2.* ağbalığın baş və bel hissəsindən hazırlanan yemək.

ГОЛОВКА *ж. 1.* голова *söz. kiç. və ox.* başcıq, başlıq; *2. dan.* rəhbər heyət, başda duranlar, başçılar; *3. mn.* головки *çəkmə üzü.*

ГОЛОВНЁВЫЙ *прил. k. t.* sürmə -i[-1]; *♦* **головнёвые грибы** *bot.* sürmə göbələkləri.

ГОЛОВНО́Й *1.* голова *söz. sif.*; **головная боль** baş ağrısı; *2.* qabaqcıl, qabaqda gedən; **головной отряд** qabaqcıl dəstə; *3.* baş, aparıcı (*müəssisə, institut və s.*); *♦* **головной голос** (регистр) *mus.* yüksək səs, falset; **головной мозг** beyin.

ГОЛОВНЯ *ж. 1. k. t.* sürmə (*təxıl xəstəliyi*); *2.* köşöv.

ГОЛОВОКРУЖЕНИЕ *ср* başgicəllənmə, başgicəllənməsi.

ГОЛОВОКРУЖИТЕЛЬНЫЙ *прил.* başgicəllədən, başgicəlləndirən, başgicəlləndirici.

ГОЛОВОЛО́МКА *ж.* başsındıran (*məsələ, problem və s.*); tapmaca, bağlama.

ГОЛОВОЛО́МНЫЙ *прил.* başsındıran, çətin, mürəkkəb, fikiraparan, çətin həll edilən.

ГОЛОВОМО́ЙКА *ж. dan.* şiddətli töhmət, bərk töhmət; qulaqburması, tənbəh.

ГОЛОВОНО́ГИЕ *mn. zool.* başayaqlılar (*başayaqlı molyusklar*).

ГОЛОВОРЕ́З *м. dan.* başkəsən, qulduz.

ГОЛОВОТЯ́П *м. dan.* yekəbaş, qanmaz, mərifətsiz.

ГОЛОВОТЯ́ПСКИЙ *головотяп söz. sif.*

ГОЛОВОТЯ́ПСКОЕ *ср* yekəbaşlıq, qanmazlıq, mərifətsizlik.

ГОЛОВУ́ШКА *ж. 1.* голова *söz. oxş.*; başcıq; *2. məc.* dəliqanlı, igid.

[...**ГОЛОВЫ́Й**] *mürəkkəb sözlərin "başlı", "baş" mənasında olan ikinci tərkib hissəsi; məs.: двухголовый (ikibaşlı); белоголовый (ağbaş).*

ГО́ЛОД *м. mn.* *нет* *1.* aclıq, ac qalma; *2. məc.* qəhətlik, qıtlıq.

ГОЛОДАНИЕ *ср. mn.* *нет* ac qalma, aclıq çəkmə.

ГОЛОДА́ТЬ *несов.* ac qalmaq, aclıq çəkmək.

ГОЛОДА́ЮЩИЙ *прич. 1.* ac, ac qalan, aclıq çəkən; *2. в знач. суц.* aclıq elan edən dustaq, aclıq çəkən adam.

ГО́ЛОДНО *1. нареч.* ac; *2. в знач. сказ.* acdır(lar); aclıqdır.

ГОЛОДНЫЙ *прил. 1.* ac; **голодный волк** ac qurd; **на голодный желудок** acqarına; *2. qıt, qəhət, məhsulsuz.*

ГОЛОДОВКА *прил. 1.* aclıq elanı (*məhbusun etiraz olaraq heç bir şey yeməməsi*); *2.* ac qalma, aclıq çəkmə.

ГОЛОДРАНЕ́Ц *м. dan.* baldırıacıq, lüt, səfil, dilənçi.

ГОЛОДУ́ХА: с **голодухи** *köhn.* acından, aclıqdan.

ГОЛОЛЕ́Д *м.* bax **гололедица**.

ГОЛОЛЕ́ДИЦА *ж. mn.* *нет* sırsıra; buz bağlama (*yerin sürüşkən nazik buz təbəqəsi ilə örtüldüyü vaxt və bu cür yer*).

ГОЛОНО́ГИЙ *прил.* ayaqyalın, yalınayaq.

ГОЛОПУ́ЗЫЙ *прил. dan.* qarnıacıq.

ГО́ЛОС *м. (mn. голоса) 1.* səs, səda; *2. məc.* rəy, fikir; *♦* **голос совести** vicdan (səsi); **в один голос** birağızdan; **в голос**; **не своим голосом** (кричать, плакать) var gücü ilə (*qışqırmaq, ağlamaq*); **во весь голос** bərkdən; **с чужого голоса** говорить başqasının ağzından alıb demək, başqasını təkrar etmək.

ГОЛОСЕЯ́ННЫЕ *mn. bot.* çılpaqtoxumlular.

ГОЛОСИ́НА *м. dan.* güclü səs, kobud səs.

ГОЛОСИ́СТОСТЬ *ж. mn.* *нет* gursəslik, gurluq (*səsdə*).

ГОЛОСИ́СТЫЙ *прил. 1.* gursəsli; səslı; *2.* xoşavaz.

ГОЛОСИ́ТЬ *несов. dan. 1.* bərkdən ağlamaq, oxşayıb ağlamaq; hönkür-hönkür ağlamaq, şivən qorparmaq; *2.* bağırmaq, çığıрмаq.

ГОЛОСИ́ШКО *м.* babat səs, zəif səs.

ГОЛОСИ́ЩЕ *м.* güclü səs, gur səs.

ГОЛОСЛÓВНО *нареч.* əsassız, dəlilsiz, sübutsuz (olaraq).

ГОЛОСЛÓВНОСТЬ *ж. mn.* *нет.* sübutsuzluq, əsassızlıq.

ГОЛОСЛÓВНЫЙ *прил.* əsassız, dəlilsiz, sübutsuz.

[...**ГОЛОСНЫ́Й**] *mürəkkəb sözlərin "səsli" mənasında olan ikinci tərkib hissəsi; məs.: двухголосный (ikisəsli); многоголосный (çoxsəsli).*

ГОЛОСОВА́НИЕ *ср* səsəqoyma, səsvermə; **тайное голосование** gizli səsvermə; **ставить на голосование** səsə qoymaq.

ГОЛОСОВА́ТЬ *несов.* səs vermək, səsə qoymaq.

ГОЛОСОВА́ТЬСЯ *несов.* səs verilmək, səsə qoyulmaq.

ГОЛОСОВЕ́ДИЕ *ср. mn.* *нет* *mus.* səs-şünaslıq (*bir-birinə oxşayan iki və ya bir neçə səsi birləşdirib vahid bir səsə çevirmək sənəti*).

ГОЛОСОВО́Й *голос söz. sif.*; *♦* **голосовые связки** səs bağları, səs telləri; **голосовая щель** *dilç.* səs novu.

ГОЛОСÓК *м.* zəif səs, zərif səs.

ГОЛОФАН *м. xüs.* qolofan (*şəffaf qalpaq (qaraq), şəffaf şüşədən preslənib qayrılmış qalpaq*).

ГОЛОШЕ́Й *прил.* boynuaçıq.

ГОЛОШТА́ННИК *м. dan. 1.* yoxsul, lüt; *2.* tumançaq uşaq.

ГОЛОШТА́ННЫЙ *прил. dan.* lüt, çılpaq, dilənçi halında.

ГОЛУ́БА *м. и ж. dan.* bax **голубчик**.

ГОЛУБЕВÓДСТВО *ср* göyərçinçilik.

ГОЛУБЕГРА́ММА *ж. 1.* göyərçinlə məktub göndərmə üsulu; *2.* göyərçinlə göndərilən məktub.

ГОЛУБЕ́НОК *м. (mn. голубята)* göyərçin balası.

ГОЛУБЕНЬКИ́Й *прил.* göyümtül, açıq-göy.

ГОЛУБЕ́ТЬ *несов. 1.* görünmək (*mavi-göy, göy şey haqqında*); *2.* maviləşmək, göy rəng almaq.

ГОЛУБЕ́Ц *I м.* bax **голубцы**.

ГОЛУБЕ́Ц *II м. mn.* *нет* göy boyaq (*minimal boyaq*).

ГОЛУБИ́ЗНА *ж. mn.* *нет* *1.* göy rəng, mavi rəng; hava rəngi; *2.* göylük, mavilik; **голубизна глаз** gözün göylüyü.

ГОЛУБЬКА *ж. bot.* cır mərsin (*Şimal bətaqlıqlarında bitən giləmeyvə*).

ГОЛУБИ́НЫЙ *голубь söz. sif.*; **голубиное яйцо** göyərçin yumurtası.

ГОЛУБИ́ТЬ *несов.* əzizləmək, oxşamaq, nəvəş etmək, nazlamaq.

ГОЛУБЬЦА *I ж. 1.* bax **голубка**; *2.* məsum, saf, təmiz, bəkirə (*qız haqqında*).

ГОЛУБЬЦА *II* bax **голубика**.

ГОЛУ́БКА *ж. 1.* diş göyərçin; *2. məc.* sevgilim, əzizim, göyərçinim (*nəvəşlə müracət*).

ГОЛУБОВА́ТЫЙ *прил.* abı, göyümtül.

ГОЛУБОГЛАЗЫ́Й *прил.* göygöz, mavigözli.

ГОЛУБО́Й *прил.* göy, mavi; *♦* **голубая кровь** *köhn.* əsilli-nəcəbətlı.

ГОЛУБÓК *I м.* *1.* göyərçin; *2.* bax **голубчик**.

ГОЛУБÓК *II* bax **водосбор I**.

ГОЛУБУ́ШКА *ж.* bax **голубка**.

ГОЛУБЦЫ́ *mn. (ед. голубец м)* kələm dolması.

ГОЛУБЧИ́К *м.* əzizim, dostum, canım, quzum (*nəvəşlə müracət*).

ГОЛУ́БЬ *м.* göyərçin.

ГОЛУБЯТИНА ж göyərçin əti.
ГОЛУБЯТНИК м 1. quşbaz, göyərçinbaz; 2. qırgı, laçın (quş).
ГОЛУБЯТНЯ ж göyərçin damı.
ГОЛЫЙ прил. 1. lüt, çıpaq, yalın, üryan; голая скала çıpaq qaya; 2. тас. quru; голые цифры quru rəqəmlər; 3 xalis, qarışıqsız; 4 голый провод açıq məftil, izolyasiyasız məftil; голая сабля (шашка) qınından çıxarılmış qılınc; голые стены boş divarlar, boş otaq; голыми руками silahsız, boş (yalın) əllə; брать (взять) голыми руками zəhmətsiz, əziyyətsiz əldə etmək; гол как сокол bax сокол.
ГОЛЫТБА ж мн. нет собир. köhn. yoxsullar, lütlər.
ГОЛЫШ м 1. çıpaq adam, lüt adam; 2. çaydaşı, qənbər; 3. köhn., təh. yoxsul, kasıb.
ГОЛЫШКА ж дан. çıpaq kukla.
ГОЛЫШОМ нареч. çıpaq, lüt; çıpaq halda, lüt halda.
ГОЛЬ ж мн. нет собир. köhn. lütlər, dilənçilər, yolçular.
ГОЛЬДСКИЙ прил. qold -i[-i]; гольдский язык qold dili.
ГОЛДЫ мн. qoldlar (nanayların keçmiş adı).
ГОЛЬЕ ср мн. нет 1. heyvanın içalati və başayağı (kəlləpərası); 2. xüs. aşılmaq üçün hazırlanmış dəri.
ГОЛЬЕВОЙ голье söz. sif.
ГОЛЬЕМ нареч. дан. 1. dibindən, tərtəmiş, tamamilə; 2. aşqarsız, qarışıqsız.
ГОЛЬМИЙ м holmium (aztapılan kimyəvi element).
ГОЛЬФ м golf (İngiltərə və ABŞ-da yayılmış top oyunu); 4 брики-гольф golf şalvar (qısa, məjəli şalvar); носки-гольф, чулки-гольф golf corab, дан. qolfi.
ГОЛЬФСТРИМ м coğr. qolfştrim (Atlantik okeanda ilıq cərəyan).
ГОЛЯК м köhn. fağır, yoxsul, dilənçi.
ГОМЕОПАТ м tib. homeopat (homeopatiya üsulu ilə müalicə edən həkim).
ГОМОПАТИЧЕСКИЙ 1. гомеопатия söz. sif.; гомеопатик; гомеопатические средства homeopatik dərmanlar; 2. тас. az, cüzi; гомеопатическая доза cüzi doza.

ГОМЕОПАТИЯ ж мн. нет tib. homeopatiya (böyük dozaları sağlam adamda, müalicə edilən xəstəlik əlamətlərinə oxşar əlamətlər törədən dərmanların kiçik dozaları ilə müalicə üsulu).
ГОМЕРИЧЕСКИЙ: гомерический смех qəhqəhə ilə gülüş, qəhqəhə çalib gülmə.
ГОМИНАН м тар. qomindan (1949-cu ilə qədər Çində hökmranlıq etmiş əksinqilabçı partiya).
ГОМИНАНОВЕЦ м qomindançı, qomindan tərəfdarı.
ГОМИНАНОВСКИЙ прил. qomindan -i[-i], qomindançı -i[-i].
ГОМОГЕННЫЙ прил. homogen, eyni mənsəli.
ГОМОЖИТЬСЯ несов. тас. qurdalanmaq, eşələnmək, əlləşmək.
ГОМОН м мн. нет дан. gurultu, səs-küy, hay-küy.
ГОМОНИТЬ несов. дан. səs-küy salmaq.
ГОМОСЕКСУАЛИЗМ м мн. нет homo-seksualizm (öz həmcinsi ilə cinsi əlaqədə olma).
ГОМОСЕКСУАЛЬНЫЙ прил. homoseksual.
ГОН м 1. qovma, çarpmə, iti sürmə; 2. təqib etmə, izləmə (ovu); 3. kürsək; 4. şırım (əkində və s.-də).
ГОНГ м qonq; sinc.
ГОНДОЛА м qondola (1. kayutasi olan Venetsiya qayıq; 2. hava balonunda, aerostat və dirijablarda sərnəşinlərin oturduğu yer).
ГОНДОЛЬЕР м qandolaçı, qayıqçı.
ГОНДОЛЬЕРА ж qondolyera (Venetsiya qayıqlarının məhəssisi).
ГОНЕНИЕ ср təqib etmə, təqib; incitmə, zülm.
ГОНЕЦ м (мн. гонцы) köhn. çapar, qasid.
ГОНИМЫЙ 1. прич. qovulan; 2. прил. sıxışdırılan, təqib olunan.
ГОНИОМЕТР м geod. qoniometr; bucaqölçən.
ГОНИТЕЛЬ м zalım, təqib edən, əzab verən, əziyyət verən, zülm edən, əzən, boğan.
ГОНКА ж 1. qovma, qovulma; 2. sürmə, sürülmə; çarpa, çapdırılma; 3. tələsmə, tələsdirmə; qaç-qov; 4. bax перегонка; 4 гонка вооружений qızgın silahlanma; задать гонку danlamaq, üstünə düşmək.

ГОНКИ ед. нет idm. qaçış yarişi, çarışma, qaçışma; cıdır.
ГОНКОЛ прил. qaçağan, itigədən, itiqaçan.
ГОНКОСТЬ ж meşəç. boyatma sürəti (meşə ağaclarında).
ГОНОБЕБЕЛЬ м bax голубика.
ГОНОБОЛЬ ж bax голубика.
ГОНОКОК м tib. qonokokk (süzənək mikrobı).
ГОНОКОККОВЫЙ гонokokk söz. sif.
ГОНОР м lovgalıq, təşəxxüs, təkəbbür, iddia; əda.
ГОНОРАР м qonorar (elmi, ədəbi və s. işlər üçün əməkhaqqı).
ГОНОРЕЙНЫЙ гонорея söz. sif.
ГОНОРЕЯ ж мн. нет tib. süzənək.
ГОНОЧНЫЙ гонка söz. sif.; гоночная лодка yariş qayıqı.
ГОНТ м мн. нет собир. xüs. qont (damların üstünü örtmək üçün ensiz, nazik taxtalar).
ГОНТОВОЙ гонт söz. sif.; qontla örtülmüş; гонтовая кровля qontla örtülmüş dam.
ГОНЧАР м dulusçu (saxsı qab qayran).
ГОНЧАРНИЧАТЬ несов. dulusçuluq etmək, dulusçuluqla məşğul olmaq.
ГОНЧАРНЫЙ гончар söz. sif.; гончарное производство dulusçuluq (istehsalatı).
ГОНЧАРСКИЙ прил. dulusçu -i[-i].
ГОНЧАРСТВО ср dulusçuluq, dulusçu sənəti.
ГОНЧАРНЯ ж dulusxana (saxsı qab emalatxanası).
ГОНЧАЯ ж tazi.
ГОНЩИК м 1. idm. yürüşçü, yarişçı, qaçış yarışçısı; 2. təh. araçəkən usta.
ГОНЬБА ж 1. дан. çaparaq sürmə, çarpa (atı); 2. köhn. miniklə (atla) gətirmə; 3. təqib etmə, izləmə (ovu).
ГОНЯТЬ несов. 1. qovmaq; 2. sürmək (mal-qaranı); 3. çarpaq, çaparaq sürmək (atı); 4. dəfərlərlə yollamaq, göndərmək; 4 гонять лодыря (собак) avarlıq etmək, boş gəzmək, veyllənmək; гонять голубей göyərçin uçurtmaq; гонять почту köhn. atla poçt daşımaq.
ГОНЯТЬСЯ несов. bax гнаться; 4 гоняться за двумя зайцами bax заяц.
ГОП межд. hop!
ГОПАК м qopak (Ukrayna xalq rəqsi).

ГОР бax гон.
ГОР... mürəkkəb qısaltma sözlərin "şəhər" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; mas.: горздравотдел (şəhər səhiyyə şöbəsi); горсовет köhn. (şəhər soveti).
ГОРА ж (мн. горы); 1. dağ; 2. тас. yığın, qalaq; 4 не за горами (1. yaxınlıqdadır, yaxındadır; 2. yaxın zamanda, tezliklə (olacaq), az qalıb; стоять горой (за кого, что) (dəlində) dağ kimi dayanmaq, arxa olmaq, müdafiə etmək; гора на душе (лежит) üstümdə elə bil dağ var; гора с плеч (свалилась) üstümdən elə bil dağ götürüldü; гору своротить (сдвинуть) dağı dağ üstünə qoymaq; в гору идти (подниматься) irəliləmək, artmaq, yük-səlmək; по горам, по долам bax дол; под гору идти (катиться) düşmək, tə-nəzzül etmək; надеяться как на каменную гору на кого-что güvənmək, bel bağlamaq; пир горой qonaqlıq, büsat.
ГОРАЗД прил. дан. bacarıq, əlindən gəlir; он на всё горазд onun əlindən hər şey gəlir; 4 кто во что горазд hər kəs öz bildiyi kimi, hərə istədiyini kimi.
ГОРАЗДО нареч. daha; xeyli, çox, çox-çox; в Баку гораздо теплее, чем в Москве Baki Moskvadan xeyli istidir.
ГОРБ м 1. qoz, donqar (beldə, burunda); 2. güvən, hörgüc (dəvədə); 4 своим горбом (жить, добывать) öz əməyi ilə (yaşamaq, qazanmaq); гнуть горб bax гнуть; испытать на своем (собственном) горбу özü keçirmək, özü görmək, özü sınaqdan keçirmək.
ГОРБАТИТЬ несов. дан. bax горбить.
ГОРБАТИТЬСЯ несов. bax горбиться.
ГОРБАТОСТЬ ж 1. qozbəllik, donqarlıq; 2. əyirlik, büküklük.
ГОРБАТЫЙ прил. 1. qozbel; 2. beli bükülmüş; 3. donqar; горбатый нос donqar burun; 4. çox əyilmiş.
ГОРБИК горб söz. kiç.
ГОРБИНА ж 1. çıxıqlıq, qabarıqlıq; 2. дан. qozbel, donqar qadın (qız).
ГОРБИНКА ж kiçik donqar.
ГОРБИТЬ несов. bükmək, əymək (belini).
ГОРБИТЬСЯ несов. belini bükmək, belini əymək; beli bükülmək.

ГОРБОК горб söz. kiç.
ГОРБОНОСЫЙ прил. donqarburun.
ГОРБУН м qozbel, donqar (adam).
ГОРБУНОК м мäh. 1. горбун söz. kiç.; 2. dənizati (balıq).
ГОРБУНЬЯ ж бax горбун.
ГОРБУША ж 1. qorbuşa (qızılbalıqlar fəsiləsindən balıq); 2. mäh. çin (oraq).
ГОРБУШКА ж çöreyin qırağı.
ГОРБЫЛЬ ж xüs. şalban yanı (tirin yanında uzununa kəsilmiş bir tərəfi dəyirmi taxta).
ГОРДЕЛИВО нареч. təkəbbürlə, qürurla, təşəxxüslə; lovğa-lovğa, kibrle.
ГОРДЕЛИВОСТЬ ж мн. нет təkəbbür, qürur, lovğalıq, təşəxxüs.
ГОРДЕЛИВЫЙ прил. təkəbbürlü, məğrur, qürurlu, təşəxxüslü, lovğa.
ГОРДЕЦ м kibrli adam, təkəbbürlü adam, dikbaş adam, lovğa adam.
ГОРДИЕВ узел bax узел I.
ГОРДИТЬСЯ несов. 1. fəxr etmək, iftixar hissi keçirmək; 2. lovğalanmaq, qürurlanmaq, qürürlənmək, güvənmək, öyünmək.
ГОРДО нареч. 1. iftixarla, vüqarla, qürurla; fəxrlə; 2. kibrle, məğrur-məğrur.
ГОРДОСТЬ ж мн. нет 1. iftixar, fəxr; 2. vüqar; 3. məğrurluq, lovğalıq, dikbaşlıq, təkəbbür, təşəxxüs, iddia.
ГОРДЫЙ прил. 1. məğrur, vüqarlı; 2. lovğa, dikbaş, təkəbbürlü, təşəxxüslü, iddialı.
ГОРДЫНЯ ж мн. нет hədsiz lovğalıq, təşəxxüs, qürur, xudpəşəndlik.
ГОРДЯЧКА ж təkəbbürlü, dikbaş, lovğa qadın (qız).
ГОРЕ ср мн. нет 1. dərd, qəm, qüssə, kədər, dağ, acı, niskil; 2. fəlakət, bəla, müsibət, bədbəxtlik; 3. горе горькое bax горький; на горе чье ...bədbəxtliyindən; горе мыкать bax мыкать; и горя мало кому heç vecinə də deyil; с горем пополам güc-bəla ilə, zorla.
ГОРЕ... bazı isimlərin qabağına gətirilərək onlara pis, yaramaz, yararsız, başabəla kimi istehzalı mənə verir; məs.: горе-охотник pis ovçu; горе-хозяин başabəla təsərrüfatçı.
ГОРЕВАТЬ несов. 1. dərdlənmək, qüssələnmək, kədərlənmək, qəm çəkmək;

2. həsrət çəkmək; 3. dan. pis gün keçirmək, yoxsulluq çəkmək, ehtiyac içində yaşamaq; 4. горе горевать dan. çox dərd çəkmək.

ГОРЕВОЙ прил. dan. dərddli, bədbəxt, yazıq, zavallı.

ГОРЕЛКА I ж odluq (lampada, qaz plitəsində, primusda və s.-də).

ГОРЕЛКА II ж мäh. bax горилка.

ГОРЕЛКИ ед. нет qorelki (qaçdı-tutdu oyunu).

ГОРЕЛЫЙ прил. yanımış, yanıq.

ГОРЕЛЬЕФ м сənət. qorelyef (hündür qabarıqlı skulptura, naxış).

ГОРЕЛЬЕФНЫЙ горельеф söz. sif.

ГОРЕМЫКА ж и м dan. bədbəxt, bəxtsiz, başıbəlalı, uğursuz adam.

ГОРЕМЫЧНЫЙ прил. bədbəxt, bəxtsiz, başıbəlalı, uğursuz.

ГОРЕНИЕ ср мн. нет 1. yanma, alışma, od tutma; 2. məs. parıldama, bərq vurma; 3. məs. qızarma.

ГОРЕНКА горница söz. kiç.

ГОРЕСТНЫЙ прил. 1. qəmli, dərddli, kədərli, iztirablı; 2. bədbəxt, yazıq; acınacaqlı, acınacaq.

ГОРЕСТЬ ж 1. qəm, dərd, qüssə, kədər, iztirab; 2. обычно мн. горести bədbəxtlik, müsibət.

ГОРЕТЬ несов. 1. yanmaq, alışmaq, od tutmaq; 2. məs. parıldamaq, bərq vurmaq; 3. məs. qızarmaq, qırqırmızı olmaq; ли-цо горит от мороза üzü şaxtadan qızarıbdi; 4. məs. xarab olmaq, çürümək (qızmaq nəticəsində); 5. dan. tez dağılmaq, yırtılmaq (paltar, ayaqqabı); 6. земля горит под ногами у кого: 1) bərk qaçır; 2) getmək, qaçmaq istəyir; не горит tələsmə, qıyamət deyil ki.

ГОРЕЦ м (мн. горы) dağlı.

ГОРЕЧЬ ж мн. нет 1. acılıq, acı tam; чувствовать горечь во рту ağzında acılıq hiss etmək; 2. acı şey; 3. məs. acı, dağ, ölüm, kədər.

ГОРЖЕТ м bax горжетка.

ГОРЖЕТКА ж qorjet (qadınların boyunlarına saldıqları ensiz xaz).

ГОРЗДРАВОТДЭЛ м şəhər səhiyyə şöbəsi.

ГОРИЗОНТ м 1. üfüq; 2. məs. görünüş, mənzərə; 3. məs. məlumat, bilik dairəsi, bilik səviyyəsi; 4. məs. imkan, şərait, vəziyyət; 5. səth, lay, qat, səviyyə; 6. появиться на чьем горизонте görünmək, zahir olmaq; исчезнуть с горизонта itmək, yox olmaq.

ГОРИЗОНТАЛЬ ж 1. üfüqi xətt; 2. horizontal (topografiyada: eyni yüksəklikdə olan nöqtələri birləşdirən cırıqlar).

ГОРИЗОНТАЛЬНО нареч. üfüqi.

ГОРИЗОНТАЛЬНОСТЬ ж мн. нет üfüqlilik.

ГОРИЗОНТАЛЬНЫЙ прил. üfüqi; горизонтальная линия üfüqi xətt.

ГОРИЛКА ж мн. нет мäh. араq.

ГОРИЛЛА ж qorilla (insanaoxşar böyük meymun).

ГОРИМОСТЬ ж мн. нет yangın miqdarı (bir yerdə müəyyən vaxtda olmuş yangın hadisələri).

ГОРИСПОЛКОМ м (городской исполнительный комитет) köhn. şəhər icraiyyə komitəsi.

ГОРИСТОСТЬ ж dağlıq, dağlıq yer.

ГОРИСТЫЙ прил. dağlıq, dağ çox olan; гористая местность dağlıq yer.

ГОРИХВОСТКА ж zool. qızılquyruq (quş).

ГОРИШЕВ м bot. xoruzgülü.

ГОРКА ж 1. гора söz. kiç.; təpə; 2. servan (şüşə şaf).

ГОРКЛЫЙ прил. acı (təm), acımış acıtəhər.

ГОРКНУТЬ несов. acılmaq, acı dad vermək; qaxsımaq (yağ).

ГОРКОМ м (городской комитет) tar. şəhər komitəsi.

ГОРЛАН м 1. gursəli adam; 2. bağırgan, çığırğan adam.

ГОРЛАНИТЬ несов. dan. bağıрмаq, boğazını yırtmaq, çığıra-çığıra danışmaq.

ГОРЛАСТЫЙ прил. 1. gursəli, gur səsi olan; 2. hay-küçü, bağırgan, qışırıqçı; söyüşkən, dalaşqan.

ГОРЛАЧ м 1. zool. yekəboğaz meymun; 2. zool. xul balıq cinslərindən biri; 3. mäh. səhəng, sovcə.

ГОРЛИНКА бax горлица.

ГОРЛИЦА ж zool. qumru (quş).

ГОРЛО ср 1. boğaz; 2. hülqum, xirtə; 3. во всё горло çox ucadan; с ножом к горлу çox təkidlə; статья попере́к горла tənqədərək, zahlə tökmək; дыхательное горло nəfəs borusu; по горло 1) adam boyu (dərinlik); boğazacan; 2) məs. boğazacan, çox; драть горло bax драть; заткнуть кому горло bax заткнуть; промочить горло boğazını islatmaq (azacıq içmək); слёзы (рыдания) подступили к горлу göz yaşı boğur, indicə ağlayacaq.

ГОРЛОВИК м dan. boğaz həkimi; boğaz xəstəlikləri mütəxəssisi.

ГОРЛОВИНА ж ağız, boğazlıq.

ГОРЛОВЫЙ горло söz. sif.; горловые болезни boğaz xəstəlikləri.

ГОРЛОДЕР м 1. bax горлан; 2. boğaz gəy-nədən, boğazı acıdıran (şey).

ГОРЛЫШКО ср 1. горло söz. kiç.; 2. boğaz (şüşə və s.).

ГОРЛАНКА ж мäh. qabaq (boranı).

ГОРМОН м fiziol. hormon (daxili sekresiya vəzilərinin qana buraxdığı maddə).

ГОРМОНАЛЬНЫЙ физиол. гормон söz. sif.; hormonal; орган гормонального типа hormonal tipli orqan.

ГОРМОННЫЙ физиол. гормон söz. sif.

ГОРН I м 1. kürə (dəmirçi ocağı); 2. tex. domna peçinin aşağı hissəsi.

ГОРН II м şeypur (siqnal borusu).

ГОРНИЙ прил. köhn., dini. uca, yüksək, yüksəkdə olan.

ГОРНИЛО ср köhn. 1. bax горн I; 2. məs. sınaq, imtahan.

ГОРНИСТ м şeypurçu, şeypurçalan.

ГОРНИЦА ж köhn. otaq (kəndli evində).

ГОРНИЧНАЯ ж ev qulluqçusu.

ГОРНОВОЙ I. горн söz. sif.; 2. ocaqçı, kürəçi.

ГОРНОВЩИК м ocaqçı, kürəçi (metalardan fəhlə).

ГОРНОВЩИЦА ж ocaqçı, kürəçi qadın (qız).

ГОРНОДОБЫВАЮЩИЙ прил. mədənçi-xarma -i[-ı]; горнодобывающая промышленность mədənçixarma sənayesi.

ГОРНОЗАВОДСКИЙ прил. mədən -i[-ı]; горнозаводские районы mədən rayonları.

ГОРНОЗАВОДЧИК м köhn. mədənçi, mədən sahibi.

ГОРНОКЛИМАТИЧЕСКИЙ *прил.* dağ iqlimli; **горноклиматический курорт** dağ iqlimli kurort.

ГОРНОЛЫЖНИК *м. sp.* dağ xizəkçisi (*dağ-da ayaq xizəyi idmanı ilə məşğul olan idmançı*).

ГОРНОЛЫЖНЫЙ *прил. idm.* dağ xizəyi -i[-i]; **горнолыжный спорт** dağ xizəyi idmanı.

ГОРНОПРОМЫШЛЕННИК *м.* mədən sahəbi.

ГОРНОПРОМЫШЛЕННОСТЬ *ж.* mədən sənayesi.

ГОРНОПРОМЫШЛЕННЫЙ *прил.* mədən sənayesi -i[-i]; **горнопромышленные районы** mədən sənayesi rayonları.

ГОРНОПРОХОДЧЕСКИЙ *прил.* mədən qazıma -i[-i]; **горнопроходческие работы** mədən qazıma işləri.

ГОРНОРАБОЧНИЙ *м.* mədən fəhləsi.

ГОРНОРУДНЫЙ *прил.* filiz-mədən -i[-i]; **горнорудная промышленность** filiz-mədən sənayesi.

ГОРНОСТАЕВЫЙ *прил.* sincab dərisindən qayılmış; **горностаевый мех** sincab xəzi.

ГОРНОСТАЙ *м. zool.* sincab (*çox qiymətli xəzi olan kiçik heyvan*).

ГОРНЫЙ 1. *гора* *söz. sif.* **горный хребет** dağ silsiləsi; 2. dağlıq; **горные районы** dağlıq rayonlar; 3. mədən -i[-i]; **горный инженер** mədən mühəndisi; 4. **горная болезнь** dağ (yüksəklik) xəstəliyi (*yüksəkliyə qalxdıqda baş gicəllənməsi, ürək bulanmasından ibarət xəstəlik*); **горный хрусталь** dağ bülürü.

ГОРНЯК *м.* 1. mədən fəhləsi; 2. mədən mühəndisi; 3. mədən institutu tələbəsi.

ГОРНЯЦКИЙ *горняк* *söz. sif.* **горняцкий посёлок** mədən işçiləri qəsəbəsi.

ГОРОД 1 *м. (мн. города)* şəhər; **города-герои** qəhrəman şəhərlər; **житель города** şəhərli (şəhər sakini); 4. **ни к селу, ни к городу** damdandüşdü, münasibətsiz, yersiz.

ГОРОД 2 *м. (мн. города)* məhəllə (*oyunda: hər dəstə üçün təyin edilən yer*).

ГОРОДИТЬ *несов. köhn.* çəpərləmək, hasarlamaq, bari çəkmək; 4. **городить чепуху (чушь)** boş danışmaq, xəşifləmək, sarsaqlamaq, **огород** **городить** işdən iş çıxartmaq, özünü əngələ salmaq.

ГОРОДИШКО *м. (мн. городишки)* kiçik şəhər, şəhərcik, qəsəbə.

ГОРОДИЩЕ 1 *м.* böyük şəhər.

ГОРОДИЩЕ 2 *с. arxeol.* şəhər yeri; qədim şəhərin yeri.

ГОРОДКИ 1 *мн.* qorodki (*oyun adı*).

ГОРОДКИ 2 *мн.* üçbucaq haşiyə, diş-diş haşiyə (*krujevada, qadın paltarında*).

ГОРОДНИЧЕСТВО *ср. tar.* qalabəyilik.

ГОРОДНИЧИЙ *м. tar.* qalabəyi; şəhər rəisi.

ГОРОДНИЧИХА *ж. tar.* qalabəyi arvadı.

ГОРОВОЙ *б. x.* **городовой** 1.

ГОРОВОЙ 1 *м. köhn.* qorodovoy (*çar Rusiyasında polis*).

ГОРОВОЙ 2 *көhn.* **город** 2 *söz. sif.*

ГОРОДОК *м.* **город** 1 *söz. kiç.* şəhərcik

ГОРОДОШНИК *м. dan.* qorodki oyunçusu (*б. x. городки* 1).

ГОРОДОШНИЦА *ж.* **б. x. городошник**.

ГОРОДСКОЙ 1. **город** *söz. sif.*; **городской комитет партии** *tar.* şəhər partiya komitəsi; 2. *dan.* şəhərli, şəhər sakini.

ГОРОДЬБА *ж. мн. нет м. 1.* çəpərləmə, hasarlama, bari çəkmə; 2. çəpər, hasar, bari.

ГОРОЖАНИН *м. (мн. горожане)* şəhərli, şəhər əhli.

ГОРОЖАНКА *ж.* şəhərli qadın (qız).

ГОРООБРАЗОВАНИЕ *ср.* dağəmələgəlmə.

ГОРООБРАЗОВАТЕЛЬНЫЙ **горообразование** *söz. sif.*; **горообразовательный процесс** dağəmələgəlmə prosesi.

ГОРООБРАЗУЮЩИЙ *прич.* dağ əmələ gətirən

ГОРОНО *м. нескл.* şəhər xalq təhsil şöbəsi

ГОРОСКОП *м. tar.* ulduzların cədvəli; ulduz fəali, nücum fəali (*orta əsrlərdə*).

ГОРОХ *м. мн. нет* **пoxud**; 4. **как об стену (в стену, от стены)** **горох** elə bil divara deyir, kar etmir, qulağına girmir; **горохом сыпать (рассыпаться)** 1) danıldılmaq; 2) tez-tez danışmaq, dilotu yemək; **при царе горохе** *zar. nuh* ayyamında.

ГОРОХОВИНА *ж.* **пoxud** qıçası.

ГОРОХОВИЦА *ж. dan. m. 1.* **пoxud** şorbəsi.

ГОРОХОВЫЙ 1. **горох** *söz. sif.*; **гороховое поле** **пoxud** tarlası; 2. **пoxudu**, yaşılacalan, sarı-boz (*rəng*); 3. **пoxudlu**, **пoxudan**; **гороховый суп** **пoxud** şorbəsi; 4. **шут гороховый** təlxək, oyunbaz.

ГОРОШЕК *м.* 1. **горох** *söz. kiç.*; 2. **xal** (*parçada*); 4. **зелёный горошек** göy noxud; **мелким горошком рассыпаться** əldən-ayaqdan getmək, yaltaqlanmaq.

ГОРОШИНА *ж.* **пoxud** dənəsi.

ГОРОШИНКА **горошина** *söz. kiç.*; **пoxud** dənəciyi.

ГОРОШКОМ *нареч.* dağınıq (halda), səpələnərək.

ГОРСКИЙ **горец** *söz. sif.*; **горские народы** dağlı xalqlar, dağlılar.

ГОРСОВЕТ *м. (городской совет)* *köhn.* şəhər soveti.

ГОРСТКА *ж. dan.* **б. x. горсточка**.

ГОРСТОЧКА **горсть** *söz. kiç.*; bir ovuc, çox az, azca, bir az.

ГОРСТЬ *ж.* 1. ovuc; 2. bir ovuc; azca, cüzi.

ГОРТАННЫЙ **гортань** *söz. sif.*; **гортанная мышца** *anat.* qırtlaq əzələsi; **гортанный звук** *dilç.* boğaz səsi.

ГОРТАНЬ *ж. anat.* qırtlaq.

ГОРТЕНЗИЯ *ж. bot.* hortenziya (*iri çiçəkləri olan bitki*).

ГОРУШКА *ж. dan.* tərəcik.

ГОРЧАШИЙ *прев. ст. к горький* 1. lap acı, ən acı; 2. ən acınacaq, ən ağır.

ГОРЧАК *м. bot.* kəkrə (*çoxillik alağ otu*).

ГОРЧЕ *срав. ст. к горький и горько* daha acı.

ГОРЧИНКА *с. горчинкой* acımtıl.

ГОРЧИТЬ *несов. dan.* 1. acı dadmaq, acı dad vermək; 2. qaxsımaq.

ГОРЧИЦА *ж. мн. нет* **xardal**; 4. **после ужина горчица** toydan sonra nağara.

ГОРЧИЧНИК *м. tib.* **xardal** yaxması.

ГОРЧИЧНИЦА *ж.* **xardal** qabı.

ГОРЧИЧНЫЙ **горчица** *söz. sif.*; **горчицное масло** **xardal** yağı; 4. **горчицный газ** *kim.* iprit.

ГОРШЕ *срав. ст. к сд. горький*.

ГОРШЕЧНИК *м.* **dulusçu** (*saxsı qab qayıran usta*).

ГОРШЕЧНЫЙ **горшок** *söz. sif.*; **горшечный мастер** **dulusçu**.

ГОРШИЙ *прил. köhn.* daha acı.

ГОРШОК *м.* 1. güvəc, bardaq, küpə; 2. **dib-çək**.

ГОРШОЧЕК *м.* 1. balaca güvəc, balaca bardaq, balaca küpə; 2. balaca **dibçək**.

ГОРЬКАЯ *ж. dan.* **арақ**.

ГОРЬКИЙ *прил.* 1. acı; 2. fəlakətli, acınacaq, ağır; 4. **горький, как полынь** acı zəqqum; **горькая истина** acı həqiqət; **горькие слезы** acı göz yaşları; **горький смех** acı gülüş; **пить горькую** sərxoşluq etmək, əyüaşlıq etmək; **горький (горькая) пьяница** içki düşgünü, əyyaş; **горькая соль** işlətmə duzu; **горе горькое** dərd-bəla, ağır dərd; **горьким опытом прийти к чему** başı daşdan daşa dəymək; **горькие воды** mineral sular.

ГОРЬКО 1. *нареч.* acı-acı; **горько плакать** acı-acı ağlamaq; 2. *в знач. сказ.* acıdır; **горько во рту** ağzım acıdır.

ГОРЬЮН *м. dan.* bədbəxt, başbəlah, uğursuz.

ГОРЬЮНИТЬСЯ *несов. dan.* qəmlənmək, qüssələnmək, kədərəlmək, dərd çəkmək.

ГОРЬЮЧЕЕ *ср. мн. нет* *tex.* duru yanacaq (*motorlar üçün duru yanacaq: neft, benzin və s.*).

ГОРЬЮЧЕСТЬ *ж. мн. нет* **yanma qabiliyyəti**, **yanma dəracəsi**, **alışqanlıq**.

ГОРЬЮЧИЙ *прил.* 1. alışqan; **горючий материал** alışqan (tezalışqan) material; 2. **yanar**; 4. **горючие слёзы** acı göz yaşları.

ГОРЬЮШКО *ср. мн. нет. dan.* **б. x. горе**.

ГОРЯНКА *ж.* dağlı qadın (qız).

ГОРЯЧЕЧНЫЙ 1. **горячка** *söz. sif.*; **горячечный бред** qızdırma sayıqlaması; 2. **qızdırma**.

ГОРЯЧИЙ *прил.* 1. isti, qaynar; **горячая булка** isti bulka; **горячая вода** qaynar su; 2. **qızmar**, **qızğın**; **горячее солнце** **qızğın** (qızmar) günəş; **горячий спор** **qızğın** mübahisə; 3. *mac.* **alovlu**, **atəşin**, **eoşqun**, **hərərətli**, **ehtiraslı**; **горячий привет** **alovlu** (atəşin) salam; **горячая любовь** **eoşqun** məhəbbət; 4. *mac.* **şiddətli**, **çox güclü**, **dərin**; **горячее желание** **şiddətli** arzu; 5. **hirsli**, **tezqızısan**, **tez özündən çıxan**, **əsəbi**; **горячий человек** **tezqızısan** (tez özündən çıxan) adam; 4. **по горячим следам** **tez**, **o saat**, **isti-isti**, **gecikmədən**; **горячая пора работы** **işin qızğın çağı** (**vaxtı**); **под горячую руку** **hirsli** **vaxtda**; **горячая**

кровь у кого dəliqanlı, qızğın, coşqun;
горячие напитки *dan.* spirtli içkilər.
ГОРЯЧИТЕЛЬНЫЙ *прил. köhn.* qızındırıcı, istilik artıran, hərarət artırən; **горячительные напитки** *köhn.* tünd spirtli içkilər.
ГОРЯЧИТЬ *несов.* hirsəndirmək, hiddətləndirmək, acıqlandırmaq.
ГОРЯЧИТЬСЯ *несов.* hirsəlmək, hiddətlənmək, acıqlanmaq; özündən çıxmaq.
ГОРЯЧКА *ж* 1. qızdırma, isitmə; 2. həyəcan, qızışma, azart; **горячая** *тиб.* zahı qızdırması; **пороть горячку** əlimyandı ilə iş görmək, çox tələsmək.
ГОРЯЧНОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. həvəs, qızğınlıq, coşqunluq; 2. hiddət, əsəbilik.
ГОРЯЧО *нареч.* qızğın, alovlu; hərarətlə.
ГОРЯЩИЙ *прич.* yanan, od tutmuş, alışmış, yanar.
ГОС... *mürəkkəb sözlərin „dövlət“ mənasında olan birinci tərkib hissəsi; mas; госаппарат* (dövlət aparatı); **госбанк** (dövlət bankı).
ГОСАППАРАТ *м* (государственный аппарат) dövlət aparatı.
ГОСБАНК *м* (государственный банк) Dövlət bankı.
ГОСБЮДЖЕТ *м* (государственный бюджет) döhlət büdcəsi.
ГОСКРЕДИТ *м* (государственный кредит) dövlət krediti.
ГОСПИТАЛИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* qospitala (xəstəxanaya) yerləşdirmə (yerləşdirilmə).
ГОСПИТАЛИЗИРОВАННЫЙ *прич.* qospitala (xəstəxanaya) yerləşdirilmiş (*xəstə*).
ГОСПИТАЛИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* hospitala (xəstəxanaya) yerləşdirmək (*xəstəni*).
ГОСПИТАЛИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* qospitala (xəstəxanaya) yerləşdirilmək.
ГОСПИТАЛЬ *м* qospital (*harbi xəstəxana*).
ГОСПИТАЛЬНЫЙ *госпиталь* *сөз. сиф.* госпитальный врач qospital həkimi.
ГОСПЛАН *м* (Государственный Плановый Комитет, Государственная Плановая Комиссия) *тар.* Dövlət Plan Komitəsi (Komissiyası).
ГОСПОДИН *м* (*мн. господа*) *köhn.* ağa, cənab; **быть господином своего слова**

(своему слову) öz sözünün ağası olmaq, vədini yerinə yetirmək; **служить двум господам** iki ağaya qulluq etmək.
ГОСПОДСКИЙ *прил. köhn.* ağa -[i-], ağalıq -[i-]; ağaya məxsus, ağaya xas olan.
ГОСПОДСТВО *ср* *мн. нет* 1. ağalıq, hökmranlıq; 2. üstünlük; **господство в воздухе** havada üstünlük.
ГОСПОДСТВОВАТЬ *несов.* 1. ağalıq etmək, hökmranlıq etmək, hökm sürmək; 2. üstün olmaq, hakim olmaq; 3. yüksək olmaq.
ГОСПОДСТВУЮЩИЙ *прич. и прил.* 1. hakim, hökmran; ağalıq edən, hökmranlıq edən, hakimlik edən; 2. üstün.
ГОСПОДЧИК *м* *исте.* ağa.
ГОСПОДЬ *м* *мн. нет* Allah, Tanrı; **господи! ах ты, господи!** *в знач. межд.* İlahi, ay Allah, Xudaya Xudavənda!; **не дай (не приведи) господи; упаси Господи** Allah eləməsin! Allah göstərməsin! **господь знает (ведает)** *köhn.* Allah bilir, heç kəs bilmir; **слава тебе господи!** *köhn.* Allaha şükür!
ГОСПОЖА *ж* xanım.
ГОСПОСТАВКИ *мн.* (государственные поставки) dövlət tadarükü.
ГОССТРАХ *м* (государственное страхование) dövlət sığortası.
ГОСТЕАТР *м* (государственный театр) dövlət teatrı.
ГОСТЕВАТЬ *несов. məh.* bax gəstirib.
ГОСТЕВОЙ *гость* *сөз. сиф.*; **гостевой билет** qonaq bileti.
ГОСТЕПРИМНОСТЬ *ж* qonaqsevənlik, qonaqcılıq, qonaqpərvərlik, qonaqpərvərlik.
ГОСТЕПРИМНЫЙ *прил.* qonaqsevən, qonaqcıl, qonaqpərvər, qonaqpərvər.
ГОСТЕПРИМСТВО *ср* *мн. нет* qonaqsevən, qonaqpərvərlik, qonaqcılıq, qonaqpərvər.
ГОСТИНАЯ *ж* 1. qonaq otağı; 2. *дан.* qonaq otağına məxsus mebel.
ГОСТИНЕЦ *м* sovqat, hədiyyə, pay (*şirniyyat*).
ГОСТИНИЦА *ж* mehmanxana.
ГОСТИНИЧНЫЙ *гостиница* *сөз. сиф.*
ГОСТИНОДВОРЕЦ *м* *inq. əv. tacir* (*rastabazarda dükanı olan tacir*).

ГОСТИНОДВОРСКИЙ *гостинодворец* *сөз. сиф.*
ГОСТИНЧИК *м* *гостинец* *сөз. кіч.* və *oxş.* kiçik sovqat (*hədiyyə, pay*).
ГОСТИНЫЙ *прил.* *гостинный двор köhn.* rastabazar.
ГОСТИТЬ *несов.* qonaq qalmaq, qonaq olmaq.
ГОСТОРОГОВЛЯ *ж* (государственная торговля) dövlət ticarəti.
ГОСТЬ *м* qonaq; **идти в гости** qonaq gətmək; **из гостей** qonaqlıqdan; **в гостях** qonaqlıqda.
ГОСТЬЯ *ж* qonaq qadın (*qız*).
ГОСУДАРСТВЕННОСТЬ *ж* *мн. нет* dövlət quruluşu, dövlət təşkilatı, dövlətçilik.
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ *государство* *сөз. сиф.*; **государственный деятель** dövlət xadimi.
ГОСУДАРСТВО *ж* *тек.* dövlət.
ГОСУДАРЫНЯ *ж* *тар.* 1. məlikə, qadın hökmdar, qadın padşah; 2. padşah arvadı.
ГОСУДАРЬ *м* *тар.* padşah.
ГОСУЧРЕЖДЕНИЕ *ср* (государственное учреждение) dövlət idarəsi.
ГОТ *м* bax *готы*.
ГОТИКА *ж* *мн. нет* *arxitektura* (*orta əsr-lərdə Avropada çox yayılmış arxitektura üslubu*).
ГОТИЧЕСКИЙ *готика* *сөз. сиф.*; *готический стиль* qotik üslub; **готический шрифт** qotik şrift (*hücrufat*).
ГОТОВАЛНЯ *ж* *тек.* qotovalnya (*cizgi alətləri komplekti*).
ГОТОВИТЬ *несов.* 1. hazırlamaq; 2. tədarük etmək; 3. bəşirmək.
ГОТОВИТЬСЯ *несов.* 1. hazırlanmaq; 2. hazırlaşmaq; 3. yaxınlaşmaq; **готовятся важные события** mühüm hadisələr gözlənilir; 4. bəşirilmək; **готовься!** hazır ol! (*komanda*).
ГОТОВКА *ж* *дан.* 1. hazırlama; 2. bəşirmə.
ГОТОВНОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. hazırlıq, amadəlik, hazır olma; 2. razılıq, razı olma.
ГОТОВО *в знач. сказ.* 1. hazırdır; 2. bitdi, vəssalam.
ГОТОВЫЙ *прил.* 1. hazır; 2. amadə; 3. hazırlanmış, hazır edilmiş, qayrılmış.
ГОТСКИЙ *готы* *сөз. сиф.*
ГОТТЕНТОТ *м* (*мн. готтентоты*) qottentot (*Cənubi Afrikada yaşayan xalq*).

ГОТТЕНТОТКА *ж* qottentot qadın (*qız*).
ГОТТЕНТОТСКИЙ *готтентот* *сөз. сиф.*
ГОТЫ *мн.* (*ед. гот* *м*) *тар.* qotlar (*qədim german tayfası*).
ГОФМАРШАЛ *м* *köhn.* hofmarşal (*çar Rusiyasında: saray naziri*).
ГОФМЕЙСТЕР *м* *köhn.* hofmeyster (*çar Rusiyasında: çar dəftərxanasına, xəzinəsinə rəhbərlik edən yüksək rütbəli məmur*).
ГОФРЕННЫЙ *бax* *гофрированный*.
ГОФРИВАЛЬНЫЙ *прил.* büzmələmə -[i-]; **гофривальная машина** büzmələmə maşını.
ГОФРИРОВАНИЕ *ср* büzmə, büzmələmə, büzmələnmə.
ГОФРИРОВАННЫЙ *прич.* xüs. büzmələnməmiş, büzməli.
ГОФРИРОВАТЬ *сов. и несов.* xüs. 1. büz-mələmək, büzmək (*paltarı*); 2. qıvrılma-maq, burmaq (*saçı*).
ГОФРИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* xüs. 1. büzmələnmək, büzülmək; 2. qıvrılmaq, burulmaq.
ГОФРИРОВКА *ж* xüs. 1. büzmə (*paltarda*); 2. burma, qıvrılma (*saçı*); 3. büzmələmə, büzülmə (*paltar*).
ГОФРИТЬ *несов. köhn.* burmaq, qıvrılma-maq (*saçı*).
ГОФРИТЬСЯ *несов. köhn.* burulmaq, qıvrılmaq (*saçı*).
ГОФРЫ *ед. нет* 1. büzmə (*paltarda*); 2. qıvrım, burma (*saçı*).
ГРАБ *м* bot, vələs, ular (*ağac*).
ГРАБАРКА *ж* məh. əl arabası, taçka.
ГРАБАРЬ *м* məh. yerqazan, torpaqqazan (*fəhlə*).
ГРАБЕЖ *м* soyğun, soyğunçuluq, qarət, talan, çarqın, quldurluq, çapovul.
ГРАБИЛОВКА *ж* *мн. нет* 1. məh. quldur yatağı, soyğunçuluqla məşhur olan yer; 2. köhn., kin. istismar ocağı.
ГРАБИТЕЛЬ *м* soyğunçu, qarətçi, talançı, çarqınçı, quldur, çapovulçu, yolkəsən.
ГРАБИТЕЛЬНИЦА *ж* soyğunçu qadın.
ГРАБИТЕЛЬСКИЙ 1. *грабитель* *сөз. сиф.*; **грабительская шайка** quldur dəstəsi; 2. çox ağır, soyğunçu, çox baha; **грабительские цены** çox ağır qiymətlər.
ГРАБИТЕЛЬСТВО *ср* bax *грабёж*.

ГРАБИТЬ I *несов.* soymaq, qarət etmək; talamaq, çalıb-çarmaq.
ГРАБИТЬ II *несов. k. t.* dırmaqlamaq, dırmaqla yığmaq, çəngləmək.
ГРАБЛЕНИЕ *ср* dırmaqlama, dırmaqla yığmaq, çəngləmə.
ГРАБЛЕННЫЙ *прич.* soyulmuş, qarət edilmiş, talanmış, çapılmış.
ГРАБЛИ *ед. нет. k. t.* dırmaq, çəng.
ГРАБОВЫЙ *бот.* **граб** *сöz. sif.;* **грабовая** *роща* vələs meşəsi.
ГРАВЁР *м.* oymaçı.
ГРАВЁРНЫЙ **гравёр** *вə* **гравировка** *сöz. sif.;* **гравёрная мастерская** oymaçı emalatxanası.
ГРАВИЙ *м. мн. нет.* çinqıl.
ГРАВИЙНЫЙ *прил.* çinqıllı; çinqıl -i[-ı]; **гравийные карьеры** çinqıl karxanası.
ГРАВИМЕТР *м.* qravimetr (*ağırlıq qüvvəsinin sürətlənməsinə təyin edən cihaz*).
ГРАВИМЕТРИЧЕСКИЙ *прил.* qravimetrik, qravimetriya -i[-ı]; **гравиметрические измерения** qravimetrik ölçülər.
ГРАВИМЕТРИЯ *ж* qravimetriya (*Yer kürəsinin müxtəlif nöqtələrinə düşən ağırlıq qüvvəsinə öyrənən elm*).
ГРАВИРОВАЛЬНЫЙ *прил.* oyma -i[-ı], **гравировальные инструменты** oyma alətləri.
ГРАВИРОВАЛЬЩИК *бах* **гравёр**.
ГРАВИРОВАНИЕ *ср* **гравировать** *хüs.* oyma, həkk etmək.
ГРАВИРОВАННЫЙ *прич.* oyulmuş, həkk edilmiş, qazılmış, naxış açılmış.
ГРАВИРОВАТЬ *несов. хüs.* oymaq, qazımaq, həkk etmək, naxış açmaq.
ГРАВИРОВАТЬСЯ *несов. хüs.* oyulmaq, qazılmaq, həkk edilmək, naxış açılmaq.
ГРАВИРОВКА *ж мн. нет.* oyma, qazıma, həkk etmə, naxış açma.
ГРАВИРОВЩИК *бах* **гравёр**.
ГРАВИРОВЩИЦА *ж* oymaçı (qavürəci) qadın (qız).
ГРАВИТАЦИЯ *ж мн. нет. 1. fiz.* cazibə; *2. тас.* qravitasiya (*faydalı qazıntıları saflaşdırma üsulu*).
ГРАВИЮРА *ж* qravюра (*1. klisedən alınan şəkil; 2. üzərində şəkil qazılmış lövhəcik; 3. oymaçılıq sənəti*).
ГРАД I *м. 1. dolu; 2. тас.* çox, çoxlu, bol; *3. тас.* sel, axın.

ГРАД II *м көһн.* **бах** **город I**.
ГРАДАЦИЯ *ж 1. sıra, dərəcə, təcricilik; 2. dərəcələrə bölmə.*
ГРАДИЕНТ *м fiz.* qradient (*hər hansı bir fiziki kəmiyyətin uzunluq vahidinə keçirildikdə artma və ya azalma ölçüsü*).
ГРАДИНА *ж* dolu dənəsi.
ГРАДИНКА *ж* **градина** *сöz. кіç.*
ГРАДИРНЫЙ **градирия** *сöz. sif.*
ГРАДИРНЯ *ж хüs. 1. duz hasil etmək üçün qurğu; 2. duz hasil edilən yer; 3. soyuducu qurğu.*
ГРАДИРОВАНИЕ *ср* **градировка**.
ГРАДИРОВАТЬ *несов. хüs.* duz hasil etmək üçün şor suyu buxarlandırmaq.
ГРАДИРОВКА *ж мн. нет* duz hasil etmək üçün şor suyu buxarlandırma.
ГРАДОБИТИЕ *ср* doluvurma.
ГРАДОВОЙ **град I** *сöz. sif.;* **градовая** *туча* dolu buludu.
ГРАДОМ *нареч. 1. dolu kimi; 2. çox, çoxlu.*
ГРАДОНАЧАЛЬНИК *м инq. әв.* qradonaçalnik (*keçmişdə: şəhər rəisi*).
ГРАДОНАЧАЛЬСТВО *ср инq. әв.* qradonaçalniklik (*1. keçmişdə: xüsusi inzibati vahid təşkil edən şəhər və onun rayonları; 2. qradonaçalnikin idarəsi*).
ГРАДОНОСНЫЙ *прил.* dolulu; dolu -i[-ı]; **градоносная туча** dolu buludu.
ГРАДОСТРОЕНИЕ *ср* **бах** **градоостроительство**.
ГРАДОСТРОИТЕЛЬ *м* şəhərsalma müəssisi.
ГРАДОСТРОИТЕЛЬНЫЙ **градоостроитель** *ство* *сöz. sif.*
ГРАДОСТРОИТЕЛЬСТВО *ср* şəhərsalma.
ГРАДСКОЙ, ГРАДСКИЙ *көһн. şair.* **бах** **городской**.
ГРАДУИРОВАНИЕ *ср* dərəcələrə bölmə (ayırma); dərəcələrə bölünmə (ayırılma).
ГРАДУИРОВАННЫЙ *нареч.* dərəcələrə bölünmüş (ayırılmış).
ГРАДУИРОВАТЬ *сов. и несев.* dərəcələrə bölmək (ayırmaq).
ГРАДУИРОВАТЬСЯ *сов. и несев.* dərəcələrə bölünmək (ayırılmaq).
ГРАДУИРОВКА *ж* **бах** **градуирование**.
ГРАДУС *м* gradus, dərəcə.
ГРАДУСНИК *бах* **термометр**.

ГРАДУСНЫЙ **градус** *сöz. sif.*
ГРАЖДАНИН *м (мн. граждане)* vətəndaş.
ГРАЖДАНКА *ж* vətəndaş (qadın, qız).
ГРАЖДАНСКИЙ *1. гражданин* *сöz. sif.;* **гражданские права** vətəndaşlıq hüquqları; *2. mülki; гражданское право* mülki hüquq; *3. mülki; гражданская смерть* *тар.* bütün vətəndaşlıq hüquqlarından məhrum edilmə; **гражданский кодекс** *hüq.* mülki kodeks (*məcəllə*); **гражданская война** vətəndaş müharibəsi; **гражданская азбука** mülki əlifba (*1 Pyotr tərəfindən 1708-ci ildə tətbiq edilmiş əlifba, hücrufat*); **гражданский брак** mülki izdivac (*qeyridini kəbin*); **гражданская панихида** mətəm mitinqi.
ГРАЖДАНСТВЕННОСТЬ *ж* vətəndaşlıq, vətəndaşlıq hüququ və şüuru, öz hüquq və vəzifələrini dərk etmə.
ГРАЖДАНСТВО *ср мн. нет* vətəndaşlıq; *2. дать права (право) гражданства* vətəndaşlıq hüququ vermək, *получить (приобрести) права (право) гражданства* vətəndaşlıq hüququ qazanmaq.
ГРАЙ *м мн. нет* *мах.* qarıldama, qağıltı, qağıldama (*quşlar haqqında*).
ГРАМЗАПИСЬ *ж* lentə yazma (*musiqini, danışıqı və s.*).
ГРАММ *м* qram; *3. грамм-атом* *kim. fiz.* qram-atom.
ГРАММАТИКА *ж* qrammatika.
ГРАММАТИСТ *м* qrammatika müəssisi.
ГРАММАТИЧЕСКИЙ **грамматика** *сöz. sif.;* **грамматические правила** qrammatika qaydaları; **грамматический строй языка** dilin qrammatik quruluşu.
ГРАММОФОН *м* qrammofon.
ГРАММОФОННЫЙ **граммофон** *сöz. sif.;* **граммофонная игла** qrammofon iynəsi.
ГРАМОТА *ж 1. savad; учиться* *грамоте* savad öyrənmək; *2. فرمان; почётная грамота* fəxrî فرمان; *3. верительная грамота* dipl. etimadnamə; *4. благодарственная грамота* təşəkkürnamə; *5. похвальная грамота* tərifnamə; *6. филькина грамота* savadsız yazılmış kağız, cızmaqara; *7. китайская грамота* *бах* **китайский**.
ГРАМОТЕЙ *м көһн.* oxumuş (adam), savadlı (adam).

ГРАМОТКА *ж* *мах. көһн.* məktub, namə, kağız.
ГРАМОТНО *нареч.* savadlı; *пишет* **грамотно** savadlı yazır.
ГРАМОТНОСТЬ *ж мн. нет* savadlılıq, savad.
ГРАМОТНЫЙ *прил. 1. savadlı; 2. qüsursuz, düzgün, səliqəli, mükəmməl, yaxşı, ustalıqla görülmüş.*
ГРАММПАСТИНКА *ж* qrammofon (patefon) valı.
ГРАН *м* qran (*0,062 qrama bərabər aptek çəki vahidi*); *3. нет ни грана* əsla, heç, bir zərrə də olsun ... yoxdur.
ГРАНАТ I *м* *бот. nar.*
ГРАНАТ II *м* *miner.* qranat, süleymandaş (*qiymətli daş*).
ГРАНАТА *ж* qumbara; **ручная граната** əl qumbarası.
ГРАНАТНИК *м* *бот. nar* ağacı.
ГРАНАТНЫЙ I *бах* **гранатовый I**.
ГРАНАТНЫЙ II *бах* **гранатовый II**.
ГРАНАТНЫЙ III *граната* *сöz. sif.*
ГРАНАТОВЫЙ I *гранат I* *сöz. sif.;* **гранатовое дерево** nar ağacı.
ГРАНАТОВЫЙ II I. гранат II *сöz. sif.;* *qranatdan hazırlanmış; 2. tünd-qırmızı.*
ГРАНАТОМЕТ *м* qumbaraatan (*silah*).
ГРАНАТОМЕТАННИЕ *ср* qumbara atma.
ГРАНАТОМЕТЧИК *м* qumbaraatan (əsgər).
ГРАНД *м* grand (*İspaniya zadəgani*).
ГРАНДИОЗНО *нареч.* əzəmətlə, möhtəşəm (*sürətdə*).
ГРАНДИОЗНОСТЬ *ж мн. нет* böyüklük, əzəmət, möhtəşəmlik, nəhənglik.
ГРАНДИОЗНЫЙ *прил.* böyük, əzəmətli, möhtəşəm, nəhəng, qüdrətli, təntənəli, izdihamlı.
ГРАНЕНИЕ *ср* **хüs.** yonma, tərəş etmə.
ГРАНЁННЫЙ *прич.* **хüs.** yonulmuş, tərəşlanmış, tərəş edilmiş.
ГРАНЁНЫЙ *прил. 1. tərəşli, tilli; 2. tin-tin; гранёный стакан* tin-tin stəkan.
ГРАНИЛЬНИК *м* **хüs.** tərəş qələmi.
ГРАНИЛЬНЫЙ *прил.* **хüs.** tərəş -i[-ı]; **гранильный станок** tərəş dəzgahı.
ГРАНИЛЬНЯ *ж* **хüs.** tərəş emalatxanası.
ГРАНИЛЬЩИК *м* tərəş ustası, tərəşçi.
ГРАНИЛЬЩИЦА *ж* tərəşçi qadın (qız).
ГРАНИТ *м* *geol.* qranit (*bərk süxur*).

ГРАНИТНЫЙ гранит *söz. sif.*; qranitdən qayrılmış.

ГРАНИТОЛЕВЫЙ прил. qranitol; **гранитольный портфель** qranitol portfel.

ГРАНИТОЛЬ *м* qranitol (*dərinə əvəz edən müştəbə növü*).

ГРАНИТЧИК *м* qranitçi, qranit yonan (*usta*).

ГРАНИТЬ *несов.* xüs. tərəş etmək, yonmaq; $\diamond$ **гранить мостовую** veyllənmək, avara gözmək.

ГРАНИТЬСЯ *несов.* xüs. tərəş edilmək, yonulmaq.

ГРАНИЦА *ж* 1. sərhəd, hüdud; **государственная граница** dövlət hüdudu (sərhədi); 2. *чаще мн.* hədd; **выйти из границ приличия** ədəb dairəsindən çıxmaq, həddini aşmaq; **ставить границы (чему-н.)** hədd qoymaq, son qoymaq; $\diamond$ **за границей** xaricdə, xarici ölkələrdə; **за границу** xarici ölkələrə; **из-за границы** xaricdən, xarici ölkələrdən.

ГРАНИЧИТЬ *несов.* 1. həmhüdud olmaq, həmsərhəd olmaq, yanaşı olmaq, qonşu olmaq; **Иран граничит с Азербайджаном** İran Azərbaycanla həmsərhəddir (həmhüduddur); 2. *мас.* bir olmaq, bərabər olmaq; **его проступок граничит с преступлением** onun hərəkəti cinayətə bərabərdir.

ГРАНИЧНЫЙ прил. *köhn.* sərhəd (hüdud) -i[-i]; **граничные знаки** sərhəd nişanları.

ГРАНКА I *ж* mətb. qranka (1. *səhifə bağlanmamış naborun ottiski*; 2. *müəyyən ölçüdə kəsilmiş vərəqə*).

ГРАНКА II *бах* огранка.

ГРАНУЛА *ж* xüs. qranula, dənə.

ГРАНУЛЕЗНЫЙ прил. dənəvər, dən-dən, dənli.

ГРАНУЛЕМА *ж* tib. qranulema (iltihab nəticəsində toxumada əmələ gələn düyün və ya qabarıqlar).

ГРАНУЛИРОВАНИЕ *ср* dənəvərləşdirmə, xırdalama, dən-dən etmə.

ГРАНУЛИРОВАННЫЙ прил. dənəvərlənmiş, xırdalanmış, dən-dən edilmiş.

ГРАНУЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* xırdalamaq, dənəvərləşdirmək, dən-dən etmək.

ГРАНУЛИРОВАТЬСЯ *несов.* xırdalanmaq, dənəvərləşdirilmək, dən-dən edilmək.

ГРАНУЛЯРНЫЙ прил. dənəvər, dənəli.

ГРАНУЛЯЦИОННЫЙ тиб. *грануляция* *söz. sif.*; **грануляционная ткань** qranulyasiya toxuması.

ГРАНУЛЯЦИЯ *ж* qranulyasiya (1. *tib. yaranın tədricən təzə toxumalarla örtülməsi, bitişməsi*; 2. *tib. toxumaların anormal bitişməsi; artıq ət*; 3. *astr. Günəş səthinin dənəvər görünməsi hadisəsi*; 4. *xırdalama, dənəvərləşdirmə, dən-dən etmə*).

ГРАНЬ *ж* 1. sərhəd; hüdud; hədd, dərəcə, kənar; 2. *riyaz.* üz, tərəf; 3. *riyaz.* sərhəd.

ГРАССИРОВАНИЕ *ср* „P“ səsinin fransız tərzində tələffüz etmə.

ГРАССИРОВАТЬ *несов.* „P“ səsinin fransız tərzində tələffüz etmək.

ГРАФ *м* köhn. tar. qraf (baron titulundan yüksək zadəgan titulu).

ГРАФА *ж* qrafa, sütun (*kağız üzərində*).

ГРАФИК *м* qrafik (1. *müxtəlif prosesləri ayrı xətlərlə göstərən diaqram, cədvəl*; 2. *nə zaman nə iş görülməsinin göstərən plan*).

ГРАФИКА *ж* *мн.* *нет* qrafika (1. *cizgi və ştrixlərlə şəkil çəkmə üsulu*; 2. *bu üsulla çəkilmiş şəkillər*; 3. *filol. hərflərin şəkli*).

ГРАФИН *м* qrafin.

ГРАФИНЧИК *м* графин *söz. кіç.*

ГРАФИНЯ *ж* qrafinya (qraf arvadı, qraf qızı).

ГРАФИТ *м* miner. qrafit.

ГРАФИТНЫЙ, ГРАФИТОВЫЙ графит *söz. sif.*; qrafitdən qayrılmış.

ГРАФИТЬ *несов.* xətt çəkmək, cızıq çəkmək, sütunlara bölmək, cızıqlamaq.

ГРАФИЧЕСКИЙ I графика *söz. sif.*; qrafik; **графическое изображение (чего-н.)** qrafik təsvir.

ГРАФИЧЕСКИЙ II прил. qrafik.

[...ГРАФИЯ] ... qrafiya (*mürəkkəb sözlərin: a) elm adını (məs.: библиография, география və b.), bir şeyin qrafik təsvir üsullarının müxtəlif növlərinin adlarını (məs.: литография, типография, картография) bildirən ikinci tərkib hissəsi*).

ГРАФЛЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* xətt çəkmə, cızıq çəkmə, sütunlara bölmə, cızıqlama.

ГРАФЛЕННЫЙ прил. *мн.* *нет* cizgilənmiş, cızıqlanmış.

ГРАФЛЕННЫЙ прил. cizgili, cızıqlı; **графленая бумага** cızıqlı kağız.

ГРАФОЛОГ *м* xüs. qrafoloq (*qrafologiya mütəxəssisi*).

ГРАФОЛОГИЧЕСКИЙ графология *söz. sif.*; qrafoloji.

ГРАФОЛОГИЯ *ж* *мн.* *нет* xüs. qrafologiya (*xətinə görə adamın xasiyyətini təyin etmə üsulu*).

ГРАФОМАН *м* tib. qrafoman (*qrafomaniya xəstəliyinə tutulmuş adam*).

ГРАФОМАНИЯ *ж* *мн.* *нет* tib. qrafomaniya (*yazıçılıq qabiliyyəti olmadığı halda yazıçılığa hədsiz həvəs göstərməkdən ibarət ruhi xəstəlik*).

ГРАФОМАНКА *ж* qrafoman qadın (qız).

ГРАФСКИЙ граф *söz. sif.*

ГРАФСТВО *ср* qraflıq (1. *qraf titulu*; 2. *İngiltərədə, İrlandiyada və Kanadada: inzibati ərazi bölgüsü*; 3. *qraf torpaqları, qraf mülkləri*).

ГРАЦИОЗНО нареч. qəşəng, lətif, zərif, vüqarlı, incə, cazibəli, mələhətli.

ГРАЦИОЗНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* qəşənglik, zəriflik, lətifət, cazibə, mələhət.

ГРАЦИОЗНЫЙ прил. qəşəng, incə, zərif, cazibəli, mələhətli.

ГРАЦИЯ *ж* 1. qəşənglik, incəlik, zəriflik, mələhət; 2. *köhn. şair.* gözəl, nəzənin, dilbər, pəri.

ГРАЧ *м* zool. zağca.

ГРАЧИНЫЙ грач *söz. sif.*; **грачиное гнездо** zağca yuvası.

ГРАЧОНОК *м* (*мн.* *грачата*) zağca balası.

ГРЕБЕНКА *ж* daraq.

ГРЕБЕННОЙ прил. *tex.* daraqlı, dişli.

ГРЕБЕНЧАТЫЙ прил. daraqşəkilli, darağaoşar; daraq-daraq.

ГРЕБЕНЬ *м* (*мн.* *гребни*) 1. daraq, şana; 2. *geol.* qılç; 3. pipik.

ГРЕБЕЦ *м* (*мн.* *гребцы*) 1. avarçı, avarçəkən; 2. dırmıqçı.

ГРЕБЕШОК *м* **гребень** (1-ci mənada) *söz. кіç.*

ГРЕБЛО *ср* xüs. kürəkcik.

ГРЕБЛЯ *ж* *мн.* *нет* 1. avarçəkən; 2. qalaq, yığın.

ГРЕБЕНЬДНЫЙ прил. darağaoşar; daraqşəkilli.

ГРЕБНЕВОЙ прил. *k. t.* sırtım belində (üstündə) əkilən (*bitkilər*).

ГРЕБНЕЧЕСАЛЬНЫЙ: гребнечесальная машина daraqlı maşın, yunatan maşın.

ГРЕБНИСТЫЙ прил. 1. yallı, təpəli; 2. ləpəli.

ГРЕБНОЙ гребля *söz. sif.*; 1. *idm.* avarçəkən -i[-i]; 2. avarlı; **гребное судно** avarlı gəmi.

ГРЕБНУТЬ *однокр.* *бах* грести.

ГРЕБОК 1. *м* *idm.* avarçəkən; 2. *tex.* qanad, pər (*dəyirman və ya gəmi çarxında*).

ГРЕГОРИАНСКИЙ: грегорианский календарь (грегорианское летоисчисление) qreqorian təqvim; yeni təqvim.

ГРЕЖА *ж* xüs. xammə, xam ipək.

ГРЕЗА *ж* (*мн.* *грезы*) xəyal, şirin xəyal, xəyalat; rəya, xülya.

ГРЕЗИТЬ *несов.* xəyal etmək, şirin xəyalə dalmə.

ГРЕЗИТЬСЯ *несов.* xəyalə gəlmək, gözünə görünmək.

ГРЕЙДЕР *м* *tex.* qreyder (*torpaq yolları qazıtmaq və hamarlamaq üçün maşın*).

ГРЕЙДЕРИСТ *м* qreyderçi (*qreyderdə işləyən fəhlə*).

ГРЕЙДЕРНЫЙ прил. *грейдер* *söz. sif.*; qreyder vasitəsilə düzəldilmiş.

ГРЕЙПФРУТ *м* bot. qreypprut (*sitruslar qrupundan subtropik meyvə ağacı*).

ГРЕЙФЕР *м* *tex.* qreyfer (*ağırlıqaldıran maşınların çəlvəsi, təknəsi*).

ГРЕЙФЕРНЫЙ прил. *tex.* qreyferli.

ГРЕК *м* (*мн.* *греки*) yunan.

ГРЕЛКА *ж* 1. qrelka (*içində isti su tökülüb bədənin ağrıyan yerinə qoyulan rezin qovuc və s.*); 2. qızdırıcı, isidici (*cihaz*).

ГРЕМЕТЬ *несов.* 1. guruldamaq, gurultu salmaq; 2. *безл.* göy guruldamaq; 3. *мас.* məşhur olmaq, ad çıxarmaq, şöhrəti almə yayılmaq.

ГРЕМУЧИЙ прил. gurultulu, gurlayıcı, partıltılı; partlayıcı; $\diamond$ **гремучий газ** *kim.* partlayıcı qaz; **гремучая ртуть** *kim.* partlayıcı cıvə (*partlayıcı kimyəvi maddə*); **гремучая змея** *zool.* zıncırovlu ilan (*isti ölkələrdə yaşayan zəhərli ilan*).

ГРЕМУШКА *ж* 1. şax-şax (*oyuncaq*); 2. zıncırov.

ГРЕНА *ж* *собир.* xüs. barama toxumu.

ГРЕНАДЕР *м* tar. qrenader (*seçmə asgar*).

ГРЕНАДЕРСКИЙ *tar.* гренадер *söz. sif.*; гренадерский полк qrenader polku.
ГРЕНАЖ *m* barama toxumu tədarükü.
ГРЕНАЖНЫЙ грена *söz. sif.*
ГРЕНКІ *mn.* (*ед.* гренок *м*) qızardılmış çörək tikələri.
ГРЕСТИ *несов.* 1. avar çəkmək, avarlamaq; 2. dırmaqlamaq, dırmaqla yığmaq; çəng-ləmək; 3. *təc. dan.* çoxlu pul qırmaq; $\diamond$ **грести лопатой деньги** (серебро) *dan.* yaxşı gəliri olmaq, çoxlu pul qırmaq.
ГРЕСТИТЬ *несов.* küreklənmək, şanalanmaq.
ГРЕТЬ *несов.* qızdırmaq, isitmək; $\diamond$ **греть руки** varlanmaq, pullanmaq (*əyri yolla*).
ГРЕТЬСЯ *несов.* 1. qızınmaq, istilənmək; 2. qızdırılmaq, isidilmək.
ГРЕХ *m* günah, təqsir, qüsur; qəbahət, eyib, eyib iş; $\diamond$ с грехом пополам güclə, güc-bəla ilə; дурен (дурна, дурно) как смерт-ный грех çox kifirdir, əntər kimidir; как на грех bədbəxtlikdən, tərslikdən; от греха (подальше) bizdən uzaq olsun; что (нечего) греха таить nə gizlədək, etiraf etmək lazımdır.
ГРЕХОВНОСТЬ *ж. mn.* *нет* günahkarlıq, təqsirkarlıq, qüsur.
ГРЕХОВНЫЙ *прил.* 1. günahkar, təqsirli, qüsurлу; 2. günah.
ГРЕХОВОДНИК *m köhn.* 1. pozğun, əxlaqsız; 2. dəcəl, nadinc.
ГРЕХОВОДНИЦА *ж.* 1. pozğun, əxlaqsız qadın (qız); 2. dəcəl, şeytan (qız).
ГРЕХОВОДНИЧАТЬ *несов.* *köhn.* özünü pis aparmaq, özünü yüngül aparmaq.
ГРЕХОПАДЕНИЕ *ср. mn.* *нет* 1. günah et-mə, günaha düşmə, azma, yoldan çıxma; 2. *təc.* sədaqətsizlik, xəyanət, dönüklük.
ГРЕЦИЗМ *m dilç.* qresizm (*bir dildə olan yunan söz və ya ifadələri*).
ГРЕЦКИЙ *прил.* : грецкий орех qoz.
ГРЕЧА *ж. dan.* bax гречиха.
ГРЕЧАНКА *ж.* yunan qadını (qızı).
ГРЕЧЕСКИЙ Греция və грек *söz. sif.*; греческий язык yunan dili.
ГРЕЧИХА *m mn.* *нет* *bot.* qarabaşaq.
ГРЕЧИШНЫЙ бax гречневый.
ГРЕЧКА *ж.* бax гречиха; $\diamond$ в гречку (в гречке) qonurxallı (at).

ГРЕЧНЕВЫЙ греча *söz. sif.*; qarabaşaqdan hazırlanmış; гречневая крупа qarabaşaq yarması; гречневая каша qarabaşaq sıyığı.
ГРЕШИТЬ *несов.* 1. günah etmək, günaha batmaq; 2. səhv etmək, xata etmək; zidd etmək, pozmaq.
ГРЕШНИК *m* günahkar, qüsurлу.
ГРЕШНИЦА *ж.* günahkar, çox günaha batmış qadın (qız).
ГРЕШНО в *знач. сказ.* günahdır; eyibdir, yaxşı deyil.
ГРЕШНЫЙ *прил.* *köhn.* günahkar, günahlı, təqsirli; $\diamond$ грешным делом в *знач. вв. сл.* təəssüf ki, etiraf etmək lazımdır ki...
ГРЕШОК грех *söz. kiç.*
ГРИБ *m bot.* göbələk; $\diamond$ **расти как грибы** после дождя göbələk kimi artmaq.
ГРИБКОВЫЙ грибок (3-сü *məna*) *söz. sif.*; грибовые заболевания *tib.* göbə-lək xəstəlikləri (*dəri xəstəlikləri*).
ГРИБНИК *m dan.* göbələkçi; göbələk yığ-mağı sevən adam.
ГРИБНИЦА *ж.* 1. *bot.* göbələk telləri (*gö-bəlayin embrion hissəsi*); 2. *məh.* göbələk şorbası; 3. göbələk becərmək üçün isti-xana; 4. göbələk yığmağı sevən qadın (qız).
ГРИБНОЙ 1. гриб *söz. sif.*; грибое место göbələklik (*meşədə*); 2. göbələkdən ha-zırlanmış; грибной суп göbələk şorbası; $\diamond$ грибной дождь çaqqal yağışı; иждёт грибной дождь gün üzünü yuyur, çaqqal yağışı yağır, qurd doğur.
ГРИБОК *m.* 1. гриб *söz. kiç.* göbələkcik; 2. göbələk şəklində qayrılmış şey; 3. *чаще mn. biol.* xırda göbələklər, göbələkciklər (*bitki mikroorqanizmləri*).
ГРІВА *ж.* 1. yal, yalman (*atda və s.*); 2. *təc.* uzun saç; $\diamond$ в хвост и в гриву bax хвост.
ГРІВАСТЫЙ *прил. dan.* uzun yallı, saçlı; **гривастый конь** uzun yallı at.
ГРІВЕННИК *m dan.* ikişahlıq, onqəpiklik.
ГРІВКА *ж.* 1. грива *söz. kiç.*; 2. çətir tel (*saçda*).
ГРІВНА *ж. tar.* 1. qrivna (*təxminən bir gir-vənkə qızıl və ya gümüş – qədim Rusiyada pul vahidi*); 2. qızıl (gümüş) boyunbağı (*qədim Rusiyada*); 3. *dan.* ikişahlıq.
ГРІВУАЗНЫЙ *прил. köhn.* yüngül, ədəb-siz, qeyri-ciddi, nalayiq.

ГРИГОРИАНСКИЙ бax грегорианский.
ГРИДНИЦА *ж. tar.* qədim Rusiyada: knyaz sarayında əsgərlərin yaşadığı bina.
ГРИДНЯ бax гридница.
ГРИДЬ *м и ж. tar.* qrid (*qədim Rusiyada: knyaz drujinasi və bu drujinanın əsgərləri*).
ГРИЛЬЯЖ *m* qriylaj (*findıqlı və ya badamlı konfet növü*).
ГРИМ *m* qrim.
ГРИМАСА *ж.* 1. ağız-burnunu əymə, üz-gözünü büzüşdirmə; 2. mimika; 3. *təc.* eybəcərlik.
ГРИМАСНИК *m dan.* ağız-burnunu əyən, üz-gözünü büzüşdürən (*adam*); özünü əzib-büzən adam.
ГРИМАСНИЧАНЬЕ *ср.* 1. ağız-burun əymə, üz-gözünü büzüşdirmə; 2. özünü əzmə, əzilib-büzülmə.
ГРИМАСНИЧАТЬ *несов.* 1. ağız-burun əymək, üz-gözünü büzüşdirmək; 2. özünü əzmək, özünü əzib-büzmək.
ГРИМЕР *m* qrimçi, qrim edən (*teatr işçisi*).
ГРИМЕРНЫЙ *прил.* 1. qrim -[i-]; **грімeр-ные принадлежности** qrim ləvazimatı; 2. в *знач. суц.* грімeрная *ж.* qrim otağı.
ГРИМЕРСКИЙ *прил. dan.* qrimçi -[i-].
ГРИМЕРША *ж.* qrimçi qadın (qız).
ГРИМИРОВАЛЬНЫЙ *прил.* qrim(ləmə) -[i-]; **грімировальные карандаши** qrim karandaşları.
ГРИМИРОВАНИЕ *ср.* qrimlə(n)mə, qrim çək(il)mə.
ГРИМИРОВАНЫЙ *прич.* qrimlənməmiş, qrim çəkilmiş.
ГРИМИРОВАТЬ *несов.* qrimləmək, qrim çəkmək.
ГРИМИРОВАТЬСЯ *несов.* qrimlənmək.
ГРИМРОВАКА *ж.* qrimləmə, qrim çəkmə, qrimlənmə.
ГРИПП *m tib.* qrip.
ГРИППОЗНЫЙ *tib.* 1. грипп *söz. sif.*; 2. qripli.
ГРИФ *І* *m* qrif (1. *antik əfsanələrdə: qartal başlı, aslan bədənli, qanadlı əjdaha*; 2. *zool.* keçəl kərkəs).
ГРИФ *ІІ* *m.* 1. qol (*tarda, kamançada və s.*); 2. dəstə (*qılncda*).
ГРИФ *ІІІ* *m* qrif (*üzərində imza olan möhür*).
ГРИФЕЛЬ *m* qrifel, daşqələm.

ГРИФЕЛЬНЫЙ грифель *söz. sif.*; грифель-ная доска qrifel taxtası.
ГРИФОН *m* qrifon (1. бax гриф *І* 1-ci *məna*; 2. daşda həkk edilmiş qrif (bax гриф *І* 1-ci *məna*); 3. *zool.* uzuntüklü (*ov iti cinsi*); 4. *məd.* pilpilə).
ГРОБ *m.* 1. tabut; 2. qəbir, gor; $\diamond$ **вонзять** (вколотить, свести) в гроб öldürmək, ölümünə səbəb olmaq; **стоять одной ногой в гробу** bir ayağı gorda, bir ayağı evdə; **по гробу** ölünəyə qədər; **до гроба** qəbirə gedənə qədər, ölənədək; **в гроб глядеть** (смотреть) axır günlərini yaşamaq, bir ayağı qəbirdə (olmaq); **близок к гробу** ölümü yaxınlaşıbdir.
ГРОБИК гроб *söz. kiç.*
ГРОБНИЦА *ж.* məqbərə, sərdəbə, qəbir, türbə.
ГРОБОВОЙ гроб *söz. sif.*; $\diamond$ до гробовой доски ölünəyə qədər; **гробовое молчание** (гробовая тишина) tam sükut; **гробовой** голос boğuc və kədərli səs.
ГРОБОВЩИК *m* tabutçu, tabut qayıran usta.
ГРОБОВОПАТЕЛЬ *m.* 1. *köhn.* qəbirqazan; 2. *təc.* iynə ilə gor qazan, goreşən (*qədim qazıntıları öyrənməklə məşğul olub, ümumi əhəmiyyəti olan işlərə maraqlan-mayan alimə kinayə ilə verilən ad*).
ГРОГ *m mn.* *нет* qroq (*isti şərbət qarışdırılan araq və ya rom*).
ГРОЗА *ж.* (*mn.* грозы); 1. tufan; 2. *təc.* afət, bəla, dəhşət; qənim.
ГРОЗДЕВИДНЫЙ *прил.* salxımaoxşar, salxımşəkilli.
ГРОЗДЬ *ж.* salxım.
ГРОЗИТЬ *несов.* 1. hədələmək, qorxutmaq; 2. ...qorxusu olmaq, ...təhlükəsi olmaq; **скала грозит обвалом** qayanın uçmaq qorxusu var; 3. ...qarşısında olmaq; **ему грозит гибель** o, ölüm qarşısındadır.
ГРОЗИТЬСЯ *несов.* hədələmək, qorxutmaq.
ГРОЗНО *нареч.* 1. qəzəblə, hiddətlə, zəhmli, acıqlı (bir halda); 2. vahiməli, dəhşətli, qorxunc (bir halda).
ГРОЗНОСТЬ *ж.* qorxuncuq; dəhşət, vahimə, zəhm.
ГРОЗНЫЙ *прил.* 1. qorxunc, qorxulu, dəh-şətli, acıqlı, heybətli, zəhmli, vahiməli; 2. hədələyici, qorxuducu.

ГРОЗОВОЙ гроза *söz. sif.*; ildırımli; $\diamond$ **грозовые тучи** qara buludlar.

ГРОМ *м* 1. göy gurultusu; 2. ildırım; 3. gurultu, partıltı; **гром канонады** top gurultusu; $\diamond$ **метать громы и молнии** hirsli (qəzəbli) danışmaq, hədələmək, ağzından od püskürmək; **как гром среди ясного неба** birdən, heç gözlənilmədən; **как громом поразить** (ошеломить, оглушить) mat qoymaq; **пока гром не грянет** başına gəlməyincə, bir hadisə üz verməyincə.

ГРОМАДА *г* ж нəhəng, zorba, çox yekə, iri (şey); **громады кораблей** нəhəng gəmilər. **ГРОМАДА** *п* ж qromada (inqilabdan əvvəl Ukrayna və Belarusiyada torpaq icması və bu icma üzvlərinin yığıncası).

ГРОМАДИНА бax **громада** *г*.

ГРОМАДНОСТЬ *ж* *мн.* **нет** böyüklük, nəhənglik, zorbalıq, yekəlik, irilik.

ГРОМАДНЫЙ *прил.* çox iri, yekə, çox böyük, zorba, nəhəng.

ГРОМИЛА *м* *дан.* evyaran oğru; talançı.

ГРОМИТЬ *несов.* dağıtmaq, darmadağın etmək, talan etmək, tar-mar etmək, viran etmək.

ГРОМКИЙ *прил.* 1. bərk, uca, gur, gurultulu (*səs*); 2. *məc.* məşhur, şöhrəti yayılmış, adı çıxmış; 3. gurultulu, təmtəraqlı; **громкие фразы** gurultulu sözlər (təmtəraqlı ibarələr).

ГРОМКО *нареч.* ucadan, bərkdən.

ГРОМКОГОВОРИТЕЛЬ *м* *rad.* reproduktor; səsucaldan (*cihaz*).

ГРОМКОГОЛОСЫЙ *прил.* ucasəsli, gursəsli.

ГРОМКОСТЬ *ж* *мн.* **нет** ucalıq, gurluq; **громкость звука** səsин ucalığı, səsин gurluğu.

ГРОМОВЕРЖЕЦ *м* 1. köhn. şair. ildırımsağan (*qədim əfsanələrdə: Zevs və Yupiterin adı*); 2. *məc.* əzəzil.

ГРОМОВОЙ *г* *гром* *söz. sif.*; **громовые раскаты** göy gurultusu; 2. *məc.* gurultulu, gur, çox uca, çox güclü (*səs*).

ГРОМОВЫЙ *прил.* 1. бax **громовой**; 2. sarsıdıcı, məhvədicə, dağıdıcı.

ГРОМОГЛАСНО *нареч.* ucadan, bərkdən, uca səsle.

ГРОМОГЛАСНЫЙ *прил.* 1. çox uca, çox gur (*səs*); 2. gursəsli (*adam*).

ГРОМОЗВУЧНЫЙ *прил.* köhn. təmtəraqlı, dəbdəbəli, təntənəli.

ГРОМОЗДИТЬ *несов.* üst-üstə yığmaq, qalamaq; qalaqlamaq.

ГРОМОЗДИТЬСЯ *несов.* 1. çıxıb oturmaq. dırmaşmaq (*bir şeyin üstünə*); 2. üst-üstə yığmaq, qalanmaq.

ГРОМОЗДКИЙ *прил.* yekə, iri, ağır, çox yer tutan.

ГРОМОЗДКОСТЬ *ж* *мн.* **нет** yekəlik, irilik, ağırlıq; çox yer tutma.

ГРОМООВТӨД *м* *fiz.* ildırımkeçirici, ildırım sipəri.

ГРОМОПОДОБНЫЙ *прил.* köhn. gurultulu (*göy gurultusu kimi səslənən*).

ГРОМЧЕ *срав. ст.* к **громкий** и **громко**; bərkdən, ucadan, daha bərk, daha uca.

ГРОМЫХАНЬЕ *ср* 1. guruldama; 2. taqqıldama, gumbuldama.

ГРОМЫХАТЬ *несов.* 1. guruldamaq (*göy*); 2. taqqıldamaq, gumbuldamaq.

ГРОМЫХНУТЬ *однокр.* бax **громыхать**.

ГРОМЫХНУТЬСЯ *однокр.* gurultu ilə düşmək, gurultu ilə tökülmək, gumbultu ilə yıxılmaq (*uçmaq, düşmək*).

ГРОСС *м* *xüs.* qros (12 düfün; *bəzi qalantereya malları və s. üçün say ölçüsü*).

ГРОССБУХ *м* *müh.* baş dəftər.

ГРОССМЕЙСТЕР *м* qrossmeyster (1. *şahmat və dama ustalarına verilən yüksək ad*; 2. *tar. monax, ritsar cəmiyyətləri və dama başçısı*).

ГРОССМЕЙСТЕРСКИЙ *гроссмейстер* *söz. sif.*

ГРОТ *г* *маğара, zağa, kaha, küyl.*

ГРОТ *п* *дəniz.* qrot (*gəminin orta dərindəki alt yelkən*).

ГРОТЁСК *м* grotesk (1. *mübaligəli, gülünc, biçimsiz, qeyri-adi tərzdə təsvir edilmiş sənat əsəri*; 2. *mətbəə sifirlərindən birinin adı*).

ГРОТЁСКИЙ, ГРОТЕСКОВЫЙ *гротеск* *söz. sif.*; gülünc, biçimsiz, mübaligəli.

ГРОТ-МАЧТА *ж* *дəniz.* orta dor (*gəminin ən hündür orta dori*).

ГРОХ *межд. в знач. сказ.* тарар, gup, gumb.

ГРОХАТЬ *несов.* бax **грохнуть**.

ГРОХАТЬСЯ *несов.* бax **грохнуться**.

ГРОХНУТЬ *сов.* gurultu ilə salmaq, atmaq (*ağır şeyi*); guppuldatmaq.

ГРОХНУТЬСЯ *сов.* guppultu ilə yıxılmaq (*düşmək*), guppadan düşmək, şappadan düşmək.

ГРОХОТ *г* *мн.* **нет** gurultu, partıltı, xarıltı, şaqqlı, gumbultu.

ГРОХОТ *п* *тек. к. т.* kəm, iri xəlbir, şadara.

ГРОХОТАНЬЕ *ср* guruldama, gumbuldama, partıldama.

ГРОХОТАТЬ *несов.* guruldamaq, gumbuldamaq, partıldamaq.

ГРОХОТИТЬ *несов.* *xüs.* xəlbirləmək, şadara-dan keçirtmək, kəmləmək, kəmə vurmaq.

ГРОХОТНУТЬ *сов.* бax **грохотать**.

ГРОХОЧЕНИЕ *ср* *тек.* xəlbirləmə, şadara-dan keçirmə; kökləmə, kəmə vurma.

ГРОШ *м* (*мн.* **гроши**) 1. *дан.* yarımqəpik; 2. dəyərsiz şey; 3. *чаще* *мн.* **гроши** çox ucuz qiymət; qəpik-qurus; $\diamond$ **ни в грош**

не ставить saymamaq, hesabləşmamaq, heç bilmək, adam yerinə qoymamaq; **грош цена кому-чему**; **гроша медного** (ломаного) **не стоит** bir qəpiyə dəyməz, bir qəpiyə dəyən deyil; **ни гроша** (**ни гроша**) **нет**; **гроша** (**гроша**) **нет**; (**ни гроша за душой** **нет** bir qəpiyə yoxdur; heç bir şeyi yoxdur; **ни за грош** (пропасть, погнубить) hədər yerə, boş yerə (getmək, məhv olmaq, həlak olmaq); **ни на грош**

нет чего heç ... yoxdur.

ГРОШОВЫЙ *прил.* 1. çox ucuz, bir qəpiklik; cüzi, çox az; 2. dəyərsiz, pis keyfiyyətli; 3. *məc.* əhəmiyyətsiz; vəcəz, yaramaz.

ГРУБЕТЬ *несов.* qabalasmaq, kobudlaşmaq.

ГРУБИТЬ *несов.* kobud danışmaq, nəzakətsizlik göstərmək, kobud cavab vermək.

ГРУБИЯН *м* *дан.* qaba, kobud, ədəbsiz, nəzakətsiz (*adam*).

ГРУБИЯНИТЬ *несов.* özünü kobud aparmaq, kobudluq göstərmək, qabalıq etmək.

ГРУБИЯНКА *ж* *дан.* qaba, kobud, ədəbsiz, nəzakətsiz qadın (*qız*).

ГРУБИЯНСТВО *ср* *мн.* **нет** kobudluq, qabalıq; ədəbsizlik, nəzakətsizlik.

ГРУБО *нареч.* kobud, qaba; kobudcasına, qabacasına; **ответить грубо** kobud (qaba) cavab vermək.

ГРУБОВАТЫЙ *прил.* qabatəhər, kobudtəhər; bir az kobud (qaba).

ГРУБОСТЬ *ж* qabalıq, kobudluq; sərtlik.

ГРУБОШЁРСТНЫЙ *прил.* qabayunlu, kobudyunlu; kobud yundan hazırlanmış (*parça, paltar*).

ГРУБЫЙ *прил.* 1. qaba, kobud; ədəbsiz, nəzakətsiz; **грубое отношение** qaba (kobud) rəftar; 2. sərt, cod; **грубое сукно** sərt (cod) mahud.

ГРУДА *ж* yığın, qalaq, topa; qucaq.

ГРУДАСТЫЙ *прил.* iridöşlü, yekədöş.

ГРУДИНА *ж* 1. *anat.* döş sümüyü; 2. **бax** **грудинка**.

ГРУДИНКА *ж* *мн.* **нет** 1. döş eti; 2. döş etindən hazırlanmış qızartma.

ГРУДИТЬСЯ *несов.* *дан.* yığılmaq, bir-birinin üstünə çıxmaq.

ГРУДКА *г* *грудь* *söz. kiç.*

ГРУДКА *п* *грудь* *söz. kiç.*

ГРУДНИЦА *ж* *tib. dan.* döşgəlmə (*xəstəlik*).

ГРУДНОЙ 1. *грудь* *söz. sif.*; **грудная клетка** döş qəfəsi; 2. südəmə; **грудной ребенок** südəmə uşağı; $\diamond$ **грудной голос** döşdən gələn səs; **грудная жаба** *tib.* бax жаба *п*.

ГРУДОБРИЮШНЫЙ *прил.*: **грудобрюшная преграда** *anat.* diafraqma (*döş boşluğunu qarın boşluğundan ayıran əzələ*).

ГРУДЬ *ж* 1. *anat.* köks, sinə; 2. qoyun; **на груди у матери** anasının qoynunda; 3. döş, əmcək, məmə; **дать грудь ребенку** uşağa döş vermək (uşağı əmizdirmək); **отнять**

от груди süddən kəsmək; $\diamond$ **стоять** (**стать**, **встать**) **грудью** sinə gərmək, döş gərmək, köks gərmək; **грудь с грудью**; **грудь на грудь** (биться, сражаться, сойтись) əlbəyaxa, döş-döşə (vuruşmaq, gəlmək); **грудью проложить себе дорогу** mübarizə ilə, böyük zəhmətlə əldə etmək, özünə yol açmaq.

ГРУЖЕНИЕ *ср* yüklə(n)mə, yük vur(ul)ma.

ГРУЖЕННЫЙ, ГРУЖЕННЫЙ *прич.* yüklənmiş, yük vurulmuş.

ГРУЖЁНЫЙ *прил.* yüklü, dolu.

ГРУЗ *м* 1. yük; 2. ağır şey, ağırlıq.

ГРУЗД *м* *bot.* ağ göbələk (*enlipapaq yeməli göbələk*).

ГРУЗИЛО *ср* qursa, ağırlıq.

ГРУЗИН *м* (*мн.* **грузины**) gürcü.

ГРУЗИНКА *ж* gürcü qadını (*qızı*).

ГРУЗИНСКИЙ грузин və Грузия *söz. sif.* грузинский язык gürcü dili; **грузинский чай** Gürcüstan çayı.

ГРУЗИТЬ *несов.* yükləmək, yük vurmaq.

ГРУЗИТЬСЯ *несов.* 1. yükləşmək, yükünü qablaşdırmaq; 2. yüklənmək, vurulmaq (*yük*).

ГРУЗКА *ж. мн. нет дан.* yükləmə, yük vurma.

ГРУЗНЕТЬ *несов. дан.* 1. ağırlaşmaq; 2. kökəlmək, yoğunlaşmaq, şişmək, tosqunlaşmaq.

ГРУЗНО *нареч.* ağır; bütün ağırlığını salaraq.

ГРУЗНОСТЬ *ж. мн. нет* 1. ağırlıq; 2. köklük, yoğunluq.

ГРУЗНУТЬ *несов.* batmaq (*qara, quma və s.*).

ГРУЗНЫЙ *прил.* 1. ağır, ağırtırpənən; 2. kök, yoğun, tosqun; 3. yekə, iri, biçimsiz.

ГРУЗОВИК *м* yük maşını, yük avtomobili.

ГРУЗОВЛАДЕЛЕЦ *м* yük sahibi.

ГРУЗОВОЗ *м* yükdaşıyan.

ГРУЗОВОЙ *груз söz. sif.:* **грузовой транспорт** yük nəqliyyatı, yük daşıyan nəqliyyat.

ГРУЗОБОРОТ *м* iqt. yük dövriyyəsi (*müəyyən vaxtda daşınmış yükün miqdarı*).

ГРУЗОПРАВТЕЛЬ *м* tic. yük göndərən, mal göndərən.

ГРУЗОПОДЪЕМНИК *м* tex. yükqaldıran maşın.

ГРУЗОПОДЪЕМНОСТЬ *ж. мн. нет* tex. yükqaldırma qabiliyyəti, yükqaldırma qabiliyyəti.

ГРУЗОПОДЪЕМНЫЙ *прил. tex.* yükqaldıran.

ГРУЗОПОЛУЧАТЕЛЬ *м* tic. yükalan, adına yük (mal) göndərilən adam (*idarə və s.*).

ГРУЗОПОТОК *м* yük hərəkəti, yük axını.

ГРУЗЧИК *м* malyükləyən, yüküran fəhlə.

ГРУМ *м* xidmətçi, nöker (*xarici ölkələrdə ekipajı və ya süvarini müşayiət edən süvari xidmətçi*).

ГРУНТ *м* 1. torpaq, süxur; 2. bərk torpaq; 3. xüs. rəng astarı; 4. xüs. ştrixlənmiş sahə, fon (*gravürada, şəkildə*); 5. **пересадить в грунт** bitkini dibçəkdən çıxarib torpaqda ökmək.

ГРУНТОВАНИЕ *ср* astarla(n)ma, astar vur(ul)ma.

ГРУНТОВАННЫЙ *прич.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВАТЬ *несов. xüs.* astarlamaq, astar çəkmək (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВЫЙ *прил.* xüs. astarlanmış, astarı çəkilmiş (*rənglə*).

ГРУНТОВАТЬСЯ *несов. xüs.* astarlanmaq, astar çəkmək (*rənglə*).

ГРУНТОВКА *ж. мн. нет* xüs. astarlama, astarlanma; astar vurma (vurulma), astar çəkmə (çəkilmə) (*rənglə*).

ГРУНТОВОЙ *грунт söz. sif.;* **грунтовые воды** torpaq suları.

ГРУППА *ж* qrup, dəstə.

ГРУППИРОВАНИЕ *ср* qruplara bölmə (bölmə), qruplaşdır(ıl)ma; qruplara ayırma (ayırılma).

ГРУППИРОВАТЬ *несов.* 1. qruplara bölmək, qruplara ayırmaq; 2. qruplaşdırmaq, toplamaq.

ГРУППИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. qruplaşdırılmaq, qruplara bölmənmək, qruplara ayrılmaq; 2. qruplaşmaq, toplanmaq.

ГРУППИРОВКА *ж* 1. qruplara bölmə (bölmə), qruplaşdırma, qruplaşdırılma; qruplara ayırma (ayırılma); 2. qrup, dəstə.

ГРУППИРОВЩИК *м* qrupbaz, dəstəbaz, qrup düzəldən, dəstəbazlıq edən.

ГРУППКА *группа söz. kic.;* qrupcuq; kiçik qrup (dəstə).

ГРУППОВОД *м* qrup rəhbəri; dəstə rəhbəri, dəstə başçısı.

ГРУППОВОЙ *группа söz. sif.;* **групповое занятие** qrup məşğələsi.

ГРУППОВИНА *ж. мн. нет* qrupbazlıq, dəstəbazlıq.

ГРУППОРТ *м* qrup təşkilatçısı, qrup rəhbəri, dəstə rəhbəri, dəstə başçısı.

ГРУСТИТЬ *несов.* qüssələnmək, qüssə çəkmək, qəm çəkmək, dərd çəkmək, kədərlənmək, həsrət çəkmək.

ГРУСТНО *нареч.* qəmgin-qəmgin, həzin-həzin, həsrətlə, kədərlə; qüssəli, qəmli, kədərli.

ГРУСТНЫЙ *прил.* 1. qüssəli, qəmli, kədərli, dərdli; həsrətli, qəmgin, hüznü, həzin; **грустные глаза** qəmgin gözlər, **грустная песня** həzin mahnı; 2. *мәс.* zəif, acınacaqlı; **грустный итог** acınacaqlı nəticə.

ГРУСТЬ *ж. мн. нет* qüssə, qəm, kədər, dərd; hüzn; həsrət.

ГРУША *ж* 1. armud; 2. armud ağacı.

ГРУШЕВИДНЫЙ *прил.* armudşəkilli, armudu.

ГРУШЕВЫЙ, **ГРУШОВЫЙ** 1. *груша söz. sif.;* **грушевый сад** armud bağı, armud-

luq; 2. armuddan hazırlanmış; **грушевое варенье** armud mürəbbəsi.

ГРУШЕОБРАЗНЫЙ *бах* **грушевидный**.

ГРУШОВКА *ж. мн. нет* 1. armud arağı; 2. armudu alma (*yaylıq, tez yetişən alma növü*).

ГРУЖА *ж. тиб.* dəbəlik, yırıq, qırja.

ГРУЖЕВОЙ, **ГРУЖЕВЫЙ** *гружа söz. sif.*

ГРУЗЛО *ср* qaralq (*yüvən ağızlığı*).

ГРУЗНЯ *ж. мн. нет дан.* 1. didişmə, boğuşma, çeynəşmə, gəmirişmə; 2. *мәс.* savaşma, söyləşmə.

ГРУЗОВОЙ *прил. дан.* yeyilən, çırtılan; **грузовой сорт подсолнухов** günəbaxanın çırtılan növü.

ГРУЗТЬ *несов.* 1. gəmirmək, sındırmaq (*dişlə*); 2. çırtılmaq; **грузть семечки** tum çırtılmaq; 3. *мәс.* öcəşmək, sataşmaq.

ГРУЗЬТСЯ *несов.* 1. gəmirişmək; 2. *мәс.* boğuşmaq, söylüşmək, savaşmaq, sözləşmək, didişmək, çeynəşmək, qarışmaq, çəkişmək.

ГРУЗУН *м* zool. gəmirici, kəsəyən.

ГРЮНДЕР *м* iqt. qrunder (*ehtikar məqsədilə müəssisə düzəldən adam*).

ГРЮНДЕРСКИЙ *грюндер söz. sif.*

ГРЮНДЕРСТВО *ср* iqt. qrunderlik (*ehtikar məqsədilə tez-tələsik müəssisə, aksioner (səhmdar) cəmiyyətlərinin yaradılması*).

ГРЯД *ж* 1. lək, kərdi; 2. *мн.* **гряды** cərgə, sıra, silsilə; 3. *мн.* **гряды** düzüm.

ГРЯДИТЬ *м* kotan qolu, kotan çiləsi.

ГРЯДКА *ж* 1. **гряда** *söz. kic.;* 2. uzun ağac, şüvül; 3. yan ağac (*arabada*).

ГРЯДКОВЫЙ *грядка söz. sif.*

ГРЯДНОЙ *гряда söz. sif.*

ГРЯДОВОЙ *прил.* ləklərdə əkilən, ləklərdə yetişdirilən (becərilən).

ГРЯДУЩЕЕ *ср* *мн. нет* gələcək.

ГРЯДУЩИЙ *прил.* gözlənilən, gələcək, qarşıdakı, yaxındakı; 5. **на сон грядущий** yatmadan əvvəl, yatmamışdan.

ГРЯЗЕВОЙ *грязь söz. sif.;* **грязевая ванна** *tib.* palçıq vannası; **грязевой вулкан** *geol.* palçıq vulkanı, pilpilə.

ГРЯЗЕЛЕЧЕБНИЦА *ж* *tib.* palçıq müalicəxanası.

ГРЯЗЕЛЕЧЕБНЫЙ *грязелечение söz. sif.*

ГРЯЗЕЛЕЧЕНИЕ *ср* *мн. нет* *tib.* palçıqla müalicə.

ГРЯЗИ *ед. нет* *tib.* palçıq, palçıq müalicəsi.

ГРЯЗИЩА *ж. мн. нет* palçıqlıq, palçıq.

ГРЯЗНЕТЬ *несов.* çirkəlmək, kirlənmək, bulaşmaq.

ГРЯЗНИТЬ *несов.* 1. çirkəlmək, kirlətmək, bulaşdırmaq; 2. zibilləmək; 3. *мәс.* qara yaxmaq, ləkələmək.

ГРЯЗНИТЬСЯ *несов.* çirkəlmək, kirlənmək.

ГРЯЗНО *нареч.* çirkli, kirlı (halda).

ГРЯЗНУЛЯ *ж. и. м.* *дан.* pinti, natəmiz (adam).

ГРЯЗНУТЬ *несов.* 1. palçığa batmaq; 2. doluşmaq, işə düşmək, öngələ düşmək; batıb qalmaq.

ГРЯЗНУХА *ж. и. м.* *бах* **грязнуля**.

ГРЯЗНУШКА *ж. и. м.* *бах* **грязнуля**.

ГРЯЗНЫЙ *прил.* 1. palçıqlı; 2. çirk, çirkli, kirlı, bulışıq; 3. murdar, natəmiz, pis, alçaq, iyrenc; 4. zibilli; 5. boz-bulanıq (*rəng*); 6. **рыться (копаться) в грязном белье** qeybət etmək, başqasının sirrini danışmaq.

ГРЯЦА *ж* **грязь** *söz. kic.*

ГРЯЗЬ *ж* 1. palçıq, zığ, lil; 2. çirk, kir, zibil; 3. murdarlıq, natəmizlik; 4. *мәс.* pozğunluq, əхлаqsızlıq; 5. bataqlıq; 6. **забросать (закидать) грязью, затоптать в грязь; смешать с грязью** böhtan atmaq, qara yaxmaq, ləkələmək; **месить грязь** palçıqda yerimək, palçığı basa-basa yerimək; **не ударить лицом в грязь** *бах* **лицо**.

ГРЯНУТЬ *однокр.* 1. guruldamaq (göy; atəş və s.); 2. *мәс.* başla(n)maq, qopmaq (leysan və s.).

ГРЯНУТЬСЯ *однокр.* gurultu ilə yerə dəymək, gumbultu ilə yerə dəymək (yırıxılmaq, düşmək).

ГРЯСТИ *несов. köhn.* gəlmək, yaxınlaşmaq (qısa almaq).

ГҮАНО *ср* *нескл. к. т.* zinq (*dəniz quşları peyini - gübrə*).

ГҮАНЬ *м* *бах* **мандарин** II.

ГҮАШЬ *ж. мн. нет* 1. tutqun sulu boya; 2. bu boya ilə çəkilən şəkil.

ГҮБА I *ж. (мн. гүбы)* **додак**; 5. **молоко на гүбах** *не обсохло* ağzından süd iyi gəlir; **кусать гүбы (себе)** dodaqlarını çeynəmək (*qazəblənmək*); **надуть гүбы** *бах* **надуть; не по гүбе (гүбам)** *что кому дан.* döşünə yatmır.

ГУБА II ж (мн. губы) *coğr. körfəz.*
ГУБА III ж (мн. губы) *bot. qov göbələyi* (ağac kövdəsində bitib ağacın çürüməsinə səbəb olan göbələk).
ГУБАСТЫЙ прил. lökdodaq, yekədodaq, iri-dodaq.
ГУБЕРНАТОР м qubernator (1. *tar. çar Rusiyasında: quberniya rəisi; vali;* 2. *müstəmləkə ölkələrində: hakim;* 3. *ABŞ-da: ştat rəisi).*
ГУБЕРНАТОРСКИЙ губернатор *söz. sif.:* $\diamond$ положение хуже губернаторского *zar.* işi engəldir.
ГУБЕРНАТОРСТВО ср мн. нет тар. qubernatorluq.
ГУБЕРНАТОРСТВОВАТЬ несов. qubernatorluq etmək, valilik etmək.
ГУБЕРНАТОРША ж дан. qubernator arvadı.
ГУБЕРНИЯ ж quberniya (*çar Rusiyasında və rayonlaşmadan qabaq SSRİ-də: əsas inzibati-ərazi vahidi*); $\diamond$ **пошла писать губерния** *дан., zar.* 1) bütün bürokratik aparat ayağa qalxdı; 2) çaxnaşma düşdü.
ГУБЕРНСКИЙ губерния *söz. sif.:* **губернский город** quberniya şəhəri.
ГУБИТЕЛЬ м 1. məhvədicı, həlakədicı; 2. korlayan, dağıdan, tələfədən, puç edən, zay edən; 3. qənim.
ГУБИТЕЛЬНОСТЬ ж мн. нет 1. məhvədicilik; 2. fəlakətlik, zərərliklik.
ГУБИТЕЛЬНЫЙ прил. 1. məhvədicı, öldürücü, tələfədicı, həlakədicı; 2. fəlakətli, zərərverən, zərərli.
ГУБИТЬ несов. 1. tələf etmək, məhv etmək, həlak etmək, öldürmək; 2. korlamaq, zay etmək, puç etmək.
ГУБКА I губа I *söz. kiç.:* dodaqcıq.
ГУБКА II ж zool. 1. süngər; 2. bulud.
ГУБКА III губа III *söz. kiç.*
ГУБНОЙ губа I *söz. sif.:* **губные звуки** *gram.* dodaq səsləri.
ГУБОВИДНЫЙ прил. dodağaoxşar, dodağabənzər.
ГУБООБРАЗНЫЙ bax **губовидный**.
ГУБОВЕЧНЫЕ мн. bot. dodaqçiçəklilər fəsiləsi.
ГУБОШЛЕП м. 1. sallaqdodaq, lökdodaq; 2. ağır adam, astagöl adam, maymaq.

ГУБЧАТОСТЬ ж мн. нет məsaməlilik,deşik-dəşiklik.
ГУБЧАТЫЙ прил. məsaməli,deşik-dəşik.
ГУВЕРНАНТКА ж инq. əv. müəbbiyə (bax **губернёр**).
ГУВЕРНЁР м инq. əv. müəbbi (*varlı ailələrdə uşaqlara ilk tərbiyə və təhsil vermək üçün saxlanılan tərbiyəçi*).
ГУГЕНÓТКА ж hugenot qadın (qız).
ГУГЕНÓТЫ мн. (ед. гугенот м) *tar. hugenotlar (XVI əsrdə fransız protestantları).*
ГУГНИВЫЙ прил. дан. tıntın, burnunda dəmişən.
ГУ-ГУ: ни гу-гу 1) heç kəsə demə, sus, səsinə çıxartma; 2) dinmir, danışmır, ağzını açmır.
ГУД м дан. bax **гудение**.
ГУДЕНИЕ, ГУДЕНЬЕ ср мн. нет. 1. uğultu; uğuldama; 2. vızıldama (*cücülər*); 3. fit vermə.
ГУДЁТЬ несов. 1. uğuldamaq; 2. vızıldamaq (*cücülər*); 3. fit vermək; $\diamond$ **в ушах гудит** qulaqlarım cingildəyir.
ГУДОК I м (мн. гудки); 1. fit, fit səsi; 2. uğultu.
ГУДОК II м qudok (*üçsümlü köhnə rus musiqi aləti*).
ГУДОЧНИК м qudokçalan (bax **гудок II**).
ГУДРО́Н м мн. нет tex. qudrón (*neft qalıqlarından alınib müxtəlif texniki ehtiyac-lar, həm də yollara döşəmək üçün işləd-ilən qara kütlə*).
ГУДРОНИ́РОВАТЬ сов. и несов. tex. qudrónlamaq, qudrón döşəmək.
ГУДРОНИ́РОВАТЬСЯ несов. tex. qudrónlanmaq, qudrónla döşənmək.
ГУДРО́ННЫЙ гудрон *söz. sif.:* qudrónlu, qudrondan qaynımlı, qudrón döşənməli.
ГУЖ м 1. bağ (*xamutda*); 2. at-araba, at-araba nəqliyyatı.
ГУЖЕВОЙ гуж *söz. sif.*
ГУЖÓВКА ж дан. xamut ilgəyi üçün davamlı gön.
ГУЖÓМ нареч. 1. at-araba ilə; araba ilə; 2. karvanla, bir-birinin dalınca.
ГУ́ЗКА ж дан. 1. quşun gerisi, büzdüm, irtmək; 2. məc. quyuq, çıxıntı.
ГУКА́НЬЕ ср дан. ulama, uğuldama.
ГУКАТЬ несов. дан. ulamaq, uğuldamaq.

ГУЛ м uğultu, gumbultu, guvultu.
ГУЛИВАТЬ несов. дан. çox gəzmək, gəzişmək.
ГУЛКІЙ прил. 1. uzaqdan eşidilən, aydın eşidilən; 2. səsi əks etdirən; 3. uğultulu, gurultulu, bərk (*səs*).
ГУЛІВЫЙ прил. məh. gəzəyən, kefcil.
ГУЛЬБА ж мн. нет kef, eys-ışrət.
ГУЛЬБИЩЕ ср köhn. seyrəngah, seyr yeri, gəzinti yeri.
ГУЛЬДЕН м qulden (*Hollandiyada gümüş pul*).
ГУЛЬКИН: с гилькин нос *дан.* bir damcı, bir zərgər.
ГУЛЯ м и ж дан. köyөрçinciyöz (*uşaqların dilində*).
ГУЛЯЙ-ГОРОД м səyyar qala (*qədim Moskva dövlətində təkərlər və ya kirşə üzərində hərəkət edən sipər qurğusu*).
ГУЛЯКА м и ж gəzəyən, kefcil, kefcəkən, əyyaş, avara.
ГУЛЯНКА ж дан. qonaqlıq, seyr, gəzinti.
ГУЛЯНЬЕ ср gəzmə, gəzişmə; kütləvi gəzinti, seyr.
ГУЛЯТЬ несов. 1. gəzmək, gəzişmək; seyrə çıxmaq; 2. istirahət etmək; dincəlmək; 3. kef çəkmək, kef ələmək; eys-ışrətlə məşğul olmaq; 4. *дан.* oyaq olmaq, yatmaq (*körpələr haqqında*).
ГУЛЯТЬСЯ: не гуляться безл. gəzməyə, kefə həvəsi olmamaq.
ГУЛЯШ м qulyaş (*qovurtmaya oxşar yemək*).
ГУЛЯЩИЙ прил. 1. gəzəyən, kefcil, kefcəkən; 2. *в знач. суц.* гулящая ж əxlaqsız qadın, fahişə.
ГУМАНИ́ЗМ м мн. нет humanizm (1. *insanpərvərlik;* 2. *tar. Renessans dövründə mütərəqqi ictimai və ədəbi cərəyan*).
ГУМАНИ́СТ м 1. insanpərvər, insansevən, humanist; 2. *tar.* humanizm tərəfdarı.
ГУМАНИСТИЧЕСКИЙ гуманизм və **гуманист** *söz. sif.*
ГУМАНИТА́РНЫЙ прил. humanitar, ictimai; **гуманитарные науки** humanitar (ictimai) elmlər (*fəlsəfə, tarix, filologiya və s.*).
ГУМА́ННО нареч. insanpərvərcinə, insaf-la, ədalətlə.
ГУМА́ННОСТЬ ж мн. нет insansevərlik, insanpərvərlik, insaniyyət; müriyyə, insaf.

ГУМА́ННЫЙ прил. insansevən, insanpərvər, müriyyə, insafli.
ГУМЕН́НЫЙ гумно *söz. sif.:* $\diamond$ **гуменные корма** *k. t.* xırman qalıqlarından ibarət qaba yem.
ГУМЕНЦЕ ср гумно *söz. kiç.*
ГУМКАТЬ несов. qumıldamaq.
ГУ́ММА ж tib. qumma (*toxuma duyünü, bəzi xəstəliklər nəticəsində toxumalarda əmələ gələn duyünlər*).
ГУ́ММИ ср нескл. bax **камедь**.
ГУММИАРА́БИК м qummiarabik (*akasiya şirəsindən alınan yapışqan*).
ГУММИ́ГУТ м qummiqut (*texnikada və təbabətdə işlədilən bəzi bitkilərin süd şirəsi*).
ГУММИ́РОВАННЫЙ прич. xüs. yapışqanlanmış, yapışqan çəkilmiş.
ГУММИ́РОВАТЬ сов. и несов. xüs. yapışqanlamaq, yapışqan çəkmək.
ГУММИ́РОВКА ж мн. нет xüs. yapışqanlama, yapışqan çəkmə (*çəkilmə*).
ГУММО́З м мн. нет bot. qummoz (*bitkidə kitrəburaxma xəstəliyi*).
ГУММО́ЗА ж qummoza (*qram üçün işləd-ilən yaxı*).
ГУММО́ЗНЫЙ I tib. гумма *söz. sif.*
ГУММО́ЗНЫЙ II I. гуммоз *söz. sif.:* 2. tər-kibində qummoz (kitrə) olan.
ГУМНО ср (мн. гумна); 1. xırman; 2. an-bar, samanlıq.
ГУМУС м мн. нет k. t. bax **перегной**.
ГУНДО́СИТЬ несов. дан. tın-tın danışmaq, burnunda danışmaq.
ГУНДО́СЫЙ прил. дан. tın-tın, burnunda danışan.
ГУ́ННЫ (ед. гунн м) *tar.* hunlar (*IV-V əsrlərdə Avropaya basqın etmiş türkdilli tayfalar*).
ГУНТЕР м qunter (*iri at cinsi*).
ГУРА́н м quran (*Sibir çüyürü*).
ГУ́РИЯ ж 1. huri (*Şərq əfsanələrində*); 2. *şair. gözəl, dilbər, canan, mələk (Şərq poeziyasında).*
ГУРМАН м zərif və ləzzətli (ləziz) yeməkləri həddindən artıq sevən adam, ağzının dadını bilən adam.
ГУРМА́НКА ж zərif və ləzzətli (ləziz) yeməkləri həddindən artıq sevən qadın (qız); ağzının dadını bilən qadın (qız).

ГУРМАНСТВО *ср мн. нет* zərif və ləzzətli (ləziz) yeməkləri həddindən artıq sevmə.
 ГУРТ *І м тәһ. нахир, сүрү.*
 ГУРТ *II м* 1. kənar, çevrə (*metal pulda*); 2. qurşaq, kəməр (*divar bəzəyi*).
 ГУРТОВОЙ гурт *I söz. sif.*
 ГУРТОВЩИК *м* 1. naхирçı, çoban; 2. köhn. çodar (*mal-qara alverçisi*).
 ГУРТОМ *нареч. тар. 1.* hamı bir yerdə; topdan; 2. dəstə ilə.
 ГУРТОПРАВ *бах гуртовщик* 1-ci mənada.
 ГУРЬБА́ *ж мн. нет дан.* dəstə, izdiham.
 ГУРЬБОЙ *нареч. дан.* hamı birdən, dəstə ilə, izdihamla.
 ГУСАК *м* erkək qaz.
 ГУСАР *м тар.* qusar (*macar forması geyən süvari əsgər*).
 ГУСАРСКИЙ гусар *söz. sif.; гусарский полк* qusar polku.
 ГУСЁК *м гусь söz. kiç.*
 ГУСЕЛЬНЫЙ гусли *söz. sif.*
 ГУСЕНИЦА *ж* tırtıl (1. *zool. kəpənək qurdu; qumquma*; 2. *tex. traktorun, tankın və s. çarxlarına keçirilmiş enli zəncir*).
 ГУСЕНИЧКА гусеница *söz. kiç.*
 ГУСЕНИЧНЫЙ 1. гусеница *söz. sif.*; 2. *tex. tırtilli; гусеничный трактор* tırtilli traktor.
 ГУСЁНОК *м (мн. гусята);* qaz balası.
 ГУСЕНЬШ *бах гусёнок.*
 ГУСИНЫЙ гусь *söz. sif.; гусиное яйцо* qaz yumurtası; $\emptyset$ *гусиные лапки* gözlərin ucunda əmələ gələn qırıqlar.
 ГУСИТСКИЙ *тар. гуситы söz. sif.*
 ГУСИТЫ (*ед. гусит м*) *тар.* qusitlər (XV əsrdə çexlərin alman feodallarına və Roma katolik kilsəsinə qarşı hərəkətinə başçılıq edən Yun Qusun tərəfdarları).
 ГУСЛИ *ед. нет* qusli (*barmaqla çalınan qədim musiqi aləti*).
 ГУСЛЯР *м* quslçalan; quslidə çalib oxuyan adam.
 ГУСЛЯРНЫЙ гусяр *söz. sif.*
 ГУСТЁТЬ *несов. 1.* qalınlaşmaq, sıxlaşmaq; 2. qəlizləşmək, qatılaşmaq, kəşifləşmək, bərkləşmək.
 ГУСТИТЬ *несов.* qəlizləşdirmək, qatılaşdırmaq, kəşifləşdirmək.
 ГУСТИТЬСЯ *несов. дан.* qəlizləşmək, qatılaşmaq, kəşifləşmək.

ГУСТО *нареч.* 1. sıx, qatı, kəşif; 2. qalın; 3. bolluca, bol.

ГУСТОБРОВЫЙ *прил.* qalınqaş, qalınqaşlı.

ГУСТОВОЛОСЫЙ *прил.* qalınsaç, qalınsaçlı.

ГУСТОЙ *прил.* 1. sıx, qalın; 2. qatı, qəliz, kəşif.

ГУСТОЛИСТВЕННЫЙ *прил.* sıxyarpaqlı.

ГУСТОЛИСТЫЙ *бах густолистный.*

ГУСТОНАСЕЛЕННЫЙ *прил.* əhəli sıx olan.

ГУСТОПОСОВЫЙ *прил.* 1. ovç. boynutüklü (*tazi*); 2. *мэс.* qəddar, qatı.

ГУСТОТА *ж мн. нет* 1. sıxlıq, qalnlıq; 2. qatılıq, qəlizlik, kəşiflik.

ГУСТОЩЕРСТНЫЙ *прил.* sıxyunlu.

ГУСЫНЯ *ж* dişı qaz.

ГУСЬ *м* qaz; *о гусь лапчатый* *бах лапчатый*; *гусей дразнить* əbəs yerə qan qalaltmaq, sataşmaq; *как с гуся вода кому* heç kar ələmir, heç vecinə deyil.

ГУСЬКОМ *нареч.* bir-birinin dalınca, qatarla.

ГУСЯТИНА *ж мн. нет* qaz əti.

ГУСЯТНИК *м* qaz hini.

ГУСЯТНИЦА *ж* 1. qazlara baxan qadın (qız); 2. in qusları bışirmək üçün uzunsov qazan.

ГУТА *ж köhn.* 1. şüşə zavodu; 2. şüşə kürəxanası.

ГУТАЛИН *м* qutalin (*ayaqqabı mazi*).

ГУТТАПЕРЧА *ж мн. нет* *tex.* quttaperça (*kauçukaoxsar elastik maddə*).

ГУТТАПЕРЧЕВЫЙ *гуттаперча* *söz. sıf.*; quttaperçadan qayrılmış.

ГУЦҮЛ *м* *бах гуцулы.*

ГУЦҮЛКА *ж* qutsul qadını (qızı).

ГУЦҮЛЫ *мн.* qutsullar (*Karpat ukraynalıları*).

ГУЦҮЛЬСКИЙ *прил.* qutsul –[i]; *гуцульский костюм* qutsul paltarı.

ГУЩА *ж мн. нет* 1. xilt, torta, çöküntü; 2. qalınlıq, sıxlıq, cəngəllik, sıx yer (*мешэдә*); 3. *мэс.* orta, mərkəz, ara, iç; *в гуще событий* hadisələrin mərkəzində; *о гадать на кофейной гуще* *бах кофейный.*

ГУЩЕ *сравн. ст к густой* daha sıx, daha qəliz, daha qatı.

ГУЩИНА *дан.* 1. *бах густота*; 2. *бах гуща.*

ГУМКАТЬ *дан.* *бах гумкать.*

ГҮЙС *м* qyus (1 və 2-ci dərəcəli hərб gəmilərində qaldırılan bayraq).

ГҮЯР *м* gəvur, kafir.

Дд

Да I част. 1. bəli, hə; **сегодня придете на занятие?** – Да bu gün məşğələyə gələcəksinizmi? – hə (bəli); **хочешь есть?** – Да yemək istəyirsənmi? – hə (bəli); **2. doğrudanmı? yox-a? məgər?; все сдали экзамены на отлично.** – Да? hamı imtahanlarını əla verdi. – Doğrudanmı? (yox a?); **♦ Ай да... бах ай: Ну да! hə! yox bir! doğrudanmı? yox a!**

Да **П союз** 1. *və, həm, həm də, bir də, üstəlik; -lə, ... ilə; я, брат да отец mən, qardaşım və atam; ты да он* səninlə o; **отец да сын** ata ilə oğul; 2. *amma, lakin, ancaq; он хотел уехать, да раздумал о* getmək istəyirdi, *amma* fikrini dəyişirdi; *я пошел бы с тобой в кино, да у меня времени нет* səninlə kinoya gedərdim, *amma* vaxtım yoxdur; **о да и...** 1) *və*; 2) *birdən*; 3) *həm də, bundan başqa; bir də; bir də ki; да и только* vəssəlam; **нет-нет да и ...** bax **нет**.

Да III *qism*, indiki və gələcək zaman *fellərini* *əmr* *formaları* ilə ifadə olunur: да здравствует независимая Азербайджанская Республика! yaşasın müstəqil Azərbaycan Respublikası!; да погибнут враги мира и свободы! məhv olsun sülh və azadlıq düşmənləri!

ДАБА ж daba (Çində toxunan pambıq parça nōvü).

ДАБЫ союз. *köhn*. ...*üçün*, ...*ötrü*.

ДАВА́ЛЕЦ *m köhn*. бах давальщик.

ДАВАЛЬЧЕСКИЙ *прич.* köhn. sifarişçinin
öz materialından hazırlanan.

ДАВА́ЛЬЩИК *м* sifarişçi.

ДАВАТЬ несов. 1. *бах* дать; 2. *пов. накл.* дай(те) *gəl(in)*; дай(те) пойдём в кино *gəl kinova gedək*.

ДАВА́ТЬСЯ несов. 1. бах да́ться; 2. veril-mək.

ДАВЕЧА нареч. *məh*. bayaq, bir az əvvəl, bir az bundan qabaq.

ДАВЕШНИЙ *прил. dan.* bayaqkı, bir az əvvəlki, bir az bundan qabaqkı.

ДАВІЛТО *ср* şirəsiخان, şirəçəkən (cihaz).
ДАВІЛЬНИЙ *прил.* sıxma (əzmə) -i[-i];
дави́льный пресс *сıxma presi*; дави́ль-
ный станок *basma dəzgahı*.

ДАВИЛЬНЯ Ж şirəxana (üzümdən şirə çıxardılan yer, müəssisə).

ДАВИЛЬЩИК м *üzümsıxan, üzümbaşan*
(fəhlə).

ДАВИТЬ сов. 1. əzmək, basmaq; tapdala-
maq; 2. məc. sıxmaq, təzyiq etmək, zülm
etmək; 3. boğmaq; лиса давит кур *tülkü*
toyuqları boğur.

ДАВИТЬСЯ *несов.* 1. özünü boğmaq, özünü asmaq; 2. boğulmaq, qəhərlənmək, boğazında qalmaq; **давиться от кашля** öskürəkdən boğulmaq; **давиться костью** boğazında sümük qalmaq.

ДÁВКА ж мн. *нет* basabas, basırıq.

ДАВЛЕНИЕ *ср* 1. təzyiq; 2. təzyiq etmə, sıxışdırma, təzyiq göstərmə; 3. əzmə, basma.

ДАВЛЕННЫЙ *прич.* 1. əzilmiş, sıxılmış;
2. basılmış, basılıb əzilmiş.

ДАВЛЕННЫЙ прил. 1. əzik; давленные
фрукты əzik meyvələr; 2. boğulmuş;
давленные куры boğulmuş toyuqlar.

ДАВНЁНЬКО нареч. *dan. çoxdan.*
 ДАВНИЙ прил. *çoxdanki, əvvəlki, köhnə;*

давний случай *çoxdankı hadisə*; с давних пор *çoxdan bəri*.

ДАВНІЙШІЙ прил. çoxdankı, köhnə, qədim.

◇ **давно бы так** əcəb oldu, əcəb elədi.

ДАВНОПРОШЕДШИЙ прил. qədim, uzaq
keçmişə aid; давнопрошедшие време-

na qədim zamanlar; ♂ давнопрошедшее
время *qram.* uzaq keçmiş zaman.

ДАВНОСТЬ ж. мн. нет 1. köhnəlik, uzaqlıq; давность события hadisənin köhnə-

liyi; 2. tarix; дело имеет десятилетнюю давность məsələnin onillik tarixi vardır.

3. *hüq.* vaxt, müddət.
 ДАВНЫМ-ДАВНО *нареч.* çoxdan, uzad

DAVOK *m* sıxım; одним давом bir sıxımda

ДАГЕРРОТИП м daqerrotip (*daqerrotipiyə üsulu ilə hazırlanan şəkil*).

ДАГЕРРОТИПИЯ ж daqerrotipiya (kōhn. fotografıya üsulu).

ДАГЕСТА́НЕЦ *м* (*мн. дагестанцы*) dağıs-tanlı.

ДАГЕСТА́НКА *ж* dağıstanlı qadın (qız).

ДАГЕСТА́НСКИЙ *Дагестан* *сөз. сиф.*; *дагестанские народы* Dağıstan xalqları.

ДАЁ́ШЬ *межд. дан...* uğrunda; *даёшь культурный отдых!* mədəni istirahət uğrunda!

ДА́ЖЕ *част.* hətta, belə; ... da, ... də; *пришли все, даже старики* hamı, hətta qocalar da gəlmişlər; *тут даже сам врач бесценен* burada həkimin özü də acizdir; *даже и...* heç, hətta; *даже и не подумал* heç ağılma da gəlməyibdir.

ДАИВА́ТЬ *многочр.* *бах доить.*

ДА́КАТЬ *несов.* bəli-bəli demək.

ДА́КНУТЬ *однот.* *бах дакать.*

ДАКТИ́ЛЬЧЕСКИЙ *эдб.* *дактиль* *сөз. сиф.*; *дактилический размер* daktilil vəznü.

ДАКТИ́ЛОЛО́ГИЯ *ж* *мн. нет* *xüs.* daktilologiya (*lallarda barmaq işarəsi ilə danışmaq üsulu*).

ДАКТИ́ЛОСКОПИ́ЧЕСКИЙ *xüs.* *дактилоскопия* *сөз. сиф.*; *дактилоскопик*; *дактилоскопическое исследование* daktiloskopik tədqiqat.

ДАКТИ́ЛОСКОПИ́Я *ж* *мн. нет* *xüs.* daktiloskopiya (*adamı barmaqlarının izinə görə müəyyən etmək üsulu*).

ДАКТИ́ЛЬ *м* *эдб.* daktil (*şeyr vəznü*).

ДАЛА́Й-ЛА́МА *м* dalaylama (*Tibetdə ləmaizm dini başçısı*).

ДА́ЛЕЕ *нареч.* *бах дальше*; *и так далее* (*и т. д.*) və ilaxır (*вə i. a.*)

ДА́ЛЕКИЙ *прил.* 1. uzaq, iraq; *далёкий путь* uzaq yol; *далёкое прошлое* uzaq keçmiş; 2. *тас.* yad; *они друг другу далёкие люди* onlar bir-birinə yaddırlar; 3. *дөр.* ağır, ağıllı (*yalnız inkar hissəciyi "ne" ilə işlənir*); *он не очень далёкий человек* o çox da dərin adam deyildir.

ДАЛЕКО́, ДА́ЛЕКО *нареч.* 1. uzaq, uzaqda; 2. *çox*; *до дому ещё далеко* evə hələ çox qalıbdır; *далеко* o çox xeyli keçmiş; *далеко за полночь* gecəyarısından xeyli keçmiş; *далеко не* heç də; *он далеко не трус* o heç də qorxaq deyildir; *далеко зайти* həddini aşmaq, cızığından çıxmaq; *далеко не уедешь* (*не уйдешь*) bir şey

əldə etmək olmayacaqdır; *далеко пойти* irəli getmək, yüksəlmək, bəxti gətirmək; *далеко ходить* (*искать*) *не нужно* (*не приходится*) axtarmaq lazım deyil, uzağa getmək lazım deyil.

ДА́ЛЕЧЕ *нареч.* *köhn. məh.* *бах далеко.*

ДА́ЛЬ *ж* 1. uzaq yer, uzaqlar; *не пойду в такую даль* elə uzaq yərə (uzaqlara) getməyəm; 2. uzaqlıq; 3. geniş sahə, genişlik; *да такая даль* çox uzaq(dır); (*в*) *такую даль* elə (belə) uzağa.

ДА́ЛЬНЕВИ́ДЕНИЕ *ср* *мн. нет* *бах телевидение.*

ДА́ЛЬНЕВОСТО́ЧНЫЙ *Дальний Восток* *сөз. сиф.*; *Дальневосточный край* Uzaq Şərq ölkəsi.

ДА́ЛЬНЕЙШИ́Й *прил.* gələcək, sonrakı; *и в дальнейшем* 1) gələcəkdə; 2) bundan sonra; 3) aşağıda.

ДА́ЛЬНИЙ *прил.* uzaq; *дальний район* uzaq rayon; *дальний родственник* uzaq qohum; *и без дальних слов* artıq danışmadan, uzatmadan.

ДА́ЛЬНОБО́ЙНОСТЬ *ж* *мн. нет* uzaqvurma qabiliyyəti (*silahda*).

ДА́ЛЬНОБО́ЙНЫЙ *прил.* uzaqvuran; *дальнобойное орудие* uzaqvuran top.

ДА́ЛЬНОВІ́ДНОСТЬ *ж* *мн. нет* uzaqgör-rücülük, uzaqgörənlik.

ДА́ЛЬНОВІ́ДНЫЙ *прил.* uzaqgörən, gələcəyi görən; *tədbirli*.

ДА́ЛЬНОЗЕМЕ́ЛЬЕ *ср* *мн. нет* *iqт.* əkin yerinin kənddən uzaqda olması.

ДА́ЛЬНОЗО́РКИЙ *прил.* 1. uzaqdan görən, uzağı yaxşı görən; 2. *тас.* uzaqgörən, *tədbirli*.

ДА́ЛЬНОЗО́РКОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. uzaqdan görmə; uzağı yaxşı görmə; 2. *тас.* uzaqgörənlik, *tədbirlik*.

ДА́ЛЬНОМЁ́Р *м* *xüs.* məsafəölçən (*aparət*).

ДА́ЛЬНОМЁ́РЩИК *м* məsafəölçənle işləyən müəxəssis.

ДА́ЛЬНОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. uzaqlıq; 2. məsafə, mənzil; *дальность полета* puçlu güllə mənzili.

ДА́ЛТОНІ́ЗМ *м* *мн. нет* *tib.* daltonizm (*gözün bəzi rəngləri seçə bilməməsi*).

ДА́ЛТОНІ́К *м* *tib.* daltonik (*daltonizm olan adam*).

ДА́ЛЬШЕ 1. *срав. ст.* *к далёкий и далеко* daha uzaq, daha uzaqda; *я живу дальше* *вас* mən sizdən daha uzaqda yaşayıram; 2. *нареч.* sonra, daha sonra; *а дальше что было?* sonra nə olmuşdur?; 3. *ард.* dalı; *пишите дальше* dalını yazın; 4. *да-ха, artıq*; *дальше терпеть не могу* daha dözmə bilmirəm; *и дальше-больше* getdikcə artır (*qızıdır*); *дальше* (*ехать*) *некуда* *дан.* bitdi, qurtardı, bəsdır, daha bəsdır; *дальше* (*своего*) *носа не видеть* *бах нос*; *не дальше как...*, *не дальше чем* elə bu vaxt (*bu dəmdə, bu anda, bu yerde, buradaca*).

ДА́МА *ж* 1. xanım; 2. qadın; 3. qız (*qumar kağızında*); *и дама сердца* *zar.* sevgili, canan; *классная дама* *бах классный.*

ДА́МА́СК *м* *бах дамасский* (*дамасская сталь*).

ДА́МА́ССКИЙ *Дамаск* *сөз. сиф.*; *и дамас-ская сталь* *тар.* Dəməşq poladı.

ДА́МБА *ж* damba, torpaq bənd.

ДА́МКА *ж* dama (*dama oyununda istənilən tərəfə yeridilə bilən daş*).

ДА́МОКЛОВ меч *м* Damokl qılıncı (*daimi təhlükə, baş üstündən əksik olmayan təhlükə*).

ДА́МСКИЙ *дама* *сөз. сиф.*; *дамский порт-ной* qadın dərzisi; *и дамский угодник* *arvadbaz, qadın düşgünü.*

ДА́ННИК *м* *тар.* *бас* verən, *хəрас* verən.

ДА́ННИЧЕСКИЙ *тар.* *данник* *сөз. сиф.*

ДА́ННОСТЬ *ж* varlıq, mövcud olma.

ДА́ННЫЕ *мн. (ед. данная ж и данное ср)*

1. məlumat, rəqəmlər; *на основании полученных данных* alınmış məlumata (*rəqəmlərə*) əsasən; 2. əsas, sübut, dəlil; *для такого вывода нет никаких дан-ных* belə bir nəticə çıxarmaq üçün heç bir əsas yoxdur; 3. keyfiyyət, əlamət.

ДА́ННЫЙ 1. *прич.* verilmiş; 2. *прил.* *бу, həmin, hazırkı, indiki, məlum, müəyyən, bəlli*; *и данная* (*величина*) *riyaz.* verilmiş, verilən (*kəmiyyət*).

ДА́НТИ́СТ *м* *köhn.* diş həkimi.

ДА́НТИ́СТКА *ж* qadın diş həkimi.

ДА́НЬ *ж* 1. *köhn.* *бас, хəрас, vergi*; 2. *тас.* haqq; *и отдать* (*заплатить*) *дань* 1) qiy-

mət vermək, lazımı dərəcədə qiymətləndirmək; 2) güzəştə getmək; keçmək.

ДАР *м* 1. hədiyyə, bəxşış, sovgat; *ənam*; 2. bacarıq, qabiliyyət, zəka, istedad, ver-gi; *дар речи* danışmaq qabiliyyəti; *дар слова, дар речи* 1) danışmaq qabiliyyəti; 2) natiqlik istedadı, natiqlik.

ДАРВИ́НИЗМ *м* *мн. нет* *biol.* darvinizm (*bitki və heyvan növlərinin təbii seçmə yolu ilə törəməsi və inkişaf etməsi, habelə canlı təbiətin inkişaf qanunları haqqında nəzəriyyə*).

ДАРВИ́НИСТ *м* darvinist (*darvinizm tərəf-darı*).

ДАРГІ́НЕЦ *м* darqi (*Dağıstan xalqların-dan birinin adı*).

ДАРГІ́НКА *ж* darqi qadını (*qızı*).

ДАРГІ́НСКИЙ *даргинцы* *сөз. сиф.*; *дар-гинский язык* darqi dili.

ДА́РЕНИЕ *ср* bağışlama, hədiyyə etmə.

ДА́РЁНЫЙ *прил.* bağışlanmış, hədiyyə edilmiş.

ДА́РИВАТЬ *многочр.* *бах дарить.*

ДА́РИТЕЛЬ *м* hədiyyə verən, bəxşış verən.

ДА́РИТЕЛЬНЫЙ *бах дарственный.*

ДА́РИТЬ *несов.* bağışlamaq, hədiyyə etmək.

ДАРМОЁ́Д *м* müftəxor, tüfeyli.

ДАРМОЁ́ДКА *ж* *бах дармоед.*

ДАРМОЁ́ДНИЧАТЬ *несов.* müftəxorluq etmək, özgə hesabına yaşamaq.

ДАРМОЁ́ДСКИЙ *дармоед* *сөз. сиф.*

ДАРМОЁ́ДСТВО *ср* *мн. нет* müftəxorluq, tüfeylilik.

ДА́РОВА́НИЕ *ср.* 1. bağışlama, hədiyyə et-mə; 2. zəka, qabiliyyət, istedad.

ДА́РОВА́ННЫЙ *прич.* bağışlanmış, hədiyyə edilmiş.

ДА́РОВА́ТЬ *сов. и несов. köhn.* 1. bağış-lamaq, hədiyyə etmək; *мүкаfatlandırmaq*; 2. vermək; *даровать свободу* azadlıq vermək; 3. günahından keçmək, əfv etmək.

ДА́РОВА́ТЬСЯ *несов.* 1. bağışlanmaq, hədiyyə edilmək; 2. verilmək.

ДА́РОВИТО́СТЬ *ж* *мн. нет* qabiliyyət, istedad.

ДА́РОВИТЫ́Й *прил.* qabiliyyətli, qabil, istedadlı.

ДА́РОВО́Й *прил.* müftə, pulsuz, havayı.

ДА́РОВЩІ́НА *бах даровщинка.*

ДАРОВЩИНКА: на даровщинку *dan.* müftə, pulsuz, havayı; müftəcə, havayıca.
ДАРОМ нареч. 1. pulsuz, havayı, müftə; получить даром havayı (pulsuz, müftə) almaq; 2. hədəf, bihudə, bica, nahaq, boş yerə, faydasız; даром потерять время vaxtı bihudə itirmək; **даром не пройдет (не обойдется)** baha oturacaq, altını çəkəcək; даром что ... baxmayaraq, hərçənd.

ДАРСТВЕННЫЙ прил. hədiyyə -i[-ı].
ДАТА ж tarix (məktub, sənəd və s. -də); **поставить дату на письме** məktubun tarixini qoymaq.

ДАТЕЛЬНЫЙ: дательный падеж *qram.* yönlük hal.

ДАТИРОВАНИЕ ср *мн. нет* tarix qoyma.
ДАТИРОВАННЫЙ прич. tarixi qoyulmuş, tarixi göstərilmiş, ... tarixli; **письмо, датированное пятым мая** beş may tarixli məktub.

ДАТИРОВАТЬ сов. и несов. 1. tarix qoymaq; 2. tarixini müəyyən etmək (*hadisənin və s. -nin*).

ДАТИРОВАТЬСЯ несов. tarixi müəyyən edilmək, tarixi qoyulmaq, tarixi göstərilmək.

ДАТИРОВКА ж tarixi qoyulma; tarix.

ДАТСКИЙ Дания və датчане *söz. sif.*

ДАТЧАНИН м (*мн. датчане*) daniyalı, danimarkalı (*xalq*).

ДАТЧАНКА ж daniyalı, danimarkalı qadın (*qız*).

ДАТЬ сов. 1. (*müxtəlif mənalarda*) vermək; **дать деньги** pul vermək; **дать дорогу** yol vermək; **дать обед** ziyafət vermək; **дать приказ** əmr vermək; **сколько дали за книгу?** kitabə nə qədər vermisiniz?; **ему можно дать не больше сорока лет** ona qırx yaşdan artıq vermək olmaz; 2. vurmaq, çəkmək; **дать пощечину** şillə vurmaq (çəkmək); 3. *пов. накл. дай-*(те) qoy (qoyun, qoyunuz); **дай, я пройду** qoy mən keçim, **дайте ему говорить** qoyun(uz) danışsın; **дать** etmək bildirmək, xəbər vermək, hiss etdirmək; **дать понять** sezdirmək, anlatmaq, başa salmaq, işarə etmək; **дать звонок** zəng vurmaq; **дать клятву** and içmək; **дать от-**

пор 1) dəf etmək, qaytarmaq; 2) rədd etmək, rədd cavabı vermək; **дать тягу** qaçmaq, daban almaq, əkilmək; **дать маху** yarılmmaq, səhv etmək; **ни дать, ни взять** eynilə; (**не**) **дать в обиду** bax obida; **дать веру** inanmaq; **дать себе труд** ... zəhmət çəkmək, özünə zəhmət verib...; **я тебе (те) дам** *dan.* mən sənə göstərərəm.
ДАТЬСЯ сов. 1. uymaq; 2. əl vermək; 3. mənimsənmək; 4. ürəyə yatmaq; **дару даться** bax диво.

ДАЧА I ж 1. vermə, verilmə; 2. verim, pay, porsiya.

ДАЧА II ж yaylaq, bağ; bağ içərisində ev.

ДАЧА III ж xüs. meşəlik, meşə məntəqəsi.

ДАЧЕВЛАДЕЛЕЦ м bağ sahibi.

ДАЧЕВЛАДЕЛИЦА ж bağ sahibi (*qadın*).

ДАЧКА ж дача *söz. kiç.*

ДАЧНИК м bağçı, yaylaqçı.

ДАЧНИЦА ж bağçı (yaylaqçı) qadın (*qız*).

ДАЧНЫЙ дача *söz. sif.; дачное время* yaylaq (bağ) vaxtı.

ДАЯНИЕ ср köhn. 1. sədəqə, ianə; 2. hədiyyə, bəxşış.

ДВА числ. iki; **два в два счёта** o saat, əlüstü, dərhal; **ни два ни полтора** qeyri-müəyyən; **черта с два** *dan.* ola bilməz, qətiyyən, heç, əsla.

ДВАДЦАТИЛЕТНИЕ ср iyirmiillik.

ДВАДЦАТИЛЕТНИЙ прил. iyirmiillik, iyirmiyaşlı.

ДВАДЦАТИПЯТИЛЕТНИЕ ср iyirmibeşillik.

ДВАДЦАТИПЯТИЛЕТНИЙ прил. iyirmibeşillik, iyirmi beşyaşlı.

ДВАДЦАТЫЙ числ. iyirminci; **двадцатого числа** çinövniklər (*çarlıq dövründə: məaqlarını hər ayın iyirmisinədə alan çinövniklərə istəhsə ilə verilən ad*).

ДВАДЦАТЬ числ. iyirmi.

ДВАДЦАТЬЮ нареч. iyirmi dəfə, iyirmi kərə; **двадцатью пять - сто** iyirmi dəfə beş yüzə bərabədir.

ДВАЖДЫ нареч. iki dəfə; **дважды два - четыре** iki dəfə iki dörd edər; **дважды лауреат** iki dəfə laureat.

ДВАНАДЕСЯТЫЙ, ДВУНАДЕСЯТЫЙ праздник pravoslav dininin on iki əsas bayramından hər biri.

ДВЕ ж bax два.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНЫЙ прил.: двенадцатиперстная кишка *anat.* oniki-barmaq bağırsağı.

ДВЕНАДЦАТИСЛОЖНЫЙ прил. on iki hecalı; **двенадцатисложный стих** oniki-hecalı şiər bəndi.

ДВЕНАДЦАТЫЙ числ. onikinci.

ДВЕНАДЦАТЬ числ. on iki.

ДВЕРКА бax дверца.

ДВЕРНОЙ дверь *söz. sif.;* **дверной замок** qapı qılı.

ДВЕРЦА ж kiçik qapı, qapıcıq.

ДВЕРЬ ж qapı; **показать на дверь** qovlamaq; **при закрытых дверях** gizli, xəlvəti; **ломиться в открытую дверь** hamıya aydın olan bir şeyi isbata çalışmaq;

день открытых дверей açıq qapı günü (məktəblərdə); **открыть дверь куда** yol açmaq; **стучаться в дверь** yaxınlaşmaq, qapını almaq, qapını kəsdirmək (vaxt).

ДВЕСТИ числ. iki yüz.

ДВИГАТЕЛЬ м 1. motor, mühərrik; 2. *мач.* hərəkətverici qüvvə, təkanverici qüvvə.

ДВИГАТЕЛЬНЫЙ двигатель *söz. sif.;* hərəkətverici, hərəkətagətirici, hərəkə.

ДВИГАТЬ несов. 1. hərəkətə gətirmək, hərəkət vermək; hərəkət etdirmək; 2. istiqamət vermək, yönəltmək; 3. tərpətmək; 4. yeritmək, irəlilətmək; **о еле (с трудом)** двигать ногами ayaqları dalınca gəlməmək, ayaqlarını güclə çəkmək.

ДВИГАТЬСЯ несов. 1. hərəkət etmək; tərpənmək, yerimək; 2. irəli getmək, irəliləmək, artmaq, yüksəlmək; **двигаться в гору** inkişaf etmək, yüksəlmək; **двигаться по службе** vəzifəsi (tez-tez) böyümək.

ДВИЖЕНОЦ м (*мн. движены*) xüs. hərəkətçi (qatarların hərəkəti ilə əlaqədar olan işçi).

ДВИЖЕНИЕ ср 1. (*müxtəlif mənalarda*) hərəkət; 2. hərəkət; **рабочее движение** fəhlə hərəkəti; **революционное движение** inqilabi hərəkət; 3. artıb-əksilmə; **движение населения** əhalinin artıb-əksilməsi; 4. gediş-gəliş; 5. irəliləmə, böyümə (*vəzifədə*); 6. qalxıb-düşmə; **движение цен** qiymətlərin qalxıb-düşməsi; **вольные движения** *idm.* sərbəst

hərəkətlər; **приходить в движение** hərəkətə gəlmək; **служба движения** *d. y.* hərəkət şöbəsi (*dəmir yolunda qatarların hərəkətinə idarə edən şöbə*).

ДВИЖИМОСТЬ ж *мн. нет* daşınar əmlak.

ДВИЖИМЫЙ прич. 1. hərəkətə gətirilən; 2. daşınar; **движимое имущество** daşınar əmlak.

ДВИЖИТЕЛЬ м *tex.* hərəkətverici (*qüvvə, mexanizm*).

ДВИЖКА ж бax движок.

ДВИЖОК м *tex.* 1. sürgü; 2. kiçik mühərrik; 3. qar kürəyi.

ДВИЖУЩИЙ прил. 1. hərəkətverici **движущие силы** революция inqilabın hərəkətverici qüvvələri; 2. yönəldici, istiqamətverici.

ДВИЖУЩИЙСЯ прич. и прил. hərəkət edən, hərəkətdə olan.

ДВИНУТЬ сов. бax двигать.

ДВИНУТЬСЯ сов. бax двигаться.

ДВОЕ числ. 1. iki; 2. iki nəfər.

ДВОЕБОРЬЕ ср *idm.* ikinövçülük, iki məşq-li yarış.

ДВОЕБРАЧНИЕ ср 1. ikikəbinlilik; 2. *köhn.* ikinci kəbin.

ДВОЕВЕРИЕ ср ikidindlilik, iki dinə sitayiş etmə.

ДВОЕВЛАСТИЕ ср *мн. нет* ikihakimiyyətlik.

ДВОЕДУШИЕ ср *мн. нет* *köhn.* ikiüzlü-lük, riyakarlıq.

ДВОЕДУШНИЧАТЬ несов. *köhn.* ikiüz-lük etmək, riyakarlıq etmək.

ДВОЕДУШНЫЙ прил. *köhn.* ikiüzlü, riyakar.

ДВОЕЖЕНЕЦ м ikiarvadlı.

ДВОЕЖЕНСТВО ср *мн. нет* ikiarvadlılıq.

ДВОЕМУЖИЕ ср ikierlilik.

ДВОЕМУЖНИЦА ж ikierli.

ДВОЕНИЕ ср haçalanma, ikilə(n)mə; iki-ləşmə.

ДВОЕОТЧИНЕ ср iki nöqtə (-);

ДВОЕЧНИК м *dan.* dərslərdən iki alan şagird.

ДВОЕЧНИЦА ж dərslərdən həmişə iki alan şagird qız.

ДВОИТЬ несов. 1. ikiləmək, ikiyə bölmək; 2. *k. t.* ikinci dəfə sürmək (yeri); **о в глазах двоит** gözümə (gözünə) iki görünür.

ДВОИТЬСЯ *несов.* 1. ikilənmək, iki yərə bölünmək; 2. iki görünmək; $\diamond$ **двоится в глазах** gözünə iki görünmək.

ДВОЙКА *ж* 1. iki; 2. ikilik.

ДВОЙНИ *мн.* **бах** двойня.

ДВОЙНИК *м* охşар (*bir adamın oxşarı, bir-birinə eynən oxşayan iki nəfərdən biri*).

ДВОЙНОЙ *прил.* 1. iki dəfə artıq, ikiqat; **двойной расход** iki dəfə (ikiqat) artıq xərc; 2. ikiqat, ikien; **двойная материя** ikien parça; 3. **бах** двойственный; 4. ikili (*standart və s.*); $\diamond$ **двойная бухгалтерия** **бах** бухгалтерия.

ДВОЙНЯ *ж* əkiz.

ДВОЙНЯШКА *ж* **дан.** əkiz tayı.

ДВОЙСТВЕННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. ikilik; ikitərəflilik; iki tərəfə meyl etmə; 2. ikiüzlülük.

ДВОЙСТВЕННЫЙ *прил.* 1. ikili, ikitərəfli, iki tərəfə meyl edən; 2. ikiüzlü; $\diamond$ **двойственное число** *gram.* təsniyə, ikilik.

ДВОЙЧАТКА *ж* bitişik, qoşa (*şey; meyvə s.*).

ДВОР *м* 1. həyəət; 2. ev, təsərrüfat; 3. çöl, bayır; **на дворе** холодно bayır soyuqdur; 4. saray, saray əhli; $\diamond$ **постоялый двор** karvansara; **монетный двор** xərxana, sikkəxana; **не ко двору** yersiz, münasibətsiz; **птичий двор** quşxana; **скотный двор** ağıl (mal tövləsi); **гостиный двор** köhn. rastabazar; **ко двору** (быть, прийти) (lap) yerinə düşmək; **на дворе** bayırda, küçərdə; havada; **по дворам**; **ко дворам** köhn. evə, evlərinə, hərə öz evinə; **со двора** köhn. evdən.

ДВОРЕЦ (*м* **мн.** дворцы;) saray, imarət; **дворец культуры** mədəniyyət sarayı.

ДВОРЕЦКИЙ *м* eşikağası.

ДВОРИК *м* двор *söz.* kiç.

ДВОРИЩЕ *ср* *тар.* 1. ev yeri, malikanə yeri (*keçmişdə ev, malikanə olmuş yer*); 2. ellik, icmalıq.

ДВОРНИК *м* dalandar, süpürgəçi.

ДВОРНИЦКАЯ *ж* köhn. dalandar mənzili.

ДВОРНИЧЬИ *дворник* *söz.* *sif.*

ДВОРНИЧАТЬ *несов.* *дан.* süpürgəçilik etmək, dalandarlıq etmək.

ДВОРНИЧИХА *ж* dalandar qadın (qız).

ДВОРНЯ *ж* *мн.* *нет* *собир.* *тар.* ev qulluqçuları, xidmətçilər (*təhkimçilik dövründə mülkədar evində*).

ДВОРНЯГА **бах** дворняжка.

ДВОРНЯЖКА *ж* **дан.** həyəət iti.

ДВОРОВЫЙ 1. *двор* *söz.* *sif.*; 2. *в знач. суц.* *тар.* təhkimli kəndli.

ДВОРСКИЙ *прил.* köhn. saray -i[-ı].

ДВОРЦОВЫЙ **дворец** *söz.* *sif.*; $\diamond$ **дворцовый переворот** saray çevrilişi (*saray adamları tərəfindən bir padşahın taxtdan salınıb başqasının taxta oturulması*).

ДВОРЯНИН *м* (*мн.* **дворяне**) zadəgan.

ДВОРЯНКА *ж* zadəgan qadın (qız).

ДВОРЯНСКИЙ **дворянин** *söz.* *sif.*

ДВОРЯНСТВО *ср* *мн.* *нет* *тар.* 1. zadəganlıq; 2. *собир.* zadəganlar.

ДВОУРОДНЫЙ: **двоуродный брат** əmi (bibı, dayı, xala) oğlu; **двоуродная тет-ка** atanın (ananın) əmisi (bibisi, dayısı, xalası) qızı.

ДВОЯКИЙ *прил.* iki, iki cür, ikitərəfli; ikimənalı.

ДВОЯКО *нареч.* iki cür, iki növ, iki üsulla.

ДВОЯКОВЫГНУТЫЙ *прил.* *fiz.* iki tərəfi çökmək (batıq).

ДВОЯКОВЫПУКЛЫЙ *прил.* iki tərəfi qabarıq.

ДВОЯКОДЫШАЩИЕ *мн.* (*ед.* **двоякодышащее** *ср*) *zool.* ikitənəffüslülər.

ДВОЯШКА *ж* **дан.** 1. **бах** двойчатка; 2. **бах** двойняшка.

ДВАУТОМНЫЙ *прил.* *kim.* ikiatımlı.

ДВУБОРТНЫЙ *прил.* ikiyanlı, iki tərəfi düymələnən (*paltar*).

ДВУВАЛЕНТНЫЙ *прил.* *kim.* ikivalentli.

ДВУВЕСЕЛЬНЫЙ **бах** двухвесельный.

ДВУГЛАВЫЙ *прил.* ikibaşlı; $\diamond$ **двуглавый орёл** ikibaşlı qartal (*gerblərdə*); **двуглавая мышка** anat. **бах** бицепс.

ДВУГЛАСНЫЙ *прил.* *dilç.* **бах** дифтонг.

ДВУГОДИЧНЫЙ **бах** двухгодичный.

ДВУГОРЕННЫЙ *прич.* ikihürgüclü, ikiğüvənli.

ДВУГОЛОСНЫЙ, ДВУХГОЛОСНЫЙ *прил.* ikisəslı, iki səs üçün yazılmış; iki səsle oxunan.

ДВУГОЛОСЫЙ, ДВУХГОЛОСЫЙ **бах** двухголосный.

ДВУГРАННЫЙ *прил.* *riyaz.* ikiüzlü.

ДВУГРИВЕННИК *м* **бах** двугривенный.

ДВУГРИВЕННЫЙ *м* köhn. abbaslıq, iyirmiçepiklik.

ДВУДОЛЬНЫЕ *мн.* (*ед.* **двудольное** *ср*) *bot.* ikiləpəli bitkilər.

ДВУДОЛЬНЫЙ *прил.* *ədəb.* ikibölgülü, ikihissəli (*şer vəznı*).

ДВУДОМНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *bot.* ikievlilik.

ДВУДОМНЫЕ *мн.* (*ед.* **двудомное** *ср*) *bot.* ikievlilik (*erkek və dişi çiçəkləri ayrı-ayrı bitkilərdə əmələ gələn bitkilər*).

ДВУДОННЫЙ **бах** двухдонный.

ДВУДЫШАЩИЕ **бах** двоякодышащие.

ДВУЖАБЕРНЫЕ *мн.* *zool.* ikiqəlsəməlilər.

ДВУЖИЛЬНЫЙ *прил.* davamlı, möhkəm, qüvvətli.

ДВУЗНАЧНЫЙ *прил.* *riyaz.* ikirəqəmli (iki-qiyəmətli).

ДВУЗУБЧАТЫЙ *прил.* ikidişli, iki sıra dişləri olan.

ДВУЗУБЫЙ *прил.* ikidişli; **двузубые вилы** ikidişli yaba.

ДВУКЛАССНЫЙ *прил.* köhn. ikisınıfli (*məktəb*).

ДВУКОЛКА *ж* ikitəkərli araba.

ДВУКОННЫЙ *прил.* ikiatlı, qoşaatlı; **двуконная телега** ikiatlı araba.

ДВУКОПЫТНЫЕ *мн.* (*ед.* **двукопытное** *ср*) *zool.* haçadırmaqlılar.

ДВУКРАТНО *нареч.* ikiqat; iki dəfə, iki kərrə.

ДВУКРАТНЫЙ *нареч.* 1. iki dəfə, iki kərrə; 2. ikiqat.

ДВУКРЫЛЫЕ *мн.* (*ед.* **двукрылое** *ср*) *zool.* cütqanadlılar, iқиqanadlılar (*cücülər*).

ДВУЛЕПЕСТНЫЙ *прил.* *bot.* ikiləçəklı.

ДВУЛЕТНИЙ **бах** двухлетний.

ДВУЛЕТНИК *м* *bot.* ikiillik bitki.

ДВУЛИКИЙ *прил.* - **двуликий Янус** ikiüzlü adam, rıyakar adam.

ДВУЛИЦЫЙ *прил.* ikisifətli; ikiüzlü; rıyakar; iki üzü olan.

ДВУЛИЧИЕ *ср* *мн.* *нет* ikiüzlülük, rıyakarlıq.

ДВУЛИЧНИЧАТЬ *несов.* ikiüzlülük etmək, rıyakarlıq etmək.

ДВУЛИЧНОСТЬ *ж* **бах** двуличие.

ДВУЛИЧНЫЙ *прил.* ikiüzlü, rıyakar.

ДВУМЕСТНЫЙ **бах** двухместный.

ДВУНАДЕСЯТЫЙ **бах** дванадесятый.

ДВУНОГИЙ *прил.* ikiayaqlı.

ДВУОКИСЬ *ж* *kim.* 4-oksıd; **двуокись марганца** mangan 4-oksıd; **двуокись азота** azot 4-oksıd.

ДВУПАЛУБНЫЙ *прил.* *dəniz.* ikigöyertəli; **двупалубное судно** ikigöyertəli gəmi.

ДВУПАЛЫЙ *прил.* ikibarmaqlı, ancaq iki barmağı olan.

ДВУПЛАДНОСТЬ *ж* iki planda ver(ıl)mə, iki planda yerləşdir(ıl)mə.

ДВУПЛАДНЫЙ *прил.* ikiplanlı, iki planda verilmiş (yerləşdirilmiş), ikitərəfli.

ДВУПОЛЫЙ *прил.* 1. *bot.* ikicinsli; 2. *xonsa.*

ДВУПОЛЫЕ *ср* *мн.* *нет* *k. t.* ikitaralıq.

ДВУПОЛЫЙ *прил.* *k. t.* ikitaralı.

ДВУРОГИЙ *прил.* qoşabuynuz(lu), ikibuy-nuz(lu).

ДВУРУЧНЫЙ *прил.* ikidəstəli; ikiqulplı; **двуручная пила** ikidəstəli mişar.

ДВУРУШНИК *м* **дан.** ikiüzlü, rıyakar.

ДВУРУШНИЧАТЬ *несов.* ikiüzlülük etmək, rıyakarlıq etmək.

ДВУРУШНИЦА *ж* ikiüzlü (rıyakar) qadın (qız).

ДВУРУШНИЧЕСКИ *нареч.* ikiüzlü, rıyakarcasına.

ДВУРУШНИЧЕСКИЙ **двурушничество** *söz.* *sif.*; rıyakarcasına; **двурушнический поступок** rıyakarcasına hərəkət.

ДВУРУШНИЧЕСТВО *ср* *мн.* *нет* ikiüzlülük, rıyakarlıq.

ДВУРЯДНЫЙ **бах** двухрядный.

ДВУСВЕТНЫЙ **бах** двухсветный.

ДВУСЕМЯДОЛЬНЫЙ *прил.* *bot.* ikiləpəli.

ДВУСЕМЯНКА *ж* *bot.* ikitumlu, ikitoxumlu meyvə.

ДВУСЕМЯННЫЙ *прил.* *bot.* ikitoxumlu.

ДВУСКАТНЫЙ *прил.* qoşaçatlı, iki tərəfə mail (*dam*).

ДВУСЛОВОЙ **бах** двухсловный.

ДВУСЛОЖНЫЙ *прил.* *dilç.* ikihecalı; **двусложное слово** ikihecalı söz.

ДВУСМЕННЫЙ *прил.* ikinövbəli; **двусменная работа** ikinövbəli iş.

ДВУСМЫСЛЕННО *нареч.* ikimənalı.

ДВУСМЫСЛЕННОСТЬ *ж* 1. ikimənalılıq, eyham; 2. ikimənalı söz, ikimənalı ifadə, kinayə.

ДВУСМЫСЛЕННЫЙ *прил.* ikimənalı; eyhamlı, kinayəli.

ДВУСМЫСЛЕНЕ *köhn.* bax двусмысленность.

ДВУСМЫСЛИЦА *ж dan.* 1. ikimənalı söz; 2. eynəm, kinəyə.

ДВУСОСТАВНЫЙ *прил.* ikitərkibli, cüt-tərkibli; *двусоставное предложение gram.* cüt-tərkibli cümlə.

ДВУСПАЛЬНЫЙ *прил.* ikinəfərlik, iki-adamlıq; *двупальная кровать iki-adamlıq çarpayı.*

ДВУСТВОЛКА *ж dan.* qoşalülə tüfəng.

ДВУСТВОЛЬНЫЙ *прил.* qoşalülə; *двуствольное ружьё qoşalülə tüfəng.*

ДВУСТВОРЧАТЫЙ *прил.* ikitaylı, ikitaylı; *двустворчатая дверь ikitaylı (ikilaylı) qapı.*

ДВУСТИШНИЕ *ср ədəb.* beyt (*ikimisralı şer*).

ДВУСТОПНЫЙ *прил.* ədəb. ikibəndli (*şeyr*).

ДВУСТОРОННИЙ *прил.* 1. ikitərəfli; 2. iki-üzlü; *двустороннее сукно ikiüzlü mahud.*

ДВУСТОРОННОСТЬ *ж* 1. ikitərəflilik; 2. ikiüzüzlük, iki üzü olma.

ДВУТАВРОВЫЙ *прил.* *tex.* ikitavrolu, rels-şəkilli (*dəmir*).

ДВУТАКТНЫЙ *бax двухтактный.*

ДВУУГЛЕКИСЛЫЙ *прил.* *kim.* bikarbonat.

ДВУУТРОБКА *ж* kişəli sıçovul (*Amerikada yaşayan heyvan*).

ДВУХАКТНЫЙ *прил.* ikiaklı, ikipərdəli; *двухактная пьеса ikipərdəli pyes.*

ДВУХАРШИЙНЫЙ *прил.* ikiarşınlıq.

ДВУХАТОМНЫЙ *прил.* ikiatomlu.

ДВУХБАЛЬНЫЙ *прил.* ikiballı, iki bal gücündə olan; *двухбальный ветер iki bal gücündə külək.*

ДВУХБОРТНЫЙ *бax двубортный.*

ДВУХВЕДЕРНЫЙ *прил.* ikivedrəlik; *iki vedrə tutan.*

ДВУХВЕКОВОЙ *прил.* ikiesrlik, iki yüz il-lik, iki əsr sürən (*sürmüş*).

ДВУХВЕРСТКА *ж dan. xüs.* ikiverst miq-yaslı xəritə.

ДВУХВЕРСТНЫЙ *прил.* ikiverstlik.

ДВУХВЕРШИННЫЙ *прил.* ikizirvəli, ikitəpəli, ikiuclu, ikibaşlı.

ДВУХВЕСЕЛЬНЫЙ *прил.* ikiavarlı, qoşa-avarlı.

ДВУХВОСТКИ *мн. (ед. двухвостка ж) zool.* iki quyrucəuqlular (*qanadsız cücülər növü*).

ДВУХГОДИЧНЫЙ *прил.* ikiillik; *двухго-дичные курсы ikiillik kurs.*

ДВУХГОВОДАЛЫЙ *прил.* ikiyaşlı, ikiyaşar; *двухгодовалый ребёнок ikiyaşlı (iki-yaşar) uşaq.*

ДВУХГОДОВОЙ 1. *бax двухгодинный; 2. köhn.* *бax двухлетний.*

ДВУХГОЛОВЫЙ *прил.* ikibaşlı.

ДВУХГОЛОСНЫЙ *бax двухголосный.*

ДВУХГОЛОСЫЙ *бax двухголосый.*

ДВУХДЕКАДНИК *м* ikidekadalıq, iyirmi-günlük.

ДВУХДНЕВНЫЙ *прил.* ikigünlük; *двух-дневный срок ikigünlük möhlət (müddət).*

ДВУХДОЛЬНЫЙ *бax двухдольный.*

ДВУХДОННЫЙ *прил.* ikidibli; *двухдон-ный сосуд ikidibli qab.*

ДВУХДОЙМОВКА *ж xüs.* ikilik taxta.

ДВУХДОЙМОВЫЙ *прил.* ikidüymə; *двух-доймовый гвоздь ikidüymə mix.*

ДВУХЖИЛЬНЫЙ *бax двухжильный.*

ДВУХЗНАЧНЫЙ *прил.* *riyaz.* ikirəqəmli.

ДВУХЗОНАЛЬНЫЙ *прил.* ikizonalı.

ДВУХКВАРТИРНЫЙ *прил.* ikimənzilli.

ДВУХКИЛОМЕТРОВАЯ *ж dan.* ikikilo-metrlik (*miqyası hər santimetrə iki kilo-metr olan xəritə*).

ДВУХКИЛОМЕТРОВЫЙ *прил.* 1. məsafə-si iki kilometr olan, ikikilometrlik; *двух-километровый путь ikikilometrlik yol;* 2. *miqyası hər santimetrə iki kilometr olan; двухкилометровая карта ikikilo-metrlik xəritə.*

ДВУХКЛАССНЫЙ *прил.* ikisinifli, iki sinfi olan (*məktəb*).

ДВУХКОЛЕЙНЫЙ *прил.* ikixətli; *двухко-лейная железная дорога ikixətli dəmir yol.*

ДВУХКОЛЕСНЫЙ *прил.* ikiçarxlı, ikite-kərli.

ДВУХКОМНАТНЫЙ *прил.* ikiotaqlı, iki otağı olan, ikigözlü.

ДВУХКОМПЛЕКТНЫЙ *прил.* ikikom-plekti, ikidəst.

ДВУХКОПЕЕЧНИК *м dan. köhn.* ikiqəpik-lik (*pul*).

ДВУХКОПЕЕЧНЫЙ *прил.* ikiqəpiklik.

ДВУХКРАСОЧНЫЙ *прил.* 1. ikirəngli, iki cür rəngdə rənglənmiş; 2. iki rəngdə çap edən.

ДВУХКРАТНЫЙ *бax двухкратный.*

ДВУХЛАМПОВЫЙ *прил.* ikilampalı.

ДВУХЛЕМБЕШНЫЙ *прил.* ikiğizli, ikiga-vahınlı (*kotan*).

ДВУХЛЕТНЕ *ср* ikiillik; ikiillik müddət.

ДВУХЛЕТКА *бax двухлеток.*

ДВУХЛЕТНИЙ *прил.* ikiillik, ikiyaşlı, iki-yaşar.

ДВУХЛЕТНИК *бax двухлетник.*

ДВУХЛЕТОК *м, ДВУХЛЕТКА ж dan.* 1. iki-yaşlı, ikiyaşar; 2. ikiillik.

ДВУХЛИТРОВЫЙ *прил.* ikilitrlik, iki litr tutan.

ДВУХМАЧТОВЫЙ *прил.* *dəniz.* ikidorlu (*gəmi*).

ДВУХМЕСТНЫЙ *прил.* ikiadamlıq, ikinə-fərlik, ikiyerli; *двухместная ложа iki-adamlıq loja.*

ДВУХМЕСЯЧНИК *м* ikiaylıq (*dövri nəşr*).

ДВУХМЕСЯЧНЫЙ *прил.* ikiaylıq; *двух-месячный ребёнок ikiaylıq uşaq.*

ДВУХМЕТРОВЫЙ *прил.* ikimetrlilik, iki metr uzunluqda (*hündürlükdə*) olan.

ДВУХМОТОРНЫЙ *прил.* ikimotorlu.

ДВУХНЕДЕЛЬНИК *м* iki həftəlik məcmuə; iki həftədə bir çıxan jurnal.

ДВУХНЕДЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. ikihəftəlik; 2. iki həftədə bir çıxan jurnal.

ДВУХОЛМНЕ *ср zool.* beynin orta hissəsi (*ibtidai onurğalılarda*).

ДВУХОСНЫЙ *прил.* ikiöxlü.

ДВУХПАЛАТНЫЙ *прил.* ikipalatalı; *двух-палатная парламентская система iki-palatalı parlament sistemi.*

ДВУХПАЛУБНЫЙ *бax двухпалубный.*

ДВУХПАРТИЙНЫЙ *прил.* ikipartiyalı; *двух-партийная система ikipartiyalı sistem.*

ДВУХПОЛЬНЫЙ *бax двухполюсный.*

ДВУХПРОЦЕНТНЫЙ *прил.* iki faizli.

ДВУХПУТНЫЙ *бax двухколейный.*

ДВУХРУБЛЕВЫЙ *прил.* ikimanatlıq, iki manat dəyərində olan; *ikirubllıq (iki rubl dəyərində olan).*

ДВУХРЯДКА *ж dan.* iki cərgə dilləri olan qarmon.

ДВУХРЯДНЫЙ *прил.* 1. ikicərgəli, ikicərgə; 2. iki cərgə dilləri olan; *двухрядная гармонь iki cərgə dilli qarmon.*

ДВУХСВЕТНЫЙ *прил.* iki cərgə pəncərəsi olan.

ДВУХСКАТНЫЙ *бax двухскатный.*

ДВУХСЛОЙНЫЙ *прил.* ikilaylı, ikiqatlı).

ДВУХСМЕННОЙ *прил.* ikinəvbəli, iki növbədə görülen (*iş və s.*).

ДВУХСОСТАВНЫЙ *бax двухсоставный.*

ДВУХСОТЕННЫЙ *прил.* *dan.* ikiyüz ma-natlıq, iki yüz manata dəyən.

ДВУХСОТЛЕТНЕ *ср* ikiyüzillik; ikiyüzillik müddət.

ДВУХСОТЛЕТНИЙ *прил.* ikiyüzillik; iki yüz il davam edən.

ДВУХСОТЫЙ *числ.* ikiyüzüncü.

ДВУХСПАЛЬНЫЙ *прил.* *бax двухспаль-ный.*

ДВУХСТВОЛКА *бax двухстволка.*

ДВУХСТВОЛЬНЫЙ *бax двухствольный.*

ДВУХСТВОРЧАТЫЙ *бax двухстворчатый.*

ДВУХСТЕПЕННЫЙ: *двухстепенные вы-боры ikiderəcəli seçkilər (bu seçki üsu-lunda seçicilər öz aralarından seçiciləri, seçicilər isə deputatları seçir).*

ДВУХСТОРОННИЙ *бax двухсторонний.*

ДВУХСТОРОННОСТЬ *бax двухсторонность.*

ДВУХСТРУННЫЙ *прил.* ikisimli.

ДВУХСУТОЧНЫЙ *прил.* ikigünlük; iki gün, iki gecə davam edən (*etmiş*).

ДВУХТАВРОВЫЙ *бax двухтавровый.*

ДВУХТАКТНЫЙ *прил.* *mus. xüs.* ikitaklı.

ДВУХТОМНИК *м* ikicildlik (*əsər*).

ДВУХТОМНЫЙ *прил.* ikicildli; *двухтом-ный словарь ikicildli lüğət.*

ДВУХТЫСЯЧЕЛЕТНЕ *ср* ikiminillik.

ДВУХТЫСЯЧЕЛЕТНИЙ *прил.* ikiminillik.

ДВУХТЫСЯЧНЫЙ 1. *числ.* ikimininci; 2. *прил.* iki min manatlıq; 3. *прил.* iki-minlik, iki min nəfərlik.

ДВУХФАЗНЫЙ *прил.* *elek.* ikifazlı.

ДВУХЦВЕТНЫЙ *прил.* ikirəngli.

ДВУХЦВЕТНОСТЬ *ж* ikirənglilik.

ДВУХЧАСОВОЙ *прил.* ikisaatlıq; *двухча-совой перерыв ikisaatlıq tənəffüs (fasilə).*

ДВУХЧЛЕННЫЙ *прил.* *gram.* ikiüzvlü, iki üzvdən ibarət.

ДВУХШЕЕРСТНЫЙ *прил.* ikirəngli (*dərisi olan*).

ДВУХЪЯРУСНЫЙ *прил.* ikiyaruslu.

ДВУХЭТАЖНЫЙ *прил.* ikimərtəbə, iki-mərtəbəli.

ДВУЦВЕТНЫЙ *бах* **двухцветный**.
ДВУЧЛЕН *м* **riyaz** ikihədli, binom.
ДВУЧЛЕННЫЙ *прил.* **riyaz** ikihədli.
ДВУШЕРСТНЫЙ *бах* **двухшерстный**.
ДВУЯЗЫЧИЕ *ср. мн. нет* ikidillilik (bir yer-də eyni hüquqda olaraq iki dilin işlənməsi).
ДВУЯЗЫЧНЫЙ *прил.* 1. iki dildə danışan; 2. ikidilli, iki dildə yazılmış; **двуязыч-ный словарь** ikidilli lüğət.

ДЕ *бах* **дескать**.

ДЕБАРКАДЕР *м* debarkader (dəmiryol stan-siyasında, körpüdə sərnəşin platforması).
ДЕБАТИРОВАТЬ *несов.* müzakirə etmək.
ДЕБАТИРОВАТЬСЯ *несов.* müzakirə edil-mək.

ДЕБАТЫ *ед. нет* müzakirə(lər), mübahi-sə(lər).

ДЕБЕЛОСТЬ *ж* **köhn**. köklük, ötlі-canlılıq, şişmanlıq.

ДЕБЕЛЫЙ *прил.* kök, ötlі-canlı, ağcamaya.
ДЕБЕТ *м* **müh**. debet (gəlir-çıxar dəftərində: çatacaq məbləğlərin yazıldığı sol tərəf).

ДЕБЕТИРОВАТЬ *сов. и несов.* **müh**. debetə daxil etmək, debetə yazmaq.

ДЕБЕТОВАННЫЙ *прич.* **müh**. debetə daxil edilmiş, debetə yazılmış.

ДЕБЕТОВАТЬ *сов. и несов.* *бах* **дебетиро-вать**.

ДЕБЕТОВАТЬСЯ *несов.* **müh**. debetə daxil edilmək, debetə yazılmaq.

ДЕБЕТОВЫЙ **дебет** *сöz. sif.*

ДЕБИТ *м* **tex**. debit (bir mənbənin müəyyən vaxtda verdiyi su, neft, qaz və s.-nin miq-darı).

ДЕБИТОР *м* **müh**. debitor, borclu.

ДЕБИТОРСКИЙ **мüh. дебитор** *сöz. sif.*

ДЕБЛОКИРОВАТЬ *сов. и несов.* blokadanı götürmək, mühasirədən çıxarmaq.

ДЕБОШ *м* qalmaqal, savaşıma, vuruşma; şuluqluq.

ДЕБОШИР *м* davakar, qalmaqalçı, şuluqçu.
ДЕБОШИРИТЬ *несов.* dava salmaq, qal-maqal salmaq, şuluqluq salmaq.

ДЕБОШИРНИЧАТЬ *несов.* *бах* **дебоши-рять**.

ДЕБОШИРСТВО *ср* qalmaqal, savaşıma, vuruşma; şuluqluq.

ДЭБРИ *ед. нет*. 1. cəngəl, cəngəllik (qalın meşəlik); 2. uzaq yer, əlçatmayan yer, içərilər; 3. *məc.* dərirlər.

ДЕБЮТ *м* **debüt** (1. səhnəyə ilk çıxış; 2. şah-mat oyununda: başlanğıc).

ДЕБЮТАНТ *м* **debütant** (bir sahədə ilk dəfə çıxış edən adam).

ДЕБЮТАНТКА *ж* **debütant** qadın (qız).

ДЕБЮТИРОВАТЬ *сов. и несов.* ilk dəfə çıxış etmək (səhnədə və s.).

ДЕБЮТНЫЙ **дебют** *сöz. sif.*

ДЭВА *бах* **девушка**.

ДЕВАЛЬВАЦИОННЫЙ *прил.* *iqт.* **деваль-вация** *сöz. sif.*

ДЕВАЛЬВАЦИЯ *ж* *iqт.* devalvasiya (1. qiy-mətdən düşmüş kağız pulların tədaviüldən götürülərək sabit kağız pullarla əvəz edil-məsi; 2. kağız pulların məzənnəsinin aşağı salınması).

ДЕВАЛЬВИРОВАТЬ *сов. и несов.* *iqт.* de-valvasiya etmək (*бах* **девальвация**).

ДЕВАТЬ *сов. и несов.* *бах* **деть**.

ДЕВАТЬСЯ *сов. и несов.* *бах* **деться**; $\diamond$ **не** **знать** куда **деваться** (от смущения, стыда) (xəcalətdən, utanmaqdan) nə edə-cəyini bilməmək, yerə girmək.

ДЕВЕРЬ *м* (*мн.* **деверья**) qayın (ərin qar-daşı).

ДЕВИАЦИЯ *ж* *fiz., astr., deviasiya* (1. ya-xında olan dəmir kütləsinin təsiri nəticə-sində kompas əqrəbinin meridian xəttin-dən kənara çıxması; 2. bir təsir nəticəsin-də güllənin, gəminin və s. istiqamətinin dəyişməsi).

ДЕВИЗ *м* **şüar**, çağırış.

ДЕВИЗА *ж* **mal**. deviza (xarici ölkələrdə xarici valyuta ilə ödənilməli olan veksəl).

ДЕВИЗНЫЙ I **девиз** *сöz. sif.*

ДЕВИЗНЫЙ II **деви́за** *сöz. sif.*

ДЕВИЦА *ж* **qız**; $\diamond$ **в девицах** qızlığında; **красная девица** çox utancaq (oğlan).

ДЕВИЧЕСКИЙ **девица** *вə* **девушка** *сöz. sif.*

ДЕВИЧЕСТВО *ср* *мн. нет* qızlıq, qızlıq dövrü; $\diamond$ **в деви́честве** qızlığında.

ДЕВИЧИЙ **девица** *сöz. sif.*; $\diamond$ **деви́чья па-мьять** *zar*. huşsuzluq, yaddaşsızlıq.

ДЕВИЧНИК *м* **köhn**. qızıyğıdı, qız məclisi.

ДЕВИЧЬЯ *ж* *tar.* qulluqçu otağı, kənz ota-ğı (keçmişdə mülkədar, dövlətli evində).

ДЭВКА *ж* **мәһ.** **qız**.

ДЕВОН *м* **geol.** **devon** (Yerin tarixində pa-leozoy erasının sıra ilə üçüncü dövrü).

ДЕВОНСКИЙ *прил.* **geol.** **devon** -[f-1]; **де-вонские отложения** **devon** çöküntüləri.

ДЕВОЧКА *ж* **qız**, kiçik qız, qız uşağı.

ДЕВСТВЕННИК *ж* **oğlan**, **bakir oğlan**.

ДЕВСТВЕННИЦА *ж* **qız**, **bakirə qız**.

ДЕВСТВЕННОСТЬ *ж* *мн. нет*. 1. **bakirəlik**, **bakirlik**, **bəkarət**; 2. **ismət**, **məsumluq**.

ДЕВСТВЕННЫЙ *прил.* 1. **bakir**; 2. **məsum**, **ismətli**; 3. *mәһ.* **əl dəyməmiş**, **toxunul-mamış**; *xam* (*torpaq haqqında*); $\diamond$ **девст-венный лес** **balta dəyməmiş meşə**.

ДЕВСТВО *бах* **девичество**.

ДЕВУШКА *ж* **qız**, **cavan qız**, **yetişmiş qız**.

ДЕВЧАТА *ед. нет* *dan.* **qızlar**.

ДЕВЧОНКА *ж* **девочка** *сöz. kiç.*

ДЕВЧУРКА *ж* **девочка** *сöz. oxş.*; **qızıçığaz**.

ДЕВЧУШКА *бах* **девчурка**.

ДЕВЯНОСТО *числ.* **doxsan**.

ДЕВЯНОСТОЛЕТНИЙ *прил.* **doxsan yaşlı**; **doxsanillik** (*yubiley və s.*).

ДЕВЯНОСТЫЙ *числ.* **doxsaninci**.

ДЕВЯТЕРЬК *м* **xüs.** **doqquzluq** (*doqquz vahiddən ibarət olan şey, doqquz pud tu-tan kisa və s.*).

ДЕВЯТЕРНОЙ *прил.* *dan.* **doqquz dəfə** artırılmış; **doqquz qat**.

ДЕВЯТЕРО *числ.* 1. **doqquz nəfər**; 2. **doq-quz cüt**; 3. **doqquz ədəd**.

ДЕВЯТИДЕСЯТЫЙ *köhn.* *бах* **девяностый**.

ДЕВЯТИДНЕВНЫЙ *прил.* **doqquzgünlük**.

ДЕВЯТИКЛАССНИК *м* **doqquzuncu sinif** şagirdi.

ДЕВЯТИКЛАССНИЦА *ж* **doqquzuncu sinif** şagirdi (qız).

ДЕВЯТИКРАТНЫЙ *прил.* **doqquz dəfə**, **doqquz misli**; **doqquzqat**.

ДЕВЯТИЛЕТКА *ж* *dan.* **doqquzillik mək-təb** (1918-1934-cü illərdə SSRİ-də ümum-təhsil orta məktəbi).

ДЕВЯТИЛЕТНИЙ *прил.* **doqquzillik**; **doq-quz yaşlı**.

ДЕВЯТИМЕСЯЧНЫЙ *прил.* **doqquzaylıq**.

ДЕВЯТИСОТЫЙ *числ.* **doqquz yüzüncü**.

ДЕВЯТКА *ж* 1. **doqquzluq**; 2. **doqquz**.

ДЕВЯТНАДЦАТЫЙ *числ.* **on doqquzuncu**.

ДЕВЯТНАДЦАТЫЙ *числ.* **on doqquz**.

ДЕВЯТЫЙ *числ.* **doqquzuncu**.

ДЕВЯТЬ *числ.* **doqquz**.

ДЕВЯТЬСОТ *числ.* **doqquz yüz**.

ДЕВЯТЬЮ *нареч.* **doqquz dəfə**; **девятью** **девятъ-восемьдесят один** **doqquz dəfə** **doqquz** — **haştad** (**səksən**) **bir** **edər**.

ДЕГАЗАТОР *м* **deqazator** (1. *deqazasiya* cihazı; 2. *deqazasiya* *edən işçi*).

ДЕГАЗАЦИОННЫЙ **дегазация** *сöz. sif.*

ДЕГАЗАЦИЯ *ж* **deqazasiya**; **qazdan təmiz-ləmə** (*zərərsizləşdirmə, zərərsiz hala sal-ma*).

ДЕГАЗИРОВАННЫЙ *прич.* **deqazasiya** edilmiş, **qazdan təmizlənmiş** (*zərərsizləş-dirilmiş, zərərsiz hala salınmış*).

ДЕГАЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* **deqazasiya** etmək, **qazdan təmizləmək** (*zərərsizləş-dirmək, zərərsiz hala salmaq*).

ДЕГАЗИРОВАТЬСЯ *несов.* **qazsızlaşdırıl-maq**, **qazdan təmizlənmək** (*zərərsizləşdi-rilmək, zərərsiz hala salınmaq*).

ДЕГЕЛЬМИНТИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* *tib.* **dehelmintizasiya** (*bağırsaq qurdlarını salma*).

ДЕГЕНЕРАТ *м* **degenerat** (*cismani və ruhi pozğunluq əlamətləri olan adam*).

ДЕГЕНЕРАТИВНОСТЬ *ж* *мн. нет* **dege-nerativlik** (*бах* **дегенерация**).

ДЕГЕНЕРАТИВНЫЙ *прил.* **degenerativ** (*бах* **дегенерация**).

ДЕГЕНЕРАЦИЯ *ж* **degenerasiya** (*organiz-min bioloji və ruhi cəhətdən pozulması*).

ДЕГЕНЕРИРОВАТЬ *сов. и несов.* **degene-rasiya** **hələnə** düşmək, **pozulmaq** (*бах* **де-генерация**).

ДЕГОТОК *м* **деготь** *сöz. kiç.*

ДЭГОТЬ *м* *мн. нет* **qatran**, **zift**.

ДЕГРАДАЦИЯ *ж* **tənəzzül**, **zifskünlük**; **geri** **getmə**; **xarablaşma**, **pisləşmə**.

ДЕГРАДИРОВАТЬ *сов. и несов.* **tənəzzül** etmək, **geri** **getmək**; **xarablaşmaq**, **pisləş-mək**.

ДЕГТЯРНИК *м* **xüs.** **qatrançəkən** (*usta*).

ДЕГТЯРНИЦА *ж* **qatrançəkən** **qadın** (**qız**) **usta**.

ДЕГТЯРНЫЙ I **деготь** *сöz. sif.*; **дегтяр-ный завод** **qatran** (**zift**) **zavodu**; 2. **qat-randan hazırlanmış**; 3. **qatranlı**.

ДЕГТЯРНЯ *ж* **qatranxana** (*qatran* *çəkilən yer*).

ДЕГУММИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* **bişirmə** (*xam ipəyi*).

ДЕГУСТАТОР *м хüs.* dequstator, dequstasiya mütehəssisi (bax **дегустация**).
ДЕГУСТАЦИОННЫЙ *прил.* dequstasiya -[i-].
ДЕГУСТАЦИЯ *ж хüs.* dequstasiya, dadma (dadmaqla məhsulun keyfiyyətinin müayyən edilməsi).
ДЕГУСТИРОВАТЬ *сов. и несов. хüs.* dequstasiya etmək, dadmaq (dadmaqla məhsulun keyfiyyətini müayyən etmək).
ДЕГУСТИРОВАТЬСЯ *несов. хüs.* dequstasiya edilmək, dadılmaq (bax **дегустация**).
ДЕД *м* baba.
ДЕДКА *м* ded söz. *күч.*
ДЕДОВ *прил.* babanın, babaninki.
ДЕДОВСКИЙ *1. ded söz. sif.; 2. babadan-qalma; дедовское наследство* babadan-qalma miras; *3. тәс. qədim.*
ДЕДУКТИВНЫЙ *дедукция* söz. *sif.;* deduktiv; *дедуктивный метод* deduktiv metod (bax **дедукция**).
ДЕДУКЦИЯ *ж фәлс.* deduksiya (düşünmə prosesində ümumiyyət xüsusiyyətə getmə).
ДЕДУЦИРОВАТЬ *сов. и несов. фәлс.* deduksiya yolu ilə sübut etmək.
ДЕДУЦИРОВАТЬСЯ *несов. фәлс.* deduksiya yolu ilə sübut edilmək.
ДЕДУШКА *м* ded söz. *ош.* babacıqaz, babacan.
ДЕДУШКИН *прил.* babanın, babaninki.
ДЕЕПРИЧАСТИЕ *ср грам.* feli bağlama.
ДЕЕПРИЧАСТНЫЙ *грам.* деепричастие söz. *sif.;* деепричастный оборот feli bağlama tərkibi.
ДЕЕСПОСОБНОСТЬ *ж мн. нет 1. hüq.* hüquq səlahiyyəti; *2. iş bacarığı, işləmək bacarığı (qabiliyyəti).*
ДЕЕСПОСОБНЫЙ *прил. 1. hüq.* hüquq səlahiyyəti olan; *2. iş bacarığı olan, işləməyə qabil olan.*
ДЕЖА *ж 1. xəmir tabağı; 2. хüs.* xəmir qazanı (çörək zavodunda).
ДЕЖУРИТЬ *несов.* növbə çəkmək, növbə dəurmaq; növbətçilik etmək.
ДЕЖУРКА *ж дан.* *1. növbətçi otağı, qarovulxana; 2. gecə lampası.*
ДЕЖУРНАЯ *ж* bax **дежурка** 1-ci mənada.
ДЕЖУРНЫЙ *прил.* növbətçi; **дежурный полицейский** növbətçi polis nəfəri; *0 де-*

журное блюдо hazır yemək (aşxanalarda qabaqcadan hazırlanıb saxlanılan yemək).
ДЕЖУРСТВО *ср* növbətçilik, növbə.
ДЕЗАБИЛЬЕ *ср нескл. көһн.* yarımcıqlar, yarımgeyinmiş vəziyyət.
ДЕЗАВУИРОВАТЬ *сов. и несов. dipl.* razılaşmamaq, razı olmadığını bildirmək, etibarsız hesab etmək, rədd etmək.
ДЕЗЕРТИР *м* дезертир, fərari (*1. əsgərlikdən qaçan adam; 2. dövlət işindən, ictimai işdən qaçan adam*).
ДЕЗЕРТИРОВАТЬ *сов. и несов.* дезертирlik etmək, fərarilik etmək, qaçmaq (əsgərlikdən və ya vəzifəsindən).
ДЕЗЕРТИРСТВО *ср мн. нет* дезертирlik, fərarilik; qaçma (əsgərlikdən və ya vəzifədən).
ДЕЗИДЕРАТЫ *мн. 1. көһн.* tələb, istək, arzu; *2. çatışmayan şeylər (kolleksiyayı doldurmaq, tamamlamaq üçün).*
ДЕЗИНСЕКТОР *м* dezinsektor, dezinseksiyaçı.
ДЕЗИНСЕКЦИОННЫЙ *дезинсекция* söz. *sif.;* *дезинсекционные средства* dezinseksiya vasitələri.
ДЕЗИНСЕКЦИЯ *ж мн. нет хüs.* dezinseksiya (zərərli həşəratın müxtəlif üsullarla məhv edilməsi).
ДЕЗИНТЕГРАТОР *м* tex. dezintegrator (filiz, daş və s. doğrayan maşın).
ДЕЗИНТЕГРАЦИЯ *ж хüs.* dezintegrasiya (bütöyün öz tərkib hissələrinə parçalanması).
ДЕЗИНФЕКТОР *м хüs.* dezinsektor, dezinseksiyaçı (dezinseksiya mütehəssisi).
ДЕЗИНФЕКЦИОННЫЙ *дезинфекция* söz. *sif.;* *дезинфекционная камера* dezinseksiya kamerası.
ДЕЗИНФЕКЦИЯ *ж мн. нет* dezinseksiya (xüsusi dərmanlar vasitəsilə yoluxucu mikrobların məhv edilməsi və ya zərərsizləşdirilməsi).
ДЕЗИНФИЦИРОВАНИЕ *ср мн. нет* dezinseksiya etmək (edilmə).
ДЕЗИНФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* dezinseksiya etmək.
ДЕЗИНФИЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* dezinseksiya edilmək.

ДЕЗИНФИЦИРУЮЩИЙ *прич.* dezinseksiya edən; *дезинфицирующие средства* dezinseksiya dərmanları.
ДЕЗИНФОРМАЦИОННЫЙ *прил.* yalan, çaşdırmaq məqsədi ilə olan; *дезинформационные сведения* yalan xəbərlər.
ДЕЗИНФОРМАЦИЯ *ж мн. нет* dezinformasiya, yalan məlumat vermə, yalan məlumat verməklə çaşdırma (azdırma).
ДЕЗИНФОРМИРОВАТЬ *сов. и несов.* yalan məlumat vermək, yalan məlumat verməklə çaşdırmaq (azdırmaq).
ДЕЗИНФОРМИРОВАТЬСЯ *несов.* yalan məlumatla çaşdırılmaq, aldatılmaq, iğfal edilmək.
ДЕЗОДОРАТОР *м хüs.* dezodorator (dezodorasiya cihazı və ya maddəsi).
ДЕЗОДОРАЦИЯ *ж мн. нет хüs.* dezodorasiya (kimyəvi üsulla pis qoxuları yox etmə).
ДЕЗОДОРИРОВАТЬ *сов. и несов. хüs.* dezodorasiya etmək.
ДЕЗОДОРИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* dezodorasiya edilmək.
ДЕЗОРГАНИЗАТОР *м* işi pozan, pozğunluq salan, intizamı pozan (adam).
ДЕЗОРГАНИЗАТОРСКИЙ *дезорганизатор* söz. *sif.*
ДЕЗОРГАНИЗАТОРСТВО *ср* pozğunluq salma, intizamsızlıq, işi pozma.
ДЕЗОРГАНИЗАЦИЯ *ж мн. нет* pozğunluq salma, intizamsızlıq törətmə; işi (intizamı, nizamı, qaydanı) pozma.
ДЕЗОРГАНИЗОВАННЫЙ *прич.* pozulmuş, pozğunlaşmış.
ДЕЗОРГАНИЗОВАТЬ *сов. и несов.* pozğunluq salmaq, intizamsızlıq törətmək; işi (intizamı, nizamı, qaydanı) pozmaq.
ДЕЗОРГАНИЗОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *1. pozulmaq, bərbad olmaq; 2. intizamsızlaşdırılmaq.*
ДЕЗОРГАНИЗОВЫВАТЬ *несов.* bax **дезорганизовать**.
ДЕЗОРГАНИЗОВЫВАТЬСЯ *несов.* bax **дезорганизоваться**.
ДЕЗОРИЕНТАЦИЯ *ж мн. нет 1.* oriyentasiyasını itirmə; istiqaməti itirmə; *2. çaşdırılma, azdırılma, aldatma, aldatılma.*

ДЕЗОРИЕНТИРОВАТЬ *сов. и несов.* yalanlımaq, çaşdırmaq, aldatmaq, azdırmaq, aldatılmaq.
ДЕЗОРИЕНТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *1. yalanlımaq, istiqaməti itirmək; 2. çaşdırılmaq, iğfal edilmək, azdırılmaq.*
ДЕЙЗМ *м мн. нет фәлс.* deizm (Allahı dünyanın yaradıcısı hesab edən, lakin onun təbiətə və cəmiyyətə təsirini inkar edən dini və fəlsəfi cərəyan).
ДЕЙСТ *м фәлс.* deist (deizm tərəfdarı).
ДЕЙСТВИТЕЛЬНЫЙ *деизм* və *дейст* söz. *sif.*
ДЕЙСТВЕННОСТЬ *ж мн. нет* təsir, təsir qüvvəsi, kəsər, aktivlik.
ДЕЙСТВЕННЫЙ *прил.* təsirli, kəsərli, aktiv.
ДЕЙСТВИЕ *ср 1. hərəkət, iş, fəaliyyət; привести машину в действие* maşını işə salmaq; *2. (müxtəlif mənalarda) təsir, лекарство* оказало действие dərman təsir etdi; *под действием солнечных лучей* günəş şüalarının təsiri altında; *игра артиста произвела на меня сильное действие* artistin oyunu mənə güclü təsir bağışladı; *3. qüvvə, güc, etibar; договор* сохраняет своё действие в течение пяти лет müqavilənin beş il qüvvəsi (gücü) vardır; *4. hərəkət; его действия* получили всеобщее одобрение onun hərəkətinə hamı bəyəndi; *5. əhvalat; действие* происходит в деревне əhvalat kənddə vəqə olur; *6. teatr. pərdə; пьеса* в трёх действиях üçpərdəli pyes; *7. riyaz. əməl; четыре действия* арифметики dörd hesab əməli; *0 военные действия* hərbi əməliyyat(lar); театр военных действий müharibə meydanı.
ДЕЙСТВИТЕЛЬНО *нареч. и вв. с.л.* həqiqətən, həqiqətdə, doğrudan da, gercəkdən.
ДЕЙСТВИТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет 1.* gərəklik, varlıq; *2. həyat, şərait, mühit; 3. həqiqət; 0 в действительности* həqiqətdə, əslində, işdə.
ДЕЙСТВИТЕЛЬНЫЙ *прил. 1. həqiqi, əsl; это* не выдумка, а действительный факт bu uydurma deyil, həqiqi faktdır; *это* его действительное имя bu onun əsl adıdır; *2. gərək; 3. көһн.* təsirli, təsiredici; *действительное средство* təsirli vasitə (əlac); *4. etibarlı; билет* действителен в

течение двух суток билет iki gün etibarlıdır; **Д** действительная служба həqiqi xidmət (orduda); **действительный залог gram.** məlum növ; **действительный государственный советник юстиции** həqiqi dövlət ədliyyə müşaviri.

ДЕЙСТВО *ср. köhn.* tamaşa; dram tamaşası.

ДЕЙСТВОВАТЬ *несов.* 1. iş görmək, hərəkət etmək; **действовать неосмотрительно** ehtiyatsız hərəkət etmək; 2. işləmək; **машина хорошо действует** maşın yaxşı işləyir; **телефон не действует** telefon işləmir; 3. fəaliyyət göstərmək; 4. təsir etmək; təsir göstərmək; **слова на него не действуют** söz ona təsir etmir; **лекарство хорошо действует** dərman yaxşı təsir edir; 5. qüvvədə olmaq (qanun).

ДЕЙСТВУЮЩИЙ прич. и прил. 1. iş görə, hərəkətdə olan; fəaliyyət göstərən; işləyən; 2. təsirli, təsir edən; 3. qüvvədə olan (qanun); **Д** действующее лицо iştirak edən şəxs (pyesdə); **действующая армия** döyüşən ordu.

ДЕК *м. дəniz.* dek (mülki gəmilərdə göyərət).

ДЕКА *ж mus.* deka (simli musiqi alətinin üst və alt taxtaları).

ДЕКАБРИСТ *м tar.* dekabrıst (Rusiyada 1825-ci il 14 dekabr üsyanı iştirakçısı).

ДЕКАБРИСТСКИЙ тар. декабрист *сöz. sif.*

ДЕКАБРЬ *м* dekabr.

ДЕКАБРЬСКИЙ декабрь *сöz. sif.*

ДЕКАГРАММ *м* dekaqram (10 qram).

ДЕКАДА *ж* dekada, gündüzlük.

ДЕКАДАНС *м мн. нет* dekadans; tənə-zül, düşkünlük; geriləmə.

ДЕКАДЕНТ *м* ədəb., incəsən. decadent; dekadentlik nümayəndəsi (bax декадентство).

ДЕКАДЕНТСКИЙ декадент və **декадентство** *сöz. sif.*

ДЕКАДЕНТСТВО *ср. мн. нет* ədəb., incəsən. kadentlik (XIX əsrin axırlarında və XX əsrin əvvəllərində ədəbiyyatda və incəsənətdə meydana gəlmiş, ümitsizlik və fərdçilik əhval-ruhiyyəsi daşıyan cərəyan).

ДЕКАДНИК *м dan.* dekada, gündüzlük (bir işə həsr olunmuş gündüzlük).

ДЕКАДНЫЙ декада *сöz. sif.; декадный срок* gündüzlük müddət.

ДЕКАЛИТР *м* dekalitr (10 litr).

ДЕКАЛЬКІРОВАНИЕ *ср хüs.* dekalkomaniya usulu ilə şəkil (naxış) salma.

ДЕКАЛЬКІРОВАТЬ *сов. и несов. хüs.* dekalkomaniya vasitəsilə şəkildən surət çıxarmaq.

ДЕКАЛЬКІРОВАТЬСЯ *несов. хüs.* dekalkomaniya vasitəsilə surəti alınmaq (şəkilin).

ДЕКАЛЬКОМАНІЯ *ж хüs.* dekalkomaniya (1. kağızdan şüşəyə, farfora, taxtaya şəkil keçirmə üsulu; 2. bu üsulla alınan şəkil).

ДЕКАМЕТР *м* dekametr (10 metr).

ДЕКАН *м* dekan (1. ali məktəblərdə fakültə rəhbəri; 2. katoliklərdə və anqlikan kilsəsində baş keşiş).

ДЕКАНАТ *м* dekanat (fakültə rəhbərliyi).

ДЕКАНСТВО *ср. мн. нет* dekanlıq, dekan vəzifəsi.

ДЕКАРБОНІЗАЦІЯ *ж kim.* karbonsuzlaşdırılma.

ДЕКАТИРОВАНИЕ *ср хüs.* buğa vermə, qaynatma.

ДЕКАТИРОВАННЫЙ прич. хüs. buğa verilmiş, qaynatılmış.

ДЕКАТИРОВАТЬ *сов. и несов. хüs.* buğa vermək, qaynatmaq (parçanı).

ДЕКАТИРОВАТЬСЯ *несов. хüs.* buğa vermə, qaynatılmaq (bax декатировать).

ДЕКАТИРОВКА *ж мн. нет* хüs. buğa verilmə, qaynatma (bax декатировать).

ДЕКАТИРОВОЧНЫЙ прил. buğa vermə (qaynatma) -i[-ı].

ДЕКАТИРОВЩИК *м хüs.* parçanı buğa verən (qaynadan) usta.

ДЕКАТИРОВЩИЦА *ж* bax декатировщик.

ДЕКАЭДР *м riyaz.* dekaedr (onüzlü cisim).

ДЕКВАЛИФИКАЦІЯ *ж* ixtisasızlaşma, ixtisasını itirmə.

ДЕКВАЛИФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов. ix-* tisasızlaşdırmaq.

ДЕКВАЛИФИЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* ixtisasızlaşmaq, ixtisasını itirmək.

ДЕКЕЛЬ *м матб.* dekel (çap dəzgahında çərcivə).

ДЕКЛАМАТОР *м* deklamator; deklamasiyaçı, deklamasiya söyləyən.

ДЕКЛАМАТОРСКИЙ декламатор və **декламация** *сöz. sif.*

ДЕКЛАМАТОРША *ж dan.* deklamasiyaçı qadın (qız).

ДЕКЛАМАЦИОННЫЙ декламация *сöz. sif.*

ДЕКЛАМАЦІЯ *ж мн. нет* deklamasiya (bədii oxuma sənəti).

ДЕКЛАМІРОВАНИЕ *ср. мн. нет* deklamasiya söyləmə, ifadəli oxuma (bədii əsəri).

ДЕКЛАМІРОВАТЬ *несов.* 1. ifadəli oxumaq (bədii əsəri); 2. təmtəraqla söyləmək, ibarə ilə demək.

ДЕКЛАМІРОВАТЬСЯ *несов.* 1. ifadəli oxunmaq (bədii əsər); 2. təmtəraqla söylənmək, ibarə ilə deyilmək.

ДЕКЛАРАТИВНОСТЬ *ж мн. нет* deklarativlik, rəsmilik, təntənəlilik.

ДЕКЛАРАТИВНЫЙ прил. deklarativ; rəsmi, təntənəli.

ДЕКЛАРАЦИОННЫЙ декларация *сöz. sif.*

ДЕКЛАРАЦІЯ *ж* deklarasiya; bəyannamə, bəyanat.

ДЕКЛАРИРОВАНИЕ *ср* rəsmən bildir(i)l-mə, təntənəli surətdə elan etmə (edilmə).

ДЕКЛАРИРОВАТЬ *сов. и несов.* bildir-mək, elan etmək (bir məsələni rəsmi və ya təntənəli surətdə elan etmək).

ДЕКЛАРИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* rəsmi və ya təntənəli surətdə elan edilmək.

ДЕКЛАССІРОВАННЫЙ прич. 1. sinfi simasını itirmiş, öz sinfindən uzaqlaşmış; 2. pozulmuş, pozğunlaşmış.

ДЕКЛАССІРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. sinfi simasını itirmək, öz sinfindən uzaqlaşmaq, simasızlaşmaq; 2. pozulmaq, pozğunlaşmaq.

ДЕКЛИНАТОР *м fiz.* deklinator (maqnit meylini ölçən cihaz).

ДЕКЛИНАЦІЯ *ж fiz.* meyllənmə.

ДЕКОЛЬТЕ *ср нескл.* dekolte (boynu və döşü açıq qadın paltarı).

ДЕКОЛЬТИРОВАННЫЙ прич. dekolteli, dekolte (boynu və döşü açıq); **декольтированное платье** dekolte paltar.

ДЕКОЛЬТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. köhn.* dekolte paltar geyinmək; boynu, sinəsi açıq paltar geymək.

ДЕКОМПЕНСАЦІЯ *ж tib.* dekompensasiya (kompensasiyanın pozulması).

ДЕКОРАТИВНОСТЬ *ж* dekorativlik, bədii gözəllik, qəşənglik.

ДЕКОРАТИВНЫЙ 1. декорация *сöz. sif.; декоративная мастерская* dekorasiya emalatxanası; 2. dekorativ; **декоративные растения** dekorativ bitkilər (bəzək bitkiləri).

ДЕКОРАТОР *м* dekorator (1. dekorasiya rəssamı; 2. bəzəkçi).

ДЕКОРАТОРСКИЙ прил. dekorator, dekoratorluq, dekorasiyaçı(lıq) -i[-ı]; **декораторское искусство** dekorator(lıq).

ДЕКОРАЦИОННЫЙ декорация *сöz. sif.* **ДЕКОРАЦІЯ** *ж* dekorasiya (1. səhnə bəzəyi; 2. məc. zahiri bəzək, bəzək-düzək).

ДЕКОРИРОВАНИЕ *ср* bəzəmə (bəzədlmə), bədii tərtibat vermə (verilmə).

ДЕКОРИРОВАТЬ *сов. и несов.* bəzəmək.

ДЕКОРИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* bəzədilmək.

ДЕКОРИРОВАКА *ж 1.* bəzəmə, bəzədlmə; 2. bəzək.

ДЕКОРУМ *м мн. нет* köhn. zahiri ədəb.

ДЕКРЕТ *м* dekret (ali hakimiyyət orqanının qərarı).

ДЕКРЕТИРОВАНИЕ *ср* dekret vermə (verilmə).

ДЕКРЕТИРОВАТЬ *несов.* dekret vermək.

ДЕКРЕТИРОВАТЬСЯ *несов.* dekret veril-mək.

ДЕКРЕТНЫЙ декрет *сöz. sif.; Д* декретный отпуск dekretlə qoyulmuş (müəyyən edilmiş) məzuniyyət (hamiləliyə görə məzuniyyət).

ДЕКСТРИН *м kim., tex.* dekstrin (nişasta yapışqanı).

ДЕКСТРИНОВЫЙ декстрин *сöz. sif.; dek-* strinli.

ДЕЛАНІЕ *ср* görmə (iş); etmə; hazırlama, istehsal etmə; qayırma; düzəltmə, yaratma. **ДЕЛАННО нареч.** süni surətdə; süni, saxta, qeyri-təbii.

ДЕЛАННОСТЬ *ж мн. нет* sünilik, saxta-lıq, qeyri-təbiiilik.

ДЕЛАННЫЙ прич. süni, yalançı, saxta, qeyri-təbii; **деланный смех** süni (saxta) gülüş; **деланные слёзы** yalançı göz yaşları.

ДЕЛАТЕЛЬ *м* ...gören, ...edən, ...qayıran, ...yaradan, icraçı.

ДЕЛАТЬ *несов.* 1. etmək, görmək; **делать по-своему** özü bildiyi kimi etmək; **ничего не делать** heç bir iş görməmək; 2. is-təhsal etmək, hazırlamaq, qayırmaq; **на этой фабрике делают мебель** bu fabrikdə mebel qayırılır; 3. düzəltmək, yaratmaq; 4. yol getmək; **автомобиль делает в час 60 километров** avtomobil saatda 60 kilometr yol gedir; 5. (*müxtəlif mənalarda*) etmək, eləmək; **делать долги** borc etmək; **делать предложение** təklif etmək; **делать ошибку** səhv etmək; **делать несчастным** bədbəxt etmək; **◇ делать честь (кому)** 1) şərəf qazandırmaq; 2) köhn. hörmət (ehtiram) göstərmək; **что делать не етмөлі!** nə edə bilərik; **от нечего делать** bikaçılıqdan, işsizlikdən; **делать различия** fərq qoymaq, təfəvüt qoymaq; **делать выбор** seçmək; **делать задачу** məsələ həll etmək; **делать уроки** dərslərini hazırlamaq; **делать какое дело** məşğul olmaq, iş görmək; **делать крюк** бах **крюк**; **делать нечего** görməyə iş yoxdur; **нечего делать** nə eтmөлі; çəro yoxdur; **делать погоду** бах **погода**; **делать предложение** бах **предложение**; **делать из мухи слона** бах **муха**; **делать под козырек** бах **козырек**.

ДЕЛАТЬСЯ *несов.* 1. edilmək, olmaq; 2. əmələ gəlmək; 3. baş vermək; 4. hazırlanmaq, qayırılmaq, düzəldilmək; **◇ что ему (тебе, мне) делается** (sənə, mənə) nə olacaq ki.

ДЕЛЕГАТ *м* deleqat, nümayəndə.

ДЕЛЕГАТКА *ж* deleqat, nümayəndə qadın (qız).

ДЕЛЕГАТСКИЙ делегат *сөз. сиф.*; делегатский мандат делегат mandati.

ДЕЛЕГАЦИОННЫЙ делегация *сөз. сиф.*

ДЕЛЕГАЦИЯ *ж* nümayəndə heyəti, nümayəndələr.

ДЕЛЕГИРОВАНИЕ *ср мн. нет* 1. deleqat (nümayəndə) göndərmə (göndərilmə); 2. göndərmə (göndərilmə).

ДЕЛЕГИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. nümayəndə göndərmək; 2. göndərmək.

ДЕЛЕГИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. nümayəndə göndərilmək; 2. göndərilmək.

ДЕЛЁЖ *м* dan. bölgü, bölüşdürmə, bölmə. **ДЕЛЁЖКА** *ж* bax делёж.

ДЕЛЕНИЕ *ср* 1. bölmə, ayırma; **деление на части** hissələrə bölmə (ayırma); 2. *biol.* bölünmə, ayrılma; **деление клетки** hüceyrənin bölünməsi; 3. bölgü; **дөгәсә**; **ртуть в термометре поднялась на два деления** termometrin cəvəsi iki dögəсә qalxdı.

ДЕЛЁЦ *м* (*мн. дельцы*) işbaz.

ДЕЛИКАТЁС *м* delikates, məzə (*zərif, ləziz yemək*).

ДЕЛИКАТЁСНЫЙ деликатес *сөз. сиф.*

ДЕЛИКАТНИЧАНИЕ *ср* dan. ədəb satma.

ДЕЛИКАТНИЧАТЬ *несов.* ədəb satmaq.

ДЕЛИКАТНО *нареч.* nəzakətli, ədəbli.

ДЕЛИКАТНОСТЬ *ж мн. нет* 1. nəzakət, ədəb; 2. zəriflik; incəlik (*məsələ və s. haqqında*).

ДЕЛИКАТНЫЙ *прил.* 1. nəzakətli, ədəbli; 2. zərif; incə (*məsələ və s.*).

ДЕЛИМОЕ *ср* riyaz. bölünən.

ДЕЛИМОСТЬ *ж мн. нет* bölünə bilmə, bölünmə.

ДЕЛИМЫЙ *прил.* bölünən, bölünə bilən.

ДЕЛИТЕЛЬ *м* riyaz. bölən.

ДЕЛИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. riyaz. bölən (bölmə) -i[-ı]; 2. *xüs.* bölücü.

ДЕЛИТЬ *несов.* 1. bölmək; ayırmaq; **делить поровну** bərabər bölmək, tən bölmək; 2. *мәс.* şərik olmaq; **он делил со мной горе и радость** o, mənim dərdimə şərik olurdu, o, mənimlə həmdərd idi; **◇ делить нечего кому** şərikli məlimiz (malları) yoxdur.

ДЕЛИТЬСЯ *несов.* 1. bölünmək; ayrılmaq; 2. dərdləşmək; 3. vermək; **делиться знаниями** с *массой* biliyini kütlələrə vermək.

ДЕЛИШКИ *мн. дан.* iş, işlər, iş-güc.

ДЕЛО *ср мн. дела* 1. (*müxtəlif mənalarda*) iş; **бороться за дело** демократии demokratiya işi uğrunda mübarizə etmək; **как дела?** işlər necədir?; **судебное дело** məhkəmə işi; **военное дело** hərbi iş; **у меня много дел** mənim işim çoxdur; **дело №5 5 №-li iş**; 2. -çilik, -çılıq, -çuluq, -çülük *şəkilçiləri ilə ifadə olunur*; **горное дело** mədənçilik; **артиллерийское дело**

topçuluq; 3. iş-güc, məşğələ; 4. hadisə, əhvalat; **это дело случилось осенью** bu hadisə (əhvalat) payızda olmuşdur; **с ним случилось интересное дело** onun başına maraqlı hadisə (əhvalat) gəlmişdir; 5. məsələ; **как обстоит дело с вашим отъездом?** sizin getmək məsələnin nə yerdə qaldı?; 6. *köhn.* vuruşma, dava; **◇ доброе дело** yaxşılıq, yaxşı iş, xeyir iş; **то и дело** daim, həmişə, tez-tez; **в самом деле** həqiqətən, doğrudan da; **на деле** həqiqətdə; **исде**; **первым делом** əvvəl başdan, birinci növbədə; **между делом** iş arası; **приняться за дело** işə başlamaq, işə girişmək; **золотых дел мастер** zərgər; **положение дел** vəziyyət; **быть не у дел** iş başında olmamaq, düşmək (*vəzi-fadəni*); **дело в шляпе** hər şey yerindədir, iş düzəlibdir; **за дело** yerində, haqlı olaraq, yeridir; **к делу! ближе к делу!** mətləbə keç!; **на самом деле** həqiqətdə, həqiqətən, əslində; **дело на мази** бах **мазь**; **делу конец** bitdi, qurtardı; **всё славим; в чём дело?** nə olub? nə var?; **мое (твое) дело** сторона mənə (sənə) daxli yoxdur.

ДЕЛОВИТО *нареч.* işgüzar bir surətdə, işgüzarlıqla; **өзүнү işgüzar göstərərək**; işgüzar kimi.

ДЕЛОВИТОСТЬ *ж мн. нет* 1. işçilik, işgüzarlıq, çalışqanlıq; 2. bacarıq, fəaliyyət.

ДЕЛОВИТЫЙ *прич.* işçil, işgüzar, bacarıqlı, çalışqan.

ДЕЛОВОД бах **делопроизводитель**.

ДЕЛОВОДСТВО бах **делопроизводство**.

ДЕЛОВОЙ *прил.* 1. işgüzar, işçil, bacarıqlı, işbacaran, çalışqan; **деловой человек** işgüzar adam, iş adamı; 2. rəsmi, işə aid; **деловая бумага** rəsmi kağız; 3. emal üçün yararlı; **деловой лес** emal üçün yararlı ağac.

ДЕЛОПРОИЗВОДИТЕЛЬ *м* kargüzar.

ДЕЛОПРОИЗВОДИТЕЛЬНИЦА *ж* kargüzar qadın (qız).

ДЕЛОПРОИЗВОДСТВЕННЫЙ **делопроизводство** *сөз. сиф.*

ДЕЛОПРОИЗВОДСТВО *ср мн. нет* dəft. kargüzarlıq.

ДЕЛЬНО *нареч.* ciddi, diqqətləyiç, dəyərli, qiymətli, faydalı, səmərəli.

ДЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* 1. bacarıqlılıq, işgüzarlıq; 2. ciddiilik, əsaslılıq, diqqətləyiçlik.

ДЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. işbilən, bacarıqlı, işgüzar, çalışqan; 2. ciddi, diqqətləyiç, qiymətli, dəyərli, faydalı, səmərəli.

ДЕЛЬТА I *ж* *coğr.* delta (*çayın dənizə töküldüyü yerdə əmələ gətirdiyi qollar*).

ДЕЛЬТА II *ж* delta (*yunan əlifbasının dördüncü hərfinin adı*).

ДЕЛЬТОВИДНЫЙ *прил.* deltaşəkilli (бах **дельта I**).

ДЕЛТООБРАЗНЫЙ бах **дельтовидный**.

ДЕЛЬФИН *м* *zool.* delfin (*balinalar qrupundan dəniz məməlisi*).

ДЕЛЬФИНИЙ, **ДЕЛЬФИНОВЫЙ** **дельфин** *сөз. сиф.*; **дельфиний жир** delfin yağı.

ДЕЛЬЦЕ *ср* **дело** *сөз. кіç.*

ДЕЛЯГА *ж* dan. işbaz.

ДЕЛЯНКА *ж* məşənin qırılmaq üçün ayrılan hissəsi.

ДЕЛЯЧЕСКИЙ **делячество** *сөз. сиф.*

ДЕЛЯЧЕСТВО *ср мн. нет* işbazlıq.

ДЕМАГОГ *м* demaqqoç.

ДЕМАГОГИЧЕСКИЙ **демагогия** *сөз. сиф.*; **демагогcasına**; **демагогическое** **выступление** demaqqoçcasına çıxış.

ДЕМАГОГИЧНОСТЬ *ж* demaqqoçiya məhiyyətinə olma.

ДЕМАГОГИЧНЫЙ бах **демагогический**.

ДЕМАГОГИЯ *ж* demaqqoçiya, demaqqoçluq.

ДЕМАРКАЦИОННЫЙ **демаркация** *сөз. сиф.*; **◇ демаркационная линия** 1) demarkasiya xətti (*sülh danışıqları gedən zaman müharibə edən tərəflərin mövqeləri arasında qoyulan və ya mübahisəli yerlərin sərhədlərini təyin edən xətt*); 2) *мәс.* iki hadisə arasında düzüst və aydın hədd.

ДЕМАРКАЦИЯ *ж* demarkasiya (1. *sərhəd çəkilməsi, sərhəd təyin edilməsi, sərhədin nişanlarla ayrılması*; 2. *tib. dərinin ölə hissələrinin sağlam hissələrindən ayrılması*).

ДЕМАРШ *м* demarş (*diplomatik çıxış, diplomatik tədbir*).

ДЕМАСКІРОВАТЬ *сов. и несов.* açmaq, aşkar etmək, üstünü açmaq; ifşa etmək.

ДЕМАСКІРОВАТЬСЯ *несов.* açılmaq, aşkar olmaq, üstü açılmaq; ifşa olunmaq.
ДЕМАСКІРÓВКА *ж* açma, aşkar etmə (edilmə), üstünü açma, üstü açılma; ifşa etmə (edilmə).
ДЕМИКОТОН *м* *мн. нет көһн.* demikoton (*möhkəm pambıq parça*).
ДЕМИКОТОННЫЙ, ДЕМИКОТОНОВЫЙ *демикотон* *сөз. сif.*
ДЕМИЛИТАРИЗАЦИЯ *ж* demilitarizasiya, silahsızlaşdır(ıl)ma (*bir dövlətə qoşun saxlamağı, hərbi sənaye yaratmağı, düzəltməyi qadağan etmə*).
ДЕМИЛИТАРИЗОВАННЫЙ *прич.* demilitarizasiya edilmiş, silahsızlaşdırılmış (*бах демилитаризация*).
ДЕМИЛИТАРИЗОВАТЬ *сов. и несов.* demilitarizasiya etmək, silahsızlaşdırmaq *бах демилитаризация*.
ДЕМИСЕЗОННЫЙ *прил.* demisezon (*baharda və payızda geyilən*); **демисезонное пальто** demisezon palto.
ДЕМИЮРГ *м* *фәлс.* demiürg (*1. Platonun idealist fəlsəfəsində: yaradan, dünyanı yaradan qüvvə, Allah; 2. yaradıcı*).
ДЕМОБИЛИЗАЦИОННЫЙ *демобилизация* *сөз. сif.*
ДЕМОБИЛИЗАЦИЯ *ж* 1. demobilizasiya, tərxis (*1. sülh şəraitinə keçdikdən sonra silahlı qüvvələrin hərbi qulluqdan azad edilməsi; 2. təsərrüfat sahələrinin dinc şəraitə keçirilməsi*); 2. *мәс. дан.* ruhdan salma, sustaltma, soyutma.
ДЕМОБИЛИЗОВАННЫЙ *прич.* demobilizasiya edilmiş, tərxis edilmiş, ordudan buraxılmış.
ДЕМОБИЛИЗОВАТЬ *сов. и несов.* 1. demobilizasiya etmək, tərxis etmək, ordudan buraxmaq; 2. *мәс. дан.* ruhdan salmaq, sustaltmaq, soyutmaq.
ДЕМОБИЛИЗОВАТЬСЯ *сов. и несов.* demobilizasiya edilmək, tərxis edilmək, ordudan buraxılmaq.
ДЕМОГРАФИЧЕСКИЙ *демография* *сөз. сif.*
ДЕМОГРАФИЯ *ж* *мн. нет* demoqrafiya (*statistikada: əhalinin tərkibini, sayını və onun tərkibindəki dəyişiklikləri öyrənən şöbə*).

ДЕМОКРАТ *м* demokrat.
ДЕМОКРАТКА *ж* demokrat qadın (*qız*).
ДЕМОКРАТИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* demokratlaşdırma, demokratlaşdırılma, demokratlaşma; demokratikləş(diri)mə.
ДЕМОКРАТИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* demokratlaşdırmaq, demokratikləşdirmək.
ДЕМОКРАТИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* demokratlaşmaq, demokratikləşmək, demokratikləşdirilmək.
ДЕМОКРАТИЗМ *м* *мн. нет* demokratizm (*1. demokratiyanın həyata keçirilməsi; 2. бах демократичность*).
ДЕМОКРАТИЧЕСКИЙ *прил.* demokratik; **демократический образ правления** demokratik idarə üsulu.
ДЕМОКРАТИЧНОСТЬ *ж* *мн. нет* demokratiklik.
ДЕМОКРАТИЧНЫЙ *прил.* demokratik.
ДЕМОКРАТИЯ *ж* demokratiya.
ДЕМОН *м* iblis, şeytan.
ДЕМОНИЗМ *м* *мн. нет* 1. demonizm, iblislik; iblis xasiyyəti; 2. *мәс.* qeyri-adilik, məkr.
ДЕМОНИЧЕСКИЙ *прил.* 1. iblisənə; 2. *мәс.* qeyri-adi, çox qüvvətli, məkrli, hiyləgər, kinli.
ДЕМОНОЛОГИЧЕСКИЙ *прил.* demonoloji, demonoloji mahiyyətli.
ДЕМОНОЛОГИЯ *ж* demonologiya (*ibtidai insanların cinlərə inanması*).
ДЕМОНСКИЙ *демон* *сөз. сif.*
ДЕМОНСТРАНТ *м* nümayişçi.
ДЕМОНСТРАНТКА *ж* nümayişçi qadın (*qız*).
ДЕМОНСТРАТИВНО *нареч.* nümayişkaranə, açıq-açıqına, qəsdən, açıqla, etiraz əlaməti olaraq.
ДЕМОНСТРАТИВНЫЙ *прил.* 1. nümayişkaranə, açıq-açıqına; 2. əyani; **демонстративный метод преподавания** əyani tədris üsulu.
ДЕМОНСТРАТОР *м* *хүс.* nümayiş etdirən, göstərən (*bir şeyi*).
ДЕМОНСТРАЦИОННЫЙ *прил.* nümayiş-i[-i]; **демонстрационный зал** nümayiş (göstərmə) zalı.
ДЕМОНСТРАЦИЯ *ж* 1. nümayiş; **праздничная демонстрация трудящихся** zəhmətkeşlərin bayram nümayişi; 2. gös-

tər(ıl)mə, nümayiş etdir(ıl)mə; **демонстрация кинофильма** kinofilm göstərilməsi (nümayişi).
ДЕМОНСТРИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* nümayiş etdirilmə, göstərilmə.
ДЕМОНСТРИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. nümayiş etdirmək, göstərmək; **демонстрировать новый кинофильм** yeni kinofilmi göstərmək; 2. nümayiş düzəltmək, nümayiş çıxmaq.
ДЕМОНСТРИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* nümayiş etdirilmək, göstərilmək.
ДЕМОНТАЖ *м* *тех.* demontaj, sökme (*maşını, aparatı, qurğunu*).
ДЕМОНТИРОВАТЬ *сов. и несов. тех.* sök-mək (*maşını və s.-ni*).
ДЕМОНТИРОВАТЬСЯ *несов. тех.* sököl-mək (*maşını və s.*).
ДЕМОРАЛИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* pozğunluq, pozulma; düşkünlük, mənavi pozğunluq.
ДЕМОРАЛИЗОВАННЫЙ *прич.* pozğunlaşmış; mənavi cəhətdən pozulmuş; düşkünlüşmüş.
ДЕМОРАЛИЗОВАТЬ *сов. и несов.* pozğunluq salmaq, pozğunlaşdırmaq, mənaviyyatını pozmaq; ruhdan salmaq.
ДЕМОС *м* *мн. нет* tar. xalq, rəiyyət (*sinifli cəmiyyətdə əhalinin aşağı təbəqəsi*).
ДЕМПИНГ *м* *іqt.* dempinq (*rəqəbat məqsədilə xarici bazarlarda malların öz dəyərindən ucuz qiymətə satılması*).
ДЕМПИНГОВЫЙ *демпинг* *сөз. сif.*
ДЕМПФЕР *м* *хүс.* dempfer (*müxtəlif alət və cihazlarda: mexaniki rəqsi zəiflətmək üçün qurğu*).
ДЕМПФИРОВАТЬ *сов. и несов. хүс.* dempferləmək, dempferlə zəiflətmək (*бах демпфер*).
ДЕМПФИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. хүс.* dempferlənmək, dempferlə zəiflədilmək.
ДЕМУНИЦИПАЛИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* bələdiyyələşdirilmiş mülklərin əvvəlki sahiblərinə qaytarılması.
ДЕМУНИЦИПАЛИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* bələdiyyələşdirilmiş mülkləri əvvəlki sahiblərinə qaytarmaq.
ДЕМУНИЦИПАЛИЗИРОВАТЬСЯ *несов.* əvvəlki sahiblərinə qaytarılmaq (*bələdiyyələşdirilmiş mülklər haqqında*).

ДЕНАРИЙ *бах динарий*.
ДЕНАТУРАЛИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* *хүг.* denaturalizasiya (*vətəndaşlıqdan (təbəəlikdən) çıxma*).
ДЕНАТУРАЛИЗОВАННЫЙ *бах денатурализованный*.
ДЕНАТУРАЛИЗОВАТЬ *сов. и несов.* *бах денатурализовать*.
ДЕНАТУРАЛИЗОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *бах денатурализоваться*.
ДЕНАТУРАЛИЗОВАННЫЙ *прич.* *хүг.* vətəndaşlıqdan (təbəəlikdən) çıxardılmış; vətəndaşlıq hüququndan məhrum edilmiş.
ДЕНАТУРАЛИЗОВАТЬ *сов. и несов. хүг.* vətəndaşlıq hüququndan (təbəəlikdən) məhrum etmək.
ДЕНАТУРАЛИЗОВАТЬСЯ *сов. и несов. хүг.* 1. vətəndaşlıqdan (təbəəlikdən) çıxmaq; 2. vətəndaşlıq hüququndan məhrum edilmək.
ДЕНАТУРАТ *м* *мн. нет* denaturat (*zəhərli spirt*).
ДЕНАТУРАТЧИК *м* *хүс.* denaturatçı (*denaturat hazırlayan fəhlə*).
ДЕНАТУРАЦИЯ *ж* *мн. нет* *хүс.* denaturatlaşdır(ıl)ma (*icmət üçün yaramaz hala salmaqdan ötrü şərab spirtinə rəngli və zəhərli maddələr qatılması*).
ДЕНАТУРИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* *хүс.* denaturatlaşdır(ıl)ma (*бах денатурация*).
ДЕНАТУРИРОВАННЫЙ *прич.* *хүс.* denaturatlaşdırılmış (*бах денатурация*).
ДЕНАТУРИРОВАТЬ *сов. и несов. хүс.* denaturatlaşdırmaq (*бах денатурация*).
ДЕНАТУРИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. хүс.* denaturatlaşdırılmaq, denaturatlaşmaq (*бах денатурация*).
ДЕНАЦИОНАЛИЗАЦИЯ *ж* 1. milli xüsusiyyətlərini itirmə; 2. milli xüsusiyyətləri boğma; 3. milliləşdirilmiş əmlakı əvvəlki sahiblərinə qaytarma, milliləşdirməni ləğv etmə.
ДЕНАЦИОНАЛИЗИРОВАННЫЙ *прич.* əvvəlki sahiblərinə qaytarılmış (*milliləşdirilmiş mülklər*).
ДЕНАЦИОНАЛИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* milliləşdirilmiş mülkləri əvvəlki sahiblərinə qaytarmaq.

ДЕНАЦИОНАЛИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. milli xüsusiyyətlərini itirmək; 2. övvəlki sahiblərinə qaytarılmaq (*milliləşdirilmiş mülklər*).

ДЕНАЦИФИКАЦИЯ *ж мн. нет* denasifikasiya (*keçmiş faşist ölkələrində faşizm və nazizm qalıqlarının ləğv edilməsi*).

ДЕНАЦИФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* denasifikasiya etmək (*бах денацификация*).

ДЕНДИ *м нескл.* dendi, modabaz (*həmişə ən son modalı paltar geyən adam*).

ДЕНДРАРИЙ *м* dendrari (*nəbatat bağı və ya parkı*).

ДЕНДРИТ *м* dendrit (1. anat. sinir toxuması sıxıntısı; 2. miner., tex. kristal törəmə).

ДЕНДРОЛОГИЧЕСКИЙ *прил.* dendroloji.

ДЕНДРОЛОГИЯ *ж мн. нет* dendrologiya (*botanikanın ağac və kol növlərindən bəhs edən şöbəsi*).

ДЕНЕЖКИ *ж 1. деньги* söz. oxş.; 2. tar. yarımqəpiklik.

ДЕНЕЖНЫЙ 1. *деньги* söz. sif.; *денежная реформа* pul islahatı; 2. *dan.* pullu, varlı, dövlətli; *денежный человек* pullu adam.

ДЕНЁК *м dan.* день söz. oxş.

ДЕНЁЧЕК *м dan.* день söz. oxş.

ДЕНЗНАК *м* (денежный знак) kağız pul.

ДЕННИК *м xüs.* bölmə (*tövlədə*).

ДЕННИЦА *ж köhn.* şofəq, dan.

ДЕННО *денно и ночью* gecə-gündüz, gecəli-gündüzlü.

ДЕННОЙ *köhn.* бах *дневной*.

ДЕНОМИНАЦИЯ *ж mal.* iqt. denominasiya (*kağız pulu qiymətinin dəyişdirilməsi*).

ДЕНОСАЦИЯ *ж dipl.* ləğv etmə, etibarsız elan etmə (*müqaviləni*).

ДЕНОСЦРОВАНИЕ *ср dipl.* ləğv etmə, etibarsız elan etmə (*müqaviləni*).

ДЕНОСЦРОВАТЬ *сов. и несов. dipl.* ləğv etmək, etibarsız elan etmək (*müqaviləni*).

ДЕНОСЦРОВАТЬСЯ *несов. dipl.* ləğv edilmək, etibarsız elan edilmək (*müqavilə haqqında*).

ДЕНТИН *м мн. нет* tib. dentin (*dışın əsas kütləsi*).

ДЕНЩИК *м inq.* əv. dənşik (*zabitə xidmət edən əsgər*).

ДЕНЩИЦКИЙ, ДЕНЩИЧЬИ денщик söz. sif.

ДЕНЬ *м (мн. дни)* 1. gün; *солнечный день* günəşli gün; *день отдыха* istirahət günü; 2. gündüz; *день-денской bütün günü, gün uzunlu; день и ночь* gecə-gündüz; *на днях* bu günlərdə, yaxın günlərdə; *третьего дня* srağagün; *изо дня в день* hər gün, daim; *день ото дня* yavaş-yavaş, gündən-günə; *гүнбәгүн в один прекрасный день* gүнләрın bir gүnündə, gүнләрın birində; *среди бела дня* gүнün gүнorta çağы; *со дня на день* yaxın gүнләрın birində; *Международный женский день* Beynəlxalq qadınlар gүnü; *День молодежи* Gençlər gүnü; *рабочий день* iş gүnü; *дни чьи сочтены* ömrü az qalıb; *день в день* düz vaxtında, tam vaxtında; *день за день* yeknəsəq, bir cür, dəyişiksiz; *не по дням, а по часам* (расти, вырастать) çox sürətlə, çox tez (artmaq, böyümək).

ДЕНЬГА *ж 1. köhn.* yarımqəpiklik (*pul*); 2. *деньга собир. dan.* бах *деньги*.

ДЕНЬГИ *мн.* pul; *при деньгах* (быть) yanında pulu olmaq; *не при деньгах* (быть) pulu olmamaq, yanında pulu olmamaq.

ДЕНЬЖОНКИ *ед. нет* деньги söz. kiç. qəpik-quruş.

ДЕНЬСКОЙ *прил.* день-денской бах *день*.

ДЕПАРТАМЕНТ *м* departament (1. *Azərbaycanda, Rusiyada və bəzi xarici ölkələrdə:* ali hökumət idarələri şöbələrinin adı; 2. *Amerikada:* nazirlik; *государственный департамент* dövlət departamenti (*Amerika xarici işlər nazirliyinin adı*); 3. *Fransada:* inzibati-ərazi bölgüsü).

ДЕПАРТАМЕНТСКИЙ департамент söz. sif.

ДЕПЕША *ж* depeşa (1. *köhn.* telegram, 2. *təcili diplomatik məlumat*).

ДЕПИМЕНТАЦИЯ *ж biol., tib.* piqment-sizləşmə (*dərinin öz rəngini itirməsi*).

ДЕПО *ср нескл.* depo (1. *elektrovoz və vaqonların durduğu və təmir olunduğu yer; yağın avtomobillərinin durduğu yer; köhn. anbar*).

ДЕПОВСКИЙ depo söz. sif.

ДЕПОЗИТ *м мн. нет* mal. depozit (*müəyyən məqsədlə saxlanmaq üçün bank və ya başqa kredit idarələrinə verilən pul və ya qiymətli kağız*).

ДЕПОЗИТНЫЙ *mal.* депозит söz. sif.; *депозитная квитанция* depozit qəbzi.

ДЕПОЗИТОР *м* бах *депонент*.

ДЕПОЛЯРИЗАТОР *м fiz.* depolyarizator (*polyarizasiyanı zəiflədirmək üçün qalvanik element əlavə edilən maddə*).

ДЕПОЛЯРИЗАЦИЯ *ж мн. нет* fiz. depolyarizasiya (*polyarizasiyanın zəifləşdirilməsi*).

ДЕПОНЕНТ *м mal.* deponent (*depozitə pul və ya qiymətli kağız qoyan*).

ДЕПОНЕНТСКИЙ *mal.* депонент söz. sif.

ДЕПОНИРОВАНИЕ *ср. mal.* depozitə qoyma (*qoyulma*).

ДЕПОНИРОВАТЬ *несов. mal.* depozitə qoymaq (*бах депозит*).

ДЕПОНИРОВАТЬСЯ *несов. mal.* depozitə qoyulmaq (*бах депозит*).

ДЕПРЕССИВНЫЙ депрессия söz. sif.

ДЕПРЕССИЯ *ж* depressiya (1. *iqt. tənəzzül; 2. tib. ruh düşkünlüyü, ruhi sıxıntı*).

ДЕПУТАТ *м* deputat.

ДЕПУТАТКА *ж* deputat qadın (*qız*).

ДЕПУТАТСКИЙ депутат söz. sif.

ДЕПУТАЦИЯ *ж* deputatlar heyəti.

ДЕР: *здать (дать) деру* dan. qaçmaq, götürülmək, əkilmək, daban almaq.

ДЕРАТИЗАЦИЯ *ж мн. нет* xüs. deratizasiya (*siçan, siçovul və s. haşəratın kimyəvi vasitələrlə qırılması*).

ДЕРБИ *ср нескл. idm.* cıdır, at yarışı (*üçyaşar atların yarışı*).

ДЕРВИШ *м* dərviş.

ДЕРГ *в знач. сказ. dan.* dartdı; *он меня дерг за рукав* o mənim qolumdan dartdı.

ДЕРГАНЬЕ *ср мн. нет* 1. dartmaq; 2. çəkmə, çıxartmaq; 3. *мәс.* əsəbiləşdirmə, incitmə, darıxdırma, tənəgə gətirmə.

ДЕРГАТЬ *несов.* 1. dartmaq; *дёргать за рукав* qolumdan dartmaq; 2. çəkmək, çıxartmaq; *дёргать зуб* dişini çəkmək; 3. *мәс.* əsəbiləşdirmək, incitmək, darıxdırmaq, tənəgə gətirmək.

ДЕРГАТЬСЯ *несов.* 1. dartılmaq; 2. çəkilmək, çıxardılmaq; 3. atmaq, qırmaq (*göz*).

ДЕРГАЧ *1 м zool.* бах *коростель*.

ДЕРГАЧ *II м tex.* mıxçıxardan, mıxçəkən (*alat*).

ДЕРГУН бах *дергач* I.

ДЕРЕВЕНЁТ *несов.* ağaca dönmək, qurumaq, keyləşmək.

ДЕРЕВЕНСКИЙ 1. *деревня* söz. sif.; *деревенская жизнь* kənd həyatı; 2. *kəndli* (*kəndçi*).

ДЕРЕВЕНЩИНА *ж и м köhn.* kəndli-kütlü (*kəndçi-küncü*); *avam, qaba, kobud adam* (*keçmişdə şəhər varlılarının kəndlilərə verdikləri təhqiramiz ad*).

ДЕРЕВЕНЬКА *деревня* söz. kiç.

ДЕРЕВИНА *ж мәш.* ağac gövdəsi, tir.

ДЕРЕВНЯ *ж (мн. деревни)* kənd.

ДЕРЕВО *ср (мн. деревья)* ağac; *родословное дерево* şəcərə (*nəsil ağacı*).

ДЕРЕВООБДЕЛОЧНИК *м* ağac emalı ustası.

ДЕРЕВООБДЕЛОЧНЫЙ *прил.* ağac emalı -i[-ı]; ağac emal edən; *деревнообделочный* cех ağac emalı sexi.

ДЕРЕВООБРАБАТЫВАЮЩИЙ *прил.* xüs. ağac emal edən; *ағасдан müxtəlif şeylər emal edən; деревнообрабатывающая промышленность* ağac emalı sənayesi.

ДЕРЕВООБРАБОТКА *ж xüs.* ağac emalı.

ДЕРЕВОРУБКА *ж мн. нет* ağac qırma, meşə kəsmə.

ДЕРЕВУШКА *ж* balaca kənd.

ДЕРЕВЦЕ, ДЕРЕВЦО *ср (мн. деревца)* dan. *деревцо* söz. kiç.

ДЕРЕВЯНИСТОСТЬ *ж мн. нет* dadsızlıq, ağac kimi bərklik.

ДЕРЕВЯНИСТЫЙ *прил.* 1. *oduncağabənzər, oduncaq kimi*; 2. *мәс.* dadsız, bərk (*meyvə, tərəvəz və s.*).

ДЕРЕВЯННЫЙ *прил.* 1. *ағасдан (taxtadan) qayınmış; деревянная дверь* taxta qapı; 2. *мәс.* hərəkətsiz, hissiz, küt; *деревянное масло* tex. zeytun yağının aşağı növü.

ДЕРЕВЯШКА *ж* ağac parçası, taxta parçası, kula.

ДЕРЖАВА *ж 1. dövlət; 2. tar.* derjava (*Moskva rus dövlətində və çarizm dövründə*

Rusiyada: padşahın hakimiyyət emblemi olan üstü xaçlı qızıl şar).
ДЕРЖАВНЫЙ *прил. köhn.* 1. hökmdar, hökmdar; 2. qüdrətli, əzəmətli, böyük.
ДЕРЖАЛКА *ж дан. qulp, dəstək; tutqac.*
ДЕРЖАНИЕ *ср мн. нет* saxlama, tutma.
ДЕРЖАННЫЙ *прич.* saxlanmış; **собака,** долго держанная на цепи uzun müddət zəncirdə saxlanmış it.
ДЕРЖАНЫЙ *прил. дан.* işlənmiş, köhnə, nimdəş.
ДЕРЖАТЕЛЬ *м* 1. sahib; **держатель** вачера ваучер sahibi; 2. *xüs.* tutqac, kağız-tutan.
ДЕРЖАТЬ *несов.* 1. tutmaq; **держат** ребёнка за руку uşağın əlindən tutmaq; 2. tutub saxlamaq; 3. *(müxtəlif mənalarda)* saxlamaq; **держат** в резерве ehtiyatda saxlamaq; **держат** корову inək saxlamaq; **держат** деньги в сберкассе pullarını əmanət kassasında saxlamaq; **держат** речь nitq söyləmək; **держат** корректуру korrektura oxumaq; **держат** своё слово sözlünün üstündə durmaq; **держат** экзамен imtahan vermək (tutmaq); **держат** пари mərc gəlmək; **держат** (чью-н.) сторону tərəf saxlamaq, tərəfgirlik etmək; **держат** ответ cavabdeh olmaq; **держат** язык за зубами sirr saxlamaq, dilini saxlamaq; **держат** уши востро ayıq olmaq, sayıq olmaq; **держат** в памяти yadda saxlamaq; **держат** банк бах банк; **держат** карман (шире) *дан.* damaq olarsan, arxayın olma; **держат** курс (путь) yol-lanmaq, getmək, istiqamət almaq; **держат** себя каким образом özünü aparmaq; **держат** сердце бах сердце; **держат** нос по ветру бах ветер; **держат** в ежовых рукавицах бах ежовый; **держат** себя в руках özünü saxlamaq; **держат** за ворот бах ворот I; **держат** под замком бах замок; **держат** при себе (взгляды, мнения) (fikrini) üroyində saxlamaq.
ДЕРЖАТЬСЯ *несов.* 1. yarımaq, tutmaq; tutub durmaq; **держаться** за стол stol-dan yarımaq, stoldan tutub durmaq; 2. durmaq, dayanmaq; **с трудом** держаться на ногах çətinliklə ayaq üstə

durmaq (ayaq üstə durmağa təqəti olma-maq); 3. sallanmaq, asılmaq; 4. *тас.* sax-lamağa çalışmaq, bərk-bərk yarımaq, əldən verməmək; **держаться** за старую должность köhnə vəzifəsindən bərk-bərk yarımaq; 5. *тас.* özünü tutmaq, özünü saxlamaq, özünü aparmaq; **он** держится очень скромно o, özünü çox sadə (təvazökar) aparır; 6. getmək, yönəlmək; **держаться** правой стороны sağ tərəf-dən (tərəflə) getmək; 7. gəlmək, dalınca getmək; **первая колонна держалась** за второй биринци дөстө иккиннин dalınca gəlirdi; **держись** за товарищем yoldaşının dalınca get; 8. qalmaq, yaşamaq; **привычки** держатся долго adətlər uzun müddət qalır (yaşayır); 9. dayanmaq; müqavimət göstərmək, təslim ol-mamaq; **крепость** держалась долго qala uzun müddət dayandı (müqavimət gös-tərdi, təslim olmadı); 10. riayət etmək; **держаться** на волоске бах волосок.
ДЕРЖИМОРДА *м дан.* qaba, kobud; hey-vəre.
ДЕРЗАНИЕ *ср* 1. cəsarət, cürət; 2. cürət et-mə, cəsarət etmə; 3. coşqun arzu, yenilik arzusu.
ДЕРЗАТЬ *несов.* 1. cəsarət etmək, cəsarətli olmaq, ürəkli olmaq; 2. yeniliyə can atmaq.
ДЕРЗИТЬ *несов.* qabarmaq, söz qaytarmaq, qaba cavab vermək, ədəbsizlik göstərmək.
ДЕРЗКИЙ *прил.* 1. ədəbsiz, qaba, kobud; sözqaytaran, diliuzun; 2. cəsarətli, ürəkli; 3. ötkəm, lovğa, məğrur, mütəkəbbir; **дерзкий** на язык dildən ötkəm, dildən pərgar.
ДЕРЗКО *нареч.* 1. ədəbsizcəsinə, kobud-casına; qaba; 2. cəsarətlə.
ДЕРЗНОВЕНИЕ *ср мн. нет* köhn. бах дерзание.
ДЕРЗНОВЕННОСТЬ *ж* 1. ədəbsizlik, qaba-lıq, kobudluq; diliuzunluq; 2. cəsarət.
ДЕРЗНОВЕННЫЙ *köhn.* бах дерзкий 2-ci mənadə.
ДЕРЗНУТЬ *сов.* бах дерзать.
ДЕРЗОСТНЫЙ *прил. köhn.* бах дерзно-венный.
ДЕРЗОСТЬ *ж* 1. ədəbsizlik, qabarıq, ko-budluq, hörmətsizlik; 2. qaba söz, qaba cavab, qaba hərəkət.

ДЕРИВАТ *м* төрәмә; **слова-дериваты** *дилç.* төрәмә sözlər.
ДЕРИВАЦИОННЫЙ *деривация* *сөз. сиф.*
ДЕРИВАЦИЯ *ж* derivasiya (1. güllənin uçuş zamanı yana meyli; 2. çaydan qol ayrılması; 3. *дилç.* bir kökdən ayrı-ayrı sözlər düzəlməsi).
ДЕРМАТИН *ж xüs.* dermatin (*dəriyə oxşar parça, müşəmbə*).
ДЕРМАТИНОВЫЙ 1. *дерматин* *сөз. сиф.*; 2. dermatindən qayırılmış, üzünə dermatin çəkilmiş.
ДЕРМАТИТ *м tib.* dermatit (*dəri iltihabı*).
ДЕРМАТОЗ *м мн. нет tib.* dermatoz (*də-ridə xəstəlik vəziyyəti*).
ДЕРМАТОИД бах дерматин.
ДЕРМАТОЛОГ *м tib.* dermatolog; derma-tologiya (*dəri xəstəlikləri*) mütəxəssisi, dəri həkimi.
ДЕРМАТОЛОГИЧЕСКИЙ *дерматология* *сөз. сиф.*; dermatoloji; **дерматологический кабинет** dermatologiya kabinetini.
ДЕРМАТОЛОГИЯ *ж мн. нет tib.* derma-tologiya (*dəri xəstəliklərindən və onları müalicə üsullarından bəhs edən elm*).
ДЕРМОГРАФИЗМ *м мн. нет tib.* dermo-qrafizm (*qıcıqlanan dəridə ağ və ya qırmızı zolaqlar əmələ gəlməsi*).
ДЕРМОСКОПИЯ *ж мн. нет tib.* dermos-kopiya (*dəri xəstəliklərinin müayinələş-dirilməsini asanlaşdırən üsulların ümumi adı*).
ДЕРН *м мн. нет* çim.
ДЕРНЕТЬ *несов.* çimlə örtülmək, çimlən-mək.
ДЕРНИНА *ж дан.* 1. çim parçası; 2. çim.
ДЕРНИСТЫЙ *прил.* çimli; **дернистая** земля çimli torpaq.
ДЕРНОВАНИЕ *ср xüs.* çimləmə, çimlən-mə, çimlə örtmə (örtülmə).
ДЕРНОВАТЬ *несов. xüs.* çimləmək, çimlə-örtmək.
ДЕРНОВКА бах дернование.
ДЕРНОВЫЙ *дёрн* *сөз. сиф.*; çimli.
ДЕРНОРЭЗ *м xüs.* çimkəsən (*alət*).
ДЕРНУТЬ *сов.* dartmaq, çəkmək, çıxart-maq; **дёрнуло** за язык; **черт** дернул за язык *kogo* *дан.* elə bil şeytan dillən-dirdi.

ДЕРНУТЬСЯ *сов.* бах дёргаться 2-ci mə-nada.
ДЕРРИК *м* derrick (*yüqəldirən kran növü*).
ДЕРТЬ *ж к. т.* qaba üyüdülmüş dən (*heyvan yemi*).
ДЕРЮГА *ж* 1. kişi; 2. *тас.* qaba paltar.
ДЕРЮЖКА *ж* дерюга *сөз. кіç.*
ДЕРЮЖНЫЙ *дерюга* *сөз. сиф.*; **дерюж-ный мешок** kişi kışə.
ДЕСАНТ *м* desant (1. *düşmə* ərazisinə gə-mi və ya təyyarə vasitəsilə qoşun çıxart-ma; 2. *düşmə* ərazisinə çıxarılmış qoşun).
ДЕСАНТНИК *м* desantçı, desant iştirakçısı.
ДЕСАНТНЫЙ *десант* *сөз. сиф.*; **десантные** войска desant qoşunları.
ДЕСЕННЫЙ *десна* *сөз. сиф.*; **десенные** ткани dişəti toxumaları.
ДЕСЕРТ *м* desert, çəraz (*xörəkdən sonra verilən meyvə, şirniyyat və s.*).
ДЕСЕРТНЫЙ *десерт* *сөз. сиф.*; **десертная** ложка desert qaşığı; **десертное** вино şirin çaxır.
ДЕСКАТЬ *вв. сл. дан.* ...miş, ...imiş, guya ты, дескать, сам виноват (guya) sən özün müqəssirsən (miş).
ДЕСНА *ж (мн. десны) anat.* diş eti.
ДЕСНИЦА *ж köhn.* sağ əl; əl.
ДЕСПОТ *м* 1. istibdadçı, müstəbid; 2. *тас.* zalım, zülmkar, qaniçən.
ДЕСПОТИЗМ *м мн. нет* 1. istibdad; 2. *тас.* zülmkarlıq, qəddarlıq, müstəbidlik.
ДЕСПОТИЧЕСКИЙ 1. *деспотия* *сөз. сиф.*; **деспотический** образ правления istib-dad üsulu; 2. *тас.* zalım, müstəbid; zalımanə.
ДЕСПОТИЧНОСТЬ *ж мн. нет* *тас.* zalımlıq, zülmkarlıq, müstəbidlik.
ДЕСПОТИЧНЫЙ бах деспотический 2-ci mənadə.
ДЕСПОТИЯ *ж* istibdad hakimiyyəti.
ДЕСТРУКЦИЯ *ж* pozulma, dağılma (*bir şeyin normal quruluşunun pozulması*).
ДЕСТЬ *ж köhn.* top; **десть** бумаги bir top kağız.
ДЕСЯТЕРИК *м* onluq (*çəki, ölçü haqqında*).
ДЕСЯТЕРИКОВЫЙ *прил. xüs.* onluq, on-luqdan ibarət.
ДЕСЯТЕРИЧНЫЙ *прил. köhn.* on misli, on qat artıq, on dəfə artırılmış.

ДЕСЯТЕРНО́Й *прил.* on qat artıq, on dəfə çox.

ДЕСЯТЕРО *числ.* 1. on, on cüt; 2. on nəfər.

ДЕСЯТИБО́РЬЕ *ср idm.* önnövcülük.

ДЕСЯТИВЕРСТКА *ж köhn.* onverstlik xəritə (*miqyası hər düymədə on verst olan xəritə*).

ДЕСЯТИГРА́ННИК *м* *riyaz.* onüzlü cisim.

ДЕСЯТИГРА́ННЫЙ *прил.* onüzlü (*cisim*).

ДЕСЯТИДНЕ́ВКА *ж dan.* ongünlük; **декада.**

ДЕСЯТИДНЕ́ВНЫЙ *прил.* ongünlük; **десятидневный срок** ongünlük müddət.

ДЕСЯТИКИЛОМЕТРОВА́КА *ж dan.* onkilometrlük xəritə (*miqyası hər santimetrədə on kilometr olan xəritə*).

ДЕСЯТИКЛА́ССНИК *м* onuncu sinif şagirdi.

ДЕСЯТИКЛА́ССНИЦА *ж* onuncu sinif şagirdi (qız).

ДЕСЯТИКЛА́ССНЫЙ *прил.* onsinifli, onillik; **десятиклассное образование** onillik təhsil.

ДЕСЯТИКОПЕ́ЕЧНЫЙ *прил.* ikişahılıq, onqəpiklik.

ДЕСЯТИКРА́ТНО *нареч.* on dəfə, on kərə.

ДЕСЯТИКРА́ТНЫЙ *прил.* on qat, on dəfə, on misli; **в десятикратном размере** on qat artıq, on dəfə artıq.

ДЕСЯТИЛЕ́ТИЕ *ср* onillik (*müddət*).

ДЕСЯТИЛЕ́ТКА *ж dan.* onillik; onillik məktəb.

ДЕСЯТИЛЕ́ТНИЙ *прил.* 1. onillik; **десятилетний стаж** onillik staj; 2. onyaşlı (*uşaq*).

ДЕСЯТИМЕСЯ́ЧНЫЙ *прил.* onaylıq; **десятимесячные курсы** onaylıq kurs.

ДЕСЯТИНА *ж tar.* desyatin (1,092 hektara-bərabər yer ölçüsü).

ДЕСЯТИННЫЙ десятина *söz. sif.;* desyatinlik (*torpaq*).

ДЕСЯТИРУБЕ́ВКА *ж dan.* onmanatlıq; onrubllıq, onluq (*pul*).

ДЕСЯТИРУБЕ́ВНЫЙ *прил.* 1. *tar.* onmanatlıq; onrubllıq.

ДЕСЯТИСЛЮ́ЖНЫЙ *прил.* onhecalı.

ДЕСЯТИСТВО́ЛЬНЫЙ *прил.* onlüləli.

ДЕСЯТИСТРУ́ННЫЙ *прил.* onsimli.

ДЕСЯТИТО́ННЫЙ *прил.* ontonluq.

ДЕСЯТИУГО́ЛЬНИК *м riyaz.* onbucaq (*cisim, həndəsi figur*).

ДЕСЯТИУГО́ЛЬНЫЙ *прил.* onbucaqlı, onbucaqlı olan.

ДЕСЯТИЧНЫЙ *прил.* onluq; **десятичная дробь** onluq kəsr.

ДЕСЯ́ТКА *ж* 1. onluq; 2. *dan.* 10 nömrəli (*avtobus və s.*); 3. onmanatlıq (onrubllıq).

ДЕСЯ́ТНИК *м köhn.* 1. desyatinlik, briqadir (*baş fəhlə*); 2. onbaşı.

ДЕСЯ́ТОК *м (мн. десятки)* 1. on dənə; **десяток папирос** on dənə papiros; 2. on yaş; **ему шестой десяток** o, əlli bir yaşa ayaq qoyur; **о не робкого десятка** *dan.* qorxan adamlardan (qorxanlardan) deyil.

ДЕСЯ́ТОЧЕК *м* **десяток** *söz. oxş.*

ДЕСЯ́ТСКИЙ *м inq.* əv. kovxa.

ДЕСЯ́ТЫЙ *числ.* onuncu; **о из пятого в десятое** damdan vurub, bacadan çıxmaq; **это-дело десятое** *dan.* bunun mətləbə dəxli yoxdur; **одна десятая** onda bir; **десятое апреля** aprelin onu; **до десятого** **пока** **бах** **пот.**

ДЕСЯ́ТЬ *числ.* on.

ДЕСЯ́ТЬЮ *нареч.* on dəfə; **десятью** **десять-сто** on dəfə on yüz eđər.

ДЕТАЛИЗА́ЦИЯ *ж* detallaşdırma, detallaşdırılma; təfsilatı göstərilmə.

ДЕТАЛИ́ЗОВАНИЕ *ср* detallaşdırılma, təfərrüatı ilə hazırlanma (işlənmə).

ДЕТАЛИ́ЗОВАННЫЙ *прич.* detallaşdırılmış; təfərrüatı ilə göstərilmiş, ətraflı hazırlanmış, ətraflı işlənmə.

ДЕТАЛИ́ЗОВАТЬ *сов. и несов.* detallaşdırmaq; təfsilatı ilə göstərmək; ətraflı hazırlamaq; təfərrüatı ilə işləmək.

ДЕТАЛИ́ЗОВАТЬСЯ *несов.* 1. detallaşmaq; 2. detallaşdırılmaq, təfərrüatı ilə göstərilmək, təfərrüatı ilə işlənmək.

ДЕТАЛИ́ЗОВАННЫЙ *бах* **детализированный.**

ДЕТАЛИ́ЗОВАТЬ *бах* **детализировать.**

ДЕТАЛИ́ЗОВАТЬСЯ *бах* **детализироваться.**

ДЕТА́ЛЬ *ж* 1. təfsilat, təfərrüat; 2. *tex.* detal, hissə (*maşında, mexanizmdə*).

ДЕТА́ЛЬНО *нареч.* ətraflı (surətdə), ətraflıca, müfəssəl (surətdə), təfsilatı ilə, təfərrüatı ilə.

ДЕТА́ЛЬНОСТЬ *ж* ətraflılıq, müfəssəllik, dəqiqlik.

ДЕТА́ЛЬНЫЙ *прил.* ətraflı, hərtərəfli, müfəssəl.

ДЕТВА́ *xüs. собир.* 1. arı sürfələri; 2. cavan anlar, arı beçələri.

ДЕТВОРА́ *ж собир.* oğul-uşaq, uşaqlar.

ДЕТДО́М *м (мн. детдома); (детский дом)* uşaq evi.

ДЕТДО́МОВСКИЙ *прил.* uşaq evi -i[-ı].

ДЕТЕКТИ́В *м* 1. xəfiyyə, xəfiyyə agenti; dedektiv janrında əsər (*film*).

ДЕТЕКТИ́ВНЫЙ *детектив* *söz. sif.;* detektiv; **детективный роман** detektiv roman (*cinayət romanı*).

ДЕТЕ́КТОР *м rab.* detektor, dəlğatutan (*radio aparatında dəlğatutan cihaz*).

ДЕТЕ́КТОРНЫЙ 1. **детектор** *söz. sif.;* 2. detektorlu; **детекторный радиоаппарат** detektorlu radioaparat.

ДЕТЁНЫ́Ш *м* bala.

ДЕТЕРМИ́НИЗМ *м* *нем. fəls.* determinizm (*bütün hadisələrin qanunauyğunluğu və səbəbiyyət əlaqəsindən asılı olduğu haqqında nəzəriyyə*).

ДЕТЕРМИ́НИСТ *м* determinist (*determinizm tərəfdarı*).

ДЕТЕРМИ́НИСТИЧЕСКИЙ *детерминизм* *söz. sif.*

ДЕТЕРМИ́НИСТСКИЙ *детерминист* *və детерминизм* *söz. sif.*

ДЕ́ТИ *ед.* **ребёнок** uşaqlar, övladlar.

ДЕ́ТИНА *м dan.* yekəpər, nataraz (*oğlan, kişi*).

ДЕТИ́НЕЦ *м tar.* iç qala (*qədim rus şəhərlərində*).

ДЕТИ́НУШКА *м* **детина** *söz. oxş.*

ДЕТИ́ШКИ *ед.* *нет* **дети** *söz. kiç.;* uşaqlar, balalar.

ДЕ́ТИЩЕ *ср* 1. *köhn.* uşaq, övlad; 2. *мәс.* məhsul, bəhrə, yetişdirmə, əsər; **эта книга – любимое детище писателя** bu kitab yazıcının ən sevdili əsəridir; **мертворожденное детище** *бах* **мертворожденный.**

ДЕ́ТКА *ж dan.* bala, balacan (*müraciət*).

ДЕ́ТКИ *дети* *söz. oxş.*

ДЕ́ТНЫЙ *прил.* *köhn. dan.* uşaqlı olan.

ДЕТО́ЛЮБИ́ВЫЙ *прил.* uşaqcanlı, uşaqları sevən.

ДЕТО́ЛЮБИЕ *ср* uşaqcanlılıq, uşaqları sevmə.

ДЕТОНА́ТОР *м xüs.* detonator (*partladıcı kapsul*).

ДЕТОНА́ЦИЯ *ж xüs.* partlama, partlayış.

ДЕТОНА́ЦИЯ *II ж mus.* detonasiya; **аһәңи** **позма**, **tonu** **позма**; **хари** **oxuma**, **хари** **çalma**.

ДЕТОНИ́РОВАНИЕ *ср mus.* **аһәңи** **позма**, **tonu** **позма**; **хари** **oxuma**, **хари** **çalma**.

ДЕТОНИ́РОВАТЬ *I сов. и несов.* *xüs.* **partlamaq**.

ДЕТОНИ́РОВАТЬ *II несов. mus.* **аһәңи** **позма**, **tonu** **позма**; **хари** **oxumaq**, **хари** **çalmaq**.

ДЕТО́РОДНЫЙ *прил. köhn.* **бах** **половой** **II**.

ДЕТО́РОЖДЕ́НИЕ *ср* *мн.* *нет* uşaq doğma, uşaq doğumu.

ДЕТОУБЫ́ЙСТВО *ср* uşaq qatilliyi, uşaq(lar) öldürmə.

ДЕТОУБЫ́ЙЩА *ж и м* uşaq qatili, uşaq(lar) öldürən.

ДЕ́ТОЧКА *детка* *söz. oxş.*

ДЕТЯ́ЩАДКА *ж* (*детская площадка*) uşaq meydançası.

ДЕТРИ́Т *м* *нем.* detrit (1. *tib.* *çığayə qarşı peyvənd maddəsi*; 2. *fiziol.* *toxumaların çürüməsi nəticəsində hasil olan maddə*).

ДЕТСА́Д *м* (*детский сад*) uşaq bağçası.

ДЕТСАНАТО́РИЙ *м* (*детский санаторий*) uşaq sanatoriyası.

ДЕ́ТСКАЯ *ж* uşaq otağı.

ДЕ́ТСКИЙ *дитя* *və* *дети* *söz. sif.;* *детская литература* uşaq ədəbiyyatı; **детское место** *anat.* son, cift.

ДЕ́ТСКОСТЬ *ж* *мн.* *нет* uşaqlıq (*sadəlik, sadəlövhlik mənasında*).

ДЕ́ТСТВО *ср* *мн.* *нет* uşaqlıq, uşaqlıq çağы, uşaqlıq dövrü; **детство его прошло в деревне** onun uşaqlığı kənddə keçmişdir; **опасть в детство** xərifləmək.

ДЕ́ТУШКИ *ед.* *нет* **дети** *söz. oxş.*

ДЕТЬ *сов. dan.* 1. qoymaq, etmək, eləmək; **куда ты дел мою ручку?** qələmimi hara qoymusan? (*nə eləmişən?*); **куда деть эти вещи?** bu şeyləri hara qoymu?; 2. xərcləmək, sərf etmək; **ему некуда деть свои деньги** pullarını bilmir hara xərcləsin; **не знает, куда деть свои силы** qüvvəsini bilmir hara sərf etsin;

♦ **деть** некуда çoxdur, aşib daşır; не знать, куда глаза деть utanmaq.

ДЕТЬСЯ *сов.* 1. itmək, yox olmaq, gizlənmək, gözəndə itmək, getmək; куда делись мои карандаши? mənim karandaşları mı kim götürdü? mənim karandaşlarım hanı?; он куда-то делся о, haraya işə getmişdir; куда он делся? о, necə oldu? о, haraya getdi; куда делись его деньги onun pulları necə oldu? (hara getdi?); 2. etmək; я не знал вчера, куда деться от скуки dünən о qədar dərxişdim ki, heç bilmirdim nə edim.

ДЕ-ФАКТО *нареч.* *dipl.* de-fakto; faktik surətdə, faktiki olaraq; işdə, həqiqətdə (de-yuredən fərqli olaraq); признать какое-либо правительство де-факто hər hansı bir hökuməti de-fakto tanımaq.

ДЕФЕКТ *м* nöqsan, qüsurluq, eyib; zədə. **ДЕФЕКТИВНОСТЬ** *ж* *мн.* *нет* 1. nöqsanlılıq, eyiblilik, qüsurluluq; 2. anormallıq, eybəcərlik.

ДЕФЕКТИВНЫЙ *прил.* 1. nöqsanlı, qüsurlu, eyibli; 2. anormal, eybəcər.

ДЕФЕКТНОСТЬ *ж* nöqsanlılıq, qüsurluluq, natamamlıq.

ДЕФЕКТНЫЙ дефект *сөз. сиф.*; nöqsanlı, qüsurlu, natamam, xarab, korlanmış, zədəli.

ДЕФЕКТОСКОП *м* defektoskop (material və məmulatda nöqsan olub-olmadığını yoxlamaq üçün cihaz).

ДЕФЕКТОСКОПИЯ *ж* defektoskopiya (material və məmulatda nöqsan olub-olmadığını yoxlama üsulu).

ДЕФЕНЗИВА *ж* *мн.* *нет* müdafiə taktikası (müharibədə).

ДЕФИЛЕ *ср* *нескл.* dar dərə, keçid.

ДЕФИЛИРОВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* təntənə ilə keçmə, təntənə ilə yerimə (paradda, nümayişdə).

ДЕФИЛИРОВАТЬ *несов.* təntənə ilə keçmək, təntənə ilə yerimək (paradda, nümayişdə).

ДЕФИНИТИВ *м* *мн.* *нет* definitiv (dəftərsiz, kartoteka vasitəsilə aparılan mühasibat üsulu).

ДЕФИНИТИВНЫЙ *прил.* definitiv; tamamilə müəyyənləşdirilmiş (dürüstləşdirilmiş).

ДЕФИНИЦИЯ *ж* məfhumun qısaca tərif, şərh.

ДЕФИС *м* defis (mürəkkəb sözlərin arasına və ya söz həcalarını sətirdən sətərə keçirəndə onların arasına qoyulan kiçik xətt (-)).

ДЕФИЦИТ *м* iqt. defisit (1. zərər, ziyan; 2. əskik, kəsir; açlıq, boşluq).

ДЕФИЦИТНОСТЬ *ж* defisitlilik, kəsirlik.

ДЕФИЦИТНЫЙ 1. дефицит *сөз. сиф.*; iqt. defisitli, kəsirli; zərərli, ziyanlı; 2. aztəpilan; дефицитный товар aztəpilan mal.

ДЕФЛЯЦИЯ *ж* deflyasiya (1. iqt. tədaviyə olan kağız pulların miqdarının azaldılması; 2. geol. sıxurların, küləyin gətirdiyi mineral hissəciklərlə aşınması).

ДЕФОРМАЦИЯ *ж* deformasiya (formanın (şəklin) dəyişməsi).

ДЕФОРМИРОВАНИЕ *ср* formasını (ölçüsünü) dəyişdirmə; forması (ölçüsü) dəyişmə.

ДЕФОРМИРОВАТЬ *сов. и несов.* formasını (şəklini) dəyişdirmək.

ДЕФОРМИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. öz formasını (şəklini) dəyişmək; 2. forması (şekli) dəyişdirilmək.

ДЕХКАН, ДЕХКАНИН *м* (мн. дехкане) dehqan, kəndli, əkinçi (Orta Asiyada).

ДЕХКАНСКИЙ дехкан və дехканин *сөз. сиф.*

ДЕХКАНСТВО *ср* *соби́р.* dehqanlıq, kəndlilər, əkinçilər (Orta Asiyada).

ДЕХЛОРАЦИЯ *ж* *мн.* *нет* kim. xloruzlaşdır(ıl)ma.

ДЕХЛОРИРОВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* bax дехлорация.

ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ *ж* desentralizasiya (mərkəzi orqanların bəzi vəzifələrinin yerli orqanlara verilməsi).

ДЕЦЕНТРАЛИЗировать bax децентрализовать.

ДЕЦЕНТРАЛИЗироваться bax децентрализоваться.

ДЕЦЕНТРАЛИЗОВАННЫЙ *прич.* desentralizasiya olunmuş, desentralizasiya edilmiş.

ДЕЦЕНТРАЛИЗОВАТЬ *сов. и несов.* desentralizasiya etmək (bax децентрализация.)

ДЕЦЕНТРАЛИЗОВАТЬСЯ *несов.* desentralizasiya olunmaq, desentralizasiya edilmək (bax децентрализация).

ДЕЦИГРАММ *м* desiqram (qramın onda biri).

ДЕЦИЛИТР *м* desilitr (litrin onda biri).

ДЕЦИМА *ж* *mus.* desima (1. diatonik qammanın birinci dərəcəsi ilə onuncu dərəcəsi arasındakı interval; 2. diatonik qammanın onuncu pərdəsi).

ДЕЦИМАЛЬНЫЙ bax десятичный.

ДЕЦИМЕТР *м* desimet (metrin onda biri).

ДЕШЕВЫЙ, ДЕШЕВЫЙШИЙ *прев. ст.* к дешёвый 1. ən ucuz, lap ucuz; 2. *мәс.* ən qiymətsiz, ən əhəmiyyətsiz, ən dəyərsiz.

ДЕШЕВЕНЬКИЙ *прил.* çox ucuz.

ДЕШЕВЕТЬ *несов.* *дан.* ucuzlanmaq, ucuzlaşmaq (ucuz satmaq və ya alarkən aşağı qiymət vermək).

ДЕШЕВИЗНА *ж* *мн.* *нет* ucuzluq.

ДЕШЕВИТЬ *несов.* ucuzlatmaq, ucuzlaşdırmaq.

ДЕШЁВКА *ж* *мн.* *нет* *дан.* 1. çox aşağı qiymət, ucuz qiymət; продавать по дешёвке ucuz qiymətə satmaq; 2. *мәс.* ucuz, bazarı, zövqsüz, dəyərsiz, boş, əhəmiyyətsiz şey.

ДЕШЁВЛЕ *срав. ст.* к дешёвый daha ucuz.

ДЕШЕВО *нареч.* 1. ucuz, ucuz qiymətə; пальто обошлось мне очень дешево palto mənə çox ucuz oturdu (başə gəldi); купить дешево ucuz almaq; 2. *мәс.* asanca, yüngülcə, asanlıqla, məşəqqətsiz, ağrısız; он дешево отделался о asanlıqla (yaxasını) qurtardı; yaxşı qurtardı; 3. *мәс.* boş, mənasız, şit, duzsuz, bayağı; ♦ это вам дешево не пройдет bu sizə baha oturur; дешево и сердито həm ucuz, həm yaxşı.

ДЕШЁВЫЙ *прил.* 1. ucuz; 2. *мәс.* qiymətsiz, dəyərsiz, bazarı; əhəmiyyətsiz, boş, şit, duzsuz, bayağı.

ДЕШИФРИРОВАНИЕ *ср* 1. şifri açma; 2. *мәс.* açma, oxuma, aydınlaşdırma.

ДЕШИФРИРОВАННЫЙ *прич.* 1. şifri açılmış; 2. *мәс.* açılmış, oxunmuş, aydınlaşdırılmış; дешифрованные переговоры oxunmuş heroqliflər.

ДЕШИФРИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. şifrini açmaq; 2. *мәс.* açmaq, oxumaq, aydınlaşdırmaq; дешифровать древние письма qədim yazıları oxumaq.

ДЕШИФРОВАТЬСЯ *несов.* 1. şifri açmaq; 2. *мәс.* açılmaq, oxunmaq, aydınlaşdırılmaq.

ДЕШИФРОВАННЫЙ bax дешифрованный.

ДЕШИФРОВАТЬ *сов. и несов.* bax дешифровать.

ДЕШИФРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* bax дешифроваться.

ДЕШИФРОВКА *ж* açma, oxuma (şifrlə yazılmış yazını).

ДЕ-ЮРЕ *нареч.* de-yure; rəsmən, rəsmi olaraq (de-faktodan fərqli olaraq); признать какое-либо правительство де-юре hər hansı bir hökuməti de-yure tanımaq.

ДЕЯНИЕ *ср* hərəkət, iş, əməl.

ДЕЯТЕЛЬ *м* xadim; общественный деятель ictimai xadim; деятель науки elm xadimi.

ДЕЯТЕЛЬНИЦА *ж* xadim (qadın).

ДЕЯТЕЛЬНО *нареч.* fəal surətdə, fəaliyyətə.

ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* fəaliyyət; научная деятельность elmi fəaliyyət.

ДЕЯТЕЛЬНЫЙ *прил.* fəal, işgüzar, işcil, çalışan, fəaliyyətli.

ДЕЯТЬСЯ *несов.* köhn. *дан.* olmaq, əmələ gəlmək, baş vermək.

ДЖАЗ, ДЖАЗ-БАНД *м* *mus.* caz, caz-band (başlıca olaraq nəfəslі və zərbli alətlərdən ibarət orkestr).

ДЖАЗИСТ *м* *дан.* cazist, cazçı (cazda çalan çalğıçı).

ДЖАЗОВЫЙ джаз *сөз. сиф.*; джазовая музыка caz musiqisi.

ДЖЕЙРАН *м* ceylan.

ДЖЕМ *м* cem (riçal).

ДЖЕМПЕР *м* cemper (yun və ya ipəkdən toxunma kofia, jilet).

ДЖЕНТЛЬМЕН *м* centlmen (axlaq nöqtəyindən alicənab, tərbiyəli adam).

ДЖЕНТЛЬМЕНСКИЙ джентльмен *сөз. сиф.*

ДЖЕНТЛЬМЕНСТВО *ср* *мн.* *нет* centlmenlik (bax джентльмен).

ДЖЕРСЕ, ДЖЕРСИ *ср нескл.* xüs. cerse (toxumta ipək, yun və s. parça və bu parçadan tikilən paltar).

ДЖИГА *ж* çıqa (İrlandiya milli rəqsi və bu rəqsin musiqisi).

ДЖИГИТ *м* minici, atoyndan.

ДЖИГИТОВАТЬ *несов.* at oynatmaq.

ДЖИГИТОВКА *ж мн.* *нет* at oynatma.

ДЖИН I *м мн.* *нет* ingilis arası.

ДЖИН II *м* -tex. cin (pambığı çiyiddən ayıran maşın).

ДЖИНГОИЗМ *м* köhn. cinqoizm (qatı ingilis şovinizmi).

ДЖИННЫ *мн.* (ед. *джинн* *м*) cinlər.

ДЖИУ-ДЖИТСУ *ср нескл.* idm. ciu-citsu (yapon milli sərbəst güləşmə üsulu).

ДЖОКЕР *м* coker (kart kağızı).

ДЖОН-БУЛЬ *м мн.* *нет* köhn. con-bul (ingilislərə istehza ilə verilən ad).

ДЖОНКА *ж* conka (Çində yelkən gəmisi).

ДЖОУЛЬ *м* fiz. coul (istilik enerjisi, işi və miqdarının ölçü vahidi).

ДЖУГАРА *ж* cuqara (kalış cinsindən dənli bitki).

ДЖУНГЛИ *ед.* *нет* cəngəl, cəngəllik (Hindistanda bataqlıq yerlərdə qalın meşələr və ya keçilməz kolluqlar).

ДЖУТ *м мн.* *нет* bot. cut (hind kəndiri).

ДЖУТОВЫЙ *джут* *сöz. сif.:* *джут* *промышленность* cut sənayesi.

ДЗЕКАНЬЕ *ср мн.* *нет* dilç. “д” səsini “дз”, “т” səsini “ц” kimi tələffüz etmə.

ДЗЕКАТ *несов.* dilç. “д” səsini “дз”, “т” səsini “ц” kimi tələffüz etmək.

ДЗИНЬ *межд.* dan. zinq, cinq, cıinq (səs təqlidi).

ДЗИНЬКАНЬЕ *ср* dan. cıinqıldama, dıinqıldama, zıinqıldama.

ДЗИНЬКАТЬ *несов.* dan. cıinqıldamaq, zıinqıldamaq, dıinqıldamaq.

ДЗИНЬКНУТЬ *сов.* bax *дзінькаць*.

ДЗОТ *м* (деревоземляная огневая точка) dzot (ağac-torpaq atəş nöqtəsi).

ДИАБАЗ *м* geol. diabaz (sualtı püskürmə nəticəsində əmələ gələn maqmatik süxur).

ДИАБАЗОВЫЙ *диабаз* *söz. сif.*

ДИАБЕТ *м* tib. diabet (şəkər xəstəliyi).

ДИАБЕТИК *м* tib. dan. diabetli xəstə (şəkər xəstəliyi olan adam).

ДИАГНОЗ *м* tib. diaqnoz (xəstəliyi təyin etmə).

ДИАГНОСТ, ДИАГНОСТИК *м* tib. diaqnost (diaqnostika müəssisi; xəstəliyi yaxşı təyin edə bilən həkim).

ДИАГНОСТИКА *ж* tib. diaqnostika (diaqnoz üsulları haqqında elm).

ДИАГНОСТИРОВАТЬ *сов. и несов.* tib. diaqnoz qoymaq, diaqnozu (xəstəliyi) təyin etmək.

ДИАГНОСТИЧЕСКИЙ *м.* *диагноз* və *диагностика* *söz. сif.;* diaqnostik.

ДИАГОНАЛЕВЫЙ *диагональ* (2-ci məna) *söz. сif.;* diaqonaldan tikilmiş; *диагоналевые бруски* diaqonal şalvar.

ДИАГОНАЛЬ *ж* diaqonal (1. riyaz. çoxbucaqlının və ya çoxüzlünün yanaşı olmayan təpələrini birləşdirən düz xətt; 2. toxuma milləri çəpinə gedən yun parça); 0 *по диагонали* çəpinə; diaqonal üzrə (boyunca).

ДИАГОНАЛЬНЫЙ *диагональ* (1-ci məna) *söz. сif.;* *диагональная линия* diaqonal xətt.

ДИАГРАММА *ж* diaqram (müxtəlif kəmiyyətlər arasındakı nisbəti göstərən qrafik təsvir).

ДИАДЕМА *ж* köhn. diadema; çutqabağı, başlıq (qadınların başlarına qoyduqları tacşəkilli daş-qaşlı bəzək).

ДИАКОН *м* bax *дьякон*.

ДИАКРИТИЧЕСКИЙ *прил.:* *диакритический знак* dilç. diakritik işarə (hərflərin səsini dəyişdirmək üçün onların üstündə və ya altında qoyulan işarə; *mas.:* rusca “ё” hərfinin üstündəki iki nöqtə).

ДИАЛЕКТ *м* dilç. dialekt (1. yerli şivə; *территориальные диалекты* məhəlli dialektlər; 2. *jarqon;* *классовые диалекты* sinfi dialektlər (*jarqonlar*)).

ДИАЛЕКТАЛЬНЫЙ, ДИАЛЕКТНЫЙ *дилç.* *диалект* *söz. сif.;* *диалектальные особенности* dialekt xüsusiyyətləri.

ДИАЛЕКТИЗМ *м* dilç. dialektizm (ədəbi dildə işləndirən bir yerli dialektə aid söz və ya ifadə).

ДИАЛЕКТИК *м* dialektik (dialektik fəlsəfə tərəfdarı).

ДИАЛЕКТИКА *ж мн.* *нет* dialektik (1. təbiət, insan cəmiyyəti və təfəkkürün hərə-

kət və inkişafının ümumi qanunlarından bəhs edən elm; 2. təbiət, insan cəmiyyəti və təfəkkürün hərəkəti və inkişafı prosesi).

ДИАЛЕКТИЧЕСКИЙ I *фəлс.* *диалектика* *söz. сif.;* dialektik; *диалектический материализм* dialektik materializm.

ДИАЛЕКТИЧЕСКИЙ II *прил.* köhn. bax *диалектичный*.

ДИАЛЕКТИЧНЫЙ *прил.* dialektik, dialektikaya əsaslanan.

ДИАЛЕКТНЫЙ *прил.* dialekt -[i]-; *диалектные особенности* dialekt xüsusiyyətləri.

ДИАЛЕКТОГРАФИЯ *ж* dilç. dialektografiya (bir dildə olan dialektlərin təsviri).

ДИАЛЕКТОЛОГ *м* dilç. dialektoloq (dialektologiya müəssisi).

ДИАЛЕКТОЛОГИЧЕСКИЙ *диалектология* *söz. сif.;* dialektoloji; *диалектологическая карта* dialektoloji xəritə, dialektlər xəritəsi.

ДИАЛЕКТОЛОГИЯ *ж мн.* *нет* dilç. dialektologiya (dilləşmənin dialektləri öyrənmə şöbəsi).

ДИАЛИЗ *м мн.* *нет* fiz. dializ (məməli divardan diffuziya vasitəsilə məhluldakı asılı hissəcikləri əsil məhluldan ayırma üsulu).

ДИАЛОГ *м* dialoq (1. iki və ya bir neçə şəxs arasında gedən söhbət; 2. ədəbi əsərin söhbət şəklində yazılmış hissəsi; 3. söhbət şəklində yazılmış ədəbi əsər).

ДИАЛОГИЧЕСКИЙ *диалог* *söz. сif.:* dialoji; dialoq şəklində (olan); *диалогическая речь* dialoq şəklində nitq.

ДИАМАГНИТНЫЙ *прил.* fiz. diamaqnit (maqnit qütbləri tərəfindən dəf edilən); *диамагнитное вещество* diamaqnit maddə.

ДИАМАНТ *м* 1. köhn.almaz, brilyant; 2. mətb. diamant (mətbəə şrifllərindən birinin adı).

ДИАМАТ *м* (диалектический материализм) *фəлс.* diamat (dialektik materializm).

ДИАМЕТР *м* riyaz. diametr (çevrənin mərkəzindən keçib onu iki bərabər hissəyə ayıran düz xətt).

ДИАМЕТРАЛЬНО *нареч.* diametral; tamamilə, tamam, bütöyün, daban-dabana;

диаметрально противоположные мнения daban-dabana (tamamilə) zidd fikirlər. **ДИАМЕТРАЛЬНЫЙ** *прил.* 1. riyaz. diametral; *диаметральная плоскость* diametral müstəvi; 2. tam, tamam diametral; *диаметральная противоположность* tam ziddiyyət.

ДИАПАЗОН *м* diapazon (1. mus. müğənni və ya musiqi alətinin çıxara biləcəyi səs genişlik dərəcəsi; 2. məc. həcm, miqdar, dairə, dərəcə; *диапазон знаний* bilik dərəcəsi, bilik dairəsi).

ДИАПОЗИТИВ *м* fot. diapozitiv (proyeksiya fanarı vasitəsilə göstərmək üçün şüşə və s. üzərinə salınan şəkil).

ДИАПОЗИТИВНЫЙ *диапозитив* *söz. сif.*

ДИАТЭЗ *м* tib. diatez (orqanizmin bəzi xəstəliklərə tutulma meyli).

ДИАТЕРМИЯ *ж.* tib. diatermiya (yüksək təzyiqli elektrik cərəyanı vasitəsilə müalicə üsulu).

ДИАТОНИЧЕСКИЙ *прил.* mus. diatonik (bütün və ya yarımtonlardan ibarət ardıcıl səslər sırası); *диатоническая гамма* diatonik qamma.

ДИАФОН *ж* diafon (mayaklarda: dumanlı havada signal vermək üçün akustik cihaz).

ДИАФРАГМА *ж* diafraqma (1. anat. döş boşluğunu qarın boşluğundan ayıran əzələ; 2. fiz. fotoaparət və s. optik cihazlarda: daxil olan işıq şüalarını azaldıb-çoxaltmaq üçün dairəşəkilli pərdəcik).

ДИАФРАГМИРОВАТЬ *несов.* fiz. diafraqmalamaq; diafraqma deşiyini böyütmək və ya kiçiltmək (bax *диафрагма* 2-ci məna).

ДИВ *м* div.

ДИВА *ж* köhn. məşhur aktrisa (müğənniyə). **ДИВАН I** *м* divan (bəzi Yaxın və Orta Şərq ölkələrində: dövlət-inzibati və məhkəmə idarəsi).

ДИВАН II *м* divan (yumşaq taxt).

ДИВАН III *м* ədəb. divan.

ДИВАННЫЙ I. *диван* *II* *söz. сif.:* *диванная подушка* divan balışı; 2. *в знач. сущ.* *диванная* *ж* köhn. istirahət otağı (istirahət üçün divanlar qoyulmuş otaq).

ДИВАНЧИК *диван* *II* *söz. kiç.* balaca divan.

ДИВЕРГЕНЦИЯ ж *xüs.* divergensiya (*inkişaf prosesində əlamətlərin bir-birindən fərqlənməsi*).

ДИВЕРСАНТ м *diversant* (*diversiya düzəldən adam*); təxribatçı.

ДИВЕРСИОННЫЙ диверсия *söz. sif.*; **диверсионный акт** *diversiya* (*təxribatçılıq*) işi.

ДИВЕРСИЯ ж *diversiya* (**1.** *təxribatçılıq*; **2.** *düşmənin diqqətini azdırmaq üçün hərbi manevr*).

ДИВЕРТИСМЕНТ м *divertisment* (**1.** *əsas tamaşaya əlavə olaraq göstərilən estrada nömrələrindən ibarət yüngül tamaşa*; **2.** *mus. kiçik instrumental pyes*).

ДИВЕРТИСМЕНТНЫЙ дивертисмент *söz. sif.*

ДИВИДЕНД м *iqt. dividend*, qazanc payı (*müəssisə şəriklərinin qoymuş olduqları kapitala görə aldıkları mənfəət*).

ДИВИДЕНДНЫЙ дивиденд *söz. sif.*

ДИВИЗИОН м *divizion* (**1.** *topçu, brone-tank və ya atlı qoşun hissələrində bölmə*; **2.** *bir tipdən olan hərbi gəmilər dəstəsi*).

ДИВИЗИОННЫЙ дивизион və **дивизия** *söz. sif.*

ДИВИЗИЯ ж *hərb. diviziya*.

ДИВИТЬ несов. *dan.* *hey-rə-tə* götürmək, *hey-rə-tə* salmaq; *təəccübləndirmək*.

ДИВИТЬСЯ несов. *dan.* **1.** *hey-rə-tə* gəlmək, *təəccüblənmək*; *mat qalmaq*; **2.** *hey-rə-tə* baxmaq.

ДИВНО нареч. *çox gözəl, çox qəşəng.*

ДИВНЫЙ прил. **1.** *çox gözəl, çox qəşəng*; *у него дивный голос* onun *çox gözəl* səsi var; **2.** *hey-rə-tli, qəribə.*

ДИВО *ср. мн. нет* **1.** *hey-rə-tli şey, təəccüblü şey, əcaib şey*; **2. в знач. сказ. dan.** *təəccübdür, qəribədir; диво, что он остался жив* qəribədir ki, o sağ qalmışdır; *Диву даваться* *təəccüblənmək, hey-rətlənmək, hey-rə-tə* qalmaq, *mat qalmaq*; *на диво* əla, *çox gözəl.*

ДИГИТАЛИС м **1.** *bot. üskükotu*; **2. farm.** *digitalis* (*üskükotundan hazırlanan ürək dərmanı*).

ДИДАКТИЗМ м *нет* *didaktizm*, *nəsi-hətçilik*.

ДИДАКТИК м *didaktik* (*didaktika mü-tə-xəssisi, didaktika müəllimi*).

ДИДАКТИКА ж *мн. нет* *didaktika* (*peda-qogikanın təlim üsullarından bəhs edən şöbəsi*).

ДИДАКТИЧЕСКИЙ прил. *didaktik*; *nəsi-hətədic, nəsihətverici, öyüdverici*.

ДИЕЗ м *mus. diyez* (*səsi yarımton yüksəltmək lazım gəldiyini göstərən not*).

ДИЕТА ж *мн. нет* *tib. diyet, pəhriz*.

ДИЕТЕТИКА ж *мн. нет* *diyetetika* (*diyetə elmi, düzgün və səmərəli qidalanma xü-susunda elm*).

ДИЕТЕТИЧЕСКИЙ диететика *söz. sif.*

ДИЕТИК м *dan. pəhriz* gözləyən adam.

ДИЕТИЧЕСКИЙ диета *söz. sif.*; *diyetik*; *pəhriz* [-i] *диетическая столовая* *pəhriz aşxanası*.

ДИЕТНЫЙ *бах диетический*.

ДИЕТОТЕРАПИЯ ж *мн. нет* *tib. diyetotə-rapiya* (*diyetə ilə pəhrizlə müalicə*).

ДИЗЕЛЬ м *tex. dizel* (*ıçıyanacaq mühərrik*).

ДИЗЕЛЬ-МОТОР м *бах дизель*.

ДИЗЕЛЬНЫЙ 1. дизель *söz. sif.*; *дизельное топливо* *dizel yanacağı*; **2.** *dizelli, dizellə işləyən (maşın və s.)*.

ДИЗЕНТЕРИЙНЫЙ тиб. 1. дизентерия *söz. sif.*; *дизентерийные микробы* *dizenteriya mikrobları*; **2.** *dizenteriyalı*; *дизентерийный больной* *dizenteriyalı xəstə*.

ДИЗЕНТЕРИЯ ж *мн. нет* *tib. dizenteriya*, *qanlı ishal*.

ДИКАРКА ж *vəhşi qadın* (*qız*).

ДИКАРСКИЙ дикарь *söz. sif.*

ДИКАРСТВО *ср. мн. нет* *nifr. vəhşilik*, *qabalıq, kobudluq*.

ДИКАРЬ м **1.** *vəhşi*; **2. тас.** *kobud, qaba*; **3. тас.** *utancaq, adamanqacan, adama-yovuşmaz (adam)*.

ДИКИЙ прил. **1.** (*müxtəlif mənələrdə*) *vəhşi, yırtıcı; дикие племена* *vəhşi qəbilələr*; **дикий характер** *vəhşi xasiyyət*; **2. тас.** *utancaq, adamanqacan, adama-yovuşmaz; дикий мальчик* *adama-yovuşmaz uşaq*; **3.** *yabanı, cır*; **дикая яблоня** *cır alma (ağacı)*; **4.** *çöldə yaşayan, vəhşi*; **дикая кошка** *çölpişiyi*; **дикая утка** *çöldəyü*; **5.** *adamsız, boş*; *adam ayağı dəyməmiş*; **6.** *sərt, cılpaq*; **дикие скалы** *cılpaq qayalar*; **7. тас.** *qaba, kobud*; **8.** *qəribə, anlaşılmaz, mənasız, qeyri-adi*;

9. *çox güclü, çox şiddətli*; *Дикое мясо* *tib. artıq ət (yara yanında)*.

ДИКО нареч. **1.** *vəhşicəsinə*; **2.** *hey-rə-tlə, təəccüblə*; **3.** *çəkina-çəkina, hürkə-hürkə*.

ДИКОБРАЗ, ДИКООБРАЗ м *zool. oxlu kürpi*.

ДИКОВИНА, ДИКОВИНКА ж *qəribə şey, təəccüblü şey, əcaib, əcibə*; *Диковину (в диковинку) (быть, оказаться)* *qeyri-adi, qəribə, əcaib görünmək (gəlmək)*.

ДИКОВИННЫЙ прил. *qəribə, təəccüblü, qeyri-adi, əcaib*.

ДИКОРАСТУЩИЙ прил. *cır, yabanı*; *дикорастущее дерево* *cır ağac*.

ДИКОСТЬ ж **1.** (*müxtəlif mənələrdə*) *vəhşilik*; **2.** *yabanlıq, cırlıq*; **3.** *kobudluq, qabalıq*; **4.** *dəlilik, axmaqlıq*.

ДИКАНТ м *diktant, imla*.

ДИКАТ м *diktat*; *qəti əmr, buyruq, hökm, göstəriş*.

ДИКАТОР м *diktator*; *hakimi-mütləq*.

ДИКАТОРСКИЙ диктатор *söz. sif.*

ДИКАТОРСТВО *ср. мн. нет* *diktatorluq*, *diktator hakimiyyəti*.

ДИКАТОРСТВОВАТЬ несов. *diktatorluq etmək, hakimlik etmək*.

ДИКАТУРА ж *diktatura*; *diktatorun hakimiyyəti* (*hökmranlığı*); *Диктатура пролетариата* *tar. proletariat diktaturası*.

ДИКОВАННЫЙ прич. **1.** *diktə* edilmiş, *imla yazdırılmış*; **2.** *deyilmiş, əmr edilmiş, buyurulmuş*.

ДИКОВАТЬ несов. **1.** *diktə* etmək, *imla yazdırmaq, deyib (söyləyib) yazdırmaq*;

диковать текст письма *məktubun mətinini deyib yazdırmaq*; **2.** *buyurmaq, əmr etmək, qəti surətdə təklif etmək, qəbul etdirmək*;

диковать свои условия *öz şərtlərini qəti surətdə təklif etmək (diqtə etmək)*; **3. тас.** *tələb etmək, vadar etmək*;

положение диктует осторожность *vəziyyət ehtiyatlı olmağı tələb edir*.

ДИКОВАТЬСЯ несов. **1.** *diktə* edilmək, *imla yazdırılmaq, deyilib yazdırılmaq*;

2. *qəti buyurulmaq, əmr edilmək, qəti təklif edilmək*.

ДИКОВКА ж **1.** *imla*; **2.** *əmr etmək, hökm etmək, buyurmaq, qəti tələb etmək*; **3.** *əmr*,

hökm, göstəriş; *Д под диктовку чью* *...təsiri altında, ...əmr ilə*.

ДИКТОР м *diktor*.

ДИКТОРСКИЙ диктор *söz. sif.*

ДИКТОРША ж *diktor qadın* (*qız*).

ДИКТОФОН м *xüs. diktofon* (*danışığı yazan aparat*).

ДИКЦИЯ ж *мн. нет* *diksiya* (*tələffüzün, ifadənin aydınlıq dərəcəsi*).

ДИЛЕММА ж *dilemma* (*iki mümkün qərar və ya nəticədən birini qəbul etmə məcburiyyəti*).

ДИЛЕТАНТ м *diletant*, *həvəskar* (*bir bilim sahəsində səthi məlumatı olan adam*).

ДИЛЕТАНТИЗМ м *мн. нет* *diletantlıq* (*бах дилетант*).

ДИЛЕТАНТКА ж *diletant* (*həvəskar*) *qadın* (*qız*).

ДИЛЕТАНТСКИЙ дилетант *söz. sif.*

ДИЛЕТАНТСТВО *ср. мн. нет* *бах дилетантизм*.

ДИЛИЖАНС м *dilican* (*keçmişdə: dördtəkərli minik arabası*).

ДИЛОГИЯ ж *adab. dilogiya* (*ideyası bir olan iki roman və ya iki pyes*).

ДИМИНУЭНДО нареч. *mus. diminuendo* (*səsi tədricən zəiflədərək*).

ДИМОРФИЗМ м *мн. нет* *xüs. dimorfizm*, *ikiformalılıq*.

ДИМОРФНЫЙ прил. *xüs. dimorf, ikiformal*.

ДИНА ж *fiz. dina*, *qüvvə vahidi* (*kütəsi 1 qram olan cismə 1 sm/san² təcil verən qüvvə*).

ДИНАМИЗМ м *мн. нет* *dinamizm* (**1.** *dinamiklik*; **2. тас.** *dinamika, hərəkət*).

ДИНАМИК м *dan. dinamik* (*radio aparətində və ya radio xəttinə birləşdirilən reproduktor*).

ДИНАМИКА ж *мн. нет* *dinamika* (**1. tex. mexanikada: qüvvələrin təsirindən asılı olaraq cisimlərin hərəkət qanunlarından bəhs edən şöbə; **2. inkişafın gedişi**; **3. тас.** *hərəkət*).**

ДИНАМИТ м *мн. нет* *dinamit* (*partlayıcı maddə*).

ДИНАМИТНЫЙ динамит *söz. sif.*; *динамит-ли*; *динамитная бомба* *dinamitli bomba*.

ДИНАМИТЧИК м *dinamitçi* (*dinamitlə partlayış işləri aparan mütəxəssis*).

ДИНАМИЧЕСКИЙ динамика *söz. sif.*; *dinamik, dinamikali.*
ДИНАМИЧНОСТЬ *ж мн. нет* dinamiklik (бах динамика 3-сü мәнада).
ДИНАМИЧНЫЙ бах динамический.
ДИНАМО *ср нескл.* динамо (бах динамо-машина).
ДИНАМОГРАФ *м tex.* dinamograf (*qüvvənin dəyişməsinə avtomatik surətdə qeyd edən aparat*).
ДИНАМО-МАШИНА *ж tex.* dinamomaşın (*elektrik qüvvəsi hasil edən maşın*).
ДИНАМОМЕТР *м tex.* dinamometr (*mexaniki qüvvəni ölçən cihaz*).
ДИНАМОМЕТРИЯ *ж tex.* dinamometriya (*mexaniki qüvvəni dinamometr vasitəsilə ölçmə*).
ДИНАР *м* dinar (1. İraqda, Tunisda və s. ərəb ölkələrində pul vahidi; 2. Ərəbistanda qədim qızıl pul).
ДИНАРИЙ *м tar.* dinari (*qədim Romada gümüş və ya qızıl pul*).
ДИНАС *м tex.* dinas (*odadavamlı kərpic*).
ДИНАСТИЧЕСКИЙ династия *söz. sif.*
ДИНАСТИЯ *ж tar.* sülalə, xanədan.
ДИНГО *м нескл.* dingo (*Avstraliyada vəhşi it*).
ДИНИТРОНАФТАЛИН *м kim.* dinitronaftalin (*partlayıcı maddə*).
ДИНИТРОТОЛУОЛ *м kim.* dinitrotoluol (*partlayıcı maddə*).
ДИНИТРОХЛОРОБЕНЗОЛ *м kim.* dinitro-xlorobenzol (*sarımtıl kristallik zəhərli maddə*).
ДИНОЗАВР *м paleon.* dinozavr (*nəslə kəsilmiş sürünən iri heyvan*).
ДИНОТЕРИЙ *м* dinoteri (*nəslə itmiş filə-oxşar məməli heyvan*).
ДИНЬ-ДИНЬ *межд.* (səs təqlidi) zıq-zıq, cing-cing.
ДИОПТР *м* dioptr (1. bucaqölçən (alət); 2. nişan almaq üçün cihaz).
ДИОПТРИКА *ж* dioptrika (*optikanın şəffaf cisimlərin içində işıq şüalarının yayılmasını öyrənən sahəsi*).
ДИОПТРИЯ *ж fiz.* dioptriya (*optik şüaların optik qüvvəsi vahidi*).
ДИОРАМА *ж* diorama (*şəffaf parça, donuq şişə və s.-nin hər iki üzündə çəkilmiş şəkil*).

ДИПКУРЬЕР *м* (дипломатический курьер) diplomatik kuryer.
ДИПЛОКОККИ *мн. (ед. диплококк м)* biol. diplokokk (*qoşa-qoşa yaşayan yumurcu bakteriyalar*).
ДИПЛОМ *м* diplom (1. məktəb qurtarmaq və ya bir ad almaq haqqında verilən şəhadətnamə; 2. sərgidə göstərilən eksponatların yüksək keyfiyyətinə görə mükafat kimi verilən şəhadətnamə).
ДИПЛОМАНТ *м* бах дипломник.
ДИПЛОМАНТКА бах дипломница.
ДИПЛОМАТ *м* diplomat (1. xarici hökumətlərlə danışıq aparmaq və əlaqə saxlamaq üçün təyin olunmuş dövlət nümayəndəsi; 2. məc. siyasətçi).
ДИПЛОМАТИКА *ж мн. нет* diplomatika (*tarixi sənədlərin həqiqiliyini öyrənən köməkçi tarix elmi*).
ДИПЛОМАТИЧЕСКИ *нареч.* бах дипломатично.
ДИПЛОМАТИЧЕСКИЙ дипломатия və дипломат *söz. sif.*; diplomatik; дипломатические отношения diplomatik münasibətlər (бах дипломатия); дипломатический ответ diplomatik cavab (бах дипломат 2-сü мәнада).
ДИПЛОМАТИЧНО *нареч.* diplomatcasına; mahirənə, ustalıqla; incə, nazik, qeyri-müəyyən.
ДИПЛОМАТИЧНОСТЬ *ж мн. нет* siyasətçilik, hiyləgərlik, mahirlik, ustalıq.
ДИПЛОМАТИЧНЫЙ *прил.* diplomatik; incə, nazik, mahir, siyasətçi.
ДИПЛОМАТИЯ *ж мн. нет* diplomatiya (1. hökumətin beynəlxalq siyasət sahəsindəki fəaliyyəti; 2. məc. hiylə, fənd, siyasət).
ДИПЛОМАТКА *ж* məc. siyasətçi qadın (qız).
ДИПЛОМИРОВАННЫЙ *прич.* diplomlu, diplom almış.
ДИПЛОМИРОВАТЬ *сов и несов.* diplom vermək.
ДИПЛОМИРОВАТЬСЯ *несов.* diplom vermək; diplom almaq.
ДИПЛОМНИК *м* diplomçu (*diplom işi yazan tələbə*).
ДИПЛОМНИЦА *ж* diplomçu talibə (*tələbə qız*).

ДИПЛОМНЫЙ диплом *söz. sif.*; дипломное свидетельство diplom vəsiqəsi; дипломная работа diplom işi (*diplom almaq üçün yazılan elmi əsər*).
ДИРЕКТИВА *ж* direktiv, göstəriş, əmr, tapşırıq.
ДИРЕКТИВНЫЙ *прил.* 1. direktiv; директивные указания direktiv göstərişlər; 2. rəhbər; директивные органы rəhbər orqanlar.
ДИРЕКТОР *м* direktor.
ДИРЕКТОРАТ *м* direktorat, müdiriyyət.
ДИРЕКТОРИЯ *ж мн. нет* direktoriya (*bəzi hökumətlərin adı; məs.: 1795-1799-cu illərdə Fransa burjuva inqilabı zamanında Fransa hökuməti direktoriya adlanırdı*).
ДИРЕКТОРСКИЙ директор *söz. sif.*; директорский кабинет direktor kabinet.
ДИРЕКТОРСТВО *ср мн. нет* direktorluq.
ДИРЕКТОРСТВОВАТЬ *несов. dan.* direktorluq etmək.
ДИРЕКТОРША *ж dan.* 1. direktor (qadın); 2. direktor arvadı.
ДИРЕКТРИСА I *ж* riyaz. direktrisa.
**ДИРЕКТРИСА II *ж* direktrisa (*bəzi ölkələrdə orta qız məktəbi müdirəsi*).
ДИРЕКЦИЯ *ж* direksiya, müdiriyyət.
ДИРИЖАБЕЛЬНЫЙ дирижабль *söz. sif.*
ДИРИЖАБЛЕСТРОЕНИЕ *ср мн. нет* dirijablqayırma.
ДИРИЖАБЛЕСТРОИТЕЛЬНЫЙ дирижаблестроение *söz. sif.*; дирижаблестроительный завод dirijabl zavodu.
ДИРИЖАБЛЬ *м av.* dirijabl (*hava gəmisi*).
ДИРИЖЁР *м mus.* dirijor.
ДИРИЖЁРСКИЙ дирижёр *söz. sif.*
ДИРИЖЁРСТВО *ср* dirijorluq.
ДИРИЖИРОВАНИЕ *ж мн. нет* dirijorluq etmək.
ДИРИЖИРОВАТЬ *несов.* dirijorluq etmək.
ДИСАХАРИДЫ *мн. kim.* disaxaridlər (*qamış şəkəri, süd şəkəri və başqa şəkər növlərinin daxil olduğu karbohidratlar qrupu*).
ДИСГАРМОНИЧУВАТЬ *несов.* düz gəlməmək, uyğun gəlməmək, həmahəng olmamaq, ahəngi pozmaq.
ДИСГАРМОНИЧЕСКИЙ бах дисгармоничный.**

ДИСГАРМОНИЧНЫЙ *прил.* ahəngsiz, həmahəng olmayan, ahəngi pozuc, düz gəlməyən, uyğun gəlməyən.
ДИСГАРМОНИЯ *ж мн. нет* 1. disharmoniya, ahəngsizlik, ahəng pozğunluğu, uyğunsuzluq; 2. məc. ixtilaf, anlaşılmazlıq.
ДИСК *м* disk (1. dairəşəkilli lövhə; 2. dairə).
ДИСКАНТ *м mus.* diskant (*zıl uşağ səsi və belə səsi olan adam*).
ДИСКАНТОВЫЙ дискант *söz. sif.*
ДИСКВАЛИФИКАЦИЯ *ж* 1. ixtisasdan məhrum etmə (edilmə); ixtisasdan məhrum olma; 2. idman yarışlarında iştirakdan məhrum etmə (edilmə); 3. ixtisasını itirmə, bacarığını itirmə.
ДИСКВАЛИФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* ixtisasdan məhrum etmək; yarışlarda iştirakdan məhrum etmək (бах дисквалификация).
ДИСКВАЛИФИЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* ixtisasdan məhrum edilmək, ixtisasdan məhrum olmaq; yarışda iştirakdan məhrum edilmək (бах дисквалификация).
ДИСКОБОЛ *м idm.* diskobol (*disk atan idmançı*).
ДИСКОВАТЬ *несов. k. t.* diskləmək (*torpağı disklə mala, kultivator ilə becərmək*).
ДИСКОВЫЙ 1. диск *söz. sif.*; 2. dairəşəkilli, dairəvi; *дисксовая пила* dairəvi mişar.
ДИСКОНТ *м mal.* diskont (*veksellərin uçuğu*).
ДИСКОНТЁР *м mal.* diskontçu (*diskontla məşğul olan maliyyə işçisi*).
ДИСКОНТИРОВАТЬ *сов. и несов. mal.* diskont etmək (бах дисконт).
ДИСКОНТИРОВАТЬСЯ *несов. mal.* diskont edilmək (бах дисконт).
ДИСКОНТНЫЙ дисконт *söz. sif.* дисконтные операции diskont əməliyyatları (бах дисконт).
ДИСКООБРАЗНЫЙ *прил.* diskşəkilli, dairəşəkilli.
ДИСКРЕДИТАЦИЯ *ж мн. нет* hörmətdən salma, etibardan salma, nüfuzdan salma.
ДИСКРЕДИТИРОВАНИЕ *ср мн. нет* бах дискредитация.
ДИСКРЕДИТИРОВАТЬ *сов. и несов.* hörmətdən salmaq, etibardan salmaq, nüfuzdan salmaq.
ДИСКРЕДИТИРОВАТЬСЯ *несов.* hörmətdən salınmaq, etibardan salınmaq, nüfuzdan salınmaq.

dan salınmaq; hörmətdən düşmək, etibardan düşmək, nüfuzdan düşmək.

ДИСКРЕЦИОННЫЙ *прил.* diskresion (öz mülahizəsinə görə hərəkət edən, istədiyi kimi hərəkət edən).

ДИСКРИМИНАЦИОННЫЙ *дискриминация* *сöz. sif.*

ДИСКРИМИНАЦИЯ *ж. мн. нет* hüququ tapdalama, hüquq bərabərliyini pozma, bərabər tutmama, ögey–doğmalığ, ayrı–seçkilik (*salma, etmə*).

ДИСКРИМИНИРОВАТЬ *сов. и несов.* hüququnu məhdudlaşdırmaq, hüquq bərabərliyini pozmaq; ögey–doğmalığ etmək, ayrı–seçkilik etmək.

ДИСКРИМИНИРОВАТЬСЯ *несов.* hüququ məhdudlaşdırılmaq, hüquq bərabərliyi pozulmaq, hüquqi cəhətdən ayrı–seçkiliyə məruz qalmaq.

ДИСКУРСИВНЫЙ *прил.* fəls. diskursiv (*formal məntiqi nəticələrə əsaslanan*); **дискурсивное познание** diskursiv idrak.

ДИСКУССИОННЫЙ *1. дискуссия* *сöz. sif.; в дискуссионном порядке* müzakirə tərtiqi ilə; *2. mübahisəli; дискуссионный вопрос* mübahisəli məsələ.

ДИСКУССИРОВАТЬ *сов. и несов.* bax дискутировать.

ДИСКУССИЯ *ж.* diskussiya; müzakirə, mübahisə.

ДИСКУТИРОВАТЬ *несов.* diskussiya etmək, müzakirə etmək.

ДИСЛОКАЦИОННЫЙ *дислокация* *сöz. sif.; дислокационная карта* dislokasiya xəritəsi (*bax дислокация*).

ДИСЛОКАЦИЯ *ж.* dislokasiya (*1. qoşunun müəyyən ərazidə yerləşməsi; 2. xüs. yer-dəyişmə*).

ДИСЛОЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* yerləşdirmək.

ДИСЛОЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* yerləşdirilmək, yerləşmək.

ДИСПАНСЕР *м. tib.* dispanser (*xəstəliklərin qabağını alan və müalicə edən tibbi müəssisə*).

ДИСПАНСЕРИЗАЦИЯ *ж. мн. нет* *tib.* dispanserləşdirmə (*dispanserlər vasitəsilə görülən sağlamlıq tədbirləri*).

ДИСПАНСЕРНЫЙ *tib.* диспансер *сöz. sif.; диспансерный врач* dispanser həkimi.

ДИСПЕПСИЧЕСКИЙ *tib.* диспепсия *сöz. sif.*

ДИСПЕПСИЯ *ж. мн. нет* dispepsiya (*mədə fəaliyyətinin pozulması*).

ДИСПЕРСИОННЫЙ *fiz.* дисперсия *сöz. sif.*

ДИСПЕРСИЯ *ж. мн. нет* *fiz.* dispersiya (*ayrılma, səpilmə, parçalanma*).

ДИСПЕРСНОСТЬ *ж.* parçalanmış (*dağılmış*) halda olma.

ДИСПЕРСНЫЙ *прил.* xüs. parçalanmış, dağılmış, ayrılmış.

ДИСПЕТЧЕР *м.* dispetçer (*nəqliyyatın hərəkətini, müəssisə və ya idarə işlərini mix-təlif əlaqə vasitələri ilə nizama salan işçi*).

ДИСПЕТЧЕРИЗАЦИЯ *ж.* dispetçerizasiya, dispetçerləşdirilme.

ДИСПЕТЧЕРСКАЯ *ж.* xüs. dispetçer otağı.

ДИСПЕТЧЕРСКИЙ *диспетчер* *сöz. sif.*

ДИСПОЗИЦИЯ *ж.* hərб. dispoziisiya (*1. qoşunun döyüşə hazır vəziyyəti; 2. donanmanın əvvəlcədən təyin edilmiş plan üzrə müəyyən yerdə hazır durması*).

ДИСПРОПОРЦИОНАЛЬНОСТЬ *ж.* nisbət-sizlik, tənəsübsüzlük, qeyri–mütənasiblik

ДИСПРОПОРЦИОНАЛЬНЫЙ *прил.* nisbət-siz, tənəsübsüz, qeyri–mütənasib, biçimsiz.

ДИСПРОПОРЦИЯ *ж.* nisbət-sizlik, tənəsübsüzlük, qeyri–mütənasiblik, uyğunsuzluq, biçimsizlik.

ДИСПУТ *м.* disput (*elmi mübahisə, elmi müzakirə*).

ДИСПУТАНТ *ж.* disputçu (*disputda iştirak edən adam*).

ДИСПУТИРОВАТЬ *сов. и несов.* disputda iştirak etmək.

ДИССЕРТАНТ *м.* dissertant (*dissertasiya müdafiə edən adam*).

ДИССЕРТАНТКА *ж.* dissertant qadın (*qız*).

ДИССЕРТАЦИОННЫЙ *диссертация* *сöz. sif.; диссертационная тема* dissertasiya mövzusu.

ДИССЕРТАЦИЯ *ж.* dissertasiya (*elmi dərəcə almaq üçün müdafiə edilən elmi əsər*).

ДИССИДЕНТ *м.* *1. tar.* mürtəd (*hakim dindən ayrılmış şəxs*); *2. dissident* (*cəmiyyətdəki hakim ideologiya ilə bəzişmayan şəxs*).

ДИССИДЕНТСКИЙ *диссидент* *сöz. sif.*

ДИССИМИЛИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* dissimilyasiya etmək; dissimilyasiyaya uğramaq; ayrılmaq, dağılmaq, pozulmaq.

ДИССИМИЛЯТИВНЫЙ *диссимиляция* *сöz. sif.*

ДИССИМИЛЯЦИЯ *ж. мн. нет* dissimilyasiya (*1. ayrılma, dağılma, pozulma; 2. dilç. bir–birinə bənzər iki səsdən birinin başqa səslə əvəz olunması hadisəsi; məs.: "zərər" sözündəki ikinci "r"–in "l" ilə deyilərə "zərər" kimi tələffüz olunması*).

ДИССИМУЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* gizlətmək, göstərməmək (*bax диссимуляция*).

ДИССИМУЛЯЦИЯ *ж. мн. нет* dissimulyasiya, gizlətmə, göstərməmə (*bir işin həqiqətini gizlədib başqa cür göstərmə, xəstəliyini və ya onun ayrı–ayrı əlamətlərini gizlətmə*).

ДИССОНАНС *м.* mus. dissonans (*1. ahəngsizlik, qarışıqlıq, uyğunsuzluq (səslərdə); 2. məs. pozğunluq, ixtilaf*).

ДИССОНИРОВАТЬ *несов.* ahəngsizləşdirmək, pozmaq, qarışdırmaq, uyğunsuzluq əmələ gəlmək (*səslərdə*).

ДИССОНИРУЮЩИЙ *прич.* ahəngsizləşdirici, ahəngi pozan, ahəngsizlik əmələ gətirən.

ДИССОЦИАЦИЯ *ж.* dissosiasiya, parçalanma.

ДИСТАНЦИОННЫЙ *дистанция* *сöz. sif.; дистанционная трубка* distansiya (*məsafə*) borusu (*top gülləsinin müəyyən məsafədə partlama momentini nizama salan mexanizm*).

ДИСТАНЦИЯ *ж.* distansiya (*1. ara, məsafə, mənzil; сохранять дистанцию* ara saxlamaq; *на большой дистанции* böyük məsafədə; *2. dəmir yolunda və s.–də məntəqə; начальник дистанции* distansiya rəisi).

ДИСТИЛЛИРОВАННЫЙ *прич.* xüs. distillə edilmiş, distillyasiya vasitəsilə təmizlənmiş, saflaşdırılmış.

ДИСТИЛЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* xüs. distillə etmək, distillyasiya vasitəsilə təmizləmək, saflaşdırmaq (*bax дистилляция*).

ДИСТИЛЛИРОВАТЬСЯ *несов.* xüs. distillə olunmaq, distillə vasitəsilə təmizlənmək, saflaşdırılmaq (*bax дистилляция*).

ДИСТИЛЛЯТ *м.* distillyat (*distillə nəticəsində alınan maye*).

ДИСТИЛЛЯТОР *м.* xüs. distillyator; ənbic (*maye distillə edən cihaz*).

ДИСТИЛЛЯЦИОННЫЙ *хüs.* дистилляция *сöz. sif.*

ДИСТИЛЛЯЦИЯ *ж. мн. нет* xüs. distillə (*mayeləri qaynadaraq əsas tərkib hissələrinə ayırmaqla təmizləmə, saflaşdırma*).

ДИСТИХ *м.* ədəb. beyt, ikimisralı şer.

ДИСТРОФИК *м.* tib. distrofiyalı (*xəstə*).

ДИСТРОФИЧЕСКИЙ *tib.* дистрофия *сöz. sif.; distrofiyalı.*

ДИСТРОФИЯ *ж.* tib. distrofiya (*toxuma və ya orqanların qidalanmasının pozulması; maddələr mübadiləsinin pozulması*).

ДИСЦИПЛИНА *I* *ж.* intizam; **трудова** *дисциплина* əmək intizamı.

ДИСЦИПЛИНА *II* *ж.* fənn (*elmin müəyyən sahəsi*).

ДИСЦИПЛИНАРНЫЙ *дисциплина* *сöz. sif.; inzibati; 0 дисциплинарный батальон* cəza batalyonu (*çar ordusunda*).

ДИСЦИПЛИНИРОВАННОСТЬ *ж. мн. нет* intizamlılıq; intizam.

ДИСЦИПЛИНИРОВАННЫЙ *прич.* intizamlı.

ДИСЦИПЛИНИРОВАТЬ *сов. и несов.* intizamlı etmək, intizama öyrətmək, qayd–qanuna öyrətmək.

ДИСЦИПЛИНИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.*

1. intizama öyrəşmək, intizamlı olmaq;

2. intizama öyrədilmək.

ДИТЯ *ср. (мн. дети)* *1. uşaq, bala; 2. məs. adam.*

ДИТЯТКО *ср. мн. нет* *мәһ.* bala, balacan (*müraciət*).

ДИУРЕТИН *м.* farm. diuretin (*damarları genişləndirən və sidikgətirən dərman*).

ДИФИРАМБ *м.* mədh, mədhname, mədhiyyə, tərif, tərifname; 0 *петь дифирамбы* mədh etmək, tərifləmək, mədhnamə oxumaq.

ДИФИРАМБИЧЕСКИЙ *дифирамб* *сöz. sif.*

ДИФОСГЕН *м.* kim. difosgen (*zəhərləyici maddə, zəhərli qaz*).

ДИФТЕРИЙНЫЙ *tib.* дифтерия *söz. sif.*; дифтерийная прививка difteriya peyvəndi.

ДИФТЕРИТ *ж. мн. nem tib.* difterit (yoluxucu boğaz xəstəliyi; boğma).

ДИФТЕРИТНЫЙ *tib.* дифтерит *söz. sif.*

ДИФТЕРИЯ *ж. мн. nem tib.* bax дифтерит.

ДИФТОНГ *м. dilç.* diftonq (iki saitın birləşib bir heca təşkil etməsi).

ДИФТОНГИЗАЦИЯ *ж. мн. nem dilç.* diftonqlaşma, diftonq əmələ gətirmə (bax дифтонг).

ДИФТОНГИЧЕСКИЙ *dilç.* дифтонг *söz. sif.*; дифтонгические звуки diftonq səslər.

ДИФАМАЦИЯ *ж. мн. nem hüq.* diffama-siya (bir şəxsi ləkələyən məlumatın mətbuatda çap edilməsi).

ДИФФЕРЕНЦИАЛ *м. diferensial (1. riyaz. funksiya artımının bir hissəsi; 2. tex. məşinlərin hərəkət edən hissələrinə müxtəlif sürət, istiqamət və s. verən mexanizm).*

ДИФФЕРЕНЦИАЛЬНЫЙ *прил. 1. riyaz. diferensial; дифференциальное уравнение* diferensial tənlik; *2. diferensial (bərabər olmayan, fərqli, müxtəlif; dərəcələrə ayrılmış); дифференциальный тариф* diferensial tarif.

ДИФФЕРЕНЦИАЦИЯ *ж. мн. nem 1. ayırma, fərqləndirmə; ayrılma, fərqlənmə; 2. dərəcələrə ayırma (ayrılma); 3. təbəqələşmə; дифференциация деревни* kəndin təbəqələşməsi.

ДИФФЕРЕНЦИРОВАНИЕ *ср. мн. nem bax дифференциация.*

ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ *прич. 1. ayrılmış, fərqləndirilmiş; fərqli; 2. dərəcələrə ayrılmış, təbəqələrə ayrılmış; təbəqələşdirilmiş; təbəqələşmiş; 3. riyaz. diferensial tapılmış (bax дифференциал 1-ci mənada).*

ДИФФЕРЕНЦИРОВАТЬ *сов. и несов. 1. ayırmaq, fərqləndirmək; 2. dərəcələrə ayırmaq, təbəqələrə ayırmaq, təbəqələşdirmək; 3. riyaz. diferensialını tapmaq (bax дифференциал 1-ci mənada).*

ДИФФЕРЕНЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. 1. ayrılmaq, fərqlənmək; 2. dərəcələrə ayrılmaq, təbəqələrə ayrılmaq, təbəqələş-*

mək; 3. riyaz. diferensial tapılmaq (bax дифференциал 1-ci mənada).

ДИФФУЗИЯ *ж. fiz. diffuziya (molekulyar hərəkət nəticəsində maddələrin tədricən qarışması).*

ДИФФУЗНЫЙ *прил. diffuz; qarışmış, diffuziya nəticəsində əmələ gəlmiş.*

ДИФФУЗОР *м. diffuzor (1. fiz. axın sürətinin enerjisini təzyiq enerjisinə çevirən aparat; 2. rad. borusuz reproduktorlarda səսucaldan böyük membran; 3. çuğundurdan şəkər almaq üçün tiyan).*

ДИФФУНДИРОВАТЬ *сов. и несов. diffuziya yolu ilə qarışmaq, girmək.*

ДИХОТОМИЧЕСКИЙ *дихотомия söz. sif. дихотомия* *ж. dioxotomiya (1. ardıcıl sürətdə ikiyə bölünmə; 2. bot. haçalanma, budaqlanma).*

ДИЧАТЬ *несов. vəhşiləşmək, cırlaşmaq.*

ДИЧЬНА *ж. мн. nem 1. quş (ov quşu); 2. quş öti.*

ДИЧИТЬСЯ *несов. dan. utanmaq, sıxılmaq, adamdan qaçmaq, hürkmək.*

ДИЧКОВЫЙ *дичок söz. sif.; cır.*

ДИЧОК *м. 1. cır ağac; 2. cır meyvə; 3. məс. utancaq, adamayovuşmaz.*

ДИЧЬ *ж. мн. nem 1. quş, ov quşları; 2. quş öti; 3. məс. mənasız söz, cəfəngiyat, tartanpartan; 4. tənha yer, adam yaşamayan yer, biyaban.*

ДИЭЛЕКТРИК *м. fiz. dielektrik (elektrik keçirməyən cisim, maddə).*

ДИЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ *дизлектрик söz. sif.; dielektrik.*

ДИЭТА *бax диета.*

ДИЭТИЧЕСКИЙ *бax диетический.*

ДЛАНЬ *ж. köhn. əl, ovuc.*

ДЛИНА *ж. мн. nem uzunluq; boy.*

ДЛИННОБОРОДЫЙ *прил. uzunsaqqal, uzunsaqqalli.*

ДЛИННОВАТЫЙ *прил. uzuntəhər, uzunsov.*

ДЛИННОВОЛНОВЫЙ *прил. rad. uzundalğalı; длинноволновая радиостанция* uzundalğalı radio stansiyası.

ДЛИННОВОЛОСЫЙ *прил. uzunsaç, uzunsaçlı.*

ДЛИННОГОЛОВЫЙ *прил. uzunbaşlı, uzunsov başlı.*

ДЛИННОДНЕВНЫЙ *прил. bot. davamlı gün işığı tələb edən.*

ДЛИННОКЛЮВЫЙ *прил. uzundimdik, uzundimdikli (quş).*

ДЛИННОКРЫЛЬНЫЙ *прил. uzunqanadlı; длиннокрылые птицы* uzunqanadlı quşlar.

ДЛИННОКЛИСЫЙ *прил. uzunsifətli).*

ДЛИННОНОГИЙ *прил. uzunayaq, uzunayaqlı.*

ДЛИННОНОСЫЙ *прил. uzunburun, burnuuzun.*

ДЛИННОПОЛЫЙ *прил. uzunətəkli, ətəyi-uzun (paltar).*

ДЛИННОРУКИЙ *прил. uzunqol, uzunqollu.*

ДЛИННОСТВОЛЬНЫЙ *прил. uzunlülə, uzunlüləli; длинноствольное оружие* uzunlülə top.

ДЛИННОТА *ж. 1. uzunluq; 2. только мн. длинноты* uzunculuq, sözcülük, lüzumsuz təfsilat.

ДЛИННОУСЫЙ *прил. uzunbiğli).*

ДЛИННОУХИЙ *прил. uzunqulaqlı, uzunqulaq.*

ДЛИННОХВОСТЫЙ *прил. uzunquyuq, quyuğuuzun.*

ДЛИННОШЕИЙ *прил. uzunboğaz.*

ДЛИННОШЁРСТЫЙ *прил. uzunyunlu.*

ДЛИННУЩИЙ *прил. dan. çox uzun.*

ДЛИННЫЙ *прил. (müxtəlif mənalarda) uzun; длинная улица* uzun küçə; *длинный рукав* uzun qol; *длинное путешествие* uzun səyahət; *длинный разговор* uzun söhbət; *длинный рубль* dan. havayı qazanc, asan qazanc; *длинный язык у кого* ağzıboş, ağziyirtıq, ağzıdan boş (adamdır).

ДЛИТЕЛЬНО *нареч. uzun müddət, uzun zaman.*

ДЛИТЕЛЬНОСТЬ *ж. мн. nem uzunluq, uzun çəkmə, sürəklilik.*

ДЛИТЕЛЬНЫЙ *прил. uzunsürən, sürəkli, uzunmüddətli; длительная болезнь* uzunsürən (sürəkli) xəstəlik; *длительный отпуск* uzunmüddətli məzuniyyət.

ДЛИТЬ *несов. dan. uzatmaq.*

ДЛИТЬСЯ *несов. uzanmaq, davam etmək, sürmək; разговор длился один час* söhbət bir saat davam etdi; *болезнь длилась недолго* xəstəlik uzun sürmədi.

ДЛЯ *пред. 1. üçün, ötrü, görə; для своих лет он молодо выглядит* yaşına görə o, cavan görünür; *2. məxsus; вагон для курящих* papiros çəkənlərə məxsus vaqon; *3. məqsədilə; для наживы* qazanc məqsədilə; *4. dan ... münasibətilə; угостить для праздника* bayram münasibətilə qonaq etmək; *д не для чего* lazım deyil, nə lazım, əbəsdir, dəyməz, faydasızdır, ehtiyac yoxdur; *для вида* bax вид 1.

ДНЕВАЛИТЬ *несов. dan. növbə çəkmək, növbədə durmaq.*

ДНЕВАЛЬНЫЙ *м. növbətçi köməkçisi.*

ДНЕВАЛЬСТВО *ср. növbətçilik.*

ДНЕВАТЬ *несов. gün keçirmək, bir gün qalmaq; д невасть и нечевать (где-н.)* bütün vaxtını keçirmək (haradasa); *он днюет и ночует в клубе* o bütün vaxtını klubda keçirir.

ДНЕВКА *ж. birgünlük istirahət (yolda).*

ДНЕВНИК *м. gündəlik; xatirat dəftəri.*

ДНЕВНОЙ *1. день söz. sif.; дневной спектакль* gündüz tamaşası; *2. günlük, birgünlük; дневной заработок* birgünlük qazanc (əməkhaqqı); *д дневная поверхность* xüs. Yer kürəsinin səthi.

ДНЕВНЫЙ *köhn. bax дневной.*

ДНЕМ *нареч. gündüz.*

ДНИЩЕ *ср. dib, alt.*

ДНО *ср. (мн. донья) dib, alt; дно моря* dənizin dibi; *д золотое дно* gəlirli iş, gəlirli yer, xəzinə; *до дна* bütünlüklə, sonadək, dibinəcən; *идти ко дну* batmaq, dibinə getmək; *ни дна ни покрывки* dan. bat-sın! dağılsın! (qarğış).

ДНООЧИСТИТЕЛЬНЫЙ *прил.: дноочистительная машина* dənizin (çayın və s.) dibini təmizləyən maşın; *дноочистительные работы* dənizin (çayın və s.) dibini təmizləmə işləri.

ДНОУГЛУБИТЕЛЬНЫЙ *прил.: дноуглубительная машина* tex. dənizin (çayın və s.) dibini dərinlədən maşın; *дноуглубительные работы* dənizin (çayın və s.) dibini dərinlətmə işləri.

ДО *пред. 1. -ə, -a, -yə, ya; -dək, -cən, -cən; до города осталось 2 километра* şəhərə 2 kilometr qalmışdır; *мороз дохнул до*

ДОБРОСИТЬ *сов.* atmaq, tullamaq, atıb çatdırmaq, tullayıb çatdırmaq; **добросить мяч до черты** toru atıb xəttə çatdırmaq. **ДОБРОСОВЕСТНО** *нареч.* vicdanla, insaf-la, namusla. **ДОБРОСОВЕСТНОСТЬ** *ж мн. нет* vicdan (hlıq), insaf (hlıq), düzlük. **ДОБРОСОВЕСТНЫЙ** *прил.* vicdan (hlıq), insafı, namuslu, düz. **ДОБРОСОСЕДСКИЙ** *прил.* mehriban qonşuluq -i(-ı) **добрососедские отношения** mehriban qonşuluq əlaqələri (münasibətləri). **ДОБРОСОСЕДСТВО** *ср* mehriban qonşuluq. **ДОБРОТА** *ж мн. нет* köhn. xoşxasiyyətlik, xoş xasiyyət, mehribanlıq, rəhmlik, rəhmilik, mərhəmət. **ДОБРОТНОСТЬ** *ж мн. нет* keyfiyyətlik, möhkəmlilik, davamlılıq. **ДОБРОТНЫЙ** *прил.* yaxşı, keyfiyyətli, möhkəm, davamlı (*mal*). **ДОБРОХОТ** *м köhn.* bax **доброжелатель**. **ДОБРОХОТНЫЙ** *прил. köhn.* 1. bax **доброжелательный**; 2. öz xahişi ilə (*edilən, verilən və s.*), könüllü. **ДОБРОХОТСТВО** *ср мн. нет* köhn. xeyir-xahlıq; könüllülük. **ДОБРЫЙ** *прил.* 1. xoşxasiyyət, rəhmli, rəhmli, mərhəmətli, ürəyiyumşaq; 2. xeyirxah; 3. əziz, yaxın, mehriban; **наши добрые друзья** bizim əziz dostlarımız; 4. yaxşı, cins, keyfiyyətli; **добрый конь** yaxşı (cins) at; 5. yaxşı, təmiz, saf, ləkəsiz; **доброе имя** yaxşı (təmiz) ad; 6. tam, düz; **до утра осталось добрых два часа** sabaha düz iki saat qalmışdır; **будьте добры** zəhmət olmasa, zəhmət çəkin, lütfən; **ваша добрая воля** könünüz necə istəyir, ixtiyar sizindir, ixtiyar sahibisiniz; **добрый день** günortan (iz) xeyir!; **доброе утро!** sabahın (iz) xeyir!; **доброй вечер!** axşamın (iz) xeyir!; **по доброй воле** öz arzusu ilə, öz xahişi ilə, öz xoşu ilə; **всего доброго!** sağ ol (un)!, xoş gəldin (iz)!, gülə-gülə!; **чего доброго** *вв. сл.* məbadə; ola bilsin ki, birdən; **добрый гений** bax **гений**; **добрый малый** yaxşı adam, karagönlü adam; **будь добр, будьте добры** zəhmət olmasa, zəhmət çəkin (in);

люди доброй воли vicdanlı (namuslu) adamlar, sülhsevər adamlar (insanlar). **ДОБРЯК** *м дан.* yaxşı adam, xoşxasiyyət adam, ürəyiyumşaq adam, rəhmli adam, açıqürəkli adam, sadəli adam. **ДОБРЯЧКА** *ж* bax **добряк**. **ДОБРЯЧОК** *м добряк* *сöz. oxş.* **ДОБУДИТЬСЯ** *сов. дан.* güclə oymatmaq (oyada bilmək). **ДОБЫВАНИЕ** *ср мн. нет* 1. tapma, əldə etmə; 2. çıxartma, hasil etmə, istehsal. **ДОБЫВАТЬ** *несов.* bax **добыть**. **ДОБЫВАТЬСЯ** *несов.* 1. tapılmaq, əldə edilmək; 2. çıxardılmaq, hasil edilmək. **ДОБЫВАЮЩИЙ** *прич. и прил.* çıxaran; çıxarma -i[-ı] **добывающая промышленность** çıxarma sənayesi. **ДОБЫТЧИК** *м дан.* yaxşı qazanan; hər şeydən pul çıxaran (adam). **ДОБЫТЧИЦА** *ж* bax **добытчик**. **ДОБЫТЫЙ** *прич.* 1. əldə edilmiş; 2. çıxardılmış, hasil edilmiş. **ДОБЫТЬ** *сов.* 1. əldə etmək; axtarıb tapmaq; 2. çıxartmaq, hasil etmək. **ДОБЫЧА** *ж мн. нет* 1. əldə etmə, axtarıb tapma; 2. çıxartma, hasil etmə; istehsal etmə; istehsal; **добыча нефти** *neft* çıxartma (istehsal etmə); 3. hasilat; **план добычи нефти** *перевыполнен* *neft* hasilatı planı artıqlaması ilə yerinə yetirilmişdir; 4. qənimət; **военная добыча** hərbi qənimət; 5. *тас.* qurban; **дом стал добычей огня** *ev* yangının qurbanı oldu. **ДОВАРЕННЫЙ** *прич.* yaxşıca bişirilmiş (bişmiş), lazımcına bişirilmiş (bişmiş). **ДОВАРИВАТЬ** *несов.* bax **доварить**. **ДОВАРИВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax **доварить**; 2. yaxşıca bişirilmək, lazımcına bişirilmək, bişirilib qurtarmaq. **ДОВАРИТЬ** *сов.* yaxşıca bişirmək, lazımcına bişirmək, bişirib qurtarmaq. **ДОВАРИТЬСЯ** *сов.* lazımcına bişmək, yaxşıca bişmək. **ДОВЕВАТЬ** *несов.* bax **довеять**. **ДОВЕВАТЬСЯ** *несов.* 1. sovrulub qurtarmaq (*taxıl*); 2. sovrulub götürülmək (*vel vasitəsilə*). **ДОВЕДЕНИЕ** *ср мн. нет* 1. ötürmə, aparma; 2. çatdırma, başa vurma; 3. səbəb olma, bəis olma.

ДОВЕДЁННЫЙ *прич.* 1. ötürülmüş, aparılmış; 2. çatdırılmış; başa vurulmuş. **ДОВЕЗТИ** *сов.* aparmaq, daşımaq, aparıb çatdırmaq (*miniklə*). **ДОВЕИВАТЬ** *несов.* bax **довеять**. **ДОВЕИВАТЬСЯ** *несов.* 1. sovrulub qurtarmaq (*taxıl*); 2. sovrulub götürülmək, sovrulub aparılmaq (*vel vasitəsilə*). **ДОВЕРЕННОСТЬ** *ж* 1. etibarnamə, vəkəletnamə; 2. *köhn.* etibar. **ДОВЕРЕННЫЙ** *прич.* 1. inanılmış, inanılıb tapşırılmış (verilmiş); **документы, доверенные ему** ona inanılıb tapşırılan sənədlər; 2. vəkil edilmiş; **доверенное лицо** vəkil edilmiş şəxs; 3. *в знач. сущ.* vəkil, müvəkkil. **ДОВЕРИЕ** *ср мн. нет* etibar, inam, etimad; **дойти в доверие** bax **войти**; **облечь доверием** bax **облечь** I. **ДОВЕРИТЕЛЬ** *м* vəkəletçi, vəkəlet verən, vəkil edən. **ДОВЕРИТЕЛЬНИЦА** *ж* vəkəletçi, vəkəlet verən qadın (qız). **ДОВЕРИТЕЛЬНО** *нареч. köhn.* məxfi (sürətdə), gizli (sürətdə); məhrəmanə. **ДОВЕРИТЕЛЬНОСТЬ** *ж* etibarlılıq, etibar. **ДОВЕРИТЕЛЬНЫЙ** 1. **доверенность** *сöz. sif.*; **доверительный документ** vəkəlet kağıdı, vəkəletnamə; 2. *köhn.* məxfi, gizli; **доверительное письмо** məxfi (gizli) məktub. **ДОВЕРИТЬ** *сов.* 1. inanmaq, inanıb tapşırmaq, etibar etmək; 2. vəkil etmək, vəkəletnamə vermək. **ДОВЕРИТЬСЯ** *сов.* inanmaq, arxayın olmaq, etibar etmək. **ДОВЕРНУТЫЙ** *прич.* axıra kimi burulmuş, burulub bərkidilmiş. **ДОВЕРНУТЬ** *сов.* burub bərkitmək, burmaq (*axıra kimi*); **доверни тайку** qaykanı axıra qədər bur. **ДОВЕРТЁТЬ** *сов.* 1. bax **довернуть**; 2. çox fırladıb xarab etmək, çox işlədib xarab etmək. **ДОВЕРТЫВАТЬ** *несов.* bax **довертеть** və **довернуть**. **ДОВЕРТЫВАТЬСЯ** *несов.* 1. burulub bərkidilmək, axıra kimi burulmaq; 2. çox fırladılıb xarab edilmək, işlədilib xarab edilmək.

ДОВЕРХУ *нареч.* ağzına qədər, ağzınacan; **наполнить бак доверху** bəki ağzınacan doldurmaq. **ДОВЕРЧИВОСТЬ** *ж мн. нет* tez inanma, hər kəsə inanma xasiyyəti, sadələşlülük. **ДОВЕРЧИВЫЙ** *прил.* tez inanan, hər kəsə inanan, sadələşlvh. **ДОВЕРШАТЬ** *несов.* bax **довершить**. **ДОВЕРШАТЬСЯ** *несов.* 1. bax **довершиться**; 2. axıra (baş) çatdırılmaq. **ДОВЕРШЕНИЕ** *ср мн. нет* tamamlama, qurtarma, bitirmə, başa çatdırma, axıra çatdırma; **в довершение** əlavə olaraq, üstəlik; **в довершение всего** axırda, nəticədə. **ДОВЕРШЁННЫЙ** *прич.* tamamlanmış, qurtarılmış, axıra çatdırılmış, başa çatdırılmış. **ДОВЕРШИТЬ** *сов.* tamamlamaq, qurtarmaq, axıra çatdırmaq; **довершить начатое дело** başlanmış işi axıra çatdırmaq. **ДОВЕРШИТЬСЯ** *сов.* tamamlanmaq, qurtarmaq, axıra çatmaq, başa çatmaq. **ДОВЕРЯТЬ** *несов.* bax **доверить**. **ДОВЕРЯТЬСЯ** *несов.* 1. bax **довериться**; 2. inanılmaq, etibar edilmək. **ДОВЕСИТЬ** *сов.* 1. tamam çəkmək, əskiyni qoyub düzəltmək (*tərzidə*); **не довесить** əskik çəkmək; 2. çəkib qurtarmaq (*tərzidə*). **ДОВЕСОК** *м (мн. довески)* pərsəng (*çəkinə tarazlayan əlavə*). **ДОВЕСОЧНЫЙ довесок** *сöz. sif.* **ДОВЕСТИ** *сов.* 1. ötürmək, aparmaq; **дovести до дому** evə qədər ötürmək (aparmaq); 2. çəkmək, çatdırmaq; **дovести до порогу** до завода yolu zavoda qədər çəkmək (çatdırmaq); 3. başa vurmaq, başa çatdırmaq; **дovести дело до конца** işi başa vurmaq; 4. səbəb olmaq, bəis olmaq; **дovести до сведения** xəbər vermək, məlum etmək, ...nəzərinə çatdırmaq. **ДОВЕСТИСЬ** *сов.* 1. *безл. дан.* qismət olmaq, nəcib olmaq, müyassər olmaq; 2. axıra çatdırılmaq, başa vurulmaq. **ДОВЕШАТЬ** *сов.* asıb qurtarmaq, sərüb qurtarmaq (*paltarı*). **ДОВЕШИВАТЬ** I *несов.* bax **довесить**. **ДОВЕШИВАТЬ** II *несов.* bax **довешать**.

ДОВЕШИВАТЬСЯ I *несов.* 1. tamam çəkilmək, çəkilib qurtarmaq (*tərazidə*); 2. əski-yi çəkilmək; çəkisi düzəldilmək (*tərazidə*).

ДОВЕШИВАТЬСЯ II *несов.* asılıb qurtarmaq, sərilib qurtarmaq (*paltar*).

ДОВЕЯТЬ *сов.* 1. sovrub qurtarmaq (*taxılı*); 2. sovrub aparmaq, sovrub götürmək (*yel*).

ДОВЗЫСКАННЫЙ *прич.* alınıb qurtarmış (*vergi, cərimə və s. haqqında*).

ДОВЗЫСКАТЬ *сов.* alıb qurtarmaq (*vergi, cərimə və s. qalığını*).

ДОВЗЫСКИВАТЬ *несов.* bax **довзыскать**. **ДОВЗЫСКИВАТЬСЯ** *несов.* alınıb qurtarmaq (*vergi, cərimə və s. qalığı haqqında*).

ДОВИВАТЬ *несов.* bax **довить**.

ДОВИВАТЬСЯ *несов.* bax **довиться**.

ДОВИНТИТЬ *сов.* axıradək burmaq, burub qurtarmaq (*vinti*).

ДОВИНЧЕННЫЙ *прич.* axıradək burulmuş, burulub qurtarmış (*vint*).

ДОВИНЧИВАТЬ *несов.* bax **довинтить**.

ДОВИНЧИВАТЬСЯ *несов.* axıradək burulmaq, burulub qurtarmaq (*vint*).

ДОВИТЫЙ *прич.* hörülüb qurtarmış, çəşilib qurtarmış.

ДОВИТЬ *сов.* qurtarmaq, çəşib qurtarmaq.

ДОВИТЬСЯ *сов.* hörülüb qurtarmaq, çəşilib qurtarmaq.

ДОВЛЕТЬ *несов.* 1. köhn. kifayət etmək, bəs etmək, qənaətləndirmək; 2. *dan.* təsir göstərmək, hakim olmaq, üstün olmaq, üstünlük göstərmək; 3. *doğ.* **довлеть себе** heç bir şeydən asılı olmamaq.

ДОВОД *м* dəlil, sübut, əsas; **приводить доводы** dəlil(lər) götürmək; **веские доводы** əsaslı (tutarlı) dəlillər.

ДОВОДИТЬ *несов.* bax **довести**.

ДОВОДИТЬСЯ *несов.* 1. bax **довестись**; 2. qohumluğu çatmaq; **он мне доводится дядей** o, mənim əməmdir (əmin düşür).

ДОВОДКА *ж* xüs. hazırlanmış mälə son şəkil vermə.

ДОВОЕВАТЬ *сов. dan.* müharibəni (döyüşü, vuruşu) qurtarmaq, axıradək (...-dək) vuruşmaq; müharibə edib qurtarmaq.

ДОВОЕВАТЬСЯ *сов. kin.* müvəffəqiyyət-sizliyə uğramaq (*müharibə nəticəsində*).

ДОВОЕННЫЙ *прил.* müharibədən əvvəlki, müharibədən qabaqki; **превзойти довоенный уровень** müharibədən əvvəlki səviyyəni ötüb keçmək.

ДОВОЗИТЬ I *несов.* bax **довезти**.

ДОВОЗИТЬ II *сов. dan.* daşıyib qurtarmaq, daşıma işlərini qurtarmaq.

ДОВОЛАКИВАТЬ *несов.* bax **доволочь** və **доволочить**.

ДОВОЛАКИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **доволочь** və **доволочиться**; 2. sürüdüldü götürülmək, çəkilib götürülmək.

ДОВОЛОЧИТЬ bax **доволочь**.

ДОВОЛОЧИТЬСЯ bax **доволочь**.

ДОВОЛОЧЬ *сов.* sürüyüb götürmək, çəke-çəke götürmək.

ДОВОЛОЧЬСЯ *сов.* güclə gəlib çatmaq, sürünə-sürünə gəlib çatmaq.

ДОВОЛЬНО I *нареч.* 1. *в знач. сказ.* bəsdır, kifayətdır, yetər; **довольно сидеть** bəsdır oturdun; 2. xeyli, olduqca çox, dedikcə; **довольно много** xeyli çox(dur); **довольно интересно** dedikcə (olduqca) maraqlı(dır); **было довольно поздно** (vaxt) çox gec idi.

ДОВОЛЬНО II *нареч.* məmnun-məmnun, məmnun bir halda, razı bir halda; **он довольно улыбался** o, məmnun-məmnun gülümsəyirdi.

ДОВОЛЬНЫЙ *прил.* razı, məmnun, xoşhal.

ДОВОЛЬСТВИЕ *ср* *мн. нет* 1. təminat; azuqə, pal-paltar; 2. köhn. bax **довольство**.

ДОВОЛЬСТВО *ср* *мн. нет* 1. razılıq, məmnunluq; 2. bolluq, rifah, nemət.

ДОВОЛЬСТВОВАТЬ *несов. hərbi.* təmin etmək, təchiz etmək.

ДОВОЛЬСТВОВАТЬСЯ *несов.* 1. razı qalmaq, qənaətlənmək, kifayətlənmək; qane olmaq; **довольствоваться** məlým aza qane olmaq; 2. təchiz edilmək, təmin olunmaq.

ДОВООРУЖАТЬ *несов.* bax **довооружить**.

ДОВООРУЖАТЬСЯ *несов.* 1. lazımcına silahlandırılmaq, əlavə olaraq silahlandırılmaq; 2. bax **довооружиться**.

ДОВООРУЖЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. əlavə silahlanma, lazımcına silahlanma; silahlanmanı tamamlama; 2. əlavə silahlandırılma, lazımcına silahlandırılma.

ДОВООРУЖЕННЫЙ *прич.* əlavə silahlandırılmış, silahlandırılıb qurtarmış.

ДОВООРУЖИТЬ *сов.* əlavə silahlandırmaq, silahlandırılıb qurtarmaq.

ДОВООРУЖИТЬСЯ *сов.* əlavə silahlanmaq, silahlanıb qurtarmaq.

ДОВРАТЬСЯ *сов.* ağ yalan danışmaq.

ДОВРЕМЕННЫЙ *прил. köhn.* bax **преждевременный**.

ДОВЫБОРЫ *ед. нет* əlavə seçki (*boşalmış yerlərə*); **произвести довыборы** əlavə seçki aparmaq.

ДОВЫПОЛНИТЬ *сов.* tamamlamaq, kəsiri doldurmaq, yerinə yetirib qurtarmaq.

ДОВЫПОЛНЯТЬ *несов.* bax **довыполнить**.

ДОВЫПОЛНЯТЬСЯ *несов.* tamamlanmaq, kəsiri doldurulmaq, yerinə yetirilib qurtarmaq.

ДОВЯЗАТЬ *сов.* 1. toxuyub qurtarmaq; 2. bağlayıb qurtarmaq.

ДОВЯЗЫВАТЬ *несов.* bax **довязать**.

ДОГ *м* doq (*it cinsi*).

ДОГАДАТЬСЯ *сов.* anlamaq, başa düşmək; sezmək, duymaq.

ДОГАДКА *ж* 1. zənn, güman, fərz, təxmin; 2. bax **догадливость**; 3. *дог.* **теряться в догадках** çaşıb qalmaq, xofla rəca arasında qalmaq.

ДОГАДЛИВОСТЬ *ж* *мн. нет* fərasət, fəhm, tez başa düşmə (anlama, duyma).

ДОГАДЛИВЫЙ *прил.* fərasətli, tezqanan, tez başa düşən, arif, fəhmli.

ДОГАДЫВАТЬСЯ *несов.* bax **догадаться**.

ДОГЛАДИТЬ *сов.* ütüləyib qurtarmaq.

ДОГЛАДЫВАТЬ *несов.* bax **доглядывать**.

ДОГЛАДЫВАТЬСЯ *несов.* gəmirilib qurtarmaq, tərtəmiş gəmirilmək.

ДОГЛАЖЕННЫЙ *прич.* ütülənib qurtarmış.

ДОГЛАЖИВАТЬ *несов.* bax **доглаживать**.

ДОГЛАЖИВАТЬСЯ *несов.* ütülənib qurtarmaq.

ДОГЛОДАННЫЙ *прич.* gəmirilib qurtarmış, tərtəmiş gəmirilmiş.

ДОГЛОДАТЬ *сов.* gəmirib qurtarmaq, tərtəmiş gəmirmək.

ДОГЛЯДЕТЬ *сов.* 1. baxmaq, axıra kimi baxmaq (tamaşa etmək); 2. göz yetirmək, baxmaq, göz-qulaq olmaq.

ДОГЛЯДЫВАТЬ *несов.* bax **доглядывать**.

ДОГМА *ж* 1. doqma, ehkam; 2. *обычно* *мн. ч.* **догмы** (*hər hansı bir təlimin əsas müddəaları*).

ДОГМАТ *м* ehkam.

ДОГМАТИЗИРОВАТЬ *несов.* doqmatlaşdırmaq, ehkamlaşdırmaq, ehkam şəklinə salmaq.

ДОГМАТИЗМ *м* *мн. нет* doqmatizm, ehkamçılıq (*qeyri-tənqidi düşünərək, hər şeyi ehkam kimi qəbul etmə*).

ДОГМАТИК *м* doqmatik (*doqmatizm tərəfdarı*).

ДОГМАТИКА *ж* *мн. нет* doqmatika, ehkam.

ДОГМАТИЧЕСКИЙ *прил.* 1. **догма** və **догматика** *söz. sif.*; doqmatik; 2. qəti, heç bir etiraza yol verməyən.

ДОГМАТИЧНОСТЬ *ж* *мн. нет* doqmatiklik, qətilik, heç bir etiraza yol verməmə.

ДОГМАТИЧНЫЙ bax **догматический** 2-ci mənada.

ДОГНАТЬ *сов.* qovub çatmaq, yetişmək, çatmaq; **догнать и перегнать** çatmaq və ötüb-keçmək.

ДОГНИВАТЬ *несов.* bax **догнать**.

ДОГНИТЬ *сов.* tamamilə çürümək.

ДОГОВАРИВАТЬ *несов.* bax **договорить**.

ДОГОВАРИВАТЬСЯ *несов.* bax **договориться**.

ДОГОВАРИВАЮЩИЙСЯ *прич.* razılaşan, saziş bağlayan, sazişə giren, uzlaşan.

ДОГОВОР *м* müqavilə.

ДОГОВОРЕННОСТЬ *ж* *мн. нет* razılıq, saziş; razılaşma, uzlaşma, sözləşmə.

ДОГОВОРЕННЫЙ *прич.* müqavilədə nəzərdə tutulmuş, razılaşdırılmış.

ДОГОВОРИТЬ *сов.* deyib qurtarmaq, sözü-nü deyib qurtarmaq.

ДОГОВОРИТЬСЯ *сов.* 1. razılaşmaq, sazişə gəlmək, uzlaşmaq; şərtləşmək, vadə-ləşmək, sözləşmək; bağlaşmaq, düzəliş-mək; 2. ifrata varmaq (*danişqada*).

ДОГОВОРНИК *м* *dan.* müqavilə ilə işləyən (işçi).

ДОГОВОРНЫЙ 1. **договор** *söz. sif.*, 2. müqavilədə göstərilmiş.

ДОГОЛА *нареч.* çıl-çılpaq, lüt; **раздеться догола** lüt soyunmaq.

ДОГОНЯЛКИ *мн. dan.* qaçdı-tutdu (*uşağ oyunu*).

ДОГОНЯТЬ *несов.* bax doqnatъ.
ДОГОРАНИЕ *ср мн. нет* 1. yanıb qurtarma; 2. sönmə.
ДОГОРАТЬ *несов.* bax dogoretъ.
ДОГОРЕТЬ *сов.* 1. yanıb qurtarmaq; 2. sönmək; **заря догорела** şəfəq söndü.
ДОГРАБИТЬ *сов.* talayıb qurtarmaq, soyub talamaq, olan-qalanını soyub aparmaq.
ДОГРЕБАТЬ *несов.* bax dogresti.
ДОГРЕБАТЬСЯ *несов.* dırımıqlanmaq, dırımıqlanıb qurtarmaq.
ДОГРЕБЕННЫЙ *прич.* dırımıqlanmış, dırımıqlanıb qurtarmış; dırmaqla yığılıb qurtarmış.
ДОГРЕСТИ *сов.* 1. dırımıqlamaq, dırımıqlayıb qurtarmaq; 2. avar çekib çatmaq; **догрести до берега** avar çekib sahile çatmaq.
ДОГРУЖАТЬ *несов.* bax dogruzitъ.
ДОГРУЖАТЬСЯ *несов.* bax dogruzitъся.
ДОГРУЖЕННЫЙ *прич.* 1. yüklənib qurtarmış; 2. kəsiri yüklənmiş, yükü tamamlanmış.
ДОГРУЗИТЬ *сов.* 1. yükləyib qurtarmaq; 2. tamam yükləmək, normaya qədər yükləmək.
ДОГРУЗИТЬСЯ *сов.* yüklənib qurtarmaq, yükünü vurub qurtarmaq.
ДОГРУЗКА *ж мн. нет* yükləyib qurtarma, tamam yükləmə.
ДОГРЫЗАТЬ *несов.* bax dogryzъtъ.
ДОГРЫЗАТЬСЯ *несов.* gəmirilib qurtarmaq, gəmirilib yeyilmək; gəmirilmək.
ДОГРЫЗЕННЫЙ *прил.* tamamilə gəmirilmiş.
ДОГРЫЗТЬ *сов.* gəmirib qurtarmaq, gəmirib yemək; gəmirmək.
ДОГУЛИВАТЬ *несов.* bax dogulyatъ.
ДОГУЛИВАТЬСЯ *несов.* bax dogulyatъся.
ДОГУЛЯТЬ *сов. dan.* 1. gəzmək, qalan vaxtını gəzməkdə keçirmək; 2. var-yoxunu kefə qoymaq.
ДОДАВАТЬ *несов.* bax dodatъ.
ДОДАВАТЬСЯ *несов.* əlavə verilmək, kəsiri verilmək.
ДОДАННЫЙ *прич.* əskiylə verilmiş, kəsiri verilmiş.
ДОДАТЬ *сов.* əskiylə vermək, kəsirini vermək, qalanını vermək.

ДОДАЧА *ж мн. нет* əskiylə vermə, kəsirini vermə, qalanını vermə.
ДОДЕЛАННЫЙ *прич.* qayırılıb qurtarmış, işlənib qurtarmış, əgər-əskiylə düzəldilmiş, tamamlanmış.
ДОДЕЛАТЬ *сов.* qurtarmaq, tamamlamaq; qayırılıb qurtarmaq, əgər-əskiylə düzəltmək, hazırlayıb qurtarmaq.
ДОДЕЛКА *ж мн. нет* qayırılıb qurtarma, tamamlama; əgər-əskiylə düzəltmək.
ДОДЕЛЫВАТЬ *несов.* bax doделatъ.
ДОДЕЛЫВАТЬСЯ *несов.* görülib qurtarmaq, tamamlanmaq.
ДОДЕРЖАТЬ *сов.* 1. -dək (-cən) saxlamaq; 2. axıra çatdırmaq.
ДОДЕРЖАТЬСЯ *сов.* ...dək davam gətirmək, (özünü) saxlamaq, dayanmaq, çəkilmək).
ДОДЕРЖИВАТЬ *несов.* bax doдержatъ.
ДОДЕРЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax doдержatъся; 2. -dək (-cən) saxlanmaq.
ДОДУМАТЬ *сов.* axıra qədər düşünmək.
ДОДУМАТЬСЯ *сов.* bir fikrə gəlmək, bir nəticəyə gəlmək, bir qərara gəlmək (*çox düşündükdən sonra*).
ДОДУМЫВАТЬ *несов.* bax doдумatъ.
ДОДУМЫВАТЬСЯ *несов.* bax doдумatъся.
ДОЕДАТЬ *несов.* bax doестъ.
ДОЕДАТЬСЯ *несов.* yeyilib qurtarmaq.
ДОЕДЕННЫЙ *прич.* yeyilib qurtarmış.
ДОЕЗЖАТЬ *несов.* bax doexatъ.
ДОЕЗЖАЧНИЙ *м köhn.* baş itəbaxan.
ДОЕНИЕ *ср мн. нет* sağma, sağılma.
ДОЕННЫЙ *прич.* sağılmış.
ДОЕСТЬ *сов.* yeyib qurtarmaq.
ДОЕХАТЬ *сов.* gedib çatmaq, gəlib çatmaq (*miniklə*).
ДОЖ *м tar.* doj (*orta əsrlərdə Venetsiya və Genuyada: respublika başçısı*).
ДОЖАРИВАТЬ *несов.* bax doжаритъ.
ДОЖАРИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax doжаритъся; 2. qızardılmaq, qovrulmaq, qovrulub hazır edilmək; yaxşı qovrulmaq (*ət*).
ДОЖАРИТЬ *сов.* qızartmaq, qovurmaq, yaxşıca qovurmaq, qovurub hazırlamaq (*əti*).
ДОЖАРИТЬСЯ *сов.* qızarmaq, qovrulmaq, qovrulub hazır olmaq (*ət*).
ДОЖАТЫЙ *прич.* tamamilə sıxılmış.

ДОЖАТЫЙ *II прич.* biçilib qurtarmış (*taxıl, ot*).
ДОЖАТЬ *I сов.* tamamilə sıxmaq, axıra kimi sıxmaq.
ДОЖАТЬ *II сов.* biçib qurtarmaq (*taxıl, ot*).
ДОЖДАТЬСЯ *сов.* gözləmək; gözləyib məqsədə çatmaq, gözləyib nail olmaq; **ждать не дожидаться** bax ждatъ.
ДОЖДЕВАЛЬНЫЙ *дождевание* *сöz. sif.* дождевальныи аппарат çiləmə cihazı.
ДОЖДЕВАНИЕ *ср мн. нет* çiləmə üsulu ilə suvarma.
ДОЖДЕВИК *I м bot.* tozanaq, yağış göbələyi.
ДОЖДЕВИК *II м* plaş, yağmurluq.
ДОЖДЕВОЙ *дождь* *сöz. sif.* дождевая вода yağış suyu; **дождевой червь** soxulcaq; дождевой гриб bax doжевик I.
ДОЖДЕМЕР *м* yağışölçən (*cihaz*).
ДОЖДНИК *м* дождь *сöz. kiç.* yüngül yağış, zəif yağış.
ДОЖДИНКА *ж* yağış damcısı.
ДОЖДИТЬ *несов. безл.* yağmaq, çiskinləmək (*yağış*).
ДОЖДИЧЕК bax дождик.
ДОЖДИЩЕ *м dan.* güclü yağış.
ДОЖЛИВОСТЬ *ж мн. нет* yağınlıq, çiskinlik.
ДОЖДЛИВЫЙ *прил.* yağışlı, yağmurlu.
ДОЖДЬ *м* yağış; **до золотой дождь** sərvət.
ДОЖЕВАННЫЙ *прич.* çeynənib qurtarmış, yaxşı çeynənmiş, tamam çeynənmiş.
ДОЖЕВАТЬ *сов.* çeynəyib qurtarmaq, yaxşı çeynəmək, tamam çeynəmək.
ДОЖЕВЫВАТЬ *несов.* bax doжеvatъ.
ДОЖЕВЫВАТЬСЯ *несов.* çeynənib qurtarmaq, yaxşı çeynənmək, tamam çeynənmək.
ДОЖЕЧЬ *сов.* yandırılıb qurtarmaq.
ДОЖЕЧНЫЙ *прич.* yandırılıb qurtarmış.
ДОЖИВАТЬ *несов.* bax doжитъ.
ДОЖИГАТЬ *несов.* bax doжечь.
ДОЖИГАТЬСЯ *несов.* yandırılıb qurtarmaq.
ДОЖИДАТЬСЯ *несов.* bax doждatъся.
ДОЖИМАТЬ *несов.* bax doжатъ I.
ДОЖИНАТЬ *несов.* bax doжатъ II.
ДОЖИНАТЬСЯ *несов.* biçilib qurtarmaq.

ДОЖИТИЕ *ср мн. нет köhn.* ömrün axır çağı, ömrün axır günləri, ömrün qalan hissəsi.
ДОЖИТЬ *сов.* 1. ...qədər yaşamaq, .. qədər sağ qalmaq; **дожить до ста лет** yüz yaşa qədər yaşamaq; 2. ömrünü başa vermək, axır günlərini yaşamaq; 3. *dan.* qalmaq, yaşamaq (*vaxtın qalan hissəsini bir yerdə keçirmək*); **дожить неделю в санатории** bir həftə sanatoriyada qalmaq.
ДОЗА *ж I. tib.* doza (*müəyyən miqdar dərman*); **уменьшить дозу** dozantı azaltmaq; 2. *мәс* dərəcə, miqdar, hissə.
ДО ЗАРЕЗУ *нареч.* çox, olduqca, son dərəcə; **мне до зарезу нужна эта книга** bu kitab mənə son dərəcə lazımdır.
ДОЗАРИВАНИЕ *ср к. t.* qızarma, dəymə, yetişmə (*dərildən sonra*).
ДОЗАТОР *м tex.* dozator (*səpələnən, maye, qazaoxşar maddələri avtomatik ölçən cihaz*).
ДОЗВАНИВАТЬСЯ *несов.* bax doзвонитъся.
ДОЗВАТЬСЯ *сов.* çağırma bilmək, cavab ala bilmək; **наконец дозвался** nəhayət çağırma bildim, nəhayət səsimə səs verən oldu.
ДОЗВОЛЕНИЕ *ср köhn.* icazə, izin; **с дозволения заведующего** müdirin icazəsi ilə.
ДОЗВОЛЕННЫЙ *прич. и прил. köhn.* 1. izin verilmiş, icazə verilmiş; 2. yolverilən, qanuni.
ДОЗВОЛИТЕЛЬНЫЙ *прил.* yolverilən.
ДОЗВОЛИТЬ *сов. köhn.* icazə vermək, izin vermək.
ДОЗВОЛЯТЬ *несов. köhn* bax doзволитъ.
ДОЗВОЛЯТЬСЯ *несов. köhn.* icazə verilmək, izin verilmək; **не дозволяется** icazə verilmir, qadağandır, olmaz.
ДОЗВОНИТЬСЯ *сов.* zəng etmək, zəng edib cavab almaq.
ДОЗИМОВАТЬ *сов.* qışın qalan hissəsini keçirmək; qışı başa vurmaq (*bir yerdə*).
ДОЗИРОВАНИЕ *ср* dozalara bölmə (*bölmə*).
ДОЗИРОВАННЫЙ *прич.* dozalara bölünmüş; hissələrə bölünmüş.
ДОЗИРОВАТЬ *сов. и нес.* dozalara bölmək; hissələrə bölmək.
ДОЗИРОВАТЬСЯ *нес.* dozalara bölünmək; hissələrə bölünmək.

ДОЗИРÓВКА *ж* **мн.** *нет* dozalara bölmə (bölünmə), hissələrə bölmə (bölünmə).
ДОЗНАВАТЬСЯ *несов.* bax *дознаваться*.
ДОЗНАНИЕ *ср* sorğu-sual, dindirmə, istintaq.
ДОЗНАТЬСЯ *сов. дан.* öyrənmək, öyrənib bilmək, müəyyən etmək, aydınlaşdırmaq.
ДОЗОР *м* kəşfiyyatçı dəstəsi, gözətçi dəstəsi; patrul; *♦ быть (находиться) в дозоре* qarovulda olmaq; *обходить (обезжать) дозором* köhn. yoxlamaq, qorumaq.
ДОЗОРНЫЙ **1.** дозор *сöz. sif.*; gözətçi; дозорное судно gözətçi gəmi; **2.** *в знач. сущ.* gözətçi əsgər.
ДОЗРЕВАНИЕ *ср* yetişmə, dəymə (*meyvə*).
ДОЗРЕВАТЬ *несов.* bax *дозреть*.
ДОЗРЕЛЫЙ *прил.* yetişmiş, dəymiş (*meyvə*).
ДОЗРЕТЬ *сов.* yetişmək, dəymək (*meyvə*).
ДОЙГРАННЫЙ *прич.* oynanib qurtarmış.
ДОЙГРАТЬ *сов.* oynayıb qurtarmaq, oyunu qurtarmaq; axıra qədər oynamaq.
ДОЙГРАТЬСЯ *сов. дан.* oynayıb yorulmaq; xoşagəlməz, pis nəticəyədək oynamaq.
ДОЙГРЫВАНИЕ *ср* **мн.** *нет* oynayıb qurtarma, oynanıb qurtarma (*oyun*), oyunu qurtarma (baş vurma); axıra qədər oynama (*oynanma*).
ДОЙГРЫВАТЬ *несов.* bax *дойграть*.
ДОЙГРЫВАТЬСЯ *несов.* oynanıb qurtarmaq, axırı oynanmaq, başa çatdırılmaq (*oyun*).
ДОИЗБРАТЬ *сов.* əlavə seçmək.
ДОЙЛЬНИК *м* *тəх.* sərnic, bədyə (*süd sağmaq üçün qab*).
ДОЙЛЬНИЦА *ж* *тəх.* sərnic, bədyə (*süd sağmaq üçün qab*).
ДОЙЛЬНЫЙ *доение* *сöz. sif.*; *дойльная машина* südsəğan maşın.
ДОЙЛЬЩИЦА *ж* sağıcı, südsəğan qadın (*qız*).
ДОИСКАТЬСЯ *сов.* öyrənmək, müəyyən etmək, əslini öyrənmək, əslini axtarıb tapmaq, kökünü axtarıb tapmaq.
ДОИСКОВАТЬСЯ *несов.* **1.** bax *доискаться*; **2.** öyrənməyə çalışmaq, bilməyə çalışmaq, müəyyən etməyə çalışmaq.
ДОИСТОРИЧЕСКИЙ *прил.* tarixdənqabaqkı, tarixdənəvvəlki; **доисторические времена** tarixdənqabaqkı vaxtlar.

ДОЙТЬ *несов.* sağmaq.
ДОЙТЬСЯ *несов.* sağılmaq.
ДОЙКА *ж* *к. т.* sağma, sağılma; sağım; *дойка коров* inəklərin sağılması; *в одну дойку* bir sağımda.
ДОЙНИК *м* sərnic.
ДОЙНИЦА *ж* bax *подойник*.
ДОЙНЫЙ *прил.* sağmal, südverən; *♦ дойная корова* **1)** sağmal inək; **2)** *тəс.* gəlib mənəyi.
ДОЙТИ *сов.* **1.** çatmaq, yetişmək; gəlib çatmaq, gəlib yetişmək; *дойти до станции* stansiya çatmaq; *письмо дошло очень быстро* məktub çox tez yetişdi; **2.** *тəс. дан.* çatmaq (*anlamaq, başa düşmək, dərk etmək mənasında*); *смысл разговора не дошёл до него* danışığın mənası ona çatmadı; **3.** *дан.* yetişmək, bişmək, bişib hazır olmaq; *помидоры дошли на солнце* pomidorlar günün qabağında qalib qızardı (yetişdi); **4.** ...dərəcəsinə çatmaq (gəlmək); *дойти до полного разложения* tam pozğunluq dərəcəsinə çatmaq; *дойти до помешательства* dəlilik dərəcəsinə gəlmək; *♦ дойти до сведения кого ...* məlum olmaq, ... qulağına çatmaq.
ДОК *м* dok (*gəmi təmir olunan yer*).
ДОКА *м* *дан.* usta (*öz işinin ustası*).
ДОКАЗАННЫЙ *прич.* sübut olunmuş, sübut edilmiş.
ДОКАЗАТЕЛЬСТВО *ж* **мн.** *нет* sübutlu-luq, dəlillilik, inandırıcılıq.
ДОКАЗАТЕЛЬНЫЙ *прил.* sübutedic, sübutlu, dəlili; əsaslı, qanəedic, inandırıcı.
ДОКАЗАТЕЛЬСТВО *ср* sübut, dəlil; *♦ вещественное доказательство* bax *вещественный*.
ДОКАЗАТЬ *сов.* sübut etmək.
ДОКАЗУЕМОСТЬ *ж* **мн.** *нет* sübut oluna bilmə, sübut olunma imkanı.
ДОКАЗУЕМЫЙ *прил.* sübut oluna bilən.
ДОКАЗЧИК *м* *дан.* xəbərci, çuğulçu, donosçu, donosbaz.
ДОКАЗЫВАНИЕ *ср* sübut etmə, sübut edilmə.
ДОКАЗЫВАТЬ *несов.* **1.** sübut etməyə çalışmaq; **2.** bax *доказать*.
ДОКАЗЫВАТЬСЯ *несов.* sübut edilmək.

ДОКАЛИВАТЬ *несов.* bax *докалить*.
ДОКАЛИВАТЬСЯ *несов.* **1.** bax *докалится*; **2.** lazımcına qızardılmaq (közərdilmək); **3.** *tex.* su verilib qurtarmaq (*polada və s.*).
ДОКАЛИТЬ *сов.* **1.** lazımcına qızartmaq (közərtmək); **2.** *tex.* su verib qurtarmaq (*polada və s.*).
ДОКАЛИТЬСЯ *сов.* **1.** tam qızarmaq, tam közərmək; **2.** *tex.* su verilmək (*polada və s.*).
ДОКАЛКА *ж* **мн.** *нет* **1.** tam qızartma (qızardılma); tam közərtmə (közərdilmə); **2.** *tex.* su vermə, su verilmə (*polada və s.*).
ДОКАЛЫВАТЬ *несов.* bax *доколоть*.
ДОКАЛЫВАТЬСЯ *несов.* yarılıb qurtarmaq; parçalanıb qurtarmaq, doğranıb qurtarmaq.
ДОКАНЧИВАТЬ *несов.* bax *докончить*.
ДОКАНЧИВАТЬСЯ *несов.* **1.** bax *докончилось*; **2.** başa çatdırılmaq, axıra yetirilmək.
ДОКАПИТАЛИСТИЧЕСКИЙ *прил.* *тар. iqt.* kapitalizmdənqabaqkı, kapitalizmdənəvvəlki; *докапиталистическое общество* kapitalizmdənqabaqkı cəmiyyət.
ДОКАПЧИВАТЬ *несов.* bax *докоптить*.
ДОКАПЧИВАТЬСЯ *несов.* hisdə qurudulmaq (*balıq və s.*).
ДОКАПЫВАТЬ *несов.* bax *докопать*.
ДОКАПЫВАТЬСЯ *несов.* **1.** bax *докопаться*; **2.** qazılıb qurtarmaq, ...qəder qazılmaq.
ДОКАРАБКАТЬСЯ *сов.* dırmaşib çıxmaq, dırmaşib çatmaq, ...qəder dırmaşmaq.
ДОКАРАБКОВАТЬСЯ *несов.* bax *докарабкаться*.
ДОКАРМЛИВАТЬ *несов.* bax *докормить*.
ДОКАРМЛИВАТЬСЯ *несов.* **1.** yedirilmək, əmizdirilmək; **2.** ... qəder yedirilmək (əmizdirilmək).
ДОКАТАТЬ *сов.* vərənələyib qurtarmaq, yaayıb qurtarmaq.
ДОКАТИТЬ *сов.* **1.** diyirləyib gətirmək (*bir yerə*); **2.** sürüb gəlmək, gəlib çatmaq, yetişmək (*miniklə*).
ДОКАТИТЬСЯ *сов.* **1.** diyirlənmək, diyirlənib çatmaq; **2.** *тəс.* yuvarlanmaq, alçalmaq.
ДОКАТЫВАТЬ *несов.* bax *докатать*.
ДОКАТЫВАТЬСЯ *несов.* **1.** bax *докатиться*; **2.** diyirləndirmək; diyirləndirib gə-

tirilmək; **3.** vərənələyib qurtarmaq, yaayıb qurtarmaq.
ДОКАШИВАТЬ *несов.* bax *докосить*.
ДОКАШИВАТЬСЯ *несов.* biçilib qurtarmaq, çalınıb qurtarmaq (*ot, taxıl*).
ДОКЕР *м* dəniz. dok fəhləsi (*Azərbaycanda və bəzi başqa ölkələrdə*).
ДОКИДАТЬ *сов.* atıb qurtarmaq, tullayıb qurtarmaq.
ДОКИДЫВАТЬ *несов.* bax *докидать* və *докинуть*.
ДОКИДЫВАТЬСЯ *несов.* **1.** atılıb qurtarmaq; **2.** atılıb çatdırılmaq.
ДОКИНУТЬ *сов.* *дан.* atıb ... çatdırmaq, atıb ... çatdırıb bilmək.
ДОКИПАТЬ *несов.* bax *докипеть*.
ДОКИПЕТЬ *сов.* qaynamaq, qaynayıb hazır olmaq.
ДОКЛАД *м* **1.** məruzə; *научный доклад* elmi məruzə; *делать доклад* məruzə etmək; **2.** məlumat; *доклад директору* direktora məlumat vermə; **3.** icazə; *без доклада не входить* icazəsiz girmək olmaz.
ДОКЛАДНОЙ доклад (2-ci mənada) *сöz. sif.*; *докладная записка* məlumat vərəqəsi.
ДОКЛАДЧИК *м* **1.** məruzəçi; **2.** məlumatçı.
ДОКЛАДЧИЦА *ж* **1.** məruzəçi qadın (*qız*); **2.** məlumatçı qadın (*qız*).
ДОКЛАДЫВАТЬ *несов.* bax *доложить* **I**.
ДОКЛАДЫВАТЬ *II* *несов.* bax *доложить* **II** və *докласть*.
ДОКЛАДЫВАТЬСЯ *несов.* **1.** bildirilmək, xəbər verilmək, məlumat verilmək; **2.** izin alınmaq, icazə alınmaq; **3.** soruşulmaq.
ДОКЛАДЫВАТЬСЯ *II* *несов.* əlavə edilmək, artırılmaq, üstünə qoyulmaq, doludurulmaq.
ДОКЛАССОВЫЙ *прил.* sinifli cəmiyyətdən qabaqkı (əvvəlki).
ДОКЛАСТЬ *сов.* **1.** bax *доложить* **II**; **2.** xüs. hörüb qurtarmaq, tikib qurtarmaq (*hasarı, barını*).
ДОКЛЕВАТЬ *сов.* dənəyib qurtarmaq; *куры доклевали зёрна* toyuqlar dənə dənəyib qurtardılar.
ДОКЛЕВЫВАТЬ *несов.* bax *доклевать*.

ДОКЛЁВЫВАТЬСЯ *несов.* dənlənib qurtarmaq.
ДОКЛЕННЫЙ прич. yarışdırılıb qurtarmış.
ДОКЛЁИВАТЬ *несов.* bax доклеты.
ДОКЛЕНВАТЬСЯ *несов.* yarışdırılıb qurtarmaq.
ДОКЛЁИТЬ *сов.* yarışdırıb qurtarmaq.
ДОКЛЫКАТЬСЯ *сов. дан.* səsleşmək, haraylaşmaq; səslemək, haraylamaq.
ДОКОВАТЬ *сов. хüs.* döyüb qurtarmaq (*dəmiri*).
ДОКОВЫВАТЬ *несов. хüs.* bax доковать.
ДОКОВЫВАТЬСЯ *несов. хüs.* döyülüb qurtarmaq (*dəmir*).
ДОКОВЫЙ *хüs.* док *сөз. сиф.*; доковые сооружения dok tikintiləri.
ДОКОЛАЧИВАТЬ *несов. дан.* bax доколотить.
ДОКОЛАЧИВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. vurmaq, vurulub qurtarmaq (*paya və s.*); 2. çırpılıb qurtarmaq (*xalça və s.*); 3. qırılib qurtarmaq, sındırılıb qurtarmaq.
ДОКОЛЕ нареч. köhn. 1. nə vaxta qədər, nə vaxtacan, haşapacan; доколе я буду ждать тебя? haşapacan səni gözləyəcəyəm?; 2. ... kimi, ... qədər, ... dək; жди, доколе солнце не взойдёт gün çıxana kimi (çıxanadək) gözlə.
ДОКОЛОТИТЬ *сов. дан.* 1. vurmaq, vurub qurtarmaq (*payaları və s.*); 2. çırpıb qurtarmaq (*xalçanı və s.*); 3. qırıb qurtarmaq, sındırılıb qurtarmaq (*qab-qacağı və s.*); 4. (...qədər) döymək, доколотить до смерти ölməyə (ölməyə qədər) döymək.
ДОКОЛОТЬ *сов. дан.* 1. yarib qurtarmaq, parçalayıb qurtarmaq; doğrayıb qurtarmaq; доколоть сахар qəndi doğrayıb qurtarmaq; 2. axırına çıxmaq, işini bitirmək (*öldürmək*).
ДОКОЛЬ нареч. köhn. 1. bax доколе; 2. *дан.* haraya qədər, harayacan.
ДОКОНАТЬ *сов. дан.* 1. axırına çıxmaq; həlak etmək; 2. əldən salmaq, üzmək.
ДОКОНЧИТЬ *сов.* qurtarmaq, başa çatdırmaq, axıra yetirmək.
ДОКОНЧИТЬСЯ *сов. дан.* qurtarmaq, başa çatmaq, axıra yetmək, tamamlanmaq.
ДОКОПАНЫЙ прич. qazılıb qurtarmış, qazılmış.

ДОКОПАТЬ *сов.* qazıyıb qurtarmaq, qazımaq.
ДОКОПАТЬСЯ *сов.* 1. qazımaq; 2. *тас.* tapmaq; çatmaq, varmaq, kökünü axtarıb tapmaq, öyrənmək; докопаться до истинной причины дела işin həqiqi kökünü axtarıb tapmaq.
ДОКОПИТЬ *сов.* hisə verib qurtarmaq.
ДОКОРМИТЬ *сов.* 1. yedirib doydurmaq, əmizdirib qurtarmaq; 2. ... qədər yedirmək (əmizdirmək); qəderindən artıq yedirmək (əmizdirmək); докормить до болей в животе qarnı ağrıyana qədər yedirmək (əmizdirmək).
ДОКОСИТЬ *сов.* çalmaq, biçmək; çalılıb qurtarmaq, biçib qurtarmaq (*otu*).
ДОКОШЕННЫЙ прич. çalınıb qurtarmış, biçilib qurtarmış; çalınmış, biçilmiş (*ot*).
ДОКРАИВАТЬ *несов.* bax докромить.
ДОКРАИВАТЬСЯ *несов. дан.* biçilib qurtarmaq (*paltar*).
ДОКРАСИТЬ *сов.* rəngləyib qurtarmaq, boyayıb qurtarmaq, qalan hissəsini boyamaq.
ДОКРАСКА *ж хüs.* rəngləyib qurtarma, boyayıb qurtarma.
ДОКРАСНА нареч. qızarana qədər, qızarana kimi; натирать тело докрасна bədənin qızarana qədər sürtmək.
ДОКРАШЕННЫЙ прич. rənglənib qurtarmış, boyanıb qurtarmış.
ДОКРАШИВАТЬ *несов.* bax докрасить.
ДОКРАШИВАТЬСЯ *несов.* rənglənib qurtarmaq, boyanıb qurtarmaq.
ДОКРИЧАТЬСЯ *сов. дан.* 1. qışqırıb eşitdirmək; 2. ... qədər qışqırmaq; докричаться до хрипоты səsi batana qədər qışqırmaq (qışqırmaqdan səsi batmaq).
ДОКРОЕННЫЙ прич. biçilib qurtarmış (*paltar*).
ДОКРОИТЬ *сов.* biçib qurtarmaq (*paltarı*).
ДОКРУТИТЬ *сов. дан.* 1. eşib qurtarmaq; докрутить нитки sapı eşib qurtarmaq; 2. axıra qədər burmaq, burub bərkitmək; докрутить кран kranı axıra qədər burmaq.
ДОКРУТИТЬСЯ *сов. дан.* 1. axıra qədər burulmaq, burulub bərkidilmək; 2. *тас.* özünü dolaşdırmaq, özünü əngələ salmaq.
ДОКРУЧЕННЫЙ прич. *дан.* 1. eşilib qurtarmış; 2. axıra qədər burulmuş, burulub bərkidilmiş.

ДОКРУЧИВАТЬ *несов. дан.* bax докрутить.
ДОКРУЧИВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. bax докрутиться; 2. eşilib qurtarmaq.
ДОКРЫВАТЬ *несов.* bax докрыть.
ДОКРЫВАТЬСЯ *несов.* örtülüb qurtarmaq (*dam*).
ДОКРЫТЬ *сов.* örtüb qurtarmaq; докрыть крышу дома evin damını örtüb qurtarmaq.
ДОКТОР *м (мн. доктора)* 1. doktor (*yüksək elmi dərəcə*); доктор философских наук fəlsəfə elmləri doktoru; 2. *дан.* həkim).
ДОКТОРАЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* qətilik, kəskinlik; etiraz qəbul etməmə; nəsihətvericilik (*səsdə və s.*).
ДОКТОРАЛЬНЫЙ *прил.* qəti, kəskin, etiraz qəbul etməyən; nəsihətverici (*ton, sas*).
ДОКТОРАНТ *м* doktorant (*doktorluq elmi dərəcəsi almaq üçün dissertasiya müdafiə etməyə hazırlanan alim*).
ДОКТОРАНТСКИЙ докторант *сөз. сиф.*
ДОКТОРАНТУРА *ж* doktorantura (1. *elmlər doktoru hazırlayan aspirantura*; 2. *собиру.* doktorantlar).
ДОКТОРСКИЙ доктор *сөз. сиф.*; докторский кабинет doktor (həkim) kabinet; докторская диссертация doktorluq dissertasiyası.
ДОКТОРСТВО *ср мн. нет* doktorluq, doktor elmi dərəcəsi.
ДОКТОРША *ж дан.* 1. həkim arvadı; 2. qadın həkim.
ДОКТРИНА *ж* doktrina (*elmi, fəlsəfi, hərbi və ya siyasi nəzəriyyə*).
ДОКТРИНЕР *м* doktrinyor; nəzəriyyəbaz, cəhl adam (*öz yanlış fikrini inadla və kor-koranə müdafiə edən adam*).
ДОКТРИНЕРСКИЙ доктринер *сөз. сиф.*
ДОКТРИНЕРСТВО *ср мн. нет* doktrinyorluq, nəzəriyyəbazlıq (bax доктринер).
**ДОКУДА нареч. дан. haraya kimi, harayacan; куда нам идти? harayacan gəlməliyik?
ДОКУКА *ж köhn.* 1. zəhlətökən iş, bəqıdıcı iş, usandırıcı iş; 2. zəhlə tökmə, tənqədirmə.**

ДОКУМЕНТ *м* sənəd, vəsiqə, kağız (*rəsmi kağız*).
ДОКУМЕНТАЛЬНО нареч. sənədlərə əsaslanaraq, sənədlər əsasında, sənədlərlə.
ДОКУМЕНТАЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* sənədlərə əsaslanma; sənədilik, həqiqilik.
ДОКУМЕНТАЛЬНЫЙ *прил.* sənədlərə əsaslanan, sənədlər əsasında qurulmuş; sənədli, həqiqi; 0 документальный фильм sənədli film.
ДОКУМЕНТАЦИЯ *ж мн. нет* 1. sənədlərə əsaslandırılma; 2. *собиру.* sənədlər.
ДОКУМЕНТИРОВАНИЕ *ср* sənədlərə əsaslandırılma.
ДОКУМЕНТИРОВАТЬ *сов. и несов.* sənədlərə əsaslandırmaq.
ДОКУМЕНТИРОВАТЬСЯ *несов.* sənədlərə əsaslandırılmaq.
**ДОКУПАТЬ I несов. дан. bax докупить.
**ДОКУПАТЬ II сов. дан. çimdərilib qurtarmaq.
**ДОКУПАТЬСЯ I несов. дан. əlavə olaraq alınmaq, üstəlik alınmaq.
**ДОКУПАТЬСЯ II сов. дан. 1. çimib qurtarmaq; 2. ...qədər çimmək; докупался до простуды o qədər çimdi ki, axırda soyuqladı (*soyuq deydi*).
ДОКУПИТЬ *сов.* əlavə almaq, üstəlik almaq, çatışmayan hissəsini almaq.
ДОКУРИВАТЬ *несов.* bax докурить.
ДОКУРИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax докурить; 2. çəkilib qurtarmaq, axıra kimi çəkmək (*papiros*).
ДОКУРИТЬ *сов.* çəkib qurtarmaq, axıra kimi çəkmək (*papirosu*).
ДОКУРИТЬСЯ *сов.* 1. sönmək (*papiros, çubuq*); 2. çox çəkməkdən zərər görmək; докуриться до тошноты papiros çəkməkdən ürəyi bulanmaq.
ДОКУЧАТЬ *несов.* *дан.* tənqədirmək, usandırmaq, bezər etmək, bezdirmək, cana gətirmək, zəhlə tökmək.
ДОКУЧИВОСТЬ *ж мн. нет* *дан.* tənqədirmə, zəhlətökənlik, usandırıcılıq, bəqıdıcılıq, zıqqıllıq.
ДОКУЧИВЫЙ *прил.* tənqədirmən, zəhlətökən, usandırıcı; cansıxıcı, dənxdənli, zıqqı.
**ДОКУЧНЫЙ köhn. bax докучливый.
ДОКУШАТЬ *сов. дан.* yeyib (içib) qurtarmaq.
ДОЛ *м köhn.* bax долина.**********

ДОЛИВАНІЕ *ср* başını doldurma, əlavə tökmə, üstünə tökmə.

ДОЛИВАТЬ *несов.* bax **долить**.

ДОЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **долиться**: 2. başı doldurulmaq.

ДОЛИВКА *ж* doldurma, əlavə tökmə, üstünə tökmə (əlavə etmə).

ДОЛИЗАТЬ *сов. дан.* yalamaq, yalayıb qurtarmaq, dibinəcən yalamaq.

ДОЛИЗЫВАТЬ *несов. дан.* bax **долизать**.

ДОЛИНА *ж* dərə; vadi.

ДОЛИННЫЙ *кöhn.* **долина** *сöz. сif.*

ДОЛИТОЙ, **ДОЛИТЫЙ** *прич.* doldurulmuş, başı (ağzı) doldurulmuş.

ДОЛИТЬ *сов.* doldurmaq, əlavə tökmək, üstünə tökmək; **долить кофе молоком** qəhvəyə süd tökmək.

ДОЛИТЬСЯ *сов.* dolmaq, başı dolmaq.

ДОЛИХОКЕФАЛ, **ДОЛИХОЦЕФАЛ** *м антроп.* dolixokefal (uzunsov başlı adam).

ДОЛИХОКЕФАЛИЯ, **ДОЛИХОЦЕФАЛИЯ** *ж мн. нет антроп.* dolixokefaliya (başın uzunsovluğu).

ДОЛЛАР *м* dollar (ABŞ-da, Kanadada və b. ölkələrdə pul vahidi).

ДОЛЛАРОВЫЙ доллар *сöz. сif.*, dollarla (hesablanan), dollarhesabı.

ДОЛОВИТЬ *сов.* tutmaq, tutub qurtarmaq, hamısını tutmaq, qalan-qalmazı tutmaq.

ДОЛОЖЕННЫЙ I *прич.* məlumat verilmiş, bildirilmiş (bax **доложить I**).

ДОЛОЖЕННЫЙ II *прич. дан.* üstünə qoyulmuş, əlavə edilmiş, üstünə əlavə olunmuş (bax **доложить II**).

ДОЛОЖИТЬ I *сов.* 1. məruzə etmək; 2. xəbər vermək, məlumat vermək, bildirmək; 3. **доложу (я) вам (тебе)** sizə (sənə) öz ələyim ki...

ДОЛОЖИТЬ II *сов. дан.* əlavə etmək, artırmaq, üstünə qoymaq.

ДОЛОЙ *нареч.* 1. rədd olsun!, məhv olsun! yox olsun!; **долой войну!** rədd olsun müharibə!; 2. rədd ol!; **долой отсюда!** rədd ol buradan!

ДОЛОМАН *м көһн.* doloman (qayıtanla bəzənmiş qusar paltarı).

ДОЛОМАТЬ *сов.* sindirmə; sindirib axırına çıxmaq.

ДОЛОМИТ *м геол.* dolomit (mineral).

ДОЛОМИТНЫЙ, ДОЛОМИТОВЫЙ 1. **доломит** *сöz. сif.*; **доломитные (доломитовые) месторождения** dolomit yataqları (mədənləri); 2. dolomitli, tərkibində dolomit olan; **доломитные минеральные воды** dolomitli mədən suları (mineral sular).

ДОЛОМИТЬ *сов.* vurub sindirmə, bir zərbə ilə sindirmə.

ДОЛОТО *ср (мн. долота) tex.* 1. iskənə; 2. balta (qazma işində).

ДОЛУ *нареч. көһн.* aşağı, aşağıya, yerə; 3. **опустить очи долу** gözlerini yerə dikmək.

ДОЛЬКА *ж дан. доля* *сöz. кіч.*; 1. hissəcik, paycıq; 2. fal, dilim; **апельсинная долька** portağal dilimi.

ДОЛМЁН *м археол.* dolmen (daş dövrünə məxsus tava daşlarından ibarət sardaba).

ДОЛЬНИЙ *прил. көһн.* 1. bax **долинный**; 2. dünyəvi, bəşəri (dər və s.).

ДОЛЬНИК *м ədəb.* vurğulu hecalar arasında vurğusuz hecaların sayı bərabər olmayan şeir vəznı.

ДОЛЬЧАТЫЙ *прил. дан.* dilim-dilim, fal-fal; **парча-парча, косик-косик, hissə-hissə.**

ДОЛЬШЕ *срав. ст. к долгий и долго;* daha uzun; daha uzaq; daha çox, daha artıq; **этот путь дольше того** bu yol o birisindən (daha) uzaqdır; **вчера я работал дольше тебя** dünən mən səndən daha çox işlədim.

ДОЛЫЩИК *м көһн.* paycı, şerik, ortağ.

ДОЛЮШКА *ж мн. нет* bax **доля** 3-cü mənada.

ДОЛЯ *ж (мн. доли)* 1. pay, hissə, ciro; 2. ləpə, fal, dilim; 3. tale, qismət, bəxt, nəсіб; 4. **dolya (44 milliqrata bərabər qədim rus çəki ölçüsü);** 5. **львиная доля** ən böyük və ən yaxşı hissəsi, çox qismi, çox payı.

ДОМ *м (мн. дома)* 1. ev; **каменный дом** daş ev; 2. ailə; **всем домом** ailəliklə, hamı; 3. tar. sülalə.

ДОМА *нареч.* evdə; **по вечерам всегда бываю дома** axşamlar həmişə evdə oluram; 3. **не все дома (у кого)** *дан.* (ağ-lı) çatmır, ağı yerində deyil.

ДОМАЗАТЬ *сов.* sürtüb qurtarmaq, sürtüb tamamlamaq.

ДОМАЗЫВАТЬ *несов.* bax **домазать**.

ДОМАЛЫВАТЬ *несов.* bax **домолоть**.

ДОМАЛЫВАТЬСЯ *несов.* üyüdülb qurtarmaq, üyüdülmək.

ДОМАРКСИСТСКИЙ *прил.* marksizmdən əvvəlki, marksizmə qədər olan.

ДОМАТЫВАТЬ *несов.* bax **домотать**.

ДОМАТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **домотаться**; 2. sarınıb qurtarmaq.

ДОМАХИВАТЬ *несов.* bax **домохнуть**.

ДОМАХНУТЬ *сов. дан.* tez çatmaq, əlüstü çatmaq (miniklə).

ДОМАШНИЙ 1. **дом** *сöz. сif.*; **домашний телефон** ev telefonu; **домашние птицы (животные)** ev quşları (heyvanları), əhliləşdirilmiş quşlar (heyvanlar); 2. ailə-i[-i]; ailəvi, xüsusi; **по домашним делам** ailə işləri üçün; 3. **домашняя хозяйка** evdar qadın; **домашняя работница** ev qulluqçusu; **домашний арест** göz-dustağı; **домашний очаг** bax **очаг**.

ДОМАШИВАТЬ *несов.* bax **домостить**.

ДОМАШИВАТЬСЯ *несов.* döşənmək (müəyyən yerə qədər); döşəniб qurtarmaq (küçə, meydança və s. haqqında).

ДОМБРА *ж* dombra (ikisimli qazax xalq çalğı alati).

ДОМЕКАТЬ *несов.* bax **домекнуть**.

ДОМЕКНУТЬ *сов. тәһ.* başa düşmək, anlammaq.

ДОМЕН *м* domen (Qərbi Avropada orta əsrlərdə feodalın şəxsi mülkü).

ДОМЕННЫЙ *tex.* **домна** *сöz. сif.*; **доменная печь** domna peçi.

ДОМЕНЩИК *м tex.* domnaçı (domnada işləyən fəhlə).

ДОМЕРИВАТЬ *несов.* bax **домерить**.

ДОМЕРИВАТЬСЯ *несов.* 1. ölçülb qurtarmaq; 2. əlavə ölçülmək; əskiye ölçülmək, kəsiri ölçülmək.

ДОМЕРИТЬ *сов.* 1. ölçüb qurtarmaq; 2. əlavə ölçmək, əskiye ölçmək, kəsiri ölçüb əlavə etmək.

ДОМЕСИТЬ *сов.* yoğurub qurtarmaq, yoğurmaq.

ДОМЕСТИ *сов.* süpürüb qurtarmaq, süpürmək.

ДОМЕСТИК *м toxuc.* domestik (pambıq parça).

ДОМСТИКАЦИЯ *ж мн. нет* əhliləşdirmə, əhliləşdirilmə (vəhşi heyvanları təsərrüfatda işlətmək üçün ələ bəyətə).

ДОМЕТАТЬ I *несов.* bax **домести**.

ДОМЕТАТЬ II *сов.* 1. sırımaq, kök getmək, kök atmaq; sırıyb qurtarmaq, kök gedib qurtarmaq; 2. ilməkləyib qurtarmaq, tikib qurtarmaq (bir şeyin ilmasını).

ДОМЕТАТЬСЯ *несов.* süpürülb qurtarılmaq, süpürülmək.

ДОМЕТЕННЫЙ *прич.* süpürülb qurtarılıb, süpürülmüş.

ДОМЕТИТЬ *сов. дан.* nişanlayıb qurtarmaq.

ДОМЕТНУТЬ *сов.* tullayıb çatdırmaq, atıb çatdırmaq (müəyyən xəttə).

ДОМЕТЫВАТЬ I *несов.* bax **дометать II**.

ДОМЕТЫВАТЬ II *несов.* bax **дометнуть**.

ДОМЕТЫВАТЬСЯ I *несов.* süpürülb qurtarılmaq, süpürülmək.

ДОМЕТЫВАТЬСЯ II *несов.* 1. sırımaq, kök atmaq, sırıyb qurtarılmaq, kök atılıb qurtarılmaq; 2. ilməkləniб qurtarılmaq, tikilib qurtarılmaq.

ДОМЕШАТЬ *сов.* qatmaq, qatıb qurtarmaq, qarışdırıb qurtarmaq.

ДОМЕШИВАТЬ *несов.* bax **домесить и домешать**.

ДОМЕШИВАТЬСЯ *несов.* 1. yoğurulub qurtarmaq, yoğurulmaq; 2. qatılmaq, əlavə edilmək; qatılıb qurtarmaq, qarışdırılıb qurtarmaq.

ДОМИК *м* дом *сöz. кіч.* evcik; 3. **карточный домик** bax **карточный**.

ДОМИНА *м* iri ev, böyük ev, yekə ev.

ДОМИНАНТА *ж* dominant (1. *mus. diatonik qammanın beşinci pərdəsi*; 2. *məc. əsas ideya, əsas qayə*; 3. *əsas əlamət*; 4. *diğ. sinonimlər sırasında əsas söz*).

ДОМИНАНТНЫЙ *доминанта* *сöz. сif.*; *əsas*.

ДОМИНАТЬ *несов.* bax **домятъ**.

ДОМИНАТЬСЯ *несов.* övkələniб qurtarılmaq, övkələnmək.

ДОМИНИОН *м tar.* dominion (Böyük Britaniya krallığının tərkibinə daxil və ondan asılı olan dövlət; *məs.: Kanada, Avstraliya və s. kimi*).

ДОМИНИРОВАНИЕ *ср* hakim olma, üstün olma, üstünlük təşkil etmə, hakim mövqe tutma, hakim vəziyyət tutma.

ДОМИНИРОВАТЬ *несов.* 1. hakim olmaq, üstün olmaq, üstünlük təşkil etmək; hakim mövqe tutmaq, hakim vəziyyət tutmaq; 2. yüksəlmək.

ДОМИНИРУЮЩИЙ *прич.* 1. əsas, əsas yer tutan, üstünlük təşkil edən; hakim mövqe tutan; hakim vəziyyət tutan; 2. üstün, hakim.

ДОМИНО *1 ср нескл.* domino (*oyun və bu oyunun daşları*).

ДОМИНО II *ср нескл.* domino (1. *plaşa oxşar başlıqlı maskarad paltarı*; 2. *bu cür paltar geymiş maskarad iştirakçısı*).

ДОМИШКО *м (мн. домишки)* kiçik ev, evcik; pis ev, yaramaz ev, daxma.

ДОМИЩЕ *м* iri ev, böyük ev.

ДОМКРАТ *м* *tex.* domkrat (*ağır şeyləri qaldıran mexanizm*).

ДОМКРАТНЫЙ *tex.* домкрат *сöz. sif.*

ДОМНА *ж* *tex.* domna (*dəmir filizindən çıxan əridən ocaq*).

ДОМОВИТОСТЬ *ж* *мн. нет* evdarlıq; evinin qayğısını çəkmə.

ДОМОВИТЫЙ *прил.* evdar, evinin qayğısını çəkən.

ДОМОВЛАДЕЛЕЦ *м* ev sahibi.

ДОМОВЛАДЕЛИЦА *ж* ev sahibəsi.

ДОМОВЛАДЕЛЬЧЕСКИЙ домовладелец *сöz. sif.*

ДОМОВЛАДЕНИЕ *ср* mülk; ev və ətrafındakı torpaq.

ДОМОВНИЧАТЬ *несов.* evə baxmaq, evdə qalmaq, ev işlərinə baxmaq, evdarlıq etmək.

ДОМОВОДСТВО *ср* *мн. нет* evdarlıq, ev işləri.

ДОМОВОЙ *м* *etn.* cin, damdabaca (*xürafat*).

ДОМОВЫЙ *дом* *сöz. sif.*; ♦ *домовая книга* ev dəftəri.

ДОМОГАНИЕ *ср* *бах домогательство*.

ДОМОГАТЕЛЬСТВО *ср* əlləşmə, tənqə gəlmə, qorarmağa çalışma, əldə etməyə çalışma, can atma; kələk.

ДОМОГАТЬСЯ *несов.* əlləşmək, tənqə gətirmək, qorarmağa çalışma, əldə etməyə çalışma, can atmaq; kələk gəlmək.

ДОМОДЕЛЬНЫЙ *прил. дан.* evdə qayrılmış, əldə qayrılmış.

ДОМОДЕЛЬЩИНА *ж* *дан.* evdə qayrılmış şey; əldəqayırma (şey).

ДОМОЙ *нареч.* 1. evə; 2. öz yerinə, öz vətəninə, öz evinə.

ДОМОК *м* *дан.* ev-çşik.

ДОМОКНУТЬ *сов.* tamamilə islanmaq, bütün islanmaq, başdan-ayağa islanmaq.

ДОМОЛАЧИВАТЬ *несов.* *бах домолотить.*

ДОМОЛАЧИВАТЬСЯ *несов.* döyülüb qurtarmaq, döyülmək (*taxıl*).

ДОМОЛОТИТЬ *сов.* döyüb qurtarmaq, döymək (*taxıl*).

ДОМОЛОТЫЙ *прич.* üyüdülmüş qurtarmış, üyüdülmüş.

ДОМОЛОТЬ *сов.* üyüdüb qurtarmaq, üyütmək.

ДОМОЛОЧЕННЫЙ *прич.* döyülüb qurtarmış, döyülmüş (*taxıl*).

ДОМОНОПОЛИСТИЧЕСКИЙ *прил.* inhisarçılıqdan qabaqkı.

ДОМОПРАВИТЕЛЬ *м* köhn. evi idarə edən; təsərrüfat müdiri, təsərrüfata baxan adam.

ДОМОПРАВИТЕЛЬНИЦА *ж* *бах домоправитель.*

ДОМОПРАВЛЕНИЕ *ср* köhn. evi (təsərrüfatı) idarə etmə.

ДОМОРОЩЕННЫЙ 1. kobud, ibtidai, primitiv; *доморошенная музыка* primitiv musiqi; 2. adi, orta, istedadsız; 3. əldə böyüdülmüş, evdə bəslənmiş; *доморощенный ягненок* əl quzusu.

ДОМОСЕД *м* xanənişin, evindən çıxmaz adam, evdə oturmağı sevən adam.

ДОМОСЕДКА *ж* xanənişin, evindən çıxmaz qadın (*qız*).

ДОМОСЕДСТВО *ср* *мн. нет* xanənişinlik, evdən bayıra çıxmama.

ДОМОСТИТЬ *сов.* döşəyib qurtarmaq, döşəmək; *домостить улицу* küçəni döşəyib qurtarmaq; *домостить площадь* do serediny meydanı ortasına qədər döşəmək.

ДОМОСТРОЕВСКИЙ *прил.* patriarchalcasına sərt, kobud, etəatli, quru.

ДОМОСТРОЕНИЕ *ср* *мн. нет* ev tikmə, ev tikilişi.

ДОМОСТРОИТЕЛЬНЫЙ *домостроение* *сöz. sif.*; evtikmə -i[-ı]

ДОМОСТРОИТЕЛЬСТВО *бах домостроение.*

ДОМОСТРОЙ *м* *tar.* domostroy (*XVI əsrə aid rus yazılı abidasinin adı*).

ДОМОТАННЫЙ *прич.* 1. sarınıb qurtarmış; sarınmış; 2. israf edilmiş, puç edilmiş, axırına çıxılmış (*var, dövlər*).

ДОМОТАТЬ *сов.* 1. sarıyib qurtarmaq, sarımaq; 2. israf etmək, puça çıxarmaq, axırına çıxmaq (*varın, dövlətin, malın*).

ДОМОТАТЬСЯ *сов. дан.* müflis olmaq, var-yoxunu puç etmək.

ДОМОТКАННЫЙ *прил.* evdə toxunmuş; *домотканное полотно* evdə toxunmuş kətan.

ДОМОУПРАВЛЕНИЕ *ср* ev(lər) idarəsi.

ДОМОХОЗЯИН *м (мн. домохозяева)* 1. ev yiyəsi; 2. *tar.* kəndli təsərrüfatı başçısı.

ДОМОХОЗЯЙКА *ж* 1. evdar qadın; 2. *бах домохозяин.*

ДОМОХОЗЯЙСТВО *ср* *бах домоуправление.*

ДОМОЧАДЦЫ *мн (ед. домоходец м)* köhn. ev adamları (*ailə üzvləri kimi başqasının evində yaşayan adamlar*).

ДОМРА *ж* *mus.* domra (*simli musiqi aləti*).

ДОМРАБОТНИЦА *ж* (*домашняя работница*) qulluqçu, ev qulluqçusu (*qadın, qız*).

ДОМРАЧЕЙ *м* köhn. *бах домрист.*

ДОМРИСТ *м* domračı, domračalan.

ДОМУЧАТЬ *бах домучить.*

ДОМУЧАТЬСЯ *бах домучиться.*

ДОМУЧИВАТЬ *несов.* *бах домучить.*

ДОМУЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. *бах домучиться*; 2. əldən salınmaq, haldan salınmaq.

ДОМУЧИТЬ *сов.* incidib əldən salmaq, haldan salmaq, üzmək.

ДОМУЧИТЬСЯ *сов.* əldən düşmək, haldan düşmək, üzülmək.

ДОМЧАТЬ *сов.* tez çatdırmaq, tez yetirmək (*miniklə*).

ДОМЧАТЬСЯ *сов.* tez çatmaq, tez yetişmək (*miniklə*).

ДОМЫВАТЬ *несов.* *бах домыть.*

ДОМЫВАТЬСЯ *несов.* 1. *бах домыться*; 2. yuyulub qurtarmaq, yuyulmaq.

ДОМЫСЕЛ, **ДОМЫСЛ** *м* əsassız ehtimal, əsassız güman; xeyal, uydurma, əfsanə.

ДОМЫСЛИВАТЬ *несов.* *бах домыслить.*

ДОМЫСЛИТЬ *сов.* köhn. özündən uydurmaq.

ДОМЫТЬ *сов.* yuyub qurtarmaq, yumaq.

ДОМЫТЬСЯ *сов.* yuyunub qurtarmaq, yuyunmaq.

ДОМЯТЬ *сов.* övkələyib qurtarmaq, övkələmək.

ДОН *межд.* danq, danq-danq (*səs təqlidi*).

ДОНАГА *нареч.* lüt (edərək, soyunduraraq; olaraq, soyunaraq).

ДОНАШИВАТЬ *несов.* *бах доносить I.*

ДОНАШИВАТЬСЯ *несов.* 1. daşınıb qurtarmaq; 2. geyilib yırtılmaq, köhnəlmək.

ДОНЕЛБЗЯ *нареч. дан.* son dərəcə, artıq dərəcədə, olduqca, dedikcə, həddən artıq.

ДОНЕСЕНИЕ *ср* məlumat, xəbər, raport.

ДОНЕСЕННЫЙ *прич.* aparılmış, aparılıb çatdırılmış.

ДОНЕСТИ I *сов.* ... qədər aparmaq, aparıb çatdırmaq; *донести ящик до склада* uesşiyi anbara qədər aparmaq.

ДОНЕСТИ II *сов.* 1. məlumat vermək, xəbər vermək, məlum etmək; 2. şeytanlamaq, danos vermək.

ДОНЕСТИСЬ *сов.* 1. eşidilmək; *из-за реки* донеслось пение çayın o tayından nəğmə səsi eşidildi; 2. çatmaq, yayılmaq, gəlmək (*səs, xəbər haqqında*); 3. cəld çatmaq, tez özünü yetirmək; *быстро донёсся до дому* cəld özünü evə yetirdi.

ДОНЕЦ *м (мн. донцы)* Don kazakı.

ДОНЖУАН *м* donjuan; eşqbaz.

ДОНЖУАНСКИЙ *донжуан* *сöz. sif.*

ДОНЖУАНСТВО *ср* *мн. нет* donjuanlıq; eşqbazlıq.

ДОНЖУАНСТВОВАТЬ *несов.* donjuanlıq etmək, eşqbazlıq etmək.

ДОНИЗАТЬ *сов.* düzüb qurtarmaq (*sapa*); *донизать бусы* muncuqları (*sapa*) düzüb qurtarmaq.

ДОНИЗУ *нареч.* aşağıyadək, aşağıyacan, aşağıya kimi, aşağıya kimi.

ДОНИЗЫВАТЬ *несов.* *бах донизать.*

ДОНИЗЫВАТЬСЯ *несов.* düzülüb qurtarmaq (*sapa*).

ДОНИМАТЬ *несов.* *бах донять.*

ДОНИМАТЬСЯ *несов.* cana gətirilmək, tənqə gətirilmək.

ДОНКИХОТ *м* donkixot (*qeyri-həyatı ide-yalar uğrunda gülünə və səmərəsiz mübarizə aparən xəyalpərəst*).

ДОНКИХОТСКИЙ *донкихот* *сөз. сиф.*

ДОНКИХОТСТВО *ср мн. нет* donkixotluq (бах *донкихот*).

ДОНКИХОТСТВОВАТЬ *несов.* donkixotluq etmək (бах *донкихот*).

ДОННА *ж* donna, xanım (*İtaliyada və Portuqaliyada: zadəgan qadınların adına qoşulan hissəcik*).

ДОННИК *м bot.* xəşəmbul.

ДОННИКОВЫЙ *bot* *донник* *сөз. сиф.*

ДОННЫЙ *дно* *сөз. сиф.*

ДОНОР *м tib.* donor (*yaralılara, xəstələrə vurulmaq üçün qanını verən adam*).

ДОНОРСКИЙ *tib.* *донор* *сөз. сиф.*

ДОНОРСТВО *ср мн. нет tib.* donorluq (бах *донор*).

ДОНОС *м* danos; xəbərcilik, şeytançılıq, çuğul.

ДОНОСИТЕЛЬСТВО *ср мн. нет* danos-bazlıq, xəbərcilik, çuğulçuluq.

ДОНОСИТЬ *І сов.* 1. бах *донести* *І*; 2. daşıyıb qurtarmaq, daşımaq; 3. köhnəltmək, geyib yırtmaq; 4. vaxtında doğmaq.

ДОНОСИТЬ *II несов.* бах *донести* *II*.

ДОНОСИТЬСЯ *І сов.* geyilib yırtılmaq, köhnəlmək, dağılmaq.

ДОНОСИТЬСЯ *II несов.* 1. бах *донестись*; 2. aparılmaq, aparılıb yerinə çatdırılmaq.

ДОНОСИТЬСЯ *III несов.* məlumat verilmək, xəbər verilmək.

ДОНОСЧИК *м* danosçu, xəbərci, çuğulçu.

ДОНОСЧИЦА *ж* danosçu, xəbərci, çuğulçu qadın (qız).

ДОНОШЕННЫЙ *прич.* 1. daşınıb qurtarmış, daşınmış; 2. köhnəldilmiş, geyilib yırtılmış; 3. *в знач. прич.* vaxtında doğulmuş.

ДОНСКОЙ *Дон* *сөз. сиф.; донской казак* Don kazakı.

ДОНЦЕ *м дно* *сөз. кіч.*

ДОНЬНЕ *нареч.* *köhn.* indiyə kimi, bu vaxtacan, bu vaxtadək.

ДОНЬНУТЬ *сөв.* baş vurmaq, baş vurub çatmaq, cummaq (*suda*); *доньнуть до*

дна реки çayın dibinəcən baş vurmaq (cummaq).

ДОНЬШКО *дно* *сөз. кіч.*

ДОНЬЯ *ж* donya, xanım (*İspaniyada zadəgan qadınların adına əlavə qoşulan hissəcik*).

ДОНЯТЬ *сов. dan.* bezar etmək, cana gətirmək, zəhləsini tökmək, tənə gətirmək.

ДООБЕДАТЬ *сов. dan.* nahar edib qurtarmaq, naharı qurtarmaq.

ДООБЕДЕННЫЙ *прил.* nahardan qabaq; *дообеденная прогулка* nahardan qabaq gəzinti.

ДООБОРУДОВАНИЕ *ср* təchizatını tamamlama, təchizat kəsirlərini tamamlama.

ДООБОРУДОВАТЬ *сов.* təchizatını tamamlamaq.

ДООБОРУДОВАТЬСЯ *сов и несов.* təchizatı tamamlanmaq, təchizat kəsirləri doldurulmaq.

ДООКТЯБРЬСКИЙ *прил.* Oktyabrden qabaqkı, Oktyabr inqilabından əvvəlki.

ДОПАИВАТЬ *І несов.* бах *допить*.

ДОПАИВАТЬ *II несов.* бах *допаять*.

ДОПАИВАТЬСЯ *І несов.* sulanıb qurtarmaq (*mal-qara və s.*).

ДОПАИВАТЬСЯ *II несов.* lehimlənilib qurtarmaq, lehimlənmək.

ДОПÁЛЗЫВАТЬ *несов. dan.* бах *доползать*.

ДОПÁЛЫВАТЬ *несов. к. т.* бах *дополоть*.

ДОПÁЛЫВАТЬСЯ *несов.* alağı başa çatdırılmaq, alağı vurulub qurtarmaq.

ДОПÁРИВАТЬ *несов.* бах *допарить*.

ДОПÁРИТЬ *сов.* buğa verib qurtarmaq, buğa vermək.

ДОПÁРИТЬСЯ *сов. dan.* 1. buğa verilib qurtarmaq, buğa verilmək; 2. özünü buğa vermək; 3. buğ ilə təmizlənmək.

ДОПАСТИ *сов.* otarib qurtarmaq, otarmaq.

ДОПÁХАННЫЙ *прич. к. т.* sürülüb qurtarmış, şumlanıb qurtarmış; sürülmüş, şumlanmış.

ДОПАХАТЬ *сов. к. т.* sürüb qurtarmaq, şumlayıb qurtarmaq; sürmək, şumlamaq.

ДОПÁХИВАТЬ *несов.* бах *допахать*.

ДОПÁХИВАТЬСЯ *несов. к. т.* sürülüb qurtarmaq, şumlanıb qurtarmaq; sürülmək, şumlanmaq.

ДОПÁШКА *ж к. т.* sürüb qurtarma, şumlayıb qurtarma; sürmə, şumlama.

ДОПÁШКО *прич.* lehimlənilib qurtarmış, lehimlənmiş.

ДОПАЯТЬ *сов.* lehimləyib qurtarmaq, lehimləmək.

ДОПЕВАТЬ *несов.* бах *допеть*.

ДОПЕВАТЬСЯ *несов.* oxunub qurtarmaq (*mahnı*).

ДОПЕКАТЬ *несов.* бах *допечь*.

ДОПЕКАТЬСЯ *несов.* 1. lazımcına bişirmək; 2. bişib hazır olmaq, lazımcına bişmək.

ДОПЕТРОВСКИЙ *прил.* I Pyotr dövründən əvvəl olan; *допетровские времена* I Pyotrdan qabaqkı dövr.

ДОПЕТЬ *сов.* oxuyub qurtarmaq, axıra kimi oxumaq (*mahnını*).

ДОПЕЧАТАТЬ *сов.* 1. çap edib qurtarmaq; 2. əlavə çap etmək, əskiyni çap etmək, kəsirini çap etmək.

ДОПЕЧАТКА *ж мн. нет* 1. çap edib qurtarmaq; 2. əlavə çap etmək; əskiyni (kəsirini) çap etmək; 3. *собир.* əlavə; əlavə çap edilmiş nüsxələr.

ДОПЕЧАТЫВАНИЕ *ср* 1. çap edib qurtarmaq; 2. əlavə çap etmək, əskiyni çap etmək, kəsirini çap etmək.

ДОПЕЧАТЫВАТЬ *несов.* бах *допечатать*.

ДОПЕЧАТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. axıradək çap edilmək, çap edilib qurtarmaq; 2. əlavə çap edilmək, kəsiri çap edilmək.

ДОПЕЧЕННЫЙ *прич.* lazımcına biş(iril)-miş, yaxşı biş(iril)-miş; bişib hazır olmuş.

ДОПЕЧЬ *сов.* 1. lazımcına bişirmək, yaxşı bişirmək; bişirib qurtarmaq; 2. *мәс. dan.* tənə gətirmək, zara gətirmək.

ДОПЕЧЬСЯ *сов.* lazımcına bişmək, bişib hazır olmaq.

ДОПИВАТЬ *несов.* бах *допить*.

ДОПИВАТЬСЯ *несов.* 1. бах *допиться*; 2. axıra kimi içilmək, içilib qurtarmaq.

ДОПИЛЕННЫЙ *прич.* mişarlanıb qurtarmış, biçqılanıb qurtarmış, mişarlanmış.

ДОПИЛИВАТЬ *несов.* бах *допилить*.

ДОПИЛИВАТЬСЯ *несов.* mişarlanıb qurtarmaq, biçqılanıb qurtarmaq, mişarlanmaq.

ДОПИЛИТЬ *сов.* mişarlayıb qurtarmaq, biçqılayıb qurtarmaq, mişarlamaq.

ДОПИСАНИЙ *прич.* 1. yazılıb qurtarmış; 2. çəkilib qurtarmış (*şəkil*).

ДОПИСАТЬ *сов.* 1. yazıb qurtarmaq; 2. çəkib qurtarmaq (*şəkil*).

ДОПИСАТЬСЯ *сов. dan.* ...qədər yazmaq; *дописаться до переутомления* yorulana qədər yazmaq, əldən düşənə qədər yazmaq.

ДОПИСЫВАТЬ *несов.* бах *дописать*.

ДОПИСЫВАТЬСЯ *несов.* 1. бах *дописаться*; 2. yazılıb qurtarmaq; 3. çəkilib qurtarmaq (*şəkil*).

ДОПИТЫЙ *прич.* axıra kimi içilmiş, içilib qurtarmış.

ДОПИТЬ *сов.* axıra kimi içmək, içib qurtarmaq.

ДОПИТЬСЯ *сов. dan.* həddən artıq içki içmək; sərxoşluğun zərərini çəkmək; *допиться до чертиков* бах *чертик*.

ДОПЛАТА *ж dan.* 1. kəsirini vermə (ödəmə), qalanını vermə (ödəmə); əlavə pul vermə; 2. əlavə pul, üstəlik verilən pul.

ДОПЛАТИТЬ *сов.* kəsirini vermək (ödəmək), qalanını vermək (ödəmək); əlavə pul vermək, üstünə qoymaq (*verilən pulun*).

ДОПЛАТНОЙ *доплата* *сөз. сиф.*; *доплатное письмо* markasız məktub.

ДОПЛАЧЕННЫЙ *прич.* kəsir verilmiş (ödəniş); əlavə verilmiş, üstəlik verilmiş (*pul*).

ДОПЛАЧИВАТЬ *несов.* бах *доплатить*.

ДОПЛАЧИВАТЬСЯ *несов.* kəsiri verilmək (ödənilmək), əlavə verilmək (*pul*).

ДОПЛЕСТИ *сов.* hövrüb qurtarmaq, toxuyub qurtarmaq, hörmək, toxumaq.

ДОПЛЕСТИСЯ *сов. dan.* zərflə gəlib çatmaq, sürünə-sürünə gəlib çıxmaq; *еле доплелся до дому* zorla evə gəlib çatdı.

ДОПЛЕТАТЬ *несов.* бах *доплести*.

ДОПЛЕТАТЬСЯ *несов.* 1. бах *доплестись*; 2. hörülüb qurtarmaq, toxunub qurtarmaq.

ДОПЛЕТЕННЫЙ *прич.* hörülüb qurtarmış, toxunub qurtarmış.

ДОПЛЫВАТЬ *несов.* бах *доплыть*.

ДОПЛЫТЬ *сов.* üzüb çatmaq; ...qədər üzmək; *доплыть до берега* sahile qədər üzmək.

ДОПЯСАТЬ *сов. dan.* oynayıb qurtarmaq.
ДОПЯСАТЬСЯ *сов. dan.* 1. oynayıb qurtarmaq; 2. ...qədər (...kimi) oynamaq; **допяться до головокружения** başı gicəllənənə qədər oynamaq.

ДОПОДЛИННО *нареч. köhn.* dürüst, düzgün, olduğu kimi.

ДОПОДЛИННЫЙ *прил. köhn.* əsl, həqiqi, dürüst, düz; **доподлинные сведения** dürüst məlumat.

ДОПОЗДНА *нареч.* gecə yarısına kimi; gecə vaxta qədər; **засиделись допоздна** gecə yarısına kimi oturduq.

ДОПОЙТЬ *сов. dan.* içirib qurtarmaq; su layıb qurtarmaq.

ДОПОЛАСКИВАТЬ *несов. bax* **дополоскать.**

ДОПОЛАСКИВАТЬСЯ *несов.* yaxalanıb qurtarmaq, suya çəkilib qurtarmaq.

ДОПОЛЗАТЬ *несов. bax* **доползти.**

ДОПОЛЗТИ *сов.* sürünə-sürünə çatmaq; iməkləyə-iməkləyə çatmaq; ...dək (...kimi, ...qədər) sürünmək, iməkləmək; **ребёнок дополз до двери** uşaq qapıya dək iməklədi.

ДОПОЛНА *нареч. dan.* ağzınacan, dopdolu, ləbələb.

ДОПОЛНЕНИЕ *ср* 1. əlavə etmə (edilmə), tamamlanma; təkmilləşdiril(mə); 2. doldur(ul)ma; 3. əlavə; 4. *gram.* tamamlıq; **прямое дополнение** vasitəsiz tamamlıq; **о в дополнение** əlavə olaraq, üstəlik olaraq.

ДОПОЛНЕННЫЙ *прич.* 1. əlavə edilmiş, tamamlanmış; təkmilləşdirilmiş; 2. doldurulmuş.

ДОПОЛНИТЕЛЬНО *нареч.* əlavə olaraq; **мне дали дополнительно десять дней отпуска** mənə əlavə olaraq on gün məzuniyyət verdilər.

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. əlavə; **дополнительные сведения** əlavə məlumat(lar); 2. *gram.* tamamlayıcı; **дополнительное придаточное предложение** tamamlayıcı budaq cümlə (tamamlıq budaq cümləsi).

ДОПОЛНИТЬ *сов.* 1. əlavə etmək, tamamlamaq; təkmilləşdirmək; 2. doldurmaq.

ДОПОЛНИТЬСЯ *сов.* 1. tamamlanmaq, təkmilləşmək; 2. dolmaq.

ДОПОЛНЯТЬ *несов. bax* **дополнить.**

ДОПОЛНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **дополниться**; 2. əlavə edilmək; təkmilləşdirilmək; 3. doldurulmaq.

ДОПОЛОСКАННЫЙ *прич.* yaxalanıb qurtarmış, suya çəkilib qurtarmış.

ДОПОЛОСКАТЬ *сов.* yaxalayıb qurtarmaq; suya çəkib qurtarmaq (*paltarı*).

ДОПОЛОТЫЙ *прич.* alaq edilib qurtarmış, alağı qurtarmış, alaq edilmiş.

ДОПОЛОТЬ *сов.* alaq edib qurtarmaq, alağını vurub qurtarmaq.

ДОПОЛУЧАТЬ *несов. bax* **дополучить.**

ДОПОЛУЧАТЬСЯ *несов.* əlavə olaraq alınmaq, qalanı alınmaq, kəsiri alınmaq.

ДОПОЛУЧЕННЫЙ *прич.* alınmış (*kəsiri, qalanı, çatışmayan hissəsi*).

ДОПОЛУЧИТЬ *сов.* əlavə olaraq almaq; qalanını almaq, kəsirini almaq.

ДОПОЛУЧКА *ж dan.* 1. əlavə olaraq alma, əskiyini alma, kəsirini alma; 2. alınmış kəsir.

ДОПОРОТЬ *сов.* söküb qurtarmaq.

ДОПОСЕВНОЙ *прил. к т.* əkindən qabaqkı, sərindən qabaqkı, əkinqabağı, səpin-qabağı; **допосевная обработка** əkinqabağı becərmə.

ДОПОТОПНЫЙ *прил. dan.* Nuh əyyamından qalma, vaxtı keçmiş, çox qədim, çox köhnə, ibtidai.

ДОПРАШИВАНИЕ *ср* dindirmə, istintaq etmə, sorğu-sual etmə.

ДОПРАШИВАТЬ *несов. bax* **допросить.**

ДОПРАШИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **допроситься**; 2. soruşulmaq, dindirilmək, sorğusual edilmək, istintaq edilmək.

ДОПРИЗЫВНИК *м* əskərliyə çağırılmadan qabaq ibtidai hərbi hazırlıq keçən oğlan.

ДОПРИЗЫВНЫЙ *прил.* çağırışdan qabaqkı; **допризывная подготовка** çağırışdan qabaqkı hərbi hazırlıq.

ДОПРОДАВАТЬ *несов. bax* **допродать.**

ДОПРОДАВАТЬСЯ *несов.* satılmaq, satılıb qurtarmaq, qalan-qalmazı satılmaq.

ДОПРОДАТЬ *сов.* satmaq, satıb qurtarmaq, qalan hissəsini satmaq.

ДОПРОС *м* dindirmə, istintaq; sorğu-sual.

ДОПРОСИТЬ *сов.* dindirmək, istintaq etmə, soruşub bilmək, sorğu-sual etmək.

ДОПРОСИТЬСЯ *сов. dan.* 1. əldə etmək, nail olmaq (*yalvar-yaxarla*); **не допроситься письма написать** nə qədər xəhiş etsən də o, məktub yazan deyil; 2. öyrənə bilmək, soruşub öyrənmək.

ДОПРОСНЫЙ *допрос söz. sıf.*

ДОПРОСЧИК *м köhn.* istintaqçı, istintaq apararı, müstəntiq.

ДОПРОШЕННЫЙ *прич.* dindirilmiş, istintaq edilmiş, ifadə alınmış.

ДОПРЫГАТЬ *сов.* ... yerə tullanmaq.

ДОПРЫГАТЬСЯ *сов. dan.* 1. atılıb-düşməkdən özünü yorma; 2. *mac.* yüngül hərəkətlərlə özünü pis vəziyyətə salmaq.

ДОПРЫГИВАТЬ *несов. dan. bax* **допрыгнать.**

ДОПРЫГИВАТЬСЯ *несов. dan. bax* **допрыгаться.**

ДОПРЫГНУТЬ *сов.* tullanmaq, hoppanmaq, atlanmaq; **яблоки висят высоко, не допрыгнешь** almalar çox hündürdən sallanıb, atlansan da əlin çatmaz.

ДОПРЯСТЬ *сов.* əyirib qurtarmaq.

ДОПУСК *м* 1. *dan.* icazə, izin, ixtiyar (*bir yerə girmək üçün*); 2. *tex.* yol verilə bilən artıq-əskiklik.

ДОПУСКАТЬ *несов. bax* **допустить.**

ДОПУСКАТЬСЯ *несов.* 1. yol verilmək, buraxılmaq; icazə verilmək, izin verilmək, ixtiyar verilmək; **не допускается** yol verilmir, icazə yoxdur, qadağandır; 2. ehtimal edilmək, fərz edilmək, güman edilmək.

ДОПУСТИМОСТЬ *ж мн. нет* 1. yol verilmə, mümkünlük; 2. ehtimal edilmə, güman edilmə, ehtimal.

ДОПУСТИМЫЙ *прил.* 1. yol verilən, mümkün ola bilən, olan; **это вполне допустимо** bu tamamilə mümkündür; 2. ehtimal edilə bilən, güman edilə bilən.

ДОПУСТИТЬ *сов.* 1. yol vermək, buraxmaq; **не допустить азартной игры** qumar oyununa yol verməmək; **допустить к конкурсу** müsabiqəyə buraxmaq; 2. icazə vermək, izin vermək, ixtiyar vermək; **допустить до большого хвостёна** yanına girməyə icazə vermək; 3. ehtimal etmək, güman etmək, fərz etmək, mümkün he-

sab etmək; **допустим, что...** tutaq ki..., fərz edərk ki...

ДОПУЩЕНИЕ *ср* 1. fərz etmə, güman etmə, ehtimal etmə; 2. fərz, güman, ehtimal.

ДОПУЩЕННЫЙ *прич.* 1. yol verilmiş, buraxılmış; **лица, допущенные к испытаниям** imtahana buraxılmış şəxslər (imtahana buraxılanlar); 2. icazə verilmiş, izin verilmiş, ixtiyar verilmiş; 3. ehtimal edilmiş, fərz edilmiş, güman edilmiş.

ДОПЫТАТЬСЯ *сов.* öyrənib bilmək, əslinə yetişmək, soruşub bilmək, öyrənməyə (bilməyə) müvəffəq olmaq; söz almaq, söz çəkmək.

ДОПЫТЫВАТЬСЯ *несов. bax* **допытаться.**
ДОПЬЯНА *нареч. dan.* keflənənə qədər, kefləninə, məst olunca; **нанонть допьяна** keflənənə qədər içirmək.

ДОРАБАТЫВАТЬ *несов. bax* **доработать.**
ДОРАБАТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **доработаться**; 2. işləyib qurtarmaq; 3. tamamlanmaq, mükəmməlləşdirilmək.

ДОРАБОТАТЬ *сов.* 1. işləyib qurtarmaq, hazırlayıb qurtarmaq; 2. işi axıra çatdırmaq, işi qurtarmaq (tamamlamaq); 3. -dək (...qədər, ...kimi) işləmək; **доработать до утра** səhərə qədər işləmək; 4. tamamlamaq, mükəmməlləşdirmək.

ДОРАБОТАТЬСЯ *сов.* ...qədər işləmək.

ДОРАБОТКА *ж мн. нет* 1. işləyib qurtarma, hazırlayıb qurtarma; 2. işi qurtarma, işi axıra çatdırma; 3. kəsirini (qalan hissəsini) işləyib qurtarma, tamamlama; ora-burasını düzəltmə, əgər-əskiyini düzəltmə.

ДОРАССВЕТНЫЙ *прил.* alatoran, alaqaralıq -i[-ı].

ДОРАСТАТЬ *несов. bax* **дорости.**

ДОРАСТИ *сов.* 1. ... çatmaq, ... yetmək; **дерево доросло до второго этажа** ağacın başı ikinci mərtəbəyə çatır; 2. artmaq, böyümək, inkişaf etmək.

ДОРАСТИТЬ *сов.* ...qədər böyütmək, bəsləmək, becərmək.

ДОРАЩИВАТЬ *несов. bax* **дорастить.**

ДОРВАТЬ *сов.* dərmək, dərib qurtarmaq; **дорвать последние цветы** axırıncı çiçəkləri dərmək.

ДОРВАТЬСЯ I сов. dan. 1. üstünə atılmaq (cummaq), girişmək; **дорваться до еды** özünü xörəyin üstünə atmaq; 2. özünü işə salmaq, başına iş açmaq, özünü öngələ salmaq.

ДОРВАТЬСЯ II сов. dan. tamam cırılmaq, yırtılmaq, üzülmək, dağılıb əldən düşmək.

ДОРЕВОЛЮЦИОННЫЙ прил. inqilabdan qabaqkı, inqilabdan əvvəlki; Oktyabr sosialist inqilabından qabaqkı.

ДОРÉЗАТЬ сов. kəsmək, kəsib qurtarmaq.

ДОРÉЗАТЬ несов. bax **дорезать**.

ДОРÉЗЫВАТЬ несов. bax **дорезать**.

ДОРЕФОРМЕННЫЙ прил. reformadan qabaqkı (əvvəlki), islahatdan qabaqkı (əvvəlki).

ДОРISOBAТЬ сов. çəkmək, çəkib qurtarmaq (*şəkli*).

ДОРISOBAKA ж мн. нет çəkmə, çəkilib qurtarma (*şəkil*).

ДОРISOBYBATE несов. bax **дорисовать**.

ДОРISOBYBATE несов. çəkilib qurtarmaq, çəkilmək (*şəkil*).

ДОРИЧЕСКИЙ Дорида *söz. sif.; arxit.* **дорический стиль** Dorida üslubu (*Dorida* – qədim Yunanistanın bir vilayətinin adıdır).

ДОРМÉЗ м köhn. dormez (*keçmişdə yataqlı kareta*).

ДОРÓГА ж 1. yol; шоссе́нная доро́га şose yolu; **взять еду на доро́гу** yola yemək götürmək; **кратчайшая доро́га** kəsə yol; **на половине доро́ги** yarı yolda; **сбиться с доро́ги** yolu azmaq; 2. səfər; **отправиться в доро́гу** səfərə çıxmaq; **о скатертью доро́га!** *isteh.* xoş gəldin, yaxşı yol, yol açıqdır, gedə bilərsən, rədd ola bilərsən; **туда и доро́га** cəzasıdır çəksin, əcəb oldu; **одна доро́га остаётся (кому)** birçə çərəsi qalmışdır; **знать доро́гу (куда)** yol tapmaq; **стать на доро́ге (поперёк доро́ги)** ... yolunu tutmaq, mane olmaq; **дать доро́гу 1)** yol vermək; 2) *təc.* imkan vermək.

ДОРО́ГО нареч. 1. baha, baha qiymətə; **продать доро́го** baha satmaq; **доро́го обо́шлось** baha oturdu; 2. *təc.* böyük qurbanlar bahasına.

ДОРОГОВА́ТО нареч. 1. bahalıca, bahalı, bir qədər baha; 2. *в знач. сказ.* bir qədər bahadır.

ДОРОГОВА́ТЫЙ прил. bahalı, bir qədər baha.

ДОРОГОВИ́ЗНА ж мн. нет bahalıq.

ДОРО́ГОЙ нареч. yolda; **доро́гой я прос- тудился** yolda mənə soyuq dəydi.

ДОРО́ГОЙ прил. 1. baha, bahalı, baha qiymətli; **доро́гая цена** baha qiymət; **доро́гой мех** bahalı xəz; 2. *təc.* böyük qurbanlar bahasına mal olmuş, böyük qurbanlar nəticəsində əldə edilmiş; 3. dəyərli, qiymətli; **доро́гие камни** qiymətli daşlar; 4. *təc.* əziz, istəklil; **нам доро́га память героев** qəhrəmanların xatirəsi bizim üçün əzizdir; **доро́гие гости** əziz qonaqlar; **доро́гой ценой** çox baha.

ДОРОГОСТО́ЯЩИЙ прил. bahalı, baha qiymətli.

ДОРО́ДНОСТЬ ж мн. нет dolğunluq, böyüklük, irilik.

ДОРО́ДНЫЙ прил. dolğun, iri, cüssəli, canlı; boylu-buxunlu.

ДОРО́ДСТВО ср мн. нет köhn. bax **дородность**.

ДОРО́ЖАТЬ несов. bahalanmaq, bahalaşmaq.

ДОРО́ЖЕ срав. ст. к доро́гой и доро́го; 1. daha baha; 2. *təc.* daha qiymətli, daha əziz.

ДОРО́ЖЕНЬКА ж доро́жка *söz. kiç.*

ДОРО́ЖИТЬ несов. çox qiymətləndirmək, qədrini bilmək; üstündə əsmək, əsirgəmək.

ДОРО́ЖИТЬСЯ несов. dan. çox baha demək (*malı*), çox pul istəmək.

ДОРО́ЖКА ж 1. доро́га *söz. kiç. və oxs.;* 2. cığır; 3. xiyaban; 4. ayaqaltı, payəndaz; 5. dorojka (*uzun süfrə üstü*); 6. tilov; 7. şırım, zolaq.

ДОРО́ЖНИК м 1. yol mütəxəssisi, yol mühəndisi; 2. yol işçisi.

ДОРО́ЖНЫЙ доро́га *söz. sif.;* **доро́жное платье** yol paltarı; **о доро́жном масте́ре** yol ustası; **доро́жные впечатления** yol təəssürat(lar)ı.

ДОРСА́ЛЬНЫЙ прил. dorsal (1. *anat.* *bel-də olan, arxadaki*; 2. *diç.* *dilarxası (səs).*

ДОРТУА́Р м köhn. ümumi yataqxana (*qapalı məktəblərdə*).

ДОРУБА́ТЬ несов. bax **дорубить**.

ДОРУБА́ТЬСЯ несов. doğranıb qurtarmaq, qırılıb qurtarmaq; doğranmaq, qırılmaq.

ДОРУБИ́ТЬ сов. doğrayıb qurtarmaq, qırıb qurtarmaq, qırmaq, doğramaq (*müəyyən yerə qədər*); **дорубить лес до половины** meşəni yarıya qədər qırmaq.

ДОРЫВА́ТЬ I несов. bax **дорвать**.

ДОРЫВА́ТЬ II несов. bax **дорвать**.

ДОРЫВА́ТЬСЯ I несов. dan. bax **дорваться II**.

ДОРЫВА́ТЬСЯ II несов. dan. qoparılib qurtarmaq, dərilib qurtarmaq.

ДОРЫВА́ТЬСЯ III несов. 1. bax **дорыть- ся**; 2. qazılıb qurtarmaq, qazılmaq.

ДОРЫ́ТЬ сов. qazıyıb qurtarmaq, ...qədər (–dək) qazımaq; **дорыть колодез до по- ловины** quyunu yarıyaqədər qazımaq.

ДОРЫ́ТЬСЯ сов. qazıyıb tapmaq, qazıyıb çatmaq; **дорыться до источника** qazıyıb mənbəni tapmaq.

ДОСА́ДА ж мн. нет 1. ovqəttəlxlik, pərtlik, diltorluq; acıq; **плакать от досады** acıqından ağlamaq; 2. peşmançılıq; 3. heyf, əfsus; **какая досада!** heyf! əfsus!

ДОСА́ДИТЬ I сов. 1. övqətni təlx etmək, qanını qaraltmaq, pərt etmək, peşman etmək; 2. tənğə gətirmək, cana gətirmək, bezdirmək, zəhlə tökmək.

ДОСА́ДИТЬ II сов. ekib qurtarmaq, əkmək; **досадил грядку до половины** ləki yarıyaqədər əkdilər.

ДОСА́ДЛИВЫЙ прил. qanqaraldan, ovqəttəlxlik salan, diltorluq törədən.

ДОСА́ДНО безл. в знач. сказ. ağır gəlir, təəssüf, heyf; **досадно, что опоздал** təəssüf (heyf) ki, gec gəldin (gecicdin).

ДОСА́ДНЫЙ прил. təəssüflü, təəssüfə layiq, təəssüf ediləcək, peşmançılıq törədən; xoşagəlməz; acınacaqlı.

ДОСА́ДОВАТЬ несов. pərt olmaq, acıq çəkmək, qanı qaraltmaq, ovqəti təlx olmaq, diltor olmaq, məyus olmaq; acıqlanmaq, küsmək; **нечего досадовать на других, когда сам виноват** başqalarından küsmək lazım deyil, təqsir özündədir.

ДОСА́ЖДАТЬ несов. bax **досадить I**.

ДОСА́ЖИВАТЬ несов. bax **досадить II**. **ДОСА́ЖИВАТЬСЯ несов.** əkilib qurtarmaq; əkilmək.

ДОСА́ЛИВАНИЕ ср 1. duzlama, duzlayıb qurtarma; duza qoyma (qoyulma); 2. duzunu artırma.

ДОСА́ЛИВАТЬ несов. bax **досолить**.

ДОСА́ЛИВАТЬСЯ несов. duzlanıb qurtarmaq, duzlanmaq.

ДОСА́СЫВАТЬ несов. bax **дососать**.

ДОСА́СЫВАТЬСЯ несов. sorulub qurtarmaq, əmilib qurtarmaq; sorulmaq, əmilmək.

ДОСВÉРЛИВАТЬ несов. bax **досверлить**.

ДОСВÉРЛИВАТЬСЯ несов.deşilib qurtarmaq, burğulanıb qurtarmaq;deşilmək, burğulanmaq.

ДОСВЕРЛИ́ТЬ сов.deşib qurtarmaq, burğulayıb qurtarmaq;deşmək, burğulamaq.

ДОСЕВА́ТЬ несов. k. t. bax **досеять**.

ДОСЕВА́ТЬСЯ несов. k. t. səpilib qurtarmaq (*toxum*); səpilmək (*müəyyən yerədək*).

ДОСЕИВА́ТЬ несов. bax **досеять**.

ДОСЕИВА́ТЬСЯ несов. bax **досеяться**.

ДОСЕ́ЛЕ нареч. köhn. 1. indiye kimi, bu vaxtədək, bu günə kimi; 2. buraya qədər. **ДОСЕ́ЯТЬ сов. k. t.** səpib (ekib) qurtarmaq; səpmək, əkmək; **надо досеять поле до конца** tarlanı axırınadək əkmək (səpmək) (səpmək) lazımdır.

ДОСЕ́ЯТЬСЯ сов. k. t. səpilib (əkilib) qurtarmaq; səpilmək, əkilmək.

ДОСИДЕ́ТЬ сов. axıra qədər oturmaq (qalmaq); **досидеть до конца спектакля** tamaşanın axırına qədər oturmaq.

ДОСИДЕ́ТЬСЯ сов. dan. oturub qalmaq; **досиделся до того, что опоздал на поезд** o qədər oturdum ki, qatara gecikdim.

ДОСИ́ЖИВАТЬ несов. bax **досидеть**.

ДОСИ́ЖИВАТЬСЯ несов. bax **досидеться**. **ДОСИ́НЯ нареч.** gömgöy, göyərənədək; gömgöy olanadək.

ДОСКА ж (мн. доски) 1. taxa; **двоймовая доска** birlik (birdüymə) taxa; **половая доска** döşəmə taxtası; 2. lövhə; **мраморная доска** mərmər lövhə; 3. yazı taxtası; **о от доски до доски** əvvəldən axıra kimi; **ставить на одну доску** bir tutmaq, bərabər tutmaq; **доска почёта** şərəf löv-

həsi; до **гробовой доски** ölənə qədər; **как доска (худой)** quru sümük, çör kimi (arıq).

ДОСКАБЛИВАТЬ *несов.* **бах доскоблить.** **ДОСКАБЛИВАТЬСЯ** *несов.* qazınıb qurtarmaq, qaşınıb qurtarmaq.

ДОСКАЗАТЬ *сов.* sözünü deyib qurtarmaq, danışib qurtarmaq, söyləyib qurtarmaq; axıra kimi söyləmək; **ты не досказал свою мысль** sən öz fikrini deyib qurtarmadın.

ДОСКАЗЫВАТЬ *несов.* **бах досказывать.**

ДОСКАЗЫВАТЬСЯ *несов.* deyilib qurtarmaq, danışılıb qurtarmaq.

ДОСКАКАТЬ *сов.* çarıb çatmaq, çaparaq gəlmək, çaparaq özünü yetirmək.

ДОСКАКИВАТЬ *несов.* **бах доскакать.**

ДОСКОБЛИТЬ *сов.* qazıyıb qurtarmaq, qaşıyıb qurtarmaq; **доскоблить доску** taxtanı qazıyıb qurtarmaq; **доскоблил корыто до дыр** təkənəni o qədər qaşdı (qazıdı) ki, axırda deşildi.

ДОСКОНАЛЬНО *нареч.* çox müfəssəl, ətraflı surətdə, əsaslı surətdə, nöqtəbənəqətə, təfərrüatı ilə, təfsilatı ilə; **мне досконально всё известно** mənə hər şey təfərrüatı ilə məlumdur.

ДОСКОНАЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* müfəssəllik.

ДОСКОНАЛЬНЫЙ *прил.* ətraflı, əsaslı, müfəssəl; nöqtəbənəqətə.

ДОСКОЧИТЬ *сов.* horpanıb çatmaq, sıçrayıb çatmaq.

ДОСКРЁБЫВАТЬ *несов.* **бах доскрести.**

ДОСКРЁБЫВАТЬСЯ *несов.* 1. **бах доскрестись;** 2. qaşınıb təmizlənmək, qaşınıb qurtarmaq; qazınıb təmizlənmək.

ДОСКРЕСТИ *сов.* qaşıyıb təmizləmək; qaşıyıb qurtarmaq, qazıyıb qurtarmaq; ... dək qaşımaq, ...dək qazmaq.

ДОСКРЕСТИСЬ *сов.* 1. *дан.* qaşınıb təmizlənmək, 2. qazınıb təmizlənmək; qaşıyıb, qazıyıb tapmaq.

ДОСЛАННЫЙ *прич.* 1. əlavə olaraq göndərilmiş, üstelik olaraq göndərilmiş; 2. dalınca göndərilmiş, sonradan göndərilmiş.

ДОСЛАТЬ *сов.* 1. əlavə olaraq göndərmək, dalınca göndərmək, sonradan göndər-

mək, üstelik olaraq göndərmək; qalan hissəsini (kəsirini) göndərmək; 2. yeritmək, yerinə yeritmək; **дослать патрон** patronu yerinə yeritmək.

ДОСЛЕДОВАНИЕ *ср* hüq. əlavə yoxlama, əlavə təhqiqat (*aparma*), əlavə arayış, əlavə istintaq.

ДОСЛЕДОВАТЬ *сов. и несов.* 1. hüq. əlavə təhqiqat aparmaq, əlavə araşdırmaq, əlavə istintaq aparmaq; 2. ...qədər izləmək, dalınca getmək; **доследовал за ним до дома** onu evlərinədək izlədim.

ДОСЛОВНО *нареч.* hərfiyyən, eynən, sözbə-söz, sözü-sözünə, hərfi-hərfinə, kəlməsi-kəlməsinə, nöqtəbənəqətə.

ДОСЛОВНОСТЬ *ж мн. нет* eynilik.

ДОСЛОВНЫЙ *прил.* hərfi, sözü-sözünə, hərfi-hərfinə, kəlməsi-kəlməsinə, eynən, eynilə; **дословный перевод** hərfi tərcümə.

ДОСЛУЖИВАТЬ *несов.* **бах дослужить.**

ДОСЛУЖИВАТЬСЯ *несов.* **бах дослужиться.**

ДОСЛУЖИТЬ *сов.* ...qədər işləmək, qulluq etmək, xidmət etmək; **дослужить до пенсии** təqaüd alana qədər xidmət etmək.

ДОСЛУЖИТЬСЯ *сов.* qulluqla nail olmaq, müvəffəq olmaq, çatmaq (*bir vəzifəyə, dərəcəyə*).

ДОСЛУШАТЬ *сов.* 1. axıra kimi qulaq asmaq, axırədək dinləmək; 2. ...qədər (-dək) dinləmək, qulaq asmaq; **дослушать лекцию до конца** mühazirəni axırədək dinləmək

ДОСЛУШАТЬСЯ *сов. dan.* qulaq asmaqdan...; **дослушаться до головной боли** qulaq asmaqdan başı ağrımaq

ДОСЛУШИВАТЬ *несов.* **бах дослушать.** **ДОСЛУШИВАТЬСЯ** *несов.* axıra qədər dinlənilmək (qulaq asılmaq).

ДОСЛУШАТЬ *сов. dan.* yaxşı eşitmək, aydın eşitmək; **я не дослушал последних слов оратора** natiqin axırıncı sözlərini yaxşı eşitmədim.

ДОСМАЛИВАТЬ *несов.* **бах досмолить.**

ДОСМАЛИВАТЬСЯ *несов.* qatranlanıb qurtarmaq, axırədək qatranlanmaq.

ДОСМАТРИВАТЬ *несов.* **бах досмотреть.**

ДОСМАТРИВАТЬСЯ *несов.* 1. baxılıb qurtarmaq, axıra qədər baxılmaq; baxılmaq; 2. *xüs.* gözdən keçirilmək, yoxlanmaq.

ДОСМОЛИТЬ *сов.* qatranlayıb qurtarmaq; qatranlamaq (*müəyyən yerədək*).

ДОСМОТР *м* baxma, gözdən keçirmə; yoxlama; nəzarət, kontrol (*gömrükdə və s.*).

ДОСМОТРЕТЬ *сов.* 1. baxıb qurtarmaq, axıra qədər baxmaq; baxmaq; **досмотреть до конца** axırədək baxmaq; 2. *xüs.* gözdən keçirtmək, yoxlamaq (*gömrükdə, sərhəddə və s.*).

ДОСМОТРИШЬ *м* yoxlayıcı; **таможенный досмотрщик** gömrükxana yoxlayıcısı.

ДОСОБЕТСКИЙ *прил.* sovet quruluşundan əvvəlki, sovet hökumətindən əvvəlki, sovet dövründən qabaqkı.

ДОСОЛ *м мн. нет* *xüs.* duzlayıb qurtarmaq (əlavə), duzlama, duza qoyma.

ДОСОЛЕННЫЙ *прич.* duzlanıb qurtarmış (əlavə), duzlanmış, duza qoyulmuş.

ДОСОЛИТЬ *сов.* duzlayıb qurtarmaq (əlavə), duzlamaq, duza qoymaq; **досолил до того, что есть нельзя** o qədər duzlamışdır ki, yemək də olmur.

ДОСОЛИТЬСЯ *сов.* lazımcına duzlanmaq, duzu canına çəkmək.

ДОСОЛКА *ж* **бах досол.**

ДОСОСАТЬ *сов.* əmib qurtarmaq, sorub qurtarmaq, tamamilə sormağ.

ДОСОХНУТЬ *сов.* tamamilə qurumaq.

ДОСОЧИНЕННЫЙ *прич.* 1. *дан.* qondanılmış, uydurulmuş.

ДОСОЧИНИТЬ *сов.* 1. quraşdırıb (əlavələr edib) tamamlamaq (*bədi'i əsəri və s.*); 2. *дан.* qondarmaq, uydurmaq, uydurub üstünə qoymaq.

ДОСОЧИНЯТЬ *несов.* **бах досочинить.**

ДОСПАТЬ *сов. dan.* 1. yatmaq; **доспать ночь** bütün gecəni yatmaq; 2. ...qədər (-çən, -çan, -dək) yatmaq; **доспать до обеда** nahara qədər yatmaq; 3. yuxusunu almaq, yuxudan doymaq.

ДОСПАТЬСЯ *сов. dan.* ...qədər yatmaq; yatmaqdan ... olmaq.

ДОСПЕВАТЬ *несов. dan.* **бах доспеть.**

ДОСПЕТЬ *сов. dan.* yaxşı yetişmək, tamam dəymək (*meyvə*).

ДОСПЕХИ *мн.* yaraq-əsləhə (*qalxan, geyim və s.*).

ДОСПОРИТЬ *сов. dan.* mübahisəni qurtarmaq, mübahisəni ... axıra çatdırmaq.

ДОСПОРИТЬСЯ *сов. dan.* bərk mübahisə edərək axırda ...; **доспориться до ссоры** bərk mübahisə edərək axırda dalaşmaq.

ДОСПРОСИТЬ *сов.* əlavə sual vermək, soruşmaq.

ДОСРОЧНО *нареч.* vaxtından qabaq, vaxtından əvvəl; **выполнить план досрочно** planı vaxtından qabaq yerinə yetirmək (doldurmaq).

ДОСРОЧНЫЙ *прил.* vaxtından qabaq, vaxtından əvvəl; **досрочное выполнение задания** tapşırığın vaxtından əvvəl yerinə yetirilməsi.

ДОСТАВАТЬ *несов.* **бах достать.**

ДОСТАВАТЬСЯ *несов.* 1. **бах достаться;** 2. götürülmək, çıxardılmaq; 3. alınmaq, tapılmaq.

ДОСТАВНТЬ *сов.* 1. çatdırmaq, aparmaq, gətirmək; **доставить больного в больницу** xəstəni xəstəxanaya gətirmək; 2. imkan yaratmaq, təmin etmək, müyəssər etmək; 3. (*müxtəlif mənalarda*) vermək; **доставить удовольствие** kef vermək, zövq vermək; **доставить полный покой** tam rahatlıq vermək.

ДОСТАВКА *ж мн. нет* gətirmə, yetimə, çatdırma, daşıma, aparma; gətirilmə, yetirilmə, çatdırılma, daşıma, aparılma.

ДОСТАВЛЕНИЕ *ср* **бах доставка.**

ДОСТАВЛЯТЬ *несов.* **бах доставить.**

ДОСТАВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. yerinə çatdırılmaq, gətirilmək, aparılmaq; 2. verilmək. **ДОСТАВЩИК** *м* *xüs.* daşıyan, gətirən, paylayan.

ДОСТАВЩИЦА *ж* *xüs.* ... daşıyan qadın (*qız*).

ДОСТАВЛЯТЬ *несов.* **бах достоять.**

ДОСТАВЛЯТЬСЯ *несов.* **бах достояться.**

ДОСТАТОК *м* 1. bolluq, firavanlıq, rifah; varlılıq; **жить в достатке** firavan yaşamaq; 2. *только мн.* **достатки** mal-mülk, var-dövlət, gəlir.

ДОСТАТОЧНО *нареч.* 1. lazımcına, kifayət qədər, xeyli, olduqca; 2. *в знач. сказ.* kifayətdir, bəsdir; 3. (*əmr mənasında*) bəsdir! kifayətdir! yetərli! **достаточно, замолчи!** bəsdir, səsini kəs!

ДОСТАТОЧНОСТЬ *ж* **мн. нет** 1. kafilik; kifayət etmə; çatışma; 2. *köhn.* varlılıq.

ДОСТАТОЧНЫЙ *прил.* 1. lazımı qəder, kifayət qəder, kafi; **опущены достаточные средства** kifayət qəder vəsait buraxılmışdır; 2. *köhn.* varlı.

ДОСТАТЬ *сов.* 1. götürmək; **достать книгу из шкафа** şkafdan kitabı götürmək; 2. çıxartmaq; **достать бумагу из портфеля** portfeldən kağız çıxartmaq; 3. almaq, tapmaq, əldə etmək; **достать билет в театр** teatra билет almaq (tapmaq); 4. (əli, ayağı) çatmaq (dəymək); **достать рукой до потолка** əli tavana çatmaq; 5. *безл. dan.* çatma, kifayət etmək, yetmək; **сил у нас достанет** gücümüz çatır (yetər); **о достать из-под земли** yerin altından tapmaq.

ДОСТАТЬСЯ *сов.* 1. çatmaq, qalmaq; **ему досталась хорошая библиотека от отца** atasından ona yaxşı kitabxana qalmışdır; 2. çıxmaq; **payına düşmək**, qismət olmaq; **в лотерее ему достался велосипед** lotereyada ona bir velosiped çıxdı; 3. *безл. dan.* tənbeh edilmək, cəzasını çəkmək; **ему достанется за шалость** nadincliyinin üstündə o cəzalanacaqdır (nadincliyi ona baha oturacaqdır).

ДОСТИГАТЬ *несов.* **бах достигнуть** və **достичь.**

ДОСТИГАТЬСЯ *несов.* əldə edilmək.

ДОСТИГНУТЫЙ *прич.* əldə edilmiş; **достигнутые успехи** əldə edilmiş nailiyyətlər (uğurlar).

ДОСТИГНУТЬ *сов.* 1. çatmaq, yetişmək; **достигнуть вершины горы** dağın təpəsinə yetişmək; 2. nail olmaq, müvəffəq olmaq, əldə etmək; **достигнуть успеха** müvəffəqiyyət (uğur) əldə etmək.

ДОСТИЖЕНИЕ *ср* 1. çatma, yetişmə; **по достижении совершеннолетия** həddibüluga çatdıqdan sonra; 2. nailiyyət, müvəffəqiyyət; **достижения нашей Родины велики** Vətənimizin nailiyyətləri böyükdür.

ДОСТИЖИМОСТЬ *ж* **мн. нет** əldə edilə bilmə, mümkün olma, imkan; **в пределах достижимости** imkan daxilində.

ДОСТИЖИМЫЙ *прил.* əldə edilə bilən, mümkün olan, müyəssər.

ДОСТИЧЬ *сов.* **бах достигнуть.**

ДОСТОВЕРНО *нареч.* doğru, həqiqi, gerçək, səhih, dürüst, yəqin.

ДОСТОВЕРНОСТЬ *ж* **мн. нет** doğruluq, gerçəklik, həqiqilik, etibarlılıq, mötəbərlik, səhihlik, yəqinlik; **достоверность полученных сведений** alınmış məlumat(lar)ın doğruluğu.

ДОСТОВЕРНЫЙ *прил.* doğru, həqiqi, gerçək, etibarlı, mötəbər, səhih; **достоверные сведения** doğru (dürüst, səhih) məlumat(lar).

ДОСТОДОЛЖНЫЙ *прил.* *köhn.* ləyaqətli, layiqli.

ДОСТОИНСТВО *ср* 1. ləyaqət, qədr-qiyəmət; məziyyət; yaxşı cəhət; **оценить по достоинству** ləyaqətinə görə qiymətləndirmək; **достоинства книги** kitabın məziyyətləri (*yaxşı cəhətləri*); 2. şərəf, heyisiyyət, mənlilik; **достоинство человека** insanın heysiyyəti; 3. dəyər, qiymət; **кредитный билет** **достоинством в 50 манатов** 50 manatlıq kağız pul; 4. *köhn.* rütbə; **графское достоинство** qraf rütbəsi.

ДОСТОЙНО *нареч.* 1. layiqincə, ləyaqətlə; 2. lazımcı; 3. hörmətlə.

ДОСТОЙНЫЙ *прил.* 1. layiq, ləyaqətli, dəyər; **достойный похвалы** tərifləyici; **достойный внимания** diqqətləyici (*dəyər*); 2. dəyərlı, qiymətli; **достойные работники** dəyərlı işçilər; 3. lazımı, düzgün; **достойный ответ** lazımı cavab; 4. *köhn.* möhtərəm, hörmətli, ehtiramlı; **достойный человек** hörmətli adam.

ДОСТОПАМЯТНЫЙ *прил.* *köhn.* unudulmaz, yaddan çıxarılmaz, xatirəli; **достопамятные дни** unudulmaz günlər.

ДОСТОПОЧТЕННЫЙ *прил.* *köhn.* çox hörmətli, çox möhtərəm.

ДОСТОПРИМЕЧАТЕЛЬНОСТЬ *ж* 1. diqqətləyicilik; 2. diqqətləyici yer (şey); **мы осмотрели все достопримечательности города** biz şəhərin bütün diqqətləyici (görməli, görkəmli) yerlərinə baxdıq.

ДОСТОПРИМЕЧАТЕЛЬНЫЙ *прил.* diqqətləyici; baxmalı, görməli, maraqlı; **достопримечательный случай** maraqlı hadisə.

ДОСТОУВАЖАЕМЫЙ *прил.* *köhn.* möhtərəm, hörmətli.

ДОСТОЧТИМЫЙ *прил.* *köhn.* möhtərəm, hörmətli, hörmətləyici.

ДОСТОЯНИЕ *ср* **мн. нет** mal, mülk, əmlak, var-dövlət.

ДОСТОЯТЬ *сов.* 1. dayanmaq, qalmaq; **дежурный достоял до восьми часов** növbəti saat səkkizədək növbədə dayandı; 2. axıradək dayanmaq, axıradək durmaq.

ДОСТОЯТЬСЯ *сов. dan.* çox dayanmaq, ... qəder dayanmaq.

ДОСТРАИВАТЬ *несов.* **бах достроить.**

ДОСТРАИВАТЬСЯ *несов.* **бах достроиться.**

ДОСТРИГАТЬ *несов.* **бах достричь.**

ДОСТРИГАТЬСЯ *несов.* 1. **бах достричься;**

2. qırılıb qurtarmaq; axıradək qırılmaq.

ДОСТРИЧЬ *сов.* qırılıb qurtarmaq, axıradək qırılmaq.

ДОСТРИЧЬСЯ *сов.* qırılıb qurtarmaq, qırılıb qurtarmaq (*öz saçını*).

ДОСТРОИТЬ *сов.* tikib qurtarmaq, tikdirib qurtarmaq; **достроить дом** evi tikib qurtarmaq.

ДОСТРОИТЬСЯ *сов.* 1. *dan.* tikilib qurtarmaq, tikdirilib qurtarmaq; 2. *dan.* özünə ev-eşik tikib qurtarmaq.

ДОСТРОЙКА *ж* tiki(lı)q qurtarma.

ДОСТУП *м* 1. yol; **снег закрыл доступ к дому** qar yolu tutmuşdur; 2. keçmə, daxil olma, girmə, gəlmə; **закрывая окно, мы мешаем доступу свежего воздуха** pəncərəni bağlamaqla biz təmiz hava gəlməsinə mane oluruz; **о найти доступ к чьему-н. сердцу** birinin ürəyinə yol tapmaq.

ДОСТУПНОСТЬ *ж* **мн. нет** 1. mümkünlik, əlverişlilik; 2. asanlıq, sadəlik, anlaşılqlıq.

ДОСТУПНЫЙ *прил.* 1. keçilə bilən, gedilə bilən; 2. *тас.* asan, yüngül, sadə, başa düşülən; **доступное изложение** asan ifadə; 3. anlaşılıq (*dil, üslub və s.*); 4. açıq; **музеи доступны для всех** muzeylər hamı üçün açıqdır; 5. sadə (*adam*); 6. əlçatan, mümkün; 7. ucuz, yüngül, əlverişli; **доступная цена** ucuz qiymət; **о доступный зрению** (глазу) gözlə görünən, gözlə görünə bilən.

ДОСТУЧАТЬСЯ *сов. dan.* döyüb eşitdirmək, döyüb cavab ala bilmək; **я не могу достучаться в дверь** qapını nə qədər döydümse, cavab verən olmadı.

ДОСУТ *м* asudə vaxt, boş vaxt, işdən azad vaxt, macal; **о на досуге** boş vaxtda.

ДОСУЖИЙ *прил. dan.* 1. asudə, boş, azad; **досушее время** boş vaxt, asudə vaxt; 2. boş, mənasız; **досушие разговоры** boş söhbətlər.

ДОСУХА *нареч.* quruunca, quruşana qədər; **вытереть досуха** qurulamaq.

ДОСУШИВАТЬ *несов.* **бах досушить.**

ДОСУШИВАТЬСЯ *несов.* qurudulub qurtarmaq, tamam qurudulmaq.

ДОСУШИТЬ *сов.* qurudub qurtarmaq, tamam qurutmaq.

ДОСЧИТАТЬ *сов.* 1. saymaq; **досчитать до ста** yüzə qədər saymaq; 2. sayıb qurtarmaq.

ДОСЧИТЫВАТЬ *несов.* **бах досчитать.**

ДОСЧИТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. sayılmaq (*müəyyən ədədə qədər*); 2. sayılıb qurtarmaq.

ДОСЫЛАТЬ *несов.* **бах дослать.**

ДОСЫЛАТЬСЯ *несов.* 1. əlavə olaraq göndərmək, dalınca göndərmək, sonradan göndərmək; 2. yeridilmək, itələnilib öz yerinə salınmaq (*patron, mərmı*).

ДОСЫЛКА *ж* 1. əlavə olaraq göndər(il)mə, dalınca göndər(il)mə, sonradan göndər(il)mə; 2. yeridilmə (*patron, mərmı*).

ДОСЫПАТЬ *сов.* 1. töküb doldurmaq; 2. əlavə etmək (*dan, un və s.*)

ДОСЫПАТЬ I *несов.* **бах доспать.**

ДОСЫПАТЬ II *несов.* **бах доспать.**

ДОСЫПАТЬСЯ *сов. dan.* dolmaq, başı dolmaq (*qabın və s.*)

ДОСЫПАТЬСЯ I *несов. dan.* **бах доспаться.**

ДОСЫПАТЬСЯ II *несов.* 1. **бах досыпаться;** 2. tökülmək, tökülüb doldurulmaq, əlavə edilmək.

ДОСЫТА *нареч.* doyunca, doyana qədər; **наестся досыта** doyunca yemək.

ДОСЫХАТЬ *несов.* **бах досохнуть.**

ДОСЬЕ *ср* **нескл.** dosye (*bir iş və ya məsələyə aid bütün sənəd və materiallar*).

ДОСЮДА *нареч. dan.* buraya qədər, burayadək, burayacan.

ДОСЯГАЕМОСТЬ *ж* **мн. нет.** əl çatma, mümkünlik.

ДОСЯГАЕМЫЙ *прил.* əldə edilə bilən, mümkün olan, əlçatan.

ДОСЯГАТЬ *несов. көһн.* bax достигнуть.

ДОСЯГНУТЬ *сов. көһн.* bax достигнуть.

ДОТ *м* (долговременная огневая точка) *dot* (*top, pulemyot və s. üçün uzunmüddətli atəş nöqtəsi – istehkam*).

ДОТАНЦЕВАТЬ *сов.* rəqs edib qurtarmaq, rəqsi axıra çatdırmaq.

ДОТАШИВАТЬ *несов.* bax дотопить.

ДОТАШИВАТЬСЯ *несов.* 1. qalanıb qurtarmaq (*ocaq*); 2. əridilib qurtarmaq (*yağ və s.*).

ДОТАСКАННЫЙ *прич. дан.* 1. geyilib yırtılmış, yırtıq; 2. daşınıb qurtarmış; daşınmış.

ДОТАСКАТЬ *сов.* 1. geyib yırtmaq; **дотаскать палто** paltonu geyib yırtmaq; 2. daşıyıb qurtarmaq; **дотаскать дрова** odunu daşıyıb qurtarmaq.

ДОТАСКИВАТЬ *несов.* bax дотаскать və доташить.

ДОТАСКИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax доташиться; 2. geyilib yırtılmaq; 3. daşınıb qurtarmaq.

ДОТАЦИЯ *ж. мал.* dotasiya (*xərclərini ödəmək üçün idarələrə, müəssisələrə və ya təşkilatlara dövlət tərəfindən verilən yardım – pul*).

ДОТАЩЕННЫЙ *прич.* sürüdülərək götürilmiş (aparılmış).

ДОТАЩИТЬ *сов. дан.* çəkə-çəkə aparmaq (götürmək), sürüyə-sürüyə götürmək (aparmaq); **о еле (едва) доташить ноги** güc-bəla ilə gedib çatmaq.

ДОТАЩИТЬСЯ *сов. дан.* yavaş-yavaş gəlib çıxmaq, güclə gedib çıxmaq, güclə özünü çatdırmaq.

ДОТАЯТЬ *сов. дан.* tamamilə ərimək, əriyib qurtarmaq (*qar, buz*).

ДОТЕМНА *нареч.* qaranlıq qovuşana qədər, qaranlıq düşənə kimi, hava qaralana qədər.

ДОТЕРЕТЬ *сов.* sürtüb qurtarmaq; ...dək sürtmək.

ДОТЕРПЕТЬ *сов. дан.* axıradək dözmək, axıradək səbir etmək, qatlaşmaq.

ДОТИРАТЬ *несов.* bax дотереть.

ДОТИРАТЬСЯ *несов.* sürtülüb qurtarmaq; ...dək sürtülmək.

ДОТЛА *нареч.* tamamilə, bütöbün, axıra qədər; **дом сгорел дотла** ev tamamilə yandı.

ДОТЛЕВАТЬ *несов.* bax дотлеть.

ДОТЛЕТЬ *сов.* 1. yanıb qurtarmaq, yanıb küll olmaq; 2. tamamilə çürümək.

ДОТӨЛЕ *нареч. көһн.* o vaxta qədər, o zamanə qədər, əvvəllər (*əşildiməmiş, məlum olmayan və s.*).

ДОТОПИТЬ *сов.* 1. qalayıb qurtarmaq (*ocağı*); 2. əridib qurtarmaq (*yağı və s.*).

ДОТӨШНОСТЬ *ж. мн. нет дан.* təcrübəlilik, biliklilik; səliqəlilik, hər şeylə maraqlanma.

ДОТӨШНЫЙ *прил. дан.* təcrübəli, bilikli, səliqəli, hər şeylə maraqlanan.

ДОТРАГИВАТЬСЯ *несов.* bax дотронуться.

ДОТРОНУТЬСЯ *сов.* toxunmaq, dəymək, əl vurmaq.

ДОТУШИТЬ I *сов. дан.* söndürüb qurtarmaq; tamam söndürmək.

ДОТУШИТЬ II *сов. асп.* pörtlədir (buğla bişirib) qurtarmaq (*ət*).

ДОТЯГИВАТЬ *несов.* bax дотянуть.

ДОТЯГИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax дотянуться; 2. çəkilib aparılmaq (götürülmək), çəkmək; 3. uzadılmaq (*iş, məsələ*).

ДОТЯНУТЬ *сов.* 1. (...qədər) çəkmək; **дотянуть ведро до половины колодца** vedrəni quyunun yarısına qədər çəkmək; **дотянуть бревно до берега** şalbanı sahilə çəkmək; 2. *дан.* uzatmaq (*iş, məsələnin həllini*); 3. ...kimi (...qədər) yaşamaq; **больной дотянул до весны** xəstə bahara kimi yaşadı; 4. *дан.* çatdırmaq.

ДОТЯНУТЬСЯ *сов.* 1. zorla əlini çatdırma bilmək, zorla əli çatmaq; 2. uzanmaq; çatmaq.

ДОУКОМПЛЕКТОВАННЫЙ *прич.* tam komplektləşdirilmiş, komplektə çatdırılmış; tamamlanmış.

ДОУКОМПЛЕКТОВАТЬ *сов.* tam komplektləşdirmək, komplektə çatdırmaq; tamamlamaq.

ДОУКОМПЛЕКТОВАТЬСЯ *сов.* tam komplektləşmək, komplektə çatmaq, komplektə çatdırılmaq; tamamlanmaq.

ДОУПАДУ *нареч.* yuxılınca, yəqinlənə, yuxılınca qədər, yuxılana qədər; **смеяться доупаду** gülməkdən qəşş etmək.

ДОУЧИВАТЬ *несов.* bax доучить.

ДОУЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax доучиться; 2. öyrədilmək, təhsili axıra çatdırılmaq; 3. öyrənilmək, öyrənilib qurtarmaq.

ДОУЧИТЬ *сов.* 1. -dək (axıradək) oxutmaq; öyrətmək, oxudub qurtarmaq, təhsilini axıra çatdırmaq; 2. axıradək öyrənmək, öyrənilib qurtarmaq.

ДОУЧИТЬСЯ *сов.* 1. öyrənilib qurtarmaq, axıra qədər öyrənmək; təhsilini qurtarmaq, oxuyub qurtarmaq; 2. ...kimi (...qədər, -dək) oxumaq; **доучиться до весны** bahara kimi oxumaq.

ДОУФЕОДАЛЬНЫЙ *прил.* feodalizmdən qabaqkı, feodalizmə qədər olan; **дофеодальное общество** feodalizmdən qabaqkı cəmiyyət.

ДОУФИН *м* *dofin* (1830-cu il inqilabında Fransada: *valiəhd, şahzadə*).

ДОХА *ж. (мн. дохи)* (ikiüzlü) kürk.

ДОХАЖИВАТЬ *несов.* hamiləliyin son günlərini keçirmək.

ДОХЛЕБАНЫЙ *прич. дан.* yeyilib qurtarmış; içilib qurtarmış; yeyilmiş, içilmiş.

ДОХЛЕБАТЬ *сов. дан.* yeyib qurtarmaq, içib qurtarmaq; yemək, içmək.

ДОХЛЕБЫВАТЬ *несов.* bax дохлебать.

ДОХЛЕБЫВАТЬСЯ *несов.* yeyilib qurtarmaq, içilib qurtarmaq; yeyilmək, içilmək.

ДОХЛЕЦ *м. тәһ.* 1. ləş, cəmdək; 2. lax yurmurt.

ДОХЛЫЙ *прил.* 1. ölmüş, murdar olmuş, gəbərmiş; ölü (*heyvan*); 2. *дан.* ölüvay, cılız, çox zəif; cansız.

ДОХЛЯТИНА *м и ж. мн. нет* 1. cəmdək, ləş; 2. *тәс.* ölüvay adam, cansız (cılıз) adam.

ДОХНУТЬ *несов.* ölmək, murdar olmaq, gəbərmək (*heyvan haqqında*); **о мухи дохнут** *дан.* darıxmaqdan adamın ürəyi partlayır.

ДОХНУТЬ *сов.* 1. nəfəs vermək, nəfəs çəkmək, nəfəs almaq (*bir dəfə*); 2. *тәс.* əsmək; **дохнул слабый ветерок** zəif külək əsdi; **о не смеет дохнуть** quruyub qalmaq, nəfəs çəkə bilməmək (*qorxudan*); **дохнуть негде (нельзя)** tərənmə-yə yer yoxdur (*çox darısqaldır*); **дохнуть**

некогда başımı qaşımağa vaxtım (macalım) yoxdur.

ДОХОД *м* gəlir, mədaxil.

ДОХОДЕЦ *м* *доход* söz. *kiç.*

ДОХОДИТЬ *несов.* bax дойти.

ДОХОДИШКО *ср. (мн. доходишки)* balaca gəlir, cüzi mədaxil.

ДОХОДНОСТЬ *ж. мн. нет* 1. gəlirlilik, mədaxillilik; 2. gəlir, mədaxil.

ДОХОДНЫЙ *прил.* gəlirli, mədaxilli.

ДОХОДЧИВО *нареч.* asan (aydın), asan (asanlıqla) dildə.

ДОХОДЧИВОСТЬ *ж. мн. нет* asanlıq, anlaşıqlıq.

ДОХОДЧИВЫЙ *прил.* anlaşıqlı, asan anlaşılan; tez anlaşılan, tez başa düşülən.

ДОХРИСТИАНСКИЙ *прил.* xristianlıqdan qabaq, xristianlığa qədər olan.

ДОЦВЕСТИ *сов.* çiçəklənib qurtarmaq, çiçək açıb qurtarmaq.

ДОЦВЕТАТЬ *несов.* bax доцвести.

ДОЦЕНТ *м* dosent (*ali məktəblərdə müəllimlərə verilən, professorlardan bir dərəcə aşağı elmi ad, vəzifə*).

ДОЦЕНТСКИЙ *доцент* söz. *sif.*

ДОЦЕНТУРА *ж. мн. нет* dosentura (1. dosent adı vəzifəsi; 2. *собр.* dosentlər).

ДОЧЕНЬКА *дочь* söz. *oxş.* qızcığaz; qızbalal! qızım! (*müraciət*).

ДОЧЕРИН bax дочерний.

ДОЧЕРНА *нареч.* qarqara; qaralanadək.

ДОЧЕРНИЙ, ДОЧЕРНИН *прил.* 1. qızının, qızınınkı; **дочернино платье** qızının paltarı; 2. *iqi.* tögəmə; **дочернее предпринятие** tögəmə müəssisə.

ДОЧЕРТИТЬ *сов.* 1. cızıb qurtarmaq, çəkib qurtarmaq; 2. cızmaq, çəkmək; **дочертить план клуба** klubun planını çəkib qurtarmaq.

ДОЧЕРЧИВАТЬ *несов.* bax дочертить.

ДОЧЕРЧИВАТЬСЯ *несов.* cızılıb qurtarmaq, çəkilib qurtarmaq; cızılmaq, çəkilmək.

ДОЧЕСАТЬ *сов.* darayıb qurtarmaq.

ДОЧЕСТЬ I *сов. көһн.* bax дочитать.

ДОЧЕСТЬ II *сов. көһн.* bax досчитать.

ДОЧЕСЫВАТЬ *несов. дан.* bax дочесать.

ДОЧИННИВАТЬ *несов.* bax дочинить.

ДОЧИНИТЬ *сов.* təmir edib qurtarmaq, yama-yıb qurtarmaq, düzəldib qurtarmaq; təmir etmək, yamaq, düzəltmək.

ДОЧИНЯТЬ *несов. дан.* bax **дочинивать**.

ДОЧИСТА *нареч.* 1. tərtəmiz; **отмыть дочиста** tərtəmiz yumaq; 2. *тас.* hamısını, büsbütün, tamamilə; **съесть дочиста** hamısını yemək.

ДОЧИСТИТЬ *сов.* təmizləyib qurtarmaq; ... qədər təmizləmək.

ДОЧИТАТЬ *сов.* 1. oxuyub qurtarmaq; 2. ...qədər (...dək) oxumaq; **дочитать книгу до середины** kitabı yarısına qədər oxumaq.

ДОЧИТАТЬСЯ *сов. дан.* həddindən artıq oxumaq, çox oxumaqdan yorulmaq (üzülmək, əldən düşmək).

ДОЧИТЫВАТЬ *несов.* bax **дочитать**.

ДОЧИТЫВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. bax **дочитаться**; 2. oxunub qurtarmaq (axıradək), oxunmaq.

ДОЧИЩАТЬ *несов.* bax **дочистить**.

ДОЧИЩАТЬСЯ *несов.* 1. təmizlənib qurtarmaq; tam təmizlənmək; 2. soyulub qurtarmaq; tam soyulmaq (*meyvə və s.*).

ДОЧКА *дочь* *сөз. охш.*; 1. qızciğaz; 2. qızım! (*müraciət*).

ДОЧЬ *ж (мн. дочери)* qız.

ДОШАГАТЬ *сов. дан.* bax **дошагнуть**.

ДОШАГИВАТЬ *несов.* bax **дошагнуть**.

ДОШАГНУТЬ *сов.* addımlayıb ... çatmaq.

ДОШВЫРИВАТЬ *несов. дан.* bax **дошвырнуть** və **дошвырять**.

ДОШВЫРИВАТЬСЯ *несов. дан.* ...dək atılmaq, tullanmaq, fırladılmaq.

ДОШВЫРНУТЬ *сов. дан.* ...dək atmaq, tullamaq, fırlatmaq; atıb çatdırmaq, tullayıb çatdırmaq.

ДОШВЫРЯТЬ *сов. дан.* (hamısını) atıb qurtarmaq, tullayıb qurtarmaq.

ДОШИВАТЬ *несов.* bax **дошить**.

ДОШИВАТЬСЯ *несов.* tikilib qurtarmaq; ...dək tikilmək.

ДОШИТЬ *сов.* tikib qurtarmaq; ...qədər tikmək.

ДОШКОЛЬНИК *м* 1. məktəb yaşına çatmamış uşaq; 2. *дан.* məktəbəqədər tərbiyə müəllimi.

ДОШКОЛЬНИЦА *ж* 1. məktəb yaşına çatmamış qız; 2. müəbbiyə; bax **дошкольник** (2-ci mənada).

ДОШКОЛЬНЫЙ *прил.* məktəbəqədər (olan); **дошкольное воспитание** məktəbəqədər tərbiyə.

ДОШЛЫЙ *прил. дан.* ağıllı, zirək, fərsətli, zəhinli; fəndgir, bə, çoxbilmiş.

ДОШУТИТЬСЯ *сов. дан.* zarafatın axırı pis qurtarmaq.

ДОШУЧИВАТЬСЯ *несов.* bax **дошутиться**.

ДОШАНИК *м таш.* qayıq.

ДОШАНОЙ *прил.* bax **дошатый**.

ДОШАТЫЙ *прил.* taxtadan qayrılmış; **дошатый забор** taxta hasar.

ДОЩЕЧКА *доска* *сөз. кіч.*; 1. taxta parçası; 2. lövhəcik (*qapılarda*).

ДОЩИПАТЬ *сов.* yolub qurtarmaq, axıradək yolmaq.

ДОЩИПЫВАТЬ *несов.* bax **дощипать**.

ДОЯРКА *ж* sağıcı.

ДРАВИДИЙСКИЙ *прил.* dravid; **дравидийские языки** dravid dilləri.

ДРАВИДСКИЙ bax **дравидийский**.

ДРАВИДЫ *мн. (ед. дравид м)* dravidlər (*Сənubi Hindistanda dil və mədəniyyətə bir-birinə yaxın olan xalqlar qrupu*).

ДРАГА *ж tex.* draqa (*yerqazan maşın*).

ДРАГИРОВАТЬ *сов. и несов. tex.* 1. draqa ilə dərinləşdirmək, qazmaq; draqa ilə çıxartmaq (*torpaq, mədən və s.*).

ДРАГИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. tex.* 1. draqa ilə dərinləşdirilmək, qazılmaq; 2. draqa ilə çıxardılmaq (*torpaq, mədən və s.*).

ДРАГОМАН *м köhn.* tərcüman, tərcüməçi, dilman.

ДРАГОМАНСКИЙ *драгоман* *сөз. сиф.*

ДРАГОЦЕННОСТЬ *ж* 1. daş-qaş, qızıl-gümüş, cəvahirat; 2. qiymətli şey.

ДРАГОЦЕННЫЙ *прил.* 1. qiymətli, bahalı; **драгоценная ваза** bahalı vaza; 1. *тас.* dəyərli, əziz; **драгоценный друг** əziz dost; 2. **драгоценные камни** daş-qaş, cavahirat.

ДРАГУН *м* drağun (*XVI əsr–XX əsrin əvvəllərində Avropa və Rusiyada xüsusi atlı piyada qoşun hissələri döyüşcüsü*).

ДРАГУНСКИЙ *драгун* *сөз. сиф. тар.*; **драгунский полк** drağun polku (alayı).

ДРАЖЕ *ср нескл.* draje (*içli likörlü və ya şərbətli xırda konfet*).

ДРАЗНИТЬ *несов.* 1. sataşmaq, sürtüşmək; açıqlandırmaq, hirsəndirmək; 2. tamah-sılandırmaq, həvəsləndirmək, iştahalandırmaq, həvəyə gətirmək.

ДРАЗНИТЬСЯ *сов.* bax **дразнить** 1-ci mənada.

ДРАЗНЯЩИЙ 1. *прич.* sataşan, sürtüşən; 2. *прил.* tamahsılandırıan, həvəsləndirən, iştahə gətirən, həvəyə gətirən.

ДРАЙТЬ *несов.* gəmiç. təmizləmək.

ДРАЙВ *м idm.* drayv (*tennis oyununda güclü və alçaqdan zərbə*).

ДРАКА *ж* vuruşma, savaşıma, dalaşıma, dava.

ДРАКОН *м* 1. mif. ejdaha; 2. *astr.* Ejdaha bürcü; 3. *zool.* drakon (*qanadlı kərtənkələ*).

ДРАКОНОВ *дракон* *сөз. сиф.*: 2. **драконово дерево** *bot.* drakon ağacı (*Kanar adalarında bitən ağac növü*).

ДРАКОНОВСКИЙ *прил.* son dərəcə, mürtəce, son dərəcə ağır, şiddətli, amansız (*sözün əsli qədim yunan qanunvericisi Drakonun adından götürülmüşdür*); 2. **драконовские законы**, **драконовы законы** çox ağır və şiddətli qanunlar, amansız qanunlar, mürtəce qanunlar.

ДРАМА *ж* 1. dram (*teatr əsəri*); 2. dram teatr; 3. *тас.* faciə.

ДРАМАТИЗАЦИЯ *ж мн. нет* 1. dramlaşdır(ıl)ma, dram şəklinə salma (salınma); 2. dramatikləşdirmə, gərginləşdirmə.

ДРАМАТИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. dramlaşdırmaq, dram şəklinə salmaq; 2. dramatikləşdirmək, gərginləşdirmək.

ДРАМАТИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. dramlaşdırılmaq, dram şəklinə salınmaq; 2. dramatikləş(diril)mək.

ДРАМАТИЗМ *м мн. нет* 1. dramatism; faciə; 2. *тас.* gərginlik; ağırlıq, çıxılmazlıq.

ДРАМАТИЧЕСКИЙ 1. **драма** *сөз. сиф.*: dramatik; **драматический театр** dram teatr; 2. dramatism ilə dolu, dramatik, faciəli, həyəcanlı, gərgin, ağır; 3. *mus.* dramatik; güclü, bir qədər kəskin (*səs haqqında*); **драматический тенор** dramatik tenor.

ДРАМАТИЧНОСТЬ *ж мн. нет* dramatiklik; gərginlik, həyəcanlılıq.

ДРАМАТИЧНЫЙ bax **драматический** 2-ci mənada.

ДРАМАТУРГ *м* dramaturq (*dram yazan yazıcı*).

ДРАМАТУРГИЧЕСКИЙ *драматургия* *сөз. сиф.* dramaturq [-i-]; dramaturji.

ДРАМАТУРГИЯ *ж мн. нет* dramaturgiya (1. *dramatik əsərlər yazma sənəti və nəzəriyyəsi*; 2. *dram əsərləri*).

ДРАМКРУЖОК *м* (**драматический кружок**) dram dərnəyi.

ДРАНДУЛЕТ *м дан.* zar. öküz arabası, xıl-xın araba (*köhnə, sınıq avtomobil və s. haqqında*).

ДРАНКА *ж собир.* xüs. çilədən (*nazik, ensiz taxtalar*).

ДРАНОЧНЫЙ *хүс* **дранка** *сөз. сиф.*; çilə-kəndən qayrılmış.

ДРАНЫЙ *прил. дан.* 1. köhnə, yırtıq (*paltar*); 2. *тас.* mitil.

ДРАНЬ *ж мн. нет* bax **дранка**.

ДРАНЬЕ *ср мн. нет* 1. cırma, yırtma; 2. cəzalandırma, qulaqburması vermə; 3. *сбир. дан.* mitil, cır-cındır (*paltar, ayaqqabı*).

ДРАП *м мн. нет* drap (*qalın mahud*).

ДРАПИРОВАНИЕ *ср* bax **драпировка**.

ДРАПИРОВАНИЙ *прич.* 1. pərdə çəkilmiş, üz çəkilmiş; 2. bəzədilmiş (*pərdə, xalça və s. ilə*); 3. geyindirilmiş.

ДРАПИРОВАТЬ *несов.* 1. pərdə çəkmək, üz çəkmək; 2. bəzəmək (*pərdə, xalça və s. ilə*); 3. geyindirmək, bürümək.

ДРАПИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. üz çəkmək, pərdə çəkmək; 2. bəzənmək, bəzədilmək (*pərdə, xalça və s. ilə*); 3. bürünmək.

ДРАПИРОВКА *ж* 1. üz çək(ilmə), pərdə çək(ilmə); 2. bəzəd(ilmə) (*pərdə, xalça və s. ilə*); 3. pərdə; 4. bəzək.

ДРАПИРОВОЧНЫЙ *драпировка* *сөз. сиф.*: pərdəlik, üzlük; **драпировочный материал** pərdəlik (üzlük) material.

ДРАПИРОВЩИК *м* bəzəkçi, üzçəkən, pərdəçi.

ДРАПОВЫЙ *драп* *сөз. сиф.*: drapdan tikilmiş; **драповое пальто** drap palto.

ДРАПЫ *ср нескл.* pərdə, qapı pərdəsi.

ДРАТВА *ж мн. нет* mumlu sarı, çəkmə ipi, eşmə.

ДРАТВЕННЫЙ *дратва* *söz. sif.*

ДРАТЬ *несов.* 1. sırtmaq; **драть бумагу** kəğızı sırtmaq; 2. yırtmaq, dağıtmaq; **драть обувь** ayaqqabıları yırtmaq (dağıtmaq); 3. parçalamaq, öldürmək; **волк драл овцу** qurd qoyunu parçalayırdı; 4. qoparmaq; 5. (*həqiqi və məcazi mənada*) soymaq; **драть шкуру** dərisini soymaq; 6. qazımaq; **бритья дерёт** ülgüc(üzü) qazıyır; 7. şallaqlamaq (döymək); 8. dartmaq, burmaq; **драть за уши** qulağını dartmaq (burmaq); 9. göynətmək, yandırmaq; **перец дерёт рот** istiot ağzı yandırır; 10. qasmaq, ekilmək, götürülmək, daban almaq; **драть нос** burnunu yuxarı tutmaq (*lovğalıq etmək*); **драть горло** boğazını yırtmaq (*bərk çıxırmaq*); **драть на себе волосы** bax *волос*; **драть зерно** dəni döymək.

ДРАТЬСЯ *несов.* 1. dalaşmaq, savaşmaq, vuruşmaq, döyüşmək, çağırışmaq; 2. *məc.* mübarizə etmək (aparmaq); **драться за досрочное выполнение плана** planı vaxtından əvvəl yerinə yetirmək üçün mübarizə etmək.

ДРА́ХМА *ж* dirhəm (1. *Yunanistanda pul*; 2. 3, 73 *qrata bərabər aptek çəkisi*).

ДРАЦЕ́НА *ж* *bot.* drasena (*həmişəyaşıl, uzunyarpaqlı cənub bitkisi*).

ДРАЧ *І* *м* böyük rəndə.

ДРАЧ *ІІ* *м* *dan.* dərisoyan (*heyvanların dərisini soyan adam*).

ДРА́ЧКА *ж* *k. t.* daraq (*kəndir, kətan daraq üçün*).

ДРАЧЛИВОСТЬ *ж* *мн. нет* dalaşqanlıq, savaşqanlıq, davakarlıq.

ДРАЧЛИВЫЙ *прил.* dalaşqan, savaşqan, davakar.

ДРАЧУ́Н *м* *dan.* dalaşqan adam, savaşqan adam, davakar.

ДРАЧУ́НЬЯ *ж* *бax* драчун.

ДРЕБЕДЕНЬ *ж* *мн. нет* *dan.* cəfəngiyat, çərən-pəran, tartan-partan.

ДРЕБЕЗГ 1. cingilti *c* *дребезгом* *dan.* cingilti ilə; 2. *только* *мн. ч.* *дребезги* qırıntı(lar), qəlpələr; *в* *мелкие дребезги* *dan.* xıncım-xıncım.

ДРЕБЕЗЖАНИЕ *ср* *мн. нет* cingilti, cingildəmə.

ДРЕБЕЗЖАТЬ *несов.* cingildəmək.

ДРЕВЕСИ́НА *ж* *мн. нет* 1. oduncaq (*ağacın qabığı altındakı bərk hissəsi*); 2. ağac. **ДРЕВЕСИ́ННЫЙ** *древесина* *söz. sif.*; **древесинный** *слой* oduncaq qatı.

ДРЕВЕСНИ́ЦА *ж* *zool.* 1. ağac kəpənəyi; 2. ağac kəpənəyinin tırtılı; 3. ağac qurbağası.

ДРЕВЕСН́ЫЙ *дерево* *söz. sif.*; **древесный** *уголь* ağac kömürü; **древесная** *лягушка* *bax* *древесница* 3-cü mənada.

ДРЕВКО *ср* (*мн. древки*) dəstə, sap, ağac; **древко** *флага* bayrağın ağacı; **древко** *копья* nizenin sapı.

ДРЕ́ВЛЕ *нареч.* *köhn.* köhnə zamanlarda, qədimdə, keçmişdə.

ДРЕВЛЕХРАНИ́ЛИЩЕ *ср* *köhn.* arxiv (*qədim şeylər saxlanılan yer*).

ДРЕВНЕ́ЙШИЙ *прев. ст.* *к* *древний*; *ən* (*çox*) qədim.

ДРЕ́ВНИЙ *прил.* 1. qədim; **древние** *языки* qədim dillər; 2. *çox* köhnə; 3. *çox* qoca. **ДРЕ́ВНОСТЬ** *ж* 1. qədimlik; 2. köhnəlik; 3. qədim zaman, qədimlər; *uzaq* keçmiş; 4. qədim abidə, maddi mədəniyyət əsəri; qədimdən qalma şey.

ДРЕ́ВО *ср* *köhn.* *bax* *дерево*.

ДРЕВОВО́ДНЫЙ *прил.* ağacoxşar, ağacşəkilli.

ДРЕВОЕ́Д *м* *zool.* ağacuyeyən (*qurd*).

ДРЕВОНАСАЖДЕ́НИЕ *ср* ağac ekmə.

ДРЕВООБЕ́ЛОЧНИК *bax* *деревоебелочник*.

ДРЕВООБЕ́ЛОЧНЫЙ *bax* *деревоебелочный*.

ДРЕВООБРА́ЗНЫЙ *прил.* *bax* *древовидный*.

ДРЕВОСТО́Й *м* meşə ağacları, meşəlik, ağaclıq.

ДРЕВОТО́ЧЕЦ *м* *zool.* ağacovan (*ağacın, taxtanın içini yeyən tırtıl, qurd*).

ДРЕДНО́УТ *м* drednout (*böyük zirehli hərbi gəmisi*).

ДРЕЗИ́НА *ж* *d. y.* drezin (*rels üstündə motor və ya əllə hərəkətə gətirilən dördçarxlı araba və ya kiçik platforma*).

ДРЕЙ́Ф *м* *dəniz.* dreyf (1. *gəminin külək və ya axın təsiri ilə yoldan kənara çıxması*; 2. *buzların dənizdə axın üzrə hərəkəti*);

дреч *в дрейф* *bax* *дрейфовать* 3-cü mənada; **сняться с дрейфа** yelkənlərin yerini dəyişərək hərəkəti davam etdirmək.

ДРЕЙ́ФИТЬ *несов.* *dan.* qorxmaq, qaçmaq, geri çəkilmək (*təhlükə, çətinlik qarşısında*).

ДРЕЙ́ФОВАТЬ *несов.* *dəniz.* dreyf etmək (1. *külək və ya su axını təsiri ilə yoldan kənara çıxmaq*; 2. *axınla üzmək*; 3. *dreyfə yatmaq*).

ДРЕЙ́ФОВЫЙ *прил.* *dəniz.* dreyf-ı [-ı].

ДРЕЙ́ФУЮЩИЙ *прич.* üzən, axınla hərəkət edən; **дрейфующие** *ледяные горы* üzən buz dağları.

ДРЕК *м* drek (*kiçik lövbər*).

ДРЕКО́ЛЬЕ *ср* *собир.* *köhn.* silah əvəzində işlədilən dəyənək, çomaq; paya, ağac.

ДРЕ́ЛЬ *ж* *tex.* burgü.

ДРЕМА́ *І*, **ДРЕ́МА** *ж* *köhn.* *bax* *дремота*.

ДРЕМА́ *ІІ*, **ДРЕ́МА** *ж* *bot.* ququotu.

ДРЕМА́ТЬ *несов.* 1. mürgülemək; mürgü döymək, yatmaq; 2. *məc.* tərpənməmək, qumıldanmamak; **дремать** yatmaq, ayıq olmaq, sayıq olmaq.

ДРЕМА́ТЬСЯ *несов.* *безл.* yuxu basmaq, yuxu tutmaq.

ДРЕ́МЛЮЩИЙ *прич.* mürgüleyən.

ДРЕМО́ТА *ж* *мн. нет* 1. mürgü; 2. *məc.* sakitlik, aram, süslük.

ДРЕМО́ТНО *нареч.* mürgülü, yarıyuxulu (*halda*).

ДРЕМО́ТНЫЙ *прил.* mürgülü, yarıyuxulu; *əzgin, süst*.

ДРЕМУ́ЧИЙ *прил.* qalın, sıx, keçilməz (*meşə haqqında*).

ДРЕНА́Ж *м* *xüs.* drenaj (1. *arxlar və ya borular vasitəsilə bataqlığın qurudulması*; 2. *bu məqsəd üçün işlədilən arx və borular sistemi*; 3. *tib. piltə çəkmə, piltə vasitəsilə yarıdan irinin çəkilməsi*).

ДРЕНАЖИ́РОВАНИЕ *ср* *мн. нет* *tib.* drenajlanma, drenaj qoyma (qoyulma); *piltə* çəkmə (qoyma).

ДРЕНАЖИ́РОВАТЬ *сов. и* *несов. tib.* drenaj qoymaq, *piltə* çəkmək.

ДРЕНАЖИ́РОВАТЬСЯ *несов. tib.* drenaj qoyulmaq, *piltə* çəkilmək.

ДРЕНАЖН́ЫЙ *xüs.* дренаж *söz. sif.*; **дренажные** *работы* drenaj işləri (*bax* *дренаж* 1-ci mənada).

ДРЕНИ́РОВАНИЕ *ср* 1. *tib.* drenaj qoyma, *piltə* çəkmə; *piltə* ilə yarıdan irin çəkmə; 2. *bax* *дренаж* 1-ci mənada.

ДРЕНИ́РОВАТЬ *сов. и* *несов.* 1. *xüs.* drenaj üsulu ilə qurutmaq (*bataqlığı*); 2. *tib.* drenaj salmaq, *piltə* salmaq.

ДРЕНИ́РОВАТЬСЯ *несов.* *xüs.* drenaj üsulu ilə qurudulmaq (*bataqlıq*).

ДРЕСВА *ж* *мн. нет* *xüs.* iri qum.

ДРЕСВЯ́К, **ДРЕСВЯ́НИК** *м* *xüs.* qumdaşı, qum layı.

ДРЕСВЯ́НЫЙ *прил.* *xüs.* iri qumlu.

ДРЕССИ́РОВАННЫЙ *прич.* öyrədilmiş, təlim edilmiş (*heyvan haqqında*).

ДРЕССИ́РОВАТЬ *несов.* öyrətmək, təlim etmək (*heyvanı*).

ДРЕССИ́РОВАТЬСЯ *несов.* öyrədilmək, təlim edilmək (*heyvan haqqında*).

ДРЕССИ́РОВКА *ж* *мн. нет* öyrətmə, təlim etmək (*heyvanı*); *təlim*.

ДРЕССИ́РОВЩИК *м* heyvan təlimçisi; *heyvanöyrədən*.

ДРЕССИ́РОВЩИЦА *ж* *heyvan* təlimçisi (*qadın, qız*).

ДРИА́ДА *ж* driada (*qədim yunan əfsanələrində: meşə pərisi*).

ДРИ́ЛЬ *ж* *bax* *дрель*.

ДРІ́ФТЕР *м* drifter (*torla baliq tutmaq üçün uyğunlaşdırılmış baliqçı gəmisi*).

ДРОБИ́ЛКА *ж* *tex.* daşdoğrayan maşın.

ДРОБИ́ЛЬНЫЙ *І* *прил.* *tex.* doğrayan, xırdalayan, parçalayan; **дробильная** *машина* *bax* *дробилка*.

ДРОБИ́ЛЬНЫЙ *ІІ* *bax* *дробилитейный*.

ДРОБИ́НА *ж* qırma dənəsi, saçma dənəsi; *qırma*.

ДРОБИ́НКА *ж* *дробина* *söz. kiç.*

ДРОБИ́ТЕЛЬНЫЙ *прил.* xırdalayan, parçalayan, doğrayan (*maşın*).

ДРОБИ́ТЬ *несов.* xırdalamaq, parçalamaq, paralamaq, doğramaq.

ДРОБИ́ТЬСЯ *несов.* xırdalanmaq, parçalanmaq, paralanmaq, doğranmaq.

ДРОБЛЕ́НИЕ *ср* *мн. нет* parçala(n)ma, parala(n)ma, xırdala(n)ma, doğra(n)ma.

ДРОБЛЕ́ННЫЙ *прич.* xırdalanmış, parçalanmış, doğranmış, paralanmış.

ДРОБЛЁНЫЙ прил. parçalanmış, paralanmış, xincim-xincim olmuş; sınıq; **дробленое стекло** xincim-xincim olmuş şüşə.
ДРОБНИЦА ж qırma qabı.
ДРОБНО нареч. 1. parça-parça, hissə-hissə; 2. xırda-xırda, narin-narin.
ДРОБНОСТЬ ж мн. нет çox xırdalıq, dağınıqlıq.
ДРОБНЫЙ прил. 1. çox xırdalanmış; parçalanmış; kiçik; 2. xırda, narin; **дробный дождь** narin yağış; **дробный шаг** xırda addım; 3. riyaz. kəsr; **дробное число** kəsr ədəd.
ДРОБОВИК м qırma tufəngi, saçma tufəngi.
ДРОБОВИЦА ж bax **дробница**.
ДРОБОВОЙ дробь söz. sif.; **дробовое ружье** bax **дробовик**.
ДРОБОЛИТЕЙНЫЙ прил. qırmadəkən, saçmadəkən; **дроболитейный завод** qırma zavodu.
ДРОБЬ ж 1. qırma, saçma; 2. riyaz. kəsr; **десятичная дробь** onluq kəsr; 3. sınıq, qırıq; **в стекле много дробей** şüşənin sınığı çoxdur; 4. titrək səs (*barabanda*).
ДРОВА ed. нет odun.
ДРОВЕЦ м дрова söz. oxş.
ДРОВИШКИ дрова söz. kiç.
ДРОВНИ ed. нет odun kirşəsi.
ДРОВОВОЗ м odundəşıyan (*avtomobil və s.*)
ДРОВОЗАГОТОВИТЕЛЬНЫЙ дровозаготовки söz. sif.
ДРОВОЗАГОТОВКИ мн. odun tedarükü.
ДРОВОКОЛ м 1. odundoğrayan, odunyan; 2. məh. balta.
ДРОВОКОЛЬНЫЙ дровокол söz. sif.
ДРОВОПИЛЬНЫЙ прил. tex. ağacəşən, ağacdoğrayan.
ДРОВОРЕЗНЫЙ прил. odunkəsən; **дроврезный станок** odunkəsən dəzgah.
ДРОВОРУБ м məh. bax **дровосек** 1-ci mənadə.
ДРОВОСЕК м 1. odunçu, ağacqıran; 2. zool. odunböcəyi.
ДРОВОСЁКА ж qırılacaq meşə sahəsi.
ДРОВЯНИК I м köhn. odun anbarı.
ДРОВЯНИК II м köhn. odunsatan.
ДРОВЯНКА ж odun mişarı, ərğə.
ДРОВЯНОЙ 1. дрова söz. sif.; **дровяной склад** odun anbarı; 2. odunluq; **дровяной лес** odunluq ağac.

ДРОГА ж (мн. дроги) xüs. sal (arabanın oxlarını birləşdirən ağac); şoldu.
ДРОГИ ed. нет 1. droq arabası; uzunsallı araba; 2. ölü arabası.
ДРОГНУТЬ I несов. donmaq, üşümək.
ДРОГНУТЬ II сов. 1. tərənmək, qımıldanmaq; 2. titrəmək, əsmək; 3. dıksınmək, səksənmək; 4. məc. təlaşa düşmək, hürkmək, sarsılmaq, pozulmaq; geri çəkilmək.
ДРОЖАНИЕ ср titrəmə, əsmə, titrəyiş.
ДРОЖАТЕЛЬНЫЙ прил. titrəyişli, titrəyən; **дрожательные движения** titrəyişli hərəkətlər.
ДРОЖАТЬ несов. 1. titrəmək, əsmək; **дрожать от холода** soyuqdan titrəmək; 2. qorxmaq; 3. üstündə əsmək; **мать дрожит за своего ребёнка** ana öz uşağının üstündə əsir.
ДРОЖАЩИЙ прич. titrək, titrəyən; **дрожящий голос** titrək səs.
ДРОЖЕЧНЫЙ дрожжи söz. sif.
ДРОЖЖЕВАНИЕ ср xüs. maya qatma (qatılma).
ДРОЖЖЕВОЙ дрожжи söz. sif.; **дрожжевые грибки** maya göbələkləri.
ДРОЖЖИ ed. нет maya, acıtma; **как на дрожжах (расти, подниматься)** çox tez.
ДРОЖЖИ ed. нет drojka (*dördtəkərli minik arabası*).
ДРОЖМЯ: дрожмя дрожать dan. tir-tir əsmək.
ДРОЖЬ ж мн. нет titrəmə, əsmə; lərzə; **бросать в дрожь** canına lərzə düşmək.
ДРОЗД м zool. qaratoyuq.
ДРОЗДОВЫЙ дрозд söz. sif.
ДРОК м bot. naz (sarıcıçəklil çöl bitkisi).
ДРОМАДЕР м zool. birgüvənli (bırhürgüclü) dəvə, donqar dəvə.
ДРОССЕЛЬ м drossel (1. elek. mis məftildən düzəldilən takara; 2. tex. mayenin, qazın, buxarın təzyiqini və işlənməsini nizama salmaq üçün qurğu).
ДРОССЕЛЬНЫЙ прил. xüs. drossel -i[-i].
ДРОТИК м tar. mızraq, cıda.
ДРОФА м zool. dovdaq (*quş*).
ДРОФИНЫЙ прил. dovdaq -i[-i]; **дрофиное яйцо** dovdaq yumurtası.
ДРУГ I м (мн. друзья) dost, əşna; **искренний друг** səmimi dost; **друг дома**

1) ailənin dostu, istəklisi, ev adamı; 2) zar. arvadın oynası; **будь другом; будь друг** çox xahiş edirəm.
ДРУГ II: друг друга (друг другу) bir-birini; **друг другу (друг дружке)** bir-birinə; **друг другом (друг дружкой)** bir-birilə; **друг за другом** bir-birinin dalaınca.
ДРУГОЙ 1. мест. başqa, digər, özgə, qeyri, o biri(sı); **это другое дело** bu başqa məsələ; **другими словами** başqa sözlə; 2. *в знач. суц.* başqası; **надо думать и о других** başqalarını da düşünmək lazımdır; **и тот и другой** hər ikisi; **в другой раз** 1) gələndə dəfə; 2) bəzən; **на другой день** sabahı günü, ertəsi gün.
ДРУЖБА ж мн. нет dostluq; **дружба народов** xalqlar dostluğu.
ДРУЖЕЛЮБИЕ ср мн. нет mehribanlıq, səmimilik, dostcasına əlaqə, dostcasına münasibət, xeyirxahlıq.
ДРУЖЕЛЮБНО нареч. dostluqla, dostcasına, səmimiyyətlə, xeyirxahcasına, xeyirxahlıqla.
ДРУЖЕЛЮБНЫЙ прил. dost, dostcasına, mehribancasına; xeyirxah, səmimi; **дружелюбное отношение** dostcasına əlaqə (münasibət), səmimi əlaqə (münasibət).
ДРУЖЕСКИ нареч. dostcasına, mehribancasına, dostyana, səmimiyyətlə, xeyirxahlıqla; **дружески пожали друг другу руки** dostcasına bir-birinin əlini sıxdılar.
ДРУЖЕСКИЙ друг söz. sif.; dostyana, səmimi; **дружеский привет** dostluq salamu, səmimi salam; **как (быть) на дружеской ноге с кем** bax **нога**.
ДРУЖЕСТВЕННОСТЬ ж dost olma, dostluq.
ДРУЖЕСТВЕННЫЙ прил. 1. dost; **дружественные страны** dost ölkələr; 2. dostluq -i [-i]; **дружественные отношения** dostluq münasibətləri.
ДРУЖЕСТВО ср мн. нет köhn. bax **дружба**.
ДРУЖИНА ж 1. drujina (*qədim Rusiyada: knyazın yaxın xidmətçiləri və qoşunu*); 2. dəstə; **боевые дружины** döyüş dəstələri; **пожарная дружина** yangın dəstəsi.
ДРУЖИННИК м drujinaçı, drujina nəfəri (bax **дружина**).

ДРУЖИННИЦА ж drujinaçı (bax **дружина** - 2-ci mənadə) qadın (qız).
ДРУЖИННЫЙ дружина söz. sif.
ДРУЖИТЬ несов. 1. dostluq etmək; 2. *dan.* dostlaşdırmaq, dost etmək.
ДРУЖИТЬСЯ несов. dan. dostlaşmaq, dost olmaq.
ДРУЖИЩЕ м dan. (ay) dost! dostum! (*müraciət*).
ДРУЖКА I м məh. sağdış, soldış.
ДРУЖКА II ж məh. tay, cüt şeyin biri.
ДРУЖКА III друг дружку, друг дружке, друг дружкой bax **друг II**.
ДРУЖНО нареч. 1. mehriban, mehribanlıqla, dostcasına, dostluqla, səmimiyyətlə; **жить дружно** mehriban yaşamaq; 2. hamı birdən, birgə, elliklə, müttəfiq, əlbir olaraq, hamılıqla; **дружно взяться за работу** hamı birdən (elliklə) işə başlamaq; 3. tez, iti, aramsız, ardı kəsilmədən.
ДРУЖНЫЙ прил. 1. mehriban, səmimi; **дружная семья** mehriban ailə; 2. əlbir, birgə, əlbirliklə, müttəfiq; **дружная работа бывает плодотворна** əlbir aparılan iş səmərəli olur; 3. tez, iti, aramsız, ardı kəsilməyən.
ДРУЖОК м друг söz. oxş.
ДРУЖОЧЕК м bax **дружок**.
ДРУЗА ж miner. druza (*alt tərəfdən bitmiş kristallar qrupu*).
ДРУИД м tar. druid (*qədim keltlərdə: kahin*).
ДРУИДИЗМ м druidizm (*qədim keltlərin dini*).
ДРЫГАТЬ несов. dan. atmaq, əsdirmək; oynatmaq (*ayaqlarını*).
ДРЫГАТЬСЯ несов. dan. əsmək, titrəmək.
ДРЫГНУТЬ однокр. bax **дрыгаться**.
ДРЫЗГАТЬ несов. dan. sıçradıb batırmaq, sıçradıb bulamaq.
ДРЫЗГАТЬСЯ несов. dan. üst-başını batırmaq, üst-başına sıçratmaq, ətrafına sıçratmaq, bulamaq.
ДРЫХНУТЬ несов. dan. yatmaq, köpmək.
ДРЯБЛОСТЬ ж мн. нет 1. boşluq, bürüşüklük, solğunluq, süstlük, yumşaqılıq; 2. məc. zəiflik.
ДРЯБЛЫЙ прил. 1. boş, bürüşük, solğun, süst, yumşaq; 2. məc. zəif.

ДРЯБНУТЬ *несов. дан.* 1. boşalmaq, бү-rüşmək, solğunlaşmaq, süstləşmək, yum-şalmaq; 2. *тас.* zəifləşmək.

ДРЯЗГ *м. мн. нет тәһ.* zir-zibil, köhnö-kürüş, tullantı.

ДРЯЗГИ *ед. нет дан.* dedi-qodu, dava, qalmaqal.

ДРЯННЕНЬКИЙ *прил. дан.* bax **дрянной**.

ДРЯННОЙ *прил. дан.* pis, xarab, yaramaz.

ДРЯНЬ *ж* 1. zir-zibil, cır-cındır, tullantı, əski-üşkü; 2. *тас.* yaramaz, murdar, alçaq, rəzil (*adam*).

ДРЯХЛЕТЬ *несов.* 1. zəiflən(ş)mək, gücdən düşmək, qocalıb əldən düşmək; 2. *тас.* köhnəlmək.

ДРЯХЛОСТЬ *ж. мн. нет* 1. zəiflik, gücsüz-lük, təqətsizlik; 2. *тас.* köhnəlik.

ДРЯХЛЫЙ *прил.* 1. zəif, gücsüz, təqətsiz, qocalıb əldən düşmüş; 2. *тас.* köhnə.

ДРЯХНУТЬ *несов. дан.* bax **дряхлеть**.

ДУАЛИЗМ *м. мн. нет фәлс.* dualizm (*mo-nizmin əksinə olaraq, materiya ilə şüuru, varlıqla təfəkkürü, təbiətlə ruhu bir-birindən asılı olmayan iki əsas hesab edən və materializmi idealizmlə uyğunlaşdırmağa çalışan fəlsəfi cərəyan*).

ДУАЛИСТ *м. dualist (dualizm tərəfdarı).*

ДУАЛИСТИЧЕСКИЙ *дуализм* *в* *дуалист* *сөз. сиф.:* дуалистическое мировоззрение *dualist dünyagörüşü.*

ДУБ *м. (мн. дубы)* palıd, palıd ağacı.

ДУБАСИТЬ *несов. дан.* 1. kötləlmək, əziş-dirmək; 2. bərk vurmaq, taqqıldatmaq, döyəcləmək.

ДУБИЛЬНЫЙ *прил.* aşılایıcı; **дубильное** *вещество* *аш* *maddəsi, aşılایıcı maddə.*

ДУБИЛЬНЯ *ж. (мн. дубильни)* dabbaxana.

ДУБИЛЬЩИК *м. dabbax.*

ДУБИНА *ж* *и* *м.* 1. dəyənek, kötək; 2. *тас.* küt adam, qanmaz; 3. *дубина стоеросовая* *bax стоеросовый.*

ДУБИНКА *ж* dəyənek, kötək.

ДУБИТЕЛЬ *м.* aşılایıcı maddə.

ДУБИТЬ *несов.* aşılamaq (*dərinə*).

ДУБИТЬСЯ *несов.* aşılannaq.

ДУБЛЕНИЕ *ср. мн. нет* *аша* *qoyma (qoyul-ma), aşılama (dərinə).*

ДУБЛЕННЫЙ *прич.* aşılannmış (*dəri haq-qında*).

ДУБЛЕННЫЙ *прил.* 1. aşılannmış; **дубленая** *кожа* *aşılannmış dəri; 2. aşılannmış dəridən tikilən.*

ДУБЛЁР *м.* dublyor, təkrarçı (*teatrda: eyni rolu oynayan ikinci aktyor*).

ДУБЛЕТ *м.* dublet (1. *bir şeyin ikinci nüsxəsi (ikincisi); 2. ovç. qoşa ataş; qoşalılı təfəngdan bir-birinin ardınca atma*).

ДУБЛЕТНЫЙ *дублет* *сөз. сиф.*

ДУБЛИКАТ *м.* dublikat; surət, kopiya (*sə-nədin ikinci nüsxəsi*).

ДУБЛИКАТНЫЙ *дубликат* *сөз. сиф.*

ДУБЛИРОВАНИЕ *ср. мн. нет* 1. təkrar et-mə, təkrarlama, eyni işi görmə; 2. eyni rolu ifa etmə.

ДУБЛИРОВАТЬ *несов.* 1. eyni şeyi ikinci dəfə görmək, eyni ya oxşar bir işi təkrar etmək; 2. hər hansı bir rolda əsas ifasını əvəz etmək; 3. dublay etmək (*kinofilmi*).

ДУБЛИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. təkrarlannaq; 2. surəti çıxardılmaq.

ДУБЛОН *м.* dublon (*Ispaniyada və Fransa-da: qədim qızıl pul*).

ДУБЛЯЖ *м.* dublayaj (*sasli filmin başqa dila çevrilməsi*).

ДУБНЯК *м. мн. нет* palıdlıq, palıd meşəsi.

ДУБОВАТЫЙ *прил. дан.* kobud, koraze-hin, küt.

ДУБОВИК *м. bot.* palıd göbələyi.

ДУБОВЫЙ 1. *дуб* *сөз. сиф.;* **дубовый** *лист* *palıd yarpağı; 2. palıd ağacından qayırıl-mış; дубовый шкаф* *palıd ağacından qayırılmış şkaif; 3. тас.* sərt, bərk (*meyvə və s.*) 4. *тас.* qaba, kobud, küt; 5. *дубовая голова (башка)* *дан.* kütbeyin, küt.

ДУБОК *м. дуб* *сөз. кіç.;* cavan palıd ağacı.

ДУБОНОС *м. zool.* baltadimlik (*balaca oxuyan quş*).

ДУБРАВА *ж. köhn.* 1. palıdlıq, palıd meşəsi; 2. ağaclıq.

ДУБРАВНЫЙ *дубрава* *сөз. сиф.*

ДУБРАВУШКА *ж. дубрава* *сөз. кіç.*

ДУБЫ *ср. собир. дан.* 1. ağac, kötək, dəyə-nək, 2. qanmaz adamlar.

ДУБЯЩИЙ *прич.* aşılایan, aşılایıcı; **дубя-щие** *вещества* *aşılایan, aşılایıcı mad-dələr.*

ДУГА *ж. (мн. дуги); 1. əymə (qoşqu təvazi-matı); 2. qövs; радуга* *имеет форму ду-*

ги *göy qurşağı qövs şəklindədir; 3. сог-нуть в дугу (согнуть в три дуги)* *tabe et-mək, mum etmək; вольтова дуга* *fiz. Volta qövsü.*

ДУГОВОЙ *дуга* *сөз. сиф.*

ДУГООБРАЗНЫЙ *прил.* qövsşəkilli, qövsə-oxşar; **дугобразный** *свод* *qövsşəkilli tağ.*

ДУДА *ж. тәһ.* bax **дудка**; 5. *в одну дуду (дудку)* *дудеть* *bir-birinin ağzına tüpür-mək.*

ДУДЁТЬ *несов.* 1. tütək çalmaq; 2. uğulda-maq.

ДУДКА *ж.* tütək; 5. *плясать под чью-нибудь дудку* *birinin çaldığı hava ilə oy-namaq.*

ДУДКИ *межд.* 1. *дан.* olmaz! yox! yox, ol-maz!; 2. boş şey, cəfəngiyat.

ДУДОЧКА *ж. дудка* *сөз. кіç.*

ДУДОЧКИ *бax дудки.*

ДУДОЧНЫЙ *дудка* *сөз. сиф.*

ДУДУК *м.* tütək, düdük.

ДУДЧАТЫЙ *прил.* uzun, dar və içiboş.

ДУЖКА *ж* 1. *дуга* *сөз. кіç.;* 2. *идм.* qarı (*krokett oyununda*), 3. *əyri dəstək; 4. cınaq, cınaq sümüyü.*

ДУКАТ *м. тар.* dukat (*qədim Venetsiyada qı-zıl pul*).

ДУЛО *ср.* 1. *агыз (topda, tüfəngdə); 2. lülə (tüfəngdə, topda və s.).*

ДУЛЬНЫЙ *дуло* *сөз. сиф.*

ДУЛЬЦЕ *ср.* deşik, *агыз (nəfəslə musiqi alə-tində).*

ДУЛЬЦИН *м.* dulsin (*qəndi əvəz edən və qənddən şirin maddə*).

ДУЛЬЦИНЬЯ *ж. zar. kin.* sevgili canan.

ДУМА *ж.* 1. *şair. köhn.* fikir, düşüncə; 2. *duma (Ukrayna xalq mahnısı); 3. дума (çar Rusiyasında: qanunverici və ya inzibati vəzifə daşıyan nümayəndələr məclisinin adı). тар.* боярская дума *boyar duması (Moskva Rus dövlətində boyarlar məclisi); Государственная дума (RF parlamenti-nin adı); городская дума* *şəhər duması.*

ДУМАТЬ *несов.* 1. düşünmək, fikirləşmək; 2. *güman etmək, zənn etmək, mülahizə etmək (yürütmək); не думаю* *güman et-mirəm; 3. ... fikrində olmaq, ... niyyətində olmaq; думаю ехать в Гянджу* *Gəncəyə getmək fikrindəyəm; 5. я думаю* *əlbəttə,*

söz yox; много о себе думать *özü haqqında çox yüksək fikirdə olmaq, özünü çox böyütmək; думать думу; думать* *думушку* *fikir eləmək, xəyalə qarılmaq, fikrə qərq olmaq; и думать забыть* *bax забыть; не долго думая* *birdən, fikirləş-mədən; не думано* *не гадано* *gözlənil-mədən, qəfilən, birdən.*

ДУМАТЬСЯ *несов. безл.* *fikrə gəlmək, zənn edilmək, güman edilmək; мне думается,*

что... *mənə elə gəlir ki..., güman edirəm ki...*

ДУМ-ДУМ: *пуля дум-дум* *dum-dum güllə (başı kəsik güllə).*

ДУМЕЦ *м. тар.* дума *üzvü, дума* *xadimi (bax дума 3-cü mənada).*

ДУМКА *ж* 1. *дума* *сөз. кіç.* (*bax дума 1-ci mənada*); 2. *balaca yastıq, qulaqbahşı.*

ДУМНЫЙ *тар. дума* *сөз. сиф.* (*bax дума 3-cü mənada*).

ДУМПКАР *м. tex.* dumpkar (*özüboşalan va-qon*).

ДУМСКИЙ *дума* *(3-cü mənada) сөз. сиф.*

ДУМУШКА *дума* *(1-ci mənada) сөз. кіç.*

ДУНОВЕНИЕ *ср.* əsmə; **дуновение** *ветра* *küləyin əsməsi.*

ДУНУТЬ *однокр.* bax **дуть**.

ДУПЕЛИНЫЙ *дупель* *сөз. сиф.*

ДУПЕЛЬ *м. (мн. дупеля)* *zool. cüllüt.*

ДУПЛЕТ *м.* duplet (*bilyard oyununda: şarı bilyardın qırağına vurub tora salmaq üsulu*).

ДУПЛИСТЫЙ *прил.* *oyuqlu, oyuq-oyuq, koğuşlu, içiboş.*

ДУПЛО *ср. (мн. дупла)* *oyuq, koğuş (ağacda).*

ДУРА *ж* səfeh, axmaq, gic, sarsaq qadın (*qız*).

ДУРАК *м.* 1. səfeh, axmaq, gic, sarsaq; 2. *köhn. tələk; 3. мн.* duraki (*qumar oyunlarından birinin adı*); 5. *валить (сва-лять, ломать)* *дурака* *özünü gicliyə qoymaq, özünü ələ salmaq; дурак дура-ком* *1) giclərin gici; 2) gic kimi; нашел (нашли) дурака* *gic tapmışan! gic ta-pıb(lar)!; оставить в дураках (дураком)* *1) udmaq (duraki oyununda); 2) тас.* al-datmaq, *gic vəziyyətdə qoymaq; оста-ться в дураках (дураком)* *1) uduzmaq (duraki oyununda); 2) тас.* aldanmaq, *gic vəziyyətdə qalmaq.*

ДУРАКОВАТЫЙ *прил.* səfəhtəhər, sarsaq-təhər, gicəhtəhər.

ДУРАЛҖЕЙ *м* бах дурак *1-ci mənada*.

ДУРА́НДА *ж* *мн.* *нет* *тəх. к. т.* бах жмыхи.

ДУРА́ЦКИЙ *прил.* gic, axmaq, sarsaq; дурацкие шутки gic zarafat.

ДУРА́ЧЕСТВО *ср* *дан.* nadinclik, şitlik, şuluqluq; gic həşəkət, səfəhlik.

ДУРАЧИ́НА *м* *дан.* бах дурак *1-ci mənada*.

ДУРАЧИ́ТЬ *несов.* *дан.* ələ salmaq, oynatmaq, araya qoymaq, lağa qoymaq.

ДУРАЧИ́ТЬСЯ *несов.* *дан.* gic-gic zarafat etmək, şitlik etmək, oynamaq.

ДУРАЧО́К дурак *сөз. кіч.*

ДУРАЧЬЕ *ср* *собр.* *дан.* giclər, axmaqlar.

ДУРА́ШКА *ж* *дан.* *zar.* дурак (*1-ci mənada*) *сөз. кіч. və oxş.*

ДУРАШЛИВОСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. gicbəsərlik; 2. gülüncülük, şuluqçuluq, tələklilik, oyunbazlıq.

ДУРАШЛИВЫЙ *прил.* *дан.* 1. səfəhtəhər; 2. zarafatçı, şuluqçu.

ДУРЭ́нь *м* *дан.* axmaq, səfəh, sarsaq, gic.

ДУРЭ́ТЬ *несов.* *дан.* səfəhləşmək, kütləşmək, xəşifləmək, gicləmək.

ДУРЭ́ХА *ж* *дан.* бах дура.

ДУ́РИЙ: дурья голова (башка) *дан.* gicbaş, səfəh, axmaq.

ДУРИ́ТЬ *несов.* *дан.* 1. nadinclik etmək, şitlik etmək; 2. sarsaqlıq etmək; 3. tərslik etmək, giclik etmək, şiltaqlıq etmək.; 4. дурить голову кому *дан.* gic eləmək, çaşdırmaq.

ДУРКОВАТЫЙ *дан.* бах дураковатый.

ДУРМАН *м* *мн.* *нет* 1. *bot.* tatla, dəlibəng (*zəhərli bitki*), bihuşdər; 2. *тəс.* zəhər, tiryək; алкоголь – дурман alkoqol zəhərdir.

ДУРМА́НИТЬ *несов.* 1. bihuş etmək, kefləndirmək; 2. *тəс.* zəhərləmək.

ДУРМА́НИТЬСЯ *несов.* 1. bihuş olmaq, keflənmək; 2. *тəс.* zəhərlənmək.

ДУРМА́ННЫЙ *прил.* bihuşedic, kefləndirici.

ДУРНЕ́Е *срав. ст. к* дурной; 1. daha iy-rənc, daha çirkin; 2. daha sarsaq, daha səfəh; 3. daha pis.

ДУРНЕ́ТЬ *несов.* xarablaşmaq, pisləşmək, kifrətləşmək, çirkinləşmək.

ДУ́РНО 1. *нареч.* pis; вести себя дурно özüni pis aparmaq; дурно пахнет pis iyənir; 2. *безл. в знач. сказ.* pisdır, xarabdır; мне дурно əhvalım xarabdır, ke-fim pisdır, özümi pis hiss edirəm.

ДУРНОЕЗЖИЙ *прил. idm.* kəhgir, xam (*at*).

ДУРНО́Й *прил.* 1. pis, xarab; дурной запах pis iy; 2. yaramaz; 3. çirkin, eybəcər, kifir, iy-rənc; 4. sarsaq, səfəh; 4. дурной глаз bəd nəzər.

ДУРНОТА́ *ж* *мн.* *нет* *дан.* 1. ürək bulanması; ürəyibulanma, ürəyi xarab olma; 2. çirkinlik, iy-rəncilik.

ДУРНУ́ШКА *ж* *дан.* əntər, kifir (*qadın, qız*).

ДУРО́СТЬ *ж* *мн.* *нет* *дан.* səfəhlik, sarsaqlıq, giclik; şiltaqlıq.

ДУРО́ЧКА *ж* *дан.* дура *сөз. кіч.*

ДУ́РРА *ж* **ДУ́РРО** *ср* *нескл.* *bot.* dutra (*ka-lış növü*).

ДУРШЛА́Г *м* süzgəc, aşsüzən.

ДУРЬ *ж* *мн.* *нет* 1. axmaqlıq, dəlilik, səfəhlik, sarsaqlıq; 2. gic fikir; 4. выбить дурь из чьей головы; выбить (выколоти́ть) дурь из кого aqlını başına gətirmək; выбросить (выкину́ть) дурь из головы aqlını başına yığmaq.

ДУСТ *м* dust (*toz halında dezinfeksiya maddəsi*).

ДУТА́Р *м* dutar (*Orta Asıyanın bəzi xalqlarında: simli xalq çalğı aləti*).

ДУ́ТЫЙ *прил.* 1. içiboş; 2. köpürdülmüş; 3. *тəс.* mübaligəli; 4. *тəс.* şişirdilmiş; дутые цифры şişirdilmiş rəqəmlər.

ДУТЬ *несов.* 1. üfürmək; 2. əsmək; дует ветер külək əsir; 3. gəlmək; дует от окна pəncərədən soyuq gəlir; 4. köpdürmək; 5. *дан.* döymək, vurmaq; 6. *дан.* içmək (*çoxlu miqdarda*); 4. он и в ус не дует heç vecinə də gəlmir, heç qulağına da girmir, heç fikir vermir (*saymır*); дуть и в хвост и в гриву qovmaq, tələsdirmək; дуть губы (губки) mısırmıq sallamaq, qaşqabaq eləmək.

ДУТЬЕ *ср* *мн.* *нет* 1. üfürmə, üfürülmə; 2. körlükləmə.

ДУТЬЕВО́Й дутьё *сөз. sif.*; körlüklü.

ДУТЬСЯ *несов.* *дан.* acıq etmək, küsmək, acığı tutmaq, qaşqabağını sallamaq, mısırmıgını sallamaq.

ДУХ 1. ruh, can; 2. ruh yüksəkliyi; mənə-viyyat; 3. nəfəs; дай перевести дух qoy nəfəsimi alım (*dərim*); 4. *тəс.* üslub, stil; 5. *дан.* hava, dəm; тяжёлый дух ağır hava; 6. *дан.* iy, qoxu; 4. злой дух cin, şeytan, əcinne; ни слуху ни духу nə xəbər var, nə ətər; не в духе kefi yoxdur, pərtidir; в духе kefi kökdür; одним духом birdən, birməfəsə, bir dəfədə; во весь дух var gücü ilə; падать духом ruhdan düşmək; испустить дух canı çıxmaq, ölmək; вольный дух бах вольный; святой дух *dini* ruhül-qüds; святым духом (*узнать*) *zar.* vəhydən xəbər tutmaq (*bilmək*); дух вон у кого canı çıxdı, rəhmətə getdi; вышибить дух из кого бах вышибить; ни сном ни духом (*не знать, не ведать*) бах сон; присутствие духа бах присутствие; чтобы духу чьего не было где ... rədd olsun; gözü-mə görünməsin.

ДУХА́Н *м* köhn. meyxana, duxan.

ДУХА́ЩИК *м* köhn. meyxanaçı, duxançı.

ДУХА́ЩИЦА *ж* köhn. duxançı qadın (*qız*).

ДУХИ́ *ед.* *нет* ətir.

ДУХОБО́Р *м* duxobor (*pravoslav kilsəsi mərasimlərini rədd edən dini təriqətlərdən birinə mənsub adam*).

ДУХОБО́РЕЦ *м* бах духобор.

ДУХОБО́РКА *ж* бах духобор.

ДУХОБО́РЧЕСКИЙ духобор *сөз. sif.*

ДУХОБО́РЧЕСТВО *ср* *мн.* *нет* duxoborluq (*бах духобор*).

ДУХОБО́РЫ *мн.* duxoborlar (*бах духобор*).

ДУХОВЕ́НСТВО *ср* *мн.* *нет* *собр.* ruhaniyyat, ruhanilər.

ДУХОВКА *ж* *дан.* duxovka (*içində yemək bişirmək üçün mətbəx plitəsi içərisinə keçirilən dəmir qutu*).

ДУХОВНИ́К *м* keşiş.

ДУХОВНО *нареч.* ruhən, mənən, mənəvi çəhətə, mənəvi çəhətdən.

ДУХОВНЫЙ *прил.* 1. ruhi, mənəvi; духовная близость mənəvi yaxınlıq; 2. ruhani (*məktəb, rütbə və s.*); 3. *dini*, *dini mövzu-da yazılmış*; духовные стихи *dini şerlər*; 4. *в знач. суц.* духовная *ж* köhn. vəsiy-yətnamə; 4. духовное завешание köhn. vəsiyyetnamə.

ДУХОВО́Й I *прил.* *тəс.* nəfəsli, nəfəsle çalınan; духовой инструмент nəfəsle çalınan musiqi aləti (*nəfəsli alət*).

ДУХОВО́Й II *прил.* xüs. isti hava ilə qızdırılan (*duxovka, ütü və s.*).

ДУХО́М *нареч.* *дан.* bir dəqiqədə, bir anla, birməfəsə, göz açıb-yumunca.

ДУХОТА́ *ж* *мн.* *нет* bürkü, isti, boğanaq.

ДУШ *м* duş.

ДУША́ *ж* (*мн.* души) 1. can, ruh; 2. könül, qəlb, ürək; человек с открытой душой açıqqəlbli (*acıqürəkli*) adam; 3. *тəс.* il-hamçı, ruhlandırıcı; 4. *тəс.* hiss, coşğunluq, ehtiras; сколько души в его игре onun çalğısında nə qədər hiss (*coşğunluq*) var; 5. adam, nəfər; на улице ни души küçədə bir adam belə yoxdur; 4. положить душу за кого, что canını qoymaq, canını fəda etmək; по душе 1) ürəyinə (*ürəyimə*) yatır; 2) səmimiyyətə, səmimi olaraq; от всей души səmimi qəlbədən, səmimi, ürəkədən; жить душа в душу canı deyib can eşitmək; душа не лежит ürəyimə yatmır; душой и телом canla-başla; по душам açıq-açıqına, dostcasına, səmimiyyətə; душа в пятки ушла ürəyim düşdü; от (всей) души səmimiyyətə, canla-başla; души не чаять bərk sevmək, vurulmaq; отвести душу ürəyini boşaltmaq; стоять над душой əl çəkməmək, tənqə gətirmək; бумажная душа bürokrat, rəsmiyyətçi; заячья душа qorxaq, ağciyər; для души öz kefi üçün, özü üçün; за милую душу məmnuniyyətə, həvəslə; по чью душу *zar.* dalınca; душа нараспашку ürə-yi-açıq adam, səmimi adam; душа не на месте ürəyi(m) yerində deyil; душа не принимает ürəyi (*ürəyinə*) yatmır; вложить душу во что canlandırmmaq, həyat vermək; вложить душу во что can qoymaq, çox zəhmət çəkmək; вымотать (всю) душу бах вымотать; выпрасти душу бах выпрасти; вытянуть (всю) душу бах вытянуть; вышибить душу из кого бах вышибить; излить душу ürəyini boşaltmaq; отдать богу душу rəhmətə getmək; открыть душу ürəyini açmaq; лететь душой бах бо-

леть I; кривить душой *riyakarlıq* etmək, *ikiüzlülük* etmək; влезть (залезть) в душу кому *qılığına girmək*; в чем душа (только) держится *burnunu tutsan* сапı çıxar; за душой у кого есть (имеется) *varıdır, varımdır*;... за душой у кого нет *çего* *yoxudur*;... *yoxumdur*; как бог на душу положит *бах бог*; на душе кошки скребут *çox portdır, qanı qaradır*; с души воротит *бах воротить II*.

ДУШЕВА́Я ж *duşxana*.

ДУШЕВНО нареч. *ügəkdən, səmimiyyətlə, səmimi* (olaraq).

ДУШЕВНОБОЛЬНАЯ ж *ruhi xəstəliyi olan qadın(qız)*.

ДУШЕВНОБОЛЬНАЯ м *ruhi xəstəliyi olan, ruhi xəstə, dəli*.

ДУШЕВНОСТЬ ж *нет* *səmimilik*.

ДУШЕВНЫЙ прил. 1. *ruhi*: 2. *səmimi*; душевный человек *səmimi adam*; 3. *ürək -u [-ü]* душевное желание *ürək arzusu*; душевное беспокойство *nigarançılıq, narahatlıq, iztirab, təşviş*; душевные болезни (заболевания) *ruhi xəstəliklər*.

ДУШЕВОЙ I душ *söz. sif.*: душевой павильон *duş pavilyonu*.

ДУШЕВОЙ II прил. *tar. adambaşı, hər başa, hər adama, hər nəfərə (düşən)*.

ДУШЕГРЕЙКА ж *köhn. canlıq, cədanu, sırıqlı*.

ДУШЕГРЕЯ ж *бах душегрейка*.

ДУШЕГУБ, ДУШЕГУБЕЦ м *dan. qatıl, qanıçon*.

ДУШЕГУБКА I ж *dan. dar qayıq*.

ДУШЕГУБКА II ж *dan. boğucu maşın (alman faşistlərinin adamları qazla öldürmək üçün düzəldikləri xüsusi avtomobil)*. ДУШЕГУБСТВО *çp* qatillik, qanıçonluk, zalimlik.

ДУШЕНЬКА ж *dan. özizim! canım! (mürciət)*.

ДУШЕПОЛЕЗНЫЙ прил. *köhn. isteh. nəsihətli, ibrətli*.

ДУШЕПРИКАЗЧИК м *köhn. qəyyum, vəsi*. ДУШЕРАЗДРАЖАЮЩИЙ прил. *ürəksizlədicə, ürəkparçaladan; dəhşətli*.

ДУШЕСПАСИТЕЛЬНЫЙ прил. *dini 1. təsəlliverici; 2. savab*.

ДУШЕЧКА ж и м *dan. 1. бах душевья; 2. dilbər, nəzənin*.

ДУШЕЩИПАТЕЛЬНЫЙ прил. *isteh. dan. təsirli, həyəcanlandırıcı (film; əhvalat və s.)*.

ДУШИСТОСТЬ ж *нет* *ətirliklik, ətir*. ДУШИСТЫЙ прил. *ətirli*.

ДУШИТЕЛЬ м *boğucu, boğan; душитель просвещения maarifi boğan (cəhalətpərəst, irticaçı)*.

ДУШИТЬ I несов. 1. (*müxtəlif mənalarda*) *boğmaq*; кашель *душит меня* *öskürək məni boğur*; ego *душит злоба* *onu hirs boğur*; фашизм *душит свободу* *faşizm azadlığı boğur*; 2. *məc. zülm etmək, sıxışdırmaq*; ϕ *душить в объятиях* *bərk-bərk qucaqlamaq, bağına basmaq*.

ДУШИТЬ II несов. *ətirləmək, ətir vurmaq*. ДУШИТЬСЯ I несов. *özünü boğmaq*.

ДУШИТЬСЯ II несов. *ətirələmək, özünü ətir vurmaq*.

ДУШКА ж и м *dan. 1. sevimli adam; 2. бах дужка 4-сү mənadə*.

ДУШНИК м *бах отдушник*.

ДУШНО безл. в знач. сказ. *bürküdür, istidir, boğanaqdır*; в комнате *душно* *otaq boğanaqdır*; мне *душно* *nəfəs ala bilmirəm, nəfəsim tutulur, boğuluram*.

ДУШНЫЙ прил. *boğanaq, bürkülü, bürkü, isti; ağır*; душный вечер *bürkülü gecə*; душная комната *boğanaq otaq*.

ДУШОК м *нет* *dan. 1. qoxu, iy (qoxumuş şey iyl); 2. məc. ruh, xasiyyət; газета с либеральным душком liberal ruhlu qəzet*.

ДУШОНКА ж *dan. бах душа 2-сү mənadə*.

ДУЭЛИСТ м *göhn. бах дуэлянт*.

ДУЭЛЬ ж *duel (1. müəyyən şərtlərlə iki nəfərin bir-birilə vuruşması və ya atışması; 2. məc. yarış, mübahisə, mübarizə)*.

ДУЭЛЬНЫЙ дуэль *söz. sif.*

ДУЭЛЯНТ м *köhn. duellçi (dueldə iştirak edən adam)*.

ДУЭТ м *mus. duet (ikilikdə oxunan nəğmə və ya çalınan hava)*.

ДУЭТНЫЙ *mus. дуэт söz. sif.*

ДЫБА ж *tar. işgəncə aləti (keçmiş zamanlarda: insana əzab vermək üçün alət)*.

ДЫБИТЬСЯ несов. 1. *dik durmaq, qabarmaq; 2. şaha qalxmaq (at)*.

ДЫБКИ: встать на дыбки *dan. dar-dar durmaq*.

ДЫБОМ нареч. *biz-biz, dim-dik*; у меня волосы встали *дыбом* *tüklərim biz-biz oldu (ürpərdi)*.

ДЫБЫ: встать на дыбы 1. *şaha qalxmaq, pəncəsi üstə qalxmaq, dik qalxmaq (at haqqında)*; 2. *məc. üzə durmaq, tərslik etmək*.

ДЫДА ж и м *dan. yekəpər, uzundraz (adam)*.

ДЫМ м 1. *tüstü*; 2. *tar. ev*; ϕ *дым коромыслом* *sos-küy, hay-küy, hongamə*.

ДЫМИТЬ несов. *tüstüləmək, tüstü vermək, tüstü buraxmaq*.

ДЫМИТЬСЯ несов. 1. *tüstüləmək*; 2. *buğlanmaq, duman basmaq*.

ДЫМКА ж *нет* 1. *zəif duman*; 2. *məc. tutqunluq, tarlıq*; 3. *köhn. nazik cünay, qaz (parça)*.

ДЫМНЫЙ прил. 1. *tüstülü, tüstü dolmuş; tüstü basmış; дымная комната tüstü dolmuş otaq*; 2. *tüstüverən*; ϕ *дымный порох tüstüverən barıt*.

ДЫМОВОЙ дым *söz. sif.*: дымовая труба *tüstü bacası*; ϕ *дымовая завеса tüstü pərdə*.

ДЫМОВЬЕ *çp məh. ev, koma*.

ДЫМОГАРНЫЙ: дымогарная трубка *tex. tüstü borucuğu (buxar qazanının içərisində)*.

ДЫМОК м *tüstü; yüngül tüstü, zəif tüstü*.

ДЫМООТВОДНЫЙ прил. *tüstüçəkən; дымоотводная труба tüstüçəkən baca, tüstü bacası*.

ДЫМОХОД м *baca*.

ДЫМОХОДНЫЙ дымоход *söz. sif.*: дымоводная труба *baca*.

ДЫМЧАТЫЙ прил. *boz, bozumtul, tüstü rəngində*.

ДЫННЫЙ дыня *söz. sif.*: дынное семечко *qovun tumu*.

ДЫНЬКА ж *дыня söz. kiç.*

ДЫНЯ ж *qovun, yemiş*.

ДЫРА ж (*мн. дыры*) 1. *deşik, dəlik*; 2. *yurtıq*; 3. *məc. köhn. uzaq yer, ucqar, daldabucaq*.

ДЫРКА ж *дыра söz. kiç.*

ДЫРОКОЛ м *deşikaçan (alət)*.

ДЫРОЧКА ж *дырка söz. kiç.*

ДЫРЧАТЫЙ прил. *məh.deşikli,deşikdeşik*.

ДЫРЯВИТЬ несов. *deşik açmaq, dəlik açmaq,deşmək, dəlmək; yurtmaq*.

ДЫРЯВЫЙ прил. *deşik, yurtıq*; ϕ *дырявая голова (дырявая память) hafızəsizlik, huşsuzluq, unutqanlıq*.

ДЫХАНИЕ *çp 1. nəfəs; nəfəsəalma; искусственное дыхание süni nəfəs (alma); 2. tənəffüs; свободное дыхание sərbəst tənəffüs; 3. məc. şair. meh, sabah yeli, nəsim; 4. до последнего дыхания son nəfəsədək; затанит дыхание бах затанит*.

ДЫХАТЕЛЬНЫЙ anat. дыхание *söz. sif.*: дыхательные органы *tənəffüs orqanları*.

ДЫХНУТЬ однокр. *бах дышать*.

ДЫШАТЬ несов. 1. *nəfəs almaq, nəfəs vermək; дышать носом burundan nəfəs almaq; 2. məc. görünmək, ifadə olunmaq; лицо его дышало молодостью onun si-fətində gənclik ifadə olunurdu; 3. еле дышать (на ладан дышать) qulaqlarının dibi saralmaq, son günlerini yaşamaq*.

ДЫШАТЬСЯ несов. безл. *nəfəs almaq, nəfəs ala bilmək; в лесу легко дышится meşədə adam yüngül (asan) nəfəs alır*.

ДЫШЛО *çp dişlə, çille (qoşqu aləti)*.

ДЫШЛОВОЙ дышло *söz. sif.*: дышловой ремень *dişlə (çille) qayışı*.

ДЫАВОЛ м 1. *dini. şeytan, iblis*; 2. *məlun*; ϕ *какого дьявола? за каким дьяволом? на кой дьявол? nə üçün?, nədən ötrü?, niyə? nəyə görə?*

ДЫАВОЛЕНОК м (*мн. дьяволята*) *zar. dan. şeytan balası, balaca şeytan; şeytan (nadinc, şuluqçu, dəcəl uşaq mənasında)*.

ДЫАВОЛЬСКИ нареч. 1. *şeytancasına, iblisənə*; 2. *acı-acı, kinlə, məkrli, hiylə ilə*; 3. *dan. olduqca, son dərəcə, hədsiz; дьявольски устал son dərəcə yorulmuşam*.

ДЫАВОЛЬСКИЙ прил. 1. *дьявол söz. sif.*; 2. *iblisənə, məkrli, acıqlı, kinli, qeyzli*; 3. *məc. dəhşətli, çətin, ağır, şiddətli; дьявольский холод şiddətli soyuq*.

ДЫАВОЛЬЩИНА ж *мн. net dan. anlaşıl-mazlıq, qarışıqlıq, müəmma*.

ДЫАК м *tar. dyak, mırzə (qədim Rusiyada idarə katibi)*.

ДЫАКОН м *dyakon (aşağı dərəcəli keşiş)*.

ДЬЯКОНИЦА ж *köhn. dan.* dyakon arvadı.
ДЬЯКОНСКИЙ *дякон* *söz. sif.*

ДЬЯКОНСТВО *ср мн. нет* dyakonluq (бах дякон).

ДЬЯКОНСТВОВАТЬ *несов.* dyakonluq etmək (бах дякон).

ДЬЯЧИХА ж *dan.* dyaçok arvadı.

ДЬЯЧОВСКИЙ *дячок* *söz. sif.*

ДЬЯЧОК м dyaçok (pravoslavlarda: ruhani rütbəsi olmayan kilsə xadimi).

ДЮЖИЙ *прил. dan.* güclü, qüvvətli, yekə, yekəpər.

ДЮЖИНА ж düjün (*on iki ədəd*); **ДЮЖИНА** *зар.* on üç.

ДЮЖИННЫЙ *прил.* orta istedadlı, adi.

ДЮЙМ м düym (23 millimetrə bərabər ölçü vahidi; *futun on ikidə biri*).

ДЮЙМОВКА ж birdüymə taxta (*mıx və s.*).

ДЮЙМОВЫЙ *дюйм* *söz. sif.*: birdüymə; **ДЮЙМОВЫЙ** *гвоздь* birdüymə mismar.

ДЮННЫЙ *прил.* qum təpələri –i [–i].

ДЮНЫ *мн. (ед. дюна ж)* qum təpələri.

ДЮРАЛЕВЫЙ бах дюралюминиевый.

ДЮРАЛЬ м бах дюралюминий.

ДЮРАЛЮМИНИЕВЫЙ *kim., tex.* дюралюминий *söz. sif.*; dürälümindən qayrılmış.

ДЮРАЛЮМИНИЙ м *kim., tex.* dürälümin (*çox yüngül və möhkəm ərinti*).

ДЮШЕС м düşes (*armud növü*).

ДЯГИЛЬ м *bot.* mələkotu.

ДЯДЕНЬКА м **1.** дядя *söz. oxş.*; **2.** əmican, dayıcan (*müraciət*).

ДЯДЕЧКА м *dan.* дядя *söz. oxş.*

ДЯДИН *прил.* dayının(ki), əminin(ki).

ДЯДЬКА м *dan.* **1.** əmi, dayı; **2.** köhn. lələ (*tərbiyəçi*).

ДЯДЮШКА м *dan.* дядя (*1-ci mənada*) *söz. oxş.*

ДЯДЯ м (*мн. дяди, дядя*) **1.** əmi, dayı; **2.** bibinin əri, xalanın əri.

ДЯТЕЛ м (*мн. дятлы*) *zool.* ağacdələn (*quş*).

ДЯТЛОВЫЙ *дятел* *söz. sif.*; **ДЯТЛОВОЕ** *гнездо* ağacdələn yuvası.

Ее

ЕВАНГЕЛИЕ *ср* incil.

ЕВАНГЕЛИК м бах евангелист.

ЕВАНГЕЛИСТ м yevangelist (**1.** incilin xəyalı müəllifi; **2.** yevangelist təriqətinə mənsub adam).

ЕВАНГЕЛИСТКА ж yevangelist qadın (qız).

ЕВАНГЕЛИЧЕСКИЙ *прил.* yevangelist –i[–i]; **евангелическая община** yevangelist təriqəti (*protestant sektalarından biri*).

ЕВАНГЕЛЬСКИЙ *прил.* incil –i [–i].

ЕВГЕНИКА ж *мн. нет* yevgenika (*insan nəslini bioloji yolla yaxşılaşdırmaq haqqında nəzəriyyə*).

ЕВГЕНИСТ м yevgenist (*yevgenika nəzəriyyəsinin tərəfdarı*).

ЕВГЕНИЧЕСКИЙ *евгеника* *söz. sif.*

ЕВКАЛИПТ м бах эвкалипт.

ЕВКАЛИПТОВЫЙ бах эвкалиптовый.

ЕВНУХ м *köhn.* **1.** hərəmağası, hərəm xidmətçisi; **2.** xədim; xacə.

ЕВРАЗИЙСКИЙ *прил.* Avrasiya –i [–i].

ЕВРАЗИЯ ж Avrasiya (*Avropa və Asiya*).

ЕВРЕЙ м (*мн. евреи*) yəhudi.

ЕВРЕЙКА ж yəhudi qadın (qız).

ЕВРЕЙСКИЙ *еврей* *söz. sif.*; **еврейский язык** yəhudi dili.

ЕВРЕЙСТВО *ср мн. нет* **1.** собир. yəhudi xalqı, yəhudilər; **2.** yəhudilik.

ЕВРОПЕЕЦ м (*мн. европейцы*) avropalı.

ЕВРОПЕИЗАЦИЯ ж *мн. нет* avropalılışdırılma, avropalılışma.

ЕВРОПЕИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. köhn.* avropalılışdırmaq.

ЕВРОПЕИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. köhn.* **1.** avropalılışmaq; **2.** avropalılışdırılmaq.

ЕВРОПЕЙКА ж avropalı qadın (qız).

ЕВРОПЕЙСКИЙ *Европа* *söz. sif.*; **европейские страны** Avropa ölkələri.

ЕВРОПЕОИД м *antr.* avropeoid.

ЕВРОПЕОИДНЫЙ: *европеонидная раса* *antr.* avropeoid irqi.

ЕВСТАХИЕВА труба ж *anat.* yevstaxi borusu (*orta qulağı burun-udlaq boşluğu ilə birləşdirən boru*).

ЕГЕРМЕЙСТЕР м *tar.* yegermeyster (*çar sarayında baş rütbələrdən biri*).

ЕГЕРСКИЙ *köhn. егерь* *söz. sif.*; **егерский полк** yeger polku.

ЕГЕРЬ м (*мн. егери, егеря*) *köhn.* yeger (**1.** *tar.* bəzi ordularda xüsusi nişançı polklarında xidmət edən əsgər; **2.** *peşəkar ovçu*).

ЕГИПЕТСКИЙ *Египет* *söz. sif.*: **египетские пирамиды** Misir ehramları; **Д** *египетская тьма* *köhn.* zülmət; **египетский труд** (*египетская работа*) ağır iş, əzablı iş. **ЕГИПТОЛОГ** м misirşünas.

ЕГИПТОЛОГИЯ ж *мн. нет* misirşünaslıq (*qədim Misri və onun mədəniyyətini öyrənmə elm*).

ЕГИПТЯНИН м (*мн. египтяне*) misirli.

ЕГИПТЯНКА ж misirli qadın (qız).

ЕГО *мест.* **1.** onun; **это его книга** bu, onun kitabıdır; **2.** onu; **его приняли в институт** onu instituta qəbul etdilər.

ЕГОЗА ж и м *dan.* narahat adam, vurnuxan adam, bir yerdə qərar tutmayan adam.

ЕГОЗИТЬ *несов. dan.* **1.** rahat durmamaq, vurnuxmaq; bir yerdə qərar tutmamaq; **2. тас.** qulluq göstərmək, yaltaqlıq etmək, yaltaqlanmaq.

ЕГОЗЛИВОСТЬ ж *dan.* narahatlıq, bir yerdə qərar tutmama.

ЕГОЗЛИВЫЙ *прил. dan.* narahat, bir yerdə qərar tutmayan.

ЕДА ж *мн. нет* yemək, xörək, bişmiş; **вкусная еда** dadlı yemək.

ЕДВА *нареч.* **1.** ...kimisi, ancaq-ancaq, ancaq; **едва вышел из двери...** qapıdan çıxan kimi ...; **едва перестал дождь, как вернулись домой** yağış dayanan kimi evə qayıtdıq; **2.** çətinliklə, güclə, zorla; **он едва приподнял корзину** o, səbəti küclə qaldırdı; **Д** **едва-едва** zorla, güc-bəla ilə; **едва ли** çətin ki, çox çətin ki, çətin; **едва не...** az qalmışdı..., az qala...; **едва ли не...** bəlkə də..., demək olar ki... **ЕДИНЕНИЕ** *ср мн. нет* birləşmə, birlik, həmrəylik, əlbirlik, müttəfiqlik.

ЕДИНИЦА ж 1. *bir (rəqəm)*; *tək, təklik*; 2. *(müxtəlif mənalarda)* vahid; **единица измерения** ölçü vahidi; **хозяйственная единица** təsərrüfat vahidi; 3. **только** *мн. единицы* *tək-tük* adam (*sey*).

ЕДИНИЧНОСТЬ ж *мн. нет* *təklik, vahidlik, nadirlik, seyrəklik*.

ЕДИНИЧНЫЙ *прил.* 1. *tək-tək, tək-tək* təsadüf edilən, az təsadüf edilən, *tək bir, nadir*; **единичные случаи** *tək-tək (az)* təsadüf edilən hallar; 2. *tək, fərdi, ayrı-ayrı*.

ЕДИНОБОЖИЕ *ср мн. нет* *təkallahlılıq (bax monoteizm)*.

ЕДИНОБОРСТВО *ср* *təkbətək vuruş, tək-bətək vuruşma, təkbətək döyüş, təkbaşına mübarizə* aparma.

ЕДИНОБОРСТВОВАТЬ *несов.* *təkbətək vuruşmaq, təkbətək çarışmaq, təkbətək döyüşmək, təkbaşına mübarizə etmək*.

ЕДИНОВРАЧИЕ *ср мн. нет* *birarvadlılıq, birərlilik, təknaqlılıq (bax monogamiya)*.

ЕДИНОВРАЧНЫЙ *көһн. единобрачие* *söz. sif. (bax monogamnyy)*.

ЕДИНОВЕРЕЦ *м (мн. единовѣрцы)* *dindəş, həmməzhəb*.

ЕДИНОВѢРИЕ *ср мн. нет* *dindəşlıq, din birliyi, həmməzhəblik*.

ЕДИНОВѢРКА ж *dindəş, həmməzhəb qadın (qız)*.

ЕДИНОВѢРНЫЙ *прил.* *eyni dindən olan, həmdin, dindəş*.

ЕДИНОВѢРЧЕСКИЙ *единовѣрие* *və единовѣрец* *söz. sif.*

ЕДИНОВЛАСТИЕ *ср мн. нет* *təkhakimiyyətlik*.

ЕДИНОВЛАСТНЫЙ *прил.* *hökmran, hakimi-mütləq, təkbaşına hakim olan*.

ЕДИНОВРЕМЕННО *нареч.* 1. *birdəfəlik*; *bir dəfədə*; 2. *eyni zamanda, bir vaxtda*.

ЕДИНОВРЕМЕННЫЙ *прил.* 1. *birdəfəlik*; **единовременное пособие** *birdəfəlik nağd yardım (müavinət)*; 2. *eyni zamanda olan, bir vaxtda olan*.

ЕДИНОГЛАСИЕ *ср мн. нет* *təmhəmrəylik, yekdillik, söz birliyi, həmfikirlik*.

ЕДИНОГЛАСНО *нареч.* *bir səslə, bir ağızdan, həmrəyliklə, yekdil(liklə)*.

ЕДИНОГЛАСНЫЙ *прил.* 1. *bir səslə qəbul edilən, etirazsız qəbul edilən, yekdilliklə qəbul edilən*; 2. *həmrəy, həmfikir*.

ЕДИНОДЕРЖАВИЕ *ср мн. нет* *köhn. mütləqiyyət*.

ЕДИНОДЕРЖАВНЫЙ *прил.* *köhn. hakimi-mütləq, hökmran*.

ЕДИНОДУШИЕ *ср мн. нет* *həmrəylik, həmfikirlik, yekdillik*.

ЕДИНОДУШНО *нареч.* *birsəslə, yekdilliklə, həmrəyliklə, həmrəy (olaraq)*.

ЕДИНОДУШНЫЙ *прил.* 1. *həmrəy, həmfikir*; 2. *yekdil, ümumi*.

ЕДИНОЖДЫ *нареч.* *köhn bir dəfə, bir kərrə*.

ЕДИНОКРОВНЫЙ *прил.* *köhn. 1. atadan bir-anadan ayrı, atabir-ana ayrı (övlad); 2. bax единоплеменный*.

ЕДИНОЛИЧНИК *м тар.* *tək təsərrüfatçı, fərdi təsərrüfatı olan kəndli*.

ЕДИНОЛИЧНИЦА ж *тар.* *tək (fərdi) təsərrüfatçı qadın*.

ЕДИНОЛИЧНО *нареч.* *tək, təkbaşına, tək-cə, fərdi olaraq*.

ЕДИНОЛИЧНЫЙ *прил.* 1. *təkbaşına (görülən, qəbul edilən və s.)*; 2. *tək, fərdi*; **единоличное хозяйство** *tək (fərdi) təsərrüfat*.

ЕДИНОМЫСЛИЕ *ср мн. нет* *həmfikirlik, məsləkdaşlıq, fikir birliyi*.

ЕДИНОМЫСЛЯЩИЙ *прил.* *həmfikir, həmməslək*.

ЕДИНОМЫШЛЕННИК *м* 1. *həmfikir, məsləkdaş*; 2. *şərik, iştirakçı, əlbir*.

ЕДИНОНАСЛЕДИЕ *ср мн. нет* *hüq. тар.* *təkvarislik (mal-mülkün böyük oğula çatması qaydası)*.

ЕДИНОНАЧАЛИЕ *ср мн. нет* *təkbaşılıq, təkbaşına rəhbərlik, vahid rəhbərlik*.

ЕДИНОНАЧАЛЬНИК *м* *təkbaşçı, vahid rəhbər (tək başına rəhbərlik edən idarə başçısı)*.

ЕДИНОНАЧАТИЕ *ср* *bax анафора*.

ЕДИНООБРАЗИЕ *ср мн. нет* 1. *bircürlük, yeknəsəqlik, eynilik, oxşarlıq*; 2. *həməhənglik, uyğunluq*.

ЕДИНООБРАЗНЫЙ *прил.* 1. *bir cür, yeknəsəq, eyni, birformalı, eynişəkilli, oxşar, bir-birinə oxşayan*; 2. *həməhəng, uyğun*.

ЕДИНОПЛЕМЕННО *м* *həmtayfa, həmmillət, bir tayfadan (millətdən) olan adam*.

ЕДИНОПЛЕМЕННЫЙ *прил.* *bir tayfadan olan, bir millətdən olan; həmtayfa*.

ЕДИНОРОГ *м* 1. *zoöl. taydış (balınaya oxşar dəniz heyvanı)*; 2. *gerb üzərində taybuynuz at şəklil*; 3. *qədim top*.

ЕДИНОРОДНЫЙ *прил.* *köhn. tək, vahid, bircə, aman-zaman (övlad)*.

ЕДИНОСУЩНЫЙ *прил.* *dini həmvücud, həmxilqət*.

ЕДИНОУТРОБНЫЙ *прил.* 1. *anadan bir-atadan ayrı; anabir-ata ayrı (övlad)*; 2. *köhn. doğma*.

ЕДИНСТВЕННО *нареч.* 1. *yeganə, tək, vahid, tək-cə, bircə; məhz*; **едиственно возможный способ** *yeganə mümkün olan üsul*; 2. *в знач. част. ancaq, yalnız*.

ЕДИНСТВЕННЫЙ *прил.* 1. *tək, yeganə, vahid, bir*; **у него единственный сын** *onun tək bir(cə) oğlu var*; **единственный выход** *yeganə çarə*; 2. *мәс. müstəsna, misilsiz, tayı-bərabəri olmayan*; **единственное число** *qram. tək (say)*; **один единственный** *tək, yeganə, vahid, vur-tut bir*.

ЕДИНСТВО *ср* 1. *birlik, vəhdət*; **единство народа** *xalqın birliyi (vəhdəti)*; 2. *bölməzlilik, bütövlük, tamlıq, vahidlik*.

ЕДИНЫЙ *прил.* 1. *tək, vahid*; **единый фронт** *vahid cəbhə*; 2. *bir, ümumi*; 3. *bircə, yeganə*; **все до единого** *hamısı, axır nəfərədək*; **единым духом** *tez, bir dəqiqədə, birməfəyə, dayanmadan*; **единым махом** *bir dəfəyə, birməfəyə*.

ЕДКИЙ *прил.* 1. *kim. yeyici, aşındırıcı*; **едкое вещество** *aşındırıcı maddə*; 2. *yandırıcı, kəskin, acı*; **едкий дым** *acı tüstü*; 3. *мәс. zəhərli, acı, istehzalı*; **едкая ушмешка** *istehzalı təbəssüm*.

ЕДКО *нареч.* *acı-acı, istehza ilə, kinayə ilə*; **едко усмехнуться** *acı-acı (istehza ilə) gülümsəmək*.

ЕДКОСТЬ ж 1. *kim. yeyicilik, aşındırıcılıq*; 2. *yandırıcılıq, acılıq, kəskinlik*; 3. *acı istehza, zəhərli söz, acı söz, kinayəli söz*.

ЕДОК *м тар.* 1. *adam, nəfər, baş*; 2. *yeyici, yeyən, ailə üzvü*; 3. *qarınqulu (adam)*.

ЕЁ мест. (bax она) 1. *onu*; **я её видел** *mən onu gördüm*; 2. *onun*; **это её книга** *bu onun kitabıdır*.

ЕЁ *м zoöl. kirpi*.

ЕЖЕВЕЧЕРНИЙ *прил.* *hər axşamkı, hər axşam olan*.

ЕЖЕВИКА ж *мн. нет* *bot. böyürtkən*.

ЕЖЕВИЧНИК *м мәш. böyürtkənlik; böyürtkən kolluğu*.

ЕЖЕВИЧНЫЙ ежевика *söz. sif.*; **ежевичное варенье** *böyürtkən mürabbəsi*.

ЕЖЕГОДНИК *м salnamə; illik, ildə bir dəfə çıxan (mətbua, jurnal və s.)*.

ЕЖЕГОДНО *нареч.* *hər il*.

ЕЖЕГОДНЫЙ *прил.* *illik, hər ilki, hər il olan, ildə bir dəfə olan*.

ЕЖЕДНЕВНО *нареч.* *hər gün*.

ЕЖЕДНЕВНЫЙ *прил.* 1. *gündəlik, hər-günkü*; 2. *adi*.

ЕЖЕЛИ *нареч. köhn. bax если*.

ЕЖЕМЕСЯЧНИК *м* *aylıq, ayda bir dəfə çıxan (qəzet, jurnal və s.)*.

ЕЖЕМЕСЯЧНО *нареч.* *hər ay, ayda bir (dəfə)*.

ЕЖЕМЕСЯЧНЫЙ *прил.* *aylıq, hər ay olan, ayda bir dəfə olan*.

ЕЖЕМИНУТНО *нареч.* 1. *hər dəqiqə, hər dəqiqədə, dəqiqədə bir*; 2. *tez-tez, arası-kəsilmədən*.

ЕЖЕМИНУТНЫЙ *прил.* 1. *hər dəqiqədə olan*; 2. *aramsız, arası kəsilməyən, fasiləsiz*.

ЕЖЕНЕДЕЛЬНИК *м* *həftəlik, həftədə bir dəfə çıxan (qəzet, jurnal və s.)*.

ЕЖЕНЕДЕЛЬНО *нареч.* *hər həftə, həftədə bir*.

ЕЖЕНЕДЕЛЬНЫЙ *прил.* *həftəlik, hər həftə olan, həftədə bir (olan, çıxan və s.)*.

ЕЖЕНОЧНЫЙ *бax еженощный*.

ЕЖЕНОЩНО *нареч. köhn. hər gecə*.

ЕЖЕНОЩНЫЙ *прил. köhn. hər gecə olan*.

ЕЖЕСЕКУНДНО *нареч.* 1. *hər saniyə, hər saniyədə*; 2. *tez-tez, dalbadal, arası kəsilmədən, fasiləsiz*.

ЕЖЕСЕКУНДНЫЙ *прил.* 1. *hər saniyəlik, hər saniyədə olan, saniyədə bir (baş verən, olan və s.)*; 2. *arası kəsilməyən, fasiləsiz, tez-tez (olan və s.)*.

ЕЖЕСУТОЧНО нареч. hər gün, gecə-gündüz.

ЕЖЕСУТОЧНЫЙ прил. hər gün olan, hər kece-gündüz olan.

ЕЖЕЧАСНО нареч. 1. hər saat, hər an, saatbasaat; saatda bir, hər saatdan bir; 2. daim, həmişə.

ЕЖЕЧАСНЫЙ прил. 1. hər saat olan, hər saatda olan, saatda bir (olan, baş verən); 2. daimi, aramsız.

ЕЖИК м *ж* **сөз.** *күч.*; kirpici, kirpiciyəz; kirpi balası.

ЕЖИТЬСЯ несов. 1. büzüşmək, yığılmaq; 2. *тас.* utanmaq, sıxılmaq.

ЕЖИХА ж diş kirpi.

ЕЖОВЫЙ ж *сөз.* *сиф.*, *д* *держатъ в ежовых рукавицах* sərt rəftar etmək, bərk-bərk tutmaq.

ЕЖОНОК м kirpi balası.

ЕЗДА ж *мн.* *нет* 1. getmə, gəlmə (*miniklə*); 2. sürmə; 3. yol, səfər.

ЕЗДИТЬ несов. 1. (tez-tez) getmək, gəlmək, gozmək (*miniklə*); 2. sürmək, minmək; *он хорошо ездит на велосипеде* o, yaxşı velosiped sürür; 3. sürüşmək; *д* *ездить (верхом) на ком* minmək, ələ almaq, tamamilə özünə tabe etmək.

ЕЗДКА ж *хүс.* *дан.* yol getmə.

ЕЗДОВОЙ 1. *езда сөз.* *сиф.*; *ездовая лошадь* minik atı; 2. *в знач. суц.* sürücü (*top arabasında*).

ЕЗДОК м 1. *köhn.* atlı; 2. minici, yaxşı at-sürən adam; *д* *не ездок куда ...* gələn deyil(əm), bir də ayağı(m) dəyməz.

ЕЗЖАЛЫЙ прил. *тәһ.* *дан.* 1. çox yer gozmış, çox yer görmüş; 2. miniyə öyrənmiş.

ЕЗЖАТЬ несов. *многоч.* *бах* *ездить*.

ЕЗЖЕНЫЙ прил. 1. sürülmüş; miniyə öyrədilmiş, qoşquya öyrədilmiş (*at*); 2. gediş-gəlişli, çox işlənmiş; *езженная дорога* çox işlənmiş yol.

ЕЗЖИВАТЬ несов. *дан.* *бах* *ездить* 1-ci mənada.

ЕЙ мест. ona; *ей дали премию* ona mü-kafat verdilər; *д* *ей-же-ей* *дан.* *бах* *ей-ей*.

ЕЙ-БОГУ межд. *köhn.* vallah, doğrudan, həqiqətən.

ЕЙ-ЕЙ межд. *дан.* doğrudan, vallah.

ЁКАНЬЕ *ср* lökküldəmə; lökkültü.

ЁКАТЬ несов. *бах* *ёкнуть*.

ЁКНУТЬ сов. lökküldəmək (*at haqqında*); *д* *сердце ёкнуло* ürəyi(m) düşdü, ürəyi(m) qorudu, ürəyim yerindən oynadı.

ЕЛЕ нареч. 1. ancaq, ... kimi, ancaq-ancaq; *я еле успел войти в вагон, как поезд тронулся* mən vaqona minən kimi, qatar yola düşdü; 2. güclə, zorla, çətinliklə; *эле дошел до дома* güclə (zorla) evə gəlib çatdım; *д* *эле-эле 1)* ancaq-ancaq; 2) güc-bəla ilə, zorla, çətinliklə; *эле-эле душа в теле 1)* canıçıxmış, cansız; 2) cındır, hay-hayı getmiş-vay-vayı qalmış.

ЕЛЕВЫЙ bot. *ель сөз.* *сиф.*; küknar fəsiləsindən (olan); *елевые растения* küknar (fəsiləsi) bitkiləri.

ЕЛЕЙ м *мн.* *нет* 1. zeytun yağı (*kilsələrdə işlədilan yağ*); 2. *тас.* mərhem, təsəlli.

ЕЛЕЙНОСТЬ ж *мн.* *нет* zahiri mehribanlıq, riyə, ikiüzlülük, yaltaqlıq.

ЕЛЕЙНЫЙ 1. *дині* *елей 1(-ci mənada)* *сөз.* *сиф.*; 2. riyakarcasına mehriban, riyakar, ikiüzlü.

ЕЛИКО нареч. *елико возможно* *köhn.* mümkün olduqca, mümkün qədər.

ЕЛКА ж 1. *бах* *ель*; 2. *yolka*.

ЕЛОВЫЕ мн. *bot.* küknar fəsiləsi.

ЕЛОВЫЙ ель сөз. *сиф.*; *еловая шишка* küknar qozası; *д* *еловая голова* səfeh, sarsaq, gic (*söyüş*).

ЕЛОЗИТЬ несов. *дан.* iməkləmək, sürünmək.

ЕЛОЧКА ж 1. *ёлка сөз.* *күч.*; 2. *хүс.* cınağı naxış, cınaqşəkilli naxış.

ЕЛОЧНЫЙ ёлка сөз. *сиф.*; *ёлочные украшения* *yolka* bəzəyi.

ЕЛЬ ж *bot.* küknar.

ЕЛЬНИК м 1. küknarlıq, küknar meşəsi; 2. qırılmış küknar budaqları.

ЁМКИЙ прил. 1. tutumlu, çoxtutan, həcmli; 2. hadisələrle zəngin; məzmunlu; 3. mə-naca dərin və yığcam (*söz, ifadə və s.*).

ЁМКОСТНЫЙ прил. *fiz.* *həcmi*.

ЁМКОСТЬ ж *мн.* *нет* 1. tutum, həcm, iç; 2. yığcamlıq; dərin məzmunluluq; 3. *только мн.* *ёмкости* qablar (*adətən böyük təmirlər və s.*).

ЕМУ мест. (*бах он*) 1. ona; *дайте ему мою книгу* mənim kitabımı ona verin; 2. onun; *ему сорок лет* onun qırx yaşı var.

ЕНДОВА ж ləyən (*qədim Rusiyada içki üçün böyük mis qab*).

ЕНОТ м 1. *zool.* yenot (*tünd-sarı rəngli qiymətli dərisi olan heyvan*); 2. yenot xəzi; 3. yenot xəzindən yaxalıq (*kürk*).

ЕНОТОВЫЙ 1. *енот сөз.* *сиф.*; *енотовый мех* yenot xəzi; 2. yenot dərisindən tikilmiş.

ЕПАНЧА ж *тар.* yarpıncı.

ЕПАРХИАЛЬНЫЙ епархия сөз. *сиф.*

ЕПАРХИЯ ж yeparxiya (*xristianlarda: ar-xiyerey tərəfindən idarə olunan kilsə ok-ruqu, dini inzibati vahid*).

ЕПИСКОП м yepiskop (*baş keşiş*).

ЕПИСКОПАЛЬНЫЙ прил. yepiskopal; yepiskoplar tərəfindən idarə olunan; **епископальная церковь** yepiskopal kilsə (*İngiltərədə*).

ЕПИСКОПСКИЙ епископ сөз. *сиф.*

ЕПИСКОПСТВО ср *мн.* *нет* yepiskopluq, yepiskop rütbəsi.

ЕПИТИМЬЯ ж dini cəza (*uzun ibadətlər, pəhriz və s.*).

ЕРАЛАШ м *мн.* *нет* 1. qarma-qarışıqlıq, hərə-mərclik; dolaşıqlıq; 2. *köhnə* kart oyunu.

ЕРЕПЕНИТЬСЯ несов. *дан.* tərslik etmək, acığa düşmək.

ЕРЕСЬ ж 1. bədət, küfr; 2. cəfəngiyat, hədyan.

ЕРЕТИК м dönük, kafir.

ЕРЕТИЧЕСКИЙ ересь сөз. *сиф.*

ЕРЕТИЧЕСТВО ср *бах* *ересь*.

ЕРЕТИЧКА ж kafir qadın (*qız*).

ЁРЗАТЬ несов. *дан.* qurdalanmaq, qımıldanmaq, yerində rahat oturmamaq.

ЁРИК м qol (*iki gölü bir-biri ilə birləşdirən kiçik çay*).

ЕРМОЛКА ж араqçım, təsək.

ЕРОШИТЬ несов. *дан.* qarışdırmaq, dolaşdırmaq, pırlaşmaq salmaq, kilə salmaq (*saçı*).

ЕРОШИТЬСЯ несов. qarışmaq, kilə düşmək, dolaşıq düşmək, pırlaşmaq düşmək, pırlaşmaq (*saçı*).

ЕРУНДА ж *мн.* *нет* *дан.* cəfəngiyat, boş söz, mənasız söz, mənasız iş, boş şey.

ЕРУНДИСТКА ж *мн.* *нет* *дан.*, *zar.* cəfəngiyat, çəren-pəren.

ЕРУНДИТЬ несов. *дан.* 1. çərenləmək, sarsaqalamaq, axmaqalamaq, boş danışmaq,

mənasız danışmaq, cəfəng danışmaq; 2. boş iş görmək, mənasız iş görmək.

ЕРУНДОВСКИЙ, ЕРУНДОВЫЙ прил. boş, gic, mənasız; əhəmiyyətsiz, cüzi; *ерундовское дело* boş iş; *ерундовое слово* boş söz.

ЁРШ I м 1. *zool.* xanı balığı; 2. şotka (*lamp-a şüşəsi təmizləmək üçün*); 3. *xüs.* dişli mix.

ЁРШ II м *мн.* *нет* *дан.* araqla pivə qarışığı.

ЕРШИСТЫЙ прил. 1. biz-biz; 2. *тас.* inadçı, inadçı, tərs.

ЕРШИТЬ несов. 1. *дан.* *бах* *ерошить*; 2. diş açmaq, kərtik açmaq (*mixdə*).

ЕРШИТЬСЯ несов. *дан.* qızışmaq, hirsələnmək, acıqlanmaq.

ЕРШОВЫЙ ёрш I (1-ci mənada) *сөз.* *сиф.*

ЕСАУЛ м *тар.* yasovul (*çar Rusiyasında: çar ordusunun kazak qoşun hissələrində kapitana bərabər rütbə*).

ЕСАУЛЬСКИЙ (тар. *есаул сөз.* *сиф.*

ЁСЛИ союз əgər, hərgah, isə (-sa, -sə); *если ты знаешь, скажи мне* bilirsənsə, mənə söylə.

ЕССЕНТУКИ мн. yessentuki (*mədən suyu*).

ЕСТЕСТВЕННИК м *дан.* təbiyyatçı (*təbiyyat elmləri mütəxəssisi və ya təbiyyat fakültəsi tələbəsi*).

ЕСТЕСТВЕННИЦА ж *дан.* təbiyyatçı qadın (*qız*).

ЕСТЕСТВЕННО 1. *нареч.* təbii olaraq, təbii halda, adi qaydada; 2. *ав.* *сл.* təbii, şübhəsiz, söz yox, əlbəttə.

ЕСТЕСТВЕННОСТЬ ж *мн.* *нет* təbəillik, adilik.

ЕСТЕСТВЕННЫЙ прил. 1. təbii; *естественные богатства* təbii sərvətlər; 2. *тəbiyyat -i* [-i]; *естественные науки* təbiyyat elmləri; 3. *adi*; *д* *естественный отбор* *biol.* təbii seçmə; *естественное дело, естественная вещь; естественным образом* *бах* *естественно* 2-ci mənada; *естественная история* *köhn.* təbiət tarixi (*botanika, zoologiya və mineralogiyanın ümumi adı*).

ЕСТЕСТВО ср *мн.* *нет* 1. mahiyyət, əsil, zat; 2. *köhn.* təbiət.

ЕСТЕСТВОВЕД м *köhn.* 1. təbiyyatçı, təbiyyatşünas; 2. təbiyyat müəllimi.

ЕСТЕСТВОВЕДЕНИЕ *ср мн. нет köhn.* təbiyyat (fənn).

ЕСТЕСТВОЗНАНИЕ *ср мн. нет* təbiətşünaslıq, təbiət elmləri.

ЕСТЕСТВОИСПЫТАТЕЛЬ *м* təbiətşünas, naturalist.

ЕСТЬ I *несов.* 1. yemək; 2. *kim.* dağıtmaq, yandırmaq, aşındırmaq; **кислота есть** *кани* turşu parçanı yandırır; 3. göynətmək, acıtmaq; **дым есть глаза** tüstü göz-lərini acıdır; 4. *мәс.* danlamaq, acılmaq, zəhərləmək (sözlə); **о есть глазами** göz-lərini zilləyib baxmaq.

ЕСТЬ II 1. var, vardır; **у меня есть интересные книги** mənim maraqlı kitablarım var; 2. -dır, -dir, -dur, -dür *şəkilçiləri ilə ifadə olunur:* Земля есть планета Yer planetdir; **это есть последний бой** bu son döyüşdür; 3. **о как есть** heç, qətiyyən; **есть такое дело!** razıyam! yaxşı!; **как есть** *dan.* doğrudan, doğrudur.

ЕСТЬ III *межд.* hərbi oldu! (əmrə cavab) baş üstə! hazıram!

ЕФЭС *м* бax эфес.

ЕФРЕЙТОР *м* yefreytor (ən kiçik hərbi rütbə).

ЕФРЕЙТОРСКИЙ *ефрейтор* söz. *sif.*

ЕХАТЬ *несов.* 1. getmək, gəlmək (minik-lə); 2. *мәс.* sürüşmək; **о дальше ехать** *некуда* bax дальше.

ЕХИДА *бax* ехидна 3-сü mənada.

ЕХИДНА *ж* 1. *zool.* yexidna (Avstraliyada yaşayan kirpiyə oxşar heyvan); 2. *zool.* yexidna (Avstraliyada yaşayan zəhərli ilan); 3. *мәс.* acıdıl adam, ilan, əfi.

ЕХИДНИЧАТЬ *несов. dan.* acıdillik etmək, acı-acı danışmaq, istehza etmək, acılmaq, zəhərləmək, sancmaq.

ЕХИДНО *нареч.* acı-acı; istehza ilə, qərəzkarlıqla.

ЕХИДНОСТЬ *ж мн. нет* 1. acıdillik; 2. acılıq, zəhərliklik; 3. istehza, istehza məqsədilə edilmə, qərəzkarlıq.

ЕХИДНЫЙ *прил.* 1. hiyləgər, məkrli, qərəzkar; 2. acıdıl, ətiaci; 3. istehzalı, zəhərli, acılayan; **ехидная улыбка** istehzalılı gülüş (təbəssüm).

ЕХИДСТВО *ср мн. нет* acıdillik, ətiacılıq, qərəzkarlıq.

ЕХИДСТВОВАТЬ *несов.* 1. acıdillik etmək, acı danışmaq, zəhərləmək; sancmaq; 2. istehza etmək.

ЕЩЕ *нареч. и част.* 1. yenə, daha, da, də; **дайте еще книгу** bir kitab yenə verin (daha bir kitab verin); **пейте еще стакан чаю** bir stəkan da çay için; 2. hələ; **я еще не устал** mən hələ yorulmamışam; 3. bir də, həm də; **дайте мне масла, муки и еще сахару** mənə yağ, un, bir də qənd verin; **он способный, образованный, да еще и добрый** o, qabiliyyətli, oxumuş, həm də xeyirxah adamdır; 4. daha da, daha artıq; **наши города стали еще красивее** şəhərlərimiz daha da gözəlləşmişdir; **о еще бы!** əlbəttə, təbii, şübhəsiz, başqa cür ola da bilməz, məhz elə də olmalıdır; **все еще** hələ də, indiyədək; **это еще ничего!** bu hələ harasıdır!

ЕЮ *мест.* (бax она) 1. onun tərəfindən; **это задание выполнено ею** bu tapşırığı o yerinə yetirmişdir; 2. ondan; **учитель доволен ею** müəllim ondan razıdır; 3. onunla; **ею гордятся все** onunla hamı fəxr edir.

ЖЖ

ЖАБА I *ж* *zool.* quru qurbağası.

ЖАБА II *ж:* **грудная жаба** *tib.* döş anginası.

ЖАБЕРНЫЙ *zool.* 1. **жабры** söz. *sif.*; **жаберные дужки** qəlsəmə qövscükləri; 2. qəlsəməli; **жаберные животные** qəlsəməli heyvanlar.

ЖАБИЙ жаба I söz. *sif.*

ЖАБНИК *м* bot. qaranquşotu.

ЖАБО *ср* *нескл. köhn.* jabo (1. *köynək* yaxasında kisəyi və ya krujevadan büzməli haşiya; 2. *dik* yaxalıq).

ЖАБОВИДНЫЙ *прил. zool.* qəlsəməşəkilli.

ЖАБРЫ *мн. (ед. жабра ж) zool.* qəlsəmə (suda yaşayan heyvanların tənəffüs orqanı); **о брать (взять) за жабры I)** yaxasından yapışmaq, boğazından tutmaq; 2) məcbur etmək, sıxışdırmaq, təzyiq göstərmək.

ЖАВЁЛЕВ: **жавелева вода** *бax* жавель.

ЖАВЁЛЬ *м* *мн. нет* *kim.* javel suyu (parçanı ağartmaq, ləkə aparmaq və dezinfeksiya üçün işlədilan xlorlu məhlul).

ЖАВОРОНОК *м (мн. жаворонки) zool.* 1. torağay (quş); 2. *köhn.* quşşəkilli qoğal.

ЖАДЕИТ *м* *miner.* jadeit (xırdə şeylər qayırılan açıq-yaşıl rəngində daş).

ЖАДИНА *ж и м* *dan.* tamahkar, acgöz; xəsis.

ЖАДНИЧАТЬ *несов. dan.* 1. tamahkarlıq etmək, acgözlük etmək; 2. qıymamaq, xəsislik etmək.

ЖАДНЕТЬ *несов. dan.* simicləşmək, xəsisləşmək, daha da xəsisləşmək.

ЖАДНИЧАНЬЕ *ср* *дан.* xəsislik (simiclik) etmə, xəsislik göstərmə.

ЖАДНО *нареч.* 1. tamahkarcasına, tamahkarlıqla, acgözlüklə, acgözcəsinə; 2. *мәс.* böyük maraqla, böyük həvəslə, şövqlə, hərarətlə; **жадно слушали оратора** natıqı böyük maraqla (həvəslə) dinləyirdilər.

ЖАДНОСТЬ *ж мн. нет* 1. tamahkarlıq, acgözlük, gözüdoymazlıq, tamah; 2. hə-

rislik; 3. xəsislik, simiclik; 4. *мәс.* böyük maraqlı, böyük həvəs; şövq.

ЖАДНЫЙ *прил.* 1. tamahkar, acgöz, gözüdoymaz, dargöz; 2. xəsis, simic; 3. *мәс.* həris, düşkün.

ЖАДНОГА *ж и м* *dan.* bax **жадина**.

ЖАДЮГА *м и ж* *dan.* bax **жадина**.

ЖАЖДА *ж мн. нет* 1. susuzluq, susama, atəş, yangı, hərarət; **утолить жажду** atəşini söndürmək (susuzluğunu yatırmmaq); 2. *мәс.* coşqun həvəs (arzu), şövq, ehtiras; *şair* təşnə.

ЖАЖДАТЬ *несов.* 1. *köhn.* susamaq; 2. *мәс.* çox arzu etmək, istəmək, həsrət çəkmək, ... həsrətdə olmaq.

ЖАЖДУЩИЙ *прич.* 1. ehtirasla arzu edən, həsrət çəkən, ... həsrətdə olan, həsrətkeş; 2. susamış.

ЖАКЕТ *ж* *jaket.*

ЖАКЕТКА *ж* *dan.* bax **жакет**.

ЖАКО *м* *нескл. zool.* jako (tutuquşu cinsi).

ЖАКОБ *м* jakob (bəzək üçün üzərində mis zolaqlar olan mebel növü).

ЖАЛЁЙКА *ж* *мәш.* tütək.

ЖАЛЁТЬ *несов.* 1. yazığı gəlmək, rəhmi gəlmək; 2. təəssüf etmək, heyfşilənmək, peşman olmaq; 3. heyf gəlmək, əsirgəmək; **о не жалей сил (работаты, трудиться)** fədakarcasına (çalışmaq).

ЖАЛИТЬ *несов.* 1. sancmaq, vurmaq, çalmaq; dişləmək; 2. *мәш.* dalamaq, yandırmaq; **крапива жалит** gicikdən dalayır (yandırır).

ЖАЛИТЬСЯ I *несов.* *бax* жалить (1-ci mənada).

ЖАЛИТЬСЯ II *несов. мәш.* şikayət etmək, şikayətlənmək.

ЖАЛКИЙ *прил.* 1. yazıq, bədbəxt, acınacaqlı; zavallı, biçarə, aciz; zəlif; 2. binəva; miskin, dəyərsiz, aciz, yarasız, əhəmiyyətsiz; 3. şəərəfsiz, alçaq, rəzil, mənfur; **о жалкие слова** yarıqlı sözlər, ürkədelici sözlər.

ЖАЛКО *нареч.* 1. yazıq-yazıq, məzlum-məzlum, acınacaqlı bir halda, aciz bir halda; **жалко смотреть** yazıq-yazıq baxmaq; 2. *безл. в знач. сказ.* heyf (dir), heyf olsun, yazıq (dır); **жалко потерян-**

ного времени itirilmiş vaxta heyf; мне стало жалко его mənim ona yazığım gəldi.

ЖАЛО *ср* 1. neştər, iynə (arılarda, əqrəblərdə və b.); 2. ilanın dili; 3. uc (sancaqda, iynədə və s.).

ЖАЛОБА *ж* 1. şikayət; giley; 2. ah-nalə, sızıltı.

ЖАЛОБНО *нареч.* yanıqlı, həzin-həzin, qəmgin-qəmgin, kədərli.

ЖАЛОБНЫЙ *прил.* 1. inilti, həzin, acınacaqlı, yanıqlı, qəmgin, kədərli, qüssəli; 2. *жалоба* *сөз. сиф.*; *жалобная книга* şikayət dəftəri.

ЖАЛОБИЩЕ *м* şikayətçi (rəsmi).

ЖАЛОБИЩА *ж* şikayətçi qadın(qız).

ЖАЛОВАННЫЙ *прич. тар.* bağışlanmış, hədiyyə edilmiş, ənam verilmiş; *жалованная грамота тар.* imtiyaz vəərəqəsi (çar Rusiyasında: ali orqanlar tərəfindən verilən imtiyaz sənədi).

ЖАЛОВАНЬЕ *ср* köhn. maaş, məvacib, aylıq, donluq.

ЖАЛОВАТЬ *несов. köhn.* 1. bağışlamaq, təltif etmək, ənam vermək; 2. qiymət vermək, fikir vermək, hörmət etmək; 3. gəlmək, buyurmaq, təşrif gətirmək.

ЖАЛОВАТЬСЯ *І несов.* 1. şikayət etmək, şikayətlənmək, narazılıq etmək, giley-lənmək; 2. şikayət vermək, ərizə vermək; 3. *дан.* çuğulluq etmək, şeytanlıq etmək, xəbərcilik etmək.

ЖАЛОВАТЬСЯ *II несов. köhn.* 1. mükəfatlandırılmaq; təltif edilmək; 2. qiymətləndirilmək.

ЖАЛОНОСНЫЙ *прил. zool.* neştərli, iynəli; *жалоносные насекомые* neştərli həşərat(lar) (*qarışqa, arı* və s.).

ЖАЛОСТЛИВОСТЬ *ж* *мн. нет* *дан.* üreyiyumşaqıq, mərhəmət(lilik), rəhmdillik; şəfqət, rəhm.

ЖАЛОСТЛИВЫЙ *прил. дан.* mərhəmətli, rəhmli, rəhmdil, üreyiyumşaq, yumşaq-ürəkli, şəfqətli; *жалостливый человек* rəhmdil adam.

ЖАЛОСТНО *нареч. дан.* həzin-həzin, qəmgin-qəmgin; həzin, qəmgin, kədərli, yanıqlı.

ЖАЛОСТНЫЙ *прил. дан.* 1. rəhmli, mərhəmətli, şəfqətli; 2. həzin, yanıqlı, kədərli, qəmgin, acınacaqlı, qəmli; *жалостная песня* həzin nəğmə.

ЖАЛОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. rəhm, şəfqət, mərhəmət; 2. qəm, kədar, qüssə; 3. təəssüf! *О какая жалость!* heyf! təəssüf! əfsus!

ЖАЛЬ *безл.* 1. *в знач. сказ.* heyf, yazıq; *жаль его* heyf ondan; *жаль потраченого времени* itirilən vaxta heyf; *мне жаль его* mənim ona yazığım gəlir; 2. *в знач. вв. сл.* təəssüf (ki), heyf (ki), əfsus (ki); *почитать, жаль, нечего* təəssüf ki, oxumağa bir şey yoxdur.

ЖАЛЮЗИ *ср* *нескл.* jalyuzi (*nazik taxtalar*dan qayrılan pəncərə pərdəsi).

ЖАЛЯЩИЙ *прич. и прил.* sancan, vuran (*həşərat, ilan* və s.).

ЖАМКАТЬ *несов. тәһ.* 1. sıxmaq, qısqmaq, basmaq; 2. ağzını marçılatmaq.

ЖАМКНУТЬ *сов.* bax *жамкать*.

ЖАНДАРМ *м* jandarm (*jandarmeriya qulluqçusu*).

ЖАНДАРМЕРИЯ *ж* *мн. нет* jandarmeriya (*Rusiyada inq. əv. və bəzi ölkələrdə: ölkə daxilində və orduda siyasi mühafizə və axtarış funksiyalarını yerinə yetirən xüsusi polis qoşunları*).

ЖАНДАРМСКИЙ *жандарм* *сөз. сиф.*; *жандармский отряд* jandarm dəstəsi.

ЖАНР *м* janr (1. *bədii əsər növü*; 2. *məişət təsvir edən şəkil*; 3. *ədəbiyyatda məişət təsviri*; 4. *bədii xüsusiyyət, tərz, üslub*).

ЖАНРИСТ *м* rass. janrist (*məişət şəkilləri çəkən rəssam*).

ЖАНРОВЫЙ *жанр* *сөз. сиф.*; *жанровые разновидности* janr növləri; *жанровые картины* məişət şəkilləri, məişəti təsvir edən şəkillər.

ЖАР *м* 1. isti, istilik, hərarət, dəm; 2. köz; 3. qızdırma; 4. *тәс.* qızğınlıq, həvəs, coşqunluq, ehtiras; 5. *тәс.* tənbeh, qulaqburması; *О чужими руками жар загребать* özgə əlilə vicdansızcasına iş görmək, özgə əməyindən istifadə etmək; *с жаром* həyəcanla, ehtirasla, coşqunluqla, odlu-odlu.

ЖАРА *ж* *мн. нет* çox isti hava, hərarətli hava, isti, hərarət.

ЖАРГОН *м* *дилç.* jarqon.

ЖАРГОННЫЙ *дилç.* жаргон *сөз. сиф.* *ЖАРДИНЬЕРКА* *ж* jardinyer (*ev çiçəkləri üçün qutu və ya səbat*).

ЖАРЕВО *ср* *мн. нет* *дан.* qovurma, qızartma (*yemək*).

ЖАРЕННЫЙ *прич.* qızardılmış.

ЖАРЕНОЕ *ср* *мн. нет* bax жаркое.

ЖАРЕННЫЙ *прил.* qızardılmış, qovrulmuş; *жареное мясо* qızardılmış ət; *жареный миндаль* qovrulmuş badam.

ЖАРЕНЬЕ *ср* *мн. нет* *дан.* qızartma, qovurma.

ЖАРИТЬ *несов.* 1. qızartmaq, qovurmaq; 2. yandırmaq, qızdırmaq; pörtmək; bişirmək; *солнце жарит* gün yandırır (bişirir); 3. *тәһ.* oda vermək.

ЖАРИТЬСЯ *несов.* 1. qızar(dıl)maq, qovrulmaq; 2. yanmaq, bişmək, pörtülmək (*istidən, gündən*).

ЖАРИЩА *ж* *мн. нет* *дан.* bərk isti.

ЖАРКИЙ *прил.* 1. isti; 2. *тәс.* atəşin, hərarətli, odlu, alovlu, coşqun, qızğın, ehtiraslı; *жаркий спор* qızğın mübahisə; 3. *тәс.* gərgin, şiddətli, bərk.

ЖАРКО 1. *нареч.* isti, od kimi; 2. *нареч. тәс.* qızğın (*surətdə*), ehtiraslı; *жарко спорить* qızğın mübahisə etmək; 3. *в знач. сказ.* istidir; *сегодня очень жарко* bu gün çox istidir.

ЖАРКОЕ *ср* qızartma, qovurma.

ЖАРОВНЯ *ж* küre, manqal.

ЖАРОВОЙ жар *сөз. сиф.* жаровая труба dəm bacası; жаровой утюг kömür ütüsü. **ЖАРОВЫНОСЛИВОСТЬ** *ж* *бот.* istiyədavamlıq.

ЖАРОВЫНОСЛИВЫЙ *прил. бот.* istiyədavamlı. жаровыносливые растения istiyədavamlı bitkilər.

ЖАРОК *м* *мн. нет* жар (3-cü mənada) *сөз. kiç.*; istilik, hərarət, qızdırma.

ЖАРОПОНИЖАЮЩЕЕ *ср* *тиб.* qızdırmanı azaldan dərman, qızdırmanı salan dərman, hərarəti salan dərman.

ЖАРОПРОЧНЫЙ *прил. tex.* ən yüksək hərarətə davamlı, ən yüksək hərarətdə möhkəmliyini saxlayan.

ЖАРОСТОЙКИЙ *прил. tex.* hərarətə davamlı; ən yüksək hərarətdə öz xüsusiyyətlərini saxlayan.

ЖАРОТРУБНЫЙ *прил.* жаротрубный *котёл* *tex.* borulu qazan (*içərisindən hava və ya qaz keçən boru ilə qızdırılan buxar qazanı*).

ЖАРОУПОРНЫЙ *прил. tex.* istiyədavamlı, hərarətə davamlı.

ЖАРОУСТОЙЧИВЫЙ *прил. xüs.* istiyədavamlı, hərarətə davamlı.

ЖАР-ПТИЦА *ж* simurq (*nağıllarda: əfsanəvi quş*).

ЖАРЧЕ *срав. ст. к жаркий и жарко* 1. daha isti, daha hərarətli, daha qızğın; 2. *тәс.* daha gərgin, daha şiddətli.

ЖАРЫНЬ *ж* *мн. нет* *тәһ.* bərk isti, qızmar.

ЖАСМИН *м* *мн. нет* *бот.* jasmin (*çiçək*). **ЖАСМИННЫЙ, ЖАСМИНОВЫЙ жасмин** *сөз. сиф.*, *жасминный запах* jasmin iyi.

ЖАТВА *ж* *мн. нет* 1. biçin; 2. biçin vaxtı; 3. yetişmiş taxıl; 4. biçilmiş taxıl; məhsul (*bar, bəhər*).

ЖАТВЕННЫЙ жатва *сөз. сиф.* жатвенные машины biçin maşınları.

ЖАТКА *ж* *к. т.* taxılbiçən maşın.

ЖАТЫЙ I *прич.* sıxılmış, əzilmiş, basılmış.

ЖАТЫЙ II *прич.* biçilmiş, çalınmış (*ot və s.*).

ЖАТЬ I *несов.* 1. sıxmaq, əzmək, basmaq; 2. *тәс.* sıxışdırmaq, təzyiq etmək, zülm etmək; *О жать соки из кого* bax сок.

ЖАТЬ II *несов.* biçmək.

ЖАТЬСЯ I *несов.* 1. sıxılmaq, qısılmaq; 2. *тәс.* utanmaq, kənəmaq; 3. *тәс.* xəsislik etmək.

ЖАТЬСЯ II *несов.* biçilmək (*əkin*).

ЖБАН *м* *тәһ.* dolça.

ЖВАЛА *мн. (ед. жвало ср.) zool.* üst qabaq çənə (*buğumayaqlı həşəratda və xərcən-gəbənzərlərdə*).

ЖВАЧКА *ж* *мн. нет* 1. gövşəmə; 2. gövşək, göyüş gətirmə; 3. *тәс.* çürüklülük etmə, çeynəmə; *О жевать (пережевывать) жвачку* çeynəmək (*eyni şeyi döndənə təkrar etmək*).

ЖВАЧНЫЙ *прил. zool.* 1. gövşəyən; жвачные животные gövşəyən heyvanlar; 2. *в знач. суц.* жвачные *мн. (ед. жвачное ср.)* gövşəyən heyvanlar.

ЖГУТ *м* 1. hörmə, eşmə, burma; turna; 2. dərz bağı; 3. bağ; 4. *только мн.* zərli qaytan (*hərbi paltarlarda*).

ЖГУТИК *м* 1. *жгут söz. kiç.*; 2. *zool. qamçı (ibtidai heyvanların təşəkkilli ayaqları).*

ЖГУТИКОВЫЕ *мн.* (*ед. жгутиковое ср.*) *zool. qamçıllar (təşəkkilli ayaqları olan ibtidai heyvanlar).*

ЖГУЧЕСТЬ *ж* *мн. нет* 1. yandırıcılıq, göynədiciilik; 2. kəskinlik, təsirlilik, şiddətlik, acılıq; tündlük.

ЖГУЧИЙ *прил.* 1. yandırıcı, qızgın; 2. *тас.* kəskin, təsirli, çox güclü, şiddətli; 3. *ац.* *жгучий брюнет* tünd brünet (*qaraqaş-qaraqöz adam*); *жгучий вопрос* çox mühüm məsələ, vacib məsələ.

ЖДАТЬ *несов.* 1. gözləmək; 2. güman etmək, ümid etmək, ehtimal etmək, zənn etmək; *ждать не дожидаться* səbirsizliklə gözləmək; *время (дело) не ждет* yubanmaq olmaz; *не ждать, не гадать* heç fikrinə gəlməmək, gözləməmək; *не заставить себя (долго) ждать* tez gəlmək, gözlətməmək; *того и жди* bu gün-sabah.

ЖЕ I част. 1. *бәс; когда же мы пойдем?* *бәс* biz nə vaxt gedəcəyik? 2. *лап, ел; пойду, сегодня же* *лап ел* bu gün gedəcəyəm; 3. *-са, -сә* *şəkilçiləri ilə ifadə olunur*; *там же* oradaca; *такой же* eləcə; 4. *ки, ахи; ты же хотел идти* *сөн ки (сөн ахи)* getmək istəyirdin.

ЖЕ II союз *исә, ансақ; я ухажу, товарищ же остаётся* *мән гедирәм, yoldaşım isә qalır*; *ж всё же* *бунә бәхмәйәрәк, ләкин, yenә дә, һәр һалда.*

ЖЕВАННИЕ *ср* *мн. нет* *çeynәмә; gövşәмә.*

ЖЕВАННЫЙ *прич.* *çeynәнmiş.*

ЖЕВАННЫЙ *прил.* 1. *çeynәнmiş*; 2. *тас.* *өзілmiş, өзик.*

ЖЕВАТЕЛЬНЫЙ 1. *жевание söz. sif.*; 2. *çeynәyici, çeynәyән; 3. çeynәмәli, çeynәнән.*

ЖЕВАТЬ *несов.* *çeynәмәк; gövşәмәк; жевать жвачку* 1) *gövşәмәк, gövşәк гетирәмәк; 2) тас.* *çürükçүлүк* *етмәк, çeynәмәк, (sözün) çürüyünü çıxartmaq.*

ЖЕВАТЬСЯ *несов.* *çeynәнәмәк.*

ЖЕВӨК *м* *дан.* *çeynәнmiş şey.*

ЖЕЗЛ *м* 1. *köhn. əsa (hökmdarlıq əsası); 2. d. y. jezl (qatarların hərəkətinə nizama salmaq üçün işlədilen metal çubuq).*

ЖЕЗЛОВОЙ *d. y. жезл söz. sif.*

ЖЕЛАЕМЫЙ *прич.* *arzuolunan, istēnilēn, umulan.*

ЖЕЛАНИЕ *ср* 1. *arzu, dilək, istək, xahiş*; 2. *həvəs, meyl.*

ЖЕЛАНЫЙ 1. *прич.* *arzu olunan, istēnilēn, umulan*; 2. *прил.* *өзиз, istēkli.*

ЖЕЛАТЕЛЬНО *безл. в знач. сказ.* *yaxşı olardı; istēnilərdi; istēnilir, arzu olunur; faydalıdır, lazımdır; мне желательно знать* *bilmək istərdim; желательно, чтобы он пришёл сейчас же* *yaxşı olardı ki, o lap bu saat gələydi.*

ЖЕЛАТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн. нет* *arzu olunma, istēnilmə; faydalılıq, lazımlıq.*

ЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ *прил.* *arzuolunan, istēnilēn.*

ЖЕЛАТИН *м* *мн. нет* *jelatin (nazik və şəfəf plastinka şəklində yapışqan maddə).*

ЖЕЛАТИНИРОВАНИЕ *ср* *jelatinləşdir (il-mə, jelatin halına salma (salınma)).*

ЖЕЛАТИННЫЙ, ЖЕЛАТИНОВЫЙ 1. *желатин söz. sif.*; 2. *jelatinli*; 3. *jelatindən hazırlanmış.*

ЖЕЛАТИНООБРАЗНЫЙ *прил.* *jelatinəoxşar.*

ЖЕЛАТЬ *несов.* *arzulamaq, istəmək, arzu etmək; ж оставляет желать лучшего (многого)* *çox da yaxşı deyildir.*

ЖЕЛАТЬСЯ *несов.* *arzu olunmaq; безл.* *arzu etmək, istəmək, ...arzusunda olmaq.*

ЖЕЛАЮЩИЙ *прич.* *arzu edən, istəyən, ...arzusunda olan.*

ЖЕЛВАК *м* *дан.* *şiş (bədəndə).*

ЖЕЛЁ *ср* *нескл.* *jele (1. meyvə şirəsindən hazırlanan şirin həlmişik yemək, pəldə; 2. sümük və başqa heyvan maddələrinin uzun müddət qaynadılmasından hasil olan qəliz, həlmişik küllə).*

ЖЕЛЁЗ *ж* (*мн. желёзы*) *анат. вәзи: щитовидные железы* *qalxanaoxşar vəzilər.*

ЖЕЛЁЗИНА *ж* *дан.* *дәмир парçası.*

ЖЕЛЁЗИСТЫЙ *I прил.* *miner. дәмирли, тәркибиндә дәмир олан; железистая руда* *дәмирли филіз.*

ЖЕЛЁЗИСТЫЙ *II anat.* *железа söz. sif., железистая ткань* *vəzi toxuması.*

ЖЕЛЁЗКА *ж* 1. *дәмир парçası; 2. qumar oyunlarından birinin adı.*

ЖЕЛЁЗКА *ж* *анат.* 1. *железа söz. kiç.*; 2. *bot. vəzicik (bitkilərdə efir yağı, qatranlı və ya yağlı maddələr hasil edən hüceyrə).*

ЖЕЛЁЗКО *ср* (*мн. желёзки*) *tex.* *rəndə bıçağı.*

ЖЕЛЁЗНЕНИЕ *ср* *tex.* 1. *üzərinə dәмir çəkmə (qalvanik üsulla); 2. üstünə sement məhlulu ilə örtmə.*

ЖЕЛЁЗНОДОРӨЖНИК *м* *дәмирыолчу, дәмир yol işçisi.*

ЖЕЛЁЗНОДОРӨЖНИЦА *ж* *дәмирыолчу qadın (qız).*

ЖЕЛЁЗНОДОРӨЖНЫЙ *железная дорога söz. sif., железнодорожный мост* *дәмир yol körpüsü.*

ЖЕЛЁЗНЫЙ 1. *железо söz. sif.; железная руда* *дәмир филizi; 2. дәмир, дәмирдән qayırılmış; железная кровать* *дәмир çarpayı; 3. тас.* *sağlam, güclü, qüvvətli; 4. тас.* *möhkəm, sarsılmaz, metanətli; ж за железной решёткой* *həbsxanada; железный блеск* *miner. hematit, qırmızı дәмир филizi; железное дерево* *bot. dəmir ağac.*

ЖЕЛЁЗНЯК *м* *miner. дәмир филizi; магнитный железняк* *mağnitli дәмир филizi.*

ЖЕЛЁЗО *ср* 1. *дәмир; 2. собир.* *дәмир şeylər; торговля железом* *дәмир şeylər ticarəti; 3. tib.* *дәмирли (tərkibində дәмир олан) dərman; ж заковать в железо* *qandallamaq.*

ЖЕЛЁЗОБЕТОН *м* *мн. нет* *tex. дәмир-beton.*

ЖЕЛЁЗОБЕТОННЫЙ *прил.* *tex. дәмир-beton; железобетонный мост* *дәмир-beton körpü.*

ЖЕЛЁЗОДЕЛАТЕЛЬНЫЙ *прил.* *tex. дәмир emal edən; железодельная промышленность* *дәмир emal edən sənaye.*

ЖЕЛЁЗООБРАЗНЫЙ *прил.* *дәмирəoxşar, дәмирəbənzer.*

ЖЕЛЁЗОПЛАВИЛЬНЫЙ *прил.* *tex. дәмирəridən; железоплавильная печь* *дәмирəridən peç.*

ЖЕЛЁЗОПРОКАТНЫЙ *прил.* *tex. дәмир-yayan; железопрокатный стан* *дәмир-yayan dəzgah.*

ЖЕЛЁЗОПРОКАТЧИК *м* *xüs. дәмир-yayan (fəhlə).*

ЖЕЛЁЗОРЁЗНЫЙ *прил.* *tex. дәмиркəsən; железорезный станок* *дәмиркəsən dəzgah.*

ЖЕЛЁЗОРӨДНЫЙ *прил.* *дәмир филizi -i [-i]; дәмир филizi çıxaran (emal edən).*

ЖЕЛЁЗОСВАРОЧНЫЙ *прил.* *tex. дәмир qaynaq edən; железосварочный цех* *дәмир qaynaq edən sex.*

ЖЕЛЁЗОСПЛАВ *м* *tex. дәмир ərintisi.*

ЖЕЛЁЗОУГЛЁРОДИСТЫЙ: *железоуглеродистые сплавы* *дәмирлə kömürün ərintiləri (polad və çuqun).*

ЖЕЛЁЙНЫЙ *прил.* 1. *jele -i [-i]; 2. jeledən hazırlanmış.*

ЖЕЛӨБ *м* (*мн. желоба*) *nov. navalça.*

ЖЕЛӨБӨК *м* (*мн. желобки*) 1. *novça, novcuq; 2. zool. gövşəyən heyvanların mürəkkəb mədəsinin bir hissəsi.*

ЖЕЛӨБЧАТЫЙ *прил.* *novşəkilli; желобчатая выемка* *novşəkilli oyuq.*

ЖЕЛӨНКА *ж* *köhn. jelonka (keçmişdə quyudan neft çıxartmaq üçün işlədilen uzunsov vedrə).*

ЖЕЛӨНОЧНЫЙ *желонка söz. sif.*

ЖЕЛӨНЧИК *м* *köhn. jelonkaçı (бах желонка).*

ЖЕЛТЁТЬ *несов.* 1. *saralmaq; 2. saralıb solmaq; 3. saralmaq, görünmək (sarı şey).*

ЖЕЛТЁТЬСЯ *несов.* *бах желтесть* 3-*сү* *mənada.*

ЖЕЛТИЗНА *ж* *мн. нет* 1. *sarılıq; 2. sarı ləkə.*

ЖЕЛТИНКА *ж* *мн. нет* *дан.* *sarı ləkə, sarıyaçalar zolaq.*

ЖЕЛТИТЬ *несов.* *saraltmaq; sarı rəngə boyamaq.*

ЖЕЛТИТЬСЯ *несов.* *saraldılmaq, sarıya boyanmaq.*

ЖЕЛТКОВЫЙ *желток söz. sif.*

ЖЕЛТОВАТОСТЬ *ж* *мн. нет* *sarımtıllıq, sarıyaçalarlıq.*

ЖЕЛТОВАТЫЙ *прил.* *sarımtıl, sarıyaçalar.*

ЖЕЛТӨК *м* *yumurta sarısı.*

ЖЕЛТОКӨЖИЙ *прил.* *sarıdərili.*

ЖЕЛТОКРЫЛЬИЙ *прил.* *sarıqanadlı.*

ЖЕЛТОЛИЦЫЙ *прил.* *sarısifət, saribəniz.*

ЖЕЛТОНОСЫЙ *прил.* *sarıdimdikli.*

ЖЕЛТОПӨЗНИК *м* *zool. koralal.*

ЖЕЛТОРÓТЫЙ *прил.* 1. sarımdıq (*qus balası*); 2. *тас. тәс.* təcübəsiz; **желторотый юнец** təcübəsiz cavan.

ЖЕЛТОФИÓЛЬ *ж. bot.* şəbbügülü.

ЖЕЛТОЦВÉТ *м. bot.* sarıçiçək (*sarı çiçəkləri olan müxtəlif çəmənlər*).

ЖЕЛТОЧНЫЙ желток *сөз. сиф.*

ЖЕЛТУХА *ж. мн. нет тиб.* sarılıq, sarılıq azarı.

ЖЕЛТУШНЫЙ тиб. желтуха *сөз. сиф.*

ЖЕЛТЫЙ *прил.* sarı; $\diamond$ **желтая лихорадка** sarı qızdırma (*tropik ölkələrdə yayılmış ağır yoluxucu xəstəlik*); **желтая вода тиб.** sarı su (*göz xəstəliyi*); **желтый билет** sarı pasport (*1917-ci ildə Rusiyada: fahişələrə verilən sarı pasport*); **желтый дом köhn.** dəlixana.

ЖЕЛТЬ *ж. мн. нет хüs.* sarı boyaq.

ЖЕЛУДÉВЫЙ желудь *сөз. сиф.*; **желудёвый кофе** palıd qozası qəhvəsi.

ЖЕЛУДОК *м.* 1. mədə; 2. *тас. тәс.* qarın, gödən; $\diamond$ **расстройство желудка** mədə pozulması, ishal; **на голодный желудок** acqarına.

ЖЕЛУДОЧЕК *м. anat.* mədəcik.

ЖЕЛУДОЧНЫЙ желудок *сөз. сиф.*; **желудочные болезни тиб.** mədə xəstəlikləri; **желудочный сок** mədə şirəsi.

ЖЕЛУДЬ *м.* palıd qozası.

ЖЕЛЧÉНИЕ *ср. мн. нет хüs.* saraltma; sarıya boyama.

ЖЕЛЧЕОТДЕЛÉНИЕ *ср. мн. нет физиол.* öd ifrazı (*qaraciyərin öd ifraz etməsi*).

ЖЕЛЧНОСТЬ *ж. мн. нет* ətiacılıq, qanıacılıq, tündlük.

ЖЕЛЧНЫЙ 1. желчь *сөз. сиф.*; **желчный пузырь** öd kisəsi; 2. *тас. тәс.* ətiacı, qıması (*adam*), tünd (*xasiyyət və s.*).

ЖЕЛЧЬ *ж. мн. нет 1.* öd, səfra; 2. öd kisəsi; 3. *тас. тәс.* hirs, acıq.

ЖЕМА́НИТЬСЯ *несов.* özünü naza qoymaq, özünü əzib-büzmək.

ЖЕМА́НИЦА *ж. nazlı, өзünü əzib-büzən, ədəbaz, işvəsatan qadın (qız).*

ЖЕМА́НИЧАНЬЕ *ср. дан.* özünü naza qoyma, nazlanma, naz satma; naz, işvə, ədəbazlıq.

ЖЕМА́НИЧАТЬ *несов.* özünü əzib-büzmək, özünü naza qoymaq, ədəbazlıq etmək.

ЖЕМА́ННОСТЬ *ж. nazlılıq, naz, qəmzə, işvə.* **ЖЕМА́ННЫЙ** *прил.* nazlı, əzilib-büzülən, ədəbaz.

ЖЕМА́НСТВО *ср. мн. нет* naz-qəmzə, naz, ədəbazlıq, işvə satma, işvə.

ЖЕ́МЧУГ *м.* mirvari, inci, dürr.

ЖЕ́МЧУЖИНА *ж.* 1. mirvari dənəsi, inci dənəsi; 2. *тас. тәс.* inci, yaraşlıq.

ЖЕ́МЧУЖИНКА *ж. жемчужина* *сөз. кіç.*

ЖЕ́МЧУЖНИЦА *ж.* 1. *zool.* mirvari mol-yusku; 2. *мәһ. байт.* vərəm xəstəliyi (*ev heyvanları və quşlarında*).

ЖЕ́МЧУЖНЫЙ 1. жемчуг *сөз. сиф.*; **жемчужное ожерелье** mirvari boyunbağı; 2. *тас. тәс.* mirvari kimi, inci kimi, sədəf kimi (*parlaq, təmiz, şəffaf, saf*); $\diamond$ **жемчужная болезнь köhn.** bax жемчужница 2-ci mənada.

ЖЕНА́ *ж. arvad.*

ЖЕНА́ТЫЙ *прил.* evli.

ЖÉНИН жена *сөз. сиф.*; *arvadın, arvadının, arvadının; женин портрет* arvadı(m)n şəkli.

ЖЕНИТЬ *сов. и несов.* evləndirmək; $\diamond$ **без меня меня женили** qız evində toydur, oğlan evinin xəbəri yoxdur.

ЖЕНИТЬБА *ж. мн. нет* evlənmə.

ЖЕНИТЬСЯ *сов. и несов.* evlənmək.

ЖЕНИХ *м.* 1. nişanlı, adaxlı (*oğlan*); *bəy (toyda)* 2. evlənmək istəyən adam, evlənmək yaşına çatmış oğlan; böyük oğlan, evlənməli oğlan; $\diamond$ **смотреть женихом** şad görünmək, üzü gülmək.

ЖЕНИХОВСКИЙ жених *сөз. сиф.*

ЖЕНИХОВСТВО *ср. мн. нет* nişanlılıq, adaxlılıq.

ЖЕНИШОК *м. жених* *сөз. охş.* adaxlıcığaz.

ЖЁ́НКА *ж. жена* *сөз. охş.* arvadcığaz.

ЖЕНОЛЮ́Б *м. köhn.* şorğöz kişi.

ЖЕНОЛЮ́БЕЦ *м. köhn.* bax женолюб.

ЖЕНОЛЮБИ́ВЫЙ *прил. köhn.* şorğöz, arvadbaz.

ЖЕНОЛЮ́БИЕ *ср. мн. нет köhn.* şorğözlük, arvadbazlıq.

ЖЕНОНЕ́НАВИ́СТНИК *м. köhn.* qadınsev-məz, qadından qaçan (*adam*), qadın düş-məni.

ЖЕНОНЕ́НАВИ́СТНИЧЕСКИЙ *женоне-навистничество* *сөз. сиф.*

ЖЕНОНЕ́НАВИ́СТНИЧЕСТВО *ср. мн. нет* qadınsevməzlik, qadınları sevməmə, qadından qaçma.

ЖЕНОПОДО́БНЫЙ *прил.* arvadsifət, arvadaoxşar.

ЖЕНОУБЫ́ЙСТВО *ср. köhn.* arvadını öldürmə.

ЖЕНОУБЫ́ЙЦА *м.* arvadını öldürən, arvad(m)n qatili.

ЖЕНСКИЙ женщина *сөз. сиф.*, *женское платье* qadın paltarı; $\diamond$ **женский род** qadın cinsi; **женский пол** qadın cinsi (*qadınlar*).

ЖЕНСТВЕННОСТЬ *ж. мн. нет* 1. qadınlıq; 2. incəlik, zəriflik, lətifət, qadın incəliyi.

ЖЕНСТВЕННЫЙ *прил.* 1. qadın kimi qadına xoş (*olan*); 2. incə, zərif.

ЖЕНУШКА *ж. жена* *сөз. охş.*

ЖЭ́НЩИНА *ж. qadın.*

ЖЭ́НЫШЕНЬ *м. bot.* jənşen, həyat kökü (*Uzaq Şərqdə bitən dərman bitkisi*).

ЖЕРДÉВОЙ жердь *сөз. сиф.*

ЖЕРДІ́НА *ж. uzun şüvül.*

ЖЕРДІ́НКА *ж. дан.* şüvülcük.

ЖЕРДІ́ННИК *м. bax жердняк.*

ЖЕРДНЯ́К *м. şüvüllük (meşə, ağaclıq).*

ЖЕРДЯ́ЧКА *ж. 1. жердь* *сөз. кіç.*; 2. tar, atma (*quş qafəsində, hində*).

ЖЕРДЬ *ж.* 1. şüvül; 2. *дан. zar.* uzundraz, uzunboy adam.

ЖЕРДЯНО́Й *прил.* şüvüldən qayrılmış; şüvül -i[-ı].

ЖЕРЁ́БАЯ *ж. boğaz (madyan, maya və s.).*

ЖЕРЕБЁ́НОК *м. dayça, day, daylaq, qulan.*

ЖЕРЕБЁ́Ц *м. ayğır.*

ЖЕРЕБИ́ТЬСЯ *несов.* doğmaq, balalamaq (*at, maya və s.*).

ЖЕРЕБКО́ВЫЙ *прил.* dayça dərisindən hazırlanmış.

ЖЕРЕБО́К *м. dayça dərisi.*

ЖЕРЕБО́СТЬ *ж. boğazlıq (madyan, maya və s. haqqında).*

ЖЕРЕБОВЫ́Й жеребец *сөз. сиф.*

ЖЕРЕБЧИ́К *м. жеребец* *сөз. кіç.*; *erkək qulan; ayğır; $\diamond$ мышный жеребчик köhn. qocalıqda yorğalayan.*

ЖЕРЕБЬЁ́ВКА *ж. püşkatma, çöpatma.*

ЖЕРЕБЬЁ́ВЩИК *м. püşkətan, çöpatan.*

ЖЕРЕБЯ́ТИНА *ж. мн. нет* dayça əti.

ЖЕРЕБЯ́ЧИЙ 1. жеребёнок *сөз. сиф.*; **жеребьячья гривка** day(ça) yalı; 2. *тас. ой-паған, оунақ.*

ЖЕРЁХ *м. zool.* xəşəm (*balıq*).

ЖЕРЛІ́ЦА *ж. tor (yirtıcı balıqları tutmaq üçün).*

ЖЕРЛО́ *ср. ağız (topda, quyuda, vulkanda).*

ЖЕРЛЯ́НКА *ж. zool.* anac qurbağa.

ЖЁ́РНОВ *м. (мн. жернова)* dəyirman daşı.

ЖЕРНОВО́Й жёрнов *сөз. сиф.*

ЖЁ́РТВА *ж.* 1. qurban; qurbanlıq; **принести жертву** qurban vermək; 2. *тас. тәс.* fəda, fədakarlıq; **он готов на всякие жертвы** o, hər cür fədakarlığa hazırdr; 3. tələfat; **человеческие жертвы** insan tələfatı; 4. *köhn.* ianə, sədəqə; **принести в жертву чему** qurban vermək, fəda etmək; **пасть жертвой** qurban olmaq, həlak olmaq, fəda olmaq, özünü fəda etmək.

ЖЁ́РТВЕННИК *м. tar.* qurbangah (*qədim bütəpəstərlərdə*).

ЖЁ́РТВЕННОСТЬ *ж.* fədakarlıq, özünü qurban vermə, canını fəda etmə.

ЖЁ́РТВЕННЫЙ жертва *сөз. сиф.* qurbanlıq (*heyvan; at*).

ЖЁ́РТВОАТЕ́ЛЬ *м.* ianə verən, ianəçi.

ЖЁ́РТВОВАТЬ *несов.* 1. ianə etmək; kömək etmək; 2. bağışlamaq; 3. qurban etmək, fəda etmək; **жертвовать собой** canını fəda etmək, canından keçmək.

ЖЁ́РТВОВАТЬСЯ *несов.* ianə verilmək, kömək edilmək, bağışlanmaq.

ЖЁ́РТВОПРИНО́ШЕНИЕ *ср. dini* qurban-kəsmə; qurban.

ЖЕСТ *м.* jest (1. *əl-qol hərəkəti*; 2. *тас. нүмайыш məqsədilə edilən bir iş, hərəkət*).

ЖЕСТИКУЛІ́РОВАНИЕ *ср.* əl-qol ilə hərəkət etmə, əl-qolunu oynatma; əllərini ölçmə.

ЖЕСТИКУЛІ́РОВАТЬ *несов.* əl-qolu ilə hərəkət etmək, əl-qolunu oynatmaq, əllərini ölçmək.

ЖЕСТИКУЛІ́ЦИОННЫЙ жестикуляция *сөз. сиф.*

ЖЕСТИКУЛІ́ЦИЯ *ж. мн. нет* əl-qol hərəkəti; danışanda əl-qolunu, başını tərpətmə.

ЖЁ́СТКИЙ *прил.* 1. bərk, sərt; 2. cod, qaba, kobud; 3. *тас. тәс.* qəti; 4. *тас. тәс.* ağır, şiddətli; $\diamond$ **жесткая вода** cod su.

ЖЁСТКО нареч. sərt, qaba, kobudcasına.
ЖЕСТКОКРЫЛЫЕ *мн. (ед. жесткокры-
 лое ср) zool.* sərtqanadlılar; sərtqanadlı
 həşəratlar.

ЖЁСТКОСТЬ *ж. мн. нет* 1. bərklik, sərt-
 lik; 2. codluq, qabalıq, kobudluq; 3. *тас.*
 qətilik; 4. *тас.* şiddət.

ЖЕСТОКИЙ *прил.* 1. rəhmsiz, amansız,
 insafsız, qəddar, zalım, daşürəkli; 2. *тас.*
 bərk, sərt, kəskin, şiddətli, dəhşətli, dö-
 zülməz, ağır; **жестокое сопротивление**
 şiddətli müqavimət; **жестокий удар** ağır
 zərbə; 3. *тас.* kobud, çox böyük; **жесто-
 кая ошибка** çox böyük (kobud) səhv.

ЖЕСТОКО нареч. 1. rəhmsizcasına, aman-
 sizcasına, insafsızcasına; 2. *тас.* bərk;
 3. *тас.* kobudcasına.

ЖЕСТОКОСЕРДНЕ *ср. мн. нет* daşürək-
 lilik, rəhmsizlik, zalımlıq.

ЖЕСТОКОСЕРДНЫЙ *прил.* daşürəkli,
 rəhmsiz, zalım.

ЖЕСТОКОСЕРДЫЙ *прил. köhn.* bax **жес-
 токосердный**.

ЖЕСТОКОСТЬ *ж. рəhmsizlik, amansızlıq,
 qəddarlıq, zalımlıq, daşürəklilik.*

ЖЕСТОЧАЙШИЙ *прев. ст. к жестокий*
 1. çox rəhmsiz, çox amansız, çox zalım,
 qəddar; 2. çox kəskin, çox şiddətli; **жес-
 точайший мороз** çox şiddətli şaxta;
 3. *тас.* ağır, çox ağır.

ЖЁСТЧЕ *срав. ст. к жёсткий и жёстко*
 1. daha bərk; 2. *тас.* daha sərt, daha qa-
 ba, daha kobud; 3. *тас.* daha qəti; 4. *тас.*
 daha ağır.

ЖЕСТЬ *ж. мн. нет* tənəkə, ağ dəmir, tə-
 bəqə dəmir.

ЖЕСТЯНИК *м. хūs.* tənəkəçi.

ЖЕСТЯНИЦКИЙ *прил. хūs.* tənəkə -i[-ı].

ЖЕСТЯНКА *ж. 1.* tənəkə qab, tənəkə qutu;
 2. tənəkə parçası.

ЖЕСТЯНОЙ *жесть* *сөз. сиф.;* **жестяная ко-
 робка** tənəkə qutu.

ЖЕСТЯНОЧНЫЙ *жестянка* *сөз. сиф.*

ЖЕСТЯНИК *м. бax* **жестяник**.

ЖЕСТЯНЫЙ *бax* **жестяной**.

ЖЕТО́Н *м. jeton (metal nişan, marka, me-
 dal).*

ЖЕТО́ННЫЙ *жетон* *сөз. сиф.*

ЖЕЧЬ *несов.* 1. yandırmaq, odlamaq; 2. da-
 lamaq (*qıcıtkan və s.*); 3. *тас.* alovlandır-
 maq, alışdırmaq, həyəcanlandırmaq;
 4. **жечь корабли** bax **корабль**; **жечь**
финням bax **финням**.

ЖЕЧЬСЯ *несов.* 1. yandırmaq; 2. yanmaq;
 3. yandırılmaq.

ЖЖЕНИЕ *ср. мн. нет* 1. yandırma; 2. qı-
 qırma.

ЖЖЕНКА *ж. punş (şəkar, meyvə, ədviyyə
 qarışdırılmış rom və ya konyakdan hazırlanan içki).*

ЖЖЁНЫЙ *прил.* qovrulmuş; **жжёный**
кофе qovrulmuş qəhvə.

ЖИВА́ЛЫЙ *прил. məh.* təcrübəli, çox gör-
 müş, dünyagörmüş.

ЖИВАТЬ *многокр. дан. бax* **жить**.

ЖИВЁТЕ *ср. нескл. „ж“* hərfinin köhnə adı.

ЖИВЁЦ *м. iri* balıq tutmaq üçün tilova taxı-
 lan xırda diri balıq.

ЖИВІТЕЛЬНОСТЬ *ж. həyatvericilik, can-
 landırıcılıq.*

ЖИВІТЕЛЫ́Й *прил.* həyatverici, can-
 landırıcı; 4. **живительная влага** zar. içki,
 şərab.

ЖИВІТЬ *несов.* canlandırmaq, həyat ver-
 mək; ruhlandırmaq.

ЖИВІЦА *ж. бax* **терпентин**.

ЖИВНОСТЬ *ж. мн. нет* **сбир. дан.** ev
 quşları.

ЖИВО *нареч.* 1. çox aydın; **я живо помню**
события hadisələr çox aydın yadımda-
 dır; 2. çox, olduqca, son dərəcə; **живо**
быть тронутым çox (son dərəcə) mütə-
 ʔəssir olmaq; 3. həyəcanla, ruh yüksəkliyi
 ilə, vəcdlə; **песу играли очень живо**
 pyesi çox həyəcanla oynadılar; 4. tez,
 cəld, tələsik; **он живо сбежал за доктором**
 o tez (cəld) doktorun dalmca getdi.

ЖИВОГЛОТ *м. дан.* istismarçı, müftəxor.

ЖИВОДЁР *м. 1. köhn.* dərisoyan; 2. *тас.*
дан. rəhmsiz, insafsız; qansoran, müftə-
 xor, istismarçı.

ЖИВОДЁРНЯ *ж. дан. хūs.* dəri soyulan yer.

ЖИВОДЁРСТВО *ср. мн. нет* **дан. 1.** rəhm-
 sizlik, zalımlıq (*heyvanlara qarşı*); 2. *тас.*
 soyğunçuluq.

ЖИВОЙ *прил. 1.* diri; **живая рыба** diri
 balıq; 2. sağ; **моя бабушка еще жива**

mənim nənəm hələ sağdır; 3. canlı; **жи-
 вая природа** canlı təbiət; 4. gerçək, hə-
 qiqi; **это не выдуманные, а живые**
факты bu uydurma deyil, həqiqi faktlar-
 dır; 5. diribaş, çevik, diri, zirək, qıvrıq, oy-
 naq, şux; coşqun; **живой ребёнок** diri
 (diribaş) uşaq; **живой темперамент** coş-
 qun təbiət; 6. fəal, qızgın; **принимать**
живое участие fəal iştirak etmək;
живая торговля qızgın ticarət (alver);
 7. təsirli; 4. **живого места нет** sağ yeri
 qalmamışdır; **ни жив, ни мёртв** nə
 öldür, nə diri; **живая вода** dirilik suyu,
 ab-həyat (*nağıllarda*); **ни (одной) жи-
 вой души** heç kəs yoxdur; **на живую**
нитку atüstü, başdansovma, tez-tələsik
 (*tikmək, iş görmək*); **живая рана** təzə ya-
 ra; **живые цветы** təbii çiçəklər; **живая**
сила canlı qüvvə; **на живую руку** tələ-
 sik, başdansovma; **живая изгородь** canlı
 çəpər (*ağaclardan və kollardan ibarət sıx*
çəpər, hasar); **живой инвентарь** bax **ин-
 вентарь**; **живой рукой**; **живым духом**;
живым манером tez, əlüstü; **взять**
 (**забрать**) **за живое**; **задеть** (затронуть,
 забрать) **за живое** zəif damarından tut-
 maq; **жив-здоров**; **жив здоров** sağ sala-
 matdır; **живой вес** diri çəki.

ЖИВОПИСАНИЕ *ср. köhn.* canlı, bədii təsvir.
ЖИВОПИСАТЬ *сов. и несов.* canlı, bədii
 surətdə təsvir etmək.

ЖИВОПІСЕЦ *м. naqqaş, rəssam.*

ЖИВОПІСНО *нареч.* gözəl, bədii surətdə,
 şairanə.

ЖИВОПІСНОСТЬ *ж. мн. нет* şairanəlik,
 gözəllik, bədiiilik, qəşənglik, axar-baxar-
 lılıq, səfəhlilik.

ЖИВОПІСНЫЙ 1. **живопись** *сөз. сиф.;*
живописное искусство naqqaşlıq, rəs-
 samlıq; 2. gözəl, mənzərəli, qəşəng, şai-
 ranə, səfəli; 3. obrazlı, ifadəli, parlaq (*dil,
 nitq, üslub və s.*).

ЖИВОПІСЬ *ж. мн. нет* 1. naqqaşlıq, rəs-
 samlıq; 2. **сбир.** rəsm, şəkil.

ЖИВОРОДЯЩИЙ *прил. zool.* diridoğan,
 diribalalayan.

ЖИВОРОЖДЕНИЕ *ср. мн. нет* *zool.* diri
 doğma, diri balalama.

ЖИВОРЫБНЫЙ; **живорыбный садок**
 hovuzlu balıq gəmis; **живорыбный ре-
 зервуар** diri balıq saxlamaq üçün hovuz.
ЖІВОСТЬ *ж. мн. нет* 1. canlılıq; 2. zirək-
 lik, çeviklik, diribaşlıq, qıvrıqlıq; şuxluq;
 4. **с живостью** cəld, tez.

ЖІВЎТ 1. qarın; 2. *köhn.* həyat, can, di-
 rilik; **не жалеть живота** canını əsirgə-
 məmək; 4. **живот подвело** *безл.* asını-
 şam, qamım acdır; **надорвать живот**
 (животы), **со смеху** (от хохота) bax **на-
 дорвать**.

ЖІВЎТ 2 *мн. köhn. məh.* 1. heyvan (*at*);
 2. *мн.* **животы** mal, dövlət, var.

ЖИВОТВОРІТЬ *несов. köhn.* canlandırmaq,
 dirçəltmək, həyat vermək, ruhlandırmaq.

ЖИВОТВОРНОСТЬ *ж.* canlandırıcılıq, hə-
 yatvericilik, güc, qüvvətvericilik.

ЖИВОТВОРНЫЙ *прил.* canlandırıcı, qüv-
 vətverici, həyatverici.

ЖИВОТВОРЯЩИЙ *прич. köhn.* dirildən,
 canlandırın, həyatverən, həyatverici, ruh-
 landıran.

ЖІВЎТІК *м. живот* *сөз. кіç.*; qarıncıq;
 4. **надорвать животники** bax **надорвать**.

ЖИВОТІНА *ж. дан.* ev heyvanı.

ЖИВОТНОВЎД *м. heyvandar; heyvandar-
 lıq mütəʔəssisi.*

ЖИВОТНОВЎДСТВО *ср. мн. нет* heyvan-
 darlıq.

ЖИВОТНОВЎДЧЕСКИЙ **животноводст-
 во** *сөз. сиф.;* **животноводческий совхоз**
 heyvandarlıq sovxozu.

ЖІВЎТНОЕ *ср. heyvan.*

ЖІВЎТНЫЙ *прил. 1. животное* *сөз. сиф.;*
животный мир heyvanlar aləmi; 2. hey-
 vanı; **животное чувство** heyvanı hiss;
 4. **животный эпос** heyvanlar haqqında
 nağıllar; **животный орнамент** heyvan
 şəkillərindən ibarət ornament (bəzək).

ЖИВОТРЕПЕЩУЩИЙ *прил. 1.* ən gərə-
 kəli, ən zəruri, ən mühüm; **жизнотре-
 пещущий вопрос** günün ən mühüm
 məsələsi; 2. canlı; **жизнотрепещущие**
образы canlı surətlər.

ЖІВУЧЕСТЬ *ж. мн. нет* 1. yaşamaq qabi-
 liyyəti; 2. canibərklik, davamlılıq, möh-
 kəmlik.

ЖИВУЧИЙ *прил.* 1. yaşamağa qabil; 2. canibərk, davamlı, möhkəm.

ЖИВУЩИЙ *прич.* yaşayan, sakin (olan).

ЖИВЧИК *м* 1. *дан.* zirək, diribaş, çevik (*adam*); 2. bax *сперматозоид*; 3. bərk vuran qan damarı.

ЖИВЬЕМ *нареч.* diri-diri, diri halda.

ЖИГАЛКА *ж* *zool.* payız milçəyi.

ЖИД *м* *сүхəd* (*keçmişdə yəhudilərə verilən həqarətli ad*).

ЖИДКИЙ *прил.* 1. maye, duru; **жидкое топливо** maye (duru) yanacaq; 2. sıyıq; 3. açıq; **жидкий чай** açıq çay; 4. seyrək; **жидкий лес** seyrək meşə; **жидкие волосы** seyrək saç; 5. *тəс.* zəif, davamsız; **жидкие мускулы** zəif əzələ; 6. *тəс.* məzmunsuz, suyu çox (*məruzə, məqalə və s.*).

ЖИДКОВАТЫЙ *прил.* 1. durutəhər, sıyıqtəhər; 2. bir qədər açıq; 3. bir qədər seyrək, seyrəktəhər.

ЖИДКОКОСТНЫЙ *прил.* cılız, sısqə, sümüyü xırda, zəif, cansız.

ЖИДКОНОГИЙ *прил.* qıcları nazik və zəif, çilingayaq.

ЖИДКОСТНЫЙ жидкость *сөз. сиф.*

ЖИДКОСТЬ *ж* 1. maye; duru maddə; 2. mayelik, duruluq, sıyıqlıq; 3. seyrəklik; 4. *тəс.* zəiflik; 5. *тəс.* məzmunsuzluq.

ЖИЖА *ж* *мн. нет* *дан.* 1. lehmə, horra; 2. şirə.

ЖИЖЕ *срв. ст. к жидкий и жидко* daha duru, daha sıyıq.

ЖИЖЕСБОРНИК *м* *к. т.* peyin şirəsi quyusu.

ЖИЖИЦА *жиза* *сөз. кіч.*

ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТЬ *мн. нет* həyat fəaliyyəti.

ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. *biol.* həyat qabiliyyəti olan; 2. fəal, fəaliyyətli, çalışqan, işcil.

ЖИЗНЕЛЮБ *м* həyatı sevən adam.

ЖИЗНЕЛЮБЕЦ *м* bax *жизнелюб*.

ЖИЗНЕЛЮБИВЫЙ *прил.* həyatı sevən.

ЖИЗНЕЛЮБИЕ *ср* həyatı sevmə, həyat eşqi.

ЖИЗНЕННОСТЬ *ж* *мн. нет* həyatilik; zərurilik, aktuallıq, əhəmiyyət.

ЖИЗНЕННЫЙ *прил.* 1. həyat -i [-i]; həyatı; **жизненный опыт** həyat təcrübəsi;

жизненный вопрос həyatı məsələ; 2. çox mühüm, vacib, zəruri, aktual.

ЖИЗНЕОПАСНЫЙ *прил.* təhlükəli, həyat üçün qorxulu, xəterli.

ЖИЗНЕОПИСАНИЕ *ср* tərcümeyi-hal.

ЖИЗНЕОЩУЩЕНИЕ *ср* həyatı duyma, həyat duyğusu, həyat qavrayışı.

ЖИЗНЕПОНИМАНИЕ *ср* dünyagörüşü, həyata baxış.

ЖИЗНЕРАДОСТНОСТЬ *ж* *мн. нет* şadlıq, şənlik, gülərlülük.

ЖИЗНЕРАДОСТНЫЙ *прил.* həmişə şən; həmişə şad, gülərlülü.

ЖИЗНЕСПОСОБНОСТЬ *ж* *мн. нет* həyat qabiliyyəti.

ЖИЗНЕСПОСОБНЫЙ *прил.* yaşamağa qabil, həyat qabiliyyəti olan.

ЖИЗНЕСТОЙКИЙ *прил.* yaşamağa qabil, davamlı, möhkəm, dözümlü.

ЖИЗНЕСТОЙКОСТЬ *ж* *мн. нет* yaşamağa qabillik, davamlılıq, möhkəmlik, dözümlülük.

ЖИЗНЕУТВЕРЖДАЮЩИЙ *прил.* nikbin, optimist, həyata nikbin münasibət bəsləyən; həyatverici, gümrah.

ЖИЗНЬ *ж* 1. (*müxtəlif mənalarda*) həyat; **жизнь человека** insanın həyatı; **общественная жизнь** ictimai həyat; **семейная жизнь** ailə həyatı; **политическая жизнь** **страны** ölkənin siyasi həyatı; **городская жизнь** şəhər həyatı; **отдать жизнь за Родину** Vətən yolunda həyatından keçmək; 2. dirilik, varlıq; 3. ömür; **в течение всей жизни** bütün ömürü boyu; **проводить жизнь** ömür sürmək; 4. məişət, yaşayış, güzəran, rüzgar, zindəganlıq, dolaşmaq, gün; 5. *тəс.* can, adam; 6. *köhn.* tərcümeyi-hal; **о подруга жизни** həyat yoldaşı, arvad; **на всю жизнь** ömürlük, həmişəlik; **прожигать жизнь** həyatını puşa (zaya) çıxartmaq; **вопрос жизни и смерти** ölüm-dirim məsələsi; **не на жизнь, а на смерть** (бороться, биться) ən qəti, son nəfəsə qədər (*mübarizə aparmaq, vuruşmaq*) ölüm-dirim mübarizəsi aparmaq; **лишить жизни** öldürmək; **даровать жизнь** öldürməmək, bağışlamaq, günahından keçmək; **как жизнь?** necəsiniz?; **ни в жизнь** heç vaxt; əsla,

qətiyyə; **дать жизнь кому** törətmək, doğmaq, meydana gətirmək; **отдать (положить) жизнь** canını fəda etmək, canını qurban etmək, canından keçmək; **между жизнью и смертью** həyatla ölüm arasında, taxtapara üstündə; **право жизни и смерти** öldürmək və bağışlamaq hüququ; canı... əlində olma; **жизнь моя!** canım-ciyərim, qurban olduğum, ... can! **жизни не рад** heç şeyə şad deyil, qanı qaradır.

ЖИКЛЕР *м* *tex.* jiklyör (*mayelərin və yaxud qazların işlənməsini qaydaya salmaq üçün cihaz*).

ЖИЛА *ж* damar (*müxtəlif mənalarda*); **о тянуть жилы (из кого)** 1) qanını sormaq, istismar etmək; 2) ürəyini çəkmək, incitmək, üzmək.

ЖИЛА *ж* *мн. дан.* xəsis, simic (*adam*).

ЖИЛЕТ *м* *жет* (*pencək altından geyilən qısa qolsuz geyim*).

ЖИЛЕТКА *ж* *дан.* bax *жилет*.

ЖИЛЕТНИК *м* jilet tikən dərzi.

ЖИЛЕТНЫЙ жилет *сөз. сиф.*; **жилетный карман** jilet cibi.

ЖИЛЕТОЧНЫЙ *прил.* *дан.* bax *жилетный*.

ЖИЛЕЦ *м* (*мн. жильцы*) 1. kirayənişin, həmxana, kirəçi; 2. yaşayan, sakin; **не жилец на свете, на земле** ömrü az qalmışdır.

ЖИЛИСТЫЙ *прил.* 1. damarlı, damar-damar; **жилистое мясо** damarlı ət; 2. ariq, damarları görünən; 3. *тəс.* güclü, davamlı, möhkəm.

ЖИЛИТЬСЯ *в* *несов. тəх.* gücənmək, güc eləmək.

ЖИЛИТЬСЯ *в* *несов. тəх.* simiclik etmək, xəsislik etmək.

ЖИЛИЩА *ж* bax *жилец*.

ЖИЛИЩКА *ж* *дан.* bax *жилица*.

ЖИЛИЩЕ *ср* 1. mənzil, ev, məskən; 2. *тəс.* yurd, yuva.

ЖИЛИЩНЫЙ жилище *сөз. сиф.*; **жилищные условия** mənzil şəraiti.

ЖИЛКА *ж* 1. (*müxtəlif mənalarda*) damar; 2. *bot.* damarçıq (*yarpaqda və s.*); **о попасть в жилку** *köhn.* vaxtına düşmək.

ЖИЛКА *ж* *дан.* qabiliyyət, bacarıq, istedad, meyl.

ЖИЛКОВАНИЕ *ср* *bot., zool.* damarlanma, damar-damar olma.

ЖИЛКОВАТЫЙ *прил.* xüs. damarlı, damar-damar; **жилковатый кварц** damarlı kvarts.

ЖИЛОВАТЫЙ *прил.* bir qədər damarlı.

ЖИЛОЙ *прил.* 1. yaşayış -i [-i]; yaşayış üçün; **жилой дом** yaşayış evi; 2. adam-yaşayan, məskun.

ЖИЛОБРАЗНЫЙ *прил.* damaraoxşar, damarşəkilli.

ЖИЛОТДЕЛ *м* (*жилищный отдел*) mənzil şöbəsi.

ЖИЛОЧКА *жилка* *сөз. кіч.*

ЖИЛПОЩАДЬ *ж* (*жилая площадь*) mənzil sahəsi.

ЖИЛСТРОИТЕЛЬНЫЙ (*жилищнострительный*) *жилостроительство* *сөз. сиф.*, **жилостроительные организации** mənziltikən təşkilatlar.

ЖИЛСТРОИТЕЛЬСТВО *ср* *мн. нет* (*жилищное строительство*) mənzil tikintisi.

ЖИЛУПРАВЛЕНИЕ *ср* mənzil idarəsi.

ЖИЛФОНД *м* (*жилищный фонд*) mənzil fondu.

ЖИЛЬЕ *ср* mənzil, məskən, yurd, ev.

ЖИЛЬНЫЙ *прил.* damarlı, damar-damar (*sıxurlar, yataqlar və s.*).

ЖИМ *м* *идм.* sıxma gücü.

ЖИМОЛОСТНЫЙ *прил.* *bot.* doqquzdən -i [-i].

ЖИМОЛОСТЬ *ж* *мн. нет* *bot.* doqquzdən (*kol*).

ЖИР *м* yağ, piy; **о с жиру беситься** qurdanlıq etmək, piylənmək, harınlıq etmək, qudurmaq; **от жиру лопаться** çox kökəlmək, şişmək, piy basmaq; **нагулять жиру** kökəlmək, piylənmək, piy bağlamaq; **заплыть жиром** bax **заплыть II**.

ЖИРАНДОЛЬ *ж.* köhn. şamdan.

ЖИРАФ *м*, **ЖИРАФА** *ж* *zool.* zürafə (*heyvan*).

ЖИРЁТЬ *несов.* piylənmək, piy bağlamaq, kökəlmək.

ЖИРНИК *м* *тəх.* qəndil, çıraq.

ЖИРНОМОЛОЧНОСТЬ *ж* xüs. südün yağlılığı.

ЖИРНОМОЛОЧНЫЙ *прил.* xüs. südü yağlı olan, yağlı süd verən.

ЖИРНОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. piylilik, yağlılıq; 2. köklük.

ЖИРНЫЙ *прил.* 1. yağlı; жирный обед yağlı xörək; жирное молоко yağlı süd; 2. yağ [-i]; жирное пятно yağ ləkəsi; 3. piyli, piylənmiş, çox kök, tosqun; жирный человек kök adam; 4. güclü, qüvvətli; жирная земля qüvvətli torpaq; 5. mətb. qalın, qara; жирный шрифт qara şrift; qalın şrift; 6. жирный кусок yağlı tikə; жирно будет *dan. isteh. xarab* edər səni (onu).

ЖИРО *ср нескл.* 1. *mal. jiro* (həvalə haqqında çek və s. pul sənədləri üzərində qeyd); 2. bax *жиропрказ*.

ЖИРОВАНИЕ I *ср мн. нег. тек.* yağ hopdur(ul)ma, piy hopdur(ul)ma.

ЖИРОВАНИЕ II *ср овч.* yem axtarma, yemlənmə (heyvanlar, quşlar, balıqlar).

ЖИРОВАТЬ *несов.* 1. *тек.* yağ hopdurmaq; 2. qidalanmaq, kökəlmək (heyvanlar haqqında); 3. *bot.* bar verməyəyərək uzanmaq (ağac haqqında).

ЖИРОВИК *м 1. дан.* piy şişi; 2. *miner.* talk növü.

ЖИРОВКА I *ж дан.* bax *жиропрказ*.

ЖИРОВКА II *ж хüs.* yağ hopdurma.

ЖИРОВКА III *ж овч.* bax *жирование II*.

ЖИРОВОЙ *прил.* 1. yağlı; piyli; жировые вещества yağlı maddələr; 2. piy [-i(-)]; yağ [-i(-)]; жировая промышленность yağ sənayesi, yağ istehsal edən sənaye.

ЖИРОК *м мн. нег. дан.* жир *сöz. кіç.*

ЖИРОМОЛОЧНОСТЬ *ж мн. нег. к. т. сү-* дүн bol və yağlı olması.

ЖИРОМОЛОЧНЫЙ *прил. к. т.* bol və yağlı südli; жиromолочный скот bol və yağlı-südlü mal-qara.

ЖИРОНДА *ж тар.* jironда (1. XVIII əsrdə Fransa burjua inqilabı dövründə iri burjuaziyanın mənafevinə əks etdirmiş və əksinqilab tərəfinə keçmiş siyasi qrup; 2. *мәс.* əksinqilab ilə sazişə meyl edən siyasi qrup).

ЖИРОНДИСТ *м* jirondist, jironда tərəfdarı.

ЖИРОНДИСТСКИЙ *прил.* jirondist [-i(-)].

ЖИРОБОРОТ *м mal.* nağdı olmayan ödünс döviyyəsi.

ЖИРОБРАЗНЫЙ *прил.* piyəbənзər, pi-yəoxşar, yağaoxşar.

ЖИРОБРАЗОВАНИЕ *ср* piy əmələ gəlmə.

ЖИРООТЛОЖЕНИЕ *ср* piylənmə, piy bağlama.

ЖИРОПОТ *м мн. нег.* yağ-tər (qoyunlarda piy və tər vəzilərinin ifraz etdiyi maddə).

ЖИРОПРИКАЗ *м mal.* jiro-əmr (bank və ya əmanət kassasındakı pulunu başqasının hesabına keçirmək haqqında əmanətçinin yazılı sərəncamı).

ЖИРОСКОП *м fiz.* jiroskop (hər cür vəziyyətdə öz sabitliyini mühafizə edən sərbəst oxlu cihaz).

ЖИРОСКОПИЧЕСКИЙ *жироскоп söz. sif.;* jiroskopik.

ЖИРОТОП *м хüs.* yağ (piy) əridən işçi.

ЖИРОТОПЛЕНИЕ *ср* yağ (piy) əritmə.

ЖИРОТОПНЫЙ *прил.* хüs. yağ (piy) əritməklə məşğul olan.

ЖИРОТОПНЯ *ж хüs.* yağ (piy) əridilən yer (müəssisə).

ЖИТЕЙСКИЙ *прил.* 1. gündəlik, adi, həyatı; 2. güzəran, məişətə aid olan; 6. дело житейское в знач. сказ. adi işdir, həmişəki şeydir.

ЖИТЕЛЬ *м* sakin, yaşayan, əhl; *житель города* şəhər sakini, şəhər əhli; *жители Баку* Bakı əhalisi.

ЖИТЕЛЬНИЦА *ж* sakin qadın (qız).

ЖИТЕЛЬСТВО *ср мн. нег.* bir yerdə yaşama, sakin olma; место постоянного жительства daimi yaşayış yeri; 6. вид на жительство köhn. pasport.

ЖИТЕЛЬСТВОВАТЬ *несов. köhn.* yaşamaq, sakin olmaq.

ЖИТИЕ *ср 1. dini* rəvayət, qissə; 2. köhn. tərcüməyi-hal; 3. köhn. həyat, yaşayış.

ЖИТИЙНЫЙ *житие (1-ci mənada) söz. sif.*

ЖИТНИЦА *ж 1. köhn.* taxıl anbarı; 2. *мәс.* taxıl mənbəyi; taxıl bol olan diyar (vilayət və s.).

ЖИТНЫЙ *жито söz. sif.*

ЖИТНЯК *м bot.* daraqotu.

ЖИТО *ср мн. нег. мәх. taxıl.*

ЖИТЬ *несов.* 1. (müxtəlif mənalarda) yaşamaq; он жил 50 лет о, 50 il yaşadı; память о нём долго будет жить в наших сердцах onun xatirəsi uzun müddət qəlbimizdə yaşayacaqdır; я живу в Баку mən Bakıda yaşayıram; братья живут вместе qardaşlar bir yerdə yaşayırlar; жить своим трудом öz zəhməti ilə yaşa-

maq; жить надеждами ümidlə yaşamaq; 2. ömür sürmək, həyat sürmək, dolanmaq, güzəran keçirmək, keçinmək; жить весело şən həyat sürmək; 6. жил-был... biri vardı, biri yoxdu...; велел (приказал) долго жить ömrünü bağışladı; жить душа в душу bax duşa; жить (как) на вулкане bax вулкан; жить своим умом (разумом) öz ağılı ilə iş görmək.

ЖИТЬЕ *ср мн. нег. дан.* 1. həyat; 2. yaşayış, dolanacaq, güzəran; 3. yaşama; 6. житье-бытьё bax житьё; нет житья кому от кого göz verib işiq vermir.

ЖИТЬИШКО *ср мн. нег.* (pis) dolanacaq, güzəran.

ЖИТЬСЯ *несов. безл. дан.* yaşamaq, ömür sürmək, gün keçirmək; нам живётся хорошо biz yaxşı yaşayıq; ему не живётся на одном месте o, bir yerdə yaşaya bilmir.

ЖМОТ *м дан.* simic, xəsis (adam).

ЖМУРИТЬ *несов.* qıymaq (gözlərini).

ЖМУРИТЬСЯ *несов.* gözlerini qıymaq **ЖМУРКИ** *ед. нег.* gözübağlıca (oyun).

ЖМЫХИ *мн. (ед. жмых м) к. т.* cəcə (yağlı bitkilərin yağı çıxarıldıqdan sonra qalan qalıqları).

ЖМЫХОВЫЙ *жмых söz. sif.;* cecədən hazırlanmış.

ЖМЫХОДРОБИЛКА *ж хüs.* cecədoğrayan maşın.

ЖНЕЙКА *ж к. т.* taxılbiçən maşın.

ЖНЕЦ *м* biçinçi.

ЖНЕЯ *ж мәх.* biçinçi qadın (qız).

ЖНИВО *ср мәх.* bax *жнивье*.

ЖНИВЬЕ *ср к. т. 1.* kövsənlik (biçilmiş əkin yeri); 2. kövsən (biçindən sonra zəmidə qalmış küləş); 3. biçin vaxtı.

ЖНИТВО *ср мн. нег. мәх. 1.* kövsən; 2. biçin vaxtı.

ЖНИЦА *ж* bax *жнец*.

ЖОКЕЙ *м idm.* jokey, sürücü, minici (ciddirdə at sürən).

ЖОКЕЙКА *ж* jokeyka, jokey papağı;

ЖОКЕЙСКИЙ *жokeй söz. sif.;* жokeйский костюм jokey paltarı.

ЖОЛОБ *м* bax *жёлоб*.

ЖОЛУДЬ *ж* bax *жёлудь*.

ЖОМ *м хüs. 1.* məngənə, sıxac; 2. cecə, puçal; 3. *мәс.* simic, xəsis.

ЖОНГЛЕР *м* jonqlyor (1. sirkdə məharətlə əldə şey oynadan artisti; 2. hoqqabaz, oyunbaz).

ЖОНГЛЕРСКИЙ *жонглёр söz. sif.*

ЖОНГЛЕРСТВО *ср мн. нег. 1.* jonqlyorluq; 2. hoqqabazlıq, oyunbazlıq.

ЖОНГЛИРОВАНИЕ *ср мн. нег.* jonqlyorluq etmə.

ЖОНГЛИРОВАТЬ *несов. 1.* jonqlyorluq etmək (məharətlə əldə şey oynatmaq); 2. hoqqabazlıq etmək, oyunbazlıq etmək, oynamaq; 3. *мәс.* sözlərdən, faktlardan öz istədiyi kimi istifadə etmək.

ЖОР *м мәх.* bəhgin tilovu vurmaş.

ЖОРНОВ *м* bax *жёрнов*.

ЖОХ *м дан.* bic, kələkbaz, fırılдаqçı.

ЖРАТЬ *несов. дан.* (acgözlüklə) yemək; aşırmaq, tıxmaq.

ЖРЁБИЙ *м 1.* püşk, çör, qürə (qurra); бросать жребий püşk atmaq, çör atmaq; 2. *мәс.* köhn. tale, bəxt, qismət, nəşib; 6. жребий брошен püşk atılmışdır (qərar qəbul edilmişdir).

ЖРЕЦ *м 1. тар.* kahin (bütərəstlərdə); 2. *мәс.* xadim; жрецы науки и искусства elm və incəsənət xadimləri.

ЖРЁЧЕСКИЙ *жрец (1-ci mənada) söz. sif.*

ЖРЁЧЕСТВО *ср мн. нег. 1.* kahinlik; 2. *собр.* kahinlər.

ЖРИЦА *ж* kahinə.

ЖУЖЕЛИЦА *ж zool.* haf.

ЖУЖЖАЛЬЦА, ЖУЖЖАЛЬЦЫ *ед. нег. zool.* dal qanadlıqlar (milçək, malçibini və başqa ikiqanadlı həşəratlarda).

ЖУЖЖАНИЕ *ср мн. нег. 1.* vızılт, vızıldama; 2. *мәс.* səs, hay-küy.

ЖУЖЖАНИЕ *ср мн. нег. 1.* vızılт, vızıldama; 2. *мәс.* səs salmaq, hay-küy salmaq; 3. *мәс.* mızıldamaq.

ЖУЙР *м köhn.* kefcil, kef əhli.

ЖУЙРОВАТЬ *несов. köhn.* kef etmək, həyatını kefdə keçirmək, qəmsiz həyat sürmək.

ЖУК *м böcək; майский жук zool.* may-böcəyi.

ЖУК *м дан.* hərif, tülkü (fırılдаqçı, kələkbaz).

ЖУЛИК *м 1.* xəspuş, cibgir, oğru, əliəyri; 2. fırılдаqçı, kələkbaz, lotu.

ЖУЛИКОВАТОСТЬ ж 1. əliəyirlik; 2. fırıldaqçılığa, kələkbazlığa meyl, aldadıcılığa meyl.
ЖУЛИКОВАТЫЙ прил. 1. əliəyir; 2. fırıldaqçı, kələkbaz; 3. şübhəli.
ЖУЛЬЕ ср мн. нет собир. дан. 1. xəspuşlar, cibgirlər, oğrular, əliəyirilər; 2. lotular, fırıldaqçılar.
ЖУЛЬНИЧАТЬ несов. kələkbazlıq etmək, fırıldaq işlətmək, biclik etmək.
ЖУЛЬНИЧЕСКИЙ жульничество söz. sif. жульничество ср 1. fırıldaq, fırıldaqçılıq, kələkbazlıq, kələk; 2. oğurluq; əliəyirilik.
ЖУПА ж тар. jupa (cənubi slavyanlarda: vilayət).
ЖУПАН I м тар jupan; isti arxalıq (polyaklarda və ukraynalılarda).
ЖУПАН II м тар. jupan, vilayət hakimi (bax жупа).
ЖУПЕЛ м qorxuluq (vahimə doğuran şey, dəhşət doğuran şey).
ЖУРАВЛЁНОК м durna balası.
ЖУРАВЛИНЫЙ I журавль söz. sif.; 2. durna kimi.
ЖУРАВЛИХА ж дан. diş durna.
ЖУРАВЛЬ I м zool. durna.
ЖУРАВЛЬ II м mancanaq (quyudan su çəkmək üçün).
ЖУРИТЬ несов. дан. yüngül tənbeh etmək, məzəmmətləmək, danlamaq, qınamaq.
ЖУРИТЬСЯ несов. дан. qəmlənmək, dərdlənmək, kədərlənmək, xiffət etmək, ürəyini sıxmaq.
ЖУРНАЛ м 1. jurnal, məcmuə; литературный журнал ədəbi məcmuə; модный журнал moda jurnalı; 2. dəftər; бухгалтерский журнал mühasibat dəftəri.
ЖУРНАЛИЗМ м мн. нет журнализм, mətbuatçılıq.
ЖУРНАЛИСТ м 1. jurnalist, köhn. mühərrir; 2. dəft. qeydçi.
ЖУРНАЛИСТИКА ж мн. нет 1. журналистика (qəzet və jurnallarda ədəbi-publisistik fəaliyyət); 2. собир. mətbuat.

ЖУРНАЛИСТКА ж jurnalist, mühərrir qadın (qız).
ЖУРНАЛИСТСКИЙ журналист söz. sif.
ЖУРНАЛЬНЫЙ журнал söz. sif.
ЖУРФЕКС м köhn. ziyafət (həftənin müəyyən günündə düzəldilən qonaqlıq, ziyafət).
ЖУРЧАНИЕ ср şırıldama, şırıltı.
ЖУРЧАТЬ несов. 1. şırıldamaq, şırıltı ilə axmaq; 2. təs. səslənmək, ötmək (oxumaq).
ЖУРЧАЩИЙ прич. şırıldayan.
ЖУТКИЙ прил. qorxunc, dəhşətli, müdhiş, faciəli, tükürpərdici; жуткое зрелище qorxunc (dəhşətli) mənzərə.
ЖУТКО I нареч. qorxunc halda, dəhşətlə; dəhşətli; 2. безл. в знач. сказ. vahiməlidir, vahimə basır; мне что-то жутко мənə nə işə vahimə basır.
ЖУТКОСТЬ ж мн. нет qorxunculuq, müdhişlik, dəhşət; до жуткости дан. bax жуть.
ЖУТЬ ж мн. нет 1. qorxu, dəhşət, vahimə; 2. в знач. сказ. tükür(m) ürpəşir; жуть берёт от этих рассказов bu söhbətlərdən adamın tükür(m) ürpəşir; до жути son dərəcə.
ЖУХЛОСТЬ ж мн. нет 1. solğunluq, tutqunluq (rəngdə); 2. quruyub sərtləşmə, bərkimə; sərtlik, bərklik, codluq (dəridə).
ЖУХЛЫЙ прил. xüs. 1. solğun, tutqun (rəng); 2. sərt, bərk, cod (dəri).
ЖУХНУТЬ несов. quruyub solmaq, tutqunlaşmaq, sərtləşmək, bərkimək, codlaşmaq (dəri və s).
ЖУЧИТЬ несов. дан. daim məzəmmət etmək, daim danlamaq, gözümçixdiyə salmaq.
ЖУЧКА ж həyat iti.
ЖУЧОК м жуk söz. kiç.
ЖЮРИ ср нескл. jüri (1. собир. yarışda, sərgidə, müsabiqədə və s.-də mükafat təyin edən ekspertlər heyəti; 2. idman yarışlarında hakim).

Зз

ЗА пред. 1. ... dalında, ... arxasında, ... o tayında, ... o tərəfində; за горой dağın dalında; за рекой çayın o tayında; 2. ... o tayına, ... o tərəfinə; бросить за ограду çəpərin o tərəfinə atmaq; 3. ... altında; за пазухой qoltuq altında; 4. ... dalınca, ... ardınca, ... dalmca, ... ardınca; один вслед за другим bir-birinin dalınca; идите за мной dalmca gelin; 5. ... vaxtında, ... zamanı; не разговаривай за обедом yemək zamanı danışmaq; 6. ... ərzində, ... müddətində, ... içində; за один год bir il ərzində; за неделю bir həftənin içində; 7. ... üçün; -а, -ə, -yə, -ya; стоять в очереди за билетом билет üçün növbəyə durmaq; голосовать за предложение təklifə səs vermək; смотреть за детьми uşaqlara baxmaq; ухаживать за больным xəstəyə qulluq etmək; идти за водой suya getmək; 8. ... ilə; -lə; бумага за подписью секретаря katibin imzası ilə yazılmış kağız; 9. -dan, -dən; теперь дело за вами indi iş sizdən asılıdır; 10. -da, -də, ... ayağında; за тобой останутся две книги səndə (sənin ayağında) iki kitab qalır; 11. ... görə, -dan, -dən; за истечением срока vaxtı qurtardığına görə (vaxtı qurtardığından); 12. ... əvvəl, ... qabaq, ... qalmış; за час до отъезда yola düşməzdən bir saat əvvəl; за месяц до срока vaxta bir ay qalmış; 13. ... əvəzinə, ... yerinə; расписаться за товарища yoldaşın əvəzinə (yerinə) qol çəkmək; 14. ... uğrunda; бороться за мир и демократию sülh və demokratiya uğrunda mübarizə etmək; 15. artıq, çox, yuxarı; ему за пятьдесят onun yaşı əllidən çoxdur (əllini aşındır); 16. ... lıq; ... lik; отчёт за год illik hesabat; заработок за месяц aylıq maaş.
ЗААВАНСИРОВАТЬ сов. avans vermək, peşin vermək.
ЗААДРЕСОВАТЬ сов. дан. ünvanını (adresini) yazmaq.

ЗААКТИРОВАТЬ сов. bax активировать.
ЗААЛЕТЬ сов. qızartmağa başlamaq, qızartmaq.
ЗААЛЕТЬСЯ сов. bax заалеть.
ЗААПЛОДИРОВАТЬ сов. əl çalmağa başlamaq, alqışlamağa başlamaq; əl çalmaq, alqışlamaq.
ЗААРЕНДОВАННЫЙ прич. icarəyə götürülmüş, icarə edilmiş.
ЗААРЕНДОВАТЬ сов. icarəyə götürmək, icarə etmək.
ЗААРЕНДОВЫВАТЬ несов. bax заарендовать.
ЗААРКАНИВАТЬ несов. bax заарканить.
ЗААРКАНИТЬ сов. məh. kəməndləmək, kəməndə salmaq.
ЗААРТАЧИТЬСЯ сов. tərsliyi tutmaq, tərslik etmək, tərsliyə başlamaq.
ЗААСФАЛЬТИРОВАТЬ сов. bax асфальтировать.
ЗААТЛАНТИЧЕСКИЙ прил. Atlantik okeanın o tayında olan; заатлантические страны Atlantik okeanın o tayındakı ölkələr.
ЗААХАТЬ сов. ah çəkmək, ah çəkməyə başlamaq.
ЗАБАВА ж 1. əyləncə, oyuncaq; 2. əylənmə.
ЗАБАВИТЬ несов. köhn. bax забавлять.
ЗАБАВЛЯТЬ несов. 1. əyləndirmək, məşğul etmək; 2. güldürmək.
ЗАБАВЛЯТЬСЯ несов. əylənmək, dilxoşluq etmək, oynamaq.
ЗАБАВНИК м дан. məzəli adam, zarafatçı.
ЗАБАВНИЦА ж bax забавник.
ЗАБАВНО нареч. 1. gülməli, məzəli, əyləncəli; qəribə, maraqlı; 2. в знач. сказ. məzəlidir, gülməlidir; qəribədir, maraqlıdır.
ЗАБАВНЫЙ прил. 1. əyləncəli, məzəli, gülməli; qəribə, maraqlı; забавная история qəribə əhvalat, maraqlı hadisə; 2. zarafatçı (zarafatçı), hənəkçi.
ЗАБАГРИВАТЬ несов. bax забагрить.
ЗАБАГРИВАТЬСЯ несов. qarmaqlanmaq, qarmaqla götürülmək (tutulmaq).
ЗАБАГРИТЬ сов. qarmaqlamaq, qarmaqla götürmək (tutmaq).
ЗАБАЗИРОВАТЬ сов. ehtiyat saxlamaq, ehtiyatda saxlamaq.

ЗАБАЛАНСИРОВАТЬ *сов.* müvazinetləşdirməyə başlamaq.

ЗАБАЛЛАСТИРОВАННЫЙ *прич. тек.* ballastlanmış; qum, çınqıl tökülüb bərkidilmiş (*dəmir yol şpalları*).

ЗАБАЛЛАСТИРОВАТЬ *сов. тек.* ballastlamaq; qum, çınqıl töküüb bərkitmək (*dəmir yol şpalları*).

ЗАБАЛЛОТИРОВАННЫЙ *прич.* qaralanmış, seçilməmiş, səs verilməmiş, öleyhinə səs verilmiş.

ЗАБАЛЛОТИРОВАТЬ *сов.* qaralamaq, seçməmək, səs verməmək, öleyhinə səs vermək.

ЗАБАЛЛОТИРОВАТЬ *несов.* bax забаллотировать.

ЗАБАЛОВАТЬСЯ *сов.* dəcəlliyə, nadincliyə başlamaq.

ЗАБАЛТЫВАТЬ I *несов.* qarışdırmaq, çalxalamaq.

ЗАБАЛТЫВАТЬ II *несов. дан.* zəhləsini aparmaq, tənqəd götürmək (*söhbətlər*).

ЗАБАЛТЫВАТЬСЯ I *несов.* qarışdırılmaq, çalxalanmaq.

ЗАБАЛТЫВАТЬСЯ II *несов.* 1. bax заболтаться II; 2. dili tutulmaq, dili toruq vurmaq.

ЗАБАРАБАНИТЬ *сов.* 1. baraban çalmağa başlamaq, barabanı vurmaq; 2. *тэс.* döyüclənməyə başlamaq, taqqıldatmağa başlamaq; *дождь забарабанил по крыше* yağış damı döyüclənməyə (taqqıldatmağa) başladı.

ЗАБАРИКАДИРОВАТЬ *сов.* barrikada düzəltmək, barrikada qurmaq.

ЗАБАРИКАДИРОВАТЬСЯ *сов.* barrikada dälində gizlənmək, barrikada dälinə girmək; səngərlənmək.

ЗАБАСИТЬ *сов. дан.* gur (yoğun) səsle söyləmək, gur (bas) səsle oxumaq.

ЗАБАСТОВАТЬ *сов.* tətill etmək.

ЗАБАСТОВКА *ж тэтл; италийская забастовка* bax итальянский.

ЗАБАСТОВОЧНЫЙ забастовка *сөз. сиф.; забастовочный комитет* tətill komitəsi.

ЗАБАСТОВЩИК *м тэтлчл, тэтл едөн.*

ЗАБАСТОВЩИЦА *ж тэтлчл, тэтл едөн* qadın (qız).

ЗАБАЮКАТЬ *сов.* layla çalıb yatırtmaq (yuxulatmaq).

ЗАБАЮКИВАТЬ *несов.* bax забаяюкать.

ЗАБВЕНИЕ *ср ми. нет* 1. yaddan çıxartma, unutma; 2. *köhn.* yadırgama; 3. huşa getmə, huşa aparma; 4. huşunu itirmə, bi-huşluq, dəlğınlıq; *и предать забвению* unutmamaq, yaddan çıxartmaq.

ЗАБВЕННЫЙ *прил. köhn.* yaddan çıxardılmış, unudulmuş; yada salınmayan.

ЗАБЕГ *м idm.* qaçış, yüyürüş, yüyütmə, qaçış yarışı; **забег на 500 метров** 500 metrlik qaçış.

ЗАБЕГАТЬ *сов.* o yan-bu yana (dala-qabağa) qaçmağa başlamaq, vurmamağa başlamaq; qaçışmaq.

ЗАБЕГАТЬ *несов.* bax забежать.

ЗАБЕГАТЬСЯ *сов.* yorulmaq, əldən düşmək (*o yan-bu yana qaçmaqdan, vurmamaqdan*).

ЗАБЕЖАТЬ *сов.* 1. qaçıb girmək; **забежать во двор** qaçıb həyəətə girmək; 2. qaçmaq; **забежать вперед** irəli qaçmaq, tələsmək; 3. *тэс.* dəyükmək, getmək; **и забегу в магазин и сейчас же вернусь** mağazaya dəyib tez qayıdaram; 4. uzağa qaçmaq.

ЗАБЕЖНОЙ *архит.: забегная площадка* meydança (*pilləkən döngələrində*).

ЗАБЕЛЕННЫЙ *прич.* 1. ağardılmış 2. ağartı (*südə, qatıq, qaymaq*) tökülmüş.

ЗАБЕЛЕТЬ *сов.* ağarmağa başlamaq, ağartmaq (*görmək mənasında*).

ЗАБЕЛЕТЬСЯ *сов.* bax забелеть.

ЗАБЕЛИВАТЬ *несов.* bax забелить.

ЗАБЕЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. ağardılmaq; 2. ağartı (an)ı tökülmək (*xörəyə*).

ЗАБЕЛИТЬ *сов.* 1. ağartmaq; 2. ağartı (*südə, qaymaq, qatıq*) tökmək (*xörəyə*).

ЗАБЕЛКА *ж ми. нет* 1. ağartma, ağardılma; 2. ağartı (*xörəyə qatılan südə, qatıq və s.*).

ЗАБЕЛЯТЬ *несов.* bax забелить.

ЗАБЕЛЯТЬСЯ *несов.* 1. ağardılmaq; 2. ağartı tökülmək (*xörəyə*).

ЗАБЕРЕМЕНЕТЬ *сов.* hamilə olmaq (uşağa qalmaq).

ЗАБЕСЕДОВАТЬСЯ *сов. дан.* başı söhbətə qızıışmaq.

ЗАБЕСПОКОИТЬ *сов. дан.* narahat etməyə başlamaq, təşvişə salmaq, nigaran qoymaq.

ЗАБЕСПОКОИТЬСЯ *сов.* təşvişə düşmək, narahat olmaq, nigaran qalmaq.

ЗАБЕТОНИРОВАТЬ *сов.* bax бетонировать.

ЗАБИВАНИЕ *ср* 1. vurma, çalma, mıxlama; 2. doldurma, tıxama.

ЗАБИВАТЬ *несов.* bax забить.

ЗАБИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax забиться 1-ci və 3-cü mənələrdə; 2. vurulmaq, çalınmaq (*tıx və s.*); 3. (ağzıncan) doldurulmaq; 4. vurulmaq, tora salınmaq (*top və s.*); 5. kəsilmək (*mal-qara və s.*).

ЗАБИВКА *ж ми. нет* 1. vurma, vurulma, çalma, çalınma (*tıx və s.*); 2. doldurma, doldurulma; tıxama, tıxanma; 3. vurub salma, vurub salınma; 4. *xüs.* öldürmə, kəsmə (*heyvanı*); öldürülmə, kəsilmə (*heyvan*).

ЗАБИНТОВАННЫЙ *прич.* sarınmış, sarğılanmış, bintlənmiş; sarğılı, bintli.

ЗАБИНТОВАТЬ *сов.* sarımaq, sarğılamaq, bintləmək.

ЗАБИНТОВАТЬСЯ *сов.* sarınmaq, sarğılanmaq, bintlə sarınmaq, bintlənmək.

ЗАБИНТОВЫВАТЬ *несов.* bax забинтовать.

ЗАБИНТОВЫВАТЬСЯ *несов.* bax забинтоваться.

ЗАБИРАТЬ *несов.* bax забирать.

ЗАБИРАТЬСЯ I *несов.* bax забираться I.

ЗАБИРАТЬСЯ II *несов.* bax забираться II.

ЗАБИТОСТЬ *ж ми. нет* gerilik, məzlumluq, acizlik, fəğirliq.

ЗАБИТЫЙ *прич., прил.* 1. vurulmuş, çalınmış (*tıx və s.*); 2. doldurulmuş; tıxanmış; 3. kəsilmiş (*mal*); 4. *тэс.* yazıq, zəlil, məzlum, aciz, fəğir, dilsiz-ağızsız.

ЗАБИТЬ *сов.* 1. vurmaq, çalmaq, mıxlamaq; **забить гвоздь** tıx vurmaq (*çalmaq*); 2. doldurmaq, tıxamaq; **все сараи забиты дровами** bütün anbarlar ağzınadək odunla dol (durlu)muşdur; 3. döyüb əldən salmaq; 4. vurmağa başlamaq, çalmağa başlamaq; 5. keçmək, ötmək, üstün gəlmək; **этот игрок всех забьёт** bu oyunçu hamını keçər (ötər, hamıya üstün gələr); 6. *idm.* vurmaq, vurub salmaq, vurub keçirmək; **забить мяч в сетку** toru vurub tora salmaq; 7. kəsmək; **забито сто голов рогатого скота** yüz baş mal kəsilmişdir; *и забить себе в голову* öz

beyninə yeritmək; **забить голову кому** *чем* başını doldurmaq (*lazım olmayan şeylərə*).

ЗАБИТЬСЯ *сов.* 1. gizlənmək, soxulmaq, sıxılmaq; **забиться в угол** küncə sıxılmaq; 2. döyünməyə başlamaq, çırpınmağa başlamaq; çapalamağa başlamaq; **у меня сердце забилось** ürəyim döyünməyə başladı; 3. tutulmaq, tıxanmaq, dolmaq.

ЗАБИЯКА *ж и м дан.* davakar, dalaşqan, savaşqan.

ЗАБИЯЧИВОСТЬ *ж дан.* davakarlıq, dalaşqanlıq, savaşqanlıq.

ЗАБИЯЧИВЫЙ *прил. дан.* davakar, dalaşqan, savaşqan.

ЗАБЛАГОВРЕМЕННО *нареч.* qabaqcadan, əvvəlcədən, irəlicədən; vaxtında.

ЗАБЛАГОВРЕМЕННЫЙ *прил.* qabaqcadan görülmüş, əvvəlcədən görülmüş, vaxtında görülmüş (*edilmiş*).

ЗАБЛАГОРАССУДИТЬ *сов. köhn.* düzgün hesab etmək, lazım bilmək, münasib görmək.

ЗАБЛАГОРАССУДИТЬСЯ *сов. безл.* fikrinə gəlmək, ağılna gəlmək; **делает всё, что ему заблагорассудится** ağılna gələni edir.

ЗАБЛАГОУХАТЬ *сов.* ətir saçmağa başlamaq, ətirənməyə başlamaq.

ЗАБЛАЖИТЬ *сов. дан.* dəliliyə başlamaq, tərsliyə başlamaq.

ЗАБЛЕВАТЬ *сов. дан.* 1. qusmaq, qusmağa başlamaq; 2. qusub bulmaq, qusub batırmaq.

ЗАБЛЕСТЕТЬ *сов.* 1. parıldamağa başlamaq; parıldamaq, parlaq, şəfəqlənmək; 2. görünmək (*uzaqdan görünən, parıldayan şeylər haqqında*).

ЗАБЛЕЯТЬ *сов.* mələməyə başlamaq, mələmək (*qoynu, keçiy*).

ЗАБЛИСТАТЬ *сов.* bax заблестеть.

ЗАБЛУДИТЬСЯ *сов.* azmaq, yolu azmaq, yolu itirmək; *и заблудиться в трех соснах* çasıb qalmaq, özünü itirmək, başı işləməmək.

ЗАБЛУДШИЙ *прил. köhn.* 1. azmış, yolu itirmiş; yolunu azmış; 2. *тэс.* azğın, əxlaqsız, yolsuz, düşkün; *и заблудшая овца* yolunu azmış, yolundan çıxmış (adam); öz ailəsindən, cəmiyyətdən və s.-dən ayrılanmış adam.

ЗАБЛУЖДАТЬСЯ *несов.* səhv etmək, yanlışmaq.

ЗАБЛУЖДЕНИЕ *ср* 1. yanlış fikir; 2. *köhn.* eyb, nöqsan; **ввести в заблуждение** aldatmaq; **впасть в заблуждение** aldanmaq.

ЗАБОДАТЬ *сов.* buynuzlamaq, buynuz vurmaq (*buynuzla vurub öldürmək və ya yaralamaq*).

ЗАБОЙ *м* 1. *məd.* quyu dibi (*şaxtalarda, mədənlərdə*); 2. *idm.* birinci vuruş; vuruş (*futbol, voleybol və s. oyunlarda*); 3. kəsmə; **забой скота** mal kəsmə; 4. kəsilməş malın qədəri; 5. toruqvurma (*atlarda*).

ЗАБОЙЩИК *м* *məd.* qazmaçı.

ЗАБОЛАЧИВАНИЕ *ср* *xüs.* 1. bataqlaşma; 2. çay və göllərin bataqlarının basması.

ЗАБОЛАЧИВАТЬ *несов.* bax заболотить.

ЗАБОЛАЧИВАТЬСЯ *несов.* bax заболотиться.

ЗАБОЛЕВАЕМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* xəstətlənmə dərəcəsi, xəstətlənmə.

ЗАБОЛЕВАНИЕ *ср* xəstətlənmə; xəstəlik.

ЗАБОЛЕВАТЬ *несов.* bax заболеть I.

ЗАБОЛЕВАТЬ *несов.* bax заболеть II.

ЗАБОЛЕТЬ *сов.* xəstətlənmək, azarlamaq, naxoşlamaq.

ЗАБОЛЕТЬ *сов.* ağrımaq, ağrımağa başlamaq; **не читай в темноте, глаза заболит** qaranlıqda oxuma, gözlərin ağrıyar.

ЗАБОЛОННЫЙ *xüs.* заболонь *söz. sif.*

ЗАБОЛОНЬ *ж* *xüs.* üst oduncaq, oduncağın üst qatı.

ЗАБОЛОТИТЬ *сов.* bataqlaşdırmaq.

ЗАБОЛОТИТЬСЯ *сов.* bataqlaşmaq.

ЗАБОЛОЧЕННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* bataqlaşma, bataqlıq.

ЗАБОЛОЧЕННЫЙ *прич.* bataqlaşmış.

ЗАБОЛТАННЫЙ *прич.* çalxalanmış, qatılmış, qarışdırılmış.

ЗАБОЛТАТЬ *сов.* *дан.* 1. tərpətməyə başlamaq, oynatmağa başlamaq (*ayaqlarını*); 2. çalxalamaq, qatmaq, qarışdırmaq.

ЗАБОЛТАТЬ *сов.* *дан.* 1. danışmağa başlamaq, naqqallığa başlamaq; 2. baş-beyin aparmaq, çərgənləmək, zəhlə tökmək (*söhbət*).

ЗАБОЛТАТЬСЯ *сов.* *дан.* 1. çalxalanmaq; 2. yellənmək.

ЗАБОЛТАТЬСЯ *сов.* *дан.* başı söhbətə qızışmaq, başı naqqallığa qarışmaq.

ЗАБОР *м* çəpərg, hasar.

ЗАБОР *м* alınmış mal (*müştərinin mağazadan aldığı mal*).

ЗАБОРАНИВАТЬ *несов.* bax заборонить.

ЗАБОРАНИВАТЬСЯ *несов.* malalanmaq.

ЗАБОРИСТЫЙ *прил.* *дан.* 1. bərk, tünd, kəskin; 2. *məc.* məzəli, duzlu.

ЗАБОРКА *ж* *məh.* arakəsmə (*evdə*).

ЗАБОРНЫЙ *м* 1. *забор* *söz. sif.*; *заборный*

столб hasar dirəyi; 2. *məc. dan.* ədəbsiz, qaba, biabırç; **о заборная литература** (*брань, ругань*) söyüş, tartan-partan.

ЗАБОРНЫЙ *м* *забор* *м* *söz. sif.*

ЗАБОРОНИТЬ *сов.* *к. т.* malalamaq.

ЗАБОРОНОВАТЬ *сов.* bax заборонить.

ЗАБОРТНЫЙ *прил.* *дан.* bort arxasında olan.

ЗАБОТА *ж* 1. qayğı, qeyd; 2. fikir, dərd; 3. *məc.* başağrı; **о без забот** dərdsiz-qəmsiz, qayğısız, laqeyd, arsız; **не (твоя) моя забота** mənə (sənə) nə qalıb; **не было заботы!** daha dərdim yoxdur! işim qurtarmışdı! elə bir o qalmışdı!

ЗАБОТИТЬ *несов.* narahat etmək, təşvişə salmaq, əziyyətə salmaq, başağrı vermək.

ЗАБОТИТЬСЯ *несов.* qayğısına qalmaq, qeydinə qalmaq, dərдинə qalmaq, fikrinə qalmaq, fikrini çəkmək.

ЗАБОТЛИВО *нареч.* qeydkeşliklə, qayğı ilə, diqqətlə.

ЗАБОТЛИВОСТЬ *ж* *мн.* *нет* qeydkeşlik, qayğı, qayğıya qalma, qeydə qalma.

ЗАБОТЛИВЫЙ *прил.* qeydkeş, qayğıçəkən, qeydəqalan, qayğıkeş.

ЗАБОЯТЬСЯ *сов.* *дан.* qorxmaq, qorxuya düşmək, hürkmək.

ЗАБРАКОВАННЫЙ *прич.* brak edilmiş, çıxdaş edilmiş.

ЗАБРАКОВАТЬ *сов.* brak etmək, çıxdaş etmək, yararsız hesab etmək.

ЗАБРАКОВЫВАТЬ *несов.* bax забраковать.

ЗАБРАКОВЫВАТЬСЯ *несов.* brak edilmək, çıxdaş edilmək.

ЗАБРАЛО *ср* *tar.* dəbilqə üzlüyü, niqab; **о без забрала** (*с открытым забралом*) mərd-mərdanə, açıq, açıq-açıqına.

ЗАБРАНИТЬ *сов.* *дан.* söymək, danlamaq. **ЗАБРАНИТЬСЯ** *сов.* söyüşməyə, deyişməyə başlamaq.

ЗАБРАННЫЙ *прич.* 1. götürülmüş, mənimlənməmiş; 2. alınmış, tutulmuş, ələ keçirilmiş, işğal edilmiş; 3. dustaq edilmiş; 4. aparılmış; 5. əldə edilmiş; 6. örtülmüş, bağlanmış; 7. qısıldılmış, daraldılmış, kiçildilmiş.

ЗАБРАСЫВАТЬ *несов.* bax забросать və забросить.

ЗАБРАСЫВАТЬСЯ *несов.* 1. tullanmaq, atılmaq; 2. yağdırılmaq; 3. sıçradılmaq; 4. başlı-başına buraxılmaq, buraxılmaq; 5. *dan.* götürülmək (*miniklə*).

ЗАБРАТЬ *сов.* 1. götürmək, mənimlənmək; 2. almaq; 3. zəbt etmək, ələ keçirmək, işğal etmək; 3. tutmaq, həbs etmək; 4. *köhn.* aparmaq; **забрать в солдаты** əsgər aparmaq; 5. (*satın*) almaq; **забрал товара рублей на пятьсот** beş yüz rublluq mal aldı(m); 6. *dan.* təsir etmək; yer ələmək, götürmək; **его слово меня забрало** onun sözü mənə yer elədi (*məni götürdü, mənə təsir etdi*); 7. əldə etmək, nail olmaq; 8. örtmək, bağlamaq; 9. bir az qısaltmaq, gödəltmək, daraltmaq, kiçiltmək; **о забрать силу** nüfuz qazanmaq; **забрать себѣ в голову** beyninə... düşmək, öz beyninə yeritmək (*öz fikrinə, niyyətində israr etmək*); **забрать в руки** əlinə almaq, özünə tabe etmək; **забрало за живое** bax живой.

ЗАБРАТЬСЯ *сов.* 1. çıxmaq, qalxmaq, dırmaşmaq; **забраться на дерево** ağaca çıxmaq; 2. girmək, soxulmaq; **забраться под одеяло** yorğanın altına girmək.

ЗАБРАТЬСЯ *сов.* *дан.* 1. yığmaq, toplamaq, ehtiyat görmək; 2. *məc.* öhdəsinə götürmək, özünə yükləmək.

ЗАБРЕДАТЬ *несов.* bax забрести.

ЗАБРЕДИТЬ *сов.* sayıqlamaq, sayıqlamağa başlamaq.

ЗАБРЕЗЖИТЬ *сов.* açılmaq, ağarmaq; sökülmək, görünmək (*şəfəq, sübh, dan yeri, işıq*); **чуть только забрезжило, мы отправились в дорогу** *dan yeri ağarar-ağarmaz (şəfəq sökülən kimi) yola düşdük.*

ЗАБРЕЗЖИТЬСЯ *сов.* açılmağa (*ağarmağa, sökülməyə*) başlamaq (*dan yeri, şəfəq, sübh, işıq*).

ЗАБРЕНЧАТЬ *сов.* 1. dınqıldatmaq, cıncıldatmaq; 2. danqıldatmaq, cingildətmək.

ЗАБРЕСТИ *сов.* girmək, gəlmək, gəlib çıxmaq (*təsədüfi olaraq*), azıb gəlmək.

ЗАБРИВАТЬ *несов.* *tar.* bax забирать.

ЗАБРИТЬ *сов.*: **забрить** (*кого*), **забрить лоб** (*кому*) *tar.* əsgər aparmaq (*köhnə zamanlarda əsgəriyə alınanların başını qırıxdıqları üçün belə deyirləmiş*).

ЗАБРОДИТЬ *сов.* gəzmək, dolaşmaq, gəzməyə (*dolaşmağa*) başlamaq.

ЗАБРОДИТЬ *сов.* yetişmək, gəlmək; acımaq, qısqırmaq (*xəmir, çaxır və s.*).

ЗАБРОНИРОВАННЫЙ *прич.* bax бронированный.

ЗАБРОНИРОВАТЬ *сов.* bax бронировать.

ЗАБРОНИРОВАТЬСЯ *сов.* 1. zirehlənmək, qorunmaq; 2. *məc. dan.* özünü qorumaq, özünü mühafizə etmək.

ЗАБРОС: **в забросе** *дан.* istifadəsiz, nəzərətsiz, baxımsız, başlı-başına.

ЗАБРОСАННЫЙ *прич.* atılıb üstü örtülmüş, basılmış.

ЗАБРОСАТЬ *сов.* 1. atmaq, tullamaq; 2. sıçratmaq; 3. basmaq, yağdırmaq; **забросать докладчика вопросами** məruzəçini suala basmaq, məruzəçiye sual yağdırmaq; **о забросать камнями** daşa basmaq, daş-qalaq etmək; **дашлага; забросать грязью** qara yaxmaq, ləkələmək, rüsvay etmək.

ЗАБРОСАТЬСЯ *сов.* *дан.* bir-birinə... atmağa başlamaq.

ЗАБРОСИТЬ *сов.* 1. atmaq, tullamaq; 2. baxmataq, başlı-başına buraxmaq; 3. daşımaq, götürmək, tökmək.

ЗАБРОШЕННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* baxımsızlıq, nəzərətsizlik, sahibsizlik.

ЗАБРОШЕННЫЙ *прич.* *и* *прил.* 1. atılmış, tullanmış; 2. nəzərətsiz buraxılmış, başlı-başına buraxılmış, tərk edilmiş; baxımsız, nəzərətsiz, boş.

ЗАБРЫЗГАТЬ *сов.* fişqırmağa (*atmağa*) başlamaq (*fontan*), fişqırmaq, atmaq.

ЗАБРЫЗГАТЬ *сов.* sıçratmaq, çiləmək, batırmaq.

ЗАБЫЗГИВАТЬ *несов.* bax забрызгать **II**. **ЗАБРОХАТЕТЬ** *сов. köhn. dan.* bax забременеть.

ЗАБУБЕННЫЙ *прил. dan.* dəlibaş; dəli-sov; qayğısız.

ЗАБУКСИРОВАТЬ *сов.* yedəyə almaq; yedəyə götürmək.

ЗАБУКСОВАТЬ *сов.* yerində fırlanmağa başlamaq (*təkər*).

ЗАБУЛДЫГА *м dan.* kefcil, əyyaş, pozğun adam.

ЗАБУЛДЫЖНЫЙ *прил. dan.* kefcil, pozğun, əyyaş.

ЗАБУЛЬКАТЬ *сов.* quruldamağa başlamaq.

ЗАБУНТОВАТЬ *сов.* 1. bunta (qiyama, iğtişşa) başlamaq; bunt (iğtişşa) etmək; 2. özündən çıxmaq, coşmaq.

ЗАБУРЁТЬ *сов.* 1. bozarmaq, görünmək (*boz, qonur şey*); 2. bozarmağa (qonurlaşmağa) başlamaq, bozarmaq, qonurlaşmaq.

ЗАБУРИВАТЬ *несов.* bax забурить.

ЗАБУРИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax забуриться; 2. qazılmaq (*qıyın*); qazılıb içərisinə salınmaq (*borular və s.*).

ЗАБУРИТЬ *сов.* 1. qazımağa başlamaq, qazımaq; qazıyıb içərisinə salmaq (*boruları və s.*); 2. dəlmək; deşmək; dəlməyə (deşməyə) başlamaq.

ЗАБУРИТЬСЯ *сов. məd.* 1. qazıyıb dərinə girmək; 2. relsdən çıxıb torpağa girmək (*vagon*).

ЗАБУРИТЬ *сов.* 1. qaynamağa başlamaq; qaynamaq; 2. coşmağa başlamaq, coşmaq.

ЗАБУРЧАТЬ *сов.* 1. donqıldanmaq, donqıldanmağa başlamaq; mirtıldanmaq, mirtıldanmağa başlamaq; 2. quruldamaq, quruldamağa başlamaq; 3. hıqqıldamaq.

ЗАБУТИТЬ *сов.* doldurmaq, bərkitmək (*evin özülünü və s.*).

ЗАБУТКА bax забутовка.

ЗАБУТОВКА *ж xüs.* doldurma, bərkitmə.

ЗАБУХАТЬ *сов. dan.* guruldamaq, guruldamağa başlamaq; пушки забухали toplar guruldadı.

ЗАБУХАТЬ *несов.* bax забухнуть.

ЗАБУХНУТЬ *сов.* şişmək (*nəmdən və s.*).

ЗАБУЧИВАТЬ *несов.* bax забутить.

ЗАБУШЕВАТЬ *сов.* coşmaq, şiddətlənmək.

ЗАБУЯНИТЬ *сов.* şuluqluğa başlamaq, qalmaqal salmaq.

ЗАБЫВАНИЕ *ср* 1. yaddan çıxarma, unutmaz; yaddan çıxarılmaz, unudulmaz; 2. yadırgama.

ЗАБЫВАТЬ *несов.* bax забыть.

ЗАБЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax забыть; 2. huşsuzlaşmaq; 3. azmaq, həddini aşmaq.

ЗАБЫВЧИВОСТЬ *ж мн. нет* unutqanlıq, yaddaşsızlıq, hafizəsizlik, huşsuzluq, dalgınlıq.

ЗАБЫВЧИВЫЙ *прил.* unutqan, yaddaşsız, hafizəsiz, huşsuz.

ЗАБЫТЫЙ *прич.* yaddan çıxardılmış, unudulmuş.

ЗАБЫТЬ *сов.* 1. yaddan çıxartmaq, unutmaz; 2. yadırgamaq; 3. *забыть дорогу куда* ayağını kəsmək (*bir yerdən*); *и думать забыть о ком-чем* yadından çıxarmaq, heç yadına salmamaq; *забыть чью, какую хлеб-соль* duz-çörəyi itirmək, nankorluq etmək, çörəyi dizinin üstündə olmaq, haqq-sayı itirmək.

ЗАБЫТЬ *ср мн. нет* 1. bihuşluq, özündən getmə, huşdan getmə; 2. huşa getmə, mürgüləmə, mürgü.

ЗАБЫТЬСЯ *сов.* 1. mürgüləmək; huşa getmək; 2. bihuş olmaq, özündən getmək, huşdan getmək; 3. fikrə dalmaq, xəyala dalmaq; 4. fikrini dağıtmaq; 5. ədəbsizlik etmək; nəzakətsizlik etmək, həddini aşmaq, özünü apara bilməmək; unutmaz; 6. unudulmaq, yaddan çıxarılmaq.

ЗАВ *м (заведующий) dan.* müdir.

ЗАВАЖЖИВАТЬ *несов.* bax завожжать.

ЗАВАЖНИЧАТЬ *сов. dan.* lovğalanmaq, lovğalanmağa başlamaq; təkəbbürlənmək, təşəxxüs satmaq.

ЗАВАЛ *м* 1. tutulma, tıxanma, qalaqlanma; 2. yığın, qalaq, uçqun.

ЗАВАЛЕННЫЙ *прич.* 1. doldurulmuş; dolmuş; qalaqlanmış; 2. tutulmuş; 3. basılmış; 4. *мәс.* həddən artıq yüklənmiş; 5. uçmuş, uçurulmuş, sökülmiş; 6. öyilmiş.

ЗАВАЛИВАНИЕ *ср* 1. doldurma, 2. basma; 3. uçurtma, sökmə, yığma; 4. *мәс.* həddən artıq yükləmə.

ЗАВАЛИВАТЬ *несов.* bax завалить.

ЗАВАЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax завалиться; 2. doldurulmaq; 3. tutulmaq; 4. uçurulmaq, sökülmək; 5. yıxılmaq.

ЗАВАЛИНА *ж* bax завалинка.

ЗАВАЛИНКА *ж* torpaq qalağı (*evin dövrə-sində*).

ЗАВАЛИТЬ *сов.* 1. doldurmaq; завалить яму çalanı doldurmaq; 2. basmaq; обвал завалил дорогу uçqun yolu basmışdır; 3. *мәс.* həddən artıq yükləmək; 4. uçurmaq, sökmək; yıxmaq, öymək; 5. *мәс.* tamamilə pozmaq, dağıtmaq (*işi*); 6. bax заложить 10-cu mənada.

ЗАВАЛИТЬСЯ *сов.* 1. düşmək; книга завалилась за ящик kitab yeşiyin dalına düşmüşdür; 2. uzanmaq; завалиться спать uzanıb (yıxılıb) yatmaq; 3. öylmək; 4. yıxılmaq, uçmaq; стена завалилась divar çüşmüşdür; 5. *(хоть) завались* doludur, itinə tök, başdan aşır.

ЗАВАЛКА *ж мн. нет* doldurma, doldurulma.

ЗАВАЛЬ *ж мн. нет* 1. köhnəlmiş mal, pəsməndə mal, yatıb qalmış mal, işə getməyən mal, satılmayan mal; 2. *мәс.* zibil.

ЗАВАЛЯТЬ *сов. dan.* ağnamaqla çirkəndirmək.

ЗАВАЛЯТЬСЯ *сов. dan.* 1. yatıb qalmaq; 2. satılmamaq, işə getməmək (*mal*).

ЗАВАЛЯЩИЙ *прил. dan.* pis, dəyərsiz, pəsməndə, yarasız (*mal və s.*).

ЗАВАРИВАНИЕ *ср* 1. dəmləmə, dəmə qoyma; dəmlənmə, dəmə qoyulma; 2. üstünə qaynar su tökmə (*paltarın*); 3. *xüs.* qaynaq etmə (*edilmə*), qaynaqlama; qaynaq.

ЗАВАРИВАТЬ *несов.* bax заварить.

ЗАВАРИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax завариться; 2. dəmə qoyulmaq, dəmlənmək; 3. qaynaq edilmək.

ЗАВАРИТЬ *сов.* 1. dəmləmək, dəmə qoyma; заварить чай (кофе) çay (qəhvə) dəmləmək; 2. üstünə qaynar su tökmək, qaynatmaq (*paltarı*); 3. *xüs.* qaynaq etmə; 4. *заварить кашу* iş açmaq, ələmi qarışdırmaq, cəncəl iş açmaq.

ЗАВАРИТЬСЯ *сов.* 1. dəmlənmək, dəmə almaq; чай заварился çay dəm aldı; 2. *мәс.* baş vermək, başlanmaq (*əngəlli iş haqqında, cəncəl iş haqqında*).

ЗАВАРКА *ж* 1. dəmlə(n)mə; 2. dəmlənmiş çay; 3. atım, чай на одну заварку bir atım çay; 4. qaynadılma; 5. *tex.* qaynaq etmə (*edilmə*), qaynaq.

ЗАВАРНОЙ *прил.* 1. dəm -[i-]; заварной чайник dəm çayniki; 2. bişirilmiş, bişmiş; 3. qaynatma -[i-]; заварной чан qaynatma çəni.

ЗАВАРОЧНЫЙ *xüs.* заварка (3-cü mənada) *söz. sif.*

ЗАВАРУХА *ж dan.* dolaşığı iş, cəncəl iş.

ЗАВЕДЕНИЕ *ср köhn.* 1. müəssisə; 2. idarə; 3. mağaza, emalatxana; 4. учебное заведение tədris müəssisəsi, məktəb; у нас такое заведение *köhn.* bizdə adət belədir.

ЗАВЕДОВАНИЕ *ср мн. нет* rəhbərlik etmə, idarə etmə, baxma.

ЗАВЕДОВАТЬ *несов.* rəhbərlik etmək, idarə etmək, baxmaq.

ЗАВЕДОМО *нареч.* 1. bilə-bilə, qəsdən, bilərək; qabaqcadan bilinən; *заведомо зная* qabaqcadan bilərək; 2. aşkar, şübhəsiz, açıq-açıqla.

ЗАВЕДОМЫЙ *прил.* məşhur, məlum, tanınmış; şəxsiz.

ЗАВЕДУЮЩАЯ *ж* müdirə.

ЗАВЕДУЮЩИЙ *м* müdir.

ЗАВЕДЫВАНИЕ *ср мн. нет köhn.* bax заведование.

ЗАВЕДЫВАТЬ *несов. köhn.* bax заведовать. **ЗАВЕДЫВАЮЩИЙ** *köhn.* bax заведующий.

ЗАВЕЗТИ *сов.* 1. aparmaq, gətirmək; 2. aparıb çıxartmaq (*uzağa*); 3. daşmaq, daşıyıb gətirmək (*miniklə*).

ЗАВЕИВАТЬ *несов.* bax завеять 3-cü mənada.

ЗАВЕРБОВАННЫЙ *прич.* bax вербованный.

ЗАВЕРБОВАТЬ *сов.* bax вербовать.

ЗАВЕРБОВАТЬСЯ *сов.* yazılmaq, işə girmək, öhdəsinə iş (vəzifə) götürmək.

ЗАВЕРБОВЫВАТЬ *несов.* bax завербовать.

ЗАВЕРЕНИЕ *ср* inandırma, təminat.

ЗАВЕРЕЩАТЬ *сов.* cırıldamağa (cığıldamağa, vığıldamağa) başlamaq.

ЗАВЕРИТЕЛЬ *м* 1. təsdiq edən; 2. zəmin olan, zəmanətkar, zəmin.
ЗАВЕРИТЬ *сов.* 1. inandırmaq; 2. təsdiq etmək (*imza və möhürlə*).
ЗАВЕРКА *ж дан.* təsdiq etmə (*imza və möhürlə*).
ЗАВЕРНУТЫЙ *прич.* 1. бүkülmiş, sarınmış; 2. bələnmiş (*uşaq*); 3. burulmuş, burulub bərkidilmiş, burulub bağlanmış (*kran*); 4. qatlanmış, çirmələnmiş.
ЗАВЕРНУТЬ *сов.* 1. бүkmək, sarımaq; 2. bələmək (*uşaq*); 3. dönmək, burulmaq; 4. baş çəkmək, dəymək; **завернуть к то-вару** yoldaşına baş çəkmək; 5. burmaq, burub bərkitmək, burub bağlamaq (*kran*); 6. qatlamaq, çirmələmək (*palatın qolunu və s.*).
ЗАВЕРНУТЬСЯ *сов.* 1. бүürnmək, sarınmaq; 2. qatlanmaq, бүkүlmək.
ЗАВЕРСТАНИЙ *прич. матб.* səhifələnməmiş, səhifələnilib qurtarmış.
ЗАВЕРСТАТЬ *сов. матб.* səhifələmək, səhifələyib qurtarmaq.
ЗАВЕРСТКА *ж мн. нет матб.* səhifələmə, səhifələnmə, bağlanma.
ЗАВЕРСТЫВАТЬ *несов.* bax **заверстать**.
ЗАВЕРТЁТЬ *сов. дан.* 1. hərlətmək, fırlatmaq; hərlətməyə başlamaq, fırlatmağa başlamaq; 2. *тас.* başdan çıxarmaq.
ЗАВЕРТЁТЬСЯ *сов.* 1. hərlənmək, fırlanmaq; hərlənməyə başlamaq, fırlanmağa başlamaq; 2. *тас.* əldən düşmək, yorulmaq; 3. *тас. дан.* korlanmaq, xarab olmaq.
ЗАВЕРТКА *ж* 1. бүkmə, sarıma; 2. bələmə; 3. sarğı; 4. dolaq.
ЗАВЕРТОЧНЫЙ *прил.* бүkücü, sarıyıcı; **заверточная машина** бүkücü (sarıyıcı) maşın.
ЗАВЕРТЫВАНИЕ *сп мн. нет* 1. бүkmə, sarıma; 2. bələmə; 3. burma, burub bərkitmə; bağlama, bağlanma; 4. qatlanma, бүkүlmə.
ЗАВЕРТЫВАТЬ *несов.* bax **завернуть**.
ЗАВЕРТЫВАТЬСЯ *несов.* bax **завернуть-ся**.
ЗАВЕРЧЕННЫЙ *прич.* 1. hərlədilmiş, fırladılmış; 2. *тас.* başdan çıxardılmış.
ЗАВЕРШАТЬ *несов.* bax **завершить**.

ЗАВЕРШАТЬСЯ *несов.* 1. bax **завершить-ся**; 2. başa çatdırılmaq, tamamlanmaq.
ЗАВЕРШАЮЩИЙ *прич.* tamamlayıcı, həlledici.
ЗАВЕРШЕНИЕ *сп мн. нет* qurtarma, tamamlama; başa çatdırma; tamamlanma, başa çatdırılma; bitmə; **в завершение** nəticədə.
ЗАВЕРШЁННЫЙ *прич.* qurtarılmış, bitirilmiş, axıra yetirilmiş, başa çatdırılmış, tamamlanmış; qurtarmış, bitmiş, axıra yetmiş.
ЗАВЕРШИТЕЛЬ *м* qurtaran, axıra yetirən, başa çatdırın, tamamlayan (*bir təşəbbüsü, işi*).
ЗАВЕРШИТЬ *сов.* qurtarmaq, bitirmək, tamamlamaq, başa çatdırmaq.
ЗАВЕРШИТЬСЯ *сов.* qurtarmaq, bitmək, tamamlanmaq, başa çatmaq.
ЗАВЕРЯТЬ *несов.* bax **заверить**.
ЗАВЕРЯТЬСЯ *несов.* 1. inandırılmaq; 2. təsdiq edilmək.
ЗАВЕСА *ж көһн.* pərdə, örtük; **в упала завеса** pərdə götürüldü, aydın oldu; **приподнять завесу** üstünü açmaq, aydınlaşdırmaq; **дымовая завеса** hərbi tüstü pərdəsi; **огневая завеса** hərbi atəş pərdəsi.
ЗАВЕСИТЬ *сов.* pərdələmək, pərdə çəkmək, pərdə asmaq, örtmək (*pərdə ilə*).
ЗАВЕСИТЬСЯ *сов.* pərdələnmək, örtülmək (*pərdə ilə*).
ЗАВЕСКА *ж* rəzə, həncəma.
ЗАВЕСТИ *сов.* 1. götürmək, gətirib qoymaq, gətirib çıxartmaq; 2. aparmaq, aparıb qoymaq; aparıb çıxartmaq; 3. kənara çəkmək; 4. açmaq, düzəltmək, təşkil etmək, təsis etmək; qurmaq; **завести хозяйство** təsərrüfat qurmaq (düzəltmək); 5. almaq, əldə etmək; **завести новое оборудование** yeni avadanlıq almaq; 6. qoymaq, tətbiq etmək; **завести новые порядки** yeni qayda qoymaq; 7. salmaq, başlamaq, girişmək; **завести разговор** söhbət açmaq, söhbət salmaq; 8. qurmaq, işə salmaq; **завести часы** saatı qurmaq; **завести мотор** motoru işə salmaq; **в завести глаза** mürgülmək, huşa getmək.
ЗАВЕСТИСЬ *сов.* 1. düşmək, əmələ gəlmək, ortaya çıxmaq, törəmək, baş vermək;

на капусте завелись черви kələmə qurd düşübdür; 2. olmaq; **завелось обыкновение** adət olmuşdur; 3. qoyulmaq, ortaya çıxmaq; **завелись новые порядки** təzə qaydalar qoyulmuşdur; 4. işə düşmək; **мотор завёлся** motor işə düşdü.
ЗАВЁТ *м* 1. vəsiyyə; 2. məsləhət; **в ветхий завет** əhdi-ətiq (bibliyanın xristianlıqdan əvvəlki qədim hissəsi); **новый завет** əhdi-cədid ("İncil" in və başqa xristian dini kitablarının adı).
ЗАВЁТНЫЙ *прил.* 1. ən əziz, ən qiymətli, ən istəklili, müqəddəs; 2. gizli, məxfi; **заветный клад** gizli dəfinə; 3. *көһн.* vəsiyyət edilmiş, miras qalmış; 4. *көһн.* qadağan edilmiş.
ЗАВЁТРЕННЫЙ *прил.* külək tutmayan, daldə (*yer*).
ЗАВЁТРЕТЬ *сов. дан.* xarab olmaq, qaxsımaq, iylenmək (*havadan*).
ЗАВЁТРИЕ *сп дан.* külək tutmayan yer, daldə yer.
ЗАВЕЧЕРЁТЬ *сов. безл.* qaranlıq düşmək, qaranlıqlaşmaq, axşam olmaq, qas qaralmaq.
ЗАВЕШАННЫЙ *прич.* asılıb örtülmüş, asılıb tutulmuş; **стена, вся завешанная картинами** başdan-başa şəkillə örtülmüş divar.
ЗАВЕШАТЬ *сов.* asmaq, hər tərəfdən asmaq, asıb tutmaq, asıb örtmək; **завешать все стены плакатами** bütün divarları plakatlarla örtmək.
ЗАВЕШЕННЫЙ *прич.* örtülmüş, pərdələnmiş; pərdəli.
ЗАВЕШИВАНИЕ *сп* pərdələmə, örtmə, pərdə asma, pərdə çəkmə; pərdələnmə.
ЗАВЕШИВАТЬ *несов.* bax **завесить** və **завешать**.
ЗАВЕШИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **завесить-ся**; 2. asılmaq, hər tərəfinə asılmaq, hər tərəfi asılıb örtülmək.
ЗАВЕЩАНИЕ *сп* 1. vəsiyyət; 2. vəsiyyətnamə; **в духовное завещание** bax **духовный**.
ЗАВЕЩАННЫЙ *прич.* vəsiyyət edilmiş.
ЗАВЕЩАТЕЛЬ *м* vəsiyyət edən.
ЗАВЕЩАТЕЛЬНИЦА *ж* vəsiyyətcü qadın.

ЗАВЕЩАТЕЛЬНЫЙ завещание *сөз. сиф.* **завещательное распоряжение** vəsiyyətnamə.
ЗАВЕЩАТЬ *сов. и несов.* vəsiyyət etmək.
ЗАВЕЩАТЬСЯ *несов.* vəsiyyət edilmək.
ЗАВЁЯТЬ *сов.* 1. əsməyə başlamaq, əsmək (*külək*); 2. gəlmək (*sərin*); 3. gətirmək, gətirib doldurmaq (*külək*).
ЗАВЗЯТЫЙ *прил. дан.* 1. qatı, qəddar; 2. aludə, mübtəla, düşgün; 3. həris.
ЗАВИВАНИЕ *сп* 1. hörmə; 2. burma, burdurma (*saçı*).
ЗАВИВАТЬ *несов.* bax **завить**.
ЗАВИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **завиться**; 2. hörülmək.
ЗАВІВКА *ж* 1. hörmə, hörülmə; 2. burma, burdurma; 3. buruq saç, burdurulmuş saç, zavivka.
ЗАВИДЕТЬ *сов. дан.* uzaqdan görmək.
ЗАВИДКИ: **в завидки берут** *дан.* paxıllığı tutur, gözü götürür.
ЗАВИДНЁТЬСЯ *сов.* uzaqdan görünmək.
ЗАВИДНО *в знач. сказ.* paxıllıq edir, paxıllığı tutur; **завидно** **глядеть на него** adam ona baxanda paxıllığı tutur (*qibtə* edir).
ЗАВИДНЫЙ *прил.* həsəd oyadan, qibtə oyadan.
ЗАВИДОВАТЬ *несов.* qibtə etmək, paxıllıq etmək, həsəd etmək (aparmaq).
ЗАВИДУЩИЙ *прич. дан.* paxıl.
ЗАВИЗЖАТЬ *сов.* zingildəmək, zingildəməyə başlamaq.
ЗАВИЗИРОВАТЬ *сов.* bax **визировать** I.
ЗАВИЛЯТЬ *сов.* bulamaq, oynatmaq; **собака завиляла хвостом** it quyruğunu buladı.
ЗАВИНТИТЬ *сов.* vintləmək, burmaq, burub bərkitmək.
ЗАВИНТИТЬСЯ *сов.* vintlənmək, burulmaq, burulub bərkimək.
ЗАВИНЧЕННЫЙ *прич.* burulmuş, vintlənməmiş, burulub bərkidilmiş.
ЗАВИНЧИВАНИЕ *сп мн. нет* vintləmə, burma, burub bərkitmə.
ЗАВИНЧИВАТЬ *несов.* bax **завинтить**.
ЗАВИНЧИВАТЬСЯ *несов.* bax **завинтиться**.
ЗАВИРАЛЬНЫЙ *прил. көһн. дан.* yalan, uydurma; boş, səfəng (*fikir, ideya və s.*).

ЗАВИРАТЬСЯ *несов.* bax **завратсья**.
ЗАВИРУХА *ж* *тəh. dan.* tufan, boran, çov-
 ğun.
ЗАВИРУШКА *ж* *zool.* bağ torağayı (*quş*).
ЗАВИСАТЬ *несов.* *av.* dayanmaq (*havada*).
ЗАВИСЕТЬ *несов.* (*müxtəlif mənalarda*)
 asılı olmaq.
ЗАВИСИМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* asılılıq, asılı
 olma; tabelik.
ЗАВИСИМЫЙ *прил.* asılı, asılı olan; tabe
 (olan).
ЗАВИСЛИВО *нареч.* paxıllıqla, həsədlə.
ЗАВИСЛИВОСТЬ *ж* *мн.* *нет* paxıllıq, hə-
 səd.
ЗАВИСТЛИВЫЙ *прил.* paxıl.
ЗАВИСТНИК *м* paxıl; paxıl adam.
ЗАВИСТНИЦА *ж* paxıl qadın (*qız*).
ЗАВИСТЬ *ж* *мн.* *нет* paxıllıq, həsəd; qibtə.
ЗАВИТОЙ *прил.* *dan.* bax **завитый**.
ЗАВИТОК *м* 1. buruq, burum, qıvrım (*saç-
 da, yazıda, naxışda və s.*); 2. *bot.* qıvrım;
 3. *geol.* sarğı.
ЗАВИТУШКА *ж* bax **завиток** 1-ci mənada.
ЗАВИТЫЙ *прич.* 1. hörlülmüş; 2. burulmuş,
 buruq; **завитые волосы** burulmuş (*bu-
 ruq*) saç.
ЗАВИТЬ *сов.* 1. hörmək; 2. burmaq, bur-
 durmaq (*saçı*); 3. *д* **завить горе верёвоч-
 кой** daha qəm etməmək, dərd çəkməmək.
ЗАВИТЬСЯ *сов.* 1. burulmaq, qıvrılmaq;
 2. (*öz*) saçını burdurmaq.
ЗАВИХРЕНИЕ *ср* *tex.* burulma, burulğan-
 laşma (*hərəkət edən cismin ətrafında əmə-
 lə gələn su və ya hava burulğanı*).
ЗАВИХРИТЬ *сов.* *yel* kimi (*tez, cəld*) fırla-
 dıb qaldırmaq.
ЗАВИХРИТЬСЯ, ЗАВИХРИТЬСЯ *1 сов.* *yel*
kimi (tez, cəld) fırlanıb qalxmaq.
ЗАВИХРИТЬСЯ *II сов.* *biz-biz* olmaq, *biz-
 biz* durmaq (*tükləri*).
ЗАВКОМ *м* (*заводской комитет*) zavkom,
 zavod komitəsi.
ЗАВКОМОВЕЦ *м* *dan.* zavkom üzvü.
ЗАВКОМОВСКИЙ *завком söz. sif.* *завко-
 мовский работник* zavkom işçisi.
ЗАВЛАДЕВАТЬ *несов.* bax **завладеть**.
ЗАВЛАДЕТЬ *сов.* 1. *iyiylənmək, sahiblə-
 nmək; əlinə keçirmək, zəbt etmək; 2. məc.*

*cəlb etmək, öz tərəfinə çəkmək, təsiri al-
 tına almaq.*
ЗАВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ *ж* cəzbedicilik; ma-
 raqlılıq.
ЗАВЛЕКАТЕЛЬНЫЙ *прил.* cəzbedici; ma-
 raqlı.
ЗАВЛЕКАТЬ *несов.* bax **завлечь**.
ЗАВЛЕКАТЬСЯ *несов.* çəkilmək, çəkilib
 aparılmaq; tovlanmaq, tovlanıb aparılmaq,
 başdan çıxarılmaq, aldadılmaq; cəzb edil-
 mək.
ЗАВЛЕЧЬ *сов.* 1. tovlamaq, aldatmaq, baş-
 dan çıxartmaq, yoldan çıxartmaq; 2. apar-
 maq, aldadıb aparmaq, aldadıb çəkmək;
 cəzb etmək; **завлечь врага в лес** düş-
 мəni aldadıb meşəyə çəkmək.
ЗАВЛЕЧЬСЯ *сов.* *dan.* 1. uymaq, qarılmaq,
 başı qızıışmaq; 2. vurulmaq, məftun ol-
 maq, aludə olmaq.
ЗАВОД *1 м* zavod; *металлургический за-
 вод* metallurgiya zavodu; *д* *конный завод*
at zavodu (cins at yetişdirən müəssisə).
ЗАВОД *II м* *мн.* *нет* 1. qurma, qurulma,
 (*saat*); 2. *yay (mexanizmdə); д* *на завод*
для завода artırmaq üçün, yetişdirmək
 üçün.
ЗАВОД *III м* *мн.* kitab tirajının bir nabor-
 dan çap edilmiş hissəsi.
ЗАВОДИЛА *ж* *и* *м* teşəbbüscü.
ЗАВОДИТЬ *I несов.* bax **завести**.
ЗАВОДИТЬ *II сов.* *dan.* yormaq (*gəzdirə-
 rək, oynadaraq*).
ЗАВОДИТЬСЯ *несов.* bax **завестись**.
ЗАВОДКА *ж* bax **завод II**.
ЗАВОДНЕНИЕ *ср* *xüs.* su vurma, su yerit-
 mə (*neft laylarına və s.*)
ЗАВОДНИТЬ *сов.* *xüs.* su vurmaq, su yerit-
 mək.
ЗАВОДНОЙ *прил.* qurulan, qurma, yaylı; *за-
 водная игрушка* qurulan oyuncaq, yaylı
 oyuncaq.
ЗАВОДНЯТЬ *несов.* bax **заводнить**.
ЗАВОДНЯТЬСЯ *несов.* *xüs.* su vurulmaq,
 su yeridilmək.
ЗАВОДОУПРАВЛЕНИЕ *ср* zavod idarəsi.
ЗАВОДСКИЙ, ЗАВОДСКОЙ 1. *завод söz.*
sif.; заводская контора zavod kontoru;
 2. *в знач. суц. м* *köhn.* zavod fəhləsi
ЗАВОДЧИК *1 м* zavod sahibi, zavodçu.

ЗАВОДЧИК *II м* *köhn.* bais, səbəbkar, mü-
 qəssir; pis işin təşkilatçısı.
ЗАВОДЧИК *III м* damazlıq, ayğır.
ЗАВОДЧИЦА *1 ж* zavod sahibi (qadın, qız).
ЗАВОДЧИЦА *II ж* bax **заводчик II**.
ЗАВОДЬ *ж* kiçik körfəz (*çayda, göldə*).
ЗАВОЕВАНИЕ *ср* 1. istila; istila etmə (edil-
 mə), alma, alınma; 2. alınmış, istila edil-
 miş ərazi; 3. *обычно мн.:* **завоевания**
мәс. nailiyyət(lər).
ЗАВОЕВАННЫЙ *прич.* 1. istila edilmiş,
 alınmış; 2. *мәс.* qazanılmış, əldə edilmiş.
ЗАВОЕВАТЕЛЬ *м* istilacı.
ЗАВОЕВАТЕЛЬНИЦА *ж* bax **завоеватель**.
ЗАВОЕВАТЕЛЬНЫЙ *прил.* istilacı(lıq)
 -[ı-]; **завоевательная политика** istilacı
 siyasət, istila(çılıq) siyasəti.
ЗАВОЕВАТЬ *сов.* 1. istila etmək, almaq;
 2. *мәс.* qazanmaq, əldə etmək; **завоевать**
общее доверие hamının etimadını qazan-
 maq; 3. *мәс.* cəlb etmək, cəzb etmək, ürə-
 yini çalmaq.
ЗАВОЕВЫВАТЬ *несов.* bax **завоевать** I və
 2-ci mənalarda.
ЗАВОЕВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. istila edilmək;
 alınmaq; 2. *мәс.* qazanılmaq, əldə edilmək.
ЗАВОЖАТЬ *сов.* cilovlamaq.
ЗАВОЗ *м* *мн.* *нет* 1. aparma, gətirmə; apa-
 rılma, gətirilmə; 2. gətirilən mal, göndə-
 rilən mal.
ЗАВОЗИТЬ *I несов.* bax **завести**.
ЗАВОЗИТЬ *II сов.* *dan.* 1. tərpətmək, oynat-
 maq (*ayaqlarını*); 2. bulamaq, batırmaq
 (*üst-başını*).
ЗАВОЗИТЬСЯ *I несов.* aparılmaq, gətiril-
 mək.
ЗАВОЗИТЬСЯ *II сов.* *dan.* qurdalanmaq, əl-
 ləşmək, vurmuxmaq.
ЗАВОЗКА *ж* *dan.* 1. aparma, gətirmə; 2. da-
 şıma, daşınma.
ЗАВОЗНЫЙ *завоз söz. sif.* gətirmə, gəti-
 rilmə; **завозный товар** gətirmə mal.
ЗАВОЗНЯ *ж* *тəh.* qayıq (*yastıdıblı, iri çay
 qayığı*).
ЗАВОЗЧИК *м* mal gətirən.
ЗАВОЛАКИВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. tutma,
 bürümə, örtmə; çulğalama; 2. tutulma, ör-
 tülme, çulğalanma.

ЗАВОЛАКИВАТЬ *несов.* bax **заволочь**.
ЗАВОЛАКИВАТЬСЯ *несов.* bax **заволочь-
 ся**.
ЗАВОЛНОВАТЬ *сов.* 1. dalgalandırmağa
 başlamaq; 2. *мәс.* həyəcanlandırməq, əsə-
 biləşdirmək, təşviş salmaq, narahat et-
 mək.
ЗАВОЛНОВАТЬСЯ *сов.* 1. həyəcana gəl-
 mək, həyəcanlanmaq, təlaş düşmək, təş-
 viş düşmək, təşviş etməyə başlamaq;
 2. dalgalanmaq, dalgalanmağa başlamaq;
 coşmaq, təlatümə gəlmək (*dəniz*).
ЗАВОЛОЧЬ *сов.* 1. bürümək, örtmək, çul-
 ğalamaq, tutmaq; *тучи заволокли небо*
göy üzünü bulud örtmüşdür; 2. безл. dol-
 maq; *глаза заволокло слезами* gözlä-
 ri(m) yaşla doldu; 3. *тəh. dan.* sürüklə-
 mək, sürümək, sürüyüb aparmaq.
ЗАВОЛОЧЬСЯ *сов.* 1. örtülmək, tutulmaq,
 çulğalanmaq; *небо заволоклося тучами*
*göyün üzünü buludla örtülmüşdür; 2. dol-
 maq (gözlər).*
ЗАВОНЯТЬ *сов.* iylenməyə başlamaq, iy
 vermək; iylenmək, qoxumaq.
ЗАВОПИТЬ *сов.* *dan.* fəryad etmək, fəryad
 qorarmaq, çığırmaq.
ЗАВОРАЖИВАТЬ *несов.* bax **заворожить**
 I və 2-ci mənalarda.
ЗАВОРАЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. tilsimlən-
 mək, ovsunlanmaq; 2. *мәс.* valeh edilmək,
 heyran edilmək.
ЗАВОРАЧИВАТЬ *несов.* bax **заворотить**
 I və **завернуть**.
ЗАВОРАЧИВАТЬСЯ *несов.* bax **заворо-
 титься** I və **завернуться**.
ЗАВОРКОВАТЬ *сов.* qurulamaq (*göyər-
 çinlər haqqında*).
ЗАВОРОЖЕННЫЙ *прич.* 1. tilsimlənmiş,
 ovsunlanmış; 2. *мәс.* valeh olmuş, heyran
 olmuş.
ЗАВОРОЖИТЬ *сов.* 1. tilsimləmək, ovsun-
 lamaq; cadu etmək; 2. *мәс.* valeh etmək,
 heyran etmək; 3. fal açmaq.
ЗАВОРОНИТЬ *сов.* *xüs.* zağ vermək, zağ-
 lamaq.
ЗАВОРОТ *м* *мн.* *нет* 1. çevrilmə, burulma;
 2. *мәс.* dönmə; *д* **заворот книжок** bağır-
 saq çevrilməsi.

ЗАВОРОТІТЬ сов. dan. 1. çevirmək, dön-dərmək; 2. sürmək, girmək; **завороты во двор** həyəətə sür; 3. qatlamaq, çirmələmək.
ЗАВОРОТІТЬСЯ сов. dan. 1. çevrilmək, burulmaq; 2. qatlanmaq, çirmələnmək (*paltarın qolu, xalçanın küncü və s.*).
ЗАВОРОЧАТЬ сов. dan. 1. çevirmək, oynatmaq, tərpətmək, hərəltmək; 2. dan. idarə etmək, işə başlamaq, əlinə almaq, dolandırmaq.
ЗАВОРОЧАТЬСЯ сов. qurdalanmaq, qımıldanmaq, çevrilmək.
ЗАВОРОЧЕННЫЙ прич. 1. çevrilmiş, burulmuş; 2. qatlanmış, çirmələnmiş.
ЗАВОРОШИТЬ сов. dan. çevirmək, qarışdırmaq, qurdalamaq.
ЗАВОРОШИТЬСЯ сов. dan. eşəlmək, qurdalanmaq; çevrilmək.
ЗАВОРОШКА ж dan. qarışıqlıq, əngəl, dolaşıqlıq, dolaşmaq.
ЗАВОРЧАТЬ сов. deyinmək, donquldanmaq, deyinməyə başlamaq, donquldamğa başlamaq.
ЗАВРАЖДОВАТЬ сов. düşmənciliyə başlamaq, ədavətə başlamaq.
ЗАВРАТЬСЯ сов. dan. ağ yalan danışmaq, gəpə basmaq, basıb-bağlamaq.
ЗАВСЕГДА нареч. dan. mäh. həmişə.
ЗАВСЕГДАТАЙ м bir yerə həmişə gələn, daim gələn (*adam*); **он завсегдатай оперы** o, operanın daimi tamaşaçısıdır.
ЗАВСЕГДАШНИЙ прич. mäh. həmişəki.
ЗАВТРА нареч. sabah; завтра утром **приду** sabah səhər gələm; **заседание назначено на завтра** iclas sabaha təyin edilmişdir; **о не сегодня (не нынче)-завтра** bu gün-sabah, tezliklə.
ЗАВТРАК м səhər yeməyi; **о кормить завтраками** sabah-sabaha salmaq, yalan vədələrə aldatmaq.
ЗАВТРАКАТЬ несов. səhər yeməyi yemək.
ЗАВТРАШНИЙ завтра **сöz. sif.** sabahkı; **о завтрашний день** sabahkı gün, yaxın gələcək.
ЗАВУАЛИРОВАННЫЙ прич. 1. köhn. dumanlanmış, dumanla örtülü; 2. **мәс.** üstü örtülü, pərdəli; **в завуалированном виде** üstüörtülü şəkildə.

ЗАВУАЛИРОВАТЬ сов. мәс. pərdələmək, üstünü örtmək, ört-basdır etmək.
ЗАВУЧ м (заведующий учебной частью) tədris hissə müdiri.
ЗАВХОЗ м (заведующий хозяйством) təsərrüfat müdiri.
ЗАВШІВЕТЬ сов. dan. bit basmaq.
ЗАВШІВЛЕННЫЙ прич. dan. bit basmış.
ЗАВЫВАНИЕ ср 1. ulamaq; 2. viyıldama (*külək*).
ЗАВЫВАТЬ несов. 1. ulamaq; 2. viyıldamaq (*külək*).
ЗАВЫВАЮЩИЙ 1. прич. ulayan; 2. **в знач. прич.** ulartıya, ulamaya oxşayan, ulayan.
ЗАВЫСИТЬ сов. həddən artıq qaldırmaq, artırmaq (*qiyməti*).
ЗАВЫТЬ сов. 1. ulamaq, ulamğa başlamaq; 2. viyıldamaq, viyıldamğa başlamaq (*külək*).
ЗАВЫШАТЬ несов. bax завысить.
ЗАВЫШАТЬСЯ несов. qəsdən artırılmaq, böyüdülmək, qaldırılmaq, çoxaldılmaq, şişirdilmək (*qiymət, norma və s.*).
ЗАВЫШЕНИЕ ср qəsdən artırılma, böyüdülmə, şiş(irl)dilmə.
ЗАВЫШЕННЫЙ 1. прич. artırılmış, qaldırılmış; 2. **в знач. прич.** əslində olduğundan çox, yuxarı, yüksək; həqiqi dəyəridən artıq.
ЗАВЫЮЖИТЬ сов. 1. çovğun başlamaq, boran başlamaq; 2. çovğuna (borana) çevrilmək, çovğun nəticəsində qar basmaq.
ЗАВЫЮЧИВАТЬ несов. bax завьючить.
ЗАВЫЮЧИТЬ сов. yükləmək, yük çatmaq, yük vurmaq (*heyvanın dalına*).
ЗАВЯДАТЬ несов. bax завянуть.
ЗАВЯДШИЙ прич. solmuş, solğun, saralmış.
ЗАВЯЗАННЫЙ прич. 1. bağlanmış, düyünlənmiş; 2. sarınmış; 3. **мәс.** başlanmış, düzəldilmiş.
ЗАВЯЗАТЬ I сов. 1. bağlamaq, düyünləmək; 2. sarımaq; 3. **мәс.** başlamaq, düzəltmək, açmaq; **завязать разговор** söhbətə başlamaq; **завязать спор** mübahisə açmaq.
ЗАВЯЗАТЬ II несов. bax завязнуть.
ЗАВЯЗАТЬСЯ сов. 1. bağlanmaq, düyünlənmək; 2. **мәс.** başlanmaq, qızışmaq; **завязался бой** vuruşma başlandı; **завязалась беседа** söhbət qızışdı; 3. **bot.** düyünlənmək, tumurcuqlanmaq, tozlanmaq.

ЗАВЯЗІТЬ сов. dan. batmaq, batıb qalmaq, girib çıxmaq.
ЗАВЯЗКА ж 1. bağlama, düyünləmə; bağlanma, düyünlənmə; sarınma; 2. düyün, bağ, sarğı, bənd, 3. başlangıç, giriş (*hadisə, romanda, dramatik əsərdə*).
ЗАВЯЗНУТЬ сов. batmaq, batıb qalmaq.
ЗАВЯЗЫВАНИЕ ср 1. bağlama, düyünləmə; 2. sarıma; 3. **мәс.** başlama, açma, düzəltmə.
ЗАВЯЗЫВАТЬ несов. bax завязать I.
ЗАВЯЗЫВАТЬСЯ несов. bax завязаться.
ЗАВЯЗЬ ж bot. yumurtalıq, toxumluq.
ЗАВЯЛИВАНИЕ ср qurutma, qaxac etmə (*edilmə*), qaxacla(n)ma.
ЗАВЯЛИВАТЬ несов. bax завялить.
ЗАВЯЛИВАТЬСЯ несов. 1. bax завялится; 2. qurudulmaq, qaxac edilmək.
ЗАВЯЛИТЬ сов. qurutmaq, qaxac etmək (*balığı və s.*).
ЗАВЯЛИТЬСЯ сов. qurumaq, qaxac olmaq (*balıq və s.*).
ЗАВЯЛЫЙ прич. solğun, solmuş, saralmış.
ЗАВЯНУТЬ сов. solmaq, sarılmaq.
ЗАГАДАНИЙ прич. 1. deyilmiş (*tapmaca*); 2. ürkəddə tutulmuş, düşünülmüş.
ЗАГАДАТЬ сов. 1. tapmaca demək; 2. ürəyində tutmaq, fikrində tutmaq; düşünümək; 3. fala (*falına*) baxmaq, fal (*falını*) açmaq.
ЗАГАДИТЬ сов. dan. bulamaq, batırmaq.
ЗАГАДКА ж 1. tapmaca; 2. sirr, müəmma; **о говорить загадками** ehyamla danışmaq, üstüörtülü danışmaq.
ЗАГАДОЧНО нареч. anlaşılmaz (*surətdə*), müəmmalı, müəmma ilə.
ЗАГАДОЧНОСТЬ ж мн. нет 1. anlaşılmazlıq; 2. **мәс.** sirr, müəmma (*hiliq*).
ЗАГАДОЧНЫЙ прич. 1. anlaşılmaz; 2. **мәс.** sirli, müəmmalı, qəribə; **о загадочная картинка** tapmaca şəkil, bilməcə şəkil.
ЗАГАДЫВАНИЕ ср 1. tapmaca demə; bilməcə demə; 2. fala (*falına*) baxma, fal (*falını*) açma.
ЗАГАДЫВАТЬ несов. bax загадать I-ci və 2-ci mənəlarda.
ЗАГАДЫВАТЬСЯ несов. 1. deyilmək (*tapmaca*); 2. ürkəddə saxlanmaq, düşünülmək.
ЗАГАЖЕННЫЙ прич. dan. bulanmış, batırılmış.

ЗАГАЖИВАТЬ несов. dan. bax загадать.
ЗАГАЖИВАТЬСЯ несов. dan. batırılmaq, bulanmaq.
ЗАГАДІТЬ сов. dan. bağırışmaq, çığırbağır etmək, səs-küy salmaq, çığırbağırbağır başlamaq, səs-küy salmağa başlamaq.
ЗАГАР м мн. нет qaralma, yanma (*gündə*); **у него хороший загар** gün onu yaxşı qaraldıb, onun bədənini yaxşı qaralıb.
ЗАГАРПУНИВАТЬ несов. bax загарпунить.
ЗАГАРПУНИТЬ сов. qarpunlamaq; qarpunla tutmaq; qarmaqlamaq (*balınını və s.*).
ЗАГАСАТЬ несов. bax загаснуть.
ЗАГАСІТЬ сов. söndürmək, keçirtmək.
ЗАГАСНУТЬ сов. sönmək, keçmək.
ЗАГАТІТЬ сов. xüs. ağac döşəmək, şax döşəmək, kol-kos döşəmək.
ЗАГАЧЕННИЙ прич. xüs. ağac döşənmiş, şax döşənmiş.
ЗАГАЧИВАТЬ несов. xüs. bax загатить.
ЗАГАЧИВАТЬСЯ несов. xüs. ağac döşənmək, şax döşənmək.
ЗАГАШАТЬ несов. köhn. bax загасить.
ЗАГАШАТЬСЯ несов. köhn. söndürülmək, keçirilmək.
ЗАГАСШЕННЫЙ прич. köhn. söndürülmüş, keçirilmiş.
ЗАГАЩИВАТЬСЯ несов. dan. bax загоститься.
ЗАГВОЗДИТЬ сов. dan. bax гвоздить I-ci mənəda.
ЗАГВОЗДКА ж dan. 1. əngəl, maneə, çətinlik, ilişik; 2. paz, tıxac; 3. yumruq; 4. pis niyyət, hiylə, kələk, birlilik.
ЗАГІБ м 1. bükük, bükük yer; 2. **мәс.** əyinti, ifratçılıq.
ЗАГІБАНИЕ ср 1. əymə, qatlama, bükmə; 2. burma; 3. dönmə.
ЗАГІБАТЬ несов. bax загнуть.
ЗАГІБАТЬСЯ несов. bax загнуться.
ЗАГІБКА ж dan. əymə, qatlama, bükmə.
ЗАГІБЩИК м əyintiçi, ifratçı.
ЗАГИПНОТИЗИРОВАТЬ сов. bax гипнотизировать.
ЗАГИПСОВАНИЙ прич. xüs. bax гипсованный.
ЗАГИПСОВАТЬ сов. xüs. bax гипсовать.
ЗАГЛІВІЕ ср sərlövə, başlıq; ad.

ЗАГЛАВНЫЙ *заглавие* *söz. sif.*; **заглавная буква** *baş hərf, böyük hərf*; **заглавная роль** *baş rol*.

ЗАГЛАДИТЬ *сов.* 1. düzəltmək, hamarlaşmaq; ütüləmək; 2. *təc.* yüngülləşdirmək, yumşaltmaq (*səhv, günahı*).

ЗАГЛАДИТЬСЯ *сов.* 1. düzəlmək, hamarlaşmaq; ütülənmək; 2. *təc.* yüngülləşmək (*səhv, günahı haqqında*).

ЗАГЛАЖЕННЫЙ *прич.* düzəlmiş, hamarlanmış; ütülənmiş.

ЗАГЛАЖИВАТЬ *несов.* *бах* **заглаживать**.

ЗАГЛАЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. *бах* **заглаживаться**; 2. düzəldilmək; 3. *təc.* yüngülləşdirilmək (*səhv, günahı və s.*).

ЗАГЛАЗА *нареч.* *dan.* 1. dalınca; **заглаза ругать** *dalınca danışmaq, qeybət etmək*; 2. artıqlaması ilə; **этой суммы на месяц ему заглаза хватит** *bu pul ona bir ay artıqlaması ilə çatır*.

ЗАГЛАЗЕТЬСЯ *сов.* *dan.* gözü qalmaq, maraqla baxmaq.

ЗАГЛАЗНО *нареч.* *dan.* dalınca, qiyabi (olaraq), olmadıqı halda.

ЗАГЛАЗНЫЙ *прил.* *dan.* qiyabi, dalca, göz-dən irəqdə (*deyilmiş, edilmiş və s.*).

ЗАГЛАТЫВАНИЕ *ср* *udma, udulma*.

ЗАГЛАТЫВАТЬ *несов.* *бах* **заглотать**.

ЗАГЛАТЫВАТЬСЯ *несов.* *udulmaq*.

ЗАГЛОТ *м* *udma*.

ЗАГЛОТАННЫЙ *прич.* *udulmuş*.

ЗАГЛОТАТЬ *сов.* *udmaq*.

ЗАГЛОТНУТЬ *сов.* *udmaq, nəfəs almaq*.

ЗАГЛОТОЧНЫЙ *прил.* *anat.* udlaqarxası, udlaq arxasındakı; **заглотошный нерв** *udlaqarxası sinir*.

ЗАГЛОХЛЫЙ *прил.* *köhn.* kol-kos basmış, başlı-başına qalmış.

ЗАГЛОХНУТЬ *сов.* *бах* **глохнуть**; **о самовар заглох** *samovar söndü, samovar qaraldı*.

ЗАГЛОХШИЙ *прич.* 1. kol-kos basmış; 2. *təc.* unudulmuş, yaddan çıxarılmış; **воскресли давно заглохшие воспоминания** *çoxdan unudulmuş xatirələr yenidən canlandı*.

ЗАГЛУБИТЬ *сов.* *xüs.* dərinə salmaq, dərinə yerləşdirmək, dərinlərə çatdırmaq.

ЗАГЛУБЛЯТЬ *несов.* *бах* **заглубить**.

ЗАГЛУБЛЯТЬСЯ *несов.* *xüs.* dərinə salınmaq, dərinə yerləşdirilmək, dərinlərə aparılmaq (*çatdırılmaq*).

ЗАГЛУШАТЬ *несов.* *бах* **заглушить**.

ЗАГЛУШАТЬСЯ *несов.* 1. basılmaq, batırılmaq (*səs*); 2. kəsilmək, azaldılmaq, zəiflədilmək; 3. *təc.* boğulmaq; 4. qaraldılmaq, söndürülmək.

ЗАГЛУШЕННЫЙ *прич.* 1. basılmış, batırılmış, batmış (*səs*); 2. kəsilmiş, azaldılmış, zəiflədilmiş (*ağrı*); 3. *təc.* boğulmuş; 4. qaraldılmış, söndürülmüş, keçirilmiş.

ЗАГЛУШИТЬ *сов.* 1. batırmaq (*səsi*); 2. *təc.* azaltmaq, kəsmək, yüngülləşdirmək, zəiflətmək; **заглушить боль** *ağrını kəsmək (zəiflətmək)*; 3. basmaq; **сорные травы заглушили поле** *tarları alağ otları basmışdır*; 4. *təc.* boğmaq; **заглушить инициативу** *təşəbbüsü boğmaq*; 5. *dan.* qaraltmaq, söndürmək; **заглушить самовар** *samovarı qaraltmaq (söndürmək)*.

ЗАГЛУШИТЬСЯ *сов.* *batmaq, batıb getmək, ...içində eşidilməz olmaq*.

ЗАГЛУШЬЕ *dan.* *бах* **глушь**.

ЗАГЛЯДЕНЬЕ *ср* *мн.* *нет* *təəccüblü şey, qərribə şey, tamaşalı şey, tamaşa*; **о на загляденье** *tamaşalı, baxıb ləzzət almali, həzz almali*.

ЗАГЛЯДЕТЬСЯ *сов.* *gözü qalmaq, heyran olmaq, valeh olmaq, ağzi açıla qalmaq*.

ЗАГЛЯДЫВАТЬ *несов.* *бах* **заглянуть**; **о заглядывать вперед** *gələcəyi düşünmək, gələcək haqqında fikirləşmək*.

ЗАГЛЯДЫВАТЬСЯ *несов.* *бах* **заглядываться**.

ЗАГЛЯНУТЬ *сов.* 1. baxmaq, ötəri baxmaq, göz yetirmək; **гöz gözəldirmək**; 2. *dan.* dəymək, baş çəkmək (*bir yerə*).

ЗАГНАИВАТЬ *несов.* *dan.* *бах* **загонять**.

ЗАГНАИВАТЬСЯ *несов.* *dan.* *бах* **загоняться**.

ЗАГНАННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *yorulma, öldən düşmə, qovulub öldən düşmə*.

ЗАГНАННЫЙ *прич.* 1. qovulmuş, salınmış (*bir yerə*); 2. sürüleb öldən salınmış, qovulub öldən salınmış (*at*); 3. *təc.* məzlum, ağır, gözü qorxmış, gözümçixdiyə salınmış.

ЗАГНАТЬ *сов.* 1. qovub salmaq; **загнать кур в курятник** *toyuqları hinə salmaq*; 2. *dan.* çalmaq, vurmaq; **загнать гвоздь в доску** *taxtaya nıx vurmaq (çalmaq)*; 3. yormağ, öldən salmaq; **вы совсем загнали лошадей** *siz atları lap yordunuz*; 4. *dan.* satmaq.

ЗАГНЕВАТЬСЯ *сов.* *dan.* hirsənmək, qeyzlənmək.

ЗАГНИВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* *çürümə*; **процесс загнивания** *çürümə prosesi*.

ЗАГНИВАТЬ *несов.* *бах* **загнить**.

ЗАГНИТЬ *сов.* *çürümək, çürüməyə başlamaq*.

ЗАГНОЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. irinləmə; 2. çürümə.

ЗАГНОЕННЫЙ *прич.* *dan.* 1. irinləmiş, irinli; 2. çürümüş, çürüdölmüş.

ЗАГНОИТЬ *сов.* 1. irinlətmək; 2. çürütmək.

ЗАГНОИТЬСЯ *сов.* *irinləmək, irinləməyə başlamaq*.

ЗАГНУТЫЙ *прич.* 1. öyilmiş, qatlanmış, bükülmüş; 2. burulmuş; 3. *прил.* bükük; *öyri (uc, dimdik və s.)*.

ЗАГНУТЬ *сов.* 1. öymək, qatlamaq, bükmək; 2. burmaq; **загнуть руку** *qolunu burmaq*; 3. *dan.* dönmək; 4. *dan.* söyləmək, demək (*qaba, yersiz söz*); 5. *dan.* bəha istəmək.

ЗАГНУТЬСЯ *сов.* 1. bükülmək, qatlanmaq; 2. burulmaq.

ЗАГОВАРИВАТЬ *несов.* *бах* **заговорить**; **о зубы заговаривать** *azdırmaq, yayındırmaq, başını aldatmaq (qatmaq)*.

ЗАГОВАРИВАТЬСЯ *несов.* 1. *бах* **заговариваться**; 2. *dan.* sərəməlmək, danışğını itirmək, sözünü azdırmaq, xərifləmək; 3. *köhn.* ovsunlanmaq, tilsimlənmək.

ЗАГОВЕНЬЕ *ср* *pəhriz axşamı (xristianlarda)*.

ЗАГОВЕТЬСЯ *сов.* *dan.* *pəhrizi sındırmaq*; *oruc açmaq*.

ЗАГОВОР *м* 1. qəsd, sui-qəsd; 2. dilbirlək, əlbirlək (*cinqəyət işində*); 3. *köhn.* ovsun, tilsim, cadu; **о заговор молчания** *hamıqla susma, sükut etmə, dinməmə, qəsdən danışmama*.

ЗАГОВОРЕННЫЙ *прич.* *köhn.* ovsunlanmış, tilsimə salınmış, ovsunlu.

ЗАГОВОРИТЬ *сов.* 1. danışmaq, danışmağa başlamaq, sözə başlamaq, dilə gəlmək; 2. *təc.* səslənmək, oyanmaq, hərəkətə gəlmək; **в нём заговорила совесть** *o, in-safa gəldi*; 3. danışqla yormağ, sözə basmaq, dilə basmaq; 4. ovsunlamağ, tilsimləmək; **о заговорить зубы** *aldatmaq, azdırmaq, söhbətə tutmaq*.

ЗАГОВОРИТЬСЯ *сов.* 1. söhbətə qızışmaq, danışğa qızışmaq; 2. yalan danışmaq, şişirtmək, goplamağ.

ЗАГОВОРНЫЙ *заговор (3-cü mənada)* *söz. sif.*

ЗАГОВОРЩИК *м* *sui-qəsdçi; qəsdçi*.

ЗАГОВОРЩИЦА *ж* *qəsdçi; sui-qəsdçi qadın (qız)*.

ЗАГОВОРЩИЦКИЙ *заговорщик* *söz. sif.*

ЗАГОВОРЩИЧЕСКИЙ *прил.* 1. *sui-qəsd -i (-ı); заговорщический план* *sui-qəsd planı*; 2. *təc.* müəmmalı, əsrarəngiz, şübhəli.

ЗАГОГОТАТЬ *сов.* 1. qaqqıldamağ, qaqqıldamağa başlamağ; 2. qəhqəhə ilə gülmək.

ЗАГОГУЛИНА *ж* *dan.* *öyri-öyri, cizma-qara, ilan-qurbaga (xətt)*.

ЗАГОДЯ *нареч.* *məh.* qabaqcadan, irəlicedən, vaxtında.

ЗАГОЛЕННЫЙ *прич.* *dan.* 1. soyundurulmuş; 2. açılmış, çirmələnmiş.

ЗАГОЛИТЬ *сов.* *dan.* 1. soyundurmağ; 2. açmaq, çirmələmək; **заголить грудь** *döşünü açmaq*.

ЗАГОЛИТЬСЯ *сов.* *dan.* 1. soyunmaq; 2. açılmaq, çirmələnmək.

ЗАГОЛОВОК *м* *sərlövə, başlıq, ad*.

ЗАГОЛОВОЧНЫЙ *заголовок* *söz. sif.*

ЗАГОЛОСИТЬ *сов.* *dan.* ağlaşmaq, oxşayıb ağlamağ; ağlaşmağa başlamağ, oxşamağa başlamağ.

ЗАГОЛУБЕТЬ *сов.* *görmək, görməyə başlamağ (göy şeylər haqqında)*; **вдали заголубело море** *uzaqdan göy dəniz göründü*.

ЗАГОЛЯТЬ *несов.* *dan.* *бах* **заголить**.

ЗАГОЛЯТЬСЯ *несов.* *dan.* 1. *бах* **заголиться**; 2. soyundurulmaq.

ЗАГОМОНИТЬ *сов.* *məh.* hay-küy salmaq, səs-küy salmağa başlamağ, səs-küyə başlamağ.

ЗАГОН *м* 1. qovub salma; **загон лошадей во двор** atları həyətə salma; 2. *k. t. ağıl* (*mal-qara üçün*); xabxal; 3. *k. t. küz*; 4. **быть в загоне** gözədən düşmək.

ЗАГОННЫЙ загон *сөз. сиф.*

ЗАГОНЩИК *м овч.* sürəkçi (*ovda heyvan-ları ovçuların üstünə qovan adam*).

ЗАГОНЯТЬ *несов.* **бax загнать,**

ЗАГОНЯТЬСЯ *несов.* 1. qovulmaq, salınmaq (*bir yerə*); 2. vurulmaq, çalınmaq (*mux və s.*); 3. öldən salınmaq (*çox sürülməkdən*); 4. *dan.* satılmaq.

ЗАГОРАЖИВАНИЕ *ср* 1. hasarlama, çəpərləmə; hasarlanma, çəpərlənmə; 2. qabağını tutma, qabağını kəsmə.

ЗАГОРАЖИВАТЬ *несов.* **бax загороздить.**

ЗАГОРАЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. **бax загороздиться;** 2. qabağını tutulmaq, qabağını kəsilmək.

ЗАГОРАНИЕ *ср мн.* **нет** yanma, qaralma (*gündən*).

ЗАГОРАТЬ *несов.* **бax загореть.**

ЗАГОРАТЬСЯ *несов.* **бax загореться.**

ЗАГОРБОК *м dan.* təknə, boyunardı (*iki çiy-nin arası*).

ЗАГОРДИТЬСЯ *сов. dan.* lovğalanmaq, lovğalanmağa başlamaq, iddia satmaq.

ЗАГОРЕВАТЬ *сов.* kədərlənmək, qəmlənmək.

ЗАГОРЕВШИЙ *прич.* 1. yanmış, yandırılmış; 2. *в знач. прил.* qaralmış, gündən yanmış.

ЗАГОРЕЛЫЙ *прил.* yanmış, qaralmış (*gündən*).

ЗАГОРЕТЬ *сов.* yanmaq, qaralmaq (*gündən*).

ЗАГОРЕТЬСЯ *сов.* 1. yanmaq, alışıb yanmaq, od tutmaq; 2. şəfaqlənmək, parıldamaq; 3. *мас.* ürəyinə düşmək, bərk istəmək, həvəyə düşmək, həsrət çəkmək; 4. *мас.* qızışmaq, başlamaq (*səhbət, dava*).

ЗАГОРЛАНИТЬ *сов. dan.* bağırmaq, bağırmağa başlamaq, çıxırmağa başlamaq.

ЗАГОРОДА *ж mäh.* 1. çəpər, hasar; 2. hasarlanmış, çəpərlənmiş yer.

ЗАГОРОДИТЬ *сов.* 1. hasarlamaq, çəpərləmək; 2. qabağını tutmaq, qabağını kəsmək; **загородить собою свет** işığın qa-

bağını kəsmək; 3. tutmaq, doldurmaq, tıxamaq; **загородить дверь стульями** qapını stullarla tutmaq.

ЗАГОРОДИТЬСЯ *сов.* 1. hasarlanmaq, çəpərlənmək; 2. daldalanmaq, gizlənmək; qorunmaq; **загородиться рукой от солнца** əl ilə günəşdən qorunmaq.

ЗАГОРОДКА *ж dan.* hasar, çəpər.

ЗАГОРОДНЫЙ *прил.* şəhər qırağında olan, şəhər kənarında olan, şəhər yaxınlığında olan; **загородная прогулка** şəhərkənarı gəzinti.

ЗАГОРОЖЕННЫЙ *прич.* 1. hasarlanmış, çəpərlənmiş, 2. qabağını kəsilmiş, qabağını tutulmuş; 3. doldurulmuş, tıxanmış.

ЗАГОРЯЧИТЬСЯ *сов.* 1. hirsəlmək, hiddətlənmək, özündən çıxmaq; 2. qızışmaq, qızışmağa başlamaq.

ЗАГОСТИТЬСЯ *сов. dan.* uzun müddət qonmaq qalmaq.

ЗАГОТ ... мürəkkəb sözlərin "hazırlıq", "tədarük" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; mäs.: заготконтора hazırılıq (tədarük) kontoru.

ЗАГОТАВЛИВАНИЕ *ср* tədarük etmə (edilmə); hazırlama (hazırlanma).

ЗАГОТАВЛИВАТЬ *несов.* **бax заготовить.**

ЗАГОТАВЛИВАТЬСЯ *несов.* tədarük edilmək.

ЗАГОВОТИТЕЛЬ *м* tədarükçü.

ЗАГОВОТИТЕЛЬНЫЙ *заготовка* *сөз. сиф., заготовительные организации* tədarük təşkilatları.

ЗАГОТОВИТЬ *сов.* tədarük etmək.

ЗАГОТОВКА *ж* 1. tədarük; 2. biçilmiş ayaq-qabı üzü.

ЗАГОТОВЛЕНИЕ *ср мн.* **нет** tədarük etmə, tədarük edilmə; tədarük.

ЗАГОТОВЛЯТЬ *несов.* **бax заготовить.**

ЗАГОТОВЛЯТЬСЯ *несов.* **бax заготовиться.**

ЗАГОТОВОЧНЫЙ *заготовка* (*2-ci məna-da*) *сөз. сиф.; заготовочный цех* biçmə sexi (*ayaqqabı fabrikında*).

ЗАГОТОВЩИК *м* 1. **бax заготовитель;** 2. ayaqqabı üzü biçən çəkməçi.

ЗАГОТОВЩИЦА *ж* **бax заготовщик.**

ЗАГОТОВЩИЦА *ж* **бax заготовщик.**

ЗАГОТОВЩИЦА *ж* **бax заготовщик.**

ЗАГОТОВЩИЦА *ж* **бax заготовщик.**

ЗАГРАБАСТАТЬ *сов. dan.* qamarlamaq, mənimsəmək, mənigirləmək.

ЗАГРАБИТЬ *сов. mäh.* qarət etmək, soymaq, talan etmək.

ЗАГРАДИТЕЛЬ *м hərbi dəniz.* mina düzən gəmi.

ЗАГРАДИТЕЛЬНЫЙ *прил.* *hərbi* çəpərləmə (manea) -[i-]; **заградительный огонь** çəpərləmə (manea) atışı; 4 **заградительный отряд** mübarizə dəstəsi.

ЗАГРАДИТЬ *сов.* 1. hasarlamaq, çəpərləmək; 2. kəsmək, qabağını tutmaq; **заградить дорогу** yolu kəsmək.

ЗАГРАЖДАТЬ *несов.* **бax заградить.**

ЗАГРАЖДАТЬСЯ *несов.* 1. hasarlanmaq, çəpərlənmək; 2. qabağını kəsilmək, qabağını tutulmaq.

ЗАГРАЖДЕНИЕ *ср* manea, çəpər; **минное заграждение** mina manesi.

ЗАГРАЖДЕННЫЙ *прич.* 1. hasarlanmış, çəpərlənmiş; 2. qabağını kəsilmiş, qabağını tutulmuş.

ЗАГРАНЦА *ж* xaric, xarici ölkələr, xarici dövlətlər.

ЗАГРАНИЧНЫЙ *прил.* xarici; **заграничный паспорт** xarici pasport.

ЗАГРЕБАТЬ *несов.* 1. **бax загрести;** 2. (börk) avar çəkmək; 4 **чужими руками загревать жар** *бax жар.*

ЗАГРЕБАТЬСЯ *несов.* 1. kürünmək; 2. yığılmaq.

ЗАГРЕБИСТЫЙ *прил. dan.* tamahkar, ağgöz, qənimətçi, qamarlayan.

ЗАГРЕБНОЙ *м dəniz.* baş avarçı (*daldan birinci avarçı*).

ЗАГРЕБУЩИЙ *прил. dan.* **бax загрёбистый.**

ЗАГРЕМЕТЬ *сов.* 1. guruldamaq, gurulda-mağa başlamaq; 2. gurultu salmaq, səs salmaq; 3. gurultu ilə düşmək.

ЗАГРЕСТИ *сов.* 1. kürünmək, yığmaq; 2. qamarlamaq; 3. *мас.* qazanmaq.

ЗАГРИВОК *м* 1. yal (*yalın aşağı hissəsi*); 2. peysər.

ЗАГРИМОВАННЫЙ *прич.* **бax гримированный.**

ЗАГРИМОВАТЬ *сов.* **бax гримировать.**

ЗАГРИМОВАТЬСЯ *несов.* **бax гримироваться.**

ЗАГРИМИРОВАТЬ *несов.* **бax загримировать.**

ЗАГРИМИРОВАТЬСЯ *несов. и многогр.* **бax загримироваться.**

ЗАГРОБНЫЙ *прил. dini* axirətlik; axirət -[i-].

ЗАГРОМОЖДАТЬ *несов.* **бax загромоздить.**

ЗАГРОМОЖДАТЬСЯ *несов.* qalanmaq, tutulmaq, doldurulmaq (*iri şeylərə*).

ЗАГРОМОЖДЕНИЕ *ср мн.* **нет** tutma, qalama, doldurma; tutulma, qalanma, doldurulma (*iri şeylərə*).

ЗАГРОМОЖДЕННЫЙ *прич.* tutulmuş, qalanmış, doldurulmuş (*iri şeylərə*).

ЗАГРОМОЗДИТЬ *сов.* tutmaq, qalamaq, doldurmaq (*iri şeylərə*).

ЗАГРОМЫХАТЬ *сов. dan.* 1. taqqildamaq, taqqiltu ilə getmək (*araba*); 2. gurultu salmaq, guruldamaq.

ЗАГРОХОТАТЬ *сов.* guruldamaq, gurulda-mağa başlamaq.

ЗАГРУБЕЛОСТЬ *ж мн.* **нет** kobudluq, qabalıq, sərtlik; döyənək.

ЗАГРУБЕЛЫЙ *прил.* sərt, kobud, qaba, cadar-cadar (*əllər, dəri və s.*).

ЗАГРУБЕТЬ *сов.* 1. kobudlaşmaq, qabalaşmaq, sərtləşmək, cadar-cadar olmaq; 2. *мас.* vəhşiləşmək.

ЗАГРУЖАТЬ *несов.* **бax загрузить.**

ЗАГРУЖАТЬСЯ *несов.* **бax загрузиться.**

ЗАГРУЖЕННОСТЬ, ЗАГРУЖЕННОСТЬ *ж мн.* **нет** 1. doluluq, yüklülük, lazımcına yüklənmə; 2. işlə yüklənmə.

ЗАГРУЖЕННЫЙ, ЗАГРУЖЕННЫЙ *прич.* 1. yüklənmiş, lazımcına yüklənmiş (*yüklə, işlə*); 2. doldurulmuş, dolu.

ЗАГРУЗИТЬ *сов.* 1. yükləmək, lazımcına yükləmək (*yüklə, işlə*); 2. doldurmaq.

ЗАГРУЗИТЬСЯ *сов.* 1. yüklənmək (*yüklə, işlə*); 2. doldurulmaq; dolmaq.

ЗАГРУЗКА *ж* 1. yükləmə, yüklənmə (*yüklə, işlə*); 2. doldurma, doldurulma; 3. iş tapşırma, iş vermə; 4. iş; **завод имеет полную загрузку** zavodun lazımi qədər işi vardır.

ЗАГРУЗНУТЬ *сов. dan.* batmaq, batıb qalmaq.

ЗАГРУЗОЧНЫЙ *прил. tex.* yükləmə -[i-]; yükvuran; **загрузочные машины** yükləmə maşınları, yükvuran maşınlar.

ЗАГРУЗЧИК *м. хüs.* yükçü, yükvuran (*fəhlə*).
ЗАГРУНТОВАННЫЙ *прич. хüs.* astar çəkilmiş (*rəngləmək üçün*).
ЗАГРУНТОВАТЬ *сов. хüs.* astar çəkmək (*rəngləmək üçün*).
ЗАГРУНТОВЫВАТЬ *несов. бax* загрунтовать.
ЗАГРУНТОВЫВАТЬСЯ *несов.* astar çəkilmək (*rənglənmək üçün*).
ЗАГРУСТИТЬ *сов.* qüssələnmək, kədərlənmək, xiffətlənmək; qüssələnməyə (kədərlənməyə, xiffətlənməyə) başlamaq.
ЗАГРУСТИТЬСЯ *сов. дан.* qüssəyə dalmaq, qəmə batmaq, qəmlənmək, qüssələnmək; qəm (kədər, qüssə) içində olmaq.
ЗАГРЫЗАТЬ *несов. бax* загрызть.
ЗАГРЫЗАТЬСЯ *несов. 1.* dağıdılmaq, didilmək, parçalanmaq; *2. тас.* boğulmaq, üzülmək, çeynənmək.
ЗАГРЫЗТЬ *сов. 1.* dağıtmaq, didmək, parçalammaq; *2. тас.* boğmaq, üzmək, çeynəmək.
ЗАГРЫЗТЬСЯ *сов.* boğuşmağa başlamaq.
ЗАГРЯЗНЕНИЕ *ср 1.* çirkləndirmə, kirləndirmə; batırma, bulaşdırma; *2.* çirklənmə, kirlənmə; bulanma; *3.* çirək, kir.
ЗАГРЯЗНЁННЫЙ *прич. 1.* çirkləndirilmiş, kirləndirilmiş; *2.* çirklənmiş, kirlənmiş, bulanmış; *3.* çirəkli, kirli, bulışıq.
ЗАГРЯЗНИТЬ *сов.* çirkləndirmək, kirləndirmək, bulamaq, batırmaq.
ЗАГРЯЗНИТЬСЯ *сов.* çirklənmək, kirlənmək, bulanmaq, batmaq.
ЗАГРЯЗНУТЬ *сов. дан.* batmaq, batıb qalmaq.
ЗАГРЯЗНЯТЬ *несов. бax* загрязнить.
ЗАГРЯЗНЯТЬСЯ *несов. 1.* бax загрязниться; *2.* çirkləndirilmək, kirləndirilmək, batırılmaq.
ЗАГС *м (отдел записи актов гражданского состояния) VVAQ* (vətəndaşlıq vəziyyəti aktlarını qeyd edən şöbə).
ЗАГУБИТЬ *сов. дан. 1.* tələf etmək, məhv etmək, başını batırmaq; *2. тас.* korlamaq, puç etmək.
ЗАГУБЛЕННЫЙ *прич. 1.* tələf edilmiş, məhv edilmiş; *2. тас.* korlanmış, puç edilmiş.
ЗАГУДЁТЬ *сов. 1.* uğuldamaq, uğuldamağa başlamaq; viyıldamaq, viyıldamağa baş-

lamaq (*külək və s.*); *2. безл.* cingildəmək; загудело в ушах qulaqlarım cingildədi;
3. çalınmaq, səsənmək; çalınmağa (səsənməyə) başlamaq (*zəng, fit və s.*); **4.** cızıldamaq, cızıldamağa başlamaq (*samo-var*); **5.** vizıldamaq, vizıldamağa başlamaq (*arı və s.*)
ЗАГУДРОНИРОВАТЬ *сов. хüs.* qudronlamaq, qudronla örtmək.
ЗАГУЛ *м дан.* kef, eyyəşliq.
ЗАГУЛИВАТЬ *несов. бax* загулять.
ЗАГУЛИВАТЬСЯ *несов. бax* загуляться.
ЗАГУЛЯТЬ *сов. дан.* kef etmək, sərxoşluq etmək, içmək.
ЗАГУЛЯТЬСЯ *сов. дан. 1.* başı gəzməyə qızışmaq; *2.* başı kefə qızışmaq.
ЗАГУСТЕЛЫЙ *прил. дан.* bərkimiş, qatılaşmış, qəlizləşmiş.
ЗАГУСТЕТЬ *сов.* qatılaşmaq, qəlizləşmək.
ЗАГУСТИТЕЛЬ *м хüs.* qatılaşdırıcı, qəlizləşdirici (*maddə*).
ЗАГУСТИТЬ *сов. хüs.* qatılaşdırmaq, qəlizləşdirmək.
ЗАГУСТИТЬСЯ *сов. хüs.* бax загустеть.
ЗАГУТОРИТЬ *сов. тәһ.* çıxır-bağıra başlamaq, səs-küyə başlamaq.
ЗАГУЩАТЬ *несов. бax* загустить.
ЗАГУЩАТЬСЯ *несов. 1.* бax загуститься; *2.* qatılaşdırılmaq, qəlizləşdirilmək.
ЗАГУЩЁННЫЙ *прич. хüs.* qatılaşdırılmış, qəlizləşdirilmiş.
ЗАД *м (мн. зады) 1.* dal, arxa, geri; **зад автомобиля** avtomobilin dalı; *2.* sağrı; *3. только мн. зады тәһ.* həyətlərin dalı, evlərin dalı; *4. только мн. зады дан.* çoxdan məlum olan şeylər, deyilmiş sözlər, çeynənmiş sözlər; **повторять зады** deyilmiş sözləri təkrar etmək.
ЗАДАБРИВАТЬ *несов. бax* задобрить.
ЗАДАВАЛЬЩИК *м хüs.* maşına material verən fəhlə; **задавальщик при молотилке** taxıldöyən maşına dərз verən fəhlə.
ЗАДАВАТЬ *несов. бax* задавать.
ЗАДАВАТЬСЯ *несов. 1.* бax задаваться; *2.* verilmiş, tapşırılmaq; *3. дан.* lovğalanmaq, qudurmaq.
ЗАДАВИТЬ *сов. 1.* basmaq, basıb öldürmək; *2.* boğmaq.

ЗАДАВИТЬСЯ *сов. дан.* özünü boğub öldürmək, özünü asmaq.
ЗАДАВЛЕННОСТЬ *ж* məzlumluq, acizlik, yazıqlıq, fəğrliq, pərişanlıq, ruh düşkünlüyü.
ЗАДАВЛЕННЫЙ *прич. 1.* basılmış; ...basılmış, ...basıb öldürmüş; ...altında qalmış; **собака, задавленная машиной** maşın basmış it; *2. тас.* boğulmuş.
ЗАДАВЛИВАТЬ *несов. бax* задавить.
ЗАДАБЛИВАТЬ *несов. бax* задолбить 2-ci mənadа.
ЗАДАБЛИВАТЬСЯ *несов.* əzbərlənmək (*mənası başa düşülmədən*).
ЗАДАНИЕ *ср 1.* tapşırıq; *2.* vəzifə, məqsəd, məsələ; **поставить перед собой задание** öz qarşısına vəzifə (məqsəd) qoymaq.
ЗАДАНИК *м хüs.* ödəkçi (*əkin əkmək və məhsulu təhvil vermək üçün möhkəm tapşırıq alan*).
ЗАДАНЫЙ *прич.* tapşırılmış, verilmiş; **урок, заданный к завтрашнему дню** sabah verilmiş dərз.
ЗАДАРИВАТЬ *несов. бax* задарить.
ЗАДАРИВАТЬСЯ *несов. 1.* çoxlu bəxşiş verilmək; *2. köhn.* ələ alınmaq (*rüşvətlə*).
ЗАДАРИТЬ *сов. 1.* çoxlu bəxşiş vermək; *2.* ələ almaq, öz tərəfinə çəkmək (*rüşvətlə*).
ЗАДАРОМ *нареч. дан.* müftə, pulsuz, həvayı.
ЗАДАСТЫЙ *прил. дан.* irisağrılı.
ЗАДАТКИ *ед. нет* istedad (nişanəsi), qabiliyyət (əlaməti), təmayül; **у ребенка хорошие задатки** uşağda yaxşı təmayüllər vardır.
ЗАДАТОК *м* beh; **дать задаток** beh vermək.
ЗАДАТОЧНЫЙ задаток *сөз. сиф.; задаточная сумма* beh pulu.
ЗАДАТЬ *сов. 1.* vermək, tapşırmaq; **задать вопрос** sual vermək; **задать работу** iş tapşırmaq; *2. тас.* salmaq, gəlmək; **задать страху** qorxuya salmaq (*qorxu gəlmək*); *3. дан.* düzəltmək, təşkil etmək; **задать вечер** müsəmirə düzəltmək; **задать перцу** cəza vermək, tənbeh etmək; **задать форсу** fors atmaq, lovğalanmaq; **задать жару** 1) toy tutmaq, dərзini ver-

mək, cəzalandırmaq; *2)* yorub əldən salmaq, canını üzmək (*işlətməkdən*).
ЗАДАТЬСЯ *сов. 1.* qarşısına məqsəd (məsələ) qoymaq; **задаётся целью** qarşısına məqsəd qoymaq; *2. дан.* baş tutmaq, olmaq; əmələ gəlmək.
ЗАДАЧА *ж 1.* məsələ; *2.* vəzifə, məqsəd; *3. тәһ.* müvəffəqiyyət, uğur, bəxt.
ЗАДАЧИВЫЙ *прил. дан.* xoşbəxt, bəxtəvər, uğurlu.
ЗАДАЧНИК *м* məsələ kitabı.
ЗАДВИГАНИЕ *ср* itələmə, çəkmə, yerinə salma.
ЗАДВИГАТЬ *сов.* tərpətmək, tərpətməyə başlamaq.
ЗАДВИГАТЬ *бax* задвинуть.
ЗАДВИГАТЬСЯ *сов.* hərəkətə gəlmək, hərəkətə başlamaq, qimildanmaq.
ЗАДВИГАТЬСЯ *несов. 1.* бax задвинуться; *2.* itələnmək, çəkilmək; yerinə salınmaq.
ЗАДВИЖКА *ж* sürgü, siyirtmə, rəzə.
ЗАДВИЖНОЙ подвижка *сөз. сиф.; дан.* siyirtmə; **подвижная рама** siyirtmə çərçivə.
ЗАДВИНУТЬ *сов. 1.* itələmək, çəkmək; yerinə salmaq, soxmaq; *2.* bağlamaq, örtmək; **задви́нуть окно шкафом** pəncərənin qabağını şkafla tutmaq.
ЗАДВИНУТЬСЯ *сов. 1.* yerinə girmək; *2.* örtülmək, bağlanmaq, qabağı tutulmaq.
ЗАДВОИТЬСЯ *сов.* iki görünmək, cüt görünmək, qoşa görünmək.
ЗАДВОРКИ *мн. тәһ. 1.* evlərin dalı, həyətlərin dalı; *2. тас.* həyət-baca, həyət; *3. тас.* nəzərə cərməyən yer, күнə-bucaq; **быть на задворках** ən axırıncı yerdə, күнə-bucaqda qalmaq.
ЗАДВОРОК *м тәһ.* dal həyət, həyətin dal tərəfi.
ЗАДЕВАТЬ I *несов. бax* задевать.
ЗАДЕВАТЬ II *сов. дан.* gizlətmək, qoymaq; **куда задевал мою шапку?** pəraqımı haraya qoymusan?
ЗАДЕВАТЬСЯ I *несов. 1.* toxunulmaq, ilişdirilmək; *2. тас.* sataşılmaq, mənliyinə toxunulmaq, təhqir edilmək.
ЗАДЕВАТЬСЯ II *сов. дан.* itmək, yox olmaq; **куда задевалась книга?** kitab haradadır? kitab necə oldu?

ЗАДЕКЛАМИРОВАТЬ *сов.* deklamasiyaya başlamaq, deklamasiya deməyə başlamaq.
ЗАДЕЛ *ж хüs.* artıq məhsul (*tələbdən artıq hazırlanmış məhsul və ya yarımfabrikat*).
ЗАДЕЛАТЬ *сов.* bağlamaq, tutmaq, mıxlamaq, hörmək; *kip* bağlamaq; *♦* **заделать семена** üstünü torpaqlamaq, torpaqla örtmək (*əkilmis toxumu*).
ЗАДЕЛАТЬСЯ I *сов. dan.* bağlanmaq, tutulmaq, örtülmək, mıxlanmaq, hörlümək, *kip* bağlanmaq.
ЗАДЕЛАТЬСЯ II *сов. dan.* olmaq; **заделаться специалистом** mütəxəssis olmaq.
ЗАДЕЛКА *ж мн. нет* bağlamaq, bağlanma; tutma, tutulma; örtmə, örtülmə; mıxlama, mıxlanma; hörmə, hörlümə; tıxama, tıxanma
ЗАДЕЛЫВАНИЕ *сп* bağlama, tutma, mıxlama, hörmə, kipləmə.
ЗАДЕЛЫВАТЬ *несов.* bax **заделывать**.
ЗАДЕЛЫВАТЬСЯ I *несов.* bax **заделаться I**.
ЗАДЕЛЫВАТЬСЯ II *несов.* bax **заделаться II**.
ЗАДЕРГАННОСТЬ *ж* yorğunluq, əsəbilik, üzüntü.
ЗАДЕРГАННЫЙ *прич. и прил.* 1. dartışdırılmış, təqətdən salınmış, əldən salınmış; 2. üzülmüş, əldən düşmüş, üzgün, bezgin.
ЗАДЕРГАТЬ *сов.* 1. dartmaq, çəkmək, tərpətmək; 2. dartmağa başlamaq, çəkməyə başlamaq, tərpətməyə başlamaq; 3. *тас.* yorma, üzmək, bezikdirmək, üzüb əldən salmaq, çəkişdirmək, gözümçixdiyə salmaq.
ЗАДЕРГАТЬСЯ *сов.* tərpənmək, əsmək, titrəmək; tərpənməyə başlamaq, əsməyə başlamaq, titrəməyə başlamaq.
ЗАДЕРГИВАТЬ I *несов.* bax **задергать** 2-ci mənada.
ЗАДЕРГИВАТЬ II *несов.* bax **задернуть**.
ЗАДЕРГИВАТЬСЯ *несов.* bax **задернуться**.
ЗАДЕРЕВЕНЕЛЫЙ *прил.* 1. kobudlaşmış, sərtləşmiş, ağaca dönmüş; 2. *тас.* keyimiş (*keyikmiş*), keyləşmiş, qurumuş.
ЗАДЕРЕВЕНЕТЬ *сов.* 1. kobudlaşmaq, sərtləşmək, ağaca dönmək; 2. *тас.* keyi(k)-mək, keyləşmək; qurumaq.

ЗАДЕРЖАНИЕ *сп мн. нет* 1. tutma, saxlama, yaxalama; 2. ləngitmə, gecikdirmə; 3. kəsilmə, tutulma, yavaşma; **задержание дыхания** nəfəsi kəsilmə.
ЗАДЕРЖАННЫЙ *прич.* 1. yubadılmış, saxlanmış, ləngidilmiş, gecikdirilmiş, dayanandırılmış; 2. tutulmuş, yaxalanmış, dustaq edilmiş.
ЗАДЕРЖАТЬ *сов.* 1. yubatmaq, saxlamaq, ləngitmək, gecikdirmək; 2. tutmaq, yaxalamaq, həbs etmək, dustaq etmək; *♦* **задержать взгляд на ком-чем** diqqətlə baxmaq, gözünü saxlamaq.
ЗАДЕРЖАТЬСЯ *сов.* 1. yubanmaq, ləngimək, gecikmək; 2. kəsilmək, tutulmaq, yavaşmaq; **дыхание задержалось** nəfəsi(m) kəsildi.
ЗАДЕРЖИВАНИЕ *сп* 1. yubatma, saxlama, ləngitmə, gecikdirmə; yubadılma, ləngidilmə, gecikdirilmə; 2. tutma, yaxalama; tutulma, yaxalanma.
ЗАДЕРЖИВАТЬ *несов.* bax **задерживать**.
ЗАДЕРЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **задержаться**; 2. yubadılmaq, saxlanmaq, ləngidilmək; 3. tutulmaq, yaxalanmaq, dustaq edilmək, həbs edilmək.
ЗАДЕРЖКА *ж* 1. ləngimə, yubanma, gecikmə; 2. ləngitmə, yubatma, gecikdirmə; 3. təxir.
ЗАДЕРНОВАННЫЙ *прич.* *хüs.* çimlənmiş, çimlə örtülmüş.
ЗАДЕРНОВАТЬ *сов.* *хüs.* çimləmək, çimlə örtmək.
ЗАДЕРНУТЬ *сов.* 1. çəkmək (*pərdəni və s.*); 2. örtmək.
ЗАДЕРНУТЬСЯ *сов.* 1. çəkilmək (*pərdə və s.*); 2. örtünmək, bürünmək.
ЗАДЕТЫЙ *прич.* 1. incimiş, küsmüş, qanı qaralmış, pört olmuş; 2. zədəli, zədələnmiş.
ЗАДЕТЬ *сов.* 1. toxunmaq, dəymək, ilişmək; 2. sataşmaq, sürtüşmək, təhqir etmək, pört etmək, qanını qaraltmaq; *♦* **задеть за живое** bax *живой*.
ЗАДЕШЕВО, ЗАДЕШЕВО *нареч.* *dan.* ucuz, ucuz qiymətə.
ЗАДИРА *ж и м dan.* davakar, dalaşqan, öcəşkən, sataşqan.

ЗАДИРАТЬ *несов. dan.* 1. bax **задрать**; 2. öcəşmək, sataşmaq.
ЗАДИРАТЬСЯ I *несов.* 1. bax **задраться I**; 2. qaldırılmaq, qopardılmaq, sıyırılmaq, soyulmaq; 3. qatlanmaq.
ЗАДИРАТЬСЯ II *несов.* öcəşmək, sataşmaq, dava salmaq.
ЗАДИРИСТОСТЬ *ж dan.* davakarlıq, dalaşqanlıq, savaşqanlıq, dovtələblik.
ЗАДИРИСТЫЙ *прил.* dalaşqan, davakar, savaşqan; sataşqan; dovtələb.
ЗАДИЧАТЬ *сов. dan.* vəhşiləşmək, cırlaşmaq.
ЗАДНЕНЕБНЫЙ *прил. dilç.* damaqarxası; **задненебный звук** damaqarxası səs.
ЗАДНЕЯЗЫЧНЫЙ *прил. dilç.* dilarxası; **заднеязычный звук** dilarxası səs.
ЗАДНИЙ *прил.* dal, daldaki, geridəki; *♦* **задний ход** geriye (*dalı-dalı*) hərəkət; **задняя мысль** gizli fikir, gizli məqsəd (*niyyət*); **быть без задних ног** bərk yorulmaq, əldən düşmək; **задним числом** 1) əvvəlki (*köhnə*) tarixlə; 2) sonra, bir addım sonra.
ЗАДНИК *м* ayaqqaqabının dalı.
ЗАДОБРИТЬ *сов. dan.* könlünü almaq, rəğbətini qazanmaq, öz tərəfinə çəkmək, ələ almaq.
ЗАДОЖДИТЬ *сов. dan.* yağmağa başlamaq, çişkinləməyə başlamaq (*yağış*).
ЗАДОК *м* 1. dal (*mebdə; avtomobildə, arabada*); 2. bax **задник**.
ЗАДОЛБИТЬ *сов. dan.* 1. dəşməyə başlamaq, dəlməyə başlamaq; 2. əzbərləmək (*mənasını düşünmədən*); *♦* **задолбить себе** (*öz beyninə*) yeritmək.
ЗАДОЛБЛЕННЫЙ *прич. dan.* əzbərlənmiş (*mənası düşünlükdən*).
ЗАДОЛГО *нареч.* ... xeyli qalmış, ... xeyli əvvəl (*qabaq*); ... çox qabaq; **задолго до осени** payızdan xeyli əvvəl (*çox qabaq*).
ЗАДОЛЖАТЬ *сов. dan.* borc almaq, borc etmək.
ЗАДОЛЖАТЬСЯ *сов. dan.* borc eləmək, borca girmək, borca düşmək.
ЗАДОЛЖЕННОСТЬ *ж мн. нет* borc (*pul məbləği*); kəsir (*imtahan və s. üzrə*).
ЗАДОМ *нареч.* 1. dahilə, dal tərəfilə; 2. dalı-dalı; **двигаться задом** dalı-dalı getmək.

ЗАДОР *м* 1. ehtiras, coşqunluq, qızğınlıq; hərarət, dəliqanlıq; 2. *хüs.* cızıq, sıyrıntı.
ЗАДОРЕЦ *м* **задор** *söz. kiç.*
ЗАДОРИНА *ж хüs.* cızıq, sıyrıntı.
ЗАДОРИНКА *ж* **задорина** *söz. kiç.*; *♦* **без задоринки; без сучка, без задоринки;** *ни сучка, ни задоринки* maneəsiz, asanlıqla.
ЗАДОРИСТЫЙ *прил.* 1. döyüşkən, vuruşqan; 2. bax. **задорный** (1-ci mənada)
ЗАДОРИТЬСЯ *несов. dan.* qızışmaq, coşmaq.
ЗАДОРНОСТЬ *ж мн. нет* 1. qızğınlıq, coşqunluq; 2. hiddət, hirs.
ЗАДОРНЫЙ *прил.* 1. qızgın, həris, coşqun; ağziyelli; 2. tünd, tündxasiyyət; 3. bax. **задиристый**.
ЗАДОРОГО *нареч. dan.* baha, baha qiymətə.
ЗАДОХНУТЬСЯ *сов.* 1. boğulmaq, 2. təng-nəfəs olmaq, təyşümək.
ЗАДОХНУТЬСЯ *сов. dan.* iyələnmək, qoxumaq, ağırlaşmaq.
ЗАДРАЗНЕННЫЙ *прич. dan.* acıqlandırılmış, cinləndirilmiş, hirsəndirilmiş.
ЗАДРАЗНИВАТЬ *несов.* bax **задрознить**.
ЗАДРАЗНИТЬ *сов. dan.* sataşib cinləndirmək, hirsəndirmək, acıqlandırmaq, öcəşmək.
ЗАДРАИВАТЬ *несов.* bax **задрать**.
ЗАДРАИВАТЬСЯ *несов.* *kip* bağlanmaq, *kip* örtülmək, *kip* qapanmaq.
ЗАДРАИТЬ *сов. daniz.* *kip* bağlamaq (*örtmək, qapamaq*).
ЗАДРАННЫЙ *прич. dan.* 1. qaldırılmış; 2. qatlanmış, çırmalanmış; 3. qopardılmış, sıyrılmış, soyulmuş; 4. parçalanmış, dağıdılmış; 5. cızılmış.
ЗАДРАПИРОВАННЫЙ *прич.* 1. pərdələnmiş, pərdə çəkilmiş; üz çəkilmiş; 2. örtülmüş, bürünmüş.
ЗАДРАПИРОВАТЬ *сов.* 1. pərdələmək, pərdə çəkmək; üz çəkmək; 2. örtmək; 3. bürümək.
ЗАДРАПИРОВАТЬСЯ *сов.* bürünmək.
ЗАДРАПИРОВАТЬСЯ *несов.* bax **задрапировать**.
ЗАДРАПИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **задрапироваться**; 2. pərdələnmək, pərdə çəkilmək, üz çəkilmək.

ЗАДРАТЬ несов. 1. qaldırmaq; **задрать голову** başını qaldırmaq; 2. qatlamaq, çırmalamaq; **задрать рубашку** köynəyini yuxarı qatlamaq; 3. qopartmaq, sıyımaq, soyumaq; 4. *təc.* parçalamaq, dağıtmaq; **волки задрали двух овец** canavarlar iki qoyunu parçaladılar; 5. öcəsmək, satışmaq; 6. cızmaq; **задрать нос** burnunu yuxarı tutmaq (*lovğalanmaq*).
ЗАДРАТЬСЯ I сов. dan. 1. qatlanmaq; 2. soyulmaq, sıyrılmaq.
ЗАДРАТЬСЯ II сов. dan. dalaşmaq, savaşmaq; dalaşmağa başlamaq, savaşmağa başlamaq.
ЗАДРЕБЕЗЖАТЬ сов. cingildəmək, cingildəməyə başlamaq.
ЗАДРЕМАТЬ сов. mürgüləmək, mürgüləməyə başlamaq, huşa getmək.
ЗАДРЕМЫВАТЬ несов. bax **задремать**.
ЗАДРИПАННЫЙ прич. dan. 1. çirklənmiş, batmış, bulanmış; çirкли, kirli; 2. köhnəlmiş, cındır.
ЗАДРИПАТЬ сов. dan. 1. köhnəltmək; 2. çirkləndirmək, batırmaq, bulamaq (*pal-tarı*).
ЗАДРОГНУТЬ сов. dan. donmaq, üşümək; soyumaq.
ЗАДРОЖАТЬ сов. titrəmək, əsmək; titrəməyə başlamaq, əsməyə başlamaq.
ЗАДРУГА ж тар. zadruqa (1. *cənubi slavyanlarda patriarxal ailə icması*; 2. keçmiş *Yüqoslaviya Federativ Xalq Respublikasında kənd təsərrüfatı istehsal kooperativ*).
ЗАДУБАСИТЬ сов. dan. döyəcləmək, kötləmək, vurmaq; döyəcləməyə başlamaq, kötləməyə başlamaq, vurmağa başlamaq.
ЗАДУБЕЛЫЙ прич. dan. bərkimiş, kobudlaşmış, codlaşmış, qabalaşmış; qabarlı.
ЗАДУБЕНЁТЬ сов. bax **задубеть**.
ЗАДУБЁТЬ сов. dan. bərkimək, kobudlaşmaq, codlaşmaq, qabar-qabar olmaq.
ЗАДУВАНИЕ ср 1. əsmə (*külək*); 2. üfləmə, üfürüb söndürmə; 3. *tex.* yandırma, alışdırma.
ЗАДУВАТЬ несов. bax **задуть** 2-ci və 3-cü mənənlərdə.

ЗАДУВАТЬСЯ несов. 1. üfürülüb söndürülmək; 2. alışdırılmaq, yandırılmaq.
ЗАДУВКА ж мн. нет tex. yandırma, alışdırma.
ЗАДУМАННЫЙ прич. nəzərdə tutulmuş, fikirdə tutulmuş; planı qurulmuş; düşünülmüş.
ЗАДУМАТЬ сов. 1. fikirləşmək, düşünmək; 2. fikrində tutmaq, qərarlaşmaq, ... qəsdində olmaq, ... fikrinə düşmək; plan qurmaq; **он задумал путешествовать по Волге** o, Volqa boyu səyahət etmək fikrinə düşüb.
ЗАДУМАТЬСЯ сов. 1. fikirləşmək, düşünmək; 2. fikrə getmək; 3. tərəddüd etmək.
ЗАДУМЧИВО нареч. fikirli halda, dalğın-dalğın, dalğın halda.
ЗАДУМЧИВОСТЬ ж мн. нет fikirlilik, dalğınlıq.
ЗАДУМЧИВЫЙ прич. dan. fikirli, dalğın.
ЗАДУМЫВАТЬ несов. bax **задумать**.
ЗАДУМЫВАТЬСЯ несов. 1. bax **задумать**; 2. malxulyaya düşmək.
ЗАДУРАЧИТЬСЯ сов. dan. gic-gic zarafat eləməyə başlamaq, şitliyə başlamaq.
ЗАДУРИТЬ сов. dan. 1. nadinclik etmək, dəcəllik etmək; nadincliyə başlamaq, dəcəlliyə başlamaq; 2. səfəhləmək, sarsaq-lamaq, xərifləmək; 3. tərslik etmək; şiltəqlilik etmək, tərsliyə başlamaq, şiltəqliliyə başlamaq; **задурить голову** gic eləmək, çaşdırmaq.
ЗАДУРМАНИВАТЬ несов. bax **задурманить**.
ЗАДУРМАНИТЬ сов. bihuş etmək, kefləndirmək, beynini kütləşdirmək, sərşəmlətmək.
ЗАДУТЬ сов. 1. əsmək, əsməyə başlamaq (*külək*); 2. üfürmək, üfürüb söndürmək; 3. *tex.* yandırmaq, alışdırmaq.
ЗАДУШЕВНО нареч. səmimi (surətdə), səmimiyyətə, ürəkdən.
ЗАДУШЕВНОСТЬ ж мн. нет səmimilik.
ЗАДУШЕВНЫЙ прич. səmimi; **задушевный разговор** səmimi söhbət.
ЗАДУШЕННЫЙ прич. boğulmuş, boğulub öldürülmüş.
ЗАДУШИТЬ сов. boğmaq, boğub öldürmək.

ЗАДУШИТЬСЯ сов. dan. boğulmaq (özünü boğmaq).
ЗАДЫМИТЬ сов. 1. tüstüləməyə başlamaq, tüstüləmək; 2. hisə vermək, hisləndirmək.
ЗАДЫМИТЬСЯ сов. 1. tüstüləməyə başlamaq, tüstüləmək; 2. buxarlanmağa başlamaq, buğlanmaq; 3. hislənmək (hislə örtülmək).
ЗАДЫМЛЕНИЕ ср hisə vermə, hisləndirmə, hisə verilmə, hisləndirilmə.
ЗАДЫМЛЕННЫЙ прич. 1. hisə verilmiş, hisləndirilmiş, hislənməmiş; tüstülənmiş, tüstü ilə hopturulmuş (*hava*); tüstü olmuş.
ЗАДЫХАТЬСЯ несов. bax **задохнуться**.
ЗАДЫШАТЬ сов. dan. nəfəs almaq, nəfəs almağa başlamaq.
ЗАЕГОЗИТЬ сов. dan. 1. qurdalanmaq, qurdalanmağa başlamaq; 2. yaltaqlanmaq, yaltaqlanmağa başlamaq.
ЗАЕДАТЬ I несов. dan. bax **заесть I**.
ЗАЕДАТЬ II несов. bax **заесть II**.
ЗАЕДАТЬСЯ несов. 1. parçalanmaq, dağıdılmaq; 2. üstündən öyilmək; 3. *təc.* gözümləndiyə salınmaq, tənəyə gətirilmək, cana gətirilmək.
ЗАЕДЕННЫЙ прич. 1. parçalanmış, dağıdılmış; 2. üstündən öyilmiş; 3. *təc.* gözümləndiyə salınmış, tənəyə gətirilmiş, cana gətirilmiş, cana doyurulmuş.
ЗАЕЖИТЬСЯ сов. 1. büzüşmək, özünü yığmaq; 2. *təc.* sıxılmaq, utanmaq.
ЗАЕЗД м 1. *idm.* çarışma, qaçış; 2. girmə (*miniklə*); 3. gəlmə, getmə; 4. dəymə, baş çəkmə (*miniklə*).
ЗАЕЗДИТЬ сов. 1. yormaq, haldan salmaq, öldən salmaq (*çox sürməkdən*); 2. *təc.* cana gətirmək, cana doyurmaq; incitmək.
ЗАЕЗДИТЬСЯ сов. dan. 1. gəzməyə qızışmaq (*miniklə*); 2. yorulmaq, öldən düşmək (*miniklə gəzməkdən*).
ЗАЕЗДКА ж miniyə bürətmə, qoşquya bürətmə (*xat adı*).
ЗАЕЗДОМ нареч. dan. yolüstü ötürkən, keçərkən, gedərkən.
ЗАЕЗЖАТЬ несов. bax **заехать**.
ЗАЕЗЖЕННЫЙ прич. и прич. dan. 1. çox sürülüb yorulmuş, yorğun, üzgün; **заезженная лошадь** yorğun (üzgün) at; 2. *təc.* çeynənmiş, bayağı (*söz, ifadə*).

ЗАЕЗЖИЙ прич. dan. gəlmə; **заезжие артисты** gəlmə artistlər; **заезжий двор**, **заезжий дом** *köhn.* karvansara.
ЗАЕКАТЬ сов. dan. 1. lökküldəmək; 2. döyülmək, çırpınmaq; döyülməyə başlamaq, çırpınmağa başlamaq (*ürək*).
ЗАЕМ м (мн. займы) I. *köhn.* istiqraz; istiqraz vərəqəsi; 2. borc (*pul*).
ЗАЕМНЫЙ hüq. rəs. **заём сөз. сif.** **заёмное обязательство** borc iltizamı.
ЗАЕМЩИК м borc alan.
ЗАЕМЩИЦА ж borc alan qadın (qız).
ЗАЕРЗАТЬ сов. dan. 1. qurdalanmaq, qurdalanmağa başlamaq; 2. sürtüb bulamaq.
ЗАЕСТЬ I сов. 1. parçalamaq; dağıtmaq; **волк заел овцу** qurd qoyunu parçaladı; 2. *təc.* tənəyə gətirmək; cana gətirmək, üz-mək; 3. *təc.* üzmək, öldürmək; **горе заело его** dörd onu öldürdü; 4. ... üstündən yemək; **заесть лекарство сахаром** dərmanın üstündən qənd yemək.
ЗАЕСТЬ II сов. ilişmək, sıxmaq, pərçim olmaq.
ЗАЕСТЬСЯ сов. dan. yaxşı yeməklərə öyrəşmək, şiltə olmaq, vasvası olmaq (*yemək barəsində*).
ЗАЕХАТЬ сов. 1. dolanıb gəlmək (*miniklə*); 2. girmək (*miniklə*); 3. gəlmək, getmək; **я заеду за вами** mən dalınızca gələrəm; **заезжайте за детьми** uşaqların dalınca gedin; 4. gedib çıxmaq (*miniklə*); 5. dəymək, baş çəkmək (*miniklə*); 6. *təc.* vurmaq, çəkmək, ilişdirmək.
ЗАЖАРИВАТЬ несов. bax **зажарить**.
ЗАЖАРИВАТЬСЯ несов. 1. bax **зажариться**; 2. qızardılmaq.
ЗАЖАРИТЬ сов. qızartmaq, qovurmaq.
ЗАЖАРИТЬСЯ сов. qızarmaq, qovrulmaq.
ЗАЖАТИЕ ср xüs. sıxma, qısma; sıxılma, qısılma.
ЗАЖАТЬ сов. 1. sıxmaq; qısmaq; 2. sıxışdırmaq; 3. *təc.* boğmaq; **зажать критику** tənqidi boğmaq; **зажать рот** ağzını yummaq, susdurmaq.
ЗАЖАТЬСЯ сов. dan. sıxılmaq, qısılmaq.
ЗАЖДАТЬСЯ сов. dan. çox gözləmək, gözləməkdən yorulmaq.
ЗАЖЕВАТЬ сов. dan. 1. çeynəmək, çeynəməyə başlamaq; 2. yeməyə başlamaq.

ЗАЖЕЛТѢТЬ сов. 1. saralmaq, saralmağa başlamaq; 2. saralmaq, görünmək (*sarı şeylər haqqında*).
ЗАЖЕЛТѢТЬСЯ сов. дан. saralmaq, görünmək (*sarı şeylər haqqında*).
ЗАЖЕЛТИТЬ сов. дан. saraltmaq, sarıya boyamaq.
ЗАЖЕЛТИТЬСЯ сов. дан. sarıya batmaq, sarıya boyanmaq.
ЗАЖЕМАНИТЬСЯ сов. naz etmək, naza başlamaq, özilib büzülmək, özünü əzib-büzmək.
ЗАЖЕСТИКУЛИРОВАТЬ сов. əl-qolunu oynatmağa başlamaq, əl-qolu ilə danışmağa başlamaq.
ЗАЖЕЧЬ сов. 1. yandırmaq, alışdırmaq, odlamaq; 2. *тас.* həyəcanlandırmaq, həyəcana gətirmək, alovlandırmaq, ruhlandırmaq.
ЗАЖЕЧЬСЯ сов. 1. yanmaq; alışmaq, odlanmaq; 2. *тас.* alovlanmaq, həyəcanlanmaq; həyəcana gəlmək; ruhlanmaq.
ЗАЖЕШНЫЙ прич. yandırılmış, alışdırılmış, odlandırılmış, alovlandırılmış.
ЗАЖИВАНИЕ ср sağalma, yaxşı olma, bitişmə (*yara*).
ЗАЖИВАТЬ несов. bax **зажить** 1-ci mənadə.
ЗАЖИВАТЬСЯ несов. bax **зажиться**.
ЗАЖИВИТЬ сов. sağaltmaq, yaxşı etmək (*yaranı*).
ЗАЖИВИТЬСЯ сов. дан. sağalmaq, yaxşı olmaq, bitişmək (*yara*).
ЗАЖИВЛЕНИЕ ср *мн. нет* sağalma.
ЗАЖИВЛЯТЬ несов. bax **заживить**.
ЗАЖИВЛЯТЬСЯ несов. sağaldılmaq (*yara*).
ЗАЖИВО нареч. diri-diri, diri halda.
ЗАЖИГАЛКА ж alışqan, papirosyandırən.
ЗАЖИГАНИЕ ср *мн. нет* 1. yandırma, alışdırma, odlandırma; 2. *тас.* ruhlandırma.
ЗАЖИГАТЕЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* həyəcanlandırma; təsirlilik, təsir.
ЗАЖИГАТЕЛЬНЫЙ прил. 1. yandırıcı; **зажигательная бомба** yandırıcı bomba; 2. *тас.* odlu, alovlu, qızgın, atəşin, hərəətli, təsirli, həyəcanlı, həyəcanlandırıcı; ruhlandırıcı; **зажигательная речь** həərətli (həyəcanlı) nitq.

ЗАЖИГАТЬ несов. bax **зажечь**.
ЗАЖИГАТЬСЯ несов. 1. bax **зажечься**; 2. yandırılmaq, alışdırılmaq, odlandırılmaq; 3. *тас.* həyəcanlandırılmaq, həyəcana gətirilmək, alovlandırılmaq, ruhlandırılmaq.
ЗАЖИЛИВАТЬ сов. дан. bax **зажильить**.
ЗАЖИЛИТЬ сов. дан. mənimləmək, verməmək, qaytarmamaq.
ЗАЖИМ м 1. sıxma; 2. *тас.* boğma; 3. *tex.* sıxacaq, qısacaq.
ЗАЖИМАНIE ср sıxma, qısma.
ЗАЖИМАТЬ несов. bax **зажать**.
ЗАЖИМАТЬСЯ несов. 1. bax **зажаться**; 2. sıxılmaq, sıxışdırılmaq; 3. *тас.* boğulmaq.
ЗАЖИМИСТЫЙ прил. дан. 1. qüvvətli; 2. simic, qəpikgüdəni, xəsis.
ЗАЖИМКА ж дан. 1. sıxma; 2. *tex.* sıxacaq, qısacaq.
ЗАЖИМНЫЙ прил. *хüs.* 1. sıxıcı; **зажимные инструменты** sıxıcı alətlər; 2. qısqaclı; **зажимный кран** qısqaclı kran.
ЗАЖИМЩИК м дан. boğan; **зажимщик критики** tənqidi boğan.
ЗАЖИНАТЬ несов. тәһ. biçməyə başlamaq, biçini başlamaq.
ЗАЖИНАТЬСЯ несов. тәһ. biçilməyə başlamaq, biçin başlamaq.
ЗАЖИРѢЛЫЙ прил. дан. çox kökəlmiş, piy basmış, piylənmiş.
ЗАЖИРѢТЬ сов. дан. çox kökəlmək, piy basmaq, piylənmək.
ЗАЖИТОЧНО нареч. varlı; **жить зажиточно** varlı həyat sürmək.
ЗАЖИТОЧНОСТЬ ж *мн. нет* varlılıq.
ЗАЖИТОЧНЫЙ прил. varlı.
ЗАЖИТЬ сов. 1. sağalmaq, yaxşı olmaq, bitişmək (*yara*); 2. yaşamağa başlamaq; **зажить по-новому** yeni qaydada yaşamağa başlamaq; 3. *тәһ.* qazanmaq.
ЗАЖИТЬСЯ сов. дан. 1. çox yaşamaq; 2. uzun ömür sürmək.
ЗАЖМУРИВАТЬ несов. bax **зажмурить**.
ЗАЖМУРИВАТЬСЯ несов. bax **зажмуриться**.
ЗАЖМУРИТЬ сов. yığmaq, qıymaq (*göz-lərini*).

ЗАЖМУРИТЬСЯ сов. gözlerini yığmaq (qıymaq).
ЗАЖОР м *тәһ.* 1. buzun ilişib dayanması, buz yığını (*qayda*); 2. qar suyu (*qar əri-yən zaman yollarda qar altında əmələ gələn su*).
ЗАЖУЖАТЬ сов. vızıldamaq, vızıldamağa başlamaq.
ЗАЖУЛИВАТЬ несов. bax **зажультить**.
ЗАЖУЛИТЬ сов. дан. hiylə ilə mənimləmək, aldadıb almaq.
ЗАЖУРИТЬСЯ сов. тәһ. qüssələnmək, kö-dərlənmək, xiffətlənmək.
ЗАЖУРЧАТЬ сов. şırıldamaq, şırıldamağa başlamaq (*su*).
ЗАЖУХНУТЬ сов. 1. solmaq; 2. sərtləşmək, bərkimək, codlaşmaq.
ЗАЖВАННЫЙ прич. çağırılmış, dəvət olunmuş, gətirilmiş (*təkidlə*).
ЗАЖВАТЬ сов. çağırmaq, dəvət etmək, gətirmək (*təkidlə*).
ЗАЖВЕНѢТЬ сов. cingildəmək, cingildəməyə başlamaq.
ЗАЖВОНИТЬ сов. zəng çalmaq, zəng çalmağa başlamaq.
ЗАЖВОНИСТЫЙ прил. дан. gur, gurultulu, uca, zil (*səs*).
ЗАЖВУЧАТЬ сов. səslənmək, səslənməyə başlamaq.
ЗАЖВЯКАТЬ сов. cingildətmək, cingildətməyə başlamaq (*açarı və s.*).
ЗАЗДРАВНЫЙ за здравие söz.sif. köhn. sağlığa, sağlığına; **заздравный тост** sağlığa deyilən tost (*sağlıq bədəsi*); **заздравный кубок** sağlığa qaldırılan qədəh.
ЗАЗЕВАТЬ сов. дан. əsnəməyə başlamaq, əsnəmə tutmaq.
ЗАЗЕВАТЬСЯ сов. дан. o yan-bu yana baxmaq, ətrafına baxmaq, ağzını açıb baxmaq.
ЗАЗЕЛЕНѢННЫЙ прич. дан. yaşıla batırılmış.
ЗАЗЕЛЕНѢТЬ сов. 1. göyərdmək, göyərməyə başlamaq (*or*); 2. yaşılanaq, yaşılanağa başlamaq (*meşələr, tarlalar və s.*); 3. göyərmək, görünmək (*yaşıl şey haqqında*).
ЗАЗЕЛЕНѢТЬСЯ сов. bax **зазеленеть**.
ЗАЗЕЛЕНИТЬ сов. дан. yaşıla batırmaq.
ЗАЗЕЛЕНИТЬСЯ сов. дан. yaşıl rəngə batırmaq, yaşıla boyanmaq.

ЗАЗЕМЛЕНИЕ ср *хüs.* torpağa birləşdirilmə, yerlə birləşdirmə, torpaqlanma (*elektrik dövrəsi, antenna haqqında*).
ЗАЗЕМЛЕННЫЙ прич. torpağa birləşdirilmiş, yerlə birləşdirilmiş, torpaqlanmış (*elektrik dövrəsi, antenna*).
ЗАЗЕМЛИТЬ сов. хüs. torpağa birləşdirmək, yerlə birləşdirmək, torpaqlamaq (*elektrik dövrəsini, antenani*).
ЗАЗЕМЛИТЬСЯ сов. хüs. yerlə birləşmək; torpaqlanmaq (*elektrik dövrəsi, antenna*).
ЗАЗЕМЛЯТЬ несов. хüs. bax **заземлять**.
ЗАЗЕМЛЯТЬСЯ несов. хüs. 1. bax **заземлиться**; 2. yerə birləşdirilmək.
ЗАЗИМОВАТЬ сов. qışlamaq, qışı keçirtmək, qışı qalmaq.
ЗАЗИМОК м *тәһ.* 1. ilk qar; 2. *мн.* **зазимки** ilk şaxtalar.
ЗАЗИМЬЕ ср *тәһ.* bax **зазимок**.
ЗАЗНАВАТЬСЯ несов. bax **зазнаться**.
ЗАЗНАЙКА ж и м дан. lovğa, təşəxxüslü, iddialı adam.
ЗАЗНАЙСТВО ср *мн. нет* lovğalıq, iddia, təkəbbür, qudurma.
ЗАЗНАТЬСЯ сов. lovğa olmaq; lovğalanmaq, iddia satmaq, özünü öymək; qudurmaq.
ЗАЗНОБА ж дан. *тәһ.* 1. köhn. eşq, məhəbbət; 2. canan, yar, sevgili.
ЗАЗНОБИТЬ I сов. 1. *тәһ.* şaxtaya vermək, dona vermək, dondurmaq; 2. *безл.* titrəmək, üşümək; titrəməyə (üşüməyə) başlamaq.
ЗАЗНОБИТЬ II сов. тәһ. aşıq etmək, kön-lünü qarmaq, özünə aşıq etmək.
ЗАЗНОБУШКА ж *тәһ.* **зазноба** söz. *oxş.*
ЗАЗОЛОТИТЬ сов. qızılı rəngə boyamaq.
ЗАЗОЛОТИТЬСЯ сов. 1. qızıl rəng almaq, saralmaq; 2. qızıl kimi parıldamaq.
ЗАЗОР I м *мн. нет* дан. köhn. eyib, nöqsan, qəbahət; biabırçılıq.
ЗАЗОР II м *хüs.* ara, aralıq,deşik.
ЗАЗОРОНО нареч. 1. eyibli, nöqsanlı, qəbahətli, biabırçı; 2. *в знач. сказ.* eyibdir, qəbahətdir, əksiklikdir.
ЗАЗОРНЫЙ прил. дан. eyibli, nöqsanlı, qəbahətli; biabırçı.
ЗАЗРЕНИЕ ср: **без зазрения совести** дан. utanmadan, həyə etmədən, həyasızcasına, vicdansızcasına.

ЗАЗРИТЬ *совесть* зазрила (зазрит) *dan.* insafı(m) rəva görmədi, vicdan(ım) yol vermədi.

ЗАЗУБРЕННЫЙ *I прич. и прил.* 1. dişənmiş, diş-diş edilmiş; 2. diş-diş.

ЗАЗУБРЕННЫЙ *II прич.* əzbərlənmiş.

ЗАЗУБРИВАНИЕ *I ср* dişəmə, dişənmə.

ЗАЗУБРИВАНИЕ *II ср* əzbərləmə, əzbərlənmə.

ЗАЗУБРИВАТЬ *I несов.* bax **зазубрить** *I.*

ЗАЗУБРИВАТЬ *II несов.* bax **зазубрить** *II.*

ЗАЗУБРИВАТЬСЯ *I несов.* 1. bax **зазубрится** *I*; 2. dişənmək, diş-diş edilmək.

ЗАЗУБРИВАТЬСЯ *II несов.* əzbərlənmək (mənası anlaşılmadan).

ЗАЗУБРИНА *ж* 1. dişək, diş; 2. *мн. ч.* **зазубрины** kələ-kötür (verlər).

ЗАЗУБРИТЬ *I сов.* diş-diş etmək, diş açmaq, dişəmək, kələ-kötür etmək.

ЗАЗУБРИТЬ *II сов.* əzbərləmək (mənasını anlamadan).

ЗАЗУБРИТЬСЯ *I сов.* dişənmək, diş-diş olmaq, kələ-kötür olmaq.

ЗАЗУБРИТЬСЯ *II сов. dan.* əzbərləmək-dən yorulmaq, kütləşmək, beyni yorulmaq.

ЗАЗУМЕРИТЬ *сов.* xüs. zümmerləməyə başlamaq.

ЗАЗЫВ *м dan.* çağırış, çağırma, dövət.

ЗАЗЫВАНИЕ *ср мн. нет dan.* çağırma, dövət etmək; dövət, çağırış.

ЗАЗЫВАТЬ *несов. dan.* bax **зазывать**.

ЗАЗЫВАТЬСЯ *несов.* çağırılmaq, dövət olunmaq (təkidlə).

ЗАЗЫВНОЙ, ЗАЗЫВНЫЙ зазыв *söz. sif.; зазывные крики* çağırış səsləri.

ЗАЗЫБНУТЬ *сов. məh.* 1. üşümək, donmaq; 2. don vurmaq, şaxta vurmaq (bitki haqqında).

ЗАЙГРАННЫЙ *прич.* 1. işlənilib köhnəlmiş, xarab olmuş (kart və s.); 2. *мәс.* bayağılaşdırılmış (çox oynanmaqdan, çox göstərilməkdən).

ЗАЙГРАТЬ *сов.* 1. çalmaq, çalmağa başlamaq; 2. oynamaq, oynamağa başlamaq; 3. işlədib köhnəltmək (kart və s.); 4. *мәс.* şitini çıxartmaq, bayağılaşdırmaq (çox çalmaqdan, çox göstərməkdən).

ЗАЙГРАТЬСЯ *сов. dan.* başı oynamağa qızırağ vaxtı unutmaq.

ЗАЙГРЫВАНИЕ *ср dan.* 1. oynaqlaşma; zarafatlaşma, dilxoşluq etmə; zarafat, hənək, dilxoşluq; 2. qılığna girmə, yaltaqlanma, yaltaqlıq etmə; yaltaqlıq.

ЗАЙГРЫВАТЬ *I несов. dan.* 1. oynaqlaşmaq; zarafatlaşmaq, hənəkləşmək, dilxoşluq etmək; 2. *мәс.* qılığna girmək, yaltaqlanmaq, yaltaqlıq etmək.

ЗАЙГРЫВАТЬ *II несов. dan.* bax **зайграть** 3 və 4-cü mənələrdə.

ЗАЙГРЫВАТЬСЯ *I несов.* bax **зайгратся**.

ЗАЙГРЫВАТЬСЯ *II несов. dan.* 1. işlənilib köhnəldilmək (kart və s.); 2. *мәс.* şiti çıxarılmaq, bayağılaşdırılmaq (çox oynanılmaq, çox göstərilmək nəticəsində).

ЗАИЗВЕСТКОВАТЬ *сов. k. t.* əhəngləmək, əhəng qatmaq.

ЗАЙКА *ж и м* kəkə, pəltək.

ЗАЙКАНИЕ *ср мн. нет* kəkələmə, pəltəkləmə, pəltəklilik.

ЗАЙКАТЬСЯ *несов.* 1. kəkələmək, pəltəkləmək, pəltək danışmaq; 2. duruxmaq, qırıxmaq; 3. *мәс.* işarə etmək, söyləmək, adını çəkmək, ağzını açmaq; **он даже не заикался о вчерашних событиях** dünənkı hadisələrin üstünə də vurmadı.

ЗАЙКНУТЬСЯ *однокр.* bax **зайкаться** 2-ci və 3-cü mənələrdə.

ЗАЙЛЕНИЕ *ср* lillənmə, lil basma.

ЗАЙЛИВАНИЕ *ср* bax **зайление**.

ЗАЙЛИВАТЬСЯ *несов.* bax **зайливаться**.

ЗАЙЛИТЬСЯ *сов.* lillənmək, lil basmaq.

ЗАЙМКА *ж тар.* 1. birisi tərəfindən tutulmuş, yiyəsiz (sahibsiz) torpaq (keçmişdə); 2. kiçik qəsəbə, kənd, oba (Sibir).

ЗАИМОДАВЕЦ *м köhn.* borcverən.

ЗАИМОДАВИЦА *ж köhn.* borcverən qadın (qız).

ЗАИМОДАТЕЛЬ *м* bax **займодавец**.

ЗАИМООБРАЗНО *нареч.* borc olaraq, borc.

ЗАИМООБРАЗНЫЙ *прил.* borc alınmış, borc verilmiş.

ЗАЙМСТВОВАНИЕ *ср* 1. götürmə, alma; götürülmə, alınma; **займствование слов из других языков** başqa dillərdən söz götürmə; 2. alınmış (götürülmüş) şey; iqtibas; **иноязычные заимствования** başqa dillərdən alınma sözlər.

ЗАЙМСТВОВАННЫЙ *прил.* götürülmüş, alınmış; iqtibas edilmiş.

ЗАЙМСТВОВАТЬ *сов. и несов.* götürmək, almaq; iqtibas etmək.

ЗАЙМСТВОВАТЬСЯ *несов.* götürülmək, alınmaq; iqtibas edilmək.

ЗАЙНДЕВЕВШИЙ *прич.* qırov basmış, qırovla örtülmüş.

ЗАЙНДЕВЕЛЫЙ *прил.* qırov basmış.

ЗАЙНДЕВЕЦ *сов.* qırov basmaq.

ЗАИНТЕРЕСОВАННОСТЬ *ж мн. нет* əlaqədarlıq, mənəfəədarlıq; maraqlılıq, maraqlı.

ЗАИНТЕРЕСОВАННЫЙ *прич.* əlaqədar, əlaqədar olan; mənəfəədar; maraqlı ifadə edən; maraqlı (maraqlı olan).

ЗАИНТЕРЕСОВАТЬ *сов.* maraqlandırmaq, maraqlı oymatmaq; həvəsləndirmək; şirnikdirmək, əlaqədar etmək.

ЗАИНТЕРЕСОВАТЬСЯ *сов.* maraqlanmaq.

ЗАИНТЕРЕСОВЫВАТЬ *несов.* bax **заинтересовать**.

ЗАИНТЕРЕСОВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **заинтересоваться**; 2. maraqlandırılmaq; həvəsləndirilmək, əlaqədar edilmək.

ЗАИНТРИГОВАННЫЙ *прич.* maraqlandırılmış, maraqlı.

ЗАИНТРИГОВАТЬ *сов.* maraqlandırmaq, maraqlı oymatmaq (oyatmaq).

ЗАИНТРИГОВЫВАТЬ *несов.* bax **заинтриговать**.

ЗАИНТРИГОВЫВАТЬСЯ *несов.* maraqlı oymatılmaq (oyadılmaq).

ЗАИНЬКА *м заяц söz. oxş.;* dovşancığaz, dovşancıq.

ЗАЙСКИВАНИЕ *ср* yaltaqlanma, yaltaqlıq etmə, yaltaqlıq; üzəgülmə, sülənmə; qılığa girmə.

ЗАЙСКИВАТЬ *несов.* yaltaqlanmaq, yaltaqlıq etmək, sülənmək, üzə gülmək; qılığa girmək.

ЗАЙСКИВАЮЩИЙ *прил.* yaltaq, yaltaqlanan, sülənen, üzəgülen; qılığa giren.

ЗАЙСКРИТЬСЯ *сов.* qılıgıclanmaq, qılıgıclım açmaq.

ЗАЙКА *м* bax **зайнка**.

ЗАЙМИЩЕ *ср məh.* subasar (sahillər).

ЗАЙМОВЫЙ заём *söz. sif.*

ЗАЙМОДЕРЖАТЕЛЬ *м* istiqraz sahibi, istiqrazı olan.

ЗАЙТИ *сов.* 1. girmək; **зайти в комнату** otağa girmək; 2. gəlmək; **зайти за товарищем** yoldaşının dalmıca gəlmək; 3. baş çəkmək, dəymək; **зайти к другу** dostuna dəymək; 4. gətmək, gedib çıxmaq, çox uzaq getmək, həddi keçmək; 5. *мәс.* uzanmaq, uzun çəkmək (söhbət); 6. dön-mək, burulmaq, dolanmaq; 7. batmaq (günəş, ay); 8. başlanmaq, açılmaq (söhbət, mübahisə); 9. **зайти в тупик** bax **тупик**; **дело зашло далеко** iş o yerə çatdı ki...

ЗАЙТИСЬ *сов. dan.* donmaq; keyimək, qurumaq (soyuqdan, qorxudan).

ЗАЙЧАТИНА *ж* dovşan öti.

ЗАЙЧИК *м* 1. **заяц** söz. kiç. və oxş. dovşancığaz, dovşancıq; 2. ləkə (inikəs edən günəş şüasından şeyin üstünə düşən parlaq ləkə).

ЗАЙЧИХА *ж* dişı dovşan.

ЗАЙЧОНОК *м* dovşan balası.

ЗАКАБАЛЕНИЕ *ср мн. нет* əsarət altına al(in)ma, məhkum etmə (edilmə), qul etmə (edilmə), kölə halına sal(in)ma tam asılı vəziyyətə salınma.

ЗАКАБАЛЕННЫЙ *прич.* məhkum edilmiş, qul edilmiş, kölə halına salınmış, əsarət altına alınmış; tam asılı vəziyyətə salınmış.

ЗАКАБАЛИТЬ *сов.* əsarət altına almaq, məhkum etmək, qul etmək, kölə halına salmaq; (maddi, mənavi, iqtisadi və s. cəhətdən) tam asılı vəziyyətə salmaq.

ЗАКАБАЛИТЬСЯ *сов.* məhkum olmaq, qul olmaq, əsir olmaq; tam asılı vəziyyətə düşmək.

ЗАКАБАЛЯТЬ *несов.* bax **закабалить**.

ЗАКАБАЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **закабалиться**; 2. əsarət altına alınmaq, məhkum edilmək, qul edilmək, kölə halına salınmaq.

ЗАКАВЫКА *ж dan.* bax **закавычка**.

ЗАКАВЫЧКА *ж dan.* 1. ilan-qurbağa (anlaşılmaz, dolaşq xətt, yazı); 2. maneə, əngəl, dolaşq; hiylə, kələk, fənd, eyham; **говорить закавычками** eyhamla danışmaq.

ЗАКАДЫЧНЫЙ *прил.* **закадычный друг** (приятель) ürək dostu, yaxın yoldaş, səmimi dost.

ЗАКАЗ I м sifariş, tapşırıq; **о на заказ** buyurtma.

ЗАКАЗ II м köhn. qadağa.

ЗАКАЗАННЫЙ I прич. sifariş edilmiş, tapşırılmış.

ЗАКАЗАННЫЙ II прич. köhn. 1. qadağan edilmiş; 2. bağlanmış, kəsilmiş (*yoł*).

ЗАКАЗАТЬ I сов. sifariş etmək, tapşırmaq.

ЗАКАЗАТЬ II сов. köhn. 1. qadağan etmək; 2. bağlamaq, kəsmək (*yołu*); **о заказать путь (дорогу) куда** qadağan etmək, yolunu kəsmək.

ЗАКАЗЕЦ м dan. заказ I söz. кіç.

ЗАКАЗНИК м müvəqqəti qoruq.

ЗАКАЗНОЙ прил. 1. buyurtma; **заказные брюки** buyurtma şalvar; 2. sifarişli; **заказное письмо** sifarişli məktub.

ЗАКАЗЧИК м sifarişçi.

ЗАКАЗЧИЦА ж sifarişçi qadın(qız).

ЗАКАЗЫВАНИЕ ср sifariş vermə (verilmə), tapşırma, tapşırılma; sifariş.

ЗАКАЗЫВАТЬ I несов. bax **заказывать I.**

ЗАКАЗЫВАТЬ II несов. köhn. bax **заказывать II.**

ЗАКАЗЫВАТЬСЯ I несов. sifariş edilmək, tapşırılmaq.

ЗАКАЗЫВАТЬСЯ II несов. köhn. 1. qadağan edilmək; 2. bağlanmaq, kəsilmək (*yoł*).

ЗАКАИВАТЬСЯ несов. bax **закаяться.**

ЗАКАЛ I мн. нет I xüs. sulama, tabla(n)ma, suvermə (*polada*); 2. bərkitmə, möhkəmlətmə; bərkimə, möhkəmlənmə; 3. *тас.* bərklik, möhkəmlilik, davamlılıq, mətanət; 4. xəmir, bişməmiş yer (*çörəkdə*).

ЗАКАЛЕННОСТЬ ж мн. нет möhkəmlilik, davamlılıq, bişkinlik, mətinlik.

ЗАКАЛЕННЫЙ прич. 1. su verilmiş, bərkidilmiş (*polad*); möhkəmlədilmiş; 2. *тас.* möhkəm, davamlı, bərk, mətanətli, sınaqdan çıxmış, bişmiş, bişkin.

ЗАКАЛИВАНИЕ ср мн. нет xüs. su vermə, su verilmə; bərkitmə, bərkidilmə; bərkimə.

ЗАКАЛИВАТЬ несов. bax **закалить I**—ci mənadə.

ЗАКАЛИВАТЬСЯ несов. bax **закалиться I**—ci mənadə.

ЗАКАЛИТЬ сов. 1. *xüs.* su vermək (*polada*); 2. *тас.* bərkitmək, möhkəmlətmək.

ЗАКАЛИТЬСЯ сов. 1. *xüs.* su verilməklə möhkəmlənmək (*polad*); 2. *тас.* bərkimək, möhkəmlənmək, davamlı olmaq; sınaqdan çıxmaq, bişmək.

ЗАКАЛКА ж мн. нет I. bax **закал I**—ci mənadə; 2. *тас.* möhkəmlilik, mətanət, bişkinlik.

ЗАКАЛЫВАНИЕ ср öldürmə, kəsmə (*heyvanı*).

ЗАКАЛЫВАТЬ несов. bax **заколоть I** 1—ci və 2—ci mənalarda.

ЗАКАЛЫВАТЬСЯ несов. 1. bax **заколоться**; 2. bıçaqlanmaq, bıçaqlanıb öldürülmək; 3. sancılmaq, sancıqlanmaq.

ЗАКАЛЯТЬ несов. bax **закалить I**—ci mənadə.

ЗАКАЛЯТЬСЯ несов. bax **закалиться I**—ci mənadə.

ЗАКАМЕНЕЛЫЙ прил. dan. daşlaşmış, daşa dönmüş, bərkimiş.

ЗАКАМЕНЕТЬ сов. тәһ. daşlaşmaq, daşa dönmək, bərkimək.

ЗАКАМУФЛИРОВАТЬ сов. xüs. dan. kamuflyaj etmək, maskalamaq.

ЗАКАНЧИВАТЬ несов. bax **заканчивать.**

ЗАКАНЧИВАТЬСЯ несов. 1. bax **заканчиваться**; 2. qurtarılmaq, axıra çatdırılmaq.

ЗАКАПАТЬ сов. 1. damcılamaq, damcılamağa başlamaq; 2. damcılalıb islatmaq, damcılalıb batırmaq, üstünə damcılamaq.

ЗАКАПРИЗНИЧАТЬ сов. şiltaqlıq etmək; şiltaqlığa başlamaq, şiltaqlıq etməyə başlamaq.

ЗАКАПЫВАТЬ I несов. bax **закопать I**—ci mənadə.

ЗАКАПЫВАТЬ II несов. bax **закапать II**—ci mənadə.

ЗАКАПЫВАТЬСЯ несов. 1. bax **закопаться I**—ci mənadə; 2. basdırılmaq, üstü torpaqlanmaq.

ЗАКАРКАТЬ сов. qarıldamağa başlamaq.

ЗАКАРМЛИВАТЬ несов. bax **закормить I.**

ЗАКАРМЛИВАТЬСЯ несов. həddindən artıq yedirdilmək.

ЗАКАТ м I. qürub, batma (*ay, günəş*); 2. gün batan çağı, qürub zamanı, günbatan; 3. *тас.* süqut, zaval, son, axır; **о на закате дней** qocalıq zamanında, ömrünün son günlərində.

ЗАКАТАННЫЙ прич. 1. sarınmış, bürmələnmiş, bükülmüş; 2. vərdənələnmiş, yayılmış, hamarlanmış; 3. yoğurulmuş, kündələnmiş, yumrulanmış.

ЗАКАТАТЬ сов. 1. diyirlətmək, yumatmaq; diyirlətməyə başlamaq; 2. sarımaq, bürmələmək, bükmək; 3. yaymaq, vərdənələmək, hamarlamaq; 4. kündələmək, yumrulamaq; 5. *dan.* göndərmək (*həbsxanaya, sürgünə və s.*), sürmək.

ЗАКАТАТЬСЯ I сов. dan. 1. bax **засучиться**; 2. gəzməyə, sürməyə başı qarışmaq; gəzməkdən, sürməkdən yorulmaq.

ЗАКАТАТЬСЯ II сов. dan. gəzməyə, sürməyə başlamaq.

ЗАКАТИСТЫЙ прил. dan. qəhqəhəli, şaq-qıtlı, şaqraq (*gülüş*).

ЗАКАТИТЬ сов. 1. sürüb aparmaq, sürüb salmaq; **закатить коляску во двор** arabacı sürüb həyəətə çəkmək; 2. yumatmaq, diyirlətmək; diyirləlib salmaq; **закатить мяч под диван** topu diyirləlib divanın altına salmaq; 3. *тас.* vurmaq, çəkmək, ilişdirmək (*silla*); 4. *dan.* çıxartmaq, düzəltmək (qalmaqlı); **о закатить глаза** gözlerini axıtmaq.

ЗАКАТИТЬСЯ сов. 1. yumalanmaq, diyirlənmək; diyirlənib düşmək, gillənib düşmək; 2. batmaq, qürub etmək (*günəş, ay*); 3. *тас.* süqut etmək, zaval uğramaq, batmaq, düşmək, heç olmaq, yox olmaq; **закатилась его слава** onun şöhrəti batdı; 4. *dan.* getmək (*miniklə*); 5. qəşş etmək (*gülməkdən, ağlamaqdan və s.*).

ЗАКАТКА ж мн. нет yayılma, hamarlaşma, vərdənələnmə.

ЗАКАТНЫЙ закат söz. sif.; **закатный час** qürub vaxtı, gün batan zaman.

ЗАКАТЫВАТЬ несов. bax **закатывать I**—ci və 5—ci mənalarda və **закатить I**—ci və 5—ci mənalarda.

ЗАКАТЫВАТЬСЯ несов. 1. bax **закатиться I**—ci və 5—ci mənalarda; bürmələnmək; bükülmək; 3. vərdənələnmək, yayılmaq, hamarlanmaq; 4. sürülüb aparılmaq, sürülüb salınmaq (*bir yerə*).

ЗАКАЧАТЬ I сов. 1. *xüs.* nasosla vurmaq, doldurmaq (*hava, su və s.*); 2. yırğalanmaqla, yellətməklə gicəlləndirmək; üre-

yini bulandırmaq, tutmaq; **закачало меня на пароходе безл.** məni gəmi tutdu.

ЗАКАЧАТЬ II сов. yellətməyə, yırğalamağa başlamaq.

ЗАКАЧАТЬСЯ сов. 1. yellənmək, tərpanmək; yırğalanmaq; yellənməyə (tərpanməyə, yırğalanmağa) başlamaq; 2. sənələmək, gicəllənmək; **старик закачался и упал** qoca sənələyib yıxıldı.

ЗАКАЧИВАТЬ несов. bax **закачать I** 2—ci mənadə.

ЗАКАЧКА ж xüs. basma, vurma, doldurma (*hava, qaz, su və s.*).

ЗАКАШИВАТЬ несов. тәһ. bax **закосить.**

ЗАКАШИВАТЬСЯ несов. bax **закашиться.**

ЗАКАШИТЬ сов. öskürmək, öskürməyə başlamaq.

ЗАКАШИТЬСЯ сов. bərk öskürmək, bərk öskürək tutmaq.

ЗАКАЯТЬСЯ сов. dan. tövbə etmək, özünə söz vermək.

ЗАКВАКАТЬ сов. quruldamağa başlamaq.

ЗАКВАСИТЬ сов. mayalamaq, maya vurmaq; turşuya qoymaq (*kələmi və s.*).

ЗАКВАСИТЬСЯ сов. mayalanmaq; qıcırmaq, acımaq (*xəmir*); turşumaq (*kələm və s.*).

ЗАКВАСКА ж мн. нет I. mayalama, mayalanma; 2. maya, xəmrə, acıtma.

ЗАКВАСЕННЫЙ прич. mayalanmış, maya vurulmuş (*xəmir və s.*); turşuya qoyulmuş (*kələm və s.*).

ЗАКВАСИВАНИЕ ср мн. нет mayalama, mayalanma, maya vurma; turşuya qoyulma.

ЗАКВАСИВАТЬ несов. bax **заквасить.**

ЗАКВАСИВАТЬСЯ несов. mayalanmaq, maya vurulmaq; turşuya qoyulmaq.

ЗАКИБАТЬ сов. başını əymək, başı ilə razılıq işarəsi etmək.

ЗАКИДАТЬ сов. bax **забросать**; **о шапке** мы закидаем paraqla qovarıq; **закидать грязью** bax **грязь**; **закидать камнями** bax **камень**.

ЗАКИДКА ж atma, atılma.

ЗАКИДЫВАТЬ несов. bax **закидать**, **закинуть**.

- ЗАКІДЫВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax **закинуть**-ся; 2. atılmaq, salınmaq, qaldırılmaq, dikəldilmək; 3. aşırılmaq.
- ЗАКІНУТЬ** *сов.* 1. atmaq, salmaq; 2. qaldırmaq, dikəltmək; **закинуть голову** başını qaldırmaq (dikəltmək); 3. aşırmaq; **закинуть ногу на ногу** ayağını ayağının üstünə aşırmaq; **о закинуть удочку** söz almaq, söz çəkmək; **закинуть словечко** (слово) söhbət salmaq, söz salmaq.
- ЗАКІНУТЬСЯ** *сов.* 1. qarımaq; 2. kənara atılmaq, sarpmaq (*at haqqında*).
- ЗАКІПАТЬ** *несов.* bax **закипеть**.
- ЗАКІПЕВШИЙ** *прич.* qaynamış.
- ЗАКІПЕТЬ** *сов.* qaynamaq, qaynamağa başlamaq.
- ЗАКІСАНИЕ** *сп мн. нет* turşuma, gəlmə (*xəmir*).
- ЗАКІСАТЬ** *несов.* bax **закиснуть**.
- ЗАКІСНУТЬ** *сов.* 1. turşumaq (*kələm və s.*); acımaq, gəlmək (*xəmir*); 2. *тас.* darıxmaq, ruhdan düşmək, laqeyd olmaq.
- ЗАКІСШИЙ** *прич.* turşumuş (*kələm və s.*), acımış, gəlmiş (*xəmir*).
- ЗАКІСЬ** *ж kim.* elementin oksidləşməsinin ən aşağı dərəcəsi.
- ЗАКЛАД** *м köhn.* 1. girov; 2. mərc; **о бить** **ся** **об заклад** mərc gəlmək, mərcleşmək.
- ЗАКЛАДКА** *ж* 1. təməl qoyma (*atma*), özül qoyma (*atma*); 2. qoyma, qoyulma; 3. qoşulma, qoşma (*atı*); 4. girov; girov qoyma (*qoyulma*); 5. əlfəcin, nişan (*kitabın arasına qoymaq üçün*).
- ЗАКЛАДНАЯ** *ж* girov kağızı.
- ЗАКЛАДНОЙ** 1. **закладка** (1-ci mənada) *söz. sıf.*; **закладной камень** özül daşı; 2. **заклад** (1-ci mənada) *söz. sıf.*; **закладная квитанция** *köhn.* girov qəbzı.
- ЗАКЛАДЧИК** *м köhn.* girov qoyan.
- ЗАКЛАДЧИЦА** *ж köhn.* girov qoyan qadın (*qız*).
- ЗАКЛАДЫВАНИЕ** *сп мн. нет* 1. qoyma; 2. tıxama; 3. tutma, doldurma; 4. girov qoyma.
- ЗАКЛАДЫВАТЬ** *несов.* bax **заложить**.
- ЗАКЛАДЫВАТЬСЯ** *несов.* 1. təməli qoyulmaq, özülü atılmaq; 2. qoyulmaq; 3. tutulmaq, doldurulmaq; 4. qoşulmaq (*araba*); 5. girov qoyulmaq.

- ЗАКЛАНІЕ:** на **заклание** *köhn.* 1. qurbanlıq; 2. *тас.* ölümə, fəlakətə.
- ЗАКЛЕВАННЫЙ** *прич.* 1. dimdiklənilib öldürülmüş; 2. *тас.* incidilmiş, gözümçixdiyə salınmış.
- ЗАКЛЕВАТЬ** *сов.* 1. tilova gəlmək, tilova düşmək (*balıq*); 2. dimdiklənmək, dimdikləyib öldürmək; **ястреб заклевал цыпленка** qırğı cücəni dimdikləyib öldürdü; 3. *тас.* incitmək, təqib etmək, gözümçixdiyə salmaq.
- ЗАКЛЕВЫВАТЬ** *несов.* bax **заклевать**.
- ЗАКЛЕЕННЫЙ** *прич.* yarışdırılmış.
- ЗАКЛЕИВАНИЕ** *сп* yarışdırma, yarışdırılma.
- ЗАКЛЕИВАТЬ** *несов.* bax **заклеить**.
- ЗАКЛЕИВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax **заклеить**-ся; 2. yarışdırılmaq.
- ЗАКЛЕИТЬ** *сов.* yarışdırmaq (*deşikləri və s. örtmək*) tutmaq.
- ЗАКЛЕИТЬСЯ** *сов.* yarışmaq.
- ЗАКЛЕЙКА** *ж* 1. yarışdırma, yarışdırılma; 2. yarışqan (*kağız parçası, məlhəm və s.*).
- ЗАКЛЕЙМЕННЫЙ** *прич.* 1. damğalanmış, damğa vurulmuş; damğalı; 2. *тас.* lənətlənmiş.
- ЗАКЛЕЙМИТЬ** *сов.* 1. damğalamaq, damğa vurmaq; 2. *тас.* ləkələmək, biabır etmək, rüsvay etmək; 3. *тас.* ifşa etmək, lənət oxumaq.
- ЗАКЛЕПАННЫЙ** *прич.* *tex.* pərçimlənmiş, pərçim vurulmuş, qadaqlanmış.
- ЗАКЛЕПАТЬ** *сов.* *tex.* pərçimləmək, pərçim vurmaq; qadaqlamaq.
- ЗАКЛЕПКА** *ж tex.* 1. pərçimləmə, pərçimlənmə; qadaqlama, qadaqlanma; 2. pərçim, qadaq.
- ЗАКЛЕПОЧНЫЙ** *tex.* **заклёпка** *söz. sıf.*; **заклёпочные работы** pərçimləmə (*qadaqlama*) işləri; **заклёпочный молоток** pərçim (*qadaq*) çəkici.
- ЗАКЛЕПЩИК** *м xüs.* pərçimçi, qadaqçı.
- ЗАКЛЕПЫВАНИЕ** *сп* pərçimləmə, pərçim vurma, qadaqlama; pərçim vurulma, qadaqlanma; pərçim, qadaq.
- ЗАКЛЕПЫВАТЬ** *несов.* bax **заклепать**.
- ЗАКЛЕПЫВАТЬСЯ** *несов.* pərçimlənmək, qadaqlanmaq.

- ЗАКЛИНАНИЕ** *сп* 1. ovsun, cadu, sehr; 2. ovsunlama, cadulama; 3. and, and vermə.
- ЗАКЛИНАТЕЛЬ** *м* ovsunçu, cindar, cadugər.
- ЗАКЛИНАТЕЛЬНИЦА** *ж* ovsunçu, cindar, cadugər qadın.
- ЗАКЛИНАТЬ** *несов.* 1. ovsunlamaq, cadu etmək; 2. and vermək (*müqəddəs bir şey xatirinə təkidlə xahiş etmək, yalvarmaq*).
- ЗАКЛИНАТЬСЯ** *несов.* 1. təslimlənmək, ovsunlanmaq, cadulanmaq; 2. and verilmək.
- ЗАКЛИНИВАТЬ** *несов.* bax **заклинать**.
- ЗАКЛИНИВАТЬСЯ** *несов.* 1. bax **заклинаться**; 2. pazlanmaq, paz vurulmaq.
- ЗАКЛИНИТЬ** *сов.* *xüs.* pazlamaq, paz vurmaq.
- ЗАКЛИНИТЬСЯ** *сов.* girib çıxmamaq, pərçim olmaq, pərçimlənmək.
- ЗАКЛОКОТАТЬ** *сов.* 1. qaynamaq, pıqıltı ilə qaynamaq; pıqıldamağa başlamaq; 2. çağlamaq, gurdalamaq, sırılamaq (*su*); 3. xışılamaq, xırılamaq (*boğazı, döşü*); 4. *тас.* coşmaq, qaynamaq (*qəzəb və s.*).
- ЗАКЛУБИТЬ** *сов.* burub qaldırmaq, topar-tora qaldırmaq; burum-burum qaldırmaq; **ветер закрутил пыль** külək tozu burum-burum qaldırdı.
- ЗАКЛУБИТЬСЯ** *сов.* 1. burulub qalxmaq, topa halında qalxmaq; 2. buruq-buruq çıxmaq, topa-topa çıxmaq (*tüstü, buğ*).
- ЗАКЛЮЧАТЬ** *несов.* bax **заклужить**; **о заключать** в себе olmaq, ...vardır; **письмо заключает в себе очень важные сведения** məktubda çox mühüm məlumat vardır.
- ЗАКЛЮЧАТЬСЯ** *несов.* 1. salınmaq (*həbsə*); 2. tamamlanmaq, qurtarmaq; 3. nəticə çıxardılmaq; 4. bağlanmaq, imzalanmaq (*müqavilə*); 5. ibarət olmaq; **дело заключается в том, что ...** məsələ ondan ibarətdir ki...
- ЗАКЛЮЧЕНИЕ** *сп* 1. salma, salınma (*həbsə*); 2. bağlama, bağlanma (*müqavilə və s.*); 3. həbs, dustaq; 4. dustaqxana, həbsxana; 5. tamamlama, qurtarma; 6. nəticə, xülasə; 7. rəy, fikir, qərar; **о в заключение** axırda, nəticədə.
- ЗАКЛЮЧЕННЫЙ** *І прич.* 1. salınmış (*həbsə*); 2. qurtarılmış, tamamlanmış; 3. bağlanmış (*müqavilə*).

- ЗАКЛЮЧЕННЫЙ** *II ж* dustaq, məhbus.
- ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ** *прил.* 1. son, axır; **заклительное слово** son söz; 2. qəti; **заклительный баланс** qəti balans; **о заключительный аккорд** bax **аккорд** I.
- ЗАКЛЮЧИТЬ** *сов.* 1. salmaq; **заклужить** в тюрьму həbsə salmaq; 2. almaq; **заклужить в скобки** mötərizəyə almaq; 3. nəticə çıxartmaq, nəticəyə gəlmək; 4. tamamlamaq, qurtarmaq; **заклужить речь** приветствиями nitqi təbriklə qurtarmaq; 5. bağlamaq, imzalammaq; **заклужить договор** müqavilə bağlamaq; **о заключить в объятия** qucaqlamaq, ağuşuna almaq.
- ЗАКЛЮЧИТЬСЯ** *сов.* *köhn.* qapanıb qalmaq, qapanmaq.
- ЗАКЛЯСТЬ** *сов.* bax **заклинать** 1-ci mənada.
- ЗАКЛЯСТЬСЯ** *сов.* 1. tövbə etmək; 2. *dan.* and içmək.
- ЗАКЛЯТИЕ** *сп köhn.* bax **заклинание**.
- ЗАКЛЯТЫЙ** *прил.* qəddar, qatı; **заклятый враг** qəddar düşmən.
- ЗАКОВАННЫЙ** *прич.* 1. qandallanmış, zəncirlənmiş; əl-qolu bağlanmış; 2. *тас.* cidarlanmış, buxovlanmış; 3. nallanarkən zədələnmiş (*at*).
- ЗАКОВАТЬ** *сов.* 1. qandallamaq, zəncirləmək; 2. *тас.* əl-qolunu bağlamaq, cidarlamaq, buxovlamaq; 3. (buzla örtərək) dondurmaq; 4. nallayıb zədələmək (*atın ayağı*).
- ЗАКОВКА** *ж bayt.* ətə girmə, əti zədələmə (*atı nallarkən*).
- ЗАКОВЫВАНИЕ** *сп* qandallama, zəncirləmə; qandallanma, zəncirlənmə.
- ЗАКОВЫВАТЬ** *несов.* bax **заковать**.
- ЗАКОВЫВАТЬСЯ** *несов.* 1. qandallanmaq, zəncirlənmək; 2. *тас.* əl-qolu bağlanmaq, cidarlanmaq, buxovlanmaq.
- ЗАКОВЫКА** *ж* bax **заковычка**.
- ЗАКОВЫЛЯТЬ** *сов.* axsaya-axsaya yerimək, ayaqlarını sürüyə-sürüyə yerimək.
- ЗАКОВЫРИСТОСТЬ** *ж* çətinlik, anlaşılmazlıq, dolaşlıqlıq, mürəkkəbliк.
- ЗАКОВЫРИСТЫЙ** *прил. dan.* 1. hiyləgər, hiyləbaz, fəndgir; 2. çətin, anlaşılmaz, dolaşlıq, mürəkkəb.

ЗАКОВЫРКА *ж* *dan.* bax **заковычка** 2-ci mənada.

ЗАКОВЫРЯТЬ *сов. dan.* qurdalamağa (eşələşdirməyə, didməyə) başlamaq.

ЗАКОВЫЧКА *ж* *dan.* 1. əngəl, çətinlik, maneə, ilişik; 2. hiylə, kələk, fənd, eyham; **говорить заковычками** eyhamla danışmaq.

ЗАКОГТИТЬ *сов.* bax **когтить**.

ЗАКОЛЧИВАНИЕ *ср* mıxlama, çalma, qaxma, vurma (*mıx, paya*).

ЗАКОЛЧИВАТЬ *несов.* bax **заколотить** 1-ci və 2-ci mənarlarda.

ЗАКОЛЧИВАТЬСЯ *несов.* bax **заколотиться** 1-ci və 2-ci mənarlarda.

ЗАКОЛДОВАННЫЙ *прич. и прил.* ovsunlanmış, tilsimlənmiş; ovsunlu, tilsimli; **о заколдованный круг** tilsim (*çıxılmaz vəziyyət*).

ЗАКОЛДОВАТЬ *сов.* ovsunlamaq, tilsimləmək, tilsimə salmaq.

ЗАКОЛДОВЫВАТЬ *несов.* bax **заколдовать**.

ЗАКОЛДОВЫВАТЬСЯ *несов.* ovsunlanmaq, tilsimlənmək.

ЗАКОЛЕБАТЬ *сов.* 1. tərpətmək, yırgalamaq; tərpətməyə başlamaq, yırgalamağa başlamaq; 2. *тэс.* sarsıtmaq, sarsıtmağa başlamaq; 3. şəkəndirmək, şübhəyə salmaq, tərəddüdə salmaq.

ЗАКОЛЕБАТЬСЯ *сов.* 1. tərpənmək, yırgalanmaq; tərpənməyə başlamaq, yırgalanmağa başlamaq; 2. *тэс.* sarsıtmaq, sarsılmaq; sarsılmağa başlamaq; 3. *тэс.* şəkənlənmək; şübhəyə düşmək; tərəddüd etmək.

ЗАКОЛЕСИТЬ *сов.* gəzmək, dolanmaq.

ЗАКОЛКА *ж* 1. öldür(ül)mə, kəs(il)mə; 2. *сансма, сансқлама; 3. сансақ.*

ЗАКОЛОСИТЬСЯ *сов.* sünbüllənmək, sünbül bağlamaq.

ЗАКОЛОТИТЬ *сов. dan.* 1. mıxlamaq; 2. çalmaq, çaxmaq, vurmaq (*paya, mıx*); 3. *dan.* əzişdirmək, ölüncə döymək; 4. döyməyə başlamaq (*qarını*).

ЗАКОЛОТИТЬСЯ *сов. dan.* 1. mıxlanmaq; 2. vurulmaq (*paya, mıx*); 3. döyünmək, çırpınmaq; döyünməyə başlamaq, çırpınmağa başlamaq (*ürək və s.*).

ЗАКОЛОТЫЙ *прич.* 1. öldürülmüş (*уцу şiş silahla*); 2. kəsilmiş (*heyvan*); 3. sancaqlanmış, sancılmış.

ЗАКОЛОТЬ *I сов.* 1. öldürmək (*уцу şiş silahla*); 2. kəsmək (*heyvanı*); 3. sancaqlamaq, ilişdirmək; 4. *безл.* sancaqlamaq, ağrımaq; sancaqlamağa başlamaq, ağrımağa başlamaq; **опять закололо в пояснице** yenə belim sancdı.

ЗАКОЛОТЬ II сов. doğramağa, yarmağa başlamaq.

ЗАКОЛОТЬСЯ *сов.* özünü öldürmək (*уцу şiş silahla*).

ЗАКОЛЧЕННЫЙ *прич.* 1. mıxlanmış; 2. çaxılmış, çalınmış, vurulmuş (*paya, mıx*).

ЗАКОЛЧКА *ж* **заколка** (3-cü mənada) *söz. kiç.*

ЗАКОЛЫХАТЬ *сов.* 1. tərpətmək, yırgalamaq; 2. yellətmək, dalğalandırmaq; 3. tərpətməyə (yırgalamağa, yellətməyə) başlamaq.

ЗАКОЛЫХАТЬСЯ *сов.* 1. tərpənmək, yırgalanmaq; 2. yellənmək, dalğalanmaq; **заколыхались знамена** bayraqlar dalğalandı; 3. tərpənməyə başlamaq, yellənməyə başlamaq, dalğalanmağa başlamaq.

ЗАКОЛЬЦЕВАТЬ *сов.* bax **кольцевать**.

ЗАКОЛЬЦОВЫВАТЬ *несов.* bax **закольцевать**.

ЗАКОЛЬЦОВЫВАТЬСЯ *несов.* halqalanmaq, halqa keçirilmək.

ЗАКОМПОСТИРОВАТЬ *сов.* bax **компотировать**.

ЗАКОН *м* 1. qanun; 2. qayda; **законы нравственности** əxlaq qaydaları; **о драконовские (драконы) законы** bax **драконовский**; **закон божий** *köhn.* şəriət dərsi; **закон не писан для кого, кому** ...üçün qayda-qanun yoxdur; **вне закона** qanundan kənar, qanun xaricində.

ЗАКОННИК *м* *dan.* 1. qanunşünas; 2. qanunlara ciddi riayət edən, qanunpəroşt, qanunpərvər, qanunçu.

ЗАКОННО *нареч.* qanunən, qanunla, qanuna uyğun olaraq.

ЗАКОННОРОЖДЕННЫЙ *прил.* qanuni doğulmuş.

ЗАКОННОСТЬ *ж* *мн. нет* qanunilik, qanunauyğunluq.

ЗАКОННЫЙ *прил.* qanuni, qanunauyğun; **о законный брак** qanuni evlənmə (*nikah, kəbin*).

ЗАКОНОВЕД *м* 1. qanunşünas, hüquqçu; 2. *inq. əv.* qanunşünaslıq müəllimi.

ЗАКОНОВЕДЕНИЕ *ср* *мн. нет* qanunşünaslıq.

ЗАКОНОВЕДЧЕСКИЙ *законоведение* *söz. sif.*

ЗАКОНОДАТЕЛЬ *м* 1. qanunverən, qanunverici; 2. *тэс.* dəb qoyan, qayda qoyan.

ЗАКОНОДАТЕЛЬНИЦА *ж* bax **законодатель**.

ЗАКОНОДАТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. qanunverici; **законодательные органы** qanunverici orqanlar; 2. qanunvericilik -i [-i]; **законодательная работа** qanunvericilik işi.

ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВО *ср* 1. qanunvericilik; 2. *соби́р.* qanunlar; Azərbaycan qanunları.

ЗАКОНОДАТЕЛЬНОСТЬ *сов.* qanunvericiliklə məşğul olmaq.

ЗАКОНОМЕРНО *нареч.* 1. qanuna uyğun olaraq, müəyyən qanunla, müəyyən qanuna tabe olaraq; 2. müntəzəm surətdə (*inkışaf etmək*).

ЗАКОНОМЕРНОСТЬ *ж* qanunauyğunluq, müəyyən qanuna tabelik.

ЗАКОНОМЕРНЫЙ *прил.* 1. qanunauyğun; 2. məntiqi olaraq əsaslandırmaq; müntəzəm.

ЗАКОНОНАРУШИТЕЛЬ *м* *huq.* qanunpəroz.

ЗАКОНОПАТИТЬ *сов.* 1. kəpikləmək, kəpikə tıxamaq; 2. *тэс.* salmaq, təpmək, soxmaq, dürtmək; 3. *тэс.* sürgün etmək, sürmək.

ЗАКОНОПАТИТЬСЯ *сов. dan.* təpilmək, dürtülmək.

ЗАКОНПАЧЕННЫЙ *прич.* 1. kəpiklənməmiş, kəpikə ilə tıxanmış; 2. *тэс.* təpilməmiş, soxulmuş, dürtülmüş.

ЗАКОНПАЧИВАТЬ *несов.* bax **законопатить**.

ЗАКОНПАЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **законопатиться**; 2. kəpiklənmək, kəpikə ilə tıxanmaq.

ЗАКОНПОЛОЖЕНИЕ *ср* *huq.* qanun, qanunlar; qanunlar toplusu.

ЗАКОНПОСЛУШНЫЙ *прил. köhn.* qanuna tabe olan, qanundan çıxmayan.

ЗАКОНПРОЕКТ *м* *huq.* qanun layihəsi.

ЗАКОНСОВЕЩАТЕЛЬНЫЙ *прил. köhn.* *huq.* qanun tərtib edən, qanun layihələrini müzakirə edən; **законосовещательный орган** qanun tərtib edən (qanun layihələrini müzakirə edən) orqan.

ЗАКОНОУЧЕНИЕ *ср* *inq. əv. (Rusiyada)* ilahiyyat, şəriət, elm-ilahi.

ЗАКОНОУЧИТЕЛЬ *м* *inq. əv.* şəriət müəllimi.

ЗАКОНСЕРВИРОВАТЬ *сов.* bax **консервировать**.

ЗАКОНСЕРВИРОВАТЬСЯ *сов.* bax **консервироваться** 1-ci mənada.

ЗАКОНСПЕКТИРОВАТЬ *сов.* bax **конспектировать**.

ЗАКОНСПИРИРОВАННЫЙ *прич.* gizlədilmiş, gizli vəziyyətə keçirilmiş.

ЗАКОНСПИРИРОВАТЬ *сов.* gizli saxlamaq, gizlətmək, gizli fəaliyyətə keçirmək.

ЗАКОНТРАКТОВАННЫЙ *прич.* kontrakt bağlanmış, kontraktasiya edilmiş.

ЗАКОНТРАКТОВАТЬ *сов.* kontrakt bağlamaq, kontraktasiya etmək.

ЗАКОНТРАКТОВАТЬСЯ *сов.* kontrakt bağlamaq, kontraktla öhdəsinə götürmək.

ЗАКОНТРАКТОВЫВАТЬ *несов.* bax **заключать**.

ЗАКОНТРАКТОВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **заключаться**; 2. kontrakt bağlamaq.

ЗАКОНФУЗИТЬСЯ *сов.* port olmaq, utanmaq, sıxılmaq.

ЗАКОНЧЕННОСТЬ *ж* bitkinlik, tamamlıq, tamlıq, mükəmməllik, bütövlük.

ЗАКОНЧЕННЫЙ *I. прич.* qurtarılmış, bitirilmiş, tamamlanmış, başa çatdırılmış; bitmiş; 2. *прил. тэс.* bitkin, mükəmməl, kamil, tam; bütöv.

ЗАКОНЧИТЬ *сов.* qurtarmaq, bitirmək; tamamlamaq, başa çatdırmaq.

ЗАКОНЧИТЬСЯ *сов.* qurtarmaq, bitmək, tamam olmaq, axıra çatmaq.

ЗАКОПАНЫЙ *прич.* basdırılmış, gömdürülmüş.

ЗАКОПАТЬ *сов.* 1. qazımaq, qazımağa başlamaq; 2. basdırmaq, gömdürmək; **закопать (зарыть в землю) талант** *баш талант*.

ЗАКОПАТЬСЯ *сов.* 1. eşələnmək, eşələnməyə başlamaq; 2. girmək; **дети закопались по колено в снег** uşaqlar dizə qədər qarın içinə giriblər.

ЗАКОПОШИТЬСЯ *сов.* qurdalanmaq, eşələnmək; qurdalanmağa başlamaq, eşələnməyə başlamaq.

ЗАКОПТЁВШИЙ *прич. и прил.* his basmış, hislənmiş, his bağlamış, qurum basmış.

ЗАКОПТЁЛЫЙ *прил.* hisli, hislənmiş, his basmış, his bağlamış, qurum bağlamış.

ЗАКОПТЁТЬ *сов.* hislənmək, his bağlamaq, his tutmaq, qurum bağlamaq.

ЗАКОПТИТЬ *сов.* 1. hisə vermək, hisləndirmək; 2. hislə qurutmaq; 3. his eləməyə başlamaq, his eləmək.

ЗАКОПТИТЬСЯ *сов.* 1. qurumaq (*hisdə*); 2. hislənmək, qurum bağlamaq.

ЗАКОПЧЁННЫЙ *прич. и прил.* 1. hisə verilmiş, hisləndirilmiş; hisdə qurudulmuş; 2. his bağlamış, qurum bağlamış; hisli, qurumlu.

ЗАКОРЕНЁЛОСТЬ *ж мн. нет* 1. kök salma, kök bağlama; köhnəlmə; 2. islahedilməzlik.

ЗАКОРЕНЁЛЫЙ *прил.* 1. kök salmış, kök bağlamış, köhnəlməmiş; **закоренелая болезнь** köhnəlməmiş xəstəlik; 2. islahedilməz; **закоренелый преступник** islah edilməz cinayətkar.

ЗАКОРЕНЁТЬ *сов.* 1. kök salmaq, kök bağlamaq, köhnəlmək; 2. aludə olmaq, bağlamaq; iliyinə işləmək.

ЗАКОРКИ: на закорки *дан.* çiyinə, belə; **на закорках** çiyində, bəldə; **нести на закорках** çiyində aparmaq.

ЗАКОРМИТЬ *I сов.* çox yedirtmək, həddindən artıq yedirtmək, çox yedirdib xəstələndirmək.

ЗАКОРМИТЬ II сов. yedirtməyə başlamaq. **ЗАКОРМЛЕННЫЙ** *прич.* çox yedirdilmiş, həddindən artıq yedirdilmiş, çox yedirdilib xəstələndirilmiş.

ЗАКОРÓБИТЬ *сов. дан.* 1. öymək, qabartmaq; 2. *тас.* pərt etmək, toxunmaq, dəymək, iyrendirmək, nifrətləndirmək.

ЗАКОРПЁТЬ *сов. дан.* əlləşmək, əlləşməyə başlamaq, səylə çalışmaq.

ЗАКОРÚЗЛЫЙ *тәһ.* *баш* **заскорузлый.**

ЗАКОРЮКА *ж дан.* *баш* **закорючка.**

ЗАКОРЮЧКА *ж дан.* 1. əyri-üyrü (*yazı xətt*); 2. *тас.* maneə, əngəl, ilişik.

ЗАКОСИТЬ *сов.* biçmək, çalmaq, (*biçər-kən azca qonşunun sahəsinə keçmək*); biçməyə başlamaq, çalmağa başlamaq.

ЗАКОСНЁЛОСТЬ *ж мн. нет* ətalət, hə-rəkətsizlik, durğunluq; islaholunmazlıq, düzəlməməzlik.

ЗАКОСНЁЛЫЙ *прил.* ətalətli; islaholunmaz, düzəlməz, qatı.

ЗАКОСНЁТЬ *сов.* atılmaq, kütəlmək; batıb qalmaq.

ЗАКОСТЕНЁЛОСТЬ *ж мн. нет* quruma, donma, keyimə.

ЗАКОСТЕНЁЛЫЙ *прил.* qurumuş, donmuş, keyiməmiş.

ЗАКОСТЕНЕНИЕ *сп мн. нет.* 1. donma, keyimə, quruma; 2. *тас.* donub qalma, quruyub qalma.

ЗАКОСТЕНЁТЬ *сов.* 1. donmaq, keyimək, qurumaq; 2. *тас.* donub qalma, quruyub qalmaq.

ЗАКОСТЫЛЯТЬ *сов. дан.* taytıya-taytıya getmək, axsaya-axsaya getmək.

ЗАКОУЛОК *м* 1. xəfə, dalan, aralıq; 2. künc-bucaq.

ЗАКОЧЕВРЯЖИТЬСЯ *сов. дан.* 1. tərslik etmək; tərsliyə başlamaq; 2. naz eləmək, əzilib-büzülmək.

ЗАКОЧЕНЁВШИЙ *прич.* donmuş, keyiməmiş, qurumuş (*soyuqdan*).

ЗАКОЧЕНЁЛЫЙ *прил.* donmuş, keyiməmiş, qurumuş (*soyuqdan*).

ЗАКОЧЕНЁТЬ *сов.* donmaq, keyimək, qurumaq (*soyuqdan*).

ЗАКРАДЫВАТЬСЯ *несов.* *баш* **закрасться.** **ЗАКРАИВАНИЕ** *сп* biçmə, ülgüsünü götürmə; biçilmə; ülgüsü götürülmə.

ЗАКРАИВАТЬ *несов.* *баш* **закроить.**

ЗАКРАИНА *ж* 1. *дан.* qıraq, kənar; 2. sahil buzı, donub sahile yapışmış buz.

ЗАКРА́Й *м тәһ.* *xüs.* 1. çıxıntı; 2. haşiyə. **ЗАКРАПАТЬ** *сов.* 1. damcılamaq, damcılamağa başlamaq (*yağış*); 2. sıçratmaq; damcılarla örtmək.

ЗАКРАПЫВАТЬ *несов.* *баш* **закрапать** 2-ci mənada.

ЗАКРАСИТЬ *сов.* 1. üstünə rəng çəkmək, üstünü rəngləmək; 2. rəngləməyə başlamaq.

ЗАКРАСИТЬСЯ *сов.* üstünə rəng çəkil-mək, üstü rənglənmək.

ЗАКРАСКА *ж мн. нет* üstünə rəng çək-(il)mə, üstünü rəngləmə.

ЗАКРАСНЁТЬ *сов.* *баш* **закраснеться.**

ЗАКРАСНЁТЬСЯ *сов.* qızarmaq, qızarmağa başlamaq.

ЗАКРАСТЬСЯ *сов.* 1. xəlvətcə girmək, xəlvətcə soxulmaq; gizlicə keçmək; 2. *тас.* oyanmaq, doğmaq, əmələ gəlmək, düş-mək, dammaq; **в душу закралось сомнение** ürəyimə şübhə dammışdır.

ЗАКРАШЕННЫЙ *прич.* üstü rənglənmiş, üstünə rəng çəkilmiş.

ЗАКРАШИВАНИЕ *сп* üstünə rəng çəkmə, üstünü rəngləmə; üstünə rəng çəkilmə, rənglənmə.

ЗАКРАШИВАТЬ *несов.* *баш* **закрасить** 1-ci mənada.

ЗАКРАШИВАТЬСЯ *несов.* *баш* **закраситься.**

ЗАКРЁПА *ж xüs.* bənd, bağ.

ЗАКРЕПИТЕЛЬ *м xüs.* bərkidici, möhkəmlədic (bax **фиксаж, фиксатив**).

ЗАКРЕПИТЕЛЬНЫЙ *прил.* *xüs.* bərkidici, möhkəmlədic.

ЗАКРЕПИТЬ *сов.* 1. bərkitmək, təsbit etmək, möhkəmlətmək, möhkəmləndirmək; 2. adına yazdırmaq; **закрепить за собой комнату** otağı adına yazdırmaq; 3. təhkim etmək; **закрепить трактор за трактористом** traktoru traktorçuya təhkim etmək; 4. bağlamaq, bərkitmək (*qarnı*), ishalı dayandırmaq.

ЗАКРЕПИТЬСЯ *сов.* 1. bərkimək, möhkəmlənmək; 2. təhkim olunmaq.

ЗАКРЕПКА *ж* 1. (*sıxıb, bağlayıb, burub, mixləyib*) bərkitmə, möhkəmləndirmə; 2. bənd.

ЗАКРЕПЛЕНИЕ *сп* 1. bərkimə, bərkitmə, bərkidilmə, möhkəmləndirmə, möhkəmlətmə, möhkəmləndirmə; 2. təhkim etmə, təhkim edilmə; 3. adına yazdırma.

ЗАКРЕПЛЁННЫЙ *прич.* 1. bərkidilmiş, möhkəmləndirilmiş; 2. bağlanmış; 3. adına yazdırılmış; 4. təhkim edilmiş.

ЗАКРЕПЛЯТЬ *несов.* *баш* **закрепить.**

ЗАКРЕПЛЯТЬСЯ *несов.* 1. *баш* **закрепиться;** 2. bərkidilmək, möhkəmləndirilmək; 3. təhkim edilmək; 4. adına yazılmaq.

ЗАКРЕПЛЯЮЩИЙ *прил.* *xüs.* bərkidici; qarnıbağlayan (ishalı dayandıran).

ЗАКРЕПОСИТЬ *сов.* qul halına salmaq, kölə halına salmaq, məhkum etmək.

ЗАКРЕПОСИТЬСЯ *сов.* qul halına düş-mək, kölə olmaq, əsir olmaq.

ЗАКРЕПОЩАТЬ *несов.* *баш* **закрепощать.**

ЗАКРЕПОЩАТЬСЯ *несов.* 1. *баш* **закрепощаться;** 2. qul halına salınmaq; kölə halına salınmaq, əsir edilmək, məhkum edilmək.

ЗАКРЕПОЩЕНИЕ *сп* 1. qul halına salma (salınma), qul etmə (edilmə), kölə halına salma (salınma); əsir etmə (edilmə); 2. əsarət, məhkumluk, köləlik.

ЗАКРЕПОЩЁННЫЙ *прич.* qul halına salınmış, kölə edilmiş, əsir edilmiş, məhkum edilmiş.

ЗАКРИВИТЬ *сов. дан.* öymək, öyməyə başlamaq.

ЗАКРИВИТЬСЯ *сов. дан.* öyilmək, öyilməyə başlamaq.

ЗАКРИВЛЕНИЕ *сп* 1. öymə, öyilmə; 2. öyril, öyrilik.

ЗАКРИВЛЁННЫЙ *прич. дан.* öyilmiş.

ЗАКРИВЛЯТЬ *несов.* *баш* **закривить.**

ЗАКРИВЛЯТЬСЯ *I несов.* *баш* **закривиться.**

ЗАКРИВЛЯТЬСЯ II сов. дан. əzilib-büzülmək, naz etmək, özünü naza qoymaq, özünü əzmək.

ЗАКРИСТАЛИЗОВАННЫЙ *прич.* *xüs.* kristallaş(dırıl)mış, bülurlaş(dırıl)mış.

ЗАКРИСТАЛИЗОВАТЬ *сов.* *xüs.* kristallaşdırmaq, bülurlaşdırmaq.

ЗАКРИСТАЛИЗОВАТЬСЯ *сов.* *xüs.* kristallaşmaq, bülurlaşmaq.

ЗАКРИЧАТЬ сов. 1. qışqırmaq, çığırmaq, bağırmaq; 2. banlamaq; **во дворе закричал петух** həyətdə xoruz banladı; 3. qışqırmağa (çığırmağa) başlamaq.

ЗАКРОЕННЫЙ прич. 1. biçilmiş (*paltar*); 2. açılmış (*oyuq*).

ЗАКРОЕЧНЫЙ закройка *söz. sif.*; **закроечный цех швейной фабрики** tikis fabrikinin biçmə sexi.

ЗАКРОЙТЬ сов. 1. biçmək (*paltarı*); **ülgüsünü götürmək**; 2. *xüs.* oyuc açmaq, zey açmaq.

ЗАКРОЙ м *xüs.* 1. biçmə, biçilmə; 2. biçim; 3. *ülgü*, fason; 4. *oyuq*, zey (*taxtada*).

ЗАКРОЙКА ж *xüs.* biçmə, kəsmə; biçilmə, kəsilmə.

ЗАКРОЙНЫЙ прил. biçmə (biçki) -[i]-[n]; **закройной цех** biçmə sexi.

ЗАКРОЙЩИК м biçici (1. *paltarbiçən*; 2. *ayaqqabibiçən*).

ЗАКРОЙЩИЦА ж biçici (biçkiçi) qadın (*dərzi*).

ЗАКРОМ м (*мн. закрома*) 1. *məh.* kəndi, daqqa; 2. *обычно. мн.* anbarlar.

ЗАКРУГЛЕНИЕ ср 1. dəyirmiləşdir(il)mə, girdələşdir(il)mə; 2. *məc.* tamamlam(a)nma, bitkin şəkə salma (*sözü, ifadəni*); 3. *dönge* (*yolda*); 4. bir şeyin dəyirmi yeri.

ЗАКРУГЛЕННОСТЬ ж *мн. нет* 1. dəyirmilik, girdəlik, yuvarlaqlıq; 2. *məc.* tamamlıq, bitkinlik, rəvanlıq, səlislik (*söz-də, ifadədə*).

ЗАКРУГЛЕННЫЙ прич. и прил. 1. dəyirmiləşdirilmiş, girdələşdirilmiş, yuvarlaqlaşdırılmış; 2. girdə, yumru, dəyirmi, yuvarlaq; 3. tamam, bitkin, rəvan, səlis (*söz, ifadə*).

ЗАКРУГЛИТЬ сов. 1. girdələşdirmək, dəyirmiləşdirmək, yuvarlaqlaşdırmaq; 2. *məc.* tamamlamaq, bitkinləşdirmək, bitkin şəkə salmaq (*sözü, ifadəni*).

ЗАКРУГЛИТЬСЯ сов. 1. dəyirmiləşmək, yuvarlaqlaşmaq; 2. *dan.* müxtəsərləşmək.

ЗАКРУГЛЯТЬ несов. bax **закруглится**.

ЗАКРУГЛЯТЬСЯ несов. 1. bax **закруглится**; 2. dəyirmiləşdirilmək, yuvarlaqlaşdırılmaq; 3. *məc.* tamamlanmaq, bitkin bir şəkə salınmaq (*söz, ifadə*).

ЗАКРУЖЕННЫЙ, ЗАКРУЖЕННЫЙ прич. başı gicəlləndirilmiş (*firlandırılmaq nəticəsində*).

ЗАКРУЖИТЬ сов. 1. firlandırmək, hərləndirmək; firlandırməyə (hərləndirməyə) başlamaq; 2. başını gicəlləndirmək (*firlandırmək nəticəsində*); **закружить голову** yoldan çıxartmaq.

ЗАКРУЖИТЬСЯ сов. 1. fırlanmaq, hərlənmək; fırlanmağa başlamaq, hərlənməyə başlamaq; 2. gicəllənmək; **голова закружилась** başı(m) gicəlləndi; 3. öldən düşmək, son dərəcə yorulmaq.

ЗАКРУТИТЬ сов. 1. bağlamaq, burmaq, bərkitmək; 2. eşmək; 3. dolamaq, sarımaq; **закрутить шарф вокруг шеи** boynuna şarf sarımaq; 4. *məc. dan.* demək, yazmaq (*məzəli və ya acı söz*); 5. yoldan çıxartmaq, başdan çıxartmaq; 6. sovrumağa başlamaq; 7. burmağa başlamaq.

ЗАКРУТИТЬСЯ сов. 1. burulmaq, burulub bərkimək, burulub bağlanmaq; 2. eşilmək; 3. sarınmaq, dolanmaq; 4. fırlanmaq, hərlənmək, fırlanmağa başlamaq, hərlənməyə başlamaq.

ЗАКРУТКА ж 1. burma, burub bağlama, burub bərkitmə; 2. *xüs.* burunmaq.

ЗАКРУЧЕННЫЙ прич. 1. bağlanmış, burulub bağlanmış, burulub bərkidilmiş; 2. eşilmiş; 3. dolanmış, sarınmış.

ЗАКРУЧИВАНИЕ ср 1. bağlama, burma, bərkitmə; 2. eşmə; 3. dolama, sarıma.

ЗАКРУЧИВАТЬ несов. bax **закрутить**.

ЗАКРУЧИВАТЬСЯ несов. bax **закрутиться** 1-ci və 2-ci mənələrdə.

ЗАКРУЧИНИТЬСЯ сов. *məh.* qəmlənmək; qüssələnmək, kədərlənmək.

ЗАКРУЧИВАНИЕ ср bağlama, örtmə.

ЗАКРУЧАТЬ несов. bax **закрутить**.

ЗАКРУЧАТЬСЯ несов. 1. bax **закрутиться**; 2. yığışdırılmaq (*ticarət*); **лөғв** edilmək.

ЗАКРУТИЕ ср 1. örtmə, örtülmə; 2. bağlama, bağlanma; 3. yumma, yumulma; 4. yığışdırma, yığışdırılma, **лөғв** etmə; **лөғв** edilmə; 5. səngər, istehkam.

ЗАКРУТЫЙ прич. и прил. 1. bağlanmış; 2. örtülmüş; 3. yumulmuş; 4. yığışdırılmış, **лөғв** edilmiş; 5. bağlı, örtülü, qapalı, yu-

mulu; **закрутое голосование** gizli səsə qoyma, gizli səsə vermə; **с закрытыми глазами** gözüyümulu.

ЗАКРЫТЬ сов. 1. (*müxtəlif mənələrdə*) bağlamaq; 2. örtmək; 3. yummaq; **закрыть глаза** gözələrini yummaq; 4. yığışdırmaq, **лөғв** etmək; **закруть двери дома перед кем, для кого** evinə buraxmamaq, qapını üzünə bağlamaq; **закруть глаза на что** göz yummaq, fikir verməmək.

ЗАКРЫТЬСЯ сов. 1. (*müxtəlif mənələrdə*) bağlanmaq; 2. örtünmək, öz üstünü örtmək; 3. yumulmaq, örtülmək; 4. bitişmək (*yara haqqında*).

ЗАКРЯКАТЬ сов. qağıldamağa (vaqqıldamağa) başlamaq.

ЗАКРЯХТЕНИЕ сов. *dan.* hıqqıldamaq, ufuldamaq, inildəmə; hıqqıldamağa başlamaq, ufuldamağa başlamaq, inildəməyə başlamaq.

ЗАКУДАХТАТЬ сов. qaqqıldamaq, qaqqıldamağa başlamaq.

ЗАКУДРЯВИТЬСЯ сов. qıvrılmaq, buruq-buruq olmaq (*sac*).

ЗАКУКАРЕКАТЬ сов. *dan.* banlamağa başlamaq.

ЗАКУКОВАТЬ сов. quqqulamağa başlamaq

ЗАКУЛІСНЫЙ прил. 1. səhnə arxasındakı; 2. *məc.* səhnəarxası; gizli, xəlvəti.

ЗАКУЛЬТИВОВАТЬ сов. к. т. kultivatorla becərmək, torpağı yumşaltmaq.

ЗАКУПАНИЕ ср 1. alma (*pulla çoxlu miqdarda*); 2. tədarük etmə, alıb yığma.

ЗАКУПАТЬ І несов. bax **закупить**.

ЗАКУПАТЬ II сов. *dan.* çox çimdirməklə zərər (ziyan) vermək.

ЗАКУПАТЬСЯ І несов. 1. alınmaq (*pulla çoxlu miqdarda*); 2. tədarük edilmək, alınıb yığılmaq; 3. *məc.* rüşvət verilmək, rüşvətlə ələ alınmaq.

ЗАКУПАТЬСЯ II сов. *dan.* başı çimməyə qızımaq.

ЗАКУПИТЬ сов. 1. almaq (*pulla çoxlu miqdarda*); 2. bazarlıq etmək; 3. tədarük etmək, alıb yığmaq; 4. *məc.* rüşvət vermək, rüşvətlə ələ almaq.

ЗАКУПКА ж 1. alma, alınma (*pulla çoxlu miqdarda*); 2. bazarlıq; 3. tədarük etmə (edilmə); 4. tədarük.

ЗАКУПЛЕННЫЙ прич. 1. alınmış (*pulla çoxlu miqdarda*); 2. tədarük edilmiş.

ЗАКУПНОЙ прил. tic. alınma (*pulla alınan*); **закупной материал** alınma material.

ЗАКУПОРЕННЫЙ прич. tıxanmış, bağlanmış, yolu tutulmuş.

ЗАКУПОРИВАНИЕ ср *мн. нет* bax **закупорка**.

ЗАКУПОРИВАТЬ несов. bax **закупорить**.

ЗАКУПОРИВАТЬСЯ несов. bax **закупориться**.

ЗАКУПОРИТЬ сов. tıxamaq, bağlamaq; kip bağlamaq.

ЗАКУПОРИТЬСЯ сов. tıxanmaq, bağlanmaq, tutulmaq, kip bağlanmaq.

ЗАКУПОРКА ж 1. tıxama, bağlama, kip bağlama; 2. tıxanma, bağlanma, tutulma.

ЗАКУПОРЩИК м tıxayıcı, bağlayıcı (*istehsalatda doldurulan qabların ağzını bağlayan fəhlə*).

ЗАКУПОРЩИЦА ж bax **закупорщик**.

ЗАКУПОЧНЫЙ закупка *söz. sif.*; **закупочный пункт** alış (tədarük) məntəqəsi; **закупочная цена** alış qiyməti.

ЗАКУПЩИК м alıcı, tədarükçü.

ЗАКУРЕННЫЙ прич. çəkilmiş (*papiros, çubuq*).

ЗАКУРИВАНИЕ ср çəkmə, yandırma (*papiros, çubuq*).

ЗАКУРИВАТЬ несов. bax **закурить** 1-ci və 3-cü mənələrdə.

ЗАКУРИВАТЬСЯ несов. 1. bax **закуриться**; 2. çəkilmək (*papiros, çubuq*).

ЗАКУРИТЬ сов. 1. çəkmək (*papiros, çubuq*); 2. çəkməyə başlamaq (*papiros, tütün, çubuq*); 3. boğmaq (*papiros tüstüsü ilə*).

ЗАКУРИТЬСЯ сов. 1. yanmaq, yanmağa başlamaq (*papiros*); 2. başı gicəllənmək (*çox papiros çəkmədən*); 3. tüstülənməyə başlamaq (*baca*).

ЗАКУРЛЫКАТЬ сов. *dan.* qaqqıldamağa (vaqqıldamağa) başlamaq.

ЗАКУРЧАВИТЬСЯ сов. qıvrılmaq, buruq-buruq olmaq (*sac*).

ЗАКУСАННЫЙ прич. dişlənmiş, qapılmış, çeynənmiş, dişləm-dişləm edilmiş, çeynəm-çeynəm edilmiş.

ЗАКУСАТЬ сов. 1. dişləmək, sancmaq; **меня закусаи комары** məni ağsaq-

nadlar sanədlər; 2. qarmaq; **не ходите – собаки кусают** getməyin – itlər qapar.
ЗАКУСÁТЬСЯ *сов. dan.* 1. dişləməyə başlamaq; 2. bir-birini dişləməyə (qarmağa) başlamaq; qarışmağa, ceynəşməyə başlamaq.
ЗАКУСИТЬ I *сов.* dişləmək, dişlə tutmaq; $\diamond$ **закусить удила** baş aparmaq, dayanmaq bilməmək; **закусить язык** susmaq, dinnəmək, lal olmaq.
ЗАКУСИТЬ II *сов.* yemək, qəlyanaltı etmək; ... üstündən yemək; **закусить лекарство конфеткой** dərmanın üstündən konfet yemək.
ЗАКУСКА *ж* qəlyanaltı; məzə, çörəz.
ЗАКУСОЧНАЯ *ж* qəlyanaltı, qəlyanaltı dükanı.
ЗАКУСОЧНЫЙ закуска *сөз. сif.*
ЗАКУСЫВАНИЕ I *ср* dişləmə, dişlə tutma.
ЗАКУСЫВАНИЕ II *ср* yüngülvari yemək, qəlyanaltı etmək, ... üstündən yemək.
ЗАКУСЫВАТЬ I *несов.* bax **закусить I**.
ЗАКУСЫВАТЬ II *несов.* bax **закусить II**.
ЗАКУСЫВАТЬСЯ I *несов.* dişlənmək, dişlə tutulmaq.
ЗАКУСЫВАТЬСЯ II *несов.* 1. qəlyanaltı edilmək; 2. yeyilmək (*іçki, dərman və s. üstündən*).
ЗАКУТ м, ЗАКУТА ж тәһ. 1. ağıl, yataq, tövlə; 2. qazma; anbar.
ЗАКУТАТЬ *сов.* sarımaq, bürümək.
ЗАКУТАТЬСЯ *сов.* sarınmaq, bürünmək.
ЗАКУТИТЬ *сов.* kef çəkmək, kefə başlamaq.
ЗАКУТКА *ж* bax **закут**.
ЗАКУТОК м bax **закут**.
ЗАКУТЫВАТЬ *несов.* bax **закутывать**.
ЗАКУТЫВАТЬСЯ *несов.* bax **закутаться**.
ЗАКУШЕННЫЙ I *прич. dan.* dişlənmiş, dişlə tutulmuş.
ЗАКУШЕННЫЙ II *прич. dan.* yeyilmiş (*dərman, іçki və s. üstündən*).
ЗАЛ м zal, salon.
ЗАЛА ж көһн. bax **зал**.
ЗАЛАДИТЬ *сов. dan.* 1. dildə əzbər etmək, dalbadal təkrar etmək; 2. peşə etmək, şəkər etmək, adət etmək, dadanmaq.
ЗАЛАЗИТЬ *сов. dan.* çıxmaq, dırmaşmaq; çıxmağa başlamaq, dırmaşmağa başlamaq.

ЗАЛАКИРОВАННЫЙ *прич.* 1. laklanmış, lak çəkilmiş; 2. *тәс.* işıldadılmış, parıldadılmış.
ЗАЛАКИРОВАТЬ *сов.* 1. laklamaq, lak çəkmək; 2. *тәс.* işıldatmaq, parıldatmaq.
ЗАЛАКИРОВАТЬ *несов.* bax **залакировать**.
ЗАЛАКИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. laklanmaq, lak çəkilmək, lak vurulmaq; 2. *тәс.* işıldadılmaq, parıldadılmaq.
ЗАЛАМЫВАТЬ *несов. dan.* bax **заламить**.
ЗАЛАМЫВАТЬСЯ *несов. dan.* 1. çatladılmaq, sindirilmək; 2. çox baha qiymət istənilmək.
ЗАЛАСКАТЬ *сов. dan.* həddindən artıq əzizləmək, nazlamaq.
ЗАЛАСТИТЬ *сов. хüs.* xovunu yatırtmaq.
ЗАЛАТАТЬ *сов. dan.* yamaq, yamaq salmaq.
ЗАЛАЩИВАТЬ I *несов.* bax **заластить**.
ЗАЛАЩИВАТЬ II *несов.* bax **залошчить**.
ЗАЛАЯТЬ *сов.* hürmək (hürüşmək), hürməyə başlamaq.
ЗАЛАГАТЬСЯ *сов. dan.* çox yalan danışmaq, yalançılığa adət etmək, yalançı olub getmək.
ЗАЛЕБЕЗИТЬ *сов.* yaltaqlığa başlamaq, yaltaqlıq etmək.
ЗАЛЕГАНЕ *ср ми. нет* 1. yatma, uzanma; 2. yerləşmə; gizlənmə; 3. *geol.* yatım; **залегание горных пород** mədən süxurları yatımı.
ЗАЛЕГАТЬ *несов.* bax **залечь**.
ЗАЛЕДЕНЕВШИЙ *прич.* buzla(n)muş, buz bağlamış.
ЗАЛЕДЕНЕЛЫЙ *прил.* 1. buzlanmış, buz bağlamış; 2. *тәс.* donmuş.
ЗАЛЕДЕНЕНИЕ I *ср* buzla(n)ma, buz bağlama; donma.
ЗАЛЕДЕНЕНИЕ II *ср* dondurma, keyikdirmə, buzlatma.
ЗАЛЕДЕНЕТЬ *сов.* 1. buzla(n)maq, buz bağlamaq; 2. *тәс.* donmaq.
ЗАЛЕДЕНИТЬ *сов.* dondurmaq, keyikdirmək, buzlatmaq.
ЗАЛЕЖАЛЫЙ *прил.* 1. yatıb qalmış, işləndirməmiş, istifadəsiz qalmış; qalıb xarab olmuş; 2. satılmayan, işə getməyən, pəsməndə (*mal*).
ЗАЛЕЖАТЬСЯ *сов.* 1. yatıb qalmaq, işləndirməmək, istifadəsiz qalmaq; qalıb xarab olmaq; 2. satılmamaq, işə getməmək, pəsməndə qalmaq (*mal*).
ЗАЛЕЖИВАНИЕ *ср ми. нет* 1. yatıb qalmaq, işləndirməmək, istifadəsiz qalmaq; qalıb xarab olmaq; 2. satılmamaq, işə getməmək, pəsməndə qalma (*mal*).
ЗАЛЕЖИВАТЬСЯ *несов.* bax **залежаться**.
ЗАЛЕЖКА ж тәһ. 1. suitlərin yatağı; 2. buz üstünə yığılmış suitlər.
ЗАЛЕЖНЫЙ залежь (1-ci və 2-ci mənalar) *сөз. сif.*
ЗАЛЕЖЬ ж 1. mədən, mədən yatağı; **залежи нефти** neft yataqları; 2. *k. t.* dincə qoyulmuş torpaq; 3. *только ми.* yığın, qalaq, yığılıb qalmış şey, tökülüb qalmış şey; **снеговые залежи** qar yığını; **залежи товаров** yığılıb qalmış mal, pəsməndə mal; 4. qalıb xarab olmuş (*mal və s.*).
ЗАЛЕЗАТЬ *несов.* bax **залезть**.
ЗАЛЕЗТЬ *сов.* 1. çıxmaq, dırmaşmaq; **залезть на дерево** ağaca çıxmaq (dırmaşmaq); 2. girmək, **залезть в воду** suya girmək; $\diamond$ **залезть в долги** borca girmək; 3. *dan.* geymək; əyninə keçirmək; **залезть в халат** xalat geymək.
ЗАЛЕНИТЬСЯ *сов.* 1. tənbelləşmək; 2. tənbellik etmək, tənbel olmaq.
ЗАЛЕПЕТАТЬ *сов.* pəltəkləmək, dili doləşə-doləşə söyləmək (demək).
ЗАЛЕПИТЬ *сов.* 1. suvayıb tutmaq, tıxamaq (*dəlik-deşiyi*); 2. yapışdırmaq; 3. *безл.* dolmaq; **глаза снегом залепило** gözlərimə qar doldu; 4. *dan.* ilişdirmək, çəkmək (*şillə*).
ЗАЛЕПИТЬСЯ *сов.* tutulmaq, tıxanmaq, yapışdırılmaq.
ЗАЛЕПЛЕННЫЙ *прич.* 1. tutulmuş, tıxanmış; 2. yapışdırılmış; 3. dolmuş.
ЗАЛЕПЛЯТЬ *несов.* bax **залепить**.
ЗАЛЕПЛЯТЬСЯ *несов.* bax **залепиться**.
ЗАЛЕСИТЬ *сов. хüs.* meşə salmaq, meşələşdirmək.
ЗАЛЕСНЫЙ *прил.* meşəarxası; meşə arxasında olan, meşələrin içində olan.
ЗАЛЕСЬЕ *ср* meşə arxası yerlər, meşə kənarları.

ЗАЛЁТ м 1. uçma, uçub qalxma, uçub getmə, uzaqlara uçma; 2. *енмә* (*təyyarə haqqında*); 3. uçub gəlmə, uçub girmə.
ЗАЛЁТАТЬ I *сов. dan.* uçmaq, uçmağa başlamaq.
ЗАЛЁТАТЬ II *несов.* bax **залететь**.
ЗАЛЁТЕТЬ *сов.* 1. uçmaq, uçub qalxmaq, uçub getmək; 2. *тәс.* yüksəlmək, ucalmaq; 3. *тәс.* xəyalə dalmaq; 4. *енмәк* (*təyyarə haqqında*); 5. girmək, uçub gəlmək, uçub girmək.
ЗАЛЁТНЫЙ *прил.* 1. təsadüfi uçub gəlmiş; 2. *тәс.* təsadüfi gəlmiş, yol azmış; 3. *тәһ.* sürətli, cəld, yeyin, qus kimi uçan.
ЗАЛЁЧЕННЫЙ *прич.* 1. sağaldılmış; 2. pis müalicə nəticəsində əldən salınmış, üzül-müş.
ЗАЛЁЧИВАНИЕ *ср ми. нет* 1. sağaltma, sağaldılmaq; 2. pis müalicə nəticəsində əldən salma, üzmə.
ЗАЛЁЧИВАТЬ *несов.* bax **залечить**.
ЗАЛЁЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **залечиться**; 2. sağaldılmaq; 3. pis müalicə nəticəsində əldən salınmaq.
ЗАЛЁЧИТЬ *сов.* 1. sağaltmaq; **залечить рану** yaranı sağaltmaq; 2. *тәс.* yüngülləşdirmək, çarə etmək; **залечить душевные страдания** ruhi iztirablarını yüngülləşdirmək; 3. pis müalicə ilə yorma, incitmək, əldən salmaq, üzmək.
ЗАЛЁЧИТЬСЯ *сов.* 1. yaxşı olmaq, sağaltmaq (*yara*); 2. *тәс.* yüngülləşmək (*dərd*).
ЗАЛЁЧЬ *сов.* 1. uzanmaq, yatmaq; **медведь залёг в берлоге до весны** ayı yaza qədər yuvasında yatdı; 2. uzanıb gizlənmək; **разведчики залегли за кустами** kəşfiyyatçılar kolun dəhlində uzanıb gizləndilər; 3. yerləşmək; **руда залегла на глубине двух метров** filiz iki metr dərinlikdə yerləşmişdir; 4. *тәс.* kök salmaq, iz buraxmaq; **в моей душе глубоко залегли впечатления юности** gənclik dövrünün təəssüratları qəlbində dərin iz buraxmışdır; 5. *безл.* dolmaq, tutulmaq; **в носу залегло burnum** tutulub.
ЗАЛИВ I м *согр.* körfəz.
ЗАЛИВ II м *овч.* ulaşma.
ЗАЛИВАТЬ *несов.* 1. bax **залить** (5-ci mənadan başqa); 2. *dan.* çox içmək, daim

ічmək, sərxoşluq etmək; 3. *dan. zar.* yalan danışmaq, gopa basmaq.

ЗАЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **залиться**; 2. *мәс.* doldurulmaq (*işıq və s. ilə*). 3. (*su ilə*) söndürülmək; 4. şirə gözdürülmək (*yeməyə*); üstünə şirə tökülmək (*xörəyin*); 5. *xüs.* yarışdırılmaq, təmir edilmək (*qaloş və s.*).

ЗАЛИВИСТЫЙ *прил.* uğultulu.

ЗАЛИВКА *ж. мн. нет* 1. şirə gözdirmə (*xörəyə*); 2. *xüs.* yarışdırma, təmir etmə, tökmə; **заливка резиновых галош** rezin qaloşların təmiri.

ЗАЛИВНОЕ *ср* şirə gözdürülmüş yemək.

ЗАЛИВНОЙ *прич.* 1. çaybasar; **заливные луга** çaybasar çəmənlər; 2. suvarma -u [-ü]; **заливная труба** suvarma borusu; 3. *мәс.* axıcı, ahəngdar (*səs*); 4. şirə gözdürülmüş, üstünə şirə tökülmüş (*xörək*).

ЗАЛИВОЧНЫЙ *прил.* tökmə -i [-i].

ЗАЛИВЧАТЫЙ *прил. дан.* bax **заливистый**.

ЗАЛИВЩИК *м. хüs.* yarışdırıcı, təmirçi; **заливщик галош** qaloş yarışdırıcı, qaloş təmirçisi.

ЗАЛИЗАННЫЙ *прич.* 1. yalanmış, yalanıb təmizlənmiş; 2. *дан.* hamarlanmış; hamar daranmış (*saç*).

ЗАЛИЗАТЬ *сов.* 1. yalamaq, yalayıb təmizləmək; **собака зализала рану** it yarasını yalayıb təmizlədi; 2. *дан.* hamarlamaq, hamar daramaq (*saçı*).

ЗАЛІЗЫ *бax залысина.*

ЗАЛІЗЫВАНИЕ *ср* 1. yalama, 2. hamarlama, hamar darama (*saçı*).

ЗАЛІЗЫВАТЬ *несов.* bax **зализать**.

ЗАЛІЗЫВАТЬСЯ *несов.* 1. yalanmaq, yalanıb təmizlənmək; 2. *дан.* hamarlanmaq, hamar daranmaq (*saç*).

ЗАЛИЛОВЕТЬ *сов.* bənövşəyi rəng almağa başlamaq, bənövşəyi olmaq.

ЗАЛИПАТЬ *несов.* bax **залипнуть**

ЗАЛИПНУТЬ *сов.* yarışmaq, batmaq; **я весь залип грязью** mən tamam palçığa batmışam.

ЗАЛИТЫЙ *бax залитый.*

ЗАЛІТЫЙ *прич.* 1. ... basmış; **луга, залитые водой** su basmış çəmənlər; 2. bu-

lanmış; **книга, залитая чернилами** mürekkəbə bulanmış kitab; 3. *мәс.* dolmuş, dolu (*işıq və s. ilə*); 4. isladılmış; 5. söndürülmüş (*su ilə*); 6. şirə gözdürülmüş (*xörək*); 7. *xüs.* yarışdırılmış, təmir edilmiş (*qaloş və s.*).

ЗАЛИТЬ *сов.* 1. basmaq; **река залила луга** çay çəmənləri basmışdır; 2. bulamaq, dağıtmaq; **залить вином скатерть** süfrəni çaxıra bulamaq; 3. *мәс.* doldurmaq (*işıq, tüstü və s.*); 4. söndürmək (*su ilə*); **залить огонь** odu su ilə söndürmək; 5. yağmaq, yağmağa başlamaq (*yağış*); 6. şirələmək, şirə gözdürmək (*xörəyə*); 7. *xüs.* yarışdırmaq, təmir etmək (*qaloşu və s.*); 8. döşəmək; tökmək (*beton və s.*) **залить площадку асфальтом** meydançaya asfalt döşəmək; **залить горе (тоску)** dərindən içmək, içki ilə dərini unutmağa çalışmaq.

ЗАЛИТЬСЯ *сов.* 1. su basmaq; **луга залились водой** çəmənləri su basmışdır; 2. bulaşmaq, öz üstünü batırmaq (*xörək və s. ilə*); 3. tökülmək; 4. şirələnmək, üstünə şirə gözdürülmək (*xörək*); 5. ulamaq (ulaşmaq), hüzmək (hürüşmək); **залиться смехом** qəhqəhə ilə gülmək; **залиться трелью** səh-səh vurmaq; **залиться слезами** göz yaşı tökmək.

ЗАЛИХВАТСКИЙ *прил. дан.* qoçaq, dəlibaş, dəlisov.

ЗАЛОГ *м.* 1. girov; 2. rəhn; **залог успеха** müvəffəqiyyətin rəhni; 3. *мәс.* dəlil, sübut, təminat.

ЗАЛОГ *II* *м. грам. нөв; страдательный залог* глагола *felin* məchul nөvü.

ЗАЛОГОВЫЙ *I* **залог** *I* *сөз. сиф.; залоговая квитанция* girov qəbz.

ЗАЛОГОВЫЙ *II* *грам. залог II* *сөз. сиф.; залоговые различия в глаголе* *feldə* nөv fərqləri.

ЗАЛОГОДАТЕЛЬ *м* girov qoyan.

ЗАЛОГОДАТЕЛЬНИЦА *ж* girov qoyan qadın.

ЗАЛОГОДЕРЖАТЕЛЬ *м* girov alan, girova pul verən adam.

ЗАЛОЖЕНИЕ *ср* *xüs.* eniş.

ЗАЛОЖЕННЫЙ *прич. и прил.* 1. qoyulmuş; 2. dürtülmüş, soxulmuş; 3. tutul-

muş, doldurulmuş, tıxanmış; 4. bünövrəsi qoyulmuş, özülü qoyulmuş; 5. qoşulmuş; 6. üstünə tökülmüş, üstü örtülmüş, gizlədilmiş; 7. arasına nişan qoyulmuş, əlfəcin qoyulmuş; 8. girov qoyulmuş.

ЗАЛОЖИТЬ *сов.* 1. qoymaq; **заложить руки за спину** əllərini (dalına) qoymaq; 2. dürtmək, soxmaq, gizlətmək; 3. tutmaq, doldurmaq; **заложить дорожку брёвнами** yolu şalbanla tutmaq; **заложить стол книгами** stolun üstünü kitabla doldurmaq; 4. tıxamaq, qoymaq, örtmək; **заложить уши ватой** qulaqlarına pambiq tıxamaq (qoymaq); 5. bünövrəsini qoymaq, təməlini qoymaq, özülünü qoymaq; **заложить дом** evin bünövrəsini qoymaq; 6. qoşmaq; **заложить коляску** arabanı qoşmaq; 7. üstünə tökmək, üstünü örtmək, gizlətmək; **заложить яму** камнями quyunun üstünü daşla örtmək; 8. arasına nişan qoymaq, əlfəcin qoymaq; **заложить** **нужное место в книге** **закладкой** kitabın lazımı yerinə nişan qoymaq; 9. girov qoymaq; **заложить часы** saatı girov qoymaq; 10. *безл.* tutulmaq, dolmaq, ağırlıq hiss etmək (*qulaqda, burunda, döşdə*); **мне уши заложило** qulaqlarım tutulub.

ЗАЛОЖНИК *м* girov (zamin) saxlanan adam.

ЗАЛОЖНИЦА *ж* girov (zamin) saxlanan qadın (qız).

ЗАЛОМ *I* *м* öyrilik, öyilmiş yer.

ЗАЛОМ *II* *м* zalom balığı (*iri siyənək balığı*).

ЗАЛОМИТЬ *сов.* 1. *дан.* çatlatmaq, öyib sındırmaq; 2. *дан.* çox baha qiymət istəmək; **заломить шапку** parağını çər qoymaq, parağını yan qoymaq; **заломить руки** əllərini dalına qanırmaq.

ЗАЛОМЛЕННЫЙ *прич. дан.* çatlatılmış, sındırılmış.

ЗАЛОСНИТЬ *сов.* sürtüb parıldatmaq, işildatmaq.

ЗАЛОСНИТЬСЯ *сов.* işildamaq, parıldamaq (*paltar*).

ЗАЛОЩИТЬ *сов.* parıldatmaq, işildatmaq, sıgallamaq, sıgal vermək.

ЗАЛОЩИТЬСЯ *сов.* parıldamaq, parlammaq; hamarlanmaq.

ЗАЛП *м* yaylım; yaylım atəşi.

ЗАЛПОВЫЙ *прил.* yaylım -i [-i]; **залповый огонь** yaylım atəşi.

ЗАЛПОМ *нареч.* 1. yaylımla; 2. *мәс.* birdən, birməfəsə.

ЗАЛУБЕНЕТЬ *сов. мәс.* codlaşmaq, sərtləşmək, bərkimək.

ЗАЛУЖАТЬ *несов.* bax **залужить**.

ЗАЛУЖЕНИЕ *ср* *xüs.* çəmən salma, otlaq salma; biçənək salma.

ЗАЛУЖИТЬ *сов.* *xüs.* çəmən salmaq, otlaq salmaq; biçənək salmaq.

ЗАЛУПИТЬ *сов. дан.* 1. soymaq, qopartmaq; **залупить кожу на пальце** barmağının dərisini qopartmaq; 2. döymək, kötləmək; döyməyə başlamaq.

ЗАЛУПИТЬСЯ *сов.* soyulmaq, qopmaq; **краска на стене залупилась** divarın rəngi qopmuşdur.

ЗАЛУПЛЯТЬ *несов.* bax **залупить** *I* -ci mənada.

ЗАЛУПЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **залупиться**; 2. qopardılmaq.

ЗАЛУЧАТЬ *несов. дан.* bax **залучить**.

ЗАЛУЧАТЬСЯ *несов. дан.* tovlanmaq, çağırılmaq, aldadılıb çağırılmaq.

ЗАЛУЧИТЬ *сов. дан.* tovlamaq, aldadıb çağırmaq, tovlayıb aparmaq, tovlayıb öz tərəfinə çəkmək.

ЗАЛЫСИНА *ж* dazlıq; başın daz yeri.

ЗАЛЫСЫЙ *прил. дан.* daz.

ЗАЛЫНЫЙ зал, зала *сөз. сиф.*

ЗАЛЫЦЕ *ср* *зал* *сөз. кіч.*; kiçik zal.

ЗАЛЮБОВАТЬСЯ *сов.* baxıb həzz almaq, baxıb ləzzət almaq; seyr etmək.

ЗАЛЯГАТЬ *сов. дан.* şllaqlamaq, təpik atmaq; şllaqlamağa (təpik atmağa) başlamaq.

ЗАЛІЗГАТЬ *сов.* cingildəməyə (zanqılda-mağa) başlamaq; cingildəmək, zanqılda-maq.

ЗАМ *м* (заместитель) müavin, əvəz.

ЗАМ... *mürəkkəb sözlərin „müavin“ mənada olan birinci tərkib hissəsi; мәс.: замдиректора* (директор müavin).

ЗАМАЗАТЬ *сов.* 1. sürtmək, üstünü rəngləmək; zamazkalamaq; 2. suvaqlamaq, malalamaq; 3. bulamaq, batırmaq; 4. *мәс.* ört-basdır etmək, üstünü malalamaq, üstünü pərdələmək; **замазать глаза**

кому aldatmaq, çaşdırmaq; **замазаты рот кому** susdurmaq, ağzını piyləmək.
ЗАМАЗАТЬСЯ сов. bulanmaq, (öz) üst-başını batırmaq.
ЗАМАЗКА ж 1. suvaqlama, malalama; suvaqlanma, malalanma; **2.** zamazkala; **3.** mala, suvaq; **4.** zamazka.
ЗАМАЗЫВАНИЕ ср мн. нет 1. sürtmə, üstünü rəngləmə; **2.** suvaqla(n)ma, mala-la(n)ma; **3.** bula(n)ma, batır(ıl)ma; **4. тас.** ört-basdır etmə, üstünü malalama, üstünü pərdələmə.
ЗАМАЗЫВАТЬ несов. bax замазывать.
ЗАМАЗЫВАТЬСЯ несов. **1.** bax замазаться; **2.** sürtülmək, üstü rənglənmək; **3.** suvaqlanmaq, malalanmaq; **4.** zamazkalanmaq; **5. тас.** ört-basdır edilmək, üstü malalanmaq, üstü pərdələnmək.
ЗАМАЛЁВАННЫЙ прич. дан. rənglənmiş, üstü rənglənmiş.
ЗАМАЛЁВАТЬ сов. дан. rəngləmək, üstünü rəngləmək.
ЗАМАЛЁВЫВАТЬ несов. bax замалевать.
ЗАМАЛЁВЫВАТЬСЯ несов. дан. rənglənmək, üstü rənglənmək.
ЗАМАЛИВАТЬ несов. bax замолить.
ЗАМАЛЧИВАНИЕ ср gizlətmə, gizlədilmə; aşkara çıxartmama (çıxardılmama), üstünü açmama, üstü açılmama; sükutla keçmə (keçilmə).
ЗАМАЛЧИВАТЬ несов. bax замолчать II.
ЗАМАЛЧИВАТЬСЯ несов. gizlədilmək, aşkara çıxarılmamaq, üstü açılmamaq, sükutla keçilmək.
ЗАМАНИВАНИЕ ср tovlama, aldatma, aldadıb tora salma; aldadıb tələyə salma.
ЗАМАНИВАТЬ несов. bax заманить.
ЗАМАНИВАТЬСЯ несов. **1.** aldadılıb götürilmək, aldadılıb çağırılmaq; aldadılıb tora salınmaq, aldadılıb tələyə salınmaq; **2.** tovlanmaq, aldadılmaq.
ЗАМАНИТЬ сов. **1.** aldadıb götürmək, aldadıb çağırmaq, aldadaraq çəkmək; aldadıb tora salmaq, aldadıb tələyə salmaq; **2.** tovlamaq, aldatmaq; **3. калачом не заманишь** bax калач.
ЗАМАНИВОСТЬ ж мн. нет cazibə, cəzbedicilik, cəlbədicilik, şimikdiricilik, aldadıcılıq.

ЗАМАНЧИВЫЙ прич. cəlbədicə, cəzbedici, şimikdirici, aldadıcı.
ЗАМАРАННЫЙ прич. и прич. çirkləndirilmiş, bulanmış, batırılmış, çirklə, buluşiq.
ЗАМАРАТЬ сов. дан. 1. çirkləndirmək, bulamaq, batırmaq; **2. тас.** ləkələmək, şər atmaq, qara yaxmaq, biabır etmək.
ЗАМАРАТЬСЯ сов. **1.** çirklənmək, bulanmaq, batmaq; **2. тас.** özünü ləkələmək, özünü hörmətdən salmaq, özünü biabır etmək.
ЗАМАРАШКА ж и м дан. pinti, səliqəsiz.
ЗАМАРИВАТЬ I несов. bax заморить I.
ЗАМАРИВАТЬ II несов. bax заморить II.
ЗАМАРИНОВАННЫЙ прич. 1. turşuya qoyulmuş, tutulmuş; **2. тас.** ləngidilmiş, yubadılmış.
ЗАМАРИНОВАТЬ сов. **1.** turşuya qoymaq; **2. тас.** ləngitmək, yubatmaq.
ЗАМАРИНОВАТЬСЯ сов. **1.** turşumaq, turşuyub yetişmək; **2. тас. дан.** ləngidilmək, yubadılmaq.
ЗАМАРИНОВЫВАТЬ несов. bax замариновать.
ЗАМАРИНОВЫВАТЬСЯ несов. **1.** bax замариноваться; **2.** turşuya qoyulmaq.
ЗАМАРКИРОВАТЬ сов. хüs. bax маркировать II.
ЗАМАРШИРОВАТЬ сов. yeriməyə (ad-dımlamağa) başlamaq.
ЗАМАРЫВАТЬ несов. bax замарать.
ЗАМАРЫВАТЬСЯ несов. дан. 1. bax замараться; **2. тас.** ləkələnmək.
ЗАМАСКИРОВА́ННЫЙ прич. и прич. **1.** maskalanmış, maska geymiş; üzünə maska taxmış; **2.** maskarad paltarı geymiş; maskalı; **3. тас.** üstü örtülmüş, gizlədilmiş, pərdələnmiş, üstü örtülü, gizli.
ЗАМАСКИРОВАТЬ сов. bax маскировать.
ЗАМАСКИРОВАТЬСЯ сов. bax маскироваться.
ЗАМАСКИРОВА́ВЫВАТЬ сов. bax маскировать.
ЗАМАСКИРОВА́ВЫВАТЬСЯ несов. bax маскироваться.
ЗАМАСЛЕННЫЙ прич. yağa bulanmış, yağa batmış; yağlı.
ЗАМАСЛИВАТЬ несов. bax замаслить.
ЗАМАСЛИВАТЬСЯ несов. bax замаслиться.

ЗАМАСЛИТЬ сов. **1.** yağa bulamaq, yağa batırmaq; **2. тас. дан.** (ağzını) yağlamaq (ələ almaq).
ЗАМАСЛИТЬСЯ сов. **1.** yağa bulanmaq, yağa batmaq; **2. тас.** işıldamaq, parıldamaq; parıldamağa başlamaq (göz).
ЗАМАТЕРЁЛЫЙ прич. 1. дан. qartlaşmış, köhnəlmiş; **2. qatı (cinayətkar və s.).**
ЗАМАТЕРЕТЬ сов. köhn. qartlaşmaq, köhnəlmək.
ЗАМАТОВАТЬ сов. şahm. mat vermək (etmək).
ЗАМАТРИЦИ́РОВАТЬ сов. matrisasını çıxarmaq.
ЗАМАТЫВАНИЕ ср sarıma, dolama.
ЗАМАТЫВАТЬ несов. дан. bax замотать.
ЗАМАТЫВАТЬСЯ несов. дан. bax замотаться.
ЗАМАХ м idm. qolaylanma.
ЗАМАХАТЬ сов. 1. çalmaq, çalmağa başlamaq (qanad); **2.** tərpətmək, tərpətməyə (yelləməyə) başlamaq (əlini); **замахать рукой** əl eləmək.
ЗАМАХИВАНИЕ ср qolaylanma.
ЗАМАХИВАТЬСЯ несов. bax замахнуться.
ЗАМАХНУТЬ сов. дан. qolaylanmaq, əlini qaldırmaq.
ЗАМАХНУТЬСЯ сов. qolaylanmaq; qıcanmaq.
ЗАМАЧИВАНИЕ ср islatma, suya qoyma, suda yumşaltma.
ЗАМАЧИВАТЬ несов. bax замочить.
ЗАМАЧИВАТЬСЯ несов. **1.** bax замочиться; **2.** isladılmaq.
ЗАМАШКА ж дан. (обычно мн.: замашки) adət, şəkər, hərəkət, ədə.
ЗАМАЩИВАТЬ несов. bax замостить.
ЗАМАЩИВАТЬСЯ несов. bax замоститься.
ЗАМАЯТЬ сов. дан. yormaq, əldən salmaq, üzmək, taqətdən salmaq.
ЗАМАЯТЬСЯ сов. дан. çox yorulmaq, əldən düşmək.
ЗАМАЯЧИТЬ сов. mah. görünmək, görünməyə başlamaq (uzaqdan).
ЗАМЕДЛЕНИЕ ср 1. yavaşma, yavaşıtma; sürəti azalma, sürətini azaltma; **2.** yubanma, ləngimə, gecikmə; yubatma, ləngitmə, gecikdirmə, təxirə salma; **без замед-**

ления yubatmadan, ləngitmədən, təxirə salmadan; yubanmadan, ləngimədən.
ЗАМЕДЛЕННОСТЬ ж yavaşlıq, lənglik.
ЗАМЕДЛЕННЫЙ 1. прич. yavaşdılmış, ləngidilmiş; yubandırılmış, gecikdirilmiş; **2. прич.** yavaş, ağır; **идти замедленным темпом** ağır-ağır getmək; **3. бомба замедленного действия** gecəçilən bomba.
ЗАМЕДЛИТЬ сов. **1.** yavaşıtmaq, sürətini azaltmaq; **2.** ağırlaşdırmaq; **3.** yubatmaq, ləngitmək; gecikdirmək.
ЗАМЕДЛИТЬСЯ сов. **1.** yavaşmaq, sürəti azalmaq; ağırlaşmaq; **2.** yubanmaq, ləngimək, gecikmək, təxirə düşmək.
ЗАМЕДЛЯТЬ несов. bax замедлить.
ЗАМЕДЛЯТЬСЯ несов. **1.** bax замедлиться; **2.** yavaşılmaq; sürəti azaldılmaq; ağırlaşdırılmaq; **3.** yubandırılmaq, ləngidilmək, gecikdirilmək, təxirə salınmaq.
ЗАМЕЖЕВАТЬ сов. köhn. mərz çəkmək, sərhəd qoymaq.
ЗАМЕЖЕВЫВАТЬ несов. bax замежевать.
ЗАМЕЖЕВЫВАТЬСЯ несов. mərz çəkil-mək, sərhəd qoyulmaq.
ЗАМЕЛИВАТЬ несов. bax замелить.
ЗАМЕЛИВАТЬСЯ несов. **1.** tabaşirlənmək, tabaşir sürtülmək; **2.** tabaşirə işarələnmək.
ЗАМЕЛИТЬ сов. 1. дан. tabaşirləmək, tabaşir sürtmək; **2.** tabaşirə nişanlamaq (işarə qoymaq).
ЗАМЕЛЬКАТЬ сов. uzaqdan görünmək, yarıb sönmək, sayırmaq.
ЗАМЁНА ж 1. dəyişdirmə; əvəz etmə; dəyişdirilmə, əvəz edilmə; **замена одного игрока другим** bir oyunçunun başqası ilə əvəz edilməsi; **2. əvəz; найти себе замену** özünə əvəz tapmaq.
ЗАМЕНЁННЫЙ прич. dəyişdirilmiş, əvəz edilmiş.
ЗАМЕНИМОСТЬ ж dəyişdirilə bilmə; əvəz edilə bilmə.
ЗАМЕНИМЫЙ прич. dəyişdirilə bilən, əvəz edilə bilən.
ЗАМЕНИТЕЛЬ м əvəzədicə, əvəzədən şey; surroqat.
ЗАМЕНИТЬ сов. dəyişdirmək, əvəz etmək.
ЗАМЕНИТЬСЯ сов. əvəz olunmaq, əvəzlənmək.

ЗАМЕНИТЬ *несов.* bax **заменить**.
ЗАМЕНИТЬСЯ *несов.* 1. bax **замениться**; 2. dəyişdirilmək, əvəz edilmək.
ЗАМЕР *м* ölçü; ölçmə.
ЗАМЕРЕТЬ *сов.* 1. quruyub qalmaq, donub qalmaq; 2. *тас.* kəsilmək, dayanmaq, durmaq (*hərəkət və s.*); **замерло движение** hərəkət kəsildi; 3. *тас.* ... qalmaq; **слово замерло на устах** sözüm ağzımda qaldı, sözü ağzında qaldı; 4. *тас.* susmaq; sönmək.
ЗАМЕРЗАНИЕ *ср* *мн.* **нет** donma; **о на точке замерзания** *тас.* bir nöqtədə, bir yerdə; **точка замерзания** donma nöqtəsi.
ЗАМЕРЗАТЬ *несов.* bax **замёрзнуть**.
ЗАМЕРЗЛЫЙ *прил.* *тэх.* 1. donmuş, buz bağlamış; 2. soyuqdan tələf olmuş; soyuqdan xarab olmuş, don vurmuş.
ЗАМЕРЗНУТЬ *сов.* donmaq; buz bağlamaq, buzlamaq.
ЗАМЕРЗШИЙ *прич.* donmuş.
ЗАМЕРИВАТЬ *несов.* bax **замерить**.
ЗАМЕРИВАТЬСЯ *несов.* ölçülmək.
ЗАМЕРИТЬ *сов.* ölçmək.
ЗАМЕРТВЕТЬ *сов.* *дан.* keyimək, donmaq.
ЗАМЕРТВО *нареч.* bihuş halda, qəşş etmiş halda, ölü kimi.
ЗАМЕРЦАТЬ *сов.* parıldamağa başlamaq, səyriməyə, sayrışmağa başlamaq.
ЗАМЕРЯТЬ *несов.* bax **замерить**.
ЗАМЕРЯТЬСЯ *несов.* ölçülmək.
ЗАМЕС *м* *хüs.* 1. yoğurma; 2. aşqar, qatqı.
ЗАМЕСИТЬ *сов.* yoğurmağa başlamaq.
ЗАМЕСИТЬ *II сов.* 1. yoğurmaq; 2. un qatmaq (*xörəyə*).
ЗАМЕСИТЬСЯ *сов.* yoğurulmaq.
ЗАМЕСИТЬ *сов.* 1. süpürmək, süpürüb yığmaq; 2. örtmək, basmaq; **снегом замело дорогу** *безл.* yolu qar örtmüşdür (basmışdır); **о замести след (следы)** izini itirmək, ört-basdır etmək, gizlətmək.
ЗАМЕСТИТЕЛЬ *м* müavin; əvəz (əvəzləyici); **найти себе заместителя** özünə müavin (əvəz) tapmaq.
ЗАМЕСТИТЕЛЬНИЦА *ж* müavin (əvəzdici) qadın (qız).
ЗАМЕСТИТЕЛЬСТВО *ср* *мн.* **нет** 1. əvəz etmə, əvəzçilik, əvəzedicilik; 2. *дан.* müavinlik.

ЗАМЕСТИТЬ *сов.* 1. əvəz etmək; 2. dolurmaq, tutmaq (*boş yeri*); **заместить должность секретаря** katib vəzifəsi tutmaq.
ЗАМЕСТО *пред.* *дан.* bax **вместо**.
ЗАМЁТ *м* (tor) atma (*balıq tutmaq üçün*).
ЗАМЁТА *ж* *köhn.* 1. görmə; 2. qeyd.
ЗАМЕТАНИЕ *ср* 1. süpürüb bir yerə yığma; 2. örtmə, basma (*qar*).
ЗАМЁТАННЫЙ *прич.* 1. kök atılmış, köklənmiş; 2. sınınmış; **о замётано!** *дан.* yaxşı! razıyam! sözümüz sözdür!
ЗАМЕТАТЬ *I несов.* bax **замести**.
ЗАМЕТАТЬ *II сов.* 1. atmaq, tozlamaq, tullamaq; atmağa başlamaq, tozlamağa başlamaq, tullamağa başlamaq; 2. basmaq (*daşa, gülləyə*); 3. *хüs.* kürü tökmək, kürü tökməyə başlamaq (*balıq*); 4. balalamaq (*bəzi heyvanlar haqqında*).
ЗАМЕТАТЬ *III сов.* 1. kökləmək, kök atmaq; 2. sınımaq.
ЗАМЕТАТЬСЯ *I несов.* 1. süpürülmək; 2. örtülmək, üstü basdırılmaq.
ЗАМЕТАТЬСЯ *II сов.* vurmuxmaq, vurmuxmağa başlamaq; çırpınmaq, çırpınmağa başlamaq, özünü ora-bura vurmaq.
ЗАМЁТИТЬ *сов.* 1. görmək, müşahidə etmək; 2. sezmək, anlamaq, duymaq, hiss etmək; 3. yadda saxlamaq; 4. işarə etmək, qeyd etmək; nişanlamaq; **о заметить(те)** *вв. сл.* nəzərə al(in), fikir ver(in).
ЗАМЁТКА *ж* 1. kiçik məqalə, qısa xəbər, məlumat (*qəzetdə*); 2. qeyd; **тетрадь для заметок** qeyd dəftəri; 3. nişan, işarə; **о брать на заметку (замечание)** *дан.* 1) qeyd etmək, yazmaq; 2) yadda saxlamaq, fikir vermək.
ЗАМЁТКА *ж* 1. kökləmə, kök atma; kök; 2. sırıma, sırtqı.
ЗАМЁТЛИВЫЙ *прил.* *дан.* diqqətli; müşahidəçi, tez duyan, tez başa düşən.
ЗАМЁТНО 1. *нареч.* gözə çarpacaq qədər, nəzərə çarpacaq dərəcədə; 2. *в знач. вв. сл.* görünür(ki), yəqin(ki).
ЗАМЁТНЫЙ *прил.* 1. görünən, gözə çarpan; aşkar, aydın; 2. görkəmli, məşhur, məlum.
ЗАМЁТЫВАНИЕ *ср* 1. kök atma, köklə(n)mə; 2. sırt(n)ma.

ЗАМЁТЫВАТЬ *несов.* bax **заметать** **III**.
ЗАМЁТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. köklənmək, kök atılmaq; 2. sırtqlanmaq, sınımaq.
ЗАМЕЧАНИЕ *ср* 1. qeyd; fikir, mülahizə, rəy; irad; 2. məzəmmət, töhmət; **о брать (взять) на замечание** xüsusi nəzarət altına almaq; **быть на замечании** nəzarət altında olmaq; **попасть на замечание** xüsusi nəzarət altına düşmək.
ЗАМЕЧАТЕЛЬНО *нареч.* 1. olduqca, son dərəcə, fəvqəladə; **замечательно красивый вид** son dərəcə gözəl mənzərə; 2. çox gözəl, çox qəşəng, çox qəribə, çox yaxşı; **он замечательно поёт** o, çox gözəl (çox qəşəng) oxuyur.
ЗАМЕЧАТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. qəribə, təəcübli, əcayib; 2. çox gözəl, çox yaxşı, çox qəşəng; 3. görkəmli (*şəxs*); 4. əlamətdar, önəmli (*hadisə və s.*).
ЗАМЕЧАТЬ *несов.* bax **заметить**.
ЗАМЕЧАТЬСЯ *несов.* görünmək, müşahidə olunmaq, gözə çarpmaq, hiss olunmaq.
ЗАМЕЧЕННЫЙ *прич.* *и* *прил.* 1. görünmüş, nəzərə çarpmış; görünən, nəzərə çarpan; 2. qeyd edilmiş; 3. *köhn.* ifşa olunmuş, üstü açılmış.
ЗАМЕЧАШИЙСЯ *прич.* xəyala dalmış, fikrə getmiş.
ЗАМЕЧАТЬСЯ *сов.* xəyala dalmaq, fikrə getmək.
ЗАМЕШАННЫЙ *прич.* 1. əlaqəsi olan, əli olan, barmığı olan (*cinayətdə*); 2. çəkilmiş, cəlb edilmiş, dolaşdırılmış, qarışdırılmış (*pis işə, cinayətə*).
ЗАМЕШАТЕЛЬСТВО *ср* *мн.* **нет** 1. pozğunluq, qarışıqlıq; çaxnaşma; 2. özünü itirmə, qarixma, çəşmə, çəşib qalma; **в замешательстве** özünü itirmiş halda, qarixmış halda.
ЗАМЕШАТЬ *I сов.* qarışdırmaq, qarışdırmağa başlamaq.
ЗАМЕШАТЬ *II сов.* çəkmək, cəlb etmək, dolaşdırmaq, qarışdırmaq (*pis işə, cinayətə*).
ЗАМЕШАТЬСЯ *сов.* 1. dolaşmaq, qarışmaq (*pis işə, cinayətə*); 2. gözədən itmək, yoxa çıxmaq (*izdiham, camaat içində*).
ЗАМЕШЕННЫЙ *прич.* 1. yoğurulmuş; 2. un qatılmış.

ЗАМЕШИВАТЬ *I несов.* bax **замесить** **II**.
ЗАМЕШИВАТЬ *II несов.* bax **замешать** **II**.
ЗАМЕШИВАТЬСЯ *I несов.* 1. yoğurulmaq; 2. un qatılmaq.
ЗАМЕШИВАТЬСЯ *II несов.* *дан.* 1. bax **замешаться**; 2. çəkilmək, cəlb edilmək, dolaşdırılmaq, qarışdırılmaq (*pis işə, cinayətə*).
ЗАМЕШКАТЬСЯ *сов.* *дан.* ləngimək, gecikmək, yubanmaq.
ЗАМЕЩАТЬ *несов.* bax **заместить**.
ЗАМЕЩАТЬСЯ *несов.* əvəz edilmək.
ЗАМЕЩЕНИЕ *ср* 1. əvəz etmə, əvəz edilmə; 2. doldurma, tutma, doldurulma, tutulma (*boşalan yer, vəzifə*); 3. *kim.* əvəzetmə, əvəzləmə.
ЗАМЕЩЕННЫЙ *прич.* 1. əvəz edilmiş; 2. doldurulmuş, adam təyin edilmiş, tutulmuş (*boş yer, vəzifə*).
ЗАМЗВ *м* (заместитель заведующего) müdir müavini.
ЗАМИГАТЬ *сов.* 1. gözlərini qırpmaq, gözlərini qırpmaya başlamaq; 2. göz vurmaq, göz vurmağa başlamaq; 3. səyrimək, səyriməyə başlamaq.
ЗАМИНАТЬ *несов.* bax **замять**.
ЗАМИНАТЬСЯ *несов.* 1. bax **замяться**; 2. qabağı alınmaq, yol verilməmək, kəsilmək (*iş, söhbət*); 3. *тас.* ört-basdır edilmək, üstü örtülmək.
ЗАМИНИРОВАННЫЙ bax **минированный**.
ЗАМИНИРОВАТЬ bax **минировать**.
ЗАМИНКА *ж* *дан.* 1. əngəl, çətinlik, ilişik; 2. pörtlik, tutulma (*danışığda*); **говорить с заминкой** tutula-tutula danışmaq.
ЗАМИРАНИЕ *ср* *мн.* **нет** 1. quruyub qalma, donub qalma; 2. *тас.* kəsilmə, dayanma, durma (*hərəkət və s.*); 3. *тас.* susma; **о с замиранием сердца** ürək döyüntüsü ilə, bərk həyəcanla.
ЗАМИРАТЬ *несов.* 1. bax **замереть**; 2. tədricən yavaşmaq, kəsilmək, susmaq (*səs*).
ЗАМИРЕНИЕ *ср* *köhn.* 1. sakitləşdir(ilmə), barışdır(ıl)ma; 2. sülh, barışqı.
ЗАМИРЕННЫЙ *прич.* *köhn.* sakitləşdirilmiş, barışdırılmış.
ЗАМИРИТЬ *сов.* *köhn.* sakitləşdirmək, barışdırmaq.

ЗАМИРИТЬСЯ *сов. köhn.* sülh bağlamaq, barışmaq.

ЗАМИРЯТЬ *несов.* bax **замирить**.
ЗАМИРЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **замириться**; 2. sakitləşdirilmək, barışdırılmaq.

ЗАМКНУТО *нареч.* qapalı, örtülü.

ЗАМКНУТОСТЬ *ж мн. нет* 1. örtülülük, qapalılıq; 2. adamdan qaçma, adamayovuşmazlıq, cəmiyyətdən kənar yaşama; qaradinnəzlik.

ЗАМКНУТЫЙ *прич. и прил.* 1. qıfıllanmış; kilidlənmiş; açarlanmış; bağlanmış, qapanmış; 2. *тас.* örtülü, qapalı; **вести замкнутую жизнь** qapalı həyat sürmək; 3. *тас.* adamdanqaçan, adamayovuşmaz, cəmiyyətdənqaçan; qaradinnəz.

ЗАМКНУТЬ *сов.* 1. qıfıllamaq, kilidləmək; bağlamaq; 2. qapamaq, birləşdirmək; **замкнуть круг** dövrəni qapamaq.

ЗАМКНУТЬСЯ *несов.* 1. *köhn.* qıfıllanmaq, kilidlənmək; bağlanmaq; 2. qapanmaq, birləşmək (*bir şeyin ucları, kənarları*); 3. *тас.* qapanmaq, qapanıb qalmaq, öz qınından bayta çıxmaq, cəmiyyətdən uzaqlaşmaq; 4. **замкнуться в себе** qapanıb qalmaq, adamlardan qaçmaq.

ЗАМКОВЫЙ замок *сöz. sif.*

ЗАМКОВЫЙ замок (2-ci, 4-cü mənalarda) *söz. sif.*

ЗАМЛЕТЬ *сов.* 1. sütləşmək, keyimək; donub qalmaq; 2. matixib durmaq.

ЗАМОГИЛЬНЫЙ *прил.* 1. *köhn.* bax **заробный**; 2. *тас.* tutqun, boğuc (*səs*).

ЗАМОК (*мн. замки*) 1. qala; 2. saray, qəsr; 3. **строить воздушные замки** xəyala qapılmaq.

ЗАМОК (*мн. замки*) 1. kilid, qıfıl; 2. *xüs.* bənd; 3. *sürgü (silahda)*; 4. *xüs.* qovuşaq (*tagda*); 5. **быть под замком** bağlı olmaq, qıfıllanmaq; **хранится за семью замками** bərk gizlədilmişdir; **держат под замком** bağlı saxlamaq, qıfıl altında saxlamaq.

ЗАМОКАТЬ *несов.* bax **замокнуть**.

ЗАМОКНУТЬ *сов.* 1. *дан.* islatmaq; 2. yumşalmaq (*dəri və s.*); 3. nəmdən şişərək su buraxmaq (*ağac qab, çəllək və s.*).

ЗАМОЛЖИВАТЬ *несов. безл. тас.* pozulmaq, tutulmaq, qarışmaq (*hava*).

ЗАМОЛВИТЬ *сов.* **замолвить слово** (сло-вечко) dil yetirmək, söz demək, söyləmək, xahiş etmək.

ЗАМОЛЛИТЬ *сов. köhn.* dua etmək və ya yalvarmaqla almaq, əldə etmək.

ЗАМОЛКАТЬ *несов.* bax **замолкнуть**.

ЗАМОЛКНУТЬ *сов.* 1. susmaq, səsini kəsmək; sakit olmaq; 2. sakitlik düşmək, sakitlənmək; 3. arası kəsilmək, kəsilmək, dayanmaq (*söhbət, səs*).

ЗАМОЛОТИТЬ *сов.* döymək, döyməyə başlamaq (*taxılı*).

ЗАМОЛЮТЬ *сов.* 1. üyütməyə başlamaq; 2. *тас.* çərgənciliyə başlamaq.

ЗАМОЛЧАТЬ I *сов.* susmaq, səsini kəsmək; **заставить замолчать** susdurmaq.

ЗАМОЛЧАТЬ II *сов. дан.* gizlətmək, aşkara çıxartmamaq, üstünü vurmamaq; üstünü açmamaq, sükulat keçmək.

ЗАМОР *м* qırıqlıq; qırıq düşmə (*balıqlara*).

ЗАМОРАЖИВАНИЕ *ср мн. нет* 1. dondurma, dondurulma; 2. bərk soyutma.

ЗАМОРАЖИВАТЬ *несов.* bax **заморозить**.

ЗАМОРАЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. dondurulmaq; 2. bərk soyudulmaq.

ЗАМОРАЖИВАЮЩИЙ *прич.* 1. dondurucu; 2. soyuducu.

ЗАМОРАТЬ *сов.* gözələrini qırmaq, gözələrini döymək; gözələrini qırmağa başlamaq; gözələrini döyməyə başlamaq; göz vurmaq, göz vurmağa başlamaq.

ЗАМОРЕННЫЙ I 1. *прич.* öldürülmüş, əldən salınmış (*acından, pis baxılmaqdan və s.*); 2. *прил.* yorğun, üzgün, əldən düşmüş.

ЗАМОРЕННЫЙ II *прич. xüs.* astarlanmış, astar çəkilmiş (*rəng*).

ЗАМОРИТЬ I *сов.* 1. acıdan öldürmək; ac qoymaq; 2. *тас.* yormaq, üzmək, əldən salmaq; 3. **заморить червячка** gözünün qurduğunu öldürmək (*azacıq yemək*).

ЗАМОРИТЬ II *сов. xüs.* astarlamaq, astar çəkmək (*rəng*).

ЗАМОРИТЬСЯ *сов. дан.* yorulmaq, üzül-mək, əldən düşmək.

ЗАМОРОЖЕННЫЙ *прич.* 1. dondurulmuş; donmuş; 2. bərk soyudulmuş.

ЗАМОРОЗИТЬ *сов.* 1. dondurmaq; 2. bərk soyutmaq.

ЗАМОРОЗКИ *ед. нет* şaxta, səhər şaxta-sı; ayaz.

ЗАМОРОСИТЬ *сов.* çiskinləmək, çiskinləməyə başlamaq.

ЗАМОРСКИЙ *прил.* 1. *köhn.* xaricdən gətirilmiş, xarici ölkələrdən gəlmiş; 2. *köhn.* xarici; **заморская торговля** xarici ticarət; 3. dənizasıfı.

ЗАМОРЫШ *м дан.* sısqı, cılız, zəif, yarımçıq, düşük (*təxluq*).

ЗАМОСТИТЬ *сов.* döşəmək; **замостить улицу булыжником** küçəyə daş döşəmək.

ЗАМОСТИТЬСЯ *сов.* döşənmək (*daş və s. ilə*).

ЗАМОТАННЫЙ *прич. дан.* 1. sarınnmış; 2. *тас.* əldən düşmüş, üzülmüş, yorulmuş; üzgün, yorğun.

ЗАМОТАТЬ *сов. дан.* 1. sarımaq; dolamaq; 2. *тас.* əldən salmaq, üzmək, yormaq; 3. tərpetmək (*başını*); bulamaq (*quyruğunu*).

ЗАМОТАТЬСЯ *сов. дан.* 1. dolanmaq, sarınnmaq; 2. *тас.* əldən düşmək, üzülmək, yorulmaq.

ЗАМОЧЕК *м* qıfılciq.

ЗАМОЧЕННЫЙ *прич. дан.* isladılmış; yumşaldılmış.

ЗАМОЧИТЬ *сов.* 1. islatmaq; 2. suya qoymaq, yumşaltmaq.

ЗАМОЧИТЬСЯ *сов.* özünü islatmaq, islanmaq.

ЗАМОЧКА *ж мн. нет* islatma, isladılma; suya qoyma; suya qoyulma.

ЗАМОЧНИК *м xüs.* qıfılçı, qıfıl ustası.

ЗАМОЧНЫЙ замок (1-ci mənadə) *söz. sif.*; **замочная скважина** açar yeri, açar deşiyi.

ЗАМОЩЕННЫЙ *прич.* döşənmüş (*vol. küçə*).

ЗАМППРЕД *м* (заместитель председателя) sədr müavini.

ЗАМУДРИТЬ *сов. дан.* əlləməlik etmək, özündən quraşdırmaq, əlləməliyə başlamaq.

ЗАМУЖ *нареч.* 1) выйти (выходить, идти, пойти) замуж ərə getmək; 2) выдать (отдать) замуж ərə vermək; 3) брать (взять) замуж ... evlənmək, ... almaq, arvad almaq.

ЗАМУЖЕМ *нареч.* 1. *в знач. сказ.* ərədədir; она давно замужем о, çoxdan ərədədir; 2. ərədə; **быть замужем** ərədə olmaq.

ЗАМУЖЕСТВО *ср* ərədə olma, izdivac.

ЗАМУЖНЯЯ *прил.* ərəli; **замужняя женщина** ərəli qadın.

ЗАМУНДШТУЧИВАТЬ *несов. xüs.* bax **замундштучить**.

ЗАМУНДШТУЧИТЬ *сов. xüs.* yüyənləmək, müstükləmək (*atı*).

ЗАМУРАВИТЬ *сов. xüs.* şirləmək, şir çəkmək (*saxsı qaba*).

ЗАМУРАВЛЕННЫЙ *прич. xüs.* şirlənmiş, şir çəkilmiş; şirli (*qab*).

ЗАМУРЛЫКАТЬ *сов. дан.* xoruldamaq, xoruldamağa başlamaq (*pişik*).

ЗАМУРОВАНИЕ *ср* hörmə, divara tikmə; divar arasına qoyulub hörlümə.

ЗАМУРОВАННЫЙ *прич.* divara tikilmiş, divar arasına qoyulub hörlülmüş.

ЗАМУРОВАТЬ *сов.* hörmək, divara tikmək, divar arasına qoyub hörmək.

ЗАМУРОВАТЬСЯ *сов. дан. köhn.* qapanıb oturmaq, dörd divar arasına girmək, cəmiyyətdən uzaqlaşmaq.

ЗАМУРОВЫВАТЬ *несов.* bax **замуровать**.

ЗАМУРОВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **замуроваться**; 2. divara tikilmək, divar arasına qoyulub hörlülmək.

ЗАМУСЛИВАТЬ *несов. дан.* bax **замуслить**.

ЗАМУСЛИВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. bax **замуслиться**; 2. tüpürcəyə bulanmaq, tüpürcəklənmək; 3. çirkəndirilmək, kirləndirilmək, bulanmaq.

ЗАМУСЛИТЬ *сов. дан.* 1. tüpürcəyə bulamaq, tüpürcəkləmək; 2. çirkəndirmək, bulamaq, kirləndirmək.

ЗАМУСЛИТЬСЯ *сов. дан.* üstünü tüpürcəyə bulamaq; üst-başını çirkəndirmək (kirlətmək).

ЗАМУСОЛЛИВАТЬ *несов. дан.* bax **замусолить**.

ЗАМУСОЛЛИВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. bax **замусолиться**; 2. yağa bulanmaq.

ЗАМУСОЛИТЬ *сов. дан.* 1. yağa bulamaq, yağ ləkəsi salmaq; 2. tüpürcəkləmək; çirkəndirmək, kirləndirmək.

ЗАМУСОЛИТЬСЯ *сов. dan.* yağa bulaşmaq; üst-başını yağa bulamaq.

ЗАМУСОРОВАНИЕ *ср* zibilləmə, zibillənmə.

ЗАМУСОРОВАТЬ *несов.* бax замусорить.

ЗАМУСОРОВАТЬСЯ *несов.* zibillənmək.

ЗАМУСОРИТЬ *сов. dan.* zibilləmək.

ЗАМУСОРИТЬСЯ *сов. dan.* zibillənmək.

ЗАМУТИТЬ *сов.* bulandırmaq; **♦ воды не замутит** бax вода.

ЗАМУТИТЬСЯ *сов.* bulanmaq (*maye haqqında*).

ЗАМУТНЕНИЕ *ср* tutqunlaşma, bulanma.

ЗАМУТНЕТЬ *сов.* tutqunlaşmaq, bulanmaq.

ЗАМУХРЫШКА **ж и м** *dan.* pinti, səliqə-siz (*adam*).

ЗАМУЧАТЬ бax замучить.

ЗАМУЧАТЬСЯ бax замучиться.

ЗАМУЧИВАТЬ *несов. dan.* бax замучить.

ЗАМУЧИВАТЬСЯ *несов. dan.* бax замучиться.

ЗАМУЧИТЬ *сов.* 1. incitmək, qan uddurmaq, əzab vermək; 2. əzab verib öldürmək; 3. *təs.* yormaq, üzmək, tənəgə gətirmək, zara gətirmək.

ЗАМУЧИТЬСЯ *сов.* üzülmək, öldən düşmək, əziyyət çəkmək, əzab çəkmək.

ЗАМША **ж мн.** *нет* zamşa (*yumşaq materialı*).

ЗАМШЕВЫЙ замша *söz. sif.*; zamşadan tikilmiş; **замшевые туфли** zamşa tufli.

ЗАМШЕЛЫЙ *прил. təh.* mamırlanmış, mamır bağlamış.

ЗАМШЕТЬ *сов. təh.* mamırlanmaq, mamır bağlamaq.

ЗАМЫВАНИЕ *ср* yuma, yuyub təmizləmə; yuyulma, yuyulub təmizlənmə.

ЗАМЫВАТЬ *несов. dan.* бax замыть.

ЗАМЫВАТЬСЯ *несов. dan.* yuyulmaq, yuyulub təmizlənmək.

ЗАМЫВКА **ж мн.** *нет* yuma, yuyub təmizləmə; yuyulma, yuyulub təmizlənmə.

ЗАМЫЗГАНЫЙ *прич. dan.* 1. köhnəldilmiş, yırtılmış; 2. çirkləndirilmiş.

ЗАМЫЗГАТЬ *сов. dan.* 1. köhnəltmək, yırtmaq; 2. çirkləndirmək.

ЗАМЫЗГАТЬСЯ *сов. dan.* 1. köhnəlmək, yırtılmaq; 2. çirklənmək.

ЗАМЫЗГИВАТЬ *несов. dan.* бax замызгать.

ЗАМЫЗГИВАТЬСЯ *несов. dan.* 1. бax замызгаться; 2. köhnəldilmək, yırtılmaq; 3. çirkləndirilmək.

ЗАМЫКАНИЕ *ср* 1. qıfillama, kilidləmə; qıfillanma, kilidlənmə; 2. qapama, bağlama; qapanma, bağlanma; **♦ короткое замыкание** *elek.* qısa qapanma, kontakt.

ЗАМЫКАТЬ *сов. dan.* incitmək, üzmək, öldən salmaq, yormaq.

ЗАМЫКАТЬ *несов.* 1. qıfillamaq, kilidləmək; 2. qapamaq, bağlamaq; 3. axırda getmək (*yürüşdə; yarış cədvəlində və s.*).

ЗАМЫКАТЬСЯ *сов. dan.* yorulmaq, öldən düşmək, üzülmək.

ЗАМЫКАТЬСЯ *несов.* бax замкнуться.

ЗАМЫКАЮЩИЙ *сущ.* tamamlayan, arxada gələn, arxa tərəfi qapayan (*adam*).

ЗАМЫСЕЛ **м** 1. fikir, niyyət; plan; 2. məna, ideya (*əsərdə*).

ЗАМЫСЛИТЬ *сов.* fikirləşmək, düşünmək, niyyətində olmaq, fikrində olmaq, qəsdində olmaq (*bir şeyin*).

ЗАМЫСЛОВАТО *нареч.* 1. müəmma ilə, müəmmalı bir surətdə; 2. qəliz (bir surətdə).

ЗАМЫСЛОВАТОСТЬ **ж мн.** *нет* 1. çətin anlaşılma, müəmmalılıq, müəkkəbli, müəmma; 2. qəlizlik, ibarətilik.

ЗАМЫСЛОВАТЫЙ *прил. 1.* müəmmalı, qarışıq, müəkkəb, çəlpəşik, qəribə; çətin anlaşılan; 2. qəliz; ibarətili; **замысловатая речь** qəliz nitq.

ЗАМЫТАРИТЬ *сов. dan.* бax мытарить.

ЗАМЫТАРИТЬСЯ *сов. dan.* бax мытариться.

ЗАМЫТЬ *сов. 1. dan.* yumaq, yuyub təmizləmək (*ləkəni və s.*); 2. yuyub yox etmək (*izi və s.*).

ЗАМЫЧАТЬ *сов. dan.* movuldamaq; movuldamağa başlamaq (*inək, buzov və s.*).

ЗАМЫШЛЯТЬ *несов.* бax замыслить.

ЗАМЫШЛЯТЬСЯ *несов.* düşünləmək.

ЗАМЯТЬ *сов. dan.* 1. qabağını almaq, dayandırmaq, yatırımaq, kəsmək (*işi, danışığı*); 2. *təs.* üstünü örtmək, ört-basdır etmək.

ЗАМЯТЬСЯ *сов.* çaşmaq, duruxmaq, özüni itirmək (*pərt olmaq*), tutulmaq.

ЗАМЯУКАТЬ *сов.* miyovuldamaq, miyovuldamağa başlamaq.

ЗАНАВАЖИВАТЬ *несов. к. т.* бax занавозить.

ЗАНАВАЖИВАТЬСЯ *несов. 1. к. т.* peyinlənmək, peyinlə gübrələnmək; 2. *dan.* peyinə batırılmaq; çirkləndirilmək, zibilləndirilmək.

ЗАНАВЕС **м** *pərdə (teatrda).*

ЗАНАВЕСИТЬ *сов.* pərdələmək, pərdə salmaq, pərdə asmaq, pərdə örtmək, pərdə çəkmək.

ЗАНАВЕСИТЬСЯ *сов.* pərdələnmək, pərdə dalına girmək; örtülmək.

ЗАНАВЕСКА **ж** *pərdə.*

ЗАНАВЕСОЧНЫЙ занавеска *söz. sif.*; pərdəlik; **занавесочный материал** pərdəlik parça.

ЗАНАВЕСЬ **ж** бax занавеска.

ЗАНАВЕШЕННЫЙ *прич.* pərdələnmiş, pərdəsi salınmış, pərdə ilə örtülmüş.

ЗАНАВЕШИВАНИЕ *ср* pərdələmə, pərdə asma, pərdə örtmə, pərdə çəkmə, pərdə tutma.

ЗАНАВЕШИВАТЬ *несов.* бax занавесить.

ЗАНАВЕШИВАТЬСЯ *несов. 1.* бax занавеситься; 2. pərdələnmək, pərdəsi salınmaq, örtülmək.

ЗАНАВОЗИТЬ *сов. 1. к. т.* peyinləmək, peyinlə gübrələmək; 2. *dan.* peyinə batırmaq, çirkləndirmək, zibilləmək.

ЗНАРКОТИЗИРОВАТЬ *сов.* narkoz vermək, bihuş etmək, huşsuzlaşdırmaq.

ЗНАРЯДИТЬ *сов. xüs. dan.* naryad (tapşırıq) vermək.

ЗНАРЯДКА **ж** *xüs. dan.* naryad (tapşırıq) verilme.

ЗНАРЯЖАТЬ *несов.* бax занарядить.

ЗНАРЯЖАТЬСЯ *несов. xüs. dan.* naryad (tapşırıq) verilme.

ЗНАШИВАТЬ *несов. dan.* бax заносить II.

ЗНАШИВАТЬСЯ *несов. dan.* 1. бax заноситься II; 2. geyilib köhnəldilmək, geyilib çirkləndirilmək.

ЗАНЕДУЖИТЬСЯ *сов. təh.* kefsizləmək, özüni pis hiss etmək.

ЗАНЕМЕТЬ *сов. dan.* keyləşmək, hissizləmək, hissiz düşmək.

ЗАНЕМОЧЬ *сов. dan.* xəstələnmək, kefsizləmək, naxoşlamaq, azarlamaq.

ЗАНЕРВНИЧАТЬ *сов. dan.* əsəbiləşmək, hirsələnmək; əsəbiləşməyə başlamaq, hirsələnməyə başlamaq.

ЗАНЕСЕНИЕ *ср мн. нет* yaz(ıl)ma, qeyd etmə (edilmə), daxil etmə (edilmə).

ЗАНЕСЁННЫЙ *прич. 1.* gətirilmiş; 2. aparılmış; 3. qaldırılmış; 4. yazılmış, qeyd edilmiş; 5. basılmış, örtülmüş, tutulmuş (*qar və s. ilə*).

ЗАНЕСТИ *сов. 1.* gətirmək; 2. aparmaq; 3. qaldırmaq, qolaylamaq; 4. yazmaq, qeyd etmək; 5. *bezl.* basmaq, örtmək, tutmaq; **дорогу занесло снегом** yolu qar basmışdır.

ЗАНЕСТИТЬ *сов. dan.* 1. xəyalə dalmaq, xəyalə qarılmaq; 2. lovğalanmaq, iddialanmaq, təşəxxüslənmək.

ЗАНИЖАТЬ *несов.* бax занизить.

ЗАНИЖАТЬСЯ *несов. 1.* aşağı salınmaq, azaldılmaq; 2. ucuzlaşdırılmaq.

ЗАНИЖЕНИЕ *ср мн. нет* 1. aşağı salma (salınma), azaltma, azaldılma, 2. ucuzlaşdır(ıl)ma.

ЗАНИЖЕННЫЙ *прич. 1.* aşağı salınmış, azaldılmış; 2. ucuzlaşdırılmış.

ЗАНИЗИТЬ *сов. 1.* aşağı salmaq, azaltmaq; 2. ucuzlaşdırmaq.

ЗАНИМАНИЕ I *ср* borc alma, borc etmə.

ЗАНИМАНИЕ II *ср* 1. tutma, tutulma (yer); 2. alma, aparma (*vaxt*).

ЗАНИМАТЕЛЬНО *нареч.* maraqlı, məzəli, əyləncəli (bir surətdə).

ЗАНИМАТЕЛЬНОСТЬ **ж мн.** *нет* maraqlılıq, məzəlilik, əyləncəlilik.

ЗАНИМАТЕЛЬНЫЙ *прил.* maraqlı, məzəli, əyləncəli.

ЗАНИМАТЬ I *несов.* бax занять I.

ЗАНИМАТЬ II *несов.* бax занять II; **♦ занимать положение** böyük mövqə tutmaq, hörməti olmaq, sözü keçmək.

ЗАНИМАТЬСЯ I *несов.* borc alınmaq.

ЗАНИМАТЬСЯ II *несов. 1.* məşğul olmaq, işləmək, çalışmaq; 2. oxumaq, dərslər hazırlamaq.

ЗАНИМАТЬСЯ III *несов.* бax заняться II.

ЗАНОВО *нареч.* yenidən, təzədən.

ЗАНОЗА **ж** tikan, tilişke; **в ногу попала заноза** ayağıma tikan (tilişke) batmışdır.

ЗАНОЗИСТОСТЬ *ж. мн. нет* zəhlətökənlik; zəhlə tökmə, tənəə gətirmə, adam incitmə xasiyyəti.

ЗАНОЗИСТЫЙ *прил. дан.* zəhlətökən, adam inciden, tənəə gətirən; **занозистый человек** zəhlətökən adam.

ЗАНОЗИТЬ *сов.* tikan batmaq (batırmaq); **я занозил себе ногу** ayağıma tikan batmışdır.

ЗАНОС I *м* yığın, qalaq, təpə; **снежные заносы** qar yığını; **поезд опоздал из-за заноса** yolu qar basdığına görə qatar gecikmişdir.

ЗАНОС II *м* 1. qaldırma, qolaylanma; 2. kənarə çəkmə.

ЗАНОСИТЬ I *несов.* bax занести.

ЗАНОСИТЬ II *сов. дан.* geyib köhnəltmək, geyib çirkəltmək.

ЗАНОСИТЬСЯ I *несов.* bax занестись.

ЗАНОСИТЬСЯ II *сов. дан.* geyilib köhnəlmək, geyilib çirkəlmək.

ЗАНОСНЫЙ *прил.* gətirilmə, kənardan gəlmə, gəlmə; götürülmə, götürülmüş; alınma, alınmış.

ЗАНОСЧИВО *нареч.* lovğa-lovğa, lovğalıqla, təkəbbürlə, dikbaşlıqla.

ЗАНОСЧИВОСТЬ *ж. мн. нет* lovğalıq, mütekəbbürlük; dikbaşlıq; təkəbbür, təşəxxüs.

ЗАНОСЧИВЫЙ *прил.* lovğa, təkəbbürlü; dikbaş, təşəxxüslü.

ЗАНОЧЕВАТЬ *сов. дан.* gecələmək, gecəni qalmaq.

ЗАНОЧЕВЫВАТЬ *несов.* bax заночевать.

ЗАНОШЕННОСТЬ *ж* 1. geyilib köhnəldilmə, geyilib çirkəndirilmə; 2. yırtıqlıq, sırtıqlıq, köhnəlik.

ЗАНОШЕННЫЙ *дан.* 1. *прич.* geyilib köhnəldilmiş, geyilib çirkəndirilmiş; 2. *прил.* yırtıq, sırtıq.

ЗАНУЗДАТЬ *сов.* cilovlamaq, yüyənləmək.

ЗАНУЗДЫВАТЬ *несов.* bax зануздать.

ЗАНУМЕРОВАННЫЙ *прич.* 1. nömrələnmə; 2. qeyd edilmiş, dəftərə salınmış.

ЗАНУМЕРОВАТЬ *сов.* 1. nömrələmək; 2. qeyd etmək, dəftərə salmaq.

ЗАНУМЕРОВАТЬ *несов.* bax занумеровать.

ЗАНУМЕРОВАТЬСЯ *несов.* 1. nömrələnmək; 2. qeyd edilmək, dəftərə salınmaq.

ЗАНЫТЬ *сов.* inildəmək, sızıldamaq, inildəməyə başlamaq, sızıldamağa başlamaq.

ЗАНЯТИЕ *ср* 1. tutma, tutulma; **занятие должности** vəzifə tutma; 2. alma, alınma; işğal etmə (edilmə); 3. məşğul olma, işləmə, çalışma; 4. iş, sənət, peşə; məşğuliyyət, məşğələ.

ЗАНЯТНО *нареч.* maraqlı bir surətdə, maraqla.

ЗАНЯТНОСТЬ *ж. мн. нет дан.* maraqlılıq; **занятность книги** kitabın maraqlılığı.

ЗАНЯТНЫЙ *прил. дан.* məzəli; maraqlı, əyləncəli.

ЗАНЯТО *в знач. сказ.* 1. məşğuldur; 2. tutulmuşdur.

ЗАНЯТОЙ *прил.* məşğul, işi çox olan; həmişə başı qarışıq (olan).

ЗАНЯТОСТЬ *ж. мн. нет* məşğulluq; həmişə başı işə qarışıq olma.

ЗАНЯТЫЙ I *прич.* bərcə alınmış, bərcə edilmiş.

ЗАНЯТЫЙ II *прич.* 1. tutulmuş; 2. alınmış, işğal edilmiş; 3. ... məşğul, başı ... qarışıq.

ЗАНЯТЬ I *сов.* bərcə almaq, bərcə etmək.

ЗАНЯТЬ II *сов.* 1. tutmaq; 2. almaq, işğal etmək; 3. maraqlandırmaq, məşğul etmək, əyləndirmək; 4. almaq, aparmaq (*vaxt*); **о дух (дыхание) заняло (занимает) nəfəsi(m) kəsildi**; **занять оборону** müdafiəyə hazırlanmaq.

ЗАНЯТЬСЯ I *сов.* 1. məşğul olmaq; 2. baxmaq, fikir vermək.

ЗАНЯТЬСЯ II *сов.* 1. alışmaq, yamaq; 2. artmaq, şiddətlənmək (*yanğın*); 3. açılmaq (*sabah*), sökülmək (*dan yeri, şəfəq*); **о дух занялся nəfəsi(m) kəsildi**.

ЗАОБЛАЧНЫЙ *прил.* 1. buludların üstündə olan, buludlardan yuxarı; buludların arxasında olan; 2. *тəс.* xəyali, qeyri-real.

ЗАОДНО *нареч.* 1. birlikdə, birgə, bir yerdə; 2. eyni zamanda, firsətdən istifadə edərek.

ЗАОЗЁРНЫЙ *прил.* gölün (göllərin) o tayında olan.

ЗАОКЕА́НСКИЙ *прил.* okeanaşırı; okeanın o tayındakı, okeanın o tərəfində olan.

ЗАОРАТЬ *сов.* bağırmaq, çığırmaq, nəğə çəkmək; bağırmağa başlamaq.

ЗАОСТРЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. itiləmə, itilənmə; 2. kəskinləşdirmə, ciddiləşdirmə; kəskinləşdirilmə, ciddiləşdirilmə; 3. *тəс.* nəzərə çəpdirilmə.

ЗАОСТРЕННОСТЬ *ж. мн. нет* 1. itilik, sivrilik, şişlik; 2. *тəс.* kəskinlik, ciddilik.

ЗАОСТРЕННЫЙ *прич. и прил.* 1. itilənmiş, itiləmiş; 2. iti, sivri; 3. *тəс.* kəskinləşdirilmiş, ciddiləşdirilmiş.

ЗАОСТРИТЬ *сов.* 1. itiləmək, sivriləşdirmək, nazikləşdirmək; **заострить карандаш** karandaşın ucunu nazikləşdirmək; 2. *тəс.* kəskinləşdirmək, ciddiləşdirmək, artırmaq; **заострить вопрос** məsələni kəskinləşdirmək; **заострить бдительность** sayıqlığı artırmaq; 3. *тəс.* nəzərə çəpdirmaq; **о заострить внимание** diqqəti artırmaq, fikri cəmləşdirmək.

ЗАОСТРИТЬСЯ *сов.* 1. itilənmək, sivriləşmək; nazikləşmək; 2. *тəс.* kəskinləşmək, ciddiləşmək; (diqqət) artmaq.

ЗАОСТРЯТЬ *несов.* bax заострить.

ЗАОСТРЯТЬСЯ *несов.* 1. bax заостриться; 2. itiləşdirilmək, sivriləşdirilmək, nazikləşdirilmək; 3. *тəс.* kəskinləşdirilmək, ciddiləşdirilmək; (diqqət) artırılmaq.

ЗАОХАТЬ *сов. дан.* ah çəkmək, inildəmək, ah-vay etmək; ah çəkməyə başlamaq, ah-vay etməyə başlamaq.

ЗАОЧНИК *м* qiyabiçi, qiyabi oxuyan.

ЗАОЧНИЦА *ж* qiyabiçi (qiyabi oxuyan) qadın (qız).

ЗАОЧНО *нареч.* qiyabi (olaraq); qaibənə.

ЗАОЧНЫЙ *прил.* qiyabi; **заочное обучение** qiyabi təhsil.

ЗАПАВШИЙ *прил.* çuxura düşmüş, batıq (*yanaqlar və s.*).

ЗАПАД *м. мн. нет* qərb, günbatan.

ЗАПАДАТЬ *сов.* düşmək, tökülmək; düşməyə başlamaq, tökülməyə başlamaq.

ЗАПАДАТЬ *несов.* bax запасть.

ЗАПАДНИК *м. тар.* qərbçi, qərbçilik tərəfdarı (bax западничество).

ЗАПАДНИЧЕСКИЙ *тар.* западничество söz. *sif.*

ЗАПАДНИЧЕСТВО *ср* *мн. нет тар.* qərbçilik (*XIX əsrdə Rusiyada ölkənin tarixi inkişafı üçün Qərbi Avropa inkişaf yolunu ideal hesab edən ictimai cərəyan*).

ЗАПАДНОЕВРОПЕЙСКИЙ *Западная Европа* söz. *sif.*

ЗАПАДНЫЙ *запад* söz. *sif.*; qərbi; **западный ветер** qərb küləyi; **Западная Европа** Qərbi Avropa.

ЗАПАДНЯ *ж* tələ, tor, dam, duzaq, cələ.

ЗАПАЗДЫВАНИЕ *ср* gecikmə, yubanma, ləngimə.

ЗАПАЗДЫВАТЬ *несов.* bax запоздать.

ЗАПАИВАНИЕ I *ср* lehimləmə, lehimlənmə.

ЗАПАИВАНИЕ II *ср* çox içirtmə, həddindən artıq içirtmə (*icəki və s.*).

ЗАПАИВАТЬ *несов.* bax запаять.

ЗАПАИВАТЬСЯ *несов.* lehimlənmək, yapışdırılmaq (*lehimlə*).

ЗАПАЙКА *ж* xüs. 1. lehimləmə, lehimlənmə; yapışdırma, yapışdırılma (*lehimlə*); 2. lehimlənməmiş yer, lehim yeri.

ЗАПАКОВАННЫЙ *прич.* qablaşdırılmış, bağlanmış, sarınmış.

ЗАПАКОВКА *ж* qablaşdırıb bağlama, sarıma; qablaşdırılıb bağlanma, sarınma.

ЗАПАКОВАТЬ *сов.* qablaşdırmaq, bağlamaq, sarımaq.

ЗАПАКОВАТЬСЯ *сов.* qablaşdırılmaq, bağlanmaq, sarınmaq.

ЗАПАКОВЫВАНИЕ *ср* qablaşdırma, qablaşdırıb bağlama, sarıma; qablaşdırılıb bağlanma.

ЗАПАКОВЫВАТЬ *несов.* bax запаковать.

ЗАПАКОВЫВАТЬСЯ *несов.* bax запаковаться.

ЗАПАКОСТИТЬ *сов. дан.* çirkəndirmək, kirləndirmək, bulaşdırmaq, batırmaq, mürdarlamaq.

ЗАПАКОСТИТЬСЯ *сов.* çirkəlmək, kirlənmək, bulanmaq.

ЗАПАЛ I *м* bayt. xəfənək (*at və başqa heyvanlarda ciyər xəstəliyi*).

ЗАПАЛ II *м* fitil (*bombada və s.*); **о под запал** hirsələmək, coşaraq, özündən çıxaraq.

ЗАПАЛ III *м* *к. т.* quraqlıqdan sünböldə dönin quruyub xarab olması.

ЗАПАЛЁННЫЙ I *прич. дан.* yandırılmış, odlanmış, alışdırılmış.
ЗАПАЛЁННЫЙ II *прич. тәһ. 1.* sancılanmış (*tərli at*); *2.* sürülüb öldөн salınmış (*at*).
ЗАПАЛЫВАТЬ несов. бax *заползти.*
ЗАПАЛИВАТЬ I несов. дан. bax *запалить I.*
ЗАПАЛИВАТЬ II несов. дан. bax *запалить II.*
ЗАПАЛИВАТЬ III несов. дан. bax *запалить III.*
ЗАПАЛИВАТЬСЯ I несов. дан. yandırılmaq, odlanmaq, alışdırılmaq.
ЗАПАЛИВАТЬСЯ II несов. тәһ. 1. bax *запалиться; 2.* su içirilib sancılanılmaq (*tərli at*); *3.* sürülüb öldөн salınmaq (*at*).
ЗАПАЛИТЬ I сов. дан. yandıрмаq, odlamaq, alışdırmaq.
ЗАПАЛИТЬ II сов. дан. atmaq, atəş açmaq; atmağa başlamaq.
ЗАПАЛИТЬ III сов. тәс. 1. su içirib sancılandırmaq (*tərli at*); *2.* yormaq, sürüb öldөн salmaq (*at*).
ЗАПАЛИТЬСЯ сов. 1. su içib sancılanmaq (*tərli at*); *2.* yorulmaq, öldөн düşmək (*at*).
ЗАПАЛЬНИК м bax *запал II.*
ЗАПАЛЬНЫЙ прил. фитил -i[-i].
ЗАПАЛЬЧИВО нареч. hövsələsiz; hirsli, acıqlı.
ЗАПАЛЬЧИВОСТЬ ж мн. нет hövsələsizlik, tündməzəclik, tündxasiyyətlik, tez özündөн çıxma, hirsliklik, acıqlılıq.
ЗАПАЛЬЧИВЫЙ прил. hövsələsiz, tündxasiyyət, tündməzəc; tez özündөн çıxan, hirsli, acıqlı.
ЗАПАМЯТОВАТЬ сов. дан. yaddan çıxartmaq, unutmaq.
ЗАПАНИБРАТА нареч. дан. təklifsiz(cəsinə).
ЗАПАНИБРАТСКИЙ дан. запанибрата *söz. sif.;* запанибратское обращение *təklifsiz(cəsinə) müraciət.*
ЗАПАНИКОВАТЬ сов. дан. küy salmaq, küy-kələk salmaq, qorxuya düşmək, vahiməyə düşmək.
ЗАПАНИ ж хüs. su ilə axıdılan ağacları tutub saxlamaq üçün çayda düzəldilən çəpər.
ЗАПАРИВАНИЕ ср qaynatma, pörtmə, üstünə qaynar su tökmə.

ЗАПАРИВАТЬ несов. бax *запарить I-ci, 2-ci, 3-cü, 4-cü mənələrdə.*
ЗАПАРИВАТЬСЯ несов. 1. bax *запарить-ся; 2.* qaynadılmaq; *3.* pörtülmək; *4.* тәс. qovulub tərledilmək (*at*).
ЗАПАРИТЬ сов. 1. halsızlaşdırmaq, vurmaq (*isti, dem*); *2.* qaynatmaq; *3.* pörtmək; *4.* yormaq, tərletmək (*at*); *5.* безл. yandırmaq, qızdırmaq, bişirmək.
ЗАПАРИТЬСЯ сов. 1. halsız olmaq, buxar vurmaq, isti vurmaq, dem vurmaq; *2.* yorulmaq, öldөн düşmək, taqətdөн düşmək.
ЗАПАРКА ж хüs. 1. qaynatma, qaynadılmaq; *2.* qazan, tiyan (*parça qaynatmaq üçün*).
ЗАПАРНИК м к. t. pörtmə qazanı, yem pörtülөн qazan.
ЗАПАРНОЙ, ЗАПАРНЫЙ прил. 1. pörtmə -i[-i]; *запарной котёл* bax *запарник; 2.* pörtülmüş.
ЗАПАРХИВАТЬ несов. дан. bax *запорхнуть.*
ЗАПАРШИВЕТЬ сов. дан. yara-xora basmaq, keçəlləşmək, qoturlaşmaq.
ЗАПАРИВАТЬ несов. дан. bax *запороть I, II.*
ЗАПАРИВАТЬСЯ несов. дан. 1. döyülüb öldürülmək; *2.* pis döyməklə korlamaq, xarab etmək (*detalı və s.*).
ЗАПАС м (*müxtəlif mənələrdə*) ehtiyat; *Ø* *про запас* ehtiyat üçün, ehtiyat olaraq.
ЗАПАСАНИЕ ср ehtiyat görmə, tədarük etmə; ehtiyat görülmə, tədarük edilmə; tədarük.
ЗАПАСАТЬ несов. бax *запаси.*
ЗАПАСАТЬСЯ несов. 1. bax *запаситься; 2.* ehtiyat görülmək, tədarük edilmək.
ЗАПАСЁННЫЙ прил. ehtiyat görülmüş, tədarük edilmiş.
ЗАПАСЕЦ м дан. запас *söz. kiç.*
ЗАПАСЛИВОСТЬ ж мн. нет ehtiyatını görmə.
ЗАПАСЛИВЫЙ прил. ehtiyatlı, işini bilən, ehtiyatını gören.
ЗАПАСНИК м дан. (hərbi) ehtiyat nəfəri, ehtiyatda olan.
ЗАПАСНОЙ, ЗАПАСНЫЙ запас *söz. sif.;* *запасные части трактора* traktorun ehtiyat hissələri; *запасные войска* ehtiyat qoşunları.

ЗАПАСТИ сов. ehtiyat görmək, tədarük etməк.
ЗАПАСТИСЬ сов. 1. özü üçün ehtiyat görmək, özü üçün tədarük etmək, özü üçün uyiğ saxlamaq; *2.* тәс. uyiğmaq, toplamaq; *запастись необходимыми документами* özü üçün lazımı sənədlər toplamaq; *Ø* *запастись терпением* səbrini uyiğmaq.
ЗАПАСТЬ сов. 1. düşmək, yatmaq (*piano-nun dili, zəngin düyməsi və s.*); *2.* тәс. dərin təsir etmək, dərin iz buraxmaq (*söz və s.*).
ЗАПАТЕНТОВАННЫЙ прил. хüs. patentlənmiş, patentli; *запатентованные средства* patentli dərmanlar.
ЗАПАТЕНТОВАТЬ сов. хüs. patentləmək, patentini almaq.
ЗАПАТЕНТОВЫВАТЬ несов. бax *запатентовать.*
ЗАПАХ м ötkərlərin üst-üstə düşməsi.
ЗАПАХ м iy, qoxu.
ЗАПАХАХ м iy, qoxu.
ЗАПАХАХАХ прил. к. t. sürülmüş, şumlanmış.
ЗАПАХАТЬ сов. к. t. 1. torpağı çevirmək (*səpindən sonra*); *2.* sürmək, şumlamaq, şuma başlamaq, sürməyə başlamaq.
ЗАПАХИВАТЬ I несов. бax *запахать I-ci mənədə.*
ЗАПАХИВАТЬ II несов. бax *запахнуть.*
ЗАПАХИВАТЬСЯ I несов. к. t. 1. çevrilmək (*toxum səpilməsi yer haqqında*); *2.* sürülmək, şumlanmaq.
ЗАПАХИВАТЬСЯ II несов. 1. bax *запахнуться; 2.* ötkərləri örtülmək (*paltarın*).
ЗАПАХНУТЫЙ прил. 1. ötkərləri örtülmüş; *2.* çəkilmiş (*pardə*).
ЗАПАХНУТЬ сов. iy gəlmək, qoxu vermək.
ЗАПАХНУТЬ сов. 1. ötkərlərini örtmək; *2.* pərdəni çəkmək.
ЗАПАХНУТЬСЯ сов. bürünmək; запахнуться в халат xalata bürünmək.
ЗАПАЧКАННЫЙ прил. 1. çirkləndirilmiş, batmış, bulanmış; *2.* тәс. ləkələnmiş.
ЗАПАЧКАТЬ сов. 1. çirkləndirmək, batırmaq, bulamaq; *2.* тәс. ləkələmək, biabır etmək.
ЗАПАЧКАТЬСЯ сов. 1. çirklənmək, kirlənmək, bulanmaq, batmaq; *2.* üst-başını çirk etmək, üst-başını bulamaq.

ЗАПАШКА ж к. t. 1. şumlama, sürmə (*torpağı*); *2.* sürülmüş torpaq.
ЗАПАШНИК м к. t. üzdən şumlayan kotan.
ЗАПАШОК м дан. pis iy, qoxu.
ЗАПАЯННЫЙ прил. lehimlənmiş, yapışdırılmış.
ЗАПАЯТЬ I сов. lehimləmək, yapışdırmaq (*lehimlə*); *2.* тәс. дан. ilişdirmək, çəkmək (*vurmaq mənəsində*).
ЗАПЁВ м mahnının başlanğıcı.
ЗАПЕВАЛА м и ж nəğməni başlayan solist.
ЗАПЕВАТЬ несов. başlamaq (*xoru, nəğməni*).
ЗАПЕВКА ж bax *запев.*
ЗАПЕКАНКА ж zapəkanka (*1. giləmeyvə likörü; 2. xörək adı*).
ЗАПЕКАТЬ несов. бax *запечь.*
ЗАПЕКАТЬСЯ несов. 1. bax *запечься; 2.* qızardılmaq; bişirilmək.
ЗАПЕЛЕНАТЬ сов. bələmək, əskiyyə sarımaq.
ЗАПЕЛЕНГОВАННЫЙ прил. даниз. bax *пеленгованный.*
ЗАПЕЛЕНГОВАТЬ сов. даниз. bax *пеленговать.*
ЗАПЕЛЕНУТЫЙ прил. bələnmüş, əskiyyə sarınmış.
ЗАПЕЛЁНЫВАТЬ несов. бax *запеленать.*
ЗАПЁНИТЬ сов. дан. körpükləndirmək.
ЗАПЁНИТЬСЯ сов. дан. körpüklənmək.
ЗАПЕРЁТЬ сов. 1. bağlamaq, qıfıllamaq, kilidləmək; *2.* bağlamaq (*sıyıq, qazı*); *3.* qapamaq, qoymaq, salmaq (*qapalı bir yerə*); *запереть кошку в подвале* pişiyi anbara salmaq; *4.* mühasirə etmək, dövrəyə almaq, dövrələmək; *запереть флот неприятеля* düşmən donanmasını mühasirə etmək (dövrələmək); *5.* безл. bərkimək, bağlanmaq (*qarın*).
ЗАПЕРЁТЬСЯ сов. 1. qapını bağlayıb içəridə oturmaq; qapanmaq; *2.* дан. danmaq, inkar etmək, boynuna almamaq.
ЗАПЕРТЫЙ прил. 1. bağlanmış, qıfıllanmış, kilidlənmiş; bağli, qıfıllı, kilidli; *2.* qapadılmış, salınmış, qoyulmuş (*qapalı yerə*); *3.* mühasirə edilmiş, dövrəyə alınmış, dövrələnmüş.

ЗАПЕРШИТЬ сов. безл. dan. göynəmək, acımaq; göynəməyə başlamaq (*boğaz*).
ЗАПЕСТРЕТЬ сов. görünmək, alacalanmaq; ala-bula görünmək.
ЗАПЕСТРЕТЬСЯ dan. bax запестреть.
ЗАПЕСТРИТЬ сов. alabəzək çalmaq, alabəzək vurmaq.
ЗАПЕГУШИТЬСЯ сов. dan. xoruzlanmaq, kəkələnmək.
ЗАПЕТЫЙ прич. и прил. çox oxunmuş (*mahnı*); çeynənmiş (*tez-tez oxunmaqdan hamını bıqdırmış*); **запета́я песня** çeynənmiş mahnı.
ЗАПЕТЬ сов. oxumaq, oxumağa başlamaq.
ЗАПЕТЬСЯ сов. başı mahnı oxumağa qarışmaq.
ЗАПЕЧАЛИТЬСЯ сов. qəmlənmək, kədər-lənmək, qüssələnmək.
ЗАПЕЧАТАННЫЙ прич. 1. möhürlənmiş; **2.** bağlanmış (*zərf*).
ЗАПЕЧАТАТЬ сов. 1. möhürləmək; **2.** bağ-lamaq (*zərfi*).
ЗАПЕЧАТАТЬСЯ сов. dan. bağlanmaq, ya-rışmaq (*zərf*).
ЗАПЕЧАТЛЕВАТЬ несов. bax запечат-леть.
ЗАПЕЧАТЛЕВАТЬСЯ несов. köhn. 1. bax запечатлеться; **2.** təsvir edilmək; göstə-rilmək, təmsil edilmək, təcəssüm etdiril-mək.
ЗАПЕЧАТЛЕННЫЙ прич. köhn. 1. göstə-rilmiş, təmsil edilmiş, təcəssüm etdiril-miş; **2. təс.** dərin iz buraxmış.
ЗАПЕЧАТЛЕТЬ сов. 1. təsvir etmək, gös-tərmək, təmsil etmək, təcəssüm etdirmək; **2. təс.** dərin iz buraxmaq; **3. запечатлеть поцелуй на чем** öpmək, öpüş almaq.
ЗАПЕЧАТЛЕТЬСЯ сов. 1. dərin iz burax-maq, dərin təsir buraxmaq, nəqşə salmaq; **2.** öz əksini, ifadəsini tapmaq (*şəkildə və s.*).
ЗАПЕЧАТЫВАНИЕ ср 1. möhürləmə, mö-hürlənmə; **2.** bağlama, bağlanma (*zərf*).
ЗАПЕЧАТЫВАТЬ несов. bax запечатать.
ЗАПЕЧАТЫВАТЬСЯ несов. 1. bax запечататься; **2.** möhürlənmək.
ЗАПЕЧЁННЫЙ прич. 1. qızardılmış; **2.** xə-mirinin içinə qoyulub bişirilmiş.

ЗАПЕЧЬ сов. 1. qızartmaq; **2.** xəmirin içinə qoyub bişirmək.
ЗАПЕЧЬСЯ сов. 1. qızarmaq; **2.** bişmək (*yu-xa arasında*); **3.** laxtalanmaq, pıxtalanmaq (*qan*); **4.** qurumaq, quruyub çatlamaq (*do-dağ*); **5.** ərp bağlamaq.
ЗАПИВАТЬ несов. 1. bax запить; **2.** arabir bərk içmək.
ЗАПИВАТЬСЯ несов. dan. içilmək (*yemək üstündən*).
ЗАПИЛИВАНИЕ ср mişarlama, biçqılama; mişarlanma, biçqılama.
ЗАПИЛИВАТЬ несов. bax запилить.
ЗАПИЛИВАТЬСЯ несов. mişarlanmaq, biç-qılamaq.
ЗАПИЛИТЬ сов. dan. 1. mişarlamaq, mişar-lamağa başlamaq; **2. təс.** danlayıb tən-gə götürmək; **3. xüs. bax надпилить.**
ЗАПИЛÓВКА ж xüs. bax запиливание.
ЗАПИНАТЬ сов. dan. tərpkə vurmaq, tərpk-ləmək; tərpkə vurub itələmək.
ЗАПИНАТЬСЯ несов. hıqqanmaq, dili do-laşmaq, dili tutulmaq, duruxa-duruxa da-nışmaq.
ЗАПИ́НКА ж duruxma, tutulma (*danışar-kən*); **3.** **говорить без запинки** səlis da-nışmaq.
ЗАПИРА́НИЕ ср bağlama, qıfillama, kilid-ləmə; bağlanma, qıfillanma, kilidlənmə.
ЗАПИРАТЕ́ЛЬСТВО ср ми. нет danma, inkar etmə, boynuna almama.
ЗАПИРА́ТЬ несов. bax запереть.
ЗАПИРА́ТЬСЯ несов. 1. bax запереться; **2.** bağlanmaq, kilidlənmək, qıfillanmaq; **3.** qaradılmaq, salınmaq, qoyulmaq (*qapalı yerə*); **4.** mühasirə edilmək, dövrəyə alınmaq, dövrələnmək.
ЗАПИРОВА́ТЬ сов. dan. qonaqlıq etmək, kef etmək.
ЗАПИСА́ННЫЙ прич. yazılmış, qeyd edil-miş.
ЗАПИСА́ТЬ сов. yazmaq, qeyd etmək.
ЗАПИСА́ТЬСЯ сов. 1. yazılmaq, adını yaz-dırmaq; **2. dan.** başı yazıya qızımaq.
ЗАПÍСКА ж kağız; məktub.
ЗАПÍСКИ ед. нет 1. qeydlər; **2.** xatirat, xə-tirələr, gündəlik; **3.** bəzi elmi məcmuələr-in adı.

ЗАПИСНОЙ I прил. записная книжка qeyd dəftərcəsi.
ЗАПИСНОЙ II прил. dan. həris, qızgın; qatı.
ЗАПÍСОЧКА ж записка söz. kiç.
ЗАПÍСЫВАНИЕ ср yazma, qeyd etmə; yazılma, qeyd edilmə; qeyd.
ЗАПÍСЫВАТЬ несов. bax записывать.
ЗАПÍСЫВАТЬСЯ несов. 1. bax записать-ся; **2.** yazılmaq, qeyd edilmək.
ЗАПÍСЬ ж 1. yazma, qeyd etmə; yazılma, qeyd edilmə; **2.** yazı, qeyd; **3. köhn.** sə-nəd, vəsiqə, akt.
ЗАПÍТЬ сов. 1. içməyə başlamaq, sərxoş-luğa başlamaq; **2.** içmək (*bir şeyin üstün-dən*); **запить лекарство водой** dərmanın üstündən su içmək.
ЗАПÍХАННЫЙ прич. dan. dürtülmüş, tı-xanmış, soxulmuş, təpilmiş.
ЗАПÍХАТЬ сов. dan. dürtmək, tıxamaq, soxmaq, təpmək.
ЗАПÍХИВАТЬ несов. bax запихать.
ЗАПÍХИВАТЬСЯ несов. dan. dürtülmək, tıxanmaq, soxulmaq, təpilmək.
ЗАПÍХНУТЫЙ прил. dan. dürtülmüş, so-xulmuş, təpilmiş.
ЗАПÍХНУТЬ сов. и однокр. dan. dürtmək, tıxamaq, soxmaq, təpmək.
ЗАПÍЧКАТЬ сов. dan. çox yedirtmək, tı-xatmaq, çox yedirib xəstələndirmək.
ЗАПÍЩАТЬ сов. dan. cəvildəmək, cəkkil-dəmək; vizildəmaq.
ЗАПÍЛАВАТЬ сов. dan. üzmək, üzməyə başlamaq.
ЗАПÍЛАКА́ННЫЙ прил. ağlamaqdan qızar-mış (gözlər); gözü yaşlı; ağlar, ağlamış.
ЗАПÍЛАКА́ТЬ сов. ağlamaq, ağlamağa baş-lamaq.
ЗАПÍАНИ́РОВАННЫЙ прич. planlaşdırıl-mış, plana salınmış.
ЗАПÍАНИ́РОВАТЬ сов. planlaşdırmaq, plana salmaq.
ЗАПÍЛАТА ж yamaq, pinə.
ЗАПÍЛАТА́ННЫЙ прич. dan. yamanmış, yamaqlı.
ЗАПÍЛАТА́ТЬ сов. dan. yamamaq.
ЗАПÍЛАТИТЬ сов. 1. pul vermək, ödəmək; **заплатить квартплату** mənzil pulunu

vermək; **2.** fəda etmək, qurban etmək, ... qoymaq, ... vermək; **заплатить жизнью за Родину** Vətən yolunda canını fəda etmək; **3. təс.** haqq vermək, əvəz ver-mək; **4. заплатить дань** bax дань; **заплатить головой** bax голова.
ЗАПÍЛÁТКА ж заплата söz. kiç.
ЗАПÍЛÁЧЕ́ННЫЙ прич. (pulu) verilmiş, ödənmış.
ЗАПÍЛÉВА́ННЫЙ прич. dan. 1. tüpürçəyə bulanmış; **2. təс.** söyülmüş, biabır edil-miş.
ЗАПÍЛÉВА́ТЬ сов. dan. 1. tüpürmək, tüpür-cəyə bulamaq; **2. təс.** söymək, biabır et-mək.
ЗАПÍЛÉВЫВА́ТЬ несов. dan. bax запле-вать.
ЗАПÍЛÉСКА́ННЫЙ прич. dan. sıçradılmış, bulanmış, isladılmış.
ЗАПÍЛÉСКА́ТЬ сов. dan. sıçratmaq, bula-maq, islatmaq.
ЗАПÍЛÉСКА́ТЬСЯ сов. dan. 1. dalgəlan-maq, ləpələnmək; dalgəlanmağa (ləpə-lənməyə) başlamaq; **заплескались зна-мена** bayraqlar dalgəlandı; **2.** çarpmaq, çarpmağa başlamaq (*ləpə, dalgə*).
ЗАПÍЛÉСКИВА́ТЬ несов. dan. bax заплес-кать.
ЗАПÍЛÉСКИВА́ТЬСЯ несов. dan. sıçradıl-maq, isladılmaq.
ЗАПÍЛÉСНЕВÉЛОСТЬ ж kiflənmə, kif at-ma, cəng atma; kiflilik.
ЗАПÍЛÉСНЕВЕЛЫ́Й прил. kiflənmış, kif at-mış, cənglənmış, cəng atmış.
ЗАПÍЛÉСНЕВЕТЬ сов. kiflənmək, kif at-maq, cənglənmək, cəng atmaq.
ЗАПÍЛÉСНЕТЬ сов. dan. bax заплесневеть.
ЗАПÍЛÉСНУТЫ́Й прич. dan. dalgə basmış, su basmış, su dolmuş.
ЗАПÍЛÉСНУТЬ сов. ləpə basmaq, su dolmaq; **волна заплеснула лодку** dalgə qayıqı basdı; **лодку заплеснуло водой** qayıqı su doldu.
ЗАПÍЛÉСТИ сов. hörmək (*saçı*).
ЗАПÍЛÉСТИСЬ сов. (3-cü mənədə) bax заплетаться.
ЗАПÍЛÉТА́ТЬ несов. bax заплести.
ЗАПÍЛÉТА́ТЬСЯ несов. 1. dili dolaşmaq; **2.** ayaqları dolaşmaq, ayaqları dolaşa-

dolaşa yerimək; 3. sarmaşmaq; 4. hörül-mək.

ЗАПЛЕТЁННЫЙ прич. hörülmüş.

ЗАПЛЕЧНЫЙ прил. arxa (dal) -i[-ı]; **зап-лечный ранец** arxa çantası; **о запле-чный мастер** (запленных дел мастер) *köhn*, cəllad.

ЗАПЛЕЧЬЕ ср *dan.* çiyin, arxa.

ЗАПЛЕШИНА ж *məh.* daz, daz yer.

ЗАПЛОМБИРОВАННЫЙ прич. 1. plomblanmış, plomblu (*diş*); 2. plomb vurulmuş.

ЗАПЛОМБИРОВАТЬ сов. 1. plomblamaq, plomb qoymaq (*dişə*); 2. plomb vurmaq.

ЗАПЛОМБИРОВАТЬ несов. bax **зап-ломбировать**.

ЗАПЛОМБИРОВАТЬСЯ несов. plomblanmaq, plomb qoyulmaq (*dişə*), plomb vurulmaq.

ЗАПЛОТ м *məh.* hasar, çəpər.

ЗАПЛОШАТЬ сов. *məh.* pisləşmək, xarab-laşmaq.

ЗАПЛУТАТЬ сов. *dan.* azmaq; yolu itir-mək.

ЗАПЛУТАТЬСЯ сов. *dan.* bax **заплутать**.

ЗАПЛЫВ м *idm.* üzüş, üzmə; üzüş yarışı.

ЗАПЛЫВАТЬ I несов. bax **заплыть I**.

ЗАПЛЫВАТЬ II несов. bax **заплыть II**.

ЗАПЛЫТЬ I сов. üzmək, üzüb getmək, uzaqlara üzmək.

ЗАПЛЫТЬ II сов. 1. əriyib axmaq; **свечка заплыла** şam əriyib axdı; 2. şişmək; **о заплыть жиром** piy basmaq.

ЗАПЛЯСАТЬ сов. *dan.* oynamaq, oynama-ğa başlamaq, rəqs etmək.

ЗАПЛЯСАТЬСЯ сов. *dan.* oynamağa qızış-maq, rəqsə qızışmaq, oynamaqdan yorul-maq (*əldən düşmək*).

ЗАПНУТЬСЯ сов. dili dolaşmaq, dili tutul-maq, dili toruq vurmaq.

ЗАПОВЕДАТЬ сов. vəsiyyət etmək.

ЗАПОВЕДНИК м qoruq, qoruq yeri.

ЗАПОВЕДНЫЙ прил. 1. qoruq edilmiş, to-xunulmaz; qoruq; **заповедный лес** qoruq (edilmiş) meşə; 2. *məc.* çox öziz, çox qiy-mətli, göz bəbəyi kimi saxlanılan; 3. qa-dağan edilmiş.

ЗАПОВЕДОВАТЬ несов. bax **заповедать**.

ЗАПОВЕДЬ ж 1. vəsiyyət; 2. *dini* əmr, eh-kam; 3. *məc.* tapsırıq, tələb, hökm.

ЗАПОДНИЦА нареч. *xüs.* bir səviyyədə, bir bərabərədə, tənəbətən, bir təndə.

ЗАПОДОЗРЕННЫЙ прич. şübhə altına alınmış, şübhə altında olan.

ЗАПОДОЗРИВАТЬ, ЗАПОДАЗРИВАТЬ несов. bax **заподозрить**.

ЗАПОДОЗРИВАТЬСЯ несов. şübhə altında olmaq.

ЗАПОДОЗРИТЬ сов. şübhələnmək, şübhə etmək, şübhə altına almaq.

ЗАПОЕМ нареч. *dan.* 1. bərk, çox, həddən artıq; daim; **пить запоем** daim içmək, ayıq vaxtı olmamaq; 2. birdən, dalbadal, arasıkəsilmədən; acgözlüklə; **читать запоем** acgözlüklə oxumaq, kitabdan ay-rılmaq; **курить запоем** dalbadal çək-mək (*papiros*).

ЗАПОЗДАЛОСТЬ ж *mn.* **нет** gecikmə, yu-banma, ləngimə.

ЗАПОЗДАЛЫЙ прил. gecikmiş, yubanmış, ləngimiş.

ЗАПОЗДАНИЕ ср *dan.* gecikmə, yubanma, ləngimə.

ЗАПОЗДАТЬ сов. gecikmək, yubanmaq, ləngimək.

ЗАПОЙТЬ сов. *dan.* çox içirtmək, həddən artıq içirtmək (*ichki*).

ЗАПОЙ м içki mübtəlası olma, içki düş-günlüyü, içkiyə aludəlik.

ЗАПОЙНЫЙ запой söz. *sif.*

ЗАПОЛАСКИВАТЬ несов. bax **заполос-кать**.

ЗАПОЛАСКИВАТЬСЯ несов. yaxalanıb yuyulmaq, yaxalanmaq, suya çəkilmək.

ЗАПОЛЁВАННЫЙ прич. *ovç.* ovlanmış, vurulmuş.

ЗАПОЛЕВАТЬ сов. *ovç.* ovlamaq, vurmaq, öldürmək.

ЗАПОЛЗАТЬ несов. bax **заползти**.

ЗАПОЛЗАТЬ сов. sürünmək, iməkləmək, sürünməyə başlamaq, iməkləməyə baş-lamaq; gözişmək.

ЗАПОЛЗТИ сов. 1. sürünüb girmək; 2. imək-ləyə-iməkləyə girmək.

ЗАПОЛНЕНИЕ ср *mn.* **нет** doldurma, dol-durulma; **заполнение анкеты** anket dol-durma.

ЗАПОЛНИТЬ сов. (*müxtəlif mənalarda*) dol-durmaq.

ЗАПОЛНИТЬСЯ сов. (*müxtəlif mənalarda*) dolmaq.

ЗАПОЛНОЧЬ нареч. *dan.* gecə yarıdan ötənə qədər, gecə yarıdan keçincə.

ЗАПОЛНИТЬ несов. bax **заполнить**.

ЗАПОЛНЯТЬСЯ несов. 1. bax **заполнить-ся**; 2. (*müxtəlif mənalarda*) doldurulmaq, tutulmaq.

ЗАПОЛОНИТЬ I сов. 1. *dan.* məftun et-mək; 2. *köhn.* əsir tutmaq.

ЗАПОЛОНИТЬ II сов. *dan.* doldurmaq, tutmaq.

ЗАПОЛОНЯТЬ I несов. bax **заполонить I**.

ЗАПОЛОНЯТЬ II несов. bax **заполонить II**.

ЗАПОЛОСКАННЫЙ прич. *dan.* yuyul-muş; yaxalanmış, suya çəkilmiş.

ЗАПОЛОСКАТЬ сов. *dan.* yaxalayıb yu-maq, yaxalamaq, suya çəkmək.

ЗАПОЛУЧАТЬ несов. bax **заполучить**.

ЗАПОЛУЧЕННЫЙ прич. *dan.* 1. qabaqca-dan (vaxtında) alınmış; 2. əldə edilmiş, tapılmış.

ЗАПОЛУЧИТЬ сов. *dan.* 1. qabaqcadan (vaxtında) almaq; 2. əldə etmək, tapmaq.

ЗАПОЛЫХАТЬ сов. *dan.* alışmaq; alovlan-maq, odlanmaq; alışmağa başlamaq, od-lanmağa başlamaq, alovlanmağa başla-maq.

ЗАПОЛЯРНЫЙ прил. *coğr.* qütbərxası; qütb dairəsi arxasındakı, qütb dairəsi arxasında olan.

ЗАПОЛЯРЬЕ ср *mn.* **нет** *coğr.* qütbərxası sahələr; qütb arxasındakı yerlər.

ЗАПОМИНАНИЕ ср *mn.* **нет** 1. yadda saxlama (saxlanma); 2. *dan.* xatırlama, yadına salma.

ЗАПОМИНАТЬ несов. bax **запомнить** 1-ci mənad.

ЗАПОМИНАТЬСЯ несов. 1. bax **запом-ниться**; 2. yadda saxlanmaq; 3. xatırlan-maq, yada salınmaq.

ЗАПОМНИТЬ сов. *и несов.* 1. yadda sax-lamaq; 2. xatırlamaq, yadına gəlmək (sal-maq).

ЗАПОМНИТЬСЯ сов. yadda qalmaq.

ЗАПОНКА ж zaponka (*kişi köynəyinin qol-larına, yaxalığına taxılan taxma düymə*).

ЗАПОНЬ ж *xüs.* üzücü sədd (*çayda*).

ЗАПОР м 1. bağlama; bağlanma; qıfılama, qıfıllanma; kilidləmə, kilidlənmə; 2. qıfıl, kilid, cəftə, rəzə, sürmə; 3. *tib.* qəbəlİK; **о быть на запоре** kilidli, bağlı olmaq.

ЗАПОРАШИВАТЬ несов. bax **запорошить** 1-ci mənad.

ЗАПОРНЫЙ 1. запор *söz.* *sif.*; 2. bağlayıcı, bağlayan.

ЗАПОРОЖЕЦ м *tar.* Zaporoyje kazakı.

ЗАПОРОЖСКИЙ тар. **Запорожье söz.** *sif.*; запорожский казак Zaporoyje kazakı.

ЗАПОРОТЫЙ прич. *dan.* döyülüb öldürül-müş.

ЗАПОРОТЬ I сов. döyüb öldürmək.

ЗАПОРОТЬ II сов. *dan.* (pis döyməklə) korlamaq, xarab etmək (*dətalı və s.*).

ЗАПОРОТЬ III сов. *dan.* sarsaqalamaq, gic-gic danışmaq, xərifləmək; sarsaqlamağa başlamaq.

ЗАПОРОШЕННЫЙ прич. narın qar bas-mış, narın qarla örtülmüş.

ЗАПОРОШИТЬ сов. *dan.* 1. narın yağmaq, səpələmək (*qar*); 2. narın qar basmaq (*örtmək*); 3. örtmək (*un, toz və s.*).

ЗАПОРХАТЬ сов. uçmağa, pərvazlanmağa başlamaq; pırılı ilə uçmaq.

ЗАПОРХНУТЬ сов. *dan.* uçub girmək, pı-rıldayıb girmək (*quş*).

ЗАПОТЕВАТЬ несов. bax **запотеть**.

ЗАПОТЭВИШИЙ прич. tərləmiş, tərlı, tər basmış.

ЗАПОТЭЛЫЙ прил. *dan.* tərləmiş, tərlı.

ЗАПОТЭТЬ сов. tərləmək.

ЗАПОТЧЕВАТЬ сов. *dan.* həddən artıq ye-dirmək, qonaq etmək.

ЗАПОЧИВАТЬ сов. *köhn.* yatmaq, yuxula-maq.

ЗАПОШИВАТЬ несов. bax **запошить**.

ЗАПОШИТЬ сов. *dan.* ikiqat (iki sıra) tik-mək.

ЗАПОЯСАТЬ сов. *dan.* belinə toqqa (qayış) bağlamaq (*başqasının*).

ЗАПОЯСАТЬСЯ сов. *dan.* (öz) belinə toq-qa (qayış) bağlamaq.

ЗАПРАВИЛА м *и ж* *dan.* başçı.

ЗАПРАВИТЬ сов. 1. salmaq, taxmaq; **зап-равить брюки в сапоги** şalvarı çəkmə-sinin içinə salmaq; 2. hazırlamaq; qur-

maq; **заправить** капкан *tələ(ni) qurmaq*; 3. doldurmaq, tökmək; **заправить машину бензином** *maşına benzin tökmək*; 4. vurmaq, qatmaq, ədviyyələmək; **заправить плов шафраном** *plova zəfəran vurmaq*; **заправить борщ сметаной** *borşa xama qatmaq*.

ЗАПРАВИТЬСЯ *сов. dan.* 1. yemək, yeyib doymaq; qarnını doyurmaq, qarnını bərkitmək; 2. yerləşmək, yerinə olmaq, girmək, keçmək.

ЗАПРАВКА *ж* 1. salma, salınma; *taxma*; *taxılma*; 2. hazırlama, hazırlanma; *qurma*, *qurulma*; 3. doldurma, doldurulma; *tökmə*, *tökülmə*; 4. ... *vurma*, ... *vurulma*; ... *qatma*, ... *qatılma*; 5. (xörəyə qatılan) *ədviyyo*, *aşqar*.

ЗАПРАВЛЕННЫЙ *прич.* 1. hazırlanmış, qurulmuş; 2. doldurulmuş, *tökülmüş*; 3. ... *vurulmuş*, ... *qatılmış*; *ədviyyələnmüş*.

ЗАПРАВЛЯТЬ *несов.* 1. *bax* **заправить**; 2. *dan.* *başçılıq etmək*, *rəhbərlik etmək*, *idarə etmək*, *dolandırmaq*.

ЗАПРАВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. *bax* **заправиться**; 2. *salınmaq*, *taxılmaq*; 3. *hazırlanmaq*, *qurulmaq*; 4. *doldurulmaq*; 5. ... *vurulmaq*, ... *qatılmaq*; *ədviyyələndirilmək*.

ЗАПРАВОЧНЫЙ *прил.* *yanacaqdoldurma -i(ı)*; *yanacaq tökülən*; **заправочная станция** *yanacaqdoldurma stansiyası (avtomobillərə benzin tökülən stansiya)*.

ЗАПРАВСКИЙ *прил. dan.* *əsl*, *həqiqi*; **заправский спортсмен** *əsl idmançı*, *həqiqi idmançı*.

ЗАПРАВЩИК *м* *yanacaq tökən fəhlə (avtomobillərə benzin tökən fəhlə)*.

ЗАПРАВЩИЦА *ж* *yanacaq tökən qadın (qız)*.

ЗАПРАШИВАНИЕ *ср* *soruşma*, *tələb etmə*, *istəmə*.

ЗАПРАШИВАТЬ *несов.* *bax* **запросить**.

ЗАПРАШИВАТЬСЯ *несов.* 1. *soruşulmaq*, *istənilmək*; 2. *tələb edilmək*.

ЗАПРЕВАТЬ *несов. dan.* *çürümək*, *çürüməyə başlamaq*.

ЗАПРЕДЕЛЬНЫЙ *прил.* ... *xaricində olan*.

ЗАПРЕЛЫЙ *прил. dan.* *çürümüş*.

ЗАПРЕТ *м* *qadağan etmə*; *qadağa*; **наложить запрет** *qadağan etmək (qadağa qoymaq)*; **быть под запретом** *qadağan edilmək*.

ЗАПРЕТИТЕЛЬНЫЙ запрет *söz. sif.*; *qadağanedici*; **запретительные меры** *qadağanedici tədbirlər*.

ЗАПРЕТИТЬ *сов.* *qadağan etmək*.

ЗАПРЕТНЫЙ *прил.* 1. *qadağan edilmiş*; 2. *dini haram*; 0 *запретный плод haram*; *yasaq şey*.

ЗАПРЕТЬ *сов. dan.* *çürüməyə başlamaq*, *əpriməyə başlamaq*; *çürümək*, *əprimək*.

ЗАПРЕЩАТЬ *несов.* *bax* **запретить**.

ЗАПРЕЩАТЬСЯ *несов.* *qadağan edilmək*.

ЗАПРЕЩЕНИЕ *ср* *qadağan etmə*, *qadağan edilmə*.

ЗАПРЕЩЕННЫЙ *прич.* *qadağan edilmiş*; **рвать цветы запрещено** *çiçəkləri dərmək qadağandır*.

ЗАПРИМЕТЬ *сов. dan.* 1. *müşahidə etmək*, *görmək*; 2. *yadda saxlamaq*, *gözəlti etmək*.

ЗАПРИМЕЧЕННЫЙ *прич.* 1. *müşahidə edilmiş*, *görülmüş*; 2. *yadda saxlanmış*; *gözəlti edilmiş*.

ЗАПРИХОДОВАТЬ *сов. müh.* *mədxilə yazmaq*, *gəlirə yazmaq*.

ЗАПРОДАВАТЬ *несов. tic.* *bax* **запродать**.

ЗАПРОДАВАТЬСЯ *несов. tic.* *qabaqcadan satılmaq*, *hazır olmadan satılmaq*.

ЗАПРОДАЖА *ж tic.* *qabaqcadan satma*; *hazır olmadan satma*; *qabaqcadan satılma*, *hazır olmadan satılma*.

ЗАПРОДАЖНЫЙ *tic.* *запродажа söz. sif.*

ЗАПРОДАННЫЙ *прич. tic.* *qabaqcadan satılmış*, *hazır olmadan satılmış*.

ЗАПРОДАТЬ *сов. tic.* *qabaqcadan satmaq*, *hazır olmadan satmaq (adətən behini alaraq)*.

ЗАПРОДАТЬСЯ *сов. dan.* *beh almaq*, *beh alıb altından çıxma bilməmək*.

ЗАПРОЕКТИРОВАННЫЙ *прич.* *bax* **проектированный** I.

ЗАПРОЕКТИРОВАТЬ *сов.* *bax* **проектировать** II.

ЗАПРОКИДЫВАТЬ *несов.* *bax* **запрокинуть**.

ЗАПРОКИДЫВАТЬСЯ *несов.* 1. *bax* **запрокинуться**; 2. *dala atılmaq*.

ЗАПРОКИНУТЬ *сов. dan.* *dala atmaq*, *dala qatılmaq*.

ЗАПРОКИНУТЬСЯ *сов. dan.* *dala qatılmaq*.

ЗАПРОПАСТИТЬ *сов. məh.* *gizlətmək*, *qoymaq*; *qoyub tapa bilməmək*.

ЗАПРОПАСТИТЬСЯ *сов. dan.* *itmək*, *yox olmaq*, *yoxa çıxmaq*.

ЗАПРОПАСТЬ *сов. dan.* *itmək*, *yox olmaq*.

ЗАПРОС *м* 1. *sorğu*, *sual*; 2. *baha qiymət (qoyma)*; 3. *только мн.* *запросы* *tələb*, *tələbat*, *ehtiyac*.

ЗАПРОСИТЬ *сов.* 1. *soruşmaq*; 2. *istəmək*, *tələb etmək (satılan əşyaya, görülmək işə görə və s.)*.

ЗАПРОСИТЬСЯ *сов. dan.* *izin (icazə) istəmək*.

ЗАПРОСНЫЙ *köhn.* *запрос (1-ci mənada) söz. sif.*

ЗАПРОСТО *нареч. dan.* 1. *sadə*, *sadəcə*; *sıxılmadan*, *çəkinmədən*, *təklifsiz(cəsinə)*; 2. *asancaq*, *asanlıqla*.

ЗАПРОТЕСТОВАТЬ *сов.* *etiraz etmək*, *etiraz etməyə başlamaq*.

ЗАПРОТОКОЛИРОВАННЫЙ *прич.* *protokollaşdırılmış*; *protokola yazılmış*, *protokola salınmış*.

ЗАПРОТОКОЛИРОВАТЬ *сов.* *protokollaşdırmaq*; *protokola yazmaq*, *protokola salmaq*.

ЗАПРОТОКОЛИТЬ *сов. dan.* *bax* **запротоколировать**.

ЗАПРОШЕННЫЙ *прич.* 1. *soruşulmuş*, *istənilmiş*; 2. *tələb edilmiş*.

ЗАПРУДА *ж* *bənd*, *dəhnə*.

ЗАПРУДИТЬ *сов.* 1. *bənd çəkmək*, *bəndləmək*; *qabağını bağlamaq (suyun)*; 2. *məc.* *dolmaq*, *doldurmaq*; *толпа* *запрудила всю улицу* *bütün küçə camaatla doldu*.

ЗАПРУДИТЬСЯ *dolmaq*; *улица* *запрудилась людьми* *küçə adamlarla doldu*.

ЗАПРУЖАТЬ *несов. dan.* *bax* **запрудить**.

ЗАПРУЖАТЬСЯ *несов. dan.* *bax* **запрудиться**.

ЗАПРУЖЕННЫЙ, **ЗАПРУЖЕННЫЙ** *прич.* 1. *bənd çəkilmiş*, *qabağı bağlanmış (su)*;

2. *məc.* *dolmuş (adamlarla, məşinlarla və s.)*.

ЗАПРУЖИВАНИЕ *ср мн. нет* 1. *bənd çəkmə*, *bənd çəkilmə*; 2. *məc.* *dolma*, *doldurma*.

ЗАПРУЖИВАТЬ *несов.* *bax* **запрудить**.

ЗАПРУЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. *bax* **запрудиться**; 2. *bənd çəkilmək*, *bəndlənmək*; *qabağı bağlanmaq (çayın və s.)*.

ЗАПРЫГАТЬ *сов.* 1. *atılmaq*, *tullanmaq*, *hoppanmaq*; *atılmağa (tullanmağa, hoppanmağa) başlamaq*; 2. *döyünmək*, *çırpınmaq*; *döyünməyə başlamaq*, *çırpınmağa başlamaq*; *от радости сердце* *запрыгало* *sevincimdən ürəyim çırpınmağa başladı*.

ЗАПРЫГАТЬСЯ *сов. dan.* *hoppanmaqdan yorulmaq*.

ЗАПРЫГИВАТЬ *несов. dan.* *bax* **запрыгнуть**.

ЗАПРЫГНУТЬ *сов. dan.* 1. *atılmaq*, *sıçırmaq*, *hoppanmaq*; *tullanıb çıxmaq*; 2. *hoppanıb aşmaq*.

ЗАПРЫСКАТЬ *сов. dan.* *səpələməyə başlamaq*, *çiləməyə başlamaq*, *sıçratmaq*, *çiləmək*, *səpələmək*.

ЗАПРЫСКИВАТЬ *несов. dan.* *bax* **запрыскать**.

ЗАПРЯГАТЬ *несов.* *bax* **запрячь**.

ЗАПРЯГАТЬСЯ *несов.* *bax* **запрячься**.

ЗАПРЯЖЕННЫЙ *прич.* *qoşulmuş*.

ЗАПРЯЖКА *ж* 1. *qoşma*, *qoşulma*; 2. *qoşqu*; 3. *at arabası*; 4. *qoşqu ləvazimatı*.

ЗАПРЯТАТЬ *сов. dan.* *gizlətmək*.

ЗАПРЯТАТЬСЯ *сов. dan.* *gizlənmək*.

ЗАПРЯТЫВАТЬ *несов. dan.* *bax* **запрягать**.

ЗАПРЯТЫВАТЬСЯ *несов. dan.* 1. *bax* **запрягаться**; 2. *gizlədilmək*.

ЗАПРЯЧЬ *сов.* *qoşmaq*; **запрячь лошадь в телегу** *atı arabaya qoşmaq*.

ЗАПРЯЧЬСЯ *сов.* *qoşulmaq*.

ЗАПУГАННОСТЬ *ж мн. нет* *qorxudulma*, *hürküdülmə*; *gözü qorxudulma*.

ЗАПУГАННЫЙ *прич. и прил.* *qorxudulmuş*, *hürküdülmüş*; *gözü qorxmış*, *qorxaq*, *hürkək*, *xoflu*.

ЗАПУГАТЬ *сов.* *qorxutmaq*, *gözünü qorxutmaq*, *hədələmək*, *qara-qorxu gəlmək*.

ЗАПУГЛИВАНИЕ *ср мн. нет* qorxutma, qorxudulma; gözünü qorxutma; hədə, qaraqorxu.

ЗАПУГИВАТЬ *несов.* bax запугать.

ЗАПУГИВАТЬСЯ *несов.* qorxudulmaq.

ЗАПУДРИВАТЬ *несов.* bax запудрить.

ЗАПУДРИВАТЬСЯ *несов.* pudralanmaq, kirşanlanmaq, pudra vurulmaq, pudra səpilmək.

ЗАПУДРИТЬ *сов.* pudralamaq, kirşanlamaq, pudra vurmaq, pudra səpmək.

ЗАПУСК *И м хлс.* işə salma, işə salınma; buraxılma; **запуск спутника Земли** Yer reykinin buraxılması.

ЗАПУСК II м к. т. böğaz inəyi sağmama.

ЗАПУСКАТЬ I *несов.* bax запустить I.

ЗАПУСКАТЬ II *несов.* bax запустить II.

ЗАПУСКАТЬСЯ I *несов.* 1. uçurulmaq (*badban*); 2. salınmaq, soxulmaq.

ЗАПУСКАТЬСЯ II *несов.* baxılmamaq, başlı-başına buraxılmaq, fikir verilməmək.

ЗАПУСТЕЛОСТЬ *ж мн. нет* adamsızlıq, boşluq, xarabazarlıq.

ЗАПУСТЕЛЫЙ *прил.* boş, adamsız, terk edilmiş, xarabazar, viranə (*qalmış*).

ЗАПУСТЕНИЕ *ср* boş qalma, adamsız qalma, viranə qalma; pozulma; **о запусении сосудов** *tib.* damarların qansızlaşmağa başlaması.

ЗАПУСТЕТЬ *сов.* boş qalmaq, viranəyə dönmək, xaraba qalmaq, pozulmaq.

ЗАПУСТИТЬ I *сов.* 1. atmaq, fırlatmaq, to-lazlamaq; 2. buraxmaq, uçurtmaq; **запустить змей** *badban* uçurtmaq; 3. salmaq, soxmaq; **запустить руку в карман** əlini cibinə soxmaq; 4. batırmaq, keçirtmək; **запустить когти** (*во что-н.*) dirnaqlarını (*саунаğını*) keçirtmək (*batırmaq*); **о запусить руку** (*лапу, когти*) çəngəlinə keçirtmək; **запустить глаза** (*куда*) baxmaq, nəzər salmaq; **запустить словечко** bax **закинуть** (**закинуть словечко**); **запустить удочку** bax **закинуть** (**закинуть удочку**).

ЗАПУСТИТЬ II *сов.* baxmamaq, başlı-başına buraxmaq, fikir verməmək.

ЗАПУТАННО *нареч.* dolaşlıq (*bir surətdə*).

ЗАПУТАННОСТЬ *ж мн. нет* dolaşlıqlıq, qarışıqlıq, çəlpəşiklik.

ЗАПУТАННЫЙ 1. *прич.* dolaşlıq salınmış, ilişik salınmış; dolaşdırılmış; qarışdırılmış; 2. *прил.* dolaşlıq; qarışıq; pirtlaşlıq.

ЗАПУТАТЬ *сов.* 1. qarışdırmaq; 2. pirtlaşdırmaq; 3. *тас.* dolaşdırmaq, dolaşlıq salmaq; 4. *тас.* çəşdırmaq, karıxdırmaq.

ЗАПУТАТЬСЯ *сов.* 1. dolaşmaq, dolaşlıq qalmaq; 2. dolaşlıq düşmək, pirtlaşmaq; 3. ilişmək, düşmək (*tora*); 4. çəşmaq, azmaq; 5. *тас.* çətinliyə düşmək, özünü itirmək; batıb qalmaq; 6. *тас.* baş qoşmaq, qoşulmaq.

ЗАПУТЫВАНИЕ *ср мн. нет.* 1. qarışdırma, qarışdırılma; 2. *тас.* dolaşdırma, dolaşdırılma; 3. *тас.* çəşdırma, çəşdırılma.

ЗАПУТЫВАТЬ *несов.* bax запутать.

ЗАПУТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax запутаться; 2. qarışdırılmaq; pirtlaşdırılmaq; 3. *тас.* dolaşdırılmaq; 4. *тас.* çəşdırılmaq.

ЗАПУХАТЬ *несов.* bax запухнуть.

ЗАПУХНУТЬ *сов.* dan. şişmək.

ЗАПУШЕННЫЙ *прич.* qırovlə (*qarla*) örtülmüş, qırov (*qar*) basmış.

ЗАПУШИТЬ *сов.* örtmək, basmaq (*qırov, qar*).

ЗАПУШИТЬСЯ *сов.* örtülmək (*qarla, qırovla*).

ЗАПУЩЕННОСТЬ *ж мн. нет* 1. boşluq, adamsızlıq, baxımsızlıq, bərbadlıq; 2. vaxtında müalicə edilməmə, müalicəsiz buraxılma, köhnəlmə (*xəstəlik*).

ЗАПУЩЕННЫЙ I *прич.* 1. buraxılmış, uçurulmuş (*badban*); 2. salınmış, soxulmuş.

ЗАПУЩЕННЫЙ II *прич. и прил.* 1. başlı-başına buraxılmış, terk edilmiş, baxımsız qalmış; 2. boş, adamsız, baxımsız; bərbad, xaraba, xarabazar, viranə; 3. müalicəsiz buraxılmış, vaxtında sağaldılmamış, köhnəlmış (*xəstəlik*).

ЗАПЫЖИТЬ *сов.* ovc. sıxı basmaq (*tüfəngə*).

ЗАПЫЛАТЬ *сов.* alışmaq, alovlanmaq, alovlanıb yanmaq.

ЗАПЫЛЕННЫЙ *прич.* toza bulaşmış, toz basmış; tozlu.

ЗАПЫЛИТЬ *сов.* dan. 1. toza bulamaq; 2. tozlandırmək, toz etmək, toz qaldırmaq.

ЗАПЫЛИТЬСЯ *сов.* toza bulanmaq, toza batmaq, tozlanmaq.

ЗАПЫТАТЬ *сов.* dan. incidib öldürmək, iş-gəncə verib öldürmək.

ЗАПЫХАТЬСЯ *несов.* tövşümək, tənə-nəfəs olmaq, nəfəsi kəsilmək.

ЗАПЫХТЕТЬ *сов.* dan. fisıldamaq, fisıldamağa başlamaq.

ЗАПЬЯНЕТЬ *сов.* dan. keflənmək, sərxoş olmaq, məst olmaq.

ЗАПЬЯНСТВОВАТЬ *сов.* dan. sərxoşluğa başlamaq, öyüşməyə başlamaq.

ЗАПЯСТНЫЙ *прил.* bilək -i[-i]; **запястный сустав** bilək oynaqı.

ЗАПЯСТЬЕ *ср* 1. anat. bilək; 2. köhn. qolbağ, bilərik.

ЗАПЯТАЯ *ж грам.* vergül, vergül işarəsi.

ЗАПЯТИТЬ *сов.* dan. 1. dal-dalı itələmək; 2. dürtmək, soxmaq.

ЗАПЯТКИ *ед. нет* köhn. karetin dalında xidmətçi yeri.

ЗАПЯТНАННЫЙ *прич.* ləkələnmış, ləkə vurulmuş.

ЗАПЯТНАТЬ *сов.* ləkələmək, ləkə vurmaq.

ЗАПЯТНАТЬСЯ *сов.* dan. 1. ləkələnmək, ləkə-ləkə olmaq, üstünə ləkə düşmək; 2. *тас.* özünü ləkələmək (*biabır etmək*).

ЗАПЯЧИВАТЬ *несов.* bax запятить.

ЗАПЯЧИВАТЬСЯ *несов.* dan. 1. dal-dalı itələnmək; 2. soxulmaq, dürtüşdürülmək.

ЗАРАБАТЫВАНИЕ *ср* qazanma, əldə etmə; qazanılma, əldə edilmə.

ЗАРАБАТЫВАТЬ *несов.* bax зарабатывать 1-ci mənada.

ЗАРАБАТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax зарабатывать 2. qazanılmaq.

ЗАРАБОТАННЫЙ *прич.* qazanılmış.

ЗАРАБОТАТЬ *сов.* 1. qazanmaq; 2. dan. işləmək, işləməyə başlamaq.

ЗАРАБОТАТЬСЯ *сов.* 1. dan. başı işə qı-zışmaq; 2. çox işləyib yorulmaq.

ЗАРАБОТНЫЙ *прил.* зароботная плата əmək haqqı.

ЗАРАБОТОК *м* qazanc, mizd, əmək haqqı; **о пойти на заработки** köhn. qazanc dalınca getmək, mizdla işləməyə getmək, iş axtarmağa getmək.

ЗАРАВНИВАНИЕ *ср мн. нет* hamarlandırma, düzləndirmə; hamarlandırılma, düzləndirilmə.

ЗАРАВНИВАТЬ *несов.* bax заравнивать.

ЗАРАВНИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax заравниваться; 2. hamarlandırılmaq, düzləndirilmək, bərabərləşdirilmək.

ЗАРАЖАЕМОСТЬ *ж мн. нет* yoluxma meyli; yoluxucu xəstəliklərə tutulma hallarının müqayisəli sayı (*faizi və s.*).

ЗАРАЖАТЬ *несов.* bax заразить.

ЗАРАЖАТЬСЯ *несов.* 1. bax заразиться; 2. yoluxdurulmaq.

ЗАРАЖЕНИЕ *ср* 1. yoluxdurma; 2. yoluxma.

ЗАРАЖЕННОСТЬ *ж* sirayətlənmə, tutulma (*xəstəliyə*).

ЗАРАЖЕННЫЙ *прич.* 1. xəstəliklə yoluxmuş; 2. zəhərli, zəhərlənmiş.

ЗАРАЗ *нареч.* dan. birdən, bir dəfəyə, bir başdan.

ЗАРАЗ *нареч.* məh. o dəqiqə, o saat, dərhal, yubanmadan, əlüstü.

ЗАРАЗА *ж* 1. *мн. нет* yoluxma, yoluxucu xəstəlik; epidemiya; 2. əclaf, yaramaz (*söylüş*).

ЗАРАЗИТЕЛЬНО *нареч.* sirayətedici tərz-də təsirli.

ЗАРАЗИТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* 1. yoluxuculuq, keçicilik; sirayətedicilik; 2. *тас.* təsirlilik.

ЗАРАЗИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. yoluxucu, yoluxma, keçici; **заразные болезни** yoluxucu (yoluxma) xəstəliklər; 2. *тас.* sirayətedici, başqalarına keçən; **заразный смех** başqalarını da güldürən gülüş.

ЗАРАЗИТЬ *сов.* 1. yoluxdurmaq, xəstələndirmək; 2. pozmaq (*havanı*); 3. *тас.* sirayət etdirmək.

ЗАРАЗИТЬСЯ *сов.* 1. tutulmaq (*xəstəliyə*); **заразиться оспой** çiçək xəstəliyinə tutulmaq; 2. *тас.* götürmək (*başqalarından*).

ЗАРАЗИХА *ж bot.* orobans (*parazit bitki*).

ЗАРАЗНЫЙ *прил.* 1. yoluxma, yoluxan, yoluxucu; **заразные болезни** yoluxucu xəstəliklər; 2. *в знач. суц.* yoluxucu xəstəliyə tutulmuş adam, yoluxma xəstəliyi olan adam.

ЗАРАНЕЕ *нареч.* qabaqcadan, əvvəlcədən, qabaqdan, irəlidən.

ЗАРАПОРТОВАТЬСЯ *сов. dan. isteh. cə-fəng danışmaq; sarsaqılmaq, axmaqılmaq, yovşanlığa çıxmaq.*
ЗАРАСТАТЬ *несов. bax зарасти.*
ЗАРАСТІ *сов. 1. ot (kol, ağac) basmaq; 2. tük basmaq; лицо заросло бородой* üzünü saqqal basmışdır; *3. bitişmək, örtülmək, sağalmaq (yara).*
ЗАРАСТИТЬ *сов. 1. ot (kol, ağac) əkmək, yaşıllaşdırmaq, yaşıllıq salmaq; 2. dan. sağaltmaq, sağalmasına kömək etmək.*
ЗАРАЩИВАТЬ *несов. bax зарастить.*
ЗАРВАТЬСЯ *сов. dan. qızıışmaq, həddini aşmaq.*
ЗАРДЕТЬ *сов. qızarmaq, qızarmağa başlamaq.*
ЗАРДЕТЬСЯ *сов. qızarmaq, qırqırmızı olmaq.*
ЗАРЕВЕТЬ *сов. 1. bağırmaq, bağırmağa başlamaq; 2. hönkürtü ilə ağlamaq (ağlamağa başlamaq).*
ЗАРЕВО *ср мн. нет* şəfəq, qızırtı.
ЗАРЕВОЙ *şair. заря söz. şif.: заревые лучи* şəfəq şüaları.
ЗАРЕГИСТРИРОВАННЫЙ *прич. qeyd olunmuş, siyahıya alınmış.*
ЗАРЕГИСТРИРОВАТЬ *сов. qeyd etmək, siyahıya almaq, uçota almaq.*
ЗАРЕГИСТРИРОВАТЬСЯ *сов. 1. özünü qeyd etdirmək, özünü siyahıya saldırmaq; 2. qeydə alınmaq, uçota alınmaq, siyahıya salınmaq.*
ЗАРЕДЕТЬ *сов. 1. seyrəlməyə (seyrəkləşməyə) başlamaq; 2. azalmağa başlamaq.*
ЗАРЕЗ *м 1. xüs. ət üçün kəsmə (kəsilmə); 2. dan. bədbəxtlik, bəla, çıxılmaz vəziyyət, ağır vəziyyət; çətinlik; 0 до разрезу* çox, son dərəcə; *до разрезу нужно* çox (son dərəcə) lazımdır.
ЗАРЕЗАТЬ *несов. dan. artıq kəsmək, dərin kəsmək (lüzumundan artıq).*
ЗАРЕЗАТЬ *сов. 1. öldürmək (kəsicilə alətlə öldürmək); 2. kəsmək; разрезать курицу* toyuq kəsmək; *3. parçalamaq, dağıtmaq; волк разрезал овец* qurd qoyunu parçaladı.
ЗАРЕЗАТЬСЯ *сов. dan. özünü öldürmək (boğazını kəsərkək).*
ЗАРЕЗВИТЬСЯ *сов. 1. oynaqlaşmaq, oynamaq; 2. başı oynamağa qızıışmaq.*

ЗАРЕЗЕРВИРОВАТЬ *сов. bax резервировать.*
ЗАРЕКАТЬСЯ *несов. bax заречься.*
ЗАРЕКОМЕНДОВАТЬ *сов.: зарекомендовать себя* özünü göstərmək, özünü tanımaq.
ЗАРЕКОМЕНДОВЫВАТЬ *несов. bax зарекомендовать.*
ЗАРЕТУШИРОВАТЬ *сов. bax ретушировать.*
ЗАРЕЧНЫЙ *прил. çayın o tayındakı, çayın o tayında yerləşən.*
ЗАРЕЧЬЕ *ср мн. нет* çayın o tayı, çayın o tayındakı yerlər.
ЗАРЕЧЬСЯ *сов. dan. and içmək, tövbə etmək, söz vermək.*
ЗАРЕШЕТИТЬ *сов. dəmir barmaqlıqla örtmək.*
ЗАРЕШЕЧИВАТЬ *несов. bax зарешечить.*
ЗАРЕЧЬЕ *сов. 1. uçmağa, havada süzməyə başlamaq (qış); 2. dalğalanmağa, yellənməyə başlamaq (bayraq).*
ЗАРЖАВЕШИЙ *прич. pas atmış, paslanmış, paslı.*
ЗАРЖАВЕЛЫЙ *прил. paslı.*
ЗАРЖАВЕТЬ *сов. paslanmaq, pas atmaq, pas tutmaq.*
ЗАРЖАВЛЕННЫЙ *прил. paslı, paslanmış, pas atmış, pas tutmuş.*
ЗАРЖАВЫЙ *прил. köhn. paslı, pas atmış, paslanmış, pas bağlanmış.*
ЗАРЖАТЬ *сов. kişnəmək, kişnəməyə başlamaq.*
ЗАРИСОВАННЫЙ *прич. şəkil çəkilmiş.*
ЗАРИСОВАТЬ *сов. çəkmək, şəklini çəkmək.*
ЗАРИСОВАТЬСЯ *сов. başı şəkil çəkməyə qızıışmaq.*
ЗАРИСОВКА *ж 1. şəkil çəkmə; 2. şəkil, rəsm.*
ЗАРИСОВЫВАНИЕ *ср çəkmə, çəkilmə (şəkil).*
ЗАРИСОВЫВАТЬ *несов. bax зарисовать.*
ЗАРИСОВЫВАТЬСЯ *сов. 1. bax зарисоваться; 2. şəkil çəkilmək.*
ЗАРИТЬСЯ *несов. dan. göz tikmək, tamah salmaq; зариться на чужое добро* öz-gənin malına göz tikmək (tamah salmaq).

ЗАРИФИТЬ *сов. bax рифить.*
ЗАРИФЛЯТЬ *несов. bax зарифить.*
ЗАРИФМОВАТЬ *сов. həmqəfiyə etmək, qəfiyələndirmək, qəfiyəyə salmaq.*
ЗАРИФМОВЫВАТЬ *несов. bax зарифмовать.*
ЗАРИФМОВЫВАТЬСЯ *несов. qəfiyələndirilmək, qəfiyəyə salınmaq.*
ЗАРНИЦА *ж 1. parıltı (üfüqdə), 2. şimşək (ildırımsız, gurultusuz).*
ЗАРОБЕТЬ *сов. təh. çəkinmək, qorxmaq.*
ЗАРОВНЯТЬ *сов. hamarlamaq, düzləndirmək, bərabərləşdirmək.*
ЗАРОВНЯТЬСЯ *сов. hamarlanmaq, düzlənmək, bərabərləşmək.*
ЗАРОДИТЬ *сов. yaratmaq, doğurmaq, əmələ gətirmək, törətmək, oyatmaq (hiss, fikir).*
ЗАРОДИТЬСЯ *сов. doğmaq, törəmək, əmələ gəlmək, oyanmaq (hiss, fikir).*
ЗАРОДЫШ *м 1. biol. rüşeym, embrion, döl; 2. təs. başlanğıc, toxum, nüvə, əsas.*
ЗАРОДЫШЕВЫЙ *biol. зародыш (1-ci mənadə) söz. şif.*
ЗАРОЖДАТЬ *несов. bax зародить.*
ЗАРОЖДАТЬСЯ *несов. 1. bax зародиться; 2. yaradılmaq, törədilmək; oyadılmaq (hiss, fikir).*
ЗАРОЖДЕНИЕ *ср мн. нет 1. yaradılma, törədilmə; 2. doğma, yaranma, törəmə, əmələ gəlmə.*
ЗАРОЖДЕННЫЙ *прич. 1. yaradılmış, törədilmiş, əmələ gətirilmiş, oyadılmış (hiss, fikir); 2. yaranmış, törə(n)mış; oyanmış (hiss, fikir).*
ЗАРОЗОВЕТЬ *сов. qızarmaq, allaşmaq; qızarmağa başlamaq.*
ЗАРОИТЬСЯ *сов. 1. beçə vermək, beçə verməyə başlamaq; 2. təs. doğmaq (fikir).*
ЗАРОК *м tövbə, and; дать зарок* söz vermək, tövbə etmək.
ЗАРОКОТАТЬ *сов. uğuldaqmaq; guruldaqmaq.*
ЗАРОНЕННЫЙ *прич. dan. salınmış, düşürülmüş.*
ЗАРОНИТЬ *сов. dan. 1. salmaq, düşürmək, tökmək; 2. oyatmaq; заронить подозрение* şübhə oyatmaq; *0 заронить искру (семя) чего ... yaratmaq, ... oyatmaq, ... oyandırmaq.*

ЗАРОНИТЬСЯ *сов. köhn. düşmək, oyanmaq (hiss, fikir).*
ЗАРОНЯТЬ *несов. bax заронить.*
ЗАРОПТАТЬ *сов. şikayətlənmək, şikayətlənməyə başlamaq.*
ЗАРОСЛЬ *ж pöhrəlik, kolluq, cəngəllik; заросли камыша* qamışlıq; *заросли орешника* fındıqlıq.
ЗАРОСТОК *м bot. ilk cücərti.*
ЗАРОСШИЙ *прич. 1. ot basmış, kol basmış; 2. tük basmış; 3. bitişmiş, sağalmış (yara).*
ЗАРАБАТА *ж (заработная плата) əmək haqqı, maaş, aylıq.*
ЗАРУБАНИЕ *ср kərtikləmə, kərtik açma.*
ЗАРУБАТЬ *несов. bax зарубить 2-ci mənadə.*
ЗАРУБАТЬСЯ *несов. 1. bax зарубиться; 2. doğranmaq, öldürülmək (qılıncla və s.); 3. kərtiklənmək; 4. çapılmaq, yarılmək.*
ЗАРУБЕЖНЫЙ *прил. xarici, əcnəbi.*
ЗАРУБИНА *ж bax зарубка 1-ci mənadə.*
ЗАРУБИТЬ *сов. 1. doğramaq, öldürmək (qılıncla, balta ilə); 2. kərtikləmək, kərtik açmaq; 3. çapmaq, yarmaq; 0 заруби себе на лбу (на носу), заруби в памяти* yadında qalsın, qulağında qalsın, qulağında sırğa olsun.
ЗАРУБИТЬСЯ *сов. din. özünü balta ilə yaralamaq.*
ЗАРУБКА *ж 1. kərtik, nişan; 2. çapıq, yarıq; 3. çapma.*
ЗАРУБЛЕННЫЙ *прич. 1. doğranmış, öldürülmüş (qılıncla, balta ilə); 2. kərtiklənmüş; 3. çapılmış, yarılmış.*
ЗАРУБЦЕВАНИЕ *ср мн. нет* bitişmə, sağalma (yara).
ЗАРУБЦЕВАТЬСЯ *сов. bitişmək, sağalmaq (yara).*
ЗАРУБЦОВЫВАТЬСЯ *несов. bax зарубцеваться.*
ЗАРУБЩИК *м təs. qazmaçı.*
ЗАРУГАТЬ *сов. dan. söymək, söyüb biabır etmək.*
ЗАРУГАТЬСЯ *сов. dan. söyüş söymək.*
ЗАРУКАВЬЕ *ср 1. cavahiratla bəzənmiş qol (qədim paltarlarda); 2. (paltarın qolu üstündən taxılan) bilərzik.*

ЗАРУКОПЕЩЕКАТЬ сов. əl çalmağa (al-qışlamağa) başlamaq.

ЗАРУЛИВАТЬ несов. bax **зарулить.**

ЗАРУЛИТЬ сов. yerdə sürmək (*təyyarəni*).

ЗАРУМЯНИВАТЬ несов. bax **зарумянить.**

ЗАРУМЯНИВАТЬСЯ несов. bax **зарумяни-**

ниться.

ЗАРУМЯНИТЬ сов. qızartmaq.

ЗАРУМЯНИТЬСЯ сов. (*müxtəlif mənalarda*) qızartmaq.

ЗАРУЧАТЬСЯ несов. bax **заручиться.**

ЗАРУЧИТЬСЯ сов. (qabaqcadan) almaq, əldə etmək; təmin etmək; **заручиться согласием** razılığını almaq (təmin etmək).

ЗАРУЧКА ж *dan.* kömək, himayə, əl yeri, daldanacaq.

ЗАРЫБИТЬ сов. *xüs.* balıq salmaq (*hovuza, çaya*); balıq yetişdirmək.

ЗАРЫБИТЬ несов. bax **зарыбить.**

ЗАРЫВАНИЕ ср basdırma, quyulama, göm-mə; basdırılma, quyulanma.

ЗАРЫВАТЬ несов. bax **зарыть.**

ЗАРЫВАТЬСЯ I несов. 1. bax **зарыться**;

2. basdırılmaq.

ЗАРЫВАТЬСЯ II несов. bax **зарваться.**

ЗАРЫДАТЬ сов. ağlamaq, ağlamağa başla-maq, hönkürməyə başlamaq.

ЗАРЫСИТЬ сов. bax **рысить.**

ЗАРЫТЬ сов. basdırmaq, quyulamaq; **о зарыть талант (в землю)** bax **талант**; **вот где собака зарыта** bax **собака**.

ЗАРЫТЬСЯ сов. 1. girmək, soxulmaq;

2. gizlənmək; 3. *köhn.* çəkilmək (*bir yerə*); 4. başı qızıışmaq, qarılmaq, dalmaq; batıb qalmaq.

ЗАРЫЧАТЬ сов. nərildəmək, nərildəməyə başlamaq.

ЗАРЯ ж 1. şəfəq; 2. *dan*; *dan yeri*; sübh, sabah; 3. *təc.* başlanğıc; ilk çağ; 4. axşam borusu, sabah borusu (*lager və ya qazarmalarda axşam və ya səhər toplanışı siq-nalı*); **от зари до зари** bütün gecəni, axşamdan səhərə kimi (bütün günü – səhərdən axşamaq); **ни свет ни зари** ala-qaranlıqdan, sübh açılmamış, sübh tezdən.

ЗАРЯБИТЬ сов. *безл.* qaralmaq, ala-bula-çalmaq, qamaşmaq (*göz*).

ЗАРЯБИТЬСЯ сов. xırda dalğalarla (ləpə-lərlə) örtülmək.

ЗАРЯД м 1. güllə; **ружейный заряд** tüfəng gülləsi; 2. barıt, partlayıcı maddə; 3. *təc.* atım; 4. *elek.* yük; 5. *təc.* enerji, qüvvə ehti-yatı.

ЗАРЯДИТЬ I сов. doldurmaq (*tüfəngi, akku-mulyatoru*).

ЗАРЯДИТЬ II сов. 1. vərdis etmək, adət et-mək; 2. təkrar etmək; inad etmək; 3. ara-sıkəsilmədən yağmaq (*yağış*).

ЗАРЯДИТЬСЯ сов. 1. dolmaq (*tüfəng, ak-kumulyator*); 2. qüvvə toplamaq.

ЗАРЯДКА ж 1. doldurma (*silahi*); 2. enerji, qüvvə ehtiyatı; 3. gimnastika, təlim.

ЗАРЯДНЫЙ заряд *söz. sif.*; **зарядный ящик** güllə yeyiyi.

ЗАРЯЖАНИЕ ср doldurma, doldurulma (*tü-fəng, akkumulyator*).

ЗАРЯЖАТЬ несов. bax **зарядить I.**

ЗАРЯЖАТЬСЯ несов. 1. bax **зарядиться**;

2. doldurulmaq.

ЗАРЯЖЕННЫЙ, ЗАРЯЖЕННЫЙ прич. doldurulmuş, dolu.

ЗАРЯНИЦА ж *şair.* bax **заря.**

ЗАРЯНКА ж bax **малиновка I.**

ЗАСАДА ж 1. *pusqu*; marq, bəgə; 2. *pusqu*-da gizlənməmiş dəstə.

ЗАСАДИТЬ сов. 1. əkmək, basdırmaq;

2. *dan.* sancmaq, batırmaq; 3. *dan.* sal-maq; damlamaq, dustaq etmək; **засадить льва в клетку** şiri qəfəsə salmaq; 4. *dan.* əyləşdirmək, oturtmaq (*bəzən felin icbar forması ilə ifadə olunur*); **засадить за работу** işlətmək, çalışdırmaq.

ЗАСАДКА ж *мн. нет* əkmə, əkilmə; bas-dırma, basdırılma.

ЗАСАДНЫЙ засада *söz. sif.*

ЗАСАЖЕННЫЙ прич. 1. əkilmiş, basdırıl-mış; 2. salınmış (*qəfəsə, həbsə*); damlan-mış, dustaq edilmiş; 3. əyləşdirilmiş, otur-dulmuş.

ЗАСАЖИВАНИЕ ср əkmə, basdırma; əkil-mə, basdırılma.

ЗАСАЖИВАТЬ несов. bax **засадить.**

ЗАСАЖИВАТЬСЯ несов. 1. bax **засесть**;

2. əkilmək, basdırılmaq; 3. salınmaq (*qə-fəsə, həbsə*); damlanmaq, dustaq edilmək;

4. əyləşdirilmək, oturulmaq.

ЗАСАЛЕННЫЙ прич. и прич. yağa batmış, yağa bulanmış; yağlı.

ЗАСАЛИВАТЬ I несов. bax **засалить.**

ЗАСАЛИВАТЬ II несов. bax **засолить.**

ЗАСАЛИВАТЬСЯ I несов. 1. bax **засалить-**

ся; 2. yağa bulaşdırılmaq (batırılmaq).

ЗАСАЛИВАТЬСЯ II несов. 1. bax **засо-**

литься; 2. duzlanmaq, duza qoyulmaq, şorabaya qoyulmaq; 3. *xüs.* şoranlaşdırıl-maq.

ЗАСАЛИТЬ сов. yağa bulamaq, yağa batır-maq.

ЗАСАЛИТЬСЯ сов. yağa bulanmaq, yağa batmaq.

ЗАСАРИВАТЬ несов. bax **засорить.**

ЗАСАРИВАТЬСЯ несов. bax **засориться.**

ЗАСАСЫВАНИЕ ср əmmə, sorma; əmil-mə, sorulma.

ЗАСАСЫВАТЬ несов. bax **засосать** 2-ci və 3-cü mənalarda.

ЗАСАСЫВАТЬСЯ несов. sorulub (əmilib) əldən alınmaq.

ЗАСАХАРЕННЫЙ прич. и прич. şəkər-lənmiş, xarlanmış; şəkərli.

ЗАСАХАРИВАНИЕ ср şəkərlənmə, xarlan-ma.

ЗАСАХАРИВАТЬ несов. bax **засахарить.**

ЗАСАХАРИВАТЬСЯ несов. 1. bax **засаха-**

риться; 2. şəkərləndirilmək, xarlandırıl-maq.

ЗАСАХАРИТЬ сов. şəkərləndirmək, xar-landırmaq.

ЗАСАХАРИТЬСЯ сов. şəkərlənmək, xar-lanmaq.

ЗАСВЕЖЕТЬ сов. 1. güclənmək, bərkimək, artmaq (*külək*); 2. *безл.* soyumaq, soyuq-laşmaq (*hava*).

ЗАСВЕРКАТЬ сов. işıldamaq, parıldamaq; par-par parıldamaq; işıldamağa (parıl-da-mağa) başlamaq.

ЗАСВЕРЛИТЬ сов.deşmək, burğulamaq.

ЗАСВЕТИТЬ сов. 1. yandırmaq; **засветить фонарь** fanarı yandırmaq; 2. *vulg.* ilişdir-mək, çəkmək, vurmaq.

ЗАСВЕТИТЬСЯ сов. 1. yanmaq; 2. *təc.* işıqlanmaq, parıldamaq.

ЗАСВЕТИТЬСЯ сов. görünmək, ağarmaq (*ağ şey, işıq haqqında*); işıldamaq.

ЗАСВЕТИТЬСЯ сов. görünməyə başla-maq, ağarmağa başlamaq (*ağ şey, işıq*).

ЗАСВЕТИЛО нареч. işıq ikən, qaranlıq çök-məmiş.

ЗАСВЕЧИВАТЬ несов. bax **засветить.**

ЗАСВЕЧИВАТЬСЯ несов. bax **засветиться.**

ЗАСВИДЕТЕЛЬСТВОВАНИЕ ср *мн. нет* təsdiq etmə, təsdiq edilmə.

ЗАСВИДЕТЕЛЬСТВОВАТЬ сов. təsdiq et-mək.

ЗАСВИСТАТЬ сов. *dan.* 1. fit vermək, fit verməyə başlamaq, fişqırıq çalmaq; 2. öt-mək, oxumaq; ötməyə başlamaq, oxuma-ğa başlamaq.

ЗАСВИСТЕТЬ сов. bax **засвистать.**

ЗАСЕВ м *к. т. I.* səpin; səpmə, əkmə; əkil-miş toxum, səpilmiş toxum; əkilmiş yer.

ЗАСЕВАНИЕ ср əkmə, səpmə.

ЗАСЕВАТЬ несов. bax **засеять.**

ЗАСЕВАТЬСЯ несов. *к. т.* səpilmək, əkil-mək.

ЗАСЕВЩИК м *к. т.* səpinçi.

ЗАСЕДАНИЕ ср iclas.

ЗАСЕДАТЕЛЬ м iclasçı; **народный за-седатель** xalq iclasçısı.

ЗАСЕДАТЕЛЬСКИЙ заседание *söz. sif.*

ЗАСЕДАТЬ I несов. iclas etmək.

ЗАСЕДАТЬ II несов. ilişmək, ilişib qal-maq, batıb çıxmamaq; batıb qalmaq.

ЗАСЕДЛАТЬ сов. *dan.* bax **оседлать.**

ЗАСЕДЛЫВАТЬ несов. bax **заседлать.**

ЗАСЕИВАНИЕ ср əkmə, səpmə; əkilmə, səpilmə.

ЗАСЕИВАТЬ несов. bax **засеять.**

ЗАСЕИВАТЬСЯ несов. bax **засеяться.**

ЗАСЕКА ж *meşəç.* 1. tala (*meşənin qırılmış yeri*); 2. *köhn.* ağaclardan düzəldilən mə-nə, sədd.

ЗАСЕКАНИЕ I ср 1. kərtikləmə, kərtik aç-ma; 2. yerini təyin edib plana (*xəritəyə və s.*) köçürmə.

ЗАСЕКАНИЕ II ср ölüncəyə qədər döymə (*döyülmə*).

ЗАСЕКАТЬ I несов. ölüncəyə qədər döy-mək, aqlını itirincəyə qədər döymək.

ЗАСЕКАТЬ II несов. bax **засечь I.**

ЗАСЕКАТЬСЯ несов. 1. bax **засечься**;

2. döyülüb öldürülmək; 3. kərtiklənmək.

ЗАСЕКРЕТИТЬ сов. 1. məxfiləşdirmək; gizli göndərmək, məxfi göndərmək; məxfi işə icazə vermək (*buraxmaq*).

ЗАСЕКРЕЧЕННЫЙ *прич.* 1. məxfiləşdirilmiş; 2. gizli, məxfi; 3. məxfi işə buraxılmış.

ЗАСЕКРЕЧИВАНИЕ *ср мн. нет* 1. məxfiləşdirmə, məxfiləşdirilmə; 2. məxfi işə buraxma (buraxılma).

ЗАСЕКРЕЧИВАТЬ *несов.* bax **засекретить**.

ЗАСЕКРЕЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. məxfiləşdirilmək; 2. məxfi işə buraxılmaq.

ЗАСЕЛЕНИЕ *ср мн. нет* yerləşmə, yerləşdirmə, yerləşdirilmə (*əhali*); məskun etmə, məskun edilmə; köçürmə, köçürülmə; məskən salma.

ЗАСЕЛЁННОСТЬ *ж мн. нет* məskunluq, əhali sıxlığı.

ЗАСЕЛЁННЫЙ *прич.* məskun, tutulmuş, əhali yerləşdirilmiş.

ЗАСЕЛИТЬ *сов.* 1. əhali yerləşdirmək, məskun etmək; 2. tutmaq, köçüb oturmaq, məskən salmaq.

ЗАСЕЛИТЬСЯ *сов.* əhali yerləşmək, tutulmaq, məskun olmaq.

ЗАСЕЛЬЩИК *м* yerləşən, tutan, məskən salan, yaşayan; **засельщики нового дома** yeni evdə yaşayanlar.

ЗАСЕЛЯТЬ *несов.* bax **заселить**.

ЗАСЕЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **заселиться**; 2. əhali yerləşdirilmək, əhali köçürülmək, məskun edilmək.

ЗАСЕМИНЬ *сов. дан.* xırda addımlarla yerimək (yeriməyə başlamaq).

ЗАСЕРЕБРИТЬ *сов.* gümüşü rəngi vermək, gümüş kimi parıldatmaq.

ЗАСЕРЕБРИТЬСЯ *сов.* ağarmağa başlamaq, çağlaşmaq.

ЗАСЕРЕТЬ *сов. дан.* bozarmaq, bozarmağa başlamaq; bozarmaq, görünmək, görünməyə başlamaq (*boz şey*).

ЗАСЕРЕТЬСЯ *сов. дан.* bax **засереть**.

ЗАСЕСТЬ *сов. дан.* 1. əyləşmək, oturmaq; **засесть за стол** stol dalında (arxasında) oturmaq; 2. oturub qalmaq; 3. gizlənmək; 4. ilişib qalmaq; 5. *тас.* girmək, düşmək; **засела в голове мысль, что...** beynimə belə fikir düşüb ki...

ЗАСЕЧЁННЫЙ, ЗАСЕЧЕННЫЙ *прич.* 1. döyülüb öldürülmüş; 2. kərtiklənmiş, kərtik açılmış.

ЗАСЕЧКА *ж* 1. kərtik aç(ıl)ma, kərtiklə(n)mə, nişanla(n)ma; 2. nişan, kərtik; 3. yara (*atın ayağında*).

ЗАСЕЧЬ I *сов.* 1. yaralamaq (*atın dal ayağının qabaq ayağını yaralaması*); 2. kərtikləmək, kərtik açmaq; nişanlamaq; 3. qeyd etmək, müəyyən etmək, aşkar etmək; **засечь батарею противника** düşmən batareyasının yerini müəyyən etmək; **засечь время** vaxtı (*başlanma, qurtarma vaxtını*) qeyd etmək.

ЗАСЕЧЬ II *сов.* öləne qədər döymək, ağılını itirənə qədər döymək.

ЗАСЕЧЬСЯ *сов.* torpuq vurmaq, ayağını yaramaq (*at*).

ЗАСЕЯТЬ *сов.* əkmək, səpmək (*torpağı*).

ЗАСИДЕТЬ *сов. дан.* batırmaq, bulamaq; **мухи засидели всю картину** milçəklər şəkli başdan-başa batırdılar (buladılar).

ЗАСИДЕТЬСЯ *сов. дан.* çox oturmaq, oturub qalmaq; **засидеться в девках (в девицах)** qız qalmaq, erə getməmək.

ЗАСИЖЕННЫЙ *прич. дан.* batırılmış, bulanmış (*milçəklər və s. tərəfindən*).

ЗАСИЖИВАТЬ *несов.* bax **засидеть**.

ЗАСИЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **засидеться**; 2. batırılmaq, bulanmaq (*milçəklər və s. tərəfindən*).

ЗАСИЛОСОВАТЬ *сов. к. т.* bax **силосовать**.

ЗАСИЛЬЕ *ср мн. нет* təzyiq, nüfuz, nüfuz üstünlüyü (*mənfi mənada*).

ЗАСИМ *нареч. köhn.* sonra, ondan sonra, bundan sonra.

ЗАСИНЕТЬ *сов.* göyərmək, göyərməyə başlamaq (*görünmək mənasında*); göy rəng almaq.

ЗАСИНЕТЬСЯ bax **засинеть**.

ЗАСИНИВАТЬ *несов.* bax **засинить**.

ЗАСИНИВАТЬСЯ *несов.* bax **засиниться**.

ЗАСИНИТЬ *сов.* 1. göyərtmək, göy rəngə boyamaq; 2. həddindən artıq lilləmək, lil vurmaq.

ЗАСИНИТЬСЯ *сов.* 1. göy rəngə boyanmaq, göyərmək; 2. həddindən artıq lillənmək (lil vurulmaq).

ЗАСИНЯТЬ *несов. дан.* bax **засинить**.

ЗАСИЯТЬ *сов.* 1. parıldamaq, şəfəqlənmək, şəfəq vermək, ışıldamaq; parıldamağa başlamaq, ışıldamağa başlamaq; 2. üzü gül-mək, gözləri parıldamaq (*sevindən*).

ЗАСКАКАТЬ *сов. дан.* 1. çarpmaq, çarpməyə başlamaq, səyirtmək (*atı*); 2. sürüb getmək.

ЗАСКАКИВАТЬ *несов. дан.* bax **заскочить**.

ЗАСКАНДАЛИТЬ *сов. дан.* dalaşmağa başlamaq, qalmaqal salmaq.

ЗАСКВОЗИТЬ *сов. дан.* 1. açılmaq, seyrəkləşmək; işıqlaşmaq; **листья опали, и роса засквозила** yağraqlar töküldü, meşə seyrəkləşdi (ışıqlaşdı); 2. görünmək; 3. *безл.* yel çəkmək, yel gəlmək.

ЗАСКИРДОВАННЫЙ *прич. к. т.* taya vurulmuş, tayaya vurulmuş.

ЗАСКИРДОВАТЬ *сов. к. т.* taya vurmaq, tayaya vurmaq.

ЗАСКОК *м дан.* 1. geriye tullanma; 2. hərəkətdə, danişıqda arabitir əmələ gələn anormal hal, anormallıq, qeyri-adilik, qəribilik; tutma; **у него заскок в голове** onun tutması var.

ЗАСКОЛЬЗИТЬ *сов.* sürüşmək, axmaq; sürüşməyə başlamaq, axmağa başlamaq.

ЗАСКОРЪЗЛОСТЬ *ж мн. нет* 1. kobudluq, qabalıq, sərtlik, codluq; 2. *тас.* gerilik, ətalət.

ЗАСКОРЪЗЛЫЙ *прил.* 1. kobud, qaba, sərt, cod; 2. *тас.* geridə qalmış, ətalətli.

ЗАСКОРЪЗНУТЬ *сов.* 1. kobudlaşmaq, sərtləşmək, qabalaşmaq, codlaşmaq; 2. *тас.* geridə qalmaq.

ЗАСКОЧИТЬ *сов. дан.* 1. girmək, sıçrayıb girmək; 2. sıçramaq, tullanmaq; **кошка заскочила на крышу** pişik dağa tullandı; 3. *тас.* özünü irəli atmaq, özünü soxmaq.

ЗАСКРЕЖЕТАТЬ *сов.* qıcırdatmaq, qıcırdatmağa başlamaq (*dışləri*).

ЗАСКРЕСТИ *сов. дан.* 1. qaşmaq, qaşovlamaq; 2. cırmaqlamağa başlamaq (*pişik, siçan*); 3. *безл. тас.* sıxmaq, darıxdırmaq.

ЗАСКРЕСТИСЬ *сов. дан.* qaşmağa başlamaq, qazımağa başlamaq, cırmaqlamağa başlamaq.

ЗАСКРИПЕТЬ *сов.* cırıldamaq, cırıldamağa başlamaq.

ЗАСКУЛИТЬ *сов. дан.* zingildəmək, zingildəməyə başlamaq (*it*).

ЗАСКУЧАТЬ *сов. дан.* darıxmaq, darıxmağa başlamaq.

ЗАСЛАННЫЙ *прич.* göndərilmiş, yollanmış (*bir şey öyrənmək üçün və s.*).

ЗАСЛАСТИТЬ *сов. дан.* 1. şirni qatmaq (*yetməyə*); 2. həddindən artıq şirinləşdirmək.

ЗАСЛАТЬ *сов.* göndərmək, yollamaq.

ЗАСЛАЩЁННЫЙ *прич. дан.* 1. şirni qatılmış; 2. həddən artıq şirinləşdirilmiş.

ЗАСЛАШИВАТЬ *несов.* bax **засластить**.

ЗАСЛАШИВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. şirni qatılmaq; 2. həddən artıq şirinləşdirilmək.

ЗАСЛЕДИТЬ *сов. дан.* ayaqlamaq, ayaqlayıb bulamaq (batırmaq).

ЗАСЛЕЖИВАТЬ *несов. дан.* bax **заседить**.

ЗАСЛЕЖИВАТЬСЯ *несов. дан.* ayaqlanmaq, ayaqlanıb bulanmaq (batırılmaq).

ЗАСЛЕЗИТЬСЯ *сов.* gözü (gözləri) yaşarmaq.

ЗАСЛЕПИТЬ *сов.* gözə dolmaq, gözü tutmaq, kor etmək.

ЗАСЛЕПЛЯТЬ *несов.* bax **заслепить**.

ЗАСЛЕПЛЯТЬСЯ *несов.* dolmaq, tutulmaq (*göz*).

ЗАСЛОН *м* 1. qapaq (*печка*); 2. hərbi pərdəleyici dəstə (*əsas istiqamətdəki əməliyyatı düşməndən pərdələmək üçün ikincidərəcəli istiqamətdə iş görən dəstə*); 3. sipər, daldalıq; **снеговой заслон** qar sipəri.

ЗАСЛОНЁННЫЙ *прич.* 1. qabağı tutulmuş, qabağı kəsilmiş; 2. bağlanmış, tutulmuş (*yol*); 3. qorunmuş.

ЗАСЛОНИТЬ *сов.* 1. qabağını tutmaq, qabağını kəsmək, pərdələmək; 2. bağlamaq, tutmaq (*yolu*); 3. qorumaq, özünü qabağa vermək, müdafiə etmək.

ЗАСЛОНИТЬСЯ *сов.* qorunmaq, özünü qorumaq (*ışığıdan, zərbədən və s.*).

ЗАСЛОНКА *ж* qaraq (*печка*).

ЗАСЛОНОЧНЫЙ заслонка *сöz. şif.*

ЗАСЛОНЯТЬ *несов.* bax **заслонить**.

ЗАСЛОНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **заслониться**; 2. qabağı tutulmaq, qabağı kəsilmək, pərdələnmək, bağlanmaq, kəsilmək (*yol*); 3. veyillənmək.

ЗАСЛУТА *ж* 1. xidmət; 2. məziyyət, ləyaqət; **по заслугам** 1) xidmətinə görə; 2) işinə görə, əməlinə görə.

ЗАСЛУЖЕННО нареч. ləyaqətinə görə, xidmətinə görə; haqlı olaraq, düzgün olaraq.
ЗАСЛУЖЕННЫЙ 1. прич. əməkdar; **заслуженный учитель** əməkdar müəllim; **заслуженный деятель науки** əməkdar elm xadimi; **2. прич.** qazanılmış, əldə edilmiş; **доверие, заслуженное честной работой** namuslu əmək nəticəsində qazanılmış etibar; **3. прич.** layiqli, ləyaqətli.
ЗАСЛУЖИВАТЬ несов. bax заслужить.
ЗАСЛУЖИВАТЬСЯ несов. bax заслужиться.
ЗАСЛУЖИТЬ сов. 1. layiq olmaq, qazanmaq, nail olmaq, əldə etmək, dəymək; **заслужить доверие** etimada layiq olmaq; **2. дан.** əvəzini vermək; **3. məh.** günahını təmizləmək, günahını yumaq.
ЗАСЛУЖИТЬСЯ сов. дан. çox qulluq etmək, uzun müddət qulluq etmək.
ЗАСЛУШАННЫЙ прич. dinlənilmiş, qulaq asılmış.
ЗАСЛУШАТЬ сов. dinləmək (*məlumatı, məruzəni və s.*); qulaq asmaq.
ЗАСЛУШАТЬСЯ сов. maraqla qulaq asmaq, həvəslə qulaq asmaq (*dinləmək*).
ЗАСЛУШИВАНИЕ ср dinləmə, qulaq asma, dinlənilmə, qulaq asılma.
ЗАСЛУШИВАТЬ несов. bax заслушать.
ЗАСЛУШИВАТЬСЯ несов. 1. bax заслушаться; **2. dinlənilmək.**
ЗАСЛЫШАТЬ сов. 1. eşitmək; **2. duymaq.**
ЗАСЛЫШАТЬСЯ сов. дан. eşidilmək.
ЗАСЛЮБЕННЫЙ прич. дан. seliklənmiş, seliyə batmış, seliyə bulanmış.
ЗАСЛЮБИВАТЬ несов. дан. bax заслублинть.
ЗАСЛЮБИВАТЬСЯ несов. bax заслублинться.
ЗАСЛЮБИТЬ сов. дан. selikləmək, seliyə batırmaq, seliyə bulamaq.
ЗАСЛЮБИТЬСЯ сов. дан. seliklənilmək, seliyə batmaq, seliyə bulanmaq.
ЗАСЛЮБИТЬ сов. бax заслублинть.
ЗАСМАЛИВАНИЕ ср 1. qatranlama, qatranlanma; **2.** qatranlama, bulama (*bulanma*).
ЗАСМАЛИВАТЬ несов. bax засмолить.
ЗАСМАЛИВАТЬСЯ несов. bax засмолиться.
ЗАСМАТРИВАНИЕ ср дан. baxma, xəlvətcə baxma.

ЗАСМАТРИВАТЬ несов. 1. baxmaq, xəlvətcə baxmaq; **2. dik üzünə baxmaq, gözünün içinə baxmaq.**
ЗАСМАТРИВАТЬСЯ несов. bax засмотреться; **о засматриваться (кому) в глаза (в лицо)** (marlaqla, diqqətlə) gözlərinin içinə baxmaq.
ЗАСМЕИВАТЬ несов. bax засмеять.
ЗАСМЕЯННЫЙ прич. lağa qoyulmuş, araya qoyulmuş, ələ salınmış.
ЗАСМЕЯТЬ сов. дан. lağa qoymaq, rişxənd etmək, ələ salmaq, araya qoymaq, masqaraya qoymaq.
ЗАСМЕЯТЬСЯ сов. gülmək, gülməyə başlamaq.
ЗАСМОЛЕННЫЙ прич. 1. qatranlaşmış; **2.** qatrana bulanmış, qatrana batırılmış.
ЗАСМОЛЯТЬ сов. 1. qatranlamaq; **2.** qatrana bulamaq (*batırmaq*).
ЗАСМОЛЯТЬСЯ сов. 1. qatranlanmaq; **2.** qatrana bulanmaq (*batmaq*).
ЗАСМОЛКА бax засмалывание.
ЗАСМОРКАТЬ сов. fırtına batırmaq, fırtına bulamaq.
ЗАСМОРКАТЬСЯ сов. burnunu silmək, fırxırmaq, fırxırmağa başlamaq.
ЗАСМОТРЕТЬСЯ сов. gözü qalmaq, heyran-heyran baxmaq, heyran olmaq, valeh olmaq.
ЗАСМУЩАТЬСЯ сов. дан. tutulmaq, utanmaq, pərt olmaq; çaşmaq, karışmaq.
ЗАСНЕЖЕННЫЙ, ЗАСНЕЖЕННЫЙ прич. qar basmış, qarla örtülmüş.
ЗАСНИМАТЬ несов. bax заснять.
ЗАСНОВАТЬ сов. дан. vurmuxmaq, əl-ayağa düşmək.
ЗАСНУВШИЙ прич. yatmış, yuxulmuş, yuxuya getmiş, yuxulu.
ЗАСНУТЬ сов. 1. yatmaq, yuxulamaq, yuxuya getmək; **2. məc.** sakitləşmək; **о заснуть вечным сном** əbədi gözlerini yummaq (*ölmək*).
ЗАСНЯТЫЙ прич. şəkli çəkilmiş (*foto və ya kino aparatı ilə*).
ЗАСНЯТЬ сов. şəklini çəkmək (*foto və ya kino aparatı ilə*).
ЗАСОВ м siyirmə, rəzə.
ЗАСОВЕСТИТЬСЯ сов. дан. utanmaq, xəcalət çəkmək, pərtləşmək.

ЗАСОВЫВАТЬ несов. bax засунуть.
ЗАСОВЫВАТЬСЯ несов. soxulmaq, durtulmək.
ЗАСОЛ м 1. duzlama, duzlanma, duza qoyma, duza qoyulma; **2.** şoraba, duzbora.
ЗАСОЛЕНИЕ ср şoranlaşma; **засоление почвы** torpağın şoranlaşması.
ЗАСОЛЕННЫЙ прич. 1. duzlanmış, duza qoyulmuş; **2. xüs.** şoranlaşmış (*dırlı*)miş (*torpaq və s.*).
ЗАСОЛИТЬ сов. 1. duzlamaq, duza qoymaq; **2.** şoranlaşdırmaq.
ЗАСОЛИТЬСЯ сов. 1. duzlanmaq, duza qoyulmaq, duz hopmaq; şorabalaşmaq; **2. xüs.** şoranlaşmaq.
ЗАСОЛКА ж 1. *нет* bax засол 1-ci məna.
ЗАСОЛОЧНЫЙ прич. şoraba -i[-i]; **засолочная бочка** şoraba boçkası.
ЗАСОЛЬНЫЙ прич. şoraba (duzbora) -i[-i].
ЗАСОЛЬЩИК м xüs. şorabaçı.
ЗАСОЛЬЩИЦА ж xüs. şorabaçı qadın (qız).
ЗАСОЛЯТЬСЯ несов. 1. bax засолиться; **2.** duzlanmaq, duza qoyulmaq; **3.** şoranlaşdırılmaq (*torpaq*).
ЗАСОПЕТЬ сов. дан. fısıldamaq, fısıldağa başlamaq.
ЗАСОРЕНИЕ ср 1. zibilləmə, zibillənmə; **2.** çirklənmə, çirkləndirmə; **3.** pozulma, bağlanma, tutulma.
ЗАСОРЕННОСТЬ ж 1. *нет* zibillənmə; zibillilik.
ЗАСОРЕННЫЙ прич. 1. zibillənmiş, zibilli; **2.** çirklənmiş, kirlənmiş, kirlili; **3.** pozulmuş, pozğun (*qarın*); **4.** tutulmuş (*qanov və s.*).
ЗАСОРИТЕЛЬ м k. t. alağ, alağ otu.
ЗАСОРИТЬ сов. 1. zibilləmək; **2.** çirkləndirmək, kirləndirmək; **3.** pozmaq, bağlamaq (*qarını*); **4.** tutmaq; **засорить канаву** qanovun yolunu tutmaq; lazımsız, ziyanlı (*fikirlərlə, sözlərlə*) doldurmaq.
ЗАСОРИТЬСЯ сов. 1. zibillənmək; **2.** çirklənmək, kirlənmək; **3.** pozulmaq, bağlanmaq (*qarını*); **4.** tutulmaq, yolu tutulmaq (*qanovun və s.*).
ЗАСОРИТЬ несов. bax засорить.
ЗАСОРИТЬСЯ несов. 1. bax засориться; **2.** zibilləndirilmək, çirkləndirilmək, kirləndirilmək.

ЗАСОС м 1. *нет* sorma, əmma; çəkmə.
ЗАСОСАННЫЙ прич. 1. sorulub (*əməlib*) əldən salınmış; **2. məc.** əldən salınmış, canı üzülmüş; **3.** udulmuş.
ЗАСОСАТЬ сов. 1. əmmək, sorma; **2.** sorub (*əməib*) əldən salmaq; **üzmək**; **3. məc.** əldən salmaq, canını üzmək; **4.** udmaq, çəkmək; batmaq.
ЗАСОХНУТЬ сов. 1. qurumaq; **2.** bərkimək.
ЗАСОХШИЙ прич. 1. qurumuş; **2.** bərkimiş.
ЗАСОЧИТЬСЯ сов. axmaq, sızmaq, damcılamaq; axmağa başlamaq; sızmağa başlamaq.
ЗАСПАНИЙ прич. и прич. 1. yuxuda iken anasının altında qalıb boğulmuş (*ölmüş*) (*uşaq*); **2.** yuxulu; **заспанные глаза** yuxulu gözler; **3.** şişmiş (*üz, göz*).
ЗАСПАТЬ сов. дан. yuxuda iken altında qoyub boğmaq (*uşağı*).
ЗАСПАТЬСЯ сов. дан. yatıb yuxuya qalmaq, çox yatmaq.
ЗАСПЕШИТЬ сов. tələsmək.
ЗАСПИРОВАННЫЙ прич. spirtlənmiş, spirtə qoyulmuş.
ЗАСПИРОВАТЬ сов. spirtləmək, spirtə qoymaq.
ЗАСПИРОВАВАТЬ несов. bax заспиритовать.
ЗАСПИРОВАВАТЬСЯ несов. spirtlənmək, spirtə qoyulmaq.
ЗАСПОРИТЬ сов. mübahisəyə başlamaq, höcətə başlamaq, höcət etmək.
ЗАСПОРИТЬСЯ сов. mübahisəyə qızıışmaq.
ЗАСРАМИТЬ сов. дан. biabır etmək, abırdan salmaq, rüsvay etmək.
ЗАСРАМЛЕННЫЙ прич. дан. 1. biabır edilmiş, abırdan salınmış, rüsvay edilmiş; **2.** biabır olmuş, abırdan düşmüş, rüsvay olmuş.
ЗАСТАВА ж 1. alağapı (*şəhər qapısı*); **2.** bənd, keçid; **3.** zastava; qarovul, qarovulxana.
ЗАСТАВАТЬ несов. bax заставить.
ЗАСТАВИТЬ I сов. 1. tutmaq, doldurmaq; **заставить комнату мебелью** otağı mebel ilə doldurmaq; **2.** qabağını tutmaq, qabağını kəsmək; **заставить дверь шкафом** şkafla qapının qabağını tutmaq; **3.** hara gəldi qoymaq.

ЗАСТАВИТЬ II *сов.* məcbur etmək, vadar etmək (*bəzən felin icbar formaları ilə ifadə olunur*); **заставить написать** yazdırmaq; **заставить сделать** etdirmək, gördürmək.
ЗАСТАВИТЬСЯ *сов.* 1. tutulmaq, dolmaq; **вся комната заставилась мебелью** bütün otaq mebel ilə dolmuşdur; 2. öz qabağını tutmaq, öz qabağını kəsmək.
ЗАСТАВКА I *ж* başlıq şəkil (*kitabın və ya fəslin başında şəkil, naxış, bəzək*).
ЗАСТАВКА II *ж* xüs. sipər, sədd.
ЗАСТАВЛЕННЫЙ *прич.* 1. tutulmuş, dolurulmuş; 2. qabağı tutulmuş, qabağı kəsilmiş (*vol*).
ЗАСТАВЛЯТЬ I *несов.* bax **заставить** I.
ЗАСТАВЛЯТЬ II *несов.* bax **заставить** II.
ЗАСТАВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **заставиться**; 2. qabağı tutulmaq, qabağı kəsilmək (*volun*).
ЗАСТАВНЫЙ застава *söz. sif.*
ЗАСТАВНЫЙ заставка *söz. sif.*
ЗАСТАИВАНИЕ *ср* *мн.* **нет** qalib xarab olma.
ЗАСТАИВАТЬСЯ *несов.* bax **застояться**.
ЗАСТАРЕВАТЬ *несов.* bax **застареть**.
ЗАСТАРЕЛОСТЬ *ж* *мн.* **нет** 1. köhnəlik; 2. kökləşmə, kök salma (*xəstəlik, adət və s.*).
ЗАСТАРЕЛЫЙ *прил.* 1. köhnə, köhnəlmiş; 2. kökləşmiş, kök salmış (*xəstəlik, adət və s.*).
ЗАСТАРЕТЬ *сов.* 1. köhnəlmək; 2. kökləşmək, kök salmaq.
ЗАСТАТЬ *сов.* 1. tapmaq, görmək; **вернувшись домой, я застал там почтальона** evə qayıtdıqda, poçtalyonu burada gördüm; 2. gəlib görmək, üstünə çıxmaq, tutmaq; yaxalamaq **застать на месте преступления** cinayət başında tutmaq (yaxalamaq).
ЗАСТЕГАТЬ *сов.* *дан.* 1. qamçılamaq, şallaqlamaq; 2. qamçı (*çubuq və s.*) ilə döyüb öldürmək, qamçı (*çubuq və s.*) ilə döyüb öldən salmaq.
ЗАСТЕГИВАТЬ *несов.* bax **застегнуть**.
ЗАСТЕГИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **застегнуться**; 2. düymələnmək, bağlanmaq.
ЗАСТЕГНУТЫЙ *прич.* düymələnməmiş, bağlanmış.

ЗАСТЕГНУТЬ *сов.* düymələnmək, bağlamaq.
ЗАСТЕГНУТЬСЯ *сов.* düymələnmək, palatını düymələnmək.
ЗАСТЕЖКА *ж* 1. düymə, ilgək; çarpaz; 2. toqqa, bənd.
ЗАСТЕКЛЕНИЕ *ср* *мн.* **нет** şüşə(n)mə, şüşə salınma, aynalama.
ЗАСТЕКЛЕННЫЙ *прич.* şüşələnməmiş, şüşə salınmış; aynalanmış, aynalı.
ЗАСТЕКЛИТЬ *сов.* şüşələnmək, şüşə salmaq, aynalamaq.
ЗАСТЕКЛЯТЬ *несов.* bax **застеклить**.
ЗАСТЕКЛЯТЬСЯ *несов.* şüşələnmək, şüşə salınmaq, aynalanmaq.
ЗАСТЕЛЕННЫЙ *прич.* *дан.* bax **застланный** 1-ci mənada.
ЗАСТЕЛИТЬ *сов.* *дан.* bax **застлать** 1-ci mənada.
ЗАСТЕНОГРАФИРОВАТЬ *сов.* bax **стенографировать**.
ЗАСТЕНОК *м* 1. zindan; 2. əzab yeri, cəza yeri, işgəncə yeri (*qədim dustaqxanalarda*).
ЗАСТЕЧИВО *нареч.* utana-utana, sıxıla-sıxıla, utanaraq, sıxılaraq.
ЗАСТЕЧИВОСТЬ *ж* *мн.* **нет** utancaqlıq.
ЗАСТЕЧИВЫЙ *прил.* utancaq.
ЗАСТЕСНЯТЬСЯ *сов.* *дан.* utanmaq, sıxılmaq.
ЗАСТИГАТЬ *несов.* bax **застичь**.
ЗАСТИГАТЬСЯ *несов.* tutulmaq, yaxalanmaq.
ЗАСТИГНУТЫЙ *прич.* tutulmuş, yaxalanmış.
ЗАСТИГНУТЬ *сов.* bax **застичь**.
ЗАСТИЛ *м* döşəmə, salma.
ЗАСТИЛАНИЕ *ср* döşəmə, salma, döşənmə, salınma.
ЗАСТИЛАТЬ *несов.* bax **застлать**.
ЗАСТИЛАТЬСЯ *несов.* 1. bax **застлаться**; 2. döşənmək, salınmaq; 3. örtülmək, bürünmək, çulğanmaq; 4. tutulmaq, qabağı tutulmaq, pərdələnmək.
ЗАСТИЛКА *ж* *мн.* **нет** 1. döşəmə, döşənmə; salma, salınma; 2. örtmə, örtülmə; 3. döşənek.
ЗАСТИРАНЫЙ *прич.* *дан.* 1. yuyulmuş, yuyulub təmizlənmiş; 2. pis yuyulub kərlənmiş.

ЗАСТИРАТЬ *сов.* *дан.* 1. yumaq, yuyub təmizləmək; 2. pis yuyub kərləmək.
ЗАСТИРЫВАТЬ *несов.* *дан.* bax **застирать**.
ЗАСТИРЫВАТЬСЯ *несов.* *дан.* 1. yuyulmaq, yuyulub təmizlənmək; 2. pis yuyulub kərlənmək.
ЗАСТИТЬ *несов.* *дан.* qabağını kəsmək (*işğın*).
ЗАСТИТЬСЯ *несов.* *дан.* qabağı kəsilmək (*işğın*).
ЗАСТИЧЬ *сов.* üstünə çıxmaq, üstünü almaq; tutmaq, yaxalamaq.
ЗАСТЛАННЫЙ *прич.* 1. döşənməmiş, salınmış; 2. *тас.* örtülmüş; 3. *тас.* tutulmuş, qabağı tutulmuş, pərdələnməmiş.
ЗАСТЛАТЬ *сов.* 1. döşəmək, salmaq; 2. *тас.* örtmək, bürümək, çulğamaq; 3. *тас.* tutmaq; qabağını tutmaq; pərdələnmək; **слёзы застлали глаза** gözləri(m) yaşla doldu; **туча застлала солнце** bulud günün qabağını tutdu (*kəsd*).
ЗАСТЛАТЬСЯ *сов.* 1. örtülmək, bürünmək; çulğanmaq; 2. dolmaq; **глаза застлались слезами** gözlərim yaşla doldu.
ЗАСТОГОВАТЬ *сов.* taya vurmaq, tayalamaq.
ЗАСТОЙ *м* *мн.* **нет** 1. durğunluq, ölgünlük; 2. hərəkətsizlik.
ЗАСТОЙНЫЙ *прил.* 1. durğun; **застойная кровь** durğun qan; 2. satılmayan, işə getməyən, alıcısı olmayan, yatıb qalan; **застойный товар** işə getməyən (*yatıb qalan*) mal.
ЗАСТОЛБИТЬ *сов.* *дан.* paya ilə sərhədi (*və s.*) nişanlamaq; paya ilə mərzləmək.
ЗАСТОЛЬНЫЙ *прил.* süfrə başı(nda)...; **застольный тост** süfrə başında söylənən tost (*sağlıq*).
ЗАСТОНАТЬ *сов.* inildəmək, zarılmaq; inildəməyə başlamaq, zarılmağa başlamaq.
ЗАСТОПОРИВАТЬ *несов.* bax **застопорить**.
ЗАСТОПОРИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **застопориться**; 2. saxlanılmaq, dayandırılmaq; 3. *тас.* ləngidilmək.
ЗАСТОПОРИТЬ *сов.* 1. saxlamaq, dayandırmaq (*taşını*); 2. *тас.* ləngitmək (*işi*).

ЗАСТОПОРИТЬСЯ *сов.* 1. dayanmaq; 2. *тас.* ləngimək.
ЗАСТОЯЛЫЙ *прил.* *дан.* 1. uzun zaman hərəkətsiz qalmış; 2. hərəkətsiz.
ЗАСТОЯТЬСЯ *сов.* 1. uzun zaman hərəkətsiz qalmaq; 2. qalib xarab olmaq; 3. dayanıb qalmaq; ləngimək, yubanmaq.
ЗАСТРАГИВАТЬ *несов.* bax **застрогать**.
ЗАСТРАГИВАТЬСЯ *несов.* 1. rəndələnmək; 2. ucu rəndələnmək, ucu yonulub itilənmək.
ЗАСТРАИВАНИЕ *ср* boş yeri tikib abad etmə; tikilib abad edilmə (*boş yerlər*).
ЗАСТРАИВАТЬ *несов.* bax **застроить** 1-ci mənada.
ЗАСТРАИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **застроиться** 1-ci mənada; 2. tikilmək; tikilib abad edilmək.
ЗАСТРАХОВАНИЕ *ср* sığorta etmə (*edilmə*).
ЗАСТРАХОВАННЫЙ *прич.* *и* *прил.* 1. sığorta edilmiş; 2. *тас.* qorunmuş, mühafizə edilmiş.
ЗАСТРАХОВАТЬ *сов.* 1. sığorta etmə; sığorta etdirmək; 2. *тас.* qorumaq, mühafizə etmək.
ЗАСТРАХОВАТЬСЯ *сов.* 1. özünü sığorta etdirmək; 2. *тас.* qorunmaq, özünü qorumaq.
ЗАСТРАХОВЫВАНИЕ *ср* bax **застрахование**.
ЗАСТРАХОВЫВАТЬ *несов.* bax **застраховать**.
ЗАСТРАХОВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **застраховаться**; 2. sığorta edilmək.
ЗАСТРАЧИВАТЬ *несов.* bax **застрочить** 1-ci mənada.
ЗАСТРАЧИВАТЬСЯ *несов.* tikilmək.
ЗАСТРАЩАТЬ *сов.* *дан.* gözünü qorxutmaq, qorxuya salmaq, gözünün odunu almaq, dəhşətə salmaq.
ЗАСТРАЩИВАНИЕ *ср* *мн.* **нет** *дан.* gözünü qorxutma, qorxuya salma, gözünün odunu alma, dəhşətə salma.
ЗАСТРАЩИВАТЬ *несов.* bax **застрашать**.
ЗАСТРАЩИВАТЬСЯ *несов.* *дан.* gözünü qorxudulmaq, gözünün odu alınmaq, qorxudulmaq.
ЗАСТРЕВАТЬ *несов.* bax **застрять**.

ЗАСТРЕКОТАТЬ *сов.* cınlamağa başlamaq.
ЗАСТРЕЛ *м. мн. нет* *овч.* vurma, vurulma (güllə ilə).
ЗАСТРЕЛЕННЫЙ *прич.* vurulmuş (güllə ilə).
ЗАСТРЕЛИВАТЬ *несов.* bax застрелить.
ЗАСТРЕЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax застрелиться; 2. vurulmaq, öldürülmək (güllə ilə).
ЗАСТРЕЛИТЬ *сов.* vurmaq, öldürmək (güllə ilə).
ЗАСТРЕЛИТЬСЯ *сов.* özünü vurmaq, özünü öldürmək (güllə ilə).
ЗАСТРЕЛЫЩИК *м* təşəbbüscü, ilk təşəbbüs göstərən, ilk başlayan, başçı.
ЗАСТРЕЛЫЩА *ж* təşəbbüscü, təşəbbüskar qadın (qız).
ЗАСТРЕЛЯТЬ *сов. дан.* atmağa başlamaq; первая батарея вновь застреляла биринци батарея yeniden atmağa başladı.
ЗАСТРИГАТЬ *несов. дан.* bax застричь.
ЗАСТРИГАТЬСЯ *несов. дан.* dibdən tutulmaq, dibdən kəsilmək (durnağ).
ЗАСТРИЖЕННЫЙ *прич. дан.* dibdən tutulmuş, dibdən kəsilmiş (durnağ).
ЗАСТРИЧЬ *сов. дан.* 1. qırxmaq (qayçılamaq), qırxmağa (qayçılamağa) başlamaq; 2. dibdən tutmaq, dibdən kəsmək (durnağı).
ЗАСТРОГАННЫЙ *прич.* ucu yonulmuş, yonulub itilənmiş.
ЗАСТРОГАТЬ *сов.* 1. rəndələmək, rəndələməyə başlamaq; 2. ucunu yonmaq (itiləmək).
ЗАСТРОИТЬ *сов.* 1. tikmək, tikib abad etmək; 2. tikməyə başlamaq (bina və s.).
ЗАСТРОИТЬСЯ *сов.* 1. tikilib abad olmaq, hər tərəfi tikilmək; 2. tikilməyə başlamaq, bina tikilmək.
ЗАСТРОЙКА *ж* 1. tikmə, tikilmə (bina); 2. tikib abad etmək, tikilib abad edilmə.
ЗАСТРОЙЩИК *м* bina tikən.
ЗАСТРОЧЕННЫЙ *прич.* tikilmiş, kök atılmış.
ЗАСТРОЧИТЬ *сов.* 1. tikmək, kök atmaq; 2. tikib qurtarmaq, kök atıb qurtarmaq; 3. *тэс.* tələsik yazmaq, tələsik yazmağa başlamaq; 4. atmaq, yağıdırmaq; atmağa başlamaq; (güllə) yağıdırmağa başlamaq;

застрочили пулемёты *пулемётлар* atmağa (güllə yağıdırmağa) başladı.
ЗАСТРУГА *ж* *тэх.* qar şırımı.
ЗАСТРУГАННЫЙ *прич.* bax застроганый.
ЗАСТРУГАТЬ *сов.* bax застрогать.
ЗАСТРУГИВАТЬ *несов.* bax застругать.
ЗАСТРУГИВАТЬСЯ *несов.* bax застрагиваться.
ЗАСТРУИТЬСЯ *сов.* axmaq, axmağa başlamaq, şırnaqla axmaq.
ЗАСТРЯВШИЙ *прич.* 1. ilişmiş, pərçim olmuş; 2. *тэс.* ilişib qalmış, batıb qalmış; ləngimış, yubanmış.
ЗАСТРЯТЬ *сов.* 1. ilişmək, pərçim olmaq; 2. *тэс.* ləngimək, yubanmaq, ilişib qalmaq, batıb qalmaq; 3. *застрять в горле* ağzında qalmaq (sözü).
ЗАСТУДЕНЕТЬ *сов.* bax студенеть I.
ЗАСТУДИТЬ *сов.* soyuğa vermək.
ЗАСТУДИТЬСЯ *сов.* özünü soyuğa vermək, soyuq dəymək.
ЗАСТУДНЕВАНИЕ *ср* *тех.* həlməşikləşmə, jelatinləşmə.
ЗАСТУДНЕВАТЬ *несов. тех.* həlməşikləşmək, jelatinləşmək.
ЗАСТУЖЕННЫЙ *прич.* soyuğa verilmiş, soyuq dəymiş.
ЗАСТУЖИВАТЬ *несов.* bax застудить.
ЗАСТУЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax застудиться; 2. soyuğa verilmək.
ЗАСТУКАТЬ I *сов. дан.* 1. yaxalamaq, yerində tutmaq, cinayət başında tutmaq; 2. döyüb öldürmək, vurub öldürmək.
ЗАСТУКАТЬ II *сов. дан.* taqıldamağa başlamaq, taqıldatmaq, döymək.
ЗАСТУП *м* bel (alət).
ЗАСТУПАТЬ *несов.* bax заступить; 3. *заступать дорогу кому* yol verməmək, yolunu kəsmək.
ЗАСТУПАТЬСЯ I *несов. дан.* bax заступиться.
ЗАСТУПАТЬСЯ II *несов. дан.* yeri tutulmaq, əvəz edilmək.
ЗАСТУПИТЬ *сов. дан.* yerini tutmaq, əvəz etmək.
ЗАСТУПИТЬСЯ *сов.* müdafiə etmək, tərəfini saxlamaq, tərəf çıxmaq, havadar çıxmaq.

ЗАСТУПНИК *м* havadar, tərəfgir, tərəfdar, müdafiəçi, himayəçi.
ЗАСТУПНИЧЕСКИЙ *заступник* *сöz. сif.*
ЗАСТУПНИЧЕСТВО *ср* *мн. нет* havadarlıq, tərəfgirlik; himayə; müdafiə etmək, himayə etmək.
ЗАСТУЧАТЬ *сов.* döymək, taqıldatmaq; çalmaq (qarını).
ЗАСТУЧАТЬСЯ *сов. дан.* çalmağa başlamaq, döyməyə başlamaq, taqıldatmağa başlamaq (qarını).
ЗАСТЫВАНИЕ *ср* *мн. нет* 1. soyuma; 2. donma; 3. üşümə; 4. laxtalanma.
ЗАСТЫВАТЬ *несов.* bax застыть.
ЗАСТЫВШИЙ *прич.* 1. soyumuş; 2. donmuş, donub qalmış.
ЗАСТЫДИТЬ *сов. дан.* utandırmaq, pört etmək, qızartmaq.
ЗАСТЫДИТЬСЯ *сов. дан.* utanmaq, pört olmaq, qızarmaq.
ЗАСТЫЖЕННЫЙ *прич. дан.* utandırılmış, pört edilmiş.
ЗАСТЫЛЫЙ *прич. дан.* soyumuş, laxtalanmış, pıxtlaşmış.
ЗАСТЫНУТЬ *сов. дан.* bax застыть.
ЗАСТЫТЬ *сов.* 1. soyumaq; 2. donmaq 3. üşümək, keyimək; 4. laxtalanmaq; 5. *тэс.* donub qalmaq, mat qalmaq; duruxmaq; 6. dayanmaq, inkişafdan qalmaq; 7. *кровь застыла в жилах* bax *кровь*.
ЗАСУДИТЬ *сов. дан.* məhkum etmək, iş kəsmək; cəza vermək, divan tutmaq.
ЗАСУЕТИТЬСЯ *сов.* 1. vurnuxmaq, vurnuxmağa başlamaq; 2. təlaşa düşmək; 3. əldən düşmək, yorulmaq (vurnuxmaqdan).
ЗАСУНУТЬ *сов.* soxmaq, qoymaq.
ЗАСУПОНИВАТЬ *несов.* bax засунонить.
ЗАСУПОНИВАТЬСЯ *несов.* qayıışı çəkilmək (boyunduruğun).
ЗАСУПОНИТЬ *сов.* qayıışı çəkmək.
ЗАСУСЛИВАТЬ *несов.* bax засуслить.
ЗАСУСЛИВАТЬСЯ *несов.* tüpürçəyə (yağa) bulanmaq.
ЗАСУСЛИТЬ *сов. дан.* bax засусолить.
ЗАСУСОЛИТЬ *сов. дан.* 1. tüpürçəyə bulamaq; 2. yağa bulamaq.
ЗАСУХА *ж* quraqlıq.
ЗАСУХОУСТОЙЧИВОСТЬ *ж* *мн. нет* *к. т.* quraqlığa davamlılıq.

ЗАСУХОУСТОЙЧИВЫЙ *прич. к. т.* quraqlığa davamlı.
ЗАСУЧЕННЫЙ *прич. дан.* çırmalanmış, qatlanmış.
ЗАСУЧИВАТЬ *несов.* bax засучить.
ЗАСУЧИВАТЬСЯ *несов.* çırmalmaq, çırmalanmaq.
ЗАСУЧИТЬ *сов.* çırmalamaq, qatlamaq.
ЗАСУЧИТЬСЯ *сов.* yuxarı qatlanmaq, qalxmaq.
ЗАСУШЕННЫЙ *прич.* qurudulmuş, quru.
ЗАСУШИВАНИЕ *ср* qurutma, qurudulma.
ЗАСУШИВАТЬ *несов.* bax засушить.
ЗАСУШИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax засушиться; 2. qurudulmaq.
ЗАСУШИТЬ *сов.* qurutmaq.
ЗАСУШИТЬСЯ *сов.* qurumaq.
ЗАСУШИВОСТЬ *ж* quraqlıq, yağışsızlıq, yağmursuzluq.
ЗАСУШИВЫЙ *прич.* quraqlıq, quraq, quru, yağışsız, yağmursuz.
ЗАСЧИТАННЫЙ *прич.* hesaba salınmış, hesablanmış.
ЗАСЧИТАТЬ *сов.* hesaba almaq, hesablamaq, hesab etmək, hesaba salmaq.
ЗАСЧИТЫВАТЬ *несов.* bax засчитывать.
ЗАСЧИТЫВАТЬСЯ *несов.* hesaba alınmaq, hesablanmaq, hesaba salınmaq.
ЗАСЫЛАНИЕ *ср* göndərmə, yollama; göndərilmə, yollanılma.
ЗАСЫЛАТЬ *несов.* bax заслать.
ЗАСЫЛАТЬСЯ *несов.* göndərilmək.
ЗАСЫЛКА *ж* göndərmə, göndərilmə.
ЗАСЫПАНИЕ I *ср* yatma, yuxulama, yuxuya getmə.
ЗАСЫПАНИЕ II *ср* tökmə, doldurma; tökülmə, doldurulma.
ЗАСЫПАТЬ I *сов. дан.* tökməyə başlamaq.
ЗАСЫПАТЬ II *сов.* 1. tökmək; doldurmaq, töküb doldurmaq; 2. *тэс.* örtmək; 3. *тэс.* basmaq, yağıdırmaq (sual və s.).
ЗАСЫПАТЬ I *несов.* bax засыпать.
ЗАСЫПАТЬ II *несов.* bax засыпать.
ЗАСЫПАТЬ III *несов.* bax засыпать II.
ЗАСЫПАТЬСЯ I *сов.* 1. dolmaq, tökülmək; 2. örtülmək.
ЗАСЫПАТЬСЯ II *сов. дан.* eybi açılmaq, işi götürməmək, işi baş tutmamaq, müvəffəqiyyətsizliyə uğramaq.

ЗАСЫПАТЬСЯ I *несов.* bax засыпаться.
ЗАСЫПАТЬСЯ II *несов.* bax засыпаться II.
ЗАСЫПКА I ж 1. tökmə, doldurma; tökül-mə, doldurulma; 2. örtmə, örtülmə; 3. aş-qar, qatışıq; 4. k. t. ayırma; **засыпка се-менного фонда** toxum fondu ayırma (ayırılması).
ЗАСЫПКА II м 1. xüs. filiz, kömür tökən fəhlə (domna sobasına); 2. məh. dəyirmançının köməkçisi.
ЗАСЫХАНИЕ *ср* quruma, bərkimə.
ЗАСЫХАТЬ *несов.* bax засохнуть.
ЗАТАВРЕННЫЙ *прич.* xüs. damğalanmış, damğa vurulmuş.
ЗАТАВРИТЬ *сов.* xüs. damğalamaq, damğa vurmaq
ЗАТАЁННОСТЬ ж gizlilik, məxfilik.
ЗАТАЁННЫЙ *прич. и прил.* 1. gizlədilmiş, məxfi saxlanılan; 2. gizli, məxfi; 3. yavaş, asta, boğuc (səs).
ЗАТАИВАТЬ *несов.* bax затаить.
ЗАТАИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax затаиться; 2. gizlədilmək, gizli saxlanmaq, məxfi saxlanmaq.
ЗАТАИТЬ *сов.* gizlətmək, məxfi saxlamaq; **затаить в душе обиду** ürəyində kin saxlamaq; **затаить дыхание** nəfəs alma-maq, bir qədər nəfəsini dayandırmaq.
ЗАТАИТЬСЯ *сов.* gizlənmək; **затаиться в себе** sirrini ürəyində gizlətmək.
ЗАТАКТ м *mus.* yarımakt.
ЗАТАКТНЫЙ *прил.* *mus.* yarımakt -i[-l].
ЗАТАЛКИВАТЬ *несов.* bax затолкнуть.
ЗАТАЛКИВАТЬСЯ *несов.* itələnmək, itə-lənib soxulmaq, itələnilib salınmaq.
ЗАТАНЦЕВАТЬ *сов.* oynamaq, oynamağa başlamaq, rəqs etməyə başlamaq.
ЗАТАНЦЕВАТЬСЯ *сов.* 1. oynamağa qı-zışmaq, rəqsə qızıışmaq; 2. oynamaqdan (rəqs etməkdən) yorulmaq.
ЗАТАНЦОВЫВАТЬСЯ *несов.* bax зата-нцеваться.
ЗАТАПЛИВАНИЕ I *ср* yandırma, qalama, odlama (ocaq); yandırılma, qalanma (ocaq).
ЗАТАПЛИВАНИЕ II *ср* 1. su basma; 2. su-da batırma (batırılma), suya qərq etmə (edilmə).
ЗАТАПИВАТЬ *несов.* bax затопить I.

ЗАТАПИВАТЬСЯ *несов.* bax затопиться I.
ЗАТАПТЫВАТЬ *несов.* bax затоптать 2-ci mənada.
ЗАТАПТЫВАТЬСЯ *несов.* tapdalanmaq tapdalanıb hamarlanmaq.
ЗАТАРАТОРИТЬ *сов.* dan. birnəfəse da-nışmaq, dil boğaza qoymamaq.
ЗАТАРАХТЁТЬ *сов.* dan. taraq-turuq et-məyə başlamaq.
ЗАТАСКАННОСТЬ ж *мн. нет* bayağılıq, şitlik.
ЗАТАСКАННЫЙ *прич.* 1. geyilib göhnəl-dilmiş, çirkəndirilmiş; köhnəlmiş, çirkli; 2. *тас.* bayağılaşdırılmış; çeynənmiş; ba-yağı, şit.
ЗАТАСКАТЬ *сов.* dan. 1. çox geyib köh-nəltmək, yırtmaq, dağıtmaq; çirkəndir-mək; 2. *тас.* bayağılaşdırmaq, çeynəmək, şitini çıxartmaq; 3. sürümək; sürüyüb yormaq, sürüyüb əldən salmaq; sürüyüb aparmaq, sürüyə-sürüyə aparmaq (oraya-buraya).
ЗАТАСКАТЬСЯ *сов.* dan. 1. geyilib köhnəl-mək; 2. çirkənmək, dağılmaq, yırtılmaq.
ЗАТАСКИВАТЬ I *несов.* bax затаскать.
ЗАТАСКИВАТЬ II *несов.* bax затащить.
ЗАТАСКИВАТЬСЯ I *несов.* 1. bax **затас-каться**; 2. *тас.* bayağılaşdırılmaq, çey-nənmək, şiti çıxardılmaq.
ЗАТАСКИВАТЬСЯ II *несов.* aparılmaq, sürüdülmək, götürülmək.
ЗАТАЧАТЬ *сов.* tikmək (o üz-bu üz).
ЗАТАЧИВАНИЕ I *ср* itiləmə.
ЗАТАЧИВАНИЕ II *ср* tikmə.
ЗАТАЧИВАТЬ *несов.* bax заточить II.
ЗАТАЧИВАТЬСЯ *несов.* itilənmək.
ЗАТАЩИТЬ *сов.* sürüyüb aparmaq, sürü-yüb götürmək, dartıb götürmək; dartmaq.
ЗАТВЕРДЕВАНИЕ *ср* bərkimə.
ЗАТВЕРДЕВАТЬ *несов.* bax затвердеть.
ЗАТВЕРДЕЛОСТЬ ж 1. bərkimə, bərklik; sərlik; 2. *tib.* bərk(imiş) toxuma.
ЗАТВЕРДЕЛЫЙ *прил.* bərkimiş, bərk.
ЗАТВЕРДЕНИЕ *ср* 1. bərkimə, bərkləşmə, sərlişmə; 2. *tib.* bərk(imiş) şiş.
ЗАТВЕРДЕТЬ *сов.* bərkimək.
ЗАТВЕРДИТЬ *сов.* 1. əzbərləmək; 2. təkrar etmək; **затвердить одно и то же** eyni şeyi təkrar etmək.

ЗАТВЕРЖЁННЫЙ *прич.* əzbərlənmiş.
ЗАТВЕРЖИВАТЬ *несов.* bax затвердить.
ЗАТВЕРЖИВАТЬСЯ *несов.* əzbərlənmək.
ЗАТВОР м 1. sürgü; 2. cəftə, rəzə; 3. çax-maq.
ЗАТВОРИТЬ *сов.* 1. bağlamaq, örtmək; 2. qapamaq.
ЗАТВОРИТЬСЯ *сов.* 1. bağlanmaq, örtül-mək; 2. çəkilmək, girmək, qapanmaq; **затвориться в своей комнате** öz otağına çəkilib (girib) qapanmaq; 3. *köhn.* cəmiy-yətdən uzaqlaşmaq, tərkidünya olmaq.
ЗАТВОРКА ж *мәш.* sürgü, cəftə, rəzə.
ЗАТВОРНИК м 1. rahib, zahid, tərkidünya, guşənişin; 2. *тас.* dustaq.
ЗАТВОРНИЦА ж 1. rahibə; 2. *тас.* dustaq, əsir qadın (qız).
ЗАТВОРНИЧЕСКИЙ *затворник* *сөз. сиф.*
ЗАТВОРНИЧЕСТВО *ср* 1. rahiblik, zahidlik, tərkidünyalıq, guşənişinlik; 2. *тас.* dustaqlıq.
ЗАТВОРЯТЬ *несов.* bax затворить.
ЗАТВОРЯТЬСЯ *несов.* bax затвориться.
ЗАТЕВАТЬ *несов.* bax затеять.
ЗАТЕВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **затеяться**; 2. təşkil edilmək, düzəldilmək, başlanmaq.
ЗАТЕЙЛИВОСТЬ ж *мн. нет* 1. təmtəraq-lıq, müəkkəblik; müəmmalıq, qəribəlik; 2. maraqlılıq, əyləndiricilik, məzəlilik.
ЗАТЕЙЛИВЫЙ *прил.* 1. təmtəraqlı, mü-rəkkəb; müəmmalı; qəribə; 2. maraqlı, əyləndirici, məzəli, gülməli.
ЗАТЕЙНИК м 1. məzəli adam, hənəkçi, zarafatçı, oyunbaz; 2. kütləvi əyləncə rəhbəri.
ЗАТЕЙНИЦА ж 1. hənəkçi, zarafatçı, oyun-baz qadın (qız); 2. əyləncəçi qadın (qız).
ЗАТЕЙНИЧЕСТВО *ср* əyləncə təşkil, əyləncənin işi.
ЗАТЕЙНЫЙ bax затейливый.
ЗАТЕЙЩИК м *дан.* təşəbbüscü, iş başlayan.
ЗАТЕЙЩИЦА ж *дан.* təşəbbüscü, ...başla-yan, səbəbkar qadın (qız).
ЗАТЕКАНИЕ *ср* 1. axma, axıb girmə, axıb tökül-mə, axıb dolma; 2. şişmə; 3. yatma, yuxulama; keyimə, keyləşmə.
ЗАТЕКАТЬ *несов.* bax затечь.
ЗАТЕМ *нареч.* 1. sonra; 2. ona görə, ona görə də; **ондан ötrü**, onun üçün.

ЗАТЕМНЕНИЕ *ср* 1. tündləşdirmə, tünd-ləşdirilmə, tündləşmə; 2. qaranlıqlaşdır-ma; işıqları keçirmə, işıqları maskalama; 3. tutqunlaşma, qaranlıqlaşma; 4. *tib.* ləkə, tutqunluq, qaraltı.
ЗАТЕМНЕННЫЙ *прич.* 1. tündləşdirilmiş, qaraldılmış; tutqunlaşdırılmış; 2. qaran-lıqlaşdırılmış, işıqları keçirilmiş; maska-lanmış (ışığı).
ЗАТЕМНЁТЬ *сов.* qaralamaq (*görünmək mənasında*).
ЗАТЕМНЁТЬСЯ *сов.* dan. bax **затемнеть**.
ЗАТЕМНИТЬ *сов.* 1. tündləşdirmək, qaralt-maq 2. *тас.* tutqunlaşdırmaq, qarışdırmaq (*fikri*); 3. qaranlıqlaşdırmaq, qaranlıq et-mək, işıqlarını keçirmək, maskalamaq (*ışığı*).
ЗАТЕМНИТЬСЯ *сов.* 1. tündləşmək, qa-ralmaq; 2. *тас.* tutqunlaşmaq, qarışmaq, çəşmaq (*fikir*).
ЗАТЕМНО *нареч.* dan. qaranlıqkən, işıq-lanmamış, alaqqaranlıqdən.
ЗАТЕМНЯТЬ *несов.* bax затемнить.
ЗАТЕМНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **затемнить-ся**; 2. tündləşdirilmək, qaraldılmaq; 3. qa-ranlıqlaşdırılmaq, qaranlıq edilmək, işıq-ları keçirilmək, işıqları maskalan(dırıl)maq.
ЗАТЕНЕНИЕ *ср* ж *мн. нет* kölgələmə, köl-gələnmə; kölgə salma, kölgə salınma.
ЗАТЕНЕННЫЙ *прич.* kölgələnməmiş, kölgə salınmış.
ЗАТЕНИТЬ *сов.* kölgələmək, kölgələndir-mək, kölgə salmaq.
ЗАТЕНИТЬ *несов.* bax затемнить.
ЗАТЕНЯТЬСЯ *несов.* kölgələnmək, kölgə düşmək, kölgə salınmaq.
ЗАТЕПЛИВАТЬ *несов.* bax затеплить.
ЗАТЕПЛИВАТЬСЯ *несов.* köhn. 1. bax **за-теплиться**; 2. yandırılmaq.
ЗАТЕПЛИТЬ *сов.* köhn. yandırmaq (*lampa, şam*).
ЗАТЕПЛИТЬСЯ *сов.* köhn. şair. yanmaq, yanmağa başlamaq (*şam, lamp*).
ЗАТЕПЛО *нареч.* məh. isti ikən, soyuq(lar) düşməmiş.
ЗАТЕПЛЯТЬ *несов.* köhn. şair. bax **за-теплить**.
ЗАТЕРЕБИТЬ *сов.* dan. 1. çəkmək, dartmaq, yolmaq, didmək; 2. *тас.* didişdirmək, dar-

tışdırmaq; dinc qoymamaq, tənə gətirmək.
ЗАТЕРЕТЬ сов. 1. sürtmək, silmək, pozmaq; 2. sıxmaq, basmaq; 3. *тас.* sıxışdırmaq; yol verməmək, gözümcıxdıya salmaq, mane olmaq, əl-qol açmağa qoymamaq, irəliləməyə qoymamaq; 4. *дан.* köhnəltmək, dağıtmaq (*çox işlədərək*).
ЗАТЕРЕТЬСЯ сов. *дан.* 1. sürtünmək; 2. girmək; soxulmaq.
ЗАТЕРЗАТЬ сов. üzmək, incitmək, zülm etmək, əzab vermək.
ЗАТЕРИВАТЬ несов. *бax затерять.*
ЗАТЕРИВАТЬСЯ несов. *дан.* 1. *бax затеряться;* 2. itirilmək.
ЗАТЕРПНУТЬ сов. *дан.* *бax терпнуть.*
ЗАТЕРТЫЙ прич. 1. sürtülmüş, pozulmuş, silinmiş; 2. sıxılmış, sıxışdırılmış; 3. *тас.* gözümcıxdıya salınmış; 4. köhnəlmiş, dağılmış.
ЗАТЕРЯННОСТЬ ж sahibsizlik; yalqızlıq, təklik, tənhalıq, kimsəsizlik, qəriblik.
ЗАТЕРЯННЫЙ прич. и прил. 1. itirilmiş; 2. *тас.* atılmış, başlı-başına buraxılmış, unudulmuş.
ЗАТЕРЯТЬ сов. *дан.* itirmək.
ЗАТЕРЯТЬСЯ сов. 1. *дан.* itmək, yox olmaq; 2. *тас.* yaddan çıxmaq, unudulmaq.
ЗАТЭС м nişan, kərtik, çarıq.
ЗАТЭСАННЫЙ прич. yonulmuş.
ЗАТЕСАТЬ сов. yonmaq, yonub nazikləşdirmək (itiləşdirmək).
ЗАТЕСАТЬСЯ сов. *дан.* girmək, soxulmaq, dürtülmək, özünü soxmaq.
ЗАТЕСНИТЬ сов. *дан.* 1. sıxmaq, sıxıb əzmək; 2. *тас.* təqib etmək, sıxışdırmaq, incitmək.
ЗАТЕСНИТЬСЯ сов. *дан.* yığılmaq, toplaşmaq, tıxanmaq, sıxışmaq.
ЗАТЕСНЯТЬ несов. *дан.* *бax затеснить.*
ЗАТЕСНЯТЬСЯ несов. *дан.* 1. sıxılmaq, sıxılıb əzilmək; 2. *тас.* sıxışdırılmaq, təqib edilmək.
ЗАТЭСЫВАТЬ несов. *бax затесать.*
ЗАТЭСЫВАТЬСЯ I несов. *хüs.* yonulmaq.
ЗАТЭСЫВАТЬСЯ II несов. *дан.* *бax затесаться.*
ЗАТЭЧЬ сов. 1. axmaq, girmək, axıb tökülmək, dolmaq; *вода затекла под пол* su

döşəmənin altına axdı; 2. şişmək; *у меня глаз затёк* gözüüm şişibdir; 3. yatmaq, yuxulamaq, keyi(k)mək; *ноги затекли* ayaqlarım yatmışdır (*keyikib*).
ЗАТЁЖА ж 1. iş, fikir, niyyət, təşəbbüs; 2. oyun, hoqqa, əyləncə; 3. fırıldaq, kələk, həngamə.
ЗАТЁЖАТЬ сов. təşkil etmək, düzəltmək, başlamaq.
ЗАТЁЖАТЬСЯ сов. başlanmaq, düzəlmək, təşkil edilmək.
ЗАТЁН I м тәһ. çayın lal axarı.
ЗАТЁН II м тәһ. kölgə yer, kölgəlik.
ЗАТИРАНИВАТЬ несов. *дан.* *бax затиранить.*
ЗАТИРАНИЕ ср 1. sürtmə, silmə, sürtüb təmizləmə; 2. işlədib çirkəndirmə, xarab etmək, köhnəltmə.
ЗАТИРАНИТЬ сов. *дан.* zülm etmək, incitmək, əzab vermək.
ЗАТИРАТЬ несов. *бax затереть.*
ЗАТИРАТЬСЯ несов. 1. *бax затереться* 2-ci mənada; 2. sürtülmək, silinmək, pozulmaq, hamarlanmaq; 3. sıxılmaq; 4. *тас.* sıxışdırılmaq; 5. köhnəldilmək.
ЗАТИРКА ж *дан.* *хüs.* sürtmə, silmə, pozma; sürtüb təmizləmə.
ЗАТИСКАТЬ сов. sıxıb əzmək, sıxıb incitmək, sıxalamaq.
ЗАТИСКИВАТЬ несов. *дан.* *бax затиснуть.*
ЗАТИСКИВАТЬСЯ несов. *дан.* *бax затиснуться.*
ЗАТИСНУТЬ сов. *дан.* dürtmək, soxmaq, yerləşdirmək.
ЗАТИСНУТЬСЯ сов. 1. girmək, yerləşmək; 2. dürtülmək, soxulmaq.
ЗАТИХАНИЕ ср *мн.* *нет* 1. sakitləşmə; 2. *тас.* zəifləşmə, yavaşlama.
ЗАТИХАТЬ несов. *бax затихнуть.*
ЗАТИХНУТЬ сов. 1. sakitləşmək, sakit olmaq, səsi kəsilmək; 2. *тас.* zəifləşmək, yavaşmaq.
ЗАТИХШИЙ прич. 1. sakitləşmiş; 2. *тас.* zəifləşmiş, yavaşmış.
ЗАТИШЬЕ ср *мн.* *нет* sakitlik.
ЗАТКАТЬ сов. çəki çəkmək, naxış tikmək (*paltara*).
ЗАТКАТЬСЯ сов. çəki çəkilmək, naxış tikilmək.

ЗАТКНУТЫЙ прил. 1. tutulmuş, tıxanmış; 2. soxulmuş, dürtülmüş.
ЗАТКНУТЬ сов. 1. tutmaq, tıxamaq, qapamaq; *заткнуть уши* *ватой* qulaqlarına pambiq tıxamaq; 2. soxmaq, dürtmək, təpmək; *заткнуть рот* (*глотку, горло*) ağzını yummaq, susdurmaq; *заткни глотку!* yum! sus! səsinə kəs!; *заткнуть за пояс* cibinə qoymaq, üstün olmaq.
ЗАТКНУТЬСЯ сов. 1. ağzı tutulmaq, tıxanmaq, qapanmaq; 2. *дан.* susmaq, səsinə kəs-mək; ağzını yummaq.
ЗАТЛЕТЬ сов. 1. çürümək, çürüməyə başlamaq; 2. yanmaq, alışmaq.
ЗАТЛЕТЬСЯ сов. *бax затлеть.*
ЗАТМЕВАТЬ несов. *бax затмиться.*
ЗАТМЕВАТЬСЯ несов. 1. *бax затмиться;* 2. qabağı kəsilmək, qabağı tutulmaq; 3. *тас.* kölgədə buraxılmaq.
ЗАТМЕНИЕ ср 1. tutulma (*Ау, Гүнәш*); 2. kölgələnmə; 3. *тас.* fikri qarışma, sö-zünün azdırma, ağıl çəşmə.
ЗАТМИТЬ сов. 1. qabağını kəsmək, qabağını tutmaq, örtmək, pərdələmək, çulğamaq; 2. *тас.* kölgədə buraxmaq, örtmək, keçmək.
ЗАТМИТЬСЯ сов. 1. qaralmaq, tutulmaq, tutqunlaşmaq; 2. *тас.* sönmək.
ЗАТО союз. lakin, amma, ancaq; buna mü-qabil, buna qarşı, qarşılıq olaraq, əvəzində.
ЗАТОВАРЕННОСТЬ ж *мн.* *нет* iqt. mal ehtiyatının ehtiyacdən artıq olması; malın anbarda yığılıb qalması (*satışa buraxıl-mamaq naticasında*).
ЗАТОВАРИВАНИЕ ср *мн.* *нет* malın yığılıb qalması (*satışa buraxıl-mamaq naticasında*).
ЗАТОВАРИВАТЬ несов. *iqт.* *бax затоварить.*
ЗАТОВАРИВАТЬСЯ несов. *iqт.* *бax затовариться.*
ЗАТОВАРИТЬ сов. yığıb doldurmaq, satışa buraxmamaq, malın yığılıb qalmasına sə-bəb olmaq.
ЗАТОВАРИТЬСЯ сов. yığılıb qalmaq, satışa buraxılmamaq (*mal*).
ЗАТОК I м *хüs.* kənarə (*parçanın baş tərəfi*).
ЗАТОК II м тәһ. körfəz, döngə, dırsək (*çayda*).

ЗАТОЛКАТЬ сов. *дан.* 1. itələyib yorma, itələyib əldən salmaq; 2. soxmaq.
ЗАТОЛКНУТЬ сов. *дан.* itələyib soxmaq, itələyib salmaq.
ЗАТОЛКОВАТЬСЯ сов. *дан.* başı söhbətə qızıışmaq.
ЗАТОЛКОВЫВАТЬСЯ несов. *дан.* *бax затолковаться.*
ЗАТОЛЮЧЬ сов. *дан.* döymək, əzmək, döyməyə başlamaq, əzməyə başlamaq (*диз, қанд və s.*).
ЗАТОЛЮЧЬСЯ сов. *дан.* toplaşmaq, yığışmaq; toplaşmağa (yığışmağa) başlamaq; basırıq salmaq.
ЗАТОЛПИТЬСЯ сов. yığışmağa, toplaşmağa başlamaq, cəmləşməyə başlamaq.
ЗАТОМИТЬСЯ сов. *мәһ.* 1. bərk yorulmaq, əldən düşmək; üzülmək; 2. darıxmaq, sıxılmaq; ürəyi sıxılmağa başlamaq.
ЗАТОН м 1. körfəz (*çayda*); 2. bənd, kölməc, nohur; 3. dok, tərsanə (*çay körfəzində*).
ЗАТОННЫЙ затон *сөз. сif.*
ЗАТОНУВШИЙ прич. batmış, qorq olmuş; *затонувшая баржа* batmış barja.
ЗАТОНУТЬ сов. batmaq, qorq olmaq; *пароход затонул* paroxod batdı.
ЗАТОПАТЬ сов. *дан.* ayağını yerə döymək.
ЗАТОПИТЬ I сов. yandırmaq, qalamaq, od-lamaq (*ocağı, peçi*).
ЗАТОПИТЬ II сов. 1. basmaq, daşib basmaq; *река затопила луга* çay daşib çə-mənləri basmışdır; 2. batırmaq; *затопить неприятельские суда* düşmən gəmilərini batırmaq.
ЗАТОПИТЬСЯ I сов. yanmaq, yandırılmaq, qalanmaq (*оцақ, peç*).
ЗАТОПИТЬСЯ II сов. su altında qalmaq, su basmaq.
ЗАТОПЛЕНИЕ ср 1. su basma; 2. batırma (*сува*).
ЗАТОПЛЕННЫЙ I прич. yandırılmış.
ЗАТОПЛЕННЫЙ II, ЗАТОПЛЕННЫЙ прич. su basmış, su altında qalmış.
ЗАТОПЛЯТЬ I несов. *бax затопить I.*
ЗАТОПЛЯТЬ II несов. *бax затопить II.*
ЗАТОПЛЯТЬСЯ I несов. *бax затопливаться.*

ЗАТОПИЯТЬСЯ *II* **несов.** bax **затопиться** *II*.
ЗАТОПАННЫЙ *прич.* **дан.** tapdalanmış, ayaqlanmış; tapdaq.

ЗАТОПАТЬ *сов.* 1. tapdalamaq, ayaqlamaq; 2. tapdaq etmək; 3. tapdalayıb öz-mək (öldürmək); basıb öldürmək; 4. tapdalayıb söndürmək (*odu*); 5. tapdalayıb batırmaq (bulamaq); **затопать пол грязными сапогами** palçıqlı çəkmə ilə döşəməni batırmaq; **затопать в грязь** bax **грязь**.

ЗАТОПАТЬСЯ *сов.* **дан.** yerində ayaq döymək.

ЗАТОР I *ж* 1. yığın, tıxanma, maneə, əngəl, ilişik; hərəkətin dayanması, basırqı; 2. buz yığını (*çayda, dənizdə*), boğum.

ЗАТОР II *ж* **xüs.** maya (*şərabçılıqda, pivəçilikdə*).

ЗАТОРАЧИВАТЬ *несов.* bax **заторочить**.

ЗАТОРГОВАТЬ *сов.* 1. alverə başlamaq; 2. almaq, götürmək (*torqda*).

ЗАТОРГОВАТЬСЯ *сов.* **дан.** 1. alverə qı-zısqmaq; 2. alver etməyə başlamaq, söv-dələşməyə başlamaq.

ЗАТОРГОВЫВАТЬ *несов.* **дан.** bax **заторговать** 2-ci mənada.

ЗАТОРГОВЫВАТЬСЯ *несов.* **дан.** 1. bax **заторговаться**; 2. alınmaq, götürülmək (*torqda*).

ЗАТОРМАЗИВАНИЕ *ср* tormozlama, sürətini azaltma, saxlama, dayandırma; tormozlanma, sürəti azaldılma.

ЗАТОРМАЗИВАТЬ *несов.* bax **затормозить** 2-ci mənada.

ЗАТОРМАЗИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **затормозиться**; 2. tormozlanmaq, sürəti azaldılmaq.

ЗАТОРМОЖЕННЫЙ *прич.* tormozlanmış, tormozla dayandırılmış; yavaşdılmış, saxlanmış.

ЗАТОРМОЗИТЬ *сов.* 1. tormozlamaq, sürətini yavaşdırmaq (azaltmaq); saxlamaq, dayandırmaq; 2. *тас.* gecikdirmək, ləngitmək, yubandırmaq, maneə olmaq.

ЗАТОРМОЗИТЬСЯ *сов.* 1. (*öz*) sürətini azaltmaq (yavaşdırmaq); **поезд затормозился** qatar sürətini yavaşdırdı; 2. *тас.* gecikmək, ləngimək, yubanmaq.

ЗАТОРМОШИТЬ *сов.* **дан.** 1. dartmaq, çəkmək; dartışdırmaq, didişdirmək; 2. rahat buraxmamaq, narahat etmək, yormaq, öldən salmaq.

ЗАТОРМОШИТЬСЯ *сов.* **дан.** 1. dartışdırılmaq; 2. yorulmaq, öldən düşmək, üzül-mək (*vurmuxmaqdan, əlləşməkdən*).

ЗАТОРОПИТЬ *сов.* tələsdirmək, tələsdirməyə başlamaq.

ЗАТОРОПИТЬСЯ *сов.* tələsmək, tələsməyə başlamaq.

ЗАТОРОЧИТЬ *сов.* *овç.* bax **второчить**.

ЗАТОРЦЕВАТЬ *сов.* **xüs.** şalbanbaşı döşəmək (döşəyib qurtarmaq).

ЗАТОРЦЕВАТЬСЯ *сов.* **xüs.** şalbanbaşı ilə döşənmək.

ЗАТОРЦОВЫВАТЬ *несов.* **xüs.** bax **заторцевать**.

ЗАТОРЦОВЫВАТЬСЯ *несов.* **xüs.** bax **заторцеваться**.

ЗАТОСКОВАТЬ *сов.* **дан.** qəribsemək, da-rıxmaq; qəribseməyə başlamaq, dərıx-mağa başlamaq.

ЗАТОЧАТЬ *несов.* **köhn.** bax **заточить I**.

ЗАТОЧАТЬСЯ *несов.* **köhn.** 1. dustaq edil-mək; 2. salınmaq (*həbsxanaya və s.*); 3. sürgün edilmək.

ЗАТОЧЕНИЕ *ср* 1. dustaq etmə, dustaq edilmə; həbsə salma, həbsə salınma; 2. sürgün etmə, sürgün edilmə; 3. dustaq-xana, zindan; 4. sürgün.

ЗАТОЧЕННЫЙ *прич.* **xüs.** itilənmiş.

ЗАТОЧЕННЫЙ *прич.* **köhn.** 1. dustaq edil-miş; salınmış (*həbsə və s.*); 2. sürgün edilmiş.

ЗАТОЧИТЬ I *сов.* **köhn.** 1. dustaq etmək; salmaq (*həbsxanaya və s.*); 2. sürgün et-mək.

ЗАТОЧИТЬ II *сов.* **xüs.** itiləmək.

ЗАТОЧИТЬ III *сов.* **дан.** itiləmək; çərtmək (*qarandaşı*).

ЗАТОЧКА *ж* **мн.** **нет** **xüs.** itiləmə, itilənmə.

ЗАТОЧНЫЙ *прил.* itiləmə -i[-ı]; **заточный станок** itiləmə dəzgahı.

ЗАТОШНИТЬ *сов.* **белл.** ürəyi bulanmaq, ürəyi qalxmaq; ürəyi bulanmağa başlamaq.

ЗАТРАВЕНЫЛЫЙ *прил.* **таһ.** ot basmış.

ЗАТРАВЕНЫТЬ *сов.* **таһ.** ot basmaq.

ЗАТРАВИТЬ *сов.* 1. *овç.* gəmişdirmək, ov-lamaq (*it vasitəsilə*); 2. *тас.* təqib etmək, gözümçixdiya salmaq.

ЗАТРАВКА ж 1. **xüs.** patron (*içinə partlayıcı maddə qoyulan borucuq*); 2. göz (*ağızdan dolan silahlarda piltə yeri*); 3. ağızotu; 4. *kim.* maya.

ЗАТРАВЛЕННЫЙ *прич.* təqib olunan.

ЗАТРАВЛИВАНИЕ *ср* gəmişdirmə, ovlama.

ЗАТРАВЛИВАТЬ *несов.* bax **затравить**.

ЗАТРАВЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. *овç.* gəmiş-dirilmək, ovlanmaq (*it vasitəsilə*); 2. *тас.* təqib edilmək, gözümçixdiya salınmaq.

ЗАТРАГИВАНИЕ *ср* deymə, toxunma.

ЗАТРАГИВАТЬ *несов.* bax **затронуть**.

ЗАТРАГИВАТЬСЯ *несов.* (*müxtəlif mənə-lərdə*) toxunulmaq.

ЗАТРАМБОВАННЫЙ *прич.* toxaclanmış, döyəclənmiş; toxaclanıb bərkidilmiş, dö-yəclənib bərkidilmiş.

ЗАТРАМБОВАТЬ *сов.* toxaclamaq, döyəc-ləmək; toxaclayıb bərkitmək, döyəcləyib bərkitmək.

ЗАТРАМБОВЫВАТЬ *несов.* bax **затрамбовать**.

ЗАТРАМБОВЫВАТЬСЯ *несов.* toxaclan-maq, döyəclənmək; toxaclanıb bərkidil-mək, döyəclənib bərkidilmək.

ЗАТРАПЕЗНЫЙ I *прил.* **дан.** bax **зас-тольный**.

ЗАТРАПЕЗНЫЙ II *прил.* **adi, sadə, gündə-lik; hər gün geyilən, evdə geyilən (paltar).**

ЗАТРАТА ж 1. xərcləmə, xərclənmə; sərf etmə, sərf edilmə; 2. xərc, məxaric, mə-sarif.

ЗАТРАТИТЬ *сов.* xərcləmək, sərf etmək.

ЗАТРАЧЕННЫЙ *прич.* xərclənməmiş, sərf edilməmiş.

ЗАТРАЧИВАНИЕ *ср* xərcləmə, sərf etmə.

ЗАТРАЧИВАТЬ *несов.* bax **затратить**.

ЗАТРАЧИВАТЬСЯ *несов.* xərclənmək, sərf edilmək.

ЗАТРЕБОВАНИЕ *ср* tələb etmə, istəmə.

ЗАТРЕБОВАННЫЙ *прич.* tələb edilməmiş, tələb olunan; istənilmiş, istənilən.

ЗАТРЕБОВАТЬ *сов.* tələb etmək, istəmək.

ЗАТРЕПАННЫЙ *прич.* **дан.** 1. geyilib köh-nəldilmiş, geyilib dağıdılmış (*yırtılmış*); 2. *тас.* öldən salınmış, üzülmüş.

ЗАТРЕПАТЬ *сов.* **дан.** 1. geyib köhnəltmək, dağıtmaq, yırtmaq; 2. *тас.* yormaq, öldən salmaq, təngə gətirmək; 3. *тас.* əskiyyə döndərmək.

ЗАТРЕПАТЬСЯ *сов.* **дан.** 1. geyilib köhnəl-mək, dağılmaq, yırtılmaq; 2. *тас.* yorul-maq, öldən düşmək, üzülmək; 3. dağalan-maq, yellənmək; dağalanmağa başlamaq, yellənməyə başlamaq.

ЗАТРЕПЕТАТЬ *сов.* titrəmək, əsmək; tit-rəməyə başlamaq, əsməyə başlamaq.

ЗАТРЕПЕТАТЬСЯ *сов.* **köhn.** döyünmək, çırpınmaq, əsmək; döyünməyə başlamaq, çırpınmağa başlamaq, əsməyə başlamaq.

ЗАТРЕПЫВАТЬ *несов.* **дан.** bax **затрепять**.

ЗАТРЕПЫВАТЬСЯ *несов.* **дан.** 1. bax **затрепаться** 2-ci mənada; 2. geyilib köh-nəldilmək, dağıdılmaq.

ЗАТРЕЩАТЬ *сов.* 1. cırdılmaq, cırdılmağa başlamaq; 2. saqqıldılmaq, saqqıldılmağa başlamaq; 3. çatırdılmaq, çatırdılmağa baş-lamaq.

ЗАТРЕЩИНА ж **дан.** şillə, şapalaq.

ЗАТРОНУТЬ *сов.* 1. dəymək; 2. *тас.* (*müx-təlif mənələrdə*) toxunmaq; **затронуть старый вопрос** köhnə məsələyə toxun-maq; **затронуть (что-либо) интересы (birinin)** mənafeyinə (maraqlarına) toxun-maq; **затронуть за живое** bax **живой**.

ЗАТРУБИТЬ *сов.* şeyur çalmaq, çalmaq (*boru və s.*).

ЗАТРУДНЕНИЕ *ср* 1. çətinlik, maneə, ən-gəl; 2. çətin vəziyyət, ağır vəziyyət.

ЗАТРУДНЕННОСТЬ ж **мн.** **нет** çətinlik; ağırlıq.

ЗАТРУДНЕННЫЙ I *прич.* çətinləşdirilmiş, ağırlaşdırılmış; 2. *прил.* çətin, ağır.

ЗАТРУДНИТЕЛЬНОСТЬ ж **мн.** **нет** çətin-lik, müşküllük, ağırlıq; **затруднитель-ность положения** vəziyyətin ağırlığı.

ЗАТРУДНИТЕЛЬНЫЙ *прил.* çətin, ağır, zor, zəhmətli, müşkül.

ЗАТРУДНИТЬ *сов.* 1. çətinliyə salmaq, çə-tin vəziyyətə salmaq, zəhmət vermək, zəhmətə salmaq, yormaq; 2. çətinləşdir-mək, ağırlaşdırmaq; **если вас не затру-дит** zəhmət olmazsa.

ЗАТРУДНИТЬСЯ *сов.* çətinlik çəkmək.

ЗАТРУДНЯТЬ *несов.* bax затруднить.
ЗАТРУДНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax затрудниться; 2. çətinliyə salınmaq, əziyyətə salınmaq; 3. çətinləşdirilmək, ağırlaşdırılmaq.
ЗАТРУСИТЬ *сов. дан.* 1. silkələmək, çırpmaq; silkələməyə başlamaq, çırpmağa başlamaq; 2. yırgalamaq, yırgalamağa başlamaq.
ЗАТРУСИТЬ *сов. дан.* qorxmaq, qorxuaya düşmək; qorxmağa başlamaq.
ЗАТРАСТИ *сов.* əsədmək, titrətmək, silkələmək; titrətməyə (əsdirməyə, silkələməyə) başlamaq.
ЗАТРАСТИТЬСЯ *сов.* 1. titrəmək, əsmək (*əl, ayaq*); 2. tərpənmək, sarsılmaq (*yer*).
ЗАТУЖИТЬ *сов. дан.* qəmlənmək, kədərlənmək, qüssələnmək, darıxmaq, qəm yemək.
ЗАТУМАНЕННЫЙ *прич.* 1. bürünmüş, dumanla örtülmüş; 2. qaralmış, tutqun; 3. *тас.* dumanlı.
ЗАТУМАНИВАТЬ *несов.* bax затуманить.
ЗАТУМАНИВАТЬСЯ *несов.* bax затуманиться.
ЗАТУМАНИТЬ *сов.* 1. bürümək, örtmək, çulğamaq; 2. *тас.* tutqunlaşdırmaq, pərdələmək, dumanlandırmaq.
ЗАТУМАНИТЬСЯ *сов.* 1. bürünmək, örtülmək, çulğalanmaq; 2. *тас.* tutqunlaşmaq, qaralmaq, pərdələnmək, dumanlanmaq.
ЗАТУПИТЬ *сов.* kütəşdirmək.
ЗАТУПИТЬСЯ *сов.* kütəşmək.
ЗАТУПЛЕННЫЙ *прич.* kütəşdirilmiş, kütəşmiş, küt.
ЗАТУПЛЯТЬ *несов.* bax затупить.
ЗАТУПЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax затупиться; 2. kütəşdirilmək.
ЗАТУРКАТЬ *сов. дан.* gözümçixdiyə salmaq, incitmək, təqib etmək.
ЗАТУХАНИЕ *ср мн. нет* 1. sönmə, keçmə, qaralma; 2. *тас.* yavaş-yavaş sakitləşmə, dayanma, azalma, yatma, zəifləmə.
ЗАТУХАТЬ *несов.* bax затухнуть I.
ЗАТУХАТЬ II *несов.* bax затухнуть II.
ЗАТУХАЮЩИЙ *прич.* 1. sönən; 2. *тас.* yavaş-yavaş sakitləşən, dayanan, zəifləşən.
ЗАТУХНУТЬ I *сов.* 1. sönmək, keçmək, qaralmaq; 2. *тас.* yavaş-yavaş sakitləşmək, dayanmaq, azalmaq, zəifləşmək, yatmaq.

ЗАТУХНУТЬ II *сов. тас.* iyələnmək, qoxumaq, xarab olmaq.
ЗАТУХШИЙ *прич.* 1. sönmüş, keçmiş, sönük; 2. *тас.* sakitləşmiş, dayanmış.
ЗАТУШЕВАННЫЙ *прич.* tuş çəkilmiş, tuşlanmış.
ЗАТУШЕВАТЬ *сов.* 1. *хүс.* tuş çəkmək, tuşlamaq; qaralamaq, qaraltmaq; 2. *тас.* üstünü malalamaq, üstünü pərdələmək, ört-basdır etmək.
ЗАТУШЕВАТЬСЯ *сов.* 1. *хүс.* tuşlanmaq, qaralanmaq; 2. *тас.* əhəmiyyətini itirmək, daha nəzərə cərpətmə, kölgədə qalmaq.
ЗАТУШЕВКА *ж* tuş çəkmə, tuşlama, qaralama.
ЗАТУШЕВЫВАНИЕ *ср* tuş çəkmə, tuşlama, qaralama, tuş çəkilmə, tuşlanma, qaralanma.
ЗАТУШЕВЫВАТЬ *несов.* bax затушевывать.
ЗАТУШЕВЫВАТЬСЯ *несов.* bax затушеваться.
ЗАТУШИТЬ *сов. дан.* 1. söndürmək, keçirmək; 2. *тас.* yatırımaq, boğmaq.
ЗАТХЛОСТЬ *ж мн. нет* 1. üfunət, kif iyi; 2. *тас.* mədəniyyətsizlik, avamlıq, cəhəlet; 3. pozğunluq, durğunluq, ətalət.
ЗАТХЛЫЙ *прич.* 1. üfunətli; pozqu, iyəlməmiş, qoxumuş, kiflənmiş, kif basmış; 2. *тас.* çürük, pozğun, mədəniyyətsiz, durğun, ətalətli; cahil; **затхлая среда** pozğun mühit.
ЗАТЫКАТЬ *несов.* bax заткнуть.
ЗАТЫКАТЬСЯ *несов.* bax заткнуться I-ci mənadə.
ЗАТЫЛОК *м* peysə, boyunardı, ənsə; *о становиться (идти, стоять, шагать) в затылок* bir-birinin ardınca düzülmək (getmək, dayanmaq, addımlamaq).
ЗАТЫЛОЧНЫЙ *затылок* *сөз. сиф.* **затылочная кость** *анат.* peysər sümüyü.
ЗАТЫЧИНА *ж дан.* şapalaq (*peysə, boyun ardına vurulan şapalaq, yumruq*).
ЗАТЫЧКА *ж дан.* tıxas, qapaq.
ЗАТЮКОВАННЫЙ *прич.* tay bağlanmış.
ЗАТЮКОВАТЬ *сов.* tay bağlamaq.
ЗАТЮКОВЫВАТЬ *несов.* bax затюковать.
ЗАТЮКОВЫВАТЬСЯ *несов.* tay bağlanmaq.
ЗАТЯГИВАНИЕ *ср мн. нет* 1. çəkmə, dartma, çəkib bağlama, tarım çəkmə;

2. sorma, udma; sorulma, udulma; 3. *тас.* uzatma, yubatma, ləngitmə, süründürmə.
ЗАТЯГИВАТЬ *несов.* bax затянуть.
ЗАТЯГИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **затянуться**; 2. çəkmək, dartılmaq; çəkilib bağlanmaq; tarım çəkmək; 3. sorulmaq, udulmaq; 4. *тас.* uzadılmaq, yubadılmaq, ləngidilmək (*iş*); 5. oxunmaq (*mahnı*).
ЗАТЯЖЕЛЕТЬ *сов. дан.* hamilə olmaq, ağırlaşmaq.
ЗАТЯЖКА *ж* 1. qullab, çəkim; **выкурил папиросу в четыре затяжки** papirosu dörd qullaba çəkib qurtardı; 2. *тас.* uzanma, uzun çəkmə; yubanma, ləngimə, gecikmə.
ЗАТЯЖНОЙ *прил.* sürəkli, uzunçəkən, uzunsürən, uzun davam edən; *о затяжной прыжок* sürəkli tullanış (*paraşütlə*).
ЗАТЯНУТЫЙ *прич. и прил.* 1. çəkilmiş, dartılmış; tarım çəkilmiş; 2. sorulmuş, udulmuş; 3. *тас.* uzadılmış, yubadılmış, ləngidilmiş (*iş*).
ЗАТЯНУТЬ *сов.* 1. çəkmək, dartmaq, çəkib bağlamaq; tarım çəkmək; 2. sorma, udmaq; qullab vurmaq; 3. *тас.* aparmaq; 4. bürümək, çulğalamaq, örtmək (*bulud*). 5. *безл.* bitişmək, sağalmaq, köz bağlamaq (*yara*); 6. *тас.* uzatmaq, yubatmaq, ləngitmək, süründürmək (*işi*); 7. oxumaq, oxumağa başlamaq (*mahnı*).
ЗАТЯНУТЬСЯ *сов.* 1. belinə qurşaq (qayı) bağlamaq, qurşanmaq; 2. bağlanmaq; 3. örtülmək; bürünmək, çulğalanmaq; 4. *тас.* uzanmaq, ləngimək, uzun çəkmək, süründürmək (*işi*); 5. qullab vurmaq, döşə çəkmək (*papirosu*).
ЗАУЖИВАТЬ *несов.* bax заузить.
ЗАУЖИВАТЬСЯ *несов.* daraldılmaq, darlaşdırılmaq.
ЗАУЗИТЬ *хүс.* daraltmaq, darlaşdırmaq.
ЗАУЛЫБАТЬСЯ *сов.* gülümsünməyə başlamaq.
ЗАУМНИЧАТЬ *сов. дан.* əlləməlik etmək, özünü hamıdan ağıllı göstərməyə çalışmaq.
ЗАУМНЫЙ *прил.* anlaşılmaz, mənasız, cəfəng.
ЗАУМЬ, **ЗАУМЬ** *ж дан.* köhn. cəfəngiyat.
ЗАУНЫВНО *нареч.* həzin-həzin, qəmgin-qəmgin.

ЗАУНЫВНОСТЬ *ж мн. нет* qəmginlik, həzinlik.
ЗАУНЫВНЫЙ *прил.* qəmgin, həzin.
ЗАУПОКОЙ *дини:* 1) **помянуть заупокой** rəhmət oxumaq; 2) **начать за здравие, а кончить заупокой** təriflə başlayıb, təhmətlə qurtarmaq; gülümlə başlayıb, ağlamaqla qurtarmaq; rəhmətlə başlayıb, lənətlə qurtarmaq.
ЗАУПОКОЙНЫЙ *прил. дини:* заупокойная молитва ölü duası.
ЗАУПРЯМИТЬСЯ *сов.* tərslik etmək, tərsliyə başlamaq, tərsliyi tutmaq, tərs damarı tutmaq.
ЗАУРЯД *нареч.* 1. bərabər, eyni; 2. arası-kəsilmədən, dalbadal; 3. bax **заурядный**.
ЗАУРЯДНОСТЬ *ж мн. нет* adilik.
ЗАУРЯДНЫЙ *прил.* adi, orta, gözə cərpəmayan; **заурядный писатель** adi (orta) yazıçı.
ЗАУСЕНЕ *м* bax заусеница.
ЗАУСЕНИЦА *ж* 1. qaraquş (*dirnaq mayası*); 2. tilişke, qırıntı (*metaldə*).
ЗАУТРА *нареч. köhn. şair.* sabah, səhər təzdən.
ЗАУТРЕНЯ *ж дини* səhər ibadəti (*pravoslav xristianlarda*).
ЗАУТЮЖИВАТЬ *несов.* bax заютюжить.
ЗАУТЮЖИВАТЬСЯ *несов.* bax заютюжиться.
ЗАУТЮЖИТЬ *сов.* ütüləmək, ütü çəkmək, ütüləyib düzəltmək.
ЗАУТЮЖИТЬСЯ *сов.* ütülənmək.
ЗАУЧЕННОСТЬ *ж* əzbərlənmə, öyrənilmə.
ЗАУЧЕННЫЙ *прич.* əzbərlənmiş, öyrənilmiş.
ЗАУЧИВАНИЕ *ср мн. нет* əzbərlə(n)mə, öyrən(il)mə.
ЗАУЧИВАТЬ *несов.* bax заучить.
ЗАУЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. *дан.* bax **заучиться**; 2. əzbərlənmək, öyrənilmək.
ЗАУЧИТЬ *сов.* 1. əzbərləmək, öyrənmək; 2. *дан.* yorma, əldən salmaq, üzmək (*oxutmaqla*).
ЗАУЧИТЬСЯ *сов. дан.* əldən düşmək, yorulmaq, üzülmək (*oxutmaqdan*).
ЗАУШАТЕЛЬСКИЙ *прил.* prinsipsiz; təhqiredici, alçaldıcı, ləkələyici; qərəzkar, qaba.

ЗАУШАТЕЛЬНОСТЬ *ср мн. нет* qərəzkar tənqid; təhqir etmək, alçaltmaq, ləkələmək məqsədilə edilən tənqid.

ЗАУШАТЬ *несов. köhn. бax заушить.*

ЗАУШЕНИЕ *ср köhn. 1. sille; 2. тас. төһqir.*

ЗАУШИТЬ *сов. köhn. şille çəkmək, şille vurmaq (qulağın ardına).*

ЗАУШНИЦА *ж мн. нет tib. xənazir (xəstəlik).*

ЗАУШНЫЙ *прил. qulaqdalı, qulaq dalındakı.*

ЗАФАЛЬШИВИТЬ *сов. yalnis not götürmək; səhv çalmağa (oxumağa) başlamaq.*

ЗАФАНТАЗИРОВАТЬ *сов. dan. uydurmaq, özündən toxumaq.*

ЗАФАНТАЗИРОВАТЬСЯ *сов. dan. xəyalata qarılmaq.*

ЗАФАРШИРОВАТЬ *сов. бax фаршировать.*

ЗАФИКСИРОВАННЫЙ *прич. 1. qeyd olunmuş, yazılmış; 2. müəyyən edilmiş.*

ЗАФИКСИРОВАТЬ *сов. 1. qeyd etmək, yazmaq; 2. müəyyən etmək.*

ЗАФИЛОСОФСТВОВАТЬ *сов. dan. filosofluq etmək, filosofluq göstərmək; filosofluğa başlamaq.*

ЗАФИЛОСОФСТВОВАТЬСЯ *сов. dan. əl-laməlik etmək.*

ЗАФЛАЖИТЬ *сов. овç. bayraqlarla dövrələmək (tülkü, canavar ovunda ovun olduğu yeri).*

ЗАФОРСИТЬ *сов. dan. fors etmək, özünü çəkmək, lovğalanmaq, təşəxxüs satmaq.*

ЗАФРАНИТИТЬ *сов. şıq geyinmək, geyinib-kecinmək.*

ЗАФРАХТОВАННЫЙ *прич. daniz., tic. kirayə edilmiş, tutulmuş, icarə edilmiş.*

ЗАФРАХТОВАТЬ *сов. daniz., tic. kirayə etmək, tutmaq, icarə etmək (icarəyə götürmək) (gəmini).*

ЗАФРАХТОВАТЬСЯ *несов. daniz., tic. бax зафрахтовать.*

ЗАФРАХТОВЫВАТЬСЯ *несов. daniz., tic. kirayə edilmək, tutulmaq, icarə edilmək (icarəyə götürülmək) (gəmi).*

ЗАФЫРКАТЬ *сов. dan. 1. finxırmağa başlamaq; 2. тас. çıxmırmağa (donquldanmağa) başlamaq.*

ЗАХАЖИВАНИЕ *ср dan. baş çəkmə, dəymə. ЗАХАЖИВАТЬ многокр. dan. бax заходить I.*

ЗАХАНДРИТЬ *сов. dan. bikef olmaq, məyus olmaq, darıxmaq, malxulya etmək, darıxmağa başlamaq.*

ЗАХАПАТЬ *сов. dan. 1. qamarlamaq; mən-girləmək, mənimsəmək, qarmaq; 2. tutmaq, yaxalamaq.*

ЗАХАПЫВАТЬ *несов. dan. бax захапать. ЗАХАПЫВАТЬСЯ* *несов. dan. 1. qamarlanmaq, mən-girlənmək; 2. tutulmaq, yaxalanmaq.*

ЗАХАРКАТЬ *сов. 1. haıxırmaq, haıxırma-ğa başlamaq, haıxırıb bəlgəm gətirmək; 2. tüpürmək, tüpürüb bulamaq, tüpür-məklə bulamaq.*

ЗАХАТЬ *сов. dan. söymək, danlamaq; pis-ləmək, biabır etmək, hörmətdən salmaq.*

ЗАХВАЛИВАНИЕ *ср dan. 1. çox tərifləmə, həddindən artıq tərifləmə; 2. çox təriflə-yib kormaq.*

ЗАХВАЛИВАТЬ *несов. dan. бax захвалить. ЗАХВАЛИВАТЬСЯ* *несов. dan. 1. çox təriflənmək, həddindən artıq təriflənmək; 2. çox təriflə-nib kormaq.*

ЗАХВАЛИТЬ *сов. dan. 1. çox tərifləmək, həddindən artıq tərifləmək; 2. çox tərif-ləyib kormaq.*

ЗАХВАРЫВАТЬ *несов. dan. tez-tez azar-lamaq, kefsizləmək.*

ЗАХВАСТАТЬ *сов. dan. бax захвастаться. ЗАХВАСТАТЬСЯ* *сов. dan. 1. öyünmək, lovğalanmaq, özünü öymək, özünü tərif-ləmək; özünü tərifləməyə başlamaq; 2. gopa basmaq.*

ЗАХВАТ *м I. zəbt (etmə), istila (etmə), iş-ğal (etmə); tutma; 2. alma, götürmə; 3. ağız, götürüm (alətdə, kotanda).*

ЗАХВАТANNY *прич. 1. çirklənmiş, kir-lənmiş; çirкли, kirli, ləkəli; 2. прил. тас. çeynənmiş, bayağı.*

ЗАХВАТАТЬ *сов. dan. çirkləndirmək, kir-ləndirmək, ləkələndirmək (çox əl vuraraq).*

ЗАХВАТИТЬ *сов. 1. zəbt etmək, istila et-mək, işğal etmək, qəsb etmək, tutmaq; захватить чужую территорию* başqa-sının torpağını (ərazisini) zəbt etmək (işğal etmək); 2. ələ keçirmək, ələ almaq; захватить власть hakimiyyəti ələ almaq

(keçirmək); 3. götürmək, almaq; захватить горсть орехов bir ovuc fındıq götürmək; 4. işləmək; машина захватила край одежды paltanın otəyi maşına işdi; 5. qaplamaq, bürümək, keçmək; огонь захватил соседний дом yangın (od) qonşu evə keçdi; 6. rast gəlmək, tapmaq; не мог захватить товарища дома yoldaşımı evdə tapa bilmədim; 7. çatmaq, yetişmək; не успел захватить утренний поезд səhər qatarına çatı (yetişə) bilmədim; 8. özü ilə aparmaq, özü ilə bərabər götürmək; захватить сына в театр oğ-lunu özü ilə teatra aparmaq; захватить с собой теплую одежду özü ilə isti paltar götürmək; 9. çox maraqlandırmaq, cəlb etmək, təsir altına almaq, məftun etmək, valeh etmək; музыка захватила меня musiqi məni valeh etdi; эта книга меня захватила bu kitab məni çox maraqlan-dırdı; 10. dan. qabağını almaq, vaxtında tədbir görmək; 11. yaxalamaq, tutmaq; захватить на месте преступления ci-nayət başında tutmaq (yaxalamaq); по дороге нас захватил дождь yolda bizi yağış tutdu; дух захватил безл. nəfə-si(m) kəsildi, nəfəsi(m) tutuldu, ürəyi(m) düşdü.

ЗАХВАТНИЧЕСКИЙ *прил. işğalçılıq (qəsb-karlıq, istiləçilik) -i[-l]; захватническая*

политика işğalçılıq (istiləçilik) siyasəti.

ЗАХВАТНИЧЕСТВО *ср мн. нет işğalçı-lıq, istiləçilik, qəsbkarlıq.*

ЗАХВАТНЫЙ захват [1-ci mənada] *сöz. sıf.*

ЗАХВАТЧИК *м işğalçı, istiləçi, qəsbkar.*

ЗАХВАТЫВАНИЕ I *ср zəbt etmə, istila et-mə, işğal etmə, qəsb etmə, tutma.*

ЗАХВАТЫВАНИЕ II *ср çirkləndirmə, kir-ləndirmə, ləkələndirmə (tez-tez əl vur-maq, tutmaq).*

ЗАХВАТЫВАТЬ I *несов. бax захватить. ЗАХВАТЫВАТЬ II* *несов. dan. бax захва-тать.*

ЗАХВАТЫВАТЬСЯ I *несов. I. götürül-mək, alınmaq; 2. zəbt edilmək, işğal edil-mək, istila edilmək; 3. tutulmaq.*

ЗАХВАТЫВАТЬСЯ II *несов. dan. çirklən-dirilmək, kirləndirilmək, ləkələndiril-mək (tez-tez əl vurmaq, tutmaq).*

ЗАХВАТЫВАЮЩИЙ *прил. çox maraqlı, cəlbədiçi.*

ЗАХВАЧЕННЫЙ *прич. 1. zəbt edilmiş, is-tila edilmiş, işğal edilmiş; qəsb edilmiş; tutulmuş; 2. ələ keçirilmiş, ələ alınmış; 3. bürünmüş, qaplanmış.*

ЗАХВОРАТЬ *сов. dan. azarlaşmaq, naxoş-la-maq, xəstələnmək, kefsizləmək.*

ЗАХИЛЕТЬ *сов. məh. sısqalaşmaq, zəiflə-mək, arıqlamaq.*

ЗАХИРЁЛЫЙ *прил. dan. 1. sısq, zəif, arıq; zəifləmiş, arıqlamış; 2. тас. düşgün.*

ЗАХИРЕТЬ *сов. 1. dan. zəifləmək, sısq-laşmaq, arıqlamaq; 2. тас. sönmək.*

ЗАХИХКАТЬ *сов. dan. bığaltı gülmək, istehza ilə gülmək.*

ЗАХЛАМИТЬ *сов. dan. zibilləmək.*

ЗАХЛАМЛЁННОСТЬ *ж dan. tökülüb-töküşdürülmə, lazımsız şeylərlə doldu-rulma.*

ЗАХЛАМЛЁННЫЙ *прич. dan. tökülüb-töküşdürülmüş, lazımsız şeylərlə doldu-rulmuş.*

ЗАХЛАМЛИВАТЬ *несов. бax захламить. ЗАХЛАМЛИВАТЬСЯ* *несов. бax захлам-ляться.*

ЗАХЛАМИЯТЬ *несов. dan. tökü-b-töküşdür-mək, lazımsız şeylərlə doldurmaq.*

ЗАХЛАМИЯТЬСЯ *несов. zibillənmək.*

ЗАХЛЕБНУТЬ *сов. 1. içmək; 2. ağzı dolmaq, boğulmaq; 3. захлебнуться от восторга* şadlıqından yerə-göyə sığmamaq; захлеб-нуться от злости acıqından boğulmaq, acıqından partlamaq.

ЗАХЛЕБЫВАНИЕ *ср* *hiçqırma, boğulma, hiçqırtı.*

ЗАХЛЕБЫВАТЬ *несов. бax захлебнуть. ЗАХЛЕБЫВАТЬСЯ* *несов. 1. бax захлеб-нуться; 2. тас. boğula-boğula danışmaq; tələsə-tələsə danışmaq; 3. hiçqırmaq, boğulmaq (ağlamaqdan, gülməkdən).*

ЗАХЛЕБНУТЬ *сов. dan. бax захлестнуть. ЗАХЛЕСНУТЬСЯ* *сов. dan. бax захлест-нуться.*

ЗАХЛЕСТАТЬ *сов. 1. qamçılamaq, qamçı ilə döymək; qamçılamağa başlamaq; 2. şir-nılı ilə yağmaq, bərk yağmaq, şiddətlə yağmaq (yağış).*

ЗАХЛЕСТНУТЬ сов. 1. kəməndləmək, kəmənd atıb çəkmək, sarımaq; 2. *təc.* əhatə etmək, doldurmaq; 3. aşmaq, basmaq, çarpmaq (*dalğa*); 4. atmaq, tullamaq, aşırmaq.
ЗАХЛЕСТНУТЬСЯ сов. sarınmaq, dartılmaq.
ЗАХЛЕСТЫВАТЬ I несов. bax **захлестнуть**.
ЗАХЛЕСТЫВАТЬ II несов. bax **захлестать** I-ci mənadə.
ЗАХЛЕСТЫВАТЬСЯ I несов. 1. bax **захлестнуться**; 2. kəməndlənmək, kəməndə keçmək; dartılmaq, çəkilmək; 3. ləpə basmaq, dalğa basmaq.
ЗАХЛЕСТЫВАТЬСЯ II несов. *dan.* qatçılanmaq, qatçı ilə döyülmək.
ЗАХЛИПАТЬ сов. *dan.* hıçqırtı ilə ağlamaq, içini çəkə-çəkə ağlamaq (ağlamağa başlamaq).
ЗАХЛОПАТЬ сов. 1. şappıldatmaq, şaqqudatmaq; **захлопать кнутом** qırmancı şaqqudatmaq; 2. əl çalmaq, alqışlamaq; **зрители захлопали артисту** tamaşaçılar artisti alqışladılar.
ЗАХЛОПНУТЬ сов. örtmək, çırpmaq (*qapını*).
ЗАХЛОПНУТЬСЯ сов. örtülmək, çırpılıb örtülmək (*qapı*).
ЗАХЛОПОТАТЬ сов. *dan.* əlləşmək, çalışıb-çaralamaq, vurmuxmaq; əlləşməyə başlamaq.
ЗАХЛОПОТАТЬСЯ сов. *dan.* əlləşib yorulmaq, çalışıb əldən düşmək.
ЗАХЛОПЫВАТЬ несов. bax **захлопнуть**.
ЗАХЛОПЫВАТЬСЯ несов. bax **захлопнуться**.
ЗАХЛОРОФОРМИРОВАТЬ сов. *tib.* bax **хлороформировать**.
ЗАХМЕЛЕТЬ сов. *dan.* bərk keflənmək.
ЗАХНЫКАТЬ сов. *dan.* ağlamaq, zarımaq, inləmək, ağlamağa başlamaq, zarımağa başlamaq.
ЗАХОД м 1. girmə, daxil olma; giriş; 2. gəlmə, gəliş; 3. dolanma, keçmə; 4. batma, qürub; **заход солнца** günəşin batması.
ЗАХОДИТЬ I несов. bax **зайти**.
ЗАХОДИТЬ II сов. gözünmək, gözəməyə başlamaq.
ЗАХОДИТЬСЯ I сов. *dan.* gözəməkdən yorulmaq, ayaqdan düşmək.
ЗАХОДИТЬСЯ II несов. bax **зайтись**.

ЗАХОДЯЩИЙ прич. и прил. batmaqda olan, batan.
ЗАХОЖДЕНИЕ ср 1. getmə, gedib çıxma, gəlib çıxma; 2. dönme, burulma, dolanma, keçmə; 3. batma (*ay, gün*).
ЗАХОЖИЙ прил. *dan.* gəlmə, özgə yerli, qərib.
ЗАХОЗЫНИЧАТЬ сов. *dan.* idarə etməyə başlamaq.
ЗАХОЗЫНИЧАТЬСЯ сов. *dan.* təsərrüfat işlərindən yorulmaq; vaxtını təsərrüfat işlərinə sərf etmək.
ЗАХОЛОДАТЬ сов. *məh.* soyuqlaşmaq, soyuqlar düşmək.
ЗАХОЛОДЕТЬ сов. *məh.* 1. üşümək, soyuqdan donmaq; 2. soyuqlaşmağa başlamaq, soyuqlar düşmək.
ЗАХОЛУСТНЫЙ 1. **захолустье** *söz. sif.* mərkəzdən uzaq, ucqar, daldabucmaq; **захолустный район** mərkəzdən uzaq rayon; 2. *təc.* geridə qalmış.
ЗАХОЛУСТЬЕ ср mədəni mərkəzdən uzaq yer, ucqar, daldabucmaq.
ЗАХОМУТАТЬ сов. *məh.* xamıtlamaq, xamıt salmaq (*atin boynuna*).
ЗАХОРОВОДИТЬ сов. *dan.* tovlamaq, aldatmaq.
ЗАХОРОВОДИТЬСЯ сов. *dan.* başı kefə qızıqlamaq.
ЗАХОРОНЕНИЕ ср basdırılma, dəfn.
ЗАХОРОНЕННЫЙ прич. 1. basdırılmış, dəfn edilmiş; 2. *məh.* gizlədilmiş.
ЗАХОРОНИТЬ сов. 1. basdırmaq, dəfn etmək; 2. *məh.* gizlətmək.
ЗАХОРОХОРИТЬСЯ сов. *dan.* kəkəlmək, xoruzlanmaq, kişilənmək.
ЗАХОТЕТЬ сов. istəmək, arzu etmək, ürəyi istəmək.
ЗАХОТЕТЬСЯ сов. *безл.* istəmək, ürəyi istəmək.
ЗАХОХОТАТЬ сов. qəhəqəhə ilə gülmək (gülməyə başlamaq), qəhəqəhə çalmaq.
ЗАХРАПЕТЬ сов. *dan.* xoruldamaq, xoruldamağa başlamaq.
ЗАХРЕБЕТНИК м *məh. köhn.* müftəxor, başqasının hesabına yaşayan (*adam*).
ЗАХРЕБЕТНИЦА ж bax **захребетник**.
ЗАХРИПЕТЬ сов. *dan.* xırıldamaq, xırılda- mağa başlamaq, səsi tutulmaq.

ЗАХРОМАТЬ сов. axsamaq, axsamağa başlamaq.
ЗАХРУСТЕТЬ сов. xırçıldamaq, xırtıldamaq, xışıldamaq; xırçıldamağa başlamaq, xırtıldamağa başlamaq, xışıldamağa başlamaq.
ЗАХРУКАТЬ сов. *dan.* xortuldamağa başlamaq (*donuz*).
ЗАХУДАЛЫЙ прил. düşkün, kasıblaşmış, yoxsullaşmış.
ЗАХУДАТЬ сов. *məh.* yoxsullaşmaq, kasıblaşmaq, adı-sanı batmaq, düşmək.
ЗАЦАПАТЬ сов. *dan.* 1. qamarlamaq, pəncələmək; qəsb etmək, mənəgirmək; 2. tutmaq, yaxalamaq.
ЗАЦАПЫВАТЬ несов. *dan.* bax **зацапать**.
ЗАЦАРАПАТЬ сов. *dan.* cırmaqlamağa başlamaq, cırmaqlamaq.
ЗАЦАРАПАТЬСЯ сов. *dan.* cırmaqlaşmağa (bir-birini cırmaqlamağa) başlamaq.
ЗАЦВЕСТИ сов. çiçəklə(n)mək, çiçək açmaq, gül açmaq; çiçəklə(n)məyə başlamaq.
ЗАЦВЕТАТЬ несов. bax **зацвести**.
ЗАЦЕЛЮВАНИЙ прич. öpülmüş.
ЗАЦЕЛОВАТЬ сов. *dan.* çoxlu öpmək, daldadal öpmək.
ЗАЦЕЛОВАТЬСЯ сов. *dan.* 1. öpüşməyə başlamaq; 2. öpüşməyə qızıqlamaq.
ЗАЦЕМЕНТИРОВАТЬ сов. sementləmək, sementlə bərkitmək, üstünü sementləmək.
ЗАЦЕМЕНТИРОВАТЬСЯ сов. sementlənmək, sementlə bərkidilmək, üstü sementlənmək.
ЗАЦЕНТРОВАТЬ сов. *tex.* ortasını təyin etmək.
ЗАЦЕНТРОВКА ж *tex.* ortasını təyin etmə.
ЗАЦЕП м *xüs.* 1. ilişdirib tutma, ilişdirmə, qarmaqlama; 2. qarmaq, çəngəl.
ЗАЦЕПА ж çəngəl, qarmaq; ilişmə.
ЗАЦЕПИТЬ сов. 1. ilişdirmək, qarmaqlamaq; bağlamaq; 2. ilişmək; 3. *təc.* toxunmaq.
ЗАЦЕПИТЬСЯ сов. 1. ilişmək; **платье зацепилось за гвоздь** paltarım mixa ilişdi.
ЗАЦЕПКА ж 1. ilişdirmə, qarmaqlamaq; 2. ilişmə, toxunma; 3. çəngəl, qarmaq; 4. *təc.* *dan.* kömək, himayə, arxa; 5. əngəl, maneə, ilişik; 6. bəhanə, əl yeri, ilişəcək.

ЗАЦЕПЛЕНИЕ ср 1. ilişdirmə, qarmaqlama, bağlama; 2. ilişmə, ilişib qalma; 3. qarmaq, çəngəl.
ЗАЦЕПЛЕННЫЙ прич. ilişdirilmiş, qarmaqlanmış.
ЗАЦЕПЛЯТЬ несов. bax **зацепить**.
ЗАЦЕПЛЯТЬСЯ несов. 1. bax **зацепиться**; 2. ilişdirilmək, qarmaqlanmaq.
ЗАЦЕПЩИК м *xüs.* qarmaqcı, bağlayıcı.
ЗАЧАДИТЬ сов. *dan.* hisə vermək, hisləndirmək, his etmək, tüstüləmək.
ЗАЧАЛИВАТЬ несов. bax **зачалить**.
ЗАЧАЛИВАТЬСЯ несов. *yan* almaq (*gəmi və s*).
ЗАЧАЛИТЬ сов. *yan* aldırmaq, yanaşdırıb bağlamaq (*gəmini və s*).
ЗАЧАРОВАННЫЙ прич. и прил. 1. ovsunlanmış, cadulanmış; 2. *təc.* məftun olmuş, valeh olmuş; məftun, valeh, heyran.
ЗАЧАРОВАТЬ сов. 1. ovsunlamaq, cadulamaq; 2. *təc.* heyran etmək, valeh etmək, məftun etmək.
ЗАЧАРОВЫВАТЬ несов. bax **зачаровать**.
ЗАЧАРОВЫВАТЬСЯ несов. 1. ovsunlanmaq; 2. *təc.* məftun edilmək, valeh edilmək.
ЗАЧАСТИТЬ сов. *dan.* 1. tez-tez təkrar etmək; 2. ayaq açmaq (*bir yərə*); 3. *təc.* sürətləndirmək; 4. güclənmək, şiddətlənmək; **дождь зачастил** yağış gücləndi.
ЗАЧАСТУЮ нареч. *dan.* çox vaxt, tez-tez.
ЗАЧАТИЕ ср mayalanma, döllenmə, döl bağlama.
ЗАЧАТОК м 1. *biol.* rüşeym, maya, embriyon; 2. *biol.* rudiment (*orqanizmdə öz funksiyasını itirmiş orqanın qalığı*); 3. *təc.* başlangıç, rüşeym, cürcüti.
ЗАЧАТОЧНОСТЬ ж 1. *biol.* rüşeym halında olma; 2. *təc.* ibtidailik.
ЗАЧАТОЧНЫЙ прил. 1. *biol.* rüşeym halında olan; 2. *təc.* ibtidai, başlangıç halında olan.
ЗАЧАТЬ сов. 1. *köhn.* hamilə olmaq; 2. *məh.* başlamaq.
ЗАЧАТЬСЯ сов. 1. döllenmək, mayalanmaq, maya bağlamaq (*toxum haqqında*); 2. *məh.* başlanmaq.
ЗАЧАХНУТЬ сов. sarılmaq, solmaq, saralıb solmaq, əriyib qurtarmaq, qurumaq, qurpuru qurumaq.

ЗАЧЁМ нареч. nə üçün, nə səbəbə, nədən ötrü, nəyə görə, nə məqsədlə, niyə.
ЗАЧЁМ-ТО нареч. nə üçün isə, nə səbəbə, nədən ötrüsə, nəyə görəsə, nə məqsədləsə.
ЗАЧЕРВѢТЬ сов. qurdanmaq, qurd salmaq, qurd düşmək.
ЗАЧЕРКІВАНІЕ ср мн. нет pozma, qaralama; pozulma, qaralanma, qələm çəkmə, qələm çəkilmə; silmə, silinmə.
ЗАЧЕРКІВАТЬ несов. bax **зачеркнуть.**
ЗАЧЕРКІВАТЬСЯ несов. pozulmaq, qaralanmaq, üstündən qələm çəkilmək, silinmək.
ЗАЧЕРКНУТЫЙ прич. pozulmuş, qaralanmış, üstündən qələm çəkilmiş, silinmiş.
ЗАЧЕРКНУТЬ сов. pozmaq, qaralamaq, üstündən qələm çəkmək, silmək.
ЗАЧЕРНѢТЬ сов. дан. qaralamaq, görünmək (*qaraltı*); **вдали зачернел лес** uzaqda meşə göründü.
ЗАЧЕРНѢТЬСЯ сов. дан. qaralamaq, görünmək; qaralmağa başlamaq, görünməyə başlamaq (*qaraltı*).
ЗАЧЕРНІТЬ сов. qaralamaq, qara rəngə boyamaq, qara rəng çəkmək.
ЗАЧЕРНѢТЬ несов. bax **зачернить.**
ЗАЧЕРНѢТЬСЯ несов. qaralanmaq, qara rəng çəkilmək.
ЗАЧЕРПАТЬ несов. дан. bax **зачерпнуть.**
ЗАЧЕРПНУТЬ сов. çəkmək, götürmək; **зачерпнуть воды из колодца** quyudan su çəkmək.
ЗАЧЕРПНУТЬСЯ сов. дан. çıxmaq, dolmaq, gəlmək; **мало зачерпнулось воды в ведро** vedrəyə su az gəldi.
ЗАЧЕРПЫВАТЬ несов. bax **зачерпнуть.**
ЗАЧЕРПЫВАТЬСЯ несов. дан. 1. bax **зачерпнуться**; 2. çıxardılmaq, çəkilmək, götürülmək (*su*).
ЗАЧЕРСТВѢЛОСТЬ ж мн. нет 1. quruluq, bayatlıq, köhnəlik; bərklik; 2. *тэс.* rəhmsizlik, sərtlik, daşqəlbilik, hissizlik.
ЗАЧЕРСТВѢЛЫЙ прил. 1. qurumuş, bayatlaşmış; bayat, köhnəlmiş, bərkimiş; quru; 2. *тэс.* ürəyi bərk, sərt, daşürekli, rəhmsiz, qansız, hissiz.
ЗАЧЕРСТВѢТЬ сов. 1. qurumaq, bayatlaşmaq, köhnəlmək, bərkimək; 2. *тэс.* ürəyi daşa dönmək, sərtləşmək.

ЗАЧЕРЧЕННЫЙ прич. 1. cızılmış, cızıqlanmış; 2. qaralanmış, pozulmuş; 3. qarası çəkilmiş (*şəkil*).
ЗАЧЕРТИТЬ сов. 1. cızmaq, cızıqlamaq; 2. qaralamaq, pozmaq; 3. qarasını çəkmək (*şəklin*).
ЗАЧЕРЧИВАТЬ несов. бax **зачертить.**
ЗАЧЕРЧИВАТЬСЯ несов. 1. cızılmaq, cızıqlanmaq; 2. qaralanmaq, pozulmaq; 3. qarası çəkilmək (*şəklin*).
ЗАЧѢС м 1. dala dara(n)ma (*saç*); 2. dala daranmış (*saç*).
ЗАЧѢСАННЫЙ прич. dala daranmış, daranmış (*saç*).
ЗАЧЕСАТЬ сов. 1. qaşmaq, qaşımağa başlamaq; 2. daramaq, dala daramaq (*saçı*).
ЗАЧЕСАТЬСЯ сов. 1. qaşınmaq, qaşınmağa başlamaq; 2. daranmaq, dala daranmaq (*saç*).
ЗАЧѢСТЬ сов. 1. hesab etmək, hesaba almaq, hesaba daxil etmək; hesablamaq; 2. *xüs.* zaçot qoymaq, yoxlamaq (məqbul saymaq).
ЗАЧѢСТЬСЯ сов. hesaba alınmaq, hesab edilmək, hesablanmaq, hesaba daxil edilmək.
ЗАЧѢСЫВАНІЕ ср мн. нет darama, daranma; dala darama, dala daranma (*saç*).
ЗАЧѢСЫВАТЬ несов. bax **зачесать** 2-ci mənada.
ЗАЧѢСЫВАТЬСЯ несов. bax **зачесаться** 2-ci mənada.
ЗАЧѢТ м 1. hesablama, hesablanma; 2. hesab; 3. *xüs.* zaçot, yoxlama; yoxlama qeydi.
ЗАЧѢТНЫЙ зачѣт сѣз. сѣз. 1. *ф.* **зачетная книжка** qıymət (zaçot) kitabçası; **зачѣтная сессия** zaçot (yoxlama) sessiyası.
ЗАЧЕХЛѢТЬ сов. bax **чехлить.**
ЗАЧІЙ м başlangıç, sifət.
ЗАЧІНАТЕЛЬ м тѣнт. başlayan, təşəbbüscü.
ЗАЧІНАТЕЛЬНИЦА ж başlayan, əsasını qoyan, təşəbbüscü qadın (*qız*).
ЗАЧІНАТЬ несов. bax **зачать.**
ЗАЧІНАТЬСЯ несов. bax **зачаться.**
ЗАЧІНЕННЫЙ прич. дан. yamanmış, gözənməmiş.
ЗАЧІНИВАТЬ несов. дан. bax **зачинить.**
ЗАЧІНИВАТЬСЯ несов. дан. bax **зачиниться.**

ЗАЧІНИТЬ сов. дан. yamamaq, yamaqlamaq; gözətmək.
ЗАЧІНИТЬСЯ сов. дан. yamanmaq, yamaqlanmaq; gözənmək.
ЗАЧІНЩИК м səbəbkar, ilk başlayan, qızıqdırən, təhrik edən, bais.
ЗАЧІНЩИЦА ж başlayan, səbəbkar qadın (*qız*).
ЗАЧІРИКАТЬ сов. cıkkıldəməyə başlamaq.
ЗАЧІСЛѢНІЕ ср 1. götürmə, qəbul etmək, daxil etmək; götürülmə, qəbul edilmə; **зачисление в институт** instituta qəbul etmək; 2. hesaba daxil etmək, hesaba yazma; hesaba daxil edilmə, hesaba yazılma.
ЗАЧІСЛИТЬ сов. 1. götürmək, qəbul etmək, daxil etmək; **зачислить на службу** qulğa götürmək (qəbul etmək); 2. hesaba daxil etmək, hesaba keçirmək; **зачислить на текущий счет один миллион манатов** cari hesaba bir million manat keçirmək; *ф.* **зачислить на довольствие** hərbi təminat siyahısına daxil etmək.
ЗАЧІСЛИТЬСЯ сов. götürülmək, qəbul edilmək, daxil edilmək.
ЗАЧІСЛЯТЬ несов. bax **зачислить.**
ЗАЧІСЛЯТЬСЯ несов. 1. bax **зачислиться**; 2. hesabına yazılmaq.
ЗАЧІСТИТЬ сов. дан. 1. təmizləyib düzəltmək (hamarlamaq); 2. təmizləmək.
ЗАЧІСТКА ж təmizləyib düzəltmə (hamarlamaq).
ЗАЧІТАННЫЙ прич. 1. ucadan oxunmuş; 2. *дан.* alınıb qaytarılmamış, mənimsənməmiş (*kitab*).
ЗАЧІТАТЬ сов. 1. oxumaq (*ucadan*); 2. *дан.* kitabı alıb qaytarmamaq, mənimsənmək; 3. deng etmək, zəhlə tökmək (*ucadan oxumaqla*); 4. köhnəltmək, cırmaq, çirkəndirmək (*kitabı*).
ЗАЧІТАТЬСЯ сов. дан. 1. oxumağa qızımaq (*kitab və s.*); 2. oxumaq (*çox, aramsız*), oxumaqdan yorulmaq; 3. *zar. dan.* oxumaqdan başı xarab olmaq.
ЗАЧІТЫВАТЬ І несов. bax **зачесть.**
ЗАЧІТЫВАТЬ ІІ несов. bax **зачитать.**
ЗАЧІТЫВАТЬСЯ І несов. зар. дан. 1. bax **зачесться**; 2. hesab edilmək, hesaba alınmaq, hesablanmaq, hesaba daxil edilmək;

3. *xüs.* zaçot qoyulmaq (məqbul sayılmaq), yoxlanılmaq.
ЗАЧІТЫВАТЬСЯ ІІ несов. 1. bax **зачитаться**; 2. oxunmaq.
ЗАЧИХАТЬ сов. дан. asqırmağa başlamaq.
ЗАЧИЩАТЬ несов. bax **зачистить.**
ЗАЧИЩАТЬСЯ несов. 1. təmizləyib düzəldmək, hamarlanmaq; 2. təmizlənmək.
ЗАЧІЩЕННЫЙ прич. 1. təmizləyib hamarlanmış; 2. təmizlənməmiş.
ЗАЧТѢННЫЙ прич. 1. hesaba alınmış, hesab olunmuş, hesablanmış; 2. hesaba daxil edilməmiş; 3. *xüs.* zaçot edilməmiş, yoxlanılmamış (məqbul sayılmamış).
ЗАЧУМЛѢННЫЙ прич. taunlu, taun tutmuş, taun xəstəliyinə tutulmuş, taun yayılmış.
ЗАЧУЯТЬ сов. дан. duymaq, hiss etmək.
ЗАШАГАТЬ сов. yerimək, getmək, addım atmaq, yeriməyə başlamaq, getməyə başlamaq, addımlamağa başlamaq.
ЗАШАЛІТЬ сов. дан. dəcəlliyə başlamaq, nadincliyə başlamaq, şuluqluğa başlamaq.
ЗАШАРКАТЬ сов. дан. 1. ayaqlamaq, tapdalamaq, korlamaq, cızıq-cızıq etmək (*döşəməni və s.*); 2. ayaqlarını bir-birinə vurmaq.
ЗАШАРКІВАТЬ несов. дан. bax **зашаркать.**
ЗАШАТАТЬ сов. 1. laxlatmaq, yırgalamaq, tərpətmək; 2. *безл.* başı gicəllənmək; *ergo* **зашатало, он упал** başı gicəllənib yıxıldı.
ЗАШАТАТЬСЯ сов. 1. laxlamaq, tərpənmək; 2. yeyillənmək; 3. səndələmək.
ЗАШВАРТОВАТЬ сов. дѣніз. bağlamaq, lövbərləmək (*gəmini*).
ЗАШВАРТОВАТЬСЯ сов. дѣніз. dayanmaq, lövbər atmaq, lövbər salmaq (*gəmi*).
ЗАШВАРТОВЫВАТЬ несов. дѣніз. bax **зашвартовать.**
ЗАШВАРТОВЫВАТЬСЯ несов. дѣніз. 1. bax **зашвартоваться**; 2. bağlanmaq, lövbərlənmək (*gəmi*).
ЗАШВЫРІВАТЬ несов. дан. bax **зашвырнуть** və **зашвырять.**
ЗАШВЫРІВАТЬСЯ несов. дан. atılmaq, tullanmaq, fırladılmaq.

ЗАШВЫРНУТЬ *сов. dan.* atmaq, tullamaq, fırlatmaq.
ЗАШВЫРЯТЬ *сов. dan.* atmaq, tullamaq, fırlatmaq.
ЗАШВЕЛИТЬ *сов.* 1. tərətmək, qımıldatmaq; tərətməyə başlamaq; 2. *тэс.* hərəkətə gəlmək.
ЗАШВЕЛИТЬСЯ *сов.* 1. tərənmək; qımıldanmaq, tərənməyə başlamaq, qurulanmaq; 2. *тэс.* hərəkətə gəlmək.
ЗАШЕЙНЫЙ *прил. anat.* boyunardı, boyun ardındakı.
ЗАШЕЛЕТЕТЬ *сов.* xışıldamaq, xışıldamağa başlamaq.
ЗАШЕЛОХНУТЬ *сов. köhn.* tərənmək, qımıldanmaq.
ЗАШЕЛУШИТЬСЯ *сов.* qabıq vermək, qabığı çıxmaq.
ЗАШЕПТАТЬ *сов.* pıçıldamaq, pıçıldamağa başlamaq.
ЗАШЕПТАТЬСЯ *сов.* pıçılmaq, pıçılmaqda başlamaq.
ЗАШЕРШАВЕТЬ *сов. bax шершаветь.*
ЗАШИБАТЬ *несов. dan.* 1. bax зашибить; 2. *тэс.* içmək, sərxoşluq etmək.
ЗАШИБАТЬСЯ *несов. dan.* bax зашибиться.
ЗАШИБИТЬ *сов. dan.* 1. əzmək, zədələmək; зашибить палец barmağını əzmək; 2. *dan.* qazanmaq, öldə etmək (*pul*).
ЗАШИБИТЬСЯ *сов. dan.* əzilmək, zədələnmək.
ЗАШИБЛЕННЫЙ *прич. dan.* əzilmiş, zədələnmiş.
ЗАШИВАНИЕ *ср* 1. tikmə, calama; 2. yamaq vurma, yamaqlama.
ЗАШИВАТЬ *несов. bax зашить.*
ЗАШИВАТЬСЯ *несов. bax зашиться.*
ЗАШИВКА *ж* 1. tikmə, tikilmə; 2. tikiş.
ЗАШИВОЧНЫЙ *прил. xüs.* tikmə -[i-]; зашивочная машина tikmə maşını.
ЗАШИКАТЬ *сов. dan.* şışılmaq (*danışanları susdurmaq üçün "şş" etmək*).
ЗАШИПЕТЬ *сов.* 1. fişıldamaq, fişqırmaq; fişıldamağa başlamaq, fişqırmağa başlamaq; 2. *тэс.* donquldanmaq, deyinmək, mırılda(n)maq.
ЗАШИТЫЙ *прич.* 1. tikilmiş, calanmış; 2. yamaq vurulmuş, yamanmış.

ЗАШИТЬ *сов.* 1. tikmək, calamaq; 2. yamaq vurmaq, yamaqlamaq.
ЗАШИТЬСЯ *сов.* tikilmək, calanmaq.
ЗАШИФОВАННЫЙ *прич. xüs.* şifrlənmiş, şifrlı.
ЗАШИФОВАТЬ *сов. xüs.* şifrləmək, şifrlə yazmaq.
ЗАШИФОВКА *ж* şifrləmə, şifrlənmə.
ЗАШИФОВЫВАНИЕ *ср* şifrləmə, şifrlə yazma.
ЗАШИФОВЫВАТЬ *несов. xüs.* bax зашифровать.
ЗАШИФОВЫВАТЬСЯ *несов. xüs.* şifrlənmək, şifrlə yazılmaq.
ЗАШИПЕПАТЬ *сов. dan.* 1. şıppıldatmaq, vurmaq; 2. şıppıldada-şıppıldada getmək.
ЗАШЛИФОВАТЬ *сов. tex.* cilalandırmaq.
ЗАШЛИФОВКА *ж tex.* cilalama.
ЗАШЛИФОВЫВАНИЕ *ср* xüs. cilalama.
ЗАШЛИФОВЫВАТЬ *несов. bax зашлифовать.*
ЗАШЛИФОВЫВАТЬСЯ *несов. cilalandırılmaq.*
ЗАШНУРОВАННЫЙ *прич.* qaytanlanmış; bağlanmış; qaytanlı.
ЗАШНУРОВАТЬ *сов.* qaytanlamaq, bağlamaq, qaytanını çəkmək, bağını çəkmək.
ЗАШНУРОВАТЬСЯ *сов.* qaytanlanmaq, bağlanmaq.
ЗАШНУРОВАТЬ *несов. bax зашнуровать.*
ЗАШНУРОВАТЬСЯ *несов. bax зашнуроваться.*
ЗАШПАКЛЕВАНЫЙ *прич. xüs.* zamazka sürtülmüş, zamazkali.
ЗАШПАКЛЕВАТЬ *сов. xüs.* zamazkalammaq, zamazka sürtmək.
ЗАШПАКЛЕВАТЬСЯ *сов. xüs.* zamazkalanmaq, zamazka sürtülmək.
ЗАШПАКЛЕВКА *ж xüs.* zamazkalama; zamazkalanma.
ЗАШПАКЛЕВЫВАНИЕ *ср* bax зашпаклевать.
ЗАШПАКЛЕВЫВАТЬ *несов. bax зашпаклевать.*
ЗАШПАКЛЕВЫВАТЬСЯ *несов. xüs.* bax зашпаклеваться.
ЗАШПИГОВАТЬ *сов. dan.* arasını (içini) piylə doldurmaq.

ЗАШПИЛИВАТЬ *несов. bax зашпиливать.*
ЗАШПИЛИВАТЬСЯ *несов. bax зашпиливаться.*
ЗАШПИЛИТЬ *сов.* sancaqlamaq, sancaqla bənd etmək.
ЗАШПИЛИТЬСЯ *сов.* sancaqlanmaq.
ЗАШПУНТОВАТЬ *сов. xüs.* zivana açmaq.
ЗАШПУНТОВЫВАТЬ *несов. bax зашпунтовать.*
ЗАШТАМПОВАТЬ *сов.* 1. ştamp vurmaq (basmaq); 2. *тэс.* ştamlamaq.
ЗАШТАТ *м köhn.* ştatdankənar, ştatdanxaric, ştat xaricində olma.
ЗАШТАТНЫЙ *прил. köhn.* ştatdanxaric, ştatdan kənar; *ф* заштатный город *inq. əv. qəza mərkəzliyindən çıxmış şəhər.*
ЗАШТЕМПЕЛЁВАННЫЙ *прич.* ştempel-lənmiş, ştempel vurulmuş.
ЗАШТЕМПЕЛОВАТЬ *сов.* ştempelləmək, ştempel vurmaq.
ЗАШТЕМПЕЛЫВАТЬ *несов. bax заштемпеловать.*
ЗАШТИЛЕВАТЬ *сов. дəniz.* bax зашти-леть 2-сi *тəнада.*
ЗАШТИЛЕТЬ *сов. дəniz.* 1. sakit olmaq, xayılaşmaq, sakitləşmək (*дəniz*); 2. durmaq, hərəkət etməmək (*gəmi*).
ЗАШТОПАННЫЙ *прич.* gözənməmiş, yamanmış.
ЗАШТОПАТЬ *сов.* gözəmək, yamamaq.
ЗАШТОПАТЬСЯ *сов.* gözənmək, yamanmaq.
ЗАШТОПЫВАТЬ *несов. bax заштопать.*
ЗАШТОПЫВАТЬСЯ *несов. bax заштопаться.*
ЗАШТОРИВАТЬ *несов. bax зашторить.*
ЗАШТОРИВАТЬСЯ *несов. pərdə vurulmaq, ...pərdəsi salınmaq (örtülmək, çə-kilmək).*
ЗАШТОРИТЬ *сов. dan.* pərdələmək, ...pərdəsini salmaq (örtmək, çəkmək); зашто-рить окна pəncərələrin pərdəsini salmaq.
ЗАШТОРМИТЬ *сов. дəniz.* bax заштор-мовать.
ЗАШТОРМОВАТЬ *сов. дəniz.* 1. fırtına başlanmaq; 2. fırtınaya düşmək, uğramaq (*gəmi*).
ЗАШТРИХОВАННЫЙ *прич.* ştrixlənmiş, ştrixli; cızıqlanmış, cızıq çəkilmiş, cızıqlı.

ЗАШТРИХОВАТЬ *сов.* ştrixləmək, cızıqlamaq, cızıq (ştrix) çəkmək.
ЗАШТРИХОВКА *ж dan. xüs.* ştrixləmə, cızıqlama, cızıq (ştrix) çəkmə.
ЗАШТРИХОВЫВАНИЕ *ср* ştrixləmə, cızıqlama, cızıq (ştrix) çəkmə; ştrixlənmə, cızıqlanma, cızıqlar (ştrix) çəkilmə.
ЗАШТРИХОВЫВАТЬ *несов. bax заштриховать.*
ЗАШТРИХОВЫВАТЬСЯ *несов. ştrixlənmək, cızıqlanmaq, cızıq (ştrix) çəkilmək.*
ЗАШТУКАТУРИВАТЬ *несов. xüs. bax заштукатурить.*
ЗАШТУКАТУРИВАТЬСЯ *несов. xüs. bax заштукатуриться.*
ЗАШТУКАТУРИТЬ *сов. xüs.* suvaqlamaq, suvaq çəkmək, malalamaq.
ЗАШТУКАТУРИТЬСЯ *сов. xüs.* suvaqlanmaq, suvaq çəkmək, malalanmaq.
ЗАШТУКОВАННЫЙ *прич. xüs.* narın ti-kişlə tikilmiş.
ЗАШТУКОВАТЬ *сов.* narın tikişlə tikmək.
ЗАШТУКОВЫВАТЬ *несов. bax заштуковать.*
ЗАШТУКОВЫВАТЬСЯ *несов. narın tikişlə tikilmək.*
ЗАШУМЕТЬ *сов.* səs salmaq, hay-küy salmaq, çığır-bağır salmaq, qalmaqal salmaq; səs-küyə başlamaq, çığır-bağıra başlamaq.
ЗАШУРЩАТЬ *сов.* xışıldamaq.
ЗАШУШУКАТЬСЯ *сов.* 1. pıçılmaq; 2. qeybət etmək.
ЗАЩЕБЕНИВАТЬ *несов. xüs. bax защебенить.*
ЗАЩЕБЕНИВАТЬСЯ *несов. xüs.* çınqilla örtülmək, çınqilla doldurulmaq, çınqıl tö-külmək.
ЗАЩЕБЕНИТЬ *сов. xüs.* çınqıl tökmək, çınqilla doldurmaq, çınqilla örtmək.
ЗАЩЕБЕТАТЬ *сов.* cıvıd etməyə (cikkil-dəməyə) başlamaq.
ЗАЩЕКОТАТЬ I *сов. dan.* 1. qıdıqlamaq; 2. qıdıqlayıb öldən salmaq.
ЗАЩЕКОТАТЬ II *сов.* cəh-cəh vurmaq, cəh-cəh vurmağa başlamaq (*quş*).
ЗАЩЕКОТИТЬ *сов. bax защекотать I.*
ЗАЩЁЛКА *ж* 1. siyirma, razə; 2. dil (*qafılda*).
ЗАЩЁЛКАТЬ *сов.* cəh-cəh vurmaq, cəh-cəhlə oxumaq, ötmək.

ЗАЩЕЛКИВАТЬ *несов.* bax щёлкнуть.
ЗАЩЕЛКИВАТЬСЯ *несов.* bax щёлкаться.

ЗАЩЕЛКНУТЬ *сов.* siyirməsini keçirmək, cəfəsini vurmaq, bağlamaq (*qapını*).

ЗАЩЕЛКНУТЬСЯ *сов.* siyirməsi keçirilmək, cəfəsi vurulmaq, bağlanmaq (*qapı*).

ЗАЩЕМИТЬ *сов.* 1. sıxmaq; **защемить клещами** проволоку məftili kəlbətinlə sıxmaq; 2. əzmək, dişləmək; **защемить палец в дверях** barmağını qapının arasında qoymaq (barmağı qapı arasında qalıb əzilmək); 3. *безл.* sıxılmaq, sıxılmağa başlamaq; **защемило на сердце** ürəyim sıxıldı (sıxılmağa başladı).

ЗАЩЕМИТЬСЯ *сов.* *дан.* ...arasında qalmaq; **платье защемилось в двери** pal-tarım qapı arasında qaldı.

ЗАЩЕМЛЁННЫЙ *прич.* sıxılmış, əzilmiş.
ЗАЩЕМИТЬ *несов.* bax защемить 1-сı mənada.

ЗАЩЕМИТЬСЯ *несов.* iki şey arasında qalıb sıxılmaq, əzilmək.

ЗАЩЕПНУТЬ *сов.* *тəх.* 1. qamqalaqlamaq, qamqalaq çıxarmaq; tilişkələndirmək, tilişkə qoparmaq; 2. tilişkə batmaq.

ЗАЩЕПЛЯТЬ *несов.* bax защепить.

ЗАЩЕПЧНЫЙ *прил.* *анат.* yanaq arxasında olan, yanaqdahlı.

ЗАЩИПАННЫЙ *прич.* didilmiş, yolunmuş.

ЗАЩИПАТЬ *сов.* 1. didmək, yolmaq, didməyə (*yolmağa*) başlamaq; 2. çimdikləmək, çimdikləməyə başlamaq; çimdikləyib əldən salmaq.

ЗАЩИПНУТЬ *сов.* 1. maşa ilə götürmək; 2. qopartmaq.

ЗАЩИПНУТЬСЯ *сов.* *дан.* 1. maşa ilə tutulmaq (götürülmək); 2. qopardılmaq.

ЗАЩИПЫВАТЬ *несов.* bax защипнуть.

ЗАЩИПЫВАТЬСЯ *несов.* bax защипнуться.

ЗАЩИТА *ж* *мн.* *нет* 1. müdafiə; mühafizə; 2. müdafiə etmə (edilmə); qoruma, qorunma; 3. *собр.* *hüq.* özünü müdafiə edən tərəf (*məhkəmədə*); 4. *тəс.* himayə, arxa, dayaq; 5. himayəçi, müdafiəçi; 6. sipər, dalda, sığınacaq; 7. *идм.* müdafiə (*müdafiədə oynayan oyunçular*).

ЗАЩИТИТЕЛЬНЫЙ *прил.* müdafiə -i[1], qoruyucu; **защитительная речь** *hüq.* müdafiə nitqi.

ЗАЩИТИТЬ *сов.* 1. müdafiə etmək; 2. qorumaq, mühafizə etmək, himayə etmək.

ЗАЩИТИТЬСЯ *сов.* özünü müdafiə etmək; özünü mühafizə etmək, özünü qorumaq, qorunmaq.

ЗАЩИТНИК *м* 1. müdafiəçi, qoruyucu, qoruyan; 2. müdafiə edən, mühafizə edən, havadar, arxa; 3. vəkil; 4. *идм.* müdafiəçi.

ЗАЩИТНИЦА *ж* müdafiə edən, müdafiəçi, mühafizəçi qadın (*qız*).

ЗАЩИТНЫЙ *прил.* qoruyucu, mühafizə edici; **защитные лесные полосы** qoruyucu meşə zolaqları; **защитный цвет** xaki rəng; **защитная окраска** qoruyucu rəng, mühitə uyğun rəng.

ЗАЩИЩАЕМЫЙ *прич.* müdafiə edilən, mühafizə edilən, qorunan.

ЗАЩИЩАТЬ *несов.* bax защитить.

ЗАЩИЩАТЬСЯ *несов.* 1. bax защитить-ся; 2. müdafiə edilmək, mühafizə edilmək, qorunmaq.

ЗАЩИЩЁННЫЙ *прич.* 1. müdafiə olunmuş, müdafiə edilmiş; qorunmuş; 2. dalda, təhlükəsiz (*yer və s.*).

ЗАЩУРИВАТЬ *несов.* bax защурить.

ЗАЩУРИВАТЬСЯ *несов.* bax защуриться.

ЗАЩУРИТЬ *сов.* *дан.* qıymaq, uıgmaq (*gözlərini*).

ЗАЩУРИТЬСЯ *сов.* *дан.* qıyılmaq, uıgılmaq (*gözlər*); gözlərini qıymaq.

ЗАЮЛИТЬ *сов.* *дан.* 1. vurnuxmağa (orabura çapmağa, fir-fir fırlanmağa) başlamaq, bir yerdə qərar tapmamaq; 2. yaltaqlıq etmək.

ЗАЯВИТЕЛЬ *м* 1. məlumat verən, bəyanat verən; 2. ərizəçi, ərizə verən.

ЗАЯВИТЕЛЬНИЦА *ж* bax заявитель.

ЗАЯВИТЬ *сов.* 1. bildirmək, məlumat vermək, xəbər vermək, elan etmək, bəyanat vermək; 2. *köhn.* təqdim etmək; göstərmək, təsdiq etdirmək; **заявить документ у нотариуса** sənədi notariusda təsdiq etdirmək; **заявить себя** özünü göstərmək, özünü tanıtdırmaq.

ЗАЯВИТЬСЯ *сов.* *дан.* gəlmək, buyurmaq.

ЗАЯВКА *ж* 1. ərizə; 2. sifariş, tələbnamə.

ЗАЯВЛЕНИЕ *ср* 1. ərizə; 2. məlumat, bəyanat.

ЗАЯВЛЁННЫЙ *прич.* bildirilmiş, xəbər verilmiş, məlumat verilmiş.

ЗАЯВЛЯТЬ *несов.* bax заявить.

ЗАЯВЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax заявиться; 2. bildirilmək, məlumat verilmək, xəbər verilmək.

ЗАЯВОЧНЫЙ *заявка söz. sif.*

ЗАЯВЩИК *м* *дан.* bax заявитель.

ЗАЯВЩИЦА *ж* bax заявительница.

ЗАЯДЛЫЙ *прил.* 1. həris; **заядлый игрок** həris oyunçu; 2. *тəс.* qatı, bərk, yaman; **он заядлый спорщик** o yaman (bərk) mübahisəçidir.

ЗАЯКОРИТЬ *сов.* *дəniz.* lövbər salmaq.

ЗАЯРИВАТЬ *несов.* *дан.* şövlə, həvəslə oxumaq (çalmaq).

ЗАЯСНИТЬСЯ *сов.* 1. *тəх.* açılmaq, aydınlaşmaq, ayazmaq; açılmağa başlamaq, aydınlaşmağa başlamaq; 2. görünmək (*parlaq şey*).

ЗАЯЦ *м* 1. dovşan; 2. dovşan dərisi; 3. *дан.* biletsiz (*sərnəşin və ya tamaşaçı*); **заяц** (гнаться, погнаться) за двумя зайцами bir əldə iki qarpız tutmaq.

ЗАЯЧИЙ 1. заяц (1-сı mənada) *söz. sif.*; **заячья шкура** dovşan dərisi; 2. dovşan dərisindən tikilmiş; **заячья губа** dovşandodaq; **заячья душа** bax душа.

ЗАЯЧИНА *ж* *мн.* *нет* *тəх.* dovşan əti.

ЗВАНИЕ *ср* 1. ad; **учёное звание** elmi ad; **звание заслуженного артиста** əməkdar artist ad; 2. rütbə, vəzifə; **звание главнокомандующего** baş komandan rütbəsi; 3. *köhn.* silk, zümrə; **мещанское звание** meşsan silk; **одно звание; только звание** *дан.* ancaq adı qalıb; **одно звание осталось** ancaq adı qalıb; **бирца** adı qalıbdır; **и звания нет** *кого-чегə* heç yoxdur, heç adı-sorağı yoxdur.

ЗВАННЫЙ *прич.* çağırılmış, dəvət olunmuş.

ЗВАННЫЙ *прил.* çağırılmış, dəvətli; **званный обед** ziyafət.

ЗВАТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1) звательная форма *грам.* müraciət forması; 2) звательный падеж *грам.* çağırış halı.

ЗВАТЬ *несов.* 1. çağırmaq; **звать на помощь** köməyə çağırmaq; 2. dəvət etmək;

звать на обед nahara dəvət etmək; 3. *adlandırmək*; **его зовут Гасаном** onun adı Həsəndir.

ЗВАТЬСЯ *несов.* *köhn.* adlanmaq; **её сестра звалась Тараной** onun bacısının adı Təranə idi.

ЗВЕЗДА *ж* (*мн.* звёзды) 1. (*müxtəlif mənə-lərdə*) ulduz; **полярная звезда** qütb ulduzu; **падающая звезда** axan ulduz; **пятиконечная звезда** beşguşəli ulduz; **орден Истиглала** İstiqlal ordeni; 2. *тəс.* günəş, məşhur sima; **звезда нашей литературы** ədəbiyyatımızın günəşi; **верить в свою звезду** öz bəxtinə (taleyinə) inanmaq; **морская звезда** *zool.* dəniz ulduzu (*bağrsaqboşluqlu heyvan*); **считать звёзды** *тəс.* milçək tutmaq (*avara adam haqqında*); **восходящая звезда** bax восходящий; **путеводная звезда** bax путеводный; **до звезды** axşamədək, ulduzlar görünənədək; **родиться под счастливой звездой** xoşbəxt doğulmaq.

ЗВЕЗДИТЬСЯ *несов.* parıldamaq (*ulduzlu göy haqqında*).

ЗВЕЗДНЫЙ *прил.* ulduzlu; **звёздная ночь** ulduzlu gecə; **звездный год** ulduz ili.

ЗВЕЗДОБРАЗНЫЙ *прил.* ulduzşəkilli, ulduzaoxşar.

ЗВЕЗДОПАД *м* *тəх.* ulduz axan fəsil (*payız*).

ЗВЕЗДОПОКЛОНСТВО *ср* *мн.* *нет* ulduz-pərəstlik; ulduzlara sitayiş (etmə).

ЗВЕЗДОРЫЛ *м* *zool.* ulduzburun (*Şimali Amerika köstəbəyi*).

ЗВЕЗДОЧЁТ *м* *köhn.* münəccim.

ЗВЕЗДОЧКА *ж* 1. звезда *söz. kiç.* ulduzcuq; 2. ulduz (*ulduzşəkilli mətbəə nişanı*).

ЗВЕЗДЧАТЫЙ *прил.* 1. ulduzşəkilli, ulduzaoxşar; 2. *köhn.* parlaq, bərk vuran.

ЗВЕНЁТЬ *несов.* 1. cingildəmək; 2. zanqıldamaq, danqıldamaq; **звенеть в ушах** (*в ухе, в голове*) *звонит* qulaqların cingildəyir.

ЗВЕНО *ср* (*мн.* звенья) 1. həlqə; **звенья цепи** zəncirin həlqələri; 2. *тəс.* hissa; **основное звено работы** işin əsas hissəsi; 3. manqa, dəstə; **хлопкоуборочные звенья** pambıqıyığanlar manqası.

ЗВЕНОВОЙ *прил.* manqa -i[-1].

ЗВЕНЬЕВАЯ *ж* manqabaşı qadın (*qız*).

ЗВЕНЬЕВОЙ *м* manqabaşı.

ЗВЕНЯЩИЙ *прич.* cingildəyən.

ЗВЕРЁК *м* зверь *сöz.* kic.

ЗВЕРЁНОК *м* (мн. зверята) vəhşi heyvan balası.

ЗВЕРЁНЫШ *м* *дан.* bax **зверёнок**.

ЗВЕРЁТЬ *несов.* vəhşiləşmək, yirticiləşmək, yirtici heyvana dönmək, azğınlaşmaq.

ЗВЕРИНА *м* *дан.* yekə heyvan.

ЗВЕРИНЕЦ *м* heyvanxana.

ЗВЕРИНЫЙ 1. **зверь** *сöz.* *сif.*; **зверинный** след heyvan izi; 2. *мәс.* vəhşi, heyvani; **зверинные законы** vəhşi qanunlar; **зверинный стиль** (орнамент) heyvani üslub (ornament) (heyvan şəkillərindən ibarət ornament).

ЗВЕРОБОЙ 1. *м* köhn. vəhşi heyvan ovçusu.

ЗВЕРОБОЙ 2. *м* 1. *bot.* dazi, qoyunqıran, çobansüzgöci, qaxotu (*kol*; *bitki*); 2. dazi araqı.

ЗВЕРОБОЙНЫЙ **зверобой** *сöz.* *сif.*; **зверобойный промысел** vəhşi heyvan ovçuluğu.

ЗВЕРОВАТЬ *несов.* *мәһ.* heyvan ovuna çıxmaq.

ЗВЕРОВИДНЫЙ *прил.* köhn. *дан.* heyvanşəkilli, heyvanaoxşar, heyvan simalı.

ЗВЕРОВОД *м* xəzlik heyvan yetişdirən (*mütəxəssis*).

ЗВЕРОВОДСТВО *ср* *мн.* *нет* *xüs.* xəzlik heyvan yetişdirmə.

ЗВЕРОВОДСКИЙ **зверовод** *сöz.* *сif.*; **звероводческий совхоз** xəzlik heyvan sovxozu.

ЗВЕРОВОЙ *мәһ.* bax **зверинный**.

ЗВЕРОВЩИК *м* *xüs.* *мәһ.* vəhşi heyvan ovçusu.

ЗВЕРОК *м* köhn. bax **зверёк**.

ЗВЕРОЛÓВ *м* vəhşi heyvan ovçusu.

ЗВЕРОЛОВНЫЙ **зверолов** *сöz.* *сif.*

ЗВЕРОЛОВСТВО *ср* *мн.* *нет* vəhşi heyvan ovçuluğu.

ЗВЕРООБРАЗНЫЙ *прил.* köhn. vəhşi heyvana bənzər, vəhşi heyvan şəkili.

ЗВЕРОПОДОБИЕ *ср* *мн.* *нет* vəhşi heyvana oxşama, vəhşi heyvana bənzəmə.

ЗВЕРОПОДОБНЫЙ bax **зверообразный**.

ЗВЕРОВОХÓЗ *м* xəzlik heyvan sovxozu (*xəzlik heyvan yetişdirən sovxoz*).

ЗВЕРОФЕРМА *ж* xəzlik heyvan ferması.

ЗВЕРСКИ *нареч.* 1. heyvancasına, vəhşicəsinə; 2. *мәс.* bərk, şiddətli.

ЗВЕРСКИЙ *прил.* 1. vəhşiyanə, vəhşicəsinə, qəddarcasına; 2. *мәс.* çox bərk, çox şiddətli, çox güclü.

ЗВЕРСТВО *ср* vəhşilik, yirticilik.

ЗВЕРСТВОВАТЬ *несов.* vəhşilik etmək, yirticilik etmək, vəhşilik göstərmək.

ЗВЕРУШКА *ж* **зверь** *сöz.* oxş.

ЗВЕРЬ *м* 1. vəhşi heyvan, yirtici heyvan; 2. *мәс.* yirtici, canavar, zəlm, qəddar, qan içən; **зверь-зверем** yirtici kimi, vəhşi heyvan kimi; **смотреть зверем** vəhşi heyvan kimi baxmaq; **красный зверь** bax **красный**.

ЗВЕРЬЕ *ср* *мн.* *нет* *собр.* 1. vəhşi heyvanlar, yirtici heyvanlar; 2. *мәс.* vəhşilər, yirticilər.

ЗВЕРЮГА *м* *ж* *дан.* vəhşi heyvan, heyvan.

ЗВЕРУШКА *ж* bax **зверушка**.

ЗВОН *м* 1. zəng səsi; zəngilti; 2. cingilti; 3. *мәс.* səs, şayiq; **звону** **здать** *дан-*lamaq, qulaqburması vermək.

ЗВОНАРЬ *м* 1. zəngçi, zəngçalan (*kilsədə*). 2. *мәс.* sözgəzdiren, boşboğaz, xəbərci.

ЗВОНИТЬ *несов.* 1. zəng çalmaq; 2. telefon etmək, zəng etmək; 3. *мәс.* yaymaq, car çəkmək, zurna çalmaq; **звонить во все колокола** aləmə car çəkmək, aləmə yaymaq.

ЗВОНИТЬСЯ *несов.* *дан.* qarı zəngini çalmaq, zəngi vurmaq.

ЗВОНКИЙ *прил.* 1. gur, zil, uca (*səs*); 2. gursəsli; 3. *dilç.* cingiltili; **звонкий согласный** cingiltili samit; **звонкая монета** sikkə, metal pul; **звонкая фраза** gurlutulu sözlər, təmtəraqı sözlər, boş sözlər.

ЗВОНКО *нареч.* 1. ucadan, uca səslə, gur səslə; 2. uca, gur; 3. cingilti ilə.

ЗВОНКОВЫЙ **звонок** *сöz.* *сif.*; **звонковый провод** zəng məftili.

ЗВОНКОГОЛОСЫЙ *прил.* gursəsli, uca-səsli, zilsəsli.

ЗВОНКОСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. gurluq, ucalıq, zillik; 2. *dilç.* cingiltililik.

ЗВОННИЦА *ж* zəng qülləsi (*kilsədə*).

ЗВОНÓК *м* 1. zəng; 2. zəng səsi.

ЗВОНÓЧЕК *м* **звонок** *сöz.* *kic.*

ЗВОНЧАТЫЙ *прил.* *şair.* ahəngdar, ahəngli, qulağa xoş gələn, xoşavaz.

ЗВУК *м* 1. səs; 2. səda; **звук пустой** boş şeydir, boş sözdür; **ни звука** sakitlikdir, səs-səmir yoxdur.

ЗВУКОВЫЙ *м* səstutan (*yaxınlaşan təyyarə və sualtı qayıqın səsini xüsusi cihazlar vasitəsilə tutan mütəxəssis*).

ЗВУКОВОЙ *прил.* 1. səs -i[-i]; **звуковые волны** səs dalğaları; 2. səsli; **звуковое кино** səsli kino.

ЗВУКОВОСПРОИЗВЕДЕНИЕ *ср* *xüs.* elektrik titrəyislərinin səsə çevrilməsi.

ЗВУКОВОСПРОИЗВОДЯЩИЙ *прич.* *xüs.* elektrik titrəyislərini səsə çevirən.

ЗВУКОГЛУШИТЕЛЬ *м* *xüs.* səsboğan (*səsi azaldan aparat*).

ЗВУКОЗАПИСЫВАЮЩИЙ *прил.* *xüs.* səs-yazan; **звукозаписывающий аппарат** səsyazan cihaz.

ЗВУКОЗАПИСЬ *ж* *xüs.* səsyazma; **кабинет звукозаписи** səsyazma kabinet.

ЗВУКОИЗОЛЯЦИОННЫЙ *прил.* səsi izolyasiya (izolə) edən; **звукоизоляционный материал** səsi izola edən material.

ЗВУКОИЗОЛЯЦИЯ *ж* *xüs.* səs izolyasiyası.

ЗВУКОМАСКИРÓВКА *ж* *xüs.* 1. səsi maskalama; 2. səs vasitəsilə maskalama.

ЗВУКОМЕТРИЧЕСКИЙ *прил.* *xüs.* səsölçən; **звукометрические аппараты** səsölçən cihazlar.

ЗВУКОМЕТРИЯ *ж* *мн.* *нет* *xüs.* səsölçmə.

ЗВУКОНЕПРОНИЦАЕМОСТЬ *ж* *xüs.* səs keçirməmə (*qabiliyyəti*).

ЗВУКОНЕПРОНИЦАЕМЫЙ *прил.* *xüs.* səs keçirməyən, səs keçməyən.

ЗВУКООПЕРАТОР *м* səs operatoru (*kino-nu səsləndirmə mütəxəssisi*).

ЗВУКООПЕРАТОРСКИЙ *прил.* səs operatoru -i[-i].

ЗВУКОПИСЬ *ж* *мн.* *нет* *ədəb.* ahəng, ahəngdarlıq.

ЗВУКОПОГЛОЩАЮЩИЙ *прич.* səsi udan, səsi azaldan; **звукопоглощающие материалы** səsi udan (azaldan) materiallar.

ЗВУКОПОГЛОЩЕНИЕ *ср* səsi udma (azaltma) qabiliyyəti.

ЗВУКОПОДРАЖАНИЕ *ср* *dilç.* səs təqlidi.

ЗВУКОПОДРАЖАТЕЛЬ *м* səs təqlidçisi (*müxtəlif səsləri məharətlə təqlid edən adam*).

ЗВУКОПОДРАЖАТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* səs təqlidçiliyi.

ЗВУКОПОДРАЖАТЕЛЬНЫЙ *прил.* *dilç.* təqlidi; **звукоподражательные слова** təqlidi sözlər.

ЗВУКОПРОВОДИМОСТЬ *ж* bax **звукопроводность**.

ЗВУКОПРОВОДНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *fiz.* səskeçiricilik, səskeçirmə qabiliyyəti.

ЗВУКОПРОВОДНЫЙ *прил.* *fiz.* səskeçirən.

ЗВУКОПРОВОДЯЩИЙ *прил.* *fiz.* səskeçirici.

ЗВУКОПРОНИЦАЕМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* səs keçmə dərəcəsi, səs buraxma qabiliyyəti.

ЗВУКОПРОНИЦАЕМЫЙ *прил.* səskeçən, səskeçirən, səsburaxan.

ЗВУКОРЯД *м* *mus.* səsüzümü, səssırası, kök, qamma.

ЗВУКОСНИМАТЕЛЬ *м* *xüs.* bax **адаптер**.

ЗВУКОСОЧЕТАНИЕ *ср* səs uyğunluğu, ahəngdarlıq (*səslərdə*).

ЗВУКОУЛАВЛИВАНИЕ *ср* səstutma (*yaxınlaşan təyyarə, sualtı qayıq və s. səsini xüsusi cihazlarla tutulması*).

ЗВУКОУЛАВЛИВАТЕЛЬ *м* *xüs.* bax **звукоуловитель**.

ЗВУКОУЛАВЛИВАЮЩИЙ *прич.* səstutan.

ЗВУКОУЛОВИТЕЛЬ *м* səstutan (*yaxınlaşan təyyarə, sualtı qayıq və s. səsini tutan cihaz*).

ЗВУКОУСИЛЕНИЕ *ср* səsi gücləndirmə, səsi artırma.

ЗВУКОУСИЛИТЕЛЬ *м* səsi gücləndirən cihaz.

ЗВУКОФИКАЦИЯ *ж* *мн.* *нет* səsləndir(il)mə; **звукофикация кино** kinonun səsləndirilməsi.

ЗВУКОФИЦИРОВАТЬ *сов.* *и* *несов.* səsləndirmək, səslə etmək (*kinonu*).

ЗВУЧАНИЕ *ср* *мн.* *нет* səslənmə, səs vermə.

ЗВУЧАТЬ *несов.* 1. səslənmək, səs vermək; 2. eşidilmək; 3. *мәс.* ifadə etmək, təzahür etmək; **звучать в ушах** (в памяти, в сердце) yadda qalmaq, hafızadan silinməmək.

ЗВУЧАЩИЙ *прич. и прил.* səslənən, səş verən.

ЗВУЧНО *нареч.* uca səslə, gur səslə; uca, gur.

ЗВУЧНОСТЬ *ж мн. нет* ucalıq, gurluq (şəsdə), ahəngdarlıq, melodiklik.

ЗВУЧНЫЙ *прил.* 1. uca, gur, gursəsti, səşli; 2. ahəngdar, melodik.

ЗВЯКАНИЕ *ср мн. нет* 1. cingildəmə; 2. cingilti.

ЗВЯКАТЬ *несов.* 1. cingildəmək; 2. cingildətmək; *звякать ключами* açarları cingildətmək.

ЗВЯКНУТЬ *сов. и однокр.* bax звякать.

ЗГИ: *о ни зги не видно* göz-gözü görmür, çox qaranlıqdır, zülmətdir.

ЗДАННИЕ *ср бина, tikili.*

ЗДАНЬИЩЕ *ср дан. здание* söz. *киç.*

ЗДЕСЬ *нареч.* burada.

ЗДЕШНИЙ *прил.* 1. buradakı; 2. buralı, burada yaşayan, burada olan, yerli.

ЗДОРОВАТЬСЯ *несов.* salamlaşmaq.

ЗДОРОВЕННЫЙ *прил. дан.* 1. yekə, zorba, çox iri, çox böyük, nəhəng; 2. çox bərk, çox möhkəm.

ЗДОРОВЕТЬ *несов.* qıvrqlaşmaq, sağlamlaşmaq, canlanmaq, gümrəhləşmək.

ЗДОРОВЕШЕНЕК *здоровый* söz. *киç.* tam sağlam.

ЗДОРОВО *нареч. дан.* 1. bərk; *вчера я здорово простудился* dünən bərk soyuqlamışam; 2. çox yaxşı, çox qəşəng, çox gözəl; ustalıqla, məharətlə; *здорово сделано* çox yaxşı (məharətlə) qayrılmışdır.

ЗДОРОВО I *нареч.* 1. sağlam, sağlam nəzərlə; 2. *в знач. сказ.* cana xeyirdir.

ЗДОРОВО II *межд. дан.* salam, xoş gördük; *о здорово живешь (живете)!* salam olsun!; *(за) здорово живешь* səbəbsiz; 2. pulsuz, müftə (*işləmək və s.*) *снова здорово* bax снова.

ЗДОРОВОСТЬ *ж* cana faydalılıq; sağlamlıq.

ЗДОРОВЫЙ I *прил. 1. (müxtəlif mənalarda)* sağlam; *здоровый ребенок* sağlam uşaq; *здоровая политика* məs. sağlam siyasət; 2. *мәс.* təmiz, saf, ləkəsiz; 3. *мәс.* cana faydalı, cana xeyirli; *здоровая пища* cana faydalı yemək; *о будьте здоровы!* salamat qalın! sağlıqla! gülə-gülə!

ЗДОРОВЫЙ II *прил. дан.* 1. möhkəm, sağlam, qıvrıq, qüvvətli, gümrəh; 2. güclü, bərk, şiddətli; *здоровый голос* güclü səş; *здоровый мороз* şiddətli şaxta; 3. *в знач. сказ.* qoçaqdır, mahirdir; *здоров плясать* oynamaqda mahirdir.

ЗДОРОВЬЕ *ср мн. нет* səhhət, sağlamlıq, cansağlığı; *беречь здоровье* səhhətini qorumaq; *о за ваше здоровье!* (müraciət) sizin sağlığınıza!; *как ваше здоровье?* necəsiniz?; *на здоровье!* nuşcan! nuş olsun!

ЗДОРОВЬИШКО *ср мн. нет дан. здоровье* söz. *киç.*

ЗДОРОВЯК *м дан.* çox sağlam adam, sap-sağlam adam.

ЗДОРОВЯЧКА *ж дан.* çox sağlam qadın (qız).

ЗДРАВIE *ср мн. нет köhn.* bax *здоровье*; *о во здравие köhn.* nuşcan! nuş olsun! *здравия желаю (желаем)!* öleykəssəlam! *начать за здравие, а кончить (свести) за упокой* yaxşı başlayıb, pis qurtarmaq.

ЗДРАВИЦА *ж* tənt. sağlıq tostu.

ЗДРАВНИЦА *ж* sanatoriya, istirahət evi, istirahət ocağı.

ЗДРАВО *нареч.* 1. ağıllı, düşüncə ilə dərəkə ilə; düşüncəli, şüurlu; 2. sağlam; *здорово рассуждать* sağlam mühakimə yeritmək.

ЗДРАВОМЫСЛИЕ *ср мн. нет* sağlamfikirlilik, sağlamdüşüncəlilik, açıqfikirlilik.

ЗДРАВОМЫСЛЯЩИЙ *прил.* sağlamfikirli, sağlamdüşüncəli, açıqfikirli, ağıl başında (olan).

ЗДРАВООХРАНЕНИЕ *ср мн. нет* səhiyyə, səhiyyə tədbirləri; Министерство здравоохранения Səhiyyə Nazirliyi.

ЗДРАВООХРАНИТЕЛЬНЫЙ *здоровоохранение* söz. *sif.;* здравоохранительные мероприятия səhiyyə tədbirləri.

ЗДРАВСТВО *ж мн. нет* 1. ağıllılıq, idraklılıq, dərəkəlilik, mühakiməlilik, düşüncəlilik; 2. *мәс.* sağlamlıq; *здоровство суждения* mühakimənin sağlamlığı.

ЗДРАВОТДѢЛ *м (отдел здравоохранения)* səhiyyə şöbəsi.

ЗДРАВПУНКТ *м* səhiyyə məntəqəsi.

ЗДРАВСТВОВАНИЕ *ср* sağlıq, salamatlıq; sağ-salamatlıq; yaşama.

ЗДРАВСТВОВАТЬ *несов.* 1. salamat olmaq, ömür sürmək, yaşamaq; sağ-salamat olmaq; 2. *пов. накл. здравствуй(те)!* salam! xoş gördük!; *о да здравствует!* yaşasın! var olsun!; *да здравствует наша Родина!* yaşasın Vətənimiz!

ЗДРАВСТВУЮЩИЙ *прич.* sağ olan, yaşayan, ömür sürən, həyatda olan.

ЗДРАВЫЙ *прил.* 1. ağıllı, idraklı, mühakiməli, düşüncəli; 2. sağlam.

ЗЕБРА *ж zool.* zebr (dərisi zolaqlı vəhşi at).

ЗЕБРАВЫЙ *прил.* zebr -i[-ı].

ЗЕБРОНД *м zool.* zebroid (zebrin at və ya eşşəklə cütləşməsindən törəyən mələz).

ЗЕБУ *м нескл.* zebu (donqarlı öküz).

ЗЕВ *м* 1. anat. əsnək; 2. köhn. ağız (heyvan ağzı).

ЗЕВАКА *м и ж* avara, veyil, maymaq.

ЗЕВАНIE *ср мн. нет* 1. əsnəmə; 2. *мәс.* fursəti əldən qaçırmaq; 3. *мәс.* boş-boş ətrafına baxma, ağzını açıb ətrafına baxma.

ЗЕВАТЕЛЬНЫЙ *зевание* söz. *sif.*

ЗЕВАТЬ *несов.* 1. əsnəmək; 2. *мәс.* fursəti əldən vermək, fursəti qaçırmaq; 3. boş-boş baxmaq, ağzını açıb baxmaq; *о зевать на потолок* vaxtını boş keçirtmək.

ЗЕВАТЬСЯ *несов. безл. дан.* əsnəməyi görmək.

ЗЕВНУТЬ *сов.* əsnəmək (bir dəfə).

ЗЕВÓК *м мн. нет* 1. əsnəmə; 2. *дан.* gözəndən qaçırmaq, kobud səhv (şahmatda).

ЗЕВÓТА *ж мн. нет* əsnəmə; *на него нашла зевота* onu əsnəmə tutmuşdur.

ЗЕЙТЕРОВАНИЕ *ср tex.* zeygerləmə (bark ərintiləri tərkib hissələrinə ayırma üsulu).

ЗЕЙТЕРОВАТЬ *несов. tex.* zeygerləmək (bax zeygerование).

ЗЕЛЕНЕНИЕ I *ср* göyermə, yaşıllaşma.

ЗЕЛЕНЕНИЕ II *ср* yaşıllandırma, yaşıl rəngə boyama.

ЗЕЛЕНЕНЬКАЯ *ж дан.* üçlük, üçmanatlıq (kağız pul).

ЗЕЛЕНЕТЬ *несов.* 1. göyermək; 2. yaşıllaşmaq; 3. görünmək (göy şey haqqında). *о в глазах зеленеет* gözələri(m) qaralır.

ЗЕЛЕНЕТЬСЯ *несов.* göyermək (görünmək mənasında).

ЗЕЛЕНИТЬ *несов.* yaşıllandırmaq, yaşıl rəngə boyamaq.

ЗЕЛЕННОЙ *зелень* (3-cü mənada) söz. *sif.;* *зеленная лавка* göyörti dükanı.

ЗЕЛЕНОВАТЫЙ *прил.* yaşıllaşalar, yaşılmtıl, yaşiltəhər.

ЗЕЛЕНОГЛАЗЫЙ *прил.* yaşılıgöz, yaşılıgözlü.

ЗЕЛЁНОСТЬ *ж* yaşıllıq, yaşıl rəngdə olma.

ЗЕЛЕНУШКА *ж* 1. yaşılca (quş); 2. alabalıq; 3. yaşılmtıl cücü, böcək.

ЗЕЛЕНЦА *ж дан.* 1. bax *зелень* 3-cü mənada; 2. yaşıllaşalar rəng.

ЗЕЛЕНЩИК *м* göyertisatan, tərəvəzçi, səbzəvatçı.

ЗЕЛЕНЩИЦА *ж* göyertisatan, tərəvəzçi, səbzəvatçı qadın (qız).

ЗЕЛЁНЫЙ *прил.* 1. yaşıl, göy; *зелёная трава* yaşıl (göy) ot; 2. kal, yetişməmiş, dəyməmiş (meyvə); 3. göyertidən hazırlanmış; *зелёные ши* göyerti şorbası; 4. *мәс.* xam, təcrübəsiz, yetişməmiş, naşır; *о зелёные насаждения* yaşıllıq; *зелёный корм* yaşıl yem, tər yem; *зеленое (зелено) вино* araq; *зеленая скука* (toska) cansıxıcılıq; *зеленый стол* qumar stolu, yaşıl stol; ... *зеленая улица* ... yol açıqdır; *до зеленого змия* bax змий.

ЗЕЛЕНЬ *ж мн. нет* 1. yaşıl rəng, yaşıl boya; 2. *cobur.* bitki; 3. *cobur.* göy, göyörti, tərəvəz, səbzəvat.

ЗЕЛЕНЯ *ед. нет* məh. taxıl cücətiləri.

ЗЕЛÓ *нареч. köhn.* çox, olduqca, dedikcə.

ЗЕЛЬЕ *ср köhn.* 1. zəhər, ağ; 2. araq; 3. barıt; 4. tütün; 5. *мәс.* afət, füsunkar; 6. *мәс.* zəhər tulugu.

ЗЕЛЫЦ *м zels* (bişmiş ətdən, kəlləpəçədən, dildən hazırlanan kolbasa).

ЗЕМЕЛЬНЫЙ *земля* söz. *sif.;* *земельный отдел* torpaq şöbəsi.

ЗЕМЕЦ *м inq. әв.* zemstvo işçisi, zemstvo xadimi (bax земство).

ЗЕМЛЕВѢД *м* yerşünas.

ЗЕМЛЕВѢДЕНИЕ *ср мн. нет* xüs. yerşünaslıq (coğrafiya fənlərinin məcmusu).

ЗЕМЛЕВЛАДЕЛЕЦ *м (мн. землевладельцы)* mülkədar, torpaq sahibi.

ЗЕМЛЕВЛАДѢНИЦА *ж* mülkədar (mülk sahibi) qadın (qız).

ЗЕМЛЕВЛАДЕЛЬЧЕСКИЙ *земледелец* söz. *sif.*
ЗЕМЛЕВЛАДЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. mülkədarlıq, torpaq sahibliyi; 2. mülk, torpaq, yer.
ЗЕМЛЕВОЗ *м* *xüs.* torpaqdaşıyan (*fəhlə, maşın və s.*).
ЗЕМЛЕВОЗНЫЙ *прил.* *xüs.* torpaqdaşıyan; *землевозная машина* torpaqdaşıyan maşın.
ЗЕМЛЕДЕЛЕЦ *м* (*мн.* *земледельцы*) *əkinçi.*
ЗЕМЛЕДЕЛНИЕ *ср* *мн.* *нет* *əkinçilik.*
ЗЕМЛЕДЕЛЬЧЕСКИЙ *земледелец* və *земледелие* söz. *sif.*; *земледельческий район* *əkinçilik* rayonu.
ЗЕМЛЕКОП *м* yerqazan *fəhlə, qazmaçı.*
ЗЕМЛЕКОПНЫЙ *землекоп* söz. *sif.*
ЗЕМЛЕМЕР *м* *xüs.* yerölçən (*mütəxəssis*).
ЗЕМЛЕМЕРИЕ *ср* *мн.* *нет* *köhn.* *geodeziya.*
ЗЕМЛЕМЕРНЫЙ *землемерие* söz. *sif.*; *землемерные инструменты* yerölçmə (*geodeziya*) alətləri.
ЗЕМЛЕОПИСАНИЕ *ср* *мн.* *нет* *köhn.* *təsviri coğrafiya.*
ЗЕМЛЕОТВОЗНЫЙ *прил.* *xüs.* torpaqdaşıyan; *землеотвозная шаланда* torpaqdaşıyan gəmi (*dənizdən çıxarılan torpağı daşıyan gəmi*).
ЗЕМЛЕПАШЕСТВО *ср* *мн.* *нет* *köhn.* *əkinçilik.*
ЗЕМЛЕПАШЕЦ *м* *köhn.* *əkinçi.*
ЗЕМЛЕПОЛЬЗОВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* torpaqdan istifadə, torpaqdan istifadə qaydası.
ЗЕМЛЕПОЛЬЗОВАТЕЛЬ *м* torpaqdan istifadə edən.
ЗЕМЛЕПРОХОДЕЦ *м* *köhn.* *tədqiqatçı səyyah, yeni yerlər kəşf edən səyyah.*
ЗЕМЛЕРОБ *м* *məh.* *əkinçi.*
ЗЕМЛЕРОЙКА *ж* *zool.* yereşən, yersicani.
ЗЕМЛЕРОЙНЫЙ *прил.* *tex.* torpaqqazan, yerqazan.
ЗЕМЛЕСОС *м* *tex.* torpaqsoran maşın (*dənizlərdə, çaylarda torpağı nasos vasitəsilə çıxaran maşın*).
ЗЕМЛЕСОСНЫЙ *прил.* *tex.* torpaqsoran.
ЗЕМЛЕТРЯСЕНИЕ *ср* *zəlzələ, yertərpənmə.*
ЗЕМЛЕУДОБРЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* *к. т.* *gübrələmə, torpağı gübrələmə.*

ЗЕМЛЕУДОБРИТЕЛЬНЫЙ *прил.* *tex.* torpaq gübrələyən; *землеудобрительная машина* torpaq gübrələyən maşın.
ЗЕМЛЕУСТРОИТЕЛЬ *м* yer quruluşcusu, yer quruluşu mütəxəssisi.
ЗЕМЛЕУСТРОИТЕЛЬНЫЙ *землеустройство* söz. *sif.*; *землеустроительные работы* torpaqdan istifadəni tənzimləmə işləri.
ЗЕМЛЕУСТРОЙСТВО *ср* *мн.* *нет* torpaqdan istifadəni tənzimləmək üzrə dövlət tədbirləri.
ЗЕМЛЕЧЕРПАЛКА *ж* *tex.* yerqazan maşın.
ЗЕМЛЕЧЕРПАЛЬНИЦА *ж* *bax* *землечерпалка.*
ЗЕМЛЕЧЕРПАЛЬНЫЙ *прил.* *tex.* yerqazan; *землечерпальные машины* yerqazan maşınlar.
ЗЕМЛЕЧЕРПАНИЕ *ср* *мн.* *нет* *tex.* *dərinləşdirmə (çayın, gölün, dənizin dibini).*
ЗЕМЛЕЧЕРПАТЕЛЬНЫЙ *tex.* *bax* *землечерпальный.*
ЗЕМЛИСТОСТЬ *ж* 1. *xüs.* torpaq qarışığı olma; 2. *bozluq, torpaq rəngində olma.*
ЗЕМЛИСТЫЙ *прил.* 1. *xüs.* torpaqlı, torpaq qarışıqlı, çox torpaq qarışığı olan; 2. *boz, torpaq rəngli.*
ЗЕМЛЯ *ж* 1. *astr.* Yer. Yer kürəsi; 2. yer üzü. 3. *quru; моряки увидели на горизонте землю* dənizçilər üfüqdə quru gördülər; 4. *torpaq; yer; 5. ölkə, məmləkət; ərazi* *Q* *земля горит под ногами* *bax* *гореть; соль земли* *bax* *соль; за тридевять земель* *bax* *тридевять; земли под собой не слышать (не чувствовать)* *şadlıqından pərəğini göyə atmaq.*
ЗЕМЛЯК *м* *həmyerli, həmvətən, yurddaş.*
ЗЕМЛЯНИКА *ж* *bot.* *çiyələk.*
ЗЕМЛЯНИЧКА *ж* *dan.* 1. *земляника* söz. *oxş.*; 2. *çiyələk* *dənəsi.*
ЗЕМЛЯНИЧНЫЙ *земляника* söz. *sif.*; *земляничное варенье* *çiyələk* *mürəbbəsi.*
ЗЕМЛЯНКА *ж* *qazma, dəyər.*
ЗЕМЛЯНОЙ *прил.* *земля* (4-cü mənada) söz. *sif.*; *земляные работы* torpaq işləri; *земляной орех* yer findığı.
ЗЕМЛЯНОЧНЫЙ *землянка* söz. *sif.*
ЗЕМЛЯЦКИЙ *прил.* *həmyerli, həmvətən, yurddaş; земляцкие отношения* *həmvətənli münasibətləri.*

ЗЕМЛЯЧЕСКИЙ *землячество* söz. *sif.*
ЗЕМЛЯЧЕСТВО *ср* *həmyerlilər birliyi (cəmiyyəti).*
ЗЕМЛЯЧКА *ж* *həmyerli, həmvətən, yurddaş qadın (qız).*
ЗЕМЛЯЧОК *м* *məh.* *земляк* söz. *oxş.*
ЗЕМНО *нареч.* *земно кланяться* *köhn.* *təzim etmək, səcdə etmək.*
ЗЕМНОВÓДНЫЕ *мн.* (*ед.* *земноводное* *ср*) *zool.* *ikihöyətlilər (suda-quruda yaşayan heyvanlar).*
ЗЕМНОВÓДНЫЙ *прил.* *zool.* *suda-quruda yaşayan.*
ЗЕМНО́Й 1. *земля* (1, 2 və 3-cü mənalarda) söz. *sif.*; *земной шар* Yer kürəsi; 2. *dün-yəvi; Q* *земной поклон* *köhn.* *təzim, səcdə.*
ЗЕМОТДЕЛ *м* (*земельный отдел*) torpaq şöbəsi.
ЗЕМСКИЙ *тар.* 1. *земство* söz. *sif.*; 2. *земщина* söz. *sif.*; *Q* *земский начальник* *тар.* *zemstvo rəisi (inqilabdan əvvəl Rusiyada kənd yerlərində inzibati və məhkəmə işlərinə baxan məmur).*
ЗЕМСНАРЯД *м* *tex.* torpaqqazan (maşın).
ЗЕМСТВО *ср* *тар.* *zemstvo (inqilabdan qabaq; tərkibinin çox hissəsi zadəganlardan ibarət olan seçkilə yerli idarə).*
ЗЕМЩИНА *ж* *мн.* *нет* *тар.* *zemşina (1. qədimdə Rusiyada: əhali, camaat; 2. çar İvan Qroznının Moskva dövləti ərazisindən ayrılıb boyarların idarəsinə verdiyi hissə).*
ЗЕНЗУБЕЛЬ *м* *xüs.* *zenzubele (rəndə növü).*
ЗЕНИТ *м* *мн.* *нет* 1. *astr.* *zenit (müşahidəçinin başı üstündə təsəvvür edilən ən uca xəyali nöqtə); 2. məc.* *zirvə, ən yüksək nöqtə.*
ЗЕНИТКА *ж* *dan.* *zenit topu (təyyarəvuran top).*
ЗЕНИТНЫЙ *зенит* söz. *sif.*; *зенитное орудие* *zenit topu (təyyarəvuran top).*
ЗЕНИТЧИК *м* *zenitçi, zenit topçusu (təyyarəvuran topçu).*
ЗЕНИЦА *ж* *bəbək, göz bəbəyi; Q* *как зеницу ока (беречь)* *göz bəbəyi kimi (qorumaq).*
ЗЕНКЕР *м* *tex.* *zenker (dəşiklərin divarlarını işləmək üçün metalqəşən alət).*
ЗЕНКЕРОВАНИЕ *ср* *tex.* *zenkerləmə; zenker ilə işləmə (bax* *зенкер).*

ЗЕНКЕРОВАТЬ *несов. tex.* *zenkerləmək (bax* *зенкерование).*
ЗЕНКЕРОВКА *ж* *tex.* *bax* *зенкерование.*
ЗЕРКАЛО *ср* 1. *güzgü, ayna; 2. məc.* *inikəs, ifadəçi.*
ЗЕРКАЛЬНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *hamarlıq, şəffaflıq, parlaqlıq.*
ЗЕРКАЛЬНЫЙ *прил.* 1. *güzgü (ayna) -i[-i]; зеркальное производство* *güzgü (ayna) istehsalatı; 2. aynalı; зеркальный шкаф* *aynalı şkaף; 3. məc.* *hamar, şəffaf, güzgü kimi.*
ЗЕРКАЛЬЦЕ *ср* *зеркало* söz. *kiç.* *güzgücük.*
ЗЕРКАЛЬЩИК *м* *güzgüqayıran usta, güz-güçü.*
ЗЕРНИСТОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *dənəvərlik.*
ЗЕРНИСТЫЙ *прил.* *dənəvər, dən-dən, dumur-dumur; Q* *зернистая икра* *dənəvər kürü.*
ЗЕРНИТЬ *несов.* *xüs.* *dənələmək, dən-dən etmək, dənəvər etmək.*
ЗЕРНИТЬСЯ *несов.* *xüs.* *dənələnmək, dən-dən olmaq, dənəvər olmaq.*
ЗЕРНО *ср* (*мн.* *зёрна*) 1. *toxum, dən; 2. taxıl; 3. dənə; жемчужное зерно* *inci dənəsi; 4. məc.* *nüvə, rüşeym, meğz, başlanğıc.*
ЗЕРНОВОБО́ВЫЙ *прил.* *paxlalı; зернобобовые культуры* *paxlalı bitkilər.*
ЗЕРНОВИ́ДНЫЙ *прил.* *toxumaoxşar, dənşəkilli, dən kimi, toxum kimi.*
ЗЕРНОВИ́К *м* *dan. k. t.* *taxılçı, taxılçılıq mütəxəssisi.*
ЗЕРНÓВКА *ж* 1. *bot.* *dənəmeyvə; 2. zool.* *paxla qurdu.*
ЗЕРНОВО́З *м* *taxıldaşıyan gəmi.*
ЗЕРНОВО́ЗКА *ж* *taxıl arabası.*
ЗЕРНОВО́Й *прил.* 1. *taxıl(çılıq) -u [-ü]; зерновой совхоз* *taxıl(çılıq) sovxozu; 2. dənli; зерновые культуры* *dənli bitkilər; 3. taxılıyan (kombayn).*
ЗЕРНОВИ́ЩИК *м* *köhn.* *taxıl alverçisi.*
ЗЕРНОДРОБИ́ЛКА *ж* *к. т.* *dənəyarma maşını.*
ЗЕРНОДРОБИ́ЛЬНЫЙ *прил.* *к. т.* *dənəyarmalayan; зернодробильная машина* *taxıltozlayıcı maşın.*
ЗЕРНООБРА́ЗНЫЙ *bax* *зерновидный.*
ЗЕРНООЧИ́СТИТЕЛЬНЫЙ *прил.* *к. т.* *taxıltozlayıcı; зерноочистительная машина* *taxıltozlayıcı maşın.*

ЗЕРНООЧИСТКА *ж. мн. нет к. т.* taxıl təmizləmə.
ЗЕРНОПОГРУЗЧИК *м* taxılıyükləyən maşın.
ЗЕРНОПОСТАВКИ *ед. ч.* зернопоставка *ж* taxıl təhvil, taxıl tədarükü.
ЗЕРНОПУЛЬТ *м* taxıl pultu (*taxılı təmizləyən, çeşidləyən, habelə yükləyən və qurudan maşın*).
ЗЕРНОСОВХОЗ *м* (зерновой совхоз) taxıl (çiliq) sovxozu.
ЗЕРНОСОРТИРОВАЛЬНЫЙ *прил.* taxıl çeşidləyən.
ЗЕРНОСУШИЛКА *ж. к. т.* taxılqurudan (dönqurudan) maşın.
ЗЕРНОУБОРОЧНЫЙ *прил.* taxılıyığan; taxıl yığımı -i[-i]; зерноуборочные работы *taxıl yığımı işləri*.
ЗЕРНОУВЛАЖНИТЕЛЬ *м* dəni nəmləndirən maşın.
ЗЕРНОУЛОВИТЕЛЬ *м. к. т.* dəntutan (*kom-baynarlarda dəni tutan qurğu*).
ЗЕРНОФУРАЖ *м* dənli yem.
ЗЕРНОФУРАЖНЫЙ *прил.* dənli yem -i[-i]; зернофуражные культуры *dənli yem bitkiləri, yemlik dənli bitkilər*.
ЗЕРНОХРАНИЛИЩЕ *ср* taxıl anbarı.
ЗЕРНОЯДНЫЙ *прил. zool.* dənyeyən; зерноядные животные *dənyeyən heyvanlar*.
ЗЕРНЬ *ж. көһн.* zər oyunu.
ЗЁРНЫШКО *ср* (мн. зёрнышки) зерно (1-ci və 3-cü mənarlarda) *сөз. kiç.* toxumcuq, dəncik.
ЗЕРО *ср нескл.* sıfır xal, sıfır (*bəzi oyunlarda*).
ЗЕРЦАЛО *ср көһн.* 1. güzgü, ayna; 2. tar. zireh döşlük (*polad geyimin döşü və kü-rayı tutan hissəsi*); 3. tar. üstündə I Pyotrun fərmanı yazılan üçbucaq prizma.
ЗЕТ *м* zet (1. *latin əlifbasının son hərfinin (Z) adı*, 2. *riyaz. naməlum (məchul) kəmiyyət*; 3. *məс. naməlum şəxs, filankəs*).
ЗЕФИР *м. 1. көһн. şair.* xəfif yel, meh, nəsim; 2. zefir (*nazik pambıq parça*); 3. zefir (*şirni növü*).
ЗЕФИРНЫЙ *прил. көһн. şair.* yüngül, zərif, yumşaq.
ЗЕФИРОВЫЙ *зефир* (2-ci mənada) *сөз. şif.* zefirdən tikilmiş; *зефирная рубашка* zefir köynək.

ЗИГЗАГ *м. 1.* ziqzaq; öyrü-üyür xətt; 2. *məс.* dolanbac.
ЗИГЗАГОВИДНЫЙ *бах* зигзагообразный.
ЗИГЗАГООБРАЗНЫЙ *прил.* ziqzaq, ziqzaqşəkilli; öyrü-üyür, dolanbac; *зигзагообразная дорога* ziqzaq yol.
ЗИГОТА *ж. biol.* ziqota (*hüceyrə*).
ЗИЖДЕТСЯ *несов.* əsaslanır, istinad edir; *сила нашей армии зиждется на идее защиты свободы и независимости Родины* ordumuzun gücü Vətənimizin azadlıq və istiqlaliyyətini müdafiə ideyasına əsaslanır.
ЗИЖДИТЕЛЬ *м. көһн. tənt.* yaradan, bani, qurucu.
ЗИЖДИТЕЛЬНЫЙ *прил. көһн. tənt.* yarıdıcı, qurucu.
ЗИЖДИТЬ *несов. көһн.* yaratmaq, qurmaq, əsasını qoymaq.
ЗИЖДИТЬСЯ *несов. көһн.* yaradılmaq, qurulmaq, əsaslanmaq.
ЗИМА *ж. (мн. зимы)* qış.
ЗИМНИЙ *зима* *сөз. şif.* зимняя одежда *qış paltarı*; *зимний спорт* qış idmanı.
ЗИМНИК *м. 1.* qış yolu; 2. xizək yolu, kirşə yolu.
ЗИМОВАЛЬНЫЙ *прил. xüs.* qışlamaq üçün olan; qışlama -i[-i].
ЗИМОВАНИЕ *ср* qışlama.
ЗИМОВАТЬ *несов.* qışlamaq, qışı qalmaq, qışı keçirmək (*bir yerdə*); *где раки зимуют* *бах рак*.
ЗИМОВИЩЕ *ср* qışlaq.
ЗИМОВКА *ж. 1.* qışlama, qışı qalma, qışı keçirmə; 2. qışlaq.
ЗИМОВНИК *м. məh. xüs.* qış pətkəliyi, qış pətkəxanası.
ЗИМОВОЧНЫЙ *прил.* qışlama -i[-i], qışlamaq üçün düzəldilmiş.
ЗИМОВЩИК *м* qışlayan, qışlaqçı.
ЗИМОВЩИЦА *ж* qışlayan, qışlaqçı qadın (qız).
ЗИМОВЬЕ *ср. 1.* qışlama; 2. qışlaq, qış mənzili, qış yatağı.
ЗИМОЙ *нареч.* qışda, qış vaxtı.
ЗИМОРОДОК *м. zool.* martin, suquzğunu (*quş*).
ЗИМОСТОЙКИЙ *прил.* qışadavamlı şax-tayadavamlı, soyuqadavamlı.

ЗИМОСТОЙКОСТЬ *ж. мн. нет* qışada-vamlılıq, şaxtayadavamlılıq, soyuqada-vamlılıq.
ЗИМУШКА *ж. şair.* зима *сөз. oxş.*
ЗИМУЮЩИЙ *прич.* qışlayan.
ЗИПУН *м. məh.* zipun, kəndli kaftanı.
ЗИЯНИЕ I *ср көһн.* 1. görünmə, açılma (*yarıq, dərgə, uçurum*); 2. ağzını açma.
ЗИЯНИЕ II *ср dilç.* qovuşma (*birinci sözün axırındaki sait ilə ikinci sözün əvvəlindəki saitin qovuşması*; məs.: "alma ağacı", "xala oğlu").
ЗИЯТЬ *несов. 1.* görünmək, açılmaq; 2. *көһн.* əsnəmək, ağzını açmaq (*vəhşi heyvan*).
ЗИЯЮЩИЙ *прич. и прил.* görünən, açılan; açiq.
ЗЛАКИ *мн. (ед. злак)* *м. bot.* dənli bitkilər, taxıl.
ЗЛАКОВИДНЫЙ *прил.* taxılaoxşar, taxıləbənzer.
ЗЛАКОВЫЙ *злак* *сөз. şif.* злаковые растения *taxıl bitkiləri, dənli bitkilər*.
ЗЛАТИТЬСЯ *көһн. şair.* *бах* золотиться.
ЗЛАТКА *ж. zool.* qızılböcək.
ЗЛАТО *ср мн. нет şair. көһн.* qızıl.
ЗЛАТОВЛАСЫЙ *прил. көһн. şair.* qızıl-saçlı, qızıl saçlı.
ЗЛАТОВЕРХИЙ *прил. şair. көһн.* üstüqızıl, qızıldamli.
ЗЛАТОГЛАВЫЙ *прил. şair. көһн.* qızıl-günbəzli.
ЗЛАТОГРИВЫЙ *прил. көһн. şair.* qızılyalı, qızılı yallı.
ЗЛАТОГҮЗКА *ж. zool.* qızıl көпənək.
ЗЛАТОЙ *прил. şair. көһн.* *бах* золотой 1 və 2-ci mənarlarda.
ЗЛАТОКОВАННЫЙ *прил. көһн.* döymə qızıldan qayrılmış.
ЗЛАТОКУДРЫЙ *прил. şair.* qızılı saçlı.
ЗЛАТОРОГІЙ *прил. көһн. şair.* qızılbuy-nuz(lu).
ЗЛАТОСТРУННЫЙ *прил. көһн. şair.* sarı-simli, sarıtellı.
ЗЛАТОТКАНЫЙ *прил.* zərbaftalı, zərbafta, qızıl sapla toxunmuş.
ЗЛАТОУСТ *м. көһн.* gözəl natiq, xətib.
ЗЛАЧЕНЫЙ *көһн. şair.* *бах* золоченый.
ЗЛАЧНЫЙ *прил. көһн.* məhsuldar, münbit; *это значное место зар. kin. işrətxana, eys-ışrət yeri, kef yeri; yavaxana.*

ЗЛЫЙШИЙ *прев. ст. к злой 1.* ən pis, ən yaman; 2. ən acıqlı, ən hirsli, ən kinli; 3. ən qəddar, ən zalım, ən qatı; 4. ən tünd, ən kəskin, ən acı, ən zəhərli; 5. ən təhlükəli, ən fəlakətli, ən ağır.
ЗЛЕТ *несов. dan.* acıqlı olmaq, daha hirsli olmaq.
ЗЛИТЬ *несов.* hirsəndirmək, acıqlandırmaq, qəzəbləndirmək.
ЗЛИТЬСЯ *несов.* hirsənmək, acıqlanmaq, acıqlı tutmaq, qəzəblənmək.
ЗЛО I *ср мн. нет 1.* pislik, yamanlıq, pis iş, şər; 2. bəla, bədbəxtlik, müsibət; 3. acıq, hirs, qəzəb; *со зла* acıqdan, acıqından; *о зло берёт* acıqlı(m) tutur; *на зло (назло) кому* (сделать, поступать) ...acıqlına.
ЗЛО II *нареч.* 1. hirsə, acıqla, kinlə, qəzəblə; 2. acı-acı; *зло смеяться* acı-acı gülmək.
ЗЛОБА *ж. мн. нет* hirs, acıq, kin, qəzəb, ədavət, qərəz; *о злоба дня* günün ən maraqlı (mühüm) məsələsi.
ЗЛОБИТЬ *несов. көһн.* hirsəndirmək, qəzəbləndirmək, acıqlandırmaq.
ЗЛОБИТЬСЯ *несов. dan.* hirsənmək, acıqlı tutmaq, qəzəblənmək, hiddətlənmək.
ЗЛОБНО *нареч.* acıqla, hirsə, qəzəblə, kinlə, kinli-kinli.
ЗЛОБНОСТЬ *ж. мн. нет* hirsilik, acıqlılıq, qəzəblilik, kinlilik.
ЗЛОБНЫЙ *прил.* hirsli, acıqlı, qəzəbli, kinli.
ЗЛОБОДНЕВНОСТЬ *ж. мн. нет* mühüm-lük, maraqlılıq, aktuallıq.
ЗЛОБОДНЕВНЫЙ *прил.* mühüm, maraqlı, aktual.
ЗЛОБСТВОВАНИЕ *ср* hirsənmə, qəzəblənmə, acıqlanma.
ЗЛОБСТВОВАТЬ *несов.* hirsənmək, acıqlı tutmaq, qəzəblənmək.
ЗЛОВЕЩИЙ *прил.* uğursuz, nəhs, məşum.
ЗЛОВОНІЕ *ср мн. нет* üfunət.
ЗЛОВОННЫЙ *прил.* üfunətli.
ЗЛОВРЕДНОСТЬ *ж. мн. нет* pislik, fitnə-çilik, fəsadçılıq, müzürlik, mərdimazarlıq, zərərçilik.
ЗЛОВРЕДНЫЙ *прил.* çox pis, fəsadçı, müzür, qəlbəqara, mərdimazar, zərərli.
ЗЛОДЕЙ *м. 1.* canı, cinayətkar; 2. yaramaz.

ЗЛОДЕЙКА ж canı, cinayətkar qadın (qız).
ЗЛОДЕЙСКИ нареч. qəddarcasına, zalım-casına; xaincəsinə.
ЗЛОДЕЙСКИЙ злодей сөз. сif. canı, cinayətkar; **злодейский поступок** cinayətkar hərəkət.
ЗЛОДЕЙСТВО *ср* 1. canilik, cinayətkarlıq, cinayət; 2. yaramazlıq.
ЗЛОДЕЙСТВОВАТЬ несов. 1. cinayət etmək, canilik etmək; cinayətlər törətmək; 2. yaramazlıq etmək.
ЗЛОДЕЙНИЕ *ср* bax злодейство 1-ci mə-nada.
ЗЛОЕХИДНИЧАТЬ несов. *дан.* istehza etmək, rişxənd etmək, ələ salmaq; paxıllıq etmək.
ЗЛОЕХИДНЫЙ прил. *дан.* istehzal, ələ salan, rişxəndcil.
ЗЛОЖЕЛАТЕЛЬ м көһн. bədxah, qərəzkar.
ЗЛОЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ прил. көһн. bədxah, qərəzkar.
ЗЛОЖЕЛАТЕЛЬСТВО *ср* *мн.* *нет* көһн. bədxahlıq, qərəzkarlıq.
ЗЛОЖЕЛАТЕЛЬСТВОВАТЬ несов. көһн. bədxahlıq etmək, qərəzkarlıq etmək.
ЗЛОЙ прил. 1. pis, yaman; **злой умысел** pis niyyət; 2. acıqlı, hirsli; kinli, qəzəbli; **злой человек** acıqlı (hirsli) adam; **злой взгляд** kinli (acıqlı) baxış, 3. qəddar, zalım; 4. *мәс.* tünd, kəskin, acı; **злой перец** tünd istiot; 5. ağır, şiddətli, sərt; **злой гений чей** bax гений; **злой дух** bax дух; **злые языки** dedi-qoduçular, xəbərcilər, söz gözdirenlər, böhtançılar.
ЗЛОКАЧЕСТВЕННОСТЬ ж мн. *нет* çox qorxulu olma, çox ağırlıq, təhlükəlilik; qəddarsəliilik.
ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ прил. yaman, (bədxassəli), çox pis, çox qorxulu, təhlükəli; **злокачественная опухоль** yaman (bədxassəli) şiş, qorxulu şiş.
ЗЛОКЛЮЧЕНИЕ *ср* көһн. bədbəxtlik, fəlakət, müsibət, bədbəxt hadisə; işi tərs gətirmə, qəza.
ЗЛОКОЗНЕННОСТЬ ж мн. *нет* көһн. pis niyyət, hiylə, məkr, fitnəkarlıq.
ЗЛОКОЗНЕННЫЙ прил. көһн. pisfikirli, pisniyyət(li); fitnəkar, hiyləgər, məkrli.
ЗЛОНАМЕРЕННОСТЬ ж мн. *нет* qərəz, pis fikir, pis niyyət.

ЗЛОНАМЕРЕННЫЙ прил. pisfikirli, pisniyyət, qərəzli, qərəzkar.
ЗЛОНРАВНИЕ *ср* *мн.* *нет* көһн. 1. pisxasiyyətlik, bədxasiyyətlik, bədrəftarlıq; 2. əxlaqsızlıq, əxlaq pozğunluğu.
ЗЛОНРАВНЫЙ прил. көһн. 1. pis xasiyyətli, bədxasiyyət, bədrəftar; 2. əxlaqsız, əxlaq pozğun.
ЗЛОПАМЯТНОСТЬ ж мн. *нет* bax злопамятство.
ЗЛОПАМЯТНЫЙ прил. kinli, kindar, kin-saxlayan, ədavətçi, ədavət saxlayan.
ЗЛОПАМЯТСТВО *ср* *мн.* *нет* kinlilik, kindarlıq, üreyində kin saxlama; kin.
ЗЛОПОЛУЧЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* uğursuzluq, bədbəxtlik, fəlakət, müsibət, bəla, bədbəxt hadisə.
ЗЛОПОЛУЧНЫЙ прил. uğursuz, bədbəxt, başibəlah.
ЗЛОПЫХАТЕЛЬ м üreyində ədavət saxlayan, üreyi ədavətlə dolu olan adam, kinli adam; kindar, qərəzkar.
ЗЛОПЫХАТЕЛЬНЫЙ прил. ədavətlə dolu, kinlə dolu, kinli.
ЗЛОПЫХАТЕЛЬСКИ нареч. ədavətlə, kinlə, qərəzlə.
ЗЛОПЫХАТЕЛЬСКИЙ прил. ədavətli, kinli, qərəzli.
ЗЛОПЫХАТЕЛЬСТВО *ср* kin, ədavət.
ЗЛОПЫХАТЕЛЬСТВОВАТЬ несов. ədavət saxlamaq, kin (qərəz) saxlamaq, bədxahlıq göstərmək.
ЗЛОПЫХАТЬ несов. acıq çəkmək.
ЗЛОРАДНО нареч. bədxahcasına, bədxahlıqla, paxıllıqla, sevinə-sevinə (başqasının fəlakətinə).
ЗЛОРАДНЫЙ прил. bədxah, paxıl; başqasının fəlakətinə sevinən, başqasının bədbəxtliyinə sevinmə, kam alan.
ЗЛОРАДСТВО *ср* *мн.* *нет* bədxahlıq, paxıllıq, başqasının fəlakətinə sevinmə, başqasının bədbəxtliyinə sevinmə, kam alma.
ЗЛОРАДСТВОВАТЬ несов. kam almaq, başqasının fəlakətinə sevinmək, başqasının bədbəxtliyinə sevinmək.
ЗЛОРЕЧИВЫЙ прил. көһн. acıdil, adam-sancan, pisləyər danışan.
ЗЛОРЕЧИЕ *ср* *мн.* *нет* acıdillilik, başqasını pisləmə, pisləyinə danışma.

ЗЛОСЛОВИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. dalca danışma, qeybət etmək, başqasını pisləmə; 2. qeybət, dedi-qodu.
ЗЛОСЛОВИТЬ несов. dalca danışmaq, qeybət etmək, yamanlamaq, pisləmək.
ЗЛОСТНО нареч. qəsdən, acıqla, qərəzlə, pis niyyətlə, pis məqsədlə.
ЗЛОСТНОСТЬ ж мн. *нет* qəsdə (acıqla, qərəzlə) edilmə; pis niyyət (məqsəd) güdmə.
ЗЛОСТНЫЙ прил. 1. pis, pisniyyət(li); 2. qəsdən edilən, acıqla edilən, qərəzlə edilən; 3. *дан.* düzəlməz, islahedilməz; qatı, qəddar.
ЗЛОСТЬ ж мн. *нет* 1. acıq, hirs, hiddət, qəzəb, kin, qərəz; 2. acı istehza, acı kinayə.
ЗЛОЧАСТНЫЙ прил. 1. көһн. bədbəxt, talesiz, uğursuz; 2. bədbəxtlik gətirən; baş ağrıdan.
ЗЛОЧАСТЬЕ *ср* *мн.* *нет* көһн. bədbəxtlik, talesizlik, uğursuzluq; fəlakət, müsibət.
ЗЛОТВОРНЫЙ прил. көһн. zərərli, ziyanlı.
ЗЛОТЫЙ м złoty (Polşada pul vahidi).
ЗЛОУМЫШЛЕННИК м canı, cinayətkar, bədfəkar, bədəməl.
ЗЛОУМЫШЛЕННИЦА ж canı, cinayətkar, bədfəkar, bədəməl qadın (qız).
ЗЛОУМЫШЛЕННЫЙ прил. көһн. pis fikirlə edilən, pis niyyətlə (məqsədlə) edilən.
ЗЛОУМЫШЛЯТЬ несов. көһн. qəsd hazırlamaq, xəyanət hazırlamaq, cinayət hazırlamaq.
ЗЛОУПОТРЕБИТЬ *сов.* sui-istifadə etmək.
ЗЛОУПОТРЕБЛЕНИЕ *ср* 1. sui-istifadə; 2. cinayət, xəyanət.
ЗЛОУПОТРЕБЛЯТЬ несов. bax злоупотребить.
ЗЛОЯЗЫЧИЕ *ср* *мн.* *нет* көһн. ağzını pisləyər açma xasiyyəti; xeyirdanışmazlıq.
ЗЛОЯЗЫЧНИК м көһн. bədniiyyət, xeyirdanışmaz (adam).
ЗЛОЯЗЫЧНИЦА ж bədniiyyət, xeyirdanışmaz qadın (qız).
ЗЛОЯЗЫЧНЫЙ прил. көһн. ağzını xeyrə açmayan, xeyirdanışmaz, həmişə pisləyər danışan.
ЗЛЫДЕНЬ м *мәс.* 1. yazıq, ağır, bədbəxt (adam); 2. tənəbəl, avara.

ЗЛЮКА, ЗЛЮЧКА ж и м *дан.* bədqıllıq, qılıqsız, rəftarsız (adam).
ЗЛЮШИЙ прил. *дан.* 1. çox acıqlı, çox hirsli, çox kinli, çox qəzəbli; 2. çox qəddar, çox zalım; 3. çox sərt, yaman (it).
ЗМЕЕБОРЕЦ м folk. pəhləvan (nağıllarda: əjdahanı basan pəhləvan surəti).
ЗМЕЕБОРСТВО *ср* folk. əjdaha ilə vuruşma (nağıllarda: pəhləvanın əjdaha ilə vuruşması).
ЗМЕЕВИДНЫЙ прил. ilanabənzər, ilana-oxşar, ilan kimi, qıvrım.
ЗМЕЕВИК м 1. *tex.* spiral boru; 2. *miner.* serpantin.
ЗМЕЕК змей (3-cü mənada) *сөз. кіч.* kiçik badban, kiçik çərpələng.
ЗМЕЁНЫШ м ilan balası.
ЗМЕЕОБРАЗНЫЙ бax змеевидный.
ЗМЕЕПОКЛОНСТВО *ср* *мн.* *нет* ilanpə-rəstlik; ilana sitayiş etmə.
ЗМЕЙНЫЙ прил. 1. ilan -[i-]; **змеиная кожа** ilan dərisi; 2. *мәс.* hiyləgər, məkrli, xəbis; **змеиная мудрость** incə hikmət, kəmal.
ЗМЕЙСТЫЙ прил. öyri-üyü, dolanbac, girintili-çıxıntılı.
ЗМЕЙТСЯ несов. 1. burulmaq, (ilan kimi) qıvrılmaq; 2. *мәс.* görünmək, gəzmək; **по его лицу змеилась насмешливая улыбка** onun üzündə istehzal təbəssüm görünürdü; **по стене змеится тень** divarda kölgə gəzir.
ЗМЕЙ м 1. *мәс.* көһн. ilan; 2. *mif.* əjdaha; 3. badban, çərpələng; **змеи-горыныч** əjdaha (ilan bədənli əjdaha); **аэрологический змей** aeroloji çərpələng, badban.
ЗМЕЙКА ж 1. змея *сөз. кіч.*; 2. *дан.* çarpaz (diymə).
ЗМЕЙКОВЫЕ мн. *zool.* halqəşəkillilər, halqəşəkilli qurdlar fəsiləsi.
ЗМЕЙКОВЫЙ змей (3-cü mənada) *сөз. сif.* змея ж ilan; **змея подкожный** змею на груди отогреть (пригреть) düşməni ocaq başında olmaq.
ЗМН м көһн. 1. ilan; 2. əjdaha; **напиться до зеленого змия** lülətaş olmaq.
ЗНАБТЬ несов. 1. bax знать 1; 2. tanımaq.
ЗНАК м 1. nişan; **фабричный знак** fabrik nişanı; **дорожный знак** yol nişanı; 2. ni-

şanə, əlamət; подарить в знак дружбы dostluq nişanəsi (əlaməti) olaraq bağışlamaq; 3. işarə, signal; подать знак рукой əl ilə işarə etmək; ♦ денежный знак kağız pul; знаки препинания *qram*. durğu işarələri; почтовый знак poçt markası; знак отличия fərqlənmə nişanı (*orden*, *nişan*); знаки зодиака bax зодиак; знаки различия *orden* və *medallar*, nişanlar (poqonlar, sirmalar); под знаком чего ...şüarı altında.

ЗНАКОВЫЙ знак *söz*, *sif.*

ЗНАКОМАЯ ж tanış qadın (qız).

ЗНАКОМЕЦ м *dan*. tanış adam, tanış.

ЗНАКОМИТЬ *несов.* tanış etmək.

ЗНАКОМИТЬСЯ *несов.* tanış olmaq, bələd olmaq.

ЗНАКОМКА ж *dan*. bax знакомая.

ЗНАКОМСТВО *ср* 1. tanışlıq; bələdlük; 2. *köhn*. *мн.* ч. знакомства tanışlar; ♦ шапочное знакомство bax шапочный.

ЗНАКОМЫЙ *прил.* в *знач. суц.* 1. tanış; 2. bələd.

ЗНАМЕНАТЕЛЬ м *riyaz*. məxrəc.

ЗНАМЕНАТЕЛЬНОСТЬ ж *мн.* *нет* əlamətdarlıq, əhəmiyyət; mənalılıq.

ЗНАМЕНАТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. əlamətdar, əhəmiyyətli, mühüm, önəmli; 2. *dilç.* müstəqil mənası olan, müstəqil mənalı; знаменательные слова müstəqil mənalı sözlər.

ЗНАМЕНИЕ *ср* *köhn*. əlamət, işarə, rəzm, simvol; ♦ знамение времени əlamətdar hadisə.

ЗНАМЕНИТОСТЬ ж 1. məşhurluq, şöhrət; 2. məşhur adam, tanınmış adam.

ЗНАМЕНИТЫЙ *прил.* 1. məşhur, şöhrətli; 2. *məh.* gözəl, yaxşı, əla.

ЗНАМЁННЫЙ знамя *söz*, *sif.*

ЗНАМЕНОВАТЬ *несов.* göstərmək, ifadə etmək, dəlalat etmək.

ЗНАМЕНОВАТЬСЯ *несов.* *köhn*. ifadə olunmaq; əlamətdar olmaq.

ЗНАМЕНОНОСЕЦ м *köhn*. bax знаменосец.

ЗНАМЕНОСЕЦ м bayraqdar, bayraqçı.

ЗНАМЁНЩИК м *köhn*. *harbi* bayraqdar.

ЗНАМЯ *ср* (*мн.* знамёна) 1. bayraq; 2. *мәс.* şüar.

ЗНАНИЕ *ср* 1. *fəls.* idrak; 2. *только* *мн.* знания bilik, məlumat; 3. *elm*, *fənn*; 4. bilmə.

ЗНАТНОСТЬ ж *мн.* *нет* ad-san, nəciblik, əsillik.

ЗНАТНЫЙ *прил.* 1. adlı-sanlı, tanınmış, məşhur; знатные люди adlı-sanlı adamlar; 2. *köhn*. əsil, əsilzadə, əsil-nəcəbatlı, kübar; 3. *dan*. gözəl, əla.

ЗНАТОК м bilici, yaxşı bilən, yaxşı tanıyan, bələd, sərraf; знаток музыки musiqini yaxşı bilən adam.

ЗНАТОЧЕСТВО *ср* bilicilik, sərraflıq.

ЗНАТЬ I *несов.* 1. bilmək; 2. tanımaq; 3. məlumatı olmaq, xəbəri olmaq; ♦ дать знать xəbər vermək, bildirmək; ♦ то и знай даим, həmişə; знать толк в...; знать прок в чем başı çıxmaq, anlamaq; знать все ходы и выходы bax выход; знать цену кому-чему qədrini bilmək, qiymətini bilmək; знать грамоту *köhn*. yazı-pozu bilmək, savadı olmaq; знать не знаю bilmirəm; dəvə gördün – heç izini də görmədim; не знать веку (износу) çox davamlı olmaq, dōşdəyən olmaq; сам знаю; про это я знаю öz işimdir, özüm bilərəm; только и знает (знаю, знаешь), что... işi elə... eləməkdir; ...başqa heç nə bilmir; как знаешь (знает, знаете, знают) özün bilərsən (özü bilər, özünüz bilərsiniz, özləri bilərlər); как знать nə bilərsən, nədən bilərsən, haradan bilərsən; кто его знает məlum deyil, kim bilir.

ЗНАТЬ II ж *мн.* *нет* собир. aristokratiya, əyanlar, zadəganlar.

ЗНАТЬ III *вв.* *сл.* *məh.* görünür, görünür ki, yəqin, yəqin ki, ehtimal ki.

ЗНАТЬСЯ *несов.* *dan*. tanışlıq etmək, dostluq etmək (işlətmək), qoşulmaq.

ЗНАХАРИТЬ *несов.* *məh.* ara həkimliyi ilə məşğul olmaq, türkçəçəçilik etmək.

ЗНАХАРКА ж ara həkimi, türkçəçəçi, cadukər qadın (qız).

ЗНАХАРСКИЙ знахарь, знахарка və знахарство *söz*, *sif.*

ЗНАХАРСТВО *ср* *мн.* *нет* ara həkimliyi, türkçəçəçilik; fəlcılıq, cadugərlik.

ЗНАХАРЬ м ara həkimi, türkçəçəçi; cadugər.

ЗНАЧАЩИЙ *прил.* əhəmiyyəti olan, əhəmiyyətli; mənası olan, məzmunu olan; mənalı, məzmunlu; bir şey ifadə edən.

ЗНАЧЕНИЕ *ср* 1. məna; значение слова sözün mənası; 2. əhəmiyyət, rol; 3. *riyaz*. qiymət.

ЗНАЧИМОСТЬ *ср* *мн.* *нет* məna, əhəmiyyət.

ЗНАЧИМЫЙ *прил.* məna ifadə edən, mənalı; 2. vacib, əhəmiyyətli.

ЗНАЧИТ *вв.* *сл.* deməli, demək, demək ki.

ЗНАЧИТЕЛЬНО *нареч.* 1. xeyli; значительно много xeyli çoxdur; стало значительно прохладней hava xeyli sərinləşmişdir; 2. mənalı-mənalı, məna ilə; значительно посмотреть mənalı-mənalı baxmaq; 3. əhəmiyyətli dərəcədə, mühüm dərəcədə.

ЗНАЧИТЕЛЬНОСТЬ ж *мн.* *нет* 1. böyüklük; 2. çoxluq; 3. əhəmiyyət.

ЗНАЧИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. böyük, çoxlu, xeyli; значительный урон böyük tələfat; 2. əhəmiyyətli, mühüm; значительные события mühüm hadisələr; 3. *məc.* mənalı, təsirli; значительные слова mənalı sözlər; 4. nüfuzlu; görkəmli; значительная личность görkəmli şəxsiyyət.

ЗНАЧИТЬ *несов.* 1. əhəmiyyəti olmaq, mənası olmaq, qiyməti olmaq; это ничего не значит bunun heç bir əhəmiyyəti yoxdur; 2. ifadə etmək, dəlalat etmək; что это значит? bu nə deməkdir?

ЗНАЧИТЬСЯ *несов.* qeyd olunmaq, hesab olunmaq, olmaq; вы значите в первом списке sizin adınız birinci siyahıdadır; значиться в отпуске məzuniyyətə hesab olunmaq.

ЗНАЧКЫСТ м *dan*. nişanı olan.

ЗНАЧКИСТКА ж nişanı olan qadın (qız).

ЗНАЧОК м nişan.

ЗНАЮЩИЙ *прил.* bilən, bilikli, bələd.

ЗНОБИТЬ *несов.* 1. bezl. üşümək, titrətmək; 2. *məh.* soyuğa vermək.

ЗНОБИТЬСЯ *несов.* *dan*. titrətmək, üşümək, əsmək.

ЗНОЙ м *мн.* *нет* bərk isti, bürkü.

ЗНОЙНО *нареч.* 1. isti, bürkü; 2. bezl. в *знач. сказ.* istidir, bürküdür.

ЗНОЙНЫЙ *прил.* 1. bərk isti, bürkülü, qızmış, qızmar; 2. *məc.* atəşin, ehtirashı, qızgın, hararətli, coşqun.

ЗОБ м 1. çinədan; 2. *tib.* ur, boğaz uru.

ЗОБАСТЫЙ *прил.* 1. iri çinədanlı; 2. *tib.* boğaz uru olan, strumalı.

ЗОБНЫЙ *tib.* zob *söz*, *sif.* zobная железа boğaz uru vəzisi.

ЗОВ м çağırış, səda, haraylama, hay.

ЗОДИАК м *astr.* zodiak (*planetlərin göydə hərəkət etdiyi dairə*); ♦ знаки Зодиака *astr.* Zodiak bürcləri.

ЗОДИАКАЛЬНЫЙ *astr.* зодиак *söz*, *sif.* зодиакальные созвездия Zodiak bürcləri.

ЗОДЧЕСКИЙ зодчество *söz*, *sif.*

ЗОДЧЕСТВО *ср* *мн.* *нет* memarlıq.

ЗОДЧИЙ м *köhn*. memar.

ЗОЙЛ м *köhn*. tənqidçi, iradçı.

ЗОЛА ж *мн.* *нет* kül.

ЗОЛЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* xüs. 1. küllü suda qaynatma (qaynadılma); 2. külləmə (*dəridən yunu çıxartmaq üçün onu əhəng qarışdırılmış küllə ilə*).

ЗОЛЁНЫЙ *прил.* xüs. 1. küllü suda qaynadılmış; 2. küllənmiş, əhəngli küllə işlənməmiş (bax золение).

ЗОЛЫЛЬНЫЙ *прил.* xüs. külləmə -i[-ı].

ЗОЛИСТОСТЬ ж xüs. küllülük, çox kül vermə.

ЗОЛИСТЫЙ *прил.* küllü.

ЗОЛИТЬ *несов.* xüs. 1. küllü suda qaynatmaq (*paltarı*); 2. külləmək, əhəngli küllə işləmək (bax золение).

ЗОЛИТЬСЯ *несов.* xüs. 1. küllü suda qaynadılmaq; 2. küllənmək, əhəngli küllə işlənmək (bax золение).

ЗОЛКА ж *мн.* *нет* bax золение.

ЗОЛÓВКА ж baldız (ərin bacısı).

ЗОЛОТАРНИК м *bot.* qızılşəbət (*bitki*).

ЗОЛОТАРЬ м *köhn*. 1. zərgər; 2. ayaqyolu təmizləyən.

ЗОЛОТЁТЬ *несов.* *dan*. 1. qızıl kimi parıldamaq, par-par parıldamaq, ışıldamaq; 2. sarılmaq, qızıla çalmaq, qızılı olmaq.

ЗОЛОТЫЛЬНЫЙ *прил.* zərvuran, zərləmə -i[-ı]; золотильный аппарат zərvuran aparat, zərləmə cihazı.

ЗООТЕХНИКА *ж.мн. нет* zootexnika (*heyvandarlıq elmi, kənd təsərrüfatı heyvanlarının yetişdirilməsi və saxlanması qaydalarından bəhs edən elm*).

ЗООТЕХНИЧЕСКИЙ зоотехника *сөз. сиф., зоотехники; зоотехнический кабинет* zootexniki kabinet.

ЗООТЕХНИЯ *ж.мн. нет* зоотехника.

ЗООФИЗИОЛОГИЯ *ж.мн. нет* zoofiziologiya (*heyvanların fiziologiyası*).

ЗОРЕНЬКА *ж.мн. нет* зора.

ЗОРКИЙ *прил. 1.* itigözlü, itigörən; *2. тас.* uzaqgörən, diqqətli, ayıq-sayıq, duyuc.

ЗОРКО *нареч. diqqətlə; sayıq, ayıq.*

ЗОРКОСТЬ *ж.мн. нет 1.* itigözlülük, itigörmə; *2. тас.* diqqətlilik, ayıqlıq, sayıqlıq.

ЗОРЬКА *ж.мн. нет* зора.

ЗОРЮШКА *ж.мн. нет* зора.

ЗРАЗЫ *мн. zraza (xörək adı).*

ЗРАК *м. köhn. 1.* nəzər, baxış; *2. şəkil, əks, görünüş, surat.*

ЗРАЧКОВЫЙ *анат. зрачок* *сөз. сиф.*

ЗРАЧОК *м. bəbək, göz bəbəyi.*

ЗРЕЛИЩЕ *ср. 1.* mənzərə; *2. tamaşa; 3. vaqifə, hadisə.*

ЗРЕЛИЩНЫЙ зрелище (*2-ci mənada*) *сөз. сиф.; зрелищные предприятия* tamaşa müəssisələri, tamaşaxanalar.

ЗРЕЛОСТЬ *ж.мн. нет* yetişkinlik, yetkinlik, bişkinlik, kamillik; *о аттестат зрелости* kamal attestatı (*orta məktəbi bitirmək haqqında əvvəllər verilən şəhadətnamə*).

ЗРЕЛЫЙ *прил. 1.* yetişmiş, dəymiş (*meyvə*); *2. тас.* püxtələşmiş, yetkin, bişkin, kamil; *3. тас.* düşünülmüş, ölçülü-biçilmiş.

ЗРЕНИЕ *ср. мн. нет* görmə, görmə qabiliyyəti; *гöz; у него плохое зрение* onun gözləri zəifdir; *о лишиться зрения* kor olmaq; *точка зрения* nöqteyi-nəzər; *под углом зрения* ...nöqteyi-nəzər(in)dən; *поле зрения 1)* mənzərə, görünüş; *2) тас.* görüş dairəsi, bilik səviyyəsi; *с точки зрения какой, кого* ...nöqteyi-nəzərindən (*baxımından*).

ЗРЕТЬ I *несов. yetişmək, dəymək (meyvə).*

ЗРЕТЬ II *несов. köhn. görmək, baxmaq.*

ЗРИМОСТЬ *ж.мн. нет* gözle görünmə qabiliyyəti, gözle görünmə.

ЗРИМЫЙ *прич. 1.* görünən, gözle görünə bilən; *2. тас.* hiss edilən.

ЗРИТЕЛЬ *м. 1.* tamaşaçı, baxıcı; *2. seyrçi; seyr edən.*

ЗРИТЕЛЬНИЦА *ж.мн. нет* tamaşaçı qadın (*qız*); *2. seyrçi qadın (qız).*

ЗРИТЕЛЬНЫЙ *прил. 1.* görmə (*göz*) -[i-]; *зрительный нерв* anat. görmə siniri; *2. müşahidə -u[-ü]; зрительная труба* astr. müşahidə borusu; *3. tamaşa -i[-i]; зрительный зал* tamaşa salonu.

ЗРИТЕЛЬСКИЙ *прил. tamaşaçı -i[-i].*

ЗРЯ *нареч. boş yerə, əbəs (yerə), nahaq (yerə), hədəf, bihudə; о почему зря* necə gəldi, ürəyin istəyən qədər.

ЗРЯЧИЙ *прил. görün, görə bilən, gözli.*

ЗРЯШНЫЙ *прил. məh. dan. 1.* boş, bekara, yaramaz; *2. artıq, lazımsız, lüzumsuz.*

ЗУАВ *м. zuav (Şimali Afrika ölkələrinin əhalisindən formalaşan Fransa müstəmləkə qoşunları əsgəri).*

ЗУБ *м; мн. зубы (ağızda); зубья* (*alətlərdə, detallarda və s.*) diş; *в зубах навязло* lap tənə gəlmişəm, lap zəhləm gedib; *держаться язык за зубами* dilini (*dinc*) saxlamaq, dilini qatına qoymaq; *зубы чистить* boşboğazlıq etmək, çərənçilik etmək; *точить зубы* zəncir çeynəmək; *вооруженный до зубов* təpədən dırnağa qədər silahlanmış; *иметь зуб на (против) кого-нибудь* (*birinə qarşı*) kin saxlamaq, qərəzi olmaq; *зуб на зуб не попадать* dişləri bir-birinə dəymək (*titrəmək, əsmək*); *коренные зубы* bax *коренной; молочные зубы* bax *молочный; зуб мудрости* bax *мудрость; зубы на полку* (*класть*) aslıq çəkmək, asından ölmək, ehtiyac içində olmaq, qara gün keçirmək; *ломать на чем зубы* müvəffəqiyyətsizliyə uğramaq; *скалить зубы* bax *скалить; зубы съест на чем* ustalaşmaq, bir işdə bişmək, təcrübə qazanmaq; *не по зубам что 1)* çeynəmək mümkün deyil; *2) тас.* ...iş deyil, ...xəbəri deyil; *глядеть в зубы* ağızına baxmaq.

ЗУБАСТОСТЬ *ж.мн. нет* dillilik, dilavərlik.

ЗУБАСТЫЙ *прил. 1.* yekədiş; *2. тас.* dilli, dilavər.

ЗУБАТОВЩИНА *ж.мн. нет* tar., siyasi zubatovçuluq (*polis sosializmi; zubatovçuluq, güclənməkdə olan fəhlə hərəkatı ilə mübarizə etmək üçün çar hökumətinin tətbiq etdiyi üsullardan biri idi; söz Moskva xəfiyyə polis rəisi Zubatovun adından götürülmüşdür*).

ЗУБАТЫЙ *прил. dişli, iridiş.*

ЗУБЕЦ *м (мн. зубцы) diş (mişarda, daraqda, çarxda və s.).*

ЗУБИК *м. dişcik, kiçik diş.*

ЗУБИЛО *ср. хüs. qələm (dəmir və daş yonmaq üçün).*

ЗУБИЛЬНЫЙ *хüs. зубило* *сөз. сиф.*

ЗУБНИК *м. dan. diş həkimi.*

ЗУБНОЙ *зуб* *сөз. сиф., зубной врач* diş həkimi; *зубные согласные* dilç. diş samitləri.

ЗУБОВЫЙ *прил. 1)* скрежет *зубовый* hirs, açıq; *2) со скрежетом* *зубовым* istəmədən, çox həvəssiz, canını dişinə tutaraq.

ЗУБОВОЙ *прил. dişli; зубовая борона* dişli mala.

ЗУБОВРАЧЕБНЫЙ *зубоврачевание* *сөз. сиф.; зубо-врачебный кабинет* diş müalicəsi kabineti; *зубо-врачебный техникум* *дан. diş həkimliyi texnikumu.*

ЗУБОВРАЧЕНИЕ *ср. мн. нет* хüs. diş müalicəsi.

ЗУБОДЕР *м. dan. isteh. diş həkimi.*

ЗУБОК *м (мн. зубки) зуб* *сөз. кіç. dişcik; о попасть на зубок* dilə-ağıza düşmək.

ЗУБОЛЕЧЕБНИЦА *ж.мн. нет* diş müalicəxanası.

ЗУБОЛЕЧЕБНЫЙ *бax зубо-врачебный.*

ЗУБОРЭЗНЫЙ *прил. tex. dişkəsən, dişçan; зуборезный станок* dişçan dəzgah.

ЗУБОСКАЛ *м. dan. masqaraçı, rişxəndçi, istehzaçı, adam ələ salan, adamoyndan.*

ЗУБОСКАЛИТЬ *несов. lağa qoymaq, istehza etmək, rişxənd etmək, ələ salmaq, masqara etmək.*

ЗУБОСКАЛЬСТВО *ср. мн. нет 1.* masqaraçılıq, rişxəndçilik, adam ələ salma; *2. istehza, masqara, rişxənd.*

ЗУБОТЫЧИНА *ж.мн. нет* şapalaq, yumruq (*ağıza vurulan*).

ЗУБОЧИСТКА *ж.мн. нет* dişqurdalayan.

ЗУБР *м. 1. zool. zubr (vəhişi buğa); 2. тас.* qatı mühafizəkar, irticaçı.

ЗУБРЁЖКА *ж.мн. нет* əzbərləmə; əzbərçilik.

ЗУБРИЛА *ж.мн. dan. əzbərçi (dərslərini anladan əzbərləyən adam).*

ЗУБРИКА *м. ж.мн. бax зубрилка.*

ЗУБРИТЬ I *несов. 1. хüs. diş açmaq, dişmək (alət); 2. diş-diş etmək, ağızı tökmək (alətin).*

ЗУБРИТЬ II *несов. dan. əzbərləmək.*

ЗУБРИТЬСЯ I *несов. 1. хüs. dişənmək (alət); 2. diş-diş olmaq, ağızı tökülmək (alətin).*

ЗУБРИТЬСЯ II *несов. əzbərlənmək.*

ЗУБРОВКА *ж.мн. нет* zubrovka (*1. bot. meşədə və ya çəmənədə bitən müxtəlif dənli bitkilərin adı; 2. bu bitkilərin şirəsi qatılmış arağ*).

ЗУБРОВЫЙ *прил. zubr -i[-i]; зубровое стадо* zubr sürüsü.

ЗУБЧАТКА *ж.мн. нет 1. diş (müxtəlif mexanizmlərin dişli hissəsi); 2. dişli çarx.*

ЗУБЧАТЫЙ *прил. dişli, diş-diş; зубчатое колесо* dişli çarx.

ЗУБЧИК *зубец* *сөз. кіç. dişcik.*

ЗУД *м. мн. нет 1. gicişmə, qaşınma; göynəmə; 2. тас. şiddətli arzu, həvəs.*

ЗУДЕНЬ *м. zool. qoturluq gənəsi.*

ЗУДЁТЬ *несов. 1. gicişmək, qaşınmaq, göynəmək; тело зудит* bədənım gicişir; *2. тас. dan. zəhlə aparmaq, tənə gətirmək, qəmiş olmaq; 3. тас. vızıldamaq (milçək və s.).*

ЗУЁК *м. zool. yağışcüllütü.*

ЗУЙ *м. zool. cüllüt.*

ЗУЛУ *нескл. 1. bax зулус; 2. zulus dili.*

ЗУЛУС *м. zulus (Cənubi Afrikada bir xalq).*

ЗУЛУСКА *ж.мн. нет* zulus qadın (*qız*).

ЗУЛУССКИЙ *прил. zulus -i[-i]; зулусский язык* zulus dili.

ЗУММЕР *м. tex. zummer (səs signalları vermək üçün elektrik cihazı).*

ЗУММЕРИТЬ *несов. zummer vermək, səs signalı vermək (telefon).*

ЗУМПФ, ЗУМФ *м. хüs. zum(p)f (saxtaların dibinə su yığılmaq üçün qazılan quyru).*

ЗУРНА *ж.мн. нет* zurna.

ЗУРНАЧ *бax зурнист.*

ЗУРНИСТ *м. zurnaçalın, zurnaçı.*

ЗЫБАТЬСЯ *несов. köhn. 1. tərpənmək, yırğalanmaq; 2. ləpələnmək; 3. тас. se-zilmək, hiss edilmək, görünmək.*

ЗЫБНТЬ *несов. köhn. şair. ləpələndirmək, dəlğələndirmək; yırğalamaq.*

ЗЫБИТЬСЯ *несов.* бах зыбаться.

ЗЫБКА *ж тәһ. нәннә, бешик.*

ЗЫБКІЙ *прил.* 1. төрпәнән, ыргаланан; 2. ләпәләнән; 3. тас. davamsız, qərsız, etibarsız, müterəddid; 4. тас. aydın olmayan, qeyri-müəyyən.

ЗЫБКСТЬ *ж мн. нет* 1. төрпәнмә, ыргаланма; 2. ләпәләнмә; 3. тас. möhkəm olmama, qərsızlıq, müterəddidlik, etibarsızlıq; 4. aydın olmama, qeyri-müəyyənlik.

ЗЫБУН *м тәһ. батаqlıq.*

ЗЫБУЧІЙ бах зыбкий 1-ci mənada.

ЗЫБЬ *ж* 1. xırda ləpə, xəfif ləpə, kiçik ləpə; 2. dalğa; 0 *мөртвая зыбь* *дәніз. күлөксиз* ləpə.

ЗЫКАТЬ *несов.* бах зыкнуть.

ЗЫКНУТЬ *сов. однокр. тәһ. 1. ... üstünə bağırmaq, ... üstünə qışırmaq; 2. bərk səs-lənmək, vıyıldamaq.*

ЗЫРЯНИН *м (мн. зыряне)* zıryan (*Komi xalqının köhnə adı*).

ЗЫРЯНКА *ж* zıryan qadını (qızı).

ЗЫРЯНСКИЙ зырянин *söz. sıf.*

ЗЫЧНОСТЬ *ж мн. нет* zillik, qahnlıq, gur-luq (*sasda*).

ЗЫЧНЫЙ *прил.* zil, qalın, gur (*sas*).

ЗЭ *ср нескл. "З"* hərfinin adı.

ЗЮИД *м мн. нет* *дәніз. 1. cənub istiqaməti; 2. cənub küləyi; 0 зюид-ост* *дәніз.*

1) cənub-şərq; 2) cənub-şərq küləyi; *зюид-вест* *дәніз. 1) cənub-qərb; 2) cənub-qərb küləyi.*

ЗЮИДВЕСТКА *ж дан. 1. sukeçirməyən plaş; 2. sukeçirməyən şlyapa.*

ЗЮИД-ВЕСТОВЫЙ *прил. дәніз. cənub-qərb -i[-ı]; зюид-вестовый ветер* cənub-qərb küləyi.

ЗЮИДОВЫЙ *прил. дәніз. cənub -i[-ı]; зюидовый ветер* cənub küləyi.

ЗЮИД-ОСТОВЫЙ *прил. дәніз. cənub-şərq -i[-ı]; зюид-остовый пассат* cənub-şərq küləyi.

ЗЯБКИЙ *прил. дан. tez üşüyən, soyuğa davamı olmayan.*

ЗЯБКО *дан. 1. нареч. soyuqdan yığışaraq, büzüşərək, üşüyə-üşüyə, soyuqdan əsə-əse; 2. в знач. сказ. soyuqdur.*

ЗЯБКОСТЬ *ж мн. нет* soyuğa davamsızlıq, soyuğa davamı olmama.

ЗЯБЛЕВЫЙ зябь *söz. sıf. k. t. dondurma; зяблевая вспашка* dondurma şum.

ЗЯБЛИК *м zool. alacəhrə (quş).*

ЗЯБНУТЬ *несов.* bərk üşümək, donmaq.

ЗЯБЬ *ж k. t. dondurma şum, payız şumu.*

ЗЯТЁК *м дан. бах зять.*

ЗЯТЬ *м (мн. зятья)* 1. kürəkən; 2. yeznə.

ЗЯТЮШКА *м дан. зять* *söz. oxş.*

Ии

И I союз 1. və; города и сёла şəhərlər və kəndlər; 2. ... da, ... də; **и я хочу** *идти* mən də getmək istəyirəm; 3. həm, həm də; **и мать, и отец, и дети** həm ana, həm ata, həm də uşaqlar; 4. ... ilə; -la, -lə; между Москвой и Санкт-Петербургом Moskva ilə Sankt-Peterburq arasında; 5. amma; **мужчина, и плачет!** kişidir, (amma) ağlayır! 0 **и так далее** (и т. д.) və ilaxir (və i. a.); **и так он** da; **ставить точку над и** baх точка I; **да и** həm də, özü də; **ну и** baх ну.

И II част. belə, hətta; ...da; **и ребёнок это поймёт** bunu uşaq belə (uşaq da) başa düşər.

ИБЕРИЕЦ *м* iberiyalı; iber.

ИБЕРИЙСКИЙ *прил.* iberiya -i[-ı]; iber -i[-ı]; **иберийские языки** iber dilləri.

ИБИС *м zool. qaraleylək (leyləklər fəsilə-sindən iri quş).*

ИБИСОВЫЙ *zool. ибис* *söz. sıf.*

ИБО союз. çünki, zira, ondan ötrü ki, ona görə ki.

ИВА *ж bot. söyüd.*

ИВАН-ДА-МАРЬЯ *ж мн. нет* *bot. alabə-zək bənövşə.*

ИВАНОВСКИЙ *прил.:* 1) во всю ивановскую var gücü ilə, çox bərkdən; 2) ивановский червяк (червячок) *мәһ. atəş-böcəyi, işıldayan böcək.*

ИВАН-ЧАЙ *м мн. нет* *bot. бах кипрей.*

ИВАСЕВЫЙ иваси *söz. sıf.*

ИВАСИ *ж неск. иваси (Uzaq Şərq siyənəyi).*

ИВНЯК *м мн. нет* 1. söyüdlük; 2. söyüd çubuğu.

ИВНЯКОВЫЙ ивняк *söz. sıf.*

ИВОВЫЙ ива *söz. sıf.*

ИВОЛГА *ж zool. sarıköynək, sarısandak, zərd (quş).*

ИГЛА *ж (мн. иглы)* 1. iynə, qıyıq; 2. mil; 3. tikan; 0 *морская игла* бах игла-рыба.

ИГЛА-РЫБА *ж zool. iynəbalığı.*

ИГЛИСТЫЙ *прил.* tikanlı, iynəli.

ИГЛИЦА *ж bot. bigəvər, yabanı quşqon-maz.*

ИГЛИЩА *ж* çuvalduz.

ИГЛОВАТЫЙ *прил.* tikanlı; *игловатая трава* tikanlı ot.

ИГЛОВИДНЫЙ *прил.* iynəşəkilli, iynəyə oxşar.

ИГЛОДЕРЖАТЕЛЬ *м tib. iynətutan (cərrahlıqda işlənən alət).*

ИГЛОКОЖИЕ *мн. (ед. иглокожее* *ср) zool. dərisitikanlılar (bədəni tikanlı, onurğasız dəniz heyvanları).*

ИГЛООБРАЗНЫЙ бах *игловиный.*

ИГЛУ *м iqlu (eskimoslarda buz koma).*

ИГНОРИРОВАНИЕ *ср мн. и несов.* saymazlıq, etinasızlıq, diqqətsizlik; nəzərə almama, saymama, əhəmiyyət verməmə; etinasızlıq göstərmə.

ИГНОРИРОВАТЬ *сов. и несов.* saymamaq, nəzərə almamaq, əhəmiyyət verməmək, məhəl qoymamaq, diqqət yetirməmək, tanıdamaq, etinasızlıq göstərmək.

ИГНОРИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* sayıl-mamaq, nəzərə alınmamaq, əhəmiyyət verilməmək, diqqət yetirilməmək, məhəl qoyulmamaq.

ИГО *ср мн. нет* zülüm, əsarət, boyunduruq.

ИГОЛКА *ж* iynə; 0 *сидеть как на иголках* elə bil tikan üstündə oturmaq; *до иголки* başdan-ayağa qədər, ən xırda təfərrüata qədər; *с иголки* бах *иглочка* (с *иглочки*).

ИГОЛОЧКА *ж* iynəcik; 0 *с иглочки* təp-təzə, lap təzə.

ИГОЛОЧНИК *м* 1. бах *игольник; 2. iynə* ustası.

ИГОЛОЧНЫЙ *иголка* *söz. sıf.; иглочное производство* iynə istehsalı.

ИГОЛЬНИК *м* iynədan, iynə qutusu, iynə yastığı, iynəsancan.

ИГОЛЬНИЦА *ж* бах *игольник.*

ИГОЛЬНЫЙ *игла* *söz. sıf.; игльное ушко* iynə gözü.

ИГОЛЬЧАТЫЙ *прил.* 1. iynəli; 2. iynəşəkilli, iynə kimi; 0 *игольчатый барабан* tex. iynəli baraban.

ИГОЛЬЩИК *м xüs. iynəçi (iynə istehsalı fəhləsi).*

ИГОРКА *игра* *söz. kiç.*

ИГОРНЫЙ игра *söz. sif.*; игорный дом qumarxana (*bəzi ölkələrdə qumar oynamağa məxsus ev*).

ИГРА ж 1. oyun; **игра в мяч** top oyunu; **игра в шахматы** şahmat oyunu; **азартная игра** qumar (oyunu); 2. oyun şeyləri; 3. *только ед.* çalma; oynama; **игра на рояле** royal çalma; 4. *только ед.* bərq vurma, parıldama; **игра драгоценных камней** daş-qaşın bərq vurma; 5. **игра не стоит свеч** zəhmətinə dəyməz, qoyulan xərcə dəyməz; **вести (затевать) большую игру** ciddi nəticələrə səbəb ola biləcək firdada əl atmaq; **игра судьбы** tale, qəziyyə; **опасная игра** qorxulu iş; **игра с огнём** odla oynama; **игра слов** cinas; **игра природы** qeyri-adilik, eybəcərlik; **игра случая** gözlənilməz qəziyyə; **игра воображения** boş xəyal, uydurma; **игра в слова** söz oynatma; **раскрыть игру (чью-либо)** kələfinin (firdağının) üstünü açmaq.

ИГРАЛИЩЕ *ср köhn.* 1. oyuncaq; 2. oyun yeri.

ИГРАЛЬНЫЙ *прил.* oyun -i[-i]; **игральные карты** oyun kartı, gəncəfə, qumar kağızı.

ИГРАННЫЙ *прич.* 1. oynanmış (*rol*); 2. çalınmış (*hava*).

ИГРАНЫЙ *прил.* dan. oynanmış, köhnəlmiş, işlənmiş.

ИГРАТЬ *несов.* 1. (müxtəlif mənalarda) oynamaq; **играть в футбол** futbol oynamaq; **дети играют в саду** uşaqlar bağçada oynayırlar; **играть на сцене** səhnədə oynamaq; **он хорошо играет роль старика** o, qoca rolunu yaxşı oynayı; 2. çalma; **играть на скрипке** skripka çalma; 3. oynamaq, əylənmək; 4. bərq vurma, parıldamaq; **бриллиант хорошо играет** brilyant par-par parıldayı; **солнце играет на поверхности воды** günəş suyun üzündə bərq vurur; 5. körpüklənmək; **вино играет** şərab körpüklənir; 6. **играть на нервах** əsəbiləşdirmək; **играть на бирже** birja spekulyasiyası ilə məşğul olmaq; **играть людьми** adamları oynatmaq (əlində oynacaq etmək); **играть в молчанку** hop tutmaq, qəsdən

danışmaq, lal-dinməz oturmaq, cəvab verməmək; **играть в прятки** *тас.* gizlətmək, üstüörtülü danışmaq; **играть в загадки** ehyamla danışmaq, üstüörtülü danışmaq, him-cimlə danışmaq; **играть свадьбу** toy etmək; **играть первую скрипку** *тас.* rəhbər rol oynamaq; **играть комедию** özünü tülküliyə vurmaq, kələk gəlmək; **играть глазами** göz-qaş oynatmaq; **играть в руку (на руку) (кому-нибудь)** (birisinin) xeyrinə iş görmək; **играть словами** söz oynatmaq; **играть вторую скрипку** ikinci dərəcəli rol oynamaq.

ИГРАТЬСЯ *несов.* 1. oynanmaq 2. çalınmaq, çala bilmək; **мне сегодня что-то не играется** bu gün nədənsə oynamağa (çalmağa) həvəsim yoxdur.

ИГРАЮЧИ *нареч.* dan. oynaya-oynaya, asanlıqla; **играючи решить трудную задачу** çətin məsələni asanlıqla həll etmək.

ИГРАЮЩИЙ *прич.* 1. oynayan, çalan; 2. körpüklənən; 3. parlayan, bərq vuran; 4. *в знач. суц.* oyunçu, oynayan; **играющие разделились на две партии** oyunçular (oynayanlar, oyunda iştirak edənlər) iki dəstəyə ayrıldılar.

ИГРЕК м 1. iğrek (*latin əlifbasının 25-ci hərfi*); 2. riyaz. iğrek ("y" hərfi- iğrek ilə işarə olunan məchul kəmiyyət).

ИГРЕНЕВЫЙ, ИГРЕНИЙ *прил.* xüs. ağ-yallı və ağquyruqlu kürən (at).

ИГРЕЦ м 1. köhn. oyunbaz, çalğıçı; 2. dan. oyunçu; 3. (и) швец, и жнец, и в дуду игрец hər şey əlindən gəlir, hər işi bacarır, əlindən hər iş gəlir.

ИГРИВОСТЬ ж *мн. нет* 1. oynalıq, şuxluq; 2. yüngüllük.

ИГРИВЫЙ *прил.* 1. oynaq, şux, şən; 2. ədalətli, işvəli; **игривый котёнок** oynaq pişik balası; 2. yüngül; 3. ikimənalı.

ИГРИСТЫЙ *прил.* körpüklənən, fişildayan; **игристое вино** körpüklənən şərab.

ИГРИЩЕ *ср köhn. məh.* tamaşa, bayram oyunları.

ИГРОВОЙ игра *söz. sif.* игровые песни oyun mahnıları.

ИГРОК м 1. oyunçu, oynayan; 2. çalğıçı; 3. qumarbaz.

ИГРОТЁКА ж oyun şeyləri.

ИГРУН м dan. nadinc, dəcəl; oynaq, oynagın (uşaq və heyvanlar haqqında).

ИГРУНКА ж zool. uzunquyruq meymun (Amerikanın isti hissəsində yaşayan uzunquyruq meymun).

ИГРУНОК м 1. bax игрун; 2. bax игрунка.

ИГРУНЬЯ ж bax игрун.

ИГРУШЕЧКА игрушка *söz. kiç. və oxş.*; 6 как (словно) игрушечка bax игрушка (как игрушка).

ИГРУШЕЧНИК м ойунцаq ustası, ойунцаq qayıran usta.

ИГРУШЕЧНЫЙ игрушка *söz. sif.*; игрушечный магазин ойунцаq mağazası; игрушечное ружьё ойунцаq tüfəng.

ИГРУШКА ж ойунцаq; 6 **быть игрушкой в чьих-либо руках** birinin əlində ойунцаq olmaq; **сделать своей игрушкой** öz əlində ойунцаq (alət) etmək; **как (словно) игрушка** çox qəşəng, əntiqə.

ИГРЫВАТЬ *многогр.* dan. bax играть.

ИГУАНА ж zool. iquana (ağac kərtənkəlesi).

ИГУМЕН м köhn. iqumen (kişi monastirinin başçısı).

ИГУМЕНСКИЙ игумен *söz. sif.*

ИГУМЕНЬЯ ж köhn. igumenya (qadın monastirinin başçısı).

ИДАЛЬГО м *нескл.* bax гидальго.

ИДЕАЛ м 1. ideal, qayə (ən yüksək arzu, ən yüksək məqsəd), высокие идеалы yüksək ideallar; 2. ideal (ən gözəl nümunə, ən mükəmməl nümunə, ən yaxşı nümunə), он идеал честности o, namuskarlıq idealıdır. **ИДЕАЛИЗАЦИЯ** ж *мн. нет* ideallaşdırılma, idealizə etmə (edilmə) (haqiqətdə olduğundan daha yaxşı təsvir etmə, göstərmə).

ИДЕАЛИЗИРОВАНИЕ *ср мн. нет* bax идеализация.

ИДЕАЛИЗИРОВАННЫЙ *прич.* ideallaşdırılmış, idealizə olunmuş, idealizə edilmiş (bax идеализация).

ИДЕАЛИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* ideallaşdırmaq, idealizə etmək (haqiqətdə olduğundan daha yaxşı təsvir etmək, göstərmək).

ИДЕАЛИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* ideallaşdırılmaq, idealizə olunmaq, idealizə

edilmək (haqiqətdə olduğundan daha yaxşı təsvir edilmək, göstərilmək).

ИДЕАЛИЗМ м *мн. нет* fəls. idealizm (bütün varlığın əsasını materiya deyil, ideya, ruh təşkil etdiyini iddia edən mürtəcə, materializmə zidd fəlsəfi cərəyan).

ИДЕАЛИСТ м 1. fəls. idealist (idealizm fəlsəfəsi tərəfdarı); 2. xəyalpərəst.

ИДЕАЛИСТИЧЕСКИ *нареч.* 1. idealistcəsinə, bir idealist kimi; 2. xəyalpərəstcəsinə.

ИДЕАЛИСТИЧЕСКИЙ идеализм *söz. sif.*; идеалистическое мировоззрение idealist dünyagörüşü.

ИДЕАЛИСТИЧНОСТЬ ж *мн. нет* idealistik.

ИДЕАЛИСТИЧНЫЙ *прил.* 1. idealistik, idealizmlə dolu; 2. xəyalpərvər.

ИДЕАЛИСТКА ж idealist qadın (qız).

ИДЕАЛЬНО *нареч.* əla, ən gözəl, çox yaxşı; mükəmməl; olduqca, son dərəcə; он идеально играет в шахматы o, çox gözəl şahmat oynayı.

ИДЕАЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* ideallıq; çox gözəllik, əlaliq, mükəmməllik.

ИДЕАЛЬНЫЙ *прил.* 1. ideal; 2. çox yaxşı, çox gözəl, əla, mükəmməl; nümunəvi; идеальный работник çox yaxşı işçi.

ИДЕЙКА ж əhəmiyyətsiz, xırda ideya; məfkurəcik.

ИДЕЙНОСТЬ ж *мн. нет* ideyalılıq.

ИДЕЙНЫЙ 1. идея *söz. sif.*; идейная сторона вопроса məsələnin ideya cəhəti; 2. ideyalı, ideyasına sadiq, əqidəli; идейная литература ideyalı ədəbiyyat; 3. məfkurəvi; идейное руководство məfkurəvi rəhbərlik.

ИДЕНТИФИКАЦИЯ ж *мн. нет* eyniləşdirmə, eyniləşdirilmə.

ИДЕНТИФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* eyniləşdirmək.

ИДЕНТИФИЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. eyniləşmək; 2. eyniləşdirilmək.

ИДЕНТИЧНОСТЬ ж *мн. нет* eynilik, eyniyyət.

ИДЕНТИЧНЫЙ *прил.* eyni, tam oxşar, tam bənzər.

ИДЕОГРАММА ж dilç. ideogram (hər hansı bir anlayışı ifadə edən şərti işarə).

ИДЕОГРАФИЗМ *м. мн. нет* *dilç.* ideografizm (anlayışları ideogramlar vasitəsilə verən yazı üsulu).

ИДЕОГРАФИЧЕСКИЙ *прил. dilç.* ideografik; **идеографическое письмо** *ideografik yazı.*

ИДЕОГРАФИЯ *ж. мн. нет* *dilç.* ideografiya (qıfırlarla deyil, ideogramlar vasitəsilə yazı).

ИДЕОЛОГ *м.* ideoloq (bir ictimai sinfin, ictimai-siyasi quruluşun, cərəyanın ideologiyasını ifadə və müdafiə edən şəxs).

ИДЕОЛОГИЧЕСКИЙ *нареç.* ideologiya cəhətdən, məfkurə cəhətdən, məfkurəcə.

ИДЕОЛОГИЧЕСКИЙ идеология *söz. sıf.;* ideoloji, məfkurəvi; **идеологические основы партии** *partiyanın ideoloji əsasları;* **идеологический фронт** *ideoloji cəbhə.*

ИДЕОЛОГИЯ *ж.* ideologiya, məfkurə.

ИДЁТ *в знач. част. dan.* razıyam, yaxşı, olsun; **пойдём сегодня в театр?** – Идёт! *bu gün teatra gedəkmə?* – Yaxşı!

ИДЕФІКС *м.* idefiks (başdan çıxmayan fikir, həmişə vird edilən şey).

ИДЕЯ *ж.* 1. ideya, əqidə; **бороться за передовые идеи** *qabaqcıl ideyalar uğrunda mübarizə etmək;* 2. ideya (əsas fikir); **идея романа** *romanın ideyası;* 3. fikir, niyyət, plan; **это хорошая идея** *bu yaxşı fikirdir.*

ИДИЛЛИК *м.* idilliyacı, idilliy müəllifi.

ИДИЛЛИЧЕСКИЙ 1. *ədab.* idilliy *söz. sıf.;* idilliyə tərzində, idillik; **идиллический жанр** *idilliyə janrı;* 2. *məc.* isteh. dinc, sakit.

ИДИЛЛИЧНЫЙ *бах* **идиллический** 2-*ci* mənada.

ИДИЛЛИЯ *ж.* idilliyə (1. *ədab.* təbiət ağuşunda asudə və sakit həyatı təsvir edən bədii əsər; 2. *məc.* dinc, sakit həyat).

ИДИОМ *м.* **ИДИОМА** *ж.* *dilç.* idiom (bir dilə xas olan və mənası tərkib hissələrini təşkil edən sözlərin ayrı-ayrılıqda götürülən mənası ilə düz gəlməyən sabit söz birləşməsi, *məs.: rusca "бабушка бить"* və yaxud azərbaycanca "gözünün odunu almaq").

ИДИОМАТИЗМ *м.* *dilç.* idiomatizm (bax **идиом**).

ИДИОМАТИКА *ж.* *dilç.* idiomatika (1. *idiomlar bəhsi;* 2. *bir dildəki idiomlar*).

ИДИОМАТИЧЕСКИЙ *прил. dilç.* idiomatik; **идиоматическое выражение** *idiomatik ifadə.*

ИДИОСИНКРАЗИЯ *ж.* *tib.* idiosinkraziya (orqanizmin bəzi şeylərə, qoxulara qarşı xəstəlik dərəcəsi olan həssaslığı).

ИДИОТ *м.* 1. idiot (ağıldan kəm, ağıl zəif adam); 2. səfeh, gic, axmaq, sarsaq, ağılsız, küt, öbləh.

ИДИОТИЗМ *м. мн. нет* 1. idiotizm; 2. səfehlik, ağılsızlıq, sarsaqlıq, giclik.

ИДИОТИНА *ж. и м. dan.* gic, sarsaq, səfeh, axmaq, ağılsız.

ИДИОТИЧЕСКИЙ *прил.* səfeh, gic; mənasız; **идиотический поступок** *axmaq hərəkət (mənasız hərəkət).*

ИДИОТИЯ *ж. мн. нет* *tib.* bax **идиотизм** 1-*ci* mənada.

ИДИОТКА *ж.* idiot qadın (qız).

ИДИОТСКИ *нареç.* idiotcasına, idiot kimi, gic-gic.

ИДИОТСКИЙ 1. *идиот söz. sıf.* **идиотский смех** *gic gülüş;* 2. *axmaq, mənasız, sarsaq; идиотский вопрос* *axmaq sual.*

ИДИОТСТВО *ср. мн. нет* *giclik, sarsaqlıq, səfehlik, axmaqlıq.*

ИДИШ *м.* *нескл. dilç.* idiş (əsasım alman dialektlərindən biri təşkil edən müasir yəhudi dili).

ИДОЛ *м.* 1. büt, sənəm; 2. pərəstişgah, səcdəgah; əziz-xələf; 3. zırrama, axmaq; 4. **стоять (сидеть) идолом** *müqəvva kimi oturmaq.*

ИДОЛНИЩЕ *м.* *qəd.* yekə büt, zorba büt.

ИДОЛОПОКЛОННИК *м.* bütprəst.

ИДОЛОПОКЛОННИЧЕСКИЙ **идолопоклонник** *və идолопоклонство söz. sıf.* **ИДОЛОПОКЛОННИЧЕСТВО** *ср.* bax **идолопоклонство.**

ИДОЛОПОКЛОНСТВО *ср. мн. нет* 1. bütprəstlik (bütlərə sitayış); 2. *məc.* kor-korunana sitayış.

ИДОЛЬСКИЙ **идол** *söz. sıf.;* **идольское капище** *bütxana.*

ИДТИ *несов.* 1. (müxtəlif mənalarda) getmək; **идти вперед** *irəli getmək;* **идти пешком** *piyada getmək;* **идти в гости** *qonaq getmək;* **идут прения** *müzakirə gedir;* **бой идёт уже несколько часов** *neçə saatdır ki, vuruşma gedir;* **дела идут успешно** *işlər yaxşı gedir;* **между двумя странами идут переговоры** *iki ölkə arasında danışıqlar gedir;* **идти на компромисс** *qarşılıqlı güzəştə getmək;* 2. yerimək; **идти на врага** *düşmənin üzərinə yerimək;* 3. hərəkət etmək, yola düşmək, getmək; **поезд идёт через час** *qatar bir saatdan sonra yola düşür (gedir);* 4. yaxınlaşmaq, gəlmək; **весна идёт** *yaz yaxınlaşır;* 5. axmaq, tökülmək; gəlmək; **из раны идёт кровь** *yaradan qan axır;* **вода идёт по капле** *su damcı-damcı gəlir;* 6. girmək, sıgmaq; **пробка не идёт в горлышко** *бутылки probka şüşənin boğazına girmir;* 7. qalxmaq, çıxmaq; **из самовара идёт пар** *samovardan buğ çıxır;* 8. gəlmək; **от этих цветов идёт прекрасный запах** *bu çiçəklərdən gözəl iy gəlir;* 9. keçmək; **эта дорога идёт лесом** *bu yol meşədən keçir;* 10. yağmaq; **идёт мокрый снег** *sulu qar yağır;* 11. girmək, daxil olmaq; **идти в военное училище** *hərbi məktəbə girmək;* **он идёт в университет** *o, universitetə girir;* 12. satılmaq, işə getmək; **этот товар хорошо идёт** *bu mal yaxşı satılır;* 13. işlənmək, sərf olunmaq, tələb olunmaq, lazım olmaq; **на культуру риса идёт много воды** *çəltik əkininə çoxlu su sərf olunur;* **на костюме идёт 3 метра материи** *kostyuma 3 metr parça lazımdır;* 14. yaraşmaq, tutmaq; **зелёная шляпа ему не идёт** *yaşıl şlyapa ona yaraşmır (onu tutmur);* 15. keçmək, ötmək; **время идёт быстро** *vaxt tez keçir;* 16. işləmək; **часы идут точно** *saat düz işləyir;* 17. gəlmək, gətirilmək; **оттуда письмо идёт 5 дней** *məktub oradan 5 günə gəlir;* 18. oynanmaq, göstərilmək, getmək; **завтра в театре идёт "Ревизор"** *sabah teatrda "Müfəttiş" oynanılır;* 4 **идти на приманку** 1) tilova gəlmək (*balıq*);

2) *məc.* dilə yatmaq, aldanmaq; **идти в счёт** *hesaba alınmaq, nəzərə alınmaq;* **дело идёт на лад** *iş yaxşı gedir;* **не идёт с ума** *yadımdan çıxmır, fikrimdən çıxmır;* **идти на убыль** *zəifləmək, azalmaq, əksilmək, düşmək;* **идти наудачу** *risk etmək, təvəkkülə getmək;* **сон не идёт** *yuxum gəlmir;* **идти на всё** *hər vasitəyə əl atmaq;* **идти в ногу с современностью** *zəmanə ilə ayaqlaşmaq, həyatdan geri qalmamaq;* **идти на посадку** *yərə enmək (təyyarə);* **идти вперед** *irəli-ləmək, tərəqqi etmək;* **идти назад** *geriləmək, geri getmək, tənəzzül etmək;* **дело идёт к концу** *iş bitmək üzəridir;* **идти ко дну** *batmaq (suyun dibinə);* **идёт ухаживать** *raziyam;* **идти впрок** *бах впрок;* **идти вразрез** *бах вразрез;* **идти навстречу** *бах навстречу;* **идти напролом** *бах напролом;* **идти в гору** *бах гора;* **идти на поклон** *к кому* *бах поклон;* **идти на попятный** *бах попятный;* **идти на смену** *кому-чему* *əvəz etmək;* **идти по миру** *бах мир* 1) *(пойти по миру);* **идти под венец** *бах венец.*

ИЕЗУИТ *м.* 1. yezuit (mürtəcə katolik ruhəniləri cəmiyyətinin üzvü, katolik monaxı); 2. *məc.* hiyləgər, ikiüzlü, riyakar adam.

ИЕЗУИТИЗМ *м. мн. нет* *бах* **иезуитство.** **ИЕЗУИТСКИЙ** **иезуит** *söz. sıf.;* **иезуитский монастырь** *yezuit monastırı.*

ИЕЗУИТСТВО *ср. мн. нет* *yezuitlik, riyakarlıq, ikiüzlülük (məqsədinə çatmaq üçün hər bir vasitədən istifadə etmə).*

ИЕЗУИТСТВОВАТЬ *несов.* *yezuitlik etmək, yezuitcasına hərəkət etmək.*

ИЕНА *ж.* iyena (Yaponiyada pul vahidi).

ИЕРАРХ *м.* dini iyerarx (yepiskop rütbəli keşiş).

ИЕРАРХИЧЕСКИЙ **иерархия** *söz. sıf.;* **иерархическое подчинение** *iyerarxiya tabeliyi.*

ИЕРАРХИЯ *ж.* 1. iyerarxiya (aşaqı rütbəli-lərin yuxarı rütbəlilərə tabe olma qaydası); 2. iyerarxlar.

ИЕРАТИЧЕСКИЙ *прил. köhn.* iyeratik, kahin -i[-i]; **иератическая мантия** *kahin cübbəsi;* 4 **иератическое письмо**

filol. iyeratik yazı (*qədim misirlilərdə heroqlif yazısı əsasında düzəldilmiş sadə yazı*).

ИЕРЕЙ *м* iyerey, keşiş (*pravoslav xristianlarda*).

ИЕРЕЙСКИЙ иерей *сөз. сиф.*

ИЕРЕЙСТВО *ср мн. нет* iyereylik; iyerey rütbəsi (bax иерей).

ИЕРЕЙСТВОВАТЬ несов. iyereylik etmək (bax иерей).

ИЕРЕМИАДА *ж köhn.* acı şikayət.

ИЕРИХОНСКИЙ: труба иерихонская çox yüksək səs, çox gür səs.

ИЕРОГЛИФ *м* heroqlif (1. *qədim Misir, Çin əlifbasında: bütöv məfhumu və ya hecamı ifadə edən işarə*; 2. *məc. ilan-qurbağa (oxunmaz yazı)*).

ИЕРОГЛИФИЧЕСКИЙ иероглиф *сөз. сиф.; иероглифическое письмо* heroqlif yazıları.

ИЖДИВЕНЕЦ *м* ailə üzvü, öhdədə olan; у него пять человек иждивенцев onun öhdəsində beş baş adam vardır.

ИЖДИВЕНИЕ *ср мн. нет* 1. öhdədə olma, öhdədə saxlama; **быть на иждивении** у... öhdəsində olmaq, ... tərəfindən saxlanmaq; 2. *köhn.* maddi təminat; pul, xərc, vəsait.

ИЖДИВЕНКА *ж* öhdədə olan qadın (qız).

ИЖДИВЕНСКИЙ bax иждивенческий.

ИЖДИВЕНСТВО *ср мн. нет* başqasının öhdəsində olma, başqasının xərci ilə yaşama.

ИЖДИВЕНЧЕСКИЙ иждивенец *сөз. сиф.* **ИЖДИВЕНЧЕСТВО** *ср* başqasının hesabına yaşama, küreyini işə verməmə.

ИЖЕ мест. köhn.: и же с ним (с ними) onunla (onlarla) birlikdə olanlar da; onunla (onlarla) həmfikir olanlar da.

ИЖИЦА *ж* ijtisa (*dini-slavyan və köhnə rus əlifbasında "I" səsini ifadə edən axırıncı hərfin (V) adı*), *о ноги ижицей* *дан.* qamut paça (*dizdən aşağı yanlara ayılmış qıclar*); *от а до ижицы* başdan-ayağa, əvvəldən-axıra qədər; *прописать ижицу (кому-нибудь)* 1) töhmət etmək; 2) əzişdirmək.

ИЗ, ИЗО пред. 1. -dan, -dən; из Гянджи Gəncədən; из дому evdən; один из них

onlardan biri; **сделано из дерева** ağacdən qaynalmışdır; **лезть из кожи** dəridən çıxmaq (var gücü ilə çalışmaq); **из года в год** ildən ilə; **изо дня в день** gündən günə; 2. ... görə; **из уважения к вам** sizə hörmət etdiyimə görə; 3. ... üzündən, ... səbəbilə; -dan, -dən; **из ревности** qısqanclıq üzündən; **из страха** qorxudan; 4. -lı, -li; ... ibarət; **квартира из трёх комнат** üçotaqlı mənzil; 5. -ın, -in; **младший из братьев** qardaşların kiçiyi.

ИЗБА *ж (мн. избы)* 1. koma, daxma, kəndli evi; 2. *tar.* Moskva Rusiyasında: divanxana, dəftərxana; *о изба-читальня* qiraət koması.

ИЗБАВИТЕЛЬ *м* xilaskar.

ИЗБАВИТЕЛЬНИЦА *ж* xilaskar qadın (qız).

ИЗБАВИТЕЛЬНЫЙ прил. azadlıq gətirən, xilasedici, qurtarıcı.

ИЗБАВИТЬ сов. xilas etmək, azad etmək, qurtarmaq; **избавить от смерти** ölümdən xilas etmək.

ИЗБАВИТЬСЯ сов. qurtulmaq, xilas olmaq, canını qurtarmaq; **избавиться от опасности** təhlükədən xilas olmaq.

ИЗБАВЛЕНИЕ *ср мн. нет* 1. qurtuluş, xilas; xilas olma, qurtulma; 2. azad etmə, xilas etmə, qurtarma.

ИЗБАВЛЯТЬ несов. bax избавить.

ИЗБАВЛЯТЬСЯ несов. 1. bax избавиться; 2. xilas edilmək, qurtarılmaq.

ИЗБАЛОВААННОСТЬ *ж мн. нет* ərköyünlük.

ИЗБАЛОВААННЫЙ 1. прич. ərköyün böyüdülmüş; 2. *прил.* ərköyün, şiltaq, nazlı, inadçı, tərs.

ИЗБАЛОВАТЬ сов. ərköyün böyütmək, ərköyün öyrətmək, başa çıxarmaq, korlamaq, qudurtmaq.

ИЗБАЛОВАТЬСЯ сов. ərköyünləşmək, başa çıxmaq, qudurtmaq, korlanmaq.

ИЗБАЛОВЫВАТЬ несов. дан. bax избаловать.

ИЗБАЛОВЫВАТЬСЯ несов. дан. 1. bax избаловаться; 2. ərköyün böyüdülmək.

ИЗБАЧ *м* qiraət koması müdiri (*işçisi*).

ИЗБА-ЧИТАЛЬНЯ *ж* qiraət koması.

ИЗБЕГАТЬ сов. gözmək, dolaşmaq, gəzib dolaşmaq, ayaqdan salmaq; **избегал** *вес*

город bütün şəhəri gəzdim (gəzib dolaşdım, ayaqdan saldım).

ИЗБЕГАТЬ несов. 1. bax избегать; 2. çəkinmək, qaçınmaq, özünü gözləmək, uzaqlaşmaq, kənar gəzmək; **я избегаю встреч с ними** mən onlarla görüşməkdən çəkinirəm.

ИЗБЕГАТЬСЯ сов. 1. qaçmaqdan (yüyməkdən) yorulmaq, gəzməkdən yorulmaq (öldən düşmək); 2. *дан.* başsız, baxımsız qalıb korlanmaq (*uşaq*).

ИЗБЕГНУТЬ сов. qurtarmaq, xilas olmaq, yaха qurtarmaq, canını qurtarmaq; **ему не избегнуть наказания** о, cəzadan qurtara bilməyəcəkdir.

ИЗБЕЖАНИЕ *ср:* во избежание baş verməsin deyə, olmasın deyə, yol verməmək üçün; во избежание лишних расходов artıq xərclərə yol verməmək üçün, artıq xərclər olmasın deyə.

ИЗБЕЖАТЬ сов. bax избегнуть.

ИЗБЕЖКА *изба* *сөз. kiç.* komaciq, daxmaciq.

ИЗБИВАТЬ несов. bax избивать.

ИЗБИВАТЬСЯ несов. 1. döyülmək, əzişdirilmək; 2. qırılmaq, əzilmək, xarab edilmək, tələf edilmək.

ИЗБИЕНИЕ *ср мн. нет* 1. döy(ül)mə, əzişdir(il)mə; 2. qırğın, kütləvi surətdə öldürmə.

ИЗБИРАТЕЛЬ *м* seçici, seçən.

ИЗБИРАТЕЛЬНИЦА *ж* seçici, seçən qadın (qız).

ИЗБИРАТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* 1. *rad.* seçmə qabiliyyəti (*radio aparatının ancaq tutulmaq istənilən stansiyanın radio signallarını tutmaq qabiliyyəti*); 2. *biol.* seçmə qabiliyyəti (*orqanizmin xarici mühitə qarşı seçicilik qabiliyyəti*).

ИЗБИРАТЕЛЬНЫЙ прил. seçki -[i-]; **избирательная система** seçki sistemi; **избирательный закон** seçki qanunu.

ИЗБИРАТЕЛЬСКИЙ прил. seçici (seçən) -[i-].

ИЗБИРАТЬ несов. bax избирать.

ИЗБИРАТЬСЯ несов. seçilmək.

ИЗБИТОСТЬ *ж мн. нет* 1. adilik; 2. köhnəlik, bayağılıq.

ИЗБИТЫЙ прил. 1. döyülmüş, əzilmiş, əzişdirilmiş, sınıq-sökük; 2. *məc.* adi, ba-

yağı, köhnəlmüş, çeynənmiş; **избитое выражение** çeynənmiş ifadə (*söz*).

ИЗБИТЬ сов. 1. döymək, əzişdirmək; 2. qırmaq, qırıb çatmaq, tələf etmək; 3. əzmək, korlamaq.

ИЗБИТЬСЯ сов. 1. əzilmək, zədələnmək; 2. köhnəlmək, korlanmaq.

ИЗБИЧЕВАТЬ сов. köhn. qamçılamaq, qamçı ilə döymək, qamçılایıb haldan salmaq.

ИЗБЛЕВАТЬ сов. 1. qusmaq, qaytarmaq; 2. *məc.* yağıdırmaq (*söyüş və s.*); 3. *дан.* qusub batırmaq.

ИЗБЛЕВЫВАТЬ несов. bax изблевать.

ИЗБНОЙ *изба* *сөз. сиф.; избная дверь* koma qapısı.

ИЗБОДАТЬ сов. мѣ. buyuzlamaq, buyuzla vurmaq; buyuzlayıb yaralamaq.

ИЗБОИНА *ж мн. нет* *mѣ.* cecə.

ИЗБОЛЕТЬ сов. дан. ağrımaq, sızılamaq, yanmaq, göynəmək (*ürək*).

ИЗБОЛЕТЬСЯ дан. bax изболеть.

ИЗБОЛТАТЬСЯ сов. мѣ. 1. başsız (baxımsız) qalıb xarab olmaq (*pozulmaq*), sırtıqlaşmaq; 2. sarsaqqlamaq, çəğənləmək; lağlağı olmaq.

ИЗБОРНИК *м тар. ədəb.* məcmuə (*qədim Rusiyada: müxtəlif kitablardan götürülmüş ayrı-ayrı parçalardan ibarət əlyazması məcmuəsi*).

ИЗБОРОЖДАТЬ несов. bax изборождать. **ИЗБОРОЖДАТЬСЯ несов.** bax изборождаться.

ИЗБОРОЖДЕННЫЙ прил. 1. zol-zol edilmiş, şırım-şırım edilmiş, şırımlanmış; zol-zol, şırımlı; 2. qırıq-qırıq edilmiş, бүрüşdürülmüş; бүрüşük.

ИЗБОРОЗДИТЬ сов. 1. zol-zol etmək, şırımlamaq; 2. qırıq-qırıq etmək, бүрüşdürmək; 3. qarış-qarış gözmək, hər tərəfini dolaşmaq.

ИЗБОРОЗДИТЬСЯ сов. qırıq-qırıq olmaq, бүрüşmək.

ИЗБОЧЕНИВАТЬСЯ несов. bax избочениться.

ИЗБОЧЕНИТЬСЯ сов. əlini belinə vurub durmaq.

ИЗБОЧИТЬСЯ дан. bax избочениться.

ИЗБРАННИЕ *ср мн. нет* seçmə, seçilmə.

ИЗБРАНІТЬ *сов. dan.* söymək, biabır etmək, danlamaq, abırını tökmək, acıqlanmaq.

ИЗБРАННИК *м* seçilmiş, seçilmiş nümayəndə; **избранник народа** xalq nümayəndəsi; $\diamond$ **избранник сердца** canan, sevgili.

ИЗБРАННИЦА *ж* 1. seçilmiş, seçilmiş nümayəndə qadın (qız); 2. sevgili.

ИЗБРАННЫЙ 1. *прич.* seçilmiş; **депутаты, избранные в парламент** parlamentə seçilmiş deputatlar; 2. *прил.* seçilmiş, seçmə; **избранные произведения азербайджанских писателей** azərbaycan yazıçılarının seçilmiş əsərləri; 3. *в знач. сущ.* избранные *мн.* seçmə adamlar, imtiyazlı adamlar.

ИЗБРАТЬ *сов.* seçmək.

ИЗБРОДИТЬ *сов. dan.* gəzib dolaşmaq, ayaqdan salmaq, qarış-qarış görmək, dolaşmaq.

ИЗБРОДЯЖНИЧАТЬСЯ *сов. dan.* səfiləşmək, səfilliyə öyrəşmək, səfil olmaq.

ИЗБРЮЗЖАТЬСЯ *сов. dan.* deyingən olmaq, deyinməyi adət etmək.

ИЗБУШКА *изба* *сөз. кіч.* komacıq, daxmacıq.

ИЗБЫВАТЬ *несов. бax* избыть.

ИЗБЫВАТЬСЯ *несов. 1.* бax избыться; 2. başdan edilmək, rədd edilmək.

ИЗБЫТОК *м* 1. artıq, qalıq; **избыток хлеба** taxıl artığı; 2. artıqlıq, çoxluq, bolluq; **от избытка энергии** enerjinin artıqlığından (çoxlıqundan); **хлеб у нас в избытке** taxılığımız boldur; **с избытком** artıqlaması ilə; **в избытке**; **с избытком** çoxlu miqdarda; bolluca; artıqlaması ilə.

ИЗБЫТОЧНЫЙ *прил.* bol, bolluca, artıq, artıq qalan; **избыточный урожай** bol məhsul; **избыточный запас** artıq ehtiyat.

ИЗБЫТЬ *сов. köhn.* başdan eləmək, rədd etmək, yaxa qurtarmaq, xilas olmaq, canını qurtarmaq.

ИЗБЫТЬСЯ *сов. köhn.* aradan qalxmaq, dəbdədən düşmək, yox olmaq, tərək olmaq.

ИЗБЯНОЙ *бax* избой.

ИЗБАЖНИЧАТЬСЯ *сов. dan.* lovğalanmaq, lovğa olmaq, forslanmaq, özünü çəkmək.

ИЗБАЛАННЫЙ *прич. dan.* bulanmış, çirklənmiş, kirlənmiş, batırılmış.

ИЗБАЛЯТЬ *сов. dan.* bulamaq, çirkləndirmək, kirləndirmək, batırmaq (*palçığa*).

ИЗБАЛЯТЬСЯ *сов. dan. 1.* üst-başını bulamaq (batırmaq); 2. bulanmaq, çirklənmək, batmaq, kirlənmək.

ИЗБАЯНИЕ *ср köhn.* heykəl.

ИЗБАЯННЫЙ *прил.* yonulub hazırlanmış, qayırılmış (*heykəl*); $\diamond$ **как изваянный стоит** heykəl kimi durur, müqəvvə kimi durur.

ИЗБАЯТЬ *сов. бax* ваять.

ИЗВЕДАТЬ *сов. 1.* bilmək, tanımaq, sınamaq; 2. dadmaq, təcrübədə görmək, başına gəlmək.

ИЗВЕДЫВАТЬ *несов. бax* изведать.

ИЗВЕКА *нареч. köhn.* çoxdan, qədimdən.

ИЗВЕРГ *м* qəddar, zalım, vəhşi, canavar, yırtıcı.

ИЗВЕРГАТЬ *несов. 1.* püskürmək; **вулкан извергает лаву и пепел** vulkan lava və kül püskürür (atır); 2. *тас.* yağdırmaq; **извергать ругательства** söyüş yağdırmaq; 3. *köhn.* qovmaq, uzaqlaşdırmaq.

ИЗВЕРГАТЬСЯ *несов. 1.* püskürmək, çıxmaq; 2. *тас.* yağdırılmaq (*söyüş*); 3. *köhn.* qovulmaq, uzaqlaşdırılmaq.

ИЗВЕРГНУТЬ *сов. бax* извергать.

ИЗВЕРГНУТЬСЯ *сов. бax* извергаться.

ИЗВЕРЖЕНИЕ *ср 1.* püskürmə, fısqırma, atma; **извержение вулкана** vulkan püskürməsi (atması); 2. *тас.* yağdırma, yağdırılma (*söyüş*); 3. *köhn.* qovma, qovulma uzaqlaşdırılma; 4. *только мн. köhn.* nəcis, peyin, qusuntu, ifrazat.

ИЗВЕРЖЕННЫЙ *прич. 1.* püskürülmüş, atılmış; **изверженные породы** püskürülmüş süxurlar (*vulkan nəticəsində*); 2. *köhn.* qovulmuş, uzaqlaşdırılmış.

ИЗВЕРИВАТЬСЯ *несов. бax* извериться.

ИЗВЕРИТЬСЯ *сов.* etibarını itmək, inanmaq.

ИЗВЕРНУТЬСЯ *сов. dan. 1.* cəld çevrilmək; 2. işin içindən çıxmaq; aradan çıxmaq, yaxasını qurtarmaq, çətin vəziyyətdən çıxmaq.

ИЗВЕРТЁТЬСЯ *сов. dan. 1.* yeyilmək, korlanmaq (*çox burulmaqdan*); 2. *тас.* xarab olmaq, sırtqlaşmaq, həyasızlaşmaq, üzünün suyu tökülmək.

ИЗВЕРТЫВАТЬСЯ *несов. бax* извертеться 1-сi mənada.

ИЗВЕРЧЕННЫЙ *прич.* korlanmış, yeyilmiş (*vint*).

ИЗВЕСТИ *сов. 1. dan.* xərcləmək, sərf etmək; **он извёл все свои деньги** o, bütün pullarını xərcləmişdir; 2. qırmaq, tələf etmək, məhv etmək; **известить тараканов** tarakanları qırmaq; 3. incitmək, cana gətirmək, tənqədirmək, zəhlə tökmək, üzümək; **известить насмешками** istehzala ilə cana gətirmək; **известить тяжелой работой** ağır işlə üzümək.

ИЗВЕСТИЕ *ср 1.* xəbər; **последние известия** son xəbərlər; 2. tarixi məlumat; 3. *только мн.* xəbərlər (*bəzi jurnalların adı*), "Известия Академии наук" "Elmlər Akademiyasının xəbərləri".

ИЗВЕСТИСЬ *сов.* üzülmək, əldən düşmək.

ИЗВЕСТИТЬ *сов.* xəbər vermək, xəbərdar etmək, məlumat vermək, bildirmək.

ИЗВЕСТИТЬСЯ *сов.* xəbər almaq, məlumat almaq.

ИЗВЕСТКА *ж мн. нет* əhəng (məhlul).

ИЗВЕСТКОВАНИЕ *ср мн. нет к. т.* əhəng ilə gübrələmə.

ИЗВЕСТКОВАННЫЙ *прил. к. т.* əhənglə gübrələnmiş, əhəng gübrəsi verilmiş.

ИЗВЕСТКОВАТЬ *несов. к. т.* əhəng gübrəsi vermək, əhənglə gübrələmək; **известковать почву** torpağı əhənglə gübrələmək.

ИЗВЕСТКОВАТЬСЯ *несов. к. т.* əhəng gübrəsi verilmiş, əhənglə gübrələnmək.

ИЗВЕСТКОВЫЙ *известь* *сөз. сиф.*; əhəngli; **известковая вода** əhəngli su.

ИЗВЕСТНО 1. *в знач. сказ.* məlumdur; **всем известно** hamıya məlumdur; 2. *во сл.* əlbəttə, təbii; **он, известно, крупный специалист** o, əlbəttə, görkəmli mütəxəssisdir; $\diamond$ **как известно** məlum olduğu üzrə (kimi).

ИЗВЕСТНОСТЬ *ж 1.* şöhrət, məşhurluq, ad-san; **получить известность** şöhrət (ad) qazanmaq; 2. məşhur adam, adlı-sanlı adam, tanınmış adam; $\diamond$ **привести в известность** aydınlaşdırmaq, müəyyən etmək; **поставить в известность** xəbər vermək, xəbərdar etmək.

ИЗВЕСТНЫЙ *прил. 1.* məlum; **известное всем событие** hamıya məlum olan hadisə; 2. tanınmış, məşhur; **известный поэт** məşhur şair; 3. müəyyən; **известное количество** müəyyən kəmiyyət; **в известный момент** müəyyən vaxtda; 4. bəzi; **в известных случаях** bəzi hallarda; $\diamond$ **известное дело** əlbəttə, şübhəsiz; **до (в) известной степени** müəyyən dərəcədə.

ИЗВЕСТНЯК *м* miner. əhəngdaşı.

ИЗВЕСТНЯКОВЫЙ **известняк** *сөз. сиф.*; əhəngdaşından olan; **известняковые породы** əhəngdaşı süxurları.

ИЗВЕсть *ж мн. нет* əhəng.

ИЗВЕТ *м köhn.* xəbərcilik, çuğulluq, donos, böhtan.

ИЗВЕТЧИК *м köhn.* donosçu, xəbərci, çuğulçu, böhtançı.

ИЗВЕТШАЛЫЙ *прил. köhn.* köhnəlmış, sınıq-salxaq, köhnə.

ИЗВЕТШАТЬ *сов. köhn.* köhnəlmək.

ИЗВЕЧНОСТЬ *ж 1.* əzəllilik, ilkinlik, əbədililik; 2. köhnəlik, qədimlik.

ИЗВЕЧНЫЙ *прил. 1.* əzəli, əbədi, ilkin; 2. qədim, köhnə.

ИЗВЕЩАТЬ *несов. бax* известить.

ИЗВЕЩАТЬСЯ *несов.* xəbər verilmək, xəbərdar edilmək, məlum edilmək, bildirilmək.

ИЗВЕЩЕНИЕ *ср 1.* xəbər vermə (verilmə), məlumat vermə (verilmə); bildir (il)-mə; 2. xəbər, məlumat, bildiriş; bildiriş vərəqəsi.

ИЗВЕЩЕННЫЙ *прич.* xəbərdar edilmiş, məlum edilmiş, bildirilmiş, xəbər verilmiş.

ИЗВЕЯТЬ *сов.* sovurmaq, sqvurub qurtarmaq (*taxılı*).

ИЗВИВ *м* qıvrım, əyrilik, dirək, girinti-çıxıntı.

ИЗВИВАТЬ *несов. бax* извить.

ИЗВИВАТЬСЯ *несов. 1.* burulmaq, qıvrılmaq, dolanmaq, getmək; 2. *тас.* yaltaqlıq etmək, alçalmaq, yaltaqlanmaq; 3. *тас.* biclik etmək, hiylə işlətmək, boyun qaçırmaq.

ИЗВИЛИНА *ж 1.* əyrilik, əyri-üyrülük; 2. qırıq, girinti-çıxıntı; 3. əyri, qırıq.

ИЗВИЛИСТОСТЬ *ж мн. нет 1.* əyrilik, əyri-üyrülük; 2. girinti-çıxıntılıq.

ИЗВИЛИСТЫЙ *прил.* 1. girintili-çıxıntılı, əyri-üyrü, dolambac; **извилистый** *путь* əyri-üyrü yol; 2. qırıq-qırıq.

ИЗВИНЕНИЕ *ср* 1. bağışlama, günahından (taqsırından) keçmə, əfv etmə; 2. üzr; **просить извинения** üzr istəmək; 3. üzrlü səbəb; **это не может послужить извинением** bu üzrlü səbəb sayıla bilməz.

ИЗВИНЕННЫЙ *прич.* 1. bağışlanmış, taqsırından keçilmiş, əfv edilmiş; 2. üzrlü hesab edilmiş, üzrlü sayılmış.

ИЗВИНИТЕЛЬНЫЙ *прил. köhn.* 1. üzrlü; **извинительный поступок** üzrlü hərəkət; 2. üzrxahlıq -u[-u]; **извинительное письмо** üzrxahlıq məktubu.

ИЗВИНИТЬ *сов.* 1. bağışlamaq, günahından (taqsırından) keçmək; üzrlü hesab etmək, üzrlü saymaq; 2. haqlı çıxartmaq, haqlı saymaq; 3. *пов. накл.* **извини!** **извините!** bağışla! bağışlayın!

ИЗВИНИТЬСЯ *сов.* üzr istəmək.

ИЗВИНТИТЬ *сов. dan.* 1. burub korlamaq, yivini xarab etmək (*vin*tin); 2. dəşik-dəşik etmək (*vin*tlə).

ИЗВИНТИТЬСЯ *сов. dan.* yivi getmək, yivi yeyilmək, xarab olmaq (*vin*t).

ИЗВИНЧЕННЫЙ *прич. dan.* 1. yivi getmiş, yivi yeyilmiş, xarab olmuş (*vin*t); 2. dəşik-dəşik edilmiş (*vin*tlə).

ИЗВИНЧИВАТЬ *несов. dan.* bax **извинять**.

ИЗВИНЧИВАТЬСЯ *несов. dan.* 1. bax **извиняться**; 2. yivi xarab edilmək (*vin*-tin); 3. dəşik-dəşik edilmək (*vin*tlə).

ИЗВИНЯТЬ *несов.* bax **извинять**.

ИЗВИНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **извиняться**; 2. bağışlanmaq, günahından keçilmək.

ИЗВИНЯЮЩИЙ *прич. и прил.* üzr istəyən, üzrlü.

ИЗВИНЯЮЩИЙСЯ 1. *прич.* üzr istəyən; 2. *прил.* yalvarıcı.

ИЗВИТОЙ, ИЗВИТЫЙ *прич.* 1. burulmuş, qıvrılmış, əyilmiş; buruq, qıvrın; 2. eşilmiş.

ИЗВИТЬ *сов.* 1. əymək, burmaq, bükmək; 2. eşib qurtarmaq.

ИЗВИТЬСЯ *сов.* qıvrılmaq, əyilmək, bükülmək, sarmaşmaq.

ИЗВЛЕКАТЬ *несов.* bax **извлекать**.

ИЗВЛЕКАТЬСЯ *несов.* 1. bax **извлекаться**; 2. çıxardılmaq, hasil edilmək, əldə edilmək; 3. alınmaq, götürülmək.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ *ср* 1. çıxartma, çıxardılmaq; 2. çıxarış, iqtibas, sitat; 3. **извлечение** *корня* *riyaz.* kök alma.

ИЗВЛЕЧЕННЫЙ *прич.* 1. çıxardılmış; 2. hasil edilmiş, əldə edilmiş; alınmış, götürülmüş; 3. iqtibas edilmiş.

ИЗВЛЕЧЬ *сов.* 1. çıxartmaq; **извлечь** *пулю из тела* bədənəndən gülləni çıxartmaq; 2. çəkmək, hasil etmək, əldə etmək; **извлечь сок из растений** bitkilərdən şirə çəkmək; 3. almaq, götürmək; **извлечь урок из событий** hadisələrəndən ibrət almaq; 4. **извлечь** *корень* *riyaz.* kök almaq.

ИЗВЛЕЧЬСЯ *сов.* çıxardılmaq.

ИЗВНЕ *нареч.* bayırdan, xaricdən, kənar-dan, qıraqdan.

ИЗВОД 1 *мн.* *нет* *dan.* 1. sərf etmə (edilmə), xərcələ(n)mə; 2. qırma, məhv etmə; 3. incitmə, cana gətirmə, dağıdırma, tənqə gətirmə, üzmə, əldən salma.

ИЗВОД 2 *мн. filol.* qədim əlyazısının dilcə o birindən fərqli olan variantı.

ИЗВОДИТЬ *несов.* bax **известить**.

ИЗВОДИТЬСЯ *несов.* 1. bax **известиться**; 2. xərcələnmək, sərf edilmək; 3. məhv edilmək, tələf edilmək, qırılmaq.

ИЗВОЗ *мн.* *нет* *köhn.* çarvadarlıq (*at ilə yük, adam daşıma*), arabaçılıq.

ИЗВОЗИТЬ *сов. dan.* sürüdüb batırmaq, sürüdüb bulamaq; **извозить** *подол в грязи* paltarın ötəyini palçıqda bulamaq.

ИЗВОЗИТЬСЯ *сов. dan.* sürünüb çirkəlmək (batmaq, bulanmaq).

ИЗВОЗНИЧАТЬ *несов. dan.* çarvadarlıq etmək, arabaçılıq etmək, faytonçuluq etmək.

ИЗВОЗНЫЙ *вывоз* *söz. sıf.*

ИЗВОЗОВАДЛЕЦ *м köhn.* çarvadar, at-araba sahibi.

ИЗВОЗОПРОМЫШЛЕННИК *м köhn.* böyük çarvadar.

ИЗВОЗЧИК 1. arabaçı, faytonçu; sürücü; 2. araba, fayton, minik; **нанять извозчика** minik tutmaq.

ИЗВОЗЧИЦКИЙ *прил.* 1. bax **извозчий**; 2. *köhn.* qaba, tərbiyəsiz; **извозчицкая** *ругань* qaba söyüş, küçə söyüşü.

ИЗВОЗЧИЧИЙ *извозчик* *söz. sıf.*

ИЗВОЛЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* *köhn.* 1. istək, arzu, əməl, iradə; 2. buyuruq, əmr.

ИЗВОЛИТЬ *несов.* 1. *köhn.* istəmək, arzu etmək, buyurmaq; **чего изволите?** nə buyurursunuz? nə istəyirsiniz? 2. *пов. накл.* **изволь, извольте** 1) eybi yoxdur, yaxşı, qoy sən (siz) deyən olsun; 2) buyur (un); al(in); **дайте мне папиросу.** -**Извольте!** mənə bir papiros verin. -Buyurun! 3. zəhmət çək(in); **извольте освободить комнату** zəhmət çəkin, otağı boşaldın.

ИЗВОЛНОВАТЬСЯ *сов. dan.* nigaran qalmaq, nigarançılıq çəkmək, narahat olmaq, təşvişə düşmək.

ИЗВОЛОК *м тәл.* təpə, dikdir.

ИЗВОЛЬНИЧАТЬСЯ *сов. dan.* başlı-başına qalmaq, başlı-başına qalıb xarab olmaq, sözə qulaq asmaq

ИЗВОРАЧИВАТЬСЯ *несов.* bax **извернуться**.

ИЗВОРОВАТЬСЯ *сов.* oğurluğa öyrənmək, oğurluğa adət etmək, oğurluğu peşə etmək.

ИЗВОРОТ *м köhn.* 1. qəşəng hərəkət (dönüş); 2. *мәс.* hiylə, kələk, fırıldaq; 3. dönge, tin, çayın dirşəyi.

ИЗВОРОТИСТЫЙ *дан.* bax **изворотливый**.

ИЗВОРОТЛИВОСТЬ *ж* *мн.* *нет* diribaşlıq, cəldlik, zireklik, çeviklik, fəndgirlik, bacarıq, fərasət.

ИЗВОРОТЛИВЫЙ *прил.* diribaş, cəld, zirək, çevik, fəndgir, bacarıqlı, fərasətli.

ИЗВОРЧАТЬСЯ *сов. dan.* deyindən olmaq, deyindən adət etmək.

ИЗВРАТИТЬ *сов.* 1. pozmaq, korlamaq, 2. təhrif etmək, dəyişdirmək, saxtalaşdırmaq, mənasını pozmaq; **извратить факты** faktları təhrif etmək.

ИЗВРАТИТЬСЯ *сов.* 1. pozulmaq, xarab olmaq, korlanmaq; 2. təhrif olunmaq, təhrif edilmək.

ИЗВРАЩАТЬ *несов.* bax **извратить**.

ИЗВРАЩАТЬСЯ *несов.* bax **извратиться**.

ИЗВРАЩЕНИЕ *ср* 1. təhrif etmə, təhrif edilmə; pozma, pozulma; mənasını pozma; 2. qeyri-təbiiilik, pozğunluq; **нравственное извращение** əxlaq pozğunluğu.

ИЗВРАЩЕННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* pozğunluq.

ИЗВРАЩЕННЫЙ *прич. и прил.* 1. təhrif edilmiş, pozulmuş, mənası dəyişdirilmiş; **этот текст извращен** bu mətn təhrif edilmişdir; 2. şikəst edilmiş, eybəcər hala salınmış; 3. qeyri-adi, qeyri-təbii, pozğun.

ИЗВЯЗАННЫЙ *прич. dan.* işlədilmiş, sərf edilmiş, işlənilib qurtarmış (*sap, iplik*).

ИЗВЯЗАТЬ *сов. dan.* işlətmək, sərf etmək, işlədib qurtarmaq (*sap, ipliyi və s.*).

ИЗВЯЗЫВАТЬ *несов. dan.* bax **извязать**.

ИЗВЯЗЫВАТЬСЯ *несов. dan.* işlənmək, sərf edilmək, işlənilib qurtarmaq (*sap, iplik və s.*).

ИЗГАДИТЬ *сов. dan.* 1. batırmaq, bulamaq, murdarlamaq; 2. korlamaq, xarab etmək, pisləşdirmək.

ИЗГАДИТЬСЯ *сов. dan.* korlanmaq, xarab olmaq, pisləşmək.

ИЗГАЖЕННЫЙ *прич. dan.* 1. batırılmış, bulaşdırılmış, murdarlanmış; 2. korlanmış, xarab edilmiş.

ИЗГАЖИВАТЬ *несов. dan.* bax **изгадить**.

ИЗГАЖИВАТЬСЯ *несов. dan.* 1. bax **изгадиться**; 2. batırılmaq, bulaşdırılmaq, murdarlanmaq.

ИЗГЕРИНА *ж тәл.* yanıq.

ИЗГИБ 1. *дөңгə, dirşək; изгиб реки* çayın dirşəyi; 2. bükük, əyri, əyrilik; 3. *мәс.* incəlik, çalar; **изгибы мыслей** fikir incəlikləri.

ИЗГИБАЕМОСТЬ *ж* əyilmə, bükülmə, qatlanma.

ИЗГИБАНИЕ *ср* əymə, bükmə, qatlama.

ИЗГИБАТЬ *несов.* bax **изогнуть**.

ИЗГИБАТЬСЯ *несов.* bax **изогнуться**.

ИЗГИБИСТЫЙ *прил. dan.* girintili-çıxıntılı, əyri-üyrü.

ИЗГЛАДИТЬ *сов.* 1. pozmaq, silmək, silib yox etmək, hamarlamaq; 2. *дан.* ütüləmək, ütüləyib qurtarmaq; 3. **изгладить из памяти** yadından çıxartdırmaq, unutturmaq.

ИЗГЛАДИТЬСЯ *сов.* 1. pozulmaq, silinib getmək, itib getmək, hamarlanmaq; 2. *мәс.* silinmək, unudulmaq, yaddan çıxmaq; 3. **изгладиться из памяти** yaddan çıxmaq, unudulmaq.

ИЗГЛАДЫВАТЬ *несов. dan.* bax **изгладить**.

ИЗГЛАДЫВАТЬСЯ *несов. dan.* gəmirilmək, yeyilmək.

ИЗГЛАЖЕННЫЙ *прич.* 1. silinmiş, pozulmuş, hamarlanmış; 2. *тас.* unudulmuş, yaddan çıxardılmış; 3. ütülənmiş, ütülənib qurtarmış.

ИЗГЛАЖИВАТЬ *несов. бax* изгладить.

ИЗГЛАЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. бax изгладиться; 2. pozulmaq, silinmək, hamarlanmaq; 3. ütülənmək, ütülənib qurtarmaq.

ИЗГЛОДАННЫЙ *прич.* gəmirilmiş, yeyilmiş.

ИЗГЛОДАТЬ *сов.* gəmirmək, yemək.

ИЗГНАНИЕ *ср мн. нет* 1. qovma, qovulma; sürgün etmə, sürgün edilmə; **изгнание** за пределы страны ölkədən sürgün edilmə; 2. çıxarma, yox etmə, kökünü kəsmə, aradan qaldır(ıl)ma; 3. sürgün; **жить в изгнании** sürgündə yaşamaq.

ИЗГНАННИК *м* sürgün (*sürgün edilmiş adam*).

ИЗГНАННИЦА *ж* sürgün qadın (qız).

ИЗГНАННИЧЕСКИЙ *изгнанник* *söz. sif.*

ИЗГНАННИЧЕСТВО *ср мн. нет* köhn. sürgünlük, sürgün həyatı.

ИЗГНАННЫЙ *прич.* qovulmuş, sürgün edilmiş.

ИЗГНАТЬ *сов.* 1. qovmaq; **изгнать** из своей среды öz aralarından qovmaq, rədd etmək; 2. sürgün etmək; **изгнать** из страны ölkədən sürgün etmək; 3. yox etmək, kökünü kəsmək, aradan qaldırmaq; **изгнать** плод *tib.* abort etdirmək (etmək), uşaq saldırmaq.

ИЗГНИВАТЬ *несов. бax* изгнать.

ИЗГНИТЬ *сов.* tamamilə çürümək.

ИЗГОЙ *м тар.* izqoy (*qədim Rusiyada: öz əvvəlki vəziyyətini itirdiyinə görə həyat vəsaitindən məhrum qalmış adam*).

ИЗГОЛОВОК *м тәһ.* бax изголовье.

ИЗГОЛОВЬЕ *ср* 1. baş tərəf, baş; **стоять у изголовья** больноу хəстənin başı yanında durmaq; 2. yastıq, balış, başaltı.

ИЗГОЛОДАВШИЙ *прич.* 1. bərk acmış, uzun müddət ac qalmış, aclıq çəkmiş, acından zəif düşmüş; 2. *тас.* tamarzi.

ИЗГОЛОДАТЬСЯ *сов.* 1. aclıq çəkmək, ac qalmaq; 2. *тас.* həsrətində olmaq, tamar-

zısı olmaq; **я изголодался по хорошей музыке** mən yaxşı musiqi həsrətindəyəm.

ИЗГОНЯТЬ *несов. бax* изгнать.

ИЗГОНЯТЬСЯ *несов.* 1. qovulmaq, sürgün edilmək; 2. kökü kəsilmək, yox edilmək, aradan qaldırılmaq.

ИЗГОРЯТЬ *несов. köhn. бax* изгореть.

ИЗГОРЕВАТЬСЯ *сов. dan.* çox dərd çəkmək, başı çox bəlalara çəkmək, dərdədən belə бүkülmək.

ИЗГОРЕТЬ *сов. köhn. yanmaq; yanıb qurtarmaq, yanıb külə dönmək.*

ИЗГОРОДКА *ж dan.* kiçik çəpər, kiçik hasar, alçaq hasar.

ИЗГОРОДЬ *ж* çəpər, hasar; **изгородь** бax *живой.*

ИЗГОТАВЛИВАТЬ *несов. бax* изготовить.

ИЗГОТАВЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. бax изготовиться; 2. istehsal edilmək, hazırlanmaq, qayırılmaq.

ИЗГОТОВИТЬ *сов.* 1. qayırmaq, istehsal etmək; 2. hazırlamaq, bişirmək (*yemək*); **изготовить** ружьё бax **изготовка** (взять ружьё на **изготовку**).

ИЗГОТОВИТЬСЯ *сов.* hazırlanmaq, hazır olmaq.

ИЗГОТОВКА *ж* бax **изготовление**; **изготовка** *hərbi* hazır vəziyyətdə; **взять** ружьё на **изготовку** tufəngi (atəşə) hazır vəziyyətdə tutmaq.

ИЗГОТОВЛЕНИЕ *ср* 1. qayırma, qayırılma; istehsal etmə, istehsal edilmə; 2. hazırlama, hazırlanma; bişirmə, bişirilmə (*yemək*); 3. köhn. bişmiş.

ИЗГОТОВЛЕННЫЙ *прич.* 1. qayırılmış, istehsal edilmiş; 2. hazırlanmış, bişirilmiş.

ИЗГОТОВЛЯТЬ *несов. бax* изготовить.

ИЗГОТОВЛЯТЬСЯ *несов. бax* изготовиться.

ИЗГОТОВЩИК *м хüs.* hazırlayıcı, hazırlayan (şəxs).

ИЗГРАФИТЬ *сов. хüs.* qrafalara bölmək, sütunlara bölmək; **изграфить** бумагу kağızı qrafalara (sütunlara) bölmək.

ИЗГРАФЛЕННЫЙ *прич.* хüs. qrafalara bölünmüş, sütunlara bölünmüş (*kağız*).

ИЗГРАФЛЯТЬ *несов. хüs. бax* изграфить.

ИЗГРАФЛЯТЬСЯ *несов. хüs.* qrafalara bölünmək, sütunlara bölünmək (*kağız*).

ИЗГРЫЗАТЬ *несов. бax* изгрызть.

ИЗГРЫЗАТЬСЯ *несов.* gəmirilmək, gəmirilib yeyilmək, çeynənilmək.

ИЗГРЫЗЕННЫЙ *прич.* gəmirilmiş, gəmirilib yeyilmiş, çeynənilmiş (*dırnaq*).

ИЗГРЫЗТЬ *сов.* gəmirmək, gəmirib yemək, çeynənmək.

ИЗГРЯЗНЕННЫЙ *прич. dan.* kirlən(diril)-miş, çirklən(diril)miş, bulanmış, bulaşdırılmış (*başdan-baş*); bulaşmış.

ИЗГРЯЗНИТЬ *сов. dan.* kirlətmək, çirklətmək, bulamaq, bulaşdırmaq (*başdan-baş*).

ИЗГРЯЗНИТЬСЯ *сов. dan.* kirlənmək, çirklənmək, bulanmaq (*başdan-baş*).

ИЗГРЯЗНЯТЬ *несов. dan. бax* изгрязнить.

ИЗГРЯЗНЯТЬСЯ *несов. dan.* 1. бax изгрязниться; 2. kirləndirilmək, çirkləndirilmək, bulaşdırılmaq.

ИЗДАВАТЬ *несов. бax* издать.

ИЗДАВАТЬСЯ *несов.* 1. nəşr olunmaq, çap olunmaq; 2. çıxardılmaq (*səs*).

ИЗДАВНА *нареч.* çoxdan, çoxdan bəri, qədimdən, əzəldən, ta qədimdən bəri.

ИЗДАИВАТЬ *несов. бax* издоить.

ИЗДАИВАТЬСЯ *несов.* 1. бax издонтиться; 2. çox sağılmaqdan südü qurumaq.

ИЗДАБЛИВАТЬ *несов. dan.* бax издолбить.

ИЗДАБЛИВАТЬСЯ *несов. dan.* dələnmək, dəşilmək, dəşik-dəşik edilmək, oyuy-oyuq edilmək.

ИЗДАЛЕКА *нареч.* 1. uzaqdan; **издалека** видна цепь гор uzaqdan dağ silsiləsi görünür; 2. uzaq yerdən, uzaqlardan; **приехал издалека** uzaq yerdən gəlmişdir.

ИЗДАЛИ *нареч.* бax **издалека** l-ci mənada.

ИЗДАНИЕ *ср* 1. nəşr etmə (edilmə); çap etmə (edilmə); dərc etmə (edilmə); 2. nəşr, çap; **второе издание** книги kitabın ikinci nəşri; 3. nəşriyyat; **периодическое издание** vaxtaşırı nəşriyyat; 4. tiraj; **всё издание** книги разошлось kitabın bütün tirajı satılmışdır.

ИЗДАННЫЙ *прич.* nəşr olunmuş, çap edilmiş, buraxılmış.

ИЗДАТЕЛЬ *м* nəşr edən, nəşir, çap edən.

ИЗДАТЕЛЬНИЦА *ж* nəşir qadın.

ИЗДАТЕЛЬСКИЙ издатель və издательство *söz. sif.*; **издательское** дело nəşriyyat işi.

ИЗДАТЕЛЬСТВО *ср* nəşriyyat, nəşriyyat idarəsi; **государственное** издательство dövlət nəşriyyatı.

ИЗДАТЬ *сов.* 1. nəşr etmək, çap etmək; 2. dərc etmək; 3. çıxartmaq; **издать** звук səs çıxartmaq.

ИЗДАТЬСЯ *сов.* nəşr olunmaq, çap olunmaq, buraxılmaq.

ИЗДЕВАТЕЛЬСКИЙ издевательство *söz. sif.*; istehzal.

ИЗДЕВАТЕЛЬСТВО *ср* istehza, ələ salma, rişxənd, masqara, lağa qoyma, təhqir.

ИЗДЕВАТЬСЯ *несов.* ələ salmaq, istehza etmək, masqaraya qoymaq, lağa qoymaq, təhqir etmək.

ИЗДЁВКА, **ИЗДЁВКА** *ж* бax издевательство.

ИЗДЁЛНИЕ *ср* 1. məmulat, mal, məhsul, şey; **кожаные** изделия dəri məmulatları; 2. emal.

ИЗДЁРГАННОСТЬ *ж мн. нет* pozğunluq, yorğunluq; əsəblik.

ИЗДЁРГАННЫЙ 1. *прич.* dartışdırılıb xarab edilmiş, didişdirilib xarab edilmiş, didik-didik edilmiş; 2. *прил. тас.* pozulmuş, sarsılmış; əsəbi; **издёрганные** нервы pozulmuş əsəblər; **издёрганный** человек əsəbi adam.

ИЗДЁРГАТЬ *сов.* 1. dartışdırıb xarab etmək, didişdirib xarab etmək, didik-didik etmək; 2. *тас.* əsəbiləşdirmək, əsəblərini sarsıtmaq; cana gətirmək, incitmək.

ИЗДЁРГАТЬСЯ *сов.* 1. didilmək, didik-didik olmaq (*çox-çox dartılmaqdan*); 2. *тас.* əsəbləri pozulmaq, əsəbləri sarsıtmaq, əsəbi olmaq; üzülmək, əldən düşmək.

ИЗДЁРГИВАТЬ *несов. бax* издёргать.

ИЗДЁРГИВАТЬСЯ *несов. бax* издёргаться.

ИЗДЁРЖАННЫЙ *прич.* xərcələnmiş, sərf edilmiş.

ИЗДЕРЖАТЬ *сов.* xərcələmək, sərf etmək.

ИЗДЕРЖАТЬСЯ *сов.* 1. çox pul xərcələmək, xərcə düşmək; 2. xərcənmək, sərf edilmək.

ИЗДЕРЖИВАТЬ *несов. бax* издержать.

ИЗДЕРЖИВАТЬСЯ *несов.* bax издержаться.

ИЗДЕРЖКИ *мн.* xərc, məsarif; **издержки** производства istehsal xərcləri; **судебные издержки** məhkəmə xərcləri.

ИЗДИРАТЬ *несов.* *дан.* bax изодрать.

ИЗДИРАТЬСЯ *несов.* *дан.* bax изодрататься.

ИЗДОБНЫЙ *прич.* (çox sağılmaqdan) südü qurumuş.

ИЗДОЙТЬ *сов.* (çox sağmaqdan) südünü qurutmaq; **издойть корову** çox sağmaqdan inəyin südünü qurutmaq.

ИЗДОЙТЬСЯ *сов.* südü qurumaq, südü çəkmək; südü kəsilmək.

ИЗДОЛБИТЬ *сов.* *дан.* dəlmək, dəşmək; **deşik-deşik** etmək, oyuc-oyuq etmək.

ИЗДОБЛЕННЫЙ *прич.* *дан.* dəlinmiş, dəşilmiş, **deşik-deşik** edilmiş, oyuc-oyuq edilmiş.

ИЗДОЛЬНИК *м* köhn. yardar.

ИЗДОЛЬЩИК *м* bax издольщик.

ИЗДОЛЫЩИНА *ж* *мн.* *нет* tar., iqt. yardarlıq (icarə haqqı məhsul ilə ödənilən torpaq icarəsi).

ИЗДОХНУТЬ *сов.* ölmək, murdar olmaq, gəbərmək (heyvan).

ИЗДРЁВЛЕ *нареч.* köhn. əvvəldən, qədimdən, köhnədən.

ИЗДРОБИТЬ *сов.* parçalamaq, xırdalamaq, qırmaq, doğramaq, doğram-doğram etmək.

ИЗДРОБЛЕННЫЙ *прич.* parçalanmış, xırdalanmış, tikə-tikə edilmiş, doğranılmış.

ИЗДРОГНУТЬ *сов.* *дан.* soyuqdan titrəmək, üşümək, donmaq.

ИЗДЫРЯВЕТЬ *сов.* *дан.* köhnəlmək, yırtılmaq, **deşik-deşik** olmaq, cırıq-cırıq olmaq.

ИЗДЫРЯВИТЬ *сов.* *дан.* **deşik-deşik** etmək, cırıq-cırıq etmək, yırtmaq.

ИЗДЫРЯВИТСЯ *сов.* *дан.* köhnəlmək, yırtılmaq, **deşik-deşik** olmaq, cırıq-cırıq olmaq.

ИЗДЫРЯВЛИВАТЬ *несов.* *дан.* bax издырывать.

ИЗДЫРЯВЛИВАТЬСЯ *несов.* *дан.* 1. bax издырываться; 2. **deşik-deşik** edilmək.

ИЗДЫХАНИЕ *ср:* до последнего издыхания son nəfəsədek, son nəfəsə qədər,

ölenədek; **при последнем издыхании** son nəfəsində, can verərkən.

ИЗДЫХАТЬ *несов.* bax издохнуть.

ИЗЖАЛИВАТЬ *несов.* bax изжалить.

ИЗЖАЛИВАТЬСЯ *несов.* sancılmaq, neş-tərəlmək.

ИЗЖАЛИТЬ *сов.* sancmaq, nəstərləmək, sancıb yaralamaq; **пчелы изжалили мне шею** arılar boynumu sancdılar.

ИЗЖАРИТЬ *сов.* 1. qovurmaq, qızartmaq; **изжарить курицу** toyuq qızartmaq; 2. *дан.* bişirmək, yandırmaq; **солнце изжарило голову** gün başımı yandırdı.

ИЗЖАРИТЬСЯ *сов.* 1. qızarmaq, qovrulmaq; 2. *дан.* bişmək, yanmaq (*gündən, istidən*).

ИЗЖЕВАННЫЙ *прич.* *дан.* çeynənmiş, çeynənib korlanmış.

ИЗЖЕВАТЬ *сов.* *дан.* çeynəmək, çeynəyib korlamaq, çeynəyib tökmək.

ИЗЖЕВЫВАТЬ *несов.* *дан.* bax изжевать.

ИЗЖЕВЫВАТЬСЯ *несов.* *дан.* çeynən-mək, çeynənib korlanmaq.

ИЗЖЕЛТА *нареч.* sarımtıl, sarıya çalan; **изжелта-красный цвет** sarımtıl-qırmızı rəng.

ИЗЖЕЛТИТЬ *сов.* saraltmaq; sarıya boymaq.

ИЗЖЕЧЬ *сов.* *дан.* 1. yanıq-yanıq etmək, yandırıb korlamaq; **изжечь платье** pal-tarını yanıq-yanıq etmək; 2. yandırmaq, sərf etmək; **изжечь много дров** çox odun yandırmaq.

ИЗЖЕЧЬСЯ *сов.* *дан.* 1. yanıq-yanıq olmaq; 2. yanmaq, sərf edilmək (*yanacaq*); 3. dalanmaq.

ИЗЖИВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* aradan qalxma, aradan qaldırılma, kökü kəsilmə, məhv edilmə.

ИЗЖИВАТЬ *несов.* bax изжить.

ИЗЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. aradan qalxmaq, kökü kəsilmək, təcridlə yox olmaq; 2. aradan qaldırılmaq, yox edilmək.

ИЗЖИГАТЬ *несов.* *дан.* bax изжечь.

ИЗЖИГАТЬСЯ *несов.* *дан.* bax изжечься.

ИЗЖИТИЕ *ср* *мн.* *нет* bax изживание.

ИЗЖИТОЙ bax изжитый.

ИЗЖИТЫЙ *прич.* aradan qaldırılmış, kökü kəsilmiş, yox edilmiş.

ИЗЖИТЬ *сов.* aradan qaldırmaq, kökünü kəsmək, yox etmək; **изжить недостатки в работе** işdə olan nöqsanları aradan qaldırmaq; **изжить себя** köhnəlmək, daha yaramamaq, dövrü keçmək.

ИЗЖОГА *ж* *мн.* *нет* ürək qıcqırması; qı-cırma.

ИЗ-ЗА *пред.* 1. ... dalından, ... o tayından; **из-за облака** buludun dalından; **из-за реки** çayın o tayından; 2. -dan, -dən; **из-за шума ничего не слышно** səsdən heç bir şey eşidilmir; 3. ... üstündə, ... olduğu-na görə, ... üçün; **они поссорились из-за пустяка** boş bir şey üstündə dalaşdılar; 4. ... üzündən, ... ucbatından, ... görə; **из-за тебя я опоздал в театр** sənin üzündən (sənə görə) mən teatra gecikdim.

ИЗЗЕЛЕНА ... *mürəkkəb sözlərin* "yaşım-tıl" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; *məs.:* **иззелена-бурый** (yaşım-tıl qonur).

ИЗЗЕЛЕНЁННЫЙ *прич.* *дан.* yaşıla (yaşıl rəngə) bulanmış.

ИЗЗЕЛЕНИТЬ *сов.* *дан.* yamyaşıl etmək, yaşıl rəngə bulamaq.

ИЗЗЕЛЕНИТЬСЯ *сов.* *дан.* yaşıla batmaq.

ИЗЗУБРИВАТЬ *несов.* *дан.* bax иззубрить.

ИЗЗУБРИВАТЬСЯ *несов.* *дан.* bax иззубриваться.

ИЗЗУБРИТЬ *сов.* *дан.* diş-diş etmək, dişə-tmək.

ИЗЗУБРИТЬСЯ *сов.* diş-diş olmaq.

ИЗЗЫБНУТЬ *сов.* *дан.* bərk üşümək, donmaq.

ИЗЗЫБНУТЬСЯ *сов.* *дан.* bax иззЫбнуть.

ИЗЛАВЛИВАТЬ *несов.* bax изловить.

ИЗЛАГАТЬ *несов.* bax изложить.

ИЗЛАГАТЬСЯ *несов.* izah edilmək, şərh olunmaq; ifadə edilmək, bəyan edilmək, başa salınmaq, anladılmaq.

ИЗЛАЗИТЬ *сов.* *дан.* hər yərə dırmaşmaq, hər yərə soxulmaq.

ИЗЛАМЫВАТЬ *несов.* bax изломать.

ИЗЛАМЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax изломаться; 2. taqətdən düşmək, əldən düşmək, üzülmək; 3. pozulmaq, korlanmaq; 4. taqətdən salınmaq, əldən salınmaq; 5. sındırılmaq, sınıq-sınıq edilmək.

ИЗЛАТАННЫЙ *прич.* məh. yamaqlanmış.

ИЗЛАТАТЬ *сов.* məh. yamaqlamaq, yamaq-yamaq etmək.

ИЗЛЯЯТЬ *сов.* vulq. söymək, söyüb abır-dan salmaq; ağzına güləni demək.

ИЗЛЕЖАТЬСЯ *сов.* *дан.* çox qalıb korlanmaq, xarab olmaq.

ИЗЛЕЖИВАТЬСЯ *несов.* bax излежаться.

ИЗЛЕНИВАТЬСЯ *несов.* *дан.* bax излениваться.

ИЗЛЕНИТЬСЯ *сов.* *дан.* tənbelləşmək.

ИЗЛЁТ *м* *мн.* *нет* uçan cismin (*güllənin*) düşməyə başlama momenti.

ИЗЛЁТАТЬ I *несов.* köhn. bax излететь.

ИЗЛЁТАТЬ II *несов.* 1. hər yeri gazmək, hər yeri dolaşmaq (*uçaraq*); **он излетал на самолете всю Европу** o, təyyarə ilə bütün Avropanı dolaşmışdır; 2. **uçuş müddətini başa çatdırmaq**, uçub qurtarmaq; **мотор самолёта уже излетал свой срок** təyyarənin motoru müəyyən edilmiş uçuş müddətini başa çatdırmışdır.

ИЗЛЕТЕТЬ *сов.* köhn. bax **вылететь**.

ИЗЛЕЧЕНИЕ *ср* 1. müalicə; 2. sağalma, şəfa.

ИЗЛЕЧЕННЫЙ, ИЗЛЕЧЁННЫЙ *прич.* müalicə edilmiş, sağal(dıl)mış, şəfa tapmış.

ИЗЛЕЧИВАТЬ *несов.* bax излечить.

ИЗЛЕЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax излечиться; 2. sağaldılmaq, müalicə edilmək.

ИЗЛЕЧИМЫЙ *прил.* müalicə oluna bilən, sağala bilən, müalicəsi mümkün olan.

ИЗЛЕЧИТЬ *сов.* sağaltmaq.

ИЗЛЕЧИТЬСЯ *сов.* 1. sağalmaq, şəfa tapmaq; 2. *məs.* xilas olmaq, qurtarmaq.

ИЗЛИВАТЬ *несов.* bax излить.

ИЗЛИВАТЬСЯ *несов.* bax излиться.

ИЗЛИЗАННЫЙ *прил.* *дан.* yalanmış.

ИЗЛИЗАТЬ *сов.* *дан.* yalamaq.

ИЗЛИЗЫВАТЬ *несов.* *дан.* bax излизать.

ИЗЛИЗЫВАТЬСЯ *несов.* *дан.* yalanmaq.

ИЗЛИТОЙ, ИЗЛИТЫЙ *прич.* 1. tökülmüş, axılmış; 2. boşaldılmış.

ИЗЛИТЬ *сов.* 1. tökmək; **излить свой гнев на кого-нибудь** öz acığını birinin üstünə tökmək; 2. *köhn.* axıtmaq (*göz yaşı*); 3. *məs.* söyləmək, ifadə etmək; **излить свою благодарность** öz təşəkkürünü izhar etmək; 4. acıb söylə-

mək, açıb tökmək, boşaltmaq (*ürəyini*);
♦ **излить** душу bax duşa.

ИЗЛИТЬСЯ *сов.* 1. *köhn.* tökülmək, axmaq;
2. *тас.* *köhn.* saçmaq (*şüa, işıq*); 3. *тас.*
izhar etmək, ifadə etmək.

ИЗЛИШЕК *м* 1. artıq, qalıq; **излишки**
хлеба taxıl artığı; 2. artıqlıq; ♦ **с излиш-**
ком artıqlaması ilə.

ИЗЛИШЕСТВО *ср* artıqlıq, israf, sui-
istifadə, ifrat (çılıq).

ИЗЛИШЕСТВОВАТЬ *несов.* israf etmək,
artıq işlətmək, sui-istifadə etmək, ifratçı-
lıq etmək.

ИЗЛИШНЕ *нареч.* 1. artıq, həddindən ar-
tıq; 2. gereksiz, yersiz, münasibətsiz, lü-
zumsuz.

ИЗЛИШНИЙ *прил.* 1. artıq; 2. gereksiz,
lazımsız, lüzumsuz.

ИЗЛИЯНИЕ *ср* 1. tökülmə, axma; axıb tö-
külmə; 2. *тас.* açıb söyləmə, ürəyində-
kini demə, izhar etmə; **излияние чувств**
hisslərini izhar etmə.

ИЗЛОВИТЬ *сов.* tutmaq, yaxalamaq.

ИЗЛОВЛЕННЫЙ *прич.* tutulmuş, yaxalan-
mış.

ИЗЛОВЧАТЬСЯ *несов.* bax **изловчиться**.
ИЗЛОВЧИТЬСЯ *сов. дан.* fursət tapmaq,
fursətdən istifadə etmək, girəvə tapmaq.

ИЗЛОЖЕНИЕ *ср* 1. ifadə etmə (edilmə),
anlatma, şərh etmə (edilmə), izah etmə
(edilmə); 2. ifadə, şərh, izah; **краткое**
изложение xülasə, qısa şərh; **письмен-**
ное изложение yazılı ifadə; 3. üslub;
изящное изложение gözəl üslub.

ИЗЛОЖЕННЫЙ *прич.* ifadə edilmiş, şərh
edilmiş, izah edilmiş, xülasə edilmiş.

ИЗЛОЖИТЬ *сов.* ifadə etmək, şərh etmək;
izah etmək, bəyan etmək, anlatmaq, başa
salmaq, söyləmək.

ИЗЛОЖНИЦА *ж* *тек.* polad qəlib (*çuqun və s.*
tökmək üçün).

ИЗЛОЖНЯ *ж* *тек.* bax **изложница**.

ИЗЛОМ *м* 1. sınaq yer, sınıq yeri; sınıq, qı-
rılma, qırıq; yarıq; 2. *тас.* döngə, tin, dö-
nüş; **изломы дороги** yolun döngələri;
3. *тас.* qeyri-adilik, qəribəlik.

ИЗЛОМАННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* sınıqlıq,
pozğunluq, düşgünlük, özginlik, pozul-
ma, xarab olma.

ИЗЛОМАННЫЙ *прич. и прил.* 1. sındırıl-
mış, sınıq-sınıq edilmiş, qırıq-qırıq edil-
miş; sınımış; **изломанная игрушка** sın-
mış oyuncaq; 2. sınıq; **изломанная ли-**
ния sınıq xətt; 3. əyri-üyrü, əyri, döngə-
li; **изломанная дорога** əyri-üyrü yol;
4. *тас.* sınıq, əzgin, bezgin, düşgün, po-
zulmuş, xarab olmuş.

ИЗЛОМАТЬ *сов.* 1. sındırmaq, sınıq-sınıq
etmək, qırıq-qırıq etmək; **изломать пал-**
ку ağacı sındırmaq; 2. *тас.* üzmək, ta-
qətdən salmaq, əldən salmaq; **лихорад-**
ка изломала его qızdırma onu əldən sal-
mışdır; 3. *тас.* pozmaq, korlamaq, xarab
etmək.

ИЗЛОМАТЬСЯ *сов.* 1. sınmaq, qırıq-qırıq
olmaq, sınıq-sınıq olmaq; 2. *тас.* əzilib-
büzülmək.

ИЗЛОХМАТИТЬ *сов. дан.* 1. qarışdırmaq,
pirtlaşdırmaq, kirkələndirmək (*saçı*);
2. didik-didik etmək, köhnəltmək.

ИЗЛОХМАТИТЬСЯ *сов. дан.* 1. qırışmaq,
pirtlaşmaq, kirkələnmək; 2. didilmək,
didik-didik olmaq, köhnəlmək.

ИЗЛОХМАЧЕННЫЙ *прич.* 1. qarışdırıl-
mış, pirtlaşdırılmış, pirtlaşmış, kirkələn-
miş; 2. didik-didik edilmiş, didik-didik
olmuş, köhnəlmüş.

ИЗЛУКАВИТЬСЯ *сов. дан.* hiyləgərləş-
mək, birləşmək.

ИЗЛУПИТЬ *сов. дан.* döymək, kötləklə-
mək, əzisdirmək.

ИЗЛУПЛЕННЫЙ *прич. дан.* döyülmüş,
kötləklənmiş, əzisdirilmiş.

ИЗЛУЧАТЬ *несов.* buraxmaq, saçmaq,
yaumaq (*şüa, işıq, isti*).

ИЗЛУЧАТЬСЯ *несов.* 1. şüalanmaq; 2. saç-
maq, yağmaq, yayılmaq (*şüa, işıq, isti*).

ИЗЛУЧЕНИЕ *ср* 1. buraxma, saçma, yayma
(*şüa, işıq, isti*); 2. şüa.

ИЗЛУЧЕННЫЙ *прич.* saçılmış, buraxılmış,
yayılmış (*şüa, işıq, isti*).

ИЗЛУЧИНА *ж* döngə, dirsək; **излучина**
реки çayın döngəsi.

ИЗЛУЧИСТЫЙ *прил.* döngəli.

ИЗЛУЧИТЬ *сов.* bax **излучать**.

ИЗЛУЧИТЬСЯ *сов.* bax **излучаться** 1-ci
mənada.

ИЗЛЮБИТЬ *сов. köhn.* ən çox sevmək, ən
çox xoşlamaq.

ИЗЛЮБЛЕННЫЙ *прил.* ən çox sevilən, ən
sevilən, ən sevimli; **излюбленный при-**
ём этого игрока bu oyunçunun ən sevdi-
yi fənd.

ИЗМАЗАТЬ *сов.* 1. bulamaq, çirkəltmək,
ləkələmək, batırmaq; **измазать пальцы**
чернилами barmaqlarını mürəkkəbə bu-
lamaq; 2. işlədib qurtarmaq, sərf edib
qurtarmaq (*rəngi, yağı*).

ИЗМАЗАТЬСЯ *сов.* 1. çirkəlmək, ləkə-
lənmək, bulanmaq; üst-başını batırmaq;
2. işlədib qurtarmaq (*rəng, yağ*).

ИЗМАЗЫВАТЬ *несов.* bax **измазать**.

ИЗМАЗЫВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **изма-**
заться; 2. çirkəndirilmək, ləkələndiril-
mək.

ИЗМАЛЁВАННЫЙ *прич. дан.* 1. cızmaq-
ra edilmiş; 2. bulanmış, çirkəndirilmiş,
ləkələnmüş (*rənglə, yağla*).

ИЗМАЛЕВАТЬ *сов. дан.* 1. cızma-qara et-
mək; 2. bulamaq, ləkələmək (*rənglə, yağla*).

ИЗМАЛЁВЫВАТЬ *несов.* bax **измалевать**.
ИЗМАЛЁВЫВАТЬСЯ *несов.* 1. cızma-qara
edilmək; 2. bulaşdırılmaq, ləkələndiril-
mək (*rənglə, yağla*).

ИЗМАЛЫВАТЬ *несов.* bax **измолоть**.

ИЗМАЛЫВАТЬСЯ *несов.* bax **измолоться**.

ИЗМАРАННЫЙ *прич. дан.* ləkələn (diril)-
miş, bulaşdırılmış, bulanmış, çirkələn-
(diril)miş.

ИЗМАРАТЬ *сов. дан.* bulamaq, batırmaq,
çirkəldirmək, kirləndirmək, ləkələmək,
qaralamaq.

ИЗМАРАТЬСЯ *сов. дан.* bulanmaq, bat-
maq, çirkəlmək, ləkələnmək, qaralan-
maq.

ИЗМАРЫВАТЬ *несов. дан.* bax **измарать**.

ИЗМАРЫВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. bax **из-**
мараться; 2. çirkəndirilmək, bulaşdırıl-
maq, batırılmaq, ləkələndirilmək.

ИЗМАСЛИВАТЬ *несов. дан.* bax **измас-**
лить.

ИЗМАСЛИВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. bax **из-**
маслиться; 2. ləkələndirilmək (*yağlı*
şeylə).

ИЗМАСЛИТЬ *сов. дан.* yağ ləkəsi salmaq,
yağa bulamaq.

ИЗМАСЛИТЬСЯ *сов. дан.* yağ ləkəsi düş-
mək, yağa bulanmaq.

ИЗМАТЫВАНИЕ *ср* əldən salma, taqətdən
salma, üzmə, yorma

ИЗМАТЫВАТЬ *несов.* bax **измотать**.

ИЗМАТЫВАТЬСЯ *несов.* bax **измотаться**.

ИЗМАЧИВАТЬ *несов. дан.* bax **измочить**.

ИЗМАЧИВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. bax **из-**
мочиться; 2. işlədilmək.

ИЗМАЯТЬ *сов. дан.* yorma, qurtarmaq, əldən salmaq,
üzmək.

ИЗМАЯТЬСЯ *сов. дан.* yorulmaq, əldən
düşmək, üzülmək.

ИЗМЕЛИТЬ *сов. дан.* 1. tabaşirə bulamaq;
2. işlədib qurtarmaq (*tabaşiri*).

ИЗМЕЛИТЬСЯ *сов. дан.* 1. tabaşirə bulan-
maq; 2. işlədib qurtarmaq (*tabaşir*).

ИЗМЕЛЬЧАНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. dayazlaş-
ma; **измельчение реки** çayın dayazlaş-
ması; 2. *тас.* cırılma, nəqli pozulma; **из-**
мельчение породы cinsin cırılması; 3.
тас. xırdalaşma.

ИЗМЕЛЬЧАТЬ I *сов.* 1. dayazlaşmaq; **озе-**
ро измельчало göl dayazlaşmışdır; 2. *тас.*
cırılmaq, nəqli pozulmaq; **фруктовые**
деревья измельчали от недостатка
ухода meyvə ağacları lazımcına qulluq
edilmədiyindən cırılmışdır.

ИЗМЕЛЬЧАТЬ II *несов.* bax **измельчить**.
ИЗМЕЛЬЧАТЬСЯ *несов.* bax **измельчить-**
ся.

ИЗМЕЛЬЧЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* xırdalama,
doğrama; xırdalanma, doğranma.

ИЗМЕЛЬЧЕННЫЙ *прич.* xırdalanmış,
doğranmış.

ИЗМЕЛЬЧИТЬ *сов.* xırdalamaq, doğramaq,
ovmaq, ovub tökmək.

ИЗМЕЛЬЧИТЬСЯ *сов.* xırdalanmaq, doğ-
ranmaq, ovulmaq.

ИЗМЕНА *ж* xəyanət; vəfasızlıq; xəyanət-
karlıq; **совершить измену** xəyanət et-
mək.

ИЗМЕНЕНИЕ *ср* 1. dəyişmə, dəyişdiril-
mə; 2. dəyişiklik.

ИЗМЕНЕННЫЙ *прич.* dəyişdirilmiş, dəyi-
şilmiş.

ИЗМЕНИТЬ *сов.* 1. dəyişdirmək; 2. xəya-
nət etmək, xain çıxmaq; **изменить сво-**
ему долгу öz vəzifəsinə xəyanət etmək;

3. vəfasız çıxmaq, etibarsız çıxmaq, namərd çıxmaq, aldatmaq; 4. *təc.* üz döndərmək; *Ø* **изменить себе** adətinə xilaf hərəkət etmək, öz adətini pozmaq.

ИЗМЕНИТЬСЯ *сов.* dəyişmək, dəyişilmək; *Ø* **измениться в лице** sir-sifəti dəyişmək, üzündən tanımaq.

ИЗМЕНИК *м* 1. xain, xəyanətkar, dönlük; 2. vəfasız, etibarsız, namərd.

ИЗМЕНИЦА *ж* 1. xain qadın (qız); 2. vəfasız, etibarsız qadın (qız).

ИЗМЕНИЧЕСКИ *нареч.* xaincəsinə, vəfasızcasına, namərdcəsinə; **поступить изменчески** xaincəsinə hərəkət etmək.

ИЗМЕНИЧЕСКИЙ *прил.* xain, xəyanətkar; xaincəsinə; **изменнический поступок** xain hərəkət.

ИЗМЕНИЧЕСТВО *ср* *мн.* *нет* *köhn.* 1. xainlik, xəyanətkarlıq, xəyanət; 2. vəfasızlıq, etibarsızlıq, namərdlik.

ИЗМЕНИЧЕСТВОСТЬ *ж* *мн.* *нет* dəyişkənlik, səbətsizlik, qəərsizlik, tez-tez dəyişmə.

ИЗМЕНИЧИВЫЙ *прил.* dəyişkən, səbətsiz, qəərsiz.

ИЗМЕНЯЕМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* dəyişmə qabiliyyəti, dəyişə bilmə; **изменяемость слов по падежам** sözlərin hallar üzrə dəyişə bilməsi.

ИЗМЕНЯЕМЫЙ *прил.* dəyişə bilən; **изменяемые части речи** *грам.* dəyişə bilən nitq hissələri.

ИЗМЕНЯТЬ *несов.* bax **изменить**.

ИЗМЕНЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **измениться**; 2. dəyişdirilmək.

ИЗМЕРЕНИЕ *ср* 1. ölçmə, ölçülmə; 2. *рийаз. tex.* ölçü.

ИЗМЕРЗНУТЬ *сов.* *дан.* bərk üşümək, soyuqdan donmaq.

ИЗМЕРИМОСТЬ *ж* *мн.* *нет* ölçülmə qabiliyyəti, ölçülə bilmə.

ИЗМЕРИМЫЙ *прил.* ölçülən, ölçülə bilən, ölçüyə gələn; **измеримая величина** ölçülə bilən kəmiyyət.

ИЗМЕРИТЕЛЬ *м* 1. *tex.* ölçü cihazı; **измеритель давления воздуха** hava təzyiqini ölçən cihaz (*barometr*); 2. *iqт.* norma, göstərici, göstərici kəmiyyət.

ИЗМЕРИТЕЛЬНЫЙ *прил.* ölçü -[i-]; **измерительные приборы** ölçü cihazları.

ИЗМЕРИТЬ *сов.* ölçmək, ölçüsünü təyin etmək; **измерить глубину колодца** quyunun dərinliyini ölçmək; *Ø* **измерить взглядом (взором, глазами)** başdan-ayağa süzmək; **измерить на глаз** gözəyarı ölçmək.

ИЗМЕРЯТЬ *несов.* bax **измерить**.

ИЗМЕРЯТЬСЯ *несов.* ölçülmək.

ИЗМОЖДЕНИЕ *ср* əldən düşmə, haldan düşmə; *təb.* *изж.* *üzgünlük, yorğunluq.*

ИЗМОЖДЕННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* əldən düşmə, yorğunluq, üzgünlük.

ИЗМОЖДЕННЫЙ *прил.* əldən düşmüş, haldan düşmüş, yorulmuş, üzülmüş, üzgün, yorğun.

ИЗМОКАТЬ *несов.* bax **измокнуть**.

ИЗМОКНУТЬ *сов.* islanmaq.

ИЗМОКШИЙ *прич.* başdan-başa islanmış.

ИЗМОЛАЧИВАТЬ *несов.* bax **измолотить**.

ИЗМОЛАЧИВАТЬСЯ *несов.* bax **измолотиться**.

ИЗМОЛОТ *м* *к.* *t.* döyülmüş taxılın qədəri.

ИЗМОЛОТИТЬ *сов.* *к.* *t.* döymək, döyüb qurtarmaq (*taxıl*).

ИЗМОЛОТИТЬСЯ *сов.* *к.* *t.* döyülmək, döyüüb qurtarmaq (*taxıl*).

ИЗМОЛОТЫЙ *прич.* üyüdülmüş.

ИЗМОЛОТЬ *сов.* üyütmək, üyüdüb qurtarmaq.

ИЗМОЛОТЬСЯ *сов.* 1. üyüdülmək; 2. *təc.* sarsaqqlamaq, çəənlənmək, çürüyünü çıxartmaq.

ИЗМОЛОЧЕННЫЙ *прич.* döyülmüş, döyüüb qurtarmış (*taxıl*).

ИЗМОР *м* *мн.* *нет* *acılıq*; *Ø* **взять (брать) измором** 1) tamamilə taqətdən salaraq (*üzərək, ac qoyaraq*) ələ keçirmək, almaq (*qalanı, şəhəri və s.*); 2) *təc. dan.* tənəə gətirməklə (cana gətirməklə) əldə etmək.

ИЗМОРЕННЫЙ *прич.* *дан.* 1. əldən salınmış, taqətdən salınmış; 2. *прил.* yorğun, üzgün, əldən düşmüş, taqətdən düşmüş.

ИЗМОРИТЬ *сов.* *дан.* yorma, əldən salmaq, taqətdən salmaq, üzmək.

ИЗМОРИТЬСЯ *сов.* *дан.* taqətdən düşmək, əldən düşmək, əldən-dildən düşmək, üzülmək, yorulmaq.

ИЗМОРОЗИТЬ *сов.* *дан.* üşütmək, dondurmaq.

ИЗМОРОЗЬ *ж* *мн.* *нет* *təh.* qırov.

ИЗМОРОСЬ *ж* *мн.* *нет* xırda yağış, narın yağış, çiskin.

ИЗМОТАННЫЙ *прич.* *дан.* əldən düşmüş, taqətdən düşmüş, üzülmüş, yorulmuş.

ИЗМОТАТЬ *сов.* *дан.* əldən salmaq, taqətdən salmaq, üzmək, yorma.

ИЗМОТАТЬСЯ *сов.* *дан.* əldən düşmək, taqətdən düşmək, üzülmək, yorulmaq.

ИЗМОЧАЛИВАТЬ *несов.* bax **измочалить**.

ИЗМОЧАЛИВАТЬСЯ *несов.* bax **измочалиться**.

ИЗМОЧАЛИТЬ *сов.* 1. didmək, tel-tel etmək; 2. *təc.* incitmək, yorma.

ИЗМОЧАЛИТЬСЯ *сов.* 1. didilmək, tel-tel olmaq; 2. *təc.* yorulmaq, əldən-dildən düşmək, darıxmaq.

ИЗМОЧЕННЫЙ *прич.* isladılmış, islanmış.

ИЗМОЧИТЬ *сов.* islatmaq.

ИЗМОЧИТЬСЯ *сов.* islanmaq.

ИЗМОШЕННИЧАТЬСЯ *сов.* *дан.* fırılacaq olmaq, dələduz olmaq.

ИЗМУСЛИВАТЬ *несов.* *дан.* bax **измуслить**.

ИЗМУСЛИВАТЬСЯ *несов.* *дан.* bax **измуслиться**.

ИЗМУСЛИТЬ *сов.* *дан.* tüpürcəkləmək, tüpürcəyə bulamaq.

ИЗМУСЛИТЬСЯ *сов.* *дан.* tüpürcəyə bulanmaq.

ИЗМУСОЛИВАТЬ *несов.* *дан.* bax **измусоливать**.

ИЗМУСОЛИВАТЬСЯ *несов.* *дан.* bax **измусолиться**.

ИЗМУСОЛИТЬ *сов.* *дан.* bax **измуслить**.

ИЗМУСОЛИТЬСЯ *сов.* *дан.* bax **измуслиться**.

ИЗМУЧАТЬ *несов.* bax **измучить**.

ИЗМУЧАТЬСЯ *несов.* bax **измучиться**.

ИЗМУЧЕННЫЙ 1. *прич.* incidilmiş, əzab verilmiş, əldən salınmış; 2. *прил.* əldən düşmüş, haldan düşmüş; yorğun, üzgün, təb.

ИЗМУЧИВАТЬ *несов.* bax **измучить**.

ИЗМУЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **измучиться**; 2. incidilmək, əziyyət verilmək, əldən salınmaq.

ИЗМУЧИТЬ *сов.* incitmək, əzab vermək, əziyyət vermək, əldən salmaq, işgəncə vermək.

ИЗМУЧИТЬСЯ *сов.* əziyyət çəkmək, əzab çəkmək, əldən düşmək, yorulmaq, üzülmək.

ИЗМЫВАТЕЛЬСКИЙ *дан.* bax **издевательский**.

ИЗМЫВАТЕЛЬСТВО *ср* *дан.* bax **издевательство**.

ИЗМЫВАТЬСЯ *несов.* *дан.* bax **издеваться**.

ИЗМЫГАННЫЙ 1. *прич.* çirkənlmiş, bulanmış, kirlənmış; 2. *прил.* bulaşmış, çirkəli, kirləli.

ИЗМЫГАТЬ *сов.* *дан.* bulamaq, kirləndirmək, çirkəndirmək, ləkələmək.

ИЗМЫГАТЬСЯ *сов.* *дан.* bulanmaq, çirkənlənmək, kirlənmək, ləkələnmək.

ИЗМЫГИВАТЬ *несов.* *дан.* bax **измыгивать**.

ИЗМЫГИВАТЬСЯ *несов.* *дан.* 1. bax **измыгиваться**; 2. çirkəndirilmək, kirləndirilmək.

ИЗМЫЛИВАТЬ *несов.* bax **измылить**.

ИЗМЫЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **измылиться**; 2. işlədilmək, işlədilib qurtarmaq (*sabun*).

ИЗМЫЛИТЬ *сов.* işlətmək, işlədib qurtarmaq (*sabunu*).

ИЗМЫЛИТЬСЯ *сов.* işlənmək, işlənib qurtarmaq (*sabun*).

ИЗМЫСЛИТЬ *сов.* bax **измышлять**.

ИЗМЫТАРИТЬ *сов.* *дан.* incitmək, yorma, əldən salmaq.

ИЗМЫТАРИТЬСЯ *сов.* *дан.* incitmək, yorulmaq, əldən düşmək.

ИЗМЫШЛЕНИЕ *ср* 1. uydurma, qondarma, quraşdırma; 2. böhtan, iftira, yalan.

ИЗМЫШЛЕННЫЙ *прич.* 1. uydurulmuş, düzəldilmiş, quraşdırılmış; 2. yalan.

ИЗМЫШЛЯТЬ *несов.* uydurmaq, qondarmaq, quraşdırmaq, iftira etmək.

ИЗМЫШЛЯТЬСЯ *несов.* uydurulmaq, düzəldilmək, qondarılmaq, quraşdırılmaq.

ИЗМЯКАТЬ *несов.* *дан.* bax **измякнуть**.

ИЗМЯКНУТЬ *сов.* *дан.* yumşalma, lətləşmək.

ИЗМЯТЫЙ *прил.* *и* *прич.* 1. əzilmiş; 2. əzik, qırıq-qırıq, bürüşük; 3. *təc.* yorğun, əzgin.

ИЗМЯТЬ *сов.* 1. əzmək, bürüşdürmək (*paltarı*); 2. yumşaltmaq.

ИЗМЯТЬСЯ *сов.* 1. əzilmək, bürüşmək; 2. yumşalma.

ИЗНАГЛѢТЬ *сов. dan.* həyasızlaşmaq, sırtıqlaşmaq, qudurmaq, azmaq.

ИЗНАНКА *ж* 1. astar, tərs üz; **изнанка материи** parçanın tərs üzü; 2. *тас.* (bir şeyin) iç üzü, gizli tərəfi; **изнанка событий** hadisələrin iç üzü.

ИЗНАСИЛОВАНИЕ *ср* zorlama, zorlanma.

ИЗНАСИЛОВАННЫЙ *прич.* zorlanmış.

ИЗНАСИЛОВАТЬ *сов.* zorlamaq.

ИЗНАЧАЛА *нареч. köhn.* əzəldən, qədimdən, başlanğıcdan, ibtidadan, əvvəldən.

ИЗНАЧАЛЬНОСТЬ *ж* bax **извечность**.

ИЗНАЧАЛЬНЫЙ *прил. köhn.* əzəli, əvvəlki, ilk, birinci.

ИЗНАШИВАЕМОСТЬ *ж* *мн. нет* işlənilmə, köhnəlmə, yeyilmə.

ИЗНАШИВАНИЕ *ср* *мн. нет* 1. köhnəlmə, yeyilmə, aşınma (*işlənməkdən*); 2. yırtılma, dağılma (*işlənməkdən*).

ИЗНАШИВАТЬ *несов.* bax **износить**.

ИЗНАШИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **износиться**; 2. geyilib köhnəldilmək, dağıdılmaq.

ИЗНЕЖЕННОСТЬ *ж* *мн. нет* zəriflik, incəlik, çətinliyə dözməzlik.

ИЗНЕЖЕННЫЙ 1. *прич.* zərifləşmiş; **изнеженная кожа** zərifləşmiş dəri; 2. *прил.* zərif, incə, nazpərvərdə, ərköyün, nərmə-nazik, çətinliyə dözməyən, rahatlığa alışmış.

ИЗНЕЖИВАТЬ *несов.* bax **изнежить**.

ИЗНЕЖИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **изнежиться**; 2. zərifləşdirilmək; 3. nazpərvərdə böyüdülmək, ərköyün böyüdülmək.

ИЗНЕЖИТЬ *сов.* ərköyün böyütmək, zərifliyə öyrətmək, nazını çəkmək, nazpərvərdə böyütmək, rahatlığa öyrətmək.

ИЗНЕЖИТЬСЯ *сов.* zərifləşmək, incələşmək.

ИЗНЕМОГАТЬ *несов.* bax **изнемогать**.

ИЗНЕМОЖЕНИЕ *ср* *мн. нет* yorulma, əldən düşmə; yorğunluq, zəiflik.

ИЗНЕМОЖЕННЫЙ *прич.* çox yorğun, əldən düşmüş, üzülmüş, haldan düşmüş, zəifləşmiş.

ИЗНЕМОЧЬ *сов.* qüvvətdən düşmək, haldan düşmək, üzülmək, yorulmaq, zəifləmək.

ИЗНЕВНИЧАТЬСЯ *сов.* çox əsəbi olmaq, çox əsəbiləşmək.

ИЗНИЗАННЫЙ *прич.* düzülmuş.

ИЗНИЗАТЬ *сов.* 1. düzmək, düzüb qurtarmaq (*sapa*); 2. *köhn.* tikmək; **изнизать жемчугом парчу** xaraya mirvari tikmək.

ИЗНИЗЫВАТЬ *несов.* bax **изнизать**.

ИЗНИЧТОЖАТЬ *несов.* bax **изничтожить**.

ИЗНИЧТОЖАТЬСЯ *несов.* 1. bax **изничтожиться**; 2. məhv edilmək, tələf edilmək, yox edilmək.

ИЗНИЧТОЖЕНИЕ *ср* *мн. нет* məhv etmə, tələf etmə, yox etmə.

ИЗНИЧТОЖИТЬ *сов.* məhv etmək, tələf etmək, yox etmək.

ИЗНИЧТОЖИТЬСЯ *сов.* məhv olmaq, tələf olmaq, yox olmaq.

ИЗНИЩАТЬ *сов.* yoxsullaşmaq, kasılaşmaq, dilənçi halına düşmək, dilənçiləşmək.

ИЗНОЖЬЕ *ср köhn.* yorğan-döşəyin (yatağın) ayaq tərəfi.

ИЗНОРАВЛИВАТЬСЯ *несов.* bax **изноровиться**.

ИЗНОРОВИТЬСЯ *сов.* *мәһ.* bax **изловчиться**.

ИЗНОС *м* *мн. нет* *дан.* köhnəlmə, dağılma, yırtılma; *о не знать износу (износа)* dağılmaq bilməmək, heç köhnəlməmək; *до износу (износа)* dağılana qədər, yırtılana qədər; *нет износу (износа)* dağılmır, yırtılmır, dağılmaq bilmir, yırtılmaq bilmir; *этому пальто износу (износа)* *нет* bu palto dağılmaq bilmir.

ИЗНОСИТЬ *сов.* köhnəltmək, geyib köhnəltmək, dağıtmaq, yırtmaq.

ИЗНОСИТЬСЯ *сов.* 1. köhnəlmək, dağılmaq, yırtılmaq (*palta, ayaqqabı*); 2. çox işlənilərək xarab olmaq, yeyilmək, aşınmaq; **части машины изнасились** maşının hissələri işlənilərək yeyilmişdir; 3. *тас.* düşmək, vaxtından əvvəl qocalmaq, əldən düşmək.

ИЗНОСОСТОЙКИЙ *прил.* köhnəlməyən, dağılmayan, çox davamlı.

ИЗНОСОСТОЙКОСТЬ *ж* çox davamlılıq, dağılmazlıq, köhnəlməzlik.

ИЗНОСОУСТОЙЧИВОСТЬ *ж* bax **износостойкость**.

ИЗНОСОУСТОЙЧИВЫЙ *прил. тес.* bax **износостойкий**.

ИЗНОШЕННОСТЬ *ж* *мн. нет* işlənilmə, xarab olma, yeyilmə, aşınma.

ИЗНОШЕННЫЙ *прич. и прил.* 1. (*чөх işlənməkdən*) köhnəlmiş, dağılmış, yırtılmış; 2. *köhnə*; 3. *тас.* vaxtından əvvəl qocalmış, əldən düşmüş.

ИЗНОШЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. yorulma, üzülmə, tabdan düşmə, haldan düşmə, əldən düşmə; 2. üzgünlük, yorğunluq.

ИЗНОШЕННОСТЬ *ж* *мн. нет* yorğunluq, düşgünlük, üzgünlük, tabsızlıq.

ИЗНОШЕННЫЙ *прич. и прил.* çox yorğun, haldan düşmüş, gücdən düşmüş, tabdan düşmüş, üzgün, tabsız.

ИЗНОСИТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн. нет* yoruculuq, üzücülük, ağırlyq.

ИЗНОСИТЕЛЬНЫЙ *прил.* çox ağır, çox yorğun, üzücü, əldən salan; **износительная болезнь** üzücü xəstəlik.

ИЗНОСИТЬ *сов.* çox yorma, taqətdən salmaq, əldən salmaq, üzmək.

ИЗНОСИТЬСЯ *сов.* çox yorulmaq, taqətdən düşmək, haldan düşmək, əldən düşmək, üzülmək.

ИЗНОСИТЬ *несов.* bax **износить**.

ИЗНОСИТЬСЯ *несов.* 1. bax **износиться**; 2. taqətdən salınmaq, haldan salınmaq, əldən salınmaq.

ИЗНУТРИ *нареч.* içəridən, daxildən, içəri tərəfi(in)dən, içərisindən; **дверь заперта изнутри** qapı içəridən bağlanmışdır.

ИЗНЫВАТЬ *несов.* 1. inləmək, sıxılmaq; 2. əzab çəkmək, əziyyət çəkmək, əldən düşmək, üzülmək; 3. *тас.* ürəyi sıxılmaq, darıxmaq.

ИЗНЫРЯТЬ *сов. dan.* dalmaq, baş vurmaq; sualti görmək.

ИЗНЫТЬ *сов. köhn.* bax **изнывать**.

ИЗО *пред.* bax **из** (*bəzi samitlərdən qabaq "из" əvəzinə işlənir, məs: изю рга агыздан; изю дня в день гүндөн-гүнə*).

ИЗОБАРА *ж meteor.* izobara (*coğrafiya xəritəsində: müəyyən vaxtda hava təzyiqi bərabər olan yerləri birləşdirən xətt*)

ИЗОБАТА *ж* izobata (*coğrafiya xəritəsində: su hövzələri dibinin dərinliyi bərabər olan yerlərini birləşdirən xətt*)

ИЗОБИДЕТЬ *сов. dan.* ürək sındırmaq, küsdürmək, incitmək, xətinini qırmaq.

ИЗОБИЖЕННЫЙ *прич. dan.* ürəyi sındırılmış, küsdürülmüş.

ИЗОБИЛИЕ *ср* *мн. нет* bolluq, çoxluq; **в изобилии** bol; *о как из рога изобилия* bax **рог**.

ИЗОБИЛОВАТЬ *несов.* bol olmaq, çox olmaq; **наши реки изобилуют рыбой** bizim çaylarda balıq bol olur.

ИЗОБИЛЬНЫЙ *прил.* bol, çox.

ИЗОБЛИЧАТЬ *несов.* 1. bax **изобличить**; 2. aşkar etmək, göstərmək, açmaq.

ИЗОБЛИЧАТЬСЯ *несов.* üstü açılmaq, aşkara çıxardılmaq, ayıbı açılmaq, ifşa olunmaq.

ИЗОБЛИЧЕНИЕ *ср* üstünü açma, aşkar etmə, ayıbını açma, ifşa etmə; **изобличение во лжи** yalanının üstünü açma.

ИЗОБЛИЧЕННЫЙ *прич.* üstü açılmış, aşkara çıxarılmış, ayıbı açılmış, ifşa olunmuş.

ИЗОБЛИЧИТЕЛЬ *м* üstünü açan, aşkara çıxaran, ayıbını açan, ifşa edən.

ИЗОБЛИЧИТЕЛЬНИЦА *ж* ifşaçı qadın (*qız*).

ИЗОБЛИЧИТЕЛЬНЫЙ *прил.* ifşaedic; **изобличительные документы** ifşaedici sənədlər.

ИЗОБЛИЧИТЬ *сов.* üstünü açmaq, aşkara çıxartmaq, ifşa etmək.

ИЗОБРАЖАТЬ *несов.* bax **изобразить**.

ИЗОБРАЖАТЬСЯ *несов.* 1. bax **изобразиться**; 2. təsvir edilmək, göstərilmək, ifadə edilmək.

ИЗОБРАЖЕНИЕ *ср* 1. təsvir etmə, göstərmə; 2. şəkil, surət, təsvir; **монета с изображением герба** üstündə gerb şəklində olan pul; 3. *fiz.* əks, xəyal.

ИЗОБРАЖЕННЫЙ *прич.* təsvir olunmuş, göstərilmiş.

ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. təsvirilik; 2. əyanilik, aydınlıq, səlislik.

ИЗОБРАЗИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. təsviri; 2. təsvir -u[-ü]; **изобразительный прием** təsvir üsulu (*bir yazıçıya, rəssama və s. xas olan təsvir xüsusiyyəti*); *о изобразительное искусство* təsviri incəsənət.

ИЗОБРАЗИТЬ *сов.* 1. təsvir etmək; 2. təcəssüm etdirmək, obrazını (surətini) ya-

ratmaq; 3. göstərmək, ifadə etmək; 4. ... təqlidini çıxarmaq, oyununu çıxarmaq.

ИЗОБРАЗИТЬСЯ сов. görünmək, ifadə olunmaq.

ИЗОБРЕСТІ сов. ixtira etmək, icad etmək.

ИЗОБРЕТАТЕЛЬ м ixtiraçı, icad edən.

ИЗОБРЕТАТЕЛЬНИЦА ж ixtiraçı qadın (qız).

ИЗОБРЕТАТЕЛЬНОСТЬ ж мн. нет 1. ixtirachılıq, ixtira qabiliyyəti, ixtirachılıq qabiliyyəti; 2. fərasətlik, bacarıqlılıq, ziriklik.

ИЗОБРЕТАТЕЛЬНЫЙ прил. ixtiraçı; fərasətli, bacarıqlı, zirik.

ИЗОБРЕТАТЕЛЬСКИЙ изобретатель və **изобретательство** *сөз. сиф.*

ИЗОБРЕТАТЕЛЬСТВО *ср мн. нет* ixtirachılıq.

ИЗОБРЕТАТЬ несов. bax **изобрести**.

ИЗОБРЕТАТЬСЯ несов. ixtira olunmaq, icad olunmaq.

ИЗОБРЕТЕНИЕ *ср 1.* ixtira etmə (edilmə), icad etmə (edilmə); 2. ixtira, icad.

ИЗОБРЕТЁННЫЙ прич. ixtira olunmuş, icad olunmuş.

ИЗОБРАТЬСЯ bax **изогаться**.

ИЗОГИЕТА ж meteor. izogiyeta (coğrafiya xəritəsində: illik yağintısı bərabər olan yerləri birləşdirən xətt).

ИЗОГЛОССА ж dilç. izoqlossa (coğrafiya xəritəsində: əhalisinin dil xüsusiyyətləri eyni olan yerləri birləşdirən xətt).

ИЗОГНУТОСТЬ ж мн. нет əyrilik.

ИЗОГНУТЫЙ 1. прич. əyilmiş, bükülmüş, qatlanmış; 2. *прил.* əyri, bükük.

ИЗОГНУТЬ сов. əymək, bükmək, qatlamaq.

ИЗОГНУТЬСЯ сов. əyilmək, bükülmək, qatlanmaq.

ИЗОГРАФ м köhn. izoqraf (ikona rəssamı).

ИЗОГРАФИЯ ж мн. нет izoqrafiya (1. köhn. bax **иконопись**; 2. hər hansı bir əlyazmasının, xəttin, yazının eynilə alınmış surəti).

ИЗОДРАННЫЙ 1. прич. dan. cırılmış, yırtılmış, didilmiş; 2. *прил.* yırtıq, cırıq, didik-didik.

ИЗОДРАТЬ сов. dan. cırmaq, yırtmaq.

ИЗОДРАТЬСЯ сов. dan. cırılmaq, yırtılmaq.

ИЗОЙТИ сов. gücdən düşmək, əldən düşmək, üzülmək.

ИЗОЛГАТЬСЯ сов. yalan danışmağı adət etmək, yalançı olmaq.

ИЗОЛИНИЯ ж izoxətt (coğrafiya xəritəsində: müəyyən kəmiyyət göstəricisi olan nöqtələri birləşdirən xətt).

ИЗОЛИРОВАНИЕ *ср 1.* təkləmə, ayırma, təcrid etmə (edilmə); 2. həbs etmə (edilmə).

ИЗОЛИРОВАННО нареч. mücərrəd (haldə), tək (olaraq), təcrid edilmiş halda, ayrıca, ayrılıqda.

ИЗОЛИРОВАНОСТЬ ж мн. нет ayrılıq, təklik, təcrid olunma.

ИЗОЛИРОВАННЫЙ 1. прич. təcrid edilmiş, (ətrafdakılardan) ayrılmış, təklənmiş; 2. *прил.* ayrı, ayrıca, tək; **изолированная комната** ayrıca otaq; 3. *прил.* *tex.* izolyasiya edilmiş, izolyasiyalı; **изолированный электрический провод** izolyasiya edilmiş elektrik məftili; 4. *прил.* tək-tək, nadir, təsadüfi; **изолированный случай** təsadüfi (tək-tək olan) hadisə.

ИЗОЛИРОВАТЬ сов. и несов. 1. təcrid etmək, ayırmaq, təkləmək; **изолировать больного** xəstəni ayırmaq; 2. *tex.* izolyasiya etmək; **изолировать кабель** kabeli izolyasiya etmək.

ИЗОЛИРОВАТЬСЯ сов. и несов. 1. ayrılmaq, mühitindən uzaqlaşmaq, adamlardan çəkilmək; 2. təcrid edilmək, təklənmək.

ИЗОЛИРÓВКА ж tex. 1. izolyasiya etmə (edilmə); 2. izolyasiya lenti.

ИЗОЛИРÓВочный прил. *tex.* izolyasiya -i[-i]; **изолировочный материал** izolyasiya materialı.

ИЗОЛИРÓВЩИК м xüs. 1. izolyasiyaçı (məftilləri və s. izolyasiya edən fəhlə); 2. izolyatorçu (izolyator hazırlayan fəhlə).

ИЗОЛИРУЮЩИЙ прич. и прил. izolə edən, izolyasiya -i[-i]; **изолирующие материалы** izolyasiya materialları.

ИЗОЛЯТОР м izolyator (1. *tex. fiz.* elektrik keçirməyən material; 2. *tex.* elektrik məftilləri üçün şüşə və ya saxsı aşiq, fincan; 3. *tib.* yoluxucu xəstəliyi olan xəstələri

saxlamaq üçün otaq, bina; 4. canilər saxlanılan yer, dustaqlıxana).

ИЗОЛЯТОРНЫЙ прил. izolyator -i[-i]; **изолаторный завод** izolyator zavodu.

ИЗОЛЯЦИОНИЗМ м мн. нет (siyasi) izolyasionizm (ABŞ mürtəce dairələrinin Avropa işlərinə "qarışmamaq" şüarı altında illər boyu yeritdiyi qatı imperalizm siyasəti).

ИЗОЛЯЦИОНИСТ м (siyasi) izolyasionist, izolyasionizm tərəfdarı (bax **изоляционизм**).

ИЗОЛЯЦИОНИСТСКИЙ изоляционизм və **изоляционист** *сөз. сиф.*

ИЗОЛЯЦИОННЫЙ изоляция *сөз. сиф.*

ИЗОЛЯЦИЯ ж мн. нет 1. təcrid etmə (edilmə), ayırma; təkləmə; 2. *tex.* izolyasiya etmə; 3. bax **изолатор** 1-ci mənada. **ИЗОМЕРИЧЕСКИЙ прил.** *kim.* izomerik. **ИЗОМЕРИЯ ж kim.** izomeriya (izomerlər əmələ gətirmə qabiliyyəti).

ИЗОМЕРНЫЙ kim. **изомеры** *сөз. сиф.*

ИЗОМЕРЫ мн. (ед. изомер м) *kim.* izomerlər (kimyəvi tərkibi eyni olan, lakin öz fiziki və kimyəvi xassələrinə görə bir-birindən fərqlənən maddələr).

ИЗОМОРФИЗМ м мн. нет *miner.* izomorfizm (kimyəvi tərkibliəri bir-birinə yaxın olan iki və ya bir neçə maddənin bir formada kristallaşması xassəsi).

ИЗОМОРФНЫЙ прил. *miner.* izomorf; izomorfizm xassəsinə malik olan; **изоморфные вещества** izomorf maddələr.

ИЗОРВАНЫЙ 1. прич. yırtılmış, cırılmış, cırıq-cırıq edilmiş, dağıdılmış, parçalanmış; 2. *прил.* yırtıq, cırıq, dağılmış.

ИЗОРВАТЬ сов. yırtmaq, cırmaq, cırıq-cırıq etmək, dağıtmaq, parçalamaq.

ИЗОРВАТЬСЯ сов. yırtılmaq, cırılmaq, cırıq-cırıq olmaq, dağılmaq, parçalanmaq.

ИЗОСТЛАННЫЙ прич. düşənmiş.

ИЗОСТЛАТЬ сов. düşəmək, başdan-baş düşəmək.

ИЗОТЕРА ж coğr. izotera (coğrafiya xəritəsində: yayda orta temperaturu bərabər olan yerləri birləşdirən xətt).

ИЗОТЕРМА ж izoterma (1. coğrafiya xəritəsində: orta temperaturu bir olan yerləri birləşdirən xətt; 2. *fiz.* istilik proseslərini

göstərən diaqramlarda temperaturuları bərabər olan nöqtələri birləşdirən xətt).

ИЗОТЕРМИЧЕСКИЙ прил. izotermik (eyni temperaturu, eyni temperaturu saxlayan); **изотермический вагон** izotermik vaqon.

ИЗОТКАННЫЙ прич. sapla çəkilmiş.

ИЗОТКАТЬ сов. sapla çəkmək; **изоткать золотом материю** parçanı zərli sapla çəkmək.

ИЗОТОПЫ мн. (ед. изотоп м) *xüs.* izotoplar (eyni kimyəvi element atomlarının müxtəlif növləri).

ИЗОХИМЕНА ж coğr. izoximena (coğrafiya xəritəsində qışda temperaturu bərabər olan yerləri birləşdirən xətt).

ИЗОХРОМАТИЧЕСКИЙ прил. *fiz.* izoxromatik, eynirəngli.

ИЗОХРОННОСТЬ ж мн. нет *xüs.* izoxronluq (bərabər müddətlik, eyni müddətlik).

ИЗОХРОННЫЙ прил. *xüs.* izoxron; eyni müddətli, eyni müddət davam edən, müddət etibarilə bərabər.

ИЗОШРЕНИЕ *ср мн. нет* kəskinləşmə, kəskinləşdir(il)mə; təkmilləşmə, təkmilləşdir(il)mə; itiləşmə, itiləşdir(il)mə, incələşdirmə, incələşdir(il)mə (bəzən mənfi mənada işlənir).

ИЗОШРЕННОСТЬ ж мн. нет kəskinlik, itilik, incəlik, həssaslıq; **изошренность** *ума* alın kəskinliyi.

ИЗОШРЕННЫЙ 1. прич. təkmilləşdirilmiş, inkişaf etdirilmiş, incəldilmiş; 2. *прил.* iti, kəskin; nazik, incə, həssas.

ИЗОШРИТЬ сов. kəskinləşdirmək, itiləşdirmək, təkmilləşdirmək, inkişaf etdirmək, incələşdirmək.

ИЗОШРИТЬСЯ сов. 1. incələşmək, həssaslaşmaq, kəskinləşmək, itiləşmək; 2. təkmilləşmək, ustalaşmaq, mahirləşmək.

ИЗОШРЯТЬ несов. bax **изошприть**.

ИЗОШРЯТЬСЯ несов. 1. bax **изошприться**; 2. kəskinləşdirilmək, itiləşdirilmək, təkmilləşdirilmək.

ИЗ-ПОД, ИЗ-ПОДО пред. 1. altından, ... altından; **из-под стола** stolun altından; 2. 3-cü şəxs nisbat şəkilçiləri vasitəsilə ifadə olunur; **ящик из-под макарон**

makaron yeşiyi; **посуда из-под масла** yağ qabı; **из-под палки** zorla, ağac gücünə; **из-под носу** gözünün qabağın-dan, göz görə-görə; **достать из-под земли** bax достать; **из-под полы** bax пола.

ИЗРАБОТАТЬ *сов. dan.* işlətmək.

ИЗРАБОТАТЬСЯ *сов. dan.* 1. işlənməkdən korlanmaq; 2. çox və gərgin işləməkdən səhhəti pozulmaq, əldən düşmək.

ИЗРАЗВРАТНИЧАТЬСЯ *сов. dan.* əqlə-sizləşmək, əqlətsiz olmaq.

ИЗРАЗЕЦ *м* kaşı.

ИЗРАЗЦОВЫЙ изразец *söz. sif.* kaşidan; **изразцовая печь** kaşı peç.

ИЗРАИЛЬЯНЕ *мн. (ед. израильтянин м, израильтянка ж)* 1. tar. israililər, bəni İsrail (qədim yəhudi qəbilələrinin ümumi adı); 2. İsrail dövlətinin vətəndaş-ları.

ИЗРАНЕННЫЙ *прич.* yaralanmış (çox yerdən).

ИЗРАНИТЬ *сов.* yaralamaq (çox yerdən), çox yara vurmaq.

ИЗРАСТАНИЕ *ср к. т.* qeyri-normal inkişaf (etmə).

ИЗРАСХОДОВАНИЕ *ср мн. нет* xərclə-mə, xərclənmə; sərf etmə, sərf edilmə.

ИЗРАСХОДОВАННЫЙ *прич.* xərcələnmiş, sərf olunmuş.

ИЗРАСХОДОВАТЬ *сов.* xərcləmək, sərf etmək, tükətmək, işlədib qurtarmaq.

ИЗРАСХОДОВАТЬСЯ *сов.* xərclənmək, sərf olunmaq, tükənmək, işlədib qurtar-maq.

ИЗРЕДИТЬ *сов.* seyrəkləşdirmək, seyrək etmək.

ИЗРЕДКА *нареч.* arabir, hərdən, hərdən-bir, bəzən, az-az.

ИЗРЕЖЕННОСТЬ, ИЗРЕЖЕННОСТЬ *ж мн. нет* seyrəklik.

ИЗРЕЖЕННЫЙ, ИЗРЕЖЕННЫЙ *прил.* seyrək.

ИЗРЕЖИВАТЬ *несов.* bax изредить.

ИЗРЕЗАННЫЙ 1. *прич.* kəsilmiş, doğran-mış; kəsik-kəsik edilmiş, doğram-doğram edilmiş; **изрезанный на куски** tikə-tikə edilmiş; 2. *прил.* girintili-çıxıntılı; **изре-**

занный берег girintili-çıxıntılı sahil (körfəzləri, limanları çox olan sahil).

ИЗРЕЗАТЬ *сов.* kəsmək, doğramaq, kəsik-kəsik etmək, parça-parça etmək, doğram-doğram etmək, tikə-tikə etmək.

ИЗРЕЗАТЬ *несов. dan.* bax изрезать.

ИЗРЕЗАТЬСЯ *сов.* kəsik-kəsik etmək (öz bədəninin bir və ya bir çox yerini).

ИЗРЕЗАТЬСЯ *несов. dan.* kəsik-kəsik et-mək.

ИЗРЕЗЫВАТЬ *несов. bax изрезать.*

ИЗРЕЗЫВАТЬСЯ *несов. 1.* bax изрезать-ся; 2. kəsik-kəsik edilmək, kəsilmək, parçalanmaq, doğranmaq.

ИЗРЕКАТЬ *несов. köhn. bax изречь.*

ИЗРЕКАТЬСЯ *несов. köhn. söylənmək, deyilmək.*

ИЗРЕЧЕНИЕ *ср* kəlam; həkimanə söz.

ИЗРЕЧЕННЫЙ *прич. köhn. söylənmiş, deyilmiş.*

ИЗРЕЧЬ *сов. 1. köhn. söyləmək, demək; 2. təmtəqlə söyləmək, bəyan etmək.*

ИЗРЕШЕТИТЬ *сов.*deşik-deşik etmək, dəlik-dəlik etmək, xəlbirə döndərmək.

ИЗРЕШЕТИТЬСЯ *сов.*deşik-deşik olmaq, dəlik-dəlik olmaq.

ИЗРЕШЕЧЕННЫЙ *прич.*deşik-deşik edilmiş, dəlik-dəlik edilmiş.

ИЗРЕШЕЧИВАТЬ *несов. bax изрешетить.*

ИЗРЕШЕЧИВАТЬСЯ *несов. 1.* bax изрешетиться; 2.deşik-deşik edilmək, dəlik-dəlik edilmək.

ИЗРЫНУТЬ *сов. köhn. püskürtmək, tulla-maq, atmaq.*

ИЗРИСОВАННЫЙ *прич. dan.*şəkillə dol-durulmuş, hər yerinə şəkil çəkilmiş.

ИЗРИСОВАТЬ *сов. dan. 1.* hər tərəfinə şə-kil çəkmək, hər yerinə şəkil çəkmək; 2. işlədib qurtarmaq (karandaş və s.).

ИЗРИСОВАТЬСЯ *сов. dan.* işlədib qurtar-maq (karandaş və s.).

ИЗРИСОВЫВАТЬ *несов. dan. bax изрисо-вать.*

ИЗРИСОВЫВАТЬСЯ *несов. dan. bax изрисоваться.*

ИЗРУБАТЬ *несов. bax изрубить.*

ИЗРУБАТЬСЯ *несов. 1.* doğranmaq, doğram-doğram edilmək; 2. qılncdan keçirilmək.

ИЗРУБИТЬ *сов. 1.* doğramaq, doğram-doğram etmək; 2. qılncdan keçirmək.

ИЗРУБЛЕННЫЙ *прич. 1.* doğranmış, doğram-doğram edilmiş; 2. qılncdan ke-çirilmiş.

ИЗРУБЦЕВАТЬ *сов. çarığ-çarığ (kəsik-kəsik) etmək.*

ИЗРУБЦОВЫВАТЬ *несов. bax изрубце-вать.*

ИЗРУБЦОВЫВАТЬСЯ *несов. çarığ-çarığ (kəsik-kəsik) edilmək.*

ИЗРУГАННЫЙ *прич. dan.* söyülmüş, söyü-lüb abırdan salınmış.

ИЗРУГАТЬ *сов. dan.* söymək, söyüb abır-dan salmaq.

ИЗРУГАТЬСЯ *сов. dan.* söyülmək, söyülüb abırdan salınmaq.

ИЗРЫВАТЬ I *несов. bax изрывать.*

ИЗРЫВАТЬ II *несов. bax изрыть.*

ИЗРЫВАТЬСЯ I *несов. cırılmaq, dağıl-maq, cırıq-cırıq olmaq.*

ИЗРЫВАТЬСЯ II *несов. 1.* qazılmaq, qazıq-qazıq olmaq; 2. *təc. yarılmaq, eşilmək, alt-üst edilmək.*

ИЗРЫГАТЬ *несов. 1.* qusmaq, qaytarmaq; 2. püskürmək; 3. *təc. yağdırmaq (söyüş), demək (pis söz).*

ИЗРЫГНУТЬ *сов. и однокр. bax изрыгать.*

ИЗРЫСКАТЬ *сов. hər tərəfi görmək, gə-zib dolaşmaq, özünü ora-bura vurmaq, o yan-bu yana qaçmaq.*

ИЗРЫТЫЙ *прич. 1.* qazılmış, qazıq-qazıq edilmiş; 2. *təc. dan. eşələnmiş, alt-üst edilmiş, qarışdırılmış; 3. изрытый оспой* çopur.

ИЗРЫТЬ *сов. 1.* qazımaq, qazıq-qazıq et-mək; 2. *təc. eşəlmək, alt-üst etmək, qarışdırmaq; изрыл весь сундук* bütün sandığı alt-üst etdi(m).

ИЗРЯДНО *нареч. 1.* çox, xeyli, olduqca; **изрядно устал** xeyli yorulmuş(am); **изрядно вчера поработали** dünən xeyli (yaхşıca) işlədik; 2. *köhn. yaхşıca, kifa-yət qədər, xeyli, çox gözəl; изрядно на-писано* çox gözəl yazılmışdır.

ИЗРЯДНЫЙ *прил. 1.* çox, çoxlu, xeyli; **по-лучил изрядную сумму денег** xeyli (çoxlu), pul aldı(m); 2. *köhn. çox yaхşı,*

çox gözəl; **изрядная картина** çox gözəl şəkil; 3. *dan. yekə, böyük, əməlli-başlı.*

ИЗУВЕР *м 1.* qatı mövhumatçı, qəddar mövhumatçı, mütəəssib; 2. vəhşi.

ИЗУВЕРКА *ж 1.* qatı mövhumatçı qadın (qız); 2. vəhşi qadın (qız).

ИЗУВЕРСКИЙ изувер və изуверство *söz. sif.*

ИЗУВЕРСТВО *ср мн. нет 1.* qatı mövhu-matçılıq, mütəəssiblik; 2. vəhşilik, vəhşi hərəkət.

ИЗУВЕРСТВОВАТЬ *несов. vəhşilik etmək, vəhşi kimi hərəkət etmək.*

ИЗУВЕЧЕНИЕ *ср мн. нет* şikəst etmə, şikəst edilmə.

ИЗУВЕЧЕННЫЙ *прич. şikəst edilmiş, şikəst.*

ИЗУВЕЧИВАТЬ *несов. bax изувечить.*

ИЗУВЕЧИВАТЬСЯ *несов. 1.* bax изуве-читься; 2. şikəst edilmək.

ИЗУВЕЧИТЬ *сов. şikəst etmək.*

ИЗУВЕЧИТЬСЯ *сов. şikəst olmaq.*

ИЗУОРИТЬ *сов. dan. naxış salmaq, naxış-lamaq, naxışla bəzəmək.*

ИЗУКРАСИТЬ *сов. 1.* bəzəmək, bəzək vurmaq; **изукрасить здание флагами** binanı bayraqlarla bəzəmək; 2. *dan. bo-yamaq, batırmaq, ləkələmək.*

ИЗУКРАСИТЬСЯ *сов. 1.* bəzənmək; 2. bu-lanmaq, ləkələnmək.

ИЗУКРАШЕННЫЙ *прич. 1.* bəzədilmiş; 2. boyanmış, ləkələnmiş.

ИЗУКРАШИВАТЬ *несов. bax изукрасить.*

ИЗУКРАШИВАТЬСЯ *несов. bax изукра-ситься.*

ИЗУМИТЕЛЬНО *нареч. son dərəcə gözəl, valehedici, qəribə; он изумительно поёт* son dərəcə gözəl oxuyur.

ИЗУМИТЕЛЬНЫЙ *прил. fəvqəladə, va-lehedici, son dərəcə gözəl, qəribə.*

ИЗУМИТЬ *сов. heyrləndirmək, heyətə salmaq, təəccübləndirmək, valeh etmək.*

ИЗУМИТЬСЯ *сов. heyət etmək, heyətlənmək, təəccüb etmək, təəccüblənmək, valeh olmaq.*

ИЗУМЛЕНИЕ *ср мн. нет* heyət, təəccüb.

ИЗУМЛЕННЫЙ 1. *прич. heyətlən(diril)-miş, təəccüblən(diril)miş; 2. прил. hey-rətlı, heyran.*

ИЗУМЛЯТЬ *несов.* bax izumity.
ИЗУМЛЯТЬСЯ *несов.* bax izumitya.
ИЗУМРҮД *м* zümrüd (yaşıl rəngli qiymətli daş).

ИЗУМРҮДНЫЙ *прил.* 1. zümrüddən qayırılmış; **изумрудный браслет** zümrüd bilərzik; 2. *şair.* zümrüd rəngli; **изумрудные воды залива** körfəzin zümrüd suları.

ИЗУМРДОВЫЙ *бax* **изумрудный.**
ИЗУРДОВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* eybəcər hala sal(in)ma, şikəst etmə (edilmə), korlama, xarab etmə (edilmə).

ИЗУРДОВАННЫЙ *прич.* eybəcər hala salınmış, şikəst edilmiş; bəbad hala salınmış, xarab edilmiş.

ИЗУРДОВАТЬ *сов.* eybəcər hala salmaq, şikəst etmək, korlamaq, xarab etmək
ИЗУРДОВАТЬСЯ *сов.* özünü eybəcər halala salmaq, şikəst etmək; özünü korlamaq, xarab etmək.

ИЗУСТНЫЙ *прил.* *köhn.* dilcavabı, şifahi, ağızdan, ağızdan-ağıza keçən.

ИЗУЧАТЬ *несов.* bax izuçity.
ИЗУЧАТЬСЯ *несов.* öyrənilmək, tədqiq olunmaq.

ИЗУЧЕНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. öyrənmə, öyrənilmə; tədqiq etmə, tədqiq edilmə; 2. tədqiqat, tədqiq; 3. tanış olma, bələd olma.

ИЗУЧЕННОСТЬ *ж* öyrənilmə; lazımcına öyrənilmə; **недостаточная изученность вопроса** məsələnin lazımcına öyrənilməməsi.

ИЗУЧЕННЫЙ *прич.* öyrənilmiş, tədqiq olunmuş.

ИЗУЧИТЬ *сов.* 1. öyrənmək, tədqiq etmək; 2. tanış olmaq, bələd olmaq.

ИЗЪЕДАТЬ *несов.* bax izyedyt.
ИЗЪЕДАТЬСЯ *несов.* 1. yeyilmək, ovulmaq; gəmirilmək; 2. aşınmaq, yanmaq (*turşudan*); xarab olmaq.

ИЗЪЕДЕННЫЙ *прич.* 1. yeyilmiş; **изъеденный молью костюм** güvə dəymiş kostyum; 2. ovulmuş, gəmirilmiş; 3. yanmış (*turşudan*); xarab edilmiş.

ИЗЪЕЗДИТЬ *сов.* 1. gəzib dolaşmaq, ...hər tərəfini gəzmək, başdan-başa dolaşmaq, ayaqdan salmaq (*miniklə*); 2. korlamaq, xarab etmək (*çox sürməkdən, çox işlətməkdən*).

ИЗЪЕЗДИТЬСЯ *сов.* çox işlənməkdən (*çox sürməkdən*) xarab olmaq, korlanmaq; **дорога изъездилась** yol çox işlənməkdən xarab olmuşdur.

ИЗЪЕЗЖЕННЫЙ *прич. и* *прил.* 1. gəzilmiş (*miniklə*); 2. korlanmış, xarab edilmiş (*çox sürməkdən, çox işlənməkdən*); 3. *dan.* kələ-kötür çala-çuxur; **изъезженная дорога** kələ-kötür yol, çala-çuxur yol.

ИЗЪЕЗЖИВАТЬ *несов.* *dan.* bax **изъездить.**
ИЗЪЕЗЖИВАТЬСЯ *несов.* *dan.* 1. bax **изъездиться;** 2. gəzilmək, ayaqdan salınmaq (*miniklə*).

ИЗЪЕЛЮЗИТЬ *сов.* *dan.* 1. iməkləmək; 2. yerə sürüb korlamaq; **изъелозить брюки** şalvarını yerə sürüb korlamaq.

ИЗЪЕРЗАТЬ *сов.* *dan.* sürüb dağıtmaq, sürüb xarab etmək; **изъерзать платье** paltarını sürüb dağıtmaq.

ИЗЪЕРЗЫВАТЬ *несов.* *dan.* bax **изъерзать.**
ИЗЪЕСТЬ *сов.* 1. yemək; **моль изъела сукно** mahudu güvə yemişdir; 2. yeyib məhv etmək, yeyib korlamaq, gəmirmək; **жучок изъел мебель** qurd mebeli yeyib korlamışdır; 3. yandırmaq, yemək, korlamaq (*turşu və s.*).

ИЗЪЯБЕДНИЧАТЬСЯ *сов.* *dan.* xəbərcilliyi adət etmək; çuğulçu olmaq.

ИЗЪЯВИТЕЛЬНЫЙ *прил.:* **изъявительное наклонение** *gram.* xəbər forması.

ИЗЪЯВИТЬ *сов.* bildirmək, göstərmək, bəyan etmək, izhar etmək; **изъявить согласие** razılığını bildirmək.

ИЗЪЯВЛЕНИЕ *ср* bildirmə, göstərmə; bəyan etmə, izhar etmə; **изъявление благодарности** təşəkkürünü bildirmə.

ИЗЪЯВЛЕННЫЙ *прич.* bildirilmiş, göstərilmiş; bəyan edilmiş, izhar edilmiş.

ИЗЪЯВЛЯТЬ *несов.* bax **изъявить.**

ИЗЪЯВЛЯТЬСЯ *несов.* bildirilmək, göstərilmək, izhar edilmək, bəyan edilmək.

ИЗЪЯЗВИТЬ *сов.* *köhn.* yara basmaq.

ИЗЪЯЗВЛЕНИЕ *ср* yara (xora) basma, yara tökmə.

ИЗЪЯЗВЛЕННЫЙ *прич.* *köhn.* yara basmış.

ИЗЪЯЗВЛЯТЬ *несов.* bax **изъязвить.**

ИЗЪЯН *м* 1. zədə, nöqsan; ayıb, qüsurlu; **товар с изъяном** nöqsanlı mal; 2. zərəf, ziyan; **причинить изъян** zərəf vurmaq.

ИЗЪЯНЕЦ *м* **изъян** söz. *kiç.*
ИЗЪЯНИСТЫЙ *прил.* *məh.* 1. zədəli, nöqsanlı; 2. ayıblı, qüsurlu.

ИЗЪЯННЫЙ *прил.* *köhn.* zədəli, nöqsanlı.

ИЗЪЯСНЕНИЕ *ср* *köhn.* 1. izah etmə, şərh etmə, anlatma, aydınlaşdırma, başa salma; 2. izahat, izah, şərh.

ИЗЪЯСНЕННЫЙ *прич. и* *прил.* *köhn.* izah olunmuş, şərh edilmiş, anladılmış, aydınlaşdırılmış, başa salınmış.

ИЗЪЯСНИТЕЛЬНЫЙ *прил.* *köhn.* şərhli, izahlı; şərhədicə, izahədicə.

ИЗЪЯСНИТЬ *сов.* *köhn.* izah etmək, anlatmaq, şərh etmək, aydınlaşdırmaq, başa salmaq.

ИЗЪЯСНИТЬСЯ *сов.* *köhn.* fikrini başa salmaq (anlatmaq), danışmaq.

ИЗЪЯСНЯТЬ *несов.* *köhn.* bax **изъяснить.**

ИЗЪЯСНЯТЬСЯ *несов.* *köhn.* 1. bax **изъясниться;** 2. izah edilmək, şərh edilmək, başa salınmaq.

ИЗЪЯТИЕ *ср* 1. aradan qaldırma (qaldırılma), aradan götürmə (götürülmə); ləğv etmə (edilmə), kənar etmə (edilmə); çıxartma (çıxardılma); 2. istisna; **без всякого изъятия** heç bir istisna olmadan, istisnasız; 3. müsadirə etmə (edilmə); müsadirə.

ИЗЪЯТЫЙ *прич.* 1. götürülmüş, aradan qaldırılmış, ləğv edilmiş, kənar edilmiş; çıxardılmış; 2. müsadirə edilmiş.

ИЗЪЯТЬ *сов.* 1. götürmək, aradan qaldırmaq, ləğv etmək, kənar etmək, çıxartmaq; **изъять из продажи** satışdan götürmək; 2. müsadirə etmək.

ИЗЫМАТЬ *несов.* bax **изъять.**

ИЗЫМАТЬСЯ *несов.* götürülmək; aradan qaldırılmaq, ləğv edilmək, kənar edilmək, çıxardılmaq.

ИЗЫСКАНИЕ *ср* 1. axtarma, araşdırma; 2. tədqiqat, axtarış, kəşfiyyat.

ИЗЫСКАННО *нареч.* 1. nəzakətlə; **изысканно обращаться** nəzakətlə müraciət etmək; 2. gözəl, qəşəng, zərif, nəfis, incə; **изысканно одетый** zərif (qəşəng) geyinmiş.

ИЗЫСКАННОСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. nəzakətlik, nəzakət; 2. nəfislik, gözəllik, zəriflik, incəlik, qəşənglik.

ИЗЫСКАННЫЙ *прил.* gözəl, zərif, incə, nəfis (ləzis) **изысканные блюда** zərif (ləzis) yeməklər.

ИЗЫСКАТЕЛЬ *м* *xüs.* kəşfiyyatçı, axtarışçı, araşdırma işləri apararı mütəxəssis.

ИЗЫСКАТЕЛЬСКИЙ *xüs.* **изыскатель** söz. *şif.*; **изыскательская партия** kəşfiyyatçı dəstəsi.

ИЗЫСКАТЬ *сов.* tapmaq, axtarıb tapmaq.

ИЗЫСКАТЬСЯ *сов.* tapılmaq, axtarıb tapılmaq.

ИЗЫСКИВАТЬ *несов.* 1. bax **изыскать;** 2. tədqiqat aparmaq, kəşfiyyat işləri aparmaq.

ИЗЫСКИВАТЬСЯ *несов.* 1. bax **изыскаться;** 2. axtarılmaq, tədqiq edilmək, araşdırılmaq.

ИЗЮБР, ИЗЮБРЬ *м* *məh.* maral (*Şərqi Si-birdə*).

ИЗЮБРЕВЫЙ, ИЗЮБРОВЫЙ *прил.* maral -i[-i]; **изюбровые рога** maral buy-nuzları.

ИЗЮМ *м* *мн.* *нет* mövüc, kişmiş; **не фунт изюму** *dan.* zar. (bu sənin üçün) boş şey deyil, asan iş deyil.

ИЗЮМИНА *ж* mövüc dənəsi, kişmiş dənəsi.

ИЗЮМИНКА *ж* 1. **изюмина** söz. *kiç.*; 2. *məs.* xüsusiyyət, məğz; **человек с изюминкой** *dan.* qanişirin adam, duzlu adam.

ИЗЮМНЫЙ *изюм* söz. *şif.*

ИЗЯЩЕСТВО *ср* *мн.* *нет* zəriflik, qəşənglik, incəlik, gözəllik.

ИЗЯЩНО *нареч.* zərif, incə, gözəl, qəşəng.

ИЗЯЩНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* zəriflik, incəlik, gözəllik, qəşənglik.

ИЗЯШНЫЙ *прил.* zərif, incə, gözəl, qəşəng; **изяшные искусства** incəsənət.

ИЗЯЩНАЯ *литература* (словесность) *köhn.* bədii ədəbiyyat.

ИКАНИЕ *ср* *мн.* *нет* dilç. "i"ləşmə ("e" və "я" səslərini "i" kimi tələffüz etmə, *məs.*: "весна", əvəzinə "висна", "кипиток" əvəzinə "кипиток" demə).

ИКАНИЕ *ср* *мн.* *нет* hiçqırma, hiçqırmaq.

ИКАТЬ *несов.* dilç. "i"ləşdirmək ("e" və "я" səslərini "i" kimi tələffüz etmək).

ИКАТЬ *несов.* hiçqırmaq.

ИКАТЬСЯ *несов.* *dan.* hiçqırmaq tutmaq.

ИКНУТЬ *однокр.* **бах** **икать.**
ИКНУТЬСЯ *однокр.* **бах** **икаться.**
ИКОНА *ж* **дини** **икона** (*xristianlarda: Allahın və yaxud övliyaların şəklі*).
ИКО́ННЫЙ **икона** *söz. sif.*
ИКОНОБОРЕЦ *м* **дини** **ikonoborcu** (**бах** **иконоборчество**).
ИКОНОБОРЧЕСКИЙ *дини, tar.* **иконоборец** *və* **иконоборчество** *söz. sif.*
ИКОНОБОРЧЕСТВО *ср* **мн.** **нет** *дини, tar.* **ikonoborçuluq** (*VIII—IX əsrlərdə Vizantiyada meydana çıxmış, ikonalara sitayiş etməyə zidd olan dini cərəyan*).
ИКОНОГРАФИЧЕСКИЙ **иконография** *söz. sif.*
ИКОНОГРА́ФИЯ *ж* **мн.** **нет** **ikonoqrafiya** (*1. rəsm və ya heykəltəraşlıq əsərlərində təsvir edilən surətlərin təsvir və tədqiqi; 2. sobir, bu kimi rəsm və heykəllər*).
ИКОНОПИСЕЦ *м* **икона** **çəkən**.
ИКОНОПИСЕЦЫ *1. иконописец* *söz. sif.* *2. тас.* **ruhsuz, cənsiz, müqəvva kimi.**
ИКОНОПИСЬ *ж* **мн.** **нет** **ikona** **çəkmə** (**бах** **икона**).
ИКОНОСКО́П *м* **ikonoskop** (*televiziya şəklі uzaqlara verən elektron-şüa borucuğu*).
ИКОНОСТАС *м* **дини** **ikonostas** (*pravoslav kilsəsində: ikonaların asıldığı divar*).
ИКОНОТЕ́КА *ж* **ikonoteka** (*müəyyən mövzuya aid şəkillər kolleksiyası*).
ИКО́РКА *ж* **дан.** **икра** (*1-ci mənada*) *söz. kiç.*
ИКО́РНЫЙ *прил.* **kürü** -[i-].
ИКОСА́ЭДР *м* **riyaz.** **ikosaedr** (*iyirmizlülü həndəsi cisim*).
ИКО́ТА *ж* **мн.** **нет** **hiçqırıq**.
ИКРА́ I *ж* **мн.** **нет** **1. kürü; метать** **икру** **kürü tökmək; 2. ikra** (*xırdə doğranmış tərəvədən hazırlanan yemək*).
ИКРА́ II *ж* **бах** **икры.**
ИКРІ́НА *ж* **kürü** **dənəsi.**
ИКРІ́НКА **икрина** *söz. kiç.*
ИКРІ́СТЫЙ I *прил.* **kürülü, çox kürüsü olan; икрістая рыба** **çox kürüsü olan balıq.**
ИКРІ́СТЫЙ II *прил. dan.* **yoğunbaldır, qalınbaldır.**

ИКРІ́ТЬСЯ *несов.* **xüs.** **kürülemək, kürü salmaq, kürü tökmək.**
ИКРОМЁТ *м* **бах** **икрометание.**
ИКРОМЕТА́НИЕ *ср* **мн.** **нет** **xüs.** **kürülemə, kürü salmaq, kürü tökmə.**
ИКРЫ *мн. (ед. икра ж)* **balırlar.**
ИКРЯ́НИК *м* **kürü** **ustası.**
ИКРЯ́НО́Й *прил.* **1. kürülü; икрная рыба** **kürülü balıq; 2. kürüden hazırlanmış.**
ИКС *м* **iks** (*1. latın əlifbasının iyirmi dördüncü hərfi; 2. riyaz. məlum olmayan və "x" hərfi ilə işarə olunan kəmiyyət; 3. тас. məlum olmayan və ya adı çəkil-mək istənilməyən şəxs; 4. икс-лучи fiz. iks-şüalar, Rentgen şüaları.*)
ИЛ *м* **мн.** **нет** **lil; на дне колодца скопилось много ила** **quyunun dibinə çoxlu lil yığılmışdır.**
ИЛИ *союз.* **1. ya, və ya, ya da, yaxud; 2. yoxsa; вы придёте или он?** **siz gələcəksiniz, yoxsa o?**
ИЛИ́СТЫЙ *прил.* **lilli, lil basmış.**
ИЛИ́ТЕРА́ТЫ *мн.* **illiteratlar** (*hərflərlə verilə bilməyən səsər, mas.: fit, xırıltı, hiçqırıq, ah çəkmə və s.*).
ИЛЛЮЗИОНИ́ЗМ *м* **мн.** **нет** **fəls.** **illüziönizm** (*xarici aləmin illüziyadan-xəyalədən başqa bir şey olmadığını iddia edən, elməzidd fəlsəfi görüş, subyektiv idealizmin ifrat forması*).
ИЛЛЮЗИОНИ́СТ **illüzionist** (*1. fəls. illüziönizm tərəfdarı; 2. sehrbaz, gözbağlayıcı*).
ИЛЛЮЗИОНИ́СТИЧЕСКИЙ *fəls.* **иллюзионизм** *söz. sif.; иллюзионистическая философия* **illüzionizm fəlsəfəsi.**
ИЛЛЮЗИОНИ́СТСКИЙ **иллюзионист** *söz. sif.*
ИЛЛЮЗИО́ННЫЙ *прил.* **illüziya** -[i-].
ИЛЛЮ́ЗИЯ *ж* **illüziya; xəyal, xülya.**
ИЛЛЮЗО́РНОСТЬ *ж* **xəyalilik, qeyri-həqiqilik, qeyri-reallıq, xam xəyalıq.**
ИЛЛЮЗО́РНЫЙ *прил.* **xəyalı, aldadıcı, başagəlməz.**
ИЛЛЮМИНА́ТОР *м* **illüminator** (*1. gəminin yan tərəfində kip bağlanan girdə pəncərə; 2. çıraqbanlıq düzəltməklə məşğul olan adam*).

ИЛЛЮМИНА́ТЫ *мн. tar.* **illüminatlar** (*XVIII əsrin 2-ci yarısında Avropada bəzi gizli dini-siyasi cəmiyyətlərin adı*).
ИЛЛЮМИНАЦИО́ННЫЙ **иллюминация** *söz. sif.*
ИЛЛЮМИНА́ЦИЯ *ж* **çıraqbanlıq, çıraqban.**
ИЛЛЮМИНИ́РОВАТЬ *сов. и* **несов.** **çıraqban etmək, bəzəmək (ışıqlarla).**
ИЛЛЮМИНИ́РОВАТЬСЯ *сов. и* **несов.** **çıraqban edilmək, bəzədilmək (ışıqlarla).**
ИЛЛЮМИНО́ВАННЫЙ *прич.* **çıraqban edilmiş, əlvan işıqlarla bəzədilmiş.**
ИЛЛЮМИНОВА́ТЬ *сов. и* **несов.** **çıraqban etmək, əlvan işıqlarla bəzəmək.**
ИЛЛЮМИНОВА́ТЬСЯ *сов. и* **несов.** **1. çıraqban edilmək, bəzənmək (ışıqlarla); 2. rənglənmək (xəritə).**
ИЛЛЮСТРАТИ́ВНОСТЬ *ж* **мн.** **нет** **əyani-lik (şəkillərlə, misallarla və s. əyani vəsitələrlə göstərilmə).**
ИЛЛЮСТРАТИ́ВНЫЙ *прил.* **əyani; иллюстративный метод** **əyani metod.**
ИЛЛЮСТРА́ТОР *м* **illüstrator, kitab rəssamı (kitab, jurnal, qəzet üçün şəkil çəkən rəssam).**
ИЛЛЮСТРА́ЦИЯ **1. ж** **бах** **иллюстрирование; 2. şəkil, rəsm (kitabda); журнал с иллюстрациями** **şəkilli (rəsmli) jurnal; 3. misal.**
ИЛЛЮСТРІ́РОВАНИЕ *ср* **мн.** **нет** **1. şəkil vermə; 2. misal gətirmə. 3. misallarla aydınlaşdırma (izah etmə).**
ИЛЛЮСТРІ́РОВАННЫЙ *прил.* **şəkilli, rəsmli; иллюстрированный журнал** **rəsmli (şəkilli) jurnal.**
ИЛЛЮСТРІ́РОВАТЬ *сов. и* **несов.** **1. şəkil vermək; иллюстрировать книгу** **kitabda şəkillər vermək; 2. тас. misal gətirmək, misallarla aydınlaşdırmaq (izah etmə).**
ИЛЛЮСТРІ́РОВАТЬСЯ *сов. и* **несов.** **1. şəkil verilmək; эта книга иллюстрируется известным художником** **bu kitabın şəkilləri məşhur rəssam tərəfindən çəkilmişdir; 2. тас. misal gətirmək, misallarla aydınlaşdırmaq (izah edilmək).**
ИЛОВА́ТЫЙ *прил. dan.* **azca lilli, bir qədər lilli.**
ИЛОВЫ́Й **бах** **илистый.**

ИЛО́Т *м* **tar.** **1. ilot** (*qədim Spartada: təh-kimli kəndli*); **2. qul, kölə.**
ИЛЬ *союз* **бах** **или.**
ИЛЬКА *ж* **zoöl.** **ilka** (*1. Amerika qoxarcası; 2. bu heyvanın xəzi*).
ИЛЬКОВЫ́Й **илька** *söz. sif.* **ильковый** **мех** **ilka xəzi.**
ИЛЬМ *м* **bot.** **qarağac.**
ИЛЬМЁ́НЬ *м* **тəh.** **nohur, axmaz.**
ИЛЬМОВНИ́К *м* **qarağac meşəsi.**
ИЛЬМОВЫ́Й **ильм** *söz. sif.; ильмовый* **лист** **qarağac yarpağı.**
ИМ *мест.* **1. onunla; им гордится вся страна** **bütün ölkə onunla fəxr edir; 2. onun tərəfindən; статья написана им** **məqalə onun tərəfindən yazılmışdır; 3. onlara; передайте им от нас привет** **bizdən onlara salam söyləyin.**
ИМАЖИ́ННИ́ЗМ *м* **мн.** **нет** **ədəb. imajinizm** (*XX əsrin əvvəllərində meydana çıxmış düşkünlük əhval-ruhiyyəsi yayarı ədəbi cərəyanlardan biri*).
ИМАЖИ́ННИ́СТ *м* **ədəb. imajinist (imajinizm tərəfdarı).**
ИМАЖИ́НИ́СТСКИЙ **имажинизм** *və* **имажинист** *söz. sif.*
ИМÁМ *м* **imam.**
ИМБІ́РНЫЙ I. **имбирь** *söz. sif.; имбирное* **масло** **zəncəfil yağı; 2. zəncəfilli.**
ИМБІ́РЬ *м* **мн.** **нет** **zəncəfil; 4. желтый имбирь** **sarıkök.**
ИМЁ́НИЕ *ср* **mülk, malikanə.**
ИМЕНІ́ННИК *м* **ad günü keçirilən adam; 4. именинником (как именинник) (судеть, смотреть) *dan. şad, gülər üzle, məmnun-məmnun (oturmaq, baxmaq).*
ИМЕНІ́ННИЦА *ж* **ad günü keçirilən qadın (qız).**
ИМЕНІ́ННЫЙ **именны** *söz. sif.*
ИМЕНІ́НЫ *ед. нет* **ad günü, ad qoyulan gün.**
ИМЕНІ́ТЕЛЬНЫЙ *прил.* **именительный падеж** **qram, adlıq hal.**
ИМЕНІ́ТОСТЬ *ж* **мн.** **нет** **məşhurluq, adlı-sanlılıq, hörmətliklik.**
ИМЕНІ́ТЫЙ *прил.* **məşhur, adlı-sanlı, hörmətli.**
ИМЕННО *част.* **1. məhz, elə özüdür ki, var, həmin özü; именно вас хочу видеть****

məhz sizi görmək istəyirəm; **именно он** elə özüdür ki, var; 2. yəni; **лиственные деревья**, а именно: дуб, берёза, осина, липа и т. д. yağraqlı ağaclar, yəni: palıd, tozağacı, qovaq, cökə və i. a; **о вот именно** əlbəttə, hə.

ИМЕННОЙ прил. 1. adlı, üstündə ad yazılmış (göstərilmiş); **именной чек** adlı çek (ad yazılmış çek); 2. ad -i[-i]; **именное склонение** gram, ad hallanması; **о именной указ** köhn. çağ fərmanı, padşah fərmanı; **именной список** adlar siyahısı.

ИМЕНОВАННЫЙ прич. adlandırılmış, ad qoyulmuş; **о именованное число** riyaz. adlı ədəd.

ИМЕНОВАТЬ несов. köhn. adlandırmaq, ad qoymaq, ad etmək, çağırmaq.

ИМЕНОВАТЬСЯ несов. köhn. 1. adlanmaq; 2. adlandırılmaq, ad verilmək, ad qoyulmaq, çağırılmaq.

ИМЕНОСЛОВ м köhn. 1. ad, termin və s. siyahısı; 2. xristian dinində: övliyalrın (müqəddəslərin) siyahısı.

ИМЕНУЕМЫЙ 1. прич. adlanan, adlandırılan; 2. **прил.** ləqəbli.

ИМЕНЬЩИЦЕ ср malikanəci, kiçik mülk.

ИМЕРЕТИН, ИМЕРЕТИНЕЦ м (мн. имеретины) imeretin (gürcü tayfalarından biri).

ИМЕРЕТИНКА ж imeretin qadın (qız).

ИМЕРЕТИНСКИЙ имеретин söz. sif.

ИМЕТЬ несов. 1. olmaq, malik olmaq; **иметь возможность** imkanı olmaq; **иметь много детей** çoxlu uşağı olmaq; **иметь талант** istedadla malik olmaq; **он имеет богатую библиотеку** onun zəngin kitabxanası var; 2. bəzi hallarda müxtəlif kəmkəci fellər vasitəsilə ifadə olunur, məsələn: **иметь соприкосновение** təmas etmək; 3. görmək, müşahidə etmək; **в некоторых странах мы имеем обострение экономических кризиса** bəzi ölkələrdə iqtisadi böhranın kəskinləşməsini görürük; **о иметь место** olmaq, baş vermək; **событие имело место в полдень** hadisə günorta çağı olmuşdu (baş vermişdi); **иметь в виду** nəzərdə tutmaq, yadda saxlamaq; **иметь хождение** işlənmək, tədaviyə olmaq (pul); **иметь что-**

либо против etiraz etmək, etirazi olmaq, əleyhinə olmaq; **иметь применение** tətbiq olunmaq, işlənmək, istifadə olunmaq; **иметь притязания** iddiası olmaq, iddia etmək; **иметь понятие о чем-либо** bir şey haqqında təəvvürü olmaq **иметь виды на кого-что** bax вид I; **иметь дело** əlaqəsi (iş) olmaq; **иметь зуб на (против) кого** bax зуб; **иметь руку где** bax рука; **иметь сердце на кого** bax сердце; **иметь целью (задачей); иметь цель (задачу)** məqsədi... olmaq; **иметь что (чего) в мыслях...** fikrində olmaq; **иметь под руками (под рукой)** əlinin altında olmaq.

ИМЕТЬСЯ несов. olmaq; **имеется** var(dır); **не имеется** yoxdur; **имеется ли у вас книга по истории?** sizdə tarix kitabı varmı? **о иметься в виду** nəzərdə tutulmaq.

ИМЕЮЩИЙСЯ прич. əldə olan, mövcud; **имеющиеся факты подтверждают это** əldə olan faktlar bunu sübut edir.

ИМИ мест. ("они" sözünün birgəlik hali) 1. onlardan; **я не доволен ими** mən onlardan razı deyiləm; 2. onlar tərəfindən; **вопрос, поднятый ими** onlar tərəfindən qaldırılmış məsələ; 3. onlarla; **мы гордимся ими** biz onlarla fəxr edirik.

ИМИТАТОР м imitator, təqlidçi (heyvanları və s. təqlid edən estrada artisti).

ИМИТАТОРСКИЙ прил. təqlidçilik (imitator) -i[-i]; **имитаторские способности** təqlidçilik qabiliyyəti.

ИМИТАТОРША ж dan. imitator (təqlidçi) qadın (qız).

ИМИТАЦИЯ ж 1. təqlid etmə, yamsılama; oxşatma, bənzətmə; təqlid; **имитация криков животных** heyvanların səslərini təqlid etmə; 2. saxta, bədəl, əvəz; **это не настоящий бриллиант, а имитация** bu əsil brilyant deyil, saxtadır; 3. mus. imitasiya (musiqi motivinin bir interval yuxarı və ya aşağı olaraq başqa səslə təkrarı).

ИМИТИРОВАННЫЙ прич. 1. təqlid edilmiş, yamsılanmış; oxşadılmış, bənzədilmiş; 2. **прил.** saxta, süni.

ИМИТИРОВАТЬ несов. təqlid etmək, yamsılamaq; oxşatmaq, bənzətmək.

ИМИТИРОВАТЬСЯ несов. təqlid edilmək, yamsılanmaq, oxşadılmaq, bənzədilmək.

ИММАНЕНТНОСТЬ ж мн. нет фəls. immanentlik (bax имманентный).

ИММАНЕНТНЫЙ прил. фəls. immanent (bir şeyin və ya hadisənin öz təbiətinə xas olan; daxili); **имманентные причины** immanent səbəblər.

ИММАТЕРИАЛИЗМ м мн. нет фəls. immaterializm (materianın varlığını inkar edən qeyri-elmi fəlsəfi cərəyan; materializmin əksi).

ИММАТЕРИАЛЬНЫЙ прил. фəls. immaterial; maddi əsası olmayan.

ИММЕЛЬМАН м av. immelman (yükək pilotaj figuru).

ИММИГРАНТ м immiqrant, mühacir (yaşamaq üçün başqa ölkəyə köçüb gələn adam).

ИММИГРАНТКА ж immiqrant (mühacir) qadın (qız).

ИММИГРАТСКИЙ иммигрант söz. sif.

ИММИГРАЦИОННЫЙ иммиграция söz. sif.

ИММИГРАЦИЯ ж мн. нет immiqrasiya, mühacirət (daimi yaşamaq üçün başqa ölkəyə köçüb gəlmə).

ИММИГРИРОВАТЬ сов. и несов. köçüb gəlmək (daimi yaşamaq üçün başqa bir ölkəyə köçüb gəlmək).

ИММОБИЛИЗАЦИЯ ж мн. нет 1. tib. bədənənin bir hissəsini törənməz hala salma (cərrahlıqda); 2. iqt. dövriyyə kapitalının əsas kapitala çevrilməsi.

ИММОБИЛИЗОВАТЬ сов. tib. sakitləşdirmək, hərəkətsizləşdirmək.

ИММОРАЛИЗМ м мн. нет фəls. immoralizm (axlaq normalarını inkar etmə, axlaq qaydalarının hamı üçün məcburi olmasını inkar etmə).

ИММОРАЛЬНЫЙ прил. immoral, əxlaqsız; əxlaq qaydalarına qeydsiz baxan.

ИММОРТЕЛЬ ж bot. bax бессмертник.

ИММУНИЗАЦИОННЫЙ иммунизация söz. sif.

ИММУНИЗАЦИЯ ж мн. нет tib. immunizasiya (immunitet yaratma).

ИММУНИЗИРОВАТЬ сов. и несов. 1. tib. immunizasiya etmək (bir xəstəlikdən qo-

rumaq üçün immunitet yaratmaq); 2. hüq. toxunulmazlıq hüququ vermək.

ИММУНИТЕТ м 1. tib. immunitet (orqanizmin yoluxan xəstəliklərə tutulmamaq qabiliyyəti); 2. hüq. toxunulmazlıq hüququ; **дипломатический иммунитет** diplomatik toxunulmazlıq (diplomatik nümayəndənin şəxsiyyətinin və onun tutduğu binanın toxunulmazlığı); **иммунитет депутата** deputatın toxunulmazlığı (qanunverici orqan üzvünün şəxsiyyətinin toxunulmazlığı).

ИММУННЫЙ прил. tib. immun, immunitetli (yoluxan xəstəliklərə və müəyyən zərərçilərə qarşı qorunma qabiliyyəti olan).

ИММУНОЛОГИЯ ж immunologiya (insan və heyvanların yoluxucu xəstəliklərə tutulmaması haqqında elm).

ИММУНОТЕРАПИЯ ж tib. immunoterapiya (yoluxucu xəstəliklərin vaksinlərə və s. vasitələrlə müalicəsi).

ИМПЕРАТИВ м imperativ (1. idealist fəlsəfədə: qəti tələb, qeyd-şərtsiz tələb; 2. gram. felin əmr forması).

ИМПЕРАТИВНОСТЬ ж мн. нет imperativlik (bax императивный).

ИМПЕРАТИВНЫЙ прил. 1. amirane, qəti, danışıqsız, tələbkar **императивный тон** amirane ton; 2. gram. əmr -i[-i]; **императивное предложение** əmr cümləsi.

ИМПЕРАТОР м imperator; hökmdar, padşah.

ИМПЕРАТОРСКИЙ император söz. sif.

ИМПЕРАТОРСТВО ср мн. нет imperatorluq.

ИМПЕРАТРИЦА ж imperatrichə.

ИМПЕРИАЛ I м köhn. imperial, əsrəfi (1897-ci ilə qədər 10 manatlıq, 1897-ci ildən sonra isə 15 manatlıq rus qızıl pulu).

ИМПЕРИАЛ II м köhn. imperial (keçmişdə omnibus və ya konkada miniklərin oturması üçün ikinci mərtəbə).

ИМПЕРИАЛИЗМ м мн. нет imperialism.

ИМПЕРИАЛИСТ м imperialist.

ИМПЕРИАЛИСТИЧЕСКИЙ империализм və империалист söz. sif. империалистическая политика imperialism siyasəti; империалистическая война imperialist müharibəsi.

ИНВЕСТИРОВАТЬ *сов. и несов. iqt.* kapital qoymaq, sərmayə qoymaq (*bir işə və ya müəssisəyə*).

ИНВЕСТИТОР *м iqt.* bax **инвестор**.

ИНВЕСТИТУРА *ж тар.* investitura (*orta əsrlərdə: 1. vassalın və ya yepiskopun bir mülkə sahib olması və bu zaman keçirilən mərasim; 2. kilsə əmlakının yepiskopun (abbatın) ixtiyarına verilməsi*).

ИНВЕСТИЦИОННЫЙ *прил. iqt.* investisiya -i[-ı].

ИНВЕСТИЦИЯ *ж iqt.* investisiya, sərmayə (*bir işə və ya müəssisəyə kapital (maya) qoyulması*).

ИНВЕТОР *м iqt.* investor, sərmayədar (*bir işə və ya müəssisəyə kapital qoyan adam*).

ИНВОЛЮЦИОННЫЙ *биол. физиол.* инволюционный процесс involyusiya prosesi.

ИНВОЛЮЦИЯ *ж биол., физиол.* involyusiya (*1. orqanizmlərin və ayrı-ayrı orqanların fizioloji xassələrinin tərsinə inkişafı, əvvəlki vəziyyətə qayıtması; 2. müəyyən şəraitin təsiri ilə mikrobların məhv olması*).

ИНГАЛЯТОР *м tib.* inhalyator (*inhalyasiya cihazı*).

ИНГАЛЯТОРИЙ *м tib.* inhalyatori, inhalyasiya otağı (*inhalyasiya ilə müalicə üçün xüsusi yer*).

ИНГАЛЯЦИОННЫЙ *tib.* ингаляция *сöz. sif.; ингаляционный кабинет* inhalyasiya kabineti.

ИНГАЛЯЦИЯ *ж tib.* inhalyasiya (*buxar, qaz və ya toz halına salınmış maye və ya maddələrlə nəfəs alma vasitəsilə müalicə*).

ИНГРЕДИЕНТ *м xüs.* ingredient (*mürəkkəb bir maddə və ya qatışıqın tərkib hissəsi*).

ИНГУШ *м (мн. ингуши)* inquş.

ИНГУШКА *ж inquş qadın (qız)*.

ИНГУШСКИЙ *прил.* inquş -i[-ı]; **ингушский язык** inquş dili.

ИНДЕВЕТЬ *несов. тѣх.* bax **заиндевать**.

ИНДЕЕЦ *м (мн. индейцы)* hindi (*Amerikanın ilk yerli əhalisi olan tayfalarə verilən ümumi ad*).

ИНДИАНКА *ж 1. hindi qadın (qız); 2. bax индеец*.

ИНДЕЙСКИЙ *индеец söz. sif.; индейские племена* hindi tayfaları; **индейский петух** loş, hind xoruzu.

ИНДЕКС *м 1. siyahı, cədvəl, göstərici; индекс выходящих книг* çıxan kitabların siyahısı; **2. iqt. indeks** (*hər hansı bir iqtisadi hadisənin ardıcıl dəyişmələrini faizlə ifadə edən rəqəm*); **индекс цен** qiymətlərin indeksi; **3. riyaz. индекс** (*riyazi ifadəyə daxil olan hərfin sağ tərəfində yazılan rəqəm və ya hərflər, məs.: A² B³*).

ИНДЕКСАТОР *м xüs.* indeksator (*indeks düzəltməklə məşğul olan adam*).

ИНДЕКСАЦИЯ *ж xüs.* indeks düzəltmə (*bax индекс 1-ci mənada*).

ИНДЕКСНЫЙ *индекс söz. sif.*

ИНДЕТЕРМИНИЗМ *м (мн. нет. фəлс.* indeterminizm (*təbiət və cəmiyyətdə qanunauyğunluğu və səbəbiyyəti inkar edən idealist fəlsəfi cərəyan*).

ИНДЕТЕРМИНИСТ *м фəлс.* indeterminist (*indeterminizm tərəfdarı*).

ИНДЕТЕРМИНИСТИЧЕСКИЙ *фəлс.* индетерминизм *söz. sif.*

ИНДИАНИСТ *м* hindşünas (*hind dilləri mütəxəssisi, hind dilləri alimi*).

ИНДИАНИСТИКА *ж (мн. нет* hindşünaslıq (*hind dillərinin tədqiqi*).

ИНДИЙКА *ж 1. hindli qadın (qız); 2. bax индеец*.

ИНДИВИД *м* individ, fərd (*bax индивидуум*).

ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯ *ж (мн. нет* fərdiləşdir(il)mə, fərdi əlamətlərinə görə ayırma (ayırılma), fərdlərə görə təyin etmə (edilmə).

ИНДИВИДУАЛИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* fərdiləşdirmək, fərdi əlamətlərə görə ayırmaq.

ИНДИВИДУАЛИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* fərdiləşmək, fərdi əlamətlərə görə ayrılmaq.

ИНДИВИДУАЛИЗМ *м (мн. нет* fərdiyyətçilik (*1. fəls. tarixi və ictimai hadisələrə xalqların, kütlələrin, siniflərin fəaliyyətinin nəticəsi deyil, ayrı-ayrı şəxslərin, fərdlərin fəaliyyətinin nəticəsi hesab edilən görüş; 2. öz şəxsi mənfəətini cəmiyyətin*

mənfəəyindən, ictimai mənfəədən üstün tutma).

ИНДИВИДУАЛИСТ *м* fərdiyyətçi.

ИНДИВИДУАЛИСТИЧЕСКИЙ *1. fəls. индивидуализм söz. sif.; индивидуалистическая философия* fərdiyyətçi fəlsəfə; **2. şəxsi** (fərdiyyətçilik) nöqtəyindən; **индивидуалистический подход к делу** məsələyə şəxsi (fərdiyyətçilik) nöqtəyindən yanaşma.

ИНДИВИДУАЛИСТИЧНЫЙ *прил.* bax **индивидуалистический** 2-ci mənada.

ИНДИВИДУАЛИСТКА *ж* fərdiyyətçi qadın (qız).

ИНДИВИДУАЛИСТСКИЙ *индивидуалист söz. sif.; fərdiyyətçi*.

ИНДИВИДУАЛЬНО *нареч.* şəxsən, fərdi (olaraq), xüsusi surətdə, təkbaşına.

ИНДИВИДУАЛЬНОСТЬ *ж (мн. нет* fərdiyyət, şəxsiyyət.

ИНДИВИДУАЛЬНЫЙ *прил. 1. fərdi, şəxsi; индивидуальное качество* fərdi xüsusiyyət; **2. tək-tək, ayrı-ayrılıqda; 0 индивидуальный перевязочный пакет tib. fərdi sarğı paketi.**

ИНДИВИДУУМ *м 1. individuum* (*müstəqil yaşayan canlı orqanizm və ya bitki*); **2. fərd, şəxs, nəfər**.

ИНДИГО, **ИНДИГО** *ср нескл.* indiqo (*1. tünd sürməyi boyaq; 2. bot. həmin boyaq hasil edilən tropik bitki*).

ИНДИГОВЫЙ *прил. 1. indiqo -i[-ı]; индиговое производство* indiqo istehsalı; **2. sürməyi, indiqo rəngli**.

ИНДИЕЦ *м (мн. индийцы)* hindli.

ИНДИЙ *м kim.* indium (*aztapılan gümüşü-ağ kimyəvi element*).

ИНДИЙСКИЙ *Индия və индийцы söz. sif.*

ИНДИКАТОР *м xüs.* indikator (*1. buxar maşınlarının silindrlərində təzyiqi ölçən cihaz; 2. kimyəvi reaksiyanın qurtardığını göstərən maddə; reaktiv*).

ИНДИКАТОРНЫЙ *xüs. индикатор söz. sif.; 0 индикаторная сила* tex. indikator qüvvəsi (*mühərrikin silindrlərində qazların əmələ gətirdiyi qüvvə*).

ИНДИКТ *м тар.* indikt (*qədimdə: tarixi hesablamaq üçün bir vahid kimi qəbul edilən 15 illik dövr*).

ИНДИФФЕРЕНТИЗМ *м (мн. нет* laqeydlik, qeydsizlik, etinasızlıq, soyuqluq.

ИНДИФФЕРЕНТНО *нареч.* laqeyd, qeydsiz, etinasız, maraqsız, soyuq; **индифферентно относиться к делу işə** laqeyd baxmaq (yanaşmaq).

ИНДИФФЕРЕНТНОСТЬ *ж (мн. нет* qayğısızlıq, qeydsizlik, laqeydlik, etinasızlıq, soyuqluq, maraqlanmama, maraq göstərməmə.

ИНДИФФЕРЕНТНЫЙ *прил.* qayğısız, qeydsiz, laqeyd, etinasız.

ИНДОВЕРОПЕЙСТ *м dilç.* Hind-Avropa dilləri mütəxəssisi.

ИНДОВЕРОПЕЙСТИКА *ж dilç.* Hind-Avropa dillərini müqayisəli-tarixi üsulla tədqiq edən elm.

ИНДОВЕРОПЕЙСКИЙ *прил.* Hind-Avropa -i[-ı]; **индоевропейские языки** dilç. Hind-Avropa dilləri.

ИНДОВЕРОПЕЙЦЫ *мн. (ед. индоевропейец м)* hind-avropalılar (*Hind-Avropa dillərində danışan xalqlar*).

ИНДОЛОГ *м* hindşünas.

ИНДОЛОГИЯ *ж* hindşünaslıq.

ИНДОНЕЗИЕЦ *м (мн. индонезийцы)* indoneziyalı.

ИНДОНЕЗИЙКА *ж* indoneziyalı qadın (qız).

ИНДОНЕЗИЙСКИЙ *Индонезия və индонезийцы söz. sif.*

ИНДОССАМЕНТ *м mal.* indossament (*həvalə qeydi; vekselin başqasına keçməsinə təsdiq etmək üçün veksəl üzərində edilən qeyd*).

ИНДУИЗМ *м (мн. нет* induizm (*Hindistanda yayılmış brəhmənizm dininin müasir forması*).

ИНДУКТИВИЗМ *м (мн. нет* fəls. induktivizm (*induktiv metodu deduktiv metoddan üstün tutan fəlsəfi görüş*).

ИНДУКТИВНОСТЬ *ж (мн. нет* induktivlik.

ИНДУКТИВНЫЙ *прил. 1. fəls. induktiv (induksiya əsaslanan, induksiya ilə əmələ gələn); индуктивный метод мышления* induktiv təfəkkür metodu, induksiya əsaslanan təfəkkür metodu; **2. fiz.** induksiyalanmış; **индуктивный ток** induksiyalanmış cərəyan.

ИНДУКТОР *м. физ.* индуктор (*elektromaqnit induksiya vasitəsilə cərəyan doğuran və onun gərginliyini dəyişən cihaz*).

ИНДУКТОРИЙ *м. физ.* бax индуктор.

ИНДУКТОРНЫЙ *физ.* индуктор *сөз. сиф.*; индукторная катушка индуктор makarası.

ИНДУКЦИОННЫЙ *физ.* индукция *сөз. сиф.*; индукционный ток индукция cərəyanı (*bax индукция 2-ci mənada*).

ИНДУКЦИЯ *ж* induksiya (*1. fəls. xüsusi mülahizələrdən ümumi nəticə çıxarmaq üsulu; 2. fiz. maqnit sahəsinin təsirlə və ya yüklü elektrik cismnin yaxınlaşması ilə elektrik və ya maqnit enerjisinin əmələ gəlməsi*).

ИНДУЛГЕНЦИЯ *ж* tar. dini indulgensiya (*katoliklərdə: günahların bağışlanması haqqında Roma papası adından pul ilə verilən form; indulgensiya katolik ruhbanıların əlində varlanma vasitələrindən biri idi*).

ИНДУС *м* (мн. индусы) hindu.

ИНДУСКА *ж* hind qadını (qızı).

ИНДУССКИЙ индуc *сөз. сиф.*

ИНДУСТРИАЛИЗАЦИЯ *ж* мн. *нет* sənayələşdirmə, sənayələşdirilmə, sənayələşmə.

ИНДУСТРИАЛИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* sənayələşdirmək.

ИНДУСТРИАЛИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. sənayələşmək; 2. sənayələşdirilmək.

ИНДУСТРИАЛИЗМ *м* мн. *нет* iqt. sənayeçilik (*sənayenin inkişafını iqtisadi siyasətin əsas məsələsi hesab edən cərəyan*).

ИНДУСТРИАЛИЗОВАННЫЙ *прич.* iqt. sənayələşdirilmiş.

ИНДУСТРИАЛИЗОВАТЬ *сов. и несов.* bax индустриализировать.

ИНДУСТРИАЛИЗОВАТЬСЯ *сов. и несов.* bax индустриализироваться.

ИНДУСТРИАЛЬНЫЙ индустрия *сөз. сиф.*; индустриальная страна sənaye ölkəsi.

ИНДУСТРИЯ *ж* мн. *нет* iqt. sənaye; лёгкая индустрия yüngül sənaye; тяжёлая индустрия ağır sənaye.

ИНДЮК *м* loş, hind xoruzu.

ИНДЮШАЧИЙ bax индошечий.

ИНДЮШЕЧИЙ индошкa *сөз. сиф.*

ИНДЮШКА *ж* 1. hinduşka, hindtoyuğu; 2. hinduşka öti.

ИНДЮШОНОК *м* (мн. индошата) hinduşka balası, hindtoyuğu balası.

ИНЕЙ *м* мн. *нет* qrov.

ИНЕРТНО *нареч.* süst, fəaliyyətsiz; ətalət, tənbəl-tənbəl, yavaş.

ИНЕРТНОСТЬ *ж* мн. *нет* 1. süstlük, atilik, fəaliyyətsizlik, tənbəllik, keylik; 2. ətalət, hərəkətsizlik; 3. təsirsizlik.

ИНЕРТНЫЙ *прил.* 1. *физ.* inersiyalı, ətalətli; 2. *мәс.* süst, fəaliyyətsiz, tənbəl, key, ətalətli, hərəkətsiz; 3. *инертные газы* təsirsiz qazlar.

ИНЕРЦИОННЫЙ *прил. физ.* inersiya -[i-]; inersiyaya əsaslanan; инерционный аккумулятор inersiya akkumulyatoru.

ИНЕРЦИЯ *ж* мн. *нет* 1. *физ.* inersiya (*xarici təsir olmadan, hərəkətdə olan cismnin öz müntəzəm hərəkətini, sükunətdə olan cismnin isə öz sükunətini saxlama xassəsi*); 2. *мәс.* ətalət, fəaliyyətsizlik, tənbəllik, süstlük, keylik, hərəkətsizlik; 3. *по инерции* *мәс.* ixtiyarsız olaraq, iradəsiz olaraq, adət üzrə.

ИНЕКТОР *м* tex. injektor (*buxar qazanına su vurmaq üçün cihaz*).

ИНЖЕНЕР *м* mühəndis.

ИНЖЕНЕР-АДМИРАЛ *м* mühəndis-admiral (*hərbi-dəniz donanmasında ən yüksək rütbələrdən biri*).

ИНЖЕНЕР-ВИЦЕ-АДМИРАЛ *м* mühəndis-vitse-admiral (*hərbi-dəniz donanmasında ən yüksək rütbələrdən biri*).

ИНЖЕНЕРИЯ *ж* мн. *нет* 1. mühəndislik sənəti, mühəndislik işi; 2. *собр.* *дан.* mühəndisler.

ИНЖЕНЕР-КАПИТАН *м* mühəndis-kapitan (*ordu və donanmada zabit rütbəsi*).

ИНЖЕНЕР-ЛЕЙТЕНАНТ *м* mühəndis-leytenant (*zabit rütbəsi*).

ИНЖЕНЕРНО-ТЕХНИЧЕСКИЙ *прил.* mühəndis-texniki; инженерно-технические работники mühəndis-texniki işçilər.

ИНЖЕНЕРНЫЙ *прил.* 1. mühəndislik -[i-]; инженерное управление mü-

həndislik idarəsi; 2. texniki; инженерные войска texniki qoşunlar.

ИНЖЕНЕРСКИЙ инженер *сөз. сиф.*

ИНЖЕНЕРСТВО *ср* мн. *нет* 1. mühəndislik; 2. *собр.* mühəndisler.

ИНЖЕНЮ *ж* нескл. köhn. injenyü (*1. sadəlvöh qız rolu; 2. bu rolu oynayan aktrisa*).

ИНЖИР *м* öncir.

ИНЖИРНЫЙ инжир *сөз. сиф.*; инжирное варенье öncir müəbbəsi.

ИНИСТЫЙ *прил.* qirovlu, qirovla örtülmüş.

ИНИЦИАЛЫ *мн.* (ед. *инициал* *м*) inisial (*ad və ata adının baş hərfləri*).

ИНИЦИАТИВА *ж* təşəbbüs.

ИНИЦИАТИВНОСТЬ *ж* təşəbbüscülük, təşəbbüskarlıq.

ИНИЦИАТИВНЫЙ *прил.* 1. təşəbbüslü; 2. təşəbbüscü, təşəbbüskar.

ИНИЦИАТОР *м* təşəbbüscü, təşəbbüskar, təşəbbüs göstərən.

ИНИЦИАТОРСКИЙ инициатор *сөз. сиф.*

ИНИЦИАТОРСТВО *ср* мн. *нет* təşəbbüscülük, təşəbbüskarlıq.

ИНИЦИАТОРША *ж* *дан.* təşəbbüscü, təşəbbüskar qadın (qız).

ИНКАССАТОР *м* mal. inkassator (*əsasən idarə xaricində pul yığmaq və pul verməklə məşğul olan kassir*).

ИНКАССАТОРСКИЙ mal. инкассатор *сөз. сиф.*

ИНКАССАЦИЯ *ж* мн. *нет* inkassasiya; inkasso etmə (*ödənilmək üçün sənəd təqdim etmə və sənədlər üzrə pul alma*).

ИНКАССИРОВАНИЕ *ср* mal. inkasso etmə.

ИНКАССИРОВАТЬ *сов. и несов.* mal. inkasso etmək (*ödənilmək üçün sənəd təqdim etmək və sənədlər üzrə pul almaq*).

ИНКАССО *ср* нескл. mal. inkasso (*tapşırıqla sənədlər və ya veksellər üzrə pul alma*).

ИН-КВАРТО *ср* mətb. in-kvarto (*çap vərəqinin dördü birinə bərabər kitab formatı*).

ИНКВИЗИТОР *м* inkvizitor (*1. tar. inkvizisiya məhkəməsinin üzvü; 2. мәс. zalım, cəllad*).

ИНКВИЗИТОРСКИЙ 1. tar. inkvizитор *сөз. сиф.*; 2. мәс. cəlladcasına, zalımanə,

inkvizitor kimi; инквизиторский поступок cəllad hərəkəti, cəlladlıq.

ИНКВИЗИТОРСТВО *ср* мн. *нет* inkvizitorluq, zalımlıq, cəlladlıq.

ИНКВИЗИЦИОННЫЙ инквизиция *сөз. сиф.*; инквизиционный суд tar. inkvizisiya məhkəməsi (*bax инквизиция 1-ci mənada*).

ИНКВИЗИЦИЯ *ж* мн. *нет* inkvizisiya (*1. tar. öz düşmənləri ilə vəhşi və amansız üsullarla mübarizə etmək üçün katolik kilsəsinin XIII əsrin əvvəlində təşkil etdiyi məhkəmə-polis təşkilatı; 2. мәс. işgəncə, əzab, zülm*).

ИНКИ *мн.* inkler (*Peru ərazisində yaşamış yüksək mədəniyyətli qədim xalq*).

ИНКЛИНАТОР *м* fiz. inklinator (*maqnit meyllərini ölçmək üçün cihaz*).

ИНКОГНИТО 1. *нареч.* gizli, gizlicə, adını bildirmədən, adını demədən (açmadan), özünü tanıtmadan, özgə adı ilə, uydurma adla; путешествовать инкогнито özgə adı ilə səyahət etmək; 2. *в знач. суц.* *ср* нескл. uydurma ad altında yaşama.

ИНКОРПОРАЦИЯ *ж* inkorporasiya (*1. bir şeyin tərkibinə daxil etmə; 2. ilhaq etmə, birləşdirmə; 3. hüq. müxtəlif vaxtlarda çıxmış qanunların sistemə salınması*).

ИНКОРПОРИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. birləşdirmək, ilhaq etmək, öz tərkibinə daxil etmək; 2. hüq. sistemə salmaq (*qanunları*).

ИНКОРПОРИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. birləşdirilmək, ilhaq edilmək, ...tərkibinə daxil edilmək; 2. hüq. sistemə salınmaq (*qanunlar*).

ИНКОРПОРИРУЮЩИЕ языки bax полисинтетические языки.

ИНКРИМИНИРОВАНИЕ *ср* təqsirləndirmə, ittiham etmə.

ИНКРИМИНИРОВАТЬ *сов. и несов.* təqsirləndirmək, təqsir tutmaq, müqəssir bilmək, müqəssir etmək, ittiham etmək.

ИНКРИМИНИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* hüq. təqsirləndirilmək, müqəssir edilmək, ittiham edilmək.

ИНКРУСТАЦИЯ *ж* inkrustasiya, qaxma (*başqa bir material üzərinə qaxılan sədəf*).

sümük, qiymətli daş və s.-dən ibarət bəzək).
ИНКРУСТИРОВАНИЕ *ср* inkrustasiya ilə bəzəmə.
ИНКРУСТИРОВАННЫЙ *прич. и прил.* naxışlanmış, naxışla işlənmiş (bəzənmiş)
ИНКРУСТИРОВАТЬ *сов. и несов.* inkrustasiya ilə bəzəmək.
ИНКУБАТОР *м* inkubator (yumurtadan süni surətdə cücə çıxartmaq üçün aparat).
ИНКУБАТОРИЙ *м* xüs. inkubatori (inkubatorlar üçün xüsusi bina).
ИНКУБАТОРНЫЙ *инкубатор* *сöz. sif.* *инкубаторная станция* inkubator stansiyası.
ИНКУБАЦИОННЫЙ *прил.* 1. xüs. inkubasiya -i[-ı]; *инкубационные работы* inkubasiya işləri; 2. *tib.* inkubasiya -u [-ü]; *инкубационный период* inkubasiya dövrü (*xəstəliyin gizli dövrü*).
ИНКУБАЦИЯ *ж* *мн. нет* inkubasiya (1. xüs. inkubatorla süni cücə çıxarılması; 2. *tib.* xəstəliyin yoluxduğu vaxtdan birinci əlamətlərinin meydana çıxmasına qədər çəkən gizli dövr).
ИНКУБИРОВАНИЕ *ср* inkubatorla yetişdirmə.
ИНКУБИРОВАТЬ *сов. и несов.* xüs. inkubasiya etmək (*cücənin çıxması üçün yumurtanı inkubatorla qızdırmaq*).
ИНКУБИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* xüs. inkubasiya edilmək (*inkubatorla qızdırılmaq*).
ИНКУНАБУЛА *ж* inkunabula (*kitab çapı icadının ilk dövründə: yığma hərflərlə çap olunmuş ilk kitab*).
ИНО... *mürəkkəb sözlərin* "başqa", "özgə", "xarici" mənasında olan birinci tərkib hissəsi, məs.: *инородный, иностранец.*
ИНОБЫТИЕ *ср* *мн. нет* fəls. varlığın başqa forması.
ИНОБÉРЕЦ *м* *köhn.* başqa dindən olan, başqa dinə mənsub olan.
ИНОБÉРИЕ *ср* *köhn.* başqa dindən olma, başqa dinə mənsubiyyət.
ИНОБÉРКА *ж* başqa dindən olan, başqa dinə mənsub olan qadın (qız).
ИНОБÉРНЫЙ *köhn.* 1. *прил.* başqa dinə aid olan, başqa dinə mənsub olan; 2. *в знач. сущ.* başqa dindən olan.

ИНОГДА *нареч.* bəzən, hərdənbir, arabilir.
ИНОГОРÓДНИЙ *прил.* 1. özgə şəhərli, özgə şəhərdə yaşayan, başqa şəhərdə olan; 2. başqa şəhərə göndərilən.
ИНОЗЕМЕЦ *м* (*мн. иноземцы*) *köhn.* yadelli, əcnəbi, özkə yerli.
ИНОЗЕМКА *ж* *köhn.* bax *иностранка.*
ИНОЗЕМНЫЙ *прил.* yadelli, əcnəbi, xarici; *иноземные захватчики* yadelli işğalçılar.
ИНОЗЕМЩИНА *ж* *мн. нет* *köhn.* əcnəbi-lik, əcnəbi adətləri (bax *иностранщина*).
ИНО́Й *мест.* 1. özgə, başqa, qeyri; *по иному пути* başqa yolla; 2. bəzi; *в ином случае* это невозможно сделать bəzi vaxt (bəzən) bunu etmək mümkün olmur; 3. biri; *иному жарко, иному холодно* birinə istidir, o birinə soyuq; 4. *иной раз* bəzən; *тот или иной* bu və ya başqa.
ИНОК *м* *köhn.* rahib, monax.
ИНОКИ́НЯ *ж* *köhn.* rahibə.
ИНО-ОКТА́ВА *нареч.* in-oktava (*çap vərəqinin şəkkizdə biri ölçüsündə*).
ИНОМЫСЛИЕ *ср* *мн. нет* *köhn.* fikir ayrılığı, zidd fikir, başqa cür düşünmə.
ИНОНАЦИОНАЛЬНЫЙ *прил.* başqa milliyətdən olan.
ИНОПЛЕМÉННИК *м* *köhn.* özgə tayfadan, özgə xalqdan olan adam.
ИНОПЛЕМÉННИЦА *ж* *köhn.* özgə tayfadan (xalqdan) olan qadın (qız).
ИНОПЛЕМÉННЫЙ *прил.* *köhn.* özgə tayfadan, özgə xalqdan olan.
ИНОРÓДЕЦ *м* (*мн. инородцы*); *köhn.* özgə xalqdan olan (*çar Rusiyasında: əksəriyyətlə ölkənin şərq əyalətlərində yaşayan xalqların nümayəndələrinə verilən ad*).
ИНОРÓДНЫЙ *прил.* özgə, yad, yabançı.
ИНОРÓДЧЕСКИЙ *köhn.* *инородец* *сöz. sif.*
ИНОСКАЗÁНИЕ *ср* kinayə, eyham, məcaz.
ИНОСКАЗÁТЕЛЬНО *нареч.* kinayə ilə, eyhamla; *выражаться иносказательно* eyhamla danışmaq.
ИНОСКАЗÁТЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн. нет* kinayəlilik, eyham.
ИНОСКАЗÁТЕЛЬНЫЙ *прил.* kinayəli, eyhamlı, məcazi; *иносказательное выражение* kinayəli söz.
ИНОСТРА́НЕЦ *м* əcnəbi, xarici.

ИНОСТРА́НКА *ж* əcnəbi (xarici) qadın (qız).
ИНОСТРА́ННЫЙ *прил.* xarici, əcnəbi; *иностранный язык* xarici dil.
ИНОСТРА́НЩИНА *ж* *мн. нет* *дан.* əcnəbiçilik (*kor-koruna və qeyri-tənqidi olaraq əcnəbilərdən götürülən hər şey: adətlər, mədəniyyət, moda və s.*).
ИНОХОДЕЦ *м* yorga at.
ИНОХО́ДЬ *ж* *мн. нет* yorga, yorga yerləş.
ИНОЧЕСТВО *ср* *мн. нет* rahiblik, monaxlıq.
ИНОЯЗЫ́ЧНЫЙ *прил.* 1. başqa dildə danışan; *иноязычное население* başqa dildə danışan əhali; 2. başqa dillərə məxsus; əcnəbi; *иноязычные выражения* başqa dillərə məxsus ifadələr.
ИНСЕКТИСИ́ДЫ, ИНСЕКТИЦИ́ДЫ *мн.* xüs. insektisidlər (*zarəverici həşəratı qırmaq üçün kimyəvi maddələr, zəhərlər*).
ИНСЕКТОФУ́НГИСИ́ДЫ, ИНСЕКТОФУ́НГИЦИ́ДЫ *мн.* xüs. insektofunksidlər (*zarəverici həşəratı, parazit göbələkləri məhv etmək üçün kimyəvi maddələr*).
ИНСИНУА́ТОР *м* böhtançı, iftiraçı.
ИНСИНУА́ЦИЯ *ж* böhtan, iftira; *гнусные инсинуации поджигателей войны* müharibə qızışdıranların alçaq böhtanları (iftiraları).
ИНСИНУИ́РОВАТЬ *сов. и несов.* böhtan atmaq, iftira etmək, şər atmaq.
ИНСОЛЯ́ЦИЯ *ж* insolyasiya (1. *fiz.* vahid zamanda bir kvadrat santimetr yer sahəsinə Günəşdən düşən işıq enerjisinin miqdarı; 2. *tib.* Günəş işığı ilə müalicə, günəşə vermə; 3. *tib.* gün vurma).
ИНСПЕКТИ́РОВАНИЕ *ср* 1. yoxla(nıl)ma, təfəş etmə (edilmə); 2. nəzarət yetirmə (yetirilmə).
ИНСПЕКТИ́РОВАТЬ *несов.* 1. yoxlamaq, təfəş etmək; 2. nəzarət yetirmək.
ИНСПЕКТИ́РОВАТЬСЯ *несов.* 1. yoxlanmaq, təfəş edilmək; 2. nəzarət edilmək.
ИНСПЕ́КТОР *м* (*мн. инспектора*) inspektor (1. *qoyulmuş qayda və qanuna düzgün əməl olunmasına nəzarət edən vəzifəli şəxs*; 2. *müfəttiş*; 3. *inq. əv. məktəb müdiri müavini*).
ИНСПЕ́КТОРА́Т *м* *мн. нет* bax *инспектура* 1-ci mənada.

ИНСПЕ́КТОРСКИЙ *инспектор* *сöz. sif.*
ИНСПЕ́КТОРСТВО *ср* *мн. нет* inspektorluq, inspektor vəzifəsi.
ИНСПЕ́КТОРСТВОВА́ТЬ *несов.* inspektorluq etmək.
ИНСПЕКТРИ́СА *ж* *köhn.* inspektressa (*inqilabdan əvvəl qız məktəblərində inspektor vəzifəsi daşıyan qadın*).
ИНСПЕКТУ́РА *ж* *мн. нет*. 1. inspektura (*inspektor nəzarəti sistemi*); 2. inspektor vəzifəsi; 3. *соби́р.* inspektorlar.
ИНСПЕКЦИО́ННЫЙ *инспекция* (1-ci mənada) *сöz. sif.*; *инспекционная поездка* yoxlama (təfəş) səfəri.
ИНСПЕ́КЦИЯ *ж* 1. yoxlama, kontrol, təfəş; *произвести инспекцию* təfəş etmək; 2. inspeksiya; *мүfəttişlik* (nəzarət) idarəsi; *торговая инспекция* ticarət inspeksiyası.
ИНСПИРА́ТОР *м* 1. təhrikçi, qızışdırıcı, yoldan çıxaran, gizli surətdə təşkil edən; 2. təsir göstərən; 3. xəbər yayan, şeyiə yayan.
ИНСПИРА́ЦИЯ *ж* 1. təhrik etmə, yoldan çıxartma; gizli surətdə təşkil etmə; fitnə; 2. yayma (*xəbər, şeyiə*); 3. nəfəs alma.
ИНСПИ́РИРОВАНИЕ *ср* təhrik etmə, təhrikçilik, qızışdırıcılıq; təhrik vasitəsi ilə ... törətmə.
ИНСПИ́РИРОВАННЫЙ *прич.* təsir altında düzəldilmiş (təşkil edilmiş).
ИНСПИ́РИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. təhrik etmək, təlqin etmək; yoldan çıxartmaq, öyrətmək, gizli surətdə təşkil etmək; 2. təsir etmək; 3. yaymaq (*xəbər, şeyiə*).
ИНСПИ́РИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* təhrik edilmək, yoldan çıxarılmaq, gizli surətdə təşkil edilmək; təsir altında düzəldilmək.
ИНСТА́НЦИЯ *ж* instansiya, məqam, dərəcə, pillə, mərhələ.
ИНСТИ́НКТ *м* *biol.* 1. instinkt (*qeyri-şüurü və qeyri-iradi olaraq məqsəduyğun hərəkət etmək və ya iş görmək qabiliyyəti*); 2. məc. duyğu.
ИНСТИ́НКТИВНОСТЬ *ж* *мн. нет* instinktivlik, qeyri-iradilik.
ИНСТИ́НКТИВНЫЙ *прил.* instinktiv, qeyri-iradi; *инстинктивное движение* instinktiv hərəkət, qeyri-iradi hərəkət.

ИНСТИТУТ I *м* институт (1. *bəzi ali məktəblərin və elmi-tədqiqat müəssisələrinin adı; педагогический институт* pedaqoji institut; *институт химии* kimya institutu; 2. *inq. əv. imtiyazlı siniflərdən olan qızlar üçün qapalı orta məktəb*).

ИНСТИТУТ II *м* hüq. təsisat, üsul, sistem.

ИНСТИТУТКА *ж* köhn. institutka, institutda tərbiiyə alan qız (bax **институт I** 2-ci mənada).

ИНСТИТУТСКИЙ *институт* söz. *sif.*

ИНСТРУКТАЖ *м* *мн. нет.* bax **инструктирование**.

ИНСТРУКТИВНЫЙ *инструкция* söz. *sif.*; **инструктивное письмо** təlimat məktubu.

ИНСТРУКТИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* təlimat vermə (verilmə), göstəriş vermə (verilmə).

ИНСТРУКТИРОВАТЬ *сов. и несов.* təlimat vermək, göstəriş vermək.

ИНСТРУКТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* təlimat almaq.

ИНСТРУКТОР *м* təlimatçı.

ИНСТРУКТОРСКИЙ *инструктор* söz. *sif.*; **инструкторские курсы** təlimatçı kursları.

ИНСТРУКТОРСТВО *ср* *мн. нет* təlimatçılıq.

ИНСТРУКТОРША *ж* *дан.* təlimatçı qadın (qız).

ИНСТРУКЦИОННЫЙ *прил.* təlimat (göstəriş) -i[-i].

ИНСТРУКЦИЯ *ж* təlimat, göstəriş.

ИНСТРУМЕНТ *м* 1. *аlət; точные инструменты* dəqiq alətlər; 2. *mus. çalğı aləti; 3. məc. vasitə*.

ИНСТРУМЕНТАЛИСТ *м* *mus. instrumentalist, çalğıçı (bir musiqi alətində çalan adam)*.

ИНСТРУМЕНТАЛЬНЫЙ 1. *tex. instrument (1-ci mənada) söz. sif., инструментальная сталь* alət qayırmağa yarar polad; 2. *mus. instrumental (müxtəlif musiqi alətlərində ifa olunan); инструментальная музыка* instrumental musiqi.

ИНСТРУМЕНТАЛЬЩИК *м* *tex. instrumentçı (alətlər hazırlayan müəssisə fəhlə)*.

ИНСТРУМЕНТАРИЙ *м* *xüs. instrumentari (bir ixtisasda işlənən alətlər komplekti)*.

ИНСТРУМЕНТИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. *mus. orkestr üçün uyğunlaşdırmaq (musiqi əsərini); 2. ədəb. ahəngləşdirmək (şeri ahəngdar etmək üçün müvafiq sözlər seçmək)*.

ИНСТРУМЕНТОВАННЫЙ *прич.* 1. *mus. orkestr üçün uyğunlaşdırılmış (musiqi əsəri); 2. ədəb. ahəngləşdirilmiş, ahəngdar surətdə düzülmüş (şəirdə sözlər)*.

ИНСТРУМЕНТОВАТЬ *бax инструменти-ровать*.

ИНСТРУМЕНТОВКА *ж* *instrumentovka (1. mus. bir musiqi əsərini orkestrdə çalmaq üçün uyğunlaşdırma; 2. mus. musiqi nəzəriyyəsinin ayrı-ayrı musiqi alətlərinin texnikası, bədii xassəsini və orkestrdə onların bir-birinə uyması prinsiplərini tədqiq edən bəhsi; 3. ədəb. şəirdə səslərin ahəngdar surətdə düzülməsi)*.

ИНСУЛИН *м* *мн. нет* *tib. insulın (müxtəlif heyvanların mədəaltı vəzilərindən alınan ekstrakt)*.

ИНСУЛЬТ *м* *tib. insult, iflic*.

ИНСУРГЕНТ *м* köhn. üsyançı, qiyamçı.

ИНСУРГЕНТСКИЙ köhn. **инсургент** söz. *sif.*

ИНСУРРЕКЦИОННЫЙ köhn. **инсurreкция** söz. *sif.*

ИНСУРРЕКЦИЯ *ж* köhn. silahlı üsyan.

ИНСЦЕНИРОВАННЫЙ *прич.* 1. *teatr səhnələşdirilmiş, pyes şəklinə salınmış, səhnədə göstərmək üçün uyğunlaşdırılmış (ədəbi əsər); 2. məc. qəsdən düzəldilmiş, yalandan düzəldilmiş; süni surətdə düzəldilmiş, uydurulmuş*.

ИНСЦЕНИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. *teatr səhnələşdirmək, pyes şəklinə salmaq, səhnədə göstərmək üçün uyğunlaşdırmaq (ədəbi əsəri); 2. məc. qəsdən düzəltmək, yalandan düzəltmək, süni surətdə düzəltmək, uydurmaq*.

ИНСЦЕНИРОВКА *ж* *мн. нет* 1. *teatr səhnələşdirmə, səhnələşdirilmə, pyes şəklinə salma (salınma), səhnəyə qoymaq üçün uyğunlaşdırma (uyğunlaşdırılma); инсценировка романа* romanın səhnələşdirilməsi; 2. *səhnələşdirilmiş əsər, ta-*

maşa, səhnəcik; 3. məc. qəsdən düzəltmə, yalandan düzəltmə, uydurma.

ИНСЦЕНИРОВЩИК *м* səhnələşdirici, səhnələşdirmə müəxəssisi.

ИНТЕГРАЛ *м* *riyaz. integral*.

ИНТЕГРАЛЬНЫЙ *прил.* 1. *riyaz. integral; интегральная функция* integral funksiyası; 2. *tamın ayrılmaz bir hissəsini təşkil edən, ayrılmaz surətdə birləşən, bütöv*.

ИНТЕГРАТОР *м* *integrator (müəyyən integralları avtomatik surətdə hesablayan aparat)*.

ИНТЕГРАЦИЯ *ж* *мн. нет* 1. *riyaz. integrallama; 2. birləşmə (inkişaf prosesində ayrı-ayrı hissələrin və ya elementlərin bir tam şəklində birləşməsi)*.

ИНТЕГРИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* *бax интеграция*.

ИНТЕГРИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. *riyaz. integrallamaq; 2. birləşdirmək*.

ИНТЕЛЛЕКТ *м* *ағл, idrak, zehin; zehni inkişaf səviyyəsi*.

ИНТЕЛЛЕКТУАЛИЗМ *м* *fəls. intellektualizm (ağl, idrak, təfəkkürü ilk plana çəkmə və idrakda praktik fəaliyyətin və həyatı maraqların rolunu inkar edən idealist nəzəriyyələrin adı)*.

ИНТЕЛЛЕКТУАЛИСТ *м* *fəls. intellektualist (intellektualizm tərəfdarı)*.

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНО *нареч.* *əqli cəhətdən, zehni cəhətdən, fikri cəhətdən*.

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЙ *прил.* *əqli; zehni; fikri*.

ИНТЕЛЛИГЕНТ *м* *ziyalı*.

ИНТЕЛЛИГЕНТКА *ж* *ziyalı qadın (qız)*.

ИНТЕЛЛИГЕНТНОСТЬ *ж* *мн. нет* *ziyalılıq, mədənilik*.

ИНТЕЛЛИГЕНТНЫЙ *прил.* 1. *ziyalı, oxumuş, mədəni; 2. zehni, əqli, fikri*.

ИНТЕЛЛИГЕНТСКИЙ *прил.* *nifr. интеллигент* söz. *sif.*

ИНТЕЛЛИГЕНТСТВО *ср* *мн. нет* *nifr. ziyalı ədəsi, ziyalı zehniyyəti*.

ИНТЕЛЛИГЕНТИНА *ж* *мн. нет* *nifr. 1. собир. ziyalılar; 2. бax интеллигентство*.

ИНТЕЛЛИГЕНЦИЯ *ж* *мн. нет* *ziyalılar*.

ИНТЕНДАНТ *м* *intendant (orduda və ya qoşun hissələrində təsərrüfat işlərinə baxan adam)*.

ИНТЕНДАНТСКИЙ *интendant* və **интendantство** söz. *sif.*; **интendantское управление** *intendant idarəsi; 0 интendantская служба* *intendant xidməti*.

ИНТЕНДАНТСТВО *ср* *мн. нет* *intendantlıq (ordunun hərbi təsərrüfat işlərinə baxan idarə)*.

ИНТЕНСИВНО *нареч.* *gərgin, qızgın, səmərəli; интенсивно работать* *gərgin işləmək*.

ИНТЕНСИВНОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. *intensivlik, səmərəlilik; 2. gərginlik, qızgınlıq*.

ИНТЕНСИВНЫЙ *прил.* 1. *intensiv, səmərəli; 2. gərgin, qızgın*.

ИНТЕНСИФИКАЦИЯ *ж* *мн. нет* *intensivləşdir(ilmə); интенсификация хозяйства* *təsərrüfatın intensivləşdirilməsi (səmərləşdirilməsi)*.

ИНТЕНСИФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* *intensivləşdirmək, səmərləşdirmək*.

ИНТЕНСИФИЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *intensivləşdirilmək, səmərləşdirilmək*.

ИНТЕРВАЛ *м* 1. *ara, fasilə; работать с интервалами* *fasilə ilə işləmək; 2. fiz. mus. interval (iki sas tonu arasındakı fərq); 3. hərbi məsafə, ara*.

ИНТЕРВЕНЦИОНАЛЬ *сов. и несов.* *müdaxilə etmək*.

ИНТЕРВЕНТ *м* *müdaxiləçi*.

ИНТЕРВЕНТСКИЙ *интервент* söz. *sif.*

ИНТЕРВЕНЦИОНИСТ *м* *müdaxilə tərəfdarı*.

ИНТЕРВЕНЦИОНИСТСКИЙ *интервенционист* söz. *sif.* *интервенционистские круги* *müdaxiləçi dairələr*.

ИНТЕРВЕНЦИОННЫЙ *интервенция* söz. *sif.*; **интервенционные войска** *müdaxiləçi qoşunlar*.

ИНТЕРВЕНЦИЯ *ж* *müdaxilə (bir dövlətin zorla başqa bir dövlətin daxili işlərinə qarışması); военная интервенция* *hərbi müdaxilə; экономическая интервенция* *iqtisadi müdaxilə*.

ИНТЕРВОКАЛЬНЫЙ *прил.* *dilç. intervokal (iki sait arasında olan)*.

ИНТЕРВЬЮ *ср* *нескл. intervü; müsahibə (1. mətbuatda çap edilmək üçün mətbuat*

nümayəndəsinin hər hansı bir şəxs ilə etdiyi müsahibə; 2. bu müsahibəni verən qəzet məqaləsi).

ИНТЕРВЬЮЕР *м* interviü alan (mətbuatda çap etmək üçün hər hansı bir şəxs ilə söhbət edən mətbuat nümayəndəsi).

ИНТЕРВЬЮИРОВАТЬ *сов. и несов.* interviü almaq (bax **интервью**).

ИНТЕРВЬЮИРОВАТЬСЯ *несов.* interviü vermək (bax **интервью**).

ИНТЕРДИКТ *м* tar. interdikt (1. orta əsrlərdə Roma papası tərəfindən tənbeh olaraq müəyyən bir şəhərdə və ya ölkədə dini ayinlərin qadağan edilməsi; 2. Roma hüququnda: hakimin məhkəmədə çəkişən tərəflərə müxtəlif məsələlərə dair bilavasitə verdiyi əmr).

ИНТЕРЭС *м* 1. maraq; **слушать с большим интересом** böyük maraqla qulaq asmaq; **возбуждать интерес** maraq oyandırmaq; **проявить интерес к работе** işə maraq göstərmək; 2. mənafə, xeyir; **интересы народа** xalqın mənafeyi; **это в ваших интересах** bu sizin xeyriniz üçündür (bu sizin xeyrinizədir); 3. fayda, mənə; **нет никакого интереса ехать туда** ora getməyin heç bir mənası (faydası) yoxdur; 4. *мн.* ehtiyac, tələbat; **духовные интересы** mənəvi ehtiyac; 5. əhəmiyyət; **это дело общественный интерес** bu işin ictimai əhəmiyyəti vardır.

ИНТЕРЕСНИЧАТЬ *несов. dan.* özünü bəyəndirməyə çalışmaq, özünü göstərmək.

ИНТЕРЕСНО *нареч.* maraqlı, maraqlı; **он очень интересно рассказывает** o çox maraqlı danışır.

ИНТЕРЕСНЫЙ *прил.* 1. maraqlı; **интересная книга** maraqlı kitab; 2. gözəl, qəşəng; **интересная женщина** qəşəng qadın; 3. (ona) **в интересном положении** *кöhn.* hamilədir, ikicilidir.

ИНТЕРЕСОВАТЬ *несов.* maraqlandırmaq; **его интересует литература** onu ədəbiyyat maraqlandırır.

ИНТЕРЕСОВАТЬСЯ *несов.* maraqlanmaq.

ИНТЕРЛЮДИЯ *ж* *mus.* interludiya (bir musiqi əsərinin hissələri arasında çalınan başqa kiçik musiqi pyesi).

ИНТЕРМЕДИЯ *ж* intermediya (dram təmasıasının iki pərdəsi arasında oynanılan kiçik komik əsər).

ИНТЕРМЕЦЦО *ср нескл. mus.* intermesso (1. operanın ayrı-ayrı parçaları arasında orkestr tərəfindən çalınan kiçik musiqi əsəri; 2. müstəqil musiqi pyesi).

ИНТЕРН *м* *xüs.* intern (ixtisasını artırmaq üçün müəyyən müalicəxanaya iki-üç il müddətinə ezam edilmiş həkim).

ИНТЕРНАТ *м* internat (1. məktəb yanında şagirdlər üçün ümumi yataqxana; 2. şagirdlərin oxuyub yaşadığı qapalı məktəb).

ИНТЕРНАТСКИЙ *интернат* *сöz. sıf.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛ *м* tar. internasional, beynəlmiləl (1. beynəlxalq birləşmə; 2. Kommunist partiyasının himni).

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИЯ *ж* *мн. нет* beynəlmiləlləşdir(ıl)mə.

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* beynəlmiləlləşdirmək.

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗОВАТЬСЯ *сов. и несов.* beynəlmiləlləşdirilmək.

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗМ *м* *мн. нет* internasionalizm, beynəlmiləllilik.

ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТ *м* internacionalist, beynəlmiləlləşdirən, internasionalizm tərəfdarı.

ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТИЧЕСКИЙ *интернационализм* *сöz. sıf.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТКА *ж* internationalist, beynəlmiləlləşdirən qadın (qız).

ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТСКИЙ *интернационалист* *сöz. sıf.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛЬНЫЙ *прил.* 1. international, beynəlmiləl, beynəlxalq; **интернациональный конгресс** beynəlmiləl (beynəlxalq) konqres; 2. beynəlmiləllilik ruhunda; **интернациональное воспитание молодежи** gənclərin beynəlmiləllilik ruhunda tərbiyə edilməsi.

ИНТЕРНИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* tərkisiləh etdir(il)ib nəzarət altında saxla(n)ma (vuruşan dövlətlərdən birinin bitərəf dövlət ərazisinə girən qoşunlarının, vətəndaşlarının tərkisiləh edilib ölkə daxilində saxlanması).

ИНТЕРНИРОВАТЬ *сов. и несов.* tərkisiləh etdirib ölkə daxilində (nəzarət altında) saxlamaq.

ИНТЕРНИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* tərkisiləh edilib ölkə daxilində saxlanmaq.

ИНТЕРПЕЛЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* hökumətə sorğu vermək (parlamentdə).

ИНТЕРПЕЛЛЯНТ *м* sorğuçu, sorğu verən (parlamentdə).

ИНТЕРПЕЛЛЯЦИЯ *ж* sorğu (parlamentdə bir məsələ və ya hadisə haqqında parlamentin bir və ya bir neçə üzvü tərəfindən hökumətə yazılı şəkildə verilən sorğu).

ИНТЕРПОЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* interpolasiya etmək, əlavə etmək, daxil etmək (bir mətnə, müəllifinə aid olmayan yeni söz və ya cümlələr əlavə etmək).

ИНТЕРПОЛИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* interpolasiya edilmək, əlavə edilmək, daxil edilmək (bax **интерполяция**).

ИНТЕРПОЛЯЦИЯ *ж* interpolasiya (1. bir əsərin mətninə sonradan başqası tərəfindən bir şey əlavə edilməsi, qələm qatma; 2. riyaz. qonşu məlum hədlərin vasitəsilə dəyişən bir kəmiyyətin ara hədlərini tapma).

ИНТЕРПРЕТАТОР *м* təfsirçi, izahçı, şərhçi.

ИНТЕРПРЕТАЦИЯ *ж* 1. izah, təfsir, şərh; 2. interpretasiya (bir musiqi əsərinin, ədəbi əsərin və ya dramatik rolun artist tərəfindən özü başa düşdüyü kimi yaratdığı surətdə ifa edilməsi).

ИНТЕРПРЕТИРОВАТЬ *сов. и несов.* aydınlaşdırmaq, izah etmək, şərh etmək, təfsir etmək.

ИНТЕРПРЕТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* aydınlaşdırılmaq, izah edilmək, şərh edilmək, təfsir edilmək.

ИНТЕРПУНКЦИЯ *ж* *грам.* interpunksiya (yazılı nitqdə dərğü işarələrinin qoyulması).

ИНТЕРФЕРЕНЦИЯ *ж* *fiz.* interferensiya (səs, işıq və sairə dalğalarının bir-biri üzərinə düşdükdə qarşılıqlı təsir göstərməsi).

ИНТЕРЬЕР *м* *xüs.* interyer (1. binanın içəri, içi, daxili; daxili bina; 2. binanın iç görünüşü; 3. heyvanın daxili quruluşu).

ИНТИМНИЧАТЬ *несов. dan.* məhrəmanə söhbət etmək, məhrəmcəsinə rəftar etmək, yaxınlıq etmək.

ИНТИМНО *нареч.* 1. məhrəmanə, məhrəmcəsinə, yaxın, dostcasına, səmimi, ürəkdan, candan; 2. gizli.

ИНТИМНОСТЬ *ж* məhrəmlilik, yaxınlıq, dostluq, səmimilik.

ИНТИМНЫЙ *прил.* 1. məhrəman, çox yaxın, səmimi; **интимный друг** məhrəman dost, ən yaxın dost; 2. gizli; məhrəmanə, gizli saxlanan; **интимный разговор** məhrəmanə söhbət; 3. cinsi; **интимная связь** cinsi əlaqə.

ИНТОКСИКАЦИОННЫЙ *тиб.* **интоксикация** *сöz. sıf.*; intoksikasiya nəticəsində əmələ gələn.

ИНТОКСИКАЦИЯ *ж* *тиб.* intoksikasiya (orqanizmin zəhərlənməsi).

ИНТОНАЦИОННЫЙ *интонация* *сöz. sıf.*

ИНТОНАЦИЯ *ж* intonasiya (1. dilç. səs tonunun ucalıb alçalması; ton, tələffüz xüsusiyyəti; 2. *mus.* musiqi alətinə çalarkən və ya oxuyarkən tonun düzgün və ya yanlış götürülməsi).

ИНТОНИРОВАНИЕ *ср* intonasiya ilə ifa etmə.

ИНТОНИРОВАТЬ *несов.* intonasiya ilə ifa etmək (oxumaq, çalmaq, deklamasiya etmək).

ИНТРИГА *ж* 1. intriqa, fitnə, fəsad; 2. ədəb. intriqa (romanda, dramda: əsas hadisənin inkişafı); 3. *köhn.* eşqbazlıq.

ИНТРИГАН *м* intriqaçı, intriqaçı, fitnəçi, fəsadçı, iblis.

ИНТРИГАНКА *ж* intriqaçı qadın (qız).

ИНТРИГАНСКИЙ *интриган* *сöz. sıf.*

ИНТРИГАНСТВО *ср* *мн. нет* intriqaçılıq, fitnəçilik, fitnəkarlıq, fəsadçılıq.

ИНТРИГОВАТЬ *несов.* 1. intriqa salmaq (etmək), intriqa aparmaq; 2. maraq oynadmaq.

ИНТРИЖКА *ж* *дан.* **интрига** (1-ci və 3-cü mənələrdə) *сöz. kiç.*

ИНТРОДУКЦИЯ *ж* *mus.* introduksiya (musiqi əsərinin müqəddiməsi, giriş hissəsi).

ИНТРОСПЕКТИВНЫЙ *интроспекция* *сöz. sıf.*; introspektiv.

ИНТРОСПЕКЦИЯ ж *psixol.* introspeksiya (daxili müşahidə).

ИНТРУЗИЯ ж *geol.* intruziya (maqmanın yer qabığı arasında dolması).

ИНТУИТИВИЗМ м *мн.* **нет** *fəls.* intuitivizm (həqiqi idrakin yalnız intuisiya əsasında mümkün olduğunu iddia edən mürtəcə idealist nəzəriyyə).

ИНТУИТИВИСТ м *fəls.* intuitivist (intuitivizm tərəfdarı).

ИНТУИТИВНО *нареч.* intuitiv, intuisiya ilə; **интуитивно почувствовать** intuisiya ilə hiss etmək.

ИНТУИТИВНЫЙ *интуиция* *сөз. сиф.;* intuitiv; intuisiyaya əsaslanan.

ИНТУИЦИЯ ж intuisiya (1. duyğu, duyma, sezme, ürayə damma; 2. varlığı təcrübə və məntiqi nəticələrin köməyi ilə deyil, bilavasitə seyr etmə yolu ilə dərk etmə).

ИНФАНТ м *infant* (İspaniya və Portuqaliyada monarxiya dövründə şahzadə).

ИНФАНТЕРИЯ ж *мн.* **нет** *köhn.* infanteriya, piyada qoşun; **генерал от инфантерии** infanteriya generalı (çar Rusiyada: çar ordusunun piyada qoşunlarında ən yüksək general rütbəsi).

ИНФАНТИЛИЗМ м *мн.* **нет** *xüs.* infantilizm (orqanizmin fiziki və psixik cəhətdən inkişafda geri qalması; uşaqlıq dövrünə xas olan xüsusiyyətlərin yaşlı adamlarda qalması).

ИНФАНТИЛЬНОСТЬ ж *мн.* **нет** *infantillik, infantil vəziyyət* (bax **инфантильный**).

ИНФАНТИЛЬНЫЙ *инфантилизм* *сөз. сиф.* infantil; uşaqlıq dövrünün xüsusiyyətlərini saxlayan; **инфантильное состояние** infantil vəziyyət.

ИНФАРКТ м *tib.* infarkt (qan gəlməməsi nəticəsində bədənin hər hansı bir üzvünün toxumasının ölgünləşməsi).

ИНФЕКЦИОННЫЙ *прил. tib.* yoluxma, yoluxucu; **инфекционные болезни** yoluxma (yoluxucu) xəstəliklər.

ИНФЕКЦИЯ ж *tib.* infeksiya (yoluxucu xəstəlik törədən mikroorqanizm).

ИНФИКС м *gram.* infiks (fektiv dillərdə: söz düzəldikdə və ya sözü dəyişdikdə söz kökünün ortasına gətirilən şəkilçi).

ИНФИЛЬТРАТ м *biol. tib.* infiltrat (iltihab prosesi nəticəsində orqanizm toxumalarında hüceyrə elementlərinin toplanması).

ИНФИЛЬТРАЦИЯ ж *biol. tib.* infiltrasiya (1. süzülmə, sızma; 2. orqanizmin hüceyrə və toxumalarına yad maddələrin keçməsi və orada toplanması).

ИНФИЛЬТРИРОВАТЬ *сов. и несов.* süzülmək, sızmaq, keçmək.

ИНФИНИТИВ м *gram.* infinitiv, məsdər

ИНФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* *biol.* yoluxdurmaq, sirayət etdirmək, keçirmək.

ИНФИЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *biol.* yoluxdurulmaq, sirayət edilmək, keçirilmək.

ИНФЛУЭНЦА, ИНФЛЮЭНЦА ж *мн.* **нет** *tib.* influenza (xəstəlik).

ИНФЛЯЦИОННЫЙ *прил. iqt.* inflyasiya -i[-i].

ИНФЛЯЦИЯ ж *iqt.* inflyasiya (həddindən artıq kağız pul buraxılması və bunun nəticəsində pulun qiymətdən düşməsi).

ИН-ФОЛИО *нареч.* in-folio (çap vərəqinin yarısı formasında).

ИНФОРМАТ м məlumat verən, bildirən, xəbər verən.

ИНФОРМАЦИОННЫЙ *информация* *сөз. сиф., информационное бюро* məlumat bürosu.

ИНФОРМАЦИЯ ж xəbər, məlumat; **давать информацию** xəbər (məlumat) vermək.

ИНФОРМБЮРО *ср* (информационное бюро) məlumat bürosu.

ИНФОРМИРОВАНИЕ *ср* məlumat vermə, xəbər vermə, bildirmə.

ИНФОРМИРОВАТЬ *сов. и несов.* məlumat vermək, xəbər vermək, bildirmək.

ИНФОРМИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. xəbər verilmək, məlumat verilmək, bildirilmək; 2. məlumat almaq, xəbər almaq.

ИНФРАЗВУК м *fiz.* infrasəs (insan qulağı qavraya bilməyən çox aşağı tezlikli titrəyişlər).

ИНФРАКРАСНЫЙ *прил.:* **инфракрасные лучи** *fiz.* infra-qırmızı şüalar (dalğa uzunluğu qırmızı şüalarınkindən uzun olan, gözə görünməyən istilik şüaları).

ИНФУЗОРИЯ ж *zool.* infuzoriya (ancaq mikroskopla görünə bilən birhüceyrəli orqanizm).

ИНЦИДЕНТ м toqquşma, hadisə, anlaşılmaqlıq, münaqişə.

ИНЪЕКЦИОННЫЙ *прил. tib.* inyeksiya -i[-i]; **инъекционные иглы** inyeksiya iynələri.

ИНЪЕКЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* inyeksiya etmək, iynə vurmaq.

ИНЪЕКЦИЯ ж *tib.* inyeksiya (iynə vurma; dəri altına iynə ilə dərman yeritmə).

ИОГ м *bax йог.*

ИОГА ж *мн.* **нет** *bax йога.*

ИОД м *bax йод.*

ИОДИСТЫЙ *bax йодистый.*

ИОДНЫЙ *bax йодный.*

ИОДОФОРМ м *bax йодоформ.*

ИОН м *fiz.* ion (elektrik yükü olan atom).

ИОНИЗАТОР м *fiz.* ionizator (ionizasiya törədən səbəb).

ИОНИЗАЦИОННЫЙ *ионизация* *сөз. сиф.*

ИОНИЗАЦИЯ ж *мн.* **нет** 1. *fiz.* ionlaşma; 2. *tib.* ionlaşdırma (orqanizmə ionlar vasitəsilə dərman maddələrinin yeridilməsi).

ИОНИЗИРОВАТЬ *несов. fiz.* ionlaşdırmaq.

ИОНИЗИРОВАТЬСЯ *несов. fiz.* ionlaşdırılmaq.

ИОНИЗОВАТЬ *сов. и несов. fiz.* ionlaşdırmaq.

ИОНИЗОВАТЬСЯ *несов.* ionlaşdırılmaq.

ИОНИЙСКИЙ, ИОНИЧЕСКИЙ *тар.* Иония *сөз. сиф.* (qədim Yunanistanın İoniya vilayətinin adından); **ионийская философия** İoniya fəlsəfəsi; **ионический ордер** *архит.* İoniya orderi (arxitektura kompozisiyası).

ИОННЫЙ *fiz.* **ион сөз. сиф.;** **ионная теория** ion nəzəriyyəsi.

ИОНОСФЕРА ж *ionosfer* (atmosferin 100-400 km hündürlükdə olan yuxarı təbəqələri).

ИОНОСФЕРНЫЙ *прил. fiz.* **ионосфер -i[-i].**

ИОНОТЕРАПИЯ ж *tib.* ionoterapiya (elektrik vasitəsi ilə bədəndə dərmanlar yeritmə).

ИОТ м *bax йот.*

ИОТА ж *bax йота.*

ИОТАЦИЯ ж *bax йотация.*

ИОТИРОВАНИЕ *ср* *bax йотирование.*

ИОТИРОВАННЫЙ *прил.* *bax йотированный.*

ИПОКРИТ м *köhn.* riyakar, ikiüzlü.

ИПОМЕЯ ж *bot.* ipomeya, qrammofon çiçəyi.

ИПОТЕКА ж *iqt.* ipoteka (1. mülkün girov qoyulması; 2. bu girov müqabilində alınan borc).

ИПОТЭЧНЫЙ *iqt.* ипотека *сөз. сиф.;* **ипотечное право** ipoteka hüququ.

ИПОХОНДРИК м *ipoxondrik* (ipoxondriya xəstəliyinə tutulmuş adam).

ИПОХОНДРИЧЕСКИЙ *tib.* **ипохондриа** *сөз. сиф., ipoxondrik.*

ИПОХОНДРИЯ ж *мн.* **нет** *tib.* ipoxondriya (1. xəstələnməkdən qorxma nəticəsində baş verən ruh düşkünlüyü; 2. ümitsizlik, məyusluq).

ИППОДРОМ м *cıdır meydanı.*

ИПРИТ м *мн.* **нет** *kim.* iprit (zəhərləyici maddə).

ИР м *bot.* *bax аир.*

ИРАНЕЦ м (*мн.* *иранцы*) iranlı.

ИРАНИСТ м iranşünas (İran dilləri mütəxəssisi).

ИРАНИСТИКА ж *мн.* **нет** iranşünaslıq.

ИРАНКА ж iranlı qadın (qız).

ИРАНСКИЙ *Иран* və *иранцы* *сөз. сиф., иранские языки* İran dilləri.

ИРИДИЙ м *kim.* iridium (aztapılan kimyəvi element).

ІРИС м 1. *bot.* süsən (çiçək); 2. *anat.* gözün qüzehi qışası.

ІРИС м *мн.* **нет** *iris* (konfet növü).

ІРИСКА ж *dan.* bir dənə iris (konfet).

ІРИСОВЫЙ *прил.:* **присовая диафрагма** qüzehi diafraqma (foto-kino aparatlarında oraşşəkilli lövhəciklərdən ibarət diafraqma, pərdə).

ІРИТ м *tib.* irit (gözün qüzehi qışasının iltihabı).

ІРЛАНДЕЦ м (*мн.* *ирландцы*) irlandiyalı.

ІРЛАНДКА ж irlandiyalı qadın (qız).

ІРЛАНДСКИЙ *Ирландия* və *ирландцы* *сөз. сиф.*

ІРНЫЙ *bot* *ир* *сөз. сиф.;* **ирный корень** suzanbağı kökü (dərman).

ІРОД м *dan.* zalım, qəddar, vəhşi, collad (söyüş).

ИРОДОВ *прил.* *dan.* iyrənc, alçaq, əclaf, yaramaz.
ИРОКЕЗСКИЙ *прил.* irokez [-i]; **ирокезские племена** irokez qəbilələri.
ИРОКЕЗЫ *мн. (ед. ирокез м)* irokezlər (*dilcə bir-birinə yaxın olan hindi qəbilələri qrupu*).
ИРОНИЗИРОВАТЬ *несов.* istehza etmək, lağa qoymaq, ələ salmaq.
ИРОНИЧЕСКИ *нареч.* istehza ilə, rişxəndlə.
ИРОНИЧЕСКИЙ *прил.* istehzal; **ироническая улыбка** istehzal təbəssüm.
ИРОНИЧНЫЙ *прил.* bax иронический.
ИРОНИЯ *ж мн. нет* istehza, rişxənd; **злая ирония** acı istehza; **и ирония судьбы** qərribə təsadüf.
ИРРАДИАЦИЯ *ж fiz.* irradiasiya (**1.** *tutqun fon üzərində işıqlanmış şeylərə baxdıqda onların öz həqiqi ölçülərindən daha böyük görünməsindən ibarət optik hadisə*; **2.** *tib. ağrı hissəsinin zədlənmiş yerdən kənara yayılması*).
ИРРАЦИОНАЛИЗМ *ж мн. нет* fəls. irrasionalizm (*idealist fəlsəfədə: bütün hadisələrin kökünü irrasional əsas təşkil etdiyini iddia və elmi məntiqi idrakı inkar edən cərəyan*).
ИРРАЦИОНАЛЬНОСТЬ *ж* irrasionallıq (*bax иррациональный*).
ИРРАЦИОНАЛЬНЫЙ *прил.* irrasional (**1.** *idealist fəlsəfədə: ağılla, düşüncə ilə dərk edilməyən; ağıla zidd*; **2.** *riyaz. nə tam, nə də kəsr ədədlərlə ifadə oluna bilməyən, vahidlə ölçülə bilməyən*; **иррациональное число** irrasional ədəd).
ИРРЕАЛЬНОСТЬ *ж мн. нет* qeyri-reallıq, real olmama, gerçək olmama.
ИРРЕАЛЬНЫЙ *прил.* qeyri-real, real olmayan, gerçək olmayan, həqiqətdə mövcud olmayan.
ИРРЕГУЛЯРНЫЙ *прил.* **1.** *köhn. müəyyən qaydaya tabe olmayan*; **2.** *qeyri-nizami*; **иррегулярные войска** qeyri-nizami qoşunlar.
ИРРИГАТОР *м 1. k. t.* irriqasiya (suvarma) mütəxəssisi; **2.** *tib. irriqator (yaraları və bədən boşluqlarını yumaq və bədən içərisinə maye yeritmək üçün cihaz)*.

ИРРИГАЦИОННЫЙ *к. t.* irriqasiya söz. *sif.*; **ирригационная система** irriqasiya (süni suvarma) sistemi.
ИРРИГАЦИЯ *ж 1. k. t.* irriqasiya, süni suvarma (*susuz torpaqların kanallar vasitəsilə suvarılması*); **2.** *tib. yuma (yaramı və s.)*.
ИСК *м* hüq. iddia, tələb.
ИСКАЖАТЬ *несов.* bax исказить.
ИСКАЖАТЬСЯ *несов.* bax исказиться.
ИСКАЖЕНИЕ *ср 1.* təhrif etmə (edilmə), pozma (pozulma); **искажение смысла слова** sözün mənasının təhrif edilməsi; **2.** yanlışlıq, səhv, təhrif; **грубые искажения в тексте** mətnədə kobud səhvlər (təhriflər).
ИСКАЖЕННЫЙ *прич. и прил.* **1.** təhrif olunmuş, pozulmuş, korlanmış, mənası dəyişdirilmiş; **2.** dəyişmiş, dönmüş.
ИСКАЗИТЬ *сов.* **1.** təhrif etmək, pozmaq, korlamaq, mənasını dəyişdirmək; **2.** tanımaz hala salmaq, dəyişdirmək.
ИСКАЗИТЬСЯ *сов.* **1.** təhrif olunmaq, pozulmaq, korlanmaq; **2.** tanımaz hala düşmək, dəyişmək.
ИСКАЛЕНИЕ *ср мн. нет 1.* şikəst etmə, şikəst edilmə; **2.** *məc. pozma, pozulma*; **3.** korlama, korlanma.
ИСКАЛЕННЫЙ *прич. и прил.* **1.** şikəst edilmiş; şikəst, çolaq; **2.** xarab edilmiş, sindirilmiş; **3.** *məc. korlanmış, pozulmuş, eybəcər hala salınmış*.
ИСКАЛЧИВАТЬ *несов.* bax искалечить.
ИСКАЛЧИВАТЬСЯ *несов.* **1.** bax искалечиться; **2.** şikəst edilmək, çolaq edilmək; **3.** *məc. pozulmaq, korlanmaq, eybəcər hala salınmaq*; **4.** sindirilmək, xarab edilmək.
ИСКАЛЧИТЬ *сов.* **1.** şikəst etmək, çolaq etmək; **2.** *məc. pozmaq, korlamaq, eybəcər hala salmaq*; **3.** sindirmək, xarab etmək.
ИСКАЛЧИТЬСЯ *сов.* şikəst olmaq, eybəcər olmaq, xarab olmaq, korlanmaq.
ИСКАЛЫВАТЬ *несов.* bax исколоть.
ИСКАЛЫВАТЬСЯ *несов.* **1.** bax исколоться; **2.** batırılmaq,deşik edilmək (*iyənə, sancaq və s. ilə*).
ИСКАНИЕ *ср 1.* axtarma, arama, axtarış; **2.** *мн. искания yeni yollar arama, yeni-liyə can atma (elmdə, incəsənətdə)*.

ИСКАПАТЬ *сов. dan.* damcıladıb batırmaq.
ИСКАПАВАТЬ **1** *несов. dan.* bax искапать.
ИСКАПАВАТЬ **II** *несов.* bax ископать.
ИСКАПАВАТЬСЯ **I** *несов. dan.* damcıladıb batırılmaq.
ИСКАПАВАТЬСЯ **II** *несов.* qazılmaq, qazıq-qazıq edilmək.
ИСКАРИОТ *м köhn.* satqın.
ИСКАРМИВАТЬ *несов. dan.* bax искомить.
ИСКАРМИВАТЬСЯ *несов. dan.* yedirilmək, yedirilib qurtarmaq, sərf edilib qurtarmaq (*yem*).
ИСКАТЕЛЬ *м 1.* axtaran, arayan, axtarıcı; **искатель жемчуга** inci axtaranlar; **2.** *xüs. arayıcı (böyük durbinin və ya fotoqraf aparatının üstündə: axtarılan, müşahidə edilən və ya şəkli çəkilən obyektin tapılmasını asanlaşdıran cihaz)*; **и искатель приключений** **1)** *köhn. səyyah*; **2)** *macəra, macəra axtaran, avantürist*.
ИСКАТЕЛЬНИЦА *ж* axtaran (arayan) qadın (qız).
ИСКАТЕЛЬНОСТЬ *ж köhn.* yaltaqlıq.
ИСКАТЕЛЬНЫЙ *прил. köhn.* yaltaq, yaltaqcasına.
ИСКАТЕЛЬСТВО *ср köhn.* yaltaqlıq; yaltaqlanma.
ИСКАТЬ *несов.* **1.** axtarmaq; **2.** iddia etmək; tələb etmək; **и искать чьей руки** *köhn. elçiliyə düşmək, evlənmək istəmək*; **ищи ветра в поле** *bax ветер*; **искать глазами** gözələri ilə aramaq.
ИСКАТЬСЯ *несов.* **1.** axtarılmmaq; **2.** iddia edilmək, tələb edilmək.
ИСКАШИВАТЬ *несов.* bax искомить.
ИСКАШИВАТЬСЯ *несов.* bax искомиться.
ИСКЛЕВАННЫЙ *прич.* **1.** dimdiklənmiş, dimdik-dimdik edilmiş, dimdiklənilib yaranmış; **2.** dənənib qurtarmış (*quşlar tərəfindən*).
ИСКЛЕВАТЬ *сов.* **1.** dimdikləmək, dimdik-dimdik etmək, dimdikləyib yaralamaq; **орёл истреблял змею** qaraquş ilanı dimdik-dimdik etdi; **2.** dənəyib qurtarmaq; **куры истребляли всё зерно** toyuqlar dənə dənəyib qurtardılar.
ИСКЛЕВАТЬ *несов.* bax истреблять.

ИСКЛЕВЫВАТЬСЯ *несов.* **1.** dimdiklənmək, dimdik-dimdik edilmək, dimdiklənilib yaranmaq; **2.** dənənib qurtarmaq (*quşlar tərəfindən*).
ИСКЛЮЧАТЬ *несов.* bax искомить.
ИСКЛЮЧАТЬСЯ *несов.* **1.** çıxarılmaq; kənar edilmək, xaric edilmək, qovulmaq; **2.** istisna edilmək.
ИСКЛЮЧАЯ **1.** *deepрич.* kənar edərək, kənar etməklə; çıxardaraq, çıxmaqla, müstəsna olmaqla; **2.** *пред.* ... başqa, ... qeyri, ... savayı; **пришли все, исключая тебя** səndən başqa hamı gəlmişdi.
ИСКЛЮЧЕНИЕ *ср 1.* çıxarma, çıxarılma; kənar etmə, kənar edilmə; **исключение из списка** siyahıdan çıxarma; **2.** istisna; **без исключения** istisnasız olaraq; **в виде исключения** bir istisna kimi; müstəsna olaraq; **и за исключением** bax искомия.
ИСКЛЮЧЕННЫЙ *прич.* **1.** çıxarılmış, kənar edilmiş, xaric edilmiş, qovulmuş; **2.** istisna edilmiş.
ИСКЛЮЧИТЕЛЬНО *нареч.* **1.** son dərəcə; **исключительно интересная книга** son dərəcə maraqlı kitab; **2.** yalnız, ancaq; **премию получили исключительно отличники** ancaq əlaçılar mükafat aldılar; **3.** ...çıxmaqla.
ИСКЛЮЧИТЕЛЬНОСТЬ *ж мн. нет 1.* müstəsnaqlıq; **2.** qeyri-adilik.
ИСКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ *прил.* **1.** müstəsna; **2.** xüsusi, qeyri-adi, görünməmiş; **3.** son dərəcə gözəl, əla.
ИСКЛЮЧИТЬ *сов.* **1.** çıxarmaq, kənar etmək, xaric etmək, qovmaq; **2.** istisna etmək.
ИСКОВЕРКАННЫЙ **1.** *прич.* korlanmış, xarab edilmiş, pozulmuş; təhrif edilmiş; **2.** *прил.* pozğun.
ИСКОВЕРКАТЬ *сов.* **1.** korlamaq, xarab etmək, pozmaq; **2.** təhrif etmək.
ИСКОВЕРКАТЬСЯ *сов.* **1.** korlanmaq, xarab olmaq, pozulmaq; **2.** təhrif olunmaq.
ИСКОВОЙ *hüq. иск söz. sif.* **исковое заявление** iddia ərizəsi.
ИСКОВЫРИВАТЬ *несов. dan.* bax искомить.

ИСКОВЫРИВАТЬСЯ *несов. dan.* qurda-lanmaq, qurdalanıb xarab edilmək.

ИСКОВЫРЯТЬ *сов. dan.* qurdalamaq, qur-dalayıb xarab etmək.

ИСКОЛАЧИВАТЬ *несов. dan.* bax **иско-лотить**.

ИСКОЛАЧИВАТЬСЯ *несов. dan.* 1. bax **исколотиться**; 2. bərk döyülmək, əzil-mək, kətkəlmək, əzişdirilmək; 3. vu-rulub sındırılmaq, vurulub xarab edilmək; 4. vurulmaq, çalınmaq (*mıx*).

ИСКОЛЕСИТЬ *сов. dan.* gözmək, hər yeri-ni (hər tərəfini) dolaşmaq; **он исколесил весь Азербайджан** o, Azərbaycanın hər yerini gözmüşdür.

ИСКОЛЁШЕННЫЙ *прич. dan.* hər yeri gözülmüş, hər tərəfi gözülmüş.

ИСКОЛОТИТЬ *сов. dan.* 1. döymək, əz-mək, kətkəlmək; 2. vurub sındırmaq, vurub xarab etmək; 3. *dan.* vurmaq (*çoxlu miqdarda*); **исколотить стену гвоздями** divarın hər tərəfinə *mıx* vurmaq.

ИСКОЛОТИТЬСЯ *сов. dan.* çox işlənmək-dən xarab olmaq, korlanmaq, sınmaq (*çə-kic*).

ИСКОЛОТЫЙ *прич.* deşik-deşik edilmiş (*ucu iti şeylə*).

ИСКОЛОТЬ *сов.* deşik-deşik etmək (*ucu iti şeylə*).

ИСКОЛОТЬСЯ *сов.* hər yerinə tikan bat-maq, yaralanmaq.

ИСКОЛОЧЕННЫЙ *прич. dan.* döyülmüş, kətkəlməmiş.

ИСКОМКАТЬ *сов. dan.* əzmək, əzik-əzik etmək.

ИСКОМКАТЬСЯ *сов. dan.* əzilmək, əzik-əzik olmaq.

ИСКОМОЕ *ср. rıyaz.* axtarılan kəmiyyət.

ИКОМЫЙ *прил. 1. rıyaz.* axtarılan tapıl-malı (olan); **искомая величина** axtarılan kəmiyyət; 2. tələb olunan, istənilən.

ИСКОН *нареч. köhn.* əzəldən, qədimdən, qədim zamanadan.

ИСКОННОСТЬ *ж* qədimlik, köhnəlik.

ИСКОННЫЙ *прил.* qədim, qədimdən, ən köhnə, çoxdankı.

ИСКОНОПАТИТЬ *сов. 1.* işlətmək, sərf etmək (*kəpitkələtməyə*); 2. *dan.* eybəcər hala salmaq, deşik-deşik etmək.

ИСКОНОПАЧЕННЫЙ *прич. 1.* işlənmüş, sərf edilmiş (*kəpitkələtməyə*); 2. *dan.* ey-bəcər hala salınmış, deşik-deşik edilmiş.

ИСКОНОПАЧИВАТЬ *несов. bax исконо-патить*.

ИСКОНОПАЧИВАТЬСЯ *несов. 1.* işlədil-mək, sərf edilmək (*kəpitkələtməyə*); 2. *dan.* eybəcər edilmək, deşik-deşik edilmək.

ИСКОПАЕМЫЕ *мн. (ед. ископаемое ср)* mədənlər.

ИСКОПАЕМЫЙ *прил. 1. miner.* yer altın-dan çıxarılan; **ископаемые минералы** yer altından çıxarılan minerallar; 2. *pale-on., geol.* qazıntı halında tapılan; **ископа-емые животные** qazıntı halında tapılan heyvanlar; **ископаемые растения** qazıntı halında tapılan bitkilər.

ИСКÓПАННЫЙ *прич.* qazılmış, qazıq-qazıq edilmiş.

ИСКОПАТЬ *сов.* qazımaq, qazıq-qazıq et-mək.

ИСКОПТИТЬ *сов. dan.* hislətmək, hisə vermək.

ИСКОПТИТЬСЯ *сов. dan.* hislənmək, his çəkmək.

ИСКОПЧЕННЫЙ *прич. dan.* hislənmüş, his çəkmiş, hisə verilmiş.

ИСКОРЁЖИВАТЬ *несов. bax искорёжить*.

ИСКОРЁЖИВАТЬСЯ *несов. bax искорё-житься*.

ИСКОРЁЖИТЬ *сов.* əymək, qabartmaq, xarab etmək.

ИСКОРЁЖИТЬСЯ *сов.* əyilmək, qabar-maq, xarab olmaq.

ИСКОРЕНЕНИЕ *ср. мн. нет* kökünü kəs-mə, kökü kəsilmə; kökünü üzmə, kökü üzülmə; məhv etmə, məhv edilmə; ara-dan qaldırma, aradan qaldırılma.

ИСКОРЕНЁННЫЙ *прич.* kökü kəsilmiş, kökü üzülmüş, məhv edilmiş, aradan qal-dırılmış.

ИСКОРЕНИТЬ *сов.* kökünü kəsmək, kö-künü üzmək, aradan qaldırmaq.

ИСКОРЕНИТЬСЯ *сов.* kökü kəsilmək, kö-kü üzülmək; aradan qaldırılmaq, məhv edilmək.

ИСКОРЕНЯТЬ *несов. bax искоренить*.

ИСКОРЕНЯТЬСЯ *несов. bax искоре-ниться*.

ИСКОРКА *ж искра* *сөз. кіç.*

ИСКОРМИТЬ *сов. dan.* yedirmək; işlət-mək, sərf etmək (*yemləməyə*).

ИСКÓРМЛЕННЫЙ *прич. dan.* yedirilmiş; işlənmüş, sərf edilmiş (*yemləməyə*).

ИСКÓРÓБИТЬ *сов. dan.* əymək, qabart-maq, qacıtmaq.

ИСКÓРÓБИТЬСЯ *сов.* əyilmək, qabarmaq, qacıtmaq.

ИСКÓРÓБЛЕННЫЙ *прич.* əyilmiş, qabar-muş, qacımış.

ИСКОСА *нареч.* çər-çər, kəc-kəc, çər-ə-ki, çərinə, quyğacı; **искоса поглядывать** çər-çər baxmaq, kəc-kəc baxmaq, əyri baxmaq.

ИСКОСИТЬ *сов. dan. 1.* çəpləşdirmək, əy-mək; 2. işlədib xarab etmək, nazikləşdir-mək (*dəryazı*).

ИСКОСИТЬСЯ *сов. dan. 1.* çəpləşmək, əyilmək; 2. işlənməkdən xarab olmaq, nazikləşmək (*dəryazı*).

ИСКОСÓБÓЧИТЬСЯ *сов. dan.* yana əyil-mək, tamamilə əyilmək.

ИСКÓШЕННЫЙ *прич. dan. 1.* əyilmiş, çəpləşmiş; çəpləşdirilmiş; 2. işlənmək-dən xarab olmuş, nazikləşmiş (*dəryazı*).

ИСКРА *ж 1.* qılgıncım; 2. parıltı; **алмазные искры** almaz parıltısı; **искры снега** qar parıltısı; 3. başqa rəngə çalar çil, xal (*parça üzərində*); 4. *тэс.* nişanə, əlamət, işartı; **искра надежды** ümid işartısı; **искра таланта** qabiliyyət nişanəsi; **искры из глаз** pöslərdən gözün-dən od çıxdı; **искра (божья)** *у кого, в ком, köhn.* Allah vergisi.

ИСКРАИВАТЬ *несов. bax искронтить*.

ИСКРАИВАТЬСЯ *несов.* biçilmək, kəsil-mək (*parça*).

ИСКРАСИТЬ *сов. dan.* sərf etmək, işlədib qurtarmaq (*rəngi*).

ИСКРАСИТЬСЯ *сов. dan.* sərf olmaq, iş-lənmək (*rəng*).

ИСКРАШЕННЫЙ *прич. dan.* sərf edilmiş, işlənmüş (*rəng*).

ИСКРАШИВАТЬ *несов. din. bax искра-сить*.

ИСКРАШИВАТЬСЯ *несов. dan. 1.* bax **искраситься**; 2. sərf edilmək, işlənib qurtarmaq (*rəng*).

ИСКРЁНИЕ *ср. мн. нет* *tex.* qılgıncılan-ma, qılgıncım vermə, qılgıncım saçma.

ИСКРЕННЕ *нареч.* ürəkdən, qəlbədən, sə-mimiyyətlə, səmimi (olaraq).

ИСКРЕННИЙ *прил.* səmimi, ürəyi açığ, dost, həqiqi; **искренний друг** səmimi dost, ürək dostu.

ИСКРЕННИЧАТЬ *несов. dan. 1.* üzə gül-mək (*yalandan özünü səmimi göstərmək*); 2. ürək söhbəti etmək.

ИСКРЕННО *нареч.* bax **искрение**.

ИСКРЕННОСТЬ *ж. мн. нет* səmimilik, səmimiyyət; açıqürəklik.

ИСКРЕСТИТЬ *сов. dan.* çarpazına xətt çəkmək, çarpaz xətlərlə doldurmaq.

ИСКРЁЩИВАТЬ *несов. bax искрестить*.

ИСКРЁЩИТЬ *сов. 1.* əymək; **искривить** *гвоздь* *mıxı* əymək; 2. bürüsdürmək, əy-mək; **искривить лицо** üz-gözünü əy-mək; **искривить линию** düzgün xətti pozmaq, düzgün yoldan sapmaq.

ИСКРИВИТЬСЯ *сов.* əyilmək.

ИСКРИВЛЕНИЕ *ср 1.* əymə, əyilmə; 2. əyri yer, əyrilik; 3. *тэс.* əyinti, təhrif.

ИСКРИВЛЁННОСТЬ *ж* əyrilik.

ИСКРИВЛЁННЫЙ *прил.* əyilmiş.

ИСКРИВЛЯТЬ *несов. bax искривить*.

ИСКРИВЛЯТЬСЯ *несов. bax искривиться*.

ИСКРИСТЫЙ, ИСКРІСТЫЙ *прил. 1.* qı-ğıncım saçan, qığıncımlı; 2. köpüklənən; **искристое вино** köpüklənən şərab; 3. *тэс.* parlaq, mənalı.

ИСКРІТЬ *несов. tex.* qığıncılanmaq, qı-ğıncım vermək, qığıncım saçmaq.

ИСКРІТЬСЯ, ИСКРІТЬСЯ *несов. parla-maq, qığıncılanmaq, qığıncım saçmaq.*

ИСКРОВАВИТЬ *bax искровенить*.

ИСКРОВАВЛЕННЫЙ *прич. al qanına bu-laşdırılmış (boyanmış).*

ИСКРОВЕНЁННЫЙ *bax искровавлен-ный*.

ИСКРОВЕНИТЬ *сов. dan.* qanatmaq, yara-lamaq.

ИСКРОВЕНИТЬСЯ *сов. dan.* qanlı yara-basmaq, qana bulanmaq.

ИСКРОВОЙ искра *söz. sif.*; искровой блеск qıgılıcım parıltısı.

ИСКРОГАСИТЕЛЬ *м* bax искроуловитель.

ИСКРОБЕННЫЙ *прич.* biçilmiş, kəsilmiş (*parça, paltar*).

ИСКРОИТЬ *сов.* biçmək, kəsmək (*parça, paltar*).

ИСКРОМЁТНЫЙ *прил. köhn.* 1. qıgılıcım-lanan, qıgılıcısacan; 2. *тэс.* parlaq, yandırıcı, yaxıcı.

ИСКРОМСАННЫЙ *прич. дан.* doğranıb tökülüb, tikə-tikə edilmiş, parça-parça edilmiş.

ИСКРОМСАТЬ *сов.* doğrayıb tökmək, tikə-tikə etmək, parça-parça etmək.

ИСКРОМСАТЬСЯ *сов.* doğranıb tökül-mək, parça-tikə olmaq, didilib tökül-mək, didik-didik olmaq.

ИСКРОПИТЬ *сов. дан.* sıçratmaq, sıçradıb batırmaq, damcıladıb batırmaq.

ИСКРОПЛЁННЫЙ *прич. дан.* sıçradılmış, sıçradılıb batırılmış, damcıladılıb batırılmış.

ИСКРОУДЕРЖАТЕЛЬ *м* *tex.* bax искроуловитель.

ИСКРОУЛОВИТЕЛЬ *tex.* qıgılıcım-tutan (*bacalardan və s-dən qıgılıcımın çıxması-na mane olan qurğu, tor*).

ИСКРОШЕННЫЙ *прич.* 1. doğranmış, tikə-tikə edilmiş, xırdalanmış, parçalanmış, ovxalanmış, ovulmuş; 2. *тэс.* qılıncdan keçirilmiş.

ИСКРОШИТЬ *сов.* 1. doğramaq, xırdalamaq, parçalamaq, parça-parça etmək; tikə-tikə etmək; ovmaq, ovub tökmək; 2. *тэс.* qılıncdan keçirmək.

ИСКРОШИТЬСЯ *сов.* doğranmaq, ovulmaq.

ИСКУПАНЫЙ *прич. дан.* çimdirlilmiş.

ИСКУПАТЬ I *сов.* çimdirmək, yuyundurmaq.

ИСКУПАТЬ II *несов.* bax **искупить**.

ИСКУПАТЬСЯ I *сов.* çimmək, yuyunmaq.

ИСКУПАТЬСЯ II *несов.* bax **искупиться**.

ИСКУПИТЕЛЬНЫЙ *прил.* günahı yüngül-ləşdirən.

ИСКУПИТЬ *сов.* 1. bağışlatmaq; günahını təmizləmək, günahını yumaq; 2. yerini doldurmaq, əvəzini çıxmaq.

ИСКУПИТЬСЯ *сов.* bağışlanmaq, təmiz-lənmək, silinmək (*günah*).

ИСКУПЛЕНИЕ *ср* *мн. нет* bağışlanma, günahını təmizləmə, günahı təmizlənmə.

ИСКУПЛЕННЫЙ *прич.* bağışlanmış, günahı təmizlənmiş.

ИСКУРЕННЫЙ *прич. дан.* çəkilib qurtar-mış (*papiros və s.*).

ИСКУРИВАТЬ *несов. дан.* bax **искурить**.

ИСКУРИВАТЬСЯ *несов. дан.* bax **искуриться**.

ИСКУРИТЬ *сов. дан.* çəkmək, çəkib qur-tarmaq (*papirosu və s.*).

ИСКУРИТЬСЯ *сов. дан.* çəkilmək, çəkilib qurtarmaq (*papiros və s.*).

ИСКУС, ИСКУС *м* sınaq; sınaq, yoxlama, imtahan.

ИСКУСАННЫЙ *прич.* dişlənmiş, qapılmış, dişləm-dişləm edilmiş.

ИСКУСАТЬ *сов.* dişləmək, qarmaq, dişləm-dişləm etmək.

ИСКУСИТЕЛЬ *м* yoldan çıxaran, başdan çıxaran, azdıran, tovlayan, aldadan.

ИСКУСИТЕЛЬНИЦА *ж* yoldan çıxaran, başdan çıxaran, tovlayan, aldadan qadın (*qız*); afət.

ИСКУСИТЬ *сов. köhn.* bax **искушать**.

ИСКУСИТЬСЯ *сов. дан.* 1. mahirləşmək, ustalaşmaq; 2. azmaq, yoldan çıxmaq, al-danmaq, uymaq.

ИСКУСНИК *м* *дан.* mahir adam, bacarıqlı adam; usta.

ИСКУСНИЦА *ж* mahir, bacarıqlı, usta qa-dın (*qız*).

ИСКУСНО *нареч.* mahirənə (*surətdə*), mə-harətlə, ustalıqla.

ИСКУСНЫЙ *прил.* mahir, məharətli, qa-bil, bacarıqlı, usta.

ИСКУССТВЕННО *нареч.* süni surətdə, sü-ni olaraq, qeyri-təbii.

ИСКУССТВЕННОСТЬ *ж* *мн. нет* sünilik, qeyri-təbiiilik.

ИСКУССТВЕННЫЙ *прил.* 1. süni, qeyri-təbii; **искусственный шёлк** süni ipək; **искусственное орошение** süni suvarmaq; 2. uydurma, qondarma, yalançı, saxta.

ИСКУССТВО *ср* 1. incəsənət; **произведе-ние искусства** incəsənət əsəri; 2. sənət; **военное искусство** hərbi sənəti; 3. mə-harət, hüner, ustalıq, bacarıq; **с большим**

искусством böyük məharətlə; **прик-ладное искусство** bax **прикладной**; **по всем правилам искусства** bax **правило**; **из любви к искусству** dilxoşluq üçün.

ИСКУССТВОВЕД *м* sənətsünas, incəsənət mütəxəssisi, incəsənət alimi.

ИСКУССТВОВЕДЕНИЕ *ср* *мн. нет* sənətsünaslıq, incəsənət elmi.

ИСКУССТВОВЕДНЫЙ, ИСКУССТВОВЕД-ЧЕСКИЙ *искусствоведение söz. sif.*

ИСКУССТВОВЕДЕНИЕ *ср* *мн. нет* bax **искусствоведение**.

ИСКУСЫВАТЬ *несов.* bax **искусать**.

ИСКУСЫВАТЬСЯ *несов.* dişlənmək, dişləm-dişləm edilmək, qapılmaq.

ИСКУШАТЬ *несов.* 1. yoldan çıxarmaq, başdan çıxarmaq, azdırmaq, tovlamaq, aldatmaq; imrəndirmək; 2. sınamaq, yox-lamaq, imtahan etmək.

ИСКУШАТЬСЯ *несов.* 1. uymaq, azmaq, yoldan çıxmaq; imrənmək; 2. yoldan çı-xarılmaq, azdırılmaq, aldadılmaq; 3. sı-nanmaq, yoxlanmaq, imtahan edilmək.

ИСКУШЕНИЕ *ср* 1. yoldan çıxarma, azdır-ma, tovlama, aldatma; imrəndirmə; 2. nəfis, həvəs, tamah, yoldan çıxaran şey, başdan çıxaran şey.

ИСКУШЁННЫЙ *прич.* 1. aldanmış, yol-dan çıxarılmış; yolunu azmış, təsir altına düşmüş; 2. *прил.* təcrübəli, bacarıqlı, məharətli; **искушенный опытом** təc-rübəli, soriştəli, sınaqdan çıxmış.

ИСЛАМ *м* islam.

ИСЛАМИЗМ *м* müsəlmanlıq, islamiyyət, islam dini.

ИСЛАМИСТСКИЙ *прил.* islam -[i-].

ИСЛАНДЕЦ *м* (*мн. исландцы*) islandiyalı.

ИСЛАНДКА *ж* islandiyalı qadın (*qız*).

ИСЛАНДСКИЙ Исландия və **исландцы** *söz. sif.*

ИСПАИВАТЬ *несов.* bax **испоить**.

ИСПАИВАТЬСЯ *несов.* içirdilmək.

ИСПАКОСТИТЬ *сов. дан.* 1. buləşdirmək, çirkəlmək, batırmaq; 2. *тэс.* korlamaq.

ИСПАКОСТИТЬСЯ *сов. дан.* 1. buləşmaq, çirkəlmək, batmaq; 2. *тэс.* korlanmaq.

ИСПАНЕЦ *м* (*мн. испанцы*) ispaniyalı.

ИСПАНКА *ж* 1. ispan qadını (*qızı*); 2. *tib.* ispanka (*influenzanın (gripin) ən ağır forması*).

ИСПА́НСКИЙ Испания və **испанцы** *söz. sif.*

ИСПА́РЕНИЕ *ср* 1. buxarlanma, buğlanma; процесс испарения buxarlanma prosesi;

2. buxar, buğ; **вредные испарения** zərərli buxarlar.

ИСПА́РЁННЫЙ *прич.* 1. buxarlandırılmış, buğlandırılmış; 2. buxarlanmış, buğlanmış.

ИСПАРИНА *ж* *мн. нет* *төр.*

ИСПАРИТЕЛЬ *м* *fiz. tex.* buxarlandırıcı, buğlandırıcı (*maye buxarlandırıcı cihaz*).

ИСПАРИТЕЛЬНЫЙ **испарение** *söz. sif.*

ИСПАРИТЬ *сов.* buxarlandırmək, buğlan-dırmaq, buğa çevirmək.

ИСПАРИТЬСЯ *сов.* 1. buxarlanmaq, buğ-lanmaq, buğ olmaq, buxar halına keçmək; təbəxxür etmək; 2. *тэс.* yavaşca əkil-mək, sürüşmək.

ИСПА́РЯЕМОСТЬ *ж* *мн. нет* xüs. buxar-lanma qabiliyyəti.

ИСПА́РЯТЬ *несов.* bax **испарить**.

ИСПА́РЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **испариться**; 2. buxarlandırılmaq, buğlandırılmaq.

ИСПА́ХАННЫЙ *прич.* şumlanmış, sürül-müş (*başdan-başa*).

ИСПАХАТЬ *сов.* şumlamaq, sürmək (*baş-dan-başa*).

ИСПА́ХИВАТЬ *несов.* bax **испахать**.

ИСПА́ХИВАТЬСЯ *несов.* şumlanmaq, sür-ülmək (*başdan-başa*).

ИСПА́ЧКАННЫЙ *прич.* kirlənmiş, çirk-lənmiş, ləkələnmiş, batmış, bulanmış.

ИСПА́ЧКАТЬ *сов.* kirləndirmək, çir-kəndirmək, ləkələmək, batırmaq, bulamaq.

ИСПА́ЧКАТЬСЯ *сов.* kirlənmək, çirk-lənmək, buləşmaq, ləkələnmək; üst-başını batırmaq.

ИСПА́ЯСНИЧАТЬСЯ *сов. дан.* tələx ol-maq, yüngül olmaq.

ИСПЕПЕЛЁННЫЙ *прич.* külə döndəril-miş, tamamilə kül olmuş, yanıb məhv ol-muş, külə dönmüş.

ИСПЕПЕЛИТЬ *сов.* kül etmək, külə dön-dərmək, yandırıb məhv etmək.

ИСПЕПЕЛИТЬСЯ *сов.* kül olmaq, külə dönmək, yanıb məhv olmaq.

ИСПЕПЕЛЯТЬ *несов.* bax **испепелить**.

ИСПЕПЕЛЯТЬСЯ *несов.* 1. bax **испепелиться**; 2. külə döndərilmək, yandırılıb məhv edilmək.

ИСПЕСТРЁННЫЙ прич. alabəzək edilmiş, rəngbərəng edilmiş, alabəzək.
ИСПЕСТРИТЬ сов. alabəzək etmək, rəngbərəng etmək.
ИСПЕСТРЯТЬ несов. bax испестрить.
ИСПЕСТРЯТЬСЯ несов. alabəzək edilmək, rəngbərəng edilmək.
ИСПЕЧЁННЫЙ прич. bişmiş, bişirilmiş;
 ♦ **вновь испечённый** zar. təzə, təzə çıxmış.
ИСПЕЧЬ сов. bişirmək; **испечь хлеб** çörək bişirmək.
ИСПЕЧЬСЯ сов. bişmək.
ИСПЕЩЁННЫЙ прич. 1. ləkə-ləkə edilmiş, ləkələrlə doldurulmuş; 2. doldurulmuş; **бумага, испещрённая надписями** yazı ilə doldurulmuş kağız.
ИСПЕЩРИТЬ сов. 1. ləkə-ləkə etmək, ləkələrlə doldurmaq; 2. doldurmaq; **испещрить книгу заметками** kitabı qeydlərlə doldurmaq.
ИСПЕЩРИТЬСЯ сов. ləkə-ləkə olmaq, ləkələrlə dolmaq (örtülmək).
ИСПЕЩРЯТЬ несов. bax испещрить.
ИСПЕЩРЯТЬСЯ несов. ləkə-ləkə edilmək, ləkələrlə doldurulmaq.
ИСПИВАТЬ несов. bax испить.
ИСПИВАТЬСЯ несов. 1. məh. içilmək, bir qədər içilmək; 2. içilib qurtarmaq, axıra qədər içilmək.
ИСПИЛЕННЫЙ прич. 1. mişarlanmış, doğranıb tökülmüş (*mişarla*); 2. kütləşmiş, xarab olmuş, küt (*mişar*).
ИСПИЛИВАТЬ несов. bax испилить.
ИСПИЛИВАТЬСЯ 1. bax испилиться; 2. mişarlanmaq, doğranıb tökülmək (*mişarla*).
ИСПИЛИТЬ сов. 1. mişarlamaq, doğrayıb tökmək (*mişarla*); 2. kütləşdirmək, xarab etmək (*mişari*).
ИСПИЛИТЬСЯ сов. kütləşmək, xarab olmaq (*mişar*).
ИСПИСАННЫЙ прич. 1. yazılıb doldurulmuş; 2. çəkilmiş (*şəkil*); 3. yazılıb qurtarmış, işlənilib qurtarmış (*kağız, karandaş*).
ИСПИСАТЬ сов. 1. yazıb doldurmaq; **исписать целую тетрадь** bütün dəftəri yazıb doldurmaq; 2. çəkmək (*şəkil*); 3. yazıb qurtarmaq, işlənilib qurtarmaq (*kağızı, karandaşı*).

ИСПИСАТЬСЯ сов. 1. yazılıb qurtarmaq; işlənilib qurtarmaq (*kağız, karandaş*); 2. yazılmaqdan xarab olmaq, işlənməkdən ucu yeyilmək (*qələmin*); 3. yaradıcılıq qabiliyyətini itirmək (*yazıçı haqqında*).
ИСПИСЫВАТЬ несов. bax исписать.
ИСПИСЫВАТЬСЯ несов. 1. bax исписаться; 2. yazılıb doldurulmaq; 3. çəkilmək (*şəkil*); 4. yazılıb qurtarmaq, işlənilib qurtarmaq (*kağız, karandaş*).
ИСПИТОЙ прил. dan. ariq, zəif, cansız, cılız, üzgün; **испитое лицо** ariq (üzgün) sifət.
ИСПИТЫЙ прич. içilib qurtarmış, axıra qədər içilmiş.
ИСПИТЬ сов. 1. məh. içmək, bir az içmək; 2. axıra qədər içmək, içib qurtarmaq, içib boşaltmaq.
ИСПЛАВАТЬ сов. dan. çox yerləri seyr etmək (*gəmi ilə*).
ИСПЛАКАТЬСЯ сов. dan. ağlamaqdan üzülmək, ağlamaqdan yorulmaq; çoxlu göz yaşı axıtmaq, göz yaşını sel kimi axıtmaq.
ИСПЛЁВАННЫЙ прич. dan. tüpürülüb bulanmış.
ИСПЛЕВАТЬ сов. dan. tüpürüb bulamaq.
ИСПЛЕВЫВАТЬ несов. dan. bax исплевывать.
ИСПЛУТАТЬ сов. dolaşmaq, görmək, gəzib axtarmaq, yolu azıb dolaşmaq.
ИСПОВЕДАЛЬНЯ ж tövbə hücrəsi (*katolik kilsəsində*).
ИСПОВЕДАЛЬЩИК м bax исповедник
 2-ci mənada.
ИСПОВЕДАНИЕ ср din, məzhəb.
ИСПОВЕДАТЬ сов. и несов. bax исповедовать 2 və 3-cü mənalarda.
ИСПОВЕДАТЬСЯ сов. bax исповедоваться.
ИСПОВЕДНИК м 1. tövbə edən, tövbəyə gələn (*tövbə etmək üçün keşişin yanına gələn adam*); 2. günahdan azad edən keşiş; 3. xristian dinində: din yolunda əzab-lara qatılan övliya.
ИСПОВЕДНИЦА ж 1. tövbə edən, tövbəyə gələn qadın (*qız*); 2. bax исповедник 3-cü mənada.

ИСПОВЕДНЫЙ 1. исповедание söz. sif.; **исповедные различия** din fərqləri, məzhəb fərqləri; 2. **исповедь** (1-ci mənada) söz. sif.
ИСПОВЕДОВАТЬ несов. 1. etiqad etmək, inanmaq; təqib etmək, dalınca getmək (*bir məsləkin və s.*); 2. **сов. и несов. məc** soruşmaq, soruşub öyrənmək, sorğu-sual etmək; 3. **сов. и несов. məc.** ürəyini açmaq, açıb söyləmək.
ИСПОВЕДОВАТЬСЯ сов. и несов. 1. etiraf etmək, boynuna almaq; 2. tövbə etmək (*xristianlarda: günahlarını keşişə söyləyərək tövbə etmək*).
ИСПОВЕДЫВАТЬ несов. bax исповедовать.
ИСПОВЕДЫВАТЬСЯ несов. bax исповедоваться.
ИСПОВЕДЬ ж 1. açıq etiraf, etiraf etmə, boynuna almaq; 2. tövbə, tövbə etmə (*xristian dinində: keşiş qabağında tövbə etmə və keşişin günahları bağışlama mərasimi*).
ИСПОВЕСНИЧАТЬСЯ сов. dan. avaralaşmaq, avara olmaq, sərsəri olmaq.
ИСПОГАННОВАТЬ несов. bax испоганить.
ИСПОГАНОВАТЬСЯ несов. bax испоганиться.
ИСПОГАННИТЬ сов. dan. 1. murdarlamaq, bulamaq, çirkəndirmək; 2. korlamaq, xarab etmək.
ИСПОГАННИТЬСЯ сов. dan. 1. murdarlanmaq, bulanmaq, çirkənlənmək; 2. korlanmaq, xarab olmaq.
ИСПОД м məh. alt, alt tərəf, tərs üz.
ИСПОДВОЛЬ нареч. dan. az-az, tədriclə, yavaş-yavaş; **исподволь подготовиться к отъезду** yavaş-yavaş yola (səfərə) hazırlanmaq.
ИСПОДКА ж bax испод.
ИСПОДНИЧАТЬСЯ сов. dan. rəziləşmək, əclaflaşmaq.
ИСПОДЛОБЬЯ нареч. açıqlı-acıqlı, qasqa-baqlı, şübhə ilə; **глядеть исподлобья** açıqlı-acıqlı baxmaq, şübhə ilə baxmaq.
ИСПОДНИЗУ нареч. dan. altan, altundan, aşağıdan.
ИСПОДНИЙ прил. məh. dan. alt; **исподняя рубашка** alt köynək.

ИСПОДНИК м 1. məh. altlıq, alt; 2. tex. (kiçik) zindan; 3. *только мн. исподники* məh. tuman, dizlik.
ИСПОДНИЦА ж məh. alt köynək (*qadın üçün*).
ИСПОДТИШКА нареч. gizli(cə), xəlvəti, əl altundan; **действовать исподтишка** əl altından iş görmək.
ИСПОЙТЬ сов. məh. içirtmək.
ИСПОКОН: **испокон веку** (**испокон веков**) qədimdən, əzəldən, qədimdən bəri.
ИСПОЛАТЬ межд. köhn. eşq olsun! əhsən! mərhəbə!
ИСПОЛЗАТЬ сов. dan. sürünmək, sürünə-sürünə görmək; iməkləmək, iməkləyə-iməkləyə görmək.
ИСПОЛИН м 1. nəhəng, azman, bəhədir, pəhləvan; 2. məc. dahi.
ИСПОЛИНСКИЙ прил. son dərəcə böyük, çox böyük, nəhəng, azman, əzəmətli; **человек исполинского роста** ucaboylu, nəhəng adam; **исполинская сила** çox böyük qüvvə; **исполинские горы** nəhəng dağlar.
ИСПОЛКОМ м (**исполнительный комитет**) icraiyyə komitəsi.
ИСПОЛКОМОВСКИЙ прил. dan. icraiyyə komitəsi -i[-i]; **исполкомовские работники** icraiyyə komitəsi işçiləri.
ИСПОЛКОМСКИЙ **исполком** söz. sif.
ИСПОЛНЕНИЕ ср. мн. **нет** 1. icra etmə, icra edilmə; yerinə yetirmə, yerinə yetirilmə; əməl etmə, əməl edilmə; həyata keçirmə, həyata keçirilmə; **привести в исполнение** həyata keçirmək, icra etmək; **в исполнение, во исполнение** (*чего*) icra etmək məqsədilə, həyata keçirmək məqsədilə, icra edərək, yerinə yetirərək, həyata keçirərək; 2. icra; **проверка исполнения** icranın yoxlanması; 3. ifa, ifa etmə (*rolu*); çalma, oynama.
ИСПОЛНЕННЫЙ 1. прич. icra edilmiş, yerinə yetirilmiş, əməl edilmiş, həyata keçirilmiş, görülmüş; 2. прич. ifa edilmiş, çalınmış, oynanmış; 3. прил. dolu; **песня, исполненная радости** sevinclə dolu nəğmə.
ИСПОЛНИМОСТЬ ж мн. **нет**. yerinə yetirilə bilmə, icra edilə bilmə, həyata keçirilə bilmə.

ИСПОЛНИМЫЙ прич. yerinə yetirilə bilən, həyata keçirilə bilən, başa gələ bilən; **легко исполнимое желание** asan yerinə yetirilə bilən arzu.

ИСПОЛНИТЕЛЬ м 1. icraçı, icra edən, yerinə yetirən; **судебный исполнитель** məhkəmə icraçısı; 2. ifa edən, ifaçı (*çalan, oxuyan*); **исполнитель народных песен** xalq mahnıları ifaçısı.

ИСПОЛНИТЕЛЬНИЦА ж icraçı, icra edən; ifa edən qadın (qız).

ИСПОЛНИТЕЛЬНОСТЬ ж мн. *нет* icraçılıq, çalışqanlıq, səylilik.

ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ прил. 1. icra -i[-i]; icraedic, icraçı; **исполнительные органы** icra orqanları; 2. icraiyyə -i[-i]; **исполнительный комитет** icraiyyə komitəsi; 3. çox çalışqan, çox səyli; **исполнительный работник** çox çalışqan işçi; 4. **исполнительный лист** icra vəqəəsi.

ИСПОЛНИТЕЛЬСКИЙ хüs. **исполнитель** (2-ci mənada); *söz. sıf.* ifaçı -i[-i]; **исполнительский класс консерватории** konservatoriyanın ifaçılıq sinfi.

ИСПОЛНИТЕЛЬСТВО ср ifaçılıq.

ИСПОЛНИТЬ сов. 1. yerinə yetirmək, icra etmək, əməl etmək, həyata keçirmək **исполнить приказ** əmrini yerinə yetirmək; 2. ifa etmək; **исполнить роль** rol ifa etmək (oynamaq); 3. çalışmaq, oxumaq, oynamaq; 4. *köhn.* doldurmaq, ruhlandırmaq; **исполнить сердце надеждой** ürəyini ümidlə doldurmaq.

ИСПОЛНИТЬСЯ сов. 1. həyata keçmək, yerinə yetmək; **моё желание исполнилось** arzum yerinə yetdi; 2. tamam olmaq; **мальчику исполнилось пять лет** uşağın beş yaşı tamam oldu; 3. *köhn.* dolmaq; **душа ее исполнилась радостью** onun ürəyi sevincə doldu.

ИСПОЛНЯТЬ несов. bax исполнить.

ИСПОЛНЯТЬСЯ несов. 1. bax исполниться; 2. icra edilmək, əməl edilmək, həyata keçirilmək; 3. ifa edilmək.

ИСПОЛНЯЮЩИЙ прич. **исполняющий обязанности** ... vəzifəsini ifa (icra) edən (yerinə yetirən).

ИСПОЛВНИК м тар. bax испо́лвник.

ИСПОЛВНИЧАТЬ несов. тар. bax испо́лвничать.

ИСПОЛВНИЧЕСТВО ср мн. *нет* тар. bax испо́лвничество.

ИСПОЛОСОВАННЫЙ прич. *дан.* 1. zolaq-zolaq kəsilmiş, doğranmış tökülmüş, kəsik-kəsik edilmiş (*parça*); 2. (döyülmüş) zol-zol edilmiş.

ИСПОЛОСОВАТЬ сов. *дан.* 1. zolaq-zolaq kəsmək, doğrayıb tökmək, kəsik-kəsik etmək; **исполосовать материю** parçanı kəsik-kəsik etmək; 2. (döyüb) zol-zol etmək.

ИСПОЛУ нареч. тар. к. т. yarılığa, yarı-yarıya, yarıdarlığa (*məhsulun yarısını torpaq sahibinə vermək şərti*).

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ср мн. *нет* 1. istifadə etmək, istifadə edilmə; istifadə; **широкое использование опыта передовиков** qabaqcılların təcrübəsindən geniş istifadə etmə; 2. işlətmə, işlədilmə.

ИСПОЛЬЗОВАТЬ сов. и несов. 1. istifadə etmək; 2. işlətmək.

ИСПОЛЬЗОВАТЬСЯ сов. и несов. 1. istifadə edilmək, istifadə olunmaq; 2. işlənmək, işlədilmək.

ИСПОЛЬЗУЕМЫЙ прич. 1. istifadə olunan, istifadə edilən; 2. işlənən, işlədilən.

ИСПОЛЬНИЧАТЬ несов. тар. к. т. yarılığa işləmək, yarıdarlığa işləmək.

ИСПОЛЬНИЧЕСТВО ср мн. *нет* тар. к. т. yarılığa işləmə, yarıdarlıq.

ИСПОЛЫНЫЙ испо́лу *söz. sıf.*

ИСПОЛЫЩИК м тар. к. т. yarılığa işləyən kəndli, yarıdarlığa işləyən kəndli.

ИСПОЛЫЩИНА ж мн. *нет* тар. к. т. yarılığa işləmə, yarıdarlıq (*keçmişdə: torpaq sahibinə pul əvəzinə məhsulun yarısını vermək şərti*).

ИСПОРТИТЬ сов. 1. korlamaq, xarab etmək, 2. pozmaq; 3. **испортить много крови кому** qanını qaraltmaq.

ИСПОРТИТЬСЯ сов. 1. korlanmaq, xarab olmaq; 2. pozulmaq.

ИСПОРЧЕННОСТЬ ж мн. *нет* pozğunluq, tərbiyəsizlik, əxlaqsızlıq.

ИСПОРЧЕННЫЙ 1. прич. xarab edilmiş, xarab olmuş, korlanmış, pozulmuş; 2. прил. əxlaqsız, əxlaqı pozğun, yava, tərbiyəsiz; 3. **испорченный до мозга костей** bax мозг.

ИСПОХАБИТЬ сов. *дан.* korlamaq, xarab etmək, yaramaz hala salmaq, murdarlamaq.

ИСПОХАБИТЬСЯ сов. *дан.* korlanmaq, xarab olmaq, yaramaz hala gəlmək, murdarlanmaq.

ИСПОХАБНИЧАТЬСЯ сов. *дан.* sırtqlaşmaq, həyasızlaşmaq, heyvərələşmək, üzü açılmaq.

ИСПОШИТЬ сов. *дан.* bayağlaşdırmaq, təhrif etmək, gülünc şəkə salmaq.

ИСПОШИТЬСЯ сов. *дан.* həyasızlaşmaq, xarab olub getmək, bayağlaşmaq.

ИСПРАВИМОСТЬ ж мн. *нет* islah oluna bilmə, düzəlmə bilmə.

ИСПРАВНЫЙ прич. islah oluna bilən, düzəldilə bilən.

ИСПРАВИТЕЛЬ м islah edən, düzəldən.

ИСПРАВИТЕЛЬНО-ТРУДОВОЙ прил. islah-əmək -i[-i]; **исправительно-трудовая колония** islah-əmək koloniyası.

ИСПРАВИТЕЛЬНЫЙ прил. islahedic, düzəldedic; **исправительные меры** islahedic tədbirlər.

ИСПРАВИТЬ сов. 1. düzəltmək, qayırmaq, təmir etmək; **исправить замок** qıfılı təmir etmək; 2. islah etmək; 3. təshih etmək; **исправить корректуру** korrekturayı təshih etmək.

ИСПРАВИТЬСЯ сов. 1. düzəlmək, islah olmaq; 2. yaxşılaşmaq.

ИСПРАВЛЕНИЕ ср 1. düzəltmə, düzəldilmə, təmir etmə, təmir; 2. islah etmə; 3. düzəlmə, islah olma, yaxşılaşma; 4. düzəliş, təshih; 5. **исправление обязанностей** ... vəzifəsini ifa etmə.

ИСПРАВЛЕННЫЙ прич. 1. düzəldilmiş, təmir edilmiş; 2. islah edilmiş, yaxşılaşdırılmış; 3. təshih edilmiş.

ИСПРАВЛЯТЬ несов. 1. bax исправить; 2. ifa etmək, daşımaq (*vəzifə*).

ИСПРАВЛЯТЬСЯ несов. 1. bax исправиться; 2. düzəldilmək, təmir edilmək; 3. islah edilmək; 4. təshih edilmək; 5. ifa edilmək (*vəzifə*).

ИСПРАВНИК м *inq. əv.* ispravnik (*çar Rusiyasında: qəza polis rəisi*).

ИСПРАВНИЦА ж *дан. köhn.* ispravnik arvadı.

ИСПРАВНИЧЕСКИЙ, ИСПРАВНИЧИЙ исправник *söz. sıf.*

ИСПРАВНО нареч. *saz, yaxşı, müntəzəm; layiqincə, qüsursuz, nöqsansız; машина исправно работает* maşın *saz (yaxşı) işləyir.*

ИСПРАВНОСТЬ ж мн. *нет* 1. *sazlıq, müntəzəmlik, saz olma; исправность машины* maşının *saz (haldə) olma; 2. səliqə, nöqsansızlıq, qüsursuzluq (işdə).*

ИСПРАВНЫЙ прил. 1. *saz, müntəzəm, nöqsansız, düz işləyən; исправный мотор* *saz motor; 2. səyli, çalışqan, səliqəli; исправный работник* çalışqan (*səliqəli*) işçi.

ИСПРАЖНЕНИЕ ср мн. *нет* 1. nəcis ifraz etmə, qarını boşaltma; 2. *только мн. nəcis.*

ИСПРАЖНИТЬСЯ сов. nəcis ifraz etmək, qarını boşaltmaq.

ИСПРАЖНЯТЬСЯ несов. bax испражниться.

ИСПРАШИВАТЬ несов. 1. bax испросить; 2. xahiş etmək, rica etmək.

ИСПРАШИВАТЬСЯ несов. rica edilmək, xahiş edilmək; xahiş edilib alınmaq.

ИСПРОБОВАННЫЙ прич. 1. *sınaqdan çıxarılmış; 2. təcrübə edilmiş.*

ИСПРОБОВАТЬ сов. 1. *sınamaq, sınaqdan çıxarmaq; 2. təcrübə etmək, yoxlamaq; 3. dadmaq.*

ИСПРОСИТЬ сов. istəyib, xahiş edib almaq; **испросить аванс** avans istəmək.

ИСПРОШЕННЫЙ прич. istənilmiş, xahişlə alınmış.

ИСПРЫСКАТЬ сов. *дан.* çiləmək, səpələmək.

ИСПРЫСКИВАТЬ несов. *дан.* bax испрыскать.

ИСПРЫСКИВАТЬСЯ несов. *дан.* çilənmək, səpələnmək.

ИСПРЯМИТЬ сов. *дан.* düzəltmək.

ИСПРЯМИТЬСЯ сов. *дан.* düzəlmək, düzəlmək.

ИСПРЯМЛЕННЫЙ прич. *дан.* düzəlməmiş, düzəldilməmiş.

ИСПРЯМЛЯТЬ несов. *дан.* bax испра-млять.

ИСПРЯМЛЯТЬСЯ несов. *дан.* 1. bax испра-мляться; 2. düzəldilmək.

ИСПРЯСТЬ *сов. dan.* əyirib qurtarmaq.
ИСПУГ *м* qorxu, vahimə, hürkü, diksinnmə;
 ◇ **братъ (взять) кого на испуг** *dan.* gözüni qorxutmaq, hədə-qorxu gəlmək.
ИСПУГАННО *нареч.* hürkərək, qorxaraq, qorxu içində; qorxmuş halda, səksəkəli (halda).
ИСПУГАННЫЙ *прич. и прил.* 1. qorxudulmuş, hürküdülmüş; 2. qorxmuş, hürkmüş.
ИСПУГАТЬ *сов.* qorxutmaq, hürkütmək, diksindirmək, qorxuya salmaq.
ИСПУГАТЬСЯ *сов.* qorxmaq, hürkmək, diksinnmək, qorxuya düşmək, səksennmək.
ИСПУСКАТЬ *несов. bax испустить.*
ИСПУСКАТЬСЯ *несов.* buraxılmaq, çıxardılmaq.
ИСПУСТИТЬ *сов.* buraxmaq, çıxartmaq;
 ◇ **испустить дух** *isteh.* canı çıxmaq.
ИСПЫТАНИЕ *ср мн. нет* 1. sinama, yoxlama, sınaqdan keçirmə, təcübədən çıxartma; **произвести испытание мотора** motoru sinamaq (yoxlamaq); 2. sınaq, təcübə; 3. imtahan; **приёмные испытания** qəbul imtahanları; 4. *тэс.* fəlakət, müsibət, iztirab; həyat çətinlikləri.
ИСПЫТАННЫЙ *прич. и прил.* 1. sinanmış, yoxlanmış, sınaqdan çıxarılmış, təcübədən keçirilmiş; 2. dadılmış, keçirilmiş, çəkilmiş.
ИСПЫТАТЕЛЬ *м* sınaqçı, yoxlayıcı, sinayan, sinayıcı.
ИСПЫТАТЕЛЬНЫЙ испытание (1-ci mənadə) *сöz. sıf.;* **испытательный срок** sinama (yoxlama) müddəti.
ИСПЫТАТЕЛЬСКИЙ *прил.* sınaqçı(lıq) -i[-ı].
ИСПЫТАТЬ *сов.* 1. sinamaq, yoxlamaq, sınaqdan keçirmək, təcübədən çıxartmaq; 2. dadmaq, görmək, hiss etmək, acısını çəkmək, keçirmək.
ИСПЫТУЕМЫЙ *прич.* sinanan, yoxlanan, imtahan edilən.
ИСПЫТУЮЩЕ *нареч.* diqqətlə, zənn ilə; **испытующе смотреть** zənn ilə (diqqətlə) baxmaq.
ИСПЫТУЮЩИЙ *прич. и прил.* çox diqqətli, diqqətlə göz yetirən, zənn ilə baxan.
ИСПЫТЫВАТЬ *несов. bax испытать.*

ИСПЫТЫВАТЬСЯ *несов.* sinanmaq, yoxlanmaq, təcübədən keçirilmək, sınaqdan çıxarılmək.
ИСПЫТАННЫЙ *прич.* *dan.* ləkələnmış, ləkə-ləkə olmuş.
ИСПЯТНАТЬ *сов. dan.* ləkələmək, ləkə-ləkə etmək.
ИСПЯТНАТЬСЯ *сов. dan.* ləkələnmək, ləkə-ləkə olmaq.
ИССАЛИВАТЬ *несов. dan. bax иссальить.*
ИССАЛИВАТЬСЯ *несов. dan. bax иссальиться.*
ИССАЛИТЬ *сов. dan.* yağa batırmaq, yağa bulamaq.
ИССАЛИТЬСЯ *сов. dan.* yağa batmaq, yağa bulanmaq.
ИССАСЫВАТЬ *несов. dan. bax иссосать.*
ИССАСЫВАТЬСЯ *несов. dan.* sorulub əldən salınmaq, əmilib əldən salınmaq.
ИССВЕРЛЕННЫЙ, ИССВЕРЛЕННЫЙ *прич. dan.* deşik-deşik edilmiş.
ИССВЕРЛИВАТЬ *несов. dan. bax иссверлить.*
ИССВЕРЛИВАТЬСЯ *несов. dan.* 1. bax иссверлиться; 2. deşik-deşik edilmək.
ИССВЕРЛИТЬ *сов. dan.* deşik-deşik etmək, deşmək.
ИССВЕРЛИТЬСЯ *сов. dan.* kütləşmək, xarab olmaq, korlanmaq (*alət, burğu*).
ИССЕКАТЬ *несов. bax иссечь.*
ИССЕКАТЬСЯ *несов.* 1. yonulmaq; 2. yarılmmaq, çarılmaq; 3. qamçılanmaq.
ИССЕРА *нареч.* bozumtul, ... boza çalar; **иссера-голубой** bozumtul göy.
ИССЕЧЕНИЕ *ср мн. нет* yonma, yonulma.
ИССЕЧЕННЫЙ *прич.* 1. yonulmuş; 2. yarılmış, çarılmış.
ИССЕЧЬ *сов.* 1. yonmaq (yonub qayıрмаq); **иссечь из мрамора статую** mərdən heykəl yonmaq (qayıрмаq); 2. yarmaq, çarmaq; 3. *köhn.* qamçılamaq, şallaqlamaq.
ИССИНИЯ *нареч.* göyümtül, ... göyüçalar; **иссиния-чёрный** göyümtül-qara.
ИССЛЕДИТЬ *сов. dan.* ləkələmək, batırmaq, bulamaq (*ləpirləri ilə*).
ИССЛЕДОВАНИЕ *ср* 1. araşdır(il)ma, öyrən(il)mə, tədqiq etmə (edilmə); tədqiq; **исследование законов природы** təbiət

qanunlarını tədqiq etmə; 2. müayinə etmə (edilmə); yoxlama; müayinə; **исследование больного** xəstəni müayinə etmə; 3. elmi əsər, tədqiqat; **исследование по русскому языку** rus dilinə dair tədqiqat.
ИССЛЕДОВАТЕЛЬ *м* tədqiqatçı.
ИССЛЕДОВАТЕЛЬНИЦА *ж* tədqiqatçı qadın (qız).
ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ *прил.* tədqiqat - u[-ü]; **исследовательский институт** tədqiqat institutu.
ИССЛЕДОВАТЬ *сов. и несом.* 1. tədqiq etmək, araşdırmaq, öyrənmək; **исследовать диалекты** dialektləri tədqiq etmək; 2. müayinə etmək, yoxlamaq; **исследовать больного** xəstəni müayinə etmək.
ИССЛЕДОВАТЬСЯ *сов. и несом.* 1. tədqiq olunmaq, araşdırılmaq, öyrənilmək; 2. müayinə edilmək, yoxlanılmaq.
ИССЛЕЖИВАТЬ *несов. bax исследить.*
ИССЛЕЖИВАТЬСЯ *несов.* ləkələnmək, batırılmaq, bulanmaq (*ləpirlə*).
ИССЛЮНИВАТЬ *несов. dan. bax исслюнить.*
ИССЛЮНИТЬ *сов. dan.* tüpürçəyə batırmaq, tüpürçəyə bulamaq.
ИССОСАННЫЙ *прич.* əmilib əldən salınmış, əmilib qurtarmış, sorulmuş.
ИССОСАТЬ *сов. dan.* əmib əldən salmaq, əmib qurtarmaq, sormaq.
ИССОХНУТЬ *сов.* 1. qurumaq, qururu qurumaq; 2. *тэс.* arıqlamaq, ərimək, bir dəri, bir sümük qalmaq.
ИССОХШИЙ *прич.* 1. qurumuş, qururu qurumuş; 2. *тэс.* arıqlamış, ərimiş.
ИССТАРИ *нареч.* qədimdən, çoxdan, əvvəldən, köhnədən.
ИССТЕГАТЬ *сов.* 1. qamçılamaq; 2. vurmaqdan korlamaq (*qamçıni*).
ИССТЕГИВАТЬ *несов. bax исстегать.*
ИССТИЛАТЬ *несов. bax изостлать.*
ИССТИЛАТЬСЯ *несов.* döşənmək, salınmaq.
ИССТИРАНЫЙ *прич. dan.* işlədilmiş, işlədilib qurtarmış, sərf edilmiş (*sabun*).
ИССТИРАТЬ *сов. dan.* işlətmək, işlədib qurtarmaq, sərf etmək (*sabunu*).

ИССТИРАТЬСЯ *сов. dan.* işlənmək, işlədilib qurtarmaq, sərf edilmək (*sabun*).
ИССТИРЫВАТЬ *несов. dan. bax исстирать.*
ИССТИРЫВАТЬСЯ *несов. dan. bax исстираться.*
ИССТРАГИВАТЬ *несов. bax исстрогать.*
ИССТРАГИВАТЬСЯ *несов. bax исстрогаться.*
ИССТРАДАТЬСЯ *сов.* əzab çəkmək, əziy-yət çəkmək, iztirab çəkmək.
ИССТРАЧИВАТЬ *несов. dan. bax исстрочить.*
ИССТРАЧИВАТЬСЯ *несов. dan.* 1. bax исстрочиться; 2. yazılmaq, yazılıb doldurulmaq.
ИССТРЕЛИВАТЬ *несов. bax исстрелять.*
ИССТРЕЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. atılıb qurtarmaq (*güllə*); 2. deşik-deşik edilmək (*güllə ilə*).
ИССТРЕЛЯННЫЙ *прич.* 1. atılmış, atılıb qurtarmış (*patron, güllə*); 2. deşik-deşik edilmiş (*güllə ilə*).
ИССТРЕЛЯТЬ *сов.* 1. atmaq, atıb qurtarmaq; **исстрелять все патроны** bütün patronları atıb qurtarmaq; 2. deşik-deşik etmək; **исстрелять всю мишень** bütün hədəfi deşik-deşik etmək (*güllə ilə*).
ИССТРОГАТЬ *сов.* 1. rəndələyib qurtarmaq; 2. kütləşdirmək, işlətməkdən korlamaq (*rəndəni*).
ИССТРОГАТЬСЯ *сов.* 1. rəndələnib qurtarmaq; 2. kütləşmək, işlənməkdən korlanmaq (*rəndə*).
ИССТРОЧИТЬ *сов. dan.* 1. yazmaq, yazıb doldurmaq; 2. işlətmək, sərf etmək, işlədib qurtarmaq (*sapı*).
ИССТРОЧИТЬСЯ *сов. dan.* işlənmək, sərf edilmək, işlənilib qurtarmaq (*sap*).
ИССТРУГАТЬ *сов. dan. bax исстрогать.*
ИССТУПЛЕНИЕ *ср мн. нет* özündən çıxma, haldan çıxma, azğınlaşma; azğınlıq, hiddət, qəzəb.
ИССТУПЛЕННОСТЬ *ж мн. нет* özündən çıxma, haldan çıxma; azğınlıq, qəzəb.
ИССТУПЛЕННЫЙ *прил.* özündən çıxmış, haldan çıxmış; azğın, hiddətli, qəzəbli.
ИССУШАТЬ *несов. bax иссушить.*
ИССУШАТЬСЯ *несов.* 1. bax иссушиться; 2. qurudulmaq, qururu edilmək.

ИССУШЕНИЕ *ср* 1. qurutma; 2. quruma.
ИССУШЕННЫЙ, ИССУШЕННЫЙ *прил.*
 1. qurudulmuş; 2. *тас.* üzülmüş, qurquru qurumuş, ariqlamış.

ИССУШИВАТЬ *несов. баш иссушить.*
ИССУШИВАТЬСЯ *несов. баш иссушиться.*
ИССУШИТЬ *сов.* 1. qurutmaq, qurquru etmək; 2. *тас.* üzmək, əldən salmaq, ariqlatmaq.

ИССУШИТЬСЯ *сов.* 1. qurumaq, qurquru olmaq; 2. *тас.* üzülmək, ariqlamaq, qurquru qurumaq.

ИССЫХАТЬ *несов. баш иссохнуть.*

ИССЯКАТЬ *несов. баш иссякнуть.*

ИССЯКНУТЬ *сов.* 1. azalmaq, tükənmək, qurtarmaq; 2. qurumaq, çəkilmək.
ИССЯКШИЙ *прич.* qurumuş, bitmiş, tükənmiş, çəkilmiş.

ИСТАИВАТЬ *несов. баш истаять.*

ИСТАИЛИВАТЬ *несов. баш истопить.*

ИСТАИЛИВАТЬСЯ *несов.* 1. *баш истопиться;* 2. qalanmaq, yandırılmaq (*peç*). 3. yandırılıb qurtarmaq, sərf edilmək (*odun və s.*); 4. əridilmək, əridilib qurtarmaq.

ИСТАПТЫВАТЬ *несов. баш истоптять.*

ИСТАПТЫВАТЬСЯ *несов. баш истоптаться.*

ИСТАСКАННЫЙ *прич. и прил. дан.*
 1. dağılmış, köhnəlməmiş, yırtılmış; köhnə, üzülmüş (*paltar*); 2. *тас.* yorğun, əldən düşmüş, üzgün.

ИСТАСКАТЬ *сов. дан.* dağıtmaq, geyib köhnəltmək, yırtmaq.

ИСТАСКАТЬСЯ *сов. дан.* 1. yırtılmaq, dağılmaq, köhnəlmək (*paltar*); 2. *тас.* əldən düşmək, üzülmək, yorulmaq.

ИСТАСКИВАТЬ *несов. дан. баш истаскать.*
ИСТАСКИВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. *баш истаскаться;* 2. geyilib dağıdılmaq, köhnəldilmək (*paltar*).

ИСТАЧИВАТЬ *несов. баш источить.*

ИСТАЧИВАТЬСЯ *несов. баш источиться.*

ИСТАЯТЬ *сов.* 1. ərimək, əriyib qurtarmaq, tamamilə ərimək (*muq və s.*); 2. *тас.* ərimək, üzülmək, əldən düşmək, ariqlamaq, zəifləmək.

ИСТЕКАТЬ *несов. баш истечь.*

ИСТЕКШИЙ, ИСТЕКШИЙ *прич. и прил.* keçən, ötən; в истекшем году keçən il(də).

ИСТЕРЕТЬ *сов.* 1. sürtmək, çəkmək; əzmək, ovmaq, xırdalamaq, narınlaşdırmaq; 2. işlədib qurtarmaq; **истереть резинку** rezini işlədib qurtarmaq; **истереть в порошок** 1) toz halına salmaq; 2) *тас.* külünü göyə sovurmaq, divan tutmaq.

ИСТЕРЕТЬСЯ *сов.* sürtülmək, yeyilmək, sürtülüb xarab olmaq.

ИСТЕРЗАННЫЙ *прич. и прил.* 1. parçalanmış, parça-parça edilmiş; 2. cır-cındır, tökülmiş; 3. *тас.* üzgün, əldən düşmüş.

ИСТЕРЗАТЬ *сов.* 1. əziyyət vermək, əzab vermək, incitmək, üzmək, üreyini parçalamaq; 2. didmək, yırtmaq, cırmaq, cırıq-cırıq etmək, parça-parça etmək.

ИСТЕРЗАТЬСЯ *сов.* əzab çəkmək, əziyyət çəkmək, iztirab çəkmək, üzülmək.

ИСТЕРИК *м* isterik, isteriyalı (*isteriya xəstəliyi olan adam*).

ИСТЕРИКА *ж* isterika (*isteriya xəstəliyi nəticəsində ürəkkeçmə*), **впадать в истерику;** **закатывать истерику** müvazinətini itirmək, əsəbiyyət göstərmək, hal-təbdən çıxmaq, isteriya çıxarmaq.

ИСТЕРИЧЕСКИЙ 1. *истерика* və *истерия* söz.-sif.; **истерический припадок** isteriya tutması; 2. *тас.* əsəbi, isterik; **истерический смех** isterik (əsəbi) gülüşü.

ИСТЕРИЧКА *ж* isteriyalı qadın (qız).

ИСТЕРИЧНО *нареч.* isterik halda, əsəbi halda; **истерично кричать** isterik (əsəbi) halda qışqırmaq.

ИСТЕРИЧНОСТЬ *ж* *мн. нет* isteriklik, əsəbilik, isteriyaya məillik.

ИСТЕРИЧНЫЙ *прил.* isterik, isteriyalı, əsəbi; **истеричный больной** isteriyalı xəstə; **истеричный характер** isterik xasiyyət.

ИСТЕРИЯ *ж* *мн. нет* tib. isteriya (*həddindən artıq qıcıqlanma, bəzən ağlaya-ağlaya gülmə və ürəkkeçmə şəklində təzahür edən əsəb xəstəliyi*).

ИСТЕРТЫЙ *прич. и прил.* 1. sürtülüb əzilmiş, ovulmuş; 2. sürtülüb qurtarmış, sürtülüb yeyilmiş; **истертая резинка** sürtülüb yeyilmiş rezin; 3. geyilib dağıl-

mış, geyilib köhnəlməmiş; **истертые сапоги** geyilib dağılmış çəkmə(lər).

ИСТЕСАННЫЙ *прич. дан.* yonulmuş, yonulub qurtarmış.

ИСТЕСАТЬ *сов. дан.* yonmaq, yonub axırına çıxmaq.

ИСТЕСЫВАТЬ *несов. дан. баш истесать.*
ИСТЕСЫВАТЬСЯ *несов. дан.* yonulmaq, yonulub qurtarmaq.

ИСТЕЦ *м (мн. истцы)* hüq. iddiaçı, tələbkar, tələb edən.

ИСТЕЧЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. *köhn.* axma, tökülmə; 2. keçmə, qurtarma; **за истечением срока** vaxtı qurtardığına görə; **по истечении месяца** bir ay keçəndən sonra.

ИСТЕЧЬ *сов.* 1. *köhn.* axmaq, axıb tökülmək; 2. ötmək, keçmək, bitmək, qurtarmaq, tamam olmaq; **срок договора истек** müqavilənin vaxtı qurtarmışdır; **истеречь кровью** qan aparmaq, çox qan itirmək.

ИСТИНА *ж* 1. həqiqət; **это соответствует истине** bu, həqiqətə uyğundur; **в этом есть доля истины** bunda həqiqət vardır; 2. doğruluq; **во истину** həqiqətən, doğrudan da; **направить (наставить) кого на путь истины** bax *путь*.

ИСТИННО *нареч.* həqiqətən, doğrudan da; **истинно так** həqiqətən belədir.

ИСТИННОСТЬ *ж* *мн. нет* həqiqilik, doğruluq.

ИСТИННЫЙ *прил.* həqiqi, doğru, əsl; **истинный друг** həqiqi dost; **истинный смысл слова** sözün həqiqi (əsil) mənası; **направить (наставить) на истинный путь** bax *путь*.

ИСТИРАЕМОСТЬ *ж* xüs. *баш истирание.*

ИСТИРАНИЕ *ср* sürtülmə, sürtülüb yeyilmə.

ИСТИРАНИТЬ *сов. дан.* incitmək, əziyyət vermək, əldən salmaq, üzmək.

ИСТИРАТЬ *несов. баш истереть.*
ИСТИРАТЬСЯ *несов. баш истереться.*

ИСТИСКАТЬ *сов. дан.* sıxıb əzmək, əzişdirmək, əzmək.

ИСТИСКИВАТЬ *несов. дан. баш истискать.*
ИСТИСКИВАТЬСЯ *несов. дан.* sıxılıb əzilmək, əzişdirilmək, əzilmək.

ИСТИЦА *ж* iddiaçı (tələbkar, tələb edən) qadın (qız).

ИСТЛЕВАТЬ *несов. баш истлеть.*
ИСТЛЕВШИЙ *прич.* 1. çürümüş; 2. yanıb kül olmuş, külə dönmüş.

ИСТЛЕТЬ *сов.* 1. çürümək; **материя истлела** parça çürümüşdür; 2. yanıb kül olmaq, külə dönmək; **угли истлели** kömür yanıb kül olmuşdur.

ИСТМАТ *м* (исторический материализм) tarixi materializm.

ИСТОВО *нареч. köhn.* lazım gəldiyi kimi; cidd-cəhdlə, canfəşanlıqla, can-başla.

ИСТОВЫЙ *прил. köhn.* ürəkdən, səmimi, həqiqi.

ИСТОК *м* 1. mənbə, çayın başı; 2. *тас.* başlanğıc.

ИСТОЛКАННЫЙ *прич. дан.* sıxışdırılmış, sıxılıb əzişdirilmiş.

ИСТОЛКАТЬ *сов. дан.* sıxışdırmaq, sıxıb əzişdirmək, itələyib əldən salmaq.

ИСТОЛКОВАНИЕ *ср* 1. izah etmə (edilmə); şərh etmə (edilmə); **истолкование закона** qanunu izah etmə (şərh etmə); 2. aydınlaşdır(ıl)ma; 3. yozma, məna çıxarma; 4. izah, şərh; **разные истолкования одного явления** bir hadisənin müxtəlif izahı (şərhi).

ИСТОЛКОВАННЫЙ *прич.* izah edilmiş, şərh edilmiş.

ИСТОЛКОВАТЕЛЬ *м* izahçı, yozucu, şərhçi.

ИСТОЛКОВАТЕЛЬНИЦА *ж* izahçı (yozucu, şərhçi) qadın (qız).

ИСТОЛКОВАТЬ *сов.* 1. izah etmək, şərh etmək, başa salmaq; 2. anlamaq, başa düşmək, yozmaq, məna çıxartmaq.

ИСТОЛКОВАТЬСЯ *сов.* 1. izah olunmaq, şərh olunmaq; 2. başa salınmaq, yozulmaq, anladılmaq, aydınlaşdırılmaq.

ИСТОЛКОВЫВАТЬ *несов. баш истолковывать.*

ИСТОЛКОВЫВАТЬСЯ *несов. баш истолковаться.*

ИСТОЛОЧЬ *сов.* döymək, narın əzmək, toz halına salmaq.

ИСТОЛОЧЬСЯ *сов.* döyülmək, döyülüb narınlaşdırılmaq, döyülüb toz halına salınmaq.

ИСТОЛЧЕННЫЙ *прич.* döyülmüş, döyülüb narınlaşdırılmış, döyülüb toz halına salınmış.

ИСТОМА ж əzginlik, yorğunluq.
ИСТОМНТЬ сов. yorma, üzmək, əldən salmaq, taqətdən salmaq.
ИСТОМНТЬСЯ сов. yorulmaq, üzülmək, əldən düşmək, taqətdən düşmək, bihal olmaq.
ИСТОМЛЕННЫЙ 1. прич. yorulmuş, üzülmüş, əldən düşmüş, taqətdən düşmüş; **2. прил.** yorğun, üzgün, əzgin.
ИСТОМЛЯТЬ несов. bax истомить.
ИСТОМЛЯТЬСЯ несов. bax истомиться.
ИСТОМНЫЙ прил. əzginləşdirici, yorucu, üzücü.
ИСТОЧАТЬ несов. bax истончить.
ИСТОЧАТЬСЯ несов. nazilmək, nazikləşmək.
ИСТОЧНИТЬ сов. naziltmək, nazikləşdirmək.
ИСТОЧНИТЬСЯ сов. nazilmək, nazikləşmək.
ИСТОПИТЬ сов. 1. qalamaq, yandırmaq; истопить печь peçi qalamaq; 2. işlətmək, sərf etmək, yandırmaq; за зиму истопили один кубометр дров qış ərzində bir kubmetr odun sərf edilmişdir (yandırılmışdır); 3. əritmək, əridib qurtarmaq, hamısını əritmək; истопить весь воск mumun hamısını əritmək.
ИСТОПИТЬСЯ сов. 1. qızmaq (peç); 2. ərimək, əriyib qurtarmaq (mum və s.).
ИСТОПЛЕННЫЙ прич. 1. qalanmış, yandırılmış, qızdırılmış (peç); 2. əridilmiş, əridilib qurtarmış (mum və s.).
ИСТОПНИК м осаqçı, осаqqalayan.
ИСТОПНИЦА ж осаqçı (осаqqalayan) qadın (qız).
ИСТОПТАННЫЙ прич. 1. tapdalanmış, tapdalanıb əzilmiş; 2. ayaqlanıb çirkləndirilmiş; 3. dan. köhnəldilmiş, dağıdılmış (ayaqqabı).
ИСТОПТАТЬ сов. 1. tapdalamaq, tapdalanıb əzmək, ayaqlayıb xarab etmək; истоптать траву otu ayaqlayıb əzmək; 2. ayaqlayıb çirkləndirmək; истоптать пол döşəməni ayaqlayıb çirkləndirmək; 3. dan. köhnəltmək, dağıtmaq; я свою обувь истоптал в один месяц ayaqqabımı bir ayda dağıtdım.

ИСТОПТАТЬСЯ сов. 1. tapdalanmaq, tapdalanıb əzilmək, ayaqlanıb xarab edilmək; 2. ayaqlanıb çirklənmək; 3. dan. köhnəlmək, dağılmaq (ayaqqabı).
ИСТОРГАТЬ несов. köhn. 1. püskürmək; вулкан исторгает лаву vulkan lava püskürür; 2. qovmaq, کنار etmək, rədd etmək; исторгать из общества cəmiyyətdən qovmaq; 3. çəkib çıxartmaq, dartıb çıxartmaq; исторгать кинжал из ножен xəncəri qınından çıxartmaq; 4. məs. azad etmək, xilas etmək, qurtarmaq; ◇ исторгать крик qışqırtmaq; исторгать слёзы ağlatmaq.
ИСТОРГАТЬСЯ несов. 1. bax исторгнуть-ся; 2. püskürdülmək; 3. çıxardılmaq.
ИСТОРГНУТЫЙ прич. köhn. 1. püskürülmüş; 2. xaric edilmiş, qovulmuş, کنار edilmiş; 3. çəkilib çıxarılmış; 4. məs. azad edilmiş, xilas edilmiş, qurtarılmış.
ИСТОРГНУТЬ сов. bax исторгать.
ИСТОРГНУТЬСЯ сов. köhn. çıxarmaq, qorub çıxmaq.
ИСТОРЖЕНИЕ ср мн. нет 1. püskürmə; 2. qovma, qovulma; کنار etmə, کنار edilme; 3. çəkib çıxartma, çəkilib çıxardılma; 4. məs. azad etmə, azad edilme; xilas etmə, xilas edilme; qurtarma, qurtarılma.
ИСТОРИЗМ м мн. нет тарихilik (hadisələrin izahında tarixi prinsipə əsaslanma).
ИСТОРИЙКА ж dan. hadisə, qəziyyə, əhvalat; hekayə, məzəli əhvalat.
ИСТОРИК м тарихçi.
ИСТОРИКО-ФИЛОЛОГИЧЕСКИЙ прил. tarixi-filoloji; историко-филологические исследования tarixi-filoloji tədqiqat.
ИСТОРИОГРАФ м 1. istorioqraf (istorioqrafiya müəssisi); 2. köhn. tarixçi.
ИСТОРИОГРАФИЧЕСКИЙ историограф söz. sif.
ИСТОРИОГРАФИЯ ж мн. нет istorioqrafiya (tarixi biliyin inkişafı və tarixi mənbələr haqqında elm).
ИСТОРИЧЕСКИ нареч. tarixən, tarixi nöqtəyi-nəzərdən, tarixə görə.
ИСТОРИЧЕСКИЙ прил. 1. tarixi; исторические сведения tarixi məlumat; исто-

рический материализм tarixi materializm; 2. tarix -i[-i]; исторический факультет tarix fakültəsi.
ИСТОРИЧНОСТЬ ж мн. нет тарихilik.
ИСТОРИЧНЫЙ прил. tarixi; tarixi faktlara uyğun, tarixi cəhətdən düzgün.
ИСТОРИЯ ж 1. tarix; 2. dan. hadisə, qəziyyə, əhvalat; с ним произошла странная история onun başına qərribə bir hadisə (əhvalat, qəziyyə) gəlmişdir; 3. dan. hekayə, nəgil, rəvayət; рассказывать разные истории cürbəcür hekayələr danışmaq; ◇ об этой истории умалчивает dalı na oldu - məlum deyil, dalını deməzlər ki .; вечная история həmişəki şey, həmişəki əhvalat; совсем другая история bu başqa məsələ; история с географией zar. iş əngəldir, məsələ tuldur.
ИСТОСКОВАТЬСЯ сов. dan. çox dərxi-maq, xiffət çəkmək, həsrət çəkmək; истосковаться по родине vətən üçün dərxi-maq, vətən həsrətində olmaq.
ИСТОЧАТЬ несов. 1. saçmaq, yaymaq; цветы источают аромат çiçəklər ötir saçır; 2. məs. yağdırmaq; источать милости mərhəmət yağdırmaq.
ИСТОЧАТЬСЯ несов. 1. saçmaq, yayılmaq; 2. məs. yağdırılmaq.
ИСТОЧЕННЫЙ прич. 1. nazikləş(diril)-miş, yeyilmiş; 2.deşik-deşik edilmiş.
ИСТОЧИТЬ I сов. 1. nazikləşdirmək, sür-tüb nazikləşdirmək; 2.deşik-deşik etmək.
ИСТОЧИТЬ II сов. bax источать.
ИСТОЧИТЬСЯ сов. nazikləşmək, sür-tülüb yeyilmək.
ИСТОЧНИК м 1. (müxtəlif mənalarda) mənbə; нефтяные источники neft mənbələri; источник сырья хаммал mənbəyi; источники дохода gəlir mənbələri; источники знаний bilik mənbələri; солнце - источник света günəş-işiq mənbəyidir; 2. bulaq, çeşmə, qaynaq; 3. məs. məxəz, mənbə; использовать письменные источники yazılı məxəzlərdən istifadə etmək.
ИСТОЧНИКОВЕДЕНИЕ ср мн. нет məxəzşünaslıq (tarixi mənbələrin təsviri və təsnifi ilə məşğul olan elm).

ИСТОЧНИКОВЕДЧЕСКИЙ прил. məxəzşünaslıq -i[-i]; источниковедческие работы məxəzşünaslıq işləri.
ИСТОШНЫЙ прил. dan. çox bərk, dəhşətli, qorxunc; кричать истошным голосом var gücü ilə qışqırmaq, fəryad qorparmaq, şivən salmaq.
ИСТОЩАТЬ несов. bax истощить.
ИСТОЩАТЬСЯ несов. 1. bax истощить-ся; 2. zəiflədilmək, taqətdən salınmaq, əldən salınmaq; 3. tükəndilmək.
ИСТОЩЕНИЕ ср мн. нет 1. ariqlama, əldən düşmə, üzümə; 2. yorulma, gücdən düşmə, qüvvətdən düşmə (torpaq); 3. azalma, qurtarma, tükənmə.
ИСТОЩЕННОСТЬ ж мн. нет 1. ariqlıq, zəiflik, əldən düşmə, taqətdən düşmə; üzgünlük; 2. yorğunluq, gücdən düşmə (torpaq).
ИСТОЩЕННЫЙ прич. и прил. 1. ariqlamış, əldən düşmüş, üzülmüş; 2. yorulmuş, gücdən düşmüş (torpaq); 3. ariq, üzgün.
ИСТОЩИТЬ сов. 1. ariqlatmaq, zəiflətmək, əldən salmaq, taqətdən salmaq, üz-mək; его истощила болезнь xəstəlik onu əldən salmışdır; 2. tükətmək, sərf etmək, sərf edib qurtarmaq; истощить терпение səbrini tükətmək.
ИСТОЩИТЬСЯ сов. 1. zəifləmək, taqətdən düşmək, əldən düşmək, üzülmək; 2. tükənmək, sərf olunub qurtarmaq.
ИСТРАТИТЬ сов. sərf etmək, sərf edib qurtarmaq, xərcləmək.
ИСТРАТИТЬСЯ сов. 1. sərf olunmaq, sərf olunub qurtarmaq; 2. çox xərcləmək, xərcə düşmək.
ИСТРАЧЕННЫЙ прич. sərf edilmiş, sərf olunub qurtarmış, xərcəlməmiş.
ИСТРАЧИВАТЬ несов. bax истратить.
ИСТРАЧИВАТЬСЯ несов. bax истратить-ся.
ИСТРЕБИТЕЛЬ м 1. qıran; истребитель крыс siçovulları qıran; 2. qırıcı gəmi; 3. qırıcı təyyarə.
ИСТРЕБИТЕЛЬНЫЙ прил. qırıcı; истребительная авиация qırıcı aviasiya (təyyarələr).
ИСТРЕБИТЬ сов. qırmaq, məhv etmək, tə-ləf etmək, yoxa çıxarmaq.

ИСТРЕБИТЬСЯ *сов.* tamamilə yox olub getmək, yoxa çıxmaq.
ИСТРЕБЛЕНИЕ *ср мн. нет* qırma, qırıb qurtarma, tələf etmə, məhv etmə.
ИСТРЕБЛЕННЫЙ *прич.* qırılmış, məhv edilmiş, tələf edilmiş, qırılıb qurtarmış.
ИСТРЕБЛЯТЬ *несов. бax истребить.*
ИСТРЕБЛЯТЬСЯ *несов.* qırılmaq, məhv edilmək, tələf edilmək.
ИСТРЕБОВАНИЕ *ср мн. нет* tələb etmə (edilmə), tələb edib alma.
ИСТРЕБОВАТЬ *сов.* tələb edib almaq.
ИСТРЕПАННЫЙ *прич. и прил.* 1. xarab edilmiş, cırıq-cırıq edilmiş; 2. köhnəlmiş, dağılmış; 3. üst-başı tökülmüş.
ИСТРЕПАТЬ *сов.* köhnəltmək, dağıtmaq, xarab etmək, cırıq-cırıq etmək (*kıtabı və s.*); *♦ истрепать нервы* *дан.* əsəblərini pozmaq (sarsıtmaq).
ИСТРЕПАТЬСЯ *сов.* 1. köhnəlmək, dağılmaq; 2. *дан.* əldən düşmək, üzülmək.
ИСТРЕПЫВАТЬ *несов. бax истрепать.*
ИСТРЕПЫВАТЬСЯ *несов.* 1. бax истрепаться; 2. köhnəldilmək, dağıdılmaq, xarab edilmək, cırıq-cırıq edilmək, didik-didik edilmək.
ИСТРЕСКАТЬСЯ *сов. дан.* çatlamaq, yarılmmaq, çat-çat olmaq, cadar-cadar olmaq.
ИСТУКАН *м köhn.* büt, heykəl; *♦ стоять истуканом (как истукан)* *дан.* müqəvə kimi dayanmaq.
ИСТУПИТЬ *сов.* kütləşdirmək.
ИСТУПИТЬСЯ *сов.* kütləşmək.
ИСТУПЛЕННЫЙ *прич.* kütləşdirilmiş, kütləşmiş, küt.
ИСТУПЛЯТЬ *несов. бax иступитъ.*
ИСТУПЛЯТЬСЯ *несов.* 1. бax иступиться; 2. kütləşdirilmək.
ИСТОЦОВЫЙ истец *сöz. сif.*
ИСТЫЙ *прил.* əsil, həqiqi; *истый ученый* əsil alim, həqiqi alim.
ИСТЫКАТЬ *сов. дан.* deşmək, deşik-deşik etmək.
ИСТЫКАТЬСЯ *сов. дан.* deşilmək, deşik-deşik olmaq.
ИСТЫКИВАТЬ *несов. дан. бax истыкать.*
ИСТЫКИВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. бax истыкаться; 2. deşik-deşik edilmək.

ИСТЯЖАНИЕ *ср* 1. incitmə, əziyyət vermə, əzab vermə, işgəncə vermə; 2. əzab, əziyyət, işgəncə.
ИСТЯЖАТЕЛЬ *м* incidən, əzab verən, əziyyət verən, işgəncə verən; cəllad.
ИСТЯЖАТЕЛЬСТВО *ср* əzab vermə, incitmə; əzab, işgəncə.
ИСТЯЖАТЬ *несов.* incitmək, əziyyət vermək, əzab vermək, işgəncə vermək.
ИСТЯЖАТЬСЯ *несов.* incidilmək, əzab verilmək, əziyyət verilmək, işgəncə verilmək.
ИСТЯЖУЕМЫЙ *прич.* incidilən, əzab verilən, əziyyət verilən, işgəncə verilən.
ИСХАЖИВАТЬ *многокр. дан. бax исходить I.*
ИСХАРЧИТЬСЯ *сов. дан.* xərcə düşmək, xərcəyə qurtarmaq, var-yoxunu xərcəlmək (*yeməyə-icməyə*).
ИСХИТРИТЬСЯ *сов. дан.* fürsət tapmaq, fürsət ələ keçirmək, fürsətdən istifadə etmək, girəvə tapmaq.
ИСХИТРИТЬСЯ *несов. бax исхитриться.*
ИСХЛЕСТАННЫЙ *прич. дан.* 1. qamçılanmış, qamçı ilə döyülmüş; 2. çox işlənməkdən korlanmış (*qamçı*).
ИСХЛЕСТАТЬ *сов. дан.* 1. qamçılamaq, qamçı ilə döymək; 2. korlamaq (*qamçı*).
ИСХЛЕСТАТЬСЯ *сов. дан.* çox işlənməkdən korlanmaq (*qamçı*).
ИСХЛЕСТЫВАТЬ *несов. дан. бax исхлестать.*
ИСХЛЕСТЫВАТЬСЯ *несов. дан.* 1. бax исхлестаться; 2. qamçılanmaq, qamçı ilə döyülmək.
ИСХЛОПАТЫВАТЬ *несов. бax исхлопотать.*
ИСХЛОПАТЫВАТЬСЯ *несов.* 1. бax исхлопотаться; 2. alınmaq, əldə edilmək (*çalışmaq nəticəsində*).
ИСХЛОПОТАННЫЙ *прич. дан.* çalışmaq-la (əlləşməklə) alınmış (əldə edilmiş).
ИСХЛОПОТАТЬ *сов.* çalışıb almaq, çalışıb əldə etmək; *исхлопотать разрешение* çalışıb icazə almaq.
ИСХЛОПОТАТЬСЯ *сов.* çalışıb əldən düşmək, əlləşməkdən yorulmaq.
ИСХОД *м* 1. nəticə; *исход выборов* seçkilərin nəticəsi; *исход сражения* vuruş-

manın nəticəsi; 2. son, axır; 3. *köhn.* çıxış, çıxma (*bir yerdən*); *♦ в исходе* ...axırında, ...sonunda; *быть на исходе* qurtarmaq üzrə olmaq; *дать (найти) исход* *чему* üzə çıxarmaq, bürüzə vermək.
ИСХОДАТАЙСТВОВАТЬ *сов.* ərizə verib almaq (əldə etmək, istəmək).
ИСХОДИТЬ I *сов.* gəzib dolaşmaq, ayaqdan salmaq.
ИСХОДИТЬ II *несов.* 1. çıxmaq, baş vermək, törəmək; 2. əsaslanmaq, nəzərə almaq; *исходить из решения* qərara əsaslanmaq.
ИСХОДИТЬ III *несов.* 1. бax изойти; 2. axıra çatmaq, bitmək üzrə olmaq (*vaxt*); *♦ исходить слезами* ağlamaqdan üzülmək; *исходить кровью* qan aparmaq.
ИСХОДНЫЙ *прил.* çıxış -i[-ı]; başlangıç, ilk, əsas; *исходный пункт* çıxış nöqtəsi; *♦ исходный падеж* *dilç.* çıxışlıq hal.
ИСХОДЯЩИЙ 1. *прич.* çıxan, baş verən; 2. *прил.* göndərilən; xaric -i[-ı]; *исходящая почта* göndərilən poçt; *исходящий журнал* xaric dəftəri (*idarədən göndərilən kağızların qeyd edildiyi dəftər*).
ИСХОЖДЕННЫЙ *прич.* gəzilmiş, ayaqdan salınmış.
ИСХОЛОДАТЬСЯ *сов. дан.* soyuqdan əziyyət çəkmək.
ИСХУДАЛОСТЬ *ж* çox arıqlıq, sısqalıq.
ИСХУДАЛЫЙ *прил.* çox arıq, çox arıqlamış, sısqa.
ИСХУДАНИЕ *ср мн. нет* arıqlıq, zəiflik, sısqalıq.
ИСХУДАТЬ *сов.* çox arıqlamaq, zəifləmək, sısqalaşmaq.
ИСЦАРАПАТЬ *сов.* cırmaq, cırmaq-cırmaq etmək, cızıq-cızıq etmək.
ИСЦАРАПАТЬСЯ *сов.* cırmaq, cırmaq-cırmaq olmaq, cızılmaq, cızıq-cızıq olmaq.
ИСЦАРАПЫВАТЬ *несов. бax ицарапать.*
ИСЦАРАПЫВАТЬСЯ *несов.* 1. бax ицарапаться; 2. cırmaq-cırmaq edilmək, cızıq-cızıq edilmək.
ИСЦЕЛЕНИЕ *ср мн. нет* sağaltma, sağalma; şəfa vermə, şəfa tapma; şəfa.
ИСЦЕЛЕННЫЙ *прич.* sağaldılmış, şəfa tapmış, sağalmış.

ИСЦЕЛИМЫЙ *прил.* sağalan, sağala bilən, sağaldıla bilən.
ИСЦЕЛИТЕЛЬ *м* sağaldan, şəfa verən, şəfaverici.
ИСЦЕЛИТЬ *сов.* sağaltmaq, şəfa vermək.
ИСЦЕЛИТЬСЯ *сов.* sağalmaq, şəfa tapmaq.
ИСЦЕЛОВАТЬ *сов. дан.* (çox) öpmək.
ИСЦЕЛЯТЬ *несов. бax исцелить.*
ИСЦЕЛЯТЬСЯ *несов.* 1. бax исцелиться; 2. sağaldılmaq.
ИСЧАДИЕ *ср* исчадие ада *köhn.* bədhəy-bət, əntər.
ИСЧАХНУТЬ *сов. дан.* arıqlamaq, zəifləmək, qurumaq.
ИСЧЕЗАНИЕ *ср* yox olma, itmə, qeyb olma.
ИСЧЕЗАТЬ *несов. бax исчезнуть.*
ИСЧЕЗНОВЕНИЕ *ср* 1. yox olma, itmə; 2. gözəndən itmə; 3. getmə.
ИСЧЕЗНУВШИЙ *прич.* 1. yox olmuş; 2. gözəndən itmə.
ИСЧЕЗНУТЬ *сов.* 1. yox olmaq, itmək; 2. gözəndən itmək; 3. getmək.
ИСЧЕРКАННЫЙ *прич.* cızıq-cızıq edilmiş, cızma-qara edilmiş.
ИСЧЕРКАТЬ, **ИСЧЕРКАТЬ** *сөв.* cızıq-cızıq etmək, cızma-qara etmək.
ИСЧЕРКИВАТЬ *несов. бax исчеркать.*
ИСЧЕРКИВАТЬСЯ *несов.* cızıq-cızıq edilmək.
ИЩЕРНА – *mürəkkəb sözlərin "qara", "qaramtıl" mənasında olan birinci tərkib hissəsi; məs.: ищерна-красный (qaramtıl-qırmızı).*
ИЩЕРНИТЬ *сов. дан.* qaralamaq, qaraya batırmaq.
ИЩЕРПАННЫЙ *прич.* qurtarmış, bitmiş, tükənmiş.
ИЩЕРПАТЬ *сов.* qurtarmaq, sərf edib qurtarmaq, işlədib qurtarmaq, bitirmək, tükəndirmək.
ИЩЕРПАТЬСЯ *сов.* tükənmək, işlənib qurtarmaq.
ИЩЕРПЫВАНИЕ *ср мн. нет* qurtarma, bitirmə, tükəndirmə.
ИЩЕРПЫВАТЬ *несов. бax исчерпать.*
ИЩЕРПЫВАТЬСЯ *несов.* 1. qurtarmaq, işlənib qurtarmaq, tamam olmaq, bitmək, tükənmək; *этим не исчерпываются все возможности* bütün imkanlar bununla

qurtarmır; 2. qurtarımaq, bitirilmək, tükəndirilmək.

ИСЧЕРПЫВАЮЩЕ нареч. tam surətdə, hərtərəfli, tamamilə, müfəssəl surətdə, əsaslı surətdə.

ИСЧЕРПЫВАЮЩИЙ прил. ətraflı, mükməl, tam, müfəssəl, əsaslı, qəti; **исчерпывающий ответ** tam (bütöv) cavab.

ИСЧЕРТНТЬ сов. 1. cızıqlamaq, cızıq-cızıq etmək; 2. yazıb qurtarmaq; **исчертить весь мел** bütün tabaşiri yazıb qurtarmaq.

ИСЧЕРТНТЬСЯ сов. 1. cızıq-cızıq edilmək, cızıq-cızıq olmaq; 2. işlənib qurtarmaq (*karandaş, tabaşir*).

ИСЧЕРЧЕННЫЙ прич. 1. cızıqlanmış, cızıq-cızıq edilmiş; 2. işlənib qurtarmış (*karandaş, tabaşir*).

ИСЧЕРЧИВАТЬ несов. bax **исчертить**.

ИСЧЕРЧИВАТЬСЯ несов. bax **исчертиться**.

ИСЧЕРКАТЬ сов. yandırıb qurtarmaq, işlədib qurtarmaq (*kibrit*).

ИСЧИСЛЕНИЕ ср hesablama; **дифференциальное исчисление** riyaz. diferensial hesablama.

ИСЧИСЛЕННЫЙ прил. hesablanmış.

ИСЧИСЛИТЬ сов. hesablamaq.

ИСЧИСЛЯТЬ несов. bax **исчислить**.

ИСЧИСЛЯТЬСЯ несов. hesablanmaq; **запасы нефти исчисляются миллионами тонн** neft ehtiyatı milyon tonlardır.

ИШАГАТЬ сов. dan. gəzib dolaşmaq, ayaqdan salmaq.

ИШАРИТЬ сов. dan. axtarmaq, araşdırmaq.

ИШАРКАТЬ сов. dan. sürtüb xarab etmək, çox gəzib dağıtmaq (*ayaqqabını*).

ИШАРКИВАТЬ несов. bax **исшаркать**.

ИШАРКИВАТЬСЯ несов. sürtülüb xarab edilmək, sürtülməkdən dağılmaq.

ИШИВАТЬ несов. bax **исшить**.

ИШИТЬ сов. köhn. naxış tikmək, çəki çəkmək, tikmə tikmək.

ИЩЕПАТЬ сов. dan. doğrayıb talaşa etmək, talaşa doğramaq.

ИЩИПАНЫЙ прич. dan. çimdiklənmiş, çimdik-çimdik edilmiş.

ИЩИПАТЬ сов. dan. çimdikləmək, çimdik-çimdik etmək.

ИЩИПЫВАТЬ несов. bax **исщипать**.

ИЩИПЫВАТЬСЯ несов. çimdiklənmək, çimdik-çimdik edilmək (olmaq).

ИТАК союз beləliklə, beləcə, deməli.

ИТАЛЬЯНЕЦ м (мн. итальянцы) italyan, italiyalı.

ИТАЛЬЯНКА ж 1. italyan qadın (qız); 2. *məh. köhn.* italyanka (*qarmon növü*).

ИТАЛЬЯНСКИЙ Италия və **итальянцы** söz. *sif.*; **итальянский язык** italyan dili;

итальянское правительство İtaliya hökuməti; **итальянская бухгалтерия** bax **двойной (двойная бухгалтерия)**;

итальянская забастовка italyan tətili (bu tətill zamanı tətillilər iş yerinə gəlir, amma iş görmür, yaxud da yalandan özlərini işləyən kimi göstərlirlər); **итальянское окно** italyan pəncərəsi (*üç-dörd laylı, enli pəncərə*).

ИТАЛЬЯНЩИНА ж мн. нет 1. italyançılıq (*musiqi əsərlərində, əksəriyyətlə operada italyan musiqisi şablon üsullarının olması*); 2. *собр.* bu üsulda yazılmış musiqi əsərləri; 3. italyan opera məktəbinə məxsus oxuma tərz.

ИТЕЛЬМЕН м (мн. ительмены) bax **камчадал**.

ИТЕЛЬМЕНКА ж bax **камчадалка**.

ИТЕЛЬМЕНСКИЙ ительмен söz. *sif.* (bax **камчадалский**).

ИТЕРАТИВНЫЙ прил. dilç. iterativ, çoxdəfəli; **итеративные глаголы** iterativ fellər (*işin, hərəkətin dəfələrlə təkrar olunmasını göstərən fellər*).

ИТОГ ж 1. yekun; **подвести итог** yekun vurmaq; 2. cəm, məcmu, hasil; 3. *мәс.* nəticə; **в (конечном) итоге** nəticədə.

ИТОГО нареч. yekunu, cəmi, cəmis.

ИТОГОВЫЙ итог söz. *sif.*; **итоговая сумма** yekun məbləği.

ИТОЖИТЬ несов. yekunlaşdırmaq, yekun vurmaq.

ИТОЖИТЬСЯ несов. yekunlaşdırılmaq, yekun vurulmaq.

ИТТИ несов. bax **идти**.

ИУДА м nifr. xain, satqın.

ИУДАИЗМ м мн. нет yəhudi dini.

ИУДЕЙ м (мн. иудей) yəhudi.

ИУДЕЙКА ж yəhudi qadın (qız).

ИУДЕЙСКИЙ иудейство söz. *sif.*; **иудейское вероисповедание** yəhudi dini.

ИУДЕЙСТВО ср мн. нет yəhudilik; yəhudini.

ИУДУШКА м иуда söz. *kiç.*

ИХ мест. 1. onlar; **их не было дома** onlar evdə yox idilər; 2. onları; **я их давно** mən onları çoxdan axtarıram; 3. onların; **это их книги** bu onların kitablarıdır.

ИХНЕВМОН м zool. ixnevmon (*Afrika və Asiyada yaşayan balaca yırtıcı heyvan*).

ИХНИЙ мест. dan. bax **их** (3-cü mənada)

ИХТИОЗ м tib. ixtioz (*anadangəlmə dəri xəstəliyi*).

ИХТИОЗАВР м paleon. ixtiozavr (*qazıntı halında tapılan sürünən böyük dəniz heyvanı*).

ИХТИОЛ м мн. нет tib. ixtiol (*yaxma dərmanı*).

ИХТИОЛИТ м paleon. ixtiolit (*daşa dönmüş balıq qalıqları*).

ИХТИОЛОВЫЙ иктиол söz. *sif.*; **ихтиоловая мазь** ixtiol məhləmi.

ИХТИОЛОГ м ixtiolq; ixtiologiya mütəxəssisi.

ИХТИОЛОГИЧЕСКИЙ иктиология söz. *sif.*; ixtioloji; **ихтиологический инсти-**

Йй

ЙОГ м yoq (*Hindistanda: yoqa məzhəbinə mənsub adam*).

ЙОГА ж мн. нет yoqa (*Hindistanda: mistik-dini nəzəriyyə, məzhəb*).

ЙОД м yod.

ЙОДИСТЫЙ прил. kim. yodlu.

ЙОДНЫЙ йод söz. *sif.*; **йодный раствор** yod məhlulu.

ЙОДОФОРМ м мн. нет tib. kim. Yodoform (*kəskin qoxulu dezinfeksiya dərmanı*).

ЙОН м bax **ион**.

ЙОРКШИРСКИЙ прил. Yorkşir -i[-i]; **Йоркширские свиньи** Yorkşir donuzları (*İngiltərədə yer adından*).

тут ixtiologiya institutu; **ихтиологический отдел музея** muzeyin ixtioloji şöbəsi. **ИХТИОЛОГИЯ ж мн. нет** ixtiologiya (zoologiyanın balıqlardan bəhs edən şöbəsi).

ИШАК м 1. eşşək; 2. qatır.

ИШАЧИЙ прил. eşşək -i[-i]; **ишачий крик** eşşək anqırtısı.

ИШАЧИТЬ несов. dan. eşşək kimi işləmək, hərbəllik etmək.

ИШИАС м мн. нет tib. işias (*oturaq əsəbinin iltihabı*).

ИШИАТИЧЕСКИЙ tib. ишиас söz. *sif.*

ИШУРИЯ ж мн. нет tib. işuriya (*sidiyin gəlməsinə mane olan sidik kisəsi xəstəliyi*).

ИШЬ межд. dan. bax **гөр, бax-a; гөрүрсөн-ми; ишь как быстро работает!** gör necə cəld işləyir! **Ишь ты!** 1) buna bax! 2) yox bir! yox a!

ИШЕЙКА ж 1. axtarıcı it (*cinayətkarları və ya oğurlanmış şeyi axtarıb tapan it cinsi*); 2. *мәс.* nifr. xəfiyyə.

ИШЕЙНЫЙ ишейка söz. *sif.*

ИШУЩИЙ прич. axtaran, arayan.

ИЮЛЬ м мн. нет iyul, iyul ayı.

ИЮЛЬСКИЙ июль söz. *sif.*

ИЮНЬ м мн. нет iyun, iyun ayı.

ИЮНЬСКИЙ июнь söz. *sif.*

ЙОРКШИРЫ мн. (ед. йоркшир м) bax **Йоркширский (йоркширские свиньи)**.

ЙОТ м dilç. yot (*latin əlifbasında "y" hərfi ilə işarə olunan samit səs*).

ЙОТА ж yota (*yunan əlifbasında "i" səsini ifadə edən hərflər*); **И ни на йоту** dan. heç, qətiyyə, əsla, zərrə qədər belə.

ЙОТАЦИЯ ж мн. нет dilç. yotlaşma (*sait səsdən əvvəl yot "y" səsini gəlməsi*).

ЙОТИРОВАНИЕ ср мн. нет dilç. bax **йотация**.

ЙОТИРОВАННЫЙ прил. dilç. yotlaşmış (bax **йотация**).

ЙОТИРОВАТЬ сов. и несов. dilç. yotlaşdırmaq (bax **йотация**).

ЙОТОВАННЫЙ прич. и прил. bax **йотированный**.

Кк

К *пред.* 1. ... doğru; **вперед, к новым победам!** yeni qələbələrə doğru, irəli! 2. ... yaxın; **к вечеру** axşama yaxın; 3. ... üçün; **к первому января** yanvarın biri üçün; 4. ... dair; **к вопросу о происхождении языка** dilin mənşəyi məsələsinə dair; 5. ... yanına, ... tərəf; **мальчик побежал к матери** uşağ anasına tərəf qaçdı; 6. -a, -ə, -ya, -yə; **готовиться к экзамену** imtahana hazırlaşmaq; **любовь к родине** vətənə məhəbbət (vətən məhəbbəti); 7. -dan, -dən; **к счастью** xoşbəxtlikdən, bəxtimizdən; 8. ... ki; **к сожалению** təəssüf ki; 9. ... üstünə, ... üzərinə; **к двум прибавить пять** ikinin üstünə beş artırmaq.

[-КА] *част.* görüm, birçə, de, di, gəlsənə; **скажи-ка мне, где ты был?** mənə bir de görüm, harada idin? **дай-ка посмотреть** birçə bura ver, baxım; **дай-ка пройти** di yol ver, keçim; **куплю-ка эту книгу** gəlsənə, bu kitabı alım.

КАБАК *м көһн.* meyxana, içkixana.

КАБАЛА *І ж 1. tar.* qəbalə (qədim Rusiyada: xüsusi müqaviləyə əsasən həmişəlik köləlik); 2. *мәс.* köləlik, əsarət, asılılıq, zülm.

КАБАЛА *ІІ ж* bax **кабалистика**.

КАБАЛИСТИКА *ж мн. нет* kabalistika (1. *тар.* orta əsrlərdə: sehr və müəmma haqqında yalançı elmlər və onlarla əlaqədar olan ayinlər; 2. *мәс.* müəmma).

КАБАЛИСТИЧЕСКИЙ 1. *кабалистика* *сөз. сиф., 2. мәс.* anlaşılmaz, sirli, müəmmali.

КАБАЛИТЬ *несов.* əsarət altına almaq, qul etmək, özündən asılı etmək.

КАБАЛБЕРО *м* kabalyero (İspaniyada: ağa, zadəgan və ya kavalər).

КАБАЛЬНЫЙ *прил.* 1. *тар.* qəbalə -i[-i]; **кабальная запись** qəbalə kağızı; 2. *мәс.* son dərəcə ağır, əsiredici; **кабальный договор** son dərəcə ağır şərtlə müqavilə;

3. *мәс.* əziyyətli, əzablı, məşəqqətli; 4. *дан.* asılı.

КАБАН *І м* qaban, çöldonuzu.

КАБАН *ІІ м* xüs. iri parça, kütlə.

КАБАНИЙ кабан *І сөз. сиф.; кабанья щетина* qaban qılı.

КАБАНИНА *ж мн. нет* qaban əti.

КАБАНЧИК *м* balaca qaban, cavan qaban.

КАБАРГА *ж zool.* kabarqa (Sibir geyiği).

КАБАРГОВЫЙ *прил.* kabarqa -i[-i]; **кабарговая струя** müşk.

КАБАРДИНЕЦ *м (мн. кабардинцы)* kabardin (xalq).

КАБАРДИНКА *І ж* kabardin qadın (qız).

КАБАРДИНКА *ІІ ж 1.* çərkəzi, çərkəzi çuxa; 2. kabardinka (raqs).

КАБАРДИНСКИЙ кабардинец *сөз. сиф.; кабардинский язык* kabardin dili.

КАБАРЕ *ср нескл.* kabare (estrada olan restoran, kafe).

КАБАРЖИНЫЙ *прил.* kabarqa -i[-i].

КАБАРОЖИЙ *прил.* kabarqa -i[-i]; **кабарожья струя** bax **кабарговый** (кабарговая струя).

КАБАТЧИК *м көһн.* meyxanaçı, meyxana sahibi.

КАБАЦКИЙ 1. *кабак* *сөз. сиф.; 2. мәс.* qaba, kobud, ədəbsiz; **голь кабацкая** *көһн.* var-yoxunu içkiyə qoymuş əyuaşlar.

КАБАЧОК *І м 1. кабак* *сөз. кіç.; 2. кіçик* yeməxana.

КАБАЧОК *ІІ м* bot. yunan qabağı.

КАБЕЛЬ *м* kabel (1. *tex.* yer və ya su altından keçirilmək üçün izolyasiyalı qalın elektrik məftili; 2. *dəniz.* polad və ya dəmir kanat, buraz).

КАБЕЛЬНЫЙ кабель *сөз. сиф.; кабельный завод* kabel zavodu.

КАБЕЛЬТОВ *м дəniz.* kabeltov (donanmada: 185,2 metrə bərabər uzunluq ölçüsü).

КАБЕЛЬТОВЫЙ *прил.* *дəniz.* bir kabeltovluq, bir kabeltov uzunluğunda olan (bax **кабельтов**).

КАБЕЛЬЩИК *м* xüs. kabelçi (kabel hazırlayan və ya kabel çəkmək fəhlə).

КАБЕСТАН *м* xüs. kabestan, dolamaçarx (yükü dartıb çəkmək üçün mexanizm).

КАБИНА *ж* kabina (1. *budka* şəklində kiçik otaq; 2. *müalicə vannası olan otaq; 3. gəmidə, təyyarədə, avtomobildə kiçik otaq).*

КАБИНЕТ *м 1.* kabinet, yazı otağı, iş otağı, məşğələ otağı; 2. kabinet (kabinet üçün mebel komplekti); 3. hökumət (hökuməti təşkil edən nazirlər heyəti); **кризис кабинета** hökumət böhranı; **кабинет министров** nazirlər kabineti (hökumət).

КАБИНЕТНЫЙ *прил.* 1. kabinet -i[-i]; **кабинетная мебель** kabinet mebeli; 2. *мәс.* həyatdan uzaq, mücərrəd, qeyri-həyatı.

КАБИНЕТСКИЙ *прил.* köhn. kabine -i[-i]; **кабинетские земли** (заводы) pədsəhliq yerlər (zavodlar).

КАБИНКА *кабина* *сөз. кіç.* *кабинка.*

КАБЛОГРАММА *ж* xüs. kabloqram (sualtı kəbellə verilən telegram).

КАБЛЮК *м* daban (ayaqqabıda); **быть под каблуком** у кого ... ayaqaltısı olmaq; **держат под каблуком** tam itaətdə saxlamaq.

КАБЛУКОВЫЙ *бax каблучный.*

КАБЛУЧНЫЙ каблук *сөз. сиф.; dabanlıq.*

КАБЛУЧОК *м 1.* каблук *сөз. кіç.; 2. arxit.* dabancıq (karniz hissələrindən biri); **быть под каблучком** у кого *бax каблук; держать под каблучком* *бax каблук.*

КАБОТАЖ *м дəniz.* kabotaj (səhil boyu gəmiçiliyi).

КАБОТАЖНИК *м дəniz.* 1. kabotajçı (kabotaj donanmasında işləyən dənizçi); 2. kabotaj gəmisı.

КАБОТАЖНИЧАТЬ *несов. дəniz.* kabotajla məşğul olmaq (bax **каботаж**).

КАБОТАЖНЫЙ каботаж *сөз. сиф.; каботажное судно* kabotaj gəmisı, səhil gəmisı.

КАБРИОЛЕТ *м* kabriolet (1. *təkətli, ikitəkrəli, birnəfərlik yüngül minik arabası; 2. üstü açılan minik avtomobili).*

КАБРИОЛЕТКА *ж көһн.* *кабриолет* (1-ci mənada) *сөз. кіç.*

КАБҮЛ *м* kabul (ədviiyəli sous).

КАБЫ союз. *дан.* əgər, hərgah.

КАВАЛЕР *м* kavalər (1. *ordenlə təltif edilmiş adam; кавалер Ордена Славы* Şərəf Ordeni kavaləri; 2. *дан.* cəmiyyətdə

qadını məşğul edən, əyləndirən, onunla rəqs edən kişi; 3. inqilabdan əvvəl çar Rusiyasında və hazırda xarici ölkələrdə: hər hansı bir ordenin (cəmiyyətin) üzvü olan və bu cəmiyyətin nişanını gəzdirən adam); 4. георгиевский кавалер Georgi kavaləri (Rusiyada Georgi ordeni ilə təltif edilmiş şəxs).

КАВАЛЕРГАРД *м ing. əv.* kavalergard (çar ordusunda: qvardiya süvari hissələri tərkibinə daxil olan polklardan birinin əsgər və ya zabiti).

КАВАЛЕРГАРДСКИЙ кавалергард *сөз. сиф.; кавалергардский полк* kavalergard polku.

КАВАЛЕРИЙСКИЙ *прил.* *сүvari; кавалерийский полк* *сүvari* polku.

КАВАЛЕРИСТ *м 1.* *сүvari, atlı, сүvari əsgər; 2. yaxşı at sürən, təcrübəli minici.*

КАВАЛЕРИЯ *ж 1.* *сүvari qoşun, atlı qoşun; 2. köhn. dan.* kavaləriya (çiyindən keçirilən orden lenti şəklində nişan); **легкая кавалерия** *бax легкий.*

КАВАЛБЕР *м* kavalier, tirəbənd.

КАВАЛБКАДА *ж* dəstə (gəzməyə çıxmış atlılar dəstəsi).

КАВАРДАК *м мн. нет* *дан.* qarışıqlıq, şuluqluq, hərki-hərkillik, qovğa, mərəkə.

КАВАСАКИ *м нескл.* kavasaki (Uzaq Şərq sahillərində balıq tutan motorlu gəmi növü).

КАВАТИНА *ж* mus. kavatina (operada qısa lirik ariya).

КАВЕРЗА *ж* *дан.* 1. fitnə, intriqə, fırıldaq, hiylə, kələk, əngəl; 2. dəcəllik, hoqqə.

КАВЕРЗИТЬ *несов. дан.* 1. əngəl törətmək, fitnə törətmək, intriqə salmaq; fırıldaq gəlmək, hiylə qurmaq, kələkbazlıq etmək; 2. hoqqə çıxartmaq, dolamaq, saırmaq.

КАВЕРЗНИК *м* *дан.* 1. fitnəçi, intriqəçi, fitnəkar; fırıldaqçı, hiyləgər, kələkbaz; 2. hoqqəbaz, dəcəl.

КАВЕРЗНИЧАТЬ *несов. дан.* *бax каверзнить.*

КАВЕРЗНОСТЬ *ж мн. нет* *дан.* 1. dolaşlıqlıq; 2. fitnəçilik, fitnəkarlıq; intriqəçilik, fırıldaqçılıq, hiyləgərlik, kələkbazlıq.

КАВЕРЗНЫЙ *прил.* 1. əngəlli, dolaşlıq; **каверзное дело** əngəlli iş; **каверзный**

случай dolaşıq hadisə; 2. fitnəçi, intriqaçı, kələkbaz, fırıldaqçı, hiyləgər; 3. çaşdırıcı, dolaşdırıcı, bic; **каверзный вопрос** çaşdırıcı (dolaşdırıcı) sual, bic sual; 4. hoqqa çıxardan, nadinc, dəcəl; **каверзные дети** dəcəl uşaqlar.

КАВЕРНА ж *tib.* kaverna (xəstəlik prosesi nəticəsində bədən üzvü toxumalarının dağılması nəticəsində onda əmələ gələn boşluq).

КАВЕРНОЗНЫЙ прил. *tib.* kavernalı (bax kaverna).

КАВКАЗЕЦ м *мн.* кавказцы; qafqazlı.

КАВКАЗКА ж (*мн.* кавказки) qafqazlı qadın (qız).

КАВКАЗСКИЙ Кавказ *söz. sif.,* кавказские горы Qafqaz dağları.

КАВУН м *məh.* qarpız.

КАВЫКА ж 1. köhn. kavıka (qədim din-slavyan yazısında işlənən işarə “”); 2. *dan.* hərflərin quyruğundakı qarmaq, əyrilik).

КАВЫЧКИ *ед. нет* dımaq; dırnaq (« » və ya “ ”) işarəsi; **заклЮчить в кавычки** dırnağa almaq; **в кавычках** dırnaqarası; guya, əsli olmayan, yalançı; **учёный в кавычках** dırnaqarası alim; **свобода в кавычках** yalançı azadlıq.

КАГАЛ м 1. kaqal (XVI-XIX əsrlərdə Polşada yəhudi icması); 2. *məc. dan.* yığnaq, dəstə, guruh.

КАГАН м *tar.* xaqan.

КАГАНАТ м *tar.* xaqanlıq.

КАГАНЕЦ м *məh. köhn.* çıraq.

КАГАТ м *k. t.* saxlamaq üçün üstü örtülmüş kartof və s. yığını.

КАГАТИРОВАНИЕ *ср k. t.* üstünü örtüb saxlama (kartofu və s.).

КАГОР м *мн. нет* xüs. kaqor (qırmızı şərab növü).

КАГУАР м *bax* кугуар.

КАДАНС м *köhn.* 1. bax каденция; 2. vəzn; ritm (şərdə, musiqidə).

КАДАНСЕРОВАННЫЙ прил. *mus., ədəb.* vəznli, ritmli.

КАДАСТР м *iqt.* kadastr (vergi obyektləri siyahısı).

КАДЕНЦИЯ ж *xüs. kadensiya* (1. musiqi frazasına tamamlayıcı və ya fasilə xarakter verən harmonik ifadə; 2. orkestrin

müsayiəti olmadan, solist tərəfindən sənətkarlıqla ifa edilən musiqi parçası).

КАДЁНЦОВЫЙ каденция *söz. sif.*

КАДЁТ I м *tar.* kadet (çar Rusiyasında orta hərbi məktəb tələbəsi).

КАДЁТ II м *kadet* (inqilabdan əvvəl Rusiyada: liberal burjuva konstitusiyacı-demokratik partiyanın üzvü).

КАДЁТСКИЙ I *кадет I söz. sif.;* **кадетский корпус** kadet korpusu (məktəbi).

КАДЁТСКИЙ II *кадет II söz. sif.;* **кадетская партия** kadet partiyası (bax кадет II).

КАДИ м *нескл.* qazi.

КАДИЙ м *qazi.*

КАДИЛО *ср* buxurdan (pravoslav və katolik ayinlərində buxur yandırılan qab); **раздуть (раздувать) кадило** *дан. 1)* küy qaldırmaq, həngəmə qaldırmaq; 2) əl-qol açmaq, fəaliyyət göstərmək.

КАДИЛЬНИЦА ж *bax* кадило.

КАДИЛЬНЫЙ кадило *söz. sif.*

КАДИТЬ *несов.* 1. buxurdanı yellətmək (xristianlarda: tüstü və buxur qoxusu yaymaq üçün buxurdanı yellətməkdən ibarət dini ayin); 2. *məc.* yaltaqlıq etmək, yaltaqlanmaq.

КАДКА ж çəllək.

КАДМИЕВЫЙ кадмий *söz. sif.*

КАДМИЙ м *kadmium* (1. parlaq ağ metal; kimyəvi element; 2. bu metaldan alınan rənglərin adı).

КАДМИРОВАНИЕ *ср* xüs. kadmiumlama (dəmir və ya poladın üzərinə elektrikli kadmium çəkmə).

КАДОЧНИК м çəlləkçi, çəllək ustası.

КАДОЧНЫЙ кадка *söz. sif.;* **кадочный обруч** çəllək qurşağı.

КАДР м *kadr;* bir səhnə (kino lentinin ayrı-ayrı şəkli, səhnəsi).

КАДРИЛЬ ж *kadril* (1. rəqs adı; 2. bu rəqs üçün musiqi).

КАДРОВЫЙ м *kadr* (1. kadrda olan hərbi qulluqçu; təcrübəli əsgər, zabit; 2. xüs. kadr işçisi).

КАДРОВЫЙ I *прил.* *kadr* -[i]-[i]; **кадровый рабочий** köhnə və təcrübəli fəhlə.

КАДРОВЫЙ II *кадр söz. sif.*

КАДРЫ *только мн.* *kadr* (1. müəyyən sahədə çalışan işçilərin əsas və ən hazır-

lıqlı heyəti; 2. qoşun hissələrinin daimi heyəti).

КАДУШЕЧНЫЙ кадушка *söz. sif.*

КАДУШКА ж *дан.* çəllək, kiçik çəllək.

КАДЫК м *дан.* xirtək.

КАЁМКА кайма *söz. kiç.;* dar haşiyə.

КАЁМОЧНЫЙ каёмка *söz. sif.*

КАЁМЧАТЫЙ прил. haşiyəli; **каёмчатый платок** haşiyəli yaylıq.

КАЖДОГОДНИЙ, КАЖДОГОДНЫЙ прил. *köhn.* illik, hərillik, hər il olan.

КАЖДОДНЕВНЫЙ прил. hərgünlük, hərgünlük, gündəlik, hər gün olan.

КАЖДЫЙ 1. мест. hər, hər bir; **каждый человек** hər adam; **каждый день** hər gün; **на каждого человека** adam başına, adambaşı; 2. *в знач. суц.* hər kəs, hər adam; **каждый может прийти** hər kəs gələ bilər; **каждый из нас** hər birimiz; **от каждого по его способностям, каждому по его труду** hər kəsdən qabiliyyətinə görə, hər kəsə əməyinə görə; **с каждым днём** gündən-günə.

КАЖЕТСЯ *вс. сл.* deyəsən, sanki, görünür ki, görək ki.

КАЖИМОСТЬ ж *fəls.* zahir, görünüş, zahiri cəhət.

КАЖИСЬ *дан. məh.* bax *кажется.*

КАЖУЩИЙСЯ *прич.* görünən, zahiri.

КАЗАК м (*мн.* казаки и казаки) *kazak*, qazaq; **вольный казак** *дан.* sərbəst adam, heç kəsdən asılı olmayan adam.

КАЗАКЫН м qazağı (*daldan büzməli, kaftana oxşayan üst paltarı; don*).

КАЗАН м *məh.* qazan.

КАЗАРМА ж *kazarma.*

КАЗАНОК м *məh.* qazança.

КАЗАРКА ж *vəhşi qaz.*

КАЗАРМЕННЫЙ 1. казарма *söz. sif.;* **казарменное помещение** *kazarma* binası; 2. *məc.* yaraşıqsız, *kazarmaya* oxşayan, *kazarma* kimi.

КАЗАТЬ *несов.:* не *казать* *глаз* (*носу*) gözə görünməmək.

КАЗАТЬСЯ *несов.* 1. görünmək, görşənmək; **казаться** *старше своих лет* öz yaşından böyük görünmək; 2. ... *gölmək*, *kimi gölmək*, ... *kimi görünmək*; **мне кажется, что я вас где-то видел** *mənə elə*

gəlir ki, mən sizi harada işə görmüşəm; 0 казаться вечностью *qurtarmaq bil-məmək, uzanmaq (vaxt haqqında).*

КАЗАХ м (*мн.* казахи) *qazax (xalq).*

КАЗАХСКИЙ казах və **Казахстан** *söz. sif.;* *казахская литература* *qazax ədəbiyyatı.*

КАЗАЦКИЙ казак *söz. sif.;* *казацкие песни* *kazak mahnıları.*

КАЗАЧЕСТВО *ср мн. нет собир.* *kazaklar.*

КАЗАЧИЙ казак *söz. sif.;* *казацье войско* *kazak qoşunu.*

КАЗАЧКА ж *kazak* arvadı, *kazak* qızı (*bax* *kazak*).

КАЗАЧОК м 1. *казак* *söz. kiç. və oxş.;* *казак балası*; 2. *xidmətçi uşaq* (*keçmişdə zadəgan evlərində: çərkəzi paltarlı xidmətçi oğlan uşağı*); 3. *kazaçok* (*Ukrayna rəqs*).

КАЗАЧОНОК м (*мн.* *казачата*) *дан. məh.* *kazak* oğlu, *kazak* balası.

КАЗАШКА ж *qazax* qadın (*qız*).

КАЗЕЙН м *мн. нет* kim. *kazein* (*südüün tərkibində olan zülali maddə*).

КАЗЕЙНОВЫЙ казеин *söz. sif.*

КАЗЕМАТ м 1. *köhn.* qazamat, *dustaqxana*, *həbsxana*; 2. *kazemat*, *qalaça* (*qalalarda, hərbi gəmilərdə top, pulemyot və s. üçün sığdırılmış yer*).

КАЗЕМАТНЫЙ каземат (*2-ci mənada*) *söz. sif.*

КАЗЁНКА ж *köhn.* 1. inqilabdan qabaqkı Rusiyada: dövlətə məxsus içki dükanı; 2. *məc.* inqilabdan qabaqkı Rusiyada: dövlət tərəfindən satılan araq.

КАЗЁННОКОШТНЫЙ прил. *köhn.* dövlət hesabına saxlanılıb oxudulan.

КАЗЁННЫЙ прил. 1. dövlət -[i]-[i]; dövlət; **казённое имущество** dövlət əmlakı; 2. *məc.* *formal, rəsmi, bürokratasına, bürokratik; казённое отношение к делу* işə rəsmi (*bürokratasına*) münasibət; 3. *məc.* *quru, şablon; казённый язык* *quru dil*; **казённая часть** *xüs. tufəngin xəzinəsi; на казённый счёт* *köhn., zar. pulsuz, müftə; казённая палата* *quberniya vergi idarəsi (çar Rusiyasında); казённые крестьяне* *dövlət kəndliləri*

(XVIII-XIX əsrdə Rusiyada hökumətin təhkimli kəndliləri).

КАЗЁНЩИНА *ж* **мн. нет** *дан.* formalizm, rəsmiyyətçilik, köhnəlik ruhu, orijinallıqdan uzaq olan hər şey.

КАЗИНЁТ *м* **көһн.** kazinə (yarımyun və ya pambıq parça).

КАЗИНЁТОВЫЙ *прил. көһн.* kazinə -[i-]; kazinədən tikilmiş.

КАЗИНО *ср* **нескл.** kazino (1. qumarxana; 2. kefyerləri olan restoran, kefxana).

КАЗИСТЫЙ *прил. дан.* **көһн.** görkəmli, gözəl, qəşəng, gözəşirin, yaraşıqlı.

КАЗНА *ж* **мн. нет** **көһн.** 1. xəzinə, dövlət; 2. əmlak, pul.

КАЗНАЧЕЙ *м* xəzinəçi, xəzinədar.

КАЗНАЧЕЙСКИЙ 1. *казначей* *сöz. sif., казначейская* *должность* xəzinədar vəzifəsi; 2. *казначейство* *сöz. sif.; казначейский* *билет* xəzinə bileti, kağız pul.

КАЗНАЧЕЙСТВО *ср* **көһн.** xəzinə.

КАЗНАЧЕЙША *ж* **көһн.** xəzinədar arvadı.

КАЗНАЧЬЯ *ж* **дині, көһн.** xəzinədar (qadın monastırlarında: *təsərrüfat müdirəsi*).

КАЗНЁННЫЙ *прич.* edam edilmiş.

КАЗНІТЬ *сов. и несов.* 1. edam etmək; 2. *тас.* cəzalandırmaq, incitmək, öldürmək; 3. *тас.* **көһн.** ifşa etmək, tənqid etmək, rüsvay etmək.

КАЗНІТЬСЯ *несов. көһн.* 1. ifşa edilmək, tənqid edilmək, rüsvay edilmək; 2. *тас.* peşman olmaq, vicdan əzabı çəkmək.

КАЗНОКРАД *м* **көһн.** xəzinə oğrusu; dövlət pulunu, dövlət malını oğurlayan adam.

КАЗНОКРАДСТВО *ср* **мн. нет** **көһн.** xəzinə oğurluğu, dövlət pulunu, dövlət malını oğurlama.

КАЗНЬ *ж* 1. edam, ölüm cəzası; 2. *тас.* işğəncə, əziyyət, əzab, iztirab.

КАЗУАЛЬНЫЙ *прил.* təsadüfi; təsadüfdən asılı olan, ümumiləşdirilə bilməyən.

КАЗУАР *м* **зоол.** kazuar (qanadları inkişaf etməmiş itiqaqan böyük quş).

КАЗУИСТ *м* kazuist (1. *kazuistika* *mütəxəssisi* (bax *kazuistika* 1-ci mənada); 2. *тас.* *təcrübəli mübahisəçi, yalan və şübhəli dəlillərlə işin içindən çıxmağı bacaran adam*).

КАЗУИСТИКА *ж* **мн. нет** *kazuistika* (1. *орта əsr xolastikasında və ilahiyatında: ayrı-ayrı təsadüflərin ümumi əhkam şəklində salınması*; 2. *тас.* *mübahisədə yalan və şübhəli tezisləri sübut etmək bacarığı*; 3. *tib. bir neçə xəstədə olan eyni xəstəliyin gedişi üzərində aparılan klinik müşahidələr*).

КАЗУИСТИЧЕСКИЙ *прил.* 1. *kazuistik; казуистическая теология* *kazuistik teologiya*; 2. *тас.* *mübahisədə zirək olan, yalan və şübhəli tezisləri sübut etməyi bacaran*.

КАЗУС *м* 1. *hüq. dolaşq iş, çətin iş (məhkəmə praktikasında)*; 2. *qəribə hadisə, qəribə iş, qəziyyə*; 3. *tib. kazus (hər hansı bir xəstəlikdə təsadüf edilən xüsusi hal)*; 4. *казус белли dipl. kazus belli (mühərribə elan etmək üçün bəhanə)*.

КАЗУСНЫЙ *прил.* dolaşq, çətin, mürəkəb.

КАИН *м* *qed. cani, cinayətkar, qatil; zalım, vəşhi.*

КАИНОВ *каин* *сöz. sif.; кайнова* *печать (клеймо) (на ком-нибудь)* cinayət damğası.

КАЙЕНСКИЙ: *кайенский* *перец* qırmızı bibər.

КАЙЗЕР *м* kayzer, qeysər (*keçmişdə Almaniya* *imperatorlarının titulu*).

КАЙЛА *ж* *məd. külüng (mədən külüngü).*

КАЙЛИТЬ *несов. məd. külüng* *vurmaq, külünglə işləmək.*

КАЙЛО *ср* *бах кайла.*

КАЙЛОВИЩЕ *ср* *külüng sapı.*

КАЙЛОВЩИК *м* *məd. külüngçü, külüngvuran, mədənqazan.*

КАЙЛОВЫЙ *кайла, söz. sif.; кайловая* *рукоятка* *külüng sapı.*

КАЙМА *ж* (**мн. каймы**) *haşiyə, kənar.*

КАЙМАК *м* *məh. qaymaq.*

КАЙМАН *м* *зоол. бах аллигатор.*

КАЙНОЗОЙ *м* *geol. бах кайнозойский.*

КАЙНОЗОЙСКИЙ: *кайнозойская эра* *geol. kaynozoy* *erası.*

КАЙРА *ж* *зоол. kayra (Şimal dəniz quşu).*

КАК 1. *нареч.* *нecə, nə təhər, nə cür; как вы* *пришли?* *siz necə gəldiniz?*; *как вы* *поживаете?* *kefiniz necədir?*; *necəsi-*

niz?, *нə təhərsiniz?*; *как это* *объяснить?* *bunu nə cür izah etməli?*; 2. *част. нecə (təəccüb bildirir); как! ты опять здесь!* *necə! sən yenə buradasan!*; 3. *нареч.* *нə qədər; как красиво!* *nə gözəldir! как я счастлив!* *nə qədər xoşbəxtəm!*; *как он изменился!* *o nə qədər dəyişmişdir!*; 4. *союз* *ki; я уже два месяца как вернулся* *iki aydır ki, qayıtmışam!*; 5. *союз* *kimi; он сражался, как герой* *o bir qəhrəman kimi vuruşurdu;* *белый как снег* *qar kimi ağappaq;* 6. *союз* *kimi, как всем известно* *hamıya məlum olduğu kimi;* 7. *союз ... bəri; прошёл год, как виделись* *bizim görüşmüşdən bəri bir il keçmişdir;* 8. *союз* *ancak, yalnız; больше* *некому, как тебе* *yalnız sənə, səndən başqa heç kəsə;* 9. *вот как!* *bəs belə!; тогда как* *halbuki; как будто* *elə bil, sanki, guya ki, deyəsən; как бы то ни было* *hər necə olsa da, hər halda; как нельзя (как можно)* *mümkün qədər, mümkün olduqca; как только* *elə ki; нет, как нет* *yoxdur ki, yoxdur; как попало* *necə gəldi, nə təhər oldu; как, ...так и ...* *istər ... istərsə də ...; как в центре, так и в районах* *istər mərkəzdə, istərsə rayonlarda; как же, как же!* *əlbəttə, əlbəttə, как знать?* *kim bilir?; как раз* *məhz, lap, tam; как вдруг* *birdən, qəfildən, lapdan; как скоро* *köhn. haçan? nə zaman? nə vaxt?; как когда; когда как* *vaxtına baxır, düşməyinə baxır; как кому; кому как* *adamına baxır, hərəyə bir cür; как можно* *mümkün olduqca; как ни* *nə qədər... olsa da; как никак* *hər halda, yenə də, (hər) necə olsa; как пить* *дать mütələq, hökmən, yəqin, şübhəsiz; как сказать* *necə deyirlər, necə deyim.*

КАКАВЕЛЛА *ж* **мн. нет** *kakao qabığı.*

КАКАДУ *м* *зоол. kakadu (tutuquşu cinsi).*

КАКАО *ср* **нескл.** *kakao.*

КАКАОВЕЛЛА *ж* **мн. нет** *бах какавелла.*

КАКАОВЫЙ *какао* *сöz. sif.; какаовая* *плантация* *kakao plantasiyası.*

КАК-ЛИБО *бах как-нибудь* *1-ci mənada.*

КАК-НИБУДЬ *нареч.* 1. *bir təhər, bir cür; как-нибудь* *уговори* *ero onu bir təhər*

yola gətir; 2. *bir gün, günlərin birində;* 3. *necə gəldi, tələsik, atüstü, başdansovma, ötəri.*

КАКОВ *мест. в знач. сказ.* *нə cürdür, necədir, nə təhərdir; каков он из себя?* *o nə cür adamdır?; уже сейчас видно, каков будет урожай* *məhsulun necə olacağı hələ indidən görünür; 0 каков ни на есть* *бах какой (какой ни на есть).*

КАКОВО *нареч. дан.* *нecə; каково* *ему живётся?* *onun kefi necədir?*

КАКОВОЙ *мест. көһн.* *бах* *который.*

КАКОВСКИЙ *дан.* *бах* *какой; 0 по-каковски* *дан.* *hansı dildə.*

КАКОЙ *мест.* *hansı, nə kimi, necə, nə; какую книгу* *хотите?* *hansı kitabı istəyirsiniz?; какое* *сегодня* *число?* *bu gün ayın neçəsidir?; какой* *сегодня* *день?* *bu gün nə gündür?; какой* *маленький* *носок* *у этого мальчика!* *bu uşağın nə balaca burnu var!; какой ты человек!* *sən necə adamsan!; 0 ещё* *какой!* *hələ necə!; хоть* *какой!* *hansı olsa, hansı olursa olsun; какой бы то ни было (было)* *hansı olursa olsun, nə olursa olsun; какой ни (на)* *есть* *hansı olursa olsun; какими* *судьбами* *sən hara, bura hara?; какой* *с собой; какой из себя* *sifətdən necədir?; из каких* *көһн. kimlərdənsiniz? ни в* *какую* *дан.* *heç (bir) vaxt, heç bir vaxtlə, qətiyyə, əsla.*

КАКОЙ-ЛИБО *мест.* *bir, hər hansı bir, hansı olursa olsun.*

КАКОЙ-НИБУДЬ *мест.* 1. *bir; найти* *какой-нибудь* *выход* *из положения* *vəziyyətdən bir çıxış yolu tapmaq;* 2. *birisi; какой-нибудь* *из них* *onlardan birisi;* 3. *təxminən, təqribən, vur-tut; до* *конца* *месяца* *осталось* *каких-нибудь* *пять* *дней* *айн* *axırına vur-tut beş gün qalmışdır.*

КАКОЙ-ТО *мест.* 1. *bir (nəfər), birisi, kim isə, naməlum bir şəxs; вас* *спрашивал* *какой-то* *мужчина* *sizi bir kişi soruşurdu;* 2. *... охşayan, ... kimi, bir növ; артист* *какой-то* *artistə oxşayan bir adam; не* *ветер, а* *какой-то* *ураган!* *külək deyil, tufan kimi bir şeydir! (tufandır!); 3. görəsən, necə; лето* *было* *дожд-*

ливое, какая-то будет осень? уау уа-
гушлу keçdi, görəsən, payız necə olacaq?
КАКОФОНИЧЕСКИЙ *прил.* kakofonik;
какофонические звуки kakofonik sə-
lər.

КАКОФОНИЯ *м* kakofoniya, ahəngsizlik
(səslərin qulağa xoş gəlməyən birləşməsi).

КАК-ТО 1. *нареч.* bir növ, nə isə; **он гово-
рит как-то странно** o, nə isə qəribə də-
nişir; 2. *нареч.* bir dəfə, bir gün; **я как-
то встретил его на улице** mən bir dəfə
ona küçədə rast gəldim; 3. *союз* məsə-
lən, yəni; **различные фрукты, как-то:
груши, яблоки, сливы и т. д.** müxtəlif
meyvələr, məsələn: armud, alma, gavalı
və i. a.

КАКТУС *м* bot. kaktus (ətili gövdəsi olan
yarpaqsız tropik bitki).

КАКТУСОВЫЕ *мн.* (ед. кактусовое) *bot.*
kaktus fəsiləsi.

КАКТУСОВЫЙ кактус *сөз. сиф.* кактусо-
вые растения kaktus bitkiləri.

КАЛ *мн.* **нет** nəcis.

КАЛАМБҮР *м* kalambur, cinas.

КАЛАМБҮРИСТ *м* kalamburçu, cinasçı
(cinasla danışmağı bacaran və sevən
adam).

КАЛАМБҮРИТЬ *несов. дан.* cinasla danış-
maq.

КАЛАМБҮРНЫЙ *прил.* kalamburlu, ci-
naslı; **каламбурное выражение** kalam-
burlu (cinaslı) ifadə.

КАЛАМБҮРЩИК *м* dan. bax **калambu-
рист**.

КАЛАМЫТЫ *мн.* paleon. kalamitlər (qa-
tırquyruğu fəsiləsinə yaxın və yalnız qa-
zıntı halında tapılan bitkilər).

КАЛАМЯНКА *ж* kalamyanka (məhkəmə kə-
tan parça).

КАЛАМЯНКОВЫЙ каламянка *сөз. сиф.*

КАЛАНДР *м* kalandr (parçanı və ya kağızı
hamarlayıb ona parıltı verən maşın).

КАЛАНЧА *ж* 1. qüllə, qalaça (müşahidə
üçün hündür yer); **пожарная каланча**
yağın qülləsi; 2. *мәс.* uzundraz (adam).

КАЛАЧ *м* qalac, kömbə; **о тёртый калач**
dan. bərkdən-boşdan çıxmış adam; **ка-
лачом не заманишь кого** heç bir şeylə
aldada bilməzsən.

КАЛАЧНИК *м* калач *сөз. кіч.*

КАЛАЧНИКОМ *нареч.* kömbə şəklində,
kömbə kimi yumrulanıb, yumağa dönə-
rək; **о сидеть, скрестив ноги калачи-
ком** bardaş qurmaq.

КАЛАЧНИК *м* kömbəçi; qalac bişirən, qa-
lac satan (çörəkçi).

КАЛАЧНИЦА *ж* kömbəçi, çörəkçi qadın.

КАЛАЧНЫЙ калач *сөз. сиф.*

КАЛЕВАТЬ *несов. хüs.* fiqurlu rəndə ilə
rəndələmək.

КАЛЕВАТЬСЯ *несов. хüs.* fiqurlu rəndə ilə
rəndələnmək.

КАЛЁВКА *ж* хüs. 1. fiqurlu rəndə; 2. fiqur-
lu rəndə ilə rəndələ(n) mə.

КАЛЁВЩИК *м* хüs. fiqurlu rəndələmə us-
tası.

КАЛЕЙДОСКОП *м* kaleydoskop (1. əldə
fırlatdıqda rəngbərang naxışlar göstərən
boruşəkilli optik cihaz (oyuncaq); 2. *мәс.*
hadisələrin və təəssüratın tez-tez dəyiş-
məsi).

КАЛЕЙДОСКОПИЧЕСКИЙ 1. калейдос-
коп *сөз.сиф.*; калейдоскопическая
трубка kaleydoskop borucuğu; 2. *мәс.*
tez-tez dəyişən, kaleydoskop kimi.

КАЛЕЙДОФОН *ж* fiz. kaleydofon (səs dal-
ğaları titrəyişlərini əyani surətdə öyrən-
mək üçün cihaz).

КАЛЁКА *ж* **и** **м** çolaq, şil, şikəst, əlil.

КАЛЕНДАРНЫЙ календарь *сөз. сиф.*; **ка-
лендарный год** təqvim ili (yanvarın 1-dən
dekabrın 31-nədək); **календарный план**
kalendar (təqvim) planı.

КАЛЕНДАРЬ *м* kalendar, təqvim.

КАЛЁНДЫ *ед. нет*: **отложить до гречес-
ких календ** (qeyri-müəyyən vaxta) təxi-
rə salmaq, uzatmaq, ləngitmək, sürün-
dürmək.

КАЛЁНИЕ *ср* *мн. нет* közərtmə, qızartma;
közərdilmə, qızardılma; közərmə, qizar-
ma; **о довести до белого каления** cin
atına mindirmək, hirsəndirmək, cinlən-
dirmək, özündən çıxartmaq; **дойти до
белого каления** cini başına vurmaq,
özündən çıxmaq.

КАЛЁННЫЙ *прич.* 1. közər(dil)miş; 2. qı-
zardılmış, qovrulmuş.

КАЛЁНЫЙ *прил.* 1. közərmış; калёные
угли közərmış kömür; 2. qızarmış, qov-
rulmuş; калёное железо qızarmış (qız-
ğın) dəmir; калёные орехи qovrulmuş
findıq; **о калёным железом выжечь**
məhv etmək, kökünü kəsmək.

КАЛЁЧИТЬ *несов.* 1. şikəst etmək; 2. *мәс.*
pozmaq, xarab etmək, korlamaq.

КАЛЁЧИТЬСЯ *несов.* 1. şikəst olmaq, çö-
laq olmaq; 2. *мәс.* pozulmaq, xarab ol-
maq, korlanmaq (mənavi cəhətdən).

КАЛИБР *м* kalibr, ölçü (1. silah lüləsi dia-
metrinin ölçüsü; 2. çox istehsal edilən
şeylərin böyük-küçüklüyünü müəyyən etmək
üçün əndazə).

КАЛИБРОВАНИЕ *ср* *tex.* 1. kalibrlemə,
kalibrini ölçmə, kalibrini yoxlama; 2. də-
rəcələrini yoxlama.

КАЛИБРОВАТЬ *несов.* bax **калибро-
вать**.

КАЛИБРОВАТЬСЯ *несов.* bax **калиб-
роваться**.

КАЛИБРОВАНИЕ *ср* bax **калибрирова-
ние**.

КАЛИБРОВАННЫЙ *прич.* 1. kalibrənmiş,
kalibri ölçülmüş; 2. dərəcələri yoxlan-
mış.

КАЛИБРОВАТЬ *несов.* 1. kalibrlemək, ka-
librini ölçmək, kalibrini yoxlamaq; 2. də-
rəcələrini yoxlamaq.

КАЛИБРОВАТЬСЯ *несов.* 1. kalibrən-
mək, kalibri ölçülmək, kalibri yoxlan-
maq; 2. dərəcələri yoxlanmaq (ölçü ciha-
zının).

КАЛИБРОВКА *ж* 1. kalibrlemə, kalibrən-
mə; kalibrini ölçmə, kalibrini yoxlama;
2. kalibrölçən (alət); 3. kalibrleyici alət.

КАЛИБРОВОЧНЫЙ *прил.* kalibrlemə
-i[-i]; **калибровочный станок** kalibrle-
mə dəzgahı.

КАЛИБРОВЩИК *м* хüs. kalibrçi (usta).

КАЛИБРОВЩИЦА *ж* kalibrleyici qadın
(qız).

КАЛИБРОВЫЙ калибр *сөз. сиф.*

КАЛИБРОМЕР *м* kalibromer; kalibrölçən,
kalibr qəlibi (çox miqdarda istehsal olu-
nan ölçü cihazlarının kalibrini düzgün
müəyyən etmək üçün əndazə, qəlib).

КАЛИЕВЫЙ калий *сөз. сиф.*; **калиевые со-
ли** kalium duzları.

КАЛИЙ *м* *мн. нет* kim. kalium (kimyəvi
element).

КАЛИЙНЫЙ *прил.* kim. kaliumlu, kalium-
dan hazırlanmış; **калийное удобрение**
kaliumlu gübrə.

КАЛИКА *м* köhn. 1. zəvvar, ziyarətçi, yol-
çu; 2. dilənçi; **о калики переходные** sər-
səri (kor) xanəndələr (rus dastanlarında).

КАЛИЛЬНЫЙ *прил.* *tex.* metaləridən, me-
talqızardan, metala su verən; **калийная
печь** metaləridən peç, kürə.

КАЛИЛЬНЯ *ж* хüs. kürəxana.

КАЛИНА *ж* *мн. нет* bot. başnağacı.

КАЛИНКОР *м* bax **коленкор**.

КАЛИННИК *м* *мәс.* 1. başnağacı pöhrəli-
yi; 2. içinə başnağacı meyvəsi qatılan un
xörəkləri.

КАЛИНОВЫЙ калина *сөз. сиф.*

КАЛИТКА *ж* kiçik qapı (hasarda, darvaza-
da), doqqaz.

КАЛИТЬ *несов.* 1. qızartmaq, közərtmək,
qızdırmaq; **калить железо** dəmiri qızart-
maq; 2. qovurmaq; **калить орехи** qozu
(findığı) qovurmaq; 3. *хüs.* su vermək
(metala).

КАЛИТЬСЯ *несов.* 1. qızardılmaq, közər-
dilmək; 2. qızarmaq, közərmək; 3. qov-
rulmaq; 4. *хüs.* su verilmək (metala).

КАЛИФ *м* bax **халиф**; **о калиф на час** *кин.*
bir saatlıq xəlifə.

КАЛИФАТ bax **халифат**.

КАЛИГРАФ *м* kalliqraf, xəttat (1. gözəl
xətlə yazan adam; 2. kalliqrafiya müəllimi,
xəttatlıq müəllimi).

КАЛИГРАФИЧЕСКИЙ каллиграф *вə*
каллиграфия *сөз. сиф.*; kalliqrafik; **кал-
лиграфический почерк** kalliqrafik xətt.

КАЛИГРАФИЯ *ж* *мн. нет* kalliqrafiya,
xəttatlıq (gözəl xətlə yazma sənəti).

КАЛМЫК *м* (*мн.* калмыки) kalmık
(xalq).

КАЛМЫККИЙ *прил.* kalmık -i[-i]; **кал-
мыцкий язык** kalmık dili.

КАЛМЫЧКА *ж* kalmık qadın (qız).

КАЛОВЫЙ кал *сөз. сиф.*

КАЛОМЁЛЬ *ж* *мн. нет* tib. kalomel (civə
preparatı - güclü işlətmə və dezinfeksiya
dərmanı).

КАЛОРИЗАЦИЯ ж *мн. нет* kalorizasiya (istiya davamlı etmək üçün metalın üz təbəqəsinin alüminiumla doyurulması).

КАЛОРИЙНОСТЬ ж *мн. нет* kalorililik, kalori miqdarı; **калорийность пищи** xörəyin kalorililiyi, xörəkdə olan kalori miqdarı.

КАЛОРИЙНЫЙ *прил.* kalorili.

КАЛОРИМЕТР м *хüs.* kalorimetr (kalori miqdarını ölçən cihaz).

КАЛОРИМЕТРИЯ ж *мн. нет* kalorimetriya (fizikanın cismın buraxdığı və udduğu istilik miqdarını ölçməklə məşğul olan hissəsi).

КАЛОРИФЕР м *хüs.* kalorifer (bir yeri və ya şeyi isti su, isti hava və ya buxar ilə qızdırmaq üçün cihazlar sistemi).

КАЛОРИФЕРНЫЙ *калорифер* söz. *sif.*

КАЛОРИЯ ж *fiz.* kalori (istilik miqdarı vahidi).

КАЛОШИ *мн. (ед. калоша ж)* qaloş; **о сесть в калошу** *dan.* biabır olmaq; **посадить в калошу (кого-н.)** *dan.* biabır etmək, gülünə vəziyyətə salmaq.

КАЛОШНЫЙ *прил.* qaloş -[i-].

КАЛУЖНИЦА ж *bot.* sunərgizi.

КАЛУФЕР м *bax* кануфер.

КАЛЫМ м *etn.* kalım, başlıq (keçmişdə Orta Asiya xalqlarında evlənmərkən qızın atasına oğlunun verdiyi pul və ya mal).

КАЛЫЛЬ м *мн. нет* kalvil (alma növü).

КАЛВИНИЗМ м *мн. нет* kalvinizm (XVI əsrdə İsveçrədə meydana gəlmiş protestant məzhəblərindən biri).

КАЛВИНИСТ м *kalvinist* (kalvinizm məzhəbinə mənsub adam).

КАЛВИНИСТСКИЙ *калвинист* və *калвинизм* söz. *sif.*

КАЛЫКА ж *kalka* (1. *хüs.* sürət çıxartmaq üçün çertyoj üzərinə qoyulan nazik şəffaf kağız və ya parça; 2. *хüs.* kalka vasitəsilə çıxarılan çertyoj surəti; 3. *dilç.* başqa bir dili təqlid və ya hərfi tərcümə yolu ilə düzəldilən söz və ya ifadə; məs. əmək gün - rusca *трудень*, özünütəhqid - *самокритика* sözünün kalkasıdır).

КАЛЫКОВАННЫЙ *прич.* kalka edilmiş.

КАЛЫКОВАТЬ *несов.* 1. *хüs.* kalka çıxartmaq, kalka vasitəsilə sürət çıxartmaq;

2. *dilç.* kalka düzəltmək (bax *калька* 3-cü mənada).

КАЛЬКОГРАФ м *хüs.* kalkoqraf, həkkak (mis üzərində yazı və ya naxış qazıyan mütaxəssis).

КАЛЬКОГРАФИЯ ж *мн. нет* *хüs.* kalkoqrafiya, həkkaklıq (mis üzərində yazı və ya naxış qazıma sənəti).

КАЛЬКУЛИРОВАТЬ *несов. tic.* kalkulyasiya etmək, hesab etmək, hesablamaq (malın maya və satış qiymətini).

КАЛЬКУЛИРОВАТЬСЯ *несов.* kalkulyasiya edilmək, hesablamaq.

КАЛЬКУЛЯТОР м *tic.* kalkulyator: 1. kalkulyasiyaçı (bax *калькуляция*); 2. hesablayıcı cihaz (alət).

КАЛЬКУЛЯЦИОННЫЙ *калькуляция* söz. *sif.*; *калькуляционная цена* kalkulyasiya edilmiş qiymət.

КАЛЬКУЛЯЦИЯ ж *мн. нет* *tic.* kalkulyasiya (malın maya və satış qiymətinin hesablınması).

КАЛЬСОНЫ *ед. нет* alt tuman, kişi tumanı.

КАЛЬЦЕКС м *farm.* kalseks (grip dərmanı).

КАЛЬЦИЕВЫЙ *кальций* söz. *sif.*; *кальциевая соль* kalsium duzu.

КАЛЬЦИЙ м *мн. нет* kim. kalsium (kimyəvi element).

КАЛЬЦИНАЦИЯ ж *kim.* susuzlaşdırma

КАЛЬЦИНИРОВАНИЕ *ср* bax *кальцинация*.

КАЛЬЦИНИРОВАННЫЙ *прил. и прич.* susuzlaşdırılmış.

КАЛЬЦИНИРОВАТЬ *сов. и несов. kim.* susuzlaşdırmaq.

КАЛЬЦИТ м *miner.* kalsit (1. *mərmər*, əhəng daşı və s. qatlarını əmələ gətirən çox yayılmış mineral; 2. *kalsit*dən ibarət olan sükxurlar).

КАЛЫАН м *qəlyan*.

КАЛЫКАТЬ *несов. dan.* laqqırtı vurmaq, çənə vurmaq.

КАМАРИЛЬЯ ж *komariliya* (monarxiya quruluşunda: öz intriqaları ilə dövlət işlərinə təsir edən saray adamlarından bir qrup).

КАМАРИНСКАЯ ж *komarinski* (rus xalq oyun havalarından biri).

КАМАШИ *мн. (ед. камаша ж)* bax *гамаши*.

КАМБАЛА ж *kambala*; *qalxan balığı* (gözləri başının bir tərəfində olan yastı balıq).

КАМБИАЛЬНЫЙ *прил.* *bot.* *kambi* -[i-]; *камбиальный слой* *kambi* qatı.

КАМБИЙ м *bot.* *kambi* (ağacın oduncuğu ilə qabığı arasında yerləşən və tez parçalanan aktiv bitki hüceyrələri qatı).

КАМБИО *ср* *нескл.* borc kağızı, veksəl.

КАМБОДЖИЕЦ м (*мн. камбоджийцы*) *kambocalı*.

КАМБОДЖИЙКА ж (*мн. камбоджийки*) *kambocalı qadın* (qız).

КАМБУЗ м *dəniz.* *kambuz* (gəmi mətbəxi).

КАМВОЛЬНЫЙ *прил.* *хüs.* *kamvol* (1. *zərif darı*nmış; *камвольная шерсть* *kamvol* yun; 2. belə yundan parça hazırlayan; *камвольное производство* *kamvol* istehsalı).

КАМЕДЕТЕЧЕНИЕ *ср* *мн. нет* *bot.* bax *гуммоз*.

КАМЕДИСТЫЙ *прил.* *хüs.* *kitrəli*.

КАМЕДЬ ж *bot.* *хüs.* *kitrə*.

КАМЕЛЕК *камин* söz. *kiç.*; *kiçik buxarı* (ocaq).

КАМЕЛИЯ ж *kameliya* (çiçək).

КАМЕНЕТЬ *несов.* 1. *daşlaşmaq*, *daşa dönmək*; 2. *məc.* ürəyi bərkləşmək.

КАМЕНИСТОСТЬ ж *мн. нет* *daşlıq*, *daşlılıq*.

КАМЕНИСТЫЙ *прил.* 1. *daşlı*; *каменистая почва* *daşlı torpaq*; 2. *daşlıq*; *каменистое место* *daşlıq*.

КАМЕНКА ж *məh.* 1. *daş peç*; 2. *daşdan* qayrılmış şeylərin adı.

КАМЕННОУГОЛЬНЫЙ *каменный уголь* söz. *sif.*; *каменноугольная промышленность* *daş kömür sənayesi*.

КАМЕННЫЙ *прил.* 1. *daşdan* qayrılmış, *daş*, *daşdan*; *каменная лестница* *daş pilləkən*; 2. *məc.* *daşa dönmüş*; *каменное сердце* *daş ürək*, *daş ürəkli*, *hissiz*, *sört*; *о каменный век* *arxeol.* *daş dövrü*; *каменный уголь* *daş kömür*; *каменная соль* *daş duz*; *каменная баба* *bax* *баба* 1; *каменная болезнь* *köhn.* *daş xəstəliyi*; *каменный мешок* *həbs*, *həbsxana*, *zindan*; *как за каменной стеной быть* (на-

ходиться) *himayəçisi*, *arxası möhkəm olmaq*; *как на каменную гору (стену)* *надяться* *inanmaq*, *bel bağlamaq*.

КАМЕНОБОЕЦ м *daşqıran*, *çinqıldoğrayan fəhlə*.

КАМЕНОЛОМНЫЙ *прил.* *daşçıxarma* (*daşyonma*) -[i-]; *каменоломные работы* *daşçıxarma* (*daşyonma*) işləri.

КАМЕНОЛОМНЯ ж *daşkarxanası*, *daşçıxarılan yer*.

КАМЕНОТЭС м *daşyonan*.

КАМЕНЩИК м 1. *bənnə*; 2. *bax* *масон*.

КАМЕНЬ м (*мн. камни*) 1. (*müxtəlif təbəqələrdə*) *daş*; *драгоценный камень* *qiymətli daş*; 2. *daş-qaş*; *о не оставить камня на камне* *daşı-daş üstə qoymamaq*; *краеугольный камень* *təməl daşı*; *бросать камнем*; *закидать камнями* (*кого*) *daşqalaq etmək* (*qədim cəza üsulu*); *точильный камень* *bülöv daşı*; *пробный камень* *məhək daşı*; *камень преткновения* *əngəl*, *manəə*; *камни вошлот* *daşlar dilə gəlir*.

КАМЕРА ж *kamera* (1. *müxtəlif dövlət idarələrində* və ya *ictimai idarələrdə*: *mühüm işlər üçün ayrılmış xüsusi otaq*; 2. *konstitusiyalı dövlətlərdə*: *deputatlar palatası*; 3. *hər hansı bir cihazın, maşının içindəki qapalı boş yer*; 4. *fotoaparatin işıq keçməyən içəri hissəsi*; 5. *hava ilə doldurulan rezin kisə, şin*; 6. *həbsxanada dustaqların salındığı otaq*).

КАМЕРАЛЬНЫЙ *прил.* *хüs.* *kameral*; *камеральные работы* *kameral işləri* (*ekspedisiya materiallarının laboratoriyalarda elmi cəhətdən işlənilməsi*); *камеральное счетоводство* *kameral hesabdarlıq* (*hesabdarlığın sadə forması*).

КАМЕРГЕР м *köhn.* *kamerger* (çar Rusiyasında və bəzi monarxiya dövlətlərində *saray xadimlərinə* verilən *fəxri ad*).

КАМЕРГЕРСКИЙ *köhn.* *kamerep* söz. *sif.*

КАМЕРДИНЕР м *köhn.* *kamerdiner*; *otaq xidmətçisi* (*keçmişdə ağaların xüsusi xidmətçisi*).

КАМЕРИСТКА ж *köhn.* *kameristka* (*keçmişdə xanımların xüsusi xidmətində olan qulluqçu*).

КАМЕР-КОЛЛЕГИЯ *ж tar.* kamer-kollegiya (müxtəlif vergi işlərinə baxan dövlət idarəsi).

КАМЕР-КОЛЛЕЖСКИЙ *тар. камер-коллегия söz. sif.;* камер-коллекский чиновник kamer-kollegiya məmuru.

КАМЕРНЫЙ I камера (6-cı mənada) *söz. sif.*

КАМЕРНЫЙ II прил. kamera -i[-ı]; həmçə kiçik və bir neçə nəfər tərəfindən ifa edilən; **камерная музыка** kamer musiqisi (romanslar, triolar, kvartetlər və s.).

КАМЕРНЫЙ III прил. tex. 1. kameralı; **камерная печь** kameralı peç; 2. kim. kameralada hazırlanmış; **камерная серная кислота** kameralada hazırlanmış sulfat turşusu.

КАМЕРОН *м məd.* kameron, nasos.

КАМЕРТОН *м mus.* kamerton (1. tonun (səsin) qəbul olunmuş normal yüksəkliyi; 2. çalğı alətlərini kökləmək üçün səsindən istifadə edilən kiçik polad alət).

КАМЕР-ФРЕЙЛИНА *ж köhn.* kamer-freylina (çar Rusiyasında: əyan qızlarına verilən və onların sarayda qəbul olunmalarına hüquq verən xüsusi ad).

КАМЕР-ЮНКЕР *м köhn.* kamer-yunker (inqilabdan qabaq Rusiyada kamergerdən kiçik olan saray rütbəsi).

КАМЕР-ЮНКЕРСКИЙ *камер-юнкер söz. sif.*

КАМЕШЕК *камень söz. kiç.;* **бросать камешек в огород (чей)** *məc.* bostanına daş atmaq (başqasına sataşmaq, söz atmaq).

КАМЕЯ *ж kameya* (daş və ya baliqqulağından qayrılan bəzək).

КАМЗОЛ *м kamzol* (keçmişdə: qolsuz qısa kişi paltarı).

КАМИЛАВКА *ж tasküləh.*

КАМИН *м buxarı.*

КАМИННЫЙ камин *söz. sif.*

КАМКА *ж kamka* (qədimdə: naxışlı, güllü ipək parça).

КАМЛАНЬЕ *ср etn.* şamanlıq; şamanlıq etmə.

КАМЛАТЬ несов. etn. şamanlıq etmək, şaman ayinləri icra etmək.

КАМЛОТ *м kamlot* (sıx toxunmuş yun parça).

КАМЛОТОВЫЙ камлот *söz. sif.;* kamlotdan tikilmiş; **камлотовый халат** kamlot xalat.

КАМНЕБИТНЫЙ прил. daşqıran; **каменбитный молот** daşqıran çəkiç.

КАМНЕДРОБИЛКА *ж xüs.* daşdoğrayan maşın.

КАМНЕДРОБИЛЬНЫЙ прил. daşdoğrayan; **камендробильная машина** daşdoğrayan maşın.

КАМНЕРЁЗ *м* daş oymaçası (daş üzərində naxış işləyən usta).

КАМНЕРЁЗНЫЙ прил. tex. qiymətli daşları tərəf edən (qiymətli daşlardan bəzək şeyləri hazırlayan).

КАМНЕСЕЧЕНИЕ *ср tib.* daşxırdalama operasiyası (sidik kisəsindən daşları çıxarmaq üçün onları xırdalamaqdan ibarət operasiya).

КАМНЕТЁСНЫЙ прил. xüs. daşyonan; **каменетёсные инструменты** daşyonan alətlər.

КАМОРКА *ж 1.* balaca otaq; darısqal otaq, otaqcıq, hücrə; *2. məc.* hin.

КАМПАНЕЙСКИЙ кампания (2-ci mənada) *söz. sif.;* kampaniya xarakterli; **кампанейская работа** kampaniya xarakterli iş.

КАМПАНЕЙЩИНА *ж мн. нет* kampaniyaçılıq; kampaniya şəklində olan iş üsulu.

КАМПАНИЯ *ж 1.* kampaniya, hərbi əməliyyat, müharibə, hərbi yürüş, hərbi səfər; *зимняя кампания Советской Армии 1942-1943 годов tar.* Sovet Ordusunun 1942-1943-cü illərin qış kampaniyası; *2.* kampaniya (növbəti mühüm ictimai-siyasi və ya təşərrüfat işlərini həyata keçirmək üçün tədbirlər); **избирательная кампания** seçki kampaniyası; **посевная кампания** əkin kampaniyası.

КАМПЕШ *м xüs.* kəmpеш (kəmpеш və ya səndəl ağacından alınan boyaq maddəsi).

КАМПЕШЕВЫЙ кэмпеш *söz. sif.;* **кампешевое дерево** *bot.* kəmpеш ağacı (Mərkəzi və Şənbə Amerikada bitən ağac).

КАМСА *ж мн. нет* zool. xəmsə balığı.

КАМУФЛЕТ *м* kamuflet (1. yeraltı mina partlayışı; 2. məc. hiylə, kələk; həqarət).

КАМУФЛИРОВАНИЕ *ср* kamuflyaj, kamuflyaj etmə (bax **камуфляж**).

КАМУФЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* kamuflyaj etmək, maskalamaq üçün xüsusi rəngləmək.

КАМУФЛЯЖ *м мн. нет* kamuflyaj (binəni, təyyarəni, topu və sairəni maskalamaq üçün onları xüsusi rənglərlə boyama üsulu).

КАМУШЕК *м dan.* bax **камышек**.

КАМФАРА *ж* kamfara, kafur (təbabət və texnikada işləyən kəskin və spesifik qoxulu maddə).

КАМФАРНЫЙ камфара *söz. sif.;* **камфарное масло** kamfara yağı, kafur yağı.

КАМЧАДАЛ *м (мн. камчалды)* kamçadal (Kamçatkanın indi ruslarla qarışmış qədim əhalisi və bu əhaldən olan şəxs).

КАМЧАДАЛКА *ж* kamçadal qadın (qız).

КАМЧАДАЛЬСКИЙ камчалд *söz. sif.*

КАМЧАТЫЙ прил. 1. kamkadan tikilmiş; **камчатый сарафан** kamkadan tikilmiş saraфан; 2. kamkaya oxşar (bax **камка**).

КАМЫШ *м 1.* qamış, qarğı; **заросли камыша** qamışlıq; *2. только мн.* камыши qamışlıq.

КАМЫШЕВКА I *ж 1.* qamış əsa; 2. qamışdan qayrılmış paltarçıran.

КАМЫШЕВКА II *ж zool.* qamışquşu.

КАМЫШЕВЫЙ 1. камыш *söz. sif.;* **камышевые заросли** qamışlıq; 2. qamışdan qayrılmış.

КАМЫШИНА *ж dan.* qamış gövdəsi.

КАМЫШИТ *м мн. нет* xüs. kamışit (qamışdan hazırlanan tikinti materialı).

КАМЫШИТОВЫЙ xüs. 1. камышит *söz. sif.;* **камышитовый завод** kamışit zavodu; 2. kamışitdən qayrılmış.

КАМЫШОВЫЙ *бах камышевый.*

КАНАВА *ж 1.* qanov, ensiz arx, xəndək; 2. kanal.

КАНАВКА канава *söz. kiç.;* kiçik qanov; balaca arx.

КАНАВНЫЙ канава *söz. sif.*

КАНАВОКОПАЛЬЩИК *м* qanovqazan (işçi).

КАНАВОКОПАТЕЛЬ *м tex.* qanovqazan maşın.

КАНАВОКОПАТЕЛЬНЫЙ прил. arxqazan (qanovqazıyan) **канавокопательная машина** arxqazan maşın.

КАНАДЕЦ *м (мн. канадцы)* kanadalı (Kanada əhli).

КАНАДКА *ж* kanadalı qadın (qız).

КАНАДСКИЙ kanada -i[-ı]; **канадская пшеница** Kanada buğdası.

КАНАЛ *м 1.* kanal; **Самур-Дивичинский канал** Samur-Dəvəci kanalı; 2. qanov, arx; 3. boru, borucuq, yol; **мочеиспускательный канал** anat. sidik borusu (yolu); **канал для стока нечистот** çirkab borusu;

4. nov, lülənin içi (silahda); 5. coğr. dar boğaz, dəniz keçidi; 6. məc. üsul, yol, vasitə; **использовать все каналы для выполнения задания** tapşırığı yerinə yetirmək üçün bütün vasitələrdən istifadə etməli.

КАНАЛИЗАТОР *м xüs.* kanalizator (kanalizasiya çəkən).

КАНАЛИЗАЦИОННЫЙ xüs. канализация *söz. sif.;* **канализационная система** kanalizasiya sistemi.

КАНАЛИЗАЦИЯ *ж мн. нет* xüs. kanalizasiya (çirkli suların axıb getməsi üçün boru və yeraltı kanallar sistemi).

КАНАЛИЗИРОВАННЫЙ прич. xüs. 1. kanalizasiya çəkilmiş; 2. kanalizasiya olan, kanalizasiyalı.

КАНАЛИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. xüs.* kanalizasiya çəkmək.

КАНАЛИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. xüs.* kanalizasiya ilə təmin edilmək.

КАНАЛИЗОВАННЫЙ прич. xüs. bax **канализованный**.

КАНАЛЬСКИ нареч. dan. köhn. 1. firildəqlə, lotuluqla, hiylə ilə, kələklə; 2. məc. şeytancasına, tülkü kimi; 3. çox bərk, yaman.

КАНАЛЬСКИЙ прил. dan. köhn. 1. firildəqlə, hiyləli, kələkli; 2. məc. şeytan, harəzadə, tülkü.

КАНАЛЬСТВО *ср мн. нет* köhn. firildəqçılıq, cüvəllağılıq, kələkbazlıq, hiyləbazlıq.

КАНАЛЬЯ *ж и м dan. 1.* firildəqçi, lotu, cüvəllağı, kələkbaz, hiyləgər, xəbis;

2. ədəbsiz, qırışmal, şeytan, haramzada, tülkü.
КАНАПЕ *ср нескл. köhn.* kanape (*taxt, divan*).
КАНАРЁЕЧНИК *м bot.* bülbulotu.
КАНАРЁЕЧНЫЙ канарейка *сöz. sif.*
КАНАРЁЙКА *ж* sarıbülbul, kanarya quşu.
КАНАСТЕР *бах кнастер.*
КАНАТ *м* kanat, buraz (*yoğun ip, yoğun kəndir*); *♦ цепной канат* lövbər zənciri; *стальной канат* polad kanat (*polad buraz*).
КАНАТНИК *м bot.* çatıotu.
КАНАТНЫЙ канат *сöz sif.* канатная фабрика kanat fabriki.
КАНАТОХОДЕЦ *м* kəndirbaz.
КАНАТЧИК *м xüs.* kanatçı; kanat fabriki fəhləsi.
КАНАУС *м ми нет* qanovuz (*ipək parça*).
КАНАУСОВЫЙ канаус *сöz sif.* qanovuzdan tikilmiş; **канаусовая кофта** qanovuz kofta.
КАНВА *ж ми. нет* kanva (1. *üzərində nəxışlər işləmək üçün dama-dama parça, tor*; 2. *məc. plan, əsas*).
КАНВОВЫЙ канва *сöz. sif.*
КАНДАЛЫ *ед. нет köhn.* qandal, buxov; *заковать в кандалы* qandallamaq.
КАНДАЛЬНИК *м köhn.* qandallı dustaq; buxovlu dustaq.
КАНДАЛЬНЫЙ кандалы *сöz. sif.*; *♦ кандалыная тюрьма* inq. əv. dustaqların qandalla saxlandığı dustaqxana.
КАНДЕЛЯР *м* qəndil, şamdan.
КАНДИДАТ *м* namizəd; **кандидат в члены партии** partiya üzvlüyünə namizəd; **кандидат наук** elmlər namizədi.
КАНДИДАТСКИЙ *прил.* 1. namizəd [-i-]; **кандидатский список** namizədlər siyahısı; 2. namizədlik [-i-]; **кандидатская диссертация** namizədlik dissertasiyası.
КАНДИДАТУРА *ж* 1. namizəd; 2. namizədlik.
КАНДИЛЬ *м* qəndil (*alma növü*).
КАНИКУЛЫ *ед. нет* tətill, tətill zamanı.
КАНИКУЛЯРНЫЙ каникулы *сöz. sif.*; **каникулярное время** tətill vaxtı (zamanı).

КАНИСТРА *ж* kanistr (*benzin, yağ və s. üçün bak*).
КАНИТЕЛИТЬ *несов.* əngəl çıxartmaq, ləngitmək, yubatmaq, uzatmaq, süründürmək.
КАНИТЕЛИТЬСЯ *несов.* 1. ləngimək, yubanmaq; 2. vaxtını öldürmək, məşğul olmaq, baş qoşmaq.
КАНИТЕЛЬ *ж ми. нет* 1. güləbətini; 2. *məc.* darıxdırıcı iş, cansıxıcı iş, əngəlli iş, başağrısı; *♦ тянуть (разводить) канитель* 1) uzunçuluq etmək, uzatmaq, çərməlmək; 2) *бах канитель* *сöz. sif.*; **канительный** 1. *канитель* *сöz. sif.*; **канительное производство** güləbətini istehsalı; 2. *məc.* əngəlli, cansıxıcı, uzun, başağrından; **канительная история** əngəlli iş.
КАНИТЕЛЬЩИК *м* 1. *xüs.* güləbətiniçi, güləbətini ustası; 2. *məc. dan.* ləng adam, süründürməçi, ağırtrəpənən (*adam*).
КАНИФАС *м köhn.* kanifas (1. *zolaqlı pambıq parça*; 2. *qalın parusin, yelkən bezi*).
КАНИФАСНЫЙ, КАНИФАСОВЫЙ *köhn. канифас* *сöz. sif.*; *канифасдан* tikilmiş.
КАНИФОЛИТЬ *несов. xüs.* kanifol sürmək.
КАНИФОЛЬ *ж ми. нет* *xüs.* kanifol (*iyənəyarpaqlı ağacların şirəsindən hasil edilən bərk qatran*).
КАНИФОЛЬНЫЙ канифоль *сöz. sif.*; **канифольная фабрика** kanifol fabriki.
КАНКАН *м* kankan (*ayaqların yuxarı atılması ilə müşayiət olunan yüksək templi fransız estrada rəqsi*).
КАНКАНИРОВАТЬ *несов.* kankan oynamaq (*бах кankan*).
КАННЕЛЮРА *ж arxit.* kannelür (*бах ложок 1-ci mənadı*).
КАННИБАЛ *м* 1. kannibal, yamyam, adamıyeyən; 2. vəhşi, yırtıcı.
КАННИБАЛИЗМ *м ми. нет* *xüs.* vəhşilik, yırtıcılıq.
КАННИБАЛЬСКИЙ каннибал *сöz. sif.*
КАННИБАЛЬСТВО *ср ми. нет* *бах каннибализм.*
КАНОН *м* 1. qanun, qayda; 2. *incəsən.* üsul; 3. kanon (*kilsə tərəfindən müqəddəs*

sayılan kitablar); 4. kanon (*dini bayramlarda oxunan mahnı*); 5. *mus.* kanon (*musiqi mövzusunun bir neçə səs tərəfindən ardıcıl surətdə təkrar edilməsi*).
КАНОНАДА *ж* güclü top atəşi, top gurultusu; topa tutma.
КАНОНЕР *м* *бах канонир.*
КАНОНЕРКА *ж* kanonerka (*orta kalibrli topaları olan itigədən sahil keşikçi gəmis*).
КАНОНЁРСКИЙ канонерка *сöz. sif.*; **канонерская лодка** kanoner qayığı (*бах канонерка*).
КАНОНИЗАЦИЯ *ж ми. нет* 1. təsdiq etmə (edilmə), qanuna salma (salınma), qanunlaşdırılma; 2. (*dini*) kilsə tərəfindən övliyalər sırasına keçirilmə.
КАНОНИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. təsdiq etmək, qanuna salmaq, qanunlaşdırmaq; 2. (*dini*) övliyalər sırasına keçirmək.
КАНОНИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. təsdiq olunmaq, qanuna salınmaq, qanunlaşdırılmaq; 2. (*dini*) müqəddəs (övliya) hesab edilmək (*kilsə tərəfindən*).
КАНОНИЗОВАТЬ *сов. и несов.* *бах канонизировать.*
КАНОНИЗОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *бах канонизироваться.*
КАНОНИК *м* keşiş (*katolik keşişi*).
КАНОНИР *м köhn.* topçu (*çar ordusunda*).
КАНОНИРСКИЙ köhn. канонир *сöz. sif.*
КАНОНИЧЕСКИЙ *прил.* 1. kilsə qaydaları ilə müəyyən edilmiş; 2. qanuna (qaydaya, üsula) uyğun; 3. *məc.* məcburi, qəti müəyyən edilmiş, nümunə olaraq qəbul edilmiş.
КАНОНИЧЕСТВО *ж ми. нет* 1. qanuna (qaydaya, üsula) uyğunluq; 2. *məc.* məcburilik, qətilik.
КАНОНИЧНЫЙ *бах канонический* 3-cü mənada.
КАНОЭ *ср нескл.* canoe (*yüngül idman qayığı*).
КАНТ *м* 1. kant, haşiye; 2. qaytan, köbə.
КАНТ *м köhn.* kant (*təntənəli və ya dini nəğmə*).
КАНТАБИЛЕ *mus.* kantabile (1. *нареч.* *ahənglə, avazla*; 2. *нескл., ср* bu tonla oxunan hava).

КАНТАЛЮПА, КАНАТАЛЮПКА *ж bot.* kantalupe (*çoxdur qabıqlı ətirli qovun növü*).
КАНТАТА *ж* kantata (1. *mus. əsasən xorla oxunulan təntənəli musiqi əsəri*; 2. *ədəb. qədimdə: təntənəli lirik şeir növü*).
КАНТЕЛЕ *ср* kantele (*karel-finlərdə simli çalğı aləti*).
КАНТЕЛИСТ *м* kanteleçi, kantele çalan musiqiçi (*бах кантеле*).
КАНТИАНЕЦ *ж* *fəls.* kantçı (*Kant fəlsəfəsi tərəfdarı*).
КАНТИАНСКИЙ *fəls.* **кантианец** *вə кантианство* *сöz. sif.*
КАНТИАНСТВО *ср ми. нет* *fəls.* kantçılıq (*Kantın idealist fəlsəfəsinə əsaslanan idealist fəlsəfi cərəyan*).
КАНТИК *м* кант I *сöz. kiç.*
КАНТИЛЕНА *ж* kantilena (1. *qədim fransız epik xalq mahnısı*; 2. *ahəngdarlıq, melodiklik*).
КАНТОВАНИЕ *ср* 1. çevirmə; 2. yonma.
КАНТОВАТЬ *несов. xüs.* 1. qaytan çəkmək, haşiye çəkmək; 2. yonmaq (*daşı, ağacı*); 3. çevirmək (*dətalı emal zamanı və ya yükü daşıyarkən*).
КАНТОВАТЬСЯ *несов.* 1. qaytan çəkmək, haşiye çəkmək, haşiye ilə çevrəlmək; 2. yonulmaq; 3. *dan.* müvəqqəti olaraq haradasa olmaq (*adətən işsiz, kiminsə öhdəsində*).
КАНТОВКА *ж* *xüs.* 1. kant çək(ilmə), haşiye çəkmə; 2. daşıyan (alət); 3. çevirmə (*dətalı emal zamanı və ya yükü daşıyarkən*).
КАНТОН *м* kanton (*bəzi ölkələrdə inzibati ərazi bölgüsü*).
КАНТОНАЛЬНЫЙ кантон *сöz. sif.*; **кантональные выборы** kanton seçkiləri.
КАНТОНИСТ *м tar.* kantonist (*XIX əsrin birinci yarısında Rusiyada təhkimçilik hüququna əsasən, doğulduğu gündən hərbi idarəyə təhkim edilib əsgərliyə hazırlanan əsgər oğlu*).
КАНТОНИСТСКИЙ *прил.* **кантионист** *сöz. sif.*
КАНТОР *м* kantor (*katolik kilsəsində və yəhudi məbədinə dini mahnılar oxuyan adam*).
КАНТОРСКИЙ кантор *сöz. sif.*

КАНУН *м* 1. ərəfə; 2. ...qabağı; ...axşamı; **канун праздника** bayram axşamı.

КАНУПЕР *бах кануфер*.

КАНУТЬ *сов.* 1. batmaq, suyun dibinə getmək; 2. düşmək, damcı-damcı tökülmək; 3. *тас.* itmək, yox olmaq; **как в воду кануть** itmək, yox olmaq; **кануть в вечность** həmişəlik yox olmaq, itmək; **кануть в лету** izi-sorağı qalmamaq, heç bir əsər qalmamaq, yox olmaq.

КАНУФЕР *м* *bot.* kanufer (*ədviyyə*).

КАНЦЕЛЯРИЗМ *м* dəftərxana istilahi (söz, ifadəsi).

КАНЦЕЛЯРИСТ *м* dəftərxanaçı, dəftərxana işçisi.

КАНЦЕЛЯРИСТКА *ж* dəftərxanaçı qadın (qız).

КАНЦЕЛЯРИЯ *ж* dəftərxana.

КАНЦЕЛЯРСКИЙ 1. **канцелярия** *söz.* *sif.*; **канцелярские бумаги** dəftərxana kağızları; 2. *тас.* quru, rəsmi, ağır; **канцелярский слог** quru (ağır) üslub; **канцелярская крыса** *дан.* köhn. dəftərxana siçanı (*dəftərxana xidmətçisi*), **канцелярский почерк** qəşəng xətt, səlqəli xətt.

КАНЦЕЛЯРЩИНА *ж* *дан.* süründürməçilik, bürokratism, rəsmiyyətçilik.

КАНСЛЕР *м* kansler (1. 1945-ci ilə qədər Almaniyada baş nazir, 1949-cu ildən isə AFR-da hökumət başçısı; 2. çar Rusiyasında ali mülki rütbə; 3. İngiltərədə lordlar palatasının sədri (lord-kansler) və maliyyə naziri (xəzina kansleri).

КАНСЛЕРСКИЙ канцлер *söz.* *sif.*

КАНЦОНА *ж* kansona (1. musiqinin müşayiəti ilə bir səsə oxunan milli koloritli vokal pyes; 2. *ədab.* lirik dastan növü).

КАНЦОНЕТТА *ж* konsonetta, kiçik kansona (*бах канцона*).

КАНЬОН *м* coğr. kanyon (*sıldırımlı dərin dar dərə*).

КАНЮК *м* 1. *zool.* sar quşu; 2. bayquş.

КАНЮЧИТЬ *несов.* *дан.* daim ağlayıb sızılmaq, daim vəziyyətindən şikayət etmək, öz xahişləri ilə zəhlə aparmaq.

КАОЛИН *м* *нет* *miner.* kaolin (*ağ far-for gil*).

КАОЛИНОВЫЙ каолин *söz.* *sif.*; kaolindən qayrılmış.

КАП *м* ağac fıq (*ağacın gövdəsində olan şiş*).

КАПАНИЕ *ср* 1. damcılama; 2. damma, axma; 3. damcılama, damızdırma.

КАПАТЬ *несов.* 1. damcılamaq; **дождь каплет** yağış damcılایр; 2. dammaq, axmaq; **крыша каплет** dam axır; **из глаз у него капает слезы** onun gözlərindən yaş axır; 3. damcılamaq, damcı-damcı tökmək; damızdırmaq; **над нами не каплет** tələsməmək olar, hələ vaxt var.

КАПЕЛИРОВАНИЕ *ср* qızılı, gümüşü oksidləşən metallardan (*misdən, sinkdən*) ayırma.

КАПЕЛИРОВАТЬ *несов.* *тех.* qızılı, gümüşü butada qızartmaq yolu ilə oksidləşən metallardan (*misdən, sinkdən*) ayırmaq.

КАПЕЛЛА *ж* kapella (1. *mus.* xor dəstəsi 2. *katolik kilsəsi*; 3. *katolik məbədinə xor dəstəsi üçün yer*).

КАПЕЛЛА *ж* *astr.* kapella (*Arabaçı bür-cündə böyük ulduzun adı*).

КАПЕЛЛАН *м* kapellan (1. *katoliklərdə: keşiş köməkçisi*; 2. *İngiltərədə ev keşişi*).

КАПЕЛЬ *ж* *мн.* *нет* 1. damcılama, əriyib damcı-damcı tökülmə (*ərimiş qar*); 2. tökülən damcılar.

КАПЕЛЬ *ж* *хüs.* buta (*içində qızıl, gümüş əridilən qab*).

КАПЕЛЬДИНЕР *м* köhn. kapeldiner (*teatrlarda bilet yoxlayan işçi; kontrolyor*).

КАПЕЛЬКА *ж* 1. **капля** *söz.* *киç.* və *оxş.*; 2. *тас.* bir damcı, bir zərrə (*çox az miqdar, azacıq*); **до последней капельки** tamamilə, bütünlüklə, hamısını, son damcısını, son damcısına qədər; **ни капельки** heç, əsla, zərrə qədər, bir damcı da olsa.

КАПЕЛЬКУ *нареч.* bir damcı, bir az, azacıq; **подожди капельку** azacıq gözlə.

КАПЕЛЬМЕЙСТЕР *м* köhn. kapelmeyster (*dirijor*).

КАПЕЛЬМЕЙСТЕРСКИЙ köhn. **капельмейстер** *söz.* *sif.*

КАПЕЛЬНИК *м* 1. *бах сталактит* və *сталагмит*; 2. *мәh.* sırsıra.

КАПЕЛЬНИЦА *ж* *хüs.* 1. damcısalan (*dərman damcılarını saymaq üçün şüşələrin ağzındakı kiçik nov*); 2. *бах пипетка*.

КАПЕЛЬНОЖИДКИЙ *бах* **капельный** *П.*

КАПЕЛЬНЫЙ *прил.* *çox xırda, damcı bö-yüklükdə, bir damcı, bir tikə*.

КАПЕЛЬНЫЙ *П* **капель** *сöz.* *sif.*; **капельная вода** *ərimiş qar suyu*.

КАПЕЛЬНЫЙ *П* *физ.* damcı şəklində, damcı halında.

КАПЕР *м* *капер* (1. *dəniz quldurluğu ilə məşğul olan gəmi*; 2. *bu cür gəminin sahib*).

КАПЕРНЫЙ *капер* *söz.* *sif.*

КАПЕРС *м* yerqulağı, *каперс* (1. *bot. kol bitkisi* 2. *только мн.* *каперсы* *həmin bitkinin şoraba edilmiş tumurcuqları*).

КАПЕРСКИЙ *бах* **каперный**.

КАПЕРСТВО *ср* *дəniz quldurluğu (mühərribə zamanı xüsusi gəmi sahibləri tərəfindən düşmən ticarət gəmisinin təqib edilməsi və tutulması)*.

КАПИЛЯР *м* *капилляр* (1. *iç* *çox dar olan borucuq*; 2. *anat. ən kiçik qan damarı*).

КАПИЛЯРНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *физ.* *капиллярлиq* (*mayələrin çox dar kanallarda qalması yaxud enməsi xassəsi*).

КАПИЛЯРНЫЙ *прил.* *anat.* *капилляр*-[i]; **капиллярная сеть** *капилляр* *тору* (*orqanizmdə ən kiçik qan və limfa damarları toru*).

КАПИТАЛ *м* 1. *iqт.* *kapital*; **финансовый капитал** *mal* *мaliyyə kapitalı*; **торговый капитал** *ticarət kapitalı*; 2. *maya, pul*; **вложить капитал** *kapital* (*maya, pul*) *qoymaq*; 3. *kapital sahib*, *kapitalist*, *burjuaziya*; **борьба между капиталом и трудящимися** *kapital* (*istlər*) *ilə zəhmətkeşlər arasında mübarizə*; **страны капитала** *kapital* (*ist*) *ölkələri*; 4. *тас.* *mal, sərvət, dövlət*.

КАПИТАЛЕЦ *м* **капитал** *söz.* *киç.*; *azacıq kapital, kiçik maya*.

КАПИТАЛИЗАЦИЯ *ж* *iqт.* 1. *kapitallaşma* (*izafə dəyərin kapitala çevrilməsi; əmlak pul kapitalına çevrilməsi*); 2. *kapitallaşdır* (*ilima* (*illik gəlirinə görə müəssisə və əmlak dəyərinin müəyyən edilməsi*)).

КАПИТАЛИЗИРОВАТЬ *сов.* *и* *несов.* *ка-* *pitallaşdırmaq* (*бах капитализация*).

КАПИТАЛИЗИРОВАТЬСЯ *сов.* *и* *несов.* *iqт.* *kapitala çevrilmək*.

КАПИТАЛИЗМ *м* *мн.* *нет* *kapitalizm*.

КАПИТАЛИСТ *м* 1. *kapitalist*; 2. *köhn.* *dövlətli*.

КАПИТАЛИСТИЧЕСКИЙ *прил.* 1. *kapitalizm* *-u[-ü]*; **капиталистический строй** *kapitalizm quruluşu*; 2. *kapitalist* *-u[-ü]*; **капиталистический способ производства** *kapitalist istehsal üsulu*.

КАПИТАЛОВЛОЖЕНИЕ *ср* *kapital qoyuluşu* (*hər hansı bir işə qoyulan kapital*).

КАПИТАЛЬ *м* *мәтб.* *kapital* (*kitab könyünün aşağı və yuxarı tərəfinə yapışdırılan rəngli parça zolağı*).

КАПИТАЛЬНО *нареч.* *əsaslı surətdə*.

КАПИТАЛЬНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *əsaslılıq, çox mühümlük*.

КАПИТАЛЬНЫЙ *прил.* *əsaslı, başlıca, çox mühüm*; **капитальный ремонт** *əsaslı təmir*; **капитальное строительство** *əsaslı tikinti*; **капитальный труд** *çox mühüm əsər*; **капитальные вложения** *kapital qoyuluşu* (*əsaslı inşaat üçün buraxılan pul*).

КАПИТАН *м* *капитан* (1. *ordu və donanmada zabıt rütbəsi*; 2. *gəmi komandiri*; 3. *idman dəstəsi başçısı*).

КАПИТАНСКИЙ капитан *söz.* *sif.*

КАПИТЕЛЬ *ж* *kapitel* (1. *arx.* *sütün başlığı*; 2. *мәтб.* *boyca sətir hərflərinə, şəkilcə baş hərflərə oxşayan mətbəə şrifiti*).

КАПИТЕЛЬНЫЙ капитель *söz.* *sif.*

КАПИТУЛ *м* *kapitul* (1. *tar. çar Rusiyasında: orden verməklə məşğul olan idarə*; 2. *Roma katolik kilsəsində ruhanilər heyəti*).

КАПИТУЛИРОВАТЬ *сов.* *и* *несов.* 1. *təslim olmaq*; 2. *тас.* *məcburi güzəştə getmək, boyun əymək*.

КАПИТУЛЯНТ *м* *təslimçi*; *təslim olan, qorxub güzəştə gedən, boyun əyən*.

КАПИТУЛЯНТСКИЙ капитулянт *söz.* *sif.*; *təslimçi, sazişçi*.

КАПИТУЛЯНТСТВО *ср* *мн.* *нет* *təslimçilik, sazişçilik, boyun əymə*.

КАПИТУЛЯЦИЯ ж 1. təslim, təslim olma; 2. boyun əymə, güzəştə getmə; 3. siyasi, tar. kapitulyasiya (tərəflərdən birinə bir sıra imtiyaz və üstünlüklər verən qeyri-bərabər müqavilə).

КАПИЩЕ ср 1. bütxana; 2. məc. məbəəd.

КАПКАН м төлө.

КАПКАННЫЙ капкан söz. sif.

КАПЛЕОБРАЗНЫЙ прил. damcışəkilli, damcıyaoxşar.

КАПЛИ только мн. tib. bax капля 2-ci mənada.

КАПЛЮН м axta xoruz.

КАПЛЯ ж 1. damcı, gilə; 2. только мн. капли tib. damcı dərmanı; 3. как две капли воды ikiyə bölünmüş bir alma kimi; по капле, каплями damcı-damcı, gilə-gilə; сражаться до последней капли крови son damla qanı qalana qədər vurulmaq; капля в море dənizdə bir damcı (çox az); капля за каплей; капля по капле damcı-damcı, az-az; təcridlə, yavaş-yavaş; до последней капли son damlasına qədər; капли в рот не брать içki içməmək, ağzına içki almamaq.

КАПНУТЬ однокр. bax капать.

КАПОК м мн. нет xüs. kapok (1. döşək içinə qoyulan bitki yunu; 2. Ost-İndiyada hazırlanan pambiq-parça növü).

КАПОНІР м kaponir (1. iki əks istiqamətdə atəş açmağa imkan verən müdafiə istehkamu; 2. təyyarələr üçün sığınacaq).

КАПОР м kapor (çənə altından lent, ilə bağlanan qadın və ya uşaq parağı).

КАПОТ м kapot (1. xalata oxşar qadın və ya kişi paltarı; 2. fransız soldatlarının şineli; 3. müxtəlif mexanizmlərdə, məs.: avtomobil, təyyarə və sairədə açılıb-bağlanılan örtük).

КАПОТАЖ м av. kapotaj (təyyarənin enərkan ya havaya qalxarkən burun tərəfdən çevrilməsi).

КАПОТИРОВАНИЕ ср 1. av. burun tərəfindən çevrilmə (təyyarə); 2. tex. kapotunu örtmə (təyyarənin, maşının).

КАПОТИРОВАТЬ сов. и несов. çevrilib özilmək (təyyarə, avtomobil).

КАПРАЛ м köhn., hərbi kapral, onbaş.

КАПРАЛЬСКИЙ капрал söz. sif.

КАПРАЛЬСТВО ср мн. нет köhn. kapral-lıq (1. kapral rütbəsi, vəzifəsi; 2. məc. kobudluq, qaballıq).

КАПРИЗ м şiltəq, naz, tərslik.

КАПРИЗНИК м şiltəqçı, nazedən.

КАПРИЗНИЦА ж şiltəqçı, nazlı qadın (qız).

КАПРИЗНИЧАТЬ несов. şiltəq etmək, naz etmək.

КАПРИЗНОСТЬ ж 1. şiltəqlıq; 2. qərarsızlıq, dəyişkənlik; 3. məc. qəribəlik.

КАПРИЗНЫЙ прил. 1. şiltəqçı, şiltəq; капризный ребёнок şiltəq(çı) uşaq; 2. dəyişkən, qərarsız; капризная погода dəyişkən hava; 3. məc. qəribə.

КАПРИЗУЛЯ м и ж dan. bax капризник, капризница.

КАПРИФОЛИЙ м, **КАПРИФОЛИЯ** ж bot. kaprifol (xəniməli fəsiləsindən sarmaşan bitki).

КАПРИЧ(ЧИО) ср нескл. mus. kapriçcio (sərbəst və oynaq xarakterli musiqi əsəri).

КАПРОН м kapron (süni lif növü).

КАПРОНОВЫЙ прил. kapron; капроновые чулки kapron corab.

КАПСУЛА ж kapsul (1. içinə maye və ya toz dərman doldurulan kiçik jelatin qovyuq; 2. anat. pərdə).

КАПСУЛЬ м kapsul (1. piston (güllə, bombada); 2. ağızdan dolan tüfənglərdə piston taxılan göz; 3. şərab şüşəsinin başına taxılan qurğuşun başlıq).

КАПСЮЛЬКА ж капсюль söz. kiç.

КАПСЮЛЬНЫЙ прил. kapsullu, pistonlu.

КАПСЮЛЯ ж bax капсула 1-ci mənada.

КАПТАЖ м xüs. kaptaj (1. mədən suyunun torpağa hopmasını qarşısını almaq məqsədilə onun boru içinə alınması; 2. mədən suyunun çıxdığı yerdə qurulan qurğu; 3. neft və ya qaz fontanını nizama salmaq üçün quyunun ağzında qurulan qurğu).

КАПТЕНАРМУС м kaptenarmus (hərbi hissədə ərzəq və hərbi sursata baxan hərbi xidməti).

КАПТИРОВАТЬ сов. и несов. xüs. kaptaj-lamaq (quyudan çıxarılan mədən suyunu və ya nefti boru içərisinə almaq).

КАПТИРОВАТЬСЯ сов. и несов. xüs. kaptajlanmaq; borularla çəkilmək (mədən suları və neft haqqında).

КАПУСТА ж мн. нет көлөм; цветная капуста gül көлөм; кочанная капуста baş көлөм; капуста кормовая yemlik көлөм; квашеная капуста duzlu көлөм, turşuya qoyulmuş көлөм.

КАПУСТНИК м 1. көлөмlik, көлөм diriyi; 2. zool. көлөм qurdu; 3. көлөм xəbəyi.

КАПУСТНИЦА ж 1. zool. көлөм көpənəyi; 2. көлөм yığmaq vaxtı; 3. көлөм çəlləyi.

КАПУСТНЫЙ капуста söz. sif.; капустный запах көлөм iyi; капустные котлеты көлөм kotleti; капустный червь көлөм qurdu.

КАПУТ м dan. axır, son.

КАПУЦИН м kapusin (1. başlıqlı plaş geyən Roma katolik rahibi; 2. plaşa oxşar başlıqlı maskarad paltarı; 3. bot. nəstə-rən çiçəyi; 4. zool. Amerikada yaşayan meymun növü).

КАПУШОН м başlıq (paltarların yaxasına tikili başlıq).

КАРА ж cəza, tənbeh.

КАРАБИН м karabin (1. gödəklüləli tüfəng; 2. yaylı qarmaq).

КАРАБИНЕР м karabiner (1. keçmişdə Qərbi Avropada: karabinlə silahlanmış soldat; 2. İtaliyada jandarm).

КАРАБИНЕРНЫЙ карабинер söz. sif.; карабинерный полк karabiner alayı.

КАРАБКАНЬЕ ср dırmaşma.

КАРАБКАТЬСЯ несов. dırmaşmaq; карабкаться на гору dağa dırmaşmaq.

КАРАВАЙ м kömbə.

КАРАВАН м karvan, qatar, qafilə; большой караван верблюдов böyük dəvə karvanı; караван судов gəmi qafiləsi.

КАРАВАННЫЙ караван söz. sif.; караванный путь karvan yolu.

КАРАВАН-САРАЙ м karvansara; содер-жатель караван-сарая karvansaraçı, karvansara sahibi.

КАРАВЕЛЛА ж каравелла (üç və ya dörd-dorlu yelkənli gəmi).

КАРАГАЧ м bot. qarağac.

КАРАГАЧЕВЫЙ карагач söz. sif.; карагачевые леса qarağac meşələri.

КАРАЕМОСТЬ ж мн. нет hūq. cəzaya la-yiqlik, cəza dərəcəsi.

КАРАЕМЫЙ прич. hūq. cəzalanmalı, cə-zalandırılmalı, cəzaya layiq.

КАРАЙМ м (мн. караймы) karaim (Krim-da və Litvada yaşayan bir xalq).

КАРАЙМКА ж karaim qadın (qız).

КАРАЙМСКИЙ карайм söz. sif.

КАРАКАЛ м zool. karakal (səhra yaşağı).

КАРАКАЛПАК м (мн. каракалпаки) qə-raqaqlpaq (xalq).

КАРАКАЛПАКСКИЙ каракалпак söz. sif.; каракалпакский язык qaraqaqlpaq dili.

КАРАКАЛПАЧКА ж qaraqaqlpaq qadın (qız).

КАРАКАТИЦА ж 1. zool. mürəkkəbböcəyi (dəniz molyusku); 2. məc. yeryapalağı (eybəcər, əl-ayağı əyri adam və ya hey-van).

КАРАКОВЫЙ прил. qasıq və burnunda açıq xallar olan qara kəher (at).

КАРАКУЛЕВӨД м qaragül qoyunçuluğu mütəxəssisi.

КАРАКУЛЕВӨДСТВО ср мн. нет xüs. qə-ragül qoyunçuluğu.

КАРАКУЛЕВӨДЧЕСКИЙ xüs. каракуле-водство söz. sif.; каракулеводческий совхоз qaragül qoyunçuluğu sovxozu.

КАРАКУЛЕВЫЙ каракуль söz. sif.; qəra-gül dərindən; каракулевая шапка qə-ragül papaq (Buxara dərindən papaq).

КАРАКУЛЬ м мн. нет qaragül (qıvrım yunlu quzu dərisi, Buxara dərisi).

КАРАКУЛЬСКИЙ прил.: каракульская овца qaragül qoyunu.

КАРАКУЛЬЧА ж мн. нет qaragülçə (dəri).

КАРАКУЛЯ ж cızma-qara, qara-qura yazı.

КАРАКҮРТ м zool. qaraqurd (zəhərli hö-rümçək).

КАРАМАЗОВЩИНА ж мн. нет karama-zovçuluq; mənəvi düşgünlüyün son həddi (Dostoyevskinin „Karamazov qardaşları“ adlı romanındakı qəhrəmanın soyadından).

КАРАМБӨЛЬ м karambol (1. bilyard oyu-nunda: bir şarı 2-ci və 3-cü şara dəydir-mək üçün xüsusi vuruş üsulu; 2. üç şarla bilyard oyunu; 3. bilyard oyununda qır-mızı şar).

КАРАМЕЛЬ ж *мн. нет* karamel (1. *konfet növü*; 2. *xüs. pivəyə rəng vermək üçün işlədilan qovrulmuş biyan*; 3. *sirniyyatı rəngləmək üçün işlədilan yannmış qənd*).

КАРАМЕЛЬКА ж *дан.* karamel konfet.

КАРАМЕЛЬНЫЙ карамель *сөз. сиф.*; карамельное производство karamel istehsalı.

КАРАМОР ж *zool.* uzunayaq ağcaqanad.

КАРАНДАШ м 1. karandaş; 2. karandaşla çəkilmiş şəkil; 3. (взять) на карандаш qeydə almaq; yadda qalmaq üçün yazmaq; в карандаше сделать karandaşla çəkmək (şəkli, çertyoju).

КАРАНДАШИК м карандаш *сөз. кіч.*

КАРАНДАШНЫЙ 1. карандаш *сөз. сиф.*, карандашное производство karandaş istehsalı; 2. karandaşla çəkilmiş; карандашный рисунок karandaşla çəkilmiş şəkil.

КАРАНТИН м карантин (1. *yoluxucu xəstəlik olan yerdən gəlmiş adamları, gəmiləri və malları yoxlamaq üçün səhiyyə məntəqəsi*; 2. *yoluxucu xəstəlik keçirmiş və ya yoluxan xəstəliyi olanlarla təmasda olmuş adamların sanitar nəzarəti altında saxlanması*).

КАРАНТИННЫЙ карантин *сөз. сиф.*; карантинный пункт карантин məntəqəsi.

КАРАПУЗ м *дан.* korpuz, pompul, pompuş.

КАРАПУЗИК м карапуз *сөз. кіч.*

КАРАСЁВЫЙ бах карасый.

КАРАСИЙ карась *сөз. сиф.*; карасья икра dabanbalığı kürüsü.

КАРАСИНЫЙ прил. dabanbalığı -i[-i].

КАРАСЬ м 1. dabanbalığı; 2. *мәс.* sadəlovh adam, sadədil adam.

КАРАТ м *xüs.* karat (qiyətməli daşların 200-206 mq. hərəbər çəki ölçüsü).

КАРАТЕЛЬ м cəza verən, cəzalandıran.

КАРАТЕЛЬНЫЙ прил. cəza -i[-i]; cəzalandırıcı; карательный отряд cəza dəstəsi.

КАРАТЬ *несов.* cəzalandırmaq, cəza vermək.

КАРАТЬСЯ *несов.* cəzalandırılmaq, cəzalanmaq.

КАРАУЛ м 1. qarovul, növbə; 2. gözetçi, keşikçi; 3. qarovulxana; 4. *в знач. межд.*

haray!, ay dad!, imdad!, kömək!; 5. (взять) на караул (hərbi.) salama durmaq; взять (посадить) под караул həbs etmək, dustağa salmaq; быть под караулом həbsdə olmaq, dustaq olmaq; держать под караулом həbsdə saxlamaq, dustaqda saxlamaq; хоть караул кричи istər özünü öldür, istər özünü cır.

КАРАУЛИТЬ *несов.* 1. qarovul çəkmək, keşik çəkmək, qorumaq; 2. gözetləmək, güdmək.

КАРАУЛКА ж *дан.* бах караульня.

КАРАУЛЬНЫЙ 1. караул *сөз. сиф.*; карaulная будка qarovulxana; 2. *в знач. сущ.* qarovulçu, keşikçi; 3. *в знач. сущ.* караульная ж qarovulxana.

КАРАУЛЬНЯ ж qarovulxana.

КАРАУЛЬЩИК м *дан.* qarovulçu, keşikçi.

КАРАУЛЬЩИЦА ж *дан.* qarovulçu qadın (qız).

КАРАЧАЕВЕЦ м (*мн.* карачаевцы) qaraçaylı (xalq).

КАРАЧАЕВКА ж (*мн.* карачаевки) qaraçaylı qadın (qız).

КАРАЧАЕВСКИЙ прил. Qaraçay -i[-i]; карачаевский барашек Qaraçay qoyunu.

КАРАЧКИ: на карачках (на карачки) *дан.* əlləri və ayaqları üstündə; стать на карачки əlləri və ayaqları üstündə durmaq; ползать на карачках iməkləmək.

КАРАЧУН: карачун пришел *дан.* canı çıxdı, əzrayıl canını aldı.

КАРАЮЩИЙ прич. cəzalandıran, cəzaverici.

КАРБАС м *дәниз.* karbas (hündür bortlu böyük qayıq).

КАРБИД м *мн. нет* kim. karbid (metal elementlərin karbonla birləşməsi).

КАРБИДНЫЙ прил. karbid -i[-i].

КАРБОВАНЕЦ м *мәһ.* manat.

КАРБОЛКА ж *мн. нет* *дан.* karbol turşusu (fenol).

КАРБОЛОВКА ж *дан.* бах карболка.

КАРБОВЫЙ прил. karbol -u[-ü]; карболовая кислота karbol turşusu.

КАРБОНАРИЙ, **КАРБОНАР** м *тар.* karbonari (XIX əsrdə İtaliyada yadellilərin zülmünə qarşı və İtaliyanı birləşdirmək uğ-

runda mübarizə aparan gizli inqilabi cəmiyyətin üzvü).

КАРБОНАТ м karbonat (1. *kim. karbonat turşusunun duzu*; 2. *miner. karbon turşusu olan mineralar*; 3. *miner. qara almaz*).

КАРБОНАТНЫЙ прил. *xüs.* karbonatlı.

КАРБОНИЗАЦИОННЫЙ карбонизация *сөз. сиф.*; карбонизационная камера karbonlaşdırma kamerası.

КАРБОНИЗАЦИЯ ж *мн. нет* *tex.* karbonlaşdırma, karbonlaşdırılma (бах карбонизировать).

КАРБОНИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. tex.* karbonlaşdırmaq (1. *kömürləşdirmək və ya quru destillə üçün havasız qızdırmaq*; 2. *yarımyun parçaları turşu ilə işləmək*).

КАРБОНИТ м *kim. tex.* karbonit (partlayıcı maddə, dinamit).

КАРБОРУНД м *kim.* карборунд (silisiumla karbon birləşməsindən əmələ gələn çox bərk kristal).

КАРБУНКУЛ м карбункул (1. *miner. qiyətməli daş*; 2. *tib. çiban*).

КАРБУНКУЛЁЗНЫЙ *tib.* карбункул (2-ci mənad) *сөз. сиф.*; irinli.

КАРБЮРАТОР м карбюратор (1. *kim. karbürasiya cihazı*; 2. *tex. daxili yanacaq motorunda karbürasiya aparatı*).

КАРБЮРАТОРНЫЙ прил. 1. карбюратор -u[-ü]; карбюраторный завод karbürator zavodu; 2. карбюраторлу.

КАРБЮРАЦИЯ ж *мн. нет* *tex., kim.* karbürasiya (motorlarda duru yanacaq ilə havanın qarışmasından yanacaq qatışığı əmələ gəlməsi).

КАРБЮРИЗАТОР м *tex., kim.* karbürizator (poladı bərkitmək üçün işlədilan material).

КАРБЮРИРОВАТЬ *сов. и несов. tex. kim.* karbürasiya etmək.

КАРГА ж (*мн.* карги) 1. *мәһ.* qarğa; 2. *дан.* küpəgiren qarı.

КАРДА ж *tex.* karda (yun, katan, pambıq və s. darımaq üçün şotka).

КАРДАМОН м *мн. нет* hil (ədviiyə).

КАРДАМОННЫЙ 1. кардамон *сөз. сиф.*; кардамонный запах hil iyi; 2. hilli, hil qatılmış.

КАРДАМОНОВЫЙ прил. бах кардамонный.

КАРДИНАЛ м kardinal (Roma katolik kilsəsində baş ruhani rütbəsi).

КАРДИНАЛЬНЫЙ прил. başlıca, əsas; ən mühüm; кардинальный вопрос əsas məsələ.

КАРДИНАЛЬСКИЙ кардинал *сөз. сиф.*; кардинальский сан kardinal rütbəsi.

КАРДИОГРАММА ж *tib.* kardiogram (ürək fəaliyyətinin grafik təsviri).

КАРДИО... kardio... (mürəkkəb sözlərin „ürək“ mənasında olan birinci tərkib hissəsi; məs.: кардиосклероз ürək sklerozu).

КАРДИОГРАФ м *xüs.* kardiograf (ürək fəaliyyətini grafik şəkildə göstərən cihaz).

КАРДИОГРАФИЯ ж *tib.* kardiografiya (kardiografiya cihazı vasitəsilə ürəyin fəaliyyətinin yazılması).

КАРДИОИДА ж *hənd.* kardioida (ürək çevrəsinə oxşayan qapalı əyri xətt).

КАРДИОЛОГ м kardioloq (ürək xəstəlikləri mütəxəssisi).

КАРДИОЛОГИЧЕСКИЙ прил. kardiologiya -i[-i]; kardioloji; ürək xəstəliklərinə məxsus.

КАРДИОЛОГИЯ ж kardiologiya (təbb elminin ürək xəstəlikləri bəhəsi).

КАРДИОСКЛЕРОЗ м *мн. нет* *tib.* kardiосклероз (ürək əzələ və damarlarının sklerozu).

КАРДНЫЙ *tex.* карда *сөз. сиф.* кардая машина karda maşını, darıma maşını.

КАРЁ *ср нескл. köhn.* kare (1. *düşmanın hücumunu dörd tərəfdən dəf etmək üçün piyada qoşunun dördbucaq şəklində düzülması*; 2. *dördbucaq*).

КАРЕГЛАЗЫЙ прил. qonurgöz(lü).

КАРЁЛ м (*мн.* карелы) karel (xalq).

КАРЁЛКА ж karel qadını (qızı).

КАРЁЛЬСКИЙ карел *сөз. сиф.*; карельский язык karel dili.

КАРЁТА ж kare (hər tərəfi örtülü, dördtəkarlı minik arabası).

КАРЁТКА ж 1. карета *сөз. кіч.*; kiçik karret; 2. baraban, val (müxtəlif maşınlarda).

КАРЁТНИК м *köhn.* karetcı, karek ustası.

КАРЁТНЫЙ карета *сөз. сиф.*; каретный мастер karek ustası.

КАРИАТИДА ж *arxit*. kariatida (binalarda: insan, əksəriyyətlə qadın heykəli şəklində olan sütun, dayaq).

КАРИЕС м *tib.* kariyes (sümük və ya diş toxumalarının xronik surətdə çürüyüb dağılması).

КАРИЙ *прил.* 1. qonur, tünd-darçını, şabalıdı (rəng); **карие глаза** qonur gözlər; 2. qara-kəhər.

КАРИКАТУРА ж *karikatura* (1. bir adamı və ya hadisəni qəsdən gülünc göstərən şəkil; 2. tipləri gülünc şəkildə verilmiş ədəbi-bədii əsər; 3. bir şeyin gülünc oxşarı).

КАРИКАТУРИСТ м *karikaturacı* (*karikatura* çəkən rəssam).

КАРИКАТУРНОСТЬ ж *karikaturalıq, gülünlük, gülmalı hal* (vəziyyət).

КАРИКАТУРНЫЙ 1. *карикатура* söz *sif.*; **карикатурный стиль** *karikatura* üslubu; 2. gülmalı, gülünc; **карикатурная внешность** gülünə görkəm.

КАРИКАТУРЩИК бəх *карикатурист*.

КАРИОЗ м *tib.* karioz (dişin çürüyüb dağılması).

КАРИОЗНЫЙ *прил.* *tib.* kariozlu, çürümüş; **кариозный зуб** çürümüş diş.

КАРИОКИНЕЗ ж *biol.* kariokinez (heyvan və bitki hüceyrələrinin mürəkkəb bölünməsi).

КАРИОЛОГИЯ ж *biol.* kariologiya (hüceyrə nüvəsi haqqında elm).

КАРИОПЛАЗМА ж *biol.* karioplazma (hüceyrə nüvəsinin protoplazması).

КАРКАНЬЕ *ср* 1. qarıldama; 2. *мәс.* bəd fal.

КАРКАС м *karkas* (1. bir şeyin skeleti, gövdəsi, əsası; 2. köhn. yandırıcı mərm; 3. bot. dağdağan fəsiləsindən ağac; 4. *мәс.* ədəbi əsər və ya şəkl planı, əsas çevrəsi).

КАРКАСНЫЙ *прил.* 1. gövdə (karkas) -i[-i]; 2. karkashı.

КАРКАТЬ *несов.* 1. qarıldamaq, qır-qır etmək; 2. *мәс.* ağzını bəd açmaq, bəd fal qurmaq.

КАРКНУТЬ *однокр.* бəх *каркать*.

КАРЛА, КАРЛО м *köhn.* бəх *карлик*.

КАРЛИК м *cırdan* (çox kiçikboylu adam).

КАРЛИКОВЫЙ *прил.* çox kiçik, çox xırda (adam, heyvan, bitki); *cırdan*.

КАРЛИЦА ж бəх *карлик*.

КАРМАЗИН м *мн.* *нет* *köhn.* karmazin (tünd qırmızı mahud).

КАРМАЗИННЫЙ 1. *кармазин* söz. *sif.*; **кармазинный цвет** karmazin rəngi; 2. karmazindən tikilmiş.

КАРМАН м *cib*; *о не лезть за словом в карман* söz üçün məəttəl qalmaq, hazırcaab olmaq; **толстый** (тугой, полный) **карман** pullu, cibdolul, başıətli; **тощий** (пустой) **карман** pulsuz, cibiboş; **не по карману** gücünə görə deyil, gücü çatmaz; **набить карман** cibini doldurmaq, varlanmaq; **держи карман шире** *dan.* gözle, iştahani şey elə; **положить** (класть) **в карман** öz cibinə qoymaq, cibədanlamaq; **бьет по карману** cibə ziyandır; **ветер свистит в карманах** cibində siçan oynayır.

КАРМАННИК м *dan.* cibkəşən, cibgir.

КАРМАННЫЙ **карман** söz. *sif.*; **карманные часы** cib saati; *о карманный* **вор** cibgir, cibkəşən; **карманные деньги** cibxərci; **карманные расходы** xırda xərcələr.

КАРМАНЧИК **карман** söz. *kiç.*

КАРМАНЩИК м *dan.* бəх *карманник*.

КАРМАНЬОЛА ж *мн.* *нет* *karmançola* (1. Fransa burjua inqilabı dövrünün inqilabi mahnısı; 2. bu mahnı havasında rəqs; 3. yakobinlərin paltarı).

КАРМАШЕК **карман** söz. *kiç.*

КАРМИН м *karmin* (al-qırmızı boyaq).

КАРМИННЫЙ **кармин** söz. *sif.*; *al-qırmızı*.

КАРМИНОВЫЙ *прил.* бəх *карминный*.

КАРНАВАЛ м *karnaval* (oyunlarla, maskaradlarla və xüsusi geyimlərlə keçirilən xalq bayramı).

КАРНАВАЛЬНЫЙ, КАРНАВАЛЬСКИЙ **карнавал** söz. *sif.*

КАРНИЗ м *ar xit*. karniz, pərvaz (divarın yuxarı tərəfində qapı, pəncərə üstündəki çıxıntı).

КАРОТЕЛЬ ж *мн.* *нет* *bot.* karotel (kökü qısa yerlə kökü növü).

КАРОТИН м *bot.* karotin (yerlə kökünün, yumurta sarısının, südün və s-nin tərkibində olan narıncı-sarı pigment).

КАРП м *zool.* karp (balıq).

КАРПЕТКА ж *köhn.* qısaboğaz corab.

КАРПИЙ м бəх *карп*.

КАРПИЯ ж бəх *карп*.

КАРПОВЫЕ *мн.* karp fəsiləsi (karp fəsiləsinə daxil olan balıqlar).

КАРПОВЫЙ **карп** söz. *sif.*

КАРСТ м *мн.* *нет* *geol.* **карст** (torpağı asanlıqla həll olunan süxurlardan ibarət olan sahələrdə relyefin spesifik formaları).

КАРСТОВЫЙ **карст** söz. *sif.*; **карстовый пласт** karst qatı.

КАРТА ж 1. xəritə; **административная карта** inzibati xəritə; **географическая карта** coğrafiya xəritəsi; 2. oyun kartı, qumar kağızı, gəncəfə kağızı; 3. *мн.* kart oyunu, qumar; *о ставить* (поставить) **на карту** risk etmək, təhlükə altına qoymaq; **раскрыть свои карты** öz fikirlərini, niyyətini açmaq; **карта бита** (чья-н.) *мәс.* niyyəti boş çıxdı, baş tutmadı; **последняя карта** son çarə, son güman gələn yer; **карты в руки кому...** allahındandır; **бить карту** kartını vurmaq (udmaq); **смешать** (спутать) **чи карты** planlarını pozmaq, işinə pəl qatmaq.

КАРТАВИТЬ *несов.* "r" və "l" səslərini düzgün tələffüz etməmək.

КАРТАВОСТЬ ж *мн.* *нет*. "r" və "l" səslərini düzgün tələffüz etməmə.

КАРТАВЫЙ *прил.* 1. "r" və "l" səslərini düzgün tələffüz etməyən; 2. aydın olmayan, düzgün olmayan.

КАРТВЕЛКА ж (*мн.* **картелки**) kartvel qadın (qız).

КАРТВЕЛЫ *мн.* (ед. **карвел** м) kartvel-lər (1. gürcülər; 2. gürcülərin, lazların, mingrellərin və svanların daxil olduğu xalqlar qrupu).

КАРТВЕЛЬСКИЙ **карвелы** söz. *sif.*

КАРТЕЖ м *мн.* *нет* *dan.* qumar, qumarbazlıq.

КАРТЕЖНИК м *dan.* qumarbaz.

КАРТЕЖНИЧАТЬ *несов.* *dan.* qumarbazlıq etmək; vaxtını qumarbazlıqda keçirmək.

КАРТЕЖНЫЙ *прил.* qumar -i[-i]; **картежный дом** qumarxana.

КАРТЕЗИАНСКИЙ *прил.* karteziyan -i[-i]; **картезианская философия** kartezipizan fəlsəfəsi (bəх **картезианство**).

КАРТЕЗИАНСТВО *ср* *мн.* *нет* *fəls.* karteziyanlıq (XVII əsrdə Fransada idealizm ilə materializmi birləşdirməyə çalışan Dekart fəlsəfi nəzəriyyəsi).

КАРТЕЛИРОВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* *iq.* kartelləşdirilmə, kartelləşdirmə (bəх **картелировать**).

КАРТЕЛИРОВАТЬ *сов.* *и* *несов.* *iq.* kartelləşdirilmək (sənaye müəssisələrini birləşdirib kartel düzəltmək).

КАРТЕЛИРОВАТЬСЯ *сов.* *и* *несов.* *iq.* kartelləşdirilmək, kartel halında birləşdirilmək.

КАРТЕЛЬ м *iq.* kartel (1. saziş, müqavilə; 2. iri kapitalist sənayesinin inhisarcı birləşməsi; 3. siyasi partiyalar arasında uzlaşma və ya onların birləşməsi).

КАРТЕЛЬНЫЙ **картель** söz *sif.*; **картельное объединение** kartel birləşməsi.

КАРТЕР м *tex.* **картер** (1. mexanizmi zədələnmədən və tozdan qorumaq üçün qurğu; 2. içində mexanizm yerləşən metal qutu).

КАРТЧИНА ж 1. kartəc gülləsi; 2. qırma (dənəsi).

КАРТЧНЫЙ **картечь** söz. *sif.*

КАРТЕЧЬ ж 1. kartəc (içə xırda güllələrlə doldurulmuş top gülləsi); 2. qırma, saçma.

КАРТИНА ж 1. şəkil, tablo, rəsm; **акварельная картина** sulu boya ilə çəkilmiş şəkil; 2. *мәс.* təsvir, lövhə; **картины быта** məişət lövhələri; 3. kinofilm; 4. mənzərə, görünüş; **картины природы** təbiət mənzərələri; 5. şəkil; **драма в пяти действиях и восьми картинах** beş pərdəli və səkkiz şəkilli dram; 6. *мәс.* mənzərə; **картина политического состояния мира** dünyanın siyasi vəziyyətinin mənzərəsi.

КАРТИНКА ж *картина* söz. *kiç.*, *о переводные* **картинки** бəх *переводной*; **как картинка**; **как на картинке** şəkil kimi, qəşəng; **одет** (одетый) **по картинке** *köhn.* son moda ilə geyinmiş, qəşəng geyinmiş.

КАРТИННОСТЬ ж *мн.* *нет* 1. gözəllik, qəşənglik; 2. obrazlılıq, ifadəlilik, əyanilik.

КАРТИННЫЙ *прил.* 1. rəsm, şəkil -i[-1]; **картинная галерея** şəkil qalereyası; 2. gözəl, qəşəng; 3. şəkilli, obrazlı, ifadəli, əyani; **картинный слог** obrazlı üslub.

КАРТОГРАММА *ж* xüs. kartoqram (*statistik məlumatı kağız üzərində rəqəmlərlə göstəran cizgi*).

КАРТОГРАФ *м* xüs. kartoqraf, xəritəçi (*coğrafiya xəritələri çəkan müəxəssis*).

КАРТОГРАФИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* xüs. 1. coğrafiya xəritəsinə köçür(ül)mə; 2. kartoqram düzəltmə (düzəldilmə).

КАРТОГРАФИРОВАТЬ *сов. и несов.* xüs. 1. coğrafiya xəritəsinə köçürmək; 2. kartoqram düzəltmək.

КАРТОГРАФИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. xəritəyə köçürülmək; 2. kartoqramı çəkilmək. **КАРТОГРАФИЧЕСКИЙ** картография *сöz. sif.*; картографический отдел kartoqrafiya şöbəsi.

КАРТОГРАФИЯ *ж* *мн. нет* 1. kartoqrafiya (*coğrafiya xəritələri çəkmək üsullarından bəhs edən elm*); 2. bax картографирование.

КАРТОДИАГРАММА *ж* xüs. kartodiagram. **КАРТОН** *м* 1. karton (*qalın və bərk kağız*); 2. köhn. bax картонка.

КАРТОНАЖ *м* kartonaj (*kartondan qayrılan şeylər*).

КАРТОНАЖНИК *м* kartonajçı (*kartondan müxtəlif şeylər qayıran usta*).

КАРТОНАЖНЫЙ 1. картонаж *сöz. sif.*; картонажная мастерская kartonaj emalatxanası; 2. kartondan qayrılmış.

КАРТОНКА *ж* 1. karton qutu; 2. faner qutu. **КАРТОННЫЙ** *прил.* 1. karton; картонная коробка karton qutu; 2. *мас.* müqəvvə, oyuncaq, yalançı; $\diamond$ картонный домик oyuncaq ev.

КАРТОНЩИК *м* kartonçu (*karton və ya kartonaj hazırlamaqla məşğul olan fəhlə*).

КАРТОТЕКА *ж* xüs. kartoteka (1. müəyyən sistem üzrə yığılmış kartoçkalar; 2. bu kartoçkaları saxlamaq üçün yexiklər).

КАРТОТЕКАРЬ *м* xüs. bax картотетчик.

КАРТОТЕТЧИК *м* xüs. kartotekaçı.

КАРТОТЕТЧИЦА *ж* xüs. kartotekaçı qadın (qız).

КАРТОТЭЧНЫЙ картотека *сöz. sif.*; картотечный шкаф kartoteka şkaflı.

КАРТОФЕЛЕЗАГОТОВКА *ж* kartof tədarükü.

КАРТОФЕЛЕКОПАЛКА *ж* *к. т.* bax картофелекопатель.

КАРТОФЕЛЕКОПАТЕЛЬ *м* *к. т.* kartofçı-xaran maşın.

КАРТОФЕЛЕСАЖАЛКА *ж* *к. т.* kartofəken maşın.

КАРТОФЕЛЕСАЖАТЕЛЬ *м* *к. т.* kartof-əken maşın.

КАРТОФЕЛЕУБОРОЧНЫЙ *прил.* kartof-yığan; картофелеуборочный комбайн kartofyığan kombayn.

КАРТОФЕЛИНА *ж* *мн. нет* kartof, kartof dənəsi.

КАРТОФЕЛЬ *м* *мн. нет* kartof.

КАРТОФЕЛЬНЫЙ картофель *сöz. sif.*, картофельный суп kartof şorbası; картофельная мука kartof unu (nişastası).

КАРТОЧКА *ж* 1. (müxtəlif mənalarda) kartoçka; фотографическая кartoчка foto kartoçkası (şekli); почтовая кartoчка poçt kartoçkası; членская кartoчка üzvlük kartoçkası; каталожная кartoчка kataloq kartoçkası; 2. карта *сöz. kiç.*

КАРТОЧНЫЙ карта *сöz. sif.*; $\diamond$ картонная система kartoçka sistemi (1. yeyinti məhsullarının kartoçka ilə bölüşdürülməsi üsulu; 2. kartoteka); картонный домик 1) bax картонный (картонный) домик; 2) boş fərzüyyə.

КАРТОШИНА bax картофелина.

КАРТОШКА *ж* *дан.* kartof; $\diamond$ картошка в мундире bax мундир; нос картошкой kartofburun, enliburun.

КАРТУЗ *м* kartuz (1. qabağı günlüklü furaçka, papaq; 2. köhn. kağız kisə; 3. köhn. barut kisəsi).

КАРТУЗНИК *м* kartuztikən (bax картуз 1-ci mənadı).

КАРТУЗНЫЙ картуз *сöz. sif.*

КАРТУШ *м* memar. kartuş (üzərində yazı yazılmış yaxud emblem, gerb və s. şəkli olan qalxanaoxşar yonma və ya qrafik bəzək).

КАРТУШКА *ж* xüs. kartuşka (*kompasın, üzərində dərəcə, rumb bölgüləri olan his-səsi*).

КАРУСЭЛЬ *ж* karusel (1. *at, araba, qayıq və s. şəklində minik yerləri olan və hər-lənən qurğu; fırlanğıc*); 2. *tex.* çuqun boru tökmək üçün ləvazimat).

КАРУСЭЛЬНЫЙ карусель *сöz. sif.*; $\diamond$ карусельный станок *tex.* karusel dəzgah (*metalları yonmaq üçün hər-lənən dəz-gah*).

КАРУСЭЛЬЩИК *м* xüs. karuselçi (*karusel dəzgahda işləyən fəhlə*).

КАРШЕР *м* karser (*inqilabdan qabaq məktəblərdə, kazarmalarda: bir işdə təqsiri olanları müvəqqəti həbs etmək üçün bira-damlıq dərəcə otah*).

КАРЧ *м*, **КАРЧА** *ж* *мат.* suya batmış ağac, tir və ya köklü kötük.

КАРЧЕПОДЪЕМНИК, **КАРЧЕПОДЪЕМНИЦА** *ж* *tex.* batmış ağacları çıxardan alət.

КАРЧЕПОДЪЕМНЫЙ *прил. tex.* batmış ağacları çıxardan; карчеподъемный снаряд batmış ağacları çıxardan qurğu.

КАРЬЕР *І* *м* *мн. нет* çarpana, səyirtmə (*atları*); $\diamond$ с места в карьер birdən-birə, müqəddiməsiz, hazırlaşmadan, damdan düşdü, yersiz.

КАРЬЕР *II* *м* bax карьера.

КАРЬЕР *III* *м* karxana (*daş, qum və s. çıxarılan yer*).

КАРЬЕРА *ж* 1. köhn. sənət, peşə; 2. karyera, mənsəb (*hər hansı bir sahədəki fəaliyyətə görə cəmiyyətdə tutulan mövqe*); $\diamond$ сделать карьеру artmaq, böyümək, müvəffəqiyyət əldə etmək, mənsəbə çatmaq.

КАРЬЕРИЗМ *м* *мн. нет* vəzifəpərəstlik, mənsəbpərəstlik.

КАРЬЕРИСТ *м* vəzifəpərəst, mənsəbpərəst.

КАРЬЕРИСТИЧЕСКИЙ карьерист və карьеризм *сöz. sif.*

КАРЬЕРИСТСКИЙ карьеризм *сöz. sif.*

КАРЬЕРНЫЙ *І* карьера (2-ci mənadı) *сöz. sif.*

КАРЬЕРНЫЙ *II* карьер *І* *сöz. sif.*; карьерный альянс çaparaq yerləş (*atlarda*).

КАРЬЕРОМ *нареч.* dərdayaq; скакать карьером dərdayaq çarpana.

КАСАНИЕ *ср* köhn. toxunma, dəymə; təmas; $\diamond$ точка касания riyaz. toxunma (təmas) nöqtəsi.

КАСАТЕЛЬНАЯ *ж* riyaz. toxunan (xətt).

КАСАТЕЛЬНО *пред.* köhn. bax относительно 2-ci mənadı.

КАСАТЕЛЬНОСТЬ *ср* *мн. нет* əlaqə, münasibət, aidiyyət, aidlik, dəxli olma; к этому делу он не имеет никакого касательства onun bu işə heç dəxli yoxdur.

КАСАТИК *І* *м* *дан.* əzizim, gülüm, quzum (*nəvazişlə müraciət*).

КАСАТИК *II* *м* *мәл.* bax ирис 1-ci mənadı.

КАСАТКА *ж* *мәл.* 1. qaranqış; 2. əzizim, gülüm, quzum (*qadına, qıza nəvazişlə müraciət*).

КАСАТЬСЯ *несов.* 1. toxunmaq, dəymək, təmas etmək; касаться рукой стола əli ilə stola toxunmaq; 2. aid olmaq, dəxli olmaq; вопрос касается вас məsələ sizə aiddir; это меня не касается bunun mə-nə dəxli yoxdur; $\diamond$ что касается (*көзө, чегө*) ...gəlinçə...goldıkdə, qaldı ki; что касается меня mənə gəlinçə...; дело касается кого-чегө məsələ... aiddir; söhbət... haqqında gedir.

КАСКА *ж* kaska (*dəmir papaq, taskulah, dəbilqə*).

КАСКАД *м* 1. şolalə; 2. idm. kaskad (*sirkədə atdan hoptanma, atdan düşmə üsulu*); 3. operettdə: oxuya-oxuya oynama; 4. enerji mənbələri; müərriklər, maşınlar.

КАСКАДНЫЙ каскад *сöz. sif.*

КАСКЕТКА *ж* kasket (*yüngül kişi şapkası*).

КАСПИЕЦ *м* Xəzər dənizçisi.

КАССА *ж* kassa, xəzinə (1. pul saxlamaq üçün şaf, daxil; негсраемая касса dö-mir kassa; положить деньги в кассу pulu kassaya (daxilə) qoymaq; 2. idarə-nin nağd pulu; кассир сдал кассу в банк kassir kassanı (pulları) banka təhvil verdi; 3. mətbəədə şrift kassası).

КАССАТОР *м* hüq. kassasiyaçı (*kassasiyə şikayəti verən adam*).

КАССАЦИОННЫЙ hüq. кассация *сöz. sif.*; кассационная жалоба kassasiya şikayəti.

kayəti; **кассационный суд** kassasiya məhkəməsi.
КАССАЦИЯ ж *huq.* kassasiya (1. məhkəmə hökmünün ali məhkəmə tərəfindən ləğv edilməsi; 2. məhkəmə qərarının ləğv edilməsi haqqında ərizə).
КАССЕТА, КАССЕТКА ж kaset (foto plastinkalarını saxlamaq üçün işıqkeçməyən qutu).
КАССЕТНЫЙ прил. kaset -i[-].
КАССИР м kassir, xəzinədar.
КАССИРОВАТЬ сов. и несов. *hüq.* ləğv etmək (seçkini, məhkəmə hökmünü və s.).
КАССИРОВАТЬСЯ сов. и несов. *hüq.* ləğv olunmaq.
КАССИРША ж kassir qadın (qız).
КАССИЯ ж *bot.* kassiya, sənə.
КАССОВЫЙ касса söz. *sif.* кассовая операция kassa əməliyyatı.
КАСТА ж kasta; silk, qrup, təbəqə (ancaq öz silki və qrup imtiyazlarını güdən ictimai qrup).
КАСТАНЬЕТЫ мн. (ед. кастаньета ж) kastaniet (barmaqlara taxılaraq rəqs zamanı musiqi takına uyğun surətdə şaq-qıldadılan şaxşax).
КАСТЕЛЯН м kastelyan (1. orta əsrlərdə: qala nəzarətçisi və ya komendantı; 2. qəsr və ya ictimai bina nəzarətçisi; 3. köhnə Polşada voyevoda köməkçisi; 4. katolik kilsələrinə: keşikçi).
КАСТЕЛЯНША ж kastelyanşa (xəstəxanada, mehmanxanada və sairədə dəyişəyən baxan xidmətçi qadın).
КАСТЕТ м kastet, beşbarmaq.
КАСТОВОСТЬ ж мн. *нет* kastaçılıq, kasta qaralılığı; başqalarının fikrinə dözməmə.
КАСТОВЫЙ каста söz. *sif.*
КАСТОР м мн. *нет* xüs. kastor (mahud növü).
КАСТОРКА ж мн. *нет* dan. gənəgörcək yağı (işlətmə dərmanı).
КАСТОРОВЫЙ I касторовое масло бax касторка.
КАСТОРОВЫЙ II 1. кастор söz. *sif.*; касторовое сукно kастор mahudu; 2. kastordan tikilmiş; 3. samur dərisindən tikilmiş.

КАСТРАТ м axta, xədim.
КАСТРАЦИЯ ж мн. *нет* axtalama, axtalanma, burma.
КАСТРИРОВАНИЕ ср бах кастрация.
КАСТРИРОВАТЬ сов. и несов. axtalamaq, burmaq.
КАСТРИРОВАТЬСЯ сов. и несов. axtalanmaq, burulmaq.
КАСТРЮЛЬКА ж qazança.
КАСТРЮЛЯ ж qazan.
КАТ I м köhn. cəllad.
КАТ II м dəniz. kat (ləvbər qaldıran kran, ip).
КАТАВАСИЯ ж дан. qarışıqlıq, nizamsızlıq, şuluqluq, həngəmə, ara qarışma, qovğa.
КАТАКЛИЗМ м kataklizm; kəskin çevriliş, məhvəddi çevriliş, dağıdıcı çevriliş (təbiətdə, cəmiyyətdə).
КАТАКОМБА ж katakomb (1. qədimdə ölü basdırmaq və ya daldalanmaq üçün yeraltı mağara; 2. uzun, dar koridor şəklində zirzəmi; 3. yeraltı sərdaba; 4. mağara, zirzəmi).
КАТАЛАЖКА ж мäh. həbsxana, dustaqxana; həbsxana kamerası.
КАТАЛЕКТИКА ж ədəb. katalektika (misranın axırıncı vurğusundan sonra gələn hecalar haqqında nəzəriyyə).
КАТАЛЕКТИЧЕСКИЙ каталектика söz. *sif.* katalektik; каталектический стих katalektik şer.
КАТАЛЕПСИЧЕСКИЙ tib. каталепсия söz. *sif.*; каталепсический сон каталепсия yuxusu.
КАТАЛЕПСИЯ ж мн. *нет* tib. katalepsiya (bədənin və ayrı-ayrı orqanların quruması və iradi hərəkət qabiliyyətinin itməsi).
КАТАЛЕПТИК м tib. kataleptik (katalepsiyası olan adam).
КАТАЛЕПТИЧЕСКИЙ прил. бах каталепсический.
КАТАЛИЗ м kim. kataliz (katalizatorların təsiri ilə kimyəvi reaksiyanın sürətlənməsi və ya yavaşması).
КАТАЛИЗАТОР м kim. katalizator (kimyəvi reaksiyaları sürətləndirən və ya yavaşdan maddə).
КАТАЛИТИЧЕСКИЙ kim. катализ söz. *sif.*; каталитическое явление kataliz hadisəsi.

КАТАЛОГ м kataloq (müəyyən sistem üzrə düzəldilmiş siyahı).
КАТАЛОГИЗАТОР м kataloqçu; kataloq tərtibçisi.
КАТАЛОГИЗАЦИЯ ж мн. *нет* kataloqa salma (salınma), kataloq düzəltmə.
КАТАЛОГИЗИРОВАТЬ сов. и несов. kataloqa salmaq, kataloq düzəltmək.
КАТАЛОГИЗИРОВАТЬСЯ сов. и несов. kataloqa salınmaq.
КАТАЛОЖНЫЙ 1. kataloq söz. *sif.*; каталожная карточка kataloq kartoçkası; 2. в знач. сущ. каталожная ж kataloq otağı.
КАТАЛОНЕЦ м (мн. каталонцы) каталонiyalı.
КАТАЛОНКА ж (мн. каталонки) каталонiyalı qadın (qız).
КАТАЛОНСКИЙ прил. katalon (Kataloniya) -i[-]. каталонские города Kataloniya şəhərləri.
КАТАЛЬ м мäh. əl arabası ilə yük daşıyan fəhlə.
КАТАНИЕ, КАТАНИЕ ср 1. diyirlətmə, diyirlənmə, yuvarlatma; 2. gəzmə, gəzdirmə (minikdə); катанье на лодке qayıqda gəzmə (gəzdirmə); 3. yumrulama, yumrulama; 4. yauma, yayılma; vərənələmə, vərənələnmə; 5. не мытьем, так катаньем bu üsulla olmasa, başqa üsulla.
КАТАНКИ мн. (ед. катанок м) мäh. keçə çəkmə.
КАТАННЫЙ прич.-1. diyirlənmiş; 2. gəzdirilmiş; 3. yumrullanmış, yuvarlanmış; 4. yayılmış, vərənələnmiş.
КАТАПУЛЬТА ж katapult (1. tar. manca-naq; 2. qədimdə: ox və ya daşatan alət; 3. təyyarəni gəmidən havaya tullamaq üçün mexanizm, qurğu).
КАТАР м tib. katar (selikli qışanın iltihabı).
КАТАРАКТ м катаракт (1. alçaq, lakin çox enli şəlalə; 2. bax демпфер).
КАТАРАКТА ж tib. katarakta (göz xəstəliyi).
КАТАРАЛЬНЫЙ прил. tib. kataral; катаральное воспаление кишечника bağırsaqların kataral iltihabı.
КАТАСТРОФА ж 1. qəza, bədbəxt hadisə; железнодорожная катастрофа dəmir

yol qəzası; 2. faciə, müsibət, fəlakət, bədbəxtlik, bəla.
КАТАСТРОФИЧЕСКИЙ прил. fəlakətli, faciəli, ağır; катастрофическое положение faciəli vəziyyət.
КАТАСТРОФИЧНОСТЬ ж мн. *нет* fəlakətlik, faciəlilik; катастрофичность происшествия hadisənin faciəliliyi.
КАТАСТРОФИЧНЫЙ бах катастрофический.
КАТАТЬ несов. 1. diyirlətmək, gillətmək, yuvarlatmaq; катать шар şarı diyirlətmək; 2. gəzdirmək; катать в автомобиле avtomobilə gəzdirmək; 3. yumrulamaq; 4. yaumaq, vərənələmək, hamaralamaq.
КАТАТЬСЯ несов. 1. diyirlənmək, gillənmək; 2. gəzmək (minikdə); 3. ağnamaq; 4. кататься со смеху gəlməkdən qəss etmək; как сыр в масле катается yağ içinde böyrək kimi.
КАТАФАЛК м katafalk (1. cənazə arabası, ölü arabası; 2. tabut səkisi).
КАТЕГОРИАЛЬНЫЙ категория (1-ci mənada) söz. *sif.*
КАТЕГОРИЧЕСКИ нареч. qəti surətdə; qəti olaraq, qəti; категорически запретить qəti surətdə qadağan etmək.
КАТЕГОРИЧЕСКИЙ прил. 1. qəti; категорический ответ qəti cavab; 2. fəls. şərtsiz; категорическое суждение qəti hökm.
КАТЕГОРИЧНОСТЬ ж мн. *нет* qətilik.
КАТЕГОРИЧНЫЙ прил. qəti.
КАТЕГОРИЯ ж 1. kateqoriya (obyektiv varlığın ən mühüm və ümumi hadisələrini ifadə edən elmi məfhum); категория качества и количества keyfiyyət və kəmiyyət kateqoriyası; грамматическая категория qrammatik kateqoriya; 2. dərəcə, qrup; возрастная категория yaş dərəcəsi; товары первой категории birinci dərəcəli mallar.
КАТЕР м kater (motorlu və ya yelkənli kiçik gəmi); броневой kater zirehli kater; буксирный kater yedəkçi kater; моторный kater motorlu kater; торпедный kater torpedo kateri.

КАТЕРНА ж *katerna* (*loto oyununda: bəş xanadan dördünün tutulmuş olduğu vəziyyət*).

КАТЕРНИК м *katerçi*, hərbi *kater* matrosu.

КАТЕРНЫЙ *dəniz. kater* söz. *sif.*

КАТЕТ м *riyaz. katet* (*düzbucaqlı üçbucaqda düz bucağı əmələ gətirən tərəflərdən biri*).

КАТЕТЕР м *tib. kateter* (*dərman yeritmək, yumaq və ya boşaltmaq üçün bədən boşluqlarına və ya kanallarına yeridilən boru, zond*).

КАТЕТЕРИЗАЦИЯ ж *мн. нет* *tib. kateterizasiya*; *kateter salma* (*salınma*), *kateter qoyma* (*qoyulma*).

КАТЕТЕРИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. tib. kateter salmaq, kateter qoymaq.*

КАТЕТЕРИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. tib. kateter salınmaq, kateter qoyulmaq.*

КАТЕТЕРИЗОВАННЫЙ *прич. tib. kateter salınmış, kateter qoyulmuş.*

КАТЕТЕРИЗОВАТЬ *бах катетеризировать.*

КАТЕТЕРИЗОВАТЬСЯ *бах катетеризироваться.*

КАТЕХИЗИС м *katexizis* (*xristianların sual-cavab şəklində olan şəriət kitabı*).

КАТЕХИЗИЧЕСКИЙ *прил. 1. катехизис* söz. *sif.*; 2. *köhn. sual-cavab şəklində ifadə edilmiş.*

КАТИТЬ *несов. 1. diyirlətmək, gillətmək, yumalamaq, diyirlədə-diyirlədə aparmaq, gözədmək; катить шар* şarı *diyirlətmək* (*gillətmək*); *катить ребёнка в коляске* uşağı *arabacıqda gözədmək*; 2. *sürətlə getmək, hərəkət etmək (minik); катить в автомобиле* avtomobilə *sürətlə getmək; катить по асфальту* asfaltda *sürətlə getmək*; 3. *hərəkət etdirmək, aparmaq (su axını, külək).*

КАТИТЬСЯ *несов. 1. diyirlənmək, gillənmək; 2. sürətlə getmək (hərəkət etmək); 0 катись колбасой* (*колбаской*) *dan. rədd ol, cəhənnəm ol, itil; катиться под гору* *enmək, tənəzzül etmək, əvvəlki vəziyyətini (əhəmiyyətini, qiymətini) itirmək.*

КАТКИЙ *прил. məh. 1. asan diyirlənən; 2. sürüşkən.*

КАТКОВАНИЕ *ср хüs. vərdenələmə* (*torpaq səthini düzəltmə*).

КАТОД м *fiz. katod* (*mənfi elektrod*).

КАТОДНЫЙ *fiz. katod* söz. *sif.*; *катодная лампа* *katod lampası.*

КАТОК м 1. *katok* (*konkidə sürüşmək üçün buz meydançası*); 2. *vərdenə, yolbasan* (*maşın*); 3. *paltar hamarlamaq üçün girdə ağac parçası.*

КАТОЛИК м *katolik* (*katolik dininə mənsub adam*).

КАТОЛИКОС м *katolikos* (*erməni kilsəsi başçısı*).

КАТОЛИЦИЗМ м *мн. нет* *katolisizm* (*katolik dini*).

КАТОЛИЧЕСКИЙ *католик* və *католичество* söz. *sif.*; *католическая вера* *katolik məzhəbi.*

КАТОЛИЧЕСТВО *ср мн. нет* *бах католицизм.*

КАТОЛИЧКА ж *katolik qadın* (*qız*).

КАТОРГА ж *мн. нет* *katorqa* (*həbsxanada və sürgün yerlərində cəza çəkən dustaqlar üçün çox ağır icbari işlər*).

КАТОРЖАНИН м (*мн. каторжане*) *katorqada olmuş adam.*

КАТОРЖАНКА ж *бах каторжанин.*

КАТОРЖНИК м 1. *katorqaya göndərilmiş adam, katorqa çəkən adam; 2. köhn. alçaq, fırılдаçı (söyüş).*

КАТОРЖНЫЙ 1. *katorga* söz. *sif.*; *каторжная тюрьма* *katorqa həbsxanası*; 2. *məs. çox ağır, dözülməz; каторжный труд* *məşəqqətli iş, çox ağır və əzəbli iş*; 3. *бах каторжник.*

КАТРЕН м *ədəb. katren*, *rübai*, *dördlük* (*şeyr*).

КАТЮШЕНИЙ *катушка* söz. *sif.*

КАТЮШКА ж 1. *qarqara, makara*; 2. *çarx* (*sap çarxı*); *катушка ниток* *bir çarx sap.*

КАТЫШ м *dan. 1. yumru; катыш воска* *mum yumrusu*; 2. *kötük, şalbanbaşı.*

КАТЫШЕК м *dan. бax катыш* 1-ci mənad.

КАТЮША ж *zar. dan. katiuşa* (*reaktiv miniatür silahın xalq arasında adı*).

КАУЗАЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* *səbəblilik*, *hadisələr arasında səbəb əlaqəsi.*

КАУЗАЛЬНЫЙ *каузальность* söz. *sif.*; *səbəbli.*

КАУПЕР, КОУПЕР м *мэд. каупер* (*domna ocaqlarında havanı qızdırmaq üçün qurğu*).

КАУРКА ж *мәh. açıq-şabalıdı* *at, sarı-kürən at.*

КАУРЫЙ *прил. açıq-şabalıdı, sarı-kürən* (*at*).

КАУСТИЧЕСКИЙ *прил. kim. kaustik*; *ye-yici, yandırıcı; каустические средства* *kaustik* (*yandırıcı*) *maddələr* (*cəvhər, soda və s.*); *каустическая сода* *kaustik soda.*

КАУТСКИАНСТВО *ср мн. нет* *kaustikiçilik* (*II Internasionalın sosial-demokrat partiyalarında; marksizm, proletar inqilabına və proletar diktaturasına düşmən olan cərəyan*).

КАУЧУК м *мн. нет* *kauçuk* (*rezin istehsal olunan bitki maddəsi*).

КАУЧУКОВОД м *kauçukçu* (*kauçuk bitkiləri yetişdirmə mütəxəssisi*).

КАУЧУКОВОДСТВО *ср* *kauçukçuluq* (*kauçuk bitkiləri yetişdirmə*).

КАУЧУКОВОДЧЕСКИЙ *прил. kauçukçu* *luq* *-i[-i].*

КАУЧУКОВЫЙ 1. *каучук* söz. *sif.*; *каучуковое дерево* *kauçuk ağacı*; 2. *kauçukdan qayrılmış.*

КАУЧУКОНОС м *bot. kauçuklu bitki.*

КАУЧУКОНОСНЫЙ *прил. kauçuklu, kauçukverən; каучуконосные растения* *kauçuklu bitkilər.*

КАФЕ *ср нескл. кафе* (*kiçik restoran*).

КАФЕДРА ж *kafedra* (*1. auditoriyalarda mühazirəçi və ya məruzəçi üçün hündür yer; 2. ali məktəblərdə professorun və ya alimin idarə etdiyi müstəqil elm sahəsi; 3. ali məktəblərdə bir və ya bir neçə yaxın fənlərdən dərş deyən müəllimlər heyəti; 4. bir yepərxiyanı idarə edən yepiskop vəzifəsi*).

КАФЕДРАЛЬНЫЙ *кафедра* (*2-ci və 3-cü mənələrdə*) söz. *sif.*

КАФЕЛЬ м *kaşı.*

КАФЕЛЬНЫЙ 1. *кафель* söz. *sif.*; *кафельное производство* *kaşı istehsalı*; 2. *üzərinə kaşı çəkilmiş, kaşı ilə örtülmüş.*

КАФЕТЕРИЙ м *kafeteri* (*yeməkləri avtomatik və yarımavtomatik qurğular vasitəsilə verən aşxana*).

КАФЕШАНТАН м *kafəşantan* (*açıq səhnəsi olan kafe və ya restoran; kefxana*).

КАФЕШАНТАННЫЙ 1. *кафешантан* söz. *sif.*; 2. *məs. bayağı, şit.*

КАФЛЯ ж *бах кафель.*

КАФТАН м *köhn. kaftan*, *don* (*uzunətəklі qədim kəndlі paltarı*).

КАФТАНИШКО *ср köhn. (мн. кафтанишки) dan. kiçik kaftan.*

КАХЕТИНЕЦ м (*мн. кахетинцы*) *kaxeti-yalı.*

КАХЕТИНКА ж (*мн. кахетинки*) *kaxeti-yalı qadın* (*qız*).

КАХЕТИНСКИЙ 1. *прил. kaxetiya* *-i[-i]; кахетинское вино* *Kaxetiya şərabı*; 2. *в знач. суц. кахетинское* *Kaxetiya şərabı.*

КАЦАВЕЙКА ж *kasaveyka* (*içinə xəz tikilmiş və ya xəzdən köbə çəkilmiş qabağı açıq qısa kost*).

КАЧАЛКА ж 1. *yırğаланан kürsü*; 2. *beşik*; 3. *kaçalka* (*at yarışi üçün ikitəkərli kiçik araba*).

КАЧАНИЕ *ср 1. yellənmə, yırğаланma; yellətmə, yırğalama; 2. atıb-tutma; 3. vurma, çəkmə (nasosla); качание воды* *nasosla su çəkmə* (*vurma*); 4. *səndələmə.*

КАЧАТЬ *несов. 1. yellətmək, yırğalamaq; качать на качелях* *yelləncədə yellətmək; волны качают лодку* *dalgalar qayıyı yırğalayır; 2. tərpətmək, silkələmək; ветер сильно качал деревья* *külək ağacları bərk tərpədirdi; 3. atıb-tutmaq; качать юбиляра* *yubilyarı atıb-tutmaq; 4. vurmaq, çəkmək, doldurmaq (nasosla); качать воду из колодца* *quyudan su çəkmək (nasosla).*

КАЧАТЬСЯ *несов. 1. yellənmək, yırğаланmaq; 2. səndələmək, valaylamaq, valay vurmaq.*

КАЧЕЛИ *ед. нет* *yelləncək.*

КАЧЕЛЬНЫЙ *качели* söz. *sif.*

КАЧЕСТВЕННО *нареч. yüksək keyfiyyət-lə, əla* (*sürətdə*).

КАЧЕСТВЕННОСТЬ ж *мн. нет* 1. *keyfiyyətlik*; 2. *keyfiyyət; качественность* *продукции* *yükə məhsulun keyfiyyəti* *yüksəkdir.*

КАЧЕСТВЕННЫЙ *прил. 1. yüksək keyfiyyətli, əla; качественный товар* *yük-*

sökkeyfiyyətli mal; **качественная сталь** cins polad; xas polad; **2. keyfiyyət** -i[-i]; **качественный анализ** keyfiyyət analizi.

КАЧЕСТВО *ср* **1. keyfiyyət; качество** товара malın keyfiyyəti; **переход количества в качество** *фэлс*. kəmiyyətin keyfiyyətə keçməsi; **2. sifət, xüsusiyyət; ləyaqət, dəyər, xasiyyət; у него хорошие качества** onun yaxşı sifətləri vardır; **3. sifətilə, ...sifətilə, ...kimi) в качестве гостя** qonaq sifətilə; **в качестве друга** bir dost kimi.

КАЧКА *І ж* **1. vurma, çəkmə, doldurma (su, hava); 2. yırğalanma, valaylama; боксовая качка** gəminin yana yırğalanması; **килевая качка** gəminin baş vurməsi; **3. tutma.**

КАЧКА *II ж* **мәһ. ördək.**

КАЧКИЙ *прил. мәһ.* yırğаланан, qərarızsız.

КАЧНУТЬ *однокр.* **бах качать.**

КАЧНУТЬСЯ *однокр.* **бах качаться.**

КАЧУЧА *ж* **мн. нет** kaçuça (*İspaniyada: kastanyetlə oynanılan xalq rəqsi*).

КАША *ж* **1. sıyıq; молочная каша** südlü sıyıq; **2. məс. xəşil; 3. məс. qarışıqlıq, dolasıqlıq; 4. zavariť кашу** məс. *dan.* iş açmaq, əngəl çıxarmaq; **берёзовая каша** *dan. zar.* şallaq, kötək; **мало каши ел** *dan. zar.* hələ xəmdir, təcürbəsidir; **каша в голове у кого** fikri qarışıqdır, özündə-sözündə deyil; **заварилась каша** aləm qarışdı; **расхлебывать кашу** əzabını çəkmək, altını çəkmək; **каши не сварить с кем ...la(-lə) dil** tapmaq mümkün deyil.

КАШАЛОТ *м* **zool.** kaşalot (*dişli kitlər qrupundan məməli dəniz heyvanı*).

КАШЕВАР *м* **aşpaz (qoşun hissəsində və ya fəhlə artelində).**

КАШЕВАРИТЬ *несов. dan.* aşpazlıq etməк.

КАШЕЛЬ *м* **мн. нет** öskürək.

КАШЕМИР *м* **keşmir, keşmiri şal (nazik yumşaq yun parça).**

КАШЕМИРОВЫЙ **1. keşмир** *söz. sif.;* keşmiri; **2. keşmirdən tikilmiş; кашемировый халат** keşmir xələt.

КАШЕОБРАЗНЫЙ *прил.* sıyıq, sıyıqtəhər.

КАШИЦА *ж* **1. sıyıq; 2. horra.**

КАШКА *ж* **1. каша** *söz. kiç.;* **2. qeliz, qatışiq; 3. yonca.**

КАШКАРА *ж* **мн. нет** bot. Sibir qızılgülü.

КАШЛЯНУТЬ *однокр.* **бах кашлять.**

КАШЛЯТЬ *несов.* öskürmək.

КАШМИР *м* **бах кашемир.**

КАШМИРЕЦ *м* (*мн. кашмиры*) keşmirli.

КАШМИРКА *ж* (*мн. кашмирки*) keşmirli qadın (qız).

КАШМИРОВЫЙ **бах кашемировый.**

КАШМИРСКИЙ *прил.* Keşmir -i[-i].

КАШНЁ *ср* **нескл.** kaşne, şərf.

КАШТАН *м* **1. şabalıd (meyvə); 2. şabalıd ağacı; 3. таскать каштаны из огня** başqasının xəyri üçün özünü oda vurmaq.

КАШТАНОВЫЙ **1. каштан** *söz. sif., каштановое дерево* şabalıd ağacı; **2. şabalıd; каштановые волосы** şabalıd saç.

КАШЕЙ *м* **бах кошей.**

КАЮК *І м* **1. qayıq; 2. göyörtərsiz, üstüörtülü yük gəmisi.**

КАЮК *II* **каюк** *пришёл (кому) dan.* işi bitdi, işi qurtardı; **тут ему и каюк** (*пришёл*) elə buradaca işi bitdi.

КАЮР *м* **sürücü (maral və ya it qoşulmuş kirşə sürücüsü).**

КАЮТА *ж* **kayut (gəmidə ayrıca otaq).**

КАЮТ-КОМПАНИЯ *ж* **daniz.** kayut-kompaniya (*gəmidə sərnəşinlərin və ya komanda heyətinin yeyib-içməsi və istirahəti üçün ümumi otaq, kayut*).

КАЮТНЫЙ **каюта** *söz. sif.*

КАЯТЬСЯ *несов.* **1. peşman olmaq; каятьсЯ в своих ошибках** öz səhvlərindən peşman olmaq; **2. (dini) tövbə etmək; 3. öz səhvini, günahını etiraf etmək, boyunna almaq; 4. в знач. вв. сл. каюсь** təqsirkəram, boynuma alıram, etiraf edirəm, doğrurur.

КВАДРА́НТ *м* **riyaz:** kvadrant (**1. dairənin dördü bir hissəsi; 2. ipliğin nömrəsini təyin etmək üçün sanlı tərəzi**).

КВАДРА́Т *м* **kvadrat (1. riyaz. dörd tərəfi bərabər olan düzbucaq; 2. riyaz. ədədin öz-özünə hasilı; 3. çərgül; 4. mətbəədə: 48 punktə bərabər ölçü vahidi; 5. в квадрате** ikiqat, iki dəfə artıq.

КВАДРА́ТИК *м* **1. квадрат** *söz. kiç.;* **2. kvadrat (kvadrat şəklində kiçik şey).**

КВАДРА́ТНЫЙ *прил.* **1. riyaz. kvadrat; квадратное уравнение** kvadrat tənlik; **2. kvadratşəkilli, çərgül; квадратная фигура** kvadratşəkilli fiqur.

КВАДРАТУ́РА *ж* **kvadratura (1. riyaz. ayrı çəvrəli fiqurun özü böyüklükdə kvadrata çevrilməsi; 2. kvadrat vahidləri ilə hesablanan sahə ölçüsü; 3. astr. planetin Yer ilə Günəş arasındakı xəttə nisbətən düzbucaq altında aldığı vəziyyət); 4. в квадрате** *круга* **1) riyaz. dairənin kvadratlanması; 2) həllolunmaz məsələ.**

КВАДРИЛЬО́Н *м* **kvadrilyon (bir vahidlə 24 sıfırdan, bəzi ölkələrdə isə 15 sıfırdan ibarət rəqəm).**

[КВА́ЗИ...] *bir sıra mürəkkəb sözlərin əvvəlində "yalançı", "saxta", "qeyri-həqiqi", "guya" mənalırları ifadə edən hissəcikdir; məs.: квази революционер* *yalançı inqilabçı; квази учёный* *guya alim, yalançı alim.*

КВА́КАНЬЕ *ср* **мн. нет** **1. vaqqlı, qurultu, quruldama; кваканье лягушек** qurbağaların vaqqlıtısı (qurultusu); **2. мәһ. vaqqlı, vaqqlıdama; кваканье уток** ördekələrin vaqqlıtısı.

КВА́КАТЬ *несов.* **quruldamaq, vaqqlıdamaq (qurbağa).**

КВА́КЕР *м* **kvaker (İngiltərədə və ABŞ-da kilsə mərasimlərini inkar edən xristian dini təriqətinin üzvü).**

КВА́КЕРСКИЙ **квакер** *söz. sif.*

КВА́КНУТЬ *однокр.* **бах квакать.**

КВАКУ́ША, КВАКУ́ШКА *ж* **мәһ. qur-qur (rus nağıllarında qurbağaya verilən ad).**

КВА́КША *ж* **zool.** ağac qurbağası.

КВАЛИТА́ТНЫЙ *прил.* **kvalitativ, keyfiyyətli -i(-ı).**

КВАЛИФИКА́ЦИОННЫЙ **квалификация** *söz. sif.;* **квалификационная комиссия** *ixtisas komissiyası.*

КВАЛИФИКА́ЦИЯ *ж* **1. ixtisas; повысить квалификацию** *ixtisasını artırmaq; приобрести квалификацию* *бутового мастера* *buruq ustası ixtisasını qazanmaq; 2. ixtisaslaşdırılma; квалификация*

ия труда *əməyin ixtisaslaşdırılması; 3. qiymət vermə (verilmə), təsdiq etmə (edilmə).*

КВАЛИФИЦИ́РОВАННЫЙ *1. прич. ixtisaslaşdırılmış; 2. прил. ixtisaslı, təcürbəli; квалифицированный работник* *ixtisaslı işçi.*

КВАЛИФИЦИ́РОВАТЬ *сов. и несов.* **1. ixtisas (hazırlıq) dərəcəsini təyin etmək; 2. məс. mənə vermək, qiymətləndirmək; как вы квалифицируете его поступок?** *onun hərəkətini siz necə qiymətləndirirsiniz?*

КВАЛИФИЦИ́РОВАТЬСЯ *сов. и несов.* **1. ixtisas dərəcəsi təyin edilmək; 2. məс. mənə verilmək, qiymətləndirilmək.**

КВАНТ *м, КВАНТА* *ж* **fiz. kvant (hər hansı bir fiziki kəmiyyətin ən kiçik miqdarı).**

КВАНТИТА́ТНЫЙ *прил.* **kvantitativ, miqdarı; квантитативное определение** *miqdarı təyin; kvantitativ təyin.*

КВА́РТА *ж* **kvarta (1. sapələnən şeylər, mayelər ölçüsü; 2. həmin ölçüdə qab; 3. mus. diatonik qamada dördüncü pillə və bu pilləyə uyğun fasila; 4. idm. qılnc təlimində: dəfətmə və hücum üsullarından biri).**

КВА́РТАЛ *м* **1. məhəllə; 2. kvartal, üçaylıq; план первого квартала** *года* *ilin birinci kvartalının planı; 3. kvartal (məşə işində: məşənin kvadrat şəklində bölündüyü sahələrdən biri); 4. tar. kvartal (çar Rusiyasında şəhər polisi şöbəsi).*

КВА́РТАЛЬНЫЙ **1. квартал** *söz. sif.;* **квартальный план** *kvartal planı; 2. в знач. суц. kvartal nəzarətçisi (çar Rusiyasında şəhərin müəyyən hissəsinə nəzarət edən polis nəfəri); 3. кварталный надзиратель *məhəllə nəzarətçisi (çar Rusiyasında bir məhəlləyə nəzarət edən polis məmuru).**

КВА́РТЕТ *м* **mus. kvartet (1. dörd sas və ya dörd çalğı aləti üçün yazılmış musiqi əsəri; 2. dörd ifaçıdan—çalğıçı və ya oxuyandan—ibarət ansambl).**

КВА́РТЕТНЫЙ **квартет** *söz. sif.*

КВА́РТИРА *ж* **1. mənzil; квартира из трёх комнат** *üçotaqlı mənzil; 2. ordugah*

(qoşun hissəsinin yerləşdiyi yer); $\diamond$ **главная квартира** baş qərargah.
КВАРТИРАНТ *м* kirayənişin.
КВАРТИРАНТКА *ж* kirayənişin qadın (qız).
КВАРТИРКА *ж* **квартира** (1-ci mənada) söz. kiç.
КВАРТИРМЕЙСТЕР *м* hərbi, köhn. kvar-tirmeyster (1. keçmişdə qoşunu ərzaqla təchiz edən və onu manzillərə yerləşdirən hərbi xidmətçi; 2. çar donanmasında kiçik unter-ofiser).
КВАРТИРНИК *м* köhn. evində işləyən sə-nətkar (sahibkardan xammal alıb evində öz alətləri ilə işləyən adam).
КВАРТИРНЫЙ **квартира** söz. *сif.*; **квар-тирная** плата mənzil kirəsi.
КВАРТИРО-БИВАК *м* kvartiro-bivak (yü-rüş zamanı qoşunun qonşılara və düşər-gahlara yerləşdirilməsi).
КВАРТИРОВАТЬ *несов.* köhn. 1. mənzil kirə etmək; kirayənişin sifətilə yaşamaq, oturmaq; 2. bir yerdə dayanmaq, qərar tutmaq, mənzil tutmaq (qoşun haqqında).
КВАРТИРОНАНИМАТЕЛЬ *м* kirayənişin.
КВАРТИРОХОЗЯИН *м* mənzil sahibi.
КВАРТИРОХОЗЯЙКА *ж* mənzil sahibəsi.
КВАРТИРЬЕР *м* kvartiryer (hərəkət zamanı qoşun üçün mənzil hazırlamaqdan ötrü qabağa göndərilən hərbi qulluqçu).
КВАРТИЛАТА *ж* (квартирная плата) mənzil kirayəsi, ev kirayəsi.
КВАРТУПОЛНОМОЧЕННЫЙ *м* mənzil müvəkkili.
КВАРЦ *м* *мин.* *нет* *miner.* kvars (silisium oksidi).
КВАРЦЕВЫЙ 1. кварц söz. *сif.*; **кварце-вые** породы kvars süxurları; 2. кварш; **кварцевый** песок кваршlı qum.
КВАРЦИТ *м* *мин.* *нет* *miner.* kvarsit (bir-birinə sıx bitişmiş kvars dənələrindən ibarət süxur).
КВАС *м* (мин. квасы) kvas (sərinlədici içki).
КВАСИТЬ *несов.* qıcqırtmaq, turşutmaq.
КВАСИТЬСЯ *несов.* qıcqırmaq, turşumaq.
КВАСНОЙ 1. квас söz. *сif.*; **квасная** бу-тылка kvas şüşəsi; 2. kvasdan hazırlan-mış.
КВАСОВАР *м* kvasçı (kvas hazırlayan adam).

КВАСОВАРНЫЙ *прил.* kvas hazırlayan;
квасоварное производство kvas isteh-salı.
КВАСОВАРНЯ *ж* kvas hazırlayan müəssisə.
КВАСОК *м* 1. квас söz. kiç.; 2. turşməzə dad; яблоко с кваском turşməzə alma.
КВАСЦЕВАТЬ *несов.* zəyləmək, zəyə qoymaq, canına zəy hopdurmaq; zəy məhlulunda islatmaq.
КВАСЦЕВАТЬСЯ *несов.* zəylənmək, zəyə qoyulmaq; canına zəy hopdurulmaq; zəy məhlulunda isladılmaq.
КВАСЦОВАННЫЙ *прич.* zəylənmiş, zəyə qoyulmuş; canına zəy hopdurulmuş; zəy məhlulunda isladılmış.
КВАСЦОВАТЬ *бах* квасцевать.
КВАСЦОВАТЬСЯ *бах* квасцеваться.
КВАСЦОВЫЙ 1. квасцы söz. *сif.*; **квасцо-вый** раствор zəy məhlulu; 2. zəyli, tərkibində zəy olan.
КВАСЦЫ *ед.* *нет* zəy.
КВАТЕРНА *ж* *бах* катерна.
КВАТРОЧЕНТО *ср* kvatroçento (İtaliya mədəniyyəti tarixində XV əsrin adı).
КВАШЕНИЕ *ср* *мин.* *нет* turşutma, qıcqırt-ma, acıtma.
КВАШЕНИНА *ж* *мин.* *нет* 1. turş kələm; 2. *к. т.* turşudulmuş yem.
КВАШЕНИННЫЙ квашенина söz. *сif.*
КВАШЕННЫЙ *прич.* turşudulmuş, turş.
КВАШЕННЫЙ *прил.* 1. turşumuş; **кваше-ное** молоко turşumuş süd; 2. turş; ква-шенная капуста turş kələm.
КВАШНЯ *ж* 1. xəmir tabağı; xəmir təknə-si; 2. acımuş xəmir, gəlmiş xəmir; 3. *мәс.* key, maymaq, ağzıaçıq.
КВЁЛЫЙ *прил.* *мәш.* 1. zəif, sısqı, cılız; 2. tüləmiş, tükü tökülmüş; **квёлая** ин-дюшка tükü tökülmüş hindtoyuğu; 3. *мәс.* süst, xəstə.
КВЕРХУ *нареч.* yuxarıya, yuxarı; **поднять-ся** *кверху* yuxarı qalxmaq.
КВЕСТОР *ж* kvestor (1. qədim Romada maliyyə müvəkkili, xəzinədar; 2. Qərbi Avropanın bəzi ölkələrində: təsərrüfat müdiri; 3. İtaliyada polis vəzifəsi).
КВЕСТУРА *ж* *мин.* *нет* kvestura (kvestor vəzifəsi).

КВИЕТИЗМ *м* *мин.* *нет* kvietizm (1. hə-yata mistik baxış; 2. XVII əsrin dini-fəlsəfi mistik nəzəriyyəsi).
КВИЕТИСТ kvietist (1. mistik əhvali-ru-hiyəli adam; 2. kvietizm tərəfdarı; *бах* kvietizm 2-ci mənada).
КВИЕТИЧЕСКИЙ kvietizm və kvietist söz. *сif.*
КВИНТА *ж* kvinta (1. *mus.* diatonik qam-mada beşinci pillə; 2. bu pilləyə uyğun fasila; 3. *mus.* bəzi simli musiqi alətləri-nin ən yüksək səsli simi; 4. *idm.* qılinc təlimində: beşinci fiqur).
КВИНТАЛ *м* kvintal (*метр* üsulunda: 100 kiloqramlıq çəki vahidi).
КВИНТЕТ *м* *mus.* kvintet (1. beş səs və ya beş çalğıçı üçün yazılmış musiqi əsəri; 2. belə əsərin ifası; 3. beş nəfərdən ibarət çalğıçı və ya müğənni dəstəsi).
КВИНТИЛЬОН *м* kvintilyon (min kvadril-yona bərabər add).
КВИНТЭССЕНЦИЯ *ж* kvintessensiya (bir şeyin əsas mahiyyəti, cəvharı).
КВИНЧЕНТО *ср* kvinçento (İtaliya mədə-niyyəti tarixində XVI əsrin adı).
КВИТ *м* kvit (1. köhn. qəbz; 2. borcun ve-rilməsi; 3. *бах* квиты); $\diamond$ **квит на квит** baş-başa, əvəz-əvəzə.
КВИТАНЦИОННЫЙ квитанция söz. *сif.*; **квитанционная** книжка qəbz kitabçası.
КВИТАНЦИЯ *ж* qəbz; почтовая квитан-ция poçt qəbz; **дать квитанцию** qəbz vermək.
КВИТАТЬСЯ *несов.* *бах* расквитаться.
КВИТОК *м* *мәш.* *бах* квитанция.
КВИТЫ (*cümlədə xəbər mənasında*) hesab-laşdıq, hesablaşıb üzülüşdük, kvitik; **мы с вами квиты** biz sizinlə kvitik.
КВОРУМ *м* kvorum, yetərsay, əksəriyyət (bir iclasın, yığıncağın qanuni hesab edilması üçün tələb olunan əksəriyyət); **ввиду отсутствия кворума, заседание не состоялось** kvorum olmadığına görə iclas baş qutmadı
КВОТА *ж* norma, hədd, hissə; faiz, ölçü.
КВОТАЦИЯ *ж* norma təyinetmə, hədd tə-yinetmə, faiz təyinetmə; qiymət təyinetmə.
КВОХТАТЬ *несов.* qaqqıldamaq.

КЕВ *м* keb (İngiltərədə: birləşli sayton).
КЕГЕЛЬ *бах* кегль.
КЕГЕЛЬБАН *м* kegelban (1. kegl düzmək və şarları diyirlətmək üçün meydança; 2. kegl oyunu üçün xüsusi yer).
КЕГЕЛЬНЫЙ кегли söz. *сif.*; **кегельный** шар kegl şarı.
КЕГЛИ *мин.* (*ед.* кегля *ж*) kegl (ağac çəlik-ləri şarla vurub yıxma oyunu).
КЕГЛЬ *м* *мәш.* kegl (mәtbәә hürufatı ölçüsü).
КЕГЛЯ *ж* keglya (kegl oyunu üçün çəlik).
КЕДР *м* *бот.* sidr, sidr ağacı.
КЕДРОВНИК *м* 1. sidr (şam fəsiləsindən kol və ya balaca ağac); 2. sidrlik (sidr ağacığı).
КЕДРОВЫЙ, КЕДРОВЫЙ кедр söz. *сif.*; **КЕЙФ** *м* *дан.* köhn. kef, əyləncə.
КЕЙФОВАТЬ *несов.* *дан.* köhn. kef etmək, vaxtını kefdə keçirmək, kefə qızısqmaq.
КЕКС *м* keks (yağlı, kişmişli şirin çörək).
КЕЛАР *м* kəlar (monastır təsərrüfatına baxan rahib).
КЕЛЕЙКА келья söz. kiç.
КЕЛЕЙНИК *м* *дини* 1. arxiyerey xidmətçisi, iqumen xidmətçisi; 2. sovmonənişin, zavi-yənişin (kilsədə, hücrədə yaşayan adam).
КЕЛЕЙНО *нареч.* gizli, xəlvəti, məhrəma-nə; **решить вопрос келейно** məsələni xəlvəti (məhrəmanə) həll etmək.
КЕЛЕЙНОСТЬ *ж* *мин.* *нет* gizlilik, məxfi-lik.
КЕЛЕЙНЫЙ 1. келья söz. *сif.*; 2. xəlvəti, gizli, məxfi, məhrəmanə; **сделать что-н.** келейным образом xəlvəti iş görmək.
КЕЛЬМА *ж* *бах* кельня.
КЕЛЬНЕР *м* kelner (aşxanada yemək gətir-ən xidmətçi).
КЕЛЬНЕРША *ж* kelner qadın (qız).
КЕЛЬНЯ *ж* kəmpə (bənna, malakəş aləti).
КЕЛЬТСКИЙ кельт söz. *сif.*; **кельтский** язык kelt dili.
КЕЛЬТЫ *мин.* (*ед.* кельт *м*) keltlər (Qərbi Avropada yaşamış qədim xalqlar qrupu).
КЕЛЬЯ *ж* hücrə.
КЕМ *мест.* kimin tərəfindən, kim; **с кем?** kiminlə?; **за кем?** kimin dəlində (dəlin-ca)?
КЕН *м* ken (1,8 m-ə bərabər yapon uzunluq ölçüsü).

КЕНАР, КЕНАРЬ *м. dan.* erkək sarıbülbül.
КЕНАРКА *ж. zool.* dişi sarıbülbül.
КЕНАФ *м. k. t.* kənaф (bitki).
КЕНГУРОВЫЙ *1. кенгуру* *сөз. сиф.;* кенгу-
 ровая *шкура* кенгуру dərisi; 2. кенгуру
 dərisindən qayrılmış.
КЕНГУРУ *м. нескл. zool.* кенгуру (*Avstra-
 liyada* yaşayan kisəli heyvan).
КЕНДЫРЬ *м. мн. нет* кəndir (bitki).
КЕНОТРОН *м. rad.* kenotron (iki elektrodlu
 elektron lampası).
КЕНТАВР *м.* kentavr (*qədim yunan əsati-
 rində* insan başlı at).
КЕНЫГИ *мн. (ед. кенга ж) тəх.* кəng (*ma-
 ral* dərisindən tikilən uzunboğaz ayaqqabı).
КЕПИ *ср. нескл. 1.* кепi (*keçmişdə* orduda
 və məktəblərdə rəsmi furajka); 2. кепка.
КЕПКА *ж.* кепка.
КЕПОЧНЫЙ *1.* кепка *сөз. сиф.;* 2. кепка-
 лıq; кепочный материал кепкалıq parça.
КЕРАМИКА *ж. мн. нет* keramika (1. saxsı
 şeylər; 2. dulusçuluq; saxsı istehsalı).
КЕРАМИКОВЫЙ *бах* керамический.
КЕРАМИТ *м.* keramit (*küçələrə* döşəmək
 üçün dördgüşəli şalban başı şəklində kər-
 pic).
КЕРАМИЧЕСКИЙ *керамика* *сөз. сиф.;*
 керамическое производство keramika
 istehsalı.
КЕРАТИН *м. мн. нет* keratin (*heyvanların*
 xarici örtüklərinin əsas tərkib hissəsi olan
 zülali maddə).
КЕРАТИТ *1. м. мн. нет* tib. keratit (*gözün*
 buynuz təbəqəsinin iltihabı).
КЕРАТИТ *2. м. мн. нет* miner. keratit (*çöl*
şpatı ilə kvarsdan ibarət mineral).
КЕРВЕЛЬ *м. bot.* kervel (*çatırlılar fəsiləsin-
 dən* bitki).
КЕРЕНКА *ж. tar.* krenka (1917-ci ildə
 müvəqqəti hökumətin başında Kerenski
 durduğu zaman buraxılan 20 və 40 ma-
 natlıq pul).
КЕРЕНЩИНА *ж. мн. нет* tar. krenşina
 (1917-ci ildə əks-inqilabçı müvəqqəti hö-
 kumət başında Kerenski durduğu dövr).
КЕРЖАК *м. тəх.* köhnə təriqətcі.
КЕРМЕК *м. bot.* dəvəqulağı, süpürgə (*Za-
 qafqaziyada və Türkmənistanda* bitən çö-
 xillik bitki).

КЕРМЕС *м.* qırmızı böcəyi.
КЕРН *м. тəд.* kern (*mədəndən çıxarılan lü-
 ləşəkilli süxur nümunəsi*).
КЕРНЕР *м. tex.* kerner (1. detalları nişanla-
 maq üçün alət; 2. bu alətlə detallar üzəri-
 nə salınan nöqtələr).
КЕРОГАЗ *м.* keroqaz (*kerosinkanın təkmil-
 ləşdirilmiş növü*).
КЕРОЛИТ *м.* kerolit (*muma oxşar mineral*).
КЕРОСИН *м. мн. нет* нефт, lampa nefti, ağ
 нефт.
КЕРОСИНКА *ж. 1.* kerosinka, pilotə, ma-
 şinka; 2. нефт qabı.
КЕРОСИННЫЙ *керосин* *сөз. сиф.;* кero-
 синный запах нефт iyi.
КЕРОСИНОВЫЙ *1.* керосин *сөз. сиф.;* ке-
 росиновая *лампа* нефт lampa; 2. нефtlə
 işləyən; керосиновый *двигатель* нефtlə
 işləyən motor (mühərrik).
КЕРОСИНОКАЛИЛЬНЫЙ *прил. tex.*
 нефtlə közərən: керосинокалильная
лампа нефtlə közərən *лампа* (neftlə ya-
 naraq toru közərib qüvvətli işıq verən
лампа).
КЕРОСИНЩИК *м.* нефт satan.
КЕСАРЕВ *кесарь* *сөз. сиф.;* *♦ кесарево се-
 чение* tib. qeysər kəsiyi (*anormal doğum*
hallarında qarın boşluğunu yarib uşağı
çıxarma əməliyyatı).
КЕСАРСКИЙ *прил. köhn.* qeysər (hökm-
 dar) -i[-i]; *♦ кесарское сечение* *бах* ке-
 сарев (кесарево сечение).
КЕСАРЬ *м. köhn.* qeysər, hökmdar, padşah.
КЕССОН *м. tex.* kesson (*sualtı işlər üçün*
suyun dibinə salınan kamera).
КЕССОННЫЙ *кессон* *сөз. сиф.;* кессон-
 ные работы kesson işləri; *♦ кессонная*
болезнь kesson xəstəliyi.
КЕССОНЩИК *м. tex.* kessonçu (*kesson iş-
 лəri fəhləsi, kesson işləri mütəxəssisi*).
КЕТА *ж. zool.* keta balığı.
КЕТГУТ *м.* ketgut (*qoyun və keçi bağırса-
 ғында* hazırlanan və təbabətdə işlədilən
 sap).
КЕТМЕНЬ *м.* kətmən (toxa).
КЕТОВЫЙ *кета* *сөз. сиф.;* кетовая *икра*
 keta kürüsü.
КЕФАЛЕВЫЙ *прил.* kefal balığı -i[-i].
КЕФАЛИЙ *прил.* kefal balığı -i[-i].

КЕФАЛОМЕТРИЯ *ж. мн. нет* kefalometri-
 ya (*elmi məqsədlər üçün kəllənin ölçülməsi*).
КЕФАЛЬ *ж. zool.* kefal balığı.
КЕФІР *м.* kefir.
КЕФІРНЫЙ *кефир* *сөз. сиф.*
КЗАДИ *нареч.* dala, geriye, geri, dal tərəfə.
КИБЕРНЕТИКА *ж.* kibernetika (*idarə sis-
 temləri, formaları, üsulları və vasitələri,*
*yəni məqsədə doğru yönəldilmiş hərəkət-
 lərin* maşınlarda, canlı orqanizmlərdə və
 cəmiyyətdə təşkili və həyata keçirilməsi
 haqqında elm).
КИБЕРНЕТИЧЕСКИЙ *прил.* kibernetika
 -i[-i]; kibernetik; *кибернетические ма-
 шины* kibernetika maşınları, kibernetik
 maşınlar.
КИБИТКА *ж. 1.* aləqıç; 2. üstüörtülü araba.
КИБИТОЧНЫЙ *кибитка* *сөз. сиф.*
КИВАНІЕ *ср. мн. нет* baş tərpətmə, başla
 salam vermə; başla razılıq bildirmə, baş
 yırgalama, başı ilə göstərmə, başı ilə işa-
 rə etmə.
КИВАТЬ *несов. 1.* baş endirmək; başı ilə
 salam vermək; başı ilə razılıq bildirmək;
 2. başı ilə göstərmək, başı ilə işarə et-
 mək; 3. başqasının üstünə atmaq (*günə-
 him*); 4. yırgalamaq (*başını*).
КІВЕР *м.* kiver (*keçmişdə* hündür, təpəsi
 yastı, bark hərbi papaq).
КИВНУТЬ *однокр. бах* кивать.
КИВӨК *м.* baş hərəkəti; başla işarə; təbrik,
 razılıq və s. mənasında baş əymə.
КИДАНІЕ *ср. мн. нет* atma, tullama.
КИДАТЬ *несов. 1.* atmaq, tullamaq; ки-
 дать снег с крыши damdan qar atmaq;
 не кидайте окурки на пол papiros qı-
 rıntılarını yerə atmayın; 2. salmaq; ки-
 дать взгляд на... nəzər salmaq; *♦ кидать*
кровь *бах* *кровь*; кидать (бросать)
 деньги на ветер *бах* *ветер*; кидать
 камешек в чей огород *бах* *камешек*.
КИДАТЬСЯ *несов. 1.* üstünə atılmaq, tul-
 lanmaq; собака *кидается* на прохожих
 it gəlib-gedənlərin üstünə atılır; кидать-
 ся в воду suya tullanmaq; 2. sıçramaq.
КИЕК *кни* *сөз. кіç.*
КИЗЕРИТ *м.* kizerit (*tərkibində* magnezium
 olan və kaliumlu mineral gübrələr tərkі-
 binə daxil olan mineral).

КИЗІЛ *м. мн. нет* zoğal.
КИЗИЛЕВЫЙ, КИЗИЛОВЫЙ *кизиль* *сөз.*
сиф.; кизильное варенье zoğal mürəbbəsi.
КИЗИЛЬ *м. мн. нет* *бах* кизиль.
КИЗИЛЬНИК *м. 1.* zoğal ağacı, zoğal kolu;
 2. zoğallıq, zoğal meşəsi.
КИЗИЛЬНЫЙ *бах* кизилевый.
КИЗЯК *м.* təzək.
КИЗЯКОВЫЙ, КИЗЯЧНЫЙ *кизяк* *сөз. сиф.*
КИЙ *м. (мн. кии)* 1. кiy (*bilyard ağacı*);
 2. məh. əlağacı.
КІЙСТОН *м.* kiyston (*böyük dirəyi və mo-
 toru olan sayyar qazma dəzgahı*).
КИК *м. idm.* kik (*futbol və xokkey oyunla-
 rında* topun səhv və ya səmərəsiz vurul-
 ması).
КІКА *бах* кичка.
КИКІМОРА *ж. 1.* ifritə; 2. kifir, ərdov, əp-
 tər (*bədhəybət adam*); 3. qaraqabaq, mızı
 (adam).
КИКС *м. idm.* kiks (*bilyard oyununda* kiylə
 yanlış vuruş).
КИКСОВАТЬ *несов. idm.* kiks etmək (*bil-
 yard oyununda* şarı kiylə yanlış vurmaq).
КИЛ *м.* ağ gilabi (*ağ gil növü*).
КИЛА *ж. (мн. килы)* 1. məh. dəbəlik şişi;
 2. ur, fir (*bitkilərdə*).
КИЛЕВАТЬ *несов. dəniz.* gəmini təmir
 üçün əymək.
КИЛЕВОЙ *киль* *сөз. сиф.;* килевая *качка*
 gəminin baş vurmaşı.
КИЛЕЧКА *килька* *сөз. кіç.*
КИЛЕЧНЫЙ *килька* *сөз. сиф.*
КИЛО *ср. нескл.* kilo, kiloqram.
КИЛОВАТТ *м. fiz.* kilovatt (1000 vatta bə-
 rəbər elektrik cərəyan gücü vahidi).
КИЛОВОЛЬТ *м. fiz.* kilovolt (1000 volta
 bərabər elektrik gərginlik vahidi).
КИЛОГРАММ *м.* kiloqram (1000 gram).
КИЛОГРАММОМЕТР *м. fiz.* kiloqrammetr
 (kiloqramlıq yükü 1 metr yüksəkliyə qal-
 dırmaq üçün sərf edilən qüvvəyə bərabər
 iş ölçüsü vahidi).
КИЛОГРАММОВЫЙ *килограмм* *сөз. сиф.;*
 kiloqramlıq; bir kiloqram ağırlığında
 olan; *килограммовая гиря* kiloqramlıq
 çəki daşı.
КИЛОМЕТР *м.* kilometr (1000 metrlik
 uzunluq ölçüsü).

КИЛОМЕТРАЖ *м* kilometraj.
КИЛОМЕТРОВЫЙ километр *сөз. сиф.* kilometrik, bir kilometrlik; **километровое расстояние** bir kilometrlik məsafə.
КИЛОЦИКЛ *м* rad. kilosikl (*saniyədə 1000 rəqs siklinə bərabər ölçü vahidi*).
КИЛЬ *м* dəniz. kil (gəmi gövdəsinin alt hissəsinin əsasını təşkil edən və gövdə uzununa qoyulan tir).
КИЛЬБЛОК *м* dəniz. kilblok (*bir-birinin üzərinə qoyulub bərkidilən bir neçə qısa tir parçası; gəmi qurulan və ya təmir edilən zaman gəminin kili bunun üzərinə oturulur*).
КИЛЬВАТЕР *м* dəniz. kilvater (*gəmi izi; gedən gəminin buraxdığı iz*); **идти в кильватере** dalınca (*izi ilə*) getmək.
КИЛЬВАТЕРНЫЙ кильватер *сөз. сиф.* кильватерная колонна kilvater qafiləsi (*bir-birinin dalınca düz xətlə gedən gəmi qafiləsi*).
КИЛЬКА *ж* kilka (*siyənkə fəsiləsindən çox xırda balıq*).
КИМВАЛ *м* sinc.
КИМОГРАФ *м* xüs. kimoqraf (*1. damarlardakı qanın təzyiqini ölçmək üçün cihaz; 2. eksperimental fonetikada səs ayrışını qeyd edən aparat*).
КИМОНО *ср. нескл.* kimono (*1. yaponlarda xələt şəklində ev paltarı; 2. kapot şəklində geniş qadın paltarı*).
КИНАМОН *м* köhn. darçın.
КИНГСТОН *м* dəniz. kingston (*gəminin su altında qalan hissəsində gəmiyə su buraxan və gəmidən suyu bayıra çıxaran qapaq*).
КИНЕМА *ж* *мн. нет* dilç. kinema (*damşıq orqanlarından birinin səsi tələffüz edərəkən gördüyü iş*).
КИНЕМАТИКА *ж* *мн. нет* mex. kinematika (*mexanikanın hərəkəti törədən səbəbləri nəzərə almadan, yalnız hərəkətin özündən bəhs edən şöbəsi*).
КИНЕМАТИЧЕСКИЙ кинематика *сөз. сиф.* kinematik.
КИНЕМАТОГРАФ *м* kinematograf (*1. kino aparatı; 2. köhn. kino, kinoteatr*).
КИНЕМАТОГРАФИСТ *м* kinematografçı.
КИНЕМАТОГРАФИЧЕСКИЙ кинематограф *вə кинематография* *сөз. сиф.*

КИНЕМАТОГРАФИЯ *ж* *мн. нет* kinematografiya (*kino işləri*).
КИНЕСКОП *м* rad. kineskop (*televiziya işləyən alıcı elektron şüa borucuğu*).
КИНЕТИКА *ж* *мн. нет* mex. kinetika (*dinamikanın cisimləri hərəkətə gətirən yaxud onların hərəkətini dəyişdirən qüvvələrdən bəhs edən şöbəsi*).
КИНЕТИЧЕСКИЙ прил. kinetik (*hərəkətə aid olan*); **кинетическая энергия** kinetik enerji, hərəkət enerjisi.
КИНЖАЛ *м* xəncər.
КИНЖАЛЬНЫЙ кинжал *сөз. сиф.* кинжальная рана xəncər yarası; **кинжальное действие** yaxın məsafədə əməliyyat (*müharibədə*).
КИНЗА *ж* bot. keşniş.
КИНИКИ *мн.* kiniklər (*eramızdan əvvəl IV əsrdə təsis edilmiş əlaqə normalarını inkar edən fəlsəfi məktəbin ardıcılıqları*).
КИНО *ср* kino (*1. bax кинотеатр; 2. bax кинематография*).
КИНОАКТЁР *м* kinoaktyor.
КИНОАКТРИСА *ж* kinoaktrisa.
КИНОАППАРАТ *м* kinoaparat.
КИНОАППАРАТУРА *ж* kino aparaturası (*aparatları*).
КИНОАртист *м* kinoartist.
КИНОАртистка *б*х киноактриса.
КИНОАТЕЛЬЕ *ср* kinoatlye (*kino şəkilləri çəkilən atelye*).
КИНОВАРНЫЙ киноварь *сөз. сиф.* киноварь *ж* kinovar (*1. qırmızı mineral (civə 2-sulfid); 2. kim. civə 2-sulfiddən alınan qırmızı rəng*).
КИНОВЕДЕНИЕ *ср* *мн. нет* kinoşünaslıq (*kino sənəti haqqında elm*).
КИНОВЕДЧЕСКИЙ киноведение *сөз. сиф.* кинодраматургия *ж* kinodramaturgiya.
КИНОЖУРНАЛ *м* kinojurnal.
КИНОЗВЕЗДА *ж* dan. kino ulduzu (*məşhur kino aktrisası*).
КИНОИСКУССТВО *ср* kino sənəti.
КИНОКАРТИНА *ж* kinofilm.
КИНОЛАБОРАТОРИЯ *ж* kinolaboratoriya.
КИНОЛЕНТА *ж* kinolent.
КИНОЛОГИЯ *ж* *мн. нет* kinologiya (*zoologiyanın illərdən və onların yetişdirilməsindən bəhs edən şöbəsi*).

КИНОМЕХАНИК *м* kinomexanik (*kino-film göstərmə mütəxəssisi*).
КИНООПЕРАТОР *м* kinooperator (*kino-şəkli çəkən fotoqraf*).
КИНООЧЕРК *м* kinoöçerk.
КИНОПАВИЛЬОН *м* kinopavilyon (*kino-şəkli çəkmək üçün bina*).
КИНОПЕРЕДВИЖКА *ж* səyyar kino.
КИНОПЛЕНКА *ж* kinoplyonka.
КИНОПРОКАТ *м* kinoprokat (*ekranda göstərmək üçün kino-filmlər buraxılması və onların müvəqqəti istifadə üçün kinoteatrlara, klublara və s. verilməsi*).
КИНОПРОМЫШЛЕННОСТЬ *ж* kino sənayesi.
КИНОРАССКАЗ *м* kinohekayə.
КИНОРЕЖИССЁР *м* kinorejissor.
КИНОСЕАНС *м* kino seansı.
КИНОСЕТЬ *ж* kino şəbəkəsi (*kinoteatr və kino müəssisələri şəbəkəsi*).
КИНОСТУДИЯ *ж* kinostudiya (*kinofilmlər çəkən müəssisə*).
КИНОСЦЕНАРИЙ *м* kinossenari.
КИНОСЪЁМКА *ж* kinofilm çəkmə.
КИНОСЪЁМОЧНЫЙ прил. kinofilm çəkən; **киносъёмочный аппарат** kinofilm çəkən aparat.
КИНОТЕАТР *м* kinoteatr.
КИНОТЕХНИКА *ж* *мн. нет* kinotexnika.
КИНОУСТАНОВКА *ж* kinoqurğu.
КИНОФАБРИКА *ж* kinofabrik.
КИНОФЕСТИВАЛЬ *м* kinofestival (*bayram münasibətilə bir sıra kinofilmlərin göstərilməsi*).
КИНОФИКАЦИЯ *ж* *мн. нет* kinolaşdırma, kinolaşdırılma (*bax кинофицировать*).
КИНОФИЛЬМ *м* kinofilm.
КИНОФИЦИРОВАТЬ сов. и несев. *1.* kinolaşdırmaq; kinoteatr şəbəkəsi qurmaq (*müəyyən yerdə, rayonda*); *2.* kino şəkilləri göstərmək.
КИНОФИЦИРОВАТЬСЯ сов. и несев. *1.* kinolaşdırılmaq.
КИНОХРОНИКА *ж* kino xronikası (*ictimai həyata dair kino şəkli*).
КИНУТЬ сов. *б*х кидать.
КИНУТЬСЯ сов. atılmaq, üstünə (*üzərinə*) atılmaq, tullanmaq, sıçramaq; özünü atmaq.

КИОСК *м* kiosk (*xırda şeylər satmaq üçün budka, pavilyon*); **газетный киоск** qəzet kiosku.
КИОСКЁР *м* kiosqçu (*kiosk satıcısı*).
КИОТ *м* kiot (*ikona üçün şüşəli kiçik qutu, şəfə*).
КИПА *ж* *1.* top; **кипа бумага** bir top kağız; *2.* topa; *3.* tay; **кипы хлопка** pambıq tayları; *4.* yığm, qusaq; **кипа вещей** bir yığm şey.
КИПАРИС *м* sərv; sərv ağacı.
КИПАРИСНЫЙ, КИПАРИСОВЫЙ *1.* кипарис *сөз. сиф.* кипарисовая роша sərvlik, sərv meşəsi; *2.* sərv ağacından qayrılmış.
КИПЕНИЕ *ср* *мн. нет* *1.* qaynama; температура кипения воды suyun qaynama temperaturu; *2.* məc. coşma.
КИПЕННЫЙ прил. ağappaq, qar kimi ağ.
КИПЕНЫ *ж* *мн. нет* *1.* qaynar su; *2.* köpük; **белый как кипень** ağappaq qar kimi.
КИПЕТЬ несев. *1.* qaynamaq; **молоко кипит** süd qaynayır; *2.* məc. qaynamaq, köpüklənmək, qaynayıb köpürmək, təlatümə gəlmək; **ключ кипит** булаq qaynayır; **море кипит** dəniz təlatümə gəlmişdir; *3.* məc. qaynamaq, qaynaşmaq; **улицы кипели** **народом** küçələr adamlarla qaynayırdı, küçələrdə adam qaynaşırdı; *4.* məc. aşib-daşmaq, coşmaq, qızışmaq; **б**х **кипеть** **гневом** (**злобой**) acığından partlamaq, acığından zəncir çeynəmək; **слёзы кипят** gözlərinin yaşı ovcunun içindədir (*indi-indi ağlayacaq*); **кипеть** **ключом** булаq kimi qaynamaq; **как в котле кипеть** **бх **котел**.
КИПРЕЙ *м* *мн. нет* məh. yağıotu (*çay əvəzinə işlədilən tri çiçəklili ot*).
КИПСЕЙ *м* mətb. kipsəy (*çap maşımında boyaq qutusu*).
КИПСЕЯ *ж* *б*х кипсей.
КИПУЧЕСТЬ *ж* *мн. нет* *1.* qaynarlıq; *2.* məc. coşqunluq, qızgınlıq, ötgəmlik; *3.* gərginlik.
КИПУЧИЙ *1.* qaynar, qaynayan; köpüklənən; *2.* məc. coşqun, qızgın, ötgəm, həyərləti, gərgin; **кипучая деятельность** coşqun fəaliyyət.**

КИПЯТИ́ЛКА *ж* 1. bax **кипятильник**; 2. su qaynadılan yer.
КИПЯТИЛЬНИК *м* suqaynadan (cihaz).
КИПЯТИЛЬНЫЙ *прил.* su qaynadılan; **кипятильный бак** su qaynadılan bak.
КИПЯТИ́ТЬ *несов.* qaynatmaq.
КИПЯТИ́ТЬСЯ *несов.* 1. qaynamaq; 2. *мәс.* qızıışmaq, coşmaq, özündən çıxmaq, hirs-lənmək; 3. qaynadılmaq.
КИПЯТО́К *м* *мн. нет* qaynar su, qaynanmış su, dağ su; $\diamond$ **крутой кипяток** qaynar (dağ) su.
КИПЯТО́ЧНАЯ *ж* qaynanmış su buraxılan (verilən) yer.
КИПЯТО́ЧНЫЙ *кипяток* *сөз. сиф.*
КИПЯЧЕ́НИЕ *ср* *мн. нет* qaynatma, qaynadılma.
КИПЯЧЕ́ННЫЙ *прич.* qaynadılmış, qaynanmış.
КИПЯЧЕ́НЫЙ *прил.* qaynanmış; **кипячёная вода** qaynanmış su.
КИПЯЩИ́Й *прич.* 1. qaynayan; 2. coşan.
КИР *м* *мн. нет* *мәһ.* qır.
КИРА́СА *ж* zireh, dəmir geyim (*qədimdə*).
КИРАСИ́Р *м* *тар.* kirasir (*dəmir geyimli atlı asgər ya zabıt*).
КИРАСИ́РСКИЙ *кирасир* *сөз. сиф.*; **кирасирский полк** kirasir polku.
КИРГІ́З *м* (*мн. киргизы*) qırğız.
КИРГІ́ЗКА *ж* qırğız qadını (qızı).
КИРГІ́ЗСКИЙ *киргиз* *вə* *Киргизия* *сөз. сиф.*; **киргизский язык** qırğız dili.
КИРЗА *ж* kirza (*dəri və rezini əvəz edən maddə*).
КИРЗОВЫ́Й *кирза* *сөз. сиф.*
КИРИ́ЛЛИЦА *ж* *мн. нет* kirillitsa; Kiril əlifbası (*rus əlifbasının əsasını təşkil edən qədim slavyan əlifbalarından biri*).
КИРКА *ж* kırka (*lütəran kilsəsi*).
КИРКА́ *ж* külüng.
КИРКОВЫ́Й *кирка* *сөз. сиф.*; **кирковая работа** külüng işi.
КИРОВЫ́Й *кир* *сөз. сиф.*; qırlı, qırla örtülmüş; **кировая крыша** qır damı.
КИРО́ЧНЫЙ *кирка* *сөз. сиф.*
КИРПИ́Ч *м* 1. kərpic; **огнеупорный кирпич** odadavamlı kərpic; **красный кирпич** qırmızı kərpic; **кирпич-сырец** çiy

kərpic; **жжёный кирпич** bişmiş kərpic; 2. kərpic şəklində olan şey.
КИРПИ́ЧАТЫЙ *мәһ.* bax **кирпичный** 2-ci mənada.
КИРПИЧЕОБЖИГА́ТЕЛЬНЫЙ *прил.* kərpicbişirən; **кирпичеобжигательная печь** kərpicbişirən kürə.
КИРПИ́ЧИК *м* 1. **кирпич** *сөз. кіç.*; kiçik kərpic; 2. *только* *мн.* **кирпичики** kərpicciklər (*kiçik kərpic şəklində plastinkalardan ibarət uşaq oyuncağı*).
КИРПИ́ЧИНА *ж* (bir dənə) kərpic.
КИРПИ́ЧИНА *м* *дан.* yekə kərpic.
КИРПИ́ЧНИК *м* kərpicxəşən; kərpicçi.
КИРПИ́ЧНЫЙ 1. **кирпич** *сөз. сиф.*; kərpic; **кирпичный цвет** kərpic rəngi, kərpic rəng; 2. kərpicdən qayrılmış; **кирпичная стена** kərpic divar; **кирпичный мастер** kərpicxəşən; **кирпичное дело** kərpicçilik; $\diamond$ **кирпичный чай** kərpic çay (*kərpic şəklində preslanmış çay*).
КИРШИ́К *м* *мәһ.* qırçı, qırbasan; **занятие кирпичика** qırçılıq.
КИСА́ *ж* *мәһ.* kisə, torba.
КІ́СА *ж* *дан.* pişik, məstan (pişik).
КІ́САНЫ́КА *ж* bax *кса*.
КИСЕ́ЙКА *ж* *кисея* *сөз. кіç.*; zərif kiseyi.
КИСЕ́ЙНЫЙ 1. *кисея* *сөз. сиф.*; 2. kiseyidən tikilmiş; **кисейное платье** kiseyi paltar; $\diamond$ **кисейная барышня** (девушка) *isteh.* nazlı qız, nəzənin.
КИСЕЛЕОБРАЗНЫ́Й *прил.* kisel kimi, kiselə oxşar; sıyıq.
КИСЕ́ЛЬ *м* 1. kisel (*meyvə firnis*); 2. *мәс.* xəşil; $\diamond$ **десятая** *вə* *я седьмая вода на киселе* çox uzaq qohum.
КИСЕ́ЛЬНЫЙ *кисель* *сөз. сиф.*; **кисельный порошок** kisel tozu; $\diamond$ **молочные реки, кисельные берега** bax **молочный**.
КИСЕ́Т *м* tənəki kisəsi.
КИСЕ́Я *ж* *мн. нет* kiseyi (*nazik şəffaf parça*).
КИСКА *ж* bax *киса*.
КИС-КИС *межд.* piş-piş (*pişiyi çağırmaq üçün nida*).
КИСЛЕ́НКИЙ *прил.* turşməzə, meyxəş.
КИСЛЕ́ТЬ *несов.* turşumaq, turşlaşmaq.

КИСЛИ́НКА *ж* *с* **кислинкой** azacıq turş, turşməzə.
КИСЛИ́ТЬ *несов.* 1. turşutmaq; 2. turş dad vermək, turş dadmaq.
КИСЛИ́ЦА *ж* *бот.* dovşan kələmi.
КИСЛОВА́ТОСТЬ *ж* *мн. нет* turşməzəlik.
КИСЛОВА́ТЫЙ *прил.* turşməzə.
КИСЛÓВКА *ж* *tex.* turşu ilə işləmə.
КИСЛÓВЩИК *м* *хüs.* parçanı turşu ilə işləyən fəhlə.
КИСЛОРО́Д *м* *мн. нет* *kim.* oksigen.
КИСЛОРО́ДНЫЙ *кислород* *сөз. сиф.*; **кислородная подушка** *tib.* oksigen yastığı (*ağır xəstələrin nəfəs almasını asanlaşdırmaq üçün işlədilan içi oksigenlə doldurulmuş rezin kisə*).
КИСЛОСЛА́ДКИЙ *прил.* turşa-şirin, meyxəş.
КИСЛОТА́ *ж* (*мн. кислоты*) 1. turşluq; 2. *kim.* turşu; **уксусная кислота** sirkə turşusu; **лимонная кислота** lumu cövhəri.
КИСЛОТНО́СТЬ *ж* *мн. нет* *kim.* turşluq dərəcəsi; **кислотность желудочного сока** mədə şirəsinin turşluq dərəcəsi.
КИСЛОТНÓЙ *кислота* *сөз. сиф.*; **кислотные соединения** turşu birləşmələri.
КИСЛОТУОПÓРНОСТЬ *ж* *хüs.* turşuya davamlılıq.
КИСЛОТУОПÓРНЫЙ *прил.* *kim. tex.* turşuya davamlı, turşu təsir etməyən; **кислотоупорные сплавы** turşuya davamlı ərintilər.
КИСЛЫ́Й *прил.* 1. turş; **кислое яблоко** turş alma; 2. *kal*; **кислый виноград** *гора* (*kal üzüm*); 3. turşumuş, acımiş (*xəmir*); 4. *мәс.* övqatı təlx, pərt, tutqun, qanıqara, qaşqabaqlı; $\diamond$ **кислое молоко** qatıq; **кислое тесто** mayalı xəmir; **кислая капуста** turş (tutulmuş) kələm; **быть в кислом настроении** ovqatı təlx olmaq, qanı qara olmaq; **кислые воды** turş sular (*mədən suları*); **кислые ши** duzlu kələm şorbası.
КИСЛЫ́Й *м* bax **кислятина** 2-ci mənada.
КИСЛЯ́ТИНА *ж* 1. zəy (*çox turş şey mənasında*); это не вино, а **кислятина** bu çaxır deyil, zəydir; 2. *мәс.* mizi, zəhəndə.
КИСНУ́ТЬ *несов.* 1. turşumaq, acımaq, qıçırmaq; 2. övqatı təlx olmaq, qəmlən-

mək, bikiş olmaq, qanı qaralmaq, qaşqabağını tökmək; 3. *мәс.* çürümək, paslanmaq, pas atmaq.
КИСТА́ *ж* *tib.* kista (*иçi maye ilə dolu kisəşəkilli şiş*).
КИСТЕВИ́ДНЫЙ *прил.* *бот.* salxımşəkilli, salxım kimi, salxıma oxşar.
КИСТЕВО́Й *кисть* *сөз. сиф.*
КИСТЕ́НЬ *м* güz; $\diamond$ **ходить с кистенем** quldurluq etmək, yol kəsmək.
КИСТОВЯ́З *м* kist qayıran (usta).
КІ́СТОЧКА *ж* *кисть* *сөз. кіç.*; 1. kiçik kist (tük qələm); 2. kiçik salxım; 3. kiçik qotaz.
КИСТЬ 1 *ж* 1. kist, tük qələm, fırça; 2. *мәс.* tərəz, xüsusiyyət, üslub (*rəssamlıqda*); 3. qotaz; **портьеры с кистями** qotazlı portyerlər (*pərdələr*); 4. salxım; **кисть винограда** üzüm salxımı.
КИСТЬ 2 *ж* əl.
КИТ *м* 1. kit, balina; **ловля китов** kit (balina) ovu; 2. *мәс.* nəhəng (*hər hansı bir işdə əsas rol oynayan adam*).
КИТАЕВЕ́Д *м* çinşünas.
КИТАЕВЕ́ДЕНИЕ *ср* *мн. нет* çinşünashıq (*Çin tarixi, ədəbiyyatı və dili ilə məşğul olan elmlər*).
КИТА́ЕЦ *м* (*мн. китайцы*) çinli.
КИТА́ЙСТ *м* çinşünas, sinoloq.
КИТА́ЙСТИКА *ж* çinşünashıq, sinologiya.
КИТА́ЙКА *ж* *мн. нет* *köhn.* kitayka (*Çin parçası*).
КИТА́ЙСКИЙ *Китай* *вə* *китаец* *сөз. сиф.*; **Китайская Народная Республика** Çin Xalq Respublikası; **китайский язык** çin dili; **китайские добровольцы** çinli könüllülər; $\diamond$ **китайская тушь** Çin tuşu (*qara tuş növü*); **Китайская стена** Çin səddi; **китайская грамота** müəmma (*anlaşılmaz şey*).
КИТА́ЙЧАТЫ́Й *прил.* kitaykadan tikilmiş
КИТА́ЙЧÓНОК *м* (*мн. китайчата*) çinli balası, çinli uşağı.
КИТА́ЙНКА *ж* çinli qadın (qız).
КИТЕ́ЛЬ *м* (*мн. кители, кителя*) kitel (*hərbi pencek*).
КИТОВОЕ́Ц *м* kit (balina) gəmisini (*kit (balina) ovu üçün gəmi növü*).
КИТОВО́Й *м* kit ovlayan, balina ovlayan, kit ovçusu.

КИТОБОЙНЫЙ *прил.* kit ovlayan, balina ovlayan; **китобойное судно** kit (balina) ovlayan gəmi.

КИТОВЫЙ *кит söz. sif.*; **китовый жир** kit yağı, balina yağı.

КИТОЛОВ *м* kit ovçusu, balina ovçusu; *кит* ovlayan, balina ovlayan.

КИТОЛОВНЫЙ *прил.* kit ovlayan, balina ovlayan; *кит* tutan, balina tutan; **китоловное судно** kit (balina) ovlayan gəmi; **китоловный промысел** kit ovu, balina ovu.

КИТОЛОВСТВО *ср* *мн. нет* kit ovu, balina ovu.

КИТОБРАЗНЫЙ *прил.* kitə oxşar, balina oxşar, kit şəkili, balina şəkili.

КИЧИТЬСЯ *несов.* lovğalanmaq, öyünmək, təkəbbürlənmək.

КИЧКА 1. kiçka (*qədim Rusiyada: ərli qadının bayramlıq baş örtüyü*); 2. burun (*çay gəmisinin qabaq hissəsi, burnu*).

КИЧЛИВО *нареч.* lovğa-lovğa, təkəbbürlə. **КИЧЛИВОСТЬ** *ж* *мн. нет* lovğalıq, mütəkəbbürlük, təkəbbür.

КИЧЛИВЫЙ *прил.* lovğa, təkəbbürlü, özünü böyən.

КИШ *мезд.* kiş (*toyuqları qovmaq üçün nida*).

КИШЕТЬ *несов.* qaynaşmaq, vıcılmaq; **в яме кишат черви** çuxurda qurdlar qaynaşır; **кишмя кишеть** bax **кишмя**.

КИШЕЧНИК *м* anat. bağırsaqlar (*bəzən mədə mənasında da işlənir*).

КИШЕЧНОДЫШАЩИЕ *мн. (ед. кишечнодышащее ср)* zool. bağırsaqtənəffüslülər.

КИШЕЧНОЖАБЕРНЫЕ *мн. (ед. кишечножаберное ср)* zool. bağırsaqqəlsəməlilər.

КИШЕЧНОПОЛОСТНЫЕ *мн. (кишечнополостное ср)* zool. bağırsaqbəşüqlülər.

КИШЕЧНЫЙ 1. кишечник *вə* **кишка** *söz. sif.*; **кишечное заболевание** bağırsaq xəstəliyi; 2. bağırsaqdan qayrılmış; **кишечные струны** bağırsaqdan qayrılmış sim, bağırsaq sim.

КИШКА *ж* 1. anat. bağırsaq; **тонкая кишка** nazik bağırsaq; **слепая кишка** korbağırsaq; **толстая кишка** yoğun bağırsaq;

2. *только мн.* **кишки** bağırsaqlar, içəlat; 3. rezin boru, brezent boru (*su vermək üçün*); **кишка тонка** (**кишка не выдержит**) gücü çatmaz; **выпустить кишки** bağırsaqlarını bayıra tökmək (*öldürmək*); **надорвать кишки** (*со смеху*) gülməkdən qəşş etmək, gülməkdən bağırsaqları cırılmaq; **лезть из кишок** qabıqdan çıxmaq (*var gücü ilə çalışmaq*); **вымотать кишки** incitmək, öldən salmaq, canını üzmək; **тянуться кишкой** bağırsaq kimi uzanmaq.

КИШКООБРАЗНЫЙ *прил.* bağırsaşəkil-li, bağırsağa oxşar, bağırsaq kimi.

КИШЛАК *м* qışlaq (*Orta Asiyada kənd*).

КИШЛАЧНЫЙ *кишлак söz. sif.*

КИШМИШ *м* *мн. нет* kişmiş.

КИШМЯ: **кишмя кишеть** qarışsa kimi qaynaşmaq, cıv-cıv cıvılmaq.

КЛЯНКА *ж* taxta çəkiç.

КЛАВЕСИН *м* mus. klavesin (*fortepianoya oxşar klavişli qədim musiqi aləti*).

КЛАВЕСИННЫЙ *клавесин söz. sif.*

КЛАВИАТУРА *ж* xüs. klaviatura; klavişlər, dillər, toxmaqcıqlar (*pianoda, qarmonda, yazı maşınında və s.*).

КЛАВИКОРДЫ *ед. нет* mus. klavikord (*dördbucaq şəklində qədim fortepiano*).

КЛАВІР *м* mus. klavir (*1. fortepiano-nun köhnə adlarından biri; 2. bax клавираусцуг*).

КЛАВИРАУСЦУГ *м* mus. klaviraussuq (*orkestr üçün yazılmış musiqi əsərinin royal üçün uyğunlaşdırılması*).

КЛАВИШ *м* klaviş; dil, toxmaqcıq (*pianoda, qarmonda, yazı maşınında və s.*).

КЛАВИША *ж* bax **клавиш**.

КЛАВИШНЫЙ *прил.* klavişli, dilli, toxmaqcıqlı.

КЛАД *м* xəzinə, dəfinə.

КЛАДБИЩЕ *ср* qəbiristan.

КЛАДБИЩЕНСКИЙ *кладбище söz. sif.*

КЛАДЕЗЬ *м* köhn. bax колодезь; **кладезь премудрости** (мудрости, учености) zar. elm dəryası.

КЛАДЕНЕЦ *м*: меч кладенец əcayb qılnc, ecazkar qılnc (*rus xalq poeziyasında*).

КЛАДЕННЫЙ *прил.* məh. axtalanmış.

КЛАДКА *ж* 1. (daşla, kərpiclə) tikmə, hörmə; 2. tikmə (hörmə) üsulu; qoyuluş; 3. düzmə, uygma, qalama; 4. tikinti, daş və ya kərpicdən hörlümüş şey; hörgü; 5. *только мн.* **кладки** məh. çaydan və ya dərədən keçmək üçün qoyulan ağaclar, tirlər; 6. yumurtlama; 7. məh. axtalama (*heyvanları*).

КЛАДОВАЯ *ж* anbar.

КЛАДОВКА *ж* dan. bax кладовая.

КЛАДОВУШКА *ж* bax кладовка.

КЛАДОВЩИК *м* anbarçı, anbardar.

КЛАДОВЩИЦА *ж* anbarçı qadın.

КЛАДЧИК *м* 1. bənna; 2. düzücü; odun və s. uğan, qalayvan fəhlə.

КЛАДЬ *ж* 1. yük; 2. məh. taya; 3. *только мн.* **клади** atma, atma ağac (*dam üstündə, çaylarda və s.*).

КЛАК *м* köhn. əl çalma.

КЛАКА *ж* *мн. нет* **собир.** klaka (*1. əl çalanlar, alqışlayanlar (bax клакёр); 2. məc. məddəahlar, məddəahlar dəstəsi*).

КЛАКЁР *м* klakör (*zəhiri müvəffəqiyyət təsiri yaratmaq məqsədilə pyes və ya aktyorun gürultu ilə alqışlamaq üçün pulla tutulmuş adam*).

КЛАКСОН *м* köhn. klakson; siqnal, fit (*avtomobilə, traktorda*).

КЛАН *м* tar. etn. 1. qəbilə; 2. klan (*Şotlandiya və İrlandiyada qəbilə icmalarının adı*).

КЛАНЯТЬСЯ *несов.* 1. salam vermək, salamlamaq (*baş ilə, papağını götürmək*); 2. salam göndərmək; **наша семья вам кланяется** bizim ailə sizə salam göndərir (*bizim ailənin sizə salamu var*); 3. əylmək, baş endirmək, baş əymək, boyun əymək; 4. köhn. bəxşiş təqdim etmək; 5. ayağına uyxılmaq, yalvarmaq; **не перестать кланяться**; **не кланяться** tanışlığı kəsmək; **честь имею кланяться** köhn. xudahafiz.

КЛАПАН *м* qarağ; **клапан насоса** nasosun qarağı; **предохранительный клапан** qoruyucu qarağ.

КЛАПАННЫЙ *клапан söz. sif.*

КЛАПШТОК *м* klapştok (*bilyard oyununda: bir şarın başqasına dəyib, dəydiyi yerdə dayanmasından ibarət xüsusi vuruş*).

КЛАРНЕТ *м* mus. кларнет.

КЛАРНЕТИСТ *м* klarnetçi, klarnetçalan.

КЛАСС *І* *м* sinif; **борьба классов** siniflər mübarizəsi; **рабочий класс** fəhlə sinfi.

КЛАСС *II* *м* 1. sinif (*məktəbdə*): **ученик пятого класса** beşinci sinif şagirdi; 2. sinif (*məktəbdə otaq*); **ученики вышли из класса** şagirdlər sinifdən çıxdılar; 3. dərəcə, sinif; **лётчик первого класса** birinci dərəcəli təyyarəçi; 4. biol. sinif, класс млекопитающих məməlilər sinfi.

КЛАССИК *м* klassik (*1. elm, incəsənət, ədəbiyyat sahəsində ən görkəmli, ən nümunəvi xadim*); **классики русской литературы** rus ədəbiyyatı klassikləri; **классики естествознания** təbiyyat klassikləri; 2. incəsənətdə klassisizm tərəfdarı; 3. *qədim yunan və qədim Roma yazıçısı*; 4. klassik təhsil almış, klassik dilləri yaxşı bilən adam; 5. klassik filologiya mütəxəssisi).

КЛАССИКА *ж* **собир.** klassika, klassik əsərlər; **русская оперная классика** rus opera klassikası.

КЛАССИФИКАТОР *м* 1. təsnifçi; təsnifat mütəxəssisi; 2. klassifikator (*filizləri çeşidlərə ayıran aparat*).

КЛАССИФИКАЦИОННЫЙ *классификация söz. sif.*

КЛАССИФИКАЦИЯ *ж* 1. təsnifat (*siniflərə, şöbələrə, dərəcələrə ayırma sistemi*); 2. təsnif etmə (edilmə), təsnif.

КЛАССИФИЦИРОВАНИЕ *ср* təsnif etmə (edilmə), təsnif.

КЛАССИФИЦИРОВАННЫЙ *прич.* təsnif edilmiş.

КЛАССИФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* təsnif etmək.

КЛАССИФИЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* təsnif edilmək.

КЛАССИЦИЗМ *м* *мн. нет* klassisizm (*1. qədim klassik dilləri (yunan və latın dillərini) öyrənmək əsasında qurulmuş təhsil üsulu; 2. ədəbiyyatda və incəsənətdə antik nümunələri təqlid edən cərəyan; 3. ədəb. forma ilə məzmun arasında vəhdət*).

КЛАССИЧЕСКИ *нареч.* nümunəvi surətdə, çox gözəl, əla (*surətdə*); **классический поэт** çox gözəl oxuyur.

КЛАССИЧЕСКИЙ прил. klassik (1. klassik sənətkar tərəfindən yaradılmış; klassicheskaya muzyka klassik musiqi; klassicheskii trud klassik əsər; 2. nümunəvi, gözəl, əla; 3. tipik, xarakterik; klassicheskii primer rassеянности hуş-suzluğun tipik nümunəsi; 4. adi, ənənəvi; 5. antik; yunanların və romalıların qədim dövrünə aid olan, klassicheskie yazyki klassik dillər; 6. klassitsizm (1-ci mə-nada) söz. sif.; klassisizm əsasında qurulmuş; klassicheskoe obrazovanie klassik təhsil); **КЛАССИЧЕСКАЯ** гимназия klassik gimnaziya (çar Rusiyasında: antik dillərin və ədəbiyyatların keçirilməsi məcburi olan gimnaziya, orta məktəb); **КЛАССИЧЕСКОЕ** образование klassik təhsil (antik dillərin və ədəbiyyatların öyrənilməsi əsasında qurulmuş təhsil üsulu).

КЛАССНОСТЬ ж. мн. *нет* məharət dərəcəsi, yüksək dərəcə.

КЛАССНЫЙ 1. класс söz. sif.; классная доска sinif taxtası; 2. yüksək dərəcəli; **КЛАССНЫЙ** вагон minik vagonu; классная дама köhn. sinif müəbbiyəsi (inqilabdan əvvəl qız məktəblərində).

КЛАССОВО нареч. sinfi cəhətdən, sinfi nöqtəyi-nəzərdən; **КЛАССОВО** чуждые элементы sinfi cəhətdən yabançı (yad) ünsürlər.

КЛАССОВОСТЬ ж. мн. *нет* siniflik; классовость литературы ədəbiyyatın sinfiliyi.

КЛАССОВЫЙ прил. sinfi; классовая борьба sinfi mübarizə.

КЛАСТЬ *несов.* 1. (müxtəlif mənalarda) qoymaq; класть вещи на место şeyləri yerinə qoymaq; класть больного в больницу xəstəni xəstəxanaya qoymaq; класть деньги в сберкассу pulları əmanət kassasına qoymaq; класть фундамент özlü qoymaq; 2. uığmaq, yerləşdirmək; класть снопы dərz uığmaq; 3. salmaq; класть сахар в чай çaya qənd salmaq; 4. qatmaq, vurmaq, vermək; класть масло в кашу siyuğa yağ vurmaq (qatmaq); 5. çəkmək, sürtmək, yaxmaq; класть пудру pudra sürtmək; класть замазку замазка yaxmaq (sürtmək); 6. sərf

etmək, ayırmaq; класть много сил на работу işə çox qüvvə sərf etmək; я кладу на эту поездку 3 месяца mən bu səfərə 3 ay vaxt ayırıram; 7. tikmək, hörmək (kərpicdən, daşdan); 8. vurmaq, basmaq; класть печать möhür vurmaq (basmaq); 9. məh. axtalamaq (heyvanı). **КЛАСТЬ** оружие köhn. təslim olmaq; класть яйца yumurtlamaq; класть на музыку musiqiyə salmaq, bəstələmək; класть начало əsasını qoymaq; класть конец son qoymaq; класть преграду yolunu kəsmək, mane olmaq; класть на счётах çotkaya salmaq; класть повязку sarımaq, sarğı bağlamaq; класть на обе лопатки kürəyini yerə vurmaq; класть (земные) поклонны səcdəyə getmək, diz çökmək (ibadət zamanı); класть пятно на кого-что ləkələmək, qara yaxmaq, rüsvay etmək; класть в основу əsas götürmək, ...üzərində əsaslandırmaq; класть в рот şey-nəyib ağzına qoymaq.

КЛАСТЬСЯ *несов.* 1. qoyulmaq; 2. uğılmaq; 3. yerləşdirilmək; 4. salınmaq; 5. qatılmaq; vurulmaq; 6. məh. axtalanmaq; 7. məh. yumurtlamaq.

КЛАУЗУЛА ж. klauzula (1. hüq. müqavilədə ayrıca maddə, şərt və ya qeyd; 2. ədəb. misranın sonu, qafiyə sonluğu).

КЛЕВ м. мн. *нет* 1. dimdik vurma, dimdikləmə; 2. tilova gəlmə (balıq).

КЛЕВАТЬ *несов.* 1. dənlemək; **КУРЫ** клюют корм toyuqlar yemi dənəyirlər; 2. dimdikləmək; **КЛЕВАТЬ** друг друга bir-birini dimdikləmək (quşlar haqqında); 3. tilova gəlmək; **РЫБА** хорошо **КЛЮЕТ** утром balıq səhər tilova yaxşı gəlir; 4. məc. düzəlmək, yola gəlmək, baş tutmaq, bir şey çıxmaq; **НУ КАК, КЛЮЕТ?** hə, necədir, düzəlirmi? bir şey çıxırmı?; **КЛЕВАТЬ** носом mürğüləmək; **ДЕНЕГ** **КУРЫ** не **КЛЮЮТ** у кого pulu çoxdur, varı çoxdur.

КЛЕВАТЬСЯ *несов.* 1. dimdikləmək; 2. döyüşmək, dimdikləşmək; **ПЕГУШКИ** ожесточённо **КЛЕВАЛИСЬ** xoruzlar bərk döyüşürdülər.

КЛЕВЕР м. мн. *нет* bot. yonca.

КЛЕВЕРИЩЕ ср. 1. biçilmiş yonca tarlası; 2. yonca tarlası.

КЛЕВЕРНЫЙ клевер söz. sif.; клеверное поле yonca tarlası.

КЛЕВЕРОТЁРКА ж. к. т. yoncadoğrayan (maşın, alət).

КЛЕВЕТА ж. böhtan, iftira, şər.

КЛЕВЕТАТЬ *несов.* böhtan atmaq, iftira etmək, şər atmaq.

КЛЕВЕТНИК м. böhtançı, iftiraçı, şər atan.

КЛЕВЕТНИЦА ж. böhtançı qadın (qız).

КЛЕВЕТНИЧЕСКИ нареч. böhtancasına, iftiralı, yalan.

КЛЕВЕТНИЧЕСКИЙ прил. böhtanlı, böhtanla dolu, iftiralı; клеветнические измышления iftira.

КЛЕВÓК м. dan. dimdikləmə, dimdik vurma; dimdik.

КЛЕВРЁТ м. yoldaş, şerik, əlbir (pis işdə).

КЛЕЕВАР м. yapışqançı (yapışqan hazırlayan fəhlə).

КЛЕЕВАРЕНИЕ ср. мн. *нет* yapışqan hazırlama, yapışqan istehsalı.

КЛЕЕВАРЕННЫЙ клееварение söz. sif.; клееваренный завод yapışqan zavodu.

КЛЕЕВАРНЫЙ прил. bax клееваренный.

КЛЕЕВАРНЯ ж. yapışqan istehsalatı.

КЛЕЕВОЙ 1. клей söz. sif.; клеевой запах yapışqan iyi; 2. yapışqanlı; клеевая краска yapışqanlı boya.

КЛЕЁНКА ж. müşəmbə.

КЛЕЁННЫЙ прич. yapışdırılmış.

КЛЕЁНОЧНЫЙ клеёнка söz. sif.

КЛЕЁНЧАТЫЙ прич. müşəmbədən qayrılmış; клеёнчатый портфель müşəmbədən qayrılmış portfel, müşəmbə portfel.

КЛЕЁНЫЙ прил. yapışqanlı; клеёная бумага yapışqanlı kağız.

КЛЕЙЛЬНЫЙ хлс. клеика söz. sif.

КЛЕЙЛЬЩИК м. yapışdırıcı, yapışdırma işi ilə məşğul olan fəhlə.

КЛЕИТЬ *несов.* yapışdırmaq, yapışqanlamaq.

КЛЕИТЬСЯ *несов.* 1. yapışmaq; 2. yapışdırılmaq; 3. məc. baş tutmaq, düzəlmək, düz gəlmək; у нас дело не клеится işimiz baş tutmur.

КЛЕЙ м. мн. *нет* yapışqan; древесный клей kitrə; резиновый клей rezin

yapışqanı; **КЛЕЙ** и **ножницы** isteh. kəsib yapışdırma, kəs-yapışdır; **РАБОТАТЬ** клеём и ножницами kompilyasiya ilə məşğul olmaq.

КЛЕЙКА ж. мн. *нет* yapışdırma.

КЛЕЙКИЙ прил. yapışqan, yapışqanlı, yapışan; **КЛЕЙКИЕ** вещества yapışqan maddələr.

КЛЕЙКОВИНА ж. мн. *нет* biol. öz (taxılın tərkibində olub xəmirə yapışqanlıq xassəsi verən zülali maddə).

КЛЕЙКОСТЬ ж. мн. *нет* yapışqanlıq, yapışma qabiliyyəti.

КЛЕЙМЕНИЕ ср. bax **клеимление**.

КЛЕЙМЁНЫЙ прил. damğalı, damğa basılmış, dağlanmış; **КЛЕЙМЁНЫЙ** товар damğalı mal; **КЛЕЙМЁНЫЙ** скот damğa basılmış mal-qara.

КЛЕЙМИТЬ *несов.* 1. damğalamaq, damğa basmaq, damğa vurmaq; **КЛЕЙМИТЬ** гири çəki daşlarına damğa vurmaq; 2. dağlamaq; **КЛЕЙМИТЬ** скот mal-qaranı dağlamaq (damğa vurmaq); **КЛЕЙМИТЬ** позором biabır etmək, rüsvay etmək, damğalamaq.

КЛЕЙМЛЕНИЕ ср. 1. damğalama, damğalanma; damğa basma, damğa basılma; 2. dağlama, dağlanma.

КЛЕЙМО ср. (мн. **клейма**) 1. damğa; 2. möhür; 3. məc. iz, ləkə.

КЛЕЙМОВЩИК м. damğavuran, damğabasan.

КЛЕЙСТЕР м. мн. *нет* çiriş, yapışqan.

КЛЕКОТ м. qarılı (qartal bağırması).

КЛЕКОТАТЬ *несов.* qarıldamaq (qartal və s.).

КЛЕКТ м. bax **клекот**.

КЛЕКОТАТЬ *несов.* bax **клекотать**.

КЛЕММА ж. tex. klemma, sıxac.

КЛЁН м. bot. ağcaqayın (ağac).

КЛЁНОВНИК м. ağcaqayınlıq, ağcaqayın meşəsi.

КЛЁНОВЫЙ 1. клён söz. sif.; клёновый лес ağcaqayın meşəsi; 2. ağcaqayından qayrılmış.

КЛЕПАЛО ср. 1. tex. pərçim çəkici; 2. tar. dəmir lövhə (zəng əvəzində çalınan metal lövhə).

КЛЕПАЛЬНЫЙ клёпка *söz. sif.*; клепальная машина *pərçim maşını*
КЛЕПАЛЬЩИК *m* *pərçimçi, pərçim ustası.*
КЛЕПАНИЕ *ср. мн. нет* *pərçimləmə, pərçim.*
КЛЕПАННЫЙ *прич.* *pərçimlənmiş.*
КЛЕПАНЫЙ *прил.* *pərçimli; pərçimləmə üsulu ilə qayrılmış.*
КЛЕПАНЬ *ж. мн. нет* *dəmir örtü (bir şeyin üzünə çəkilən dəmir).*
КЛЕПАТЬ I *несов.* *pərçimləmək.*
КЛЕПАТЬ II *несов. дан.* *böhtan atmaq, qara yaxmaq.*
КЛЕПКА *ж. 1.* *çəllək taxtası; 2.* *pərçimləmə; 3.* *pərçim çəkici; 4.* *не хватает (не достаёт) (одной) клепки в голове дан.* *bir vinti çatmır.*
КЛЕПОЧНИК *м* *çəllək taxtası hazırlayan fəhlə.*
КЛЕПОЧНЫЙ клёпка *söz. sif.*
КЛЕППЕР *м* *klepper (at cinsi).*
КЛЕПСИДРА *ж* *klepsidra, su saati (vaxtı damcı-damcı sızan suyun səviyyəsi ilə göstərən qədim saat).*
КЛЕПТОМАН *м* *tib. kleptoman (kleptomaniyaya tutulmuş adam).*
КЛЕПТОМАНИЯ *ж. мн. нет* *tib. kleptomaniya (oğurluğa meyl göstərməkdən ibarət ruhi xəstəlik).*
КЛЕПТОМАНКА *ж* *kleptoman qadın (qız).*
КЛЕРИКАЛ *м* *klerikal (klerikalizm tərəfdarı; klerikallar partiyasının üzvü).*
КЛЕРИКАЛИЗМ *м. мн. нет* *klerikalizm (ölkənin siyasi və mədəni həyatında dini təşkilatların hakimiyyətini möhkəmlətməyə çalışan siyasi cərəyan).*
КЛЕРИКАЛЬНЫЙ *клерикализм* *söz. sif.*; *клерикальная партия* *klerikal partiya, klerikallar partiyası.*
КЛЕРК *м. 1.* *klerk (Qərbi Avropanın bəzi ölkələrində kantor xidmətçisi); 2.* *ruhani (orta əsrlərdə Fransada və İngiltərədə).*
КЛЕРОВАЛЬНЫЙ *прил. tex.* *təmizləyici, saflaşdırıcı; şəffaflaşdırıcı; клеровальный прибор* *təmizləyici (şəffaflaşdırıcı) cihaz.*
КЛЕРОВАТЬ *несов.* *təmizləmək, saflaşdırmaq; şəffaflaşdırmaq (qəndi, yağı və s.).*

КЛЕРОВАТЬ *ж. мн. нет* *təmizlə(n)mə, saflaşdır(ıl)ma; şəffaflaşdır(ıl)ma.*
КЛЕСТ *м* *alacədimdik (quş).*
КЛЕСТОВКА *ж* *(dişi) alacədimdik.*
КЛЕСТОВЫЙ клёст *söz. sif.*; *клевостое яйцо* *alacədimdik yumurtası.*
КЛЕТКА *ж. 1.* *qəfəs; клетка для птиц* *quş qəfəsi; 2.* *xana, dama; 3. biol. hüceyrə; нервная клетка* *əşəb hüceyrəsi; 4.* *в клетку* *və ya клетками* *dama-dama; тетрадь* *в клетку* *dama-dama dəftər; материал* *в клетку* *dama-dama parça; грудная клетка* *anat. döş qəfəsi.*
КЛЕТКОВИНА *ж. мн. нет* *бах клетчатка.*
КЛЕТЧКА *ж. 1.* *клетка* *söz. kiç.; 2. biol. hüceyrə.*
КЛЕТЧНЫЙ *клетка* *söz. sif.*
КЛЕТУШКА *ж. 1.* *клеть* *söz. kiç.; 2.* *qəfəs (kiçik otaq mənasında).*
КЛЕТЧАТКА *ж* *sellüloz (1. bitki hüceyrələrinin qabığına təşkil edən maddə; 2. sellülozdan alınan lifli maddə); 3.* *подкожная клетчатка* *anat. dərialtı birləşdirici toxuma.*
КЛЕТЧАТЫЙ *прил. 1.* *dama-dama, xana-xana; клетчатый материал* *dama-dama parça; 2.* *göz-göz; 3. biol. hüceyrəli.*
КЛЕТЬ *ж. 1.* *məh. anbar; 2.* *qaldırıcı qurğu (şaxtalarda).*
КЛЕЦКА *ж. (мн. клёчки)* *klyotsk (duruxorəyə tökülən xəmir parçası).*
КЛЕШ *м* *klyos (aşağısı gen paltar - yubka, şalvar).*
КЛЕШНЕВИДНЫЙ *прил.* *qısqacşəkilli; клешневидные челюсти* *qısqacşəkilli çənələr.*
КЛЕШНЕОБРАЗНЫЙ *бах клешневидный.*
КЛЕШНЯ *ж. (мн. клешни)* *1. qısqac (xərçəng ayağının ucu); 2.* *xamutın taxtası.*
КЛЕЩ *м* *zoöl. gənə.*
КЛЕЩЕВИНА *ж. мн. нет* *bot. gənəgərçək.*
КЛЕЩЕВИННЫЙ *клевшевина* *söz. sif.*; *клевшевиное масло* *gənəgərçək yağı.*
КЛЕЩИ *ед. нет* *1. kəlbət; 2. maşa; 3.* *клевшами тащить (вытягивать) (слово, ответ) из кого* *(sözü, cavabı)*

kəlbətinlə çəkmək; клешами не вытянешь (не вытянешь) чего ... kəlbətinlə çəkmək olmur.
КЛИВЕР *м* *dəniz. kliver (gəminin qabaq tərəfindəki üçbucaq çərçəkəni).*
КЛИЕНТ *м. 1.* *müştəri; 2. sifarişçi*
КЛИЕНТКА *ж* *müştəri qadın.*
КЛИЕНТСКИЙ *клиент* *söz. sif.*
КЛИЕНТУРА *ж. мн. нет* *собр. 1. müştərilər; 2. sifarişçilər.*
КЛИЕНТУРНЫЙ *клиентура* *söz. sif.*
КЛИЗМА *ж* *tib. imalə.*
КЛИК *м. 1.* *çığırtı, səs, nida, qışqırtı; победный клик* *qalibiyyət nidası; 2.* *çağırış.*
КЛИКА *ж* *dəstə, guruh, kompaniya (quldur dəstəsi).*
КЛИКАТЬ *несов. 1.* *çığırtmaq, qışqırtmaq; 2.* *səsləmək, haylamaq, çağırmaq, qışqırmaq; 3.* *adlandırmaq, ad vermək; его кличут* *Васей onun adı Vasyadır.*
КЛИКНУТЬ *сов. и однокр.* *бах кликать; 4.* *кликнуть клич* *tənt. müraciət etmək (xalqa).*
КЛИКУН *м* *məh. 1. çığırgan, bağırğan, qışqırqçı; гусь-кликун* *çığırgan qaz; 2.* *çığırtısı ilə yırırtı heyvanları aldadıb tələyə çəkmək üçün tələyə bağlanan qoyun və ya donuz balası.*
КЛИКУША *м и ж* *isteriyalı qadın, tutması olan qadın.*
КЛИКУШЕСКИЙ *кликушество* *və кликуша* *söz. sif.*; *кликушеские припадки* *isteriya tutmaları.*
КЛИКУШЕСТВО *ср. 1.* *isteriya, əşəbi çıxırma xəstəliyi; 2. məc. hay-küycülük, əşəbi çıxırta, bağırta.*
КЛИМАКС *бах климактерий.*
КЛИМАКТЕРИЙ *м. мн. нет* *tib. klimakteri (qocalığın yaxınlaşması ilə əlaqədar olaraq qadın cinsiyyət vəzirlərinin fəaliyyətindən düşməsi dövrü).*
КЛИМАКТЕРИЧЕСКИЙ *tib. климактерий* *söz. sif.*; *климактерический период у женщин* *qadınlarda klimakteri dövrü.*
КЛИМАТ *м* *iqlim, ab-hava.*
КЛИМАТИЗИРОВАТЬСЯ *несов.* *iqlimə uyumaq; mühitə uyumaq, uyğunlaşmaq.*

КЛИМАТИЧЕСКИЙ *климат* *söz. sif.*; *климатические условия* *iqlim şəraiti.*
КЛИМАТОЛОГ *м* *iqlimşünas.*
КЛИМАТОЛОГИЧЕСКИЙ *климатология* *söz. sif.*; *климатологи* *климатологические наблюдения* *klimatoloji müşahidələr.*
КЛИМАТОЛОГИЯ *ж. мн. нет* *klimatologiya (iqlimi öyrənən elm).*
КЛИМАТОТЕРАПИЯ *ж. мн. нет* *klimatoterapiya (iqlimlə müalicə üsulu).*
КЛИН *м. (мн. клинья)* *1. paz, çiv; 2. k. t. əkin sahəsi; яровой клин* *yazlıq əkin sahəsi; 3. xıştək (paltarda); 4. zolaq; 5.* *клином вышибать (выбивать)* *pazla çıxarmaq; клином не вышибешь* *heç bir şeylə beynindən çıxarmaq mümkün deyil.*
КЛИНИКА *ж* *tib. klinika.*
КЛИНИЦИСТ *м* *tib. klinisist (klinikada işləyən və praktiki həkimlikdən əlavə elmi müşahidə və tədqiqatla məşğul olan həkim).*
КЛИНИЧЕСКИЙ *tib. клиника* *söz. sif.*; *клиник; клинические условия для лечения больного* *xəstəni müalicə etmək üçün klinika şəraiti; клиническое лечение* *klinik müalicə.*
КЛИНКЕР I *м* *tex. klinker (odadavamlı kərpic).*
КЛИНКЕР II *м* *idm. klinker (idman qayığı).*
КЛИНКЕРНЫЙ *клинкер I* *söz. sif.*
КЛИНКЕРОВАТЬ *сов. и несом.* *клинковать* *глину* *gildən klinker hazırlamaq.*
КЛИНКОВЫЙ *клинок* *söz. sif.*
КЛИНОВИДНЫЙ *прил.* *pazşəkilli, paza oxşar.*
КЛИНОК *м. 1.* *tiyə; 2. клин* *söz. kiç.; kiçik paz.*
КЛИНОЛИСТНЫЙ *прил. bot. pazyaarpaqlı; клинолистный дуб* *pazyarpaqlı palıd.*
КЛИНОМЕТР *м* *klinometr (1. mailiyyi ölçən alət; 2. gəminin aylıma bucağını ölçmək üçün cihaz).*
КЛИНООБРАЗНЫЙ *прил. 1.* *pazşəkilli; 2. filol. mixi; клинообразные письмена* *mixi yazılar.*

КЛИНОПИСНЫЙ *прил. filol.* mixi xətlı; **клинописные тексты** mixi (xətlı) mətnlər.

КЛИНОПИСЬ *ж 1. filol.* mixi xətt; 2. mixi yazı.

КЛИНОЧНЫЙ *бах клинковый.*

КЛИНЫШЕК *м клин* söz. kiç.

КЛИПЕР *м дəniz.* kliper (itigədən yelkənli gəmi).

КЛИР *м köhn.* 1. ruhanilər (müəyyən bir kilsənin ruhaniləri); 2. kilsə xoru.

КЛИРИК *м* *бах клирошанин.*

КЛИРИНГ *м iqt.* kliring (dövlətlər arasında banklar vasitəsilə nağd pulsuz haqq-he-sab).

КЛИРИНГОВЫЙ *клиринг* söz. *sif.;* **клиринговые операции** kliring əməliyyatı.

КЛИРОС *м* *kliros* (kilsənin yuxarı başında sağ və solda oxuyanlar üçün hündür yer).

КЛИРОШАНИН *м (мн. клирошане) köhn.* klir üzvü (*бах клир*).

КЛИСТІР *м* *бах клизма.*

КЛИСТІРНЫЙ *клистир* söz. *sif.*

КЛИЧ *м* çağırış, müraciət, nida, hay; *о* **кликнуть** *клик* *сəг* *çəkmək.*

КЛИЧКА *ж 1. ad* (heyvana verilən ad); 2. ləqəb, ayama.

КЛИШЕ *ср нескл. мѣтб.* klşe (1. *çap üçün metal və ya taxta parçası üzərində tərsinə qazılmış şəkil*; 2. *məc. şablon, standart, basmaqalib; çeynənmiş söz, ifadə*).

КЛОАКА *ж 1.* çirkab borusu; 2. çirkab qu-yusu; 3. zibilxana; 4. *məc. yavaxana*; 5. *zool.* ifrazat dəliyi (bəzi heyvanlarda bağırsaq və sidik-cinsiyyət orqanlarının ümumi dəliyi).

КЛОАКАЛЬНЫЙ клоака (4-cü mənada) söz. *sif.*

КЛОАЧНЫЙ клоака (1-ci mənada) söz. *sif.*

КЛОБѸК *м* *klobuk* (ucu şiş rahib papağı).

КЛОЗЕТ *м* *ayaqyolu.*

КЛОЗЕТНЫЙ клозет söz. *sif.*

КЛОК *м (мн. клочья, клоки) 1.* çəngə, tutam; **клок шерсти** bir çəngə yun; **клок сена** bir çəngə ot; 2. parça, tikə; **изорвать бумагу в клочья** kağızı tikə-tikə doğramaq; 3. topa.

КЛОКОТ *м* *мн. нет 1.* (piqqıltı ilə) qaynama; 2. guruldama, piqqıldama, xışıldama,

xırıldama; 3. gurultu, piqqıltı, xışıltı, xır-ıltı; **клокот моря** dənizin gurultusu; **клокот груди** sinənin xırıltısı.

КЛОКОТАНИЕ *ср мн. нет* *бах клокот.*

КЛОКОТАТЬ несов. 1. piqqıltı ilə qaynamaq, piqqıldamaq, loqqıldamaq; 2. dal-ğalanmaq; 3. loqqıldamaq, guruldamaq (*axan ya dalğalanan su haqqında*); 4. xışıldamaq, xırıldamaq (*sinə, boğaz*); 5. *məc.* coşmaq, aşib daşmaq.

КЛОКТАТЬ *бах клохтать.*

КЛОН *м idm.* meyl, yana əyilmə.

КЛОНИТЬ несов. 1. əymək; **ветер клонит верхушки деревьев** külək ağacların başını əyir; 2. *məc.* meyl etdirmək, yönəltmək; 3. *məc.* tutmaq, basmaq; **меня клонит ко сну** məni yuxu basır; 4. *köhn.* aşağı dikmək (*gözü*); 5. işarə etmək; nəzərdə tutmaq; **с первых слов я догадался, к чему он клонит** o, ağzını açan kimi nəyə işarə etdiyini anladım; *о* **клонить голову (шею, спину)** boyun əymək, tabe olmaq.

КЛОНИТЬСЯ несов. 1. əyilmək; 2. meyl etmək; 3. enmək; 4. yaxınlaşmaq; **дело клонится к развязке** iş sona yaxınlaşır.

КЛОП *м 1.* taxtabiti; 2. *məc. zar.* balaca, cırdan (*uşaq*).

КЛОПІНЫЙ клоп söz. *sif.;* **клопінный укус** taxtabiti dişləməsi.

КЛОПОВНИК *м 1.* taxtabiti çox olan yer, taxtabitili otaq; taxtabiti yuvası, taxtabiti basmış yer; 2. *bot.* bozalacaq (*xaççiçəklilər fəsiləsindən alağ otu*).

КЛОПОВЫЙ клоп söz. *sif.;* **клоповое гнездо** taxtabiti yuvası.

КЛОПОМОР *м* taxtabiti qıran (*dərman, ci-haz, adam*).

КЛОУН *м* *kloun*, oyunbaz; təlxək.

КЛОУНАДА *ж* *klounada* (1. *klounların iştirakı ilə göstərilən tamaşa*; 2. *məc. məzhəkçilik, oyunbazlıq, hoqqabazlıq*; 3. *təlxəklik*).

КЛОУНСКИЙ клоун söz. *sif.;* **клоунские выходы** *məc.* məsxərəçilik, təlxəklik, oyunbazlıq.

КЛОХТАНЬЕ *ср мѣт.* 1. qaqıldama (*toyuy və s.*); 2. *məc.* deyimə, şikayətlənmə, donquldanma, ah-vay.

КЛОХТАТЬ несов. *мѣт.* 1. qaqıldamaq (*toyuy və s.*); 2. *məc.* deyimək, şikayətlənmək, donquldanmaq, mırıldanmaq, ah-vay etmək.

КЛОЧКОВАТЫЙ прил. 1. topaşəkili; 2. topa-topa, tikə-tikə, pərən-pərən, parça-parça, didik-didik; 3. pırtlaşıq, qarışiq (*saç, yun*).

КЛОЧОК *м* bir tikə, bir parça, bir çəngə; **клочок бумаги** bir parça kağız; **клочок сена** bir çəngə ot.

КЛУБ I *м 1.* yumaq; 2. burum, sütun; **клубы дыма** tüstü burumları.

КЛУБ II *м 1.* klub; **заводской клуб** zavod klubu; **колхозный клуб** kolxoz klubu; 2. klub (*Fransa burjua inqilabı dövründə siyasi partiyaların adı*).

КЛУБЕНЕК *м bot.* kök şişi (bəzi bitkilərin kökündə əmələ gələn azotlu şişlər).

КЛУБЕНЬ *м bot.* kök yumrusu; **клубни картофеля** kartof yumruları.

КЛУБЕНЬКОВЫЙ bot. 1. клубенек söz. *sif.;* **клубеньковые бактерии** kök bakteriyaları; 2. köküyumrulu; **клубеньковые растения** köküyumrulu bitkilər.

КЛУБИТЬ несов. burum-burum etmək, burum-burum qaldırmaq, topa-topa qaldırmaq.

КЛУБИТЬСЯ несов. burulub qalxmaq, topa-topa qalxmaq, burum-burum qalxmaq.

КЛУБМЕН *м* klubmen (*vaxtını həmişə klubda keçirən adam*).

КЛУБНЕВОЙ клубень söz. *sif*

КЛУБНЕПЛОД *м bot.* kökyumrusu.

КЛУБНИКА *ж* *мн. нет bot.* bağciyələyi.

КЛУБНИЧКА *ж* *клубника* söz. *kiç*

КЛУБНИЧНИК *м 1.* çiyləklik; 2. çiylək kolu.

КЛУБНИЧНЫЙ клубника söz *sif.* **клубничный куст** çiylək kolu.

КЛУБНЫЙ клуб söz. *sif.;* **клубный работник** klub işçisi.

КЛУБОК *м (мн. клубки) 1.* yumaq, kələf; **клубок ниток** bir yumaq sap; **кошка свернулась клубком** pişik yumaq kimi yumulub; 2. *məc.* çoxluq, silsilə.

КЛУБОЧЕК *м* yumaqcıq.

КЛѸМБА *ж* çiçək ləki, çiçək kərdisi.

КЛѸНЯ *ж* *мѣт.* anbar, samanlıq.

КЛѸПП *м* *tex.* yivəçan (*alət*).

КЛѸША *ж* *мѣт.* 1. qırt toyuq, kürт toyuq; 2. *məc.* küt, korazehin (*qadın*); 3. *mѣт.* dolaşa, qağayı.

КЛЫК *м anat.* 1. körək diş; 2. diş (*heyvanlarda*); *о* **клык кабана** qaban qıncı.

КЛЫКАСТЫЙ прил. iridiş, yekədiş; **клыкастый волк** iridiş canavar.

КЛЮВ *м* dimdik.

КЛЮЗ *м* *дəniz.* klüz (*gəminin burnunda lövbər zəncirinin keçdiyi deşik*).

КЛЮКА *ж* əsa (*ayrıbaşlı əlağacı*).

КЛЮКАТЬ несов. *дан.* 1. *бах* **клюкнуть**; 2. içkiyə aludə olmaq.

КЛЮКАТЬСЯ несов. *дан.* *бах* **клюкнуться.**

КЛЮКВА *ж* *мн. нет* *mərcani*, quşüzümü; *о* **вот так клюква!** *дан.* heç gözlemək olmazdı, heç gözleməzdim.

КЛЮКВЕННЫЙ клюква söz. *sif.;* quşüzümündən hazırlanmış; **клюквенный кисель** quşüzümü kiseli.

КЛЮКНУТЬ сов. *дан.* bir az içmək, vurmaq.

КЛЮКНУТЬСЯ сов. *дан.* ağzı üstə yıxılmaq.

КЛЮНУТЬ однокр. *бах* **клевать**; *о* **клюнуть носом** ağzı üstə dəymək.

КЛЮЧ I *м 1.* açar; **ключ от шкафа** şkaflın açarı; **ключ для часов** saat açarı; **гаечный ключ** qayka açarı; **ключ шифра** şifrə açarı; 2. *məc.* vasitə, yol (*çətin bir şeyi həll etmək üçün*); 3. açar-nişan (*inq. əv. kamergerlərin mundirinə tikilən açar şəkilli nişan*); *о* **отпереть золотым ключом** rüsvətlə aldə etmək.

КЛЮЧ II *м* *mus.* açar (*not sətrinin başında olub, onların mənasını müəyyən edən işarə*); **басовый ключ** bas açarı; **скрипичный ключ** skripka açarı.

КЛЮЧ III *м* bulaq, çeşmə; *о* **бить (кипеть) ключом** qaynamaq, fişqırmaq.

КЛЮЧ IV *м* *arxit.* kələ daşı (*tağın kələsindəki son daş*).

КЛЮЧАРЬ *м 1. köhn.* açarçı; 2. kilə avadanlığına baxan keşiş.

КЛЮЧЕВИНА *ж* *mѣт.* bataqlıq (*bulaq və ya çeşmə yanında*).

КЛЮЧЕВОЙ I *ключ I söz. sıf.; ключевая позиция тас. hakim mövqe.*
КЛЮЧЕВОЙ II *ключ II söz. sıf.; mus. ключевой знак açar işarəsi.*
КЛЮЧЕВОЙ III *ключ III söz. sıf.; ключевая вода bulaq suyu.*
КЛЮЧЕВОЙ IV *ключ IV söz. sıf.; arxit. ключевой камень köllök daş.*
КЛЮЧИК *ключ söz. kiç. açarçıq.*
КЛЮЧИЦА *ж anat. körpücük sümüyü.*
КЛЮЧИННЫЙ *ключница söz. sıf.*
КЛЮЧНИК *м köhn. açarçı, anbardar.*
КЛЮЧНИЦА *ж бах ключник.*
КЛЮШКА *ж 1. krujeva mili (taxtadan); 2. tex. qarmaq; 3. idm. xokkey ağacı.*
КЛЯКСА *ж ləka, mürəkəb ləkəsi.*
КЛЯНЧИТЬ *несов. yalvarmaq, istəmək, yalvarıb almaq, üzünün suyunu tökərək almaq, yolçuluq etmək.*
КЛЯП *м tıxac (heyvanın dişləməsi, yaxud adamın çıxırmaması üçün onların ağzına tıxanılan şey).*
КЛЯСТЬ *несов. lənətləmək, nifrın etmək.*
КЛЯТЬСЯ *несов. and içmək.*
КЛЯТВА *ж and; дать клятву and içmək; нарушить клятву andı pozmaq; 0 аннибалова клятва qəti and, qəti qərar, qəti söz, əhd.*
КЛЯТВЕННЫЙ *прил. andlı; клятвенный обет əhd-peyman.*
КЛЯТВОПРЕСТУПЛЕНИЕ *ср andı pozma, andı sındırma.*
КЛЯТВОПРЕСТУПНИК *м andı(nı) pozan, andı(nı) sındıran adam.*
КЛЯУЗА *ж şər, böhtan, iftira, fitnə, şeytançılıq, xəbərcilik, dedi-qodu.*
КЛЯУЗНИК *м şər atan, böhtançı, fitnəçi, fitnəkar, şeytan, araqarışdıran, dedi-qoduçu, xəbərci.*
КЛЯУЗНИЧАТЬ *несов. şər atmaq, fitnə törətmək, fitnəkarlıq etmək, böhtançılıqla məşğul olmaq, şeytançılıq etmək, ara qarışdırmaq.*
КЛЯУЗНИЧЕСКИЙ *кляузник söz. sıf.*
КЛЯУЗНИЧЕСТВО *ср мн. нет böhtançılıq, fitnəkarlıq, xəbərcilik, dedi-qoduçuluq, ara qarışdırma.*
КЛЯУЗНЫЙ *прил. səncəl, çirkin, pis; кляузное дело səncəl iş.*

КЛЯЧА *ж yabı.*
КНАРУЖИ *нареч. dan. üz tərəfdə(n), bayırında(n), xaricində(n).*
КНАСТЕР *м köhn. knaster (tünd tütün).*
КНЕЛЬ (КНЕЛИ) *мн. ж knel, küftə (ətdən, balıqdan).*
КНЕХТ *м dəniz. knext (gəmi göyərtəsində və ya körpüdə gəmi iplərini bağlamaq üçün sütun, dirəkci).*
КНИГА *ж 1. kitab; 2. bux. dəftər; бухгалтерские книги buxalteriya (mühasibat) dəftərləri.*
КНИГОВЕД *м kitabşünas.*
КНИГОВЕДЕНИЕ *ср мн. нет kitabşünaslıq.*
КНИГОВЕДЕНИЕ *ср мн. нет bux. dəftər-darlıq.*
КНИГОВЕДЧЕСКИЙ *книговедение söz. sıf.*
КНИГОЕД *м 1. zool. kitab qurdu, kağız qurdu (köhnə kitablara, kağızlara düşən qurd); 2. бах буквоед.*
КНИГОИЗДАТЕЛЬ *м kitab nəşriyyatçısı, nəşriyyatçı.*
КНИГОИЗДАТЕЛЬСКИЙ *книгоиздатель və книгоиздательство söz. sıf.; книгоиздательское дело kitab nəşriyyatı işi.*
КНИГОИЗДАТЕЛЬСТВО *ср kitab nəşriyyatı.*
КНИГОЛЮБ *м köhn. бах библиофил.*
КНИГОНОША *ж и м 1. kitabaparan, kitabpaylayan (evlərdə kitab aparan kitabxana işçisi); 2. kitab gözdirib satan adam.*
КНИГОНОШЕСКИЙ *книгоноша söz. sıf.*
КНИГОПЕЧАТАНИЕ *ср мн. нет çarpçılıq, çarp işi, mətbəəçilik; kitab çarp etmək.*
КНИГОПЕЧАТНИК *м köhn. çarpçı, kitab çarp edən adam.*
КНИГОПЕЧАТНЫЙ *книгопечатание söz. sıf.*
КНИГОПРОДАВЕЦ *м köhn. kitabsatan; kitab satıcısı.*
КНИГОТОРГОВЛЯ *ж мн. нет kitab ticarəti.*
КНИГОТОРГОВЫЙ *книготорговля söz. sıf.*
КНИГОТОРГЮЮЩИЙ *прил. и прич. kitab ticarəti ilə məşğul olan; kitabsatan.*
КНИГОХРАНИЛИЩЕ *ср 1. çox böyük kitabxana; 2. kitab anbarı, kitab saxlanılan yer.*

КНИГОЧЕЙ *м köhn. kitab oxumağı sevən, kitabsevən.*
КНИЖЕЧКА *книжка söz. kiç. kitabça, dəftərçə.*
КНИЖИЦА *книга söz. kiç. kiçik kitab.*
КНИЖИЩА *ж böyük kitab.*
КНИЖКА I *ж книга söz. kiç.; 1. kitabça; 2. членская книжка üzvlük kitabçası; 3. dəftərçə; карманная книжка cib dəftərçəsi.*
КНИЖКА II *ж anat. kitabça (gövsəyən heyvanların üçüncü mədəsi).*
КНИЖНИК *м 1. kitabsevən, kitaba həris, kitab həvəskarı, kitab maraqlısı; 2. kitab ticarəti işçisi.*
КНИЖНО *нареч. kitabda olduğu kimi, kitab dili ilə; книжно выражаться kitab dili ilə ifadə etmək.*
КНИЖНОСТЬ *ж мн. нет 1. həyatdan uzaq olma, həyatdan uzaqlıq; praktik həyatdan uzaqlıq; 2. kitaba hərislik; nəzəriyyəçiliyə hərislik.*
КНИЖНЫЙ *1. книга söz. sıf.; книжный переплёт kitab cildi; 2. mac. həyatdan uzaq; praktik həyatdan uzaq; yalnız nəzəri, mücərrəd; книжные знания praktik həyatdan uzaq olan bilik, mücərrəd bilik; 0 книжная палата kitab palatası.*
КНИЖОНКА *книга söz. kiç. kitabça.*
КНИЗУ *нареч. aşağı, aşağıya.*
КНИКСЕН *м köhn. təzim (qızların əyləndirən salam verməsi).*
КНИЦА *ж 1. məh. kötük; 2. dəniz. bucaqlıq (gəminin taxta hissələrini bərkətmək üçün taxtadan və ya metalдан qayırılmış bənd).*
КНОПКА *ж 1. knopka; 2. basma düyməsi; 0 нажать на все кнопки (пружины, педали) dan. бах нажать.*
КНОПОЧКА *ж knopka söz. kiç.*
КНОПОЧНЫЙ *кнопка söz. sıf.; кнопочная коробка knopka qutusu.*
КНУР, КНЫР *м бах хряк.*
КНУТ *м 1. qamçı, qırmanc, şallaq; 2. köhn. qamçı cəzası; 3. mac. zülm.*
КНУТИЩЕ *м iri qamçı, iri qırmanc, şallaq.*
КНУТОВОЙ *м cəllad; qamçı ilə adam döyən (qədimdə).*
КНУТОВОЙНИЧАТЬ *несов. 1. köhn. cəlladlıq etmək; 2. mac. zülm etmək, zalımlıq etmək.*

КНУТОВОЙНИЧЕСТВО, КНУТОВОЙСТВО *ср мн. нет 1. köhn. cəlladlıq etmək; cəlladlıq; 2. mac. zülm etmək, zülm.*
КНУТОВИЩЕ *ср qamçı dəstəsi, qırmanc dəstəsi.*
КНЯГИНЯ *ж köhn., tar. knyaginya, knyaz arvadı.*
КНЯЖЕНИЕ *ср tar. 1. knyazlıq etmək; 2. knyazlıq.*
КНЯЖЕСКИЙ *köhn., tar. князь söz. sıf.*
КНЯЖЕСТВО *ср tar. knyazlıq.*
КНЯЖИЙ *бах княжеский.*
КНЯЖИТЬ *несов. tar. knyazlıq etmək.*
КНЯЖИЧ *м tar. knyaz oğlu (knyazın cavan oğlu).*
КНЯЖНА *ж tar. knyaz qızı.*
КНЯЗЁК *м 1. князь söz. kiç.; 2. yoxsullaşmış knyaz.*
КНЯЗЬ *м knyaz (1. qədim Rusiyada qoşun sərkərdəsi və vilayət hakimi; 2. inq. əv. Rusiyada xüsusi xidmətlər üçün verilən və nəslən keçən fəxri rütbə).*
КО *пред. samitların bəzi qrupları ilə başlanan sözlərin qabağında "K" əvəzində işlənir; mas.: иди ко мне yanıma gəl; ко всем hamıya.*
КОАГУЛИРОВАНИЕ *ср fiz. kim. koagulyasiya etmək, pıxtalaşdırma.*
КОАГУЛИРОВАТЬ *сов. и несов. fiz. kim. koagulyasiya etmək, pıxtalaşdırmaq.*
КОАГУЛИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. koagulyasiya edilmək, pıxtalaşdırılmaq.*
КОАГУЛЯЦИЯ *ж fiz., kim. koagulyasiya, pıxtalaşma.*
КОАЛИРОВАТЬ *сов. и несов. koalisiyaya girmək.*
КОАЛИЦИОННЫЙ *1. коалиция söz. sıf.; коалиция; коалиционный договор koalisiya müqavilənaməsi; коалиционное правительство koalision hökumət (müxtəlif partiya nümayəndələrindən düzəldilmiş hökumət heyəti); 2. koalisiyada iştirak edən; коалиционная партия koalision partiya.*
КОАЛИЦИЯ *ж ittifaq, birləşmə, koalisiya.*
КОБАЛЬТ *м мн. нет kobalt (1. maqnitləşmə qabiliyyəti olan ağ-gümüşü metal; 2. tünd-göy rəngli boyaq; 3. tünd-göy rəng).*

КОБАЛТИН *м* kobaltin (*kobaltın kükürd-arsenik birləşməsindən ibarət mineral*).
КОБАЛТОВЫЙ 1. **кобалт** *сöz. sif.*; **кобалтовый цвет** kobalt rəngi; 2. kobalt-dan qayrılmış.
КОБЕЛЁК *м* 1. **кобель** *сöz. кіç.*; 2. **бах кобель** 2-ci mənadə.
КОБЕЛЬ *м* 1. erkək it, köpək; 2. erkək (*qurd, ayı, tülkü*); 3. *тəс.* arvadbaz, şor-göz kişi.
КОБЕНИТСЯ *несов. dan.* tərslik etmək, naz etmək, özünü naza qoymaq.
КОБЕЯ *ж* *bot.* ağac sarmaşığı.
КОБЗА *ж* kobza (*Ukrayna sazı*).
КОБЗАРСКИЙ **кобзарь** *сöz. sif.*; **кобзарские песни** kobzar mahnıları.
КОБЗАРСТВО *ср* *мн. нет.* 1. **собир.** kobzarlar; 2. kobzarlıq.
КОБЗАРЬ *м* kobzar (*Ukrayna xalq aşığı*).
КОБОЛЬД *м* kobold (*alman əfsanələrində cin*).
КОБРА *ж* zool. kobra (*gözlüklü zəhərli ilan*).
КОБУРА *ж* qobur (1. *tapanca qabı*; 2. *yə-hər çantası*).
КОБЧИК *м* zool. müşgül, gərincək (*quş*).
КОБЫЗ *м* qobuz (*Orta Asiya xalqlarında saza oxşar ikisimli musiqi aləti*).
КОБЫЛА *ж* 1. madyan; 2. *tar.* işgəncə skamyası (*keçmişdə adamları bağlayıb döymək üçün xüsusi skamya*); 3. *idm.* tullanma eşşəyi.
КОБЫЛИЙ **кобыла** *сöz. sif.*; **кобылий табун** madyan ilxısı; **кобылье молоко** at südü.
КОБЫЛИЦА *ж* **бах кобыла** 1-ci mənadə.
КОБЫЛКА *ж* 1. **кобыла** (1-ci mənadə) *сöz. кіç.* və *oxş.*; 2. *mus.* xərkək (*musiqi alətlərində simlərin altına qoyulan taxta parçası*); 3. zool. cəcirama.
КОБЫЛЯТИНА *ж* *мн. нет* madyan öti.
КОВАЛЬ *м* *тəх.* dəmirçi.
КОВАННЫЙ *прич.* 1. nallanmış; 2. döyülmüş, döyüldü hazırlanmış (*dəmir*).
КОВАНЫЙ *прил.* 1. döyməklə hazırlanmış, döymə; **кованое железо** döymə dəmir; 2. qırşaqlanmış, qırşaq çəkilmiş; **кованный сундук** dəmir qırşaq çəkilmiş sandıq; 3. *тəс.* aydın, ahəngdar, səlis (*ifadə*).

КОВА́РНО *нареч.* hiyləgərcəsinə, hiylə ilə, məkrli, aldadaq; iblisəsinə, şeytancasına, qəddarcasına.
КОВА́РНОСТЬ *ж* *мн. нет* hiyləgərlik, xainlik, məkrilik, iblislik, şeytanlıq, qəddarlıq.
КОВА́РНЫЙ *прил.* hiyləgər, xain, məkrli, şeytan, iblis, qəddar.
КОВА́РСТВО *ср* 1. **бах коварность**; 2. məkr, hiylə.
КОВА́ТЬ *несов.* 1. döymək (*dəmiri*); 2. nallamaq; 3. *тəс.* yaratmaq (*zəhmətlə, əziyyətə*); 4. qandallamaq, zəncirləmək, cidarlamaq, buxovlamaq.
КОВА́ТЬСЯ *несов.* 1. döyülmək (*dəmir*); 2. nallanmaq; 3. *тəс.* yaradılmaq (*zəhmətlə, əziyyətə*); 4. qandallanmaq, zəncirlənmək, cidarlanmaq, buxovlanmaq.
КОВА́Ч *м* *тəх.* dəmirçi.
КОВБО́Й *м* kovboy (*Şimali Amerikada: atlı çoban*).
КОВБО́ЙКА *ж* kovboyka (1. *kovboyların şlyapasına oxşar enlikənar şlyapa*; 2. *xüsusi biçimli dama-dama köynək*).
КОВБО́ЙСКИЙ **ковбой** *сöz. sif.*
КОВЕЛЛИ́Н *м* kovellin (*kükürdlü misdən ibarət mineral*).
КОВЁ́Р *м* 1. xalça, xalı, gəbə; 2. *тəс.* fərs, örtük; **зелёный ковёр** luga çəmənin yaşıl örtüyü.
КОВЁ́РКАНЬЕ *ср* korlama, pozma, xarab etmə, təhrif etmə (*edilmə*).
КОВЁ́РКАТЬ *несов.* korlamaq, pozmaq, xarab etmək, təhrif etmək.
КОВЁ́РКАТЬСЯ *несов.* korlanmaq, pozulmaq, xarab edilmək, təhrif edilmək.
КОВЕРКО́Т *м* koverkot (*bahalı yun parça*).
КОВЕРКО́ТОВЫЙ **коверкот** *сöz. sif.*; **коверкот**; **коверкотовое пальто** koverkot palto.
КОВКА *ж* *мн. нет* 1. döymə, döyülmə (*dəmir*); 2. nallama, nallanma.
КОВЌИЙ *прил.* döyülə bilən, döyülməyə qabil olan (*metal*).
КОВКО́СТЬ *ж* *мн. нет* döyülə bilmə, döyülmə qabiliyyəti (*metallarda*).
КОВО́ЧНЫЙ **ковка** *сöz. sif.*; **ковочный процесс** döymə prosesi.
КОВР́ИГА *ж* 1. *тəх.* **бах каравай**.

КОВР́ИЖКА 1. **коврига** *сöz. кіç.*; 2. **коврижка** (*pryanik növü*); 3. **ни за какие коврижки** heç bir vəchlə, heç vaxt.
КОВРИ́К *м* **ковёр** (1-ci mənadə) *сöz. кіç.*
КОВР́ОВЫЙ 1. **ковёр** (1-ci mənadə) *сöz. sif.*; **ковровая артель** xalça arteli; **ковровый промысел** xalçaçılıq, gəbəçilik; 2. xalça kimi, xalçaya oxşar.
КОВР́ОВЩИК *м* xalçaçı, gəbəçi, xalçatoxuyan, xalıttoxuyan.
КОВР́ОВЩИЦА *ж* xalçaçı, xalıttoxuyan qadın (*qız*).
КОВРОДЕ́Л *м* **бах ковровщик**.
КОВРОДЕ́ЛИЕ *ср* xalçaçılıq, xalçılıq.
КОВРОТКА́ЦКИЙ **ковроткачество** *сöz. sif.*; **ковроткацкая артель** xalçaçılıq arteli; **ковроткацкий станок** xalı dəzgahı, xana.
КОВРОТКА́Ч *м* xalçaçı, xalçatoxuyan, xalıttoxuyan.
КОВРОТКА́ЧЕСТВО *ср* xalçaçılıq.
КОВЧЕ́Г *м* 1. Nuhun gəmisi (*dini əfsanələrdə*); 2. mücrü (*kilsədə ibadətə aid şeyləri saxlamaq üçün*); 3. *тəс.* köhn. nicat, xilas.
КОВШ *м* 1. tayqulp, parç; 2. çalov; 3. kanal və ya körfəzin süni surətdə qapanmış hissəsi; 4. dənlik, səlsələ (*dəyirmanda*); 5. *tex.* təknə.
КОВШИ́К *м* tayqulp, parç.
КОВШО́ВЫЙ **ковш** *сöz. sif.*
КÓВЫ *ед. нет* köhn. hiylə, məkr; pis niyyət, pis fikir; tələ; quyu.
КОВЫ́ЛЬ *м* *bot.* ağot, ceyranotu.
КОВЫ́ЛЬНИК *м* *овч.* çöldovşanı.
КОВЫ́ЛЬНУТЬ *однокр.* **бах ковылять**.
КОВЫ́ЛЬНЫЙ **ковыль** *сöz. sif.*
КОВЫ́ЛЯТЬ *несов.* axsamaq; axsaya-axsaya yerimək, ağır-ağır yerimək, ayaqlarını sürüyə-sürüyə yerimək.
КОВЫ́РНУТЬ *однокр.* **бах ковырять** 1 və 2-ci mənalarda.
КОВЫ́РНУТЬСЯ *сов.* uyxılmaq, yerə dəymək.
КОВЫ́РЯНИЕ *ср* *мн. нет* 1. qurdalama; 2. eşələmə, didmə.
КОВЫ́РЯТЬ *несов.* 1. qurdalamaq; 2. eşələmək, didmək; 3. *тəс.* başdansıvdu etmək; 4. *тəх.* toxumaq (*çarığ*).

КОВЫ́РЯТЬСЯ *несов.* qurdalanmaq, eşələnmək.
КОГДА́ 1. *нареч.* haçan, nə vaxt, nə zaman; **когда придетъ?** haçan gələcəksən?; 2. *союз* vaxt, zaman; **когда я прихожу,** **тебя нет дома** mən gəldiyim zaman sən evdə olmursan; 3. *союз*... *дә, ...da şəkilçiləri ilə də ifadə olunur*; **каждый раз,** **когда он приходил** hər dəfə o gələndə; **это было,** **когда ты спал** bu iş sən yatanda olmuşdu; 4. *нареч.* **гах; работаю** **когда утром,** **когда вечером** *гах səhər, gah axşam işləyirəm*; 5. **есть когда!** vaxt hanı! macal hanı!; **есть когда** **возиться с этими делами** bu işlərlə məşğul olmaq üçün macalim hanı.
КОГДА́-ЛИБО **бах когда-нибудь**.
КОГДА́-НИБУДЬ *нареч.* bir zaman, bir vaxt; **жили ли вы когда-нибудь в деревне?** heç kənddə yaşamışsınız mı?
КОГДА́-ТО *нареч.* 1. vaxtilə, keçmişdə; 2. bir vaxtlar, bir zamanlar.
КОГÓ *мест.* kimi; **от кого** kimdən.
КОГÓРТА *ж* koqorta (1. *qədim Romada təxminən 600 nəfərlik qoşun dəstəsi; legionun onda biri*; 2. *тəс.* möhkəm birləşmiş dəstə).
КОГОТÓК *м* **коготь** *сöz. кіç.*
КОГÓТЬ *м* (*мн. когти*) 1. caynaq; **орлиный коготь** qartal caynağı; 2. dirnaq (*heyvanlarda*); 3. *тəс.* çəng, pəncə; **попасть в когти** (*чыи-либо*) ...pəncəsinə (çənginə) düşmək; 4. **быть в когтях кого;** **держатъ в когтях кого** caynağında saxlamaq, əlində saxlamaq.
КОГТИ́СТЫЙ *прил.* iti caynaqlı, iti dirnaqlı.
КОГТИ́ТЬ *несов.* *тəх.* caynaqlayıb yırtmaq, caynaqlayıb dağıtmaq.
КОД *м* kod (*şərti itisatlar sistemi*).
КО́ДА *ж* koda (1. *musiqi pyesində: əsas mövzunu qısaca təkrar edən son hissə*; 2. *müəyyən misralı şerin sonunda əlavə misra*).
КО́ДАК *м* kodak (*sadə fotoaparət*).
КОДЕ́ИН *м* *мн. нет* farm. kodein (*öskürək dərmanı*).
КО́ДЕКС *м* kodeks (1. *sistemə salınmış qanunlar külliyyatı*; 2. *тəс.* qayda, adət, əqidə; 3. *filol.* cildli qədim əlyazması).

КОДИРОВАТЬ *сов. и несов.* kodlamaq, kodla işarələmək, şifrləmək.
КОДИФИКАТОР *м* kodifikator (*kodifikasiya ilə məşğul olan adam*).
КОДИФИКАЦИОННЫЙ кодификация *сöz. sif.*; кодификационная работа *кодификаsiya işi*.
КОДИФИКАЦИЯ *ж* hüq. kodifikasiya (*qüvvədə olan qanunların sistemə salınması*).
КОДИФИЦИРОВАТЬ *сов. и несов.* hüq. kodifikasiya etmək, kodeks halına salmaq, sistemə salmaq (*qanunları*).
КОДИФИЦИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* hüq. kodifikasiya edilmək, kodeks halına salınmaq (*qanunlar*).
КОДОВЫЙ код *сöz. sif.*
КОЕ-ГДЕ *нареч.* bəzi yerlərdə, orada-burada.
КОЕ-КАК *нареч.* 1. bir təhər, bir sayaq, güc-bəla ilə, böyük zəhmətlə, çətinliklə; **кoe-как** дошёл до дому bir təhər (güc-bəla ilə) evə gəlib çatdım; 2. *мәс.* atıstı, necə gəldi, səliqəsiz, başdansıvma; **работа сделана кое-как** iş başdansıvma görülmüşdür.
КОЕ-КАКОЙ *мест.* 1. bəzi; **кoe-какие** вопросы bəzi məsələlər; 2. bir neçə, bir qədər, bir para; 3. çox az, cüzi miqdarda; pis.
КОЕ-КОГДА *нареч.* hərdənbir, aradib, bəzən.
КОЕ-КОМУ *мест.* bəzilərinə, bəzi adamlara, bir paralarına.
КОЕ-КТО *мест.* bəzi adamlar, bəziləri, bir paraları.
КОЕ-КУДА *нареч.* bəzi yerlərə.
КОЕЧНЫЙ 1. *койка* *сöz. sif.*; **кoeчное** покрывало çarpayı örtüyü; 2. *tib.* stasionar; **кoeчное** лечение stasionar müalicə.
КОЕ-ЧТО *мест.* az-maz, bir az, bəzi para, bəzi şeylər, ayın-oyun.
КОЖА *ж* 1. dəri; 2. qabıq; 3. gön; **из кожи (вон)** лезть dəridən çıxmaq (*çox alləmək, çalışmaq*); **кожа да кости** bir dəri, bir sümük (*çox ariq*); **ни кожи ни рожи** *дан.* bədhəybət.
КОЖАН *м* 1. dəri kurtka, dəri palto, müşəmbə palto; 2. *zool.* palazqulaq (*yarasa cinsi*).

КОЖАНКА *ж* dəri pencək, dəri kurtka.
КОЖАНЫЙ *прил.* dəridən tikilmiş (*qayrılmış*); **кожаное** пальто dəri palto; **кожанный** портфель dəri portfel.
КОЖЕВЕННИК *бах* **кожевенник**.
КОЖЕВЕННЫЙ *прил.* dəri -[i-]; **кожевенная** промышленность dəri sənayesi.
КОЖЕВНИК *м* 1. gön (dəri) istehsalı ustası (*fəhləsi*); 2. *köhn.* dəriçi, gönçü, dəri satan, gön satan; dabbaq.
КОЖЕВНЯ *ж* *köhn.* dabbaqxana.
КОЖЕДЕР *м* dərisoyan.
КОЖЕД *м* *zool.* dəri qurdu (*dəriyə ziyan verən cücü*).
КОЖЕРЫШКИ *ед. нет* *zool.* dəriqanadlılar.
КОЖЕМЯКА *м* *köhn.* dabbaq.
КОЖИМЫТ *м* *мн. нет* (*имитация кожи*) kojimit, süni dəri.
КОЖИМЫТНЫЙ **кожимит** *сöz. sif.*; kojimtdən qayrılmış (*tikilmiş*).
КОЖИМЫТОВЫЙ *прил.* kojimtdən qayrılmış (*tikilmiş*).
КОЖИСТОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. qalındərlik; 2. qalınqabıqlıq; 3. dəriyə oxşarlıq.
КОЖИСТЫЙ *прил.* 1. qalındərili; 2. qalınqabıq; 3. dəriyə (göna) oxşar, dəri kimi.
КОЖИЦА *ж* 1. nazik dəri; 2. nazik qabıq.
КОЖНИК *м* *дан.* dəri həkimi.
КОЖНЫЙ *кожа* *сöz. sif.*; **кожные** болезни dəri xəstəlikləri.
КОЖУРА *ж* *мн. нет* qabıq (*meyvədə*).
КОЖУХ *м* 1. kürk; 2. *tex.* örtük, qapaq, futlyar (*mexanizmlərdə*).
КОЗА *ж* (*мн. козы*) 1. keçi; 2. *tex.* ağırlıq-qaldıran maşın; **драть** (*лупить*) как Сидорову козу bərk döymək, bərk əzişdirmək.
КОЗЁЛ *м* (*мн. козлы*) təkə, erkək, erkək keçi; **козёл** отпущения qapazaltı, toplə; **пустить козла в огород** *мәс.* qoyunu qırda tapşırmaq; **как от козла молока**; **как от козла ни шерсти, ни молока** nə tüfəngə çaxmaq, nə dümbəyə toxmaq; **драть козла**; **козлом** петь *дан.* keçi kimi bəyirmək (*cür səslə oxumaq*).
КОЗЁЛ *м* *tex.* (*мн. козлы*) əridilən zaman qabın yanlarına və ya başqa şeyə yapışmış soyumuş metal.

КОЗЁЛ *III м* 1. *бах* козлы; 2. *бах* кобыла 3-сү мәнәдә.
КОЗЕЛКІ *ед. нет.* *бах* козлы.
КОЗЕЛӨК *м* *anat.* traqus (*xarici qulaq gicəsinin qabağında olan üçbucaq şəklində çıxıntı*).
КОЗЕРОГ *м* *zool.* dağ keçisi; **тропик** Козерога *astr.* Oğlaq tropiki.
КОЗЕТКА *ж* *köhn.* balaca taxt.
КОЗИЙ *коза* *сöz. sif.*; **козье** молоко keçi südü; **козья** ножка *tib.* dişçəken kəlbətin.
КОЗЛЁНОК *м* (*мн. козлята*) çəpiş, oğlaq, keçi balası.
КОЗЛЕТОН *м* *дан. zar.* pis səs, cır səs.
КОЗЛИК *козёл* *сöz. kiç.* və *oxş.* çəpiş.
КОЗЛИНЫЙ *козёл* *сöz. sif.*; **козлиная** борода keçi saqqalı.
КОЗЛИТЬ *несов.* 1. bərk sıçramaq (*atlar-da*); 2. pis oxumaq, xaric oxumaq (*mahnı*).
КОЗЛИЩЕ *м* (*мн. козлищи*) iri keçi, yekə keçi.
КОЗЛОВЫЙ *прил.* keçi dərisindən tikilmiş, tumac; **козловые** сапожки tumac çəkmə.
КОЗЛОНОГИЙ *прил.* keçiyayaq (*ayaqları keçi ayağına oxşayan*).
КОЗЛЫ *ед. нет* 1. qozla, şahnişin 2. eşşək (*inşaat işlərində işlədilan hündür skamyay*); 3. çatma; **поставить ружья в козлы** tüfəngləri baş-başa çatmaq.
КОЗЛЯК *м* qırmızımtıl-sarı başlı yeməli göbələk.
КОЗЛЯТИНА *ж* *мн. нет* keçi əti.
КОЗЛЯТНИК *м* *bot.* keçisədəfi, çəpişotu, yemlik.
КОЗНИ *мн.* (*ед. кознь* *ж*) fitnə, fəsad, intiqat; **строить козни** (*кому-н., против кого-н.*) ... quyu qazmaq.
КОЗОВОД *м* keçiçi; keçiçilik mütəxəssisi.
КОЗОВОДСТВО *ср* *мн. нет* keçiçilik.
КОЗОВОДСКИЙ *козоводство* *сöz. sif.*; **козоводческое** хозяйство keçiçilik təsərrüfatı.
КОЗОДОЙ *м* çobanaldadan (*quş*).
КОЗОЧКА *коза* *сöz. oxş.* və *kiç.* çəpişik.
КОЗУЛЯ *бах* косуля *I*.
КОЗЫРЁК *м* 1. günlük (*şapka qabaqlığı*); 2. sipər (*səngərdə*); **брат** (*взять*,

делать) под козырёк salam vermək (*hərbi qaydada*).
КОЗЫРНОЙ *бах* козырный.
КОЗЫРНУТЬ *однокр.* *бах* козырять.
КОЗЫРНЫЙ *козырь* *сöz. sif.*
КОЗЫРЬ *м* 1. kozır (*kart oyununda baş xal*); 2. *мәс.* əsas dəlil, əsas vasitə; **ходить** козырем *дан.* təşəxxüslə yerimək.
КОЗЫРЯТЬ *несов.* 1. kozırda getmək, kozır oynamaq (*qumarda*); 2. lovğalanmaq, təşəxxüs satmaq; 3. salam vermək (*hərbi qaydada*).
КОЗЮЛЬКА *козюля* *сöz. kiç.*
КОЗЮЛЯ *ж* *məh.* güzrə (*ilan*).
КОЗЯВКА *ж* *дан.* böcək.
КОЙТУС *м* *tib.* cinsi əlaqə.
КОЙ *мест.* *бах* который *вə* какой; **на кой** черт (*дьявол, леший*) nəyə lazımdır, nəyinə (nəyimə) gərəkdir; **ни в коем** случае; **ни в коем** разе heç bir vəchlə, heç cürə, qətiyyən, əsla.
КОЙ-ГДЕ *нареч.* *бах* кое-где.
КОЙКА *ж* *койка* (*1. çarpayı, taxt; 2. çevrilib özü boşalan yük arabası; 3. asma yatağı*).
КОЙ-КАК *нареч.* *бах* кое-как.
КОЙ-КАКОЙ *мест.* *бах* кое-какой.
КОЙ-КОГДА *дан* *бах* кое-когда.
КОЙ-КТО *мест.* *бах* кое-кто.
КОЙ-КУДА *нареч.* *бах* кое-куда.
КОЙНЁ *ср* *нескл.* dilç. koyne (*üstün bir dialekt əsasında əmələ gəlmiş ümumi dil*).
КОЙ-ЧТО *мест.* *бах* кое-что.
КОК *I* *м* kəkil.
КОК *II* *м* aşpaz (*gəmidə*).
КОКА *I* *ж* (*uşaq dilində*) qaqa, yumurta.
КОКА *II* *ж* *koka* (*yarpaqlarından kokain çıxarılan tropik ağac*).
КОКАИН *м* *farm.* kokain (*narkotik maddə*).
КОКАИНИЗМ *м* *мн. нет.* *tib.* kokainizm (*1. kokaindən təcridən zəhərlənmə nəticəsində əmələ gələn ruhi xəstəlik; 2. kokain mübtəlalığı, kokain, düşgünlüyü*).
КОКАИНИСТ *м* kokainçi, kokain çəkən (*kokain düşgünü*).
КОКАИНИСТКА *ж* kokain çəkən qadın (*qız*).
КОКАИНОВЫЙ *кокаин* *сöz. sif.*; **кокаин**овый наркоз kokain narkozu.

КОКАРДА ж kokarda (*rəsmi papaqlara vurulan dəmir nişan*).

КОКАТЬ *несов. дан.* bax **кокнуть**.

КОКАТЬСЯ *несов. дан.* bax **кокнуться**.

КОКЕТКА ж 1. işvəkar, cəlvəli, nazlı, qəmzəli (*geyimə və ya ədəlləri ilə kişilərin xoşuna gəlməyə çalışan qadın və ya qız*); 2. koketka (*paltarın yuxarı hissəsinə bütmə şəklində tikilən quraq*).

КОКЕТЛИВО *нареч.* işvə ilə, qəmzə ilə, nazla, cəlvə ilə, işvəkarcasına.

КОКЕТЛИВОСТЬ ж *мн. нет.* 1. işvəkarlıq, şuxluq; işvə, naz, qəmzə, cəlvə; 2. məc. bəzək, səliqə.

КОКЕТЛИВЫЙ *прил.* 1. nazlı, işvəli, cəlvəli, qəmzəli, şux; 2. məc. bəzəkli, səliqəli.

КОКЕТНИЧАНИЕ *ср. дан.* naz etmək, əzilib-büzülmə.

КОКЕТНИЧАТЬ *несов. дан.* 1. naz etmək, əzilib-büzülmək; qır vermək; 2. özüni bəyəndirməyə çalışmaq.

КОКЕТСТВО *ср. мн. нет.* 1. naz, işvə, qəmzə; 2. əzilib-büzülmə.

КОКИЛЬ *м. тек.* kokil (*metal məmulat tökmək üçün sökülüb quraşdırılan qəlib*).

КОКИЛЬНЫЙ *кокиль* *сөз. сиф.*

КОККИ *мн. (ед. кокк м)* bakt. kokklar (*yumru bakteriyalar*).

КОККОВЫЙ *кокки* *сөз. сиф.*

КОКЛЮШ *м. мн. нет.* tib. göyöskürək.

КОКЛЮШЕЧНЫЙ *прил.* mil ilə toxunmuş; *коклюшечные кружева* mil ilə toxunmuş krujeva.

КОКЛЮШКА ж krujeva mili.

КОКЛЮШНЫЙ *tib. коклюш* *сөз. сиф.*; göyöskürəyə tutulmuş, göyöskürəkli.

КОКНУТЬ *сов. дан.* 1. vurmaq, ilişdirmək; 2. öldürmək; 3. toqquşdurub sındırmaq.

КОКНУТЬСЯ *сов. дан.* 1. toxunmaq, dəymək; 2. dəyib sınmaq.

КОКО *ср.* bax **кока** 1.

КОКОН *м.* barama.

КОКОННЫЙ *прил.* barama -i[-i].

КОКОНОЗАГОТОВКИ *мн.* barama tədarükü.

КОКОНОЗАГОТОВИТЕЛЬНЫЙ *кононозаготовки* *сөз. сиф.*; *кононозаготовительный сезон* barama tədarükü mövsümü.

КОКОНОСУШИЛКА ж xüs. barama qurucusu, barama qurudulan yer.

КОКОРА ж *мәһ. xüs.* 1. kötük (*iyəyarpaqlı ağacın köüyü*); 2. kökü ilə birlikdə çıxarılmış ağac.

КОКОС *м.* 1. hindqozu ağacı, kokos ağacı; 2. hindqozu.

КОКОСОВЫЙ *кокос* *сөз. сиф.*; *кокосовое молоко* hindqozu südü; *кокосовая пальма* hindqozu ağacı.

КОКОТКА ж yüngül əxlaqlı qadın, fahişə.

КОКОШНИК *м.* kokoşnik (1. *şimal rus kəndli qadınlarının cutquya oxşar baş geyimi*; 2. *rus üslubunda tikilən evlər üzərində yarımqalxan şəkili bəzək*).

КОКС *м. мн. нет.* *тек.* koks (*daş kömür və ya torfdan alınan yanacaq*).

КОК-САГЫЗ *м.* kök-saqız (*kauçuk verən bitki*).

КОКСИТ *м. tib.* koksit (*çanaq-bud oynaqının iltihabı*).

КОКСОВАЛЬНЫЙ *прил. тек.* koklaşdırma -i[-i]; *коксовальная печь* koklaşdırma peçi.

КОКСОВАНИЕ *ср. мн. нет.* *тек.* koklaşdır(ıl)ma.

КОКСОВАННЫЙ *прич. тек.* koklaşdırılmış, koklaşmış.

КОКСОВАТЬ *несов. тек.* koklaşdırmaq; kömürü koksə çevirmək.

КОКСОВАТЬСЯ *несов. тек.* 1. koklaşmaq; 2. koklaşdırılmaq.

КОКСОВЫЙ *тек. кокс* *сөз. сиф.*; *коксовое производство* koks istehsalı.

КОКСОХИМИЧЕСКИЙ *прил. тек.* koks-kimya -i[-i]; *коксохимическая промышленность* koks-kimya sənayesi.

КОКСУЕМОСТЬ ж *мн. нет.* *тек.* koklaşma qabiliyyəti, koklaşma dərəcəsi.

КОКСУЮЩИЙСЯ *прич. тек.* koklaşan.

КОКТЕЙЛЬ *м.* kokteyl (*ədviyyat qatılmış spirtli şirin içki*).

КОЛ *г. м.* 1. (*мн. колья*) paya; 2. (*мн. колы*) bir (*məktəblərdə şagirdlərə verilən ən aşağı qiymət*); 3. *посадить на кол* payaya keçirmək (*qədimdə cəza üsülü*); *хоть кол на голове теши (кому)* beyninə yeritmək olmur, qandırmaq olmur; *колом стоять* şax, ağac kimi dayanmaq;

колом стоять в горле boğazdan getməmək, boğaza ilişib qalmaq.

КОЛ *г. м.* *ни кола, ни двора (у кого)* *дан.* lüt, yoxsul.

КОЛАЧИВАТЬ *многоч.* bax **колотить**. **КОЛБА** ж kolba (*kimya təcrübələrində işlədilən darboğazlı şüşə qab*).

КОЛБАСА ж (*мн. колбасы*) kolbasa.

КОЛБАСКА ж *колбаса* *сөз. кіç.*

КОЛБАСНИК *м.* kolbasaçı.

КОЛБАСНЫЙ *колбаса* *сөз. сиф.*; *колбасный цех* мясokомбинатı ət kombinatının kolbasa sexi.

КОЛБОЧКА ж *кіçик* kolba.

КОЛДОБИНА ж *мәһ. çuxur, çala, çala-çuxur.*

КОЛДОВАНИЕ *ср. мн. нет.* cadulama, ovsunlama, tilsimləmə.

КОЛДОВАТЬ *несов.* cadugərlik etmək, ovsunçuluqla məşğul olmaq; cadulamaq, tilsimləmək.

КОЛДОВСКОЙ 1. колдовство *сөз. сиф.*; 2. *мәс.* füsunkar, məftunedici.

КОЛДОВСТВО *ср. мн. нет.* cadugərlik, sehrbazlıq, ovsunçuluq.

КОЛДОВОГОР *м.* (коллективный договор) kollektiv müqavilə.

КОЛДОВОГОРНЫЙ *колдоговор* *сөз. сиф.*

КОЛДУН *м.* cadugər, sehrbaz, ovsunçu, gözbağlayıcı.

КОЛДУНЪ *ед. нет.* *мәһ.* ət qutabı.

КОЛДУНЯ ж *cadugər* qadın.

КОЛЕБАНИЕ *ср.* 1. tərpənmə, titrəyiş; *колебание почвы* yerin titrəyişi (tərpənməsi); 2. rəqs, rəqs etmə; *колебание маятника часов* saat kəfikirinin rəqsi; 3. *мәс.* tərəddüd, qərarıslıq, şübhə; 4. dəyişmə; enib-qalxma (*qiymət*).

КОЛЕБАТЕЛЬНЫЙ *колебание* *сөз. сиф.* *колебательное движение* titrəyişli hərəkət.

КОЛЕБАТЬ *несов.* 1. tərpənmək, titrətmək, əsdirmək; *колебать столб* dirəyi tərpətmək; *колебать дерево* ağacı əsdirmək; 2. *мәс.* sarsıtmaq; *колебать авторитет* nüfuzunu sarsıtmaq; 3. *мәс.* şübhə oyatmaq, şübhələndirmək.

КОЛЕБАТЬСЯ *несов.* 1. tərpənmək; *деревья колеблются от ветра* ağaclar kü-

ləkdən tərpənir (əsir); 2. titrəmək; *почва колеблется* yer titrəyir; 3. ləpələnmək, dalğalanmaq (*su*); 4. *мәс.* tərəddüd etmək, qərarıslıq göstərmək; *он колебался, ехать ли ему или оставаться о* tərəddüd edirdi, bilmirdi getsin, ya qalsın; 5. *мәс.* sarsıtmaq, etibardan düşmək, zəifləmək; *его авторитет стал колебаться* onun nüfuzu sarsıtmağa başladı; 6. enib-qalxmaq (*qiymət*); 7. tərpədilmək, titrədilmək; 8. *мәс.* sarsıdılmaq.

КОЛЕБЛЮЩИЙСЯ *прич.* 1. tərpənən, 2. titrəyən, rəqs edən; 3. *мәс.* tərəddüd edən, mütarəddid, qərarıslıq; 4. enib-qalxan (*qiymət*).

КОЛЕБНУТЬ *однокр.* bax *колебать* 1-ci mənad.

КОЛЕБНУТЬСЯ *однокр.* 1. tərpənmək; 2. titrəmək, rəqs etmək; 3. *мәс.* sarsıtmaq, tərəddüd etmək.

КОЛЕНКА ж *дан.* diz.

КОЛЕНКОР *м. мн. нет.* kolenkor (*pambıq-parça növü*); 4. *это совсем другой коленкор* bu tamamilə başqa məsələdir.

КОЛЕНКОРОВЫЙ *коленкор* *сөз. сиф.*; *коленкор*; *коленкоровый переплет* kolenkor cild.

КОЛЕННЫЙ *колено* I (1-ci mənad) *сөз. сиф.*; *коленная чашка* anat. diz qapağı.

КОЛЕНО I *ср.* 1. (*мн. колени*) diz; *стать на колени* diz çökmək; 2. dirsək; *колено реки* çay dirsəyi; 3. (*мн. коленья*) bənd, buğum; *коленья бамбука* bambuk buğumları; 4. (*мн. колена*) arxa, nəsil, nəsil budağı; 5. *поставить на колени* diz çökdürmək (tabe etmək, boyun əydirmək); *по колено (по колени)* dizə qədər; *море по колено (кому-н.)* dünya vecinə deyil, Araz aşığından, Kür topuğundan.

КОЛЕНО II *ср.* (*мн. колена*) *дан.* 1. *musiqidə, rəqsədə* nəzəri cəlb edən fiqur, ən maraqlı hissə; 2. *hoqqa*; *выкинуть колено* hoqqa çıxarmaq.

КОЛЕНОПРЕКЛОНЕНИЕ *ср.* diz çökmə, səcdə etmə; səcdə, təzim, sitayiş.

КОЛЕНОПРЕКЛОНЕННЫЙ *прил. köhn.* diz çökən, diz çökmüş, səcdə edən.

КОЛЕНЦЕ *ср.* *колено* I (1-ci və 2-ci mənalarda) *сөз. кіç.* və *oxş.*

КОЛЕНЧАТЫЙ *прил.* dirsekli, buğum-buğum.

КОЛЕР I *м рәс.* rəng, çalar.

КОЛЕР II *м* at qudurması.

КОЛЕСИКО *ср* колесо *сөз.* kiç.

КОЛЕСИТЬ *несов.* 1. dolayı getmək, hər-lənmək (*miniklə*); 2. çox görmək, gözib dolanmaq (*miniklə*).

КОЛЕСИЩЕ *ср* iri təkər.

КОЛЕСНИК *м* təkərçi (*təkər qayıran usta*).

КОЛЕСНИЦА *ж* 1. *тар.* cəng arabası (*qə-dimdə: ikitəkərli müharibə arabası*); 2. *köhn.* araba; *погребальная колесница* cənəzə arabası.

КОЛЕСНИЧНЫЙ колесница (*1-ci mənə-da*) *сөз. sif.*

КОЛЁСНЫЙ I. колесо *сөз. sif.*; **колёсный мастер** təkər ustası; **колёсная мазь** ara-ba yağı; 2. təkərli; **колёсное кресло** təkərli kürsü.

КОЛЕСО *ср* (*мн.* колёса) təkər, çarx; **ко-лесо вагона** vaqon çarxı; **ведущее ко-лесо** *tex.* işlədici çarx; **зубчатое колесо** dişli çarx; **храповое колесо** tormoz çarxı; **направляющее колесо** yönəldici çarx; **маховое колесо** nazim çarx; **о** вставлять палки в колёса işə mane olmaq, əngəl törətmək; **пөл** qatmaq; **хо-дить колесом** mayallaq vurmaq; **ноги колесом** əyri qıç; **колесо фортуны** (счастья) çərxi-fələk; **на колёсах** köçə-ri həyatı.

КОЛЕСОВАНИЕ *ср тар.* təkərləmə, təkəre bağlayıb əzabla öldürmə (*qədim cəza üsulu*).

КОЛЕСОВАННЫЙ *прич. тар.* təkərlənmiş, təkəre bağlanıb cəzalandırılmış (*qədim-də*).

КОЛЕСОВАТЬ *сов. и несов. тар.* təkərlə-mək, təkəre bağlayıb əzabla öldürmək (*qədim cəza üsulu*).

КОЛЕСОВИДНЫЙ *прил.* təkərkəkilli; çarx kimi girdə.

КОЛЕТ *м köhn.* kolet (1. *орта əsr paltarla-rında enli yaxalıq*; 2. *qısa üst paltarı*).

КОЛЁЧКО *ср* кольцо *сөз.* kiç.

КОЛЕЯ *ж* 1. təkər izi; 2. dəmir yolu; 3. *тас.* cıdır, yol; **о** выйти из колеи cıdırından çıxmaq; **войти в колею** qaydasına düş-

mək, yoluna düşmək; **выбить из колеи** yolundan çıxarmaq; **выбиться из колеи** yolundan çıxmaq.

КОЛИ союз *дан.,* əgər, madam ki, belədir-sə; **о** **коль скоро** əgər, ... kimi; **коль скоро ты согласишься, я приду** əgər razı olsan, gələrim, sən razı olan kimi gələrim.

КОЛИБРИ *м и ж zool.* kolibri, milçəkquşu (*isti ölkələrdə yaşayan əlvan tüklü kiçik quş*).

КОЛИКИ *мн.* sancı.

КОЛИРОВАННЫЙ *прич.* xüs. calanmış, gözçalağı edilmiş (*ağac*).

КОЛИРОВАТЬ *несов.* xüs. calamaq, göz-çalağı etmək (*ağaca*).

КОЛИРОВКА *ж* xüs. calama, gözçalağı et-mə (*ağaca*).

КОЛИТ *м таб.* kolit (*yoğun bağırsağın ilti-habı*).

КОЛИЧЕСТВЕННО *нареч.* miqdarca, say-ca, kəmiyyətcə.

КОЛИЧЕСТВЕННЫЙ количество *сөз. sif.*; **количественное отношение** miq-dar nisbəti, kəmiyyətə nisbət; **коли-чественные числительные** *грам.* kə-miyyət (miqdar) sayları; **количествен-ный анализ** *хим.* kəmiyyət analizi.

КОЛИЧЕСТВО *ср* miqdar, say, kəmiyyət; **в** **большом количестве** çoxlu (külli) miq-darda; **переход количества в качество** *fəls.* kəmiyyətin keyfiyyətə keçməsi.

КОЛКА *ж мн.* *нет* yarma, doğrama (*qənd, odun*).

КОЛКІЙ *прил.* 1. asan doğranan, asan ya-rılan; kövrək; **колкие дрова** kövrək odun; 2. sancan, batan, tikanlı; **колкая трава** tikanlı ot; 3. *тас.* acı, kəskin, zə-hərli, toxunan, yandırıcı; **колкая нас-мешка** acı istehza; **колкие слова** acı sözlər.

КОЛКО *нареч.* acı-acı, istehza ilə, sanca-raq.

КОЛКОСТЬ *ж* 1. kövrəklik; 2. *тас.* kə-skinlik, acılıq (*sözə, tənqiddə*); 3. acı söz, kəskin söz, acı istehza, toxunan söz; **го-ворить друг другу колкости** bir-birinə acı sözlər demək, bir-birini acılamaq.

КОЛЛАБОРАЦИОНИЗМ *м* kollaborasio-nizm (*İkinci dünya müharibəsi zamanı öz vətəni işğal etmiş faşist işğalçıları ilə xaincəsinə əməkdaşlıq*).

КОЛЛАБОРАЦИОНИСТ *м* kollaborasio-nist (*İkinci dünya müharibəsi zamanı öz vətəni işğal etmiş faşist işğalçıları ilə əməkdaşlıq edən vətən xaini*).

КОЛЛАПС *м tib.* kollaps (*ürək fəaliyyətinin birdən durması*).

КОЛЛЕГА *м и ж* kolleqa (*peşə yoldaşı, sə-nət yoldaşı, məktəb yoldaşı, həmkar, məs-ləkdaş*).

КОЛЛЕГИАЛЬНО *нареч.* kollegial (*surət-də*); **руководить коллегияльно** kollegi-al rəhbərlik etmək (*bax коллегияль-ность*).

КОЛЛЕГИАЛЬНОСТЬ *ж мн.* *нет* kollegi-allıq (*işə təkbəşinə deyil, kollegial surətdə idarə və həll etmə prinsipi*).

КОЛЛЕГИАЛЬНЫЙ *прил.* kollegial; **ко-ллегиальное решение вопроса** məsələ-nin kollegial surətdə həll edilməsi.

КОЛЛЕГИЯ *ж* 1. kollegiya, heyət; **колле-гия Министерства просвещения** Ma-a-rif nazirliyinin kollegiyası; **коллегия профессоров** professorlar heyəti; 2. kol-legiya (*keçmişdə bəzi məktəblərin adı*); 3. kollegiya (*keçmişdə Rusiyada: bəzi mərkəzi hökumət idarələrinin adı*).

КОЛЛЕДЖ *м* kollec (1. *İngiltərədə orta məktəb*; 2. *ABŞ-da ali ixtisas məktəbləri-nin adı*).

КОЛЛЕЖ *м* kollej (*Fransa, Belçika və İs-veçrədə orta məktəb*).

КОЛЛЕЖСКИЙ *прил. тар.* kollej -u[-ü]; *inqilabdan əvvəl Rusiyada: bəzi mülki rütbə adlarının birinci hissəsi*; **коллеж-ский регистратор** kollej registratoru.

КОЛЛЕКТИВ *м* kollektiv; **научный кол-лектив** elmi kollektiv.

КОЛЛЕКТИВИЗАЦИЯ *ж* kollektivləşdir-mə, kollektivləşdirilmə, kollektivləşmə. **КОЛЛЕКТИВИЗИРОВАННЫЙ** *прич.* kol-lektivləş(diril)miş.

КОЛЛЕКТИВИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* kollektivləşdirmək.

КОЛЛЕКТИВИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* kollektivləşdirilmək.

КОЛЛЕКТИВИЗМ *м мн.* *нет* kollektivizm (1. *kollektivlik, birlik, ümumilik*; 2. *ictimai həmrəylik və birlik*).

КОЛЛЕКТИВИСТ *м* kollektivçi, kollekti-vizm tərəfdarı.

КОЛЛЕКТИВИСТИЧЕСКИЙ *прил.* kol-lektiv, kollektivizm əsasında qurulmuş.

КОЛЛЕКТИВИСТКА *ж* bax *коллекти-вист*.

КОЛЛЕКТИВИСТСКИЙ *коллективист* *сөз. sif.*

КОЛЛЕКТИВНО *нареч.* kollektiv surətdə, birgə, elliklə; **коллективно работать** birgə işləmək.

КОЛЛЕКТИВНОСТЬ *ж* kollektivlik.

КОЛЛЕКТИВНЫЙ *прил.* 1. kollektiv; **коллективный труд** kollektiv əsər (*bir-gə yazılmış əsər*); 2. ellik, ümumi; 3. kollektivizm əsasında qurulmuş; **коллек-тивный принцип** kollektivizm prinsipi.

КОЛЛЕКТОР *м* kollektor (1. *tex. mayeləri və qazları toplayıb aparən kanal və ya boru*; 2. *tex. dinamoməşində dəyişən elektrik cərəyanının daimi cərəyanə çev-rildiyi silindr*; 3. *kitab ticarəti idarəsinin kitabxanalara kitab paylaşıdaran şöbəsi*; **библиотечный коллектор** kitabxana kollektoru; 4. *sahibsiz uşaqları toplayıb uşaq evlərinə paylaşıdaran idarə*).

КОЛЛЕКТОРНЫЙ *коллектор* *сөз. sif.*

КОЛЛЕКЦИОНЕР *м* kolleksiyaçı, kollek-siya toplayan (*bax коллекция*).

КОЛЛЕКЦИОНЕРСКИЙ *коллекционер* *сөз. sif.*

КОЛЛЕКЦИОНЕРСТВО *ср мн.* *нет* kolleksiyaçılıq (*bax коллекционер*).

КОЛЛЕКЦИОНИРОВАНИЕ *ср мн.* *нет* kolleksiya toplama, kolleksiya yığma, kolleksiya düzəltmə.

КОЛЛЕКЦИОНИРОВАТЬ *несов.* kolleksiya toplamaq, kolleksiya yığmaq, kollek-siya düzəltmək.

КОЛЛЕКЦИОНИРОВАТЬСЯ *несов.* kolleksiya toplanmaq, kolleksiya düzəldilmək.

КОЛЛЕКЦИОННЫЙ *прил.* kolleksiya-i[-i]; kolleksiya üçün yığılmış.

КОЛЛЕКЦИЯ *ж* kolleksiya (*elmi, bədii və tarixi əhəmiyyəti olan şeylərin müəyyən sistem üzrə toplanması*).

КОЛІЗІЗІЯ ж toqquşma, çarpışma (bir-birinə zidd qüvvələrin, mənafeələrin və s. toqquşması).

КОЛЛОДІЙ, КОЛЛОДІУМ м мн. *нет* kim. kollodium (tibb və fotoqrafiyada işlənilən qatı, efirli məhlul).

КОЛЛОІД м kim. kolloid (kristallaşmayan və üzvi qışadan keçməyən maddə).

КОЛЛОІДАЛЬНОСТЬ ж kim. kolloidlik.

КОЛЛОІДАЛЬНЫЙ прил. kim. kolloidal, kolloid xassəli; **коллоидальная химия** kolloidal kimya (kimyanın cisimlərin kolloidal vəziyyətini öyrənən şöbəsi).

КОЛЛОІДНЫЙ kim. коллоид söz. sif., коллоидный раствор kolloid məhlulu; $\diamond$ коллоидная химия kolloidal kimya.

КОЛЛОКВИУМ м kollokvium (bilgiyə yoxlamaq məqsədilə tələbə ilə edilən söhbət).

КОЛО ср нескл. kolo (xorvat xalq rəqsi).

КОЛОБОК м məh. qoğal, kömbə, kökə.

КОЛОБРОДИТЬ несов. дан. 1. qurdalanmaq, vurmuxmaq, eşələnmək; 2. səş-küy salmaq, mərəkə qorparmaq; 3. nadinclik etmək, şuluqluq salmaq; 4. avara gəzmək, veyillənmək; 5. məc. dağılmaq, azmaq, bir yerə cəmləşməmək (fikir).

КОЛОВОРОТ м 1. burğu, matqab; 2. burulğan, girdab (həqiqi və məcazi mənada).

КОЛОВРАТКИ мн. (ед. коловратка ж) zool. rotatorilər (yemi ağzının yanındakı kirpiklər vasitəsilə tutan mikroskopik orqanizmlər).

КОЛОВРАТНОСТЬ ж мн. *нет* dəyişkənlik, səbətsizlik, etibarsızlıq, vəfasızlıq, qəraratsızlıq.

КОЛОВРАТНЫЙ прил. 1. hərlənən, fırlanan; **коловратный насос** hərlənən nasos; 2. məc. səbətsiz, dəyişkən, etibarsız, vəfasız, qərarsız.

КОВОРАЩЕНИЕ ср köhn. hərlənmə, fırlanma, dövr etmə.

КОЛОДА ж 1. kötük; 2. novdan (mal-qaranın su içməsi üçün); 3. bir dəstə oyun kartı.

КОЛОДЕЗНЫЙ колодец söz. sif.; **колодезная вода** quyu suyu.

КОЛОДЕЗЬ м köhn. bax колодец.

КОЛОДЕЦ м quyu; $\diamond$ артезианский колодец artesian quyusu (nasosuz olaraq öz təzyiqi ilə su verən dərin quyu).

КОЛОДКА ж 1. ayaqqabı qəlibi; **натянуть (надевать) на колодку** qəlibə çəkmək (vurmaq), qəlibləmək; 2. (kiçik) kötük; 3. *только мн.* kolodki tar. kündə (keçmişdə dustaqların ayaqlarına keçirilən ağac parçası).

КОЛОДНИК м tar. ayaqlarına kündə vurulmuş dustaq.

КОЛОДНЫЙ колода söz. sif.

КОЛОДОЧКА ж колодка söz. kiç.

КОЛОДОЧНЫЙ колодка söz. sif.

КОЛОК I м 1. payasçı; 2. aşiq, qulaq (musiqi aləti).

КОЛОК II м məh. meşəcik, ağaclıq.

КОЛОКОЛ м (мн. колокола) zəng; $\diamond$ звонить во все колокола bax звонить; ударить во все колокола ələmə yaymaq, ələmə car çəkmək.

КОЛОКОЛЕНКА ж колокольня söz. kiç.

КОЛОКОЛЬНЫЙ I колокол söz. sif.; **колокольный звон** zəng səsi.

КОЛОКОЛЬНЫЙ II колокольня söz. sif.; $\diamond$ со своей колокольни (смотреть) öz arşını ilə ölçmək.

КОЛОКОЛЬНЯ ж zəng qülləsi (kilsədə). $\diamond$ отзвонил н с колокольной долей başdansaovdu ələmək, başından ələmək.

КОЛОКОЛЬЧИК м 1. zıncırov, zəng; 2. bot. zəngçiçəyi.

КОЛОКОЛЬЧИКОВЫЕ мн. (ед. колокольчиковое ср) bot. zəngçiçəklilər fəsiləsi.

КОЛОМАЗЬ ж мн. *нет* məh. araba yağı, təkər yağı.

КОЛОМЕНСКИЙ: коломенская верста; с коломенскую версту zar. uzundraz, saydaq.

КОЛОМЯНКА ж мн. *нет*. коломьянка (davamlı kətan növü).

КОЛОМЯНКОВЫЙ коломьянка söz. sif.: kolomyankadan tikilmiş.

КОЛОН м tar. kolon (1. qədim Roma imperiyasında mülkədarlardan torpaq icarə edən kəndli; 2. muzdur).

КОЛОНАТ м tar kolonat (Roma imperiyası dövrünə və orta əsrlərə məxsus təhkimçilik üsulu).

КОЛОНИАЛИЗМ м мн. *нет* müstəmləkəçilik.

КОЛОНИАЛЬНЫЙ 1. колония söz sif.; **колоннальная политика** müstəmləkə siyasəti; **колоннальные страны** müstəmləkə ölkələri; 2. müstəmləkəsi olan; **колоннальные государства** müstəmləkəsi olan (müstəmləkəçi) dövlətlər; $\diamond$ **колоннальный магазин; колоннальная лавка** müstəmləkə malları satılan dükən (inqilabdan əvvəl Rusiyada).

КОЛОНИЗАТОР м müstəmləkəçi (müstəmləkə xalqlarını məhkum edən imperialist).

КОЛОНИЗАТОРСКИЙ 1. колонизатор söz. sif.; **колонизаторская политика** müstəmləkəçilik siyasəti; 2. bax колонизационный.

КОЛОНИЗАТОРСТВО ср мн. *нет* müstəmləkəçilik.

КОЛОНИЗАЦИОННЫЙ колонизация söz. sif.; **колонизационная политика** müstəmləkələşdirmə siyasəti.

КОЛОНИЗАЦИЯ ж 1. müstəmləkələşdir(il)mə, müstəmləkəyə çevirmə; 2. məskun edilmə (boş yerlərə əhali köçürülmüş şenlikləşdirilməsi).

КОЛОНИЗИРОВАННЫЙ прич. müstəmləkələşdirilmiş, müstəmləkə halına salınımış.

КОЛОНИЗИРОВАТЬ сов. и несов. 1. müstəmləkələşdirmək, müstəmləkəyə çevirmək; 2. məskun etmək (boş yerlərə əhali köçürüb şenlikləşdirmək).

КОЛОНИЗИРОВАТЬСЯ сов. и несов. 1. müstəmləkələşdirilmək, müstəmləkəyə çevrilmək; 2. məskun edilmək (əhali köçürülüb şenlikləşdirilmək).

КОЛОНИЗОВАННЫЙ прич. 1. müstəmləkəyə çevrilmiş; 2. məskun edilmiş (əhali köçürülüb şenlikləşdirilmiş).

КОЛОНИЗОВАТЬ сов. и несов. bax колонизировать.

КОЛОНИЗОВАТЬСЯ bax колонизироваться.

КОЛОНИСТ м kolonist, koloniyada yaşayan (bax колония 2-ci mənada).

КОЛОНИСТКА ж kolonist qadın (qız).

КОЛОНИСТСКИЙ колониист söz. sif.

КОЛОНИЯ ж 1. müstəmləkə (imperialistlər tərəfindən zorla tutulub istismar edilən ölkə); 2. koloniya (başqa bir ölkədə əcnəbilərin yaşadığı yer, məhəllə); 3. koloniya (başqa bir ölkə və ya şəhərdə yaşayan həmyerlilər); 4. koloniya (hər hansı bir məqsədlə bir yerdə yaşamaq üçün köçürülmüş adamların yaşadığı yer); 5. biol. koloniya (cismən bir-birinə bağlı olan orqanizmlər qrupu); 6. biol. koloniya (qidalı mühitdə törədilən bakteriyalar); **колония микробов** mikroblar koloniyası.

КОЛОНКА ж 1. колонна söz. kiç.; 2. sütun (qəzetdə, kitabda); 3. kolonka (su qızdırmaq üçün silindrsəkilli qazan).

КОЛОНКОВЫЙ колонок söz. sif.

КОЛОННА ж 1. sütun; зал с колоннами sütunlu zal; 2. kolonna, dəstə, cərgə, sıra, qol, qafılə; **колонны демонстрантов** nümayişçi kolonnaları.

КОЛОННАДА ж arxit. sütunlar, sütunlar sırası (ümumi tağ altında sütunlar sırası).

КОЛОННЫЙ колонна söz. sif.; sütunlu; **колонный зал** sütunlu zal.

КОЛОННОВОЖАТЫЙ прил. kolonna rəhbəri (başçısı).

КОЛОНК м zool. Sibir siçovulu.

КОЛОНТИТУЛ м matb. kolontitul (səhifə başlığı).

КОЛОНЦИФРА ж matb. səhifə nömrəsi (kitabda).

КОЛОРАДСКИЙ прил. Колорадо söz. sif. (ABŞ-da bir ştatın adı); $\diamond$ **колорадский жук** kartof böcəyi.

КОЛОРАТУРА ж мн. *нет* mus. koloratura.

КОЛОРАТУРНЫЙ mus. колоратура söz. sif.; **колоратур; колоратурная техника** koloratura texnikası; **колоратурное сопрано** koloratur soprano.

КОЛОРИМЕТР м xüs. kolorimetr (rəngli məhlulun, konsentrasiya miqdarını təyin edən cihaz).

КОЛОРИМЕТРИЯ ж мн. *нет* xüs. kolorimetriya (kolorimetr vasitəsilə və ya başqa üsulla maddələrdə rəngin miqdarının təyin edilməsi).

КОЛОРИСТ м kolorist (1. şəkildə boyaları düzməkdə mahir olan rəssam; kolorit ustası; 2. fabrikdə parça rəngləyən usta).

КОЛОРИСТИЧЕСКИЙ колорист (1-ci mənada) *söz. sif.*

КОЛОРИТ *м* kolorit (1. rəssamlıqda: boyaların uyğunluğu; 2. *məc.* səciyyəvi xüsusiyyət).

КОЛОРИТНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* koloritlilik, ifadəlilik.

КОЛОРИТНЫЙ *прил.* koloritli, ifadəli (öz boyaları ilə təsir edən, səciyyəvi xüsusiyyətlərilə nəzərə çarpan); **колоритная музыка** koloritli musiqi (milli xüsusiyyətləri yaxşı ifadə edən musiqi).

КОЛОС *м* (мн. колосья) *sünbül.*

КОЛОСНИК колос *söz. kiç.*; *sünbülçük.*

КОЛОСИСТОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *sünbüllülük*, çox *sünbüllülük.*

КОЛОСИСТЫЙ *прил.* *sünbüllü*, çox *sünbüllü*, iri *sünbüllü.*

КОЛОСИТЬСЯ *несов.* *sünbül bağlamaq*, *sünbüllənmək.*

КОЛОСНИК *м* 1. ocaq qəfəsi; 2. üzərində şey qurutmaq üçün atma ağaclar; 3. *только мн.* колосники dekorasiya asılan tirlər (teatrda).

КОЛОСНИКОВЫЙ колосник *söz. sif.*

КОЛОСОВОЙ колос *söz. sif.*

КОЛОСОВЫЕ *ед.* *нет* *к. т.* *sünbüllülər*, *dənli bitkilər.*

КОЛОСОК *м* колос *söz. kiç.*

КОЛОСС *м* nəhəng, azman (çox iri, heybətli şey, heykəl, sütun və s.); *о колосе на глиняных ногах* içi boş müqəvva.

КОЛОССАЛЬНО *нареч.* çox böyük, həddindən artıq, hədsiz, həddindən çox.

КОЛОССАЛЬНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* nəhənglik, irilik, böyüklük, azmanlıq.

КОЛОССАЛЬНЫЙ *прил.* nəhəng, çox iri, çox böyük, azman, özəmətli; **колоссальный дом** çox böyük (nəhəng) ev.

КОЛОТИТЬ *несов.* 1. vurmaq, döymək; **колотить в дверь** qapını döymək; 2. döyücləmək, kötləkləmək; 3. çırpmaq, (pəlaz, xal və s.); 4. sındırmaq, qırmaq; **колотить тарелки** boşqabları sındırmaq (qırmaq); 5. sarsıtmaq, titrətmək.

КОЛОТИТЬСЯ *несов.* 1. çırpılmaq (palaz, xal və s.); 2. sındırılmaq, qırılmaq; 3. bir-birinə döymək, şaqıldamaq; **зубы коло-**

тятся от холода soyuqdan dişləri(m) bir-birinə dəyir; 4. döyünmək, çırpınmaq; **сердце колотится** ürəyim döyünür; 5. *дан.* döymək; **колотиться головой об стенку** başı divara döymək; 6. vurmaq (nəbz); 7. döymək (qapını, pəncərəni).

КОЛОТОВКА *ж* *məh.* 1. toxmaq, qaşiq (yağ, yumurta və s. çalmaq üçün); 2. savşan arvad, deyingen arvad; 3. kiçik su dəyirmanı.

КОЛОТУШКА *ж* 1. *дан.* şapalaq; 2. toxmaq; 3. şax-şax, çax-çax.

КОЛОТЫЙ *прич.* doğranmış, yarılmış; **колотый сахар** doğranmış (parça) qənd; **колотые дрова** doğranmış odun; *о колотая рана* ucu şiş silah yarası.

КОЛОТЬ *несов.* 1. doğramaq, yarmaq; **колоть сахар** qənd doğramaq; 2. sındırmaq, qırmaq; **колоть стаканы** stəkanları sındırmaq (qırmaq); **колоть орехи** qoz sındırmaq; 3. sancmaq, batırmaq; 4. batmaq; **скошенная трава колет ноги** biçilmiş ot adamın ayağına batır; 5. öldürmək (ucu şiş şeylə); 6. *məc.* zəhərləmək, acılmaq; *о колотье глаза (кому)* *дан.* utandırmaq, məzəmmət etmək, danlamaq.

КОЛОТЬЕ *ср* *дан.* sancı.

КОЛОТЬСЯ *несов.* 1. parçalanmaq, sınmaq; 2. yarılmmaq; 3. batmaq; 4. doğranmaq; 5. sındırılmaq; 6. öldürülmək (ucu şiş şeylə).

КОЛОША *ж* *tex.* hər dəfədə domna peçinə atılan müəyyən miqdar filiz və yanacaq.

КОЛОШЕНИЕ *ср* *sünbüllənmə*, *sünbül bağlama.*

КОЛОШМАТИТЬ *несов.* *дан.* döymək, kötləkləmək, özişdirmək.

КОЛОШНИК *м* *tex.* domna peçinin ağzı.

КОЛПАК *м* 1. qalpaq, paraq; **ночной колпак** gecə parağı; 2. qaraq, örtük; 3. *məc.* gic, başıboş, səfeh.

КОЛПАЧИТЬ *несов.* *дан.* *бах* *околпачивать.*

КОЛПАЧНЫЙ колпак *söz. sif.*

КОЛПАЧОК *м* 1. колпак *söz. kiç.*; 2. *bot.* göbək.

КОЛТУН *м* *tib.* koltun, kılə (natəmizlik nəticəsində baş tükünün keçələməsi xəstəliyi).

КОЛУМБАРЬ *м* *xüs.* kolumbari (krematoriyaда yandırılmış meyitin külü olan qabların saxlandığı yer).

КОЛУН *м* balta (odun yarmaq üçün kütəğizli balta).

КОЛУПАТЬ *несов.* *дан.* didmək, didib tökmək, qopartmaq.

КОЛУПНУТЬ *однокр.* *дан.* *бах* *колупать.*

КОЛХОЗ *м* (коллективное хозяйство) kolxoz (kollektiv təsərrüfat).

КОЛХОЗНИК *м* kolxozçu.

КОЛХОЗНИЦА *ж* kolxozçu qadın (qız).

КОЛХОЗНЫЙ kolxoz *söz. sif.*, kolxozные стада kolxoz sürüləri; kolxozный строй kolxoz quruluşu; kolxozное строительство kolxoz quruculuğu (kolxozda tikinti işləri).

КОЛЧАН *м* *tar.* ox qabı, oxluq.

КОЛЧЕДАН *м* *miner.* kolçedan (kükdüü, arsenli və s. birləşmələrdən ibarət bir çox müəkkəb mineralların ümumi adı).

КОЛЧЕДАННЫЙ колчедан *söz. sif.*

КОЛЧЕНОГИЙ *прил.* *məh.* topal, axsaq.

КОЛЫБЕЛЬ *ж* 1. beşik, nənni; 2. *məc.* beşik (vətan, yurd mənasında); Ленинград - колыбель революции Ленинград inqilabın beşiyidir; *о с колыбели* körpəlikdən, beşikdən.

КОЛЫБЕЛЬКА колыбель *söz. kiç.* və *ох.*; beşikcik, nənnicik.

КОЛЫБЕЛЬНЫЙ колыбель *söz. sif.*; колыбельная песня lay-lay, beşik mahnısı, nənni mahnısı.

КОЛЫМАГА *ж* *köhn.* 1. araba; 2. *məc.* öküz arabası.

КОЛЫХАНИЕ *ср* *мн.* *нет* 1. yellətmə, tərpətmə; 2. yırğalandırma, dalğalandırma, ləpələndirmə; 3. yellənmə, tərpənmə; 4. yırğalanma, dalğalanma, ləpələnmə.

КОЛЫХАТЬ *несов.* 1. yellətmək, tərpətmək; ветер колышет занавеску külək pərdəni yellədir; 2. yırğalandırmaq, dalğalandırmaq; ləpələndirmək; вода колышет лодку su qayıqı yırğalandırır.

КОЛЫХАТЬСЯ *несов.* 1. yellənmək, tərpənmək; 2. yırğalanmaq; *идти, колыхаясь* yırğalanma-yırğalanma yerimək; 3. dalğalanmaq, ləpələnmək.

КОЛЫХНУТЬ *однокр.* *бах* *колыхать.*

КОЛЫХНУТЬСЯ *однокр.* *бах* *колыхаться.* **КОЛЫШЕК** *м* *кол* *1* (1-ci mənada) *söz. kiç.* payacıq.

КОЛЬ союз *бах* *коли.*

КОЛЬДКРЕМ *м* koldkrem (dəri yumşaldan yağı).

КОЛЬЕ *ср* *нескл.* boyunbağı.

КОЛЬНУТЬ *однокр.* 1. sancmaq, batırmaq; 2. *məc.* zəhərləmək, acılmaq, tənə vurmaq; 3. öldürmək (ucu şiş şeylə).

КОЛЬРАБИ *ж* *нескл.* *bot.* kolrabi, daş kələm.

КОЛЬТ *м* kolt (xüsusi sistemli pulemyot və ya tapança).

КОЛЬЦЕВАНИЕ *ср* halqalama (1. ziyanvericilərdən qorumaq üçün ağacların gövdəsinə halqavi qatran və s. sürtülması; 2. tədqiqat üçün qusların ayağına, balıqların quyruğına halqa keçirilməsi).

КОЛЬЦЕВАТЬ *сов.* *и* *несов.* halqalamaq, halqa keçirmək (бах *кольцевание*).

КОЛЬЦЕВИДНЫЙ *прил.* halqayaoxşar, halqəşəkilli, halqa kimi.

КОЛЬЦЕВОЙ 1. *кольцо* *söz. sif.*; 2. halqəşəkilli, dövrəvi; **кольцевое отверстие** halqəşəkilli deşik; **кольцевое движение** dövrəvi hərəkət.

КОЛЬЦЕОБРАЗНЫЙ *прил.* halqəşəkilli, halqayaoxşar, həlqəvi.

КОЛЬЦО *ср* (мн. кольца) 1. üzük; 2. halqa; *о согнутых (сгибаться) кольцом* ikiqat olmaq, əyilmək (təzim etmək, alçalmaq).

КОЛЬЧАТЫЙ *прил.* 1. halqalı; 2. halqa şəklində düzülmüş.

КОЛЬЧУТА *ж* *tar.* demir geyim, zireh.

КОЛЬЧУТАЛОМИННЕВЫЙ *кольчуталоминий* *söz. sif.*; kolçuqaluminiumdan qayrılmış.

КОЛЬЧУТАЛОМИННИЙ *м* *kim. tex.* kolçuqaluminium (tərkibində nikel olan duraluminium).

КОЛЬЧУЖНЫЙ 1. *кольчута* *söz. sif.*; 2. halqalardan ibarət, halqalı.

КОЛЮЧЕСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. tikanlılıq, ucu itilik; 2. keskinlik, şiddət; 3. *məc.* zəhərlilik, acılıq.

КОЛЮЧИЙ *прил.* 1. tikanlı; **колючий** *кует* tikanlı kol; **колючая проволока** ti-

kanlı məfil; 2. ucu şiş, batan; 3. kəskin, şiddətli (*soyuq, şaxta*); 4. *məc.* zəhərli, acı, sancan; **КОЛЮЧИЙ** *язык* acı dil.

КОЛЮЧКА *ж* tikan.

КОЛЮШКА *ж* *zool.* skorbit balığı.

КОЛЮЩИЙ *прич. и прил.* batan, sancan; *колющая* *боль* sancı.

КОЛЯДА *ж* *мн. нет* kolyada (*qızıyumurta bayramı*).

КОЛЯДКА *ж* kolyadka (*qızıyumurta bayramında oxunan mahnı*).

КОЛЯДНЫЙ *коляда* *сöz. sif.*

КОЛЯСКА *ж* 1. fayton; 2. uşaq arabası.

КОЛЯСОЧКА *ж* коляска *сöz. кіç.*; arabacıq.

КОМ *м* (*мн. комья*) 1. topa, yığın, parça; *снежный ком* qar topası (yığını); 2. kəsək; 3. yumaq; *свернуться комом* yumaq kimi yığılmaq; 4. *məc.* qəhər, ağır-lıq.

КОМА *ж* *мн. нет* koma (*başın zədələnməsi, bədənəin zəhərlənməsi yaxud əsəb sisteminin xəstələnməsi nəticəsində əmələ gələn dərin uyuşuq bənzər ağır hal*).

КОМАНДА *ж* komanda (1. *dilcəvabı əmr*; 2. *kiçik hərbi hissə, dəstə*; 3. *gəmi qulluqçuları heyəti*); *как по команде* hamı birdən.

КОМАНДАРМ *м* (командующий *армией*) ordu komandanı.

КОМАНДИР *м* komandir.

КОМАНДИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* ezam etmək (edilmə), göndər(ıl)mə, yolla(n)ma.

КОМАНДИРОВАННЫЙ *прич.* ezam edilmiş, göndərilmiş.

КОМАНДИРОВАТЬ *сов. и несов.* ezam etmək, göndərmək, yollamaq (*xidməti iş üçün*).

КОМАНДИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* ezam edilmək, göndərilmək, yollanmaq.

КОМАНДИРОВКА *ж* 1. ezam edilmə; 2. ezamiyyət; 3. ezamiyyət vəsiqəsi.

КОМАНДИРОВОЧНЫЙ 1. *камандировка* *сöz. sif.*, *командировочное удостоверение* ezamiyyət vəsiqəsi; 2. *в знач. суц.* *командировочные* *ед. нет* ezamiyyət pulu, yol xərci.

КОМАНДИРСКИЙ *командир* *сöz. sif.*

КОМАНДНЫЙ 1. *команда* *сöz. sif.* *командный состав* komanda heyəti; 2. *məc.* üstün, hakim; *командные высоты* hakim təpələr.

КОМАНДОВАНИЕ *ср* *мн. нет* 1. *команда* etmək, *команда* vermə, *командирlik* etmək; 2. *собр.* *команданlık*, *команда* heyəti; *верховное командование* baş komandanlık; *командование армией* ordu komandanlığı.

КОМАНДОВАТЬ *несов.* 1. *команда* etmək, *командирlik* etmək; *командовать армией* orduya komanda etmək; 2. *команда* vermək; 3. *məc.* əmr etmək, hökm etmək; 4. *hakim vəziyyət tutmaq*, *yüksəlmək*, *ucalmaq*; *высота, командующая над городом* şəhər üzərində hakim vəziyyət tutan təpə.

КОМАНДОР *м* komandor (1. *müxtəlif idman təşkilatları, avtomobil və s. yarışları başcısı*; 2. *qədimdə rütar cəmiyyətlərində ali rütbələrdən biri*).

КОМАНДОРСКИЙ *командор* *сöz. sif.*

КОМАНДУЮЩИЙ 1. *прич.* komandanlıq edən; *лицо, командующее войсками* qoşunlara komandanlıq edən şəxs; 2. *в знач. суц. м* komandan; *командующий армией* ordu komandanı.

КОМАР *м* ağsaqanad, mığmığı, ditdili. hünü.

КОМАРИК *комар* *сöz. кіç.*

КОМАРИНЫЙ 1. *комар* *сöz. sif.*; *комариный укус* ağsaqanad sancması; 2. *məc.* çox az, çox kiçik, çox cüzi.

КОМАРНИК *м* üz micətkəni.

КОМАТОЗНЫЙ *тиб. кома* *сöz. sif.*; *кома-тоз*, *комалı*; *коматозное состояние* *кома* vəziyyəti, *коматоз* vəziyyət (*бах кома*).

КОМБАЙН *м* kombayn; *сельскохозяйственный комбайн* kənd təsərrüfatı kombaynı; *угольный комбайн* kömür kombaynı; *самодвижущийся комбайн* özünəyərən kombayn

КОМБАЙНЕР *м* kombaynçı.

КОМБАЙНЕРКА *ж* *бах комбайнер*.

КОМБАЙНЕРША *ж* kombaynçı qadın (*qız*.)

КОМБАЙНОВЫЙ *комбайн* *сöz. sif.*; *комбайнla* *görülən*; *комбайновая уборка хлеба* kombaynla taxıl yığımı.

КОМБАЙНИРОВАНИЕ *ср* *к. т.* kombaynla yığma.

КОМБАЙНОСТРОЕНИЕ *ср* *мн. нет* kombaynqayırma, kombayn istehsalı.

КОМБАТ *м* (командир *батальона, командир батареи*) batalyon komandiri, batəreya komandiri.

КОМБЕД *м* (комитет *бедноты*) *тар.* yoxsullar komitəsi (1917-ci il Oktyabr inqilabının birinci illərində kənd yoxsullarından təşkil olunan komitə).

КОМБИЖИР *м* (комбинированный *жир*) qatışıqlı yağ.

КОМБИКОРМ *м* (комбинированный *корм*) *к. т.* kombinə edilmiş yem (*müxtəlif yemlərdən hazırlanan yem qatışığı*).

КОМБИКОРМОВЫЙ *комбикорм* *сöz. sif.*

КОМБИНАТ *м* kombinat (1. *bir-birinin istehsalından asılı olan sənaye müəssisələri birləşməsi*; 2. *müxtəlif dərəcəli məktəblər birləşməsi*).

КОМБИНАТОР *м* kombinasiyaçı, kombinasiya düzəldən adam.

КОМБИНАТОРИКА *ж* kombinatorika (*riyaziyyatın kombinasiyalər bəhsi*).

КОМБИНАТОРНЫЙ *прил.* kombinasiya -i[-i]; *комбинаторный анализ в математике* riyaziyyatda kombinasiya analizi, *riyaziyyatın kombinasiyalər bəhsi*.

КОМБИНАТСКИЙ *прил.* *комбинат* *сöz. sif.*

КОМБИНАЦИОННЫЙ *комбинация* 1 *сöz. sif.*

КОМБИНАЦИЯ 1 *ж* kombinasiya (1. *birləşdirmə, uyğunlaşdırma, uydurma, quraşdırma; ahəng, tərtib*; 2. *məc. plan, məqsəd, firlədaq, kələk, hiylə, manevr, tədbir*); *комбинация из трех пальцев* *бах кукиш*.

КОМБИНАЦИЯ 2 *ж* kombinasiya (1. *alt qadın paltarı*; 2. *tuman-köynəyi bir-birinə bitişik olan yüngül uşaq paltarı*).

КОМБИНЕ *ср* *нескл.* *бах комбинация* 2.

КОМБИНЕЗОН *м* combinezon (*bir-birinə tikilmiş şalvar və pəncəkədən ibarət iş pal-tarı*).

КОМБИНИРОВАНИЕ *ср* *бах комбинация* 1 1-ci mənada.

КОМБИНИРОВАННЫЙ *прил.* kombinasiya edilmiş; birləşdirilmiş, uyğunlaşdırılmış, quraşdırılmış.

КОМБИНИРОВАТЬ *несов.* kombinasiya etmək; quraşdırmaq, düzəltmək, uyğunlaşdırmaq, birləşdirmək, tərtib etmək.

КОМБИНИРОВАТЬСЯ *несов.* kombinasiya edilmək; quraşdırılmaq, düzəldilmək, uyğunlaşdırılmaq, birləşdirilmək, tərtib edilmək.

КОМБРИГ *м* (командир *бригады*) briqada komandiri.

КОМДИВ *м* (командир *дивизии*) diviziya komandiri.

КОМЕДИАНТ *м* komediant (1. *komik*; 2. *hoqqabaz, oyunbaz, təlxək*; 3. *məc. riyakar, ikiüzlü, tülkü*).

КОМЕДИАНТКА *ж* komediant qadın (*qız*).

КОМЕДИАНТСКИЙ *комедиант* *сöz. sif.*

КОМЕДИАНТСТВО *ср* *мн. нет* komediantlıq (*бах комедиант*).

КОМЕДИЙНЫЙ *комедия* *сöz. sif.*; *комедийный стиль* komediya üslubu.

КОМЕДИОГРАФ *м* komedioqraf (*komediya yazan dramaturq*).

КОМЕДИЯ *ж* komediya (1. *məzhəkəli pyes*; 2. *məzhəkə teatri*; 3. *məc. gülməli hadisə, məzəli əhvalat*; 4. *məc. hoqqabazlıq, oyunbazlıq, təlxəklik, ikiüzlülük, riyakarlıq, tülkülik*).

КОМЕЛЬ *м* məh. 1. kök (*bitkidə, saçda, buynuzda və s.*); 2. ağacın kökə yaxın yüngün hissəsi.

КОМЕНДАНТ *м* komendant (1. *qala və ya şəhər qarnizonu rəisi*; 2. *böyük binalara baxan işçi*).

КОМЕНДАНТСКИЙ *комендант* *сöz. sif.*; *комендантский час* komendant saati.

КОМЕНДАНТСТВО *ср* komendantlıq.

КОМЕНДАТУРА *ж* komendatura (1. *komendantın olduğu bina, komendant idarəsi*; 2. *komendantlıq, komendant vəzifəsi*).

КОМЕНДОР *м* dəniz: komendor (*dəniz topçusu*).

КОМЕНДОРСКИЙ *прил.* komendor *сöz. sif.*

КОМЕТА *ж astr.* kometa (*quyruqlu ulduz*).
КОМЕТНЫЙ *комета* *сöz. sif.*
КОМИ *м и ж нескл.* komi (*Komi Respublikasının əsas əhalisini təşkil edən xalq*); **язык коми** komi dili.
КОМИЗМ *м мн. нет* komizm; güldürücülük, məzəlilik, gülünlük.
КОМИК *м* komik (*1. komik rolları ifa edən, aktyor*; *2. məzəli adam*).
КОМИЛЬФ *в знач. прил.* layiqli, ədəbli, nəzakətli, tərbiyəli.
КОМИНТЕРН *м* Komintern (*Kommunist Internasionali*).
КОМИНТЕРНОВСКИЙ *прил.* Коминтерн *сöz. sif.*
КОМИ-ПЕРМЯК *м (мн. коми-пермяки)* komi-permyak (*xalq*).
КОМИ-ПЕРМЯЦКИЙ *прил.* komi-permyak -[i-]; *коми-пермяцкий язык* komi-permyak dili.
КОМИ-ПЕРМЯЧКА *ж (мн. коми-пермячки)* komi-permyak qadın (*qız*).
КОМИССАР *м* komissar.
КОМИССАРИАТ *м* komissariat, komissarlıq; *военный комиссариат* hərbi komissariat (*komissarlıq*).
КОМИССАРИАТСКИЙ *комиссариат* *сöz. sif.*
КОМИССАРСКИЙ *комиссар* *сöz. sif.*
КОМИССАРСТВО *ср мн. нет дан.* komissarlıq.
КОМИССИОНЕР *м tic.* komisioner, komisionçu (*ticarət işlərində müəyyən faiz almaq şərtilə vasitəçilik edən şəxs*).
КОМИССИОНЕРСКИЙ *комиссионер* *сöz. sif.*
КОМИССИОНЕРСТВО *ср мн. нет tic.* komisionerlik, komisionçuluq.
КОМИССИОНЕРСТВОВАТЬ *несов. tic.* komisionerlik etmək, komisionçuluq etmək.
КОМИССИОННЫЕ *ед. нет* komision haqqı.
КОМИССИОННЫЙ *1. комиссия* *сöz. sif.*; *комиссионный процент* komissiya faizi; *2. komision*; *комиссионный магазин* komision mağazası (*mal götürüb komissiya ilə satan mağaza*); *комиссионный товар* komision malı, komissiya ilə satılan mal.

КОМИССИЯ *ж* komissiya (*1. xüsusi tapşırıq və vəzifələri yerinə yetirmək üçün bir idarə və təşkilat yanında müvəqqəti və ya daimi orqan, heyət*; *2. tic. müəyyən haqq müqabilində icra edilən tapşırıq*).
КОМИССУРА *ж anat.* komissura (*birləşmə, qovuşma, bitişmə*).
КОМИТАТ *м* komitat (*Macarıstanda inzibati ərazi bölgüsü*).
КОМИТЕНТ *м tic.* komitent (*komisionerə iş tapşırıq adamı*).
КОМИТЕНТСКИЙ *комитент* *сöz. sif.*
КОМИТЕТ *м* komitə; *Исполнительный комитет* İcraiyyə komitəsi; *местный комитет профсоюза* həmkarlar ittifaqının yerli komitəsi.
КОМИТЕТСКИЙ *комитет* *сöz. sif.*
КОМИТЕТЧИК *м дан.* komitə üzvü.
КОМИЧЕСКИ *нареч.* gülməli məzəli (*surətdə*), komik (*surətdə*).
КОМИЧЕСКИЙ *прил.*, komik, məzəli, gülməli, məzhəkəli; *комический сюжет* gülməli süjet.
КОМИЧНО *нареч.* çox gülməli, çox məzəli.
КОМИЧНОСТЬ *ж мн. нет* komiklik, məzəlilik, məzhəkəlilik.
КОМИЧНЫЙ *прил.* komik, məzəli, gülməli, məzhəkəli.
КОМКАТЬ *несов.* *1.* əzmək, özib-büzüşdürmək; *yumrulamaq, bürmələmək, büküşdürmək*; *2. тас.* korlamaq.
КОМКОВАТОСТЬ *ж* kəsəklilik.
КОМКОВАТЫЙ *прил.* kəsəkli, nahamar, dübür-dübür.
КОМЛЕВЫЙ *комель* *сöz. sif.*
КОМЛИСТЫЙ *прил.* qalın, yoğun.
КОММЕНТАРИЙ *м* kommentari; izah, şərh; *о комментариях* izahat artırqdır, hər şey aydındır.
КОММЕНТАТОР *м* kommentator, izahçı, şərhçi.
КОММЕНТАТОРСКИЙ *комментатор* *сöz. sif.*
КОММЕНТИРОВАНИЕ *ср* kommentari vermə (*verilmə*), izah etmə (*edilmə*); şərh etmə (*edilmə*).
КОММЕНТИРОВАТЬ *сов. и несов.* kommentari vermək; izah etmək, şərh etmək.

КОММЕНТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* kommentari verilmək; izah edilmək, şərh edilmək.
КОММЕРСАНТ *м* tacir.
КОММЕРСАНТСКИЙ *коммерсант* *сöz. sif.*;
КОММЕРЦИЯ *ж мн. нет* ticarət.
КОММЕРЧЕСКИЙ *коммерция* *сöz. sif.*; *коммерческие суда* ticarət gəmiləri.
КОММИВОЯЖЕР *м* kommivoyajör (*xarici ölkələrdə: ticarət agenti*).
КОММИВОЯЖЕРСКИЙ *коммивояжёр* *сöz. sif.*
КОММУНА *ж* kommuna (*1. əmək və mülk ümumiliyi əsasında birlikdə çalışmaq və yaşamaq üçün toplaşmış kollektiv*; *2. belə kollektivin yaşadığı yer*; *3. bəzi dövlətlərdə: inzibati-ərazi vahidi, icma*) *о Парижская коммуна тар.* Paris kommunası.
КОММУНАЛЬНИК *м* kommunal təsərrüfat işçisi.
КОММУНАЛЬНЫЙ *1. коммуна* *сöz. sif.*; *2. kommunal*; *şəhər təsərrüfatına aid olan*; *коммунальный банк* kommunal bank; *коммунальное хозяйство* kommunal təsərrüfat.
КОММУНАР *м* kommunar (*1. 1871-ci ildə Paris kommunası iştirakçısı*; *2. kommuna üzvü*; *бах коммуна 1-ci mənada*).
КОММУНИЗМ *м мн. нет* kommunizm.
КОММУНИКАТИВНЫЙ *коммуникация* *сöz. sif.*; *коммуникативное средство* əlaqə (*ünsiyyət*) vasitəsi.
КОММУНИКАЦИОННЫЙ *коммуникация* *сöz. sif.*; *коммуникационная линия* rabitə xətti.
КОММУНИКАЦИЯ *ж* kommunikasiya, rabitə, əlaqə; *перерезать коммуникации* vraga düşmənin əlaqə (rabitə) yollarını kəsmək; *слово - средство коммуникации* söz kommunikasiya (*ünsiyyət*) vasitəsidir.
КОММУНИСТ *м* kommunist.
КОММУНИСТИЧЕСКИЙ *коммунизм* və *коммунист* *сöz. sif.* *коммунистическая партия* kommunist partiyası.
КОММУНИСТКА *ж* kommunist qadın (*qız*).
КОММУТАТИВНЫЙ *прил.* riyaz. kommutativ (*yerini dəyişə bilən*).

КОММУТАТОР *м* kommutator (*1. elektrik cərəyanını açıb bağlayan və ya onun istiqamətini dəyişdirən aparat*; *2. telefonları bir-birilə birləşdirən aparat*).
КОММУТАТОРНЫЙ *коммутатор* *сöz. sif.*
КОММУТАЦИОННЫЙ *коммутация* *сöz. sif.*
КОММУТАЦИЯ *ж мн. нет* elek., kommutasiya (*dəyişən cərəyanın sabit cərəyana çevrilməsi*).
КОММУНИКЕ *ср нескл.* rəsmi məlumat.
КОМНАТА *ж* otaq; *квартира из четырёх комнат* dördotaqlı mənzil; *рабочая комната* iş otağı; *комната отдыха* istirahət otağı.
КОМНАТЕНКА *ж* комната *сöz. кіç.* çox balaca, dar otaq.
КОМНАТКА *ж* комната *сöz. кіç.* kiçik otaq.
КОМНАТНЫЙ *комната* *сöz. sif.*
КОМНАТУШКА *комната* *сöz. кіç.*
КОМОД *м* kamod (*siyməli paltar şkaflı*).
КОМОДНЫЙ *комод* *сöz. sif.*
КОМОК *ком* *сöz. кіç.*
КОМОЛЫЙ *прил.* məh. buynuzsuz; *комолая корова* buynuzsuz inək.
КОМОЧЕК *м* komok *сöz. кіç.*
КОМПАКТНОСТЬ *ж мн. нет* kiplik, sıxcamlıq, yığcamlıq.
КОМПАКТНЫЙ *прил.* kip, sıx, sıxcam, yığcam.
КОМПАНЕЙСКИЙ *прил.* *1.* kompaniya sevən, ünsiyyətli, xoşəhval, xoşsöhbət, əhlikef; *компанийский человек* kompaniya (məclis) adamı, əhl-kef; *2. ortaqlı, şərikli; устроить пир на компанийский счёт* şərikli qonaqlıq düzəltmək; *на компанийских началах* ortaqlı.
КОМПАНИЯ *ж 1.* kompaniya, dəstə; *2. cur, tay; он тебе не компания о сənə cur (tay) deyildir*; *3. tanışlıq, dostluq, yoldaşlıq, curluq; водить (с кем-н.) компанию (birisi ilə) yoldaşlıq etmək, curluq etmək*; *4. şirkət; о поддержать компанию* ayaq olmaq, iştirak etmək, cur olmaq; *не компания кто кому ... tay deyil; за компанию, для компании* yoldaşlıq xatirinə, yoldaşlara baxaraq, yoldaşlardan geri

qalmamaq üçün; **водить компанию** yol-daşlıq etmək, bir yerdə vaxt keçirmək; oturmaq.

КОМПАНИОН *м* ortağ, şərik, yoldaş, kompanyon.

КОМПАНИОНКА *ж* 1. ortağ (şərik, kompanyon) qadın (qız); 2. köhn. kompanyonka (keçmişdə xanımları və ya qızları əyləndirmək üçün varlı evlərində saxlanılan qadın).

КОМПАРАТИВИСТ *м* dilç. komparativist (müqayisəli dilçilik tərəfdarı).

КОМПАРАТИВИСТИКА *ж* *мн. нет* dilç. komparativistika (müqayisəli dilçilik).

КОМПАРАТОР *м* komparator (1. xətti ölçüləri yoxlamaq üçün cihaz; 2. rad. elektromaqnit dalğalarının enerji intensivliyini ölçən aparat; 3. sadə mikroskop; 4. kim. rəngli məhlulların rənglərini müqayisə etmək üçün cihaz).

КОМПАРТИЯ *ж* (коммунистическая партия) Kommunist partiyası.

КОМПАСС *м* kompas (cəhət göstərən cihaz).

КОМПАСНЫЙ kompas *сөз. сиф.*; **компасная** стрелка kompas əqrəbi.

КОМПАУНД *м* *tex.* compound (1. ikisilindrli buxar maşını; 2. izolyasiya materialı).

КОМПЕНДИЙ, **КОМПЕНДИУМ** *м* xülasə.

КОМПЕНСАТОР *м* kompensator (məxanizmlərin iş şəraitini tarazlaşdırmaq və s. üçün işlədilən müxtəlif cihazların adı).

КОМПЕНСАЦИОННЫЙ компенсация *сөз. сиф.*

КОМПЕНСАЦИЯ *ж* *мн. нет* kompensasiya (1. əvəz, qarşılıq; **компенсация убытков** zərərlərin qarşılığının ödənilməsi; 2. bərpa etmə, bərpa edilmə, müvazinətləşdirilmə).

КОМПЕНСИРОВАНИЕ *ср* 1. kompensasiya verilmə, əvəzini vermə, ödənilmə; 2. bərpa etmə (edilmə), müvazinətləşdirilmə.

КОМПЕНСИРОВАННЫЙ *прич.* 1. əvəzi verilmiş, ödənilmiş; 2. *тиб.* bərpa edilmiş, müvazinətləşdirilmiş.

КОМПЕНСИРОВАТЬ *сов. и несов.* 1. kompensasiya vermək, əvəzini vermək, ödəmək; 2. *тиб.* bərpa etmək, müvazinətləşdirmək.

КОМПЕНСИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.*

1. kompensasiya verilmək, əvəzi verilmək, ödənilmək; 2. *тиб.* bərpa edilmək, müvazinətləşdirilmək.

КОМПЕТЕНТНО *нареч.* səlahiyyətlə, mü-təxəssis kimi, bilən adam kimi.

КОМПЕТЕНТНОСТЬ *ж* *мн. нет* 1. səlahiyyət, səriştə(lilik), bilik, xəbərdarlıq, bacarıq (liliq); 2. etibarlılıq.

КОМПЕТЕНТНЫЙ *прил.* səlahiyyətli, səriştəli, bilən, xəbərdar, bilikli, mötəbər, etibarlı.

КОМПЕТЕНЦИЯ *ж* *мн. нет* 1. kompetensiya, səriştə, bilik, təcrübə; 2. etibar; 3. səlahiyyət, bilik sahəsi, ixtisas; **эти вопросы не входят в мою компетенцию** bu məsələlər mənim səlahiyyətim xaricindədir.

КОМПИЛИРОВАНИЕ *ср* **компиляция**. **КОМПИЛИРОВАТЬ** *несов.* kompilyasiya etmək (**бах** **компиляция**).

КОМПИЛИРОВАТЬСЯ *несов.* kompilyasiya edilmək (**бах** **компиляция**).

КОМПИЛЯТИВНОСТЬ *ж* *мн. нет* kompilyativlik (**бах** **компиляция**).

КОМПИЛЯТИВНЫЙ **компиляция** *сөз. сиф.*; kompilyativ, kompilyasiya edilmiş;

компилятивный труд kompilyativ əsər, kompilyasiya edilmiş əsər (**бах** **компиляция**).

КОМПИЛЯТОР *м* kompilyator, kompilyasiyaçı, kompilyasiya ilə məşğul olan adam (**бах** **компиляция**).

КОМПИЛИЦИЯ *ж* kompilyasiya (müstəqil tədqiqat aparılmadan, başqalarının əsərlərindən istifadə yolu ilə düzəldilən əsər).

КОМПЛЕКС *м* kompleks (bir tam təşkil edən şeylərin və hadisələrin məcmusu); **комплекс представлений** təsəvvürlər kompleksi (məcmusu).

КОМПЛЕКСНОСТЬ *ж* *мн. нет* komplekslik.

КОМПЛЕКСНЫЙ **комплекс** *сөз. сиф.*: birləşdirilmiş, mürəkkəb; **комплексный метод** kompleks üsulu.

КОМПЛЕКТ *м* komplekt (1. dəstə, dəst, **комплект белья** bir dəst (komplekt) dəyişək; 2. norma; **сверх комплекта** normadan (komplektdən) artıq).

КОМПЛЕКТАТОР *м* komplektləşdirən, komplektləşdirici.

КОМПЛЕКТНОСТЬ *ж* komplektlik.

КОМПЛЕКТНЫЙ **комплект** *сөз. сиф.*

КОМПЛЕКТОВАНИЕ *ср* komplektləşdirilmə, doldurulma, təkmilləşdirilmə, tamamlama, normaya çatdırilmə.

КОМПЛЕКТОВАННЫЙ *прич.* komplektləşdirilmiş; doldurulmuş, təkmilləşdirilmiş, tamamlanmış, normaya çatdırılmış.

КОМПЛЕКТОВАТЕЛЬ *м* **бах** **комплектатор**.

КОМПЛЕКТОВАТЬ *несов.* komplektləşdirmək, komplekt düzəltmək, doldurmaq, tamamlamaq, təkmilləşdirmək, normaya çatdırmaq; **комплектовать штат** ştatı doldurmaq.

КОМПЛЕКТОВАТЬСЯ *несов.* komplektləşdirilmək; doldurulmaq, tamamlanmaq, təkmilləşdirilmək, normaya çatdırılmaq.

КОМПЛЕКТОВКА *ж* komplektləşdirmə, komplekt düzəltmə, tamamlama.

КОМПЛЕКТОВОЧНЫЙ *прил.* komplektləmə -i[-ı].

КОМПЛЕКСИЯ *ж* kompleksiya (bədən; bədən quruluşu).

КОМПЛЕМЕНТ *м* komplement (1. əlavə, artırma; 2. *тиб.* sağlam heyvan serumunda infeksiyaya qarşı qoruyucu maddə).

КОМПЛЕМЕНТАРНЫЙ *прил.* xüs. komplementar (bir-birini tamamlayan, tamamlayıcı).

КОМПЛИКАЦИЯ *ж* komplikasiya; qarışıqlıq, dolaşıqlıq.

КОМПЛИМЕНТ *м* kompliment (xoş söz, iltifat, tərif); **сказать комплимент** kompliment demək.

КОМПЛИМЕНТИЩИК *м* *дан.* komplimentçi, həmişə kompliment deyən adam.

КОМПЛОТ *м* köhn. sui-qəsd.

КОМПОЗИТОР *м* kompozitor, bəstəkar.

КОМПОЗИТОРСКИЙ kompozitor *сөз. сиф.*: **композиторский талант** kompozitorluq istedadı.

КОМПОЗИТОРСТВОВАТЬ *несов.* kompozitorluq etmək.

КОМПОЗИЦИОННЫЙ композиция *сөз. сиф.*; композиционная техника kompozisiya üsulu.

КОМПОЗИЦИЯ *ж* kompozisiya (1. musiqi əsərləri yaratma nəzəriyyəsi; **класс композиции** kompozisiya sinfi; 2. musiqi əsəri, musiqi yaradıcılığı; 3. quruluş, tərtib; **композиция романа** romanın kompozisiyası; 4. xəlitə).

КОМПОНЕНТ *м* komponent (bir şeyin tərkib hissəsi).

КОМПОНИРОВАТЬ **бах** **компоновать**.

КОМПОНОВАНИЕ *ср* tərtib etmə, quraşdırma, ayrı-ayrı hissələrdən yığb düzəltmə.

КОМПОНОВАННЫЙ *прич.* tərtib edilmiş; ayrı-ayrı elementlərdən düzəldilmiş, quraşdırılmış.

КОМПОНОВАТЬ *несов.* tərtib etmək; ayrı-ayrı elementlərdən düzəltmək, quraşdırmaq.

КОМПОНОВАТЬСЯ *несов.* tərtib edilmək, ayrı-ayrı elementlərdən düzəldilmək quraşdırılmaq.

КОМПОНОВКА *ж* 1. tərtib etmə (edilmə); ayrı-ayrı elementlərdən düzəltmə (düzəldilmə); quraşdırma; 2. tərtib üsulu.

КОМПОСТ *м* *k. t.* kompost (müxtəlif qatışıqlardan hazırlanan üzvi gübrə).

КОМПОСТЕР *м* xüs. komposter (biletlərə, plomblara və s. yoxlama işarəsi vuran alət).

КОМПОСТИРОВАНИЕ *ср* *d. y.* komposterlənmə.

КОМПОСТИРОВАННЫЙ *прич.* komposterlənmə.

КОМПОСТИРОВАТЬ *несов. d. y.* komposterləmək; **компостировать железнодорожный билет** dəmir yol biletini komposterləmək.

КОМПОСТИРОВАТЬСЯ *несов. d. y.* komposterlənmək.

КОМПОСТИРОВАТЬСЯ *II сов. и несов. k. t.* çürümək, çürüyüb kompostə dönmək.

КОМПОСТНЫЙ **компост** *сөз. сиф.*

КОМПОТ *м* kompot.

КОМПОТНЫЙ **компот** *сөз. сиф.*

КОМПРАДОР *м* *iqd.* komprador (yerli bəzərlə xarici kapital arasında vasitəçilik edən yerli tacir).

КОМПРАДОРСКИЙ **компрадор** *сөз. сиф.*; **компрадорская буржуазия** komprador burjuaziya.

КОМПРЕСС *м* kompres (müalicə məqsədilə ağrıyan yerə qoyulan yaş sarğı).

КОМПРЕССИЯ *ж* xüs. tex. kompressiya; sıxma, sıxılma (qazın motor silindrində sıxılması).

КОМПРЕССНЫЙ компресс *сöz. sif. компрессная бумага* kompres kağızı.

КОМПРЕССОР *м* kompressor (1. tex. havanı, buxarı, qazları sıxmaq üçün maşın; 2. tib. operasiya zamanı qan damarını sıxmaq üçün alət).

КОМПРЕССОРНЫЙ компрессор *сöz. sif.; компрессорная установка* kompressor qurğusu.

КОМПРОМЕТАЦИЯ *ж* *мн. нет* etibardan salma (salınma), nüfuzdan salma (salınma), gözədən salma (salınma), ləkələmə, ləkələnmə.

КОМПРОМЕТИРОВАНИЕ *ср* *бах* компрометация.

КОМПРОМЕТИРОВАТЬ *несов.* etibardan salmaq, nüfuzdan salmaq, gözədən salmaq ləkələmək.

КОМПРОМЕТИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. etibardan salınmaq, nüfuzdan salınmaq; 2. etibardan düşmək, nüfuzdan düşmək, gözədən düşmək, ləkələnmək.

КОМПРОМИСС *м* kompromis (qarşılıqlı güzəşt əsasında razılaşma, uzlaşma).

КОМПРОМИССНЫЙ *прил.* kompromisli, güzəştli; *компромиссное предложение* kompromisli təklif.

КОМПЬЮТЕР *м.* xüs. kompüter.

КОМСОД *м* (комиссия содействия) yarıdım komissiyası.

КОМСОМЛ *м* (Коммунистический Союз Молодежи) *тар.* komsomol (Komunist Gənclər İttifaqı).

КОМСОМОЛЕЦ *м* *тар.* komsomolçu, komsomol üzvü.

КОМСОМОЛКА *ж* *тар.* komsomolçu qız.

КОМСОМОЛЬСКИЙ *тар.* *комсомол* və *комсомолец* *сöz. sif.; комсомольское собрание* komsomol yığıncağı (iclası).

КОМСОРГ *м* (комсомольский организатор) *тар.* komsomol təşkilatçısı.

КОМСОСТАВ *м* (командный состав) komanda heyəti, komandirlər.

КОМУ мест. kimə.

КОМФОРТ *м* *мн. нет* komfort, rahatlıq. **КОМФОРТАБЕЛЬНО** *нареч.* rahat, komfortla.

КОМФОРТАБЕЛЬНОСТЬ *ж* *мн. нет* rahatlıq, komfortluluq.

КОМФОРТАБЕЛЬНЫЙ *прил.* komfortlu, rahat.

КОМФОРТНЫЙ *бах* комфортабельный.

КОН *м* 1. sərhəd; cızıq, cərgə, məhəllə (oyunda); 2. bir əl; *сыграем еще кон* bir əl də oynayaq; *♠ поставим на кон 1* pul qoymaq (qumar oyunlarında); 2) riskə getmək; *стоять (быть) на кону* təhlükə qarşısında olmaq.

КОНАРМИЯ *ж* (конная армия) süvari ordu.

КОНАТЬСЯ *несов. тах.* 1. püşk atmaq, çöp atmaq (oyunu birinci başlamaq üçün); 2. çəkişmək, bəhsləşmək, yarışmaq.

КОНВЕЙЕР *м* *tex.* konveyer (işlənib hazırlanan şeyləri bir yerdən başqa yerə ötürmək və ya nəql etmək üçün arası kəsilmədən hərəkət edən qurğu).

КОНВЕЙЕРИЗАЦИЯ *ж* *tex.* konveyerləşdirmə, konveyerləşdirilmə.

КОНВЕЙЕРИЗИРОВАННЫЙ *прич. tex.* konveyerləşdirilmiş, konveyerli.

КОНВЕЙЕРИЗИРОВАТЬ *сов. и несев. tex.* konveyerləşdirmək.

КОНВЕЙЕРИЗОВАННЫЙ *бах* конвейеризованный.

КОНВЕЙЕРИЗОВАТЬ *бах* конвейеризировать.

КОНВЕЙЕРИЗОВАТЬСЯ *бах* конвейеризироваться.

КОНВЕЙЕРНЫЙ *конвейер* *сöz. sif.; конвейерная система* konveyer sistemi.

КОНВЕЙЕРЩИК *м* konveyerçi (konveyeri idarə edən fəhlə).

КОНВЕКЦИЯ *ж* konveksiya (hərəkət edən mühitin, məsələn, havanın, buxarın və ya mayələrin hərəreti özləri ilə aparması).

КОНВЕНАНСЫ *ед. нет* köhn. ədəb qaydaları, nəzakət qaydaları.

КОНВЕНТ *м* *тар.* konvent; məclis, vəkillər şurası (Fransa inqilabı dövründə).

КОНВЕНЦИОНАЛЬНЫЙ *прил.* şərti.

КОНВЕНЦИОННЫЙ *конвенция* *сöz. sif.; konvension, konvensiya* əsasında qurulmuş; *конвенционный таможенный тариф* konvension gömrükxana tarifi.

КОНВЕНЦИЯ *ж* *dipl.* konvensiya (beynəlxalq saziş, bağlaşma, müqavilə).

КОНВЕРГЕНТНЫЙ *прил. dilç.* konvergent (konvergeniya nəticəsində yaxınlaşan).

КОНВЕРГЕНТЫ *мн. dilç.* konvergentlər (bir dilin tarixi inkişafı nəticəsində bir səsə birləşmiş, eyniləşmiş səslər; məs.: rus dilində „b“ və „e“ hərfləri ilə işarə olunan səslər).

КОНВЕРГЕНЦИЯ *ж* konvergeniya (1. bənzəmə, uyğunlaşma; 2. birləşmə, eyniləşmə; 3. riyaz. görüşmə).

КОНВЕРСИОННЫЙ *iqт.* конверсия *сöz. sif.* **КОНВЕРСИЯ** *ж* *iqт.* konversiya (dövlət istiqrazı şərtlərinin dəyişməsi).

КОНВЕРТ *м* konvert, paket, zərf.

КОНВЕРТЕР *м* *бах* конвертор.

КОНВЕРТИРОВАННЫЙ *прич. иqt.* konversiya edilmiş.

КОНВЕРТИРОВАТЬ *сов. и несев. иqt.* konversiya etmək.

КОНВЕРТИРОВАТЬСЯ *сов. и несев. иqt.* konversiya edilmək.

КОНВЕРТНЫЙ *конверт* *сöz. sif.; конвертная бумага* konvert kağızı.

КОНВЕРТОР *м* *tex.* konvertor (polad əritmə işində işlənən aparat).

КОНВЕРТОРНЫЙ *tex.* конвертор *сöz. sif.* **КОНВОЙР** *м* 1. mühafizə əsgəri; 2. mühafizə gəmisi (təyyarəsi).

КОНВОЙРОВАНИЕ *ср* mühafizə üçün yalnızca getmə, müşayiət etmə (edilmə).

КОНВОЙРОВАТЬ *несев.* müşayiət etmək, yalnızca getmək (mühafizə üçün).

КОНВОЙРОВАТЬСЯ *несев.* müşayiət edilmək.

КОНВОЙ *м* konvoy (1. yanca gedən mühafizə dəstəsi; 2. müharibə zamanı nəqliyyat və ya ticarət gəmilərini qoruyan hərbi gəmi və ya təyyarə dəstəsi.)

КОНВОЙНЫЙ 1. *конвой* *сöz. sif.; конвойное судно* konvoy gəmisi; 2. *в знач. суц.* *бах* конвоир.

КОНВУЛЬСИВНО *нареч. tib.* konvulsiv (surətdə).

КОНВУЛЬСИВНОСТЬ *ж* *мн. нет* *tib.* konvulsivlik (бах конвульсия).

КОНВУЛЬСИВНЫЙ *прил. tib.* konvulsiv, konvulsiyalı; *конвульсивные движения* konvulsiv hərəkətlər.

КОНВУЛЬСИЯ *ж* *tib.* konvulsiya (qıç-qıç olma).

КОНГЕНИАЛЬНОСТЬ *ж* *мн. нет* uyğunluq, yaxınlıq (ağılca, ruhca istedadca, mənə etibarilə).

КОНГЕНИАЛЬНЫЙ *прил.* uyğun, yaxın (ağılca, ruhca, istedadca, mənə etibarilə).

КОНГЛОМЕРАТ *м* konqlomerat (1. müxtəlif şeylərin və hissələrin nizamsız yığını, birləşməsi; 2. geol. müxtəlif cinsli parçalardan əmələ gəlmiş süxur).

КОНГЛОМЕРАТНЫЙ *конгломерат* *сöz. sif.*

КОНГЛОМЕРАЦИЯ *ж* konqlomerasiya (bir neçə şeyin öz xassələrini saxlayaraq birləşməsi).

КОНГРЕГАЦИЯ *ж* konqreqasiya (1. birləşmə, ittifaq, təşkilat; kilsə icmaları birləşməsi; 2. Roma papasının müəyyən məsələlərə baxan inzibati idarəsi).

КОНГРЕСС *м* kongres (1. beynəlxalq qurultay, yığıncaq; 2. ABŞ-da və bəzi başqa ölkələrdə parlamentin adı).

КОНГРЕССМЕН *м* kongresmen, kongres üzvü (ABŞ-da).

КОНГРУЕНТНЫЙ *прил.* konqruyent (birinin üstünə qoyulduqda düz gələn); *конгруэнтные фигуры* konqruyent fiqurlar.

КОНГРУЕНЦИЯ *ж* riyaz. konqruyensiya, uyğun gəlmə (həndəsi fiqurların bir-birinin üstünə qoyulduqda düz gəlməsi).

КОНДАК *м* kondak (dini mahnı).

КОНДАЧОК *м:* с *кондачка* fikirləşmədən, düşünmədən, hazırlaşmadan, işi anlamadan, atıstı, lapdan, qeyri-ciddi.

КОНДЕНСАТ *м* xüs. kondensat (buxarın maye halına keçməsi nəticəsində alınan məhsul).

КОНДЕНСАТОР *м* kondensator (1. fiz. elektrik yükü toplayan cihaz; 2. tex. buxarı sıxlaşdırın aparat).

КОНДЕНСАТОРНЫЙ *прил.* kondensator -i[-ı].

КОНДЕНСАЦИОННЫЙ *конденсация* *сöz. sif.; kondensasiya* vasitəsilə alınmış.

КОНДЕНСАЦИЯ *ж* xüs. kondensasiya (1. toplama, topladurma; sıxlaşma, sıxlaşdırma; 2. qəlizləşmə, qəlizləşdirmə; 3. suya çevirmə (buxar).

КОНДЕНСИРОВАНИЕ *ср* bax конденса-ция.
КОНДЕНСИРОВАТЬ *сов. и несов. хüs.* kondensasiya etmək (1. sıxlaşdırmaq, toplamaq; 2. qəlizləşdirmək; 3. suya çevirmək).
КОНДЕНСИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. хüs.* kondensasiya olunmaq (1. sıxlaşdırılmaq, toplamaq; 2. qəlizləşmək; 3. suya çevrilmək (buxar)).
КОНДЕНСИТ *м* хüs. kondensit (düyümə və s. hazırlamaq üçün işlənən süni plastik, şəffaf maddə).
КОНДЕНСОР *м* fiz. kondensor (süaları toplayıb bir istiqamətə yönəldən optik şüşə).
КОНДИТЕР *м*, qənnadıçı, şirniyyatçı (*usta*).
КОНДИТЕРСКАЯ *ж* qənnadı mağazası, şirniyyat mağazası.
КОНДИТЕРСКИЙ *прил.* 1. qənnadı; кондитерские изделия qənnadı malları (şirniyyat); 2. şirniyyat mağazasından alınmış; кондитерский торт şirniyyat mağazasından alınmış tort.
КОНДИЦИОНЕР *м* хüs. kondisioner (havanı kondisiyalasdırmaq üçün cihaz).
КОНДИЦИОНИРОВАНИЕ *ср* хüs. kondisiyalasdırılma (normaya, standartı uyğunlaşdırılma).
КОНДИЦИОННЫЙ *хüs.* кондиция söz. *sif.*; kondision, kondisiyaya uyğun.
КОНДИЦИЯ *ж* kondisiya (1. müqavilə şərti, saziş şərti; 2. norma, standart, keyfiyyət).
КОНДОВЫЙ, КОНДОВЫЙ *прил.* 1. хüs. qiymətli, bərk, düyünsüz (ağac); 2. qədim, möhkəm, əsaslı.
КОНДОМИНАТ, КОНДОМИНИУМ *м* hüq. kondominat (1. birgə idarə edilmə, birgə sahib olma; 2. iki və ya bir neçə dövlətin bir əraziyə müştərkə sahib olması).
КОНДОР *м* kondor (1. Cənubi Amerikanın dağlıq yerlərində yaşayan çox iri yırtıcı quş; 2. Çili və Kolumbiyada qızıl pul).
КОНДОТЬЕР *м* kondotyer (1. orta əsrlərdə İtaliyada: mızdla tutulan dəstələrin başçısı; 2. məc. pul müqabilində hər iş üçün vuruşmağa hazır olan avantürist).
КОНДРАШКА *м*: кондрашка хватил (стукнул, пришиб) *дан.* iflic oldu, vurğun vurdu, bədəni qurudu.

КОНДУИТ *І м* köhn. conduit (keçmişdə şagirdlərin və hərbi qulluqçuların günahları qeyd olunan dəftər).
КОНДУИТ *ІІ м* *elek.*, *d. y.* conduit (izolyasiya edilmiş kabelləri qorumaq üçün yüngül metal borular).
КОНДУИТНЫЙ КОНДУИТ *І* söz. *sif.*
КОНДУКТОР *І* *м* (*мн.* кондукторы и кондуктора) konduktor (1. vaqonlarda nizamə baxan, biletdən satan və yoxlayan işçi; 2. bəzi xırda texniki vəzifələrin adı).
КОНДУКТОР *ІІ* *м* *tex.* konduktor (1. dəzgahda kəsicə və ya dəsicə alətin işini qaydaya salan qurğu; 2. elektrik keçiricisi).
КОНДУКТОРНЫЙ КОНДУКТОР *ІІ* söz. *sif.*; konduktorlu; кондукторная машина konduktorlu maşın.
КОНДУКТОРСКИЙ КОНДУКТОР *І* söz. *sif.*; кондукторская бригада konduktor briqadası.
КОНДУКТОРША *ж* konduktor qadın (qız).
КОНЕВОД *м* *k. t.* atçı (atçılıq mütəxəssisi).
КОНЕВОДСТВО *ср* *мн.* *нет* *k. t.* atçılıq.
КОНЕВОДЧЕСКИЙ коневодчество söz. *sif.*; коневодческий совхоз atçılıq sovxozu.
КОНЁК *І* *м* 1. конь söz. *kiç.*; oynacaq at; 2. damda at başı şəklində bəzək; 3. məc. dil əzbəri, şüar; это - его конёк bu onun dilinin əzbəridir; 4. морской конёк zool. dəniz atığı; сесть (взобраться) на своего конька; оседлать своего конька sevdiyi mövzuya başlamaq.
КОНЁК *ІІ* *бax* коньки.
КОНЕСОВХОЗ *м* (коневодческий совхоз) atçılıq sovxozu.
КОНЕФЕРМА *ж* (коневодческая ферма) atçılıq ferması.
КОНЕЦ *м* 1. son, axır; конец года ilin sonu (axırı); доводить до конца axıra çatdırmaq; 2. qurtaracaq; в конце селения kəndin qurtaracağı; 3. aqibət, axır, son, nəticə; конец будет плохой aqibəti (axırı, sonu, nəticəsi) pis olacaqdır; 4. uc; конец палки ağacın ucu; 5. məc. ölüm, axır; 6. baş; он живёт в другом конце посёлка o, qəsəbənin o biri başında yaşayır; 7. хüs. ip, buraz (gəmini, qayıqı sahələ bağlamaq üçün); 8. məsafə, yol;

9. baş (məsafə, yol mənasında); билет в два конца hər iki başa biletdir; 10. в конце концов nəhayət, ən axırı, ən sonu; на худой конец bədən ayaqda, bədənbəddə; под конец nəhayət, axırda; и концы в воду (хоронить) izini itirmək; на этот конец bu dəfəlik; без конца daim, həmişə, uzun-uzadı; и дело с концом vəsəlam; конца-краю *нет* ucu-bucağı yoxdur; один конец birdir, fərqi yoxdur; nə olur olsun; в конец lap, tamamilə, bütünlü; со всех концов hər yerdən, hər tərəfdən, hər yandan; из конца в конец başdan-baş; положить (чему-л.) конец son qoymaq; приходит к концу başa çatmaq; во все концы hər yerə, hər tərəfə; еда (еле, кое-как) сводить концы с концами güc-bələ ilə dolanmaq.
КОНЕЧНО *ав.* *сл.* əlbəttə, şübhəsiz; он, конечно, прав o, əlbəttə, haqlıdır.
КОНЕЧНОСТИ *мн.* (*ед.* конечность *ж*) əl-ayaq.
КОНЕЧНОСТЬ *ж* müvəqqətilik, fanilik; sonu, axırı olma.
КОНЕЧНЫЙ *прил.* 1. son, sonuncu; axır, axıncı; 2. sonu olan, axırı olan; qurtaracağı olan; 3. əsas; конечная причина əsas səbəb; 4. в конечном счете; в конечном итоге nəticədə; конечная величина riyaz. sonlu kəmiyyət.
КОНЬИК *м* *тəh.* 1. bax конёк *І* 1-ci mənada; 2. siyirtməli skamya (kəndli evlərində).
КОНЬИНА *ж* *мн.* *нет* at öti.
КОНЬЧЕСКИЙ *І* *конус* söz. *sif.*; коническая форма konus forması; 2. konusşəkilli.
КОНКА *ж* konka (keçmişdə vaqonları atla sürülən şəhər dəmir yolu və onun vaqonu).
КОНКВИСТАДОРЫ *мн.* 1. konkvistadorlar (Mərkəzi və Cənubi Amerikanı tutmuş ispan və portuqal istilacıları); 2. məc. qəsbkar, istilacı.
КОНКЛАВ *м* konklav (Roma papasını seçən kardinalar şurası).
КОНКОРДАТ *м* konkordat (Roma papası ilə hər hansı bir hökumət arasında bağlanan müqavilə).
КОНКРЕМЕНТЫ *мн.* (*ед.* конкремент *м*) tib. konkrementlər (bədənin boşluqları və ya toxumalarında əmələ gələn daşlar).

КОНКРЕТИЗАЦИЯ *ж* konkretləşdirmə, konkretləşdirilmə, konkretləşmə.
КОНКРЕТИЗИРОВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* bax конкретизация.
КОНКРЕТИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* konkretləşdirmək
КОНКРЕТИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* 1. konkretləşmək; 2. konkretləşdirilmək.
КОНКРЕТИЗОВАННЫЙ *прич.* konkretləşdirilmiş.
КОНКРЕТИЗОВАТЬ *бax* конкретизировать.
КОНКРЕТИЗОВАТЬСЯ *бax* конкретизироваться.
КОНКРЕТНО *нареч.* konkret, konkret olaraq, konkret surətdə; açıq, aydın, müəyyən; ответить конкретно konkret cavab vermək.
КОНКРЕТНОСТЬ *ж* konkretlik, müəyyənlik, qətilik.
КОНКРЕТНЫЙ *прил.* конкрет (müəyyən, qəti, açıq, aydın); конкретное понятие konkret məfhum; конкретный результат konkret nəticə.
КОНКУБИНАТ *м* *мн.* *нет* *etn.* konkubinət (müvəqqəti, nikahsız yaşamaq).
КОНКУРЕНТ *м* rəqib.
КОНКУРЕНТКА *ж* rəqibə, rəqib olan qadın (qız).
КОНКУРЕНТНЫЙ КОНКУРЕНЦИЯ söz. *sif.*
КОНКУРЕНЦИЯ *ж* *мн.* *нет* rəqabət; 4. вне конкуренции rəqibi yoxdur; tayı-bərabəri yoxdur.
КОНКУРИРОВАНИЕ *ср* *мн.* *нет* rəqabət etmə, rəqabət aparma; rəqabət.
КОНКУРИРОВАТЬ *несов.* rəqabət aparmaq, rəqabət etmək, rəqib olmaq.
КОНКУРС *м* konkurs, müsabiqə; конкурс пианистов pianoçular konkursu (müsabiqəsi); 4. вне конкурса 1) konkursdan xaric; 2) бax конкуренция (вне конкуренции).
КОНКУРСНЫЙ КОНКУРС söz. *sif.*; конкурсный экзамен konkurs imtahanı.
КОННИК *м* atlı, süvari (əsgər).
КОННИЦА *ж* atlı qoşun, süvari dəstəsi.
КОННОГВАРДЕЕЦ *м* atlı qvardiyaçı.
КОННОГВАРДЕЙСКИЙ конногвардеец söz. *sif.*

КОННО-ЖЕЛЕЗНЫЙ: конно-железная дорога *konka*.
КОННОЗАВОДСКИЙ коннозаводство *söz. sif.*
КОННОЗАВОДСТВО *ср хüs. 1.* cins at yetiştirmə; *2.* atçılıq zavodu.
КОННОЗАВОДСКИЙ *бах коннозаводский.*
КОННОЗАВОДЧИК *м ing. əv.* atçılıq zavodu sahibi.
КОННОСПОРТИВНЫЙ: конный спорт *söz. sif.; конноспортивные состязания* at idmanı yarışları.
КОННЫЙ 1. *конь söz. sif.; конный спорт* atçılıq idmanı; *2.* atlı; *конная полиция* atlı polis; *3.* atla işləyən; *4.* *конный двор* tövlə; *конный завод* at zavodu.
КОНОВАЛ *м mäh. baytar.*
КОНОВАЛЬСТВО *ср мн. нет mäh. baytarlıq.*
КОНОВОД I *м atabaxan (əsgər).*
КОНОВОД II *м dan.* dəstəbaşı, təşəbbüscü.
КОНОВОДИТЬ I *несов. атlara baxmaq.*
КОНОВОДИТЬ II *несов. dan.* dəstəbaşılıq etmək, dəstəbaşı olmaq.
КОНОВЫЙ *кон söz. sif.; коновая линия* məhəllə xətti (*oyunda*).
КОНОВЯЗЬ *ж* at bağlanan yer.
КОНОГОН *м* atsürən (*şaxtalarla vaqonet-kaya qoşulmuş atı sürən fəhlə*).
КОНОКРАД *м* at oğrusu.
КОНОКРАДСТВО *ср мн. нет* at oğurluğu.
КОНОПАТИТЬ *несов. tıxamaq, kəpitkələmək.*
КОНОПАТИТЬСЯ *несов. tıxanmaq, kəpitkələnmək.*
КОНОПАТКА *ж 1.* tıxama, kəpitkələmə; *2.* tıxac, tıxama aləti.
КОНОПАТЧИК *м хüs. tıxayan, kəpitkələyən; tıxacılayıcı, kəpitkələyici.*
КОНОПАТЫЙ *прил. mäh. 1.* çil-çil; *2.* çopur.
КОНОПАЧЕНИЕ *ср мн. нет* tıxama, kəpitkələmə.
КОНОПАЧЕННЫЙ *прич. tıxanmış, kəpitkələnmiş.*
КОНОПАЧЕНЫЙ *прил. хüs. tıxanmış, kəpitkəli, kəpitkələnmiş.*

КОНОПЛЕВОД *м* çətənəçi; çətənəçilik müəssisi.
КОНОПЛЕВОДНЫЙ *бах коноплеводческий.*
КОНОПЛЕВОДСТВО *ср мн. нет к. т.* çətənəçilik.
КОНОПЛЕВОДСКИЙ *коноплеводство söz. sif.; коноплеводческие районы* çətənəçilik rayonları.
КОНОПЛЕТЕРЕБЬЛКА *ж* çətənədidən maşın.
КОНОПЛЕУБОРОЧНЫЙ *прил. çətənəyi-ğan (maşın).*
КОНОПЛЯ *ж мн. нет* çətənə (*bitki*).
КОНОПЛЯНИК *м к. т.* çətənə əkini, çətənəlik.
КОНОПЛЯНКА *ж zool.* kətanquşu.
КОНОПЛЯНЫЙ *конопля söz. sif.; конопляное масло* çətənə yağı.
КОНОСАМЕНТ *м tic. коносамент (gəmi ilə göndərilən yük üçün verilən sənəd).*
КОНОЧНЫЙ I *конка söz. sif.; коночные вагоны* *konka vaqonları.*
КОНОЧНЫЙ II *бах коновый.*
КОНСЕКВЕНТНЫЙ *прил. ardıcıl.*
КОНСЕРВАТИВНОСТЬ *ж мн. нет* mühafizəkarlıq (*köhnəpərəstlik, yeniliyə zidd olma*).
КОНСЕРВАТИВНЫЙ *прил. mühafizəkar (köhnəlik tərəfdarı, köhnəpərəst, yeniliyə zidd); консервативные взгляды* *mühafizəkar görüşlər.*
КОНСЕРВАТИЗМ *м мн. нет* konservatizm, mühafizəkarlıq (*köhnəlik tərəfdarlığı, köhnəpərəstlik, yeniliyə zidd olma*).
КОНСЕРВАТОР *м 1.* mühafizəkar (*tərəqqi düşməni, köhnəlik tərəfdarı, köhnəpərəst, yeniliyə zidd adam*); *2.* konservator (*mühafizəkar partiya üzvü*).
КОНСЕРВАТОРЕЦ *м dan.* konservatoriya tələbəsi.
КОНСЕРВАТОРИА *ж konservatoriya (ali musiqi məktəbi).*
КОНСЕРВАТОРКА *ж dan.* konservatoriya tələbəsi (*qız*).
КОНСЕРВАТОРСКИЙ *консерватор söz. sif.*
КОНСЕРВАТОРСКИЙ *консерватория söz. sif.; консерваторские концерты* konservatoriya konsertləri.

КОНСЕРВАЦИЯ *ж konservasiya (1. saxlama, mühafizə etmə, qoruma (çürüməkdən); консервация дерева* ağacın konservasiyası; *2. müvəqqəti dayandırma (müəssisənin işini, inşaatı).*
КОНСЕРВИРОВАНИЕ *ср мн. нет* konservləşdiril(mə), konserv hazırlanma.
КОНСЕРВИРОВАННЫЙ *прич. и прил.* konservləşdiril(miş); *консервированные фрукты* konservləşdirilmiş meyvələr.
КОНСЕРВИРОВАТЬ *несов. 1.* konservləşdirmək, konserv hazırlamaq; *2.* saxlamaq, mühafizə etmək, qorumaq; *3.* müvəqqəti dayandırmaq (*müəssisənin işini, inşaatı*).
КОНСЕРВИРОВАТЬСЯ *несов. 1.* konservləşdirmək; *2.* müvəqqəti saxlanılmaq, dayandırılmaq (*müəssisənin işi, inşaat*).
КОНСЕРВНЫЙ *консервы söz. sif.; консервный завод* konserv zavodu.
КОНСЕРВЫ *ед. нет. 1.* konserv; *мясные консервы* *ət konservi; рыбные консервы* *balıq konservi; 2.* xüs. gözük (*gözü işıqdan, tozdan, küləkdən qorumaq üçün xüsusi gözük*).
КОНСИГНАНТ *м tic. консигнант (konsiqnasiya üsulu ilə satılan malın sahibi).*
КОНСИГНАТОР *м tic. konsiqnator; vasi-təçi, vəkil, agent (konsiqnasiya üsulu ilə mal satan ticarət vəkili).*
КОНСИГНАЦИОННЫЙ *tic. консигнация söz. sif.*
КОНСИГНАЦИЯ *ж мн. нет tic. konsiqnasiya (xaricə gedən malın mal sahibi hüququna malik olan ticarət agenti vasi-təsilə satılması).*
КОНСИЛИУМ *м tib. консилиум (ağır xəstəliyi və onun müalicə üsullarını müəyyən etmək üçün bir neçə həkimin müşavirəsi).*
КОНСИСТЕНТНЫЙ *прил. хüs. konsistentli, sıx, qəliz.*
КОНСИСТЕНЦИЯ *ж fiz. konsistensiya (maddənin sıxlıq və məhlulların qəlizlik dərəcəsi).*
КОНСИСТОМЕТР *м хüs. konsistometr (yarımmayə cisimlərin qəlizliyini (konsistensiyanı) müəyyən edən cihaz).*

КОНСИСТОРИА *ж konsistoriya (xristianlarda: inzibati və məhkəmə hüququna malik ruhəni idarə).*
КОНСИСТОРСКИЙ *консистория söz. sif.*
КОНСКИЙ *конь söz. sif.; конский волос* at qılı.
КОНСКРИПЦИЯ *ж мн. нет tar. konskripsiya (XVIII-XIX əsrlərdə: əsgər əvəzinə pul verməyə və ya əsgər düşəni başqa-silə əvəz etməyə yol verən əsgər toplama sistemi).*
КОНСОЛИДАЦИЯ *ж 1.* möhkəmlənmə, qüvvətlənmə, birləşmə; *консолидация революционных сил* *inqilabi qüvvələrin birləşməsi; 2.* möhkəmlətmə, birləşdirmə; *3. iqt. konsolidasiya (qısamüddətli təəhhüdü uzunmüddətli təəhhüdə çevirməsi).*
КОНСОЛИДИРОВАНИЕ *ср birləşdirmə, möhkəmləndirmə, qüvvətləndirmə.*
КОНСОЛИДИРОВАННЫЙ *прич. möhkəmləndirilmiş, qüvvətləndirilmiş, birləşdirilmiş.*
КОНСОЛИДИРОВАТЬ *сов. и несом.* birləşdirmək, möhkəmləndirmək, qüvvətləndirmək; *консолидировать все силы* *bütün qüvvələri birləşdirmək.*
КОНСОЛИДИРОВАТЬСЯ *сов. и несом. 1.* möhkəmlənmək, birləşmək, qüvvətlənmək; *2.* möhkəmləndirilmək, birləşdirilmək.
КОНСОЛЬ *м konsol (1. arxıt. divar çıxıntısı; 2. çiçək üçün mütəhərrik altlıq).*
КОНСОЛЬНЫЙ *консоль söz. sif.*
КОНСОМЕ *ср нескл. konsome (ət suyu, bulyon növü).*
КОНСОНАНС *м mus. konsonans (səs uyğunluğu, ahəng).*
КОНСОНАНТ *м dilç. konsonant (1. samit səs; 2. heca əmələ gətirməyən səs).*
КОНСОНАНТИЗМ *м мн. нет dilç. konsonantizm (hər hansı bir dilin samit səslər sistemi).*
КОНСОРЦИУМ *м mal. konsorsium (müəyyən maliyyə tədbirini həyata keçirmək üçün bir neçə iri bank və ya bankirin inhisarçı birləşməsi).*
КОНСПЕКТ *м konspekt (bir əsərin, məruzənin, nitqin və s. xülasəsi).*

КОНСПЕКТИВНОСТЬ *ж мн. нет* konspekt xarakterində olma; qısalıq, müxtəsərlik, yığcamlıq.
КОНСПЕКТИВНЫЙ *прил.* konspekt xarakterli; qısa, müxtəsər, yığcam; **конспективное изложение** müxtəsər şərhl.
КОНСПЕКТИРОВАНИЕ *ср мн. нет* konspekt tutma.
КОНСПЕКТИРОВАТЬ *несов.* konspekt tutmaq, konspektini tutmaq; **конспектировать книгу** kitabın konspektini tutmaq.
КОНСПЕКТИРОВАТЬСЯ *несов.* konspekti tutulmaq (*əsinin, müəhazirənin, nitqin və s.*)
КОНСПЕКТИВНЫЙ *конспект* *сöz. sif.*
КОНСПИРАТИВНО *нареч.* konspirativ, gizli.
КОНСПИРАТИВНОСТЬ *ж мн. нет* konspirativlik, gizlilik.
КОНСПИРАТИВНЫЙ *прил.* gizli; **конспиративное собрание** gizli yığıncaq.
КОНСПИРАТОР *м* konspirator (*konspirasiya təşkil edən, konspirasiya iştirakçısı*).
КОНСПИРАТОРСКИЙ *конспиратор* *сöz. sif.*
КОНСПИРАЦИЯ *ж* konspirasiya (*1. öz fəaliyyətini bildirməmək üçün gizli təşkilatın işlədiyi üsullar; 2. sır saxlama*).
КОНСПИРИРОВАТЬ *несов.* konspirasiya düzəltmək, konspirasiya təşkil etmək.
КОНСТАНТА *ж* *xüs.* konstanta (*sabit kəmiyyət*).
КОНСТАНТНОСТЬ *ж мн. нет* *xüs.* dəyişməzlik, sabitlik.
КОНСТАНТНЫЙ *прил.* *xüs.* sabit, dəyişməyən, dəyişməz.
КОНСТАТАЦИЯ *ж мн. нет* təsdiq etmə (*edilmə*), müəyyən etmə (*edilmə*); etiraf etmə (*edilmə*); etiraf.
КОНСТАТИРОВАНИЕ *ср мн. нет* bax констатация.
КОНСТАТИРОВАТЬ *сов. и несом.* təsdiq etmək (*faktı*), müəyyən etmək, etiraf etmək, qeyd etmək; **констатировать улучшение состояния больного** xəstənin halının yaxşılaşdığını təsdiq (qeyd) etmək.
КОНСТАТИРОВАТЬСЯ *сов. и несом.* təsdiq edilmək, müəyyən edilmək, etiraf edilmək, qeyd edilmək.

КОНСТЕБЛЬ *м* konstebel (*İngiltərədə və ABŞ-da aşağı polis rütbəsi*).
КОНСТЕЛЛЯЦИЯ *ж 1. astr.* konstellyasiya (*göy cisimlərinin qarşılıqlı vəziyyətdə olması*); *2. məc.* vəziyyət, təsadüf.
КОНСТИТУИРОВАНИЕ *ср* tərkibini (heyətini, məzmununu) müəyyən etmə.
КОНСТИТУИРОВАТЬ *сов. и несом.* təşkil etmək, müəyyən etmək (*bir şeyin tərkibini, məzmununu*).
КОНСТИТУИРОВАТЬСЯ *сов. и несом.* təşkil edilmək, müəyyən edilmək.
КОНСТИТУТИВНЫЙ *конституция* (*2-ci mənada*) *сöz. sif.*
КОНСТИТУЦИОНАЛИЗМ *ж мн. нет* konstitusionalizm (*mövcud siyasi quruluşun əsasları kimi konstitusiyaların və konstitusiyaya idarə üsullarının qorunması*).
КОНСТИТУЦИОНАЛИСТ *м* konstitusionalist, konstitusionalizm tərəfdarı.
КОНСТИТУЦИОНАЛИСТИЧЕСКИЙ *конституционализм* *сöz. sif.*
КОНСТИТУЦИОННЫЙ *1. конституция* *сöz. sif.*; *конституционный закон* konstitusiyaya qanunu; *2. konstitusiyalı; конституционная монархия* konstitusiyalı monarxiya.
КОНСТИТУЦИЯ *1 ж* konstitusiya (*dövlətin, dövlət quruluşunun əsas qanunu*).
КОНСТИТУЦИЯ *II ж* quruluş, tərtib; **организм здоровой конституции** sağlam quruluşlu bədən.
КОНСТРУИРОВАНИЕ *ср мн. нет* *1. təşkil etmə (edilmə); qurma, qurulma; düzəltmə, düzəldilmə; 2. yaratma, yaradılma.*
КОНСТРУИРОВАТЬ *сов. и несом.* *1. təşkil etmək, qurmaq, düzəltmək; 2. yaratmaq.*
КОНСТРУИРОВАТЬСЯ *сов. и несом.* *1. təşkil olunmaq, qurulmaq, düzəldilmək; 2. yaradılmaq.*
КОНСТРУКТИВИЗМ *ж мн. нет* konstruktivizm (*incəsənətdə ifrat formalizmi və texnisizmi ifadə edən və incəsənətin ideoloji məzmununu rədd edən mürtəcə burjuva cərəyanı*).
КОНСТРУКТИВИСТ *м* konstruktivist (*konstruktivizm tərəfdarı*).
КОНСТРУКТИВИСТСКИЙ *конструктивист* *сöz. sif.*

КОНСТРУКТИВНОСТЬ *ж мн. нет* konstruktivlik, konstruksiya üçün yararlılıq.
КОНСТРУКТИВНЫЙ *1. конструкция* *сöz. sif.*; **конструктивные недостатки** konstruksiya nöqsanları; *2. конструктив; конструкция* üçün yararlı; **конструктивный план** konstruktiv plan; *3. məc.* əməli; **конструктивное предложение** əməli təklif.
КОНСТРУКТОР *м* konstruktor (*1. konstruksiya müəllifi; konstruksiya düzəldən ixtiraçı; конструктор самолетов* təyyarə konstruktoru; *2. müxtəlif şeylər düzəltmək və ya tikintilər tikmək üçün xüsusi materiallardan ibarət uşaq oyuncağı*).
КОНСТРУКТОРСКИЙ *конструктор* *сöz. sif.*; **конструкторское бюро** konstruktor bürosu.
КОНСТРУКЦИЯ *ж 1. конструкция* (*tikintinin, maşının və s. quruluşu*); **машина сложной конструкции** mürəkkəb konstruksiyalı maşın; *2. tikinti; железобетонная конструкция* dəmir-beton tikinti; *3. qram. cümlə quruluşu.*
КОНСУЛ *м* konsul (*1. dipl. bir dövlətin başqa dövlət torpağındakı təbəələrinin hüququnu yerli orqanlar qarşısında müdafiə edən rəsmi nümayəndəsi; 2. qədim Roma respublikasında: ali inzibati vəzifə; 3. tar. bəzi ölkələrdə yüksək rütbəli hökumət məmurlarının adı*).
КОНСУЛЬСКИЙ *консул* *сöz. sif.*
КОНСУЛЬСТВО *ср 1. konsulluq; 2. konsulxana.*
КОНСУЛЬСТВОВАТЬ *несом.* konsulluq etmək.
КОНСУЛЬТАНТ *м* konsultant (*öz ixtisasına aid məsləhətlər verən mütəxəssis*).
КОНСУЛЬТАТИВНЫЙ *прил.* konsultativ, məsləhətçi; **консультативный орган** konsultativ (məsləhətçi) orqan.
КОНСУЛЬТАЦИОННЫЙ *консультация* *сöz. sif.*; **консультационное бюро** konsultasiya (məsləhət) bürosu.
КОНСУЛЬТАЦИЯ *ж* konsultasiya (*1. bir məsləhətə dair mütəxəssisin məsləhəti; дать консультацию* konsultasiya vermək; *2. məsləhətxana; юридическая*

консультация hüquq məsləhətxanası; *3. fənni yaxşı mənimsəməkdə müəllimin tələbəyə yardımı*).
КОНСУЛЬТИРОВАНИЕ *ср мн. нет* *1. konsultasiya alma, məsləhətləşmə; 2. konsultasiya vermə (verilmə).*
КОНСУЛЬТИРОВАТЬ *несом.* *1. məsləhətləşmək; консультировать вопрос со специалистом* məsələni mütəxəssislə məsləhətləşmək; *2. konsultasiya vermək; консультировать студента* tələbəyə konsultasiya vermək.
КОНСУЛЬТИРОВАТЬСЯ *несом.* *1. bax консультировать* *1-ci mənada; 2. konsultasiya almaq.*
КОНСЬЕРЖ *м* qarıçı, qarı gözətçisi (*Fransada*).
КОНСЬЕРЖКА *ж* qarıçı qadın (*qız*).
КОНТАГИЙ *м* *tib.* kontağı (*yoluxan mikrob, yoluxma xəstəlik törədicişi*).
КОНТАГИОЗНОСТЬ *ж мн. нет* *tib.* yoluxuculuq.
КОНТАГИОЗНЫЙ *прил.* *tib.* yoluxucu, yoluxma.
КОНТАКТ *м* kontakt (*1. tex. toxunma, birləşmə; 2. elektrik xətlərinin bir-birinə toxunduğu yer; 3. məc. rabitə, əlaqə, təmas; войти в контакт (с кем-л.) ...əlaqəyə girmək*).
КОНТАКТНЫЙ *tex. контакт* *сöz. sif.*
КОНТАМИНАЦИЯ *ж* kontaminasiya (*1. bir hadisə və ya ədəbi əsərin təfərrüatının başqa ədəbi əsərə daxil edilməsi; hekayə edilərkən bir neçə hadisənin bir-birinə qarışdırılması; 2. dilç. iki forma və ya ifadə elementlərinin birləşməsi vasitəsilə yeni forma və ya ifadənin əmələ gəlməsi*).
КОНТАРЬ *м* tar. kontar (*1. Rusiyada 41 kq-a bərabər qədim çəki vahidi; 2. iri çəki daşı; 3. qapan*).
КОНТЕЙНЕР *м* *xüs.* konteyner (*1. tex. rezervuar, bak, iri qazan; 2. dəmir yol platformalarında, yük avtomobillərində yük daşımaq üçün müəyyən ölçüdə və quruluşda böyük yeyik*).
КОНТЕКСТ *м* *filol.* kontekst (*mətnin məna bəzi bitmiş olan hissəsi*).
КОНТИНГЕНТ *м* kontingent (*1. miqdar, heyət, tərkib; контингент работников*

изменился işçilərin kontingenti dəyişmişdir; **2. tic. bir dövlətdən başqa bir dövlətə ixrac və ya idxal edilən malın norması).**

КОНТИНГЕНТИРОВАННЫЙ прич. kontingentləşdirilmiş, kontingenti müəyyən edilmiş, müəyyənləşdirilmiş.

КОНТИНГЕНТИРОВАТЬ сов. и несов. kontingentləşdirmək, kontingentini müəyyən etmək, müəyyənləşdirmək.

КОНТИНГЕНТНЫЙ контингент (2-ci mənada) söz. *sif.*

КОНТИНЕНТ *m. coğr.* kontinent; qitə (*qurunun əsas hissələrindən biri*).

КОНТИНЕНТАЛЬНЫЙ континент söz. *sif.* kontinental; **континентальный климат** kontinental iqlim.

КОНТОКОРРЕНТ *m. mal.* kontokorrent (*kliyətlərlə haqq-hesab üçün idarə tərfindən açılan xüsusi cari hesab*).

КОНТОКОРРЕНТНЫЙ *mal.* **конткоррентный** söz. *sif.;* kontokorrent; **конткоррентный счет** kontokorrent hesab.

КОНТОРА *ж* kontor.

КОНТОРКА *ж* kontorka (*ayaq üstə və ya oturub işləmək üçün hündür stol*).

КОНТОРСКИЙ *контора* söz. *sif.;* **конторские книги** kontor dəftərləri.

КОНТОРЩИК *m.* kontorçu (*kontor qulluqçusu və ya kontor müdiri*).

КОНТОРЩИЦА *ж* kontorçu qadın (*qız*).

[КОНТР...] *mürəkkəb sözlərdə* „əkslik“, „əks“ və ya „qarşılıq“ mənasında olan birinci hissə; *məs.:* **контрудар** - əks-zərbə; **контратака** - əks-hücum.

КОНТРА I *ж köhn.* mübahisə, söz, dalaşma, küsmə, çəkişmə,

КОНТРА II: *про и контра* lehinə və əleyhinə.

КОНТРА III *ж dan.* **контрреволюционер.**

КОНТРАБАНДА *ж мн. нет* kontrabanda (**1. qaçaq mal gətirmə, qaçaqmalçılıq, qaçaqçılıq; 2. qaçaq mal; 3. məc. gizlicə yeridilən qadağan edilmiş fikir və s.**).

КОНТРАБАНДИСТ *m.* kontrabandçı, qaçaqçı (*qaçaqmalçı*).

КОНТРАБАНДИСТКА *ж* kontrabandçı qadın (*qız*).

КОНТРАБАНДИСТСКИЙ контрабандист söz. *sif.*

КОНТРАБАНДНЫЙ контрабанда söz. *sif.;* qaçaq; **контрабандный товар** qaçaq mal.

КОНТРАБАС *m. mus.* kontrabas (*iri skripkaya oxşar musiqi aləti*).

КОНТРАБАСИСТ *m. mus.* kontrabasçı (*kontrabasçalan*).

КОНТРАБАСНЫЙ, КОНТРАБАСОВЫЙ *mus.* **контрабас** söz. *sif.*

КОНТРАГЕНТ *m. xüs.* kontragent (*müqavilə üzrə müəyyən təəhhüd götürən şəxs və ya idarə*).

КОНТР-АДМИРАЛ *m.* kontr-admiral (*Hərbi dəniz donanmasında: birinci admiral rütbəsi*).

КОНТР-АДМИРАЛЬСКИЙ контр-адмирал söz. *sif.;* **контр-адмиральское звание** kontr-admiral rütbəsi.

КОНТРАКТ *m.* kontrakt; müqavilə, müqavilənamə, bağlaşma.

КОНТРАКТАНТ *m.* kontraktant (*kontrakta əsasən müəyyən təəhhüd götürən adam*).

КОНТРАКТАЦИОННЫЙ контрактация söz. *sif.*

КОНТРАКТАЦИЯ *ж* kontraktasiya (*sənaye, təsərrüfat təşkilatları və s. arasında müqavilə, bağlaşma*).

КОНТРАКТНЫЙ контракт söz. *sif.*

КОНТРАКТОВАТЬ *несов.* kontraktlamaq (*müqavilə bağlamaq*).

КОНТРАКТОВАТЬСЯ *несов.* **1.** kontraktlanmaq; **2.** kontrakt (*müqavilə*) üzrə öhdəsinə götürmək.

КОНТРАКТОВЫЙ *бах* **контрактный.**

КОНТРАКЦИОННЫЙ *контракция* söz. *sif.*

КОНТРАКЦИЯ *ж* kontraksiya (**1. sıxılma, darılma; 2. fiz. mayenin qab dəşiyindən keçərkən sıxılması**).

КОНТРАЛЬТО *ср* *müs.* kontralto (**1. ən alçaq qadın səsi; 2. belə səsi olan aktrisa**).

КОНТРАЛЬТОВЫЙ *mus.* **контральто** söz. *sif.*

КОНТРАМАРКА *ж* kontramarka (*bilet əvəzində verilən pətə, talon*); **контрамарка в театр** teatra girmək üçün kontramarka.

КОНТРАМАРОЧНЫЙ *контрамарка* söz. *sif.*

КОНТРАПОСТ *m. incəsən.* kontrapost (*heykəltəraşlıqda: bədəninin gücü bir ayağına düşən insan heykəlinin vəziyyəti*).

КОНТРАПУНКТ *m. мн. нет* *mus.* kontrapunkt (*harmonik vəhdət təşkil edən bir-neçə müstəqil melodiya və ya səsin eyni zamanda səslənməsi haqqında nəzəriyyə*).

КОНТРАПУНКТИЧЕСКИЙ, КОНТРАПУНКТНЫЙ *контрапункт* söz. *sif.;* **контрапунктная теория** *mus.* kontrapunkt nəzəriyyəsi.

КОНТРАПУНКТОВАННЫЙ прич. и прил. *mus.* kontrapunktlanmış (*kontrapunkt üsulu ilə tərtib edilmiş, düzəldilmiş*).

КОНТРАПУНКТОВАТЬ *несов.* *mus.* kontrapunktalamaq (*kontrapunkt üsulu ilə tərtib etmək, düzəltmək*).

КОНТРАССИГНАЦИЯ *ж* kontrassiqnasiya (*hökumət başçısı tərəfindən verilən akt üzərində əlaqədar nəzirin imzası*).

КОНТРАССИГНИРОВАТЬ сов. и несов. *бах* **контрассигновать.**

КОНТРАССИГНИРОВАТЬСЯ сов. и несов. *бах* **контрассигноваться.**

КОНТРАССИГНОВАННЫЙ прич. *kontrassiqnasiya* edilmiş (*бах* **контрассигнация**).

КОНТРАССИГНОВАТЬ сов. и несов. *kontrassiqnasiya* etmək (*бах* **контрассигнация**).

КОНТРАССИГНОВАТЬСЯ сов. и несов. *kontrassiqnasiya* edilmək (*бах* **контрассигнация**).

КОНТРАССИГНОВКА *ж* *бах* **контрассигнация.**

КОНТРАСТ *m.* təzad, ziddiyyət.

КОНТРАСТИРОВАТЬ *несов.* *zidd* olmaq, *əks* olmaq, təzad təşkil etmək, ziddiyyət təşkil etmək.

КОНТРАСТНОСТЬ *ж мн. нет* *zəad,* ziddlik, ziddiyyət.

КОНТРАСТНЫЙ *прил.* *kontrast,* *əks,* *zidd;* **контрастные цвета** *kontrast* (*zidd*) *rənglər.*

КОНТРАТАКА *ж* *əks-həmlə, əks-hücum.*

КОНТРАТАКОВАТЬ сов. и несов. *əks-hücum* keçmək, *əks-hücum* etmək.

КОНТРАФАГОТ *m. mus.* kontrafaqot (*musiqi aləti*).

КОНТРАФАКЦИЯ *ж* **1.** ədəbi saxtakarlıq; **2.** başçasının əsərini icazəsiz çap etdirib yayma.

КОНТРАГЯКА *ж* *tex.* kontrqayka (*tərs yivli qayka*).

КОНТРАНС *m.* kontrdans (*köhnə rəqs və bu rəqsin musiqisi*).

КОНТРИБУЦИОННЫЙ контрибуция söz. *sif.*

КОНТРИБУЦИЯ *ж* *kontribusiya, təzminat* (**1.** *müharibə zamanı: düşmənin işğal etdiyi yerlərdəki əhalidən zorla yığılacaq pul, ərzaq və s.;* **2.** *məğlub dövlətin qalib dövlətə verməli olduğu pul*).

КОНТРИТЬ *несов.* *tex.* **1.** *hərəkəti saxlamaq; 2. bağlamaq.*

КОНТРАНЕВР *m.* *əks-manevr* (*düşmənin manevrinə qarşı manevr*).

КОНТРАРИШ *m.* *əks-yürüş* (*düşmənin yürüşünə qarşı yürüş*).

КОНТРЕРА *ж* *əks-tədbir* (*tədbirə qarşı tədbir*).

КОНТРИНА *ж* *kontrmina* (*düşmənin yeraltı minalarını tapıb məhv etmək üçün düşməni tərəfinə atılan lağım*).

КОНТРИНОНОС *m.* *köhn.* *kontrminonos* (*eskadra minadaşıyanı*).

КОНТРАСТУПЛЕНИЕ *ср* *əks-hücum.*

КОНТРОВЕРЗА *ж* *kontroverza* (**1.** *mübahisə məsələ; 2. mübahisə, ixtilaf*).

КОНТРОГЯКА *ж* *бах* **контргайка.**

КОНТРОЛЁР *m.* *kontrolçu* (*yoxlayıcı, gözətçi, nəzarətçi*).

КОНТРОЛЁРСКИЙ контролёр söz. *sif.*

КОНТРОЛЁРША *ж* *kontrolçu qadın* (*qız*).

КОНТРОЛИРОВАНИЕ *ср* *nəzarət* etmə, *yoxlama, göz yetirmə, kontrol* etmə.

КОНТРОЛИРОВАТЬ *несов.* *nəzarət* etmək, *yoxlamaq, göz yetirmək, kontrol* etmək; **контролировать работу** işə nəzarət etmək; **контролировать билеты** biletləri *yoxlamaq.*

КОНТРОЛИРОВАТЬСЯ *несов.* *nəzarət* edilmək, *yoxlanmaq, kontrol* edilmək.

КОНТРОЛЛЕР *m. tex.* *kontroller* (*tramvay, elektrovoz və qaldırıcı maşınların hərəkətini idarə etmək üçün aparat*).

КОНТРОЛЬ *м* kontrol (1. nəzarət, yoxlama; 2. kontrol idarəsi; 3. *собр.* kontrolçular).

КОНТРОЛЬНЫЙ контроль *сөз. сиф.; контрольная комиссия* kontrol komissiyası.

КОНТРПАР *м* *tex.* kontr-buxar (buxar məşinlərini tez saxlamaq üçün silindrə buraxılan buxar).

КОНТРЕДЛОЖЕНИЕ *ср* əks-təklif (təklifə qarşı təklif).

КОНТРЕДЕНЗИЯ *ж* əks-iddia (iddiaya qarşı iddia).

КОНТРЕДВЕДКА *ж* əks-kəşfiyyat (düşmənin kəşfiyyatına qarşı duraraq, casusluq, diversiya və s. ilə mübarizə aparan orqan.)

КОНТРЕДВЕДЧИК *м* əks-kəşfiyyatçı.

КОНТРЕВОЛЮЦИОНЕР *м* əksinqilabçı.

КОНТРЕВОЛЮЦИОНЕРКА *ж* əksinqilabçı qadın (qız).

КОНТРЕВОЛЮЦИОННОСТЬ *ж* əksinqilabilik, əksinqilabçılıq.

КОНТРЕВОЛЮЦИОННЫЙ *прил.* əksinqilabi, əksinqilabçı; *контрреволюционная деятельность* əksinqilabi fəaliyyət; *контрреволюционная банда* əksinqilabçı banda.

КОНТРЕВОЛЮЦИЯ *ж* əksinqilab.

КОНТРУДАР *м* əks-zərbə (zərbəyə qarşı zərbə).

КОНТРОРС *м* *arx.* kontrfors (divarı, günbəzi saxlayan ağır dayaq).

КОНТРИ *мн.* (*ед.* контра *ж*) *дан.* düşməncilik, ziddiyyət, itxilaf.

КОНТУЖЕННЫЙ *прил. и в знач. сущ.* kontuziyalı (adam).

КОНТУЗИТЬ *сов.* kontuziyalamaq, kontuziya etmək (bax контузия).

КОНТУЗИЯ *ж* kontuziya (*dəriyə zərər vermədən, orqanizmdə əmələ gələn zədə, əziklik, şikəstlik*); *он получил контузию в голову* onun başı kontuziya olmuşdur.

КОНТУР *м* контур (1. çevrə; 2. *elek. dövrə*).

КОНТУРНЫЙ контур *сөз. сиф.:* контур şəklində olan; *♦ контурная линия* *матб.* контур xətti (*qırıq-qırıq xətt, nöqtələrdən ibarət xətt*).

КОНУРА *ж* 1. it damı; 2. *меч.* daxma.

КОНУРКА *ж* конура *сөз. кіч.*

КОНУС *ж* konus (1. *riyaz.* düzbucaqlı üç-bucağın bir kateti ətrafında fırlanması nəticəsində əmələ gələn həndəsi cism, fiqur; 2. *formaca* həndəsi konusa oxşayan hər şey).

КОНУСОВИДНЫЙ bax конусообразный.

КОНУСОБРАЗНЫЙ *прил.* konusşəkilli.

КОНФЕДЕРАТ *м* konfederat (1. *konfederasiya* üzvü olan təşkilat və ya dövlət; 2. *tar.* konfederasiya iştirakçısı).

КОНФЕДЕРАЦИЯ *ж* konfederasiya (ictimai təşkilatlar və ya dövlətlərin ittifaqı, birləşməsi).

КОНФЕКТ *м* bax конфета.

КОНФЕКТА *ж* bax конфета.

КОНФЕКЦИОН *м* konfeksion (hazır pal-tar mağazası, şöbəsi).

КОНФЕКЦИОННЫЙ конфекцион *сөз. сиф.* hazır paltar istehsal edən.

КОНФЕРАНС *м* konferans (konferansyenin tamaşaçılara və ya dinləyicilərə verdiyi xəbər, məlumat).

КОНФЕРАНСЬ *м* *нескл.* konferansye (konsert programının nömrələrini tamaşaçılara elan və nömrələr arasındakı fəsilələrdə onları məşğul edən artist).

КОНФЕРЕНЦ-ЗАЛ *м* konfrans zalı (təntənəli iclaslar zalı).

КОНФЕРЕНЦИЯ *ж* konfrans (dövlətlərin və ya təşkilatların nümayəndələrinin müşavirəsi); *международная конференция* beynəlxalq konfrans; *научная конференция* elmi konfrans.

КОНФЕРИРОВАТЬ *несов.* konferansyeli etmək (*консертидә və s. -də*).

КОНФЕССИОНАЛЬНЫЙ *прил.* konfessional, dini; *конфессиональные школы* dini məktəblər.

КОНФЕТА *ж* konfet.

КОНФЕТКА *ж* конфета *сөз. кіч.*

КОНФЕТНЫЙ 1. конфета *сөз. сиф.:* конфетная фабрика konfet fabriki; 2. *меч.* duzsuz, şit; *конфетные стикеры* duzsuz şerlər.

КОНФЕТТИ *ср* *нескл.* konfetti (ziyafətlərdə, maskaradlarda adamların bir-birinin başına səpdikləri əlvan kağız pirləkləri).

КОНФЕТЧИК *м* konfetçi (*konfet fabriki işçisi*).

КОНФЕТЧИЦА *ж* konfetçi qadın (qız).

КОНФИГУРАЦИЯ *ж* konfigurasiya (1. *xarici görünüş, şəkil*; 2. *bir fiqur əmələ gətirən cisimlərin və ya onların hissələrinin bir-birinə nisbətən vəziyyəti, düzülüşü*).

КОНФИДЕНТ *м* köhn. sirdaş.

КОНФИДЕНЦИАЛЬНО *нареч.* məxfi, gizli (olaraq).

КОНФИДЕНЦИАЛЬНЫЙ *прил.* gizli, məxfi.

КОНФИРМАЦИОННЫЙ конфирмация *сөз. сиф.*

КОНФИРМАЦИЯ *ж* konfirmasiya (1. *köhn.* bəzi ölkələrdə: məhkəmə hökümünün ali orqan tərəfindən təsdiqi; 2. *protestantlarda və katoliklərdə:* cavan oğlan və qızları kilsə üzvlüyünə qəbul etmə mərasimi).

КОНФИРМОВАТЬ *сов. и несов.* konfirmasiya etmək (bax конфирмация 1-ci mənada).

КОНФИСКАЦИЯ *ж* müsadirə (hökumət orqanının qərarına əsasən hər hansı bir şəxsin və ya təşkilatın mal-mülkiyyəti əlindən alınması).

КОНФИСКОВАНИЕ *ср* köhn. müsadirə; müsadirə etmə (edilmə).

КОНФИСКОВАННЫЙ *прич.* müsadirə edilmiş.

КОНФИСКОВАТЬ *сов. и несов.* müsadirə etmək.

КОНФИСКОВАТЬСЯ *сов. и несов.* müsadirə edilmək.

КОНФЛИКТ *м* toqquşma, itxilaf, mübahisə, münaqişə; *конфликт мнений* itxilaf; *разрешить конфликт* mübahisəni (ixtilafı) həll etmək; *вооруженный конфликт* silahlı toqquşma.

КОНФЛИКТНЫЙ 1. *конфликт* *сөз. сиф.:* конфликтная комиссия münaqişə komissiyası; 2. *мүbahisəli, münaqişəli*; *конфликтный вопрос* mübahisəli məsələ.

КОНФЛИКТНЫЙ *несов. дан.* mübahisə etmək, münaqişə etmək.

КОНФОРКА *ж* 1. *dəmkəş (samovarda)*; 2. *konfor (plitənin halqavarı qapaqları)*.

КОНФУЗ *м* pörtlik, utanma, sıxılma, karıxma; xəcalət.

КОНФУЗИТЬ *несов.* pərt etmək, utandırmaq, karıxdırmaq.

КОНФУЗИТЬСЯ *несов.* pərt olmaq, utanmaq, karıxmaq, xəcalət çəkmək.

КОНФУЗЛИВОСТЬ *ж* *мн.* *нет* *дан.* utancaqlıq.

КОНФУЗЛИВЫЙ *прил.* *дан.* utancaq.

КОНФУЗНЫЙ *прил.* *дан.* utandırıcı.

КОНФУЗИАНСТВО *ср* *мн.* *нет* *конфузичилик* (Çin müttəfəkkiri Konfusiinin dini nəzəriyyəsinə əsaslanan əxlaqi-fəlsəfi baxışlar və ənənələr sistemi).

КОНЦЕВОЙ *прил.* axır(dakı), son(dakı); axırıncı.

КОНЦЕНТР *м* konsentr, dövrə.

КОНЦЕНТРАТ *м* konsentrat (1. *preslənmiş* hazır quru xörək; 2. *məd.* konsentrasiya edilmiş filiz; 3. *k. t.* qüvvətli yem).

КОНЦЕНТРАЦИОННЫЙ концентрация *сөз. сиф.;* *♦ концентрационный лагерь* həbs düşərgəsi (həbs yerləri).

КОНЦЕНТРАЦИЯ *ж* 1. *bir yerə toplama, yığma;* *toplanma, yığılma;* 2. *iq.* *təmərküz;* *концентрация капитала* kapitalın təmərküzü (*istehsal vasitələrinin durmadan artan kütləsinin kapitalistlərin əlində cəmləşməsi*); *концентрация производства* istehsalın təmərküzü (*kapalist istehsalının gəldikcə daha iri müəssisələrdə cəmləşməsi prosesi*); 3. *kim.* qatılıq; *концентрация растворов* məhlulların qatılığı; 4. *kim.* məhlulun doyma dərəcəsi, qatılıq dərəcəsi; 5. *məd.* zənginləşmə, zənginləşdirmə, zənginləşdirilmə.

КОНЦЕНТРИРОВАНИЕ *ср* 1. *toplama, yığma;* *toplanılma, yığılma;* 2. *kim.* qatılaşdırmaq, qatılaşdırılmaq; 3. *məd.* zənginləşdirmə, zənginləşdirilmə.

КОНЦЕНТРИРОВАННОСТЬ *ж* 1. *topluluq;* 2. *kim.* qatılıq; 3. *məd.* zənginlik; 4. *k. t.* qüvvətlilik.

КОНЦЕНТРИРОВАННЫЙ *прич. и прил.* 1. *toplanmış, yığılmış, cəmlənmiş;* 2. *kim.* qatılaşdırılmış; 3. *məd.* zənginləşmiş, zənginləşdirilmiş; 4. *k. t.* qüvvətli; *концентрированные корма* qüvvətli yemlər.

КОНЦЕНТРИРОВАТЬ *несов.* 1. *toplamaq, yığmaq (bir yerə); концентрировать*

войска qoşunları (bir yerə) toplamaq; **2. тас.** cəmləşdirmək; **концентрировать внимание (на чем-либо)** fikrini (bir şeyin üstündə) cəmləşdirmək; **3. kim.** qatılaşdırmaq; **концентрировать раствор** məhlulu qatılaşdırmaq; **4. məd.** zənginləşdirmək.

КОНЦЕНТРИРОВАТЬСЯ несов. **1.** toplaşmaq, yığılmaq (bir yerə); **2. тас.** cəmləşmək; **3. kim.** qəlizləşmək; **4.** toplaşdırılmaq, cəmləşdirilmək; **5. kim.** qəlizləşdirilmək.

КОНЦЕНТРИЧЕСКИЙ прил. konsentrik, ümumi mərkəzli; **концентрические окружности** riyaz. konsentrik (ümumi mərkəzli) çevrələr.

КОНЦЕНТРИЧНОСТЬ ж мн. нет konsentriklik, ümumi mərkəzlilik.

КОНЦЕНТРИЧНЫЙ бəх **концентрический.**

КОНЦЕНТРЫ мн. (ед. центр м) riyaz. konsentrlər (mərkəzi ümumi olan müxtəlif böyüklükdə çevrələr).

КОНЦЕПТ м fəls. konsept; ümumi anlayış, ümumi təsəvvür.

КОНЦЕПТУАЛИЗМ м мн. нет fəls. konseptualizm (insan aqlında ümumi təsəvvürlərin mövcud olduğunu qəbul edən orta əsr fəlsəfi cərəyanı).

КОНЦЕПТУАЛИСТ м fəls. konseptualist (konseptualizm tərəfdarı).

КОНЦЕПТУАЛИСТСКИЙ fəls. **концептуалист** söz. sif.; **концептуалистские взгляды** konseptualist baxışlar.

КОНЦЕПЦИЯ ж konsepsiya (hər hansı bir hadisə haqqında görüş, əsas fikir).

КОНЦЕРН м. iqt. konsern (müəssisələrin ümumi maliyyə rəhbərliyi altında inhisarçı birləşməsi).

КОНЦЕРТ м **1.** konsert; **симфонический концерт** simfonik konsert; **2. mus.** konsert (orkestrin müşayiəti ilə tək bir musiqi alati və ya oxuyan tərəfindən ifa olunan üçün böyük musiqi əsəri).

КОНЦЕРТАНТ м konsertçi (konsert verən artist).

КОНЦЕРТАНКА ж konsertçi qadın (qız).

КОНЦЕРТИНО м и ср нескл. mus. konsertino (**1.** alıbucaqlı qarmon; **2.** konsert

tipli musiqi əsəri; бəх **концерт 2-сi** mə-nada).

КОНЦЕРТИРОВАТЬ несов. konsert vermək.

КОНЦЕРТМЕЙСТЕР м konsertmeyster (**1.** orkestrdə icraçılar dəstəsinin rəhbəri; **2.** partiyalarını öyrənməkdə aktyora kömək edən pianist-akkompaniator).

КОНЦЕРТНЫЙ концерт söz. sif. **КОНЦЕССИОНЕР м** konsessiyaçı (konsessiya sahibi).

КОНЦЕССИОНЕРСКИЙ **концессионер** söz. sif.

КОНЦЕССИОННЫЙ концессия söz. sif.

КОНЦЕССИЯ ж konsessiya (**1.** ölkə daxilində sənaye müəssisələri təşkil etmək, mədəni çıxarmaq və s. üçün dövlət tərəfindən ayrı-ayrı şəxslərə, şirkətlərə və ya başqa dövlətə verilən hüquq, imtiyaz; **2.** konsessiya qaydası ilə təşkil edilmiş müəssisə).

КОНЦЛАГЕРЬ м (концентрационный лагерь) konslager, həbs düşərgəsi.

КОНЦОВКА ж sonluq (**1. mətb.** kitabın ya kitab fəsilələrinin axırında qrafik bəzək, şəkil; **2. тас.** ədəbi əsərin son (tamamlayıcı) hissəsi).

КОНЧАТЬ несов. бəх **кончить.**

КОНЧАТЬСЯ несов. **1.** бəх **кончиться**; **2.** bitirilmək, başa çatdırılmaq, tamamlanmaq.

КОНЧЕННЫЙ прич. и прил. **1.** qurtarmış, bitmiş; **2.** başa çatdırılmış, tamamlanmış.

КОНЧЕНО в знач. сказ. **1.** (daha) bəsdir, yetər; **кончено! с завтрашнего дня бросаю курить** yetər! sabahdan pəpərsu atıram; **2.** bitdi, qurtardı; **между нами все кончено** aramızda hər şey bitdi; **и кончено 1)** hər şey məhv oldu (öldən çıxdı); **2)** vəssalam!; **кончен бал** бəх **бал.**

КОНЧЕННЫЙ прил. qurtarmış, bitmiş, həll edilmiş; **и конченный человек** onun işi bitmişdir, haqqında danışmağa dəyməz.

КОНЧИК м **конеч** söz. kiç.; **1.** uc; **кончик карандаша** karandaşın ucu; **кончик веревки** ipin ucu; **2.** axır, son; **застал лекцию на кончике** leksiyanın axırına çatdım; **и вернется на кончике языка** dilimin ucundadır.

КОНЧІНА ж мн. нет ölüm, vəfat.

КОНЧИТЬ сов. **1.** (müxtəlif mənalarda) qurtarmaq, başa çatdırmaq, bitirmək; **кончить ремонт** təmiri qurtarmaq; **кончить университет** universiteti bitirmək (qurtarmaq); **кончить речь** приветствием nitqi təbriklə qurtarmaq; **2.** nəhayət vermək; **пора кончить это безобразие** bu biabırçılığa nəhayət vermək vaxtıdır; **3.** əlaqəni kəsmək, üzülüşmək; **4. dan.** öldürmək; **и кончить жизнь (век)** ömrünü başa vurmaq, həyata əlvəda demək (ölmək); **кончить скверно (плохо, дурно)** axırı pis qurtarmaq.

КОНЧИТЬСЯ сов. **1.** qurtarmaq, başa çatmaq; **2. dan.** ölmək.

КОНЬЕКТУРА ж konyektura (**1. filol.** pozulmuş mətnin zənnə görə bərpə edilməsi; **2. fəls.** güman, zənn, fərziyyə, ehtimal).

КОНЬЮНКТИВ м gram. konyunktiv (felin lazım forması).

КОНЬЮНКТИВА ж anat. konyunktiva (göz qaragünü gözə birləşdirən selikli qışa).

КОНЬЮНКТИВИТ м tib. konyunktivit (göz qaragünü selikli qışasının iltihabı).

КОНЬЮНКТУРА ж konyunktura; vəziyyət, şərait.

КОНЬЮНКТУРНЫЙ конъюнктура söz. sif.

КОНЬЮНКТУРЩИК м dan. konyunkturaçı (vəziyyətə, şəraitə görə hərəkət edən prinsipsiz adam).

КОНЫ м (мн. кони) at; **и не в коня корм** hayıf qoyulan xərcə, qoyulan xərcə (çəkilən zəhmətə) dəyməz; **дареному коню в зубы не смотрят** bəy verən atın dişlərinə baxmazlar.

КОНЬКІ мн. (ед. конёк м) konki (buz üstündə sürüşmək üçün ayaqqabıya taxılan dəmir xizəkciyələr); **кататься на коньках** konkidə sürüşmək.

КОНЬКОБЕЖЕЦ м idm. konkisürən.

КОНЬКОБЕЖКА ж konkisürən qadın (qız).

КОНЬКОБЕЖНЫЙ прил. konki sürmə -[и-и]; **конькобежный спорт** konkisürmə idmanı, konki idmanı.

КОНЬЯК м konyak.

КОНЬЯЧНЫЙ коньяк söz. sif.; **коньячный завод** konyak zavodu.

КОНЮХ м mehtər, atabəxan.

КОНЮШЕННЫЙ конюшня söz. sif. **КОНЮШИЙ м** tar. mehtərbaşı (qədim Rusiyada: çar tövlələrinə, atlarına bəxan saray xidmətçisi).

КОНЮШНЯ ж tövlə; **и авгиевые конюшни** Avgi tövlələri (son dərəcə zibillə, nizamsız, çirkli, natəmiz yer) (bu ifadə qədim yunan əfsanəvi padşahı Avginin adından götürülmüşdür; əfsanəyə görə, həmin padşahın 30 il ərzində təmizlənməmiş tövlələrini Herakl adlı bir pəhlivan bir günün içində təmizləmiş).

КОНЯГА м и ж məh. **конь** söz. oxş. atcığaz.

КООПЕРАТИВ м kooperativ.

КООПЕРАТИВНЫЙ кооперация söz. sif.; **кооперативное товарищество** kooperasiya (kooperativ) şirkəti.

КООПЕРАТОР м kooperator, kooperativçi (kooperativ işçisi).

КООПЕРАЦИЯ ж kooperasiya (**1.** bir çox adamın əməkdaşlığı, birgə işləməsi əsasında qurulmuş əmək təşkili forması; **2.** kütləvi kollektiv istehsal və ya ticarət birləşməsi; **потребительская кооперация** istehlak kooperasiyası).

КООПЕРИРОВАНИЕ ср мн. нет kooperativləşdirmə, kooperativləşdirilmə.

КООПЕРИРОВАННЫЙ прич. **1.** birləşdirilmiş; **2.** kooperativləşdirilmiş.

КООПЕРИРОВАТЬ сов. и несов. **1.** birləşdirmək; **кооперировать производство нескольких предприятий** bir neçə müəssisənin istehsalını birləşdirmək; **2.** kooperativləşdirmək, kooperasiyaya cəlb etmək.

КООПЕРИРОВАТЬСЯ сов. и несов. **1.** birləşmək, birləşdirilmək; **2.** kooperativləşmək, kooperativləşdirilmək.

КООПТАЦИЯ ж kooptasiya (hər hansı bir seçilən orqanın öz heyatına seçkisiz olaraq yeni üzv daxil etməsi).

КООПТИРОВАНИЕ ср мн. нет kooptasiya etmə (edilmə) (bəх **кооптация**).

КООПТИРОВАННЫЙ прич. kooptasiya edilmiş (bəх **кооптация**).

КООПТИРОВАТЬ сов. и несов. kooptasiya etmək (öz heyatına seçkisiz olaraq yeni üzv daxil etmək).

КООПТИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* кооп-
tasiya edilmək (bax кооптация).

КООРДИНАТА *ж* *riyaz.* koordinat (*nöqtə-
nin vəziyyətini təyin edən ədəd*).

КООРДИНАТНЫЙ *riyaz.* координата *söz.
sif.* координатные оси koordinat oxları.

КООРДИНАТОР *м* koordinasiyaçı (bax
координация).

КООРДИНАЦИОННЫЙ координация
söz. sif.; координационная комиссия
əlaqələndirmə (koordinasiya) komissiyası.

КООРДИНАЦИЯ *ж* koordinasiya, uyğun-
laşdır(ıl)ma, uzlaşdır(ıl)ma, əlaqələn-
dir(ıl)mə; əlaqə, uyğunluq.

КООРДИНИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* uy-
ğunlaşdır(ıl)ma, uzlaşdır(ıl)ma, əlaqələn-
dir(ıl)mə.

КООРДИНИРОВАННОСТЬ *ж* bir-biri ilə
uyğunlaşdırılma, uzlaşdırılma; uyğunlaş-
dırılma, aralarında uyğunluq olma.

КООРДИНИРОВАТЬ *сов. и несов.* uyğun-
laşdırmaq, uzlaşdırmaq, əlaqələndirmək;
координировать научно-иссле-
довательскую работу elmi-tədqiqat işlərini
uzlaşdırmaq.

КООРДИНИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.*
1. uyğunlaşdırılmaq, uzlaşdırılmaq, əla-
qələndirilmək; 2. uyğunlaşmaq, uzlaş-
maq, əlaqələnmək.

КОПАЛ *м* *xüs.* kopal (*lak hazırlanan şəffaf
qatran*).

КОПАЛОВЫЙ копал *söz.sif.*

КОПАНИЕ *ср* *мн. нет* 1. qazıma, qazılma;
2. belləmə, bellənmə; 3. (qazıb) çıxarma,
(qazılıb) çıxarılma; 4. eşələmə, eşələnmə;
qurdalama, qurdalanma.

КОПАННЫЙ *прич.* 1. qazılmış; 2. bellən-
miş; 3. (qazılıb) çıxarılmış.

КОПАТЕЛЬ *м* 1. *köhn.* yerqazan; 2. yerqa-
zan maşın.

КОПАТЕЛЬНЫЙ *прил.* qazıma -i[-ı]; yer-
qazan; копательные машины yerqazan
maşınlar.

КОПАТЬ *несов.* 1. qazımaq; копать яму
quyu qazımaq; 2. belləmək, yumşaltmaq;
копать огород bostanı belləmək; 3. (qa-
zıb) çıxarmaq; 4. eşələmək, qurdalamaq;
◇ копать (рыть) могилу кому ... quyu
qazımaq.

КОПАТЬСЯ *несов.* 1. qurdalanmaq, eşə-
lənmək; 2. axtarmaq, arasdırmaq; 3. qa-
zılmaq, bellənmək, yumşaldılmaq; 4. (qa-
zılıb) çıxardılmaq; ◇ копаться в гряз-
ном белье bax грязный.

КОПАЧ *м* *xüs. məh.* yerqazan (kötükçıxa-
ran) maşın.

КОПЕВЛАДЕЛЕЦ *м* *köhn.* mədən sahibi.

КОПЕЕЧКА *ж* копейка *söz. kiç.*; ◇ в ко-
пеечку статью (обойтись, вскочить,
влететь, влезть) *дан.* çox baha oturmaq
(başə gəlmək).

КОПЕЕЧНИК *м* simic, xırdaçı, xəsis, qə-
pikgüdən adam.

КОПЕЕЧНИЦА *ж* *дан.* simic, xırdaçı, xə-
sis, qəpikgüdən qadın (qız).

КОПЕЕЧНИЧАТЬ *несов.* *дан.* simiclik et-
mək, xəsislik etmək, xırdaçılıq etmək,
qəpik güdmək.

КОПЕЕЧНЫЙ *прил.* 1. birqəpiklik; 2. də-
yərsiz, əhəmiyyətsiz; 3. *тас.* xırdaçı, çox
simic, xəsis, qəpikgüdən.

КОПЕЙКА *ж* 1. qəpik; 2. qəpiklik; израс-
ходовать до последней копейки son
qəpiyə qədər xərcələmək; ◇ копейка в
копейку *дан.* dürrəpüz, qəpiyi qəpiyi-
nə; по копейке (копейками) qəpik-qə-
pik.

КОПЁР *м* *tex.* kopyor (1. *qaldırıcı mexa-
nizmi qurmaq üçün taxta üzərində qurğu*;
2. *dirək çaxan maşın*).

КОПИ *мн. (ед. копь ж)* mədən, qazma;
каменноугольные копи daş kömür mə-
dəni (qazması).

КОПИИСТ *м* *köhn.* sürət çıxaran, kopiya
çıxaran (*keçmişdə*).

КОПИЛКА *ж* daxıl, pul daxılı.

КОПИРКА *ж* kopirka (*kopiya çıxaran ka-
ğız*).

КОПИРОВАЛЬНЫЙ *прил.* kopiya -i[-ı];
копировальная бумага kopiya kağızı.

КОПИРОВАЛЬЩИК *м* 1. kopiyaçıxaran,
sürətçıxaran (şəxs); 2. təqlidçi.

КОПИРОВАЛЬЩИЦА bax копировщица.

КОПИРОВАНИЕ *ср* *мн. нет* 1. sürətçı-
xarma (çıxardılma), kopiya çıxarma (çı-
xardılma); 2. yamsılama, təqlidini çıxartma.
КОПИРОВАННЫЙ *прич.* sürəti çıxarıl-
mış, kopiyası çıxarılmış.

КОПИРОВАТЬ *несов.* 1. sürət(ini) çıxar-
maq, kopiya(sını) çıxarmaq; 2. yamsıla-
maq, təqlid(ini) çıxartmaq.

КОПИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. sürəti çıxarıl-
maq, kopiyası çıxarılmaq; 2. yamsılan-
maq, təqlidi çıxarılmaq.

КОПИРОВКА *ж* *мн. нет.* sürət(ini) çıxar-
ma, kopiya(sını) çıxarma; sürəti (kopiya-
sı) çıxardılma.

КОПИРОВОЧНЫЙ bax копировальный.

КОПИРОВЩИК *м* sürətçıxaran, kopiyaçı-
xaran (işçi).

КОПИРОВЩИЦА *ж* sürətçıxaran, kopiya-
çıxaran qadın (qız).

КОПИРУЧЕТ *м* *bux.* kopiruçet (*mühasibat
uçotunda kopiya-kartoçka üsulu*).

КОПИТЬ *несов.* yığmaq, toplamaq, ehtiyat
görmək, artırmaq; копить деньги pul
yığmaq (artırmaq); копить силы qüvvə
toplamaq.

КОПИТЬСЯ *несов.* yığılmaq, toplanmaq.

КОПИЯ *ж* sürət, üz, kopiya; снять копию
üzünü (sürətini, kopiyasını) çıxarmaq.

КОПКА *ж* *мн. нет* *дан. məh.* bax копа-
ние.

КОПНА *ж* (*мн. копны*) 1. *к. т.* qotman,
bulun; dərz qalağı, ot qalağı; 2. *тас.* yığ-
ın, topa; ◇ копна волос; волосы коп-
ной гур саç.

КОПНЕНИЕ *ср* *мн. нет* *к. т.* qotmanla(n)-
ma, bulunla(n)ma, qotman (bulun) vurma
(vurulma).

КОПНИТЕЛЬ *м* *к. т.* qotmanvuran maşın.

КОПНИТЬ *несов.* *к. т.* qotmanlamaq (bu-
lunlamaq), qotman (bulun) vurmaq.

КОПНУТЬ *сов.* 1. *однокр.* bax копать;
2. *тас.* qurdalamaq, əl vurmaq, diqqət
yetirmək.

КОПОТЛИВОСТЬ *ж* *мн. нет* *дан.* ağırlıq,
lənglik (*işləmədə*).

КОПОТЛИВЫЙ *прил.* *дан.* 1. ağır, tənbel,
astagəl, ləng, ləng işləyən, işi uzadan;
2. çox vaxt aparən, çox zəhmətli iş.

КОПОТНЯ *ж* *мн. нет* *дан.* ləngimə, ağır-
аğır işləmə, qurdalanma.

КОПОТУН *м* *дан.* ağırtrəpənən adam, ləng
adam.

КОПОТУНЯ *ж* bax копотун.

КОПОТЬ *ж* *мн. нет.* his, duda.

КОПОШИТЬ *несов.* *дан.* 1. qurdalamaq,
tərpətmək, qımıldatmaq; 2. qarışdırmaq.

КОПОШИТЬСЯ *несов.* *дан.* 1. qaynaş-
maq; муравьи копошатся qarışqalar
qaynaşır; 2. qımıldanmaq; 3. qurdalan-
maq, eşələnmək, əlləşmək.

КОПРА *ж* kopra (*hind qozunun ləpəsi*).

КОПРОВЫЙ *tex.* көпөр *söz. sif.*

КОПТЕТЬ *несов.* his çəkmək, hislənmək,
qaralmaq.

КОПТЕТЬ II *дан.* bax корпеть.

КОПТИЛКА *ж* *дан.* çıraq (*şüşəsiz kiçik
lampa*).

КОПТИЛЬНЫЙ *прил.* *xüs.* hislətmə
-u[-ü]; рыбокопильный завод balıq
hislətmə zavodu.

КОПТИЛЬНЯ *ж* *xüs.* hisxana (*balıq, ət hisə
verilən sex, müəssisə*).

КОПТИЛЬЩИК *м* *xüs.* hisə verən (*əti, ba-
lığı hisə verən fəhlə*).

КОПТИТЕЛЬ *м:* копитель неба bax не-
бокопитель.

КОПТИТЬ *несов.* 1. his etmək, his etmək;
лампа коптит lampa his edir; 2. hislət-
mək, hisə vermək, hisdə qurutmaq; ко-
птить рыбу balığı hisə vermək (hisdə
qurutmaq); 3. qaraltmaq (*hisdə*); ◇ небо
коптит mənasız həyat keçirmək, vaxtı-
nı öldürmək.

КОПТИТЬСЯ *несов.* hislənmək, hisə ve-
rilmək, hisdə qurudulmaq.

КОПУЛИРОВАТЬ *сов. и несов.* *к. т.* çubuq
calağı etmək, peyvənd etmək.

КОПУЛИРОВАТЬСЯ *сов. и несов.* *к. т.* çu-
buq calağı edilmək, peyvənd edilmək.

КОПУЛИРОВКА *ж* *к. т.* çubuq calağı, pey-
vənd.

КОПУЛЯЦИЯ *ж* *biol.* kopulyasiya (*birhü-
ceyrəliyərdə cütləşmə prosesi*).

КОПУН *м* *дан.* ağırtrəpənən (adam), asta-
gəl (adam), ləng (adam).

КОПУНЯ *ж* ağırtrəpənən qadın (qız);
ləng qadın (qız).

КОПУША *м* и *ж* ağırtrəpənən adam, asta-
gəl adam.

КОПЧЕНИЕ *ср* *мн. нет* hisə vermə (veril-
mə), hisdə qurutma (qurudulma), qaxac
etmə (edilmə).

КОПЧЕНКА ж *məh.* hisə verilmiş ət, hisə verilmiş balıq, quru balıq, hisdə qurudulmuş balıq, qaxac ət.

КОПЧЕННЫЙ *прич.* hisə verilmiş, hisdə qurudulmuş, qaxac edilmiş; qaxac.

КОПЧЕНОСТИ *ми.* (*ед. копченость* ж) hisdə qurudulmuş məmulat, qaxaclar.

КОПЧЕНЫЙ *прил.* hisə verilmiş, hisdə qurudulmuş; **копченая рыба** hisdə qurudulmuş balıq.

КОПЧЕНЫЕ *ср* 1. hislə(n)mə, hisə ver(il)-mə, hisdə qurutma (qurudulma); 2. *чаще ми.* копченые бах копчености.

КОПЧИК *м* *анат.* büzdüм.

КОПЧИКОВЫЙ *копчик* *сöz* *sif.*; **копчикова кость** *анат.* büzdüм sümüyü.

КОПЧУШКА ж *дан.* hisə verilmiş (hisdə qurudulmuş) xırda balıq.

КОПЫЛ *м* (*ми. копыль*) xizək dirəyi.

КОПЫТНЫЕ *ми.* (*ед. копытное* *ср*) *zool.* dırnaqlılar, dırnaqlı heyvanlar.

КОПЫТНЫЙ 1. *копыто* *süz.* *sif.*: 2. *дырнылы; отряд копытных млекопитающих* *zool.* dırnaqlı məməlilər dəstəsi.

КОПЫТО *ср* dırnaq (*bəzi məməli heyvanlarda*).

КОПЫТЦЕ *ср* *копыто* *söz.* *kiç.* dırnaqcıq.

КОПЬ ж бах *копи.*

КОПЬЕ *ср* (*ми. копия*) nizə, mizraq, cida; *♦ копия ломать* bərk dalaşmaq, bərk mübahisə etmək, cəng-cidala çıxmaq.

КОПЬЕ *II* *ср:* без *копия* *дан.* qəpiksiz, pulsuz.

КОПЬЕВИДНЫЙ *прил.* *bot.* nizaşəkilli, mizraqşəkilli (*yarpaq*).

КОПЬЕНОСЕЦ *м* *тар.* 1. nizəli əsgər; 2. silahdaşıyan.

КОПЬЕОБРАЗНЫЙ бах *копьевидный.*

КОПЬЕЦ *ср* *копье* *I* *söz.* *kiç.*

КОРА ж *ми.* *нет* (*müxtəlif mənələrdə*) qabıq; *кора дерева* ağac qabığı; *покрываться (обрастать) корой* qabıqlanmaq, qabıq bağlamaq; *ледяная кора* buz qabığı; *земная кора* yer qabığı; *кора полушарий головного мозга* beyin yarımkürəgiclərinin qabığı.

КОРАБЕЛЬНЫЙ *корабль* *söz.* *sif.*; *корабельная команда* gəmi komandası.

КОРАБЕЛЬЩИК *м* *köhn.* gəmi sahibi, gəmiçi.

КОРАБЛЕВОЖДЕНИЕ *ср* *ми.* *нет* *dəniz.* gəmiçilik elmi.

КОРАБЛЕКРУШЕНИЕ *ср* gəmi qəzası; gəminin batması; *потерпеть кораблекрушение* qəzaya uğramaq, batmaq (*gəmi haqqında*).

КОРАБЛЕСТРОЕНИЕ *ср* *ми.* *нет* *dəniz.* gəmiqayırma, gəmi inşaatı.

КОРАБЛЕСТРОИТЕЛЬ *м* gəmiqayıran, gəmiqayırma mütəxəssisi.

КОРАБЛЕСТРОИТЕЛЬНЫЙ *кораблестроение* *söz.* *sif.*; *кораблестроительное дело* gəmiqayırma işi.

КОРАБЛЕСТРОИТЕЛЬСТВО *ср* *ми.* *нет* бах *кораблестроение.*

КОРАБЛИК *м* *корабль* *söz.* *kiç.*; gəmicik.

КОРАБЛЬ *м* gəmi; *военный корабль* hərб gəmisı; *линейный корабль* (линкор) xətt gəmisı (linkor); *воздушный корабль* hava gəmisı (dirijabl); *♦ сжечь свои корабли* *тəс.* geriye qayıtmaq imkanını aradan qaldırmaq.

КОРАЛЛ *м* mərcan.

КОРАЛЛОВЫЙ 1. *коралл* *söz.* *sif.*; *коралловое ожерелье* mərcan boyunbağı; 2. mərcani, mərcan rəngli, qırqırmızı; *коралловые губы* mərcani dodaqlar, qırmızı dodaqlar.

КОРАН *м* quran.

КОРВЕТ *м* *dəniz.* korvet (1. üçdərli qədim hərб gəmisı; 2. qarovul gəmisı).

КОРД *м* kord (1. çox möhkəm parça növü; 2. qabarıq zolaqlı yun parça).

КОРДА ж korda (*at təlimində işlədilan uzun ip, qırmanc*).

КОРДЕБАЛЕТ *м* teatr, kordebalet (*dəstə ilə oynayan balet artistləri heyəti*).

КОРДЕБАЛЕТНЫЙ театр, *кордебалет* *söz.* *sif.*

КОРДЕГАРДИЯ ж hərbi, *тар.* qarovulxana.

КОРДИТ *м* *ми.* *нет* kordit (*tüstüsüz barıt*).

КОРДНЫЙ, **КОРДОВЫЙ** *корд* *söz.* *sif.*

КОРДОВОЙ *м* korda ilə at oynadan.

КОРДОН *м* kordon (1. sərhəd mühafizə dəstəsi; 2. qarovul xətti).

КОРДОННЫЙ *кордон* *söz.* *sif.*; *кордонная линия* kordon xətti.

КОРЕВОЙ 1. *корь* *söz.* *sif.*; *коревая сыпь* qızılca sərkisi; 2. qızılcalı.

КОРЕЕЦ *м* (*ми. корейцы*) koreyalı (*xalq*).

КОРЕЖИТЬ *несов. дан.* 1. əymək, kökündən qopartmaq; 2. qırıqdırmaq (*üzünü*); 3. qıç olmaq; 4. ağırmaq, sızıldamaq (*bədən*); 5. *тəс.* incitmək, ağırmaq, toxunmaq, pərt etmək.

КОРЕЖИТЬСЯ *несов. дан.* 1. əyilmək, qabarmaq; 2. *тəс.* qıvrılmaq, qovrulmaq (*hirsdən, acıqdan, ağrıdan*).

КОРЕЙКА ж дөş өтi (*donuz və ya dananın dөş hissəsindən kəsilmış ət*).

КОРЕЙСКИЙ *Корея* və *корейцы* *söz.* *sif.*; *корейский народ* Koreya xalqı.

КОРЕНАСТОСТЬ ж *ми.* *нет* enlikürəklilik, kürəyi enlilik.

КОРЕНАСТЫЙ *прил.* 1. iri və möhkəm köklü (*ağac*); 2. enlikürək (*adam*).

КОРЕНИЗАЦИЯ ж *ми.* *нет* yerləşdirmə, yerləşdirilmə.

КОРЕНИЗИРОВАТЬ *сов. и несов.* yerləşdirmək.

КОРЕНИТЬСЯ *несов.* 1. kök salmaq, yerləşmək, əsaslanmaq; 2. olmaq.

КОРЕННИК *м* orta at (*üçatlı qoşquda ortaya qoşulan at*).

КОРЕННОЙ *прил.* 1. yerli; *коренное население* yerli əhali; 2. əsil; *коренной бакинец* əsil bakılı; 3. əsas, əsaslı, başlıca; *коренной вопрос* əsas məsələ; *коренным образом* kökündən; 4. *в знач. суц.* бах *коренник*; *♦ коренные зубы* azı dişləri.

КОРЕНЬ *м* (*ми. корни*) 1. (*müxtəlif mənələrdə*) kök, rişə; 2. başlangıç, bündövrə, əsas, mənbə; *♦ вырвать с корнем* kökünü kəsmək, kökündən qopartmaq; *в корне* əslində; *хлоб до корню* biçilməmiş taxıl; *пустить корни* kök salmaq; *в корень* zapryach ortaya qoşmaq (*atı*); *изменить в корне* kökündən dəyişdiribmək; *краснеть до корней волос* qızarıb pula dönmək; *в корне пресечь* kökündən kəsib atmaq, lap əvvəlcədən qabağını almaq.

КОРЕНЬ *ед. нет* köklər (*yeyilən və ya dərman qayrılan bitki kökləri*).

КОРЕЦ *м* *məh.* parç.

КОРЕШКИ *коренья* *söz.* *kiç.*

КОРЕШКОВЫЙ *корешок* *söz.* *sif.*

КОРЕШОК *м* 1. *корень* *söz.* *kiç.*; kökcük, kök, rişə; *корешок цветка* çiçəyin kökü; 2. kötük (*dəftərdə, kitabda*).

КОРЕЙКА ж koreyalı qadın (*qız*)

КОРЖ *м* qoğal.

КОРЖИК *м* *корж* *söz.* *kiç.*

КОРЗИНА ж səbət; *плетеная корзина* hörmə səbət; *корзина винограда* bir səbət üzüm.

КОРЗИНКА ж бах *корзина.*

КОРЗИННЫЙ *корзина* *söz.* *sif.*; *корзинное производство* səbət istehsalı.

КОРЗИНОПЛЕТЕНИЕ *ср* səbət toxuma.

КОРЗИНОЧКА ж *корзинка* *söz.* *kiç.*; səbəcik.

КОРЗИНОЧНЫЙ бах *корзинный.*

КОРЗИНЩИК *м* səbətçi (*səbətoxuyan, səbətsatan*).

КОРЗИНЩИЦА ж səbətoxuyan qadın (*qız*).

КОРИДОР *м* koridor (*otaqlar arasında düz, uzun yol; aralıq, dəhliz*).

КОРИДОРНЫЙ 1. *коридор* *söz.* *sif.*; *коридорная дверь* koridor qapısı; 2. *в знач. суц.* koridor xidmətçisi (*mehmanxanada bir neçə nömrəyə xidmət edən xidmətçi*).

КОРИДОРЧИК *м* *коридор* *söz.* *kiç.*

КОРИКА ж *zool.* subiti.

КОРИНКА ж *ми.* *нет* korinka (*yunan üzümü*).

КОРИНФСКИЙ *прил.* *arx.* korinf; *коринфская колонна* korinf sütunları (*mürəkkəb və incə başlıqlı zərif sütunlar*).

КОРИТЬ *несов. дан.* 1. danlamaq, məzəmmətləmək, qınamaq; 2. tənə vurmaq, boynuna minnət qoymaq, başına qaxmaq.

КОРИФЕЙ *м* korifey (1. *тар. qədim yunan tragediyasında xor rəhbəri*; 2. *тəс. elm, incəsənət və s. sahəsində görkəmli xadim; alimlər alimi, ustadlar ustadı*).

КОРИЦА ж *ми.* *нет* darçın.

КОРИЧНЕВЫЙ *прил.* darçını, qəhvəyi, mixeli, xurmaı (*rəng*).

КОРИЧНЫЙ *корича* *söz.* *sif.*; *коричное дерево* darçın ağacı.

КОРКА ж 1. kök; *хинная корка* kino (ağacı) kökü; 2. qabıq; *апельсиновая*

корка portağal qabığı; 3. köz, qartmaq; на ране образовалась корка yara köz bağlayıb; 4. qazmaq; **о** на все корки (бранить) bərk (söymək, danlamaq); на обе корки amansızcasına; от корки до корки hamısını, başdan-başa, əvvəlin-dən axırına kimi.

КОРКОВИДНЫЙ прил. qabıqaoxşar.

КОРКОВЫЙ корка söz, sif.

КОРМ м (мн. кормы и корма) 1. yem; дать лошадям корму atlara yem vermək; силосование кормов yemlərin si-loslanması; 2. дан. yemək, azuqə, yeyə-cək; **о** подножный корм бах поднож-ный; не в коня корм бах конь.

КОРМА ж дəniz. gəminin dal tərəfi.

КОРМАЧ м yemverən, yemləyici (sovxoz və kolxozlarda heyvanlara yem verən işçi.)

КОРМЁЖКА ж дан. 1. yemlə(n)mə, yem ver(ri)mə; **кормёжка** лошадей atların yemlənməsi; 2. yem.

КОРМЁЖНЫЙ кормёжка söz. sif.: **кормёжное время** yemvermə (yemləmə) vaxtı.

КОРМІЛЕЦ м ailə başçısı, ailəni dolandı-
ran.

КОРМІЛИЦА ж 1. dayə; 2. ailə başçısı olan qadın, ailəni dolandıran qadın.

КОРМИЛО ср köhn. dəniz. sükan (gəmidə); **о** стоять у кормила правления başçılıq etmək, idarə etmək.

КОРМИЛЬЩИК м к. т. yemverən, yemlə-yici (heyvan və qusları yemləyən adam).

КОРМИЛЬЩИЦА ж yemverən qadın (qız).

КОРМИТЕЛЬ м yemləyən, yemverən, bəsləyən.

КОРМИТЬ несов. 1. yemləmək, bəsləmək (heyvanı); 2. yedirmək, yemək vermək; **кормить больного** xəstəni yedirmək; 3. əmizdirmək; döş vermək, süd vermək (uşağa); 4. dolandırmaq, saxlamaq (ailə-ni); **о** кормить обещаниями тас. quru vədlərlə tovlamaq, quru vədlər vermək; **кормить грудью** əmizdirmək, döş ver-mək; **кормить завтраками** бах за-втрак.

КОРМИТЬСЯ несов. 1. yemək; 2. yemlən-mək; 3. тас. dolanmaq, yaşamaq; **кор-миться своим трудом** öz zəhməti ilə ya-

şamaq; 4. yedirilmək, əmizdirilmək (uşaq); 5. dolandırılmaq, saxlanmaq (ailə).

КОРМЛЕНИЕ ср 1. yemlə(n)mə, yem ver(ri)mə, bəslə(n)mə; 2. yedir(ri)mə, yemək ver(ri)mə, əmizdir(ri)mə; 3. тар. qədim Rusiyada; boyarların idarə etdik-ləri yerin əhalisindən öz xeyirlərinə al-dıqları vergi.

КОРМЛЕННЫЙ прич. yemlənməmiş, bəsl-
lənmiş, yedirilib-icirilmiş.

КОРМЛЕНЩИК м тар. qədim Rusiyada: öz xeyrinə vergi yığmaq hüququna malik olan boyar.

КОРМЛЕННЫЙ прил. дан. bəslənməmiş; kök, yağlı.

КОРМОВОЙ I корм söz. sif.; **кормовые растения** yem bitkiləri; **кормовая база** yem mənbəyi, yem ehtiyatı, yem bazası; **кормовая единица** yem vahidi.

КОРМОВОЙ II дəniz. корма söz. sif.; gə-minin dal tərəfində olan; **кормовое вес-ло** gəminin dal avarı; **о** кормовой ветер gəminin dal tərəfindən əsən külək.

КОРМОДОБЫВАНИЕ ср мн. нет к. т. yemçilik, yem istehsalı; **бригада по кор-модобытию** yemçilik briqadası.

КОРМОЗАПАРНИК м к. т. yempörtn ma-şın.

КОРМОКУХНЯ ж к. т. yem mətbəxi (mal-qara üçün yem hazırlanan yer).

КОРМОПРИГОТОВИТЕЛЬНАЯ ж к. т. yemxana (yem hazırlanan xüsusi bina).

КОРМОПРИГОТОВИТЕЛЬНЫЙ прил. к. т. yemhazırlayan; **кормоприготовитель-ная машина** yemhazırlayan maşın.

КОРМОПРИГОТОВЛЕНИЕ ср мн. нет к. т. yemhazırlama, yem hazırlanması.

КОРМОПРОИЗВОДИТЕЛЬНЫЙ прил. к. т. yem istehsal edən.

КОРМОПРОИЗВОДСТВО ср мн. нет к. т. yem istehsalı.

КОРМОРЕЗКА ж yemdoğrayan maşın.

КОРМУШКА ж 1. к. т. yem təknəsi, yem qutusu, axur; 2. тас. gəlir mənbəyi, var-lanma mənbəyi (mənfə mənada).

КОРМЧИЙ м 1. köhn. sükançı; 2. тас. tənt. rəhbər, ilhamçı.

КОРМЩИК м 1. köhn. sükançı; 2. xüs. ba-lıqçı arteli başçısı (balıq vətəgələrində).

КОРНАТЬ несов. çox qısa kəsmək, əyri-
üyrü kəsmək; kələ-kötür etmək, kəsib
korlamaq.

КОРНЕВИДНЫЙ прил. bot. kökşəkilli, kökəoxşar; **корневидный плод** kökşə-
killi meyvə.

КОРНЕВИЩЕ ср bot. 1. kökümsov; 2. ana
kök; 3. kök (torpağın üzünə çıxmış kök).

КОРНЕВИЩЕВЫЙ bot. **корневище** söz.
sif.; **корневищевые растения** köküm-
sov gövdəli bitkilər.

КОРНЕВИЩНЫЙ бах **корневищевый**.

КОРНЕВОЙ корень (1-ci mənada) söz. sif.

КОРНЕКЛУБНЕПЛОДЫ мн. meyvəkök-
lülər.

КОРНЕНОЖКА ж zool. kökayaqlı (bədə-
nindəki çıxıntılarının köməyiylə hərəkət edən
ən sadə birhüceyrəli heyvan).

КОРНЕПЛОДЫ мн. к. т. meyvəköklülər
(çuğundur, yerkökü və s.)

КОРНЕПЛОДНЫЙ прил. bot. meyvəkök-
lü; **корнеплодные растения** meyvə-
köklü bitkilər.

КОРНЕР I м idm. korner (futbol oyununda:
cərimə vuruşu).

КОРНЕР II м korner (birjalarda qiyməti
qaldırmaq məqsədilə mal və ya qiymətli
kağızların alınib yığılması).

КОРНЕРЭЗКА ж к. т. kökdəğrayan (ma-
şın).

КОРНЕСЛОВ м köhn. 1. etimoloji lüğət;
2. etimolog (sözlərin mənşəyini tədqiq et-
məklə məşğul olan şəxs).

КОРНЕСЛОВИЕ ср мн. нет köhn. etimo-
logiya (sözlərin mənşəyi haqqında elm).

КОРНЕТ I м kornet (çar süvari qoşununda:
birinci zabıt rütbəsi).

КОРНЕТ II м mus. kornet (nəfəslı musiqi
aləti).

КОРНЕТ-А-ПИСТОН м mus. kornet-a-
piston (nəfəslə çalınan musiqi aləti).

КОРНЕТИСТ м mus. kornetçi, kornetçalan.

КОРНИШОН м kornişon (tutulmuş tər xi-
yar).

КОРНОУХИЙ прил. дан. qulağıkəsik;
корноухий nəc qulağıkəsik it.

КОРОБ м (мн. коро́ба) qutu; **о** целый
короб bir sandıq, bir aləm, çoxlu; с три
короба (наговорить, набещать) çox-
lu, bir aləm (danışmaq, vəd vermək).

КОРОБЕЙНИК м köhn. xırdavatçı, çərçi.
КОРОБЕЙНИЧАТЬ несов. тас. çərçilik
etmək, xırdavatçılıq etmək.

КОРОБИТЬ несов. 1. əyilmək, qabarmaq;
фанеру коробит от сырости faner rütü-
bətdən qabarı; 2. тас. dəymək, toxun-
maq, çırındırmək, mütəəssir etmək; ме-
ня коробит от его грубости onun ko-
budluğu mənə çox toxunur.

КОРОБИТЬСЯ несов. əyilmək, qabarmaq
(rütubətdən, istidən).

КОРОБКА ж qutu; **конфетная коробка**
konfet qutusu; **коробка спичек** bir qutu
kibrit; **о** черепная коробка anat. kəllə
КОРОБЛЕНИЕ ср мн. нет əyilmə, qabar-
ma (rütubətdən və s.).

КОРОБОК м дан. 1. коробка söz. kiç.;
2. короб söz. kiç.; 3. тас. çalı (arabada).

КОРОБОЧКА ж 1. коробка söz. kiç.; qu-
tucuq; 2. bot. qoza; **коробочка хлопка**
pambiq qozası.

КОРОБОЧНИК м qutucu (qutu qayıran us-
ta).

КОРОБОЧНИЦА ж qutucu qadın (qız).

КОРОБОЧНЫЙ коробка söz. sif.; **коро-
бочная мастерская** qutu emalatxanası.

КОРОБЧАТЫЙ прил. xüs. əyri, tağşəkilli.
КОРОВА ж inək; **дойная корова** sağmal
inək.

КОРОВИЙ корова söz. sif.; **коровье мас-
ло** inək yağı; **көрө yağи**.

КОРОВКА ж **корова** söz. kiç.; balaca inək;
о божья коровка zool. parəbüzen, xallı
böcək.

КОРОВНИК м к. т. 1. pəyə, mal damı, inək
damı; 2. inəyəbaxan.

КОРОВНИЦА ж inəyəbaxan qadın (qız).

КОРОВУШКА ж **коровка** söz. ахс.; inək-
ciyəz.

КОРОЕД м zool. qabıqyeyən (qurd).

КОРОЛЕВА ж 1. kraliça; 2. kral arvadı;
3. şahm. bax ферзь.

КОРОЛЕВИЧ м şahzadə.

КОРОЛЕВНА ж kral qızı.

КОРОЛЕВСКИЙ король söz. sif.

КОРОЛЕВСТВО ср krallıq.

КОРОЛЕК korolyok (1. içi qırmızı portağal
növü; 2. xurma növü 3. xırdə xoruz və to-
yuq cinsi; 4. miner. kiçik kürəcik şəklində
olan nəcib metal külçəsi).

КОРОЛЬ 1. *m* kral; hökmdar, padşah; 2. *məc.* kral (*sənaye və ya ticarətin hər hansı bir sahəsində inhisarçı*); 3. *şahm.* şah (*şahmatda baş fiqur*); 4. padşah (*kart kağızlarında: tuzdan sonra ən böyük kart*).

КОРОЛЬКОВЫЙ королёк *söz. sif.*

КОРОМЫСЛО *ср* 1. çiyin ağacı (*hər iki bəşindən vedrə asıb çiyində daşımaq üçün alət*); 2. şan; tərəzi qolu; 3. *tex.* manivela, sürgü qolu (*müxtəlif mexanizmlərdə*); 4. *məh.* mancanaq; 5. *zool.* circirama; **♦ дым коромыслом** *dan.* səs-küy, vur-havur, qarışıqlıq, həngamə, qiyamət.

КОРОНА *ж* 1. tac; 2. *məc.* taxt-tac (*həkimyyəət mənasında*); 3. çələng; 4. halə; **солнечная корона** *astr.* günəş haləsi; 5. *bot.* çətir.

КОРОНАРНЫЙ: коронарные сосуды *anat.* tac damarlar.

КОРОНАЦИОННЫЙ коронация *söz. sif.;* коронационные церемонии *tacgüzərlıq* (*tacqoyma*) mərasimi.

КОРОНАЦИЯ *ж* *tacgüzərlıq*, *tacqoyma* mərasimi.

КОРОНКА *ж* 1. *anat.* diş tacı; 2. *koronka* (*dişə taxılan metal qapaq*); 3. *koronka* (*kart oyununda: tuzla qurtarmaq şərt ilə eyni xallı üç ardıcıl kartın bir adamın əlində olması*).

КОРОННЫЙ *прил.* dövlət [-i]-li; padşahlıq, dövlətə məxsus olan; **коронная служба** dövlət xidməti; **♦ коронная роль** şah rol (*artistin ən müvəffəqiyyətlə ifa etdiyi rol*).

КОРОНОВАНИЕ *ср* *tacgüzərlıq*, *tacqoyma* (mərasimi).

КОРОНОВАННЫЙ *прич.* tac qoyulmuş, tac qoymuş; tacdar, taci.

КОРОНОВАТЬ *сов. и несов.* tac qoymaq. **КОРОНОВАТЬСЯ** *сов. и несов.* tac qoyulmaq.

КОРООБДІРКА *ж* qabıqsoyan maşın.

КОРООБДІРЧНЫЙ *прил.* qabıqsoyan; **корообдирочный станок** qabıqsoyan dəzgah.

КОРООБДІРЩИК *m* xüs. qabıqsoyan (*kağız fabriklərində ağacın qabığını soyan fəhlə*).

КОРОСТА *ж* *mn.* *нет* qartmaq; keçəl, qotur.

КОРОСТЕЛЬ *m* *zool.* çəkçəki (*quş*).

КОРОСТОВЫЙ *m* *bot.* qotur.

КОРОСТОВЫЙ *прил.* qotur, qartmaq; **коростовый поросёнок** qotur çoşqa.

КОРОТАТЬ *несов. dan.* keçirmək (*vaxtı*); **коротать вечер за беседой** axşamı söhbətlə keçirmək.

КОРОТАТЬСЯ *несов.* keçmək (*vaxt haqqında*).

КОРОТЕНЬКИЙ *прил.* 1. qısaca, qısacık; 2. güdə, qısaboy, qısaboylu.

КОРОТЕНЬКО *нареч.* qısaca, müxtəşərcə; **расскажите коротенько** qısaca danışın.

КОРОТКИЙ *прил.* 1. qısa, gödək; **короткие волосы** qısa saç; **короткое платье** gödək paltar; **короткая волна** *rad.* qısa dalğa; **короткий срок** qısa müddət; 2. kəsik-kəsik, qırıq-qırıq, ani; 3. yaxın; **короткий знакомый** yaxın tanış; 4. tez, amansız, sərt, qəti, cəld; **короткая расправа с предателем** xainə amansız divan tutmaq; **♦ короткая память** unut-qanlıq, yaddaşsızlıq, huşsuzluq; **в коротких словах** müxtəşər, yığcam surətdə, qısaca; **быть на короткой ноге (с кем-н.)** *dan.* dost olmaq, yaxın olmaq; **короткое замыкание** kontakt (qısa qapanma).

КОРОТКО *нареч.* 1. qısa, qısaca, müxtəşər surətdə; **коротко говоря** müxtəşəri, xülasə, sözün qısası; 2. yaxın; **быть коротко знакомым (с кем-л.)** (*birisi ilə*) yaxın tanış olmaq.

КОРОТКОВАТЫЙ *прил.* gödəktəhər, gödəcək, gödərək.

КОРОТКОВОЛНОВЫЙ *m* *rad.* qısadalğaçı (*radist*).

КОРОТКОВОЛНОВОЙ, КОРТКОВОЛНОВЫЙ *прил.* qısadalğalı; **коротковолновый приёмник** qısadalğalı radio aparatı.

КОРОТКОВОЛОСЫЙ *прил.* gödəksaç(lı).

КОРОТКОГОЛОВЫЙ *прил.* qısabaşlı (*başının eni uzunundan artıq olan*).

КОРОТКОГРИВЫЙ *прил.* gödəkyallı, qısayallı.

КОРОТКОКРЫЛЫЙ *прил.* gödəkqanadlı, qısaqanadlı.

КОРОТКОМЕТРАЖНЫЙ *прил.* qısa metrəjlı; **короткометражный фильм** qısa metrəjlı film.

КОРТОКОНОГИЙ *прил.* gödəkayaqlı.

КОРТОКОНОЖКА *m* *и ж* gödəkayaqlı adam.

КОРТОКОПАЛЫЙ *прил.* gödəkbarmaqlı.

КОРТОКОПОЛЫЙ *прил.* qısaətək(li), ətəyiqısa.

КОРТОКСТЬ *ж* *mn.* *нет* 1. gödəklik, qısalıq; **короткость пути** yolun qısalığı; 2. yaxınlıq, dostluq.

КОРТОКОУСЫЙ *прил.* *zool.* qısaбіgicqlı.

КОРТОКОФОКУСНЫЙ *прил.* *fiz.* qısafokuslu (*obyektiv*).

КОРТОКОХВОСТЫЙ *прил.* qısaquyuq, qısaquyuqlu.

КОРТОКОШЕИЙ *прил.* qısaboyun, qısaboyunlu.

КОРТОКОШЕРСТНЫЙ *бах* **короткошерстый.**

КОРТОКОШЕРСТЫЙ, КОРТОКОШЕРСТЫЙ *прил.* qısayunlu; **короткошерстые овцы** qısayunlu qoyunlar.

КОРТОШ *m* *dan.* gödəkboy, bəstəboy (adam).

КОРТОШКА *m, ж* *dan.* gödəkboy, bəstəboy (adam).

КОРТОЧЕ *срав. ст. к* **короткий и коротко** 1. daha qısa, daha gödək; **дни становятся короче** günlər daha da qısalır (*getdikcə gödəlir*); 2. daha yaxın; **♦ короче воробьиного носа** *dan.* lap qısa; **короче (говоря)** müxtəşəri, sözün qısası, xülasə.

КОРТОЧКА *ж* *корка* *söz. kiç.* nazik qabıq.

КОРПЕТЬ *несов.* yorulmadan çalışmaq, əlləşmək.

КОРПИЯ *ж* *mn.* *нет* korpiya (*keçmişdə pambıq əvəzində işlədilan tiftik*).

КОРПОРАТИВНОСТЬ *ж* *mn.* *нет* korporativlik (*бах* **корпорация**).

КОРПОРАТИВНЫЙ **корпорация** *söz. sif.* korporativ.

КОРПОРАЦИЯ *ж* korporasiya (*bir peşayə, silkə və s. mənsub adamların ittifaqı, birləşməsi, cəmiyyəti*).

КОРПУЛЕНЦИЯ *ж* köhn. zar. kök bədən, şişmanlıq, köklük.

КОРПУС *І* *m* 1. (*mn.* **корпусы**); bədən, gövdə (*insanda, heyvanda*); 2. (*mn.* **корпуса**) korpus, gövdə, çanaq, təknə; **корпус судна** gəminin korpusu (*gövdəsi*).

КОРПУС *II* *m* (*mn.* **корпуса**) korpus (*ayrıca bina və bir binanın ayrıca böyük hissəsi*).

КОРПУС *III* *m* korpus (1. *mn.* **корпус** *böyük qoşun birləşməsi*; **танковый корпус** tank korpusu; 2. *mn.* *нет* *dipl.* bir hökumət yanındakı xarici dövlətlərin nümayəndələri; **дипломатический корпус** diplomatik korpus; 3. *mn.* **корпуса** *çar Rusiyasında: orta hərbi məktəb; кадетский корпус* kadet korpusu).

КОРПУС *IV* *m* mətb. korpus (10 *punktluq mətbəə şrifiti*).

КОРПУСКУЛА *ж* *fiz.* korpuskul (*maddənin hissəciyi*).

КОРПУСКУЛЯРНЫЙ *прил.* *fiz.* korpuskulyar.

КОРПУСНИК *m* xüs. korpusçu (*korpus qayıran usta*).

КОРПУСНОЙ *бах* **корпусный** *I.*

КОРПУСНЫЙ *I* **корпус** *ср* *söz. sif.;* **корпусный командир** korpus komandiri.

КОРПУСНЫЙ *II* **корпус** *IV* *söz. sif.*

КОРРЕКТИВ *m* düzəliş, təshih; **внести корректив** düzəliş etmək.

КОРРЕКТИРОВАНИЕ *ср* düzəltmə, düzəldilmə, təshih etmə (*edilmə*).

КОРРЕКТИРОВАТЬ *несов.* düzəltmək, təshih etmək; **корректировать статью** məqaləni təshih etmək (*düzəltmək*).

КОРРЕКТИРОВАТЬСЯ *несов.* düzəldilmək, təshih edilmək.

КОРРЕКТИРОВКА *ж* *mn.* *нет* *бах* **корректирование.**

КОРРЕКТИРОВОЧНЫЙ **корректировка** *söz. sif.*

КОРРЕКТИРОВОЩИК *m* (*hərbi*) düzəldici, yönəldici.

КОРРЕКТНО *нареч.* ədəblə, nəzakətlə.

КОРРЕКТНОСТЬ *ж* *mn.* *нет* ədəb, tərbiyə, nəzakət.

КОРРЕКТНЫЙ *прил.* ədəbli, tərbiyəli, nəzakətli.

КОРРЕКТОР *m* mətb. korrektor (*korrektura oxuyan adam*).

КОРРЕКТОРСКИЙ *mətb.* korrektor *söz. sif.;* **корректорская комната** korrektor otağı.

КОРРЕКТОРША *ж* korrektor qadın (*qız*).

КОРРЕКТУРА ж *мәтб.* korrektura (1. *набор сәһвләринин дүзәлдилмәси, тәһһиһ әдилмәси*; 2. *уғһлһмһш мәндән (набордан) чһхәрдһлән нүсхә*; **держать корректуру** korrektura oxumaq (yoxlamaq))

КОРРЕКТУРНЫЙ корректура сөз. *сиф.*; **корректурные знаки** *мәтб.* korrektura işarәləri.

КОРРЕКЦИЯ ж коррексия; **коррекция зрения** *тһб.* göz korreksiyası (görmә nöqsanının gözlük vasitәsilә дүзәлдилмәси).

КОРРЕЛЯТ м 1. *фәлс.* korrelyat (*мәзмунһу бәшқа мәһһум илә тутушдурһлдуғда бәлли олән әләқәдәр мәһһум*); 2. **корреляты** *мһ.* dilç. korrelyatlar (*dil sisteminin әләмәтләриндән бирә фәрqlәнән әләқәдәр elementләрі*).

КОРРЕЛЯТИВНОСТЬ ж *мһ.* *нет* *фәлс.* korrelyativlik (*бир-бириндән асылһ олма, мұқайисә олунан аһлаһышлар арасында қаршһлүқһ мүнәсибәт*).

КОРРЕЛЯТИВНЫЙ прил. *фәлс.* korrelyativ; *бир-бириндән асылһ олән*; **коррелятивные понятия** korrelyativ аһлаһышлар.

КОРРЕЛЯТЫ *мһ.* *фәлс.* korrelyatlar (*бир-биринә мүнәсибәти олән аһлаһышлар*).

КОРРЕЛЯЦИОННЫЙ *фәлс.* корреляция сөз. *сиф.*; korrelyasion; **корреляционная зависимость** korrelyasion асылһлүқ.

КОРРЕЛЯЦИЯ ж *фәлс.* korrelyasiya (*мұқайисә әдилән аһлаһышларһн бир-бирлә мүнәсибәти, бир-бириндән асылһлүғһ*).

КОРРЕСПОНДЕНТ м 1. *мүхбир*; **корреспондент газеты** qәzet *мүхбири*; 2. (*бирилә*) *мәктублашан, yazışan, хәбәрләшән (adam)*; *♦ член-корреспондент бәх член*.

КОРРЕСПОНДЕНТКА ж *мүхбир* qadın (*qız*).

КОРРЕСПОНДЕНТСКИЙ корреспондент сөз. *сиф.*; **корреспондентская заметка** *мүхбир* мәктубу.

КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ ж 1. *korrespondensiya* (*мүхбир тәрафһндән qәzet вә ya jurnala göndәrilән хәбәр, мәlumat, мәктуб*); 2. *соби́р.* korrespondensiya (*поçт илә göndәrilән мәктублар, teleqramlar вә s.*); 3. *yazışma, мәктублашма*; **вести корреспонденцию** *yazışmaq, мәктублашmaq.*

КОРРЕСПОНДИРОВАТЬ *несов.* 1. *köhn.* yazışmaq, мәктублашmaq; 2. *qәzetә мәlumat (мәктуб) göndәrmәk*; 3. *мүвафиқ гәлмәк*; *uyğun гәлмәк.*

КОРРИГИРОВАТЬ *несов.* дүзәлтмәк, тәһһиһ етмәк.

КОРРИГИРОВАТЬСЯ *несов.* дүзәлдилмәк, тәһһиһ олунmaq.

КОРРОЗИЙНЫЙ *хүс.* коррозия сөз. *сиф.*

КОРРОЗИОННЫЙ коррозия сөз. *сиф.* korroziyalı.

КОРРОЗИЯ ж *мһ.* *нет* korroziya (1. *тһб.* yara вә ya aşındırıcı maddәләрин тәһһириндән toxumaların pozulması; 2. *geol.* süxurların hava вә su тәһһириндән дағһлмәси; 3. *tex.* metalların turşular вә ya atmosfer тәһһириндән yeyilib pozulması).

КОРРУПЦИРОВАТЬ, КОРРУПТИРОВАТЬ *сов. и несов.* rüşvәtlә aldatmaq, pul вә ya бәшқа şeyлә tovlamaq, әлә almaq.

КОРРУПЦИЯ ж korruptsiya (*мәмurların вә ictimai xadimләрин satqınlıғһ, rüşvәtxorluғһ*).

КОРСАЖ ж korsaj (1. *qadın paltarının döşü örtән hissәsi*; 2. *qadın tumanının enli kәmәri*).

КОРСАЖНИЦА ж *хүс.* korsaj tikән (*usta qadın*).

КОРСАЖНЫЙ корсаж сөз. *сиф.*

КОРСАК м *zool.* korsak (*Cәnubi Sibir дүзләриндә yaşayan tülkü*).

КОРСАР м *tar.* dәniz qulduru.

КОРСАРСКИЙ *тар.* корсар сөз. *сиф.*

КОРСАРСТВО *ср мһ.* *нет* *тар.* dәniz quldurluғһ.

КОРСЕТ м korset (*bәdәni дүз saxlamaq üçүн enli kәmәр*).

КОРСЕТКА ж *мәһ.* korsetka (*qolsuz kofta*).

КОРСЕТНИЦА ж korset tikән (*qadın*).

КОРСЕТНЫЙ корсет сөз. *сиф.*; **корсетная мастерская** korset emalatxanası.

КОРСЕТОЧНЫЙ бәх **корсетный.**

КОРТ м. *idm.* kort (*tennis meydançası*).

КОРТЕЖ м *köhn.* tәntәnәli nümayiş, mәрәsim, alay.

КОРТЕСЫ *ед. нет* kortes (*İspaniya вә Portuqaliyada parlament*).

КОРТИК м kortik (*dәniz вә hava donanması komandirlәrinin gödәk qılıncı*).

КОРТОЧКИ *ед. нет:* сидеть на корточках *çöмәләрәк oturmaq, sallaғһ oturmaq; опуститься (стать, присесть) на корточки* *çöмәlmәk; подняться (встать) с корточек* *çöмәlmәш vәziyyәtdән qalxmaq.*

КОРУНД м *miner.* korund (*bәrk mineral*).

КОРУНДОВЫЙ корунд сөз. *сиф.*

КОРЧАГА ж *мәһ.* 1. küp; 2. iri sәnәk.

КОРЧЕВАЛКА ж *tex.* köтүкçһxaran maşın.

КОРЧЕВАЛЬНЫЙ прил. köтүкçһxaran; **корчевальная машина** köтүкçһxaran maşın.

КОРЧЕВАНИЕ *ср мһ.* *нет* 1. köтүк çһxarma; 2. çһxarılma; **корчевание пней** köтүкләрин çһxarılması.

КОРЧЕВАТЕЛЬ м köтүкçһxaran maşın.

КОРЧЕВАТЫЙ прил. köklü, rişәli, köтүклü.

КОРЧЕВАТЬ çһxartmaq (*aғaçların köтүyүнü*), köтүкдән tәmizlәmәk.

КОРЧЕВАТЬСЯ *несов.* çһxarılmaq (*aғачın köтүyү*), köтүкдән tәmizlәнmәk.

КОРЧЕВКА ж *мһ.* *нет* бәх **корчевание.**

КОРЧЕВЬЕ *ср мһ.* *нет* *соби́р.* *мәһ.* köкүндән çһxarılmış köтүкләр.

КОРЧЕМНИК м *köhn.* meyxanaçı.

КОРЧЕМНЫЙ *köhn.* 1. **корчма** сөз. *сиф.*; 2. *patentsiz, gömrüksüz; хәлвәти satılan.*

КОРЧЕМСТВО *ср мһ.* *нет* *тар.* gizlin, patentsiz içki satışı.

КОРЧИ *мһ.* (*ед. корча ж*) *дан.* qovrulma, qıvrılma, qıcolma, çәng-olma (*aғrıdan*); *qıç.*

КОРЧИТЬ *несов.* 1. *чаще* *безл.* qıvrılmaq, *qıç* етмәк; *его корчило от боли о, ағrıдан qıvrılırdı*; 2. *мәс.* özüнү охşatmaq; **корчить из себя учёного** özüнү alimә охşatmaq (*alimlik satmaq*); *♦ корчить рожу (гримасу, мину)* бәх **гримасничать.**

КОРЧИТЬСЯ *несов.* qovrulmaq, qıvrılmaq, *qıç* olmaq, çәng olmaq.

КОРЧМА ж *köhn.* meyxana, karvansara (*Ukrayna вә Belarusiyada*).

КОРЧМАРКА ж *köhn.* meyxanaçı qadın.

КОРЧМАРЬ м *köhn.* meyxanaçı.

КОРШУН м *zool.* çалаған; *♦ коршуном налететь (броситься)* alıcı quş (*çалаған*) kimi üstүнү almaq.

КОРШУНИЙ прил. çалаған -[i-]; **коршунье гнездо** çалаған yuvası.

КОРЫСТИТЬСЯ *несов.* *дан.* tamahkarlıq етмәк; *acғözлүк етмәк, göz dikmәk, tamah salmaq.*

КОРЫСТНО *нареч.* tamahkarcasına, tamahkarlıqla, *acғözлүкләк; qәрәzlә.*

КОРЫСТНОСТЬ ж 1. tamahkarlıq, *acғözлүк*; 2. *qәрәzlilik, qәрәzli; olma.*

КОРЫСТНЫЙ прил. tamahkar, *acғöz, мәnfәәtgüdән; корыстный человек* tamahkar adam.

КОРЫСТОЛЮБЕЦ м tamahkar adam, *acғöz adam, мәnfәәtgüdән adam.*

КОРЫСТОЛЮБИВЫЙ прил. tamahkar, *acғöz, һәris, мәnfәәtgüdән.*

КОРЫСТОЛЮБИЕ *ср мһ.* *нет* tamahkarlıq, *acғözлүк, һәrislik, мәnfәәtgüdмә.*

КОРЫСТЬ ж *мһ.* *нет* 1. *фayda, qazanc, хeyir, мәnfәәт*; 2. tamahkarlıq, *acғözлүк, һәrislik*; 3. *tamah; qәрәz.*

КОРЫТО *ср* *тәкнә, çанаq, tabaq; ♦* *остаться у разбитого корыта; вернуться к разбитому корыту* *мәс.* әли һәр şeyдән çһxmaq.

КОРЫГЦЕ *ср* *корыто* сөз. *киç.* *тәкнәçик, tabaqçһq.*

КОРЬ ж *мһ.* *нет* *тһб.* qızılca; **заболеть корью** qızılca çһxartmaq.

КОРЬЕ *ср мһ.* *нет* *соби́р.* qabıq (*aғaçdan soyulmuş qabıq*).

КОРЬЕВОЙ кора сөз. *сиф.*

КОРЬЕДРОБИЛКА ж *tex.* qabıqdoğrayan maşın.

КОРЬЕРЭЗКА ж *tex.* qabıqkәsән maşın.

КОРЬЕРЭЗЧИК м qabıqdoğrayan (*dәrini ашlamaq üçүн aғaç qabıqları doğrayan fәһлә*).

КОРЮШКА ж *zool.* koryuşka (*qızılbalıq fәsilәsindән kiçik balıq*).

КОРЯВО *нареч.* *дан.* 1. әyгү-әyгү, *кәләкөтүр, çорур-çорур; писать коряво* әyгү-әyгү yazmaq; 2. *мәс.* *kobud, biçimsiz.*

КОРЯВОСТЬ ж *мһ.* *нет* 1. әyгү-әyгүлүк, *кәлә-көтүрлүк, nahamarlıq*; 2. *çорurluқ; 3. мәс.* *kobudluқ, çirkinlik, biçimsizlik.*

КОРЯВЫЙ прил. 1. әyгү-әyгү; **корявое дерево** әyгү-әyгү ағас; 2. *кәлә-көтүр, nahamar; корявая кожа* *кәлә-көтүр deri*;

3. çəpür; 4. *məc.* kobud, çirkin, biçimsiz; pis; **КОРЯВЫЙ почерк** pis xətt.
КОРЯГА *ж* *dan.* suya batmış qol-budaqlı ağac.
КОРЯЖИНА *ж* *dan.* bax **коряга**.
КОРЯЖИСТЫЙ *прил.* 1. qollu-budaqlı (*ağac*); 2. düyün-düyün (*taxta*).
КОРЯК *м* (*мн.* **коряки**) koryak (*Камчаткада yaşayan xalq*).
КОРЯКСКИЙ *прил.* koryak -i[-i]; **корякский язык** koryak dili.
КОРЯЧИТЬ *несов. dan.* ayırmaq, geniş aralamaq (*ayaqlarını*).
КОРЯЧИТЬСЯ *несов. dan.* 1. ayaqlarını aralamaq; 2. kəclik etmək, inad etmək; tərslik etmək.
КОРЯЧКА *ж* koryak qadın (qız).
КОСÁ I *ж* (*мн.* **косы**) höyük.
КОСÁ II *ж* *к. т.* (*мн.* **косы**) dəryaz, kərənti; ♦ **нашла коса на камень** daş qayaya rast gəldi.
КОСÁ III *ж* (*мн.* **косы**) *coqr. dil.*
КОСÁ IV *ж* (*мн.* **косы**) *məh.* dar meşə zolağı.
КОСÁРЬ I *м* biçinci, otçalan, kərəntici.
КОСÁРЬ II *м* qiyməkəş, dəhrə.
КОСÁТКА *ж* *zool.* orka (*kitə oxşar iri yurucu dəniz heyvanı*).
КОСÁЧ *м* *məh.* meşə xoruzu.
КОСАЧЬИЙ *прил.* meşə xoruzu -i[-i].
КОСВЕННО *нареч.* 1. bilavasitə, dolayıslə (*düz-düzünə olmayaraq*); 2. qismən, bir dərəcəyə qədər; **эти слова косвенно относятся и к вам** bu sözlər qismən sizə də aiddir.
КОСВЕННЫЙ *прил.* 1. çər, çərəki; **косвенные лучи солнца** günəşin çər şüaları; 2. dolayı, vasitəli (*bir vasitə ilə olan*); **косвенным путем** dolayı yol ilə; 3. ikinci dərəcəli, əlavə; ♦ **косвенная речь** *gram.* vasitəli nitq; **косвенное дополнение** *gram.* vasitəli tamamlıq; **косвенные налоги** vasitəli vergilər (*istehlak şeylərindən alınan vergilər*); **косвенный вопрос** *gram.* vasitəli sual; **косвенные падежи** *gram.* vasitəli hallar (*adlıq haldan başqa bütün hallar*).
КОСЕКАНС *м* *riyaz.* kosekans (*trigonometriyada əlavə bucağın sekansı*).

КОСÉЦ *м* *məh.* bax **косарь I**.
КОСЫЛКА *ж* *к. т.* otçalan maşın.
КОСИНÁ *ж* *dan.* çərplik (*gözdə*), çaşlıq, çərgözlük.
КОСИНКА *ж* *мн.* *нет* *dan.* azacıq çərplik (*gözdə*).
КОСИНУС *м* *riyaz.* kosinus (*trigonometriyada əlavə bucağın sinusu*).
КОСИТЬ I *несов.* 1. çalmaq, biçmək (*ot, taxıl*); 2. *məc.* qırmaq, qırıb tökmək, məhv etmək.
КОСИТЬ II *несов.* 1. əymək; 2. çər baxmaq, əyri baxmaq, çaş baxmaq; qıymaq (*gözlərini*); 3. əyri durmaq, çər durmaq.
КОСИТЬСЯ I *несов.* çalınmaq, biçilmək (*ot, taxıl*).
КОСИТЬСЯ II *несов.* 1. çər baxmaq, çaş baxmaq, əyri baxmaq; 2. yana əyilmək, əyilmək, çər durmaq.
КОСИЦА *ж* 1. bax **косичка**; 2. ayrı-ayrı saç çəngəsi, saç dəstəsi.
КОСИЧКА *ж* *коса I* söz. *kiç.* və *oxş.* hö-rükcük.
КОСМАТИТЬ *несов. dan.* pırtladırmaq, qarışdırmaq, dolaşdırmaq, dolaşlıq salmaq (*saçları*).
КОСМАТИТЬСЯ *несов.* 1. pırtlaşmaq, qarışmaq, dolaşlıq düşmək, dolaşmaq (*saçları*); 2. pırtlaşdırılmaq, qarışdırılmaq, dolaşdırılmaq.
КОСМАТЫЙ *прил.* 1. tüklü, qıllı, uzunsaçlı, qalıntılı; 2. pırtlaşlı saçlı.
КОСМЕТИКА *ж* *мн.* *нет* kosmetika (1. *üzə, bədənə süni surətdə təravət və gözəllik verilməsi; лечебная косметика* müalicə kosmetikası; 2. *bədənə, üzə təravət və gözəllik vermək üçün işlədilan maddələr*).
КОСМЕТИЧЕСКИЙ *косметика* söz. *sif.* kosmetik; **косметический кабинет** kosmetika kabinəsi; **косметические средства** kosmetik vasitələr.
КОСМИЧЕСКИЙ *прил.* 1. *astr.* kosmik; **космические лучи** kosmik şüalar (*fəzadan bizim planetə düşən xüsusi şüalar*); **космическая пыль** kosmik toz (*ulduzlararası fəzada dumanlıqlar əmələ gətirən ən xırda zərrəciklər*); 2. *məc.* nəheng, çox böyük.

КОСМОГОНИЧЕСКИЙ *космогония* söz. *sif.* kosmoqonik (*kainatın əmələ gəlməsi proseslərinə aid olan*); **космогоническая гипотеза** kosmoqonik fərziyyə (*kainatın əmələ gəlməsi haqqında fərziyyə*); **космогонические мифы** kosmoqonik əfsanələr (*kainatın əmələ gəlməsi haqqında əfsanələr*).
КОСМОГОНИЯ *ж* kosmoqoniya (*kainatın, xüsusən dünyanın əmələ gəlməsi haqqında nəzəriyyə*).
КОСМОГРАФ *м* kosmoqraf (*kosmoqrafiya alimi*).
КОСМОГРАФИЯ *ж* *мн.* *нет* kosmoqrafiya (*Yerin və Göy cisimlərinin quruluşundan bəhs edən elm*).
КОСМОЛОГИЧЕСКИЙ *космология* söz. *sif.*; kosmoloji.
КОСМОЛОГИЯ *ж* *мн.* *нет* kosmologiya (*kainatın quruluşu haqqında ümumi nəzəriyyə*).
КОСМОНАВТ *м* kosmonavt (*kosmik fəzaya uçan şəxs*).
КОСМОНАВТИКА *ж* kosmonavtika (*insanın kosmosa uçuşunun, habelə kosmosa avtomatik tədqiqat cihazları göndərilməsinin nəzəriyyə və praktikası*).
КОСМОПОЛИТ *м* kosmopolit (*vətənpərvərlik hissini itirərək öz vətəninə mənafeyi ilə maraqlanmayan, öz xalqına yad olan və onun mədəniyyətinə xor baxan adam*).
КОСМОПОЛИТИЗМ *м* *мн.* *нет* kosmopolitizm (*bütün dünyanı riyakarcasına özünə vətən hesab edən, milli mədəniyyətə xor baxan və onu inkar edən mürtəcə görüş*).
КОСМОПОЛИТИЧЕСКИЙ *космополитизм* söz. *sif.*
КОСМОПОЛИТИЧНЫЙ *прил.* kosmopolit, kosmopolitizm ruhunda olan.
КОСМОПОЛИТКА *ж* kosmopolit qadın (qız).
КОСМОПОЛИТСКИЙ *космополит* söz. *sif.*
КОСМОС *м* *fəls.* kosmos (dünya, ələm, kainat).
КОСМЫ *мн.* (*ед.* **косма** *ж*) *dan.* saç çən-gələri.

КОСНÁЯ *ж* *məh.* bax **косной**.
КОСНЕТЬ *несов.* 1. batıb qalmaq, boğulmaq; **коснеть в невежество** səhələt içərisində boğulmaq (batıb qalmaq); 2. key olmaq, keyləşmək, atilləşmək.
КОСНОЙ: *косная лодка* ensiz, yüngül, şişburun qayıq.
КОСНОСТЬ *ж* *мн.* *нет* 1. kütlük, ətalət; 2. hərəkətsizlik, fəaliyyətsizlik, keylik, tənbəllik, atillik; 3. durğunluq, gerilik; 4. bax **инерция**.
КОСНОЯЗЫЧИЕ *ср* *мн.* *нет* pəltəklilik, dilağırlıq.
КОСНОЯЗЫЧНЫЙ *прил.* pəltək, dilağır.
КОСНУТЬСЯ *однокр.* bax **касаться**.
КОСНУЙ *прил.* atıl, ətalətli, geri gəlmiş, hərəkətsiz, fəaliyyətsiz, durğun, süst, tənbəl.
КОСО *нареч.* 1. çər, çərəki, çərinə, qıy-qacı, köndələn; 2. əyri, əyri-əyri, yan; **косо смотреть** əyri-əyri baxmaq.
КОСОБОКИЙ *прил.* 1. böyrü əyri, əyriböyür; 2. əyri.
КОСОБОЧИТЬСЯ *несов. dan.* yana əyilmək.
КОСОВИЦА *ж* *к. т.* ot çalımı, çalım vaxtı.
КОСОВОРЩЕ *ср* dəryaz sapı, kərənti sapı.
КОСОВОРÓТКА *ж* yanyaxa köynək.
КОСОГЛÁЗНЕ *ср* *мн.* *нет* çərgözlük, çaşlıq, çərplik.
КОСОГЛÁЗОСТЬ *ж* çərgözlük, çaşlıq, çərplik.
КОСОГЛÁЗЫЙ *прил.* çərgöz, qıyıqgöz, əyriqöz, çaş.
КОСОГОР *м* yamac, dağ döşü, dağ ətəyi.
КОСÓЙ I *прил.* 1. əyri, qıyqac, çər; **косая рамка** əyri çərçivə; **косые лучи солнца** günəşin çər şüaları; 2. çərgöz, qıyıqgöz, çaş; **косой мальчик** çərgöz oğlan; 3. *məc.* şübhəli; **бросать косые взгляды** əyri-əyri baxmaq, şübhə ilə baxmaq; **косая сажень в плечах** enli kürəkli adam; **косой ворот** yanyaxa (köynək); **в косую сажень ростом** *dan.* uzundraz; **хündür-boylu**; **косой парус** *dəniz.* üçbucaq yelkən; **косой угол** *riyaz.* itübucaq.
КОСÓЙ II *м* *dan.* *məh.* dovşan.
КОСÓК *м* daban yastığı (*çəkmənin dabanına qoyulan nazik yastıqçıq*).

КОСОЛАПИНА ж мн. нет тәһ. бах косо-
лапость.

КОСОЛАПИТЬ несов. гәзәркән аяғının
baş тәрәфини içәри қоумақ.

КОСОЛАПОСТЬ ж мн. нет дан. 1. әйрил-
ик (ayaqda); 2. тәс. bacarıqsızlıq, qabaqlıq,
yöndəmsizlik, biçimsizlik, kobudluq.

КОСОЛАПНЫЙ прил. 1. әйрияяқ, аяғәй-
әтә, әйгирәнсә; косолапный медведь әй-
гирәнсә ая; 2. тәс. bacarıqsız, qaba, yön-
dämsiz, biçimsiz, kobud.

КОСОПРИЦЕЛЬНЫЙ: косоприцельный
огонь (hərbi) çәрәки атаş.

КОСОРОТЫЙ прил. дан. әйриәғиз, әғзи-
әйри.

КОСОРУКИЙ прил. 1. qolüeyri; biläyi әйри
olan; 2. әlibişmiş (hər şeyi әlindən salan).

КОСОРУКОСТЬ ж тиб. qolüeyrilik, biläyi-
әйрил.

КОСОСЛОЙ м хüs. ağacda liflärin buruq-
buruq olması.

КОСОСЛОЙНЫЙ прил. хüs. buruqlıflı
(ağac).

КОСОУГОЛЬНЫЙ прил. riyaz. çәрbusaqlı;
косоугольный треугольник çәрbusaqlı
üçbusaq.

КОСТЕВОЙ бах костный.

КОСТЕЛ м kostyol (polyak katolik kilsəsi).

КОСТЕЛЬНЫЙ костел сөз. сif.

КОСТЕНЕТЬ несов. 1. qurumaq, donmaq;
костенеть от холода соууqдан qurumaq
(donmaq); 2. keyimək.

КОСТЕР I м tonqal; разложить костёр
tonqal qalamaq.

КОСТЕР II м I. tonqal otu; 2. giyah.

КОСТЕРОК м tonqalcıq.

КОСТЕРЧИК м tonqalcıq.

КОСТЕРЬ м bot. дәlicәәтү.

КОСТИСТОСТЬ ж мн. нет I. irisümüklü-
lük; 2. çox sümüklülük, tıxlılıq.

КОСТИСТЫЙ прил. 1. irisümüklü; 2. çox
sümüklü, tıxlı; костистая рыба çox tıxlı
balıq.

КОСТИТЬ несов. дан. söymək, danlamaq,
abrını tökmək.

КОСТЛЯВОСТЬ ж мн. нет аяғılıq.

КОСТЛЯВЫЙ прил. çox аяғ, sümüklәri
çıxmış; костлявые руки sümüklәri çıx-
mış (çox аяғ) әللәр.

КОСТНЫЙ кость сөз. сif.; костный клей
sümük уарışқан; костный туберкулёз
tib. sümük vərəmi; Ø костный мозг ил.

КОСТОЕДА ж мн. нет тиб. sümük çürü-
mәsi xəstәliyi.

КОСТОЛОМ м мн. нет sümük ағрısı, sı-
zılı (badında).

КОСТОПРАВ м köhn. sınıqçı.

КОСТОРЕЗ м пәqqaş (sümük üzərində na-
xış açan usta).

КОСТОРЕЗНЫЙ косторез сөз. сif.

КОСТОЧКА ж I. кость сөз. кіç.; xırда sümük,
tıx, qılçıq (balıqda); 2. çәyirdәk;
косточка сливы gavalı çәyirdәyi; 3. аşıқ
(çötkәdә); 4. paltara, korsetә tikilән plas-
tinka; Ø перемывать (перемывать) (чы-
либо) косточки дан. qeybәtini etmәk,
dalınca danışmaq; по косточкам разоб-
рать (разбирать) kogo-çto cikinә dә
öyrәnmәk, bikiñi dә.

КОСТОЧКОВЫЙ прил. çәyirdәkli; ко-
сточковые фрукты çәyirdәkli meyvәlәр.

КОСТРА ж cırbıt (kәtan, kәndir vә kәnaf
darandıqdan sonra qalan qabıq, lif, da-
raqağzi).

КОСТРЕЦ м anat. 1. büzdüm; 2. pәsrum
(budun üstü).

КОСТРИКА ж мн. нет бах костра.

КОСТРИЧНЫЙ кострика сөз. сif.

КОСТРИЩЕ ср tonqal yeri, ocaq yeri.

КОСТРОВЫЙ I костёр сөз. сif.

КОСТРОВЫЙ II хüs. костра сөз. сif.

КОСТЫЛЕК м костыль сөз. кіç.

КОСТЫЛЬ м I. qoltuqağacı; 2. хüs. başı-
әйри mıx.

КОСТЬ ж I. sümük; височная кость gic-
gah sümüyü; берцовая кость baldır sümüyü;
лучевая кость mil sümüyü; локтевая
кость dirsek sümüyü; резьба по
кости sümük üzərində naxış açma; 2. zәр
(nәrd vә s. oyunlarda); 3. бах косточка
3-cü mәнada; Ø слононая кость fil dişi;
промокнуть до костей sümüyünә qәdәр
islanmaq; пересчитать кости әзіşdir-
mәk (döymәk); лечь костями һәлак ol-
maq (döyüş meydanında); кожа да ко-
сти; одни кости bir dәri, bir sümük; до
мозга костей бах мозг; язык без ко-
стей dil өtdәndir, sümüksüz dil; костей не

собрать canını qurtara bilmәmәk, sağ
qalmamaq.

КОСТЮМ м kostyum (paltar); выходной
костюм bәzәk paltarı, bayram paltarı; Ø в
костюме Адама lüt, lüt-madәр (kişi haq-
qında); в костюме Евы lüt-üryan (qadın
haqqında).

КОСТЮМЕР м kostyumçu (teatrdә kos-
tyumlara baxan adam).

КОСТЮМЕРНАЯ ж kostyum otağı (teatr
kostyumlarının saxlandığı otaq).

КОСТЮМЕРНЫЙ костюмер сөз. сif.;

костюмерная мастерская kostyum
emalatxanası.

КОСТЮМЕРША ж kostyumçu qadın (qız).

КОСТЮМИРОВАННЫЙ I. прич. geyin-
dirilmiş (teatr vә ya maskarad üçün); 2. в
знач. суц. maskarad kostyumu geymiş
adam; Ø костюмированный вечер bal-
maskarad.

КОСТЮМИРОВАТЬ сов. и несов. geyin-
dirmәk (teatr vә ya maskarad kostyumu).

КОСТЮМИРОВАТЬСЯ сов. и несов. ge-
yинmәk (teatr vә ya maskarad kostyumu).

КОСТЮМИРОВКА ж мн. нет I. geyin-
dir(il)mә (teatr vә ya maskarad kostyu-
mu); 2. сәбир. geyim (teatr vә ya maska-
rad paltarları).

КОСТЮМНЫЙ I. костюм сөз. сif.; 2. kos-
tyumluq; костюмная материя kostyum-
luq parça.

КОСТЮМЧИК м костюм сөз. кіç.

КОСТЯК м I. skelet; 2. тәс. әsas, өзәк.

КОСТЯНИКА ж мн. нет bot. Şimal mo-
ruğu.

КОСТЯНКА ж bot. çәyirdәk.

КОСТЯНОЙ I. кость сөз. сif.; костяная
рукоятка sümük дәstә; 2. sümүkdән
qayrılan (hasil edilән); костяная мука
sümük unu.

КОСТЯШКА ж дан. I. sümük parçası, xır-
да sümük; 2. аşıқ (hesab çötkәsində).

КОСУЛЯ I ж zool. cüyür.

КОСУЛЯ II ж тәһ. хış.

КОСХАЛВА ж qoz halvası.

КОСЫНКА ж lәçәk.

КОСЫНОЧКА ж косынка сөз. кіç.

КОСЬБА ж мн. нет ot çalma, otçalımı.

КОСЯК I м I. yan taxta (qapı vә ya pәncәрә
çәрçivәsində); 2. әйри şey, çәpinә kәsil-
miş şey.

КОСЯК II м I. ilxi, sürü; 2. karvan; косяк
рыбы balıq karvanı; 3. дәstә, qatar; ко-
сяк журавлей duma qatarı.

КОСЯКОМ нареч. дан. çәpinә, әyrisinә,
çәрәki.

КОСЯЧНЫЙ косяк II сөз. сif.

КОСЯЧОК I косяк I сөз. кіç.

КОСЯЧОК II косяк II сөз. кіç.

КОТ м (erkәk) pişik; Ø кот наплакал дан.
lap az, cüzi miqdarda, bir damcı; купить
кота в мешке gözübağlı almaq (bir şeyi
görmәdән vә bilmәdән almaq).

КОТАНГЕНС м riyaz. kotangens (trigono-
metriyada: әlavә bucağın tangensı).

КОТЕЛ м I. qazan; медный котёл mis qaz-
zan; паровой котёл buxar qazanı; 2. ti-
yan; 3. mühasirә; полк противника по-
пал в котёл düşmәnin polku mühasirәyә
düşdü; Ø общий котёл I) ümumi yemәk;
2) ümumi istifadә; как в котле кипеть
(вариться) һәмишә әllәshmәk, daim çalış-
maq.

КОТЕЛОК м (мн. котелки) I. qazança;
2. котелок (tapasi yumru şlyapa); Ø ко-
телок варит дан. başı işlәyir.

КОТЕЛЬНАЯ ж qazanxana.

КОТЕЛЬНИК м qazançı, tiyançı (usta).

КОТЕЛЬНЫЙ котёл сөз. сif.; котельный
завод qazan zavodu.

КОТЕЛЬЧИК, **КОТЕЛЬНИК** м дан котёл
сөз. сif.; qazança.

КОТЕЛЬЩИК м бах котельник.

КОТЕНОК м (мн. котята) pişik balası.

КОТИК м I. кот сөз. кіç. vә axş.; pişikci-
yә; 2. zool. dәнiz pişiyi; 3. котик (dәнiz
pişiyi xәzi); Ø морской котик бах котик
2-ci mәнada.

КОТИКОВЫЙ котик (2-ci vә 3-cü mәнa-
larda) сөз. сif.; котиковый воротник
kotik (dәнiz pişiyi) xәzindән yaxalıq.

КОТИЛЬОН м kotilyon (köhnә rәqs növü).

КОТИРОВАЛЬНЫЙ котировка сөз. сif.

КОТИРОВАННЫЙ прич. mal. qiymәti tә-
yin edilmiş.

КОТИРОВАТЬ сов. и несов. mal. qiymәt
tәyin etmәk.

КОТИРОВАТЬСЯ *несов.* 1. *mal.* qiyməti təyin edilmək; 2. qiymətləndirilmək.
КОТИРÓВКА *ж mal.* qiymət təyin etmə (edilmə).
КОТИРÓВÓЧНЫЙ *mal.* котировка *söz. sif.*; котировочная комиссия qiymət komissiyası.
КОТИТЬСЯ *несов.* 1. balalamaq (*pişik*); 2. doğmaq, quzulamaq (*qoyun*).
КОТЛÉТА *ж* kotlet; **мясные котлеты** ət kotleti; **картофельные котлеты** kartof kotleti.
КОТЛÉТКА *ж* котлета *söz. kiç.*
КОТЛÉТНЫЙ 1. котлета *söz. sif.*; 2. kotletlik; **котлетное мясо** kotletlik ət.
КОТЛОВА́Н *м tex.* özüll yeri, özüll üçün çuxur; çala; him.
КОТЛОВА́НА *ж* 1. hövzə, iri çala, böyük çuxur; qobu, çökək; 2. *köhn.* vulkan ağzı.
КОТЛОВИ́ННЫЙ котловина *söz. sif.*
КОТЛÓВЫЙ котёл *söz. sif.*
КОТЛООБРАЗНЫЙ *прил.* qazanşəkilli, qazanaoxşar, qazan kimi.
КОТÓК *кот söz. oxş.*
КОТÓМКА *ж* dağarcıq, yol çantası.
КОТÓРЫЙ мест. 1. hansı, hansı biri; **которая шляпа тебе больше нравится?** hansı şlyapa daha çox xoşuna gəlir?; **который из них лучше читает?** onlardan hansı daha yaxşı oxuyur?; 2. *neçə; который час?* saat *neçədir?*; **который тебе год?** *neçə* yaşındasan?; 3. *neçənci*; **который раз я тебе говорю,** *что...* *neçənci dəfədir* sənə deyirəm *ki...*; 4. *budaq cümləni baş cümlə ilə bağlayır və baş cümlədəki ismi qovuşuq cümlədə əvəz edir; дом, в котором помещался музей, реставрирован музее yerləşən bina bərpa edilmişdir; ♦ с которых пор на вaxtdan.*
КОТÓРЫЙ-ЛИБО мест. bax **который-нибудь**.
КОТÓРЫЙ-НИБУДЬ мест. *dan.* biri, birisi.
КОТÓРЫЙ-ТО мест. *dan.* hansı işə.
КОТТÉДЖ *м* kottec (*şəhər kənarında bir-ailləlik kiçik ev*).
КОТÚРНЫ *мн. (ед. котурн м)* koturn (*qədim yunan və Roma tragediya aktyorlarının geydiyi altı qalın başmaq*lar).
КОТЫ *ед. нет mäh.* içi xəz ayaqqabı.

КО́ФЕ, КО́ФИЙ *м нескл.* qəhvə.
КОФЕЁК *м dan.* кофе *söz. kiç.*
КОФЕЙН *м мн. нет farm.* kofein (*qəhvə dənəsi və çay yarpağından alınan narkotik maddə-dərman*).
КОФЕЙНОВЫЙ кофеин *söz. sif.*
КОФЕЙ *м dan.* bax кофе.
КОФЕЙНИК *м* qəhvədan.
КОФЕЙНИЦА *ж* 1. qəhvə dəyirmanı, qəhvəüydən; 2. qəhvə qabı, qəhvə qutusu; 3. *falçı (qəhvə xıltı ilə fal açan qadın).*
КОФЕЙНИЧАТЬ *несов. dan.* qəhvə içmək.
КОФЕЙНЫЙ 1. кофе *söz. sif.*; **кофейная гуща** qəhvə xıltı; 2. qəhvəyi; **кофейный цвет** qəhvəyi rəng, qəhvə rəngi; 3. qəhvəli; **кофейное мороженое** qəhvəli dondurma; **♦ гадать на кофейной гуще** qəhvə falı açmaq (*heç bir fakta əsaslanmadan boş söhbətlərlə məşğul olmaq*).
КОФЕЙНЯ *ж* qəhvəxana.
КОФР *м* kofr (1. *bir neçə gözü olan sandıq*; 2. *hərbi, köhn. qala xəndəyində daşdan tikilmiş örtülü yol*).
КО́ФТА *ж* kofta (*paltar*).
КО́ФТОЧКА *ж* кофта *söz. kiç.*
КОХИНХИНКА, КОХИНХИ́НА *ж k. t.* koxinxin toyuğu (*sıxtıqlı iri toyuq cinsi*).
КОХИНХИ́НСКИЙ кохинхина *söz. sif.*
КОЧА́Н *м* baş; **кочан капусты** bir baş kələm.
КОЧАННЫЙ кочан *söz. sif.*; **кочанная капуста** baş kələm.
КОЧЕВА́НИЕ *ср* 1. köçmə, köçərilik etmə; köçəri həyat sürmə; 2. tez-tez yerini dəyişdirmə; 3. *məc.* səyahət etmə, gəzmə.
КОЧЕВА́ТЬ *несов.* 1. köçmək; köçərilik etmə; köçəri həyat sürmək; 2. tez-tez yerini dəyişmək; 3. *məc.* səyahət etmə, gəzmək.
КОЧÉВКА *ж* 1. düşərgə, köç yeri; köç, köçəbə; 2. bax **кочевание**.
КОЧÉВНИК *м* köçəri.
КОЧÉВНИЦА *ж* köçəri qadın (*qız*).
КОЧÉВНИЧЕСКИЙ кочевник *söz. sif.*
КОЧЕВО́Й *прил.* köçəri; **кочевые племена** köçəri tayfalar; **кочевой образ жизни** köçəri həyatı.
КОЧЕВРЯЖИТЬСЯ *несов. mäh.* 1. özüni özmək, naz etmək, tərslik etmək; 2. lov-

ğalanmaq, özüni çəkmək; 3. hoqqabazlıq etmək.
КОЧÉВЬЕ *ср* 1. düşərgə, köç yeri; 2. köç; 3. bax **кочевание**.
КОЧЕГÁР *м* oсаqçı, külханçı; **паровозный кочегар** parovoz oсаqçısı.
КОЧЕГÁРКА *ж tex.* oсаqхана.
КОЧЕГÁРНЫЙ *tex.* **кочегарка** *söz. sif.*; **кочегарное оборудование** oсаqхана təchizatı.
КОЧЕГÁРНЯ *ж tex.* bax **кочегарка**.
КОЧЕНÉТЬ *несов.* keyimək, donmaq, qurumaq; **у меня руки кочeneют от холода** soyuqdan əllərim donur.
КОЧЕРГÁ *ж* odçəken, atəşkeş (*oсаqda odu qarışdırmaq üçün alət*).
КОЧЕРÉЖКА *ж* кочерга *söz. kiç.*
КОЧЕРЫ́ЖКА *ж* kələm özəyi.
КО́ЧЕТ *м mäh.* xoruz.
КОЧЕТО́К *м mäh.* **кочет** *söz. kiç.*
КО́ЧКА *ж* torpaq koması, torpaq topası; iri kəsək, tərəkək.
КОЧКОВА́ТЫЙ *прил.* kom-kom, topa-topa; kəsəkli; **кочковатая земля** kəsəkli yer.
КОЧКОРÉЗ *м k. t.* kəsəkkəsən kotan (*kəsəkli tarlaları şumlamaq üçün xüsusi kotan*).
КОШ *И* **м** 1. düşərgə, köç, köç yeri; 2. alaçiq; 3. *tar.* Zaporoyedə: kazak düşərgəsi.
КОШ *II* *м mäh.* bəliqtutan səbət.
КОШÁРА *ж mäh.* ağıl (*qoyun yatağı*).
КОШÁТНИК *м* 1. pişiktutan, pişikyığan (*pişik dərisi hazırlamaq üçün pişik tutmaq və almaqla məşğul olan adam*); 2. pişik-baz, pişiksevn.
КОШÁТНИЦА *ж* pişikbaz (*pişiksevn*) qadın (*qız*).
КОШÁЧИЙ кошка *söz. sif.*
КОШÁЧЬИ *мн. (ед. кошачье ср)* zool. pişik fəsiləsi (*pələng, şir, bəbir və s.*).
КОШЕВО́Й *м tar.* koş atamanı (**бax кош I** 3-cü mənada).
КОШЕЛЁК *м* 1. pul kisəsi; 2. *məc.* cib; 3. *köhn.* tor kisə.
КОШЕ́ЛКА *ж dan.* səbət.
КОШЕ́ЛЬ *м* 1. pul kisəsi; 2. çanta.
КОШЕ́НИЕ *ср мн. нет* ot çalma, ot biçmə.
КОШЕНИ́ЛЕВЫЙ хüs. кошениль *söz. sif.*; **кошенилевая краска** koşenil boyağı.

КОШЕНИ́ЛЬ *ж мн. нет I. xüs.* koşenil, qırmızı boyaq; 2. zool. qırmız böcəyi (*koşenil boyağı verən böcək*).
КОШЕНИ́ЛЬНЫЙ кошениль *söz. sif.*
КОШЕНИ́НА *ж мн. нет mäh.* çalınmış ot.
КОШЕННЫЙ *прич.* biçilmiş, çalınmış.
КО́ШЕЧКА *ж* кошка *söz. kiç* və *oxş.*; pişikciyaz.
КО́ШКА *I* *ж* 1. pişik (*dişisi*); 2. pişik xəzi; 3. lövbər (*qarmağı olan lövbər*); 4. ayaq qarmağı (*dirəklərə dırmaşmaq üçün*); 5. mıxçıxaran (*alət*); 6. *köhn.* qamçı; **♦ черная кошка пробежала между ними** *məc.* araları dəydi, dostluqları pozuldu; **как кошка с собакой (живут)** itlə pişik kimi; **кошки скребут на душе (на сердце)** ürəyindən (*ürəyimdən*) qara qanlar keçir; **кошки-мышки** siçan-pişik (*oyunu*).
КО́ШКА *II* *ж mäh.* say, dayazlıq.
КОШКОДÁВ *м* pişikyığan (*xəz üçün pişik yığan adam*).
КОШКОДÉР *м* bax **кошкодав**.
КОШМÁ *I* *ж (мн. кошмы)* keçə.
КОШМÁ *II* *ж (мн. кошмы)* *mäh.* koşma (*Volqada xırdə ağaclardan düzəldilən sal*).
КОШМА́Р *м* 1. qarabasma, vahimə, kabus, qorxulu yuxu, pis yuxu; 2. *məc.* dəhşət.
КОШМА́РНЫЙ *прил.* 1. qorxulu, dəhşətli, qorxunc; **кошмарный сон** dəhşətli yuxu; 2. *məc.* çox pis; **кошмарная работа** çox pis iş.
КОШМÓВЫЙ кошма *I söz. sif.*; **кошмовое производство** keçə istehsalı.
КОШНИ́ЦА *ж mäh.* zənbil, səbət.
КОШТ *м köhn.* xərc, dolanacaq xərci; **жить на своем коште** öz xərci ilə dolanmaq.
КОШÉЙ *м* 1. folk. Koşsey (*rus nağıllarında xəzinalərə və ölməzlik sirrinə malik olan əfsənəvi qoca surəti*); 2. *məc.* xortdan (*çox arıq ucaboy adam*); 3. *məc.* simic, xosis.
КОШÚННИК *м* kafir, mürtəd, dinə söyən, dini təhqir edən adam.
КОШÚНСТВЕННЫЙ кошунство *söz. sif.*; **кошунственное отношение к науке** elmə qarşı hörmətsizlik.
КОШÚНСТВО *ср мн. нет.* təhqir etmə, ələsalma (*hamının müqəddəs saydığı*).

əzizlədiyi bir şeyi), ehtiramsızlıq, hörmətsizlik.

КОЩУНСТВОВАТЬ *несов.* hörmətsizlik etmək, ehtiramsızlıq etmək, təhqir etmək, ələ salmaq (bax **кощунство**).

КОЭФФИЦИЕНТ *м* əmsal.

КПСС (**Коммунистическая партия Советского Союза**) tar. Sov. İKP (Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası).

КРАБ *м* krab, yengəc, qısaquyruq (*onayaqlı dəniz xərçəngi*).

КРАБОВЫЙ краб *сöz. sif.*

КРАБОЛÓВНЫЙ прил. yengəc ovlayan.

КРАВЧИЙ *м* tar. 1. kравчи, süfrəçi (*qədim Moskva dövlətində çarların süfrəsinə baxan boyar*); 2. saqi.

КРАГИ *мн. (ед. крага ж)* 1. dəri qunc; 2. boğaz (*alcəkda*).

КРАДЕННЫЙ прич. oğurlanmış.

КРАДЕННЫЙ прил. 1. oğurluq; **краденые вещи** oğurluq şeylər; 2. *в знач. суц.* **краденое ср мн. нет собир.** oğurluq şeylər.

КРАДУЧИСЬ *дееприч. и нареч.* 1. yavaş-yavaş, gizlənə-gizlənə, səssiz-səmirsiz, oğurluqca, oğrun-oğrun; 2. xəlvəti, gizlicə.

КРАЕВÉД *м* ölkəşünas.

КРАЕВÉДЕНИЕ *ср мн. нет* ölkəşünaslıq.

КРАЕВÉДНЫЙ bax **краеведческий**.

КРАЕВÉДЧЕСКИЙ краеведение *сöz. sif.; краеведческий музей* ölkəşünaslıq muzeyi.

КРАЕВÓЙ край (*2-ci mənada*) *сöz. sif.; краевой комитет* ölkə komitəsi.

КРАЕУГОЛЬНЫЙ прил. çox mühüm, əsas; **краеугольный вопрос** çox mühüm (əsas) məsələ; **краеугольный камень** təməl daşı, güşə daşı.

КРАЕШЕК *м* 1. qıraq, kənar; **присесть на краешек стула** stulun kənarında oturmaq; 2. parça, tikə.

КРА́ЖА *ж* oğurluq.

КРАЙ *м (мн. края)* 1. qıraq, kənar; **край стола** stulun kənarı; **край крыши** damın qırağı; 2. uc, baş; **бревно с краю** подгнило tir baş tərəfdən (tirin başı) çürümüşdür; 3. qurtaracaq, axır; **он живёт на краю посёлка** o qəsəbənin qurtaracağında (axırında) yaşayır; 4. ağız; **налить**

стакан до краев stəkanı ağzınacan doldurmaq; 5. ötek (*paltarda*), haşıyə; 6. məmləkət, ölkə; **тёплые края** isti ölkələr; 7. el; yer; **давно вы не были в наших краях** çoxdandır bizim yerlərdə olmamışsınız; **край света** dünyanın o başı, dünyanın qurtaracağı; **краем уха** (слышать) *тəс.* qulağının ucu ilə (eşitmək); **хватить через край** *тəс.* yersiz iş görmək, artıq danışmaq; **конца-краю нет** ucu-bucağı yoxdur, sonu-axırı yoxdur; **литься (бить, переливаться) через край** daşmaq; **до краев** ağızbaağız.

КРАЙНЕ *нареч.* 1. çox, son dərəcə; **это крайне полезное дело** bu çox faydalı işdir; **я крайне удивлён** mən son dərəcə təəccüb qalmışam; 2. ifrat; **крайне левые** ifrat sollar; 3. olduğca bərk.

КРАЙНИЙ прил. 1. qıraqdakı, kənardakı; **крайняя комната** qıraqdakı otaq; 2. son, axır, sonuncu, axırıncı; **крайний срок** son möhlət; **крайняя цена** axırıncı qiymət; 3. uzaq; **жить на Крайнем Севере** Uzaq Şimalda yaşamaq; 4. qəti surətdə, fəvqəladə, müstəsna, qəti; **крайние меры** qəti (fəvqəladə) tədbirlər; 5. ifrat, ifratçı, qatı; **крайний реакционер** ifrat irticaçı; qatı irticaçı; **по крайней мере** heç olmazsa, hər halda; **в крайнем случае** çarəsiz qaldıqda, ələcsiz qaldıqda.

КРАЙНОСТЬ *ж* 1. ifratçılıq, ifrat; **впадать в крайность** ifrata (ifratçılığa) qarılmaq; **крайняя нужда** (необходимость) zərurət, böyük ehtiyac; 2. ağır, qorxulu vəziyyət; 3. yoxsulluq, ehtiyac; **жить в крайности** ehtiyac içində yaşamaq; **в крайности** çarəsiz qaldıqda; **до крайности** olduğca, son dərəcədə.

КРАКОВЯК *м* krakovyak (*polyak milli rəqsi*).

КРА́ЛЯ *ж* 1. *dan.* gözəl, dilbər, mələk; 2. *köhn.* qız (*qumar kağızında*).

КРАМБАМБУЛИ *м* krambambuli (*darçınlı, mixəkli araç*).

КРАМБОЛ *м* dəniz. krambol (*ləvbəri gəmiyə qaldırmaq üçün əl krani, bucurğad*).

КРАМО́ЛА *ж* *köhn.* sui-qəsd, qiyam, hökumət əleyhinə fəaliyyət (*inq. əv. hər cür inqilabi fəaliyyət bu cür adlanırdı*).

КРАМО́ЛЬНИК *м* *köhn.* sui-qəsdçi, qiyamçı (bax **крамола**).

КРАМО́ЛЬНИЧАТЬ *несов.* *köhn.* üsyan düzəltmək, sui-qəsd düzəltmək, hökumət əleyhinə işləmək (bax **крамола**).

КРАМО́ЛЬНИЧЕСКИЙ *köhn.* **крамольник** *сöz. sif.*

КРАМО́ЛЬНЫЙ *köhn.* **крамола** *сöz. sif.*

КРАН *м* kran, lülək; **водопроводный кран** su krani; **самоварный кран** samovar lüləyi.

КРАН *м* kran (*ağırlıq qaldıran mexanizm*); **плавающий кран** üzücü (üzən) kran.

КРАНИОЛОГИЧЕСКИЙ *антр.* **краниология** *сöz. sif.*; *краниoloji.*

КРАНИОЛОГИЯ *ж мн. нет* *антр.* *kraniologiya* (*antropologiyada: kəllənin quruluşunun təkamülünü tədqiq edən bəhs*).

КРАНИОМЕТРИЧЕСКИЙ *прил.* *kranio-* *metrik.*

КРАНИОМЕТРИЯ *ж* *антр.* *kranio-* *metriya* (*kəllənin ölçülməsi*).

КРАННЫЙ bax **крановый** *I*.

КРАНОВИ́ЩИК *м* *xüs.* krançı (*krandə işləyən fəhlə*; bax **кран** *II*).

КРАНОВИ́ЩИЦА *ж* krançı qadın (qız).

КРАНОВЫ́Й *I* **кран** *I* *сöz. sif.*

КРАНОВЫ́Й *II* **кран** *II* *сöz. sif.*

КРАП *м* çil, ləkə, xal; **белый мрамор с серым крапом** bozçilli ağ mərmər.

КРАПА́ТЬ *несов.* 1. çisəmək, çiləmək; **дождь крапает** yağış çiləyir; 2. səpmək; 3. çilləmək; çil vurmaq, xallamaq, xal vurmaq.

КРАПИ́ВА *ж* *мн. нет* *бот.* *gicitkən*; **глухая крапива** bax **глухой**.

КРАПИ́ВНИК *м* *gicitkənlik.*

КРАПИ́ВНИЦА *ж* 1. *tib.* örə (*xəstəlik*); 2. *zool.* *gicitkən* kəpənəyi.

КРАПИ́ВНЫЕ *мн. (ед. крапивное ср) бот.* *gicitkən* fəsiləsi.

КРАПИ́ВНЫЙ крапива *сöz. sif.*; **крапивная лихорадка** bax **крапивница** *I*-ci mənada.

КРАПИ́НА, КРАПИ́НКА *ж* xırda çil; xal, ləkə.

КРАПЛЕ́НИЕ *ср мн. нет* çil vurma, xal vurma.

КРАПЛЕ́ННЫЙ прич. çilənmiş, səpilmiş.

КРАПЛЕ́НЫЙ прил. nişanlanmış, xal vurulmuş; **крапленые карты** nişanlanmış (xal vurulmuş) kartlar (*qumar kağızları*).

КРАПН *м* *xüs.* krap (*boyaq maddəsi*).

КРАПШЛА́К *м* *rəss.* krapplak (*al-qırmızı boya*).

КРАПЧАТЫ́Й прил. *dan.* çil-çil, xal-xal, xallı.

КРАСА́ *ж* 1. *köhn.* gözəllik; **краса снежных гор** qarlı dağların gözəlliyi; 2. göyçəklik; 3. bəzək, yaraşlıq, şan, şərəf, ictimaiyyət; **краса и гордость науки** elmin şanı və şərəfi (ictimaiyyət); **краса и гордость школы** məktəbin yaraşığı; 4. *köhn.* *şair.* dilbər, sənəm; **во всей (своей) красе** bütün gözəlliyi ilə, bütün əzəməti ilə; **для красоты** bəzək üçün, yaraşlıq üçün.

КРАСА́ВЕЦ *м* gözəl kişi, gözəl oğlan.

КРАСА́ВИЦА *ж* gözəl qız (qadın), göyçək qız (qadın); dilbər.

КРАСА́ВКА bax **белладонна** *I*-ci mənada.

КРАСА́ВЧИК *м* qəşəng oğlan (kişi).

КРАСИ́ВЕНЬКИЙ прил. gözəl, qəşəng; gözəlcə, qəşəngcə.

КРАСИ́ВО *нареч.* gözəl, göyçək, qəşəng, gözəlcə, qəşəngcə; **красиво писать** gözəl (qəşəng) yazmaq; **как здесь красиво!** bura nə qədər gözəldir!

КРАСИ́ВОСТЬ *ж* *мн. нет* zahiri gözəllik; gözəllik iddiası.

КРАСИ́ВЫЙ прил. gözəl, göyçək, qəşəng.

КРАСИ́ЛИКА *ж* *dan.* boyaxana.

КРАСИ́ЛЬНЫЙ прил. boyayıcı, boyayan; **красильное вещество** boyayıcı maddə; **красильный цех** boyaqçı sexi.

КРАСИ́ЛЬНЯ *ж* boyaxana.

КРАСИ́ЛЬЩИК *м* boyaqçı, boyaxanaçı.

КРАСИ́ЛЬЩИЦА *ж* boyaqçı (boyaxanaçı) qadın (qız).

КРАСИ́ТЕЛЬ *м* *kim.* boyaq maddəsi.

КРА́СИТЬ *несов.* 1. rəngləmək; **красить дверь** qapını rəngləmək; 2. boyamaq; **красить ткань** parçanı boyamaq; 3. bəzəmək, zینətləndirmək, gözəlləndirmək, gözəllik vermək; **труд красит человека** zəhmət insanın bəzəyidir (zینətidir).

КРА́СИТЬСЯ *несов.* 1. üz-gözünü boyamaq, saçlarını boyamaq; 2. boyanmaq;

3. rəngi çıxmaq; **эта материя сильно красится** bu parçanın rəngi çox çıxır; 4. rənglənmək, bəzədmək, gözəlləndirilmək.

КРАСКА ж 1. boya, boyaq, rəng; **клеевая краска** yapışqanlı boya; **масляная краска** yağlı boya; 2. boyama; **отдать в краску** boyamağa vermək, boyatmaq; 3. **только** мн. rəng, rənglərin tonu, kolorit; 4. qızartı; **о краске бросилась ему в лицо** birdən qırqırmızı oldu (pula döndü); **вонять в краску (кого)** qızartmaq, utandırmaq; **сгущать краски** mübaliğə etmək, şişirtmək; **не жалеть красок** bəzəmək, boyamaq.

КРАСКОВАР м хüs. boyaqçı, boyaq hazırlayan fəhlə (*toxuculuq istehsalatında*).

КРАСКОВАРНАЯ ж bax **красковарня**.

КРАСКОВАРНЫЙ прил. хüs. boyaq hazırlayan; **красковарный цех** boyaq hazırlayan sex.

КРАСКОВАРНЯ ж хüs. boyaq hazırlanan yer; boyaq hazırlayan sex.

КРАСКОПУЛЬТ м хüs. boyaçəkən (*tozlandırma üsulu ilə rəngləyici cihaz*).

КРАСКОТЁР м хüs. boyaqəzən (*fəhlə, alət*).

КРАСКОТЁРКА ж хüs. boyaq əzmək üçün alət (qab).

КРАСКОТЁРНЫЙ прил. хüs. boyaqəzən; **краскотёрная машина** boyaqəzən maşın.

КРАСНЕНЬКАЯ ж köhn. onluq (*çar zamanı buraxılan onmtanalıq qırmızı kağız pul*).

КРАСНЕНЬКИЙ прил. qırmızı (ca).

КРАСНЕТЬ несов. 1. qızartmaq; 2. qızartmaq, görünmək (*qırmızı şey haqqında*); **черепичные крыши краснеют среди зелени** yaşıl içərisində kiremit damlar qızartır; 3. qızartmaq, utanmaq, xəcalət çəkmək; **заставить краснеть** qızartmaq, utandırmaq; **мне пришлось за него краснеть** onun yerinə mən qızarmalı oldum; **о краснеть до корней волос (до ушей)** qırqırmızı qızartmaq; qulaqların dibinəcən qızartmaq.

КРАСНЕТЬСЯ несов. qızartmaq, görünmək (*qırmızı şey*).

КРАСНОАРМЕЕЦ м тар. qızıl əsgər.

КРАСНОАРМЕЙСКИЙ тар. **красноармеец** və **Красная Армия** söz. sif.; **красноармейская песня** qızıl əsgər mahnısı.

КРАСНОБАЙ м boşboğaz, naqqal.

КРАСНОБАЙСТВО ср мн. нет boşboğazlıq, naqqallıq.

КРАСНО-БУРЫЙ прил. qonur-qırmızı.

КРАСНОВАТОСТЬ ж мн. нет qırmızımtıllıq, qırmızıyaçalarlıq.

КРАСНОВАТЫЙ прил. qırmızımtıl, qırmızıyaçalar.

КРАСНОГВАРДЕЕЦ м тар. qırmızı qvardiyaçı.

КРАСНОГВАРДЕЙСКИЙ красная гвардия söz. sif.; **красногвардейский отряд** qırmızı qvardiya dəstəsi.

КРАСНОГОЛОВЕЦ м bot. qırmızıbaş göbələk.

КРАСНОГУБЫЙ прил. qırmızıdodaq, al-dodaq, lələdodaq.

КРАСНОДЕРЕВЕЦ м хüs. mebelçi (*bahalı mebel qayıran usta*).

КРАСНОДЕРЕВНЫЙ, **КРАСНОДЕРЕВНЫЙ** прил. хüs. bahalı mebel -i[-ı]; **краснодеревное производство** bahalı mebel istehsalı.

КРАСНОДЕРЕВЩИК м bax **краснодеревец**.

КРАСНОДЕРЕВЫЙ прил. хüs. qızıl ağacdən qayrılmış; **краснодеревая мебель** qızıl ağacdən qayrılmış mebel.

КРАСНОДОНЦЫ мн. (ед. **краснодонец** м) тар. krasnodonlular (*Böyük Vətən müharibəsi zamanı düşmən işğalı şəraitində böyük qəhrəmanlıq və vətənpərvərlik nümunələri göstərmiş krasnodonlular*).

КРАСНОЗВЁЗДНЫЙ прил. qırmızıulduzlu, qırmızı ulduz nişanlı; **краснозвёздный самолёт** qırmızı ulduz nişanlı təyyarə.

КРАСНОЗЁМ м мн. нет k. t. qırmızı torpaq.

КРАСНОЗЁМНЫЙ прил. qırmızı torpaqlı.

КРАСНОЗНАМЁНЕЦ м тар. Qırmızıbayraq ordenli, Qırmızıbayraq ordeni almış.

КРАСНОЗНАМЕННЫЙ прил. тар. Qırmızı Bayraqlı (*Qırmızı Bayraq ordeni ilə təltif edilmiş*); **краснознаменный полк** Qırmızı Bayraqlı polk.

КРАСНОКОЖИЙ 1. прил. qırmızıdərilili; 2. в знач. суц. hindli (*Şimali və Cənubi Amerika hindlisi*).

КРАСНОКРЫЛЬИЙ прил. qırmızıqanadlı, qırmızıqanad.

КРАСНОЛЕСЬЕ ср мн. нет şam meşəsi, iynəyarpaqlılar meşəsi.

КРАСНОЛИЦЫЙ прил. qırmızısifət, alyanaq.

КРАСНОЛОМКИЙ прил. tex. kövrək, közərəndə sınan (*dəmir*).

КРАСНОЛОМКОСТЬ ж мн. нет tex. kövrəklik, közərəndə sinma.

КРАСНОНОСЫЙ прил. qırmızıburun.

КРАСНОПЁРКА ж zool. qızılüzgəc (*balıq*).

КРАСНОПЁРЫЙ прил. 1. qırmızı tüklü (*quş*); 2. qırmızı üzgəcli (*balıq*).

КРАСНОРЕЧИВО нареч. 1. fəsahtlə, bəlağətlə, gözəl; məharətlə; 2. aydın, parlaq.

КРАСНОРЕЧИВОСТЬ ж мн. нет 1. fəsaht, bəlağət, natiqlik qabiliyyəti (*gözəl və aydın danışma qabiliyyəti*); 2. məc. parlaqlıq, aydınlıq; 3. ifadəlilik, mənalılıq.

КРАСНОРЕЧИВЫЙ прил. 1. fəsahtlı, bəlağətli; gözəl natiq (*gözəl və aydın danışmaq qabiliyyəti olan*); **красноречивый оратор** gözəl (mahir) natiq; 2. məc. parlaq, aydın, aşkar; **красноречивые факты** aydın faktlar; 3. məc. ifadəli, mənalı; **красноречивый взгляд** mənalı baxış.

КРАСНОРЕЧЬЕ ср мн. нет natiqlik istedadı, gözəl və aydın danışma qabiliyyəti.

КРАСНОРÖЖИЙ прил. dan. qırmızısifət.

КРАСНОРЫБНЫЙ красная рыба söz. sif.; **краснорыбные промыслы** ağbalıq vətəgələri.

КРАСНОРЯДЕЦ м köhn. bəzzaz, arşınmalçı (*keçmişdə bazarda arşın malı satan tacir*).

КРАСНОРЯДСКИЙ тар. красные ряды söz. sif. (bax **красный**).

КРАСНОТА ж мн. нет qırmızılıq; qızartı, qırmızı ləkə; **краснота лица** üzün qırmızılığı; **имеется краснота в горле** boğazında qırmızılıq var.

КРАСНОТАЛ м bot. qızılsöyüd.

КРАСНОТАЛОВЫЙ краснотал söz. sif.

КРАСНОФЛОТЕЦ м qırmızı donanmaçı.

КРАСНОФЛОТСКИЙ краснотал söz. sif.; **краснофлотское знамя** qırmızı donanma bayrağı; **краснофлотская форма** qırmızı donanmaçı forması.

КРАСНОЩЕКИЙ прил. qırmızıyanaq, almayanaq, alyanaq, alyanaqlı.

КРАСНУХА ж мн. нет tib. məxmərək (*yoluxma uşağ xəstəliyi*).

КРАСНЫЙ прил. 1. qırmızı, qızıl; **красное знамя** qırmızı bayraq; 2. в знач. суц. только мн. qırmızılar (*inqilabçılar, kommunistlər, inqilabçı qoşunlar mənasında*); **красные заняли город** qırmızılar şəhəri tutdular; 3. aydın, açıq; işıqlı; 4. köhn. gözəl, bəzəkli, qəşəng, yaraşqlı; **о красная строка** sətirbaşı; **красная цена** dolu qiymət, ən yuxarı qiymət; **красный товар** köhn. arşın malı; **красной нитью (проходить)** aşkar görünmək, açıq-aydın görünmək (*fikir və s.*); **красная рыба** ağbalıq (*balığın ən qiymətli növlərinin adı*); **красный петух** yangın; **пустить красного петуха** yandırmmaq, odlamaq, od vurmaq; **красное слово** xoş söz, xoşa gəlmək üçün söylənən söz; **красные ряды** köhn. bəzzaz-bazar (*keçmişdə bəzzaz malları satılan bazar*); **красный уголок** qırmızı guşə (*idara, müəssisə, məktəb və s. yanında ictimai, siyasi, mədəni-maarif işləri aparmaq üçün xüsusi otaq*); **красное дерево** qırmızı ağac (*xarratlıqda işlənan ən əla ağac növlərinin oduncağı*); **красная дичь** ən yaxşı ovluq bataqlıq quşları; **красный зверь** qiymətli dərisi olan heyvanlar; **красное каление** qırqırmızı qızarma; **Красный Крест** Qırmızı Xaç; **Общество Красного Креста и Красного Полумесяца** Qırmızı Xaç və Qırmızı Aypara Cəmiyyəti; **красный лес** bax **краснолесье**; **красная медь** xalis mis; **под красную шапку (попасть, угодить)** köhn. soldat getmək, əsgər düşmək; **красно говорить** məharətlə (gözəl) danışmaq.

КРАСОВАТЬСЯ *несов.* 1. görünmək, gözə çarpmaq, parlamaq (gözəl bir şey haqqında); 2. özünü göstərmək.

КРАСОТА *ж* 1. gözəllik, göyçəklik, qəşənglik; 2. *в знач. междом.* əcəb! çox yaxşı!, çox gözəl!

КРАСОТКА *ж* *дан.* gözəl qız, qəşəng qız, nəzənin.

КРАСОЧНО *нареч.* parlaq (surətdə), canlı (surətdə), canlı boyalarla; aydın, mənalı.

КРАСОЧНОСТЬ *ж* *мн. нет* parlaqlıq, gözəllik, canlılıq, ifadəlilik, mənalılıq.

КРАСОЧНЫЙ 1. *краска* *сöz. сif.*; *красочная промышленность* boyaq sənayesi; 2. parlaq, gözəl, canlı, ifadəli, aydın, mənalı; *красочный стиль* gözəl üslub, canlı üslub.

КРАСТЬ *несов.* oğurlamaq.

КРАСТЬСЯ *несов.* yavaş-yavaş yaxınlaşmaq, gizləncə yaxınlaşmaq (keçmək), xəlvəti yaxınlaşmaq (keçmək).

КРАСТЬСЯ *II* *несов.* oğurlanmaq.

КРАСЯЩИЙ *прич. и прил.* boyayıcı; *красящие вещества* boyayıcı maddələr.

КРАТ: во сто крат *köhn.* yüz dəfə, yüz qat.

КРАТЕР *м* krater (*vulkan ağzı*).

КРАТЕРНЫЙ *кратер* *сöz. сif.*

КРАТКИЙ *прил.* 1. qısa, gödək; 2. yaxın, kəsmə; kəse; *краткий путь* kəs(mə) yol; 3. müxtəsər; *краткий разговор* müxtəsər söhbət; *краткие прилагательные; краткие формы прилагательных* *qram.* qısa sifətlər; “и” *краткое* (“и” hərfinin adı).

[... **КРАТНЫЙ**] *mürəkkəb sözlərin* „dəfə, kərə“ mənasında olan ikinci tərkib hissəsi; *мас.*: *пятикратный* (beş dəfə); *двукратный* (iki dəfə).

КРАТКО *нареч.* müxtəsərcə, qısaca, müxtəsər surətdə.

КРАТКОВРЕМЕННО *нареч.* qısaca, sürəksiz, az müddətdə.

КРАТКОВРЕМЕННОСТЬ *ж* *мн. нет* qısamüddətliklik, sürəksizlik.

КРАТКОВРЕМЕННЫЙ *прил.* qısamüddətli, azvaxtlı, sürəksiz.

КРАТКОСРОЧНЫЙ *ж* *мн. нет* qısamüddətliklik.

КРАТКОСРОЧНЫЙ *прил.* qısamüddətli; *краткосрочный отпуск* qısamüddətli məzuniyyət.

КРАТКОСТЬ *ж* *мн. нет* qısalıq, gödəklik, müxtəsərlik.

КРАТНОСТЬ *ж* *мн. нет* *riyaz.* tam bölünmə, bölünə bilmə.

КРАТНЫЙ *прил.* *riyaz.* tam bölünən, bölünə bilən; *девять - число, кратное трём* doqquz üçə tam bölünən ədəddir.

КРАТЧАЙШИЙ *прев. ст.* *к* *краткий* ən qısa, ən yaxın, ən kəse; *кратчайший путь* ən qısa yol, kəse yol.

КРАТЧЕ *köhn.* bax *короче*.

КРАХ *м* 1. sınıq çıxma, iflas (etmə); *потерпеть крах* iflasa uğramaq, sınıq çıxmaq; 2. müvəffəqiyyətsizlik.

КРАХМАЛ *м* *мн. нет* nişasta, kraxmal.

КРАХМАЛИСТОСТЬ *ж* nişastalıq, kraxmallıq.

КРАХМАЛИСТЫЙ *прил.* nişastalı, tərkibində çoxlu nişasta olan.

КРАХМАЛИТЬ *несов.* nişastalamaq, kraxmallamaq.

КРАХМАЛИТЬСЯ *несов.* nişastalanmaq, kraxmallanmaq.

КРАХМАЛЬНЫЙ 1. *крахмал* *сöz. сif.*; *крахмальный завод* nişasta zavodu; 2. nişastalanmış, kraxmallanmış; *kraxmallı; крахмальный воротничок* kraxmallanmış (kraxmallı) yaxalıq.

КРАЧКА *ж* *zool.* suqaranquşu.

КРАШЕ *срав. ст.* *к* *красивый* *köhn.* daha gözəl, daha yaxşı, daha qəşəng, daha yaxşı; *к* *краше в гроб* кладут saralıb meyite dönüb.

КРАШЕНИЕ *ср* *мн. нет* 1. boyama, rəngləmə; 2. bəzəmə.

КРАШЕНИНА *ж* *мн. нет* *мәл.* boyanmış qaba kətan.

КРАШЕНИННЫЙ *прил.* *мәл.* boyanmış qaba kətandan tikilmiş.

КРАШЕННЫЙ *прич.* 1. rənglənmiş, boyanmış; 2. bəzənmiş.

КРАШЕНЫЙ *прил.* rəngli, boyanmış, rənglənmiş; *крашеная ткань* boyanmış parça.

КРАЮХА *ж* *дан.* iri çörək parçası, çörəkdən kəsilmiş iri tikə.

КРАЮШЕК *м* *дан.* bax *краешек*.

КРАЮШКА *ж* *дан.* bax *краюха*.

КРЕАТУРА *ж* elalti.

КРЕВЕТКА *ж* *zool.* krevet (xırda dəniz xərçəngi).

КРЕДИТ *м* 1. kredit; *долгосрочный кредит* uzunmüddətli kredit; 2. borc; 3. nisyə; *купить в кредит* nisyə almaq; 4. *mal.* kredit (*müəyyən xərc üçün ayrılan pul*); 5. *мәс.* etibar, nüfuz.

КРЕДИТ *м* *bux.* kredit, alacaqlı (*hesabdarlıq dəftərində: alacaqlı tərəf, hesabatın sağ tərəfi*).

КРЕДИТИВ *м* bax *аккредитив*.

КРЕДИТИВНЫЙ *кредитив* *сöz. сif.* (bax *аккредитивный*).

КРЕДИТКА *ж* *inq. әв.* kredit bileti, kağız pul.

КРЕДИТНЫЙ *кредит* *сöz. сif.*; *кредитные операции* kredit əməliyyatları; *кредитный билет* kredit bileti, kağız pul.

КРЕДИТОВАНИЕ *ср* *мн. нет* *mal.* 1. kredit ver(ilmə), borc ver(ilmə), pul buraxma, pul buraxılması; 2. nisyə buraxılma.

КРЕДИТОВАННЫЙ *прич. mal.* kredit verilmiş, borc verilmiş, pul buraxılmış.

КРЕДИТОВАТЬ *сов. и* *несов. mal.* 1. kredit vermək, pul buraxmaq; *кредитовать строительство* tikinti üçün kredit (pul) buraxmaq; 2. borc vermək.

КРЕДИТОВАТЬСЯ *сов. и* *несов. mal.* 1. kredit almaq, borc almaq; 2. kredit verilmək, borc verilmək.

КРЕДИТОВЫЙ *bux. кредит* *сöz. сif.*

КРЕДИТОР *м* kreditor, kreditverən, borcverən.

КРЕДИТОРСКИЙ *кредитор* *сöz. сif.*

КРЕДИТОРША *ж* kreditor (kreditverən) qadın (qız).

КРЕДИТОСПОСОБНОСТЬ *ж* *мн. нет* *tic.* krediti (borcu) ödəmə qabiliyyəti; etibar.

КРЕДИТОСПОСОБНЫЙ *прил. tic.* krediti (borcunu) ödəyə bilən.

КРЕДО *ср* *нескл.* kredo, məslək, əqidə, dünyagörüşü; *научное кредо* elmi kredo; *изложить свое кредо* öz kredo-sunu (dünayagörüşünü) ifadə etmək.

КРЕЗ *м* krez (dövlət başından aşib-daşan adam).

КРЕЗОЛ *м* krezol (*daş kömür və torf qatranında olan maddə*).

КРЕЙСЕР *м* kreysler (çox sürətli böyük hərbi gəmisi).

КРЕЙСЕРСКИЙ *м* *крейсера* *сöz. сif.*; *крейсера* *ж* *дан.* kreysler sürəti (*təyyarənin ya gəminin normal sürəti*).

КРЕЙСЕРСТВО *ср* *мн. нет* (*hərbi*) kəşfiyyat üçü.

КРЕЙСИРОВАТЬ *несов. дәнiz.* 1. üzmək, işləmək (*məntəqələr arasında*); *пароходы крейсируют между Москвой и Волгоградом* Moskva ilə Volqoqrad arasında paroxodlar üzür (işləyir); 2. *hərbi.* üzmək, qarovul çəkmək (*suda*).

КРЕЙСИРОВКА *ж* *мн. нет* (*hərbi*) qarovul çəkmə (*gəmi haqqında*).

КРЕЙТОН *м* *tex.* kreiton (*pambığıymşaldan maşın*).

КРЕЙЦЕР *м* kreysler (XIX əsrin axırına qədər Almaniyada, Avstriya-Macaristanda və Qərbi Avropanın bəzi ölkələrində işlənmiş qədim xırda pul).

КРЕКИНГ *м* *tex.* krekinq (1. *krekinq-proses* üçün zavod və ya qurğu; 2. bax *крекинг-процесс*).

КРЕКИНГОВЫЙ *крекинг* *сöz. сif.*; *крекинг* *ж* *дан.* krekinq sexi.

КРЕКИНГ-ПРОЦЕСС *м* *tex.* krekinq-proses (*termik işləmə üsulu ilə neftin və neft məhsullarının başlıca olaraq benzin almaq üçün destillə edilməsi*).

КРЕКИРОВАНИЕ *ср* *tex.* krekinqləmə, krekinq-prosesdən keçirmə.

КРЕКИРОВАТЬ *сов. и* *несов. tex.* krekinqlənmək, krekinq-prosesdən keçirmək.

КРЕКИРОВАТЬСЯ *сов. и* *несов. tex.* krekinqlənmək, krekinq-prosesdən keçirilmək.

КРЕМ *м* krem (1. *meyvə şirəsi, şokolad və s. qatılıb çalınmış qaymaqdan ibarət şirni;* 2. *kosmetik yağ;* 3. *çəkmə yağı*).

КРЕМАЛЬЕР *м* *tex.* kremalyer (*aparət və ya cihazın müəyyən hissəsinin düzgün və dəqiq hərəkətini təmin edən mexanizm*).

КРЕМАЛЬЕРА *ж* *tex.* kremalyer (*aparət və ya cihazın müəyyən hissəsinin düzgün və dəqiq hərəkətini təmin edən mexanizm*).

КРЕМАЛЬЕРНЫЙ *кремальер* *сöz. сif.*

КРЕМАТОРИЙ *м* krematori (meyit yandırılan bina).
КРЕМАЦИОННЫЙ кремация *сöz. sif.*
КРЕМАЦИЯ *ж* kremasiya (meyitlərin xüsus peçlərdə yandırılması).
КРЕМЁНЬ *м* saxmaqdaşı.
КРЕМЁШОК *м* кремь *сöz. kiç.*
КРЕМЛЁВСКИЙ Кремль *сöz. sif.*; **кремлёвские ворота** Kreml darvazası; **бой кремлёвских курантов** Kreml saati zənginin vurməsi.
КРЕМЛЬ *м* kreml (qədim rus şəhərində; iç qala); **Московский Кремль** Moskva Kremlı.
КРЕМНЁВКА *ж* tar. saxmaqdaşlı tüfəng.
КРЕМНЁВЫЙ прил. 1. saxmaqdaşından qayrılmış; **кремнёвые орудия каменного века** daş dövrünə aid saxmaqdaşından qayrılmış alətlər; 2. saxmaqdaşlı; **кремнёвое ружьё** saxmaqdaşlı tüfəng.
КРЕМНЕЗЁМ *м* *мн. нет* kim., *miner.* silisium oksidi.
КРЕМНЕЗЁМНЫЙ прил. *хим., miner.* silisli; **кремнезёмный минерал** silisli mineral, tərkibində silisium olan mineral.
КРЕМНЕЗЁМНЫЙ кремнезём *сöz. sif.*
КРЕМНИЕВЫЙ кремний *сöz. sif.*; **кремниевая кислота** silisium turşusu.
КРЕМНИЙ *м* *мн. нет* kim. silisium (*kimyəvi element*).
КРЕМНИСТОСТЬ *ж* 1. daş-kəsəkliklik; 2. *miner.* silisiumluluq.
КРЕМНИСТЫЙ прил. 1. daşlı, daş-kəsəkli; **кремнистый путь** daş-kəsəkli yol; 2. *miner.* silisiumlu; **кремнистый туф** silisiumlu tuf.
КРЕМОВЫЙ прил. 1. kremli; **кремовое пирожное** kremli pirojna; 2. krem rəngli (açıq-sarı); **кремовое платье** krem rəngli (açıq-sarı) paltar.
КРЕМ-СОДА *ж* krem-soda (*sərinlədicə içki*).
КРЕН *м* 1. yana yatma, öylmə; **дать крен** yana öyləmək; 2. *тас.* təmayül, meyl.
КРЕНДЕЛЁК *м* крендель *сöz. kiç.*
КРЕНДЕЛЬ *м* (*мн. крендели и кренделя*) krendel (*bulka növü*); **выделять (ногами) кренделя (крендели)** ayaqları bir-birinə dolaşmaq, valaylamaq (*sərxoş haqqında*).

КРЕНДЕЛЬНЫЙ крендель *сöz. sif.*
КРЕНИТЬ *несов.* əymək, yana yatırmaq; **ветер кренит лодку** külək qayıqı əyir.
КРЕНИТСЯ *несов.* öylmək, yana yatmaq (*təyyarə, gəmi haqqında*).
КРЕНОМЕТР *м* krenometr (*gəminin əyilmə dərəcəsinə ölçmək üçün cihaz*).
КРЕОЗОЛ *м* bax крезол.
КРЕОЗОТ *м* kim. kreozot (*ağac və ya daş kömürdən alınan kəskin - qoxulu yağlı maye*).
КРЕОЗОТОВЫЙ креозот *сöz. sif.*
КРЕОЛ *м* kreol (*Avropadan Cənubi Amerikaya köçmüş ilk kolonistlərin nəslı*).
КРЕОЛКА *ж* kreol qadın (qız).
КРЕОЛЬСКИЙ креол *сöz. sif.*
КРЕП *м* krep (1. qararəngli zərif, nazik qırıq-qırıq parça; 2. matəm əlaməti olaraq bu parçadan qayrılan sarğı).
КРЕПДЕШИН *м* krepdeşin (*ipək parça növü*).
КРЕПДЕШИНОВЫЙ крепdeşин *сöz. sif.*; krepdeşindən tikilmiş; **крепdeşинное платье** krepdeşin paltar.
КРЕПЕЖ *м* xüs. dayaq, dayaq ağacı, saxta-ları bərkitmək üçün ağac; bərkidici.
КРЕПЕЖНЫЙ прил. xüs. bərkidici; saxta-ları möhkəmləndirmək üçün işlədilən; **крепежный лес** saxta-möhkəmləndirmək üçün ağac.
КРЕПІЛЬЩИК *м* məd. saxtalara dayaq vuran fəhlə.
КРЕПІТЕЛЬНЫЙ 1. məd. крепление *сöz. sif.*; **крепительные работы** saxta-ları möhkəmləndirmə (bərkitmə) işləri; 2. *tib.* qarnı bağlayan, qarnı bərkidən; **крепительные средства** qarnı bağlayan dərmanlar.
КРЕПІТЬ *несов.* 1. möhkəmləndirmək; **крепить оборону страны** ölkənin müdafiəsini möhkəmləndirmək; 2. bərkitmək; 3. möhkəm bağlamaq, bənd etmək; **крепить канаты** ipləri möhkəm bağlamaq (bənd etmək); 4. yığmaq, yığışdırmaq; **крепить паруса** yelkənləri yığmaq; 5. *tib.* bağlamaq, bərkitmək (*qarnı*), qəbz etmək.
КРЕПІТЬСЯ *несов.* 1. özünü saxlamaq; nəfsini saxlamaq; 2. mətanət göstərmək,

möhkəm olmaq, davam gətirmək; 3. möhkəmləndirilmək, bərkidilmək.
КРЕПКИЙ прил. 1. möhkəm, davamlı; **крепкое дерево** möhkəm ağac; **крепкая ткань** davamlı parça; 2. sağlam, qıvrıq, canıbərk, möhkəm, qüvvətli; **крепкий ребенок** sağlam uşaq; **крепкие нервы** möhkəm əsəblər; 3. *тас.* mətanətli, mətin, möhkəm; **крепкий человек** mətanətli adam, möhkəm adam; 4. bərk, güclü, şiddətli; **крепкий мороз** şiddətli şaxta, bərk şaxta; **крепкий ветер** bərk külək, güclü külək; 5. tünd, qəliz; **крепкий чай** tünd çay; **крепкий уксус** tünd sirkə; **крепкий раствор** qəliz məhlul; **крепкий сон** dərin yuxu; **крепкие напитки** spirtli içkilər; **крепкое слово** dan. kəskin söz, söyüş; **крепко на ухо** ağır eşidir.
КРЕПКО нареч. bərk, möhkəm; **крепко-накрепко** bər-bərk, bərkdən bərk, lap möhkəm, kəp.
КРЕПКОГОЛОВЫЙ прил. dan. qalınqafa, kütbeyin, korazehin, küt.
КРЕПКОЛОБЫЙ dan. bax крепкоголо-вый.
КРЕПКОНОГИЙ прил. ayaqdan bərk, qıç-ları möhkəm, davamlı (*at*).
КРЕПЛЕНИЕ *ср* 1. bərkitmə, bağlama, möhkəmləndirmə; bərkidilmə, bağlan-ma, möhkəmlədilmə; 2. *tex.* dayaq.
КРЕПЛЕННЫЙ прич. 1. möhkəmləndiril-miş; 2. bərkidilmiş; 3. möhkəm bağlanmış.
КРЕПЛЕННЫЙ прил. spirt qatılmış (*çaxır*).
КРЕПНУТЬ *несов.* bərkimək, möhkəmlən-mək; qüvvətlənmək, sağlamlaşmaq, qıvrıqlaşmaq.
КРЕПОВЫЙ креп *сöz. sif.*; krepdən qayrıl-mış (tikilmiş); **креповая повязка** krep sarğı.
КРЕПОН *м* krepon (*ipək parça növü*).
КРЕПОСТНИК *м* təhkimçilik tərəfdarı (*təhkimçilik üsulunu müdafiə edən irticacı*).
КРЕПОСТНИЧЕСКИЙ крепостник və крепостничество *сöz. sif.*
КРЕПОСТНИЧЕСТВО *ср* *мн. нет* tar. təhkimçilik (*təhkimçiliyə əsaslanan ictimai quruluş*).
КРЕПОСТНОЙ I прил. 1. tar. təhkimçilik -u[-u]; **крепостное право** təhkimçilik

hüququ (*mülkədarlara öz kəndlilərinin şəxsiyyətinə, əməyinə və əmlakına ağalılıq etmək hüququ verən ictimai quruluş*); 2. *е* *знач. суц.* təhkimli kəndli.
КРЕПОСТНОЙ II крепость I *сöz. sif.*; **крепостные ворота** qala qapısı.
КРЕПОСТНОЙ III köhn. крепость III *сöz. sif.*; **крепостная пошлина** qəbalə vergisi.
КРЕПОСТЦА *ж* kiçik qala, əhəmiyyətsiz qala.
КРЕПОСТЬ I ж *мн. нет* 1. möhkəmlik, bərklik, davamlılıq; 2. mətanət, mətinlik; 3. tündlük; 4. sağlamlıq.
КРЕПОСТЬ II ж qala.
КРЕПОСТЬ III ж köhn. крепость (*keçmişdə mülk kağızı*); **купчая крепость** qəbalə.
КРЕПОСТЬ IV ж dan. köhn. təhkimçilik (*hüququ*).
КРЕПЧАЙШИЙ прил. 1. ən möhkəm, ən davamlı; 2. ən sağlam; çox qüvvətli; 3. çox bərk, ən bərk; 4. çox tünd.
КРЕПЧАТЬ *несов.* güclənmək, bərkimək; şiddətlənmək; **мороз крепчает** şaxta şiddətlənir.
КРЕПЧЕ *срав. ст.* к крепкий и крепко daha güclü, daha möhkəm, daha bərk.
КРЕПЫШ *м* dan. sağlam adam, möhkəm adam; canıbərk; buzbaltaşı.
КРЕПЬ I ж *мн. нет* köhn. dan. təhkimçilik hüququ.
КРЕПЬ II ж *tex.* dayaq (*saxtada*).
КРЕСЕЛЬНЫЙ кресло *сöz. sif.*
КРЕСЛО *ср* kreslo, qoltuqlu kürsü.
КРЕСС *м* bot. kress (*çoxillik ot bitkisi*).
КРЕСС-САЛАТ *м* bot. vəzəri.
КРЕСТ *м* 1. xaç; 2. xaç ordeni (*xaç şəklində orden*); 3. *тас.* əzab, işkəncə; **поставить крест (на ком-чем)** üstündən qələm çəkmək (*puç hesab etmək, bitmiş hesab etmək, əl üzmək, əl çəkmək*); **крест-накрест** çarpaz; **Красный Крест** Qırmızı Xaç (*müharibə zamanı xəstə və yaralıları kömək edən təşkilat*); **Общество Красного Креста и Красного Полумесяца** Qırmızı Xaç və Qırmızı Aypara Cəmiyyəti.
КРЕСТЕЦ *м* 1. anat. oma sümüyü; 2. kiçik qotman, kiçik taya.
КРЕСТІ *ед. нет* dan. xaçşəkilli kart (*qumar kağızı*).

КРЕСТИК *м* крест *сöz. kiç.*
КРЕСТИЛЬНЫЙ крещение *сöz. sif.*
КРЕСТИННЫЙ *бах крестильный.*
КРЕСТИНЫ *ед. нет. dini* 1. хаç сууна салма мәрәсимі (*xristianlarda*); 2. хаç сууна салмақ мүнәсибәтлә қонақлқ.
КРЕСТИТЬ несов. dini 1. xristian etmək, хаç сууна салмақ; 2. хаç vurmaq, хаç çөkmək; 3. хаç atası və ya хаç anası olmaq.
КРЕСТИТЬСЯ несов. dini 1. xristian olmaq; 2. хаç çөkmək, хаç vurmaq.
КРЕСТНИК *м* хаç оғуллуғу.
КРЕСТНИЦА *ж* хаç qızlıғи.
КРЕСТНЫЙ крест *сöz. sif.*
КРЕСТНЫЙ прил. хаç -[i-]; **крестный отец** хаç atası, хаç atalıғи, kirvə (*dindar xristianlarda*); **крестный сын** *бах крестник*; **крестная дочь** *бах крестница*.
КРЕСТОВИДНЫЙ прил. хаçварғи, хаçşөkilli, хаç kimi.
КРЕСТОВИК *м zool.* бағça hörümçәyi.
КРЕСТОВИНА *ж* çarpaz (1. *bir-birinə çarpaz birləşdirilmiş iki tir*; 2. *d. y. yolun iki yola ayrıldığı və ya iki yolun birləşdiyi yerdə hər iki yolun içəri relslərinin kəsişdiyi yer*).
КРЕСТОВКА *ж dan.* tref (*хаçşөkilli kart*).
КРЕСТОВНИК *м bot.* хаçgүлү.
КРЕСТОВЫЙ прил. хаç -[i-]; хаçşөkilli; **крестовый паук** хаçşөkilli hörümçөк; **крестовые походы** *тар. səlib müharibələri (XI-XIII əsrlərdə Qərbi rıtsarlarının Şərqi yürüşləri)*; **крестовый брат** *köhn. siğə qardaş.*
КРЕСТОНОСЕЦ *м tar.* əhl-səlib (*səlib müharibəsində iştirak edən adam*).
КРЕСТОНОСНЫЙ прил. 1. *köhn. хаçlı, xristian*; 2. *tar. крестноносец* *сöz. sif.*
КРЕСТОБРАЗНЫЙ прил. хаçşөkilli, хаçəoxşar.
КРЕСТОЦВЕТНЫЕ *мн. (ед. крестцветное ср) bot.* хаççөкkillər fəsiləsi.
КРЕСТЦОВЫЙ крестец *сöz. sif.*; **крестцовая кость** sağrı sümüyü, sakrum sümüyü.
КРЕСТЬЯНИН *м köndli.*
КРЕСТЬЯНКА *ж köndli qadın (qız).*

КРЕСТЬЯНСКИЙ крестьянин *сöz. sif.*
КРЕСТЬЯНСТВО *ср* 1. *собир. köndlilər, kolхозное крестьянство kolxozçu köndlilər*; 2. *собир. köhn. köndistan*; 3. *köhn. əkinçilik, köndçilik, rəncbərlilik*; **заниматься крестьянством** əkinçiliklə məşğul olmaq.
КРЕСТЬЯНСТВОВАТЬ несов. köhn. əkinçilik etmək, köndçilik etmək.
КРЕТИН *м* 1. kretin (*kretinizm xəstəliyinə tutulmuş adam*); 2. *мәс. ağıldankəm, gic.*
КРЕТИНИЗМ *м мн. нет tib.* kretinizm (*kəməğilliq*).
КРЕТИНКА *ж* 1. kretin qadın (*qız*); 2. *мәс. ağıldankəm (gic) qadın (qız).*
КРЕТИНОИД *м tib.* kretinoid (*ruhi cəhətdən normal, zahirdən isə kretinə oxşayan adam*).
КРЕТОН *м toxuc.* kreton (*qalın pambiq - parça növü*).
КРЕТОННЫЙ, КРЕТОНОВЫЙ кретон *сöz. sif.*; kretondan qayırılmış.
КРЕЧЕТ *м zool.* şonqar (*quş*).
КРЕЩАТЫЙ прил. köhn. хаçnaxışlı, хаçşөkilli.
КРЕЩЕНО *нареч. mus.* kreşendo (*daha ucadan*).
КРЕЩЕНИЕ *ср dini* 1. хаç сууна салма (*xristianlığa qəbul olunma mərasimi*); 2. хаçaçuran (*хаç сууна салма mərasimi*); **крестное крещение** ilk iştirak, ilk sınaq (*döyüşdə və ya mühüm bir işdə*);
КРЕЩЕННЫЙ прич. хаç сууна salınmış.
КРЕЩЕНСКИЙ крещение *сöz. sif.*; **крещенские морозы** yanvarın ikinci yarısında olan şiddətli şaxtalar.
КРЕЩЕНЫЙ прил. dini 1. хаç сууна salınmış, xristianlığa qəbul edilmiş; 2. *в знач. суц. köhn. dan. xristian.*
КРИВАЯ *ж riyaz.* əyri.
КРИВДА *ж мн. нет köhn.* yalan, yalançılıq, əyirilik.
**КРИВЕНЬКИЙ прил. dan. əyri, əyricə.
**КРИВЕТЬ несов. dan. bir gözü kor olmaq.
КРИВИЗНА *ж* 1. əyrilik; 2. əyri yer, əyilmiş yer.
КРИВИТЬ несов. əymək; **кривить душой** yalan demək, vicdansızlıq etmək;****

кривить рот ağzını əymək, ağzını büzüşdürmək.
КРИВИТЬСЯ несов. 1. əyilmək; 2. *мәс. ağız-burnunu büzmək, üz-gözünü yığışdırmaq.*
КРИВЛЯКА *м и ж dan.* ədəbaz, əzilib-büzülən, özünü naza qoyan (adam).
КРИВЛЯНЬЕ *ср dan.,* əzilib-büzülmə, özünü əzmə, özünü naza qoyma, ədəbazlıq.
КРИВЛЯТЬСЯ несов. dan. əzilib-büzülmək, özünü əzmək, özünü naza qoymaq, qır vermək, ədəbazlıq etmək.
КРИВО нареч. əyri, çər; çərinə, qıyqas, qıyqası; **криво улынуться** riyakarcasına gülümsəmək, (süni) gülümsəmək.
КРИВОБОКИЙ прил. əyriböyür, biçimsiz.
КРИВОГЛАЗЫЙ прил. təkgöz, taygöz, bir gözü kor.
КРИВОДУШИЕ *ср мн. нет köhn.* vicdansızlıq, səmimiyyətsizlik, yalançılıq, riyakarlıq, ikiüzlülük.
КРИВОДУШИЧАТЬ несов. köhn. vicdansızlıq etmək, yalan danışmaq, riyakarlıq etmək, ikiüzlülük etmək.
КРИВОДУШНЫЙ прил. köhn. vicdansız, yalançı, riyakar, ikiüzlü.
КРИВОЙ прил. 1. əyri, əyri-üyürü; **кривая линия** əyri xətt; 2. qıyqas; 3. təkgöz, taygöz, bir gözü kor; **кривая лошадь** taygöz at; 4. *мәс. köhn. ədalətsiz, yalançı*; **кривое зеркало** əyri güzgü (*bir şeyin təhrif olunmuş əksi*); **кривая улыбка** qeyri-səmimi (süni) təbəssüm; **на кривой не объедешь** *dan.* aldada bilməzsən; **кривая вывезет (вынесет)** bəlkə iş gətirdi, bəlkə bəxti gətirdi; **куда кривая не (ни) вывезет (вынесет)** nə olar, olar; hərçi bada-bad.
КРИВОКОЛЕННЫЙ прил. xüs. düzbucaq şəklində əyilən.
КРИВОЛАПЫЙ прил. əyriayaq, əyripəncə.
КРИВОЛИНЕЙНЫЙ прил. riyaz. əyricizliq, əyrixətli.
КРИВОНОГИЙ прил. əyriayaq, ayaqları əyri.
КРИВОНОЖКА *м и ж dan.* əyriayaq (adam).

КРИВОНОСЫЙ прил. əyriburun, burnuəyri.
КРИВОПЛЕЧИЙ прил. əyriçiyin, çiyinəyri.
КРИВОРОТЫЙ прил. əyriburunuz.
КРИВОРОТЫЙ прил. əyriagız, ağziəyri.
КРИВОТОЛКИ *ед. нет dedi-qodu.*
КРИВОШЕИЙ прил. əyriboyun.
КРИВОШИЙ *м tex.* krivoşip, çarx qolu (*maşının valını hərəkətə gətirmək üçün manivela*).
КРИВУЛЯ *м и ж dan.* 1. əyrilik; 2. təkgöz, taygöz, bir gözü kor adam.
КРИВУША *м и ж мәс.* 1. xış; 2. kərənti.
КРИЗИС *м (müxtəlif mənələrdə) böhran; общий кризис* ümumi böhran; **правительственный кризис** hökumət böhranı; **кризис болезни** xəstəliyin böhranı (*xəstəliyin ən ağır və təhlükəli vaxtı*); **духовный кризис** məənəvi böhran.
КРИЗИСНЫЙ кризис *сöz. sif.*
КРИК *м* 1. çığırtı, qışqıq, qışqırtı, bağırta, səs; **поднять крик** çığırmaq (*qışqırmaq*); **раздался крик** qışqıq qorudu; **крики о помощи** imdad səsləri; 2. qışqırma, bağırma, çığırma (*birinin üstünə*); 3. *мәс. ifadə*; **крик отчаяния** umidsizlik ifadəsi; **последний крик моды** son moda.
КРИКЕТ *м мн. нет* kriket (*agacla oynanılan top oyunu*).
КРИКЛИВОСТЬ *ж мн. нет* 1. kəskinlik (*səsdə*); 2. çığırqanlıq, qışqırqanlıq.
КРИКЛИВЫЙ прил. 1. kəskin; **крикливый голос** kəskin səs; 2. çığırqan, qışqırqı, çığırta-bağırta salan; **крикливый ребенок** çığırqan uşaq; 3. *мәс. diqqəti cəlb edən, gözəçarpan, qeyri-adi, qərribə (paltar və s. haqqında).*
КРИКСА *ж мәс.* 1. qırıldama; ağlaqanlıq; 2. qışqırqıç.
КРИКНУТЬ *однокр.* *бах кричать.*
КРИКУН *м* 1. *dan.* çığırqan, qışqırqıç; 2. boşboğaz.
КРИКУНЬЯ *ж* 1. çığırqan (*qışqırqıç*) qadın (*qız*); 2. boşboğaz qadın (*qız*).
КРИКУША *м и ж dan.* qışqırqıç, bağırqan.
КРИМИНАЛ *м dan.* cinayət işi, cinayət.
КРИМИНАЛИСТ *м hüq.* kriminalist (*kriminalistika mütəxəssisi olan hüquqşünas*).

КРИМИНАЛИСТИКА ж *мн. нет* hüq. kriminalistika (cinayətlər haqqında hüquq elmi).
КРИМИНАЛИСТИЧЕСКИЙ криминалистика söz. *sif.*
КРИМИНАЛЬНЫЙ прил. hüq. kriminal; cinayətə aid; **криминальный случай** cinayət hadisəsi.
КРИМИНОЛОГ м *hüq.* kriminoloq (kriminologiya müəssisi).
КРИМИНОЛОГИЧЕСКИЙ криминология söz. *sif.*
КРИМИНОЛОГИЯ ж *мн. нет* hüq. kriminologiya (cinayəti icimai bir hadisə kimi tədqiq edən elm).
КРИН м *köhn.* zanbaq.
КРИНИЦА ж *məh.* quyu, bulaq.
КРИНКА ж *məh.* küpə.
КРИНОЛИН м *köhn.* krolin (köhn. zamanlarda: içərisinə nazik çəmbər salınaraq geyilən enli qadın tutanı).
КРИНОЧНЫЙ *məh.* кринка söz. *sif.*
КРИПТОГРАММА ж *filol.* kriptogram (işarələrlə yazılmış yazı, şərti, gizli yazı).
КРИПТОГРАФИЧЕСКИЙ криптография söz. *sif.*; kriptografik; **криптографическое письмо** kriptografik yazı.
КРИПТОГРАФИЯ ж *мн. нет* *filol.* kriptografiya (şərti gizli yazı, şifr).
КРИПТОМЕРИЯ ж *bot.* kriptomeriya (həmişəyaşıl cənub ağacı).
КРИПТОН м *kripton* (kimyəvi element).
КРИСТАЛЛ м 1. kristal (bərk cisim); 2. bül-lur (təmizlik, saflıq rəmzi); **горный кристалл** miner. saf kvars.
КРИСТАЛЛИЗАТОР м *xüs.* kristallizator (kimyəvi birləşmələri bülurlaşdırmaq üçün cihaz).
КРИСТАЛЛИЗАЦИОННЫЙ кристаллизация söz. *sif.*; **кристаллизационный аппарат** kristallaşdırıcı aparat (kristallaşdırma aparati).
КРИСТАЛЛИЗАЦИЯ ж kristallaşma, kristallaşdırma, kristallaşdırılma; bülurlaşma, bülurlaşdırma, bülurlaşdırılma.
КРИСТАЛЛИЗОВАТЬ сов. и *несов.* *xüs.* бax кристаллизовать.
КРИСТАЛЛИЗОВАТЬСЯ сов. и *несов.* *xüs.* бax кристаллизоваться.

КРИСТАЛЛИЗОВАННЫЙ прич. kristallaşdırılmış, bülurlaşdırılmış.
КРИСТАЛЛИЗОВАТЬ сов. и *несов.* *xüs.* kristallaşdırmaq, bülurlaşdırmaq.
КРИСТАЛЛИЗОВАТЬСЯ сов. и *несов.* *xüs.* kristallaşmaq, bülurlaşmaq.
КРИСТАЛЛИК м кристалл söz. *kiç.* bül-lurcuq.
КРИСТАЛЛИЧЕСКИЙ 1. кристалл söz. *sif.*; kristal, kristallik; 2. bül-luri.
КРИСТАЛЛИЧНОСТЬ ж *мн. нет* 1. kristalliklik; 2. bül-lurilik (təmizlik, saflıq, aydınlıq).
КРИСТАЛЛИЧНЫЙ прил. bax кристаллический.
КРИСТАЛЛОВИДНЫЙ прил. bül-luraoxşar; kristalşəkilli.
КРИСТАЛЛОГЕНИЯ ж *мн. нет* *xüs.* kristallogeniya (kristalların əmələ gəlməsi haqqında elm).
КРИСТАЛЛОГРАФ м *xüs.* kristalloqraf (kristalloqrafiya alimi, kristalloqrafiya müəssisi).
КРИСТАЛЛОГРАФИЧЕСКИЙ кристаллография söz. *sif.*
КРИСТАЛЛОГРАФИЯ ж *мн. нет* *xüs.* kristalloqrafiya (kristalların quruluşundan və formalarından bəhs edən elm).
КРИСТАЛЛОБРАЗНЫЙ прил. bax кристаллоидный.
КРИСТАЛЬНОСТЬ ж *мн. нет* bül-lurilik, bül-lurluq, şəffaflıq, aydınlıq, təmizlik, saflıq, parlaqlıq.
КРИСТАЛЬНЫЙ 1. кристалл söz. *sif.*; 2. *məc.* bül-luri; bül-lur kimi şəffaf (aydın, təmiz, saf, parlaq).
КРИТЕРИЙ м *kriteri, meyar* (bir şeyə qiymət vermək üçün əsas götürülən əlamət, ölçü); **о критерий истины** *fəls.* həqiqət meyarı.
КРИТЕРИУМ м *köhn.* bax критерий.
КРИТИК м *tənqidçi.*
КРИТИКА ж *tənqid*; подвергнуть критике *tənqid etmək*; деловая критика işgüzar *tənqid*; **о не выдерживает (никакой) критики**; ниже всякой критики *heç danışmağına dəyməz.*
КРИТИКАН м *dan.* kritikan, *tənqidbaz* (hər bir şeydə eyib axtaran, hər bir şeyi *tənqid edən adam*).

КРИТИКАНКА ж *dan.* *tənqidbaz qadın* (qız).
КРИТИКАНСКИЙ *dan.* критикан söz. *sif.*
КРИТИКАНСТВО ср *мн. нет* *dan.* критиканlık, *tənqidbazlıq* (hər bir şeydə eyib axtarma, hər bir şeyi *tənqid etmək*).
КРИТИКАНСТВОВАТЬ *несов.* *dan.* критиканlık *etmək*, *tənqidbazlıq etmək*.
КРИТИКОВАННЫЙ прич. *tənqid edilmiş*, *tənqid olunmuş*.
КРИТИКОВАТЬ *несов.* *tənqid etmək*.
КРИТИКОВАТЬСЯ *несов.* *tənqid olunmaq*.
КРИТИЦИЗМ м *мн. нет* 1. *tənqidi münasibət*; 2. *fəls.* *kritisizm* (*tənqidi fəlsəfə*).
КРИТИЧЕСКИ нареч. *tənqidi*, *tənqidi surətdə*; **отнестись критически** (*к чему-н.*) *tənqidi yanaşmaq*.
КРИТИЧЕСКИЙ I прил. 1. *tənqidi*; **критическая статья** *tənqidi məqalə*; 2. *tənqide qabil*; **критический ум** *tənqide qabil zəka* (adam).
КРИТИЧЕСКИЙ II кризис söz. *sif.*; 1. *böhranlı*; **критический момент боя** *döyüşün böhranlı çağı*; 2. *məc.* *çox çətin, çox ağır, qorxulu, böhranlı*; **критическое положение** *çox ağır* (çətin, qorxulu) vəziyyət.
КРИТИЧНО бax критически.
КРИТИЧНОСТЬ ж *мн. нет* *tənqidçilik*, *tənqidilik*, *tənqid*.
КРИТИЧНЫЙ бax критический I.
КРИЦА ж *tex.* qızardılaraq döyülən *demir parçası*.
КРИЧАТЬ *несов.* 1. *çığırmaq*, *qışqırmaq*, *bağırmaq*; 2. *çağırmaq*; **кричать о помощи** *köməyə çağırmaq*; **о кричать во всё горло** *var gücü ilə çığırmaq*, *gücü gəldikcə çığırmaq*, *boğazını yırtmaq*; **кричать дурным голосом** *dan.* *bərkdən qışqırmaq*, *var gücü ilə çığırmaq*, *bar-bar bağırmaq*; **кричать благим матом** *aləmi başına götürmək*; **криком кричать**; **на крик кричать** *bar-bar bağırmaq*.
КРИЧАЩИЙ прич. и прил. 1. *çığıran*, *qışqıran*, *bağıran*; 2. *çağırان*; 3. *bax* крикливый 3-cü mənada.
КРИЧНЫЙ *tex.* крица söz. *sif.*
КРОВ м *мн. нет* 1. *köhn.* dam; 2. *məc.* *şair.* örtük, pərdə, himayə; 3. *sığınacaq*;

daldanacaq; 4. *şair.* *yurd, ev, məskən*; **отчий кров** *ata yurdu*; **остаться без крова** *evsiz qalmaq*.
КРОВАВИТЬ *несов.* *köhn.* *qana bulamaq*, *qana batırmaq*.
КРОВАВИТЬСЯ *несов.* *köhn.* *qana bulanmaq*, *qana batmaq*.
КРОВАВО-КРАСНЫЙ прил. *al-qırmızı*, *qan kimi* (qırmızı).
КРОВАВЫЙ прил. 1. *qana batmış*, *qana boyanmış*; **кроваяя одежда** *qana batmış* (qanlı) *paltar*; 2. (*müxtəlif mənalarda*) *qanlı*; **кроваяя битва** *qanlı vuruşma*; 3. *qanı axan*; **кроваяя рана** *qanı axan yara*; 4. *al-qırmızı*; **Кровавый Январь** *tar.* *Qanlı Yanvar* (20 yanvar 1990-cı ildə *Sovet Ordusu əsgərləri tərəfindən dinc əhəlinin gülləbaran edildiyi gün*); **кровая баня** *məc.* *qırğın*; **кроваяя месть** *bax* *кровный* (*кровная месть*); **кровяные слёзы** *qanlı göz yaşları*; **кровавый пот** *qan-tər* (*əziyyət, ağır zəhmət mənasında*); **до кровавого пота** *əldən düşənə qədər*, *üzünlüncəyə qədər*.
КРОВАТКА ж *кроват* söz. *kiç.*
КРОВАТНЫЙ *кровать* söz. *sif.*
КРОВАТЬ ж *çarपाу*.
КРОВЕЛЬКА ж *кровля* söz. *kiç.*
КРОВЕЛЬНЫЙ *кровля* söz. *sif.*; **кровельное** *железо* *taxtapuş demiri*.
КРОВЕЛЬЩИК м *taxtapuşçu*, *taxtapuş ustası*.
КРОВЕНЕТЬ *несов.* *qana bulanmaq*, *qana batmaq*.
КРОВЕНИТЬ *несов.* *dan.* *qana bulamaq*, *qana batırmaq*.
КРОВЕНОСНЫЙ прил.: **кровоносные сосуды** *anat.* *qan damarları*.
КРОВЕСОСНЫЙ бax *кровоносный*.
КРОВИНКА ж *dan.* *qan damcısı*; **о** (*ни*) **кровинки в лице** (*нет, не было, не осталось*) *rəngi qaçmışdır*, *qanı qaçmışdır*.
КРОВЛЯ ж *dam*; *dam örtüyü*; *taxtapuş*; **плоская кровля** *yastı dam*; **черепичная кровля** *kiremit dam*; **о жить под одной кровлей** *bir yerdə* (*bir evdə*) *yaşamaq*; **под одной кровлей** *bir damın altında*.
КРОВНИК м *etn.* *qan düşməni*.

КРОНА II ж *krona* (*Qərbi Avropanın bəzi ölkələrində pul vahidi*).
КРОНВЕРК м *köhn. kronverk* (*köhnə qalalarda müdafiə tikilisi*).
КРОНГЛАС м *tex. kronqlas* (*optik cihazlar üçün xüsusi şüşə*).
КРОНГЛАСОВЫЙ *tex. кронглас* söz. *sif.*
КРОНИСТЫЙ *прил.* çətirli (*ağac*).
КРОНОВЫЙ *крон* I söz. *sif.*
КРОНПРИНЦ м *köhn. vəliəhd* (*1917-ci il Oktyabr inqilabına qədər Almaniya və Avstriya-Macaristan monarxiya dövlətlərində*).
КРОНПРИНЦЕССА ж *köhn. vəliəhd arvadı* (*бах кронпринц*).
КРОНЦІРКУЛЬ м *tex. kronsirkul* (*kiçik dairələr çəkmək üçün pərgar*).
КРОНШНЕП м *zool. kronsneper*, alacüllüt (*quş*).
КРОНШТЕЙН м *tex. kronshteyn*, dirsək (*dīvara bənd edilmiş altılıq, dayaq*).
КРОПАНИЕ *ср мн. нет* *дан.* 1. başdan-sovma etmə (*edilmə*); 2. cızmaqara etmək (*edilmə*).
КРОПАТЕЛЬ м *дан.* 1. pinəci (*qabiliyyət-siz, iş bacarmayan adam mənasında*); 2. cızmaqaraçı (*bacarıqsız yazıçı mənasında*).
КРОПАТЕЛЬСТВО *ср мн. нет* *дан.* pinəçilik, cızmaqaraçılıq (*bacarıqsız iş görmə, əsər yazma mənasında*).
КРОПАТЬ *несов. дан.* 1. başdansovdur etmək; 2. cızmaqara etmək.
КРОПИТЬ *несов.* 1. çiləmək, səpmək; 2. çisəmək (*yağış*).
КРОПИТЬСЯ *несов.* çilənmək, səpilmək.
КРОПЛЕНИЕ *ср* çilənmə, səpilmə.
КРОПОТЛИВО *нареч.* 1. diqqətlə, səbrlə; **кропотливо работать** diqqətlə (*səbrlə*) işləmək; 2. incədən-incəyə.
КРОПОТЛИВОСТЬ ж *мн. нет.* 1. zəhmətçilik, əziyyətçilik, ağırılıq; 2. diqqətçilik, səylilik; 3. səy, cidd-cəhd.
КРОПОТЛИВЫЙ *прил.* 1. çox zəhmət və səbr tələb edən; zəhmətli, əziyyətli, ağır; **кропотливая работа** çox zəhmət aparan, çox səbr və diqqət tələb edən iş; 2. çox diqqətli, səyli; **кропотливый работник** çox diqqətli (*səyli*) işçi.

КРОПОТНЯ ж *мн. нет* *мәһ.* çox əziyyətli iş, çox zəhmətli iş.
КРОПОТУН м *мәһ.* çox çürükçü, xırdaçı adam.
КРОПОТУНЬЯ ж *мәһ.* çürükçü (*xırdaçı*) qadın (*qız*).
КРОСНО *ср (мн. красна) мәһ.* toxuma dəzgahı.
КРОСС м *мн. нет* *идм.* *kross* (*düz olmayan yerdə qaçış*); **соревнование по кроссу** *kross* yarışması.
КРОССВОРД м *krossvord* (*sözləri tapmaqdan ibarət məsələ, bilməce*).
КРОССИНГ м *xüs. krossinq* (*1. mədənlərdə, saxtələrdə havanı təmizləmək üçün ventilyasiya bacaları*; 2. *идм.* *cıdırda, yarışda və ya oyunda yoldaşının yolunu kəsmək*).
КРОСС-КОУНТРИ м *нескл. идм.* *kross-kountri* (*yolu olmayan yerdə kəsə qaçış*).
КРОТ м 1. *zool. köstəbək, korsican*; 2. *дан.*, köstəbək xəzi, köstəbək dərisi.
КРОТЕНОК м (*мн. кротята*) köstəbək balası.
КРОТКИЙ *прил.* həlim, mülayim, yumşaq, sakit, quzu kimi; **кроткий характер** mülayim xasiyyət.
КРОТКО *нареч.* mülayim, üsulluca, yumşaqılıqla.
КРОТОВЫЙ *крот* söz. *sif.*; köstəbək dərisindən (*tikilmiş*); **кратовая шкура** köstəbək dərisi; **кратовый воротник** köstəbək dərisindən (*tikilmiş*) yaxalıq.
КРОТОСТЬ ж *мн. нет* həlimlik, mülayimlik, yumşaqılıqlıq.
КРОХА ж (*мн. крохи*) qırıntı, tikə (*çörək tikəsi*), ovuntu.
КРОХА *бах крошка* I 2-ci mənada.
КРОХАЛЬ м *zool. pazdimdik* (*ördək fəsiləsindən quş*).
КРОХОБОР м *xırdaçı (adam)*.
КРОХОБОРКА ж *xırdaçı qadın (qız)*.
КРОХОБОРНИЧАТЬ *несов.* *бах крохоборствовать*.
КРОХОБОРСКИЙ *крохобор* söz. *sif.*
КРОХОБОРСТВО *ср мн. нет* *хırдаçılıq* (*böyük məsələləri qoyub, xırda, əhəmiyyətsiz şeylərə fikir vermə*).
КРОХОБОРСТВОВАТЬ *несов.* *хırдаçılıq etmək*.

КРОХОБОРЧЕСКИЙ *крохоборство* söz. *sif.*
КРОХОБОРЧЕСТВО *ср* *бах крохоборство*.
КРОХОТКА *дан.* 1. ж *az, cüzi*; 2. м *и ж* balaca, kiçik, cumbulu.
КРОХОТНЫЙ *прил. дан.* 1. kiçicik, bəmbəlac; 2. bir barmaq, bir qarış.
КРОШЕ *ср* *нескл.* 1. kroşe (*bərk sap*); 2. krujeva.
КРОШЕВО *ср* 1. *мәһ.* doğramac; 2. *мәс.* həftəbəcər.
КРОШЕНИЕ *ср* doğrama, ufalama, xırda-xırda doğrama; ovub tökmə.
КРОШЕННЫЙ *прич.* xırdalanmış, doğranmış.
КРОШЕНЫЙ *прил.* xırda doğranmış tikələrdən (*hissələrdən*) ibarət.
КРОШЕЧКА ж *крошка* söz. *kiç.* və *oxş.*
КРОШЕЧНЫЙ *бах крохотный*; **крошечные дети** balaca-balaca uşaqlar.
КРОШИЛЬЩИК м *doğrayıcı*;... *doğrayan*; **крошильщик табака** tənəki doğrayan.
КРОШИТЬ *несов.* 1. doğramaq, ufalamaq, xırda-xırda doğramaq, ovub tökmək; **крошить хлеб** çörəyi ufalamaq (*ovub tökmək*); 2. doğrayıb zibilləmək, ufalayıb tökmək; 3. *мәс.* qırıb çatmaq, qırıb tökmək.
КРОШИТЬСЯ *несов.* 1. *мәс.* doğranmaq, ovulub tökülmək, ufalanmaq; 2. qırılıb çatılmaq.
КРОШКА I ж 1. qırıntı; **крошки хлеба** çörək qırıntıları; 2. bala; körpə bala; 3. *oxş.* quzum! gülüm!; 4. *мәс.* bir zərrə, bir damcı, bir qətrə, azacıq; **ни крошки** heç bir damla da.
КРОШКА II ж *мн. нет* doğrama; **табак мелкой крошки** xırda doğranmış tütün.
КРУГ м (*мн. круги*) 1. *riyaz.* dairə; **площадь круга** dairənin sahəsi; **описать круг** dairə çəkmək; 2. halay (*oyunda*); 3. sahə, dairə; **круг деятельности** fəaliyyət sahəsi; **круг знаний** bilik dairəsi; 4. *мәс.* hədd, çərçivə; 5. dairə (*dairəşəkilli meydança və ya girdə şey mənasında*); **на кругу** играл оркестр *dairədə* оркестр çalırды; 6. halqa (*suda və s.*); 7. *мн. мәс.* dairələr (*mühit mənasında*); **литературные круги** ədəbi dairələr; **правительственные круги** hökumət dairələri;

правлящие круги hakim dairələr; 8. mühit, dost-aşna; **в своём кругу** öz mühiti içərisində; **в семейном кругу** öz ailəsi içərisində; **встать в круг** dövrə vurmaq; **полярный круг** *cogr.* qütb dairəsi; **порочный круг** 1) bir şeyin özü sübut tələb edən bir dəlil ilə sübut edilməsi; 2) çıxılmaz vəziyyət, dolaşıqlıq; **на круг** orta hesabla, təxminən; **голова идет** (*пошла*) **кругом** 1) başı(m) gicəllənir; 2) başını itirmişəm, başını itirib.
КРУГЛЕНЬКИЙ *прил.* girdə, gipgirdə, yumru, yuryumru; **кругленькая сумма** *дан.* xeyli pul, böyük məbləğ.
КРУГЛЕТЬ *несов.* dəyirmiləşmək, yumrulaşmaq, girdələşmək.
КРУГЛИТЬ *несов.* dəyirmiləşdirmək, yumrulamaq, girdələşdirmək.
КРУГЛИТЬСЯ *несов.* 1. dəyirmilənmək, dəyirmiləşdirilmək, yumrulanmaq, girdələnmək; 2. görünmək, gözə çarpmmaq (*yumru şeylər haqqında*).
КРУГЛОГОВОЙ *прил.* bütün ili davam edən.
КРУГЛОГОЛОВЫЙ *прил.* yumrubaş, girdəbaş, yumrubaşlı.
КРУГЛОГУБЫ *ед. нет* *tex.* girdəağız kəlbətin.
КРУГЛОЛИЦЫЙ *прил.* girdəşifət, yumruşifət, fətirşifət.
КРУГЛОЛИЧКА ж *girdəşifət qız (qadın)*.
КРУГЛОСУТОЧНО *нареч.* gecə-gündüz; **телеграф работает круглосуточно** teleqraf gecə-gündüz işləyir.
КРУГЛОСУТОЧНЫЙ *прил.* *keçə-gündüzlü*; **круглосуточное дежурство** *geçə-gündüzlü növbə*.
КРУГЛОЩЕКИЙ *прил.* *girdəyanaq, girdəşifət*.
КРУГЛЫЙ *прил.* 1. girdə, dəyirmi, yumru; **круглый стол** girdə stol; **круглые тела** yumru cisimlər; 2. tam, tamam, bütün; lap; 3. təxmini, təqribi, yuvarlaq rəqəmlə; **круглый сирота** ata və anadan yətim; **круглый год** bütün il; **круглые сутки** *geçə-gündüz*; **круглый отличник**, **круглая отличница** bütün dərslərindən əlaçı; **круглые скобки** kiçik mötərizə; **круглая сумма**; **круглое состояние**

küllü miqdarda pul, çoxlu məbləğ, var; **круглые цифры** bütöv rəqəmlər, tam rəqəmlər; **круглым счетом** təxminən, kəsirləri ataraq; **за круглым столом** (встреча, совещание) girdə (dəyirmi) masa dalında (görüş, müşavirə); **делать круглые глаза** gözləri dəbərə (bərələ) qalmaq.

КРУГЛЫШ *м. мѣл.* yumru daş, girdə daş.
КРУГЛЯК *м.* 1. bax **круглыш**; 2. *хүс.* şalban, yonulmamış ağac.

КРУГЛЯШ *м.* 1. bax **кругляк** 2-ci mənada; 2. bax **круглыш**.

КРУГОВОЙ круг *сөз. сиф.*: dairəvi; **круговое движение** dairəvi hərəkət; **круговая порука** ellik zəmanət (hamının hər biri üçün və hər birinin hamı üçün zəmin olma); **круговая дорога** dolama yol.

КРУГОВОРОТ *м. мн. нет* 1. dövrən; dövrətmə; **круговорот времён года** ilin fəsilələrinin dövrəni (arasıkəsilməyən dövrü); 2. *мѣс.* sərgəyan.

КРУГОВРАЩАТЕЛЬНЫЙ *прил.* dövrü; **круговращательное движение** dövrü hərəkət.

КРУГОВРАЩЕНИЕ *ср* 1. dövrü hərəkət; dairəvi hərəkət; 2. bax **круговорот**.

КРУГОЗОР *м.* 1. *köhn.* üfüq; 2. görüş sahəsi, görüş dairəsi (səviyyə, bilik dərəcəsi).

КРУГОМ нареч.: **голова идёт кругом** başım gicəllənir.

КРУГОМ нареч.: 1. hərənərək, dövrə vuraraq, halaylama; 2. ətrafda, dövrədə, hər tərəfdə; **кругом зелень** hər tərəf yaşıl-lıq; 3. büsbütün, tamamilə; hər cəhətdən; **он сам кругом виноват** o tamamilə özü təqsirkardır; 4. geriye dön! (*hərbi komanda*).

КРУГООБОРОТ *м.* dövr, dövrətmə.

КРУГООБРАЗНЫЙ *прил.* dairəvi; **кругообразное движение** dairəvi hərəkət.

КРУГОСВЕТНЫЙ *прил.* dövr-ələm -i[-i]; **кругосветное путешествие** dövr-ələm səyahəti.

КРУЖАЛО *ср* 1. *хүс.* tağpara (*tağ hörülər-kən daşların altına qoyulan gövs şəkilli taxta*); 2. hərənən dairə (*dulusçuluqda*); 3. meyxana (*qadim Rusiyada*).

КРУЖЕВА *мн. (ед. кружево ср)* krujeva; şəbəkə, tor.

КРУЖЕВНИЦА *ж* krujevaçı, krujeva toxuyan (*qadın, qız*).

КРУЖЕВНОЙ 1. **кружева** *сөз. сиф.*; **кружевное производство** krujeva istehsalı; **кружевной воротник** krujeva yaxalıq; 2. *мѣс.* yüngül, tor kimi, şəbəkə-şəbəkə, şəbəkəli, şəbəkə şəkildə.

КРУЖЕВЦЕ *ср* **кружево** *сөз. кіч.*

КРУЖЕНИЕ *ср* 1. hərənəmə, fırlanma, dolanma, dövrə vurma; 2. hərətmə, fırlatma; 3. azma, yolunu itirmə.

КРУЖЕЧКА *ж* **кружка** *сөз. кіч.*

КРУЖЕЧНЫЙ **кружка** *сөз. сиф.*

КРУЖИТЬ *несов.* 1. hərətmək, fırlatmaq, aylandırmək; 2. hərənəmək, dolanmaq, fırlanmaq, aylanmaq, dövrə vurmaq; **орёл кружит под облаками** qartal buludların altında dövrə vurur; 3. azmaq, yolu itirmək; 4. sovrmaq (*tozu, qarı*); **кружить голову** 1) başını gicəlləndirmək; 2) başını tovlamaq, başında gözdir-mək.

КРУЖИТЬСЯ *несов.* 1. hərənəmək, aylanmaq, fırlanmaq; dolanmaq, dövrə vurmaq; 2. burulmaq, burula-burula qalxmaq; **кружится** başım gicəllənir; **кружиться в вихре** (*чезо-нибудь*) qeydsiz, qayğısız həyat keçirmək; **кружиться как белка в колесе** bir dəqiqə aramı olmamaq, daim əlləşmək.

КРУЖКА *ж* 1. krujka, parç, birəlli, tayqulp (*su qabı*); 2. *köhn.* qutu (*keçmişdə ianə yığmaq üçün*); 3. bir krujka, bir parç; **выпить кружку пива** bir krujka pivə içmək.

КРУЖКОВЕЦ *м.* dərmək üzvü, dərməkçi.

КРУЖКОВОД *м.* dərmək rəhbəri.

КРУЖКОВОЙ bax **кружковый**.

КРУЖКОВЩИНА *ж. мн. нет* dərməkçilik (*kollektivdən uzaqlaşma, dar çərçivədən kənara çıxma*).

КРУЖКОВЫЙ кружок *сөз. сиф.*; **кружковые занятия** dərmək məşğələləri.

КРУЖНЫЙ *прил.*: **кружным путём** dolanbac, dolama, dolayı yol ilə.

КРУЖОК *м.* 1. **круг** *сөз. кіч.*; dairəcik; 2. dərmək; **драматический кружок** dram dərməyi.

КРУМЦІРКУЛЬ *м. хүс.* krum sirkul (*ayrı-qollu pərgar*).

КРУП *м. tib.* krup (1. *boğma* (*boğaz ağrısı*); 2. *ümumiyyətlə: hər hansı bir orqanın krupoz iltihabı*).

КРУП *м.* sağrı (*atlarda*).

КРУПА *ж. мн. нет* 1. yarma; **гречневая крупа** qarabaşaq yarması; 2. *мѣс.* dənə-dənə yağan qar, dən-dən qar.

КРУПЕНИК *м. мн. нет* yarmalı aş (*yağ və yumurta ilə yarmadan hazırlanan yemək*).

КРУПИНКА *ж* 1. dənəcik; **крупинка соли** duz dənəciyi; 2. bax **крупица**.

КРУПИТЧАТЫЙ *прил. дан.* 1. xırdadənəli, xırdadənəvər; 2. ən narın ağ buğda unundan bişirilmiş; **крупитчатая мука** bax **крупчатка**.

КРУПИЦА *ж* zərrə; **ни крупницы таланта** zərrə qədər istedad yoxdur.

КРУПКА *ж* 1. **крупа** *сөз. кіч.*; 2. iri üyüdülmüş un.

КРУПНЕЙШИЙ *прев. ст.* к **крупный** ən görkəmli, böyük, ən iri.

КРУПНЕТЬ *несов.* iriləşmək, irilənmək.

КРУПНО *нареч.* 1. iri-iri, iri parçalarla, yekə-yekə; **крупно нарезать** iri-iri doğramaq; 2. bərk, ciddi, güclü; **крупно повздорить** bərk dalaşmaq; **крупно браниться** bərk söyüşmək, bir-birini söyüb biabır etmək; **крупно поговорить** söyüşmək, bərk sözləşmək.

КРУПНОБЛОЧНЫЙ *прил.* 1. iribloklı; 2. iri bloklardan tikilmiş (ibarət).

КРУПНОГАБАРИТНЫЙ *прил.* iriqabaritli.

КРУПНОЗЕРНИСТЫЙ *прил.* iridənəli.

КРУПНОКАЛИБЕРНЫЙ *прил.* böyükkalıbrli, böyükçaplı.

КРУПНОПАНЕЛЬНЫЙ *прил.* iripanelli.

КРУПНОПЛОДНЫЙ *прил.* k. t. irimeyvəli.

КРУПНЫЙ *прил.* 1. iri, yekə, böyük; **крупный ребёнок** iri uşaq; **крупный вопрос** böyük məsələ; 2. görkəmli, mühüm, böyük; **крупный писатель** görkəmli yazıçı; **крупные события** mühüm (böyük) hadisələr; **крупный успех** böyük müvəffəqiyyət; 3. çox ciddi; **крупный разговор** çox ciddi söhbət; **крупный рогатый скот** qaramal; **крупные деньги** iri pul; **крупная дрожь** əsmə, titrəmə, lərzə; **крупная сумма** çoxlu pul (böyük məbləğ).

КРУПОВЕЙКА *ж. к. т.* yarma xəlbirləyən maşın.

КРУПОДЁРКА bax **крупорушка**.

КРУПОЗНЫЙ *tib.* **круп** *сөз. сиф.*; **крупозное воспаление** krupoz iltihabı.

КРУПОРУШКА *ж. к. т.* ding (*yarma maşını*).

КРУПЧАТКА *ж* əla un (*ən narın ağ buğda unu*).

КРУПЧАТЫЙ *прил. мѣл.* dənəvər, ovulan, yarma kimi; **крупчатая мельница** ding, yarma dəyirmanı; **крупчатая мука** bax **крупчатка**.

КРУПЬЕ *м. нескл.* qumarxana şəriki və ya xidmətçisi (*oyunu idarə edən, kart paylayan*).

КРУПЯНИК *м. дан.* qarabaşaq sıyığı (*xö-rək*).

КРУПЯНОЙ 1. **крупа** *сөз. сиф.*; **крупное производство** yarma istehsalı; 2. *мѣл.* yarmadan hazırlanmış; **крупная каша** yarma aşı.

КРУТИЗНА *ж. мн. нет* 1. diklik; **крутизна берега** sahilin dikliyi; 2. sıldırım.

КРУТИЛЬНЫЙ *прил.* eşici, eşmə -i[-i]; **крутильный станок** eşmə dəzgahı.

КРУТИТЬ *несов.* 1. burmaq; **крутить кран** kranı burmaq; 2. eşmək; **крутить верёвку** ip eşmək; **крутить папиросу** papirosu eşmək; 3. hərəndirmək, hərətmək, fırlatmaq; 4. bağlamaq, dolamaq; **крутить руки** (*кому*) əllərini dalına bağlamaq; 5. sovrmaq, burub qaldırmaq; **ветер крутит пыль** külək tozu sovrur, külək toz qaldırır; 6. *мѣс., дан.* barmağına dolamaq; 7. *мѣс., дан.* gözmək, eşq-bazlıq etmək; 8. *мѣл.* kef çəkmək; **крутить голову кому** çaşıdırmaq, azdırmaq; **крутить любовь** (роман) *с кем* bax **крутить** 7-ci mənada; **крутить носом** imtina etmək, baş qaçırmaq; **как** (там) **ни крути** *дан.* istər-istəməz.

КРУТИТЬСЯ *несов.* 1. hərənəmək, fırlanmaq; 2. eşilmək, burulmaq; **как** (там) **ни крутись** istər-istəməz.

КРУТКА *ж. мн. нет* eşmə, burma.

КРУТО *нареч.* 1. birdən, birdən-birə, kəs-kin surətdə; sət surətdə; **круто повернуть** birdən döndərmək; 2. dik; **круто приходится** vəziyyət çox çətindir.

КРУТОБЕРЕЖНЫЙ прил. diksahilli, sıldırımsahilli

КРУТОЙ прил. 1. dik, dimdik, sıldırım, yalçın; **крутой берег** dik sahil; **крутой подъём** dik yoxuş; **крутые скалы** sıldırım (yalçın) qayalar; 2. ani, birdən, qəfil-dən, kəskin, sərt; **крутой поворот** sərt dönüş, ani dönüş; 3. тас. şiddətli, qatı, sərt, qəti; **принимать крутые меры** qəti (sərt) tədbirlər görmək; 4. tərs, sərt; **крутой прав** tərs xasiyyət; 5. bərk; **крутое тесто** bərk xəmir; 6. bərk bişmiş; **крутое яйцо** bərk bişmiş yumurta; **крутой кн-пяток** dağ su, qaynar su.

КРУТОБОКИЙ прил. dikyanlı.

КРУТОЛÓБЫЙ прил. dikalinlı.

КРУТОРОГІЙ прил. тас. dikbuynuz(lu); **круторогий баран** dikbuynuz qoç.

КРУТОСТЬ ж мн. нет 1. diklik; 2. kəskinlik, qətilik, sərtlik.

КРУЧА ж sıldırım dərə, uçurum.

КРУЧЕ слав. ст. к **крутой** и **круто** 1. daha dik, daha sıldırım; 2. daha kəskin, daha qəti, daha sərt; 3. daha bərk.

КРУЧЕНИЕ ср мн. нет eşmə,urma.

КРУЧЕННЫЙ прич. eşilmiş, burulmuş.

КРУЧЕНЫЙ прил. 1. eşmə; **крученые нитки** eşmə sap; 2. fırlanan.

КРУЧИНА ж мн. нет xiffət, dərd, qəm, kədər, qüssə, ələm, həsrət.

КРУЧИНИТЬСЯ несов. xiffət çəkmək, dərd çəkmək, qəm çəkmək, qəm yemək, kədərlənmək, qüssələnmək.

КРУЧИННЫЙ прил. dərddli, qəmli, kədərli, qüssəli.

КРУЧИНУШКА ж **кручина** söz. kiç.

КРУШЕНИЕ ср 1. fəlakət, qəza, bədbəxt hadisə; **крушение поезда** qatar qəzası; **потерпеть крушение** qəzaya (fəlakətə) uğramaq; 2. тас. ruça çıxmaq, boş çıxmaq; **крушение надежд** ümidlərin boş çıxması; 3. iflas, dağılma, yıxılma; **крушение системы** sistemin iflası.

КРУШИНА ж мн. нет bot. murdarça, murdaşar.

КРУШИННИК м murdarça kolluğu, murdaşar kolluğu.

КРУШИТЬ несов. 1. dağıtmaq, sındırmaq; **крушить деревья** ağacları sındırmaq;

2. тас. köhn. məhv etmək; **крушить врага** düşməni məhv etmək; 3. тас. sıxmaq, darıxdırmaq, iztirab vermək.

КРУШИТЬСЯ несов. bax **кручиниться**.

КРЫЖОВЕННЫЙ **крыжовник** söz. sıf.; **крыжовенное варенье** motmotu mü-rəbbəsi.

КРЫЖОВНИК м мн. нет bot. motmotu (1. qarağat yarımşıləsindən kol bitki; 2. bu bitkinin meyvəsi).

КРЫЛАТКА ж **dan**. kırlatka (plaşaoxşar kişi paltosu).

КРЫЛАТЫЙ прил. 1. qanadlı; 2. тас. uçar, səyyar, sərbəst, azad; **крылатые (выражения)** слова aforizm, zərbi-məsəl.

КРЫЛАЧ м хüs. ventilyator.

КРЫЛЁЧКО ср **крыльцо** söz. kiç. və oxş.

КРЫЛО ср (мн. **крылья**) 1. (müxtəlif mə-nalarda) qanad; **махать крыльями** qanad çalmaq; **крыло самолёта** təyyarənin qanadı, 2. tex. pə; **крылья пароходного винта** paroxod vintinin pərləri; 3. cinah; **левое крыло** sol cinah; **крыло подрезать** **крылья (кому-либо)** qol-qanadını kəsmək; **расправить крылья тас.** qanad açmaq (fəaliyyətə başlamaq, iş giriş-tək), **крылья носа** burnun pərekləri; **опустить крылья** qanadları sınmaq, qırılmaq (ruhdan düşmək).

КРЫЛЫШКО ср **крыло** söz. kiç. və oxş.; qanadçıq; **крыло под крылышко** qanadı (himayəsi) altına almaq.

КРЫЛЬЦО ср artırma (evin qabağında pilləli, üstüörtülü əlavə tikinti).

КРЫНКА бax **кринка**.

КРЫСА ж siçovul.

КРЫСЕНОК м (мн. **крысята**) siçovul ba-lası.

КРЫСИННЫЙ **крыса** söz. sıf.

КРЫСОЛÓВ м siçovultutan, siçovulqıran (adam).

КРЫСОЛÓВКА ж 1. siçovul tələsi; 2. siçovultutan (it cinsi).

КРЫТЫЙ 1. прич. örtülü, örtülmüş; **крыша, крытая железом** dəmirlə örtülü dam; 2. прил. üstüörtülü, talvarlı; **крытый рынок** üstüörtülü bazar.

КРЫТЬ несов. 1. örtmək, üstünü örtmək; **крыть крышу железом** damın üstünü

dəmirlə örtmək; 2. kəsmək, vurmaq (qı-mar kağızını); 3. тас. **dan**. döşəmək, tən-qid etmək; **крыть нечем** **dan**. cavab verməyə söz (sözüm, sözün) yoxdur.

КРЫТЬСЯ несов. ibarət olmaq (-dir, -dir, -dur, -dür şəkilçiləri ilə də ifadə olunur); **причина этого кроется в следующем...** bunun səbəbi aşağıdakılardan ibarətdir...; **причина этого кроется в том, что...** bunun səbəbi ondadır ki, ...

КРЫША ж 1. dam; 2. örtük, üst; **жить под одной крышей** bir evdə yaşamaq.

КРЫШЕЧКА крышка söz. kiç.; qaraqcıq.

КРЫШКА ж qaraq; **крышка коробки** qutu qarağı; **крышка чайника** çaynik qarağı; **теперь ему крышка** **dan**. indi onun axırıdır, daha onun işi bitdi.

КРЮИТ-КАМЕРА ж **daniz**. səbbəxana (hərb gəmilərində).

КРЮК м (мн. **крюки** и **крючья**) 1. qar-maq; çəngəl, qənarə; 2. mus. tar. qarmaq işarəsi (notda); **делать крюк** dolama yolla gedib artıq dövrə vurmaq.

КРЮКОВОЙ mus. tar. **крюк** (2-ci məna-da) söz. sıf.; **крюковая система** not qarmaq işarəli not sistemi.

КРЮЧИТЬ несов. **dan**. qıç olmaq, qıvrılmaq (ağırdan).

КРЮЧИТЬСЯ несов. **dan**. qıç olmaq, qıvrılmaq (ağırdan).

КРЮЧОВАТЫЙ прил. **dan**. qarmaqşə-killi, qarmağa oxşayan, qarmaq kimi.

КРЮЧКОТВОР м **dan**. əngəlçi, süründür-məçi, əngəl törədən (adam).

КРЮЧКОТВÓРЕЦ м köhn. бax **крючкотвор**.

КРЮЧКОТВÓРСКИЙ **крючкотворство** söz. sıf.

КРЮЧКОТВÓРСТВО ср мн. нет **dan**. süründürməçilik, əngəl törətmə.

КРЮЧКОТВÓРСТВОВАТЬ несов. köhn. süründürməçilik etmək, əngəl törətmək.

КРЮЧНИК м qarmaqcı (qarmaqla ağırlıq daşıyan yükçü).

КРЮЧОК м 1. qarmaqcıq, tilov; 2. cəftə; 3. тас. əngəl, manə; 4. тас. бax **крючкотвор**.

КРЮШОН м krüşon (içinə təzə meyvə tö-külmüş ağ çaxırla rom və konyak qatış-ğından ibarət içki).

КРЯДУ нареч. **dan**. bax **подряд II**.

КРЯЖ м 1. alçaq sıra dağlar, tərəlik, tirə; 2. kötük, tir.

КРЯЖЕВОЙ, КРЯЖЕВЫЙ 1. **кряж** (1-ci məna-da) söz. sıf.; 2. möhkəm, sağlam, yenilməz (adam haqqında).

КРЯЖИСТОСТЬ ж мн. нет 1. möhkəmlik, yoğunluq; 2. тас. möhkəmlik, güclülük, qüvvətlik.

КРЯЖИСТЫЙ прил. 1. möhkəm, yoğun; **кряжистый дуб** möhkəm (yoğun) palıd; 2. тас. çox möhkəm, çox güclü; qüvvətli (adam haqqında).

КРЯКАНЕ ср мн. нет qağıltı, vaqqıltı (ördək səsi).

КРЯКАТЬ несов. бax **крякнуть**.

КРЯКВА ж zool. çölördəyi, yaşılbaş ördək.

КРЯКНУТЬ сов. и **однокр.** 1. qağıldamaq, vaqqıldamaq (ördək); 2. тас. qaqqıldamaq (gülmək).

КРЯКОВЫЙ:кряковая утка бax **кряква**.

КРЯХТЕНИЕ ср мн. нет 1. niqqıldamaq, inləmə; 2. niqqıltı, inilti, sızıltı.

КРЯХТЕТЬ несов. 1. niqqıldamaq; 2. inil-dəmək, sızıldamaq; 3. тас. şikayətlənmək, şikayət etmək.

КСЕНДЗ м kəndz (polyak katolik keşişi).

КСЕНОН м kim. ksenon (kimyəvi element).

КСЕРОФÓРМ м мн. нет kim. tib. ksero-form (yara dərmanı).

КСЕРОФÓРМНЫЙ kim. tib. **ксероформ** söz. sıf.

КСИЛОГРАФ м ksiloqraf (ağac üzərində işləyən oymacı).

КСИЛОГРАФИЧЕСКИЙ хüs. **ксилография** söz. sıf.

КСИЛОГРАФИЯ ж хüs. ksiloqrafiya (1. ağac üzərində naxış açma sənəti; 2. ağac üzərində qıvıyura).

КСИЛОЛИТ м ksilolit (tərkibində taxta kə-pəyi, asbest və s. olan süni tikinti materi-ali).

КСИЛОЛИТОВЫЙ прил. ksilolit, ksilolit-dən qayrılmış.

КСИЛОФОН м mus. ksilofon (kiçik qutu üzərinə bənd edilmiş ağac lövhəciklərdən ibarət, toxmacıqlarla çalınan musiqi aləti).

КСТАТИ нареч. 1. yeri gəlmişkən, vaxtı ikən, tam vaxtında, məqamında, yerində;

сказать кстати yerі gəlmişkən demək; это для меня очень кстати bu mənim üçün lap yerində oldu; ты пришёл кстати sən lap məqamında (yerində) gəldin; 2. fürsətdən istifadə edərək, eyni zamanda, bir dəfəlik (... da, ... də adatları ilə də ifadə olunur); если будете в институте, кстати заходите ко мне институтда olsanız, mənə də dəyin; 3. в знач. вв. сл. sözgəlişi, hə, bir də, yaxşı yadıma düşdü, yaxşı ağılıma gəldi; 4. как нельзя кстати lap yerində, lap yerinə düşdü.

КТО МЕСТ. 1. kim; кто это сказал? bunu kim dedi?; кто кого? kim kimi?; если кто придёт, скажи что... kim gəlsə, de ki...; кого вы спрашиваете? kimi soruşursunuz?; 2. kimdir? кто там? kimdir o?; 3. fəli şifətlərlə ifadə olunur: кто не работает, тот не ест işləməyən dişləməz; записывайтесь, кто желает arzu edənlər yazılsınlar; 4. не кто иной, как ... ancaq o; кто бы ни hər kəs, kim olursa olsun; мало ли кто чохлары; всякий, кто (каждый, кто) hər kim; кто бы ни hər kəs, kim olsa; кто ни на есть kim oldu, hər kəs.

КТО-ЛИБО МЕСТ. birisi, kim olsa, hər kəs olsa.

КТО-НИБУДЬ МЕСТ. birisi, kim olursa olsun, hər kəs olursa olsun.

КТО-ТО МЕСТ. kim isə.

КУАФЁР м köhn. bərbər, dəllək.

КУБ м kub (1. riyaz. bütün üzləri kvadrat olan altıüzlü; 2. riyaz. hər hansı bir kəmiyyətin 3-cü dərəcəsi; 3. bir kub metrə bərabər həcm ölçüsü; 4. distillə və ya maye qaynatmaq üçün iri qazan).

КУБАНЕЦ м (мн. кубанцы) Kuban kazakı.

КУБАНКА ж kubanka (1. buğda növü; 2. paraq).

КУБАРЕМ нареч. başaşağı, təpəsi üstə.

КУБАРЬ м тәһ. fırfıra.

КУБАТУРА ж мн. нет kubatura (bir yerin və ya qabın kub hesabı həcmi).

КУБИЗМ м мн. нет kubizm (XX əsrin əvvəllərində rəssamlıqda: obyektləri ən sadə həndəsi fiqurlar şəklində verməkdən ibarət cərəyan).

КУБИК м 1. куб söz. kiç.; kiçik kub; 2. kub-santimetr (ölçü); два кубика крови iki kubsantimetr qan; 3. kubik (kiçik kub şəklində şey, oynacaq və s.).

КУБИНЕЦ м (мн. кубинцы) kubalı (Kuba Respublikası vətəndaşı).

КУБИНКА ж kubalı qadın (qız).

КУБИСТ м рəss. kubist (kubizm tərəfdarı olan rəssam).

КУБИСТКА ж бəх кубист.

КУБИСТСКИЙ рəss. кубист və кубизм söz. sif.

КУБИЧЕСКИЙ 1. куб söz. sif.; kubik; кубическая форма kub forması; кубический метр kub metr.

КУБОВОЙ 1. kub (4-cü mənada) söz. sif.; 2. в знач. суц. кубовая ж qazanxana, kub otağı.

КУБОВИДНЫЙ прил. kubşəkilli, kubaoxşar.

КУБОВЩИК м kuba baxan işçi.

КУБОВЫЙ прил. tünd-göy rəngli.

КУБОК м 1. qədəh, piyalə; кубок вина bir qədəh şərab; 2. kubok (idman yarışlarında birincilik qazananlara verilən böyük vaz).

КУБОМЕТР м kubmetr, bir kubmetr.

КУБРИК м дəniz. kubrik (gəmidə alt paluba).

КУБЫШЕЧКА ж кубышка (1-ci və 3-cü mənalarda) söz. kiç.

КУБЫШКА ж 1. тәһ. küpə, bardaq; 2. da-xıl; 3. dan. zar. gombul (qısaboylu kök qadın, qız); 4. bot. sarı suzanbağı; 4. класть деньги в кубышку pul yığmaq.

КУВАЛДА ж güz, ağır çökic.

КУВЕРТ м köhn. süfrə ləvazimatı (süfrədə hər bir adama lazım olan qab-qacaq və s.).

КУВШИН м səhəng, dəsti, bardaq.

КУВШИНКА ж bot. ağ suzanbağı.

КУВШИНКОВЫЕ мн. (ед. кувшинковое ср) bot. suzanbağı fəsiləsi.

КУВШИННЫЙ кувшин söz. sif.

КУВШИНЧИК м кувшин söz. kiç.

КУВЫРК межд. dan. kölləmayallaq, kölləmayallaq getmək.

КУВЫРКАНЬЕ ср dan. mayallaq vurma, mayallaq.

КУВЫРКАТЬ несов. dan. mayallaq vurdurmaq, başı üstə çevirmək.

КУВЫРКАТЬСЯ несов. dan. mayallaq vurmaq, başı üstə çevirmək, dombalaq aşmaq.

КУВЫРКНУТЬ сов. и однокр. бəх кувыркать.

КУВЫРКНУТЬСЯ сов. и однокр. бəх кувыркатся.

КУВЫРКОМ нареч. dan. kölləmayallaq; полететь кувырком kölləmayallaq gəlmək.

КУВЫРОК м idm. mayallaq, dombalaq, tullanma, hoppanma.

КУГА ж göl qamışı.

КУГУАР м zool. kuquar (Amerikada yaşayan vəhşi pişik; puma).

КУДА нареч. 1. haraya? hara; куда он уехал? o haraya getmişdir; куда вы положили мою книгу? mənim kitabımı hara qoymuşsunuz?; 2. nə üçün? nəyə lazım?; куда вам столько денег? bu qədər pul nəyinizə lazımdır? 3. dan. daha, daha çox; куда лучше daha yaxşıdır (o hara, bu hara); 4. dan. bir yerə; если куда пойдете, скажите бир yerə getməli olsanız, deyin; 4. хоть куда dan. çox yaxşı, əla; куда как dan. köhn. çox, olduqca; куда ни кинь dan. hara baxsan, hər yerdə, hər tərəfdə, hər yanda; куда ни шло dan. olsun, yaxşı; куда там dan. mümkünmü?, ola bilməz, heç bir şey çıxmaz; идти, куда ветер дует бəх ветер; куда глаза глядят бəх глаз; куда Макар телят не гонял uzaqda, gedər-gəlməzdə; куда попало hara gəldi; harası gəldi.

КУДА-ЛИБО нареч. бəх куда-нибудь.

КУДА-НИБУДЬ нареч. бир yana, бир tərəfə, бир yerə; поставьте мой чемодан куда-нибудь çamadanımı бир yerə qoyun.

КУДА-ТО нареч. haraya isə; он куда-то ушёл o haraya isə getmişdir.

КУДАХТАНЬЕ ср мн. нет qaqqıldama (toyuq qaqqıldaması).

КУДАХТАТЬ несов. qaqqıldamaq (toyuq).

КУДЕЛЬ ж тәһ. kətan lifi, kəndir lifi; da-raqağızı.

КУДЕЛЬНЫЙ кудель söz. sif.

КУДЕРЬКИ ед. нет dan. кудри söz. kiç. və oxş.

КУДЕСИТЬ несов. köhn. hoqqa çıxartmaq, oyun çıxartmaq.

КУДЕСНИК м köhn. sehrbaz, falçı, cadugər.

КУДЛАСТЫЙ, КУДЛАТЫЙ прил. dan. pırtlaşıq saçlı, pərişan saçlı.

КУДРЕВАТЫЙ прил. dan. 1. бир qədər qıvrım; 2. buruqtəhər.

КУДРИ ед. нет qıvrım saç, buruq saç; saç, zülf.

КУДРЯВИТЬСЯ несов. dan. qıvrılmaq, burulmaq (saç).

КУДРЯВОСТЬ ж мн. нет 1. qıvrımlıq, buruqluq (saç); 2. məc. qıvrıcılıq; 3. təmtəraq (lılıq).

КУДРЯВЫЙ прил. 1. qıvrımsaç, buruqsaç; кудрявый мальчик qıvrımsaç oğlan; 2. qıvrım-qıvrım, buruq-buruq; 3. məc. qıvrıcılıq; 4. məc. təmtəraqlı, bəzakli, zınnətli; кудрявый стиль təmtəraqlı üslub; 4. кудрявый почерк əyri-üyrü xətt.

КУДРЯШ м тәһ. qıvrımsaç (oğlan).

КУДРЯШКИ ед. нет dan. кудри söz. kiç. və oxş.

КУЗЕН м köhn. əmioğlu, dayıoğlu, bibioğlu, xalaoglu.

КУЗИНА ж köhn. əmiqızı, dayıqızı, bibiqızı, xalaqızı.

КУЗНЕЦ м dəmirçi; профессия кузнеца dəmirçilik.

КУЗНЕЦКИЙ köhn. кузнец söz. sif.

КУЗНЕЧИК м zool. şala cırcırma.

КУЗНЕЧИТЬ несов. тәһ. dəmirçilik etmək.

КУЗНЕЧНЫЙ кузнец söz. sif.; кузнецкий молот dəmirçi güzrü; кузничная мастерская dəmirçixana; кузничное дело dəmirçilik; кузничный пех dəmirçi sexi.

КУЗНИЦА ж 1. dəmirçixana; 2. məc. mənbə, ocaq.

КУЗОВ м (мн. кузовы и кузова) 1. zənbil, səbət; 2. kuzov, ban, gövdə; автомобильный кузов avtomobil kuzovu (gövdəsi).

КУЗОВНОЙ кузов (2-ci mənada) söz. sif.

КУЗОВОК м balaca zənbil, balaca səbət.

КУЗОВЩИК м kuzovçu (avtomobil kuzovu qayıran və ya təmir edən usta).

КУЗЬКА м zool. k. t. taxıl sümürgəni (taxıla ziyan verən cücü).

КУЗЬКИН: *показать кузькину мать кому* *dan.* dədəsini yandırmaq, dərşini vermək.

КУКАРЭКАТЬ *несов. тәһ.* quqquluqu etmək, banlamaq.

КУКАРЭКНУТЬ *сов. и однокр. тәһ.* bax kукарекасть.

КУКАРЕКУ (*səs təqlidi*) quqquluqu (*xoruz banı*).

КУКИШ *м* *şiş* (*birisinə istehza və ya sataşmaq üçün əlini yumruq kimi yumub, baş barmağını şahadət barmağı ilə orta barmaq arasından çıxarib göstərmə*); **КУКИШ** *с маслом получить (дать)* *dan.* heç nə almamaq, heç nə verməmək; (*показать*) **кукиш в кармане *dan.* dalınca hədələmək.**

КУКЛА *ж* **1.** kukla, gəlin (*oyuncaq*); **2. тәс.** müqəvva.

КУ-КЛУКС-КЛАН *м* ku-kluks-klan (ABŞ-da faşist təşkilatı).

КУКЛУКСКЛАНОВЕЦ *м* ku-kluks-klan üzvü, kukluksklançı.

КУКОВАНИЕ *ср. мн. нет* quqquldama.

КУКОВАТЬ *несов.* quqquldamaq.

КУКОЛКА *ж* **1.** kukla *söz. kiç. və oxş.:* **2. тәс.** kukla (*qəşəng geyinmiş gözəl qız uşağı*); **3. zool.** pup.

КУКОЛЬ *1. мн. нет* *bot.* qaramuq otu.

КУКОЛЬ *2. мн. нет* *dan.* kukol (*rahib papağı*).

КУКОЛЬНИК *м* **1.** kukla, gəlin ustası; **2. dan.** kukla teatrının artisti və ya rejissoru.

КУКОЛЬНЫЙ *кукла söz. şif.:* **кукольный театр** kukla teatrı; **кукольная комедия** riyakarlıq, hoqqabazlıq.

КУКСИТЬСЯ *несов. dan.* kefsiz olmaq, kefi olmamaq; qəşəbağını tökmək.

КУКУ (*səs təqlidi*) ququ (*ququ quşunun səsi*).

КУКУРУЗА *ж* *мн. нет* qarğıdalı.

КУКУРУЗНЫЙ, КУКУРУЗОВЫЙ *кукуруза söz. şif.*

КУКУШЕНИЙ *кукушка söz. şif.*

КУКУШКА *ж* quququşu.

КУКУШОНОК *м* quququşu balası.

КУЛАГА *ж* *тәһ.* kulaqa (*xəşil*).

КУЛАК *1. м* **1.** yumruq; **бить кулаками** yumruqlamaq; **2. тәс.** düşməne qəti zərbə vurmaq üçün bir yerə toplanmış qo-

şunlar; **◇ смеяться в кулак** bigəlti gül-mək, gülüşünü gizlətmək; **отведать кулаков** kötək yemək; **дать волю кулакам** yumruğunu işə salmaq, kötəkləmək; **зажать в кулак** tamamilə özünə tabe etmək, mum eləmək; **не жалеть кулаков** var gücü ilə; **принять в кулаки** döymək, əzişdirmək.

КУЛАК *2. м* qolçomaq.

КУЛАЦКИЙ *кулак 2. söz. şif.*

КУЛАЧЕСТВО *ср. мн. нет* *собр.* qolço-maqlar; **ликвидация кулачества как класса** qolçomaqların bir sinif kimi ləğv edilməsi.

КУЛАЧКА *ж* qolçomaq qadın.

КУЛАЧКИ: **биться на кулачках, идти на кулачки** *dan.* yumruqlaşmaq, yumruq davasına girişmək.

КУЛАЧКОВЫЙ *кулачок (2-ci mənada) söz. şif.:* yumruqcuqlu; **кулачковый вал** yumruqcuqlu val.

КУЛАЧНЫЙ *кулак 1. söz. şif.:* **кулачный бой** yumruq davası; **◇ кулачное право** zorakılıq, yumruq qanunu, qolugüclülük hüququ.

КУЛАЧОК *м* **1.** кулак **1. söz. kiç.:** **2. tex.** yumruqcuq.

КУЛАЧЬЕ *ср. мн. нет* *собр.* *dan.* qolço-maqlar.

КУЛЕБЯКА *ж* kulebyaka (*içində ət, balıq, kələm və s. olan qutab*).

КУЛЁК *м* (*мн. кульки*) **1.** həsir torba; **2.** kağız paket, kağız kisə; **◇ из кульки в рогожку попасть** *dan.* qəşə qayıran yerdə gözü də çıxartmaq.

КУЛЁЧЕК *м* **кулёк söz. kiç.**

КУЛЁШ *м* *dan.* sıyıq, xəşil.

КУЛИ *м* *нескл.* kulı, hambal, arabacı, qara fəhlə (*Hindistanda, Yaponiyada*).

КУЛИГА *ж* *тәһ.* tala (*məşədə ağacları qırılıb, şum üçün təmizlənmiş yer*).

КУЛИК *м* *zool.* cüllüt (*quş*).

КУЛИКАТЬ *несов. тәһ.* sərxoşluq etmək.

КУЛИНАР *м* aşpaz.

КУЛИНАРИЯ *ж* *мн. нет* **1.** aşpazlıq; **курсы** *кулинарии* aşpazlıq kursu; **2. собр.** yeməklər, xörəklər; **восточная кулинария** Şərqi xörəkləri.

КУЛИНАРКА *ж* aşpaz qadın (*qız*).

КУЛИНАРНЫЙ *кулинария söz. şif.*

КУЛИСНЫЙ *кулиса söz. şif.*

КУЛИСЫ *мн. (ед. кулиса ж)* **1.** kulisa (*səhnədə yan dekorasiyalar*); **2. тәс.** akt-yor mühiti; **3. ling.** qol (*maşında*); **◇ за кулисы** səhnə dalına; **за кулисами** gizli, məxfi, xəlvəti.

КУЛИЧ *м* kulic (*yağlı, şirin kökə; pasxa çörəyi*).

КУЛИЧКИ: **к чёрту на кулички** *dan.* dünyanın o başına; **у чёрта на куличках** *dan.* dünyanın o başında; **чёртовы кулички** *dan.* dünyanın o başı.

КУЛИЧНЫЙ *кулич söz. şif.*

КУЛОН *1. м* fiz. kulon (*elektrik yükü miqdarının ölçü vahidi*).

КУЛОН *2. м* kulon (*boyunbağıda və ya saat zəncirində qiymətli daş*).

КУЛТЫШКА *ж* *dan.* bax *культя*.

КУЛУАРНЫЙ *кулуар söz. şif.:* **кулуарные встречи** kuluar görüşmələri (*qeyri-rəsmi, iclasdan xaric görüşmələr*).

КУЛУАРЫ *мн.* kuluar (*parlamentdə və s.-də nümayəndələrin istirahəti, bir-birilə görüşməsi, fikir mübadiləsi və s. üçün iclas zalı xaricində olan otaqlar*); **◇ (беседа) в кулуарах; (слухи) из кулуаров** kuluar söhbətləri (*xəbərləri*); *qeyri-rəsmi söhbətlər, xəbərlər*.

КУЛЬ *м* **1.** qarçaq (*iri həsir kisə*); **2. köhn.** kul (*keçmişdə 9 puda yaxın dan və ya un ölçüsü*).

КУЛЬМИНАЦИОННЫЙ *кульминация söz. şif.:* ən yüksək; **кульминационная точка** ən yüksək nöqtə.

КУЛЬМИНАЦИЯ *ж* **1. astr.** kulminasiya (*göy cisminin meridiandan keçməsi*); **2. тәс.** ən yüksək nöqtə (*inkişafın, yüksəlişin, gərginliyin ən yüksək nöqtəsi*).

КУЛЬМИНИРОВАТЬ *сов. и несом.* **1. astr.** meridiandan keçmək (*göy cismi haqqında*); **2. тәс.** yüksəlişin, inkışafın ən yuxarı pilləsinə çatmaq.

КУЛЬТ *м* **1.** kul; **ayın, ibadət, sitayiş, dini ayinlər**; **2. тәс.** pərəstiş, sitayiş, təzim; **◇ служители культа** ruhanilər, din xadimləri.

КУЛЬТИВАТОР *м* *к. т.* kultivator (*torpaq-yumşaldan maşın*).

КУЛЬТИВАТОРНЫЙ *м* *к. т.* *культиватор söz. şif.*

КУЛЬТИВАЦИОННЫЙ *к. т.* *культивация söz. şif.*

КУЛЬТИВАЦИЯ *ж* *мн. нет* *к. т.* *kultivasiya (kultivatorla becərilmə)*.

КУЛЬТИВИРОВАНИЕ *ср. мн. нет* **1.** becərmə, yetişdirmə; **2. тәс.** tətbiq etmə, həyata keçirmə, dəb salma.

КУЛЬТИВИРОВАТЬ *несов.* **1.** becərmək, yetişdirmək; **культивировать лимоны** limon yetişdirmək (*becərmək*); **2. тәс.** yaymaq, tətbiq etmək, həyata keçirmək, dəb salmaq; **культивировать новые технические приёмы** yeni texniki üsullar tətbiq etmək.

КУЛЬТИВИРОВАТЬСЯ *несов.* **1.** becəril-mək, yetişdirilmək; **2. тәс.** tətbiq edil-mək, həyata keçirilmək, yayılmaq.

КУЛЬТМАССОВЫЙ *прил.* mədəni-kütləvi; **культмассовая работа** mədəni-kütləvi iş.

КУЛЬТОВЫЙ *культ söz. şif.*

КУЛЬТПОХОД *м* mədəni yürüş (*mədəni-maarif məqsədilə kütləvi yürüş*).

КУЛЬТПРОП *м* mədəniyyət və təbliğat şöbəsi (*1920-30-cu illərdə partiya və sovet orqanları yanında*).

КУЛЬТПРОСВЕТАБОТА *ж* (*культурно-просветительная работа*) mədəni-maarif işi.

КУЛЬТРАБОТНИК *м* mədəni-maarif işçisi.

КУЛЬТРАБОТНИЦА *ж* mədəni maarif işçisi olan qadın (*qız*).

КУЛЬТОВАРЫ *мн.* mədəniyyət malları (*kütlələrin mədəni ehtiyaclarına lazım olan mallar*).

КУЛЬТУРА *ж* **1.** mədəniyyət; **национальная культура** milli mədəniyyət; **2. к. т.** becərilmə, bəslənmə, yetişdirilmə; **культура хлопка** pambıq becərilməsi; **3. к. т.** bitki, becərilən bitki; **зерновые культуры** dənli bitkilər; **кормовые культуры** yem bitkiləri; **масличные культуры** yağlı bitkilər; **4. bakt.** kultura (*laboratoriya üsulu ilə yetişdirilən bitkilər, bakte-riyalar və s.*).

КУЛЬТУРНИК *м* kütləvi mədəni iş rəhbəri (*sanatoriyalarda, idarələrdə və s.-də*).

КУЛЬТУРНИЦА *ж* sanatoriyalarda və s.-də kütləvi mədəni iş aparən qadın (qız).

КУЛЬТУРНИЧЕСКИЙ 1. *культуристик* *сөз. сиф.*; 2. *культуричество* *сөз. сиф.*

КУЛЬТУРНИЧЕСТВО *ср мн. нет* mədəniyyətçilik (*siyası işi unudaraq, ancaq mədəni işlə məşğul olma*).

КУЛЬТУРНО *нареч.* mədəni (surətdə); *культурно вести себя* özünü mədəni aparmaq.

КУЛЬТУРНО-БЫТОВОЙ *прил.* mədəni-məişət -[i-]; *культурно-бытовое обслуживание* mədəni-məişət xidməti.

КУЛЬТУРНО-ВОСПИТАТЕЛЬНЫЙ *прил.* mədəni-tərbiyə -[i-]; *культурно-воспитательная работа* mədəni-tərbiyə işi.

КУЛЬТУРНО-МАССОВЫЙ *прил.* mədəni-kütləvi; *культурно-массовая работа* mədəni-kütləvi iş.

КУЛЬТУРНО-ПРОСВЕТИТЕЛЬНЫЙ *прил.* mədəni-maarif -[i-]; *культурно-просветительные учреждения* mədəni-maarif müəssisələri.

КУЛЬТУРНОСТЬ *ж мн. нет* mədənilik.

КУЛЬТУРНЫЙ *прил.* 1. mədəni; *культурный человек* mədəni adam; *культурные потребности* mədəni tələbat; *культурный уровень* mədəni səviyyə; 2. becərilən, yetişdirilən, ökilen; *культурные растения* yetişdirilən bitkilər.

КУЛЬТУРТРЕГЕР *м* kulturtreger (*mədəniyyət pərdəsi altında geridə qalan xalqları əsarət altına alan müəstəmləkəçilərə istehza ilə verilən ad*).

КУЛЬТУРТРЕГЕРСКИЙ *культуртрегер* *сөз. сиф.*

КУЛЬТУРТРЕГЕРСТВО *ср мн. нет* kulturtregerlik (*бax культуристер*).

КУЛЬФОНД *м* kultfond (*mədəni-maarif ehtiyacları üçün ayrılan pul fondu*).

КУЛЬФОНТ *м* (культурный фронт) mədəniyyət cəbhəsi.

КУЛЬШЕФ *м* (культурный шеф) mədəni şef (*bir idarədə, müəssisədə və s.-də mədəni-maarif işini qurmağı öz öhdəsinə götürən təşkilat*).

КУЛЬТЯ *ж* güdül (*kəsilmiş əl-ayaqların üstündə qalan hissəsi*).

КУЛЬТЯПКА *ж дан. бax культуя.*

КУМ *м* (мн. *кумовья*) köhn. хаç atalığı, kirvə.

КУМА *ж köhn.* 1. хаç analığı, kirvə (*бax кум*); 2. *rus xalq nağıllarında: tülkünün ləğəbi* (*Azərbaycan nağıllarında bunun qarşılığı "baba" -dır: "tülkü-baba"*).

КУМАНЕК *м дан. кум* *сөз. охş.*

КУМАНИКА *ж мн. нет* bot. dəliböyürt-kən.

КУМАЧ *м мн. нет* qumaş (*al-qırmızı rəngli pambıq-parça*).

КУМАЧНЫЙ *кумач* *сөз. сиф.*; qumaşdan tikilmiş; *кумачная рубашка* qumaş köynək.

КУМАЧОВЫЙ *бax кумачный.*

КУМЕКАТЬ *несов. дан.* düşünmək, fikir-leşmək.

КУМИР *м* 1. бүт, sənəm; 2. *мәс. pərəstiş-gah, qibləgah; 0* *создатель (сотворитель) се-бе кумир, возвести в кумир* pərəstiş et-mək, sitayiş etmək, tapınmaq.

КУМИРЯ *ж* bütxana.

КУМИТЬСЯ *несов. мәш.* 1. kirvə olmaq; 2. *мәс. dostlaşmaq.*

КУМОВСКОЙ *кум* *сөз. сиф.*

КУМОВСТВО *ср мн. нет* 1. kirvəlik; 2. *мәс. qohumbazlıq, dostbazlıq.*

КУМУЛЯЦИЯ *ж мн. нет* tib. kumulyasiya (*organizmdə dərman maddələrinin və ya zəhərlərin toplanması*).

КУМУШКА *ж дан. 1. кум* *сөз. охş.* kirvə-cik; 2. *сөзгөздирən, xəbərci, qeybətçi (qadın).*

КУМЫК *м* (мн. *кумыки*) qumuq (*Dağıstan xalqlarından biri*).

КУМЫКСКИЙ *кумык* *сөз. сиф.*; *кумык-ский язык* qumuq dili.

КУМЫС *м мн. нет* qımız (*at südündən hazırlanan içki*).

КУМЫСНИК *м дан.* qımızla müalicə olu-nan xəstə.

КУМЫСНЫЙ *кумыс* *сөз. сиф.*

КУМЫСОЛЕЧЕБНИЦА *ж* qımız müalicə-xanası; qımız sanatoriyası.

КУМЫСОЛЕЧЕБНЫЙ *кумысолечение* *сөз. сиф.*; *кумысолечебный курорт* qı-mız müalicəsi kurortu.

КУМЫСОЛЕНИЕ *ср мн. нет* qımızla müalicə.

КУМЫЧКА *ж* qumuq qadın (qız).

КУН *м мн. нет* köhn. qan bahası.

КУНАК *м* qonaq, dost.

КУНАЦКИЙ *кунак* *сөз. sof.*

КУНАЧЕСТВО *ср мн. нет* etn. qonaq-pə-rəstlik, dostpərəstlik.

КУНГАС *м* kunqas (*Uzaq Şərq dənizlərində işlədilan avarlı ya yelkənli qayıq*).

КУНЖУТ *м* bot. küncüt.

КУНЖУТНЫЙ *кунжут* *сөз. сиф.*; *кунжут-ное масло* küncüt yağı.

КУНИЙ *прил.* 1. dələ -[i-]; *куний мех* dələ xəzi; 2. dələ dərisindən tikilmiş; 3. *в знач. сущ. куньи* *мн. zool.* dələlər.

КУНИЦА *ж* 1. *zool.* dələ; 2. dələ xəzi, dələ dərisi.

КУНСТКАМЕРА *ж тар.* kunstkamera, ənti-qəxana (*qədimdə: muzey, nadir şeylər saxlanılan yer*).

КУНТУШ *м* kuntuş (*keçmiş zamanlarda polyak və ukraynalıların geydiyi kaftan*).

КУНШТЮК *м köhn. дан.* hoqqəbazlıq, kələk.

КУПА *ж köhn.* yığın, qrup, dəstə.

КУПАЛЕНКА *ж купальня* *сөз. кіç.*

КУПАЛЬНЫЙ *прил.* çimmə -[ü-]; *купальный сезон* çimmə mövsümü.

КУПАЛЬНЯ *ж* dəniz hamamı, çay hamamı.

КУПАЛЬЩИК *м* 1. çimən; 2. çimməyi se-vən (adam).

КУПАЛЬЩИЦА *ж* 1. çimən qadın (qız) 2. çimməyi seven qadın (qız).

КУПАНИЕ *ср* 1. çimmə; 2. çimdirmə.

КУПАТЬ *несов.* çimdirmək.

КУПАТЬСЯ *несов.* çimmək; 0 *купаться в золоте* *мәс. дан.* qızıl içində üzmək; *купаться в крови* qan içində üzmək.

КУПЕ *ср* нескл. kupe (*sərnişin vaqonunda: ayrıca otaq*).

КУПЕЙНОСТЬ *ж д. у* kupelilik.

КУПЕЙНЫЙ *прил.* *д. у.* kupeli; *купейный вагон* kupeli vaqon.

КУПЕЛЬ *ж* (dini) kupel (*хаç suyunu sal-maq üçün böyük qab, çən*).

КУПЕЦ *м* (мн. *купцы*) tacir.

КУПЕЦКИЙ *прил. дан.* 1. *бax купечес-кий*; 2. *alverçi -[i-]; купецкая манера* alverçi ədəsi.

КУПЕЧЕСКИЙ *купец* *сөз. сиф.*

КУПЕЧЕСТВО *ср мн. нет* *собр.* 1. tacir-lər; 2. *inq. əv.* tacir silki, tacir təbəqəsi.

КУПИДОН *м köhn.* kupidon (1. *Roma əsa-tirində: eşq allahı*; 2. *mәс. qılman, mələk (göyçək oğlan və ya qız mənasında)*).

КУПИРОВАННЫЙ *прил.* kupeli; *купи-рованный вагон* kupeli vaqon.

КУПИТЬ *сов.* 1. almaq (*satin almaq*); 2. rüş-vətlə aldatmaq, rüşvətlə ələ almaq; 0 *за что купил, за то и продаю* camaat de-yəni deyirəm; eşitdiyimi deyirəm; *ку-пить kota в мешке* *бax кот.*

КУПЛЕННЫЙ *прич.* alınmış, satın alınmış.

КУПЛЕТ *м* kuplet (1. *şərdə, nəğmədə: band*; 2. *meyxana*).

КУПЛЕТНИК *м* kupletçi, meyxana deyən.

КУПЛЕТИСТКА *ж* kupletçi (meyxana de-yən) qadın (qız).

КУПЛЯ *ж мн. нет* alqı; *купля и продажа* alqı-satqı.

КУПНО *нареч.* köhn. birlikdə, bir yerdə.

КУПОЛ *м* (мн. *купола*) günbəz, qübbə.

КУПОЛОВИДНЫЙ *прил.* *бax куполооб-разный.*

КУПОЛООБРАЗНЫЙ *прил.* günbəzşəkilli, qübbəşəkilli; günbəz kimi.

КУПОЛЬНЫЙ *купол* *сөз. сиф.*: günbəz şək-lində olan.

КУПОН *м* kupon (1. *iqт. qiymətli kağızların faiz talonu*; 2. *teatr lojasında yer tutmaq üçün билет*; 3. *bir paltarlıq parça*).

КУПОННЫЙ *купон* *сөз. сиф.*

КУПОРОС *м мн. нет* kim. kuporos (*ağır metalların sulfat duzu*).

КУПОРОСНЫЙ *kim. купорос* *сөз. сиф.*

КУПРИТ *м* geol. kuprit (*qırmızı mis filizi*).

КУПЦОВСКИЙ *прил. дан.* tacirsayağı, ta-cir kimi.

КУПЧАЯ *ж* *бax купчий.*

КУПЧИЙ *прил.*: *купчая крепость* köhn. qəbalə, kupçı kağızı (*yer, mülk kağızı*).

КУПЧИК *м дан. nifr.* tacir, cavan tacir.

КУПЧИХА *ж köhn.* 1. tacir qadın (qız); 2. tacir arvadı.

КУПЮРА *ж* kupyura (1. *ədəbi, elmi və s. əsərdə ixtisar*; 2. *mal. qiymətli kağızın ayrıca talonu*).

КУР *м: как кур во щи* (попал) *дан.* işə düşdü, cəncələ düşdü, əngələ düşdü.

КУРА ж *məh.* toyuq.

КУРАГА ж *мн. нет* kuraqa, qaysı qurusu, ərik qaxı.

КУРАЖ ж *köhn.* sərbəstlik, təklifsizlik, cəsarət; *♦ быть в кураже* *dan.* kefli olmaq; dəm olmaq.

КУРАЖИТЬСЯ *несов. dan.* 1. biabırçılıq etmək, ədəbsizlik etmək; xuliqanlıq etmək; həyasızlıq etmək, sirtıqlıq etmək; 2. əzilib-büzülmək, naz satmaq.

КУРАНТ м *xüs.* kurant (*boyaq əzmək üçün toxmaq*).

КУРАНТЫ *ед. нет* kurant, qüllə saati (*qala bürclərində zəng və ya musiqi çalan saat*); Кремлёвские куранты Kremlin saati.

КУРАРЕ *сп. нескл.* kurare (*bitkidən alınan tünd zəhər*).

КУРАТОР м 1. baxan, nəzarət edən; 2. *köhn.* qəyyum, hamı; 3. *tib.* kurator (*klinikada xəstəliyin gedişini müşahidə edən tələbə*).

КУРАТОРСКИЙ куратор *söz. sif.*

КУРАТОРСТВО *сп.* kuratorluq (bax *кура-тор*).

КУРБЕТ м 1. *идм.* kurbet (*atın qabaq ayaqlarını yığaraq sıçraması*); 2. *идм.* tullanma üsulu (*akrobatikada*); 3. *məc.* şiltaq.

КУРГАН м 1. *tar.* kurqan (*qədim qəbirlər üzərində təpə*); 2. təpə.

КУРГАННЫЙ курган *söz. sif.*; курганные раскопки *arxeol.* kurqan qazıntıları.

КУРГУЗЫЙ *прил.* 1. gödək, dar (*paltar*); 2. lümək, quyuğukəsik.

КУРД м (*мн. курды*) kürd (*xalq*).

КҮРДСКИЙ курд *söz. sif.*; курдский язык kürd dili.

КУРДЮК м quyuq, qoyun quyuğu.

КУРДЮЧНЫЙ 1. курдюк *söz. sif.*; курдючное сало quyuq yağı; 2. quyuqlu; курдючная овца quyuqlu qoyun.

КУРДЯНКА ж kürd qadını (*qızı*).

КУРЕВО *сп. мн. нет* *dan.* tütün, tənəkə.

КУРЕНИЕ *сп. 1. мн. нет* çəkmə, çəkilmə (*papiros, cövhar, qatran və s.*); 2. *köhn.* ətirli tüstü almaq üçün yandırılan maddə.

КУРЕННОЙ курень (*2-ci mənada*) *söz. sif.*; куренной атаман *tar.* kuren atamanı.

КУРЁНОК м *məh.* bax *пылёнок*.

КУРЁНЬ м 1. *məh.* koma, daxma (*küləşdən qayrılan cadır*); 2. *tar.* kuren (*Zaporojye kazak qoşununun ayrıca hissəsi*).

КУРЗАЛ м kurzal (*kurortlarda ictimai binası*).

КУРИАЛЬНЫЙ курия *söz. sif.*; куриальная система выборов *kuriya* üzrə seçki üsulu.

КУРИВАТЬ *многокр.* bax *курить*.

КУРИЙ *məh.* bax *куриный*.

КУРИЛКА *дан.* 1. ж papiros çəkilən otaq; 2. м и ж çox papiros çəkən adam; *♦ жив курилка* *dan.* hələ sağdır, hələ də davam edir, ölməmişdir, yaşayır.

КУРИЛЬНИЦА ж *köhn.* ətirli maddələr yandırmaq üçün cihaz.

КУРИЛЬНЯ ж 1. papiros çəkilən otaq; 2. tiyəkxana.

КУРИЛЬЩИК м 1. çox papiros çəkən adam; 2. ...çəkən; курильщик опиума tiyəkçəkən, tiyəkçi.

КУРИЛЬЩИЦА ж 1. çox papiros çəkən qadın (*qız*); 2. ...çəkən (*tiyək və s. çəkən*) qadın (*qız*).

КУРИНЫЕ *мн. (ед. куриное сп.) zool.* toyuq fəsiləsi (*toyuq fəsiləsindən olan quşlar*).

КУРИНЫЙ курица *söz. sif.*; куриное яйцо *toyuq yumurtası*; *♦ куриная слепота* 1) *bot.* bax *лютик*; 2) *tib. dan.* gecə korluğu, şəbkorluq; куриная память *dan.* hafizəsizlik, huşsuzluq.

КУРИТЕЛЬНЫЙ *прил.* 1. çəkməli; курительный табак çəkməli tütün; 2. papiros çəkilən; курительная комната papiros çəkilən otaq.

КУРИТЬ *несов.* 1. çəkmək; курить папиросы papiros çəkmək; 2. çəkmək; курить водку araq çəkmək; курить смолу qatran çəkmək; 3. yandırmaq, tüstülətmək; *♦ курить фимиа* bax *фимиа*.

КУРИТЬСЯ *несов.* 1. çəkilmək, yanmaq; сырой табак плохо курится *nəm tütün* pis yandır (*çəkilir*); 2. tüstülənmək, yüngül tüstü vermək; вулкан курится *vulkan* tüstülənir; 3. buxarlanmaq, buğlanmaq; река курится çay buxarlanır.

КУРИЦА ж (*мн. куры*) 1. toyuq; 2. toyuq ətisi; *♦ мокрая курица* *dan.* aciz adam, bacarıqsız adam, işlanmış cüce; слепая курица *dan.* şəbkor, gecə koru; курам на смех *dan.* bişmiş toyuğun gülməyi

гəlir; денег куры не клюют (*у кого*) *dan.* pulu çoxdur, kalandır; писать, как курица лапой cızmaqara etmək, ilan-qurbağa yazmaq.

КУРИЯ ж *kuriya* (*bəzi seçki sistemlərində: seçicilərin silk, senz və s. əlamətlərinə görə dərəcələrə ayrılması*); *♦ папская курица, римская курица* *papa* *kuriyası* (*papa hakimiyyətinin baş orqanı*).

КУРКОВЫЙ *прил.* çaxmaqlı; курковое ружьё çaxmaqlı tüfəng.

КУРКУЛЬ м *qolçomaq* (*Ukraynada*).

КУРЛЫКАНЬЕ *сп.* qaqqılıt (*durna haqqında*).

КУРЛЫКАТЬ *несов. dan.* qaqqıldamaq, qaqqıldışmaq (*durna*).

КУРЛЫКНУТЬ *сов.* bax *курлыкать*.

КУРНИК м *məh.* 1. toyuq hini; 2. toyuq pirogu (*toyuq ətindən bişirilmiş piroq*).

КУРНО́Й *прил. dan.* bacasız; курная изба *bacasız daxma*; курной угол *xüs.* qatranlı kömür.

КУРНОСЫ́Й м *findiqburun*.

КУРНУТЬ *однокр.* bax *курить*; bir qullab çəkmək (*papirosdan*).

КУРОВО́Д м *toyuqçu* (*toyuqçuluq mütəxəssisi*).

КУРОВО́ДСТВО *сп. 1. мн. нет* *toyuqçuluq*; 2. *toyuqçuluq* təsərrüfatı.

КУРОВО́ДЧЕСКИЙ *куроводство* *söz. sif.*; *куроводческое хозяйство* *toyuqçuluq* təsərrüfatı.

КУРО́К м çaxmaq (*tüfəngdə*).

КУРОЛЕСИТЬ *несов. dan.* 1. dəcəllik etmək, nadincilik etmək; 2. qalmaqal salmaq, cəncəl salmaq, şuluqluq salmaq.

КУРОПА́ТКА м *zool.* koklik.

КУРОПА́ТКОВЫЙ *куропатка* *söz. sif.*

КУРО́РТ м *kurort* (*təbii müalicə vasitələri olan yer*).

КУРО́РТНИК м *kurortçu*.

КУРО́РТНИЦА ж *kurortçu qadın* (*qız*).

КУРО́РТНЫЙ *курорт* *söz. sif.*

КУРО́РТОЛОГ м *kurortoloq* (*kurortologiya mütəxəssisi*).

КУРО́РТОЛЮ́ГИЯ ж *tib.* *kurortologiya* (*kurortların müalicə xassələrindən bəhs edən elm*).

КУРОСЛЕ́П м *bot.* bax *лютик*.

КУ́РОЧКА ж 1. *курица* *söz. kiç. və oxş.* fəgə; 2. *zool.* çil kəklik; *♦ водяная (болотная) курочка* *bax* *лысуха*; *горная курочка* *zool.* dağ fəgəsi.

КУРС м 1. yol, səmt, istiqamət; держать (взять) *курс на юг* *cənuba istiqamət almaq*; 2. *курс* (*bir fənnin şərh*); краткий *курс* *tarixin qısa kursu*; 3. *курс* (*təhsil və ya müalicə dövrü*); кончить *курс в университете* *universiteti bitirmək*; *курс* *лечения* *müalicə kursu*; 4. *курс* (*ali məktəblərdə bir ilin təhsil dərəcəsi, sinifi*); студент *третьего курса* *üçüncü kurs tələbəsi*; 5. *mal.* məzənnə; 6. *только мн.* *курсы* *kurs* (*məktəb*); *курсы по повышению квалификации* *ixtisası artırma kursu*; *♦ быть в курсе дела* *işdən xəbərdar olmaq*; *войти в курс дела* *işə bələd olmaq*; *вести в курс дела* *bax* *вести*; *держат в курсе* *çəgo* *xəbərdar etmək*, məlumat vermək.

КУРСА́НТ м *kursant* (1. *kursda oxuyan*; 2. *hərbi məktəb tələbəsi*).

КУРСА́НТКА ж *kursda oxuyan qadın* (*qız*).

КУРСА́НТСКИЙ *kursant* *söz. sif.*

КУРСИ́В м *matb.* kursiv (*əl yazısına oxşayan mətbəə şrifti*); *♦ курсив мой* *kursiv* *mənimdir* (*o deməkdir ki, sitatda kursivlə getmiş sözlər əslində deyil, müəllifin özü tərəfindən ayrılmışdır*).

КУРСИ́ВНЫЙ *курсив* *söz. sif.*; *курсивный шрифт* *kursiv şrift*.

КУРСИ́РОВАТЬ *несов.* *işləmək* (*müəyyən istiqamət üzrə müntəzəm işləmək, gedib-gəlmək*); *между городами курсируют самолёты* *şəhərlər arasında təyyarələr* *işləyir*.

КУРСИ́СТ м *köhn.* *kursist* (*kurs müdavimi*).

КУРСИ́СТКА ж *köhn.* *kursistka* (*inqilabdan qabaq Rusiyada ali qız məktəbi tələbəsi*).

КУРСО́ВКА ж *kursovka* (*kurortda müalicə və yeməkdən istifadə etmək üçün vəsiqə*).

КУРСО́ВЫЙ *курс* *söz. sif.*; *курсовое собрание студентов* *tələbələrin kurs yığıncağı*.

КУРСО́ВОЧНЫЙ *курсовка* *söz. sif.*

КУРСО́РНЫЙ: *курсорное чтение* *iti oxu* *üsulu* (*xarici dillərin tədrisində*).

КЎРСЫ *только мн.* бax курс 6-сı мәнәдә.
КЎРТАГ *м көһн.* qəbul, təşrifət (çar sarayında).

КЎРТАЖ *м көһн.* dəllal(lıq) haqqı, dəllallıq.

КЎРТАЖНЫЙ куртаж *сөз. сif.*

КУРТИЗАНИТЬ *несов. көһн.* mazaqlaşmaq, dilxoşluq etmək.

КУРТИЗАНКА *ж көһн.* kurtizanka (yüksək zümrələrə mənsub yüngül əxlaqlı, macəracı qadın).

КУРТИНА *ж 1.* çiçək ləki; *2. көһн.* kurtina (iki istehkam arasında sədd).

КУРТИННЫЙ куртина *сөз. сif.*

КЎРТКА *ж gödəkce.*

КЎРТОЧКА *ж куртка* *сөз. кіç.*

КЎРТОЧНЫЙ куртка *сөз. сif.*

КУРТУАЗНЫЙ *прил.* nəzakətli, çox ədəbli, mərifətli; lütfkar; *Q* *куртуазная литература* kurtuaz ədəbiyyat (Qərbi Avropa orta əsr saray ritsar ədəbiyyatı).

КУРУЛТАЙ *м* qurultay.

КЎРФЮРСТ *м tar.* kurfürst (feodal Almaniyada: imperator seçmək hüququna malik olan nüfuzlu knyaz).

КУРФЮРСТИНА *ж* kurfürst arvadı.

КУРЧАВИТЬ *несов.* burmaq, buruq-buruq etmək, qıvrımlaşdırmaq.

КУРЧАВИТЬСЯ *несов.* qıvrımlaşdırılmaq (saç).

КУРЧАВОЛОСЫЙ *прил.* qıvrımsaç, buruqsaç.

КУРЧАВОСТЬ *ж мн. нет* qıvrımlıq, buruqlıq; *курчавость волос* saçların qıvrımlığı.

КУРЧАВЫЙ *прил. 1.* qıvrım, qıvrıq, buruq; *2.* qıvrımsaç, buruqsaç; *курчавый ребёнок* qıvrımsaç uşaq; *3.* qıvrımyunlu, buruquyunlu; *курчавый баран* qıvrımyunlu qoç.

КУРЧОНОК *м təh.* bax cıplənok.

КЎРЫ: строить куры *көһн. zar.* dalınca düşmək.

КУРЬЕЗ *м* kuryoz, gülünc hadisə, məzəli hadisə, maraqlı hadisə; *Q* *ради курьеза* gülmək üçün, əyləncə üçün, məzə üçün.

КУРЬЕЗНОСТЬ *ж* gülünlük, məzəlilik, qəribəlik, maraqlılıq.

КУРЬЕЗНЫЙ *прил.* gülünc, gülməli, məzəli; qəribə, maraqlı; *курьезный случай* gülməli hadisə, qəribə əhvalat.

КУРЬЕР *м* kuryer (1. idarələrdə kağız paylayan işçi; 2. təcili tapşırıqlar üçün göndərilən xidmətçi; дипломатический курьер дипломатик кuryer).

КУРЬЕРСКИЙ 1. курьер *сөз. сif.; курьерская должность* kuryer vəzifəsi; *2. sürətli; курьерский поезд* sürətli qatar, sürət qatırı.

КУРЬЕРША *ж* kuryer qadın (qız).

КУРЯТИНА *ж мн. нет* toyuq əti.

КУРЯТИНКА *ж* курятина *сөз. кіç.* və oxş.

КУРЯТНИК *м 1.* toyuq hini; *2. təh.* toyuqsatan; *3. təh.* toyuqcul (qış, tülkü).

КУРЯТНИЦА *ж təh.* toyuqcul; *курятница* *лиса* toyuqcul tülkü.

КУРЯЩИЙ *прич. и прил. в знач. суц.* papiros çəkən; *этот вагон для курящих* bu vaqon papiros çəkənlər üçündür.

КУСАКА *м и ж dan.* dişləyən, qaran, qarpağan (heyvan).

КУСАНИЕ *ср* dişləmə.

КУСАТЬ *несов. 1.* dişləmək; *2.* qarmaq; *3.* dalamaq (gicikən); *4.* çalmaq, sancmaq, vurmaq (ilan və s.); *5.* kəsmək; *Q* *кусать (себе) локти* kor-peşman olmaq.

КУСАТЬСЯ *несов. 1.* dişləmək; *2.* qarmaq; *3.* bir-birini dişləmək (qarmaq), qarışmaq, çeynəşmək.

КУСАЧИЙ *прил. dan.* dişləyən; qarpağan

КУСАЧКИ *ед. нет. tex.* bax острогубцы.

КУСИ *межд.* tut! qar! (itə əmr).

КУСИЩЕ *м dan.* iri tikə, yekə parça.

КУСОВОЙ *прил.* parça, tiko; *кусовой сахар* parça qənd, tikə qənd.

КУСНУТЬ *однокр.* bax кусать *1* və *2*-ci mənələrdə.

КУСОК *м 1.* parça, tikə; *2.* bir tikə, bir parça; *кусок сахара* bir tikə qənd; *3.* dilim, fal; *кусок дыни* bir dilim yemiş.

КУСОЧЕК *м* кусок *сөз. кіç.*

КУСТ *1* *м* kol; *Q* *спрятаться в кусты* kol-də gizlənmək (qorxaqlıq etmək).

КУСТ *П* *м* qrup, birləşmə.

КУСТАРНИК *м 1.* kol; *2.* kolluq.

КУСТАРНИКОВЫЙ кустарник *сөз. сif.; кустарниковое растение* kol bitki.

КУСТАРНИЧАТЬ *несов. 1.* kustarlıq etmək; *2.* kustarçılıq etmək (bax кустарничество).

КУСТАРНИЧЕК *м* kol, kolcuq.

КУСТАРНИЧЕСТВО *ср мн. нет* bax кустарщина.

КУСТАРНО *нареч.* kustarcasına, ibtidai üsulla, sistemsiz; primitiv; *работать кустарно* kustarcasına işləmək.

КУСТАРНОСТЬ *ж мн. нет* ibtidailik, gerilik, sistemsizlik, primitivlik.

КУСТАРНЫЙ 1. кустарь *сөз. сif.; кустарная промышленность* kustar sənayesi; *2. təc.* kustar, ibtidai, sistemsiz, əldəqayırma, primitiv.

КУСТАРЩИНА *ж мн. нет* kustarçılıq (geridə qalmış üsullarla görülən iş).

КУСТАРЬ *м* kustar (xirdə sənətkar).

КУСТИК *м* kiçik kol.

КУСТИСТОСТЬ *ж мн. нет* sıx bitmə.

КУСТИСТЫЙ *прил.* sıxbitən; *кустистая пшеница* sıxbitən buğda.

КУСТИТЬСЯ *несов.* kollanmaq, qol-budaq atmaq.

КУСТОВКА *ж мн. нет* *к. t.* kustovka (şax-tayadavamlı, qol-budaqlı çovdar növü).

КУСТОВОЙ I куст I *сөз. сif.*

КУСТОВОЙ II куст II *сөз. сif.*

КУСТОБРАЗНЫЙ *прил.* kolaoxşar, kol-şekilli.

КУСТОРЕЗ *м к. t.* kolqıran (maşın).

КУСТОРЕЗНЫЙ *прил. к. t.* kolqıran.

КУСТОЧЕК *м* кустик *сөз. кіç.* və oxş.

КУТАС *м 1. көһн.* qotaz; *2. təh.* zinqirovlu boyunbağı (inək üçün).

КУТАТЬ *несов. 1.* bürümək, sarımaq; *2.* örtüb basdırmaq; *3.* qalın geyindirmək.

КУТАТЬСЯ *несов. 1.* bürünmək, sarınmaq; *2.* qalın geyinmək.

КУТЁЖ *м* kef, eys-ışrət, içki məclisi, əy-yaşlıq.

КУТЕЙНИК *м көһн.* ruhani silkindən olan adam.

КУТЕЙНИЦА *ж көһн.* ruhani silkindən olan qadın (qız).

КУТЁНОК *м təh.* küçük.

КУТЕРЬМА *ж мн. нет* qarışıqlıq, şuluqluq, nizamsızlıq, həngəmə.

КУТИКУЛА *ж biol., bot.* kutikul pərdə, dəri üstü.

КУТАЛА *м dan.* kefcil, əhli-kef, əyyaş.

КУТИТЬ *несов.* kef çəkmək, kef etmək, vaxtını əyyaşlıqda, kefdə keçirmək; *Q* *кутить и мутить; кутить да мутить.*

1) meğlətə salmaq, ara qarışdırmaq; *2)* təh. viyıldamaq (külək, boran).

КУТНУТЬ *однокр. dan.* bax кутить.

КУТОК *м təh.* künc, bucaq.

КУТУЗКА *ж dan.* qazamat, həbs, qəduqluq.

КУТҮМ *м* kütüm.

КУТЯ *ж* kutya (pravoslavlarda: bal, dünyə və kişmişdən hazırlanan ehsan xəbəyi).

КУХАРИТЬ *несов. dan.* aşpazlıq etmək.

КУХАРКА *ж* aşpaz qadın.

КУХАРНИЧАТЬ *несов. dan.* aşpazlıq etmək.

КУХАРЬ *м təh.* aşpaz.

КУХЛЯНКА *ж* kuxlyanka (şimal xalqlarında üstədən geyilən xə köynək).

КУХМИСТЕР *м көһн. 1.* aşpaz; *2.* aşxanası, aşxana sahibi.

КУХМИСТЕРСКАЯ *ж көһн.* kiçik restoran, kiçik aşxana.

КУХМИСТЕРСКИЙ *көһн. кухмистер* *сөз. сif.*

КУХНЯ *ж мн. нет 1.* mətbəx; *походная кухня* səyyar mətbəx; *2.* yeməklər; *кавказская кухня* Qafqaz yeməkləri; *3. təc.* intriqə, şübhəli işlər; *Q* *молочная кухня* bax молочный.

КУХОННЫЙ *кухня* *сөз. сif.; кухонный нож* mətbəx bıçağı, ət bıçağı.

КУХОНЬКА *ж dan.* кухня (*1-ci mənədə*) *сөз. кіç.*

КУЧЫЙ I *прил. 1.* quyruğukəsik, quyruqsuz; *кучий щенок* quyruğukəsik küçük; *2.* lümək; *3.* gödək, qısa; *кучий пиджак* gödək pencək; *4. təc.* məhdud, qırıq, kəsik, yarımcıq.

КУЧЫЙ II *м təh. folk.* dovşan.

КУЧА *ж 1.* yığın, topa, qalaq; *куча камня* daş qalağı; *2. təc. dan.* çoxlu, bir yığın; *у меня куча дел* mənim bir yığın işim var; *Q* *валить всё в одну кучу* qarışdırmaq, necə gəldi bir-birilə qarışdırmaq; *складывать в кучу* qalaqlamaq.

КУЧЕВОЙ *прил.: кучевые облака* bulud topası, sıx toplanmış (kəşif) buludlar.

КУЧЕР *м* (мн. **кучера**) faytonçu, arabaçı.
КУЧЕРСКОЙ *кучер* söz. sif.
КУЧЕРЯВИТЬСЯ *несов. тәһ.* qıvrımlanmaq, buruq-buruq olmaq (saç).
КУЧЕРЯВЫЙ *бах кудрявый.*
КУЧИТЬСЯ *I несов. тәһ.* yığışmaq, küt-ləşmək, doluşmaq.
КУЧИТЬСЯ *II несов. тәһ.* çox yalvarmaq, dil çıxarmaq, yalvarıb-yaxarmaq.
КУЧКА *ж 1. куча (1-ci mənada) söz. kiç.;* kiçik yığın, kiçik qalaq; *кучка песку* kiçik qum yığını; *2. qrup, balaca dəstə; собираться кучками* kiçik dəstələrlə yığışmaq; “**Могучая кучка**” “Qüdrətli dəstə (*mus. tar. XIX əsrin ikinci yarısında tərəqqipərvər rus bəstəkarları dəstəsinin adı*).
КУЧКИСТ *м mus. tar.* kuçkist (“**Могучая кучка**” iştirakçısı olan kompozitor; *бах кучка*).
КУЧНОСТЬ *ж ми. нет* xüs. sıxlıq, toplanlıq.
КУЧНЫЙ *прил. xüs.* sıx, toplu.
КУШ *I м dan.* çoxlu pul, böyük qazanc, böyük rüşvət.
КУШ *II межд.* kuş! yat! uzan! (*itə əmr*).
КУШАК *м köhn.* qurşaq, belbağı.
КУШАНЬЕ *ср* yemək, xörək.

КУШАТЬ *несов.* yemək.
КУШЕТКА *ж* taxt.
КУЩА *ж köhn. şair. 1.* çadır, alaçıq, koma; *2.* himayə, kölgə.
КУЩЕНИЕ *ср ми. нет* kollanma.
КХЕ-КХЕ, КХЕ-КХЕ-КХЕ *межд.* öhö-öhö, öhö-öhö-öhö (*öskürək səsinə təqlid*).
КШ, КЫШ *межд.* kiş (*toyuqları, quşları qovlamaq üçün çıxarılan səs*).
КЭБ *м* *бах кеб.*
КЮВЕЛЯЖ *м xüs.* küvelyaj (*1. sulu yerlərdə yoğun metal borular vasitəsilə saxta qazıma üsulu; 2. bu qazıma üsulunda tətbiq olunan dayağ, bənd*).
КЮВЕТ *м xüs.* küvet (*1. qala divarının qabağında: su ilə doldurulmuş xəndək; 2. şose və ya dəmir yolu boyunca gedən su arxı*).
КЮВЕТКА *ж fot.* küvet (*1. fotoqrafiyada işlədilən balaca vanna; 2. lampa odlüğünün başı*).
КЮРЕ *м нескл.* küre (*Fransada, Belçikada və bir sıra başqa ölkələrdə: katolik keşişi*).
КЮРИНЕЦ *м (мн. кюринцы)* kürelі (*Dağıstan xalqlarından biri – ləzgi*).
КЮРИНКА *ж* kürelі qadın (qız).
КЮРИНСКИЙ кюринцы *сöz. sif.*

MÜNDƏRİCAT

Ön söz	4
Lügətin quruluşu haqqında	6
Şərti ixtisarlar	9
Аа	11
Бб	52
Вв	125
Гг	277
Дд	327
Ее (Ёё)	407
Жж	413
Зз	427
Ии	535
Йй	599
Кк	600

Buraxılışa məsul: *Əziz Güləliyev*

Texniki redaktor: *Rövşən Ağayev*

Tərtibatçı-rəssam: *Nərgiz Əliyeva*

Kompyuter səhifələyiciləri: *Aslan Almasov*
Ələkbər Kərimov

Korrektorlar: *Pərinaz Səmədova*
Elmira Teymurova

Yığılmağa verilmişdir 26.10.2004. Çapa imzalanmışdır 27.04.2005.

Formatı 60x90 $\frac{1}{16}$. Fiziki çap vərəqi 45,5. Ofset çap üsulu.

Tirajı 25000. Sifariş 97.

Kitab "PROMAT" mətbəəsində çap olunmuşdur.